CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Edit: Phương Châu

TRUYENFULL.VN

Mục lục

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

https://thuviensach.vn

Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 57
Chương 58
Chương 59
Chương 60
Chương 61
Chương 62

https://thuviensach.vn

Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80
Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91
Chương 92
Chương 93
Chương 94

https://thuviensach.vn

Chương 95
Chương 96
Chương 97
Chương 98
Chương 99
Chương 100
Chương 101+1
Chương 101+2
Chương 102
Chương 103
Chương 104
Chương 105
Chương 106
Chương 107
Chương 108
Chương 109+1
Chương 109+2
Chương 110+1
Chương 110+2
Chương 111
Chương 112
Chương 113
Chương 114
Chương 115+1
Chương 115+2
Chương 115+3
Chương 116
Chương 117
Chương 118
Chương 119
Chương 120
Chương 121+1

https://thuviensach.vn

Chương 121+2

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126+1

Chương 126+2

Chương 127

Chương 128: Ngoại Truyện (He)

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 1

Có thể nói phủ Quốc công nay đã trở thành nơi náo nhiệt nhất kinh thành, gần như tất cả mọi sự chú ý đều dồn vào đó. Vì sao ư? Đương nhiên là vì Quốc công phu nhân sắp hạ sinh. Hứa quốc công cùng đương kim hoàng thượng quen biết đã lâu, tình cảm đồng sinh cộng tử tất nhiên là không cần nói đến, hoàng thượng miệng vàng lời ngọc đã nói qua, chỉ cần Quốc công hạ sinh nữ nhi, nhất định chỉ hôn cho Thái Tử. Nhưng Thái Tử đã năm tuổi, Quốc công phu nhân trong ba năm liền sinh được ba người con, đều là nam nhi. Nay bà lại sắp sinh, không biết lần này Phượng Hoàng có rơi vào Hứa gia hay không?

Kim Phượng Hoàng vẫn còn chưa biết tung tích, nhưng chim sẻ thì lại nhảy chồm chồm đòi xuất hiện lên sàn diễn.

Quốc công phu nhân nhìn Trần thị, miễn cưỡng dựa vào gối tơ mền mại, trên bụng đắp chăn thêu hình những em bé ngây thơ đáng yêu bằng chỉ bạc, tất cả những hình em bé đó đều là hình bé gái. Trần thị nghe chị em bạn dâu với mình nhắc đến, liếc mắt nhìn bé gái ba tuổi đang đứng bên cạnh, trong lòng thầm cười lạnh nhưng trên mặt lại tỏ vẻ không quan tâm. Nhẹ vỗ về lên bụng, có thể thấy rõ đã sắp đến ngày sinh nở, trong lòng có chút xao động.

"Đại tẩu, chẳng phải Thái Tử đã năm tuổi, trong bụng người còn không biết có phải nữ nhi hay không, nếu vẫn là nam hài thì phải tính sớm một chút, cũng không thể để Thái Tử chờ mãi đúng không? Cho dù về sau có sinh được nữ nhi, hai người tuổi tác cách biệt quá lớn cũng khó có tình

https://thuviensach.vn

cảm được, còn không bằng sớm tính vẫn hơn." Trương thị vừa nói vừa lôi kéo tiểu cô nương đang đứng bên cạnh.

"Đây chính là cháu gái của người, cũng là nữ nhi của Hứa gia, sẽ chẳng có hại gì cho chúng ta đúng không?"

Bé gái ba tuổi còn chưa hiểu được những toan tính thị phi, cũng không biết lời của mẹ mình có ý gì, chỉ là đứng một hồi cảm thấy thật buồn chán, uốn éo tránh khỏi tay mẹ, đi đến trước mặt Trần thị đưa tay sờ lên bụng bà, cất giọng non nớt: "Đại bá mẫu, đệ đệ khi nào mới ra chơi với Tâm Dao?" Lời vừa nói ra, Trần thị còn chưa phản ứng gì, Trương thị đã giật mình kinh hãi, không nghĩ tới nữ nhi nhà mình lại đem những lời này nói ra.

Trần thị mỉm cười đưa tay vỗ vỗ lên đầu Hứa Tâm Dao, tầm mắt liếc xuống phía dưới nhìn Trương thị, ngoài mặt cười nhưng trong lòng không cười: "Sao Dao Dao lại biết đây là em trai?"

Tiểu cô nương nghiêng đầu nghĩ ngợi, sau đó trực tiếp nhìn về mẫu thân của mình: "Là mẹ nói, nói là đại bá mẫu không thể sinh được muội muội, nhất định sẽ là đệ đệ." Đúng là đứa trẻ ba tuổi biết sao nói vậy, chắc là Trương thị ngày thường luôn nói như vậy, bị tiểu hài tử nghe được.

Bị nữ nhi của mình vạch trần, Trương thị đương nhiên rất tức giận, tiến lên mấy bước lôi tiểu cô nương xuống, cười xấu hổ nhìn thoáng qua Trần thị đang trầm mặc, lại hung hăng trợn mắt liếc nhìn tiểu khuê nữ không biết tốt xấu của mình. Người mẹ này cũng là vì ngươi, ngươi lại còn làm ta xấu mặt!

Tước vị là của chi thứ nhất, mọi ưu ái đều dành cho chi thứ nhất. tất cả những chuyện này Trương thị đều có thể nhịn được, tuy rằng đều là con vợ cả, nhưng chi thứ nhất đều đạt được thứ tốt nhất thì cũng thôi. Dù sao cũng là ở chung với nhau, vinh quang thì cũng đều có cả, nên cho dù trong lòng có bất bình thì cũng chỉ là cạnh khóe chút đỉnh mà thôi.

https://thuviensach.vn

Nhưng câu chuyện hứa gả cho Thái tử là gì? Dựa vào uy danh của Hứa gia, nhất định là chánh phi!Ban đầu khi biết chuyện này, Trương thị đứng ngồi không yên, dù vậy tốt xấu gì vẫn phải kiêng kị thế lực của chi thứ nhất nên vẫn không dám làm ra chuyện gì khiến bản thân rơi vào bất lợi. Nhưng từ khi mình sinh được một khuê nữ, còn chi thứ nhất thì trong ba năm lại sinh được một con trưởng và một cặp song sinh đều là con trai, Trương thị liền đứng ngồi không yên.

Vẫn đang muốn nói đông nói tây ý tứ một chút, lúc này lại bị nữ nhi nói thẳng ra tâm tư, Trương thị cắn chặt răng, kêu bà vú ôm Hứa Tâm Dao lui xuống, sau đó nhìn thẳng Trần thị vẫn đang bình tĩnh ở trên: "Đại tẩu cũng đã biết tâm tư của ta, đại tẩu hãy cho ta một câu trả lời đi, nếu lần này người hạ sinh vẫn là nam hài thì sẽ thế nào?"

Phụ nữ có thai tối kỵ nhất là xúc động mạnh, hơn nữa Trần thị cũng đã sớm biết tâm tình của nàng ta, người vì tiền mà chết, chim vì thức ăn mà vong, chuyện này bắt đầu cũng là không thể tránh khỏi. Hơn nữa nếu cái thai này vẫn là nam hài, về sau xem chừng cũng sẽ khó có thêm thai nữa,nên sớm tính toán vẫn hơn. Trần thị cười đáp: "Nếu thai này vẫn là nam hài, ngươi có thể bắt đầu dạy dỗ Tâm Dao."

Trương thị nghe vậy mừng rỡ, nhưng còn chưa kịp nói, Trần thị lại thản nhiên: "Tuy là sườn phi, nhưng sườn phi của Thái Tử cũng phải dạy dỗ cho thật tốt mới được, dù sao cũng là cô nương của Hứa gia, không thể làm cho Hứa gia mất mặt."

Muốn làm chính phi của Thái Tử cũng phải tự nhìn lại xem mình có cái phúc khí kia không? Để Trần thị phải trơ mắt nhìn chi thứ hai phát triển mạnh mẽ là điều tuyệt đối không thể.

"Sườn...Sườn phi?" Trương thị ko phản ứng kịp, lắp bắp hỏi lại.

https://thuviensach.vn

Trần thị chỉ nhẹ nhàng vuốt vụng, để mặc nàng ta ngây người. Trương thị lặng đi hồi lâu mới hoàn hồn, khiếp sợ nhìn Trần thị trước mặt, vội vàng mở miệng: "Tại sao lại là sườn phi, Dao Dao tuy là chi thứ hai nhưng vẫn là chính nữ, thân phận tuy không phải quá đủ, nhưng hôn sự này là do chính Vạn Tuế gia nói ra chứ đâu phải chúng ta có thể cầu xin."

Từ xưa gả con gái thì mọi phía đều phải làm cái giá, bằng không làm sao có thể một nữ nhân gia lại được trăm nhà đến cầu hôn. Nhưng Trương thị đã quên, thông gia này cũng không phải là người bình thường, dù có muốn cũng không thể van cầu. Mà quan trọng nhất, cho dù người ta có yêu cầu là nữ nhân, cũng không thể là chi thứ hai.

Trần thị cười lạnh: "Muội muội sợ là đã quên, Vạn Tuế gia muốn con gái cũng không phải là từ bụng ngươi bò ra."

Vạn Tuế gia đã buông lời vàng miệng ngọc, dù chính mình không thể sinh ra nữ nhi, nhất định sẽ tìm một cô nương của Hứa gia gả cho Thái Tử. Chính nữ chi thứ hai so với thứ nữ phòng lớn thanh danh có vẻ dễ nghe hơn chút, sẽ không để ý mà phân cho chi thứ hai một chỗ tốt. Nhưng chính phi ư? Quả thật là người si nói mộng.

Trương thị còn muốn nói điều gì Trần thị lại không kiên nhẫn, trực tiếp khoát tay nói: "Nếu như ngươi đồng ý, chờ sau khi ta sinh có thể chuẩn bị, còn nếu như ngươi không đồng ý..." Cúi xuống, nhíu mày nhìn thoáng qua vẻ mặt không cam lòng của Trương thị: "...Vậy ta gọi những người khác chuẩn bị, dù sao Hứa gia không chỉ có mỗi Dao Dao là nữ nhân."

Nói xong giữ tay Biên ma ma chậm rãi ngồi dậy, cũng sắp đến ngày sinh nở, đi đứng có chút bất tiện, không có người đỡ cũng không thể đứng lên khỏi giường. Ma ma vừa giúp Trần thị đứng dậy, bên cạnh lập tức có nhà hoàn vội vàng chạy lại mang áo choàng khoác lên người, thời tiết đã vào cuối thu, lại là vừa mới đứng dậy khỏi giường nên không thể lơ là. Còn lại mấy tiểu nha hoàn khác người lấy lò sưởi, kẻ lấy nước rửa tay chân, một

https://thuviensach.vn

phòng tràn đầy người đều vây quanh Trần thị, Trương thị đứng một bên hoàn toàn không có ai quan tâm.

Tất cả hạ nhân ở đây đều là người của Trần thị, mới vừa rồi nói chuyện cũng không hề để bọn họ tránh đi nên tất cả đều đã nghe rõ ràng. Tuy không có biểu hiện ra ngoài nhưng trắng trợn bị lờ đi như vậy cũng đủ làm cho Trương thị khó chịu. Chậc, cũng không chịu nhìn lại mình là thân phận gì lại còn mơ tưởng đến vị trí chính phi của Thái Tử ư? Thật là buồn cười, bất quá chỉ là nữ nhi của một quan ngũ phẩm nhỏ bé mà thôi, nhờ vào danh dự và uy tín của Đại lão gia mà vẫn không biết đủ! Cũng không chịu nhìn lại mình một chút cũng không xứng.

Cuối cũng vẫn là Trần thị không nhìn nổi nữa, thở dài nói: "Ta biết ngươi không muốn, nhưng ngươi cũng không chịu suy nghĩ một chút lí do tại sao ta phải làm như vậy. Nha đầu Dao Dao kia có thể làm sườn phi cũng đã là Hoàng Thượng khai ân, dựa vào điểm quen biết từ nhỏ ấy, cuộc sống sau này của con bé so với các sườn phi khác cũng sẽ tốt hơn rất nhiều. Cho dù sau này Thái Tử cưới chính phi, e ngại thân tình với nhà chúng ta, cũng sẽ đối xử với nàng tốt hơn."

Trương thị còn chưa từ bỏ ý định: "Nhưng chính Hoàng Thượng cũng đã nói sẽ gả cho Thái Tử làm...."

Sắc mặt Trần thị trầm xuống, trực tiếp ngắt lời: "Vừa rồi ta đã nói rõ với ngươi, Hoàng Thượng muốn là từ trong bụng ta chui ra chứ không phải là ngươi. Không phải phượng thì đừng trông mong cao! Nếu không phải tất cả mọi người đều biết Hoàng Thượng đã đáp ứng việc này, ta cũng sẽ không tình nguyện để cho Dao Dao thế chỗ đâu. Nhà chúng ta cũng không nên miễn cưỡng dệt hoa trên gấm như vậy."

"Ngày mai đã là trung thu, mọi việc đã chuẩn bị xong chưa? Mau lui xuống chuẩn bị cho tốt đi." Đây là hạ lệnh đuổi khách, nhìn sắc mặt không đổi của Trần thị, Trương thị đành phải cắn răng lui xuống.

https://thuviensach.vn

Trương thị vừa đi, trong phòng ma ma và vài nha hoàn đều trầm sắc mặt. Một ma ma mặt tròn trong đó nói thẳng: "Nhị phu nhân này thật chẳng biết suy nghĩ, có thể làm sườn phi của Thái Tử đã là tổ tông nhà bà ta thắp hương mấy đời rồi, còn không biết điều."

Trần thị nghe nói thế cũng chỉ thở dài, lúc trước hỏi vợ cho chú em của lão gia lại chọn một chính nữ của tiểu môn hộ quả là sai lầm rồi. Vốn hiện tại lão gia đã là Quốc công, lại có giao tình thân thiết với Hoàng Thượng, nhưng hai chữ 'Sang quý' lại đặt ở đỉnh đầu Hứa gia. Hoàng Thượng vừa mới nắm trong tay giang sơn này, lão gia nhà mình cũng là dựa vào công lao khai quốc nên ở tuổi ba mươi đã được làm trọng thần. Rốt cuộc thực lực không đủ, không thể so sánh với các thế gia có uy tín khác. Lúc trước khi tìm vợ cho chú em, không phải là không có thế gia nữ nhi đến ướm lời, nhưng Hoàng Thượng vừa mới tiếp nhận vương vị, từ xưa vua nào triều thần đấy, cũng không biết thế gia nào sẽ bị thanh trừ, Trần thịtuyệt đối không dám đáp ứng hôn sự này. Những nữ nhi của các đại thần khác cũng có, nhưng họ hoặc là thuộc phe trung lập, hoặc là những nhà Trần thị không muốn xác lập quan hệ, mà đã không thích nhà người ta thì đương nhiên nhìn nữ nhi nhà họ cũng sẽ thấy chướng mắt.

Khai quốc công thần đương nhiên nhất thời có thể được vinh hoa, nhưng đều đang thuộc về diện đang dò xét, chỉ sợ sau này Hoàng Thượng sẽ thanh trừng.

Tuyển chọn tới lui cũng chỉ nhìn trúng nữ nhi của một quan ngũ phẩm, tuy rằng chức quan thấp, nhưng người cũng không tệ lắm, lão gia cũng đã gặp qua, ngày sau tìm thời điểm thích hợp đề bạt với Hoàng Thượng, cũng có thể trở thành một trợ thủ không tệ. đương nhiên trong đó Trần thị cũng có suy nghĩ riêng của chính mình, con gái của một quan chức nhỏ, ít ra cũng dễ dạy dỗ hơn.

Trưởng tẩu như mẹ, nay cha mẹ chồng đều đã không còn, Trần thị cũng sẽ để cho chú em tuỳ ý mưu cầu tiền đồ, điều kiện tiên quyết là không

https://thuviensach.vn

được ảnh hưởng đến chi thứ nhất. Nhưng chủ yếu lại ở chú em, chưa nói tới việc không học vấn không nghề nghiệp, lại còn là một công tử bột lêu lổng không trông cậy được. Hứa gia mới phát đạt được vài năm, thói hư tật xấu gì hắn gần như đều biết hết, chỉ là không dám náo loạn gây ra chuyện gì lớn. Hoàng Thượng đối với Hứa gia cũng đã đủ tín nhiệm nhưng lại chỉ cho hắn một chức quan ngũ phẩm nhàn tản ở viện Hàn Lâm. Nói ra thì có vẻ dễ nghe, văn nhân cao nhã nhưng thực quyền một chút cũng không có, như vậy cũng có thể thấy được ý của Hoàng Thượng.

Nghĩ tới việc này Trần thị lại thấy đau đầu chứ chưa nói tới hối hận, Trương thị tuy rằng thích chiếm chút tiện nghi nhỏ nhưng cũng không dám gây ra việc gì lớn, giống như tướng công của nàng ta, chỉ vừa dẫm đến ngay lằn ranh của điểm mấu chốt, tuy có vô liêm sỉ nhưng chưa đến mức hết thuốc chữa nên chỉ có thể mắt nhắm mắt mở cho qua.

"Được rồi, đừng bám riết vô mãi chuyện này, có nói cũng vô ích."

Nói rồi Trần thị quay đầu dặn dò vị ma ma mặt tròn: "Ngươi ra phía sau xem xét một chút, sáng sớm ngày mai họ hàng thân thích sẽ đều đến đây, đừng để giống như Trương thị lần trước, mọi thứ đều phải chuẩn bị cho đầy đủ. Người một nhà còn chưa tính, sáng mai còn có người ngoài, đừng để cho người chê cười."

Sau khi mang thai, mọi chuyện trong nhà đều giao cho Trương thị xử lý, Trần thị biết nàng luôn lén giúp đỡ nhà mẹ đẻ, ngày thường cũng không để ý, chỉ cần không làm gì quá mức. Nhưng ngày mai có thân thích tới, không thể để nàng ta tuỳ tiện được.

Ma ma tuân lệnh, xoay người đi xuống.

Đã có kinh nghiệm trải qua mấy lần trước, Trần thị biết đi lại nhiều có lợi cho việc sinh nở, ma ma bên cạnh đưa tay chuẩn bị đỡ nàng đi dạo một vòng hoa viên nhỏ, ai ngờ còn chưa ra tới cửa phòng, trong bụng liền

https://thuviensach.vn

truyền đến cơn đau quen thuộc. Trần thị lấy tay giữ bụng, trầm ổn phân phó: "Đỡ ta đến phòng sinh, phái người đi gọi lão gia trở về, kêu nhũ nương trông chừng đại thiếu gia, nhị thiếu gia, tam thiếu gia cẩn thận, không được để chúng chạy tới đây, tránh bị hoảng sợ."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 2

Bên kia Trương thị giận đùng đùng trở về tiểu viện của mình, nhìn thấy bất cứ thứ gì cũng cảm thấy khó chịu. Sân viện này chỉ chiếm một góc nhỏ trong phủ quốc công, bên ngoài chính là sát đường, tối ngủ cũng không được yên tĩnh. Chỉ có một khối núi giả cùng với hồ nước nho nhỏ, liếc mắt một cái đã nhìn thấy bờ bên kia, còn chẳng đủ để chơi thuyền. Trương thị càng nghĩ càng giận, nhìn cái gì cũng không vừa mắt, cái gì cũng nhỏ, cái gì cũng kém chi thứ nhất. Chính mình không sinh được nữ nhi còn không chịu để cho người khác hưởng phú quý, đây là đạo lý gì chứ. Dao Dao thì sao, cũng là chính con gái họ Hứa, dựa vài cái gì mà chỉ có thể làm sườn phi? Cho dù thân phận không đủ nhưng việc này là do Hoàng Thượng tự mình đáp ứng, tác động một chút nói không chừng lại thành. Trần thị nàng ta dựa vào cái gì mà tự mình quyết định, chẳng phải cũng là nữ nhi của Hứa gia sao, đại lão gia chẳng lẽ không quan tâm cháu gái của mình sao?

Trương thị không bước vào cửa, mang bộ mặt âm trầm đứng mãi ở ngoài làm cho nha đầu qua lại đều phải cẩn thận, sợ Nhị phu nhân tức giận lại trút hết lên đầu mình. Ở chỗ hành lang gấp khúc có một người đàn bà có gương mặt dài nhọn đang đưa mắt nhìn xung quanh, cũng không dám tiến lên. Trương thị vừa đảo mắt qua nhìn thấy liền quát: "Ngươi sợ ta ăn thịt ngươi chắc!"

Bà ta vội cười, tiến lên thỉnh an: "Sao có thể như vậy, nô tì thấy phu nhân như đang suy nghĩ chuyện gì nên không dám quấy rầy thôi."

Đây là nhũ mẫu của Trương thị, họ Lưu, thường gọi là vú Lưu. Đôi lúc tức giận Trương thị cũng sẽ trút lên người bà tuy nhiên vẫn để cho bà

https://thuviensach.vn

chút mặt mũi vì dù sao nàng vẫn là ăn sữa của bà ta mà lớn lên. Vú Lưu cũng hiểu rõ tính tình của Trương thị, tới nhanh mà đi cũng gấp, nên cũng không giận, chỉ khuyên can một chút đưa nàng vào phòng. Vừa vào phòng không chờ Trương thị nói gì liền móc ra một túi bạc. Trương thị nhận bạc, gật đầu rồi đếm lại được tám mươi lượng, đưa cho nha đầu bên cạnh mang cất đi, sắc mặt lúc này đã tốt hơn nhiều nhưng vẫn không mở miệng nói chuyện. Vú Lưu tiếp tục lấy lòng: "Vốn có thể tiết kiệm được nhiều hơn nhưng nô tỳ nghĩ ngày mai là gia yến, đại phu nhân nhất định sẽ phái người đến kiểm tra liền thay đổi một vài thứ không trọng yếu, cho nên chỉ còn tám mươi lượng. Trên thực tế là một trăm lượng nhưng vú Lưu đã giữ riêng hai mươi lượng. Đạo lý này Trương thị vẫn là không biết. Đại tẩu tuy rằng có chút sắc bén không buông tha người khác, nhưng những chuyện nhỏ nhặt thì cũng không quản, chỉ cần không làm ảnh hưởng đến thể diện của nàng, những chuyện khác đều dễ nói. Nhưng nghĩ tới một màn hôm nay, cơn tức lại nổi lên, miễn cưỡng đè xuống nói: "Dao Dao đâu?"

"Đại tiểu thư đang chơi thả diều ở sân sau." Vú lưu đáp.

Ai biết những lời này một lần nữa làm Trương thị như muốn bùng nổ, tức giận đập bàn: "Còn không mau gọi nó trở về, đến thư phòng đọc sách cho tốt đi. Đã ba tuổi rồi mà mỗi ngày chỉ biết chơi, ta phải hao tổn bao nhiêu tâm tư tìm thầy tốt về là để dạy nó chơi sao? Cha của nó cả ngày chỉ biết vùi đầu vào đám hồ ly đó, giờ đến nó cũng không chịu nghe lời thì ta cũng không sống nổi nữa!"

Nói xong lại bi ai than thở: "Chuyện của lão gia ta cũng mặc kệ, ta cũng chỉ có đứa con gái này, nếu ta không vì nó mà toan tính thì còn ai vì nó mà toan tính đây, vậy mà nó còn cố tình không hiểu lòng ta, không chịu lo học hành cho tốt."

Vú Lưu vội vàng cho nha hoàn ra ngoài gọi tiểu thư về, sau đó sai tất cả người hầu lui xuống rồi mới đến cạnh kéo tay Trương thị đang khóc lóc đỏ hồng hai hốc mắt mà an ủi: "Phu nhân đừng như vậy, tiểu thư mới ba

https://thuviensach.vn

tuổi, vẫn còn là một đứa trẻ ham chơi, lúc này có bắt ép tiểu thư cũng học nhiều cũng vô dụng, tiểu thư vẫn chưa thể hiểu được đâu." Vừa nói vừa lấy khăn cho Trương thị lau mặt.

Trương thị giật lấy khăn trong tay vú Lưu lau lung tung trên mặt, qua một hồi lâu tâm tình mới bình tĩnh lại, kéo tay vú Lưu than thở: "Vú không biết đâu, bên kia đã nói rồi, cho dù lần này thai nhi trong bụng vẫn là con trai, Dao Dao cũng chỉ có thể làm sườn phi mà thôi."

Vú Lưu còn chưa biết những chuyện phát sinh ở chi thứ nhất hôm nay, thì ra là vì nguyên do này. Bà liền hướng Trương thị chúc mừng: "Phu nhân đây chính là chuyện tốt nha!"

Cũng không chờ Trương thị kịp suy nghĩ liền nói luôn: "Phu nhân thử nghĩ xem, mặc dù chỉ là sườn phi nhưng đến lúc đó mọi người đều biết giữa Hoàng Thượng và chúng ta có mối liên hôn, tuy rằng tuổi còn nhỏ chưa thể thành thân nhưng như vậy cũng đã có một phần thể diện. Chờ đại tiểu thư lớn thêm chút nữa sẽ học nữ công gia chánh, sau đó thường xuyên thêu hà bao tặng cho Thái Tử mang theo bên mình. Dựa vào tình cảm đã có từ nhỏ này, chắc chắn sẽ lợi thế hơn những người không quen biết đến sau."

Thấy Trương thị vẫn còn trừng mắt chưa hiểu ý của mình, vú Lưu cẩn thận nhìn xung quanh rồi ghé vào tai Trương thị thì thầm: "Đây là Thái Tử đó, nếu không có sự cố bất ngờ gì xảy ra thì về sau chính là Hoàng Thượng. Tuy là không thể lập Thái Tử phi từ sườn phi mà lên nhưng vị trí Hoàng hậu thì lại có thể chọn từ các phi tử đấy. Chỉ cần đại tiểu thư không chịu thua kém, đem Thái Tử nắm thật tốt trong lòng bàn tay thì dù cho bây giờ thân phận không đủ chỉ có thể làm sườn phi, ngày sau cùng Thái Tử bồi dưỡng tình cảm cho tốt, không biết chừng có thể trở thành Hoàng hậu, đại tiểu thư của chúng ta chẳng phải có cơ hội tốt hay sao..."

Tuy rằng lời nói này có chút đại nghịch bất đạo nhưng cũng là sự thật, kể cả không có cơ hội, chỉ cần đại tiểu thư không chịu thua kém tự mình

https://thuviensach.vn

tạo nên cơ hội thì cũng không phải không có khả năng. Nói tới đây, Trương thị sao còn không hiểu, bao nhiêu bực dọc lúc trước biến mất sạch, chỉ một lòng một dạ nghĩ đến cảnh Hứa Tâm Dao được làm Hoàng hậu...

Một tiểu nha hoàn bỗng vội vội vàng vàng chạy vào làm ngắt mạch suy nghĩ của Trương thị, nàng tức giận mở miệng: "Ngươi làm gì mà như trời sắp sập đến nơi vậy!" Tiểu nha đầu thở hổn hển nói: "Phu nhân, đại phu nhân...đại phu nhân sắp sinh rồi!"

Trương thị và vú Lưu đang ngồi đều giật mình đứng dậy, không phải còn vài ngày nữa mới sinh sao? Cuối cùng vẫn là vú Lưu phản ứng trước tiên, vội vàng sửa sang lại quần áo đầu tóc cho Trương thị, cũng may là vừa mới từ bên kia trở về nên không cần thay đồ, có thể trực tiếp đi qua bên đó luôn. Trương thị cũng đã hoàn hồn, sửa sang trên dưới một phen rồi vội rảo bước ra ngoài. Đi tới cửa đột nhiên dừng lại, mắt mở lớn. Vú Lưu kéo tay áo nàng: "Phu nhân?" Bây giờ cũng không phải là lúc đứng đây mà sững sờ. Trương thị cúi đầu, vẻ mặt có chút đăm chiêu, quay đầu nhìn chằm chằm vú Lưu: "Nếu nàng ta sinh nữ nhi thì sao?"

Dù cho Trương thị vạn lần không muốn nhưng ít nhất bây giờ mọi sinh hoạt của nàng trong phủ vẫn phải dựa vào Trần thị, vội vàng đi tới phòng lớn chẳng qua chỉ là thể hiện mình cũng có ý muốn giúp đỡ. Kết quả khi tới nơi, nhũ mẫu của Trần thị là vú Lý đã sớm xử lý gọn gàng ngăn nắp mọi việc, bà mụ đã sớm ở trong phủ, một chút hoảng loạn cũng không có. Đằng trước cũng có ngự y túc trực, nếu xảy ra điều gì ngoài ý muốn cũng có thể lập tức tới ngay. Trương thị nhìn quanh một hồi cũng chẳng tìm được việc gì để nhúng tay đành phải ngồi xuống ghế chờ đợi.

Ước chừng đợi nửa canh giờ mà bên trong một chút tin tức cũng không có, ngay cả một tiếng la của Trần thị cũng không nghe thấy. Trương thị cũng đã từng sinh con, biết đây là cách giữ sức nên cũng không nôn nóng. Hơn nữa việc sinh tử của Trần thị, Trương thị thật sự không để ở

https://thuviensach.vn

trong lòng, dù sao nhìn bên ngoài thì mọi việc mình cũng đã làm đủ, nếu có chết cũng là do nàng ta, chỉ là nặng nề uống trà.

Hứa Quốc công Hứa Chí Viễn từ bên ngoài chạy về, vừa vào phòng liền nhìn thấy tất cả mọi người đều đang bận rộn, chỉ có Trương thị vẫn ổn thoả ngồi đó không chút lo lắng, trong lòng cảm thấy không vui, không thèm ngó ngàng đến nàng ta mà trực tiếp hỏi vú Lý đang đứng chờ ở cửa: "Phu nhân thế nào, vào sinh đã bao lâu rồi?"

Vú Lý vốn là chờ trong phòng sinh, chính là tính đến đúng lúc đại lão gia trở về mới ra ngoài, nghe đại lão gia hỏi vội vàng khom người: "Phu nhân đi vào phòng sinh ước chừng được nửa canh giờ, mọi thứ đều tốt, cũng không có gì bất thường. Chỉ là nghe bà mụ nói phu nhân lần này sản đạo mở tương đối chậm, khả năng thời gian sinh sẽ kéo dài lâu một chút."

"Vậy phải mất bao lâu? Đứa nhỏ có ảnh hưởng gì không?"

Đại lão gia cũng biết nữ nhân sinh con giống như dạo qua một lần trước quỷ môn quan, cho dù Hoa Đà tái thế cũng không thể bảo đảm chắc chắn bao nhiêu phần trăm. Cũng biết là tâm tình mình đang nóng nảy nên không ép hỏi vú Lý nữa mà quay sang tuỳ tùng bên cạnh nói: "Mau đi, mời tất cả ngự y sang phòng bên cạnh trông coi dùm." Nói rồi quay lại nhìn vú Lý: "Vú vào trông coi dùm, nếu phu nhân có điều gì bất thường không được giấu diếm lập tức báo cho ta biết ngay."

Lúc này cũng không phải là thời điểm để nhiều lời, vú Lý đáp ứng trực tiếp quay người đi vào trong, hoàn toàn không nhìn tới Trương thị đang đứng bên cạnh. Trương thị là nghe tiếng đại lão gia mới phát hiện người đã trở lại, vội vàng đổi lại một vẻ mặt hốt hoảng đi tới, kết quả đại lão gia một ánh mắt cũng không dừng trên người nàng ta, lúc này thậm chí ngay cả một bà vú cũng không thèm nhìn đến mình, Trương thị tức giận đỏ mặt, miễn cưỡng cười nói: "Không cần phải lo lắng, đại tẩu đã sinh mấy lần, sẽ không xảy ra chuyện gì đâu."

https://thuviensach.vn

Đại lão gia lạnh mặt gật gật đầu, đi thẳng tới ghế ngồi xuống.

Trương thị đứng tại chỗ không khỏi lúng túng, bọn nha hoàn tới lui đều bận rộn làm việc của mình, không ai có thời gian rảnh mà nhìn đến Trương thị lúc này. Trương thị nhất quyết cho rằng bọn họ đều cố ý, các nàng chắc chắn đã nghe được, chắc chắn đang cười thầm trong lòng! Liếc ánh mắt ác độc nhìn thoáng qua bên trong, "Chết ở bên trong luôn thì càng tốt!"

Nhũ mẫu của đại thiếu gia từ bên ngoài bước vào, đi đến trước mặt đại lão gia bẩm báo: "Lão gia, đại thiếu gia cùng nhị thiếu, gia tam thiếu gia nghe nói phu nhân sắp sinh nên lo lắng không thôi, đều làm loạn lên đòi đến đây thăm phu nhân."

Vài nhũ mẫu thay nhau khuyên cũng không hiệu nghiệm, ba công tử đều làm loạn đòi qua đây, nhị thiếu gia cùng tam thiếu gia khóc không đến thở không ra hơi, tuy rằng thân thể hai người cũng không phải yếu ớt nhưng nhũ mẫu thật sự sợ hai vị công tử khóc lóc đến sinh bệnh, không còn cách nào khác đành đến đây xin chỉ thị.

Đại lão gia còn chưa mở miệng Trương thị lại cười nói: "Nếu bọn chúng muốn tới thì cứ cho chúng tới, dù sao cũng là mẫu thân sắp sinh, có các con ở bên ngoài trông coi cũng có thể an tâm chút." Tốt nhất là khó sinh, đem ba tên tiểu tử kia hù chết luôn đi!

Nhũ mẫu sao có thể làm theo lời Trương thị, chỉ coi như không nghe thấy. Đại lão gia nhíu mày, cũng không thèm nhìn đến Trương thị, chỉ tức giận nói: "Ngay cả mấy tiểu hài tử mà các ngươi cũng không trông coi nổi, ta nuôi các ngươi trong phủ có ích gì?"

"Mau đem tất cả về phòng, ta không cần biết các ngươi dùng biện pháp gì đều phải dỗ chúng ở yên đó cho ta. Nếu để xảy ra chuyện gì, thì sau khi phu nhân bình an ta sẽ hỏi tội các ngươi."

https://thuviensach.vn

Nhũ mẫu lẽ nào còn không hiểu vội vàng đáp ứng, quay người ra ngoài chạy đi dỗ ba tiểu tổ tông.

Nhị lão gia lúc này mới từ bên ngoài trở về, ánh mắt mơ hồ, bước chân lung lay, xem ra cả ngày ở bên ngoài cũng không làm được việc gì tốt, dường như mới ban ngày ban mặt mà đã đi hút thuốc phiện. Đại lão gia nhìn thấy hắn càng thêm giận, Trương thị cũng nổi cơn tức, vốn muốn ầm ỹ mấy câu nhưng nhìn sang thấy đại lão gia mặt lạnh nên vẫn nhịn xuống. Chỉ là đưa tay ra hung hãn nhéo hông hắn.

Nhị lão gia không sợ trời không sợ đất chỉ sợ đại ca của hắn, lúc này cũng biết không phải là lúc để cãi nhau, chỉ mạnh mẽ hất tay Trương thị ra, tránh ra xa ngồi xuống cạnh đại lão gia. Trương thị càng tức giận, ngoảnh cổ nhìn ra ngoài, không muốn nhìn đến "thủ phạm" làm cho mình bốc hoả thêm chút nào nữa.

Lần sinh nở này của Trần thị thật sự rất lâu, từ buổi chiều bắt đầu có dấu hiệu chuyển dạ, lúc này đã là sáng sớm ngày hôm sau, bên ngoài chiêng trống đều gõ qua ba tuần, Trương thị nhìn thoáng qua đồng hồ Tây Dương treo trên tường, cũng đã rạng sáng, bên trong vẫn không có tin tức gì truyền ra, chỉ có vú Lý thỉnh thoảng đi ra thông báo tình hình của Trần thị vẫn ổn thoả, không cần quá lo lắng.

Xoa xoa bụng, ngay cả cơm chiều đến bây giờ còn chưa được ăn. Có ai sinh con mà như nàng ta không, cả nhà đều phải cùng mệt mỏi chờ đợi, làm gì mà lại quý giá đến vậy chứ! Những lời này Trương thị cũng chỉ dám oán thầm trong bụng, nhìn đại lão gia đang nhắm mắt dưỡng thần, ngay cả lão gia nhà mình cũng dám lên tiếng, mình càng không dám nói tiếp nữa, chỉ còn cách chịu nhịn ấn bụng tiếp tục chờ đợi.

"Oa oa oa..." Rốt cục, bên trong truyền ra một tràng tiếng khóc, đại lão gia lập tức đứng bật dậy nhìn vào phía trong. Qua nửa khắc sau, vú Lý ôm một bọc tã lót nho nhỏ đi ra, ngay cả mồ hôi trên mặt cũng chưa kịp lau,

https://thuviensach.vn

đem tiểu hài tử vừa chào đời đưa thẳng tới tay đại lão gia: "Chúc mừng đại lão gia, phu nhân sinh được một tiểu thư, mẹ tròn con vuông!"

Thanh âm của bà lúc này so với lần phu nhân sinh được đại thiếu gia còn có phần kích động hơn, đây...Đây...Đây chính là Thái Tử phi tương lai đó.

'Xoẹt'...Vú Lý vừa dứt lời thì bên tai truyền đến một tiếng động, quay đầu nhìn lại, khăn tay của Trương thị đã bị nàng ta xé rách làm đôi.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 3

Đêm đã khuya, thư phòng bên trong đông cung vẫn đèn đuốc sáng trưng, tiểu Thái Tử năm tuổi ngồi ngay ngắn trên ghế, gương mặt anh tuấn nghiêm nghị, tuy tuổi còn nhỏ nhưng trên người lại mang một khí thế trầm ổn thành thục, nhìn vào có vẻ mâu thuẫn nhưng tất cả mọi người đều cho điều đó là đương nhiên. Người nào không biết Thái Tử điện hạ một tuổi có thể nói, ba tuổi có thể làm thơ, năm tuổi đã đọc thuộc tất cả tứ thư ngũ kinh cơ chứ? Ngay cả Thái Phó dạy học cho Thái Tử cũng phải thốt lên rằng cả cuộc đời ông, đây là lần đầu tiên được chứng kiến trí tuệ siêu việt như vậy, thậm chí Thái Tử kỳ thật không cần phải học những đạo lý trên sách vở này nữa, chỉ cần thực tiễn và thời gian mà thôi.

Hoàng Thượng vô cùng mừng rỡ, bất kể ngày đêm ngay cả thiết triều cũng để Thái Tử đi theo bên cạnh, vậy nên Thái Tử mới năm tuổi đã được xuất hiện tại cung vàng điện ngọc. Mọi người nhìn thấy một vị Thái Tử trưởng thành sớm cùng khí thế ổn trọng mãi rồi cũng thành quen. Đây là Thái Tử đó, xuất chúng như vậy cũng là lẽ đương nhiên.

Thái Tử mỗi ngày đều đọc sách tới đêm khuya, dù Hoàng Hậu nương nương có khuyên nhủ thế nào cũng vô dụng, dù trước mặt đáp ứng sau lại vẫn tiếp tục như vậy. Hoàng Hậu nương nương cũng không còn cách nào khác, đành dặn dò nhũ mẫu mỗi đêm đều phải tỉ mỉ chuẩn bị bữa khuya cho Thái Tử tẩm bổ. Nhũ mẫu bưng một chén cháo huyết yến bách hợp lặng lẽ đi vào, nhẹ nhàng đặt bên cạnh Thái Tử. Vốn nghĩ Thái Tử điện hạ giống như bình thường, dù không ngẩng lên nhìn cũng sẽ gật đầu tỏ vẻ đã biết, nhưng hôm nay Thái Tử điện hạ lại nhìn chằm chằm vào trang sách đang mở, không hề có chút động tác nào. Nhũ mẫu ngây người, dường như từ

https://thuviensach.vn

lúc mình bước vào đến giờ, Thái Tử cũng chưa lật qua một trang nào. Cho dù nhũ mẫu không hiểu những đạo lý trong sách nhưng cũng biết được Thái Tử là người chỉ cần đọc một lần là có thể nhớ như in, thường ngày tốc độ đọc sách rất nhanh, hôm nay lại thế này là sao? Bà không kìm được nhẹ giọng hỏi: "Điện hạ có vẻ mệt nhọc, tẩm điện đã chuẩn bị xong, thời gian cũng không còn sớm, điện hạ có muốn đến đó nghỉ ngơi một chút không?"

Ngón tay giật giật, gương mặt non nớt ngẩng lên nhìn nhũ mẫu, chân mày hơi nhíu lại, đôi đồng tử đen nhánh hiện lên vẻ không vui khi bị quấy rầy. Nhũ mẫu vội vàng cúi đầu lui ra phía sau hai bước quỳ xuống: "Là nô tỳ không biết phép tắc, thỉnh Thái Tử điện hạ trách phạt!" Thân mình có chút run rẩy, trước đây cũng có một cung nữ quấy rầy lúc Thái Tử đang trầm tư liền bị đưa đến phòng giặt đồ đến giờ vẫn chưa được quay lại. Thời gian qua cũng đã lâu, sao mình lại quên mất chuyện này chứ.

Nhũ mẫu quỳ trên đất, trong lòng bất an, chờ thật lâu mới nghe Thái Tử thản nhiên nói: "Không có lần sau." Nhũ mẫu mừng rỡ không dám nói thêm lời nào, chỉ dập đầu một cái rồi khom người vội vàng lui ra ngoài.

Trong điện không còn một bóng người, Thái Tử có chút tính trẻ con tay phải chống cằm, tay trái gõ nhẹ có quy luật trên bàn, chăm chú nhìn đồng hồ Tây Dương treo trên tường, ánh mắt ban đầu có chút nôn nóng, sau dần bình tĩnh rồi đến hoài niệm, cuối cùng ngay cả ánh mắt cũng bắt đầu vô thần không có mục tiêu. Qua hồi lâu mới nghe được từ Thái Tử thanh âm như than thở, hoài niệm lại giống như hối hận.

"Đoàn nhi..."

Chỉ là một cái tên, rõ ràng là thanh âm non nớt của một đứa trẻ năm tuổi lại làm cho người ta cảm thấy sầu triền miên, như tiếng lòng gọi lên lưu luyến cùng tang thương...

https://thuviensach.vn

Ngoài điện truyền đến tiếng bước chân gấp gáp, người đang ngồi trước bàn lập tức thẳng người, ánh mắt chăm chú nhìn ra cửa. Người đến là thái giám tổng quản của Đông cung Giang Tam, hơn ba mươi tuổi, dáng người gầy gò, đứng phía dưới khom người bẩm báo: "Hồi bẩm Thái Tử điện hạ, Quốc công phu nhân đã sinh hạ bình an, mẹ tròn con vuông."

Từ buổi chiều, thời điểm Quốc công phu nhân bắt đầu có dấu hiệu trở dạ, Giang công công đã xuất cung chờ tin tức, xác định bên kia mẫu tử đều bình an mới có thể hồi cung. Điều này làm hắn cảm thấy vô cùng kinh ngạc, mặc dù Hoàng Thượng đã nói nếu là nữ nhi sẽ gả cho Thái Tử, điện hạ sớm quan tâm cũng là lẽ thường, dù sao Thái Tử phi cũng là một người rất quan trọng. Chỉ là Thái Tử làm sao biết đứa trẻ này nhất định là nữ nhi, còn hạ lệnh cho mình phải chờ ở đó đến khi xác định mẹ tròn con vuông mới được trở về. Đúng vậy, mẹ tròn con vuông, lúc mình xuất cung Thái Tử đã nói chính xác những lời này.

Phía trên vẫn không hề có tiếng động, Giang công công ngẩng lên liếc mắt nhìn một cái liền giật mình, hai mắt mở lớn, Thái Tử điện hạ vậy mà lại đang nở nụ cười! Từ lúc Thái Tử chào đời đến nay, Giang công công vẫn luôn ở bên cạnh, Thái Tử thường xuyên mang khuôn mặt lãnh đạm, bất kể Hoàng Hậu nương nương có trêu đùa thế nào đều không cười. Từ lúc lọt lòng đã mang khí thế như vậy càng không ai dám đến trêu đùa hắn. Trừ lúc ở trước mặt Hoàng Hậu nương nương ánh mắt sẽ nhu hoà một chút, còn trước mặt những người khác kể cả Hoàng Thượng thì nhiều nhất cũng chỉ là bình tĩnh chờ đợi, muốn nhìn thấy khuôn mặt tươi cười như thế kia tuyệt đối không có khả năng.

Mặc dù không rõ rốt cuộc là vì cái gì, Giang công công cũng tự nhủ sau Thái Tử, Thái Tử phi tương lai là người thứ hai tuyệt đối không thể đắc tội. Người mà chỉ vừa mới sinh ra ngay cả mặt mũi cũng chưa từng thấy lại có thể làm cho Thái Tử có biểu hiện không tưởng như thế, vậy sau khi thành thân nhất định là sẽ được Thái Tử đặt ở trên đầu.

https://thuviensach.vn

Giang Tam không hề nhìn thấy bên dưới hai tay Thái Tử nắm chặt, thân mình thậm chí có chút run rẩy, qua hồi lâu mới chậm rãi bình tĩnh lại, hơi thở có chút dồn dập, ngẩng đầu phân phó: "Kêu Tiểu Giang vào đây."

Đông cung có hai Giang công công, một là Giang Tam, người thứ hai chính là đệ tử của Giang Ba tên gọi Giang Vạn Lí. Tuy Giang Vạn Lí mới bảy tuổi nhưng bởi vì hắn là đồ đệ của Giang Tam, hơn nữa một năm trước không biết thế nào lại lọt vào mắt Thái Tử điện hạ, thường xuyên được Thái Tử phân phó làm chút việc mà người khác không được biết, thế nên cho dù vẫn là con nít nhưng người khác vẫn đều gọi hắn một tiếng tiểu Giang công công. Ban đầu Giang Tam không hiểu tại sao Thái Tử đột nhiên để Giang Vạn Lí đi học những kiến thức về các loại thuốc, việc này Đông cung đã có ngự y chuyên môn rồi. Nhưng có thể nói hiện tại hắn đã minh bạch rồi, thì ra là chuẩn bị cho Thái Tử phi tương lai. Biểu hiện vừa rồi của Thái Tử làm cho ý niệm ở trong đầu hắn càng thêm kiên định, sau này ngàn vạn lần không thể đắc tội Thái Tử phi.

Giang công công tuân lệnh, lui ra ngoài gọi người. Còn phải lo dạy bảo tiểu tử kia một phen, tuy rằng thông minh nhưng tính tình vẫn còn trẻ con, chân tay cũng có chút vụng về, người ở bên cạnh Thái Tử phi không thể như vậy.

Sau khi Giang Tam lui ra ngoài, người đang ngồi phía trên nghiêng đầu nhìn thoáng qua cửa sổ, một mảng trời đen nhánh điểm xuyết những vì sao lốm đốm, nhưng điều này cũng không làm cho đáy mắt người trong phòng thu lại ý cười.

Đoàn nhi...Chúng ta sắp gặp lại nhau rồi.

Năm nay tiệc trung thu của Hứa gia có thể nói là rất đặc biệt, bởi vì không chỉ là đón trung thu mà còn là chúc mừng chi thứ nhất hạ sinh chính nữ. Sau năm năm rốt cuộc cũng sinh được một nữ nhi. Mới sáng sớm, tất cả quan lại trong kinh thành bất kể là có mối giao hảo với đại lão gia hay

https://thuviensach.vn

không, còn chưa kịp bày lễ, đều rối rít phái người mang lễ vật long trọng tới chúc mừng. Ngoài cửa phủ xe ngựa nối liền không dứt, quản gia đứng nhận quà cười đến cứng cả mặt. Tình huống này theo Quốc công gia hạ triều càng ngày càng nhiều hơn, bởi vì Hoàng Thượng lúc thiết triều đã có lời hỏi thăm trước mặt đông đủ bá quan văn võ, mặc dù không nói rõ nhưng khẩu khí kia đã muốn xác định đây chính là Thái Tử phi tương lai không còn nghi ngờ gì nữa. Điều này khiến ngay cả Vương gia cũng đều phái người đến tặng quà, dù sao tương lai cũng là Thái Tử phi, rất là đáng giá đó.

Trần thì còn phải ở cữ nên không thể tiếp khách, mọi việc trong phủ Quốc công chỉ còn nhị phu nhân Trương thị làm chủ sự. Những người khác đều biết sự tình trong phủ Quốc công, lão phu nhân lão gia tử cũng đã đi về cõi tiên, vậy nên những phu nhân có thân phận cao quý chỉ phái người tâm phúc mang lễ vật đến chúc mừng, còn người thí sẽ đích thân đến chúc mưng khi lễ tròn đầy tháng. Tự mình đến hôm nay chẳng qua cũng chỉ là phu nhân của một vài quan lại nhỏ.

Nhưng cho dù như thế cũng làm cho Trương thị dữ tợn trong một đêm tâm tư dần trở nên trầm ổnđi nhiều. Nghe người bên cạnh khen tặng, Trương thị cũng cảm thấy lâng lâng, nhìn xem, đây chính là quyền thế ưu việt, mình chỉ là phu nhân của một quan ngũ phẩm, ngay cả lệnh sắc phong cũng không có vậy mà tứ phẩm phu nhân ở bên cạnh cũng phải khen ngợi mình. Nhưng nghĩ đến việc những thứ này đều là nhờ tiểu nha đầu vừa sinh kia mới có, Trương thị lại cảm thấy khó chịu một trận. Vừa hưởng thụ những lời khen tặng này, trong lòng lại không ngừng oán hận, oán hận nàng đoạt mất những thứ vốn là dành cho nữ nhi của mình, vậy nên biểu hiện của Trương thị thật là quái dị. Mấy vị phu nhân vốn đang vây quanh nàng nói chuyện đưa mắt nhìn nhau vài lần rồi yên lặng lui ra phía sau nhường chỗ cho những người khác. Nhị phu nhân đây không phải là bị bệnh gì chứ? Sao cứ một hồi cười một hồi lại nghiến răng ken két vậy?

https://thuviensach.vn

Trần thị mặc kệ chuyện bên ngoài, nghĩ thôi cũng đủ biết Trương thị hiện tại mang dáng vẻ cáo mượn oai hùm ra sao, nhưng điều này cũng không thể tránh được, trong nhà không còn ai có thể làm chủ sự, chỉ còn cách để nàng ta đứng lên. Cũng may Trần thị là người có lòng dạ rộng rãi không thèm để ý đến những hư danh đó, quan trọng nhất với nàng lúc này chính là tiểu nữ nhi nằm trong lòng.

Trương thị lúc mang thai khẩu vị rất tốt, cái gì cũng ăn, mỗi ngày đều ăn không ngừng miệng nên đứa nhỏ từ trong bụng đã được nuôi dưỡng rất tốt. Những đứa trẻ vừa chào đời vốn là nhăn nheo khó coi lắm, càng về sau mới trở nên xinh đẹp dễ nhìn. Ba đứa con trai của nàng trước đây cũng đều như thế, vừa sinh ra đều giống như con khỉ nhỏ vậy. Nhưng tiểu nữ nhi của nàng lại khác hẳn, vừa sinh ra đã trắng trắng tròn tròn rất đáng yêu, đôi mắt to tròn màu xanh nhạt, cánh tay trắng trẻo từng đoạn từng đoạn như củ sen, từ tay chân cho đến khuôn mặt nhỏ bé đều là từng ngấn thịt, nhìn chỉ muốn gặm một cái. Thấy con đã ăn no sữa, Trương thị nhẹ nhàng vỗ vỗ sau lưng, chậm rãi dỗ bé vào giấc ngủ.

Cuộc sống khi mới chào đời của tiểu hài tử chính là ăn rồi ngủ, ngủ rồi lại ăn. Thấy con đã ngủ yên ổn nàng mới cẩn thận giao cho nhũ mẫu dặn dò trông coi tiểu thư thật tốt không được để xảy ra sơ xuất gì, nhũ mẫu phải đảm bảo chắc chắn một hồi Trần thị mới chịu thả ra.

Làm xong hết mọi việc, Trần thị nửa ngồi nửa nằm trên giường, nhìn lão gia nhà mình vẫn không hề lên tiếng đang ngồi cách sau tấm bình phong, nghĩ đến việc tối hôm qua lão gia kích động đến nỗi quên cả cách bế tiểu hài tử như thế nào, nàng ôn nhu mở miệng: "Lão gia đã nghĩ ra đặt tên nữ nhi của chúng ta là gì chưa?"

Ở những gia đình khác có lẽ trước hết đều nghĩ tên cho con trai nhưng ở Hứa ra thì lại khác, trước tiên là nghĩ tên cho con gái, nhưng cả hai lần trước đều vô dụng, phu nhân lại sinh được ba tên nhóc. Lần này sinh được một nữ nhi, đại lão gia nghĩ ra bao nhiêu cái tên đều ko hài lòng, luôn cảm

https://thuviensach.vn

giác cái tên mình nghĩ ra vẫn chưa hay. Giờ phu nhân của mình hỏi tới cũng chưa nghĩ được gì hay liền nói thẳng: "Ta còn chưa nghĩ ra, chi bằng phu nhân trước tiên nãy đặt cho nữ nhi của chúng ta một nhũ danh đi!"

Trần thị cúi đầu suy nghĩ một chút, đại danh cứ để lão gia suy nghĩ, còn nhũ danh thì mình sẽ đặt trước, vậy cũng tốt.

"Con sinh vào đúng tết Trung thu, Trung thu mang ý nghĩa đoàn viên, bình thường người ta vẫn nói tên xấu thì dễ nuôi, nữ nhi gọi là Đoàn Đoàn hoặc Viên Viên thì lại không hay lắm, chi bằng..." Nàng trầm ngâm suy tư một chút mới nói: "...Chi bằng gọi là Đoàn Nhi đi, tiểu nữ nhi của chúng ta vừa sinh ra đã rất đáng yêu, cả người đều tròn trịa, tên này cũng rất chuẩn xác."

"Đoàn Nhi..." Đại lão gia thầm nhắc lại một lần.

Tên này không tầm thường cũng không quá thanh nhã, chỉ là một nhũ danh bình thường, nhưng chẳng phải tên xấu thì dễ nuôi sao, nghĩ vậy đại lão gia liền gật đầu đồng ý.

Đôi phu thê vẫn đang nói chuyện thân mật thì bỗng một gã nô tài vội vội vàng vàng chạy tới bẩm báo: "Lão gia lão gia, Hoàng Thượng phái người tới đây tuyên chỉ, ngài mau ra tiếp chỉ."

Đại lão gia vốn tưởng rằng được ban thưởng, dù sao lúc lâm triều Hoàng Thượng đã khen ngợi rất nhiều nên cũng không để ở trong lòng. Trần thị cũng có cùng suy nghĩ như vậy, kết quả là khi đại lão gia trở lại đã khuôn mặt đã trầm hẳn xuống. Trần thị còn chưa kịp hỏi rõ đại lão gia đã nóng nảy mở miệng, thanh âm có chút uỷ khuất cùng không vui: "Không cần nghĩ tên nữa, Hoàng Thượng đã ban tên rồi."

"Phụt..." Nghe lão gia khó tính nhà mình nói chuyện với giọng điệu trẻ con như vậy, Trần thị không nể mặt bật cười. Đại lão gia đứng sau bình

https://thuviensach.vn

phong liền đỏ mặt, cũng may trong phòng không có người ngoài nên cũng không bị mất mặt.

Lúc thánh chỉ tới, thói ham hư vinh của Trương thị đã muốn lên tới đỉnh điểm, nhìn xem, người đến tuyên chỉ chính là tổng quản đại thái giám thân cận của Hoàng Thượng. Tuy rằng là vì vị kia mới sinh được nữ nhi mà đến, Trương thị vẫn cảm thấy được lây chút vinh hoa, nhưng tâm trạng ấy cũng chỉ duy trì được một hồi, nhớ đến lí do mà người này đến thì lạikhông vui. Dựa vào cái gì mà mọi người đều vây quanh nha đầu kia chứ.

Tìm bừa một cái cớ trở về phòng thay quần áo, Trương thị vừa đi vừa nghĩ đến tương lai của khuê nữ nhà mình biết làm sao bây giờ, tâm tư của bản thân Trần thị cũng đã biết hết, về sau sẽ không làm khó khuê nữ của mình chứ? Mặt khác Trương thị lại thắc mắc, sao cái tên Hoàng Thượng ban cho lại quái dị vậy, vừa nghe đã làm cho người ta có cảm giác không thoải mái, Phong Tử (người điên) ư?

Mải suy nghĩ, bất tri bất giác đi tới chỗ ba tên nhóc của phòng lớn đang chơi. Trong phủ đang rất đông người nên nhũ mẫu không cho bọn chúng chạy lung tung, chỉ cho chơi ở sân. Hứa Thanh Viễn, một trong hai tên nhóc sinh đôi, đang lôi kéo tay áo đại ca năm tuổi có vẻ hiểu biết hơn - đại thiếu gia Hứa Tiêu Nhiên: "Đại ca, tiểu muội của chúng ta sao lại gọi là "Phong Tử" vậy?"

Hứa Tiêu Nhiên cầm khăn lau nước miếng cho Hứa Thanh Viễn, sửa lại lời nói của hắn: "Không phải Phong Tử, là Phượng Chỉ."

"Phượng Chỉ?" Hai nhóc sinh đôi đồng thanh lặp lại, hai khuôn mặt nhỏ nhắn đều mang vẻ nghi hoặc, hiển nhiên là không hiểu gì. Trương thị cũng không biết tên này có ý nghĩa gì, đứng ở cửa chờ Hứa Tiêu Nhiên giải thích. Hứa Tiêu Nhiên tất nhiên biết ý nghĩa ở đây là gì, hắn đã đến tuổi đi học, phụ thân cũng sẽ nói với hắn chút ít chuyện trong triều, nhưng không

https://thuviensach.vn

biết làm thế nào để giải thích với hai tên nhóc ham học hỏi, chỉ nói: "Chỉ ở đây là một điển cố, phượng tê ngô đồng, cố vi phượng chỉ."

Hai tiểu tử quấn lấy đại ca hỏi chuyện về điển cố kia. Trương thị không tiếp tục nghe nữa, trong đầu thầm nhủ nha đầu kia phúc khí thật lớn! Vị trí đó vốn có thể là nữ nhi của mình, nếu nàng không được sinh ra thì những điều này đều dành cho nữ nhi của mình. Dù không hỏi chuyện trong triều Trương thị cũng biết đương kim Thái Tử đại danh là Ngô Đồng. Thật làm cho người ta không nhịn được muốn phá huỷ luôn cái phúc khí ấy...

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 4

Hứa Tâm Dao mới ba tuổi đích thực là cái tuổi vô lo vô nghĩ, chỉ biết chơi. Trương thị bắt cô bé ở trong phòng viết chữ, tiểu cô nương không đủ kiên nhẫn, ngồi trước bàn nhỏ uốn éo tới lui, ánh mắt vẫn hướng ra bên ngoài. Trương thị đang nói chuyện với vú Lưu, nghiêng đầu nhìn thấy Hứa Tâm Dao toàn bộ tâm tư đều đã bay ra ngoài, không chút nghĩ ngợi vỗ một cái lên lưng cô nhóc. Nhưng dù sao nàng vẫn là mẹ ruột của cô bé, lúc xuống tay nhìn như có vẻ dùng sức nhưng lại không đau, Hứa Tâm Dao bị đánh vậy mãi cũng thành thói quen, lập tức ngồi thẳng lưng làm bộ dáng nhu thuận nghiêm trang, Trương thị thấy vậy lại buồn cười, đưa tay nhéo cái mũi nhỏ của cô nhóc: "Kiếp trước ta đã gây ra nghiệp gì mà kiếp này lại gặp phải một tiểu yêu tinh như con chứ, trừng phạt không được mà mắng cũng không xong!"

"Mẫu thân, con viết xong một trang mẫu thân cho con đi chơi được không?" Nói rồi đem chữ vừa viết được cho Trương thị xem. Trương thị cầm lấy nhưng không xem, chỉ kinh ngạc nhìn khuôn mặt còn ngây thơ non nớt của nữ nhi. Dung mạo của mình bình thường, Nhị lão gia lại cái giá áo túi cơm, vậy mà Tâm Dao lại có khuôn mặt rất nhu thuận. Khuôn mặt nhỏ nhắn lớn chừng bàn tay, đôi mắt màu tím nho, chải hai búi tóc xinh xắn bên trên gắn hai cái chuông nhỏ, đi trên đường lung lay rung động phát ra tiếng leng keng vui tai, ai nhìn thấy cũng khen nàng một tiếng tiểu cô nương xinh xắn đáng yêu.

Cũng bởi vì Tâm Dao có bộ dáng đáng yêu như vậy, mình mới có mộng tưởng đi tranh đấu, nữ nhân không phải dung mạo là quan trọng nhất, nhưng nếu thân phận có chút không thoả đáng thì dung mạo xuất sắc như

https://thuviensach.vn

vậy có thể bù lại được. Trước kia trừ bỏ chi thứ nhất có một thứ nữ, Hứa gia cũng chỉ có duy nhất Tâm Dao là chính nữ, tất cả mọi thứ đều dành cho nàng, tất cả mọi người đều vây quanh nàng. Hiện tại đã không còn như vậy.

Trương thị vẫn đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình, tiểu cô nương có chút không kiên nhẫn, tự mình nhảy khỏi ghế lôi kéo nhũ mẫu như một làn khói chạy ra bên ngoài.

"Mẫu thân, con chơi một lúc sẽ quay lại."

Tiểu cô nương cười vui sướng, làn váy nhỏ màu hồng tung bay, những chiếc chuông nhỏ trên đỉnh đầu lắc lư đing đang thật đáng yêu. Trương thị ngẩng lên nhìn theo cho tới khi không nhìn thấy bóng dáng Hứa Tâm Dao nữa mới thu hồi tầm mắt, nhìn sang vú Lưu ngồi trên ghế băng, giọng nói bất lực: "Vú à, bây giờ chúng ta phải làm sao?"

Vú Lưu cũng biết rằng tình huống lúc này thật sự không tốt, nhưng không phải tất cả mọi thứ đó vốn là của chi thứ nhất hay sao? Lúc trước suy tính nhiều như vậy, điều kiện tiên quyết là chi thứ nhất không sinh được nữ nhi, ngay lúc bên đó sinh ra một nữ nhi, tất cả mọi tính toán trước đó đều trở thành đồ bỏ đi. Đương nhiên những lời như thế vú Lưu tuyệt đối không dám nói ra khỏi miệng. Đưa tay vỗ vỗ Trương thị an ủi: "Nô tỳ cũng không biết phải làm gì lúc này, chúng ta chỉ có thể đi một bước tính một bước thôi. Dù sao bây giờ cũng không biết làm gì, không bằng nắm chặt lợi ích trước mắt quan trọng hơn."

"Lợi ích trước mắt?" Ngày hôm qua sau buổi gia yến Trương thị cũng có chút đần độn, lúc này đầu óc cũng không được rõ ràng, chỉ ngơ ngác hỏi lại, không hiểu vú Lưu có ý gì?

Vú Lưu hất cằm về hướng Chi thứ nhất nói nhỏ: "Ngày mai là lễ cúng mụ của tiểu thư vừa chào đời đó."

https://thuviensach.vn

Trẻ nhỏ làm lễ cúng mụ có thể bà con thân thích đều đến đây, vốn con trai làm lễ cũng mụ sẽ quan trọng hơn, nhưng địa vị của "vị kia" có thể sánh ngang với nam hài tử, nghĩ cũng biết ngày mai nhất định không chỉ tất cả bà con thân thích của gia tộc muốn tới dự, sợ là sẽ còn rất nhiều khách quý không mời mà tới.

"Chuyện bên đó làm lễ cúng mụ đâu có liên quan gì tới ta!"

Vừa nói đến chuyện này Trương thị lập tức muốn nổi điên, không chút nghĩ ngợi liền phản bác. Thấy Trương thị vẫn chưa hiểu ý, vú Lưu sát lại gần nhỏ giọng nói: "Ngày mai mọi chuyện cần thiết vẫn phải do phu nhân người xử lý, tất cả mọi người đều muốn tìm cách lấy lòng "vị kia", tặng lễ vật nhất định còn long trọng hơn bình thường vài phần, phu nhân người sẽ không..." vú Lưu còn chưa nói hết, Trương thị đã lập tức hiểu ra. Dù sao những việc như vậy không phải chỉ mới làm lần một lần hai.

Mỗi lần Trần thị có thai, mọi việc trong nhà đều do Trương thị đứng lên một tay sắp đặt, việc cắt xén bớt các khoản chi phí Trương thị đã làm vô số lần. Trần thị người nọ cũng dễ tính, chỉ cần không làm ảnh hưởng quá lớn thì sẽ mắt nhắm mắt mở cho qua. Trước kia nói đến việc này Trương thị vẫn còn chút đắn đo nhưng đến bây giờ thì cũng đã cho đó là điều hiển nhiên không cần phải suy nghĩ, khoát tay nói: "Ngươi tính toán một chút rồi làm cho xong đi."

Vú Lưu gật đầu đáp ứng rồi nhẹ nhàng thở ra, may mắn phu nhân đã đồng ý rồi. Phu nhân nếu không đồng ý thì tự mình cũng không dám động chạm gì đến. Vừa nghĩ bà vừa thấy hận đến cắn răng, nếu không phải đứa con vô liêm sỉ của mình còn đang thiếu nợ sòng bạc thì mình cũng sẽ không phải kiếm tiền theo cách này.

Trương thị cũng không chú ý tới vú Lưu đang bất an không yên, chỉ cúi đầu suy nghĩ một hồi lại phân phó: "Ngày mai trong phủ rất đông

https://thuviensach.vn

người, ta cũng không tiện để mắt tới Dao Dao được, ngày mai hãy đem con bé tới nhà ngoại ta chơi hai ngày."

Vú Lưu còn đang suy nghĩ ngày mai làm thế nào để đại phu nhân và nhị phu nhân không phát hiện ra việc làm của mình, nghe Trương thị nói cũng chỉ tuỳ tiện gật đầu. Trương thị lúc này tâm tư cũng đã bay xa, nghiêng đầu nhìn ra bên ngoài. Trước kia tuy chưa nói rõ ra những tính toán trong đầu, nhưng những người họ hàng thân thích kia cũng đã đoán ra được, đều cho rằng Dao Dao sẽ được gả cho Thái Tử. Mỗi lần trong nhà có yến hội, tất cả mọi người đều tranh nhau bế cô bé, chơi đùa cưng nựng cô bé. Tuy rằng cô bé mới 3 tuổi vẫn chưa thể hiểu được lòng người nhưng vẫn có thể nhận biết được mọi người nhiệt tình với mình ra sao. Nếu đột nhiên tất cả mọi người đều lạnh nhạt với cô bé cô sẽ không hiểu tại sao nhưng vạn nhất cô bé ghi nhớ chuyện này trong lòng thì sẽ ảnh hưởng không tốt đến tính tình sau này. Trước mắt cứ để cô bé về ngoại chơi hai ngày, còn những chuyện khác cứ đi bước nào tính bước đó vậy. Túm thật chặt khăn gấm trong tay, Trương thị thầm oán hận, tại sao ngươi lại sinh ra chứ, tại sao lại huỷ hoại hết những thứ lẽ ra phải thuộc về nữ nhi của ta chứ.

Hoa viên nhỏ trong tiểu viện Hứa Tâm Dao dạo chơi đã không biết bao nhiêu lần, hơn nữa lúc này đã là cuối mùa thu, trước kia rất nhiều hoa đẹp khoe sắc, hiện giờ cũng không còn bao nhiêu. Hứa Tâm Dao từ phòng mình chạy đến đây chơi một hồi đã thấy buồn chán, chạy đến một cái đình nghỉ mát nhỏ ngồi xuống.

"Nhũ mẫu, ta muốn ăn bánh, mứt táo."

Nhũ mẫu đưa tay đem Hứa Tâm Dao bế lên khói chiếc ghế đá lạnh như băng, một bên phân phó nha hoàn mang đệm mềm đến, vừa cười đáp lời: "Nhũ mẫu lập tức kêu người mang tới cho tiểu thư, tiểu thư ngoan ngoãn chờ một chút là sẽ có ngay."

https://thuviensach.vn

Yêu cầu được thoả mãn khiến Hứa Tâm Dao vô cùng cao hứng, ngoan ngoãn ngồi im trên ghế đệm. Nhưng tiểu hài tử vốn không có tính kiên nhẫn, Hứa Tâm Dao tính tình hoạt bát lại càng không chịu nổi tịch mịch, ngồi một lúc đã cảm thấy không có gì thú vị, uốn éo nhìn bốn phía, đột nhiên thấy một bóng người. Đôi mắt cô bé mở to chỉ về phía bên kia kêu lên: "Cẩm Tú tỷ tỷ!"

Nhũ mẫu nhìn theo hướng Hứa Tâm Dao vừa chỉ, là nha hoàn Cẩm Tú bên cạnh đại phu nhân.

Cẩm Tú mang theo một hộp đựng thức ăn đi vào đường nhỏ ở phía đối diện, không nghe thấy tiếng gọi của Hứa Tâm Dao cũng không nhìn thấy người ở bên này, trong nháy mắt đã đi mất. Hứa Tâm Dao lập tức nhảy xuống khỏi ghế định đuổi theo, nhũ mẫu vội vàng ôm lại.

"Ta muốn đi với Cẩm Tú tỷ tỷ, ta muốn đi tìm đại bá mẫu." Vừa nhắc tới đại bá mẫu, Hứa Tâm Dao liền nghĩ ngay ra: "Ta còn muốn đi tìm đệ đệ mới sinh để chơi cùng." Hứa Tâm Dao vẫn còn tưởng rằng Trần thị sinh ra một đệ đệ.

"Ta muốn xem đệ đệ mới sinh có giống Thanh Viễn, Triệt Minh hay không? Hai người bọn họ sinh ra giống nhau như đúc vậy."

Thanh Viễn, Triệt Minh chính là tên cặp song sinh của Trần thị. Hứa Tâm Dao cảm thấy rất hưng phấn nhưng nhũ mẫu lại không thuận theo ý của cô bé, không thả cô bé xuống đất mà càng ôm chặt vào lòng.

"Tiểu thư ngoan nào, bánh ngọt sắp được mang tới rồi, chúng ta ăn bánh trước đã có được không?"

"Không muốn, không muốn, ta muốn nhìn thấy đệ đệ."

Được nuôi dưỡng tốt nên dù mới ba tuổi nhưng chân tay Hứa Tâm Dao khá khoẻ. Nhũ mẫu vừa giữ chặt vừa dỗ dành một hồi, tay chân nhanh

https://thuviensach.vn

chóng rã rời, trên mặt đã xuất hiện một lớp mồ hôi mỏng mà Hứa Tâm Dao vẫn không ngừng giãy giụa đành phải theo ý cô nhóc thả cô xuống đất, sau đó cũng ngồi xuống trước mặt, hai tay vẫn giữ chặt bả vai cô nhóc, chưa đồng ý cho đi. Hứa Tâm Dao do một tay nhũ mẫu nuôi lớn, bà thương yêu cô không kém Trương thị bao nhiêu. Lúc này nhìn đứa nhỏ trong tay mình ngoài thương hại vẫn là thương hại. Cô bé chỉ là một thế thân cho vị trí thê tử của Thái Tử, giờ đây chính chủ đã xuất hiện, thế thân nghiễm nhiên bị đẩy ra ngoài.

"Tiểu thư nghe lời ta, bánh ngọt sẽ được mang tới ngay, chúng ta ăn bánh ngọt trước đã được không?"

Tiểu hài tử thường có tâm lý muốn phản kháng lại người lớn, ngươi càng không cho ta làm ta lại càng muốn làm, Hứa Tâm Dao hiện tại chính là như vậy, căn bản là không nghe lời nhũ mẫu, vẫn náo loạn đòi đi tìm đệ đệ chơi cùng. Nhũ mẫu thấy cô bé càng lúc càng gào lớn, xung quanh đã có vài nô tài chỉ trỏ, không thể để cô bé cứ luôn mồm 'đệ đệ' được.

"Tiểu thư à người lầm rồi, đại bá mẫu không phải sinh ra đệ đệ, là muội muội."

"Muội muội?" Hứa Tâm Dao nghiêng đầu có chút nghi hoặc, cô còn chưa nghe nói tới sẽ có một muội muội. Nghĩ vậy liền cao hứng: "ta muốn gặp muội muội, ta còn chưa được biết tiểu muội muội trông như thế nào đâu!"

Nghe những lời nói ngây ngô của đứa trẻ, nhũ mẫu đau xót trong lòng liền ôm cô bé vào lòng: "Tiểu thư nghe lời nhũ mẫu đi, chúng ta không thể đi tìm đại bá mẫu được. Đại bá mẫu hiện giờ phải chăm sóc muội muội, muội muội còn nhỏ không thể chơi cùng được, chờ muội muội lớn hơn chút nữa chúng ta sẽ tìm muội muội chơi cùng. Nếu bây giờ tiểu thư đến đó nhất định đại bá mẫu sẽ nổi giận."

https://thuviensach.vn

Hứa Tâm Dao chớp chớp mắt, phản bác: "Không đâu, đại bá mẫu rất tốt với ta, nhất định sẽ không nổi giận đâu."

Trần thị hiểu rõ con người Trương thị nên cũng không hề so đo, càng không có chuyện giận chó đánh mèo trên người một tiểu cô nương. Mỗi lần Hứa Tâm Dao đến Chi thứ nhất chơi, Trần thị đều chuẩn bị cho cô bé những món điểm tâm rất ngon, còn cùng cô chơi đùa. Thế nên Hứa Tâm Dao luôn cho rằng Trần thị rất tốt với mình, đại bá mẫu thích mình nhất.

Nói lâu như vậy nhũ mẫu đã có chút nóng nảy, thấy cô nhóc vẫn không chịu nghe lời, sắc mặt bà trầm xuống, thấp giọng nói: "tiểu muội muội là nữ nhi do đại bá mẫu sinh ra, đại bá mẫu đương nhiên thích tiểu muội muội nhất, tiểu thư không nên tự đi tìm phiền phức nữa."

Rốt cuộc mới chỉ là đứa trẻ ba tuổi, mặc dù mình mới là chủ nhân, nhưng Hứa Tâm Dao bây giờ vẫn chưa phân biệt được rõ ràng thế nào là chủ - tớ, gặp sắc mặt nhũ mẫu đã trầm xuống, cô bé chột dạ lén liếc nhìn mấy lần, không dám náo loạn đòi đến chi thứ nhất nữa. Nhũ mẫu thấy nàng đã chịu đứng im không còn làm loạn nữa cũng nhẹ nhàng thở ra, sao có thể để tiểu thư đến đó để chịu những ánh mắt giễu cợt của bọn họ chứ.

Thấy Hứa Tâm Dao có chút rầu rĩ không vui, nhũ mẫu không muốn cô bé tiếp tục ở bên ngoài chơi nữa liền bế cô bé trở về.

Lúc trở về Trương thị cũng đã khôi phục lại tâm tình của mình, ít nhất đã có thể cười. Thấy Tâm Dao vừa chạy đi chơi một chút đã trở về, trong lòng có chút kinh ngạc đem người ôm vào lòng, nhéo cái mũi nhỏ của cô bé hỏi: "Tiểu nha đầu sao hôm nay nhanh vậy đã tự trở về? Mọi khi ta còn phải chạy theo gọi con đến đứt hơi mà con cũng không thèm quay về cơ mà."

Vốn tưởng nữ nhi sẽ giống như thường ngày trốn vào ngực mình làm nũng, kết quả là Hứa Tâm Dao chỉ liếu miệng giọng nói có chút uỷ khuất:

https://thuviensach.vn

"Mẫu thân, có phải đại bá mẫu có muội muội sẽ không thích Tâm Dao nữa đúng không?"

Nhũ mẫu đứng bên cạnh giật mình kinh hãi, không nghĩ tới một cô nhóc ba tuổi sẽ hỏi đến chuyện này, nghĩ đến những lời đã nói ở hoa viên bà hối hận không thôi. Trương thị lập tức trợn mắt, hoàn toàn không nghĩ tới nữ nhi của mình sẽ hỏi câu như vậy, nghiêng đầu nhìn nhũ mẫu, biết chắc trong chuyện này bà là người rõ ràng nhất:

"Ngươi mau nói đi, đã có ai nói gì với Dao Dao?"

Chuyện này là sao chứ, con nhóc kia vừa mới sinh ra đã làm cho nữ nhi của mình khó chịu rồi sao?

Nhũ mẫu khó khăn nuốt nướng miếng một cái, ánh mắt Nhị phu nhân thật đáng sợ, dường như muốn ăn thịt người vậy. Nhanh chóng chớp mắt mấy cái, đột nhiên bà nghĩ một cách liền trả lời: "Nô tỳ đang chơi cùng tiểu thư trong hoa viên, đúng lúc đó Cẩm Tú cô nương ở chi thứ nhất đi ngang qua..." Bắt gặp ánh mắt đáng sợ của Trương thị, nhũ mẫu không dám nói là chính mình gây ra việc như vậy, đem mọi chuyện vừa xảy ra đẩy hết lên người Cẩm Tú. Rất nhanh đã kể xong mọi chuyện, bà cúi đầu không dám nhìn vẻ mặt của Trương thị, một mặt là do ánh mắt Trương thị quá đáng sợ, mặt khác cũng sợ Trương thị sẽ phát hiện ra mình đang nói dối. Qua một hồi lâu, nhũ mẫu mới nghe được Trương thị cắn răng nghiến lợi thốt ra bốn chữ: "Khinh người quá đáng!" Ngữ khí hung ác, giống như đang nói với kẻ thù giết cha vậy.

Nhũ mẫu co rúm người lại, quyết định đem sự thật vĩnh viễn chôn sâu trong bụng.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 5

Đã biết trước con gái bé nhỏ của mình sau này sẽ trải qua cuộc sống như thế nào, Trần thị đương nhiên rõ ràng một điều, con gái của mình sẽ không thể lớn lên giống như những cô nương bình thường khác, vì vậy nàng một khắc cũng muốn Đoàn Nhi rời tầm mắt mình. Thời điểm nàng hạ sinh Đoàn Nhi tuy rằng thời gian có hơi lâu nhưng thân thể cũng không tổn thương gì nên Trần thị vẫn luôn để con gái ở bên cạnh mình. Không giống với ba huynh đệ trước đây, tuy rằng nàng cũng chăm sóc rất tỉ mỉ nhưng vài ngày đầu đều là do nhũ mẫu đến chăm nom.

Tiểu hài tử mới sinh thật giống nhau, chỉ ăn và ngủ. Đoàn Nhi vừa sinh ra đã trắng trắng mềm mềm, cô bé lại đặc biệt nhu thuận, cả ngày chỉ nằm ngủ, lúc tỉnh cũng chỉ ọ ẹ vài tiếng, cho ăn no một hồi lại tiếp tục ngủ, thật chưa thấy có đứa nhỏ nào lại ngoan ngoãn như vậy. Trần thị lấy mu bàn tay cà nhẹ vào khuôn mặt trắng nõn của bé, tiểu cô nương vẫn ngủ say không hề phát hiện, chân mày một chút cũng không động đậy. Trần thị nhẹ nhàng ghé tai sát lại còn nghe được tiếng thở nho nhỏ của cô bé, càng ngắm càng thấy yêu, chỉ muốn lúc nào cũng ôm vào lòng không buông.

Bỗng có một phụ nhân bước vào, nhìn thấy dáng vẻ ôm con không muốn buông của Trần thị, lông mày bà dựng đứng, nhẹ giọng quát: "Con không phải là lần đầu tiên sinh nở, chẳng lẽ không biết thời kỳ ở cữ quan trọng thế nào sao? Đứa nhỏ tuy không nặng nhưng hiện tại con vẫn không thể bế được, bằng không về già có đau mỏi con phải tự chịu đấy!" Vừa nói bà vừa ôm lấy Đoàn Nhi từ trong tay Trần thị. Ngay cả bị chuyển từ vòng tay ấm áp của mẹ sang một người khác, Đoàn Nhi cũng chỉ chun cái mũi nhỏ một chút rồi lại nghiêng đầu, tiếp tục an ổn nằm ngủ. Trần thị vốn dĩ lo

https://thuviensach.vn

lắng bé con sẽ tỉnh giấc, ngồi trên giường không yên nhìn theo, thấy con vẫn ngủ ngoan mới an tâm, lúc này mới nhìn về phía người vừa tới: "Mẫu thân! Người nhìn xem con bé thật là ngoan, làm sao con nỡ buông tay ra được." Mặc dù đã là người phụ nữ sinh được bốn đứa con, Trần thị trước mặt mẹ đẻ của mình vẫn thích làm nũng như trước.

Trần thị vốn là con gái út do chính thê của Trần quốc công sinh ra, vẫn luôn là đứa con mà Trần Quốc công phu nhân Vương thị yêu thương nhất. Lúc trước bà vốn cũng không đồng ý với hôn sự của con gái, Hứa Quốc công tuy rằng tuổi trẻ đã tự phấn đấu để có được tước vị như vậy nhưng rốt cuộc thực lực gia thế không đủ. Ai ngờ Hoàng Thượng hạ chỉ tứ hôn, Vương thị dù có trăm lá gan cũng không dám kháng chỉ, đành phải rầu rĩ gả Trần thị cho Hứa Quốc công.

Cũng may, tuy rằng địa phương khác không rất hài lòng, ít nhưng ít nhất là người rất biết yêu thương vợ, thành thân lâu như vậy cũng chỉ có thêm một nô tỳ thông phòng, trừ bỏ sinh được một thứ nữ, những đứa con còn lại đều do con gái của mình sinh ra nên bà cũng đủ hài lòng.

Thuần thục đung đưa người một chút để Đoàn Nhi ngủ say hơn, bà nghiêng đầu cẩn thận xem xét Trần thị, phát hiện hai mắt nàng có quầng thâm rất rõ: "Là Đoàn nhi ban đêm quấy khóc làm con không ngủ được sao?"

Trần thị xua tay: "Không phải đâu mẫu thân, người xem con bé có ngoan không? Mẫu thân cũng biết tiểu hài tử bú sữa nên mau ngủ mà cũng mau đói. Đoàn nhi lại rất ngoan, ban đêm chỉ tỉnh dậy vài lần ăn sữa rồi lại ngủ ngay."

Trần thị tuy không tự mình nuôi nấng nhưng vẫn để Đoàn nhi ngủ cạnh mình, mỗi lần nhũ mẫu đến cho bé ăn nàng cũng sẽ tỉnh giấc.

https://thuviensach.vn

Một bên là con gái, một bên là cháu ngoại, lòng bàn tay là thịt, mu bàn tay cũng là thịt, Vương thị cũng đã làm mẹ đương nhiên biết rằng đứa con quan trọng như chính quả tim của mình vậy, dù thế nào cũng không đành lòng rời mắt. Huống chi đứa cháu ngoại này còn là một Phượng Hoàng, tất cả mọi người đều có thể đoán được nàng nhất định sẽ có thời điểm vươn cánh bay lên cao.

Biết nhiều lời cũng vô ích nhưng nội tâm vẫn có chút giận: "Tuỳ con vậy, dù sao chờ đến lúc con già đi thì ta cũng đã chết rồi, mắt không thấy tâm không phiền!"

Bình thường mỗi khi mẫu thân giận dỗi như vậy, Trần thị sẽ mặt dày đến ôm lấy bà cọ mặt làm nũng. Hôm nay thì khác, ngẩng đầu nhìn sắc trời bên ngoài một chút, cũng đã không còn sớm, lát nữa mẫu thân còn phải ra ngoài chào hỏi khách nhân, hôm nay có rất nhiều người tới mà Trương thị thứ nhất là không thể ứng phó được hết, thứ hai là thân phận nàng cũng không đủ, cho nên mẫu thân mới phải tới đây thật sớm để giúp mình. Không có cha mẹ chồng hằng ngày làm gì cũng có thể thoải mái tự do, nhưng mỗi lần có công việc hệ trọng chỉ có thể nhờ trưởng bối nhà mình đến đây chủ trì giúp.

"Mẫu thân, chuyện con phái người nói với mẫu thân, người đã giúp con lưu ý thật kĩ chưa?"

Hứa gia thực lực không đủ, quen biết không rộng, Trần gia vẫn là một thế gia, đương nhiên quan hệ sẽ rộng rãi hơn Hứa gia nhiều.

Vương thị vẫn nhìn Đoàn nhi ngoan ngoãn nằm ngủ trong lòng mình, nghe Trần thị hỏi vậy, bà gật đầu nói: "Đương nhiên là ta sẽ lưu ý, loại chuyện này ta làm sao có thể quên được, chỉ là..." Dừng lại một chút, có chút do dự nhìn thoáng qua Đoàn nhi: "Con bé vừa mới sinh ra, giờ chuẩn bị vẫn còn quá sớm, con lo nghĩ nhiều rồi, con không sợ về sau con gái sẽ không thân thiết với con nữa sao?"

https://thuviensach.vn

Chuyện mà Trần thị muốn nói đến chính là tìm sư phó cho Đoàn nhi. Thầy tốt chỉ có thể gặp chứ không thể cầu, đặc biệt là nữ sư phó. Một người phụ nữ lại có thể làm thầy giáo tất nhiên là phải có nguyên do, còn phải điều tra rõ là vì sao, ít nhất cũng phải có gia thế trong sạch mới được. Hơn nữa đã là người dạy dỗ Đoàn nhi thì phải có thực tài. Cũng may bây giờ Đoàn Nhi còn nhỏ, vẫn còn hai, ba năm nữa, có thể từ từ tìm kiếm. Chủ yếu là phải tìm nhiều một chút. Cầm kỳ thư hoạ, thi từ ca phú, tứ thư ngũ kinh mỗi thứ đều phải tìm một thầy khác nhau.

Mặc dù bây giờ còn nhỏ, nhìn còn thật biết điều khéo, nhưng nếu về sau Đoàn Nhi không muốn học những thứ này, nàng lại cố gượng ép, hai mẹ con sớm muộn gì cũng sẽ bất hoà.

Trần thị bất đắc dĩ thở dài: "Mẫu thân, không phải là con không hiểu điều đó, con biết không nên để Đoàn Nhi từ nhỏ đã phải khổ cực như vậy, con cũng biết không nên cưỡng cầu đứa nhỏ phải trở nên hơn người, nhưng chuyện này cũng không thể do con quyết định. Nếu đã định trước thân phận Đoàn Nhi sau này sẽ không tầm thường, vậy cần phải có thực lực để mọi người phải tin phục."

"Nếu con không sớm dạy bảo con gái nghiêm khắc, cứ để nó bình thường mà lớn lên như những đứa trẻ khác, đó mới thật sự là làm hại Đoàn Nhi."

Thân mang địa vị trên cao, nếu không có thực lực để đối phó nhất định sẽ là trèo cao ngã đau. Mà vấp ngã chốn thâm cung thì vấn đề không chỉ là không gượng dậy nổi mà còn có thể mất mạng như chơi. Nghĩ tới những chuyện này Trần thị cảm thấy đầy lo lắng buồn rầu, mọi người đều nói con gái của mình có phúc phần trời cho, nhưng nào ai biết được đằng sau thiên đại phúc khí này Đoàn Nhi cần phải biết bao cố gắng mới có thể tiếp nhận.

Vương thị vốn chỉ muốn khuyên nhủ mấy câu, không nghĩ tới lại làm con gái của mình thương tâm như vậy, ánh mắt cũng có chút ửng đỏ, nhưng

https://thuviensach.vn

mà nữ nhân đang ở cữ không thể khóc được, bà vội vàng thấp giọng: "Là ta sai rồi, con tuyệt đối không được khóc. Về sau ta sẽ không bao giờ nói đến chuyện này nữa, ta biết chuyện này cũng không phải là con nguyện ý, chẳng qua ta nhịn không được than thở vài câu, cũng chỉ vì ta lo lắng về sau mẫu tử con sẽ không thân thiết mà thôi."

Làm sao có thể giận mẹ ruột của mình chứ, Trần thị cũng là do đột nhiên xúc động một chút mà thôi. Nàng mỉm cười, hai mẹ con lại tâm sự một hồi lâu. Vương thị thấy đã đến giờ, bà con thân thích của bổn gia có thể sẽ tới sớm, giờ cũng là lúc nên ra ngoài chuẩn bị một chút. Bà đem Đoàn Nhi đặt lại vào lòng Trần thị, dặn nàng nghỉ ngơi cho tốt, đến giờ bà sẽ cho người ôm Đoàn Nhi ra.

Trương thị cùng Trần thị không thân thiết, đối với mẫu thân của Trần thị sao có thể thân? Huống chi Vương thị còn là Trấn Quốc công phu nhân, được Hoàng Thượng phong là nhất phẩm cáo mệnh phu nhân, làm sao có thể nhìn đến Trương thị. Trước kia Trương thị rất tự biết mình nên chưa bao giờ cố ý lấy lòng Vương thị, hôm nay nhất định càng không thể. Chuyện phát sinh ngày hôm qua, cho đến giờ Trương thị vẫn còn cảm thấy trong lòng như nghẹn khuất. Cho dù không thể hiện tại không thể tìm lại cơ hội cho đứa con gái đáng thương của mình, nhưng ít nhất cũng phải chọc cho bọn họ tức chết, dựa vào cái gì lại sỉ nhục con gái của ta như thế!

Đuôi mắt quét ra xa thấy Vương thị đang từ hành lang gấp khúc phía bên kia đi tới, Trương thị quay đi vờ như không biết, chỉ tay kêu hạ nhân kê lại cái bình này, đánh bóng cái bàn đó, lại còn hết sức làm ra vẻ, người sáng suốt vừa thấy cũng biết là cố ý.

Vương thị nhíu mày, đi đến sau lưng Trương thị liền dừng lại. Bà muốn nhìn thử xem hôm nay Trương thị bày ra cái vẻ này là sao? Khi nào đã đắc tội qua nàng ta chứ? Bà thản nhiên mở miệng: "Ngươi có vẻ rất bận rộn, có cần ta giúp đỡ gì không?"

https://thuviensach.vn

Vương thị không hề vội vã, chỉ đứng tại chỗ nói chuyện mà thôi, bọn hạ nhân xung quanh vội vàng quay lại cúi đầu thi lễ.

Xét về thân phận mà nói, Trương thị chỉ là một hậu bối, bà sao phải ngỏ lời giúp đỡ như thế, đó chẳng qua chỉ là lời ứng xử ngoài miệng mà thôi, Trương thị nếu đã cố ý không nhìn thấy, lời nói của Vương thị đương nhiên cũng không có hảo cảm gì.

Trương thị ngừng tay một chút, quay đầu thấy Vương thị đang đứng sau sau lưng, bình tĩnh nhìn mình với ánh mắt lành lạnh. Ánh mắt ấy Trương thị cũng không xa lạ gì bởi Trần thị cũng luôn nhìn mình với ánh mắt như vậy. Không thèm quản mình nói cái gì làm cái gì, giống như nhìn giống tôm tép nhảy lên nhảy xuống, chỉ cần không ảnh hưởng đến mặt mũi Hứa gia, không ở bên ngoài làm loạn, Trần thị luôn nhìn mình với thái độ như vậy. Ánh mắt như vậy là muốn nói cho chính mình biết Trần thị không phải là không muốn thu thập mình, chẳng qua là lười thu thập mà thôi, tất cả mọi việc mình làm ở trong mắt nàng ta cũng chỉ là râu ria, vốn không cần lãng phí tâm tư để đối phó.

Trương thị cong miệng cười nói trào phúng: "Ta sao có thể làm phiền lão phu nhân hỗ trợ chứ, nếu để tẩu tử biết nhất định sẽ trừng phạt, ta thật không dám."

Vương thị có chút kinh ngạc, ở Hứa gia mà dám mỉa mai đương gia chủ mẫu, Trương thị lấy đâu ra cái dũng khí này? Vừa bực mình vừa cảm thấy buồn cười, cũng hiểu được vì sao con gái của mình không muốn quan tâm đến nàng ta, chẳng qua là với đầu óc như thế này, quan tâm đến nàng quả thật là lãng phí tâm tư.

Vương thị gật đầu: "Cũng được, vậy người cứ tiếp tục làm việc của mình đi." Nói rồi trực tiếp ngồi lên ghế dựa, nha hoàn vội vàng dâng trà thượng hạng lên, sau đó trực tiếp ngồi nhấm nháp chén trà.

https://thuviensach.vn

"Ừ, trà này cũng không tệ lắm." Bà mỉm cười nói với đại nha hoàn vừa dâng trà, nha hoàn vội cười phụ hoạ theo.

Trương thị đứng ở phía dưới, nhìn lên thấy chủ tớ mấy người đang cười nói náo nhiệt, không hề nhìn đến mình chút nào, trong lòng tức giận, mẫu thân của Trần thị so với Trần thị còn có thể ác gấp trăm lần. Trương thị không ngừng thở hổn hển, hung tợn trừng mắt nhìn Vương thị:

"Lão phu nhân hiện tại rất cao hứng đúng không? Cháu ngoại tương lai có thể trở thành Hoàng Hậu mà." Lời nói ra đầy âm hiểm.

Lời này chính là đại nghịch bất đạo, nếu người ngoài biết được câu nói điên cuồng như thế này. Cho dù rõ ràng có là Thái Tử phi, nhưng Thái Tử còn chưa đăng cơ, không ai dám nói nàng sẽ là Hoàng Hậu. Đặt mạnh ly trà trong tay xuống, nếu đến giờ còn chưa rõ lý do vì sao Trương thị đột nhiên lại như vậy, Vương thị sống mấy mươi năm qua quả thật là uổng phí!

Bà đột nhiên mở miệng nhắc tới người mà vẫn chưa ai nói đến Hứa Tâm Dao:

"Nha đầu Dao Dao kia ta cũng đã gặp vài lần, bộ dáng tốt tính cách cũng tốt, thật là một tiểu cô nương đáng yêu, chỉ tiếc..." Cố ý dừng lại không nói tiếp.

Trương thị nóng nảy mở miệng: "Chỉ tiếc cái gì? Con gái của tôi có chỗ nào không tốt chứ?"

"Chỉ tiếc là có một người mẹ đầu óc vặn vẹo, không biết phân biệt."

Vương thị nói vậy là đã rõ ràng.

"Ta muốn khuyên ngươi hiện tại nên cụp đuôi mà về dạy dỗ con gái làm sao hầu hạ phu quân cho tốt, tương lai tìm cho nó một nhà khá giả chứ đừng như bây giờ, không nên vọng tưởng những thứ không phải của mình."

https://thuviensach.vn

Vương thị không có quan hệ gì với Trương thị, đương nhiên sẽ không tận tình khuyên bảo nàng. Đã nói đến nước này, có nghe hay không là chuyện của đối phương, bà chỉ báo cho mà biết vậy thôi. Bên này rốt cuộc vẫn là Hứa gia, bà cũng không tiện dạy dỗ Trương thị, chỉ là sẽ đem chuyện này nói lại với con gái, để con gái qua thời gian ở cữ sẽ tự mình xử lý.

Trương thị hung hãn nhìn Vương thị rời đi, hai tay xiết chặt, gân xanh nổi lên. Qua một lúc lâu hai mi mắt mới buông xuống, đưa tay vẫy Lưu nhũ nương ở bên cạnh rỉ tai nho nhỏ...

Giữa trưa, khách quý đã đến chật nhà, Vương thị đang ứng phó với quan khách bên này, quay qua nhìn thấy đã đến giờ liền phân phó nhũ mẫu đi vào ôm Đoàn Nhi ra. Mọi nghi lễ cúng thì các ma ma đã chuẩn bị sẵn sàng chỉ còn chờ nhân vật chính xuất hiện. Về phần Trương thị đang trầm mặc phía sau, Vương thị cũng không thèm để ở trong lòng.

Hôm nay người quan trọng nhất chính là Đoàn Nhi.

Trương thị nhìn theo bóng dáng nhũ mẫu vừa rời đi, trên mặt nở nụ cười quỷ dị

Đột nhiên bên ngoài truyền đến âm thanh mừng rỡ của tên đầy tớ gác cổng: "Lão phu nhân, Nhị phu nhân, Thái Tử điện hạ tới!"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 6

Lão phu nhân lúc này bỏ hết mọi việc, quay lại dặn dò Trương thị chỉnh trang lại xiêm y rồi vội vàng ra ngoài nghênh tiếp. Mặc dù là thân thích nhưng chung quy đây vẫn là Hứa gia, Vương thị thân là người ngoài nên sẽ không cùng gia chủ đi nghênh tiếp mà chỉ đưa Trương thị ra cổng lớn, sau đó cùng các vị khách khứa khác đứng chờ bên trong sân viện.

Thái Tử năm nay mới năm tuổi, hắn đến đây mục đích là gì mọi người đều rõ ràng, đương nhiên là vì Đoàn Nhi mà đến. Chưa nói đến việc Hoàng Thượng miệng vàng lời ngọc đã từng

hạ chỉ, đến đây hôm nay cũng chỉ là một tiểu hài tử năm tuổi và một đứa trẻ mới sinh được ba ngày nên mọi người đều cảm thấy không có gì phải lo lắng, kiêng dè.

Cổng lớn phía trước đang náo nhiệt, bên trong cũng đang bàn tán xôn xao. Tất cả thân thích của Hứa gia đều cảm thấy thật vinh quang, khách khứa cũng ồn ào châu đầu ghé tai:

"Hôm nay thật may mắn, có thể diện kiến long nhan của Thái Tử điện hạ!"

"Đúng vậy đúng vậy, quả thực là thiên đại phúc phận!"

"Nghe nói Thái Tử điện hạ tuy còn nhỏ tuổi nhưng tài trí hơn người, thông tuệ ổn trọng, đây là lần đầu tiên Thái Tử xuất cung đó!"

https://thuviensach.vn

Vương thị đương nhiên là rất cao hứng, Thái Tử điện hạ chính là vì cháu ngoại của bà mà đến đó! Nghĩ tới Đoàn Nhi, bà vội nhìn về hành lang gấp khúc phía bên kia, quả nhiên nhũ mẫu đang ôm Đoàn Nhi đi tới. Trên mặt cười như đóa hoa nở, Kim Phượng Hoàng tới! Vương thị tiến lên vài bước đón lấy Đoàn Nhi, đúng lúc đó cô nhóc cũng tỉnh ngủ, thấy xung quanh có nhiều người như vậy cũng không hề hoảng sợ, chỉ ngước đôi mắt đen bóng lẳng lặng nhìn, khuôn mặt trông thật nhu thuận. Vương thị liền thơm nhẹ lên mặt nàng, bảo bối ngoan của bà1

Những người khác thấy nhân vật chính đã xuất hiện, ào ào xông tới như tới nhìn một vật báu hiếm có, họ muốn nhìn xem cô nương vừa sinh ra đã có phúc khí lớn như vậy có bộ dạng ra sao. Đoàn Nhi cũng không sợ người lạ, thấy nhiều người vây quanh như vậy cũng không khóc không quấy, chỉ mở to mắt lẳng lặng nhìn, đôi mắt đen láy trong veo.

"Đứa nhỏ này tính tình thật ngoan!"

Một vị phụ nhân lớn tuổi đứng bên cạnh nói.

"Tuy nói ba tuổi mới biết tính nết ra sao, nhưng mà tính tình lúc lớn so với khi còn bé cũng không khác biệt lắm. Tiểu nha đầu này lần đầu tiên gặp nhiều người như vậy mà đã có thể trấn định như thế, không hoảng sợ không quấy khóc, trưởng thành tất nhiên vẫn sẽ như vậy, trách không được Hoàng Thượng thích cô bé như thế, thì ra là đã sớm biết trước."

Người bên cạnh lại phụ hoạ theo, Vương thị mặt đầy ý cười, vậy nên cũng không để ý chân mày Đoàn Nhi có chút cau lại.

Lúc đại lão gia, nhị lão gia cùng Trương thị cung nghênh Thái Tử từ bên ngoài vào thì đã thấy một đoàn người vây quanh lại một chỗ. Đại lão gia còn chưa kịp cất lời liền thấy Thái Tử từ lúc mới gặp mặt vẫn lạnh lùng như vậy, đang bước nhanh tới đám người bên cạnh.

"Tránh ra."

https://thuviensach.vn

Một tiếng nói ngây thơ đột nhiên gầm lên, mọi người đều quay lại nhìn, chỉ thấy một bé trai thân mặc cẩm bào, vẻ mặt tức giận đứng ở ngoài. Bé trai này có khuôn mặt rất tuấn tú, còn nhỏ tuổi mà mày kiếm mắt sáng, khí thế trên người còn mạnh mẽ hơn cả lão phu nhân.

Vì chưa có ai thông báo, Ngô Đồng lại không tự nói ra thân phận của mình nên những người khác có chút không kịp phản ứng. Thấy vậy Ngô Đồng càng tức giận hơn, nhìn thoáng qua Giang Tam. Giang Tam lúc này vội lên tiếng: "Đều thất thần ra đấy để làm gì, Thái Tử điện hạ có lệnh, tất cả mọi người mau tránh ra!"

Giọng thái giám bén nhọn làm mọi người như bừng tỉnh, cũng không dám nhìn lại bé trai đứng đó, toàn bộ đều quỳ xuống. Vương thị ôm Đoàn Nhi trong tay cũng vội quỳ xuống. Vương thị nghĩ mình thân là ngoại tổ mẫu của Đoàn Nhi, lại được Hoàng Thượng đích thân phong nhất phẩm cáo mệnh phu nhân, thêm vào đó tuổi tác đã cao, dù có quỳ xuống cũng sẽ được miễn lễ cho đứng dậy ngay.

Tầm mắt đang rũ xuống đột nhiên xuất hiện một đôi giày đen thêu kim tuyến tinh xảo, Vương thị còn chưa kịp ngẩng đầu lên liền nghe phân phó: "Đem Đoàn Nhi cho ta." Vừa dứt lời hai tay cũng đưa tới trước mặt. Vương thị nhìn về phía đôi tay kia, trắng nõn, thậm chí còn có chút mập mạp của một cậu bé. Khẽ ngẩng đầu lại thấy một đôi mắt đen nhánh.

Không thể cử tuyệt ý chỉ, đầu óc Vương thị lúc này còn chưa kịp lấy lại tinh thần liền đem Đoàn Nhi từ trong ngực đưa tới. Đến khi trong ngực trống rỗng, đầu óc Vương thị mới thanh tỉnh lại, Thái Tử thoạt nhìn ổn trọng nhưng cũng chỉ là một tiểu hài tử năm tuổi, làm sao có thể đưa Đoàn Nhi cho hắn bế? Nếu có bị ngã chắc chắn là mình sẽ phải chịu tội. Trong lòng cảm thấy thật lo lắng, còn không hiểu sao Thái Tử vẫn chưa cho mình đứng dậy, lại không dám đem Đoàn Nhi bế trở về, đành phải đưa tay ra như chuẩn bị sẵn sàng, lỡ có rớt xuống sẽ lập tức đỡ được.

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng vững vàng bế Đoàn Nhi trên tay, không để Vương thị phải hao tổn tâm tư chút nào. Tinh tế quan sát thấy sắc mặt Đoàn Nhi có chút ửng đỏ, hắn nhẹ nhàng đưa tay nới rộng cổ áo Đoàn Nhi giúp cô bé có thể thở thoải mái một chút, quả nhiên thấy nàng có vẻ thư thái hơn, môi mím mím hơi cong lên như có ý cười.

Đoàn Nhi không hề quấy khóc, chỉ lẳng lặng nhìn Ngô Đồng, đôi mắt đen láy trong vắt không nhiễm một hạt bụi, càng không phải ánh mắt chán ghét của kiếp trước...

"Nếu có kiếp sau, khoảng cách giữa ta và chàng nhất định sẽ là trời và đất. Ta, Hứa Phượng Chỉ, tuyệt đối không bao giờ quen biết chàng..."

Lời nói lúc chúng ta rời xa nhau vẫn còn vẳng vẳng bên tai, vậy mà nàng đã biến thành bộ dạng như bây giờ. Đoàn Nhi, nàng chưa từng ta thứ cho ta, ta cũng chưa từng tha thứ cho nàng, chúng ta đã dằn vặt nhau cả đời, không ai chịu buông tha đối phương... Hiện tại nàng đã quên, còn ta vẫn khắc cốt ghi tâm.

Thái Tử bế Đoàn Nhi không lên tiếng, những người khác đang quỳ trên mặt đất cũng không dám ngẩng đầu lên, ngoại trừ 2 tên nô tài lớn mật Giang Tam và Giang Vạn Lí. Trong mắt Giang Vạn Lí đều là thú vị, chẳng trách mấy ngày trước Thái Tử cho gọi nhũ mẫu đến hỏi cách bế tiểu hài tử, còn vụng trộm lấy gối đầu luyện tập nhiều lần, thì ra là vì Thái Tử phi!

Vụng trộm nhón chân lên ngó đầu ra muốn nhìn xem nữ chủ nhân tương lai có bộ dáng như thế nào, ai ngờ mới chỉ nhìn đến chân tóc màu đen, Thái Tử điện hạ giống như phát giác ra quay đầu lại liếc mắt nhìn, Giang Vạn Lí vội vàng cúi đầu làm bộ ngoan ngoãn.

Thấy trên mặt Đoàn Nhi đã bớt đỏ, Thái Tử lại nhẹ nhàng kéo cổ áo cô bé lên, trời đã chuyển lạnh, không thể để nàng nhiễm phong hàn. Làm xong hết thảy, hắn mới có thời gian rảnh nhìn đến những người khác vẫn

https://thuviensach.vn

đang quỳ. Tầm mắt thẳng tắp nhìn về phía Vương thị đang quỳ dưới đất, lạnh lùng nhìn một hồi, sau đó lại liếc mắt nhìn bàn tay của bà.

Khẽ cụp mắt xuống nói: "Ngươi thân là ngoại tổ mẫu, lại chỉ lo nghe người bên ngoài lấy lòng mà không chịu để mắt đến cháu ngoại mới sinh được có ba ngày. Lão phu nhân làm tổ mẫu đã lâu, loại chuyện chiếu cố tiểu hài tử này còn cần đến ta chỉ giáo sao? Bị những lời ngon ngọt của người khác làm mê muội đầu óc nên không phát hiện ra Đoàn Nhi đang khó thở sao?"

Vương thị bình thường địa vị cao lại là phụ nhân, cho dù tiến cung bái kiến Hoàng Hậu nương nương, ngoại trừ những trường hợp đại lễ, ngày thường cũng chỉ cần thể hiện ý tứ một chút, còn chưa kịp quỳ xuống đã được mời đứng lên. Hôm nay quỳ lâu như vậy là chuyện đã nhiều năm chưa từng có, đầu gối đã hơi run đồng thời lại cảm thấy thật mất mặt. Mọi người đều biết hôm nay Thái Tử đến đây là vì ai, vậy mà mình thân là ngoại tổ mẫu lại phải quỳ dưới đất lâu như vậy. Dù là hoàng gia tôn quý cũng không dám đối đãi mình như vậy, càng không nói đến mình tính ra còn là trưởng bối của hắn. Trong lòng bà thầm oán tuy nhiên không dám nói ra ngoài. Nhưng khi những lời của Thái Tử vừa rơi xuống Vương thị liền sững sờ. Quả thật vừa rồi mình cũng không phát hiện ra Đoàn Nhi có điểm bất thường, chỉ lo nói chuyện với người ngoài. Những người khác giờ mới hiểu được thì ra là vì nguyên nhân này mà mọi người quỳ mãi vẫn chưa được đứng lên, mới vừa rồi còn châu đầu ghé tai bàn tán ồn ào, lúc này tất cả đều ngậm miệng, không dám nói lên bất cứ từ vì, nếu tiểu cô nương này có xảy ra chuyện gì bởi vì bọn họ nói chuyện thì chắc chắn sẽ liên lụy đến cả nhà.

Vương thị cắn răng, mặc dù bà là trưởng bối nhưng mà sai chính sai, càng không nói đến hắn còn là Thái Tử. Ngẩng đầu đang muốn nhận sai, Thái Tử lại đi trước một bước vững vàng bế Đoàn Nhi tiến vào chính sảnh, đúng vào lúc bà định mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Tất cả đứng lên đi!"

Vương thị kinh ngạc nhìn theo bóng dáng Thái Tử vừa đi vào, không biết đây là trùng hợp hay là do hắn cố ý. Nếu là trùng hợp thì chỉ có thể nói thật quá trùng hợp đi. Nhưng nếu là cố ý hắn chỉ là một tiểu hài tử năm tuổi, làm sao có thể tính toán chuẩn xác như vậy, vừa dạy dỗ chính mình lại không để cho mình kịp nhận lỗi, cũng chính là không chừa lại chút mặt mũi nào cho mình. Vương thị không thể làm gì hơn, chỉ thầm oán vài câu.

Nhưng mặt mũi đã mất hết, còn hắn thì lại làm như không hề liên quan đến hắn chút nào.

Ngô Đồng bế Đoàn Nhi đứng trong đại sảnh. Hôm nay là lễ cúng mụ cũng chính là lễ tắm rửa ba ngày cho Đoàn Nhi. Chính giữa phòng từ sớm đã bày một cái chậu gỗ to, bên cạnh là một cái bàn lớn hình chữ nhật, trên mặt bàn đều là quà tặng của khách khứa đến chúc mừng, rất nhiều đồ vật tinh xảo và có giá trị, đợi một lát nữa sẽ bỏ vào bồn tắm của Đoàn Nhi. Ngô Đồng quét ánh mắt qua đống quà tặng rồi dừng lại ở một cái bình ngọc, không nói gì.

Tất cả mọi người đều tập trung ánh mắt vào Thái Tử, thấy hắn nhìn cái bình kia, những người khác cũng nhìn theo. Trương thị đương nhiên cũng không ngoại lệ, nhưng không giống những người khác chỉ là đánh giá đồ vật, vừa nhìn đến cái bình, Trương thị bỗng trợn mắt, vội vàng cúi đầu xuống không để người khác phát hiện ra biểu hiện bất thường của mình, Lưu nhũ nương cũng cùng là biểu hiện như vậy.

Cũng may Thái Tử chỉ hơi dừng một chút rồi lại tuỳ ý dời tầm mắt đi chỗ khác. Trương thị thở phào nhẹ nhõm một hơi, vừa rồi cổ họng thiếu chút nữa muốn nhảy ra ngoài. Khôi phục lại tâm tình, một lần nữa nhìn về phía Thái Tử, kết quả phát hiện Thái Tử khuôn mặt như cười như không nhìn thoáng qua mình. Trương thị lắc lắc đầu nhìn kĩ lại lần nữa, rõ ràng một chút dao động cũng không có, vẫn là gương mặt lạnh lùng từ lúc vừa

https://thuviensach.vn

bước chân vào. Hắn là do mình nhìn lầm thôi, mình chưa từng xuất hiện trước mặt Thái Tử, lại không thù không oán, hôm nay là lần đầu tiên hắn đến đây, chẳng lẽ lại có bản lĩnh thông thiên phát giác ra việc mình làm? Không có khả năng, không có khả năng.

Giang Tam bước lên một bước lấy ý chỉ của Hoàng Hậu nương nương ra, mọi người một lần nữa quỳ xuống nghe tuyên chỉ. Đại ý là hi vọng Đoàn Nhi có thể lớn lên khoẻ mạnh, đối với việc hôm nay không thể tự mình đến cảm thấy rất tiếc nuối, đặc biệt ban cho một thanh ngọc như ý để bỏ vào bồn tắm của Đoàn Nhi. Giang Vạn Lí đem ngọc như ý đưa đến tay đại lão gia. Đại lão gia dẫn mọi người tạ ơn: "Khấu tạ Hoàng Hậu nương nương!"

Chỉ là lễ tắm rửa ba ngày của một tiểu hài tử vậy mà đích thân Hoàng Hậu nương nương hạ chỉ chúc mừng, có thể thấy được không chỉ Hoàng Thượng rất hài lòng tự mình đặt tên mà Hoàng Hậu nương nương cũng rất vừa lòng. Hơn nữa hôm nay Thái Tử còn đích thân tới, từ lúc đến vẫn ôm Đoàn Nhi trong tay không rời, chỉ như vậy cũng đã biểu đạt rõ ý tứ của Thái Tử. Ba người tôn quý nhất đều thích Đoàn Nhi.

Ngay cả đại lão gia cũng tự nhủ thầm, con gái của mình kiếp trước nhất định là làm vô số chuyện tốt mới có thể đổi được phúc phận lớn như vậy.

Thời điểm mọi người quỳ xuống tạ ơn, Ngô Đồng cũng chỉ lẳng lặng ôm Đoàn Nhi. Trẻ sơ sinh thường dễ buồn ngủ, vừa rồi còn có vẻ rất hoạt bát, vậy mà giờ đã ngủ say. Nhẹ nhàng đung đưa thân mình một chút để nàng ngủ sâu hơn, không hề cảm thấy hành động của mình có vẻ không hợp với thân phận chút nào. Nhẹ đưa tay chạm vào khuỷu tay của Đoàn Nhi, trơn nhẵn như lúc đầu, không giống với kiếp trước, có một vết sẹo nhỏ , tuy nhìn không rõ nhưng sờ vào sẽ thấy. Vết sẹo ấy chính là bị thương lúc làm lễ tắm ba ngày, do còn quá nhỏ nên không thể tuỳ tiện sử dụng đan dược gì. Chờ sau này lớn lên một chút thì thời gian cũng đã lâu, dù có dùng

https://thuviensach.vn

rất nhiều loại thuốc tốt vẫn không thể khôi phục như lúc ban đầu, từ đó lưu lại một vết sẹo.

Ngô Đồng gật đầu với đại lão gia rồi nói: "Đưa ngọc như ý cho ta, ta sẽ tự bỏ vào."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 7

Trời đã trở lạnh, trong đại sảnh từ sớm đã đốt lò sưởi để đảm bảo Đoàn Nhi không bị lạnh. Nha hoàn bưng một thùng nước nóng đổ vào bồn tắm, hơi nóng lập tức bay nghi ngút. Lão phu nhân đứng đầu, tiếp theo là toàn bộ thân thích theo thứ tự từ trưởng đến thứ, một bên thêm nước lạnh vào bồn, một bên bà mụ đọc lời khấn:

"Xinh đẹp đáng yêu, thông minh lanh lợi..."

Trương thị và Lưu nhũ nương đem những lễ vật trên bàn nhẹ nhàng bỏ vào bồn, bà mụ vẫn tiếp tục đọc lời khấn. Trương thị cực kỳ cẩn thận nhẹ tay cầm lấy cái bình ngọc, ánh mắt u tối nhìn thoáng qua Vương thị vẫn không hề biết gì ở bên cạnh. Chờ một chút thôi, ngươi đã nhục mạ nữ nhi của ta, ta cũng muốn ngươi hãy nhìn xem. Nhẹ nhàng đặt cái bình vào trong nước, không để phát ra một tiếng động nhỏ.

Hoàng Hậu nương nương ban thưởng cho ngọc như ý đương nhiên đó là vật quý phải đặt bên cạnh nàng. Mặc dù mới năm tuổi nhưng Thái Tử ôm Đoàn Nhi một tay cũng không có vẻ gì là phải gắng sức, tay trái cầm ngọc như ý vững vàng bước tới bồn tắm trước mặt, nhìn một lượt tất cả vật phẩm trong đó, đa phần là những đồ trang sức bảo thạch, ngọc bội mà nữ tử đều thích. Duy nhất có một chiếc bình ngọc vừa đúng lúc đặt ở giữa chậu nước. Chiếc bình này rất tinh xảo, thân bình trắng như ngọc, trên đó có vẽ mấy nhánh mai hồng. Bình trắng mai hồng, kết hợp lại với nhau càng thêm nổi bật.

https://thuviensach.vn

Đại lão gia thấy Thái Tử có vẻ hứng thú với chiếc bình này vội tiến lên giải thích: "Chiếc bình này là do nhạc mẫu của thần tặng cho tiểu nữ."

Vương thị cũng tiến lên cúi đầu: "Mấy thứ này là trò chơi của mấy bé gái.'

Thái Tử gật đầu: "Chiếc bình này thân nhìn như được làm bằng ngọc nhưng lại có cảm giác sáng bóng quá, là làm bằng ngà voi sao?"

Đồ tặng cho cháu ngoại mình làm sao có thể chỉ là một cái bình đơn giản, đương nhiên là phải đặc biệt chú trọng. Vương thị không có tâm tư muốn tranh công, nhưng lúc này lại được Thái Tử chỉ ra nên cũng cười gật đầu, không nghĩ tới Thái Tử còn nhỏ tuổi mà lại có con mắt thưởng thức tốt như vậy, cách một lớp nước đục bởi được nấu bằng lá xông tắm cho em bé vẫn có thể nhìn ra.

"Hồi bẩm Thái Tử điện hạ, đó đúng là chiếc bình Bạch Ngọc làm bằng ngà voi."

Lúc này trong lòng Trương thị như bị ai đó nhéo một cái, hỏi cái gì không hỏi lại cố tình hỏi đúng chiếc bình này. Ánh mắt không ngừng đảo quanh trên người Thái Tử cùng đại lão gia và lão phu nhân. Cũng may, Thái Tử dường như chỉ là rất thích cái bình này cho nên hỏi vài câu, lúc này đã bỏ qua, chuẩn bị thả ngọc như ý xuống nước.

Trương thị chăm chú nhìn chằm chằm động tác của Thái Tử. Mau bỏ xuống đi, bỏ xong thì đến việc chính rồi. Đột nhiên ánh mắt Trương thị mở lớn, thậm chí không khống chế được bước lên một bước, bởi vì chỗ Thái Tử định thả ngọc như ý xuống không phải chỗ nào khác mà chính là bên cạnh cái bình kia. Trương thị gắt gao nhìn ngọc như ý trên tay Thái Tử đang được bỏ xuống, tuyệt đối đừng đụng đến cái bình kia, tuyệt đối đừng đụng vào!

https://thuviensach.vn

"Rắc!" Hiển nhiên là ông trời không nghe được lời khẩn cầu của Trương thị, ngọc như ý vừa chạm vào, cái bình lập tức bể nát.

Chỉ nhẹ nhàng chạm vào làm sao có thể dễ dàng vỡ ra được? Lập tức mọi người xung quanh náo nhiệt bàn tán:

"Không thể nào, ngà voi vô cùng rắn chắc, làm sao mà vừa chạm một chút lại vỡ nát như vậy?"

"Đúng vậy, chỉ vừa chạm nhẹ một cái mà thôi, cũng chẳng phải là va đập mạnh..."

Bên này Trương thị há hốc miệng không thể tin nổi, sao có thể vừa khéo đặt ngọc như ý ngay bên cạnh cái bình, lại còn cố tình chạm nhẹ một phát như vậy chứ?

Nàng kinh ngạc đứng tại chỗ không phản ứng, đến khi có người nhẹ nhàng kéo tay áo, Trương thị mới hoàn hồn, quay lại nhìn thì ra là Lưu nhũ nương không biết từ lúc nào đã đứng ở phía sau không ngừng nháy mắt nhắc nhở. Trương thị sực tỉnh, lúc này không thể để lộ ra sơ hở, vội vàng nén lại tâm trạng chột dạ trong lòng, thay vào đó bày ra vẻ kinh ngạc giống những người xung quanh.

Lão phu nhân cũng giật mình: "Không thể nào, sao có thể dễ dàng vỡ nát như vậy?" Bất chấp mọi thứ, bà đẩy vài vị đứng sát cái bồn để xem náo nhiệt ra, ngồi xổm xuống đưa tay lấy vài mảnh vỡ của chiếc bình lên cẩn thận đánh giá. Nhìn một hồi lâu, bà nhướn mày, lại đẩy những người xung quanh ra, bước nhanh ra bên ngoài dưới ánh sáng mặt trời để nhìn cho kỹ. Tuy rằng những chiếc lá thuốc tắm cho trẻ em vẫn còn dính trên đó nhưng trên những mảnh vỡ vẫn có thể nhìn ra vật sềnh sệch dính trên đó. Hiển nhiên, chiếc bình này đã bị người nào đó đập vỡ từ trước sau đó gắn lại. Đây là bị người ta gài bẫy! Nếu Thái Tử không đem ngọc như ý đặt vào mà trực tiếp để bà mụ tắm cho Đoàn Nhi, vậy thì không phải là Đoàn Nhi được

https://thuviensach.vn

thêm phúc thêm thọ mà chính là để cho con bé phải đổ máu rồi! đưa những mảnh vỡ cho ma ma thân cận của bà mang đi thu dọn. Đại lão gia đi tới bên cạnh Vương thị hỏi: "

Vương thị híp mắt lại, sau đó Nhạc mẫu phát hiện ra điều gì?"

Chuyện này rất nghiêm trọng, không chỉ là vấn đề bị mất mặt mà còn liên quan đến tính mạng của Đoàn Nhi. Tiểu hài tử vốn là rất yếu ớt, người lớn nếu chạm vào mảnh vỡ có lẽ chỉ cần thuốc thang vài ngày là có thể lành lại nhưng tiểu hài tử chạm vào không chừng còn có thể mất mạng. Vì vậy đại lão gia có vẻ rất nghiêm túc.

Vương thị lắc đầu: "Không nhìn ra cái gì, có lẽ là lúc mang đến đây, trên đường đi xe ngựa gặp chỗ xóc nên bị rạn nứt chứ chưa vỡ hẳn."

Lời giải thích này quá mức gượng ép, không chỉ đại lão gia không tin, ngay cả Trương thị cũng không tin Vương thị sẽ cho là sự việc đơn giản như vậy. Đã sớm chuẩn bị tinh thần, không nghĩ tới chỉ đổi lấy một câu nhẹ nhàng bâng quơ như vậy, đại lão gia còn muốn há mồm nói cái gì đó, Vương thị lại khoát tay ý bảo hắn đừng nói nữa.

"Chuyện này để tối nói sau, trước mắt cứ lo ứng phó tình huống hiện tại đi đã."

Đại lão gia gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, xoay người bước đến trước mặt Thái Tử xin chỉ thị: "Hiện tại vẫn chưa biết rõ sự tình ra sao, thần cho rằng nên cử hành lễ tắm rửa lại một lần nữa, Thái Tử thấy sao?"

Việc này vốn là chuyện riêng, nhưng sự việc đã xảy ra trước mặt Thái Tử, hắn lại là người tôn quý nhất ở đây, đương nhiên phải hỏi qua ý kiến hắn. Cũng chỉ là hỏi cho phải phép thôi, đại lão gia đã định phân phó hạ nhân chuẩn bị lại một lần nữa, ai ngờ Thái Tử lại lắc đầu. Giọng trẻ con nhưng từng chữ, từng chữ lại rất có lý:

https://thuviensach.vn

"Lễ tắm rửa ba ngày chính là việc cần thiết để cầu phúc cho trẻ nhỏ mới sinh. Nhưng việc hôm nay mọi người được chứng kiến hiển nhiên không phải là chuyện tốt. Tuy nói chỉ do sơ suất, nhưng không ai có thể cam đoan là làm lại có thể thuận lợi đến cùng hay không. Nếu đã có điềm báo trước, như vậy hôm nay cũng không thích hợp để làm lễ tắm rửa, mau dừng lại hết đi."

Cúi đầu nhìn Đoàn Nhi đang ngủ ngon trong lòng, Thái Tử mím môi: "Đoàn Nhi cũng không cần mấy việc như thế này hay bất kỳ đồ vật gì để gia tăng phúc khí, nàng đã sớm có đầy đủ phúc khí rồi."

Nghe những lời phía trước, đại lão gia còn muốn bác bỏ vài câu, sao có thể bỏ qua lễ tắm rửa ba ngày chứ? Cho đến khi nghe được câu cuối cùng của Thái Tử, tâm tư của ông mới lắng xuống, cũng đúng, Đoàn Nhi sớm đã có phúc khí lớn, không cần mấy thứ rườm rà này để tăng phúc khí nữa. Ông lắc lắc đầu hổ thẹn: "Hôm nay Thái Tử đích thân tới, thần lại để xảy ra chuyện như vậy, quả thật là thấy hổ thẹn với Thái Tử và tâm ý của Hoàng Hậu nương nương..."

Ngô Đồng lắc đầu ý bảo không cần quá lời, trầm ngâm nhìn Đoàn Nhi thêm lần nữa rồi đem người đặt lại vào tay nhũ mẫu.

Trong ngực bỗng trở nên vắng vẻ làm cho Thái Tử bần thần trong phút chốc nhưng cũng chỉ vỏn vẹn một chớp mắt liền biến mất. Môi mím lại thành một đường thẳng, cất bước đi ra ngoài. "Nếu quốc công gia đã có việc, ta cũng không tiện quấy rầy. Hồi cung!"

Đại lão gia vội vàng đi theo ra ngoài tiễn Thái Tử.

Thái Tử tuổi còn nhỏ không thể cưỡi ngựa nên phải ngồi xe ngựa đến Hứa phủ. Một đội thị vệ đang đứng ở cửa chính, nhìn thấy Thái Tử ra ngoài, toàn bộ cúi người hành lễ. Đại lão gia theo người đi đến bên cạnh xe

https://thuviensach.vn

ngựa, cung kính khom người chờ Thái Tử lên xe. Ngô Đồng lại chỉ vào Giang Vạn Lí vẫn đi theo sau: "hắn sẽ ở lại đây."

"Dạ?..."

Đại lão gia có chút không phản ứng kịp, Thái Tử muốn lưu lại một tiểu thái giám để làm gì? Ngô Đồng lại không hề có ý giải thích, hôm nay một lần nữa gặp lại Đoàn Nhi, trong lòng có chút loạn, chỉ gật gật đầu rồi trực tiếp lên xe ngựa rời đi. Tất cả mọi người cũng đi theo xe ngựa của Thái Tử, trước cửa phủ chỉ còn lại Giang Vạn Lí cùng đại lão gia mắt to trừng mắt nhỏ.

Đối phương tuy tuổi còn nhỏ nhưng dù sao đây vẫn là thân tín bên cạnh Thái Tử, không thể tuỳ tiện, nghĩ vậy đại lão gia cười cười: "dám hỏi tục danh của tiểu công công là gì ạ?"

Giang Vạn Lí khom người cười trả lời: "Quốc công đại nhân không cần khách khí như vậy với tiểu nhân, để Thái Tử biết được lại đánh nô tài gãy chân." Lời nói đùa của Giang Vạn Lí giúp đại lão gia thả lỏng đôi chút, cũng kéo gần khoảng cách hơn với vị tiểu công công này, sau đó hắn mới trả lời: "nô tài họ Giang, tên là Vạn Lí. Thái Tử điện hạ để nô tài lưu lại đây là đến hầu hạ Thái Tử...., à không, là hầu hạ Hứa tiểu thư."

Thiếu chút nữa bật ra ba chữ "Thái Tử Phi".

Xưng hô thiếu chút nữa bật ra này đại lão gia cũng đã nghe ra, cảm thấy rất vừa lòng. Được Hoàng Thượng tứ hôn là chuyện lớn, nhưng Thái Tử đem người đặt trong lòng mới quan trọng hơn. Dù sao sau này Đoàn Nhi cũng sẽ vào cung, để cho nội thị hầu hạ từ nhỏ cũng coi như tập thích ứng trước. Đại lão gia cho người dẫn Giang Vạn Lí đến viện của Trần thị, hiện tại Đoàn Nhi vẫn ở cùng Trần thị, Giang Vạn Lí đương nhiên cũng sẽ qua bên đó hầu hạ.

https://thuviensach.vn

Đưa mắt nhìn Giang Vạn Lí đã rời đi, sắc mặt đại lão gia lúc này mới thật sự trầm xuống, sải bước quay trở về. Hắn muốn nhìn xem ai lại dám để mình một phen bẽ mặt vào đúng ngày hôm nay như vậy.

Đại sảnh mới vừa rồi còn nào nhiệt lúc này lại im lặng dị thường, lão phu nhân ngồi ở trên ghế không nói lời nào, Trương thị lẳng lặng đứng phía dưới. Nhìn thấy đại lão gia quay lại, lão phu nhân mở miệng: "đã tiễn Thái Tử rời đi an toàn rồi chứ?"

Đại lão gia gật đầu, lão phu nhân lại nói tiếp: "khách khứa cũng đều ra về hết rồi, ta tuy cũng tính là mẫu thân của ngươi nhưng chung quy vẫn không phải là chủ tử của Hứa gia, cho nên ta cũng không thể yêu cầu mọi người giữ kín chuyện này. Trên thực tế dù có bắt tất cả giữ kín miệng cũng vô dụng, điều này ngươi và ta đều rõ ràng."

Cứ xem như đều là người nhà cũng không có khả năng một chút không truyền ra ngoài, càng không nói đến hôm nay còn có rất nhiều khách khứa không mời mà tự đến. Đoàn Nhi từ khi ra đời đã chịu sự chú ý của muôn người, hôm nay đích thân Thái Tử tới mang theo ý chỉ của hoàng hậu càng trực tiếp đẩy nàng lên đầu sóng ngọn gió, bất kể là ai nhất định đều chú ý đến mọi chuyện của nàng. Hôm nay để xảy ra chuyện lớn như vậy khẳng định không thể giấu được.

Nếu không phải vì thân phận đặc biệt của Đoàn Nhi, lão phu nhân sao có thể ôm hết trách nhiệm lên người mình. Cứ coi như một tấm màn che cũng được, xảy ra sự cố trong lúc vận chuyển còn hơn để tất cả mọi người biết là bị người ta cố ý hãm hãi. Người trong nhà lại có thể gây ra loại chuyện hồ đồ như vậy, hơn nữa còn là trên người một đứa nhỏ mới sinh.

Nghĩ đến đây lão phu nhân cảm thấy thật có lỗi với Đoàn Nhi, trong lòng rất khó chịu liền đứng dậy: "chuyện nhà các ngươi ta không thể xen vào, cũng không muốn quản, ngươi hãy tự mình giải quyết đi." Nói xong liền cất bước rời đi.

https://thuviensach.vn

Từ trước đến nay, cho dù đại lão gia không để ý tới chuyện ở hậu trạch nhưng cũng biết được chuyện xảy ra hôm nay tuyệt đối có liên quan đến Trương thị, mở miệng muống mắng lại nhịn xuống, giận dữ hỏi ma ma đứng bên cạnh: "Nhị lão gia đâu? Xảy ra chuyện như vậy mà hắn lại không có ở đây, hắn có còn biết mình là người của Hứa gia hay không?"

Ma ma run rẩy trả lời: "vừa rồi lúc lão phu nhân hỏi nhị phu nhân sự tình mọi chuyện, nhị lão gia liền nói có việc và đã rời đi rồi ạ!"

Cũng thật đáng thương cho Trương thị, vừa rồi lão phu nhân khí thế bức người nhưng nàng ta vẫn không chịu thừa nhận. Mặc kệ chuyện này rốt cuộc có phải do nàng ta làm hay không, nàng vẫn là nhị phu nhân của Hứa gia, là thê tử được cưới hỏi của nhị lão gia, cho dù nhị lão gia chỉ coi nàng là vợ trên danh nghĩa chứ không hề có tình cảm nhưng ít nhất cũng nên cùng đối mặt mới phải. Ai ngờ nhị lão gia lại trực tiếp bỏ đi. Nhị phu nhân có thể làm được đến mức này, quả thật cũng không biết nói thể nào cho phải. Cũng khó trách, đại lão gia vốn cho rằng với tính tình của Trương thị chắc chắn không có khả năng lẳng lặng đứng đấy nghe lão phu nhân răn dạy, hóa ra là vì cái tên vô liêm sỉ lão nhị kia. Nghĩ đến đây quả thật giận quá nhưng không thể vạch trần: "mau đi gọi nhị lão gia về cho ta, nếu hắn không chịu trở về thì hãy nói với hắn cả đời này cũng đừng về nữa."

Ma ma vội vàng đi ra phân phó mấy tên nô tài ra ngoài tìm người, đại lão gia nhăn mặt nhìn Trương thị vẫn luôn cúi đầu không nói lời nào, nghĩ ngợi một chút rồi ra lệnh: "ngươi hãy trở về viện của mình đi, không có sự đồng ý của ta không được phép ra ngoài." Nói xong liền rời đi, bên này xảy ra chuyện như vậy, hắn là phu nhân ở bên kia cũng biết rồi. Nàng đang trong thời gian ở cữ vốn không nên bận tâm những việc này nhưng mọi việc trong nhà vẫn luôn do nàng làm quản, cho dù muốn truy cứu việc này thì vẫn phải để phu nhân ra mặt. Hơn nữa ông thân là đại ca, trực tiếp xử lý em dâu tóm lại vẫn không tốt.

https://thuviensach.vn

Trương thị nhìn bóng lão gia rời đi, trong lòng căn bản không thèm để ý. Chưa nói đến việc mình đã chặt đứt ngọn nguồn, xử lí kín kẽ mọi việc, cho dù cuối cùng Trần thị có tra ra được, chỉ cần mình sống chết không thừa nhận, nàng ta tuyệt đối không có biện pháp xử lý mình. Lại lui một bước mà nói, dù cho trong lòng mọi người đều biết rõ việc này do chính mình làm, lúc trước lão phu nhân đã vì mặt mũi của Hứa gia mà nhận trách nhiệm về mình trước mặt quan khách rồi. Nếu Trần thị cố tình làm to chuyện này không phải là làm mất mặt chính mẫu thân của mình sao. Dù sao mình cũng không có ý định làm gì nha đầu kia, cho dù có chạm vào mảnh vỡ thì lúc tắm rửa vẫn luôn được bà vú bế trên tay chứ không hoàn toàn đặt cả người vào trong nước, cùng lắm cũng chỉ rách chút da thôi. Hơn nữa lần này không phải đã không thành công sao! Đáng giận nhất chính là lão gia, vậy mà có thể bỏ mình lại chạy mất! Hiện tại Trương thị tức giận nhất điều này, căn bản không lo lắng phản ứng của Trần thị khi biết chuyện.

Lúc đại lão gia đi tới phòng Trần thị, vừa bước vào cửa đã nhìn thấy trên đất đầy mảnh vỡ vội dừng bước, phu nhân nhà mình khẳng định đã biết chuyện. Nhẹ nhàng đi đến bên giường, còn chưa kịp nói chuyện Trần thị đã tức giận nói: "mẫu thân ta đã tìm một thợ gốm đến xem, nói là cái bình trước đó đã bị người khác đập vỡ rồi dán lại, thứ đó gặp nước sẽ bắt đầu tan ra, gặp nước ấm lại càng tan nhanh hơn, chưa đầy một khắc sẽ tự động tan rã."

"Vừa chạm nhẹ đã bể nát."

"Thật sự do Trương thị làm ư? Đoàn Nhi mới sinh, lại không có đắc tội với nàng ta, vì sao lại làm vậy chứ?"

Hứa gia ngoại trừ Trần thị chỉ có Trương thị, đại lão gia và nhị lão gia đều không quản việc trong nhà, nhị lão gia cùng lắm cũng chỉ đùa giỡn với mấy nha hoàn trong viện, không có khả năng vươn tay đến Đoàn Nhi bên này. Dù sao Đoàn Nhi cũng chẳng làm gì ảnh hưởng đến nàng ta, sao có thể hạ thủ độc ác vậy?

https://thuviensach.vn

Đại lão gia không biết mặt trái của hậu trạch, Trần thị rõ ràng tàn nhẫn! Trực tiếpcười lạnh: "còn không phải vì Đoàn Nhi cản trở con đường tiến thân của nữ nhi nàng ta sao?"

"Ta vốn nghĩ nàng ta cho dù trong lòng khó chịu cũng sẽ không dám làm gì Đoàn Nhi, cùng lắm nàng ta sẽ làm khó vài chuyện vụn vặt. Vốn định đợi ta hết thời gian ở cữ sẽ tính sổ kỹ càng, chuyện nhỏ thì cho qua, dù sao nàng ta cũng là người không vịn nổi tường. Không ngờ, con chó cắn người như nàng ta lại ác vậy."

Trần thị thật sự nóng giận, so sánh Trương thị như chó.

Đại lão gia cũng đang tức giận, nên không để ý cách dùng từ của Trần thị. Chân mày nhíu chặt, suy nghĩ rất lâu vẫn không biết nên xử lý thế nào.

"Nhạc mẫu đã nhận trách nhiệm việc này, nếu bây giờ nàng làm lớn chuyện những người khác sẽ biết, vậy hôm nay nhạc mẫu phải chịu uất ức cũng uổng công, bà vì thanh danh nhà chúng ta mới làm thế."

Trần thị nhướn mày: "lão gia yên tâm, thiếp đã có cách thu thập nàng ta. Trước hết cứ để nàng ta thoải mái trong một tháng này đi, chờ thiếp hết thời gian ở cữ cũng chính là lúc nàng ta phải trả nợ."

Để chỉnh người có hàng vạn cách, những thủ đoạn ngầm của hậu trạchlại càng nhiều không đếm xuể, Trần thị có vô số phương pháp làm Trương thị sống không dễ chịu. Nhưng nếu mẫu thân đã muốn nhịn thì không thể ngay lập tức làm lớn mọi chuyện, chỉ có thể từ từ xử lý. Chờ đến lúc chuyện này dần phai nhạt mới có thể hoàn toàn thu thập Trương thị. Nghĩ đến chuyện này Trần thị lại cảm thấy thật khó mà nhẫn nại, hận không thể lập tức giết chết Trương thị.

Giang Vạn Lí từ nãy giờ vẫn im lặng đứng bên cạnh nhíu mày, âm thầm tham gia câu chuyện, cũng đưa ra một vấn đề: "không biết đại lão gia cho rằng lúc này nhị lão gia đang ở đâu?"

https://thuviensach.vn

Nếu đã đến Hứa gia hầu hạ Thái Tử phi thì chính là nô tài của Hứa gia, điều này Giang Vạn Lí rất rõ ràng. Xưng hô từ Quốc công gia biến thành đại lão gia, từng bước kéo gần khoảng cách.

Đại lão gia lúc này mới phát hiện Giang Vạn Lí đang ở đây, vừa rồi trong mắt hắn chỉ có Trần thị, Giang Vạn Lí lại đứng im không nói một lời nên hắn không chú ý. Chớp chớp mắt, tuy rằng không hiểu tại sao hắn lại hỏi vấn đề này nhưng dù sao cũng là người bên cạnh Thái Tử nên đại lão gia vẫn trả lời:

"Ta đã phái người đi tìm, không phải ở sòng bạc thì chính là kỹ viện, hắn còn có thể đi đâu chứ."

Tên nhị đệ này của mình quả thật vô liêm sỉ, việc tốt hắn không làm, chuyện xấu thì luôn có mặt. Nhưng cho dù hắn có vô liêm sỉ cũng không phải vô liêm sỉ đến cùng, chưa bao giờ dám khiến mình không kiềm chế nổi, luôn biết điểm mấu chốt ở đâu. Thôi thôi, chỉ cần không gây ra chuyện gì lớn thì cứ an phận làm một tên nhàn hạ tiêu tiền như nước đi.

Đối với sự tức giận của đại lão gia, Trần thị cũng không hiểu tại sao. Giang Vạn Lí nhân đó, không nhanh không chậm nói: "chắc đại lão gia và phu nhân cũng biết, nô tài từ nhỏ đã tiến cung, vẫn luôn ở chung với các đại thái giám. Nô tài ít tuổi không hiểu chuyện nhưng những đại thái giám trong cung tuy thân thể có thiếu sót, nhưng tâm tư không hề thiếu, thậm chí lại càng thâm sâu hơn."

"Đặc biệt là những thái giám được phép xuất cung mua người, thường thường đều đến những nơi làng chơi xem, cho dù ăn không được, nhưng nhìn cũng được đúng không?"

Lời này nếu đổi lại là do một đại thái giám nói ra, nhất định Trần thị sẽ cho người đuổi ra ngoài. Thế nhưng những lời đó lại từ miệng một đứa bé,

https://thuviensach.vn

mà còn nói sinh động như thật làm cho người ta liên tưởng đến một con vẹt.

"Ngươi mới bây lớn, sao có thể biết những chuyện này!"

Ngay cả đại lão gia cũng cảm thấy buồn cười, không nhịn được vừa cười vừa mắng.

Giang Vạn Lí lắc đầu, rành mạch nói: "nô tài chính là không hiểu, cho nên lúc bọn họ nói chuyện nô tài cũng chỉ biết nghe vậy thôi, về sau mới hiểu." Dừng một chút lại tiếp tục mở miệng: "cách đây vài ngày nô tài có nghe được bọn họ nói chuyện, nói nhị lão gia của phủ Quốc công trong một ngõ hẻm ở phía Nam kinh thành có nuôi một ngoại thất, nghe nói mua từ một kỹ viện."

Đại lão gia đang ngồi trên ghế đứng bật dậy: "Cái gì? Hắn dám nuôi ngoại thất ở bên ngoài? Những người trong cung đều biết hết?" Nói xong liền nhấc chân muốn đi ra ngoài lôi cổ nhị lão gia về ngay lập tức.

Giang Vạn Lí bước lên một bước ngăn lại, cười cười nhìn đại lão gia nổi cơn thịnh nộ: "Bản tính lão gia ngài chính trực, đương nhiên khinh thường không thể khoan dung những chuyện kiểu này, nhưng có bao nhiêu người có cách nghĩ giống ngài đâu? Tuy rằng luật pháp không cho phép, nhưng người vụng trộm nuôi ngoại thất vẫn nhiều lắm."

"Những người trong cung biết những chuyện này căn bản không để trong lòng, chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, sớm đã không còn kinh ngạc."

Bất quá chỉ là một tiểu tử mấy tuổi đầu, đề cập chuyện kiểu này lại nhẹ nhàng bâng như rất quen thuộc, đối lập với sự phẫn nộ của đại lão gia, Giang Vạn Lí rõ ràng bình tĩnh hơn nhiều. Bị một đứa trẻ chỉ dẫn vấn đề này, đại lão gia cũng có chút xấu hổ. Ông đương nhiên biết loại chuyện này ở những thế gia môn hộ khác kỳ thật đều làm sau lưng, nhưng không thể phát sinh ở nhà mình.

https://thuviensach.vn

"Ta tất nhiên biết điều đó, nhưng nhà chúng ta tuyệt đối không thể xuất hiện loại chuyện này!"

Nói xong muốn đi ra ngoài.

Giang Vạn Lí vẫn đứng yên tại chỗ, tỉnh táo nói: "Vậy đại lão gia tính giữ lại em dâu muốn hại tiểu thư, hay để nhị lão gia nạp thêm một tiểu thiếp dễ bắt chẹt vào cửa ạ?"

Đại lão gia vừa bước chân ra ngoài chợt dừng lại, ngay cả Trần thị cũng cúi đầu đăm chiêu, Giang Vạn Lí không mở miệng nữa, để hai người họ có thời gian suy nghĩ. Qua một hồi lâu, đại lão gia vẫn quay lưng lại, có chút giãy dụa nói: "Hồ đồ, cửa nhà chúng ta sao có thể để một nữ tử thanh lâu bước vào."

Xong rồi, Giang Vạn Lí không dấu vết cười cười.

"Đây chỉ là kế tạm thời thôi, đợi đến khi nhị phu nhân đương nhiệm đi, những chuyện về sau tự nhiên sẽ dễ xử lý. Lão gia và phu nhân đều là người lương thiện, chắc chắn sẽ không thể trực tiếp làm gì nhị phu nhân, nếu do nhị lão gia đích thân làm không phải là chuyện đương nhiên sao?"

Lúc này đại lão gia cũng không mở miệng, chỉ hơi cúi đầu suy nghĩ gì đó.

Một lúc lâu sau mới có người mở miệng, lúc này lại là Trần thị. Trần thị cười cười nhìn Giang Vạn Lí, trong mắt rõ ràng là khen ngợi: "Đứng lâu như vậy chắc ngươi cũng đã mệt mỏi, vừa từ trong cung ra, trước tiên ngươi phải biết thói quen sinh hoạt, nghỉ ngơi của Đoàn Nhi mới được, ta sẽ sai ma ma dẫn ngươi đến phòng của Đoàn Nhi để làm quen dần."

Tuy tạm thời vẫn ở chung với Trần thị nhưng viện của Đoàn Nhi đã chuẩn bị ổn thỏa từ sớm.

https://thuviensach.vn

Biết bọn họ đây muốn thương lượng cụ thể, việc Thái Tử điện hạ giao phó cũng đã làm thoả đáng, Giang Vạn Lí liền theo lời Trần thị lui xuống.

Trần thị vẫn chăm chú dõi mắt nhìn bóng dáng Giang Vạn Lí, đến khi không thấy người đâu nữa mới thở dài một tiếng nói với đại lão gia vẫn còn đang thất thần: "Đây chính là người ở trong cung đấy, mới chỉ là một đứa nhỏ mà tâm tư còn nhìn xa hơn chúng ta, nói tới chuyện như vậy mà không chớp mắt một cái. Trong cung này rốt cuộc có hoàn cảnh thế nào, Đoàn Nhi của chúng ta phải làm sao để sinh tồn đây?"

Không phải bất mãn Giang Vạn Lí, cũng không phải nói hắn thông minh quá sớm, chỉ cảm thán cho Đoàn Nhi.

Lúc này Đại lão gia mới sực tỉnh, người đang ở cữ tối kiêng kỵ mệt nhọc, chuyện hôm nay quả thực trở tay không kịp, lúc này cũng không dám để Trần thị hao tổn tinh thần, vội vàng an ủi: "Nàng cũng đừng nóng vội, Đoàn Nhi bây giờ vẫn còn nhỏ, những lo lắng của nàng thực ra còn quá sớm. Hơn nữa tiểu thái giám kia tuy bất phàm nhưng nàng cũng đừng quên, hắn được Thái Tử điện hạ chuẩn bị cho Đoàn Nhi, dù hắn có lợi hại đến mấy cũng chỉ là nô tài, mà nô tài hắn phải giúp chủ tử làm việc."

"Nếu Đoàn Nhi có hắn chắc chắn về sau sẽ tránh được rất nhiều phiền toái. Đứng ở góc độ này mà nói, đây không phải là một chuyện tốt sao!"

Lời này cũng đúng, Trần thị gật đầu xem như tán đồng, sau đó lại nghĩ đến những lời vừa rồi của Giang Vạn Lí:

"Ta cũng không ngại nói cho chàng biết, nguyên nhân ta chưa dám thu thập tiện nhân kia là vì sợ đệ đệ chàng làm loạn lên. Tuy hắn vô liêm sỉ nhưng chung quy vẫn là một quan viên, nếu hắn àm ĩ ra bên ngoài bị đồng liêu của chàng biết được, người mất mặt chính là chàng, ta cũng vẻ vang gì. Hơn nữa ta sợ chàng vì tình nghĩa huynh đệ mà nói ta tàn nhẫn."

https://thuviensach.vn

Phất tay ngăn đại lão gia lên tiếng, Trần thị tiếp lời: "Ta cũng nói luôn, Trương thị tất phải trừ, nàng ta dám đụng đến nữ nhi của ta thì phải chuẩn bị ta sẽ trả thù, ta chắc chắn làm đến cùng, không để nàng ta có cơ hội thứ hai. Trước kia có đôi lần nàng ta giở thủ đoạn nhưng chỉ là những việc nhỏ, ta không thèm để trong lòng, nhưng lần này lại dám đụng đến tâm can của ta, nhất định không thể lưu lại."

"Chàng cũng yên tâm, ta sẽ không để một nữ tử thanh lâu làm chị em dâu đâu, chờ sau khi Trương thị đi, một thời gian nữa ta sẽ tìm cho hắn một tức phụ, ít nhất cũng phải có gia thế trong sạch mới được."

Với bản chất của nhị lão gia, ai chẳng biết hắn dựa vào Quốc công gia mà sống qua ngày, bản thân không có bất kỳ thành tựu gì. Nếu Trương thị đi rồi, vài năm nữa sẽ tìm cho hắn một vợ kế. Tuy trước mắt nhị phòng chưa có con trai trưởng, nhưng gia đình có gia thế tốt đều chướng mắt hắn, trừ phi là thứ nữ. Bất quá nhị lão gia luôn luôn "thanh cao", sẽ không chịu cưới thứ nữ. Cho nên Trần thị chỉ có thể đảm bảo gia thế trong sạch, còn những thứ khác không dám cam đoan.

Đại lão gia cũng hiểu rõ con người đệ đệ này, có thể tìm cho hắn một cô nương có gia thế trong sạch đã coi như không tệ. Về phần dung mạo, phẩm hạnh thì nói sau, như thế có gì không tốt? So với thê tử hiện tại có lòng dạ rắn rết thì còn tốt hơn nhiều. Thôi thôi, nếu nàng ta đã bất nhân thì không thể trách chúng ta bất nghĩa.

"Lát nữa nàng đưa chìa khoá nhà kho cho ta, ta đi lấy ít đồ. Nếu nàng đã quyết định như vậy, ta sẽ mặc nàng giải quyết. Đoàn Nhi cũng là nữ nhi của ta, ta cũng rất thương. Trương thị bên này ta để nàng tự xử lý, về phần nhà mẹ đẻ của nàng ta ta sẽ xử lý, sẽ không để bọn họ đi khắp nơi nói linh tinh."

Lúc này Trần thị mới hài lòng, vui vẻ giao chìa khoá nhà kho cho đại lão gia.

https://thuviensach.vn

Bên này Giang Vạn Lí đi tới tiểu viện của Đoàn Nhi, tuy là viện nhỏ nhưng mọi thứ đều đầy đủ, còn có một hồ nước nho nhỏ thông với hồ lớn bên ngoài, nhìn kỹ một chút còn thấy mấy con cá chépmàu sắc rực rỡ đang quẫy đuôi. Là tiểu viện ba lối ra vào, tuy diện tích không lớn nhưng thiết kế rất tinh xảo, thích hợp cho nữ nhi khuê các ở.

Bước vào phòng Đoàn Nhi xem xét những đồ trang trí bên trong, rất nhiều đồ sứ thượng hạng, thậm chí còn có những món đồ chơi như xe ngựa gỗ được chuẩn bị riêng cho Đoàn Nhi. Giang Vạn Lí từ nhỏ đã ở trong cung, hơn nữa sư phụ lại chính là thái giám tổng quản hầu hạ bên cạnh Thái Tử, nên tuy nhỏ tuổi nhưng kiến thức lại bất phàm. Đồ đạc trong phòng này có ít nhất một nửa khiến Giang Vạn Lí chưa hài lòng. Cái này muốn đổi, cái kia cũng chưa được, trong lòng không ngừng liệt kê một loạt. Dù sao Thái Tử cũng đã nói cái gì cần thay đổi thì cứ đổi, tự hắn trực tiếp làm là được. Tuy rằng Thái Tử phi chỉ ở đây mấy tháng nhưng cũng phải chu toàn mọi mặt. Đem phòng trước phòng sau xem xét lại một lượt, xác định không có bất kỳ sai sót gì, Giang Vạn Lí mới tạm hài lòng.

Làm xong hết thảy mới thở phào nhẹ nhõm, Chỉ còn chờ ít thứ thay xong mới hoàn thành một việc Thái Tử giao phó. Chỉ là trong lòng hắn vẫn có chút không rõ, nếu Thái Tử điện hạ sớm biết chuyện sẽ xảy ra hôm nay, vì sao không tính toán từ sớm hoặc trực tiếp diệt trừ âm mưu này từ trong trứng nước, tại sao phải để Hứa gia chịu sự gièm pha trong một ngày đại sự thế này? Đây cũng chính là nhà mẹ đẻ của Thái Tử phi tương lai, chẳng phải như vậy chính Thái Tử gia cũng bị mất mặt sao?

Giang Vạn Lí làm thế nào cũng nghĩ không thông, lắc lắc đầu không suy nghĩ thêm nữa. Thái Tử gia tính toán như thần, thậm chí ngay cả những lời nói của phu thê đại lão gia hôm nay cũng đoán trúng chín phần nên đã chuẩn bị cho hắn những lời để ứng đối. Thân là nô tài cứ làm tốt việc mình được giao phó là được, mọi chuyện của chủ tử cứ để chủ tử tự suy tính đi.

https://thuviensach.vn

Trước khi Thái Tử phi tiến cung phải hầu hạ thật tốt không để tổn hao chút gì mới chính là đại sự hàng đầu của mình.

Chuyện xảy ra lớn như vậy bọn hạ nhân trong nhà gần như đều biết nhưng cũng không ai dám mượn gió bẻ măng hoặc bỏ đá xuống giếng cả. Phủ Quốc công có hai nữ chủ nhân, một là Trần thị, một là Trương thị. Hiện tại Trương thị đang gặp khó khăn, Trần thị thì còn ở cữ, cả hai đều không thể ra mặt. Hơn nữa tuy Trương thị phải nghe theo lệnh của đại lão gia trở về tiểu viện của mình không được ra khỏi cửa nhưng nha hoàn và ma ma bên cạnh nàng ta vẫn làm việc của mình, chẳng có chút lo lắng nào, vì vậy những người khác đều khép miệng lại, ai lo việc nấy, yên lặng chờ xem sau khi đại phu nhân hết ở cữ sẽ có chuyện gì xảy ra.

Trương thị hoàn toàn không để chuyện này ở trong lòng, về phòng trưng gương mặt ngựa ngồi ở đại sảnh chờ nhị lão gia trở về. Lưu ma ma cũng biết trước mắt không cần lo lắng, dù sao mỗi lần đại phu nhân nổi giận đều là sấm to mưa nhỏ, nói thật, bà cũng chẳng hề sợ nàng. Thấy Trương thị mất hứng, nghĩ lại mình hôm nay kiếm được không ít chỗ tốt, không những lấp được lỗ thủng do tên phá gia chi tử nhà mình gây ra mà còn có thể tích góp được không ít vốn riêng liền vui vẻ đến bên cạnh khuyên nhủ Trương thị.

Đặt tách trà vào tay Trương thị: "Phu nhân uống một ngụm trà cho ấm người, trời đã lạnh nên chú ý một chút."

Trương thị có khốn kiếp hơn nữa, lời hay tiếng xấu vẫn phân rõ ràng, biết Lưu nhũ nương là vì lo lắng cho mình nên cũng không giận cá chém thớt lên bà, chỉ oán giận: "Ta còn có thể trông chờ cái gì ở hắn nữa? Ở nhà làm loạn còn chưa tính, nha hoàn trong viện này có người nào mà hắn chưa chạm qua, ta có khi nào quản hắn đâu. Giờ thì hay rồi, ngay cả nhà mình cũng không thèm về, tình cảm mấy năm cuối cùng cũng chỉ có kết cục này!"

https://thuviensach.vn

Nói xong hai hốc mắt đỏ ứng, rất tủi thân.

Lưu nhũ nương vội vàng khuyên nhủ: "phu nhân đừng vội buông xuôi như vậy, rốt cuộc lão gia vẫn là phu quân của người." Rồi lại kề sát bên tai Trương thị nhỏ giọng nói: "Cho dù phu nhân chết tâm rồi vẫn phải cố gắng tốt với lão gia mới phải, bởi vì người vẫn chưa có nhi tử. Nữ nhân đã xuất giá, không phải chỉ có thể dựa và phu quân và nhi tử sao?"

"Chờ sau này người sinh được nhi tử, mặc kệ lão gia ở bên ngoài như thế nào, chỉ cần có nhi tử ở nhà chung quy lão gia sẽ phải quay về. Lùi một bước mà nói, cho dù thật sự không còn tình cảm phu thê, người vẫn còn có con trai dựa vào, nữ nhi có tốt đến mấy cuối cùng vẫn phải lập gia đình."

Nói đến đây mới đúng là điều sâu trong tâm khảm của Trương thị. Vì cái gì phải vất vả tính toán tiền đồ cho Dao nhi như vậy? Chính là vì không có nhi tử. Cố gắng áp hoả khí trong lòng xuống, quay đầu phân phó nha hoàn chuẩn bị canh để lát nữa nhị lão gia uống, còn mình thì xoay người vào bên trong chải đầu trang điểm, thay xiêm y. Lúc trước đại lão gia đã phái gia nhân đi tìm người, nói vậy một hồi nữa nhị lão gia sẽ trở về.

Ai ngờ chờ cả buổi tối, canh hầm trên bếp đã sắp cạn mà nhị lão gia vẫn chưa trở lại. Trương thị thầm mắng trong lòng, vừa tức vừa hận, canh ba rồi mà vẫn chưa thèm về. Trương thị cũng không chờ nữa, rửa qua loa lớp trang điểm tỉ mỉ lúc trước rồi nằm xuống. Cuối cùng vẫn không ngủ được, ở trên giường lăn qua lộn lại, mắng Nhị lão gia.

Ai ngờ hơn nửa đêm ở bên ngoài đột nhiên ồn ào, hoả khí của Trương thị càng sâu, từ trên giường đứng phắt dậy, với tay mặc bừa một kiện xiêm y rồi lập tức đi ra mở cửa, cũng không cần nhìn xem ai đến mà trực tiếp mắng to: "Hơn nửa đêm còn ầm ĩ cái gì, làm như có người chết vậy!"

Người tới chính là Lý ma ma, người thân cận bên cạnh Trần thị và một vài ma ma ở phòng lớn. Họ không thèm nhìn sắc mặt Trương thị, lại càng

https://thuviensach.vn

không giải thích những nghi hoặc trong mắt Trương thị. Lý ma ma chỉ cười khẩy liếc nhìn Trương thị vẫn còn khí thế hung hăng rồi quay sang ma ma bên cạnh mở miệng: "nhị phu nhân tinh thần có chút bất ổn, đại phu nhân sợ nàng ta phát điên, tổn hại đến thân thể, trước mắt đưa đến biệt viện điều dưỡng một thời gian."

Trương thị còn chưa hiểu rõ tình huống trước mắt ra sao, cũng không thèm nghĩ ngợi phản bác lại: "Ai nói ta bị điên? Các ngươi chỉ là một đám hạ nhân mà dám nguyền rủa chủ tử, có tin ta lập tức nói lại với đại tẩu, để tẩu ấy bán hết các ngươi không?"

"Hừ!" Đáp lại lời Trương thị là một tiếng hừ lạnh của Lý ma ma. "Mau hành động đi!"

Mấy ma ma chen chúc nhau tiến lên, kẻ bịt miệng, người trói chân trói tay. Trương thị dù nhanh nhẹn đến mấy cũng không địch lại mấy ma ma khoẻ mạnh cường tráng, chỉ trong chốc lát đã bị trói chặt chân tay khiêng lên xe ngựa được chuẩn bị sẵn. Lưu nhũ nương nghe được động tĩnh vừa chạy ra đã bị mấy ma ma chờ sẵn giữ lại sau đó cũng bị trói chặt ném lên xe ngựa.

Dưới bóng đêm, một chiếc xe ngựa chạy ra từ cổng sau của phủ Quốc công, không ai hay biết.

Ban đầu khi mới đến biệt viện, Trương thị còn kinh hồn bạt vía nhiều ngày, nơi đây chẳng có người thân tín nào của nàng, toàn bộ đều là người của Trần thị. Kết quả khi đến nơi cũng không bị đánh chửi hay tra tấn như trong tưởng tưởng, vẫn có đồ ăn thức uống đầy đủ. Tuy rằng điều kiện nơi này không được tốt nhưng thật sự là không hề bị tra tấn. Chỉ là từ khi đến đây vẫn không nhìn thấy Lưu nhũ nương đâu. Rõ ràng cùng bị đưa tới, vậy mà không thấy người đâu. "Phải chăng cứ một mình ở đây như thế cho đến chết cũng không trở lại phủ Quốc công nữa?" Trương thị nghĩ tới đây vừa kinh ngạc vừa sợ hãi, cứ như vậy qua vài ngày không nhịn được nữa, đem

https://thuviensach.vn

chiếc vòng trên tay đưa cho ma ma giữ cửa, năn nỉ bà ta tới nhà mẹ đẻ của nàng đưa tin tức. Ma ma kia kì thực đã sớm được Trần thị dặn dò, nếu Trương thị muốn hỏi thăm tin tức ở bên ngoài thì cứ nói cho nàng ta biết. Vô cớ được thứ tốt đương nhiên không cần từ chối, ngày hôm sau bà ta đã nói cho Trương thị biết phụ thân của nàng đã được bổ nhiệm một chức quan ở xa kinh thành, mấy ngày nữa cả nhà sẽ rời kinh đi nhậm chức.

Trương thị thẫn thờ trở về phòng, cả ngày ngồi một chỗ không nói nửa lời, toàn thân đều mất hồn.

Đến tối, Trương thị lại lấy một chiếc vòng khác đưa cho ma ma kia nhờ bà đưa tin cho nhị lão gia, nói mình đang bị nhốt ở biệt viện chờ hắn đến cứu. Bà ta cũng đáp ứng, ngày hôm sau quay lại nói cho Trương thị biết, nhị lão gia nuôi ngoại thất ở bên ngoài, đã mấy ngày rồi không về phủ, còn muốn cưới ngoại thất kia vào cửa. Trương thị trợn mắt trực tiếp ngã xuống đất, hôn mê bất tỉnh. Ma ma cũng không thèm để ý, cứ thế đi ra cửa, để mặc Trương thị nằm dưới đất lạnh lẽo mặc kệ sống chết.

Nửa đêm Trương thị bị lạnh tỉnh lại, thấy mình vẫn còn nằm dưới đất, có chút mơ hồ, cảm thấy đây không phải nơi mình vẫn ở. Qua một hồi lâu mới dần tỉnh táo lại, cúi đầu nhìn chân tay bẩn thỉu của mình, không cần nhìn mặt cũng biết hiện tại mình chật vật cỡ nào.

Đúng rồi, nơi này không phải phủ Quốc công, nơi này là biệt viện ở ngoại ô.

Phu quân không quan tâm đến mình, ngay cả cha ruột cũng không quan tâm, tất cả mọi người đều vứt bỏ mình, nữ nhi của mình giờ cũng không biết tình hình tốt xấu ra sao. Đúng rồi, nữ nhi! Đôi mắt Trương thị lập tức mở to, sờ khắp toàn thân chỉ còn lại một miếng ngọc bội đeo trên cổ, không chút nghĩ ngợi dùng sức giật xuống cầm chặt trên tay. Cũng không để ý hiện tại đã là nửa đêm vội vàng chạy đi gõ cửa: "Ma ma, ma ma!"

https://thuviensach.vn

Cũng may ma ma giữ cửa buổi tối không ngủ, nghe thấy tiếng gọi bà ta liền đi đến bên cửa sổ. Trương thị đưa ngọc bội trong tay: "Ma ma, ngươi giúp ta lần nữa, giúp ta truyền lời tới đại tẩu, nói ta biết sai rồi, đại tẩu muốn thế nào ta cũng cam tâm tình nguyện, van cầu nàng cho ta được gặp nữ nhi của ta."

Ma ma nhìn ngọc bội trong tay, quả là rất tinh khiết, nhíu mày nhận lấy. Trương thị thiên ân vạn tạ, hứa hẹn tương lại sẽ trả ơn bà hẫu hĩnh, ma ma cũng không nói sẽ đáp ứng, chỉ đứng bên cửa sổ nhìn nàng cười thương hại.

Trương thị cứ tưởng lần này cũng giống như hai lần trước, hôm sau sẽ nhận được tin tức. Kết quả ngày hôm sau ma ma kia rốt cuộc không xuất hiện nữa, thay vào đó là một ma ma khác đến. Ma ma mới này chưa bao giờ nói với Trương thị nửa lời, mỗi ngày chỉ có nhiệm vụ đưa cơm, những cái khác đều không trả lời. Trương thị chờ một ngày, hai ngày, ba ngày đều không có bất kì hồi âm nào.

Đảo mắt đã đến ngày Đoàn Nhi đầy tháng, Trần thị cũng có thể thoát khỏi cuộc sống ở cữ cực khổ. Đang ngồi nhìn nha hoàn thêu mấy cái yếm cho Đoàn Nhi, Lý ma ma tiến vào kề gần tai Trần thị nói nhỏ: "Trương thị đã qua đời, bị bệnh mà chết, nghe nói trước khi chết đã phát điên, mỗi ngày đều gọi tên tiểu thư Hứa Dao, lại mắng nhị lão gia."

Trần thị dừng động tác một chút, mắt vẫn nhìn cái yếm nhỏ trong tay, chỉ nhẹ giọng đáp: "Ta biết rồi, tìm một chỗ chôn đi."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 8

Từ lúc trời còn chưa sáng rõ, cổng lớn phủ Quốc công đã yên lặng mở ra, một đám hạ nhân từ bên trong nối đuôi nhau ra đứng ngoài cổng lớn. Hai tên nô tài một trái một phải giữ chặt một cái thang để cho một tên nô tài gầy gò khác linh hoạt trèo lên vắt một dải khăn lụa đỏ lên cổng phía bên phải. Gió sớm nhẹ thổi, khăn lụa đỏ theo gió bay phất phới, hợp cùng với chiếc lồng đèn cũng màu đỏ bên cạnh, trông thật đẹp mắt.

Lão quản gia đứng ở chính giữa nhìn kỹ một chút, lại kêu tên nô tài kia đem lồng đèn dịch chuyển trái phải một chút mới hài lòng gật đầu. Kỳ thật không cần treo dải lụa đỏ ở bên phải thì ai ai cũng đều biết nhà chúng ta có thêm một vị thiên kim tiểu thư. Cười một cái rất chi vừa lòng, chủ nhân có hỉ có phúc, làm nô tài cũng được thơm lây.

Tên nô tài gầy gò ở trên thang chính là cháu của lão quản gia, quan hệ không tệ, lúc này thấy mọi người đang bận rộn hắn xuống khỏi thang rồi lặng lẽ đi đến bên cạnh lão quản gia: "Đại bá, trong phủ trang trí rực rỡ không khí thật vui mừng, bên tiểu viện nhị phu nhân lại là một đám mặt như đưa tang, nếu để khách khứa lui tới nhìn thấy thì phải làm sao?"

Làm nô tài thì không cần quan tâm đến con đường tương lai sao? Đặc biệt là những gia đình có mấy đời đều làm nô tài, có một số việc so với chủ nhân còn biết trước, mấy lão gia bộc lớn tuổi đều biết nhị phu nhân ở biệt viện thực tế đã không còn, mấy nô tỳ trẻ tuổi khác thì chỉ suy đoán chứ chưa dám xác định. Gã sai vặt này là cháu của lão quản gia, lại là người thông minh nên cũng nhanh chóng nắm bắt được sự tình. Hắn cũng chỉ hỏi mờ mịt vậy chứ chưa dám nói là không có người.

https://thuviensach.vn

Lão quản gia giật mình, vội vàng nhìn trái phải một chút phát hiện không ai chú ý mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, sau đó dùng bàn tay trực tiếp đập vào trán tiểu tử kia, một âm thanh thật lớn vang lên: "Ngày cực tốt như vậy tại sao lại xuất hiện cái thứ xui xẻo nhà ngươi chứ, mau đi làm việc đi, ăn nói hàm hồ coi chừng ta đánh gãy chân nhà ngươi!"

Rốt cuộc vẫn là cháu mình, tốt xấu gì vẫn phải nhắc nhở vài câu, lão đem người túm lại bên cạnh thì thầm: "Ngươi nhớ rõ, về sau cũng không được nhắc đến nhị phu nhân nữa, chuyện của chi thứ hai, ngươi tốt nhất là không cần nghe."

"Người thật sự không còn?"

Gật gật đầu.

Thở dài một hơi lại tiếp: "Chi thứ hai quả thật không biết điều, ngươi thông minh nhưng không cần thông minh quá sẽ bị thông minh hại, chuyện của chi thứ hai không cần ngươi dính vào, làm cho thật tốt việc của ngươi ở bên này đại trạch là được. Còn có Tiểu Giang công công kia, tuổi tác các ngươi không chênh lệch lắm, ngươi hãy tạo quan hệ thật tốt cho cho ta."

"Đây chính là người của Thái Tử điện hạ đó."

Tên nô tài lập tức cam đoan sẽ giữ mối quan hệ thật tốt với Tiểu Giang công công, lão quản gia lúc này mới yên tâm để cho hắn đi, còn mình lại vội vàng vào trong phủ kiểm tra lại một lượt. Hôm nay là ngày đầy tháng của Tam tiểu thư, lễ tắm rửa ba ngày đã xảy ra chuyện như vậy làm cho mọi người đều cảm thấy mất mặt, hôm nay nhất định không để xảy ra bất kỳ sai sót gì.

Trần thị tắm rửa mất một canh giờ, nước ấm cũng đã đổi mấy thùng, đến khi thân mình đỏ lên mới từ nội thất đi ra. Lý ma ma đến bên cạnh cầm khăn lông lau tóc cho Trần thị, miệng không ngừng nói ngọt: "Trong kinh thành có không biết bao nhiêu phu nhân khác hâm mộ phu nhân đó, mỗi lần

https://thuviensach.vn

phu nhân sinh xong thân thể luôn hồi phục rất nhanh, qua thời gian ở cữ đã có thể lấy lại vóc dáng ban đầu."

Lời này cũng là nói thật, Trần thị đã sinh nở vài lần, mỗi lần mang thai đều thích gì ăn nấy trước nay không hề ăn kiêng, sinh xong ở cữ cũng tẩm bổ rất nhiều, vậy mà rất nhanh có thể gầy xuống, căn bản là cũng không cần cố sức quá. Lúc này mặc áo trung y, cànglàm nổi bật vòng eo nhỏ nhắn, không có một chút thịt thừa.

"Cũng là do cơ địa của ta thôi, có gì đáng nói chứ."

Trần thị đối với việc này cũng không để ý, trong đầu đều là nghĩ đến Đoàn Nhi: "Tam tiểu thư hôm qua tỉnh dậy ăn mấy lần nữa? Thân thể có phải không được khoẻ không?" Mỗi ngày khi vừa thức dậy điều đầu tiên hỏi đến đều là Tam tiểu thư.

Vẫn giống như mọi khi, Lý ma ma trả lời: "Tam tiểu thư hôm qua tỉnh lại uống sữa ba lần, cũng rất khoẻ, phu nhân yên tâm." Có ai dám chăm sóc tiểu thư không tận tâm đâu, hiện tại Tam tiểu thư chính là bảo bối quý giá nhất của phủ Quốc công. Hơn nữa Tiểu Giang công công kia thật sự là mọi việc lớn nhỏ một chút cũng không thiếu, so với nhũ mẫu xem ra còn tận tâm hơn.

Trần thị gật đầu, dừng một chút lại mở miệng: "Nhị tiểu thư đâu? Có còn ồn ào đòi mẹ nữa không?"

Trương thị đã ra đi, Nhị lão gia lại không ở nhà, nếu ngay cả phu nhân cũng không quan tâm thì sẽ còn có ai quan tâm nữa. Tuy rằng rất hận Trương thị nhưng người cũng đã không còn, tiểu hài tử luôn là vô tội, Trần thị sẽ không giận chó đánh mèo lên người Hứa Tâm Dao. Chỉ là tâm lý luôn cảm thấy chán ghét, không biết nên làm sao với Hứa Tâm Dao.

Lúc Trương thị bị đưa đi, Trần thị liền đem Hứa Tâm Dao về tiểu viện của mình để nuôi dưỡng nhưng cũng không có nhìn đến bởi trong lòng luôn

https://thuviensach.vn

cảm thấy không thoải mái. Tiểu hài tử bỗng dưng bị tách khỏi mẹ không ngừng khóc lóc ầm ĩ, Trần thị vốn muốn đổi luôn một nhũ mẫu khác đành phải gác lại.

Cho dù hận Trương thị cũng không muốn để một tiểu hài tử xảy ra chuyện không may.

Lý ma ma cười đáp: "Mặc dù không được gặp mẹ ruột nhưng đứa trẻ ba tuổi chính là không thể ngồi yên một chỗ, khóc vài ngày vẫn không thấy Trương thị quay về liền không quấy nữa, chỉ ngồi ngây ngốc trong phòng, tuy rằng có chút rầu rĩ không vui nhưng vẫn ăn uống bình thường, ngủ cũng tốt, thân thể cũng không tệ lắm."

Trần thị đã dặn dò phải chiếu cố Hứa Tâm Dao thật tốt, Lý ma ma cách hai ngày lại đến nhìn qua một chút.

Trần thị gật đầu, cau mày tự hỏi rốt cuộc nên sắp đặt cho Hứa Tâm Dao thế nào đây. Nghĩ tới nghĩ lui vẫn không thể bỏ qua được khúc mắc trong lòng kia, cuối cùng phân phó: "Đem Nhị tiểu thư đến chỗ đại tiểu thư cùng chăm sóc, tất cả đãi ngộ hàng tháng đều theo quy củ mà làm, không được bớt. Về phần thỉnh an mỗi ngày tạm thời miễn đi, dù sao vẫn chỉ là một đứa trẻ ham ăn ham ngủ. Mấy chuyện thỉnh an đó chờ lớn một chút nói sau."

Có lẽ đến khi đó. có lẽ mình đã bỏ qua chướng ngại trong lòng mà đối mặt con bé.

Lý ma ma thấy sắc mặt Trần thị trầm xuống, tuy rằng sẽ không giận chó đánh mèo lên người Nhị tiểu thư nhưng mà trong lòng vẫn luôn không vui. Nghiêng đầu nhìn a hoàn Cẩm Tú đứng bên cạnh liếc mắt một cái, Cẩm Tú hiểu ý gật đầu, xoay người đi vào trong mang ra một cái hộp nhỏ. Đây là thứ lão gia vừa mang tới lúc phu nhân còn đang tắm.

https://thuviensach.vn

"Phu nhân, đây là ngọc bội của Tam tiểu thư mà lão gia vừa mang qua."

Hai mắt Trần thị sáng lên, lập tức cầm lấy chiếc hộp trong tay Cẩm Tú mở ra xem. Cẩm Tú và Lý ma ma đưa mắt nhìn nhau, quả nhiên chỉ cần là chuyện của Tam tiểu thư, phu nhân liền hưng trí, quên hết chuyện phiền não.

Vật mà Đại lão gia đưa cho Tam tiểu thư chính là một khối hồng ngọc phỉ thuý, phía trên có điêu khắc hình hai con cá nhỏ giao đuôi, Tiểu Ngư khắc rất sống động, mắt được điểm bằng tơ vàng. Mặt sau khắc tên của Đoàn Nhi, ba chữ "Hứa Phượng Chỉ", nét chữ nhỏ nhắn, thanh tú uyển chuyển hàm súc, rất phù hợp với tính cách của một tiểu thư.

Những đứa trẻ của Hứa gia thời điểm đầy tháng đều được làm riêng một miếng ngọc bội, khắc tên ở mặt sau.

Mấy ngày nay Đại lão gia tay chân rảnh rỗi, lại muốn tránh Nhị lão gia đến gây phiền phức liền xin Hoàng Thượng cho nghỉ, chạy đến nơi chế tác phỉ thuý ở phía Nam, ở bên đó mười ngày mới trở về. Không chỉ mang về cho Đoàn Nhi một miếng ngọc bội mà còn đánh thêm hai bộ trang sức ngọc lục bảo và ba cái vòng ngọc cho ba nhi tử của mình. Tam tiểu thư còn nhỏ nên chưa thể đeo vòng, chỉ có thể dùng dây tơ vàng kim tuyến đeo bên người.

Trần thị đặt ngọc bội trong lòng bàn tay, miếng ngọc trong suốt có ánh đỏ, còn có thể nhìn rõ những đường nét trên bàn tay. Sau đó đưa ra trước ánh sáng mà nhìn tỉ mỉ, bên trong lóng lánh trong suốt, hai con cá nhỏ sống động như đang bơi, không khỏi gật đầu, quả là một khối ngọc tốt. Hài lòng nhất chính là màu sắc, màu hồng, rất thích hợp với Đoàn Nhi.

Cẩn thật đặt trở lại trong hộp đưa cho Cẩm Tú: "Đợi lát nữa làm lễ tế tổ tiên xong đeo lên cho tiểu thư."

https://thuviensach.vn

Nhắc tới Đoàn Nhi, hôm nay còn chưa được gặp con bé, quả thật rất nhớ. Trần thị liền đứng dậy mặc quần áo rồi dẫn người đi đến tiểu viện của Đoàn Nhi.

Bước vào tiểu viện của Đoàn Nhi, nơi này so với bày trí của mình lúc trước hoàn toàn khác nhau, cũng không hẳn là không giống nhau, chỉ là đồ vật đều đã được thay đổi. Tuỳ tiện một cái bình hoa cũng là đồ quý từ trong cung được ngự ban, đều do Tiểu Giang công công mang từ chỗ Thái Tử đến đây. Nữ nhi của mình được quan tâm như vậy, lại chính là Thái Tử điện hạ quan tâm, Trần thị sao có thể phản đối, còn kém nước giơ hai tay tán thành, dù sao thế nhân cũng đã sớm coi Đoàn Nhi là người của Thái Tử điện hạ.

Giang Vạn Lí từ xa trông thấy đã nhanh chóng tiếp đón: "Phu nhân tới thật vừa vặn, Tam tiểu thư cũng vừa tỉnh giấc."

Nghe nói Đoàn Nhi vừa tỉnh ngủ, Trần thị cũng không còn tâm trạng đánh giá nữa, vội vàng đi tới buồng trong. Trẻ nhỏ ham ngủ, Trần thị thân là mẹ ruột cũng hiếm khi nhìn thấy Đoàn Nhi lúc thức.

Một chiếc nôi tinh xảo được đặt bên giường, Trần thị bước đến nhìn, quả nhiên Đoàn Nhi đang thức đôi mắt to đen láy đang ngẩn ngơ nhìn xung quanh. Nhìn thấy có người đến, ánh mắt liền chuyển đến trên người Trần thị, đầu cũng nghiêng nghiêng theo, nhìn chằm chằm vào Trần thị. Trước đây hạ sinh đều là ba nhi tử, đứa nào cũng tinh nghịch, ngang tàng, lần này không dễ dàng sinh được một nữ nhi, trầm ổn nhã nhắn, đây không phải là áo bông nhỏ, là tri kỉ của mẹ hay sao? Trần thị nhìn thấy Đoàn Nhi cảm thấy thật cao hứng liền thơm một cái thật mạnh lên má cô bé.

Nhẹ nhàng lôi kéo cánh tay nhỏ nhắn mập mạp như củ sen: "Cái áo bông nhỏ của nương à, hôm nay có nhớ mẫu thân không?"

https://thuviensach.vn

Đoàn Nhi mới được một tháng, nhận thức còn chưa rõ ràng, Trần thị cũng chỉ hỏi âu yếm một câu vậy thôi. Ai ngờ tiểu cô nương giống như nghe hiểu được, nhìn chằm chằm Trần thị, bàn tay nhỏ cũng dùng sức kéo ngón tay út của Trần thị lại, sau đó môi rụt rè mím lại, khoé miệng cong lên cười một cái. Trần thị lúc này thật thoả mãn, chỉ lo chơi đùa cùng Đoàn Nhi không còn nghĩ đến chuyện gì khác.

Giang Vạn Lí vẫn ở bên cạnh mỉm cười, chờ Trần thị cùng Đoàn Nhi chơi đùa đủ rồi, tiểu cô nương cũng đã ngủ mới khe khẽ đem chiếc hộp trong tay đưa cho Trần thị. Đoàn Nhi vừa ngủ, Trần thị vẫn còn đang đưa nôi đột nhiên nhìn thấy trước mặt xuất hiện một chiếc hộp làm bằng gỗ tử đàn, nghi hoặc nhìn thoáng qua Giang Vạn Lí rồi đưa tay nhận lấy.

Mở ra nhìn, cũng là một miếng ngọc bội nhưng là một khối Mặc Ngọc(ngọc có màu đen).

Toàn thân đen bóng nhưng vẫn không mất đi vẻ thanh khiết, ẩn bên trong còn có thể thấy ánh hào quang lưu động. Chủ yếu, đây là một miếng ngọc bội hình Phượng Hoàng đang giương cánh được điêu khắc rất sống động, giống như chỉ cần không chú ý một chút liền cất cánh bay vút lên chín tầng trời. Chuyển hướng mặt sau, cũng là khắc tên Đoàn Nhi. Không giống với nét chữ nhỏ nhắn mềm mại của Đại lão gia, nơi này là ba chữ cứng cáp rồng bay phượng múa.

Chỉ là, có chút gì đó không thích hợp...

Híp mắt nhìn kỹ, thì ra là nét chữ điêu khắc không được tốt.

Nhìn tổng thể ba chữ, hình thái ý cảnh đều đầy đủ, chỉ là thủ pháp điêu khắc chưa tốt, liếc mắt một cái có thể nhìn ra là người non tay, thậm chí có thể nhìn rõ vài chỗ đứt đoạn. Một chạm sư giỏi khi khắc chữ sẽ là một nét liền mạch từ đầu đến đuôi, tuyệt đối sẽ không bị nửa đường đứt đoạn mấy lần.

https://thuviensach.vn

Giang Vạn Lí ở bên cạnh liền giải thích cho nghi hoặc của Trần thị: "Lúc trước khi Thái Tử vừa mới chào đời, Hoàng Thượng liền ban cho một khối Mặc Ngọc. Hoàng Hậu nương nương dùng một nửa điêu khắc cho Thái Tử gia một khối Cửu Trảo Thần Long, đây là nửa còn lại."

Trần thị giật mình dừng động tác, chỉ cảm thấy khối ngọc bội trong tay nóng kinh người.

Đoàn Nhi, chẳng phải xác định sẽ là Thái Tử phi sao? Vốn cho rằng đợi đến tuổi cập kê mới tính đến chuyện này.

Giang Vạn Lí lại chỉ chỉ những chữ ở mặt sau nói tiếp: "Nét chữ khắc không được tốt kính xin phu nhân thứ lỗi, Thái Tử chung quy tuổi còn nhỏ, tuy rằng dụng tâm học hỏi rất lâu, nhưng lực đạo vẫn không đủ. Để khắc ra được cái tên này, Đông cung đã bị phá huỷ không biết bao nhiêu ngọc, đây thực sự đã là cái tốt nhất rồi."

Lúc trước Thái Tử đột nhiên lại muốn học điêu khắc, thế nhưng tuổi còn quá nhỏ sức lực cũng không đủ, bàn tay luôn bị chảy máu, luyện một năm mới miễn cưỡng có thể nhìn được.

Trần thị kinh ngạc nhìn ngọc bội trong tay, qua một hồi lâu mới lập cập mở miệng: "làm sao có thể chê, ai lại chê được chứ....."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 9

Mới vừa tờ mờ sáng, sắc trời vẫn còn xanh như mực, toàn thể mọi người của Hứa gia đã đứng ở của từ đường. Cửa lớn mở rộng, đại lão gia đứng tại cửa từ đường rửa tay dâng hương, đứng phía sau là đại thiếu gia Hứa Tiêu Nhiên và hai tiểu thiếu gia song sinh Hứa Thanh Viễn, Hứa Triệt Minh.

Đại thiếu gia rất nghiêm túc, lưng thẳng tắp, tập trung tinh thần. Hai tiểu tử phía sau lại có chút ngiêng trái nghiêng phải, hai khuôn mặt bánh bao giống nhau như đúc, ánh mắt buồn ngủ mông lung, nếu không phải nhũ mẫu thỉnh thoảng đưa tay ra đỡ thì đã lăn xuống đất mà ngủ. Ba tiểu thiếu gia đều đứng sau lưng đại lão gia, còn Hứa Tâm Dao thì được nhũ mẫu bế đứng ở phía bên trong cửa viện. Về phần đại tiểu thư thì không thể xuất hiện.

Mấy ngày nay Hứa Tâm Dao cũng không cảm thấy có thay đổi gì đặc biệt, ngoại trừ đổi nơi ở mới, ngoại trừ....Không có mẫu thân bên cạnh. Khóc mãi nháo mãi, nhũ mẫu cũng không gọi mẹ đến cho mình, các tỷ tỷ quen thuộc trước kia cũng không thấy đâu, toàn bộ đã đổi thành các tỷ tỷ ở viện của đại bá mẫu. Nhũ mẫu còn khóc nói đừng đòi mẹ nữa, bằng không nhũ mẫu cũng chẳng biết làm cách nào.

Nhũ mẫu khép khép áo choàng tơ vàng bạch tước trên người Hứa Tâm Dao, nghe nói là hàng của ngoại bang. Cúi đầu nhìn thoáng qua tiểu cô nương có chút rầu rĩ không vui trong lòng, tuy rằng tinh thần không được tốt nhưng quả thật đại phu nhân không hề bạc đãi nhị tiểu thư, đồ dùng hằng ngày cần gì đều có đủ, còn là những thứ tốt nhất, đãi ngộ so với đại

https://thuviensach.vn

tiểu thư xem ra còn hơn một phần. Đương nhiên là không thể so sánh với tam tiểu thư. Bất quá, người có tốt đẹp hay không thì tự lương tâm mình biết, chỉ cần không khắt khe đã là rất tốt rồi.

Cẩn thận lấy nước ấm thấm vào khăn tay cho Hứa Tâm Dao lau mắt, làm cho cô bé có thể thanh tỉnh một chút.

"Tiểu thư ngoan nào, đợi một lát là có thể trở về ngủ rồi."

Hứa Tâm Dao ôm vai nhũ mẫu, gật gật đầu không nói gì. Thấy cô bé nhu thuận, nhũ mẫu lại nhỏ giọng ghé vào tai Hứa Tâm Dao: "Tiểu thư ngoan, chút nữa đại bá mẫu ôm tam muội muội đi ra, tieur thư tuyệt đối không được quấy khóc với đại bá mẫu, về sau nếu muốn chơi thật vui với tam muội muội thì tuyệt đối không được cướp đồ của muội muội biết không?"

Hứa Tâm Dao chớp chớp mắt, nhỏ giọng hỏi: "Có phải nếu con ngoan ngoãn chơi với tam muội muội, mẫu thân sẽ trở về hay không?"

Đôi tay đang bế Tâm Dao của nhũ mẫu trở nên căng thẳng, nhìn thoáng qua bốn phía thấy không ai chú ý bên này mới thở phào nhẹ nhõm, cúi đầu nhìn Hứa Tâm Dao: "Ta đã nói với con bao nhiêu lần rồi, sau này không được phép nhắc đến nhị phu nhân nữa, nếu tiểu thư còn nhắc lại lời này thì nhũ mẫu cũng sẽ bỏ đi, con muốn ta cũng rời đi nốt hay sao?"

Hứa Tâm Dao vội vàng lắc đầu, mím môi cam đoan: "Con hứa sẽ không đòi mẫu thân, cũng không nhắc tới mẫu thân nữa, nhũ mẫu à người đừng đi."

Nếu nhũ mẫu cũng bỏ đi, như vậy thật sự là một người quen cũng không có.

Thấy cô bé hoảng sợ như vậy, biết là đứa nhỏ rất để ý đến bản thân mình mới có thể như thế, nhũ mẫu cũng cảm thấy tâm mềm nhũn. Nhị tiểu

https://thuviensach.vn

thư cái gì cũng tốt, chỉ tiếc là không được sinh ra từ trong bụng đại phu nhân. Là đích nữ, cố tình lại là chi thứ hai, hơn nữa lại có một mẫu thân đầu óc không sáng suốt, một cô nương tốt như vậy tương lai về sau cũng coi như bỏ đi rồi.

Bên này nhũ mẫu ngọt nhạt an ủi tâm tình Hứa Tâm Dao, bên kia quá trình tế tổ cũng đang diễn ra. Trần thị ôm Đoàn Nhi quỳ xuống bồ đoàn, cung kính dập đầu lạy ba cái rồi lại theo thứ tự từ trái sang phải quỳ xuống bái lạy linh bài của các vị tổ tông. Cuối cùng đại lão gia tuyên bố tên của nữ nhi Hứa Phượng Chỉ, tộc trưởng viết tên của Đoàn Nhi lên gia phả mới coi như đã xong một phần thủ tục.

Đại lão gia khuôn mặt bình tĩnh lấy khối Mặc Ngọc ra đặt lên hương án để cầu nguyện.

Chân mày nhíu chặt, tuy rằng lúc trước quả thật vì muốn tránh mặt nhị lão gia mới chạy ra bên ngoài nhiều ngày như vậy, nhưng chủ yếu là để tìm cho Đoàn Nhi một miếng ngọc Phỉ Thuý thật tốt. Cực nhọc vất vả là vậy, công lao cũng chưa kể, vậy mà phu nhân hỏi cũng không hỏi trực tiếp đem đổi ngọc bội của Đoàn Nhi. Không thèm hỏi qua người làm cha này có đồng ý hay không.

Trần thị cùng đại lão gia là phu thê cũng đã vài năm, nhìn hắn hai tay nắm chặt liền biết trong lòng hắn đang suy nghĩ cái gì, sao lại không biết hắn giờ phút này đang rất không bằng lòng. Ôm Đoàn Nhi đi tới trước mặt đại lão gia, nhẹ khều tay Đoàn Nhi nói nhỏ cùng đại lão gia: "Đoàn Nhi con mau nhìn xem, phụ thân của con đang ghen tỵ kìa, con nói xem có xấu hổ không, xấu hổ không đây!"

Đoàn Nhi phải trải qua một loạt nghi lễ lúc trước cũng đã sớm tỉnh, cũng may cô bé tính tình nhu thuận ngoan ngoãn, không khóc không quấy, cứ để mặc Trần thị ôm quỳ xuống cũng không làm loạn. Lúc này ánh mắt

https://thuviensach.vn

có chút mơ hồ nhìn đại lão gia, đôi mắt to đen láy nhiễm một tầng hơi nước, mắt mở một nửa, sau đó cái miệng nhỏ nhắn ngáp một cái.

Nghiêng cái đầu nhỏ, nhắm mắt lại thiếp đi, thấy thế Trần thị vội vàng đặt tay cô bé xuống, lão gia cũng đưa tay kéo quần áo cô nhóc kín lại tránh khỏi bị gió lạnh, dáng vẻ rất nâng niu, không giống như lúc chăm sóc ba nhi tử kia, tuy rằng cũng rất cẩn thận nhưng động tác cũng không có nhẹ nhàng đến vậy.

Đại phu nhân Trần Kiều trợn mắt nhìn đại lão gia rồi cầm lấy miếng ngọc bội kia đưa ra ánh nắng, quay lại hỏi đại lão gia: "Trước không nói đến miếng ngọc bội này là ai đưa tới, chỉ nói phẩm chất sáng bóng và độ trong suốt của nó thôi, so với miếng ngọc bội của chàng chẳng phải là tốt hơn nhiều sao? Nếu đã tốt hơn vì sao không muốn để Đoàn Nhi dùng? Hay bởi vì chàng là cha nên muốn ngăn cản?"

Đại lão gia nhìn theo tay Trần thị, xuyên qua ánh nắng, giống như ko phải đen bình thường mà là đen nồng như mực. Chim phượng hoàng tung cánh thoạt nhìn hơi đen hơn nhưng móng vuốt và lông chim lại rất sắc nét, không thể không thừa nhận đây quả là một khối ngọc thượng hạng, điêu khắc cũng là tinh xảo nhất.

Cho dù không tính đến việc nó được Thái Tử mang tặng, nếu nói khối ngọc này có thể làm đồ vật gia truyền cũng tuyệt đối không khoa trương chút nào.

Đại lão gia không được tự nhiên nghiêng đầu, không muốn thừa nhận.

Trần thị tâm tình rất tốt, thấy dáng vẻ đại lão gia đuối lý lại không chịu thừa nhận thì cảm thấy buồn cười, liên tiếp trêu ghẹo hắn, cũng không chú ý mọi việc xung quanh.

Hứa Tâm Dao nhìn chằm chằm miếng ngọc bội kia, nghi hoặc nhìn thoáng qua miếng ngọc bội màu xanh trên cổ mình, lại ngẩng đầu nhìn mấy

https://thuviensach.vn

miếng ngọc bội của ba huynh đệ kia.

Đều là màu xanh, vì sao lại không giống của tam muội muội, hơn nữa miếng ngọc bội của tam muội muội thật xinh đẹp...

Hâm mộ nhìn hồi lâu, lại kéo tay áo nhũ mẫu: "Nhũ mẫu, con cũng muốn một miếng ngọc bội như vậy, con nói với đại bá mẫu có được không?"

Nhũ mẫu cả kinh, đưa tay che miệng Hứa Tâm Dao lại, nhỏ giọng thì thầm: "Tiểu thư quên vừa rồi nhũ mẫu dạy con thế nào sao? Tuyệt đối không được cướp đồ của muội muội, cũng tuyệt đối không thể quấy rầy đại bá mẫu!"

Cũng không hiểu tại sao, Hứa Tâm Dao bỗng trở nên cáu gắt, dùng sức kéo tay nhũ mẫu ra: "Con không có cướp đồ của muội muội, con chỉ nói là cũng muốn có một cái như thế. Hơn nữa mẫu thân cũng từng nói ngọc bội của con so với của ba ca ca đều rất tốt, nếu không thì lấy cái của con đổi với muội muội là được."

"Lấy của con đổi cho muội muội, vậy không phải là cướp rồi."

"Nói bậy!" Nhũ mẫu không cần nghĩ ngợi trực tiếp phản bác.

"Ngọc bội của tam tiểu thư trên đời này không gì có thể so sánh, cái của con vốn là kém hơn, con đừng mơ tưởng đến miếng ngọc bội kia nữa, đại bá mẫu không có khả năng cho con đâu, không cần suy nghĩ nữa!" Cũng không thèm nhìn sắc mặt Hứa Tâm Dao dặn dò lại một lần nữa: "Tuyệt đối không được cướp thứ gì của muội muội đó, biết chưa?"

Hứa Tâm Dao không nói lời nào, chỉ mở to mắt nhìn nhũ mẫu. Nhũ mẫu nóng nảy, một lần nữa mở miệng dặn: "Tuyệt đối không được cướp đồ của muội muội, có nghe hay không?"

https://thuviensach.vn

"Nghe rồi!"

Hứa Tâm Dao cao giọng trả lời một câu, sau đó dùng sức từ trên người nhũ mẫu nhảy xuống đất, quay đầu chạy về hướng nhà mình, hai hốc mắt đỏ lên. Nhũ mẫu thấy vậy cũng chẳng kịp chào hỏi, vội vàng đuổi theo Hứa Tâm Dao.

"Mẫu thân, con rất nhớ người..."

"Con chỉ muốn có một miếng ngọc bội giống của muội muội mà thôi, đâu phải là cướp chứ? Mẫu thân chẳng phải đã nói chỉ cần Dao Dao muốn đều cho con sao? Mẫu thân người đang ở đâu? Dao Dao rất nhớ người..."

Hôm nay Hứa gia náo nhiệt lạ thường, người đến người đi. Cơ bản là những người lần trước đến dự lễ tắm rửa ba ngày của Đoàn Nhi hôm nay lại tới nữa, nhưng tất cả mọi người đối với chuyện phát sinh hôm đó đều không đề cập đến. Nay Hứa gia chính là nổi bật nhất, những người kia đều biểu lộ thái độ Hứa gia chính là thiên hạ tôn quý nhất, ai còn dám nhắc lại chuyện rủi ro ấy nữa.

Tất cả đều vây quanh bên người Đoàn Nhi, nhìn ngắm cô bé, khen ngợi cô bé, lời hay ý đẹp một câu lại nối tiếp một câu. Có lời nói lấy lòng Đoàn Nhi, cũng có lời lấy lòng Trần thị. Tuy rằng không có nói rõ nhưng những đại gia môn khác đều biết đại phu nhân với nhị phu nhân là bằng mặt không bằng lòng. Cũng là do nhị phu nhân chỉ là xuất thân từ môn hộ nhỏ mà luôn muốn chiếm tiện nghi của người khác, lại cố tình cáo mượn oai hùm, nay nàng ta xảy ra chuyện cũng chẳng ai thèm nói tốt cho nàng câu nào.

"Một ngày quan trọng như thế này, vậy mà sao nhị phu nhân vẫn còn ở biệt viện chưa chịu trở về?" Một vị phu nhân đột nhiên nhắc tới Trương thị, nụ cười trên mặt kia nhìn thế nào cũng thấy thật quỷ dị.

https://thuviensach.vn

Trần thị dừng lại một chút, cười nhạt mở miệng: "Tuy rằng ta và muội ấy là chị em dâu nhưng mà thanh quan còn khó quản chuyện nhà. Chuyện của muội ấy và nhị lão gia, ta chỉ là tẩu tử sao có thể nhúng tay vào? Ta chỉ có thể ở bên cạnh khuyên nhủ. Nhưng mà hai người họ đã quyết định như vậy ta cũng chỉ có thể đứng nhìn."

Vốn mọi người đều cho rằng chuyện xảy ra trong lễ tắm rửa ba ngày là do Trương thị gây ra, sở dĩ đại phu nhân bắt nàng đến biệt viện là để xả giận cho nữ nhi, ai ngờ lại là bởi vì nhị lão gia ở bên ngoài bao nuôi nhân tình. Cứ tưởng tin lão gia xin nghỉ vài ngày là đưa ra để che mắt mọi người, kết quả lại là sự thật, tất cả mọi người đều biết.

Nhị phu nhân cũng là do quá tức giận, cũng không thèm quay về nhà mẹ đẻ mà trực tiếp bỏ đến ở tại biệt viện.

Chuyện này nhị lão gia cũng quả thật vô liêm sỉ. Nhị phu nhân dù tốt xấu thế nào cũng là vợ chính thức được cưới hỏi đàng hoàng. Mặc dù tính tình của nhị phu nhân có hơi hung dữ, muốn bắt nạt cả tướng công nhưng tức giận vài ngày không phải vẫn nên đón về sao? Kết quả là nhị lão gia cứ để mặc như thế, cả mấy ngày liền cũng không thèm trở về phủ Quốc công, chỉ lo cùng nhân tình ở bên ngoài tiêu dao khoái hoạt.

Mọi người lúc này mới hoàn toàn tin tưởng, nhị phu nhân thật sự là bị nhị lão gia làm cho tức giận quá nên mới bỏ đi.

"Haizz...Mọi người nói xem chuyện này nhị phu nhân có phải là trộm gà không thành còn mất nắm gạo không? Vốn nghĩ nhị lão gia sẽ phải đến đón nàng ta trở về, chuyện này cũng chưa thèm tính, ai biết nhị lão gia căn bản cũng không thèm đến đón."

Lại là một người sung sướng khi thấy người khắc gặp hoạ.

Trần thị tuy rằng hận Trương thị, nhưng người cũng đã không còn, cũng không muốn hơn thua từng tiếng nói với người khác, cười cười

https://thuviensach.vn

chuyển đề tài sang chuyện khác. Bây giờ cũng chưa thể nói Trương thị đã không còn, để qua một thời gian nữa mới có thể báo tang. Hiện tại người đã đem chôn, sau này tiến vào mộ phần tổ tiên Hứa gia cũng chỉ là một cỗ quan tài rỗng.

Nàng ta đã muốn hại con gái của mình, vậy thì dù có chết cũng không được phép làm ma của Hứa gia.

Yến tiệc diễn ra quá nửa, bên ngoài có tên nô tài chạy vào bẩm báo nói là thánh chỉ đến. Bên này khách khứa cũng chẳng lấy đó làm lạ, vừa sinh ra đã được Hoàng Thượng ban tên, lễ cúng mụ ba ngày được Hoàng Hậu nương nương thưởng ngọc như ý, ngày đầy tháng hôm nay không có thánh chỉ đến mới là chuyện đáng ngạc nhiên. Trần thị vốn cũng nghĩ như vậy, nhưng sau khi nhận chỉ thì toàn thân lẫn đầu óc đều trở nên mông lung, không hiểu tại sao lại có chuyện như vậy!

Hoàng Thượng thế nhưng lại hạ chỉ muốn Đoàn Nhi năm tháng sau vào cung để hoàng hậu nuôi dưỡng.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 10

Không giống với những người khác đang mừng như điên, tâm tình Trần Kiều lúc này lại rất phức tạp. Vui là vì nếu Đoàn Nhi từ nhỏ đã tiến cung được Hoàng Hậu nương nương nuôi dưỡng, như vậy chờ đến lúc con bé lớn lên gả cho Thái Tử, như vậy cũng thích hợp trở thành Thái Tử phi. Chính mình mặc dù là mẹ ruột của con bé tất nhiên sẽ đối xử với Đoàn Nhi tận tâm nhất, dành những thứ tốt nhất cho con bé nhưng chung quy hoàn cảnh trong cung so với bên ngoài vẫn rất khác nhau, chỉ có Hoàng Hậu mới hiểu rõ nhất làm thế nào mới có thể sinh tồn. Có Hoàng Hậu chỉ bảo, ngày sau cũng bớt vài phần lo lắng.

Buồn chính là vì Đoàn Nhi còn nhỏ như vậy, mới có một tháng tuổi, hoàn toàn không thể biết con bé cùng Hoàng hậu ngày sau sống chung như thế nào, có thể làm vừa lòng Hoàng Hậu nương nương hay không? Bởi đây không chỉ là quan hệ giữa trưởng bối với tiểu bối mà chính là quan hệ mẹ chồng và nàng dâu...

Càng không muốn Đoàn Nhi mới bên mình thời gian ngắn như vậy đã rời đi, thậm chí còn chưa mở miệng gọi mình một tiếng "mẫu thân"...

Trần Kiều kéo đôi tay nhỏ nhắn của Đoàn Nhi, ngắm khuôn mặt điềm tĩnh lúc ngủ của cô bé, hai hốc mắt nhanh chóng đỏ lên.

Bên trong khách khứa đã sớm giải tán, đại lão gia sao lại không biết, cũng hiểu rằng hiện tại tâm tình của phu nhân nhà mình khẳng định là không tốt chút nào. Nhưng mà tiệc chiêu đãi nữ quyến so với nam nhân tiếp khách cũng không giống nhau, đại lão gia cũng không thể giống Trần thị

https://thuviensach.vn

cho giải tán sớm như vậy, cần giao tiếp thì phải giao tiếp, chỗ nên khiêm tốn thì phải khiêm tốn.

Chờ đến khi đại lão gia trở về phòng, thì trời cũng đã khuya. Nhẹ nhàng đi tới, Trần thị vẫn còn đang ngẩn ngơ ngồi bên nôi Đoàn Nhi, tay không ý thức nhẹ nhàng đưa nôi, ánh mắt thẫn thờ. Đại lão gia thầm thở dài, ngồi xuống bên cạnh Trần thị.

"Ta đã tìm được phu tử cho Triệt Minh và Thanh Viễn rồi." Vừa mở miệng liền lấy chuyện của mấy đứa nhỏ ra để nói.

Hứa Tiêu Nhiên đã nhập học vỡ lòng, Hứa Thanh Viễn và Hứa Triệt Minh vẫn còn chưa đến tuổi đi học. Nhưng con cái của những gia đình hào môn sao có thể giống những gia đình nghèo bình thường đến tuổi mới đi học. Năm tuổi là thời điểm bắt đầu nhập học, trên thực tế ba tuổi đã mời thầy giáo đến dạy vỡ lòng. Thầy tốt thì khó tìm, đại lão gia tìm suốt hai tháng cuối cùng cũng tìm được một người hợp ý.

Nữ nhi là con, nam nhi cũng là con. Lòng bàn tay là thịt, mu bàn tay cũng là thịt.

Trần thị chớp chớp mắt quay đầu nhìn đại lão gia ngồi bên cạnh, đôi mắt vẫn vô thần như trước nhưng lại mở miệng hỏi một loạt vấn đề:

"Phu tử là từ đâu tới? Trước kia làm gì? Hiện tại làm nghề gì? Đã từng dạy qua học sinh nào trước đó chưa?"

Nhìn thấy đôi mắt Trần thị chậm rãi hồi thần, đại lão gia ngầm thở phào một hơi nhẹ nhõm, vội vàng trả lời: "Người này không phải ai khác, chính là tiên sinh ở Thái Nam học viện."

Thái Nam học viện là học viện lớn có từ lâu đời, trải qua bao triều đại thay đổi, vẫn là học viện trực thuộc hoàng gia. Không chỉ có các hoàng tử công chúa, hoàng thân quốc thích hay con cái nhà quyền quý đến học mà

https://thuviensach.vn

ngay cả con em bình dân chỉ cần có tư chất có thể tham dự kỳ thi tuyển, nếu vượt qua đều có thể vào học, hơn nữa còn được miễn toàn bộ học phí.

Học viện cứ ba năm một lần lại mở kỳ thi tuyển, hấp dẫn không biết bao nhiêu sĩ tử tụ tập đến Kinh Thành. Vào được Thái Nam học viện liền như một bước lên mây. Trải qua mấy trăm năm, nơi đây cũng đã sản sinh ra không ít những tài năng trẻ cho đất nước.

Trần thị trừng mắt nghi ngờ: "Thái Nam học viên? Chàng có điều tra rõ ràng không? Điều này sao có thể!"

Mỗi tiên sinh của Thái Nam học viện đều là một đại nho, cho dù đến tuổi về hưu cũng không đến mức phải đến nhà ai dạy học. Trần thị cũng tự hiểu, cho dù mình là Quốc công phủ cũng tuyệt đối không mời nổi.

Trần thị ngồi thẳng người, nhìn chằm chằm đại lão gia: "Chàng nói đi, rốt cuộc là vì cái gì? Chẳng lẽ là vì hôm nay Hoàng Thượng hạ đạo ý chỉ kia nên người ta mới nguyện ý đến đây?" Tuy rằng không có nói rõ nhưng trong giọng nói đã có ý giễu cợt. Văn nhân cao nhã, các tiên sinh của Thái Nam học viện càng được nâng lên tận mây, cho dù là nữ nhi khuê các cũng biết địa vị của bọn họtrong lòng của các văn nhân nhã sĩ nặng đến bao nhiêu.

Không ngờ cũng chỉ là hạng người nông cạn.

Đại lão gia tức giận liếc mắt nhìn Trần thị.

"Nàng cho rằng người ta thật sự là bởi vì đạo thánh chỉ kia mới đến lấy lòng nhà chúng ta sao? Làm sao có thể! Đừng nói hiện tại Đoàn Nhi còn chưa phải là Thái Tử phi, cho dù ngày sau Đoàn Nhi có trở thành Thái Tử phi tự mình đi cầu người ta, người ta cũng sẽ không đáp ứng."

"Vậy rốt cuộc là vì sao?"

https://thuviensach.vn

Đại lão gia có chút phức tạp nhìn thoáng qua Đoàn Nhi, qua một hồi lâu mới dùng ngữ khí kinh ngạc nói: "Là Thái Tử điện hạ đề cử." Nói xong lại cúi đầu nhìn tiểu nữ nhi đang ngủ, cả khuôn mặt đều đỏ rực thật đáng yêu. Cứ cho là vì bọn họ là phụ mẫu thân sinh của Đoàn Nhi, cứ cho là vì Hoàng Thượng đã chính miệng đáp ứng đi chăng nữa nhưng Thái Tử và Đoàn Nhi cũng đâu có tình cảm gì, hơn nữa nhà mình với Thái Tử kỳ thật cũng chưa từng gần gũi gì, Thái Tử vì sao lại để tâm đến chuyện của Hứa gia như thế? Không những mọi chuyện liên quan đến Đoàn Nhi đều sắp xếp thoả đáng, ngay cả chuyện của hai nhi tử nhà mình cũng quan tâm đến, phải chăng đây chính là "yêu ai yêu cả đường đi"? Nhưng mà Thái Tử và Đoàn Nhi cũng đâu phải là yêu.

"Thực ra cũng không phải hoàn toàn đáp ứng, mặc dù là do Thái Tử điện hạ đề cử nhưng tiên sinh cũng chỉ đồng ý cho hai nhi tử của chúng ta một cơ hội. Ba ngày sau ta sẽ đưa bọn chúng đến cửa, nếu không thể thông qua khảo nghiệm của tiên sinh thì dù cho có là Thái Tử đề cử cũng không được."

Chuyện tốt như vậy Trần thị đương nhiên không cự tuyệt, nhưng rồi lại lập tức nghĩ đến việc Đoàn Nhi mấy tháng sau sẽ phải rời xa mình, đầu óc lại ko thể buông lỏng, cũng chẳng muốn nghĩ đến chuyện tại sao Thái Tử lại đối xử tốt với Đoàn Nhi như vậy, trực tiếp quay đầu nhìn chằm chằm Đoàn Nhi, ánh mắt đầy uỷ khuất.

Đại lão gia thật muốn tự cho mình hai cái bạt tai, vốn là muốn dùng chuyện của hai nhi tử để chuyển dời sự chú ý của Trần thị, không nghĩ tới vòng đi vòng lại lại quay về chuyện của nữ nhi. Ông cũng biết rằng phu nhân của mình rất khỏ xử. Lúc trước cũng không phải là quá hi vọng sẽ sinh nữ nhi. Chỉ là Hoàng Thượng trước tất cả mọi người đã mở lời như vậy, không thể không nể mặt Hoàng Thượng nên mới không ngừng mang thai. Sau khi sinh ra Đoàn Nhi dù không nguyện ý để con bé phải vào chốn thâm cung nhưng cũng vẫn để ý tìm cho nữ nhi một thầy giáo tốt từ rất sớm

https://thuviensach.vn

bởi thánh mệnh không thể trái. Hiện tại Đoàn Nhi mới được mấy tháng đã phải rời xa nàng, tuy rằng trong lòng rất khổ sở nhưng cũng không hề nói với mình một câu đi cầu xin cho Đoàn Nhi không phải nhập cung quá sớm như vậy. Trần thị quả thật quá mức lý trí, quá mức hiểu chuyện làm cho đại lão gia càng cảm thấy áy náy với người vợ này. Quả thật đại lão gia cũng không biết phải khuyên nhủ thế nào, tuy rằng cũng rất thương, rất luyến tiếc nữ nhi nhưng đại lão gia cho rằng như vậy đối với Đoàn Nhi cũng không phải chuyện xấu.

Tuy rằng giữa Đoàn Nhi và Hoàng Hậu nương nương bây giờ vẫn chưa thể phán định là quan hệ gì nhưng ít nhất Đoàn Nhi trước tiên sẽ thích ứng với hoàn cảnh trong cung. Mà điều quan trọng nhất không cần phải lo lắng, đó chính là sinh mệnh được an toàn. Thiên hạ đều biết sau này Đoàn Nhi nhi lớn lên sẽ có thân phận gì, lại được Hoàng Hậu nương nương tự mình nuôi dưỡng, nếu không an toàn mà lớn lên thì không cần nói đến nhà mình, ngay cả Hoàng Thượng cũng không chấp nhận được.

Người đứng đầu hậu cung lại không thể đảm bảo cho một tiểu hài tử, đó mới thật sự là trò cười.

Đột nhiên ánh mắt đại lão gia sáng lên, ông đã nghĩ ra việc để Trần thị làm.

"Nếu Đoàn Nhi mấy tháng nữa phải vào cung, vậy bọn nha hoàn ban đầu nàng chuẩn bị cho con bé cũng không thể dùng, phải sắp xếp lại một lần nữa mới được."

Khi vừa sinh Đoàn Nhi, Trần thị đã chọn một vài đứa trẻ trạc tuổi Đoàn Nhi từ các gia đình nô bộc để bồi dưỡng làm nha hoàn thiếp thân cho Đoàn Nhi. Cuối cùng cũng chọn được bốn bé gái tầm ba, bốn tuổi đưa đến thượng phòng để dạy dỗ, chờ khi Đoàn Nhi lớn một chút, các tiểu nha hoàn này cũng đã có thể xử lý một vài chuyện. Hiện tại phải nhập cung sớm, sao có thể để mấy tiểu nha đầu ba, bốn tuổi theo hầu, chuyện này là tyệt đối

https://thuviensach.vn

không thể. Hoàng Hậu nương nương chắc chắn sẽ phái người hầu hạ nhưng nhà mình cũng cần có vài nha hoàn theo hầu mới được.

Sắc mặt Trần thị thoáng chút đã tươi tỉnh hẳn lên: "đúng rồi, sao thiếp lại có thể quên mất việc này chứ!" Nói rồi lập tức vội vàng đứng dậy rời đi, ngay cả việc chào đại lão gia một tiếng cũng bỏ sau đầu luôn.

Đại lão gia thở phào một hơi nhẹ nhõm, nàng chịu hao tâm tổn sức một chút cũng tốt, tìm việc khác để làm mới có thể chuyển dời sự chú ý của nàng, cũng có thể giúp nàng phân tán tư tưởng một chút.

Đưa tay điểm điểm vào chóp mũi nhỏ phấn nộn của Đoàn Nhi: "Đoàn Nhi à, con phải mau lớn lên, những việc phụ thân có thể giúp con cũng không nhiều, chỉ có thể dựa vào chính bản thân con mà thôi."

Hứa Tâm Dao tuy còn nhỏ nhưng sức lực thì không hề nhỏ chút nào, hơn nữa mọi đường đi lối lại trong phủ cũng đã quá quen thuộc với cô bé. Thời điểm nhũ mẫu đuổi theo, Hứa Tâm Dao thân hình nhỏ bé chạy tới chạy lui, một hồi đã không thấy bóng người. Nhũ mẫu tìm một vòng không thấy, nghĩ một lúc rồi trực tiếp hướng tiểu viện của phòng nhì đi tới.

Nay phòng nhì đã không còn tiếng hét mỗi ngày đòi đánh người, cũng không còn Trương thị tâm cao khí ngạo, vui buồn thất thường như trong dĩ vãng. Trước kia trong nhà có hai nữ chủ nhân, thời điểm thân thể Trần thị bất tiện đều là Trương thị một tay quản gia, luôn là cáo mượn oai hùm, các nô tài ở phòng nhì cũng vậy. Hiện tại bọn bọ đều hận không thể đem chính mình vùi vào trong tường.

Khi nhũ mẫu đi đến phòng nhì chính là tình huống như vậy. Theo lý mà nói, bà vẫn là người của phòng nhì, tuy bây giờ theo nhị tiểu thư đến phòng lớn cũng không thể coi là người của phòng lớn, thế nhưng những người ở đây nhìn thấy bà vẫn có chút ý tứ. Trước kia bà cũng không thật sự thân thiết với ai, hiện tại mỗi người ở phòng nhì đều cảm thấy bất an, ngay

https://thuviensach.vn

cả chính mình cũng không biết tương lai về sau sẽ ra sao. Đối mặt với những người tiến lên chào hỏi muốn lôi kéo chút quan hệ kia, nhũ mẫu cũng chỉ lung tung gật đầu rồi hướng về phòng Trương thị trước đây mà chạy tới. Nhị tiểu thư khẳng định là chạy đến đó.

Sân viện cũng không tiêu điều như trong tưởng tượng, ngoại trừ không có từng đám nha hoàn, ma ma như trước kia, cảnh trí và mọi vật nơi đây vẫn duy trì như lúc Trương thị rời đi. Người ngoài đều nói nhị phu nhân là do bị lão gia làm cho nổi giận mới bỏ đi, nhũ mẫu lại không tin. Làm gì có chuyện trùng hợp như vậy? Hơn nữa chuyện nhị lão gia trăng hoa cũng không phải mới ngày một ngày hai, với tính tình của Trương thị khẳng định là không có chuyện bỏ đi, kể cả nhị lão gia có cưới tiểu thiếp vào cửa Trương thị cũng sẽ không đi.

Hơn nữa còn là đi vào lúc nửa đêm.

Một mặt vừa suy nghĩ, mặt khác lại dáo dác nhìn bốn phía xem Hứa Tâm Dao trốn chỗ nào. Chính phòng không có, hàng lang gấp khúc và các phòng kế bên cũng không, cuối cùng bà bước vào phòng ngủ của Trương thị, nhìn quanh một lượt nhưng cũng trống không. Nhũ mẫu nhướn mày, cất bước đi vào tìm kiếm cẩn thận một lượt, cuối cùng tìm được Hứa Tâm Dao ở trong tủ quần áo.

Trương thị bình thường tướng mạo cũng ưa nhìn, dáng người lại yêu mĩ, quần áo mỗi loại, mỗi mùa đều không thể thiếu nên tủ quần áo của nàng cũng cực lớn. Nhũ mẫu sở dĩ phát hiện Hứa Tâm Dao ở trong tủ quần áo là bởi vì tuy mọi thứ vẫn giữ nguyên không có gì thay đổi nhưng trên mỗi đồ vật đều phủ một tầng bụi mỏng, chỉ có trên tủ quần áo có in một dấu tay nhỏ xíu.

Mở của tủ ra nhìn, thân hình nhỏ bé của nhị tiểu thư vùi sâu trong đống quần áo, không để ý kỹ thì cũng không thể nhìn ra.

https://thuviensach.vn

"Nhũ mẫu!" Tiếng Hứa Tâm Dao mang theo âm thanh nức nở.

"Ta đây, ta đây, nhũ mẫu ở đây rồi." Một bên trả lời, một bên đưa tay muốn bế Hứa Tâm Dao ra ngoài. Hứa Tâm Dao lại né tránh, càng vùi sâu vào tủ quần áo, quay lưng về phía nhũ mẫu.

"Bọn họ đều nói vì tam muội được sinh ra nên mẫu thân của con mới bỏ đi, bọn họ nói tam muội mới là Phượng Hoàng chân chính, con chỉ là thế thân. Mẫu thân không thể tranh được với đại bá mẫu nên mới bị đại bá mẫu đuổi đi."

"Nhũ mẫu, bọn họ nói đều là sự thật sao?"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 11

Từ lúc bước vào sân, bà đã cảm thấy không khí trầm tĩnh kì dị, trong lòng cũng có chút nhộn nhạo, lúc này nghe Hứa Tâm Dao nói vậy đã không còn lấy làm lạ,có lẽ là bởi vì lý do ‘quay về phòng’? Hứa Tâm Dao đã không chịu đi ra, nhũ mẫu cũng đành ngồi xuống bên cạnh tủ.

Hứa Tâm Dao không trả lời, vẫn vùi sâu trong đống quần áo. Nhũ mẫu đưa tay sờ sờ đôi bím tóc củaHứa Tâm Dao, cảm thấy cực kỳ mềm mại. Tiểu thư thật sự là được nuôi dưỡng tốt, cho dù ở hoàn cảnh hiện tại nhưng cái gì cũng không thiếu, cuộc sống như vậy đã là phi thường tốt, vậy mà luôn có người không biết điều còn muốn làm hư tiểu hài tử.

“Tiểu thư đừng nghe những người đó nói lung tung, bọn họ là cố ý dạy hư con, bọn họ chính là muốn cho con không thân thiết với đại phu nhân nữa. Con thử nghĩ lại xem, nhiều ngày như vậy nhưng đại bá mẫu có từng đánh con không? Có từng quát mắng con không?"

Đối với tiểu hài tử mà nói, chỉ cần không đánh mắng thì đã là người tốt rồi.

Hứa Tâm Dao quả nhiên chần chờ, rồi lại xoay người trừng mắt: “Nhưng mà những lời này là do con lén nghe được, bọn họ cũng không biết là con quay về đây."

Hiện tại phòng nhì đã không còn như lúc trước. Trần thị vừa mới hết ở cữ, lại bận rộn chuyện đầy tháng của Đoàn Nhi, vốn cũng không rảnh tay xử lý chuyện bên này, đành tạm thời gác lại, qua vài ngày sắp xếp xong mọi việc sẽ tính sau, chỉ lệnh cho bọn họ không được phép ra khỏi tiểu viện.

https://thuviensach.vn

Bên này các ma ma cùng bọn nha hoàn, nô tài ban đầu đều cảm thấy lo lắng, hiện tại vò đã mẻ lại sứt, cho dù không đến mức tụ tập uống rượu đánh bạc nhưng cũng chẳng có ai để tâm đến công việc thường ngày của mình nữa. Thời điểm Hứa Tâm Dao từ bên ngoài chạy vào, ngoài cửa một nha hoàn cũng không thấy đâu. Tất cả đều không phát hiện nhị tiểu thư đã trở lại.

Đã tán loạn đến mức này, xem ra phòng nhì đã thật sự hết thời, chỉ có thể chờ nhị lão gia cưới về một chủ nhân mới may ra mới thay đổi được tình thế. Nhưng bây giờ còn không biết Trương thị sống chết ra sao, đại phu nhân nếu đã muốn đuổi bà ta đi khỏi, rất có khả năng sẽ không thể trở lại. Nếu cưới về một nhị phu nhân mới, ít ra thì cũng phải cần vài năm, như vậy có thể nói phòng nhì bên này hoàn toàn không thể trợ giúp bất kỳ điều gì cho nhị tiểu thư.

Cắn cắn môi, đem Hứa Tâm Dao tâm tình đã buông lỏng rất nhiều ôm vào trong ngực: "Vốn là vì tiểu thư còn nhỏ, nhũ mẫu cũng không muốn đem những lời này nói cho con biết, chỉ là hiện tại bọn tiểu nhân kia nói lung tung, để con bị lừa gạt sẽ không tốt. Mẫu thân con không phải vì đại phu nhân mà phải bỏ đi, là vì phụ thân con nên mới bỏ đi."

”Phụ thân?" Hứa Tâm Dao không rõ, tại sao lại liên quan đến phụ thân? ChớP chớp đôi mắt, đột nhiên lại thấy uỷ khuất: "đã lâu rồi con không được gặp phụ thân."

Nhị lão gia và Trương thị không có tình cảm, Hứa Tâm Dao lại chỉ là con gái, bình thường cũng không mấy thân thiết. Nhưng tốt xấu gì vẫn là con mình, nhị lão gia vài ngày vẫn gặp một lần. Lần này Hứa Tâm Dao chuyển đến phòng lớn một tháng, lại chưa từng một lần nhìn thấy phụ thân, ngay cả một lời hỏi han cũng không có.

Một người cha bạc tình đến thế, nhũ mẫu đem hết thảy mọi chuyện đổ lên đầu hắn cũng không cảm thấy áy náy, dù sao mọi người cũng đều cho là

https://thuviensach.vn

như vậy. Nhị tiểu thư chỉ có dựa vào đại phu nhân ngày sau mới có thể sống tốt, đặt niềm tin vào nhị lão gia, tương lại còn không biết sẽ có kết cục gì!

"Bởi vì nhị lão gia ở bên ngoài có nữ nhân khác, hài tử khác nên ông ấy mới không cần con và mẫu thân của con nữa."

Bàn tay nhỏ bé của Hứa Tâm Dao gắt gao nắm chặt áo nhũ mẫu, bật khóc nức nở: “Phụ thân không cần chúng ta nữa sao?"

Nhũ mẫu gật đầu, Hứa Tâm Dao trực tiếp khóc lớn.

Hôm nay chẳng biết là ngày gì? Bọn hạ nhân lúc trước nghe nói nhũ mẫu trở về, vốn định đến hỏi thăm tin tức một chút, kết quả còn chưa kịp đi qua lại nghe phía trước nói nhị lão gia trở lại. Nhị lão gia đã một tháng rồi không về nhà, vẫn luôn ngủ ở bên ngoài. Các nha hoàn ma ma lúc này nhất thời rối loạn, sau đó nhất tề đứng ở cửa.

Lưu nhũ nương vốn là quản sự của đám ma ma, nhưng bà ta cũng đi theo nhị phu nhân đến giờ vẫn không có tin tức. Một ma ma tuổi tác có vẻ lớn nhất trong đám nhìn thấy lão gia từ bên ngoài bước vào liền tiến lên hỏi: “Lão gia đã trở lại! Một tháng này nhị phu nhân cũng không thấy đâu, đại phu nhân ra lệnh cho bọn nô tỳ ở trong tiểu viện không được phép ra ngoài, hiện tại bọn nô tỳ nên làm gì đây?"

Trong viện có bao nhiêu hạ nhân, dù sao vẫn phải biết rốt cuộc sẽ thế nào? Sống hay chết cũng nên nói rõ, không thể cứ giam lỏng mãi như vậy.

Sắc mặt của Nhị lão gia có chút tái nhợt, đôi mắt quầng thâm, nhìn thấy ma ma kia mới giật mình hồi thần. Lâu rồi không về nhà, ngay cả tướng mạo của nô bộc trong phủ ra sao cũng đã quên. Bất quá lần này trở về là để lấy tiền, cho dù là đại lão gia cũng mặc kệ, không có ngoại lệ. Không trả lời vấn đề của nhũ mẫu, chỉ tuỳ tay gọi vài người.

https://thuviensach.vn

Mấy người các ngươi, đem chìa khoá nhà kho của phu nhân đến đây.

Chỉ có thể động đến đồ cưới của Trương thị, dù sao nàng ta cũng không có khả năng trở lại.

Mấy ma ma bị gọi tới trợn tròn mắt: “Chìa khoá nhà kho của phu nhân vẫn luôn do Lưu ma ma giữ, lúc này người cũng không có ở đây, bọn nô tỳ biết đi đâu tìm chìa khoá bây giờ.

“Lưu ma ma?" Lão bà đã già mà không chịu chết đó ư? Nhị lão gia nhướng mày: "Không có chìa khoá thì phá cửa cho ta!"

Tất cả mọi người đều trợn mắt há mồm, cái gì chứ, phá cửa sao? Đây chính là trạch viện của ông ấy mà?! Thấy đám hạ nhân vẫn chần chừ không hành động, nhị lão gia gầm lên: "Sao? Lời nói của ta không hiệu nghiệm phải không? Mau làm đi, bằng không ta sẽ bán hết các ngươi ra ngoài."

Nhũ mẫu thật vất vả mới có thể an ủi Hứa Tâm Dao, tiểu cô nương khóc rất lâu, đôi mắt vẫn còn đỏ hồng. Ôm cô bé đi ra ngoài, một tay vỗ về trấn an: “Nhị tiểu thư cũng đã ba tuổi rồi mà còn khóc nhè như vậy, thật xấu hổ quá!" Vừa nói vừa lấy tay điểm điểm chóp mũi của cô bé. Hứa Tâm Dao mím môi, vùi mặt vào cổ nhũ mẫu.

Ai ngờ vừa ra khỏi chính phòng vài bước liền nhìn thấy vài ma ma dẫn theo mấy tên sai vặt tay cầm gậy đá tiến vào. Đây là xảy ra chuyện gì vậy?

Người bên kia cũng nhìn thấy nhũ mẫu, giật mình kinh hãi bước tới trước mặt, vốn tưởng chỉ có nhũ mẫu trở lại, không nghĩ tới nhị tiểu thư cũng trở lại. Hai chủ nhân đã không thể trông cậy được nữa, lúc này nhìn thấy tiểu chủ nhân vẫn muốn lấy lòng bởi cho dù phòng nhì có loạn đến thế nào đi chăng nữa, nhị tiểu thư vẫn là tiểu thư của Hứa gia, đại phu nhân sẽ không để mặc như vậy.

https://thuviensach.vn

”Nhị tiểu thư về lúc nào sao không nói với nô tỳ một tiếng? Nô tỳ cho người làm mứt táo cao cao cho tiểu thư!"

Người vừa nói chuyện chính là ma ma ở phòng bếp, lúc trước điểm tâm của Hứa Tâm Dao chính là do bà phụ trách.

Hứa Tâm Dao không đáp lời, vẫn ghé sát vào ngực nhũ mẫu, khuôn mặt nhỏ nhắn không lộ ra ngoài. Nhũ mẫu nâng tay giữ lấy gáy Hứa Tâm Dao, không muốn cho cô bé quay mặt lại. Phòng nhì hiện tại chướng khí mù mịt, bên kia còn phải dựa vào đại phu nhân mới sống tốt được, tốt nhất không nên tiếp xúc với những người này. Bà liền trầm mặt hỏi: “Các người đây là định làm gì vậy?"

Bên kia mấy người không chút cố kỵ nhị tiểu thư cũng có mặt, líu ríu đem chuyện đại lão gia phân phó lúc trước nói lại rõ ràng một lượt, thậm chí ngay cả thần thái động tác của nhị lão gia cũng bắt trước y hệt. Nhũ mẫu mắt trừng lớn, lão gia đây là muốn mang đồ cưới của nhị phu nhân đi để bao dưỡng tình nhân bên ngoài sao?

Nhũ mẫu quá mức khiếp sợ, không phát hiện thân thể Hứa Tâm Dao trong ngực cũng cứng ngắc.

Vẫn là ma ma phòng bếp lúc trước: “Thật là làm bậy mà, nhị phu nhân còn chưa biết khi nào sẽ trở về, lão gia lại muốn mang tất cả đồ cưới của phu nhân đi." Còn không quên Hứa Tâm Dao đang nép trong ngực nhũ mẫu: “Tất cả những thứ đó chẳng phải đều là nhị phu nhân lưu lại cho nhị tiểu thư sao? Vậy sau này cũng chính là đồ cưới của tiểu thư rồi."

Nhũ mẫu lúc này mới bừng tỉnh, nhớ ra Hứa Tâm Dao vẫn đang ở đây vội vàng cúi đầu xem xét cô bé một chút. Hứa Tâm Dao lại vặn vẹo người từ trong ngực nhũ mẫu giãy thoát ra, sau đó cất bước chạy về phía đại sảnh.

Chính mình vừa rồi đổ hết mọi tội lỗi lên người nhị lão gia, nhị tiểu thư lại lập tức muốn chạy đến đôi co. Nhũ mẫu vội vàng đuổi theo, sợ cô bé

https://thuviensach.vn

nói sai cái gì.

Nhị lão gia ngồi chờ trong đại sảnh, thảnh thơi uống trà. Đột nhiên nghe bên ngoài có tiếng bước chân gấp gáp, không ngẩng đầu hỏi: “Tốt lắm, nhanh như vậy đã xong rồi sao?" Ai ngờ không có tiếng đáp lại, tức giận ngẩng đầu lại nhìn thấy đứa con gái đã một tháng không gặp đang đứng trước mặt mình, ánh mắt đỏ bừng nhưng lại không khóc.

Tiểu hài tử thật nhanh lớn, một tháng không gặp cảm thấy hình như đã cao hơn một chút. Tướng mạo ngược lại không thay đổi gì nhiều, khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại kia đã chứng minh cuộc sống của con bé được đại tẩu nuôi dưỡng không tệ.

Nhị lão gia buông cốc trà trong tay, đi tới trước mặt Hứa Tâm Dao ngồi xổm xuống vươn tay muốn ôm cô bé vừa nói: "Dao Dao có nhớ phụ thân không?"

Hứa Tâm Dao lại lui về phía sau một bước không để cho nhị lão gia ôm. Đôi tay nhỏ gắt gao túm lấy làn váy, nhìn chằm chằm vào nhị lão gia có chút xa lạ trước mắt.

“Phụ thân, mẫu thân của con đâu? Dao Dao rất nhớ mẫu thân, đã lâu rồi mẫu thân không đến gặp Dao Dao.

Nhắc tới Trương thị liền mất hứng, nhị lão gia trầm sắc mặt, tốt xấu gì vẫn phải nhịn xuống không muốn phát hoả trước mặt con gái. Tuy rằng đây chỉ là một thứ tốn tiền, nuôi cũng uổng cơm, nhưng mà dáng vóc cũng coi như không tệ, tương lại chỉ cần kiếm một mối thông gia thật tốt, đây chính là tác dụng lớn nhất của con gái. Cố nặn ra một nụ cười lần nữa: "Mẫu thân con trở về thăm ông ngoại, Dao Dao đi theo đại bá mẫu chẳng lẽ không tốt sao?"

”Người gạt con!"

https://thuviensach.vn

Nước mắt Hứa Tâm Dao rốt cuộc chảy ra.

”Người ở bên ngoài có phu nhân khác, người không cần con và mẫu thân nữa đúng không?"

Mấy ngày nay nhị lão gia vẫn ở bên ngoài, thậm chí cũng không vào triều bởi vì tất cả mọi người đều biết chuyện của mình, tự nhiên cảm thấy rất mất mặt, nhà cũng không thèm về. Tuy rằng tất cả mọi người đều thì thầm bàn tán sau lưng hắn, nhưng bởi Quốc công phủ vẫn còn đó, xét cho cùng vẫn không ai dám chỉ thẳng vào mặt hắn mà nói.

Không nghĩ tới, thế nhưng lại do chính con gái của mình nói ra.

Nhị lão gia lập tức đứng bật dậy: “Là ai dạy con nói với ta kiểu đó? Nam tử tam thê tứ thiếp vốn là chuyện bình thường, mẫu thân của ngươi tính tình không tốt, hầu hạ ta cũng không được chu đáo, chẳng lẽ ta không thể ra ngoài tìm một người tốt hơn sao? Mau quên những lời đó đi, phụ thân tìm cho ngươi một mẫu thân mới không tốt hơn sao? Nàng cũng sẽ giống như mẫu thân của ngươi, đối xử thật tốt với ngươi!"

Hứa Tâm Dao quật cường ngẩng đầu, gắt gao nhìn nhị lão gia.

”Con không cần mẫu thân mới, con muốn mẫu thân của con trở về!"

"Không có khả năng, mẫu thân của ngươi sẽ không trở về đâu. Ngươi trước tiên cứ ngoan ngoãn ở bên cạnh đại bá mẫu của ngươi đi, chờ phụ thân xong việc sẽ đón ngươi trở về."

Nhũ mẫu đã chờ ở bên ngoài từ lâu nhưng lại không dám đi vào nhìn xem đến cùng là có chuyện gì xảy ra bên trong, càng sợ nhị tiểu thư sẽ đem những lời ở trong lòng nói hết ra, đành run rẩy đứng bên ngoài. Lúc này đi vào, không phải là muốn nhị lão gia phát tác tại chỗ sao. Đang lúc do dự liền nghe bên trong truyền ra một âm thanh tê tâm liệt phế:

https://thuviensach.vn

"Ông không phải cha ta, ta không có người cha như vậy, từ nay về sau ta cũng không muốn nhìn thấy mặt ông nữa!"

Nhũ mẫu còn đang ngây người liền nhìn thấy Hứa Tâm Dao mặt đầy nước mắt từ bên trong chạy ra ngoài, nhị lão gia mặt tái mét đuổi tới cửa.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 12

"Hai tên nhóc bướng bỉnh này,hôm nay là ngày đi gặp thầy giáo,các con không được nghịch ngợm,bằng không phụ thân của các con sẽ đánh gãy chân đó! Biết chưa?"

Tiểu Đoàn Nhi nằm trên giường ngẩn người,mắt to trừng mắt nhỏ, đối với nhị ca tam ca đang cố gắng cười đùa trước mặt làm như không thấy. Sợ hai tên nhóc làm cho Đoàn Nhi khóc,Trần thị vội vàng bước đến dặn dò bọn chúng hôm nay có chuyện quan trọng. Hai khuôn mặt trẻ con giống nhau như đúc cùng ngước lên nhìn về phía Trần thị.

Mắt to mày rậm, chính là kiểu trẻ con mũm mỉm được nuông chiều điển hình. . Một thân áo lam,một thân áo đỏ,ngoại trừ quần áo màu sắc không giống nhau,những cái khác toàn bộ đều giống nhau như đúc, bao gồm cả ngọ trụy đeo trên lưng,nếu không phải người thân quen tuyệt đối không thể phân biệt hai người.

Hứa Triệt Minh không vui chu mỏ nói: "Mẫu thân à,người đã nói rất nhiều lần rồi,ở thư phòng phụ thân cũng đã dặn đi dặn lại bọn con rồi. Con nghe riết chai lỗ tay hết rồi,mẫu thân đừng nói nữa được không?|

Trần thị giơ tay gõ vào trán tên nhóc:" Mẫu thân là vì muốn tốt cho con,con lại còn khó chịu à,con có biết đây chính là..."

"Biết rồi,biết rồi,đó chính là thầy giáo đến từ Thái Nam thư viện,hoàng tử vương tôn đều không thể cầu được vị tiên sinh này!"

https://thuviensach.vn

Trần thị còn chưa nói xong đã bị Hứa Triệt Minh ngắt lời,lần nữa bĩu môi:

"Người mấy ngày nay đã lặp lại những lời này không dưới trăm lần..." Điệu bộ mất kiên nhẫn làm cho Trần thị vừa yêu vừa giận,đưa tay nhéo vào má tên nhóc.

Bên này Hứa Triệt Minh bị mẹ nhéo má nhảy lên xuýt xoa,Hứa Thanh Viễn bên kia lại vẫn đứng cạnh tiểu Đoàn Nhi,cũng không nói lời nào,chỉ bình tĩnh đứng nhìn. Hứa Tiêu Nhiên ở bên cạnh cười cười,sau đó bắt lấy tay Hứa Thanh Viễn,đúng lúc hắn đang ngây người liền cầm tay hắn chạm vào cánh tay mũm mĩm của Đoàn Nhi.

Hứa Thanh Viễn run run,hốt hoảng nhìn về phía Hứa Tiêu Nhiên.

"Đây là muội muội,cũng chẳng phải quả bóng thuỷ tinh,vừa chạm vào liền vỡ."

Sắc mặt Hứa Thanh Viễn ửng đỏ nhưng cũng không buông tay Đoàn Nhi ra,chỉ là so với đại ca vẫn không đủ sức để chống lại: "Đệ biết."

Hứa Tiêu Nhiên cười lắc đầu,buông lỏng tay ra. Tuy là song sinh,tam đệ Hứa Triệt Minh tính tình ngược lại rất hoạt bát,nhị đệ Hứa Thanh Viễn lại quá trầm ổn,thậm chí còn không dám chạm vào muội muội.

Trần thị thu thập Hứa Triệt Minh xong quay lại nhìn thấy Hứa Thanh Viễn đang lôi kéo tay Đoàn Nhi vội nói: "muội muội còn nhỏ,đợi sau này lớn hơn chút lại chơi với muội muội cũng được."

Hứa Thanh Viễn vẫn không buông tay Đoàn Nhi ra,chỉ là có chút không vui nói: "muội muội sẽ không khóc đâu,mẫu thân cũng không cần phải lo lắng quá như vậy." Rồi lại bĩu môi: "người cũng chỉ có thể lừa tam đệ ngu ngốc kia..."

https://thuviensach.vn

Phản ứng của Trần thị lại là một cái gõ lên đầu Hứa Thanh Viễn.

Một tên thì quá mức ngốc nghếch,một tên thì lại quá mức thông minh,đều không để cho mẹ ruột chút mặt mũi.

Cẩm Tú cùng mấy vị ma ma và đại nha hoàn khác đều đứng ở cửa nói chuyện phiếm,hiện tại phu nhân và mấy vị thiếu gia đang ở chung một chỗ nên không muốn ở đó quấy rầy. Cẩm Tú còn đang suy nghĩ xem sẽ thêu cho tam tiểu thư cái yếm hình hoa gì,Lý ma ma lại đụng đụng vào bả vai nàng hỏi: "cha mẹ ngươi không bảo ngươi tác động giúp muội muội một chút sao? Ta cũng không thấy ngươi đề cập gì với phu nhân."

Chuyện Lý ma ma đang nói đến chính là việc tuyển nha hoàn thiếp thân cho tam tiểu thư.

Tất cả mọi người đều biết thời điểm tam tiểu thư được năm tháng sẽ phải tiến cung để Hoàng Hậu nương nương tự mình nuôi dưỡng dạy bảo,mắt thấy đã có thể bay lên đầu cành,chân chính trở thành kim chi ngọc diệp,có ai mà không muốn sứt đầu mẻ trán để giành lấy vị trí thân cận bên "Phượng Hoàng" chứ? Tình cảm bồi đắp từ nhỏ cùng nhau lớn lên,chờ khi tam tiểu thư ngồi lên vị trí kia,chỗ tốt ấy dùng từ vinh hoa phú quý để hình dung cũng đều không quá.

Cẩm Tú có một muội muội là Cẩm Sắc,hiện tại sáu tuổi,nói lớn không lớn,nói nhỏ cũng chẳng nhỏ. Ban đầu cũng không nghĩ nàng sẽ được chọn bởi Trần thị vốn định tìm mấy đứa trẻ khoảng ba,bốn tuổi. Hiện tại ngược lại đã có cơ hội,sáu tuổi tốt xấu gì cũng đã hiểu chuyện một chút chứ ba,bốn tuổi nào dám đưa vào cung?

Chuyện này sao Cẩm Tú lại không hiểu,lại chỉ lắc đầu: "chuyện này cứ để kệ đi,còn phải xem ý tứ phu nhân thế nào đã. Tuy rằng con vẫn hầu hạ bên cạnh phu nhân,nhưng mà chuyện của tam tiểu thư ma ma chẳng phải cũng biết sao,phu nhân rất cẩn thận. Nếu thật sự muội muội của con được

https://thuviensach.vn

chọn thì đó chính là phúc phận của nó,ngược lại nếu phu nhân cảm thấy không vừa ý mà lại vì con nên mới chọn,đó chẳng phải là làm khó phu nhân sao?"

"Cha mẹ con cũng có ý này,cứ để phu nhân tự mình quyết định,như vậy tốt hơn."

Thì ra là ý tứ như vậy,Lý ma ma cũng gật gật đầu.

Lúc nói chuyện Cẩm Tú vô thức hướng mắt ra phía bên ngoài nhìn thoáng qua,sau đó mặt ngây ra,kiễng mũi chân mở to mắt nhìn: "bên kia,bên kia hình như là nhị tiểu thư phải không?" Khoảng cách có chút xa nên Cẩm Tú cũng không khẳng định có phải hay không,những người khác nghe thấy vậy cũng ào ào quay lại nhìn. A! Quả thật à nhị tiểu thư cùng nhũ mẫu.

Nhị tiểu thư đến đây làm gì,chẳng phải phu nhân đã miễn cho nàng hàng ngày đến thỉnh an sao?

Nhũ mẫu bế Hứa Tâm Dao từ xa đi tới,thấy những người khác đều đứng ngoài cửa,mỉm cười hỏi: "sao mọi người đều đứng ngoài này,không vào hầu hạ phu nhân sao?"

Cẩm Tú và mọi người cúi người thi lễ với nhị tiểu thư rồi mới trả lời nhũ mẫu: "phu nhân cùng ba vị thiếu gia đang nói chuyện ở bên trong nên bọn nô tì đợi ở ngoài này."

Nhũ nương đầu tiên là nói chuyện phiếm,thần sắc cũng thực thanh thản,nghĩ đến cũng không phải là có thời điểm nào muốn bẩm báo. Cẩm Tú cười nhìn về phía Hứa Tâm Dao đang được ôm trong ngực nhũ mẫu: "Nhị tiểu thư có phải là nhớ đại bá mẫu,muốn đến thỉnh an đúng không?"

Hứa Tâm Dao không nói lời nào,chỉ gật gật đầu,miệng nhỏ mím thành một đường thẳng.

https://thuviensach.vn

Trần thị chỉ nói miễn cho Hứa Tâm Dao mỗi buổi sáng phải đến thỉnh an,cũng không có nói là không muốn gặp cô bé,càng không hạn chế hành động của cô bé. Trong lòng Cẩm Tú cũng có phán đoán,phu nhân chỉ là không biết đối mặt với nhị tiểu thư thế nào mà thôi. Thấy cô bé gật đầu Cẩm Tú vội vàng cười tiếp lời: "vậy để nô tì vào thông báo với đại phu nhân,tiểu thư tạm thời chờ một chút có được không?"

Tuy rằng mấy vị thiếu gia vẫn chỉ là những đứa trẻ,nhưng vạn nhất phu nhân đang nói chuyện gì quan trọng thì sao?

Hứa Tâm Dao vẫn chỉ gật đầu nhưng đã không còn mím môi lại nữa.

Khi biết Hứa Tâm Dao đang chờ ở ngoài,Trần thị có chút ngẩn người. Nhớ lại lần cuối cùng gặp Hứa Tâm Dao vẫn là lần Trương thị mang con bé tới đây,đảo mắt đã quá một tháng,Trương thị cũng không còn. Dừng một chút rồi cười đáp ứng: "mau cho tiểu thư vào đi,bên ngoài lạnh lắm!"

Còn không chờ Trần thị chuẩn bị tâm lý thật tốt,Hứa Tâm Dao vừa mới vào phòng ai cũng không nhìn,trực tiếp đem thân mình vùi vào trong ngực Trần thị vẫn còn đang sững sờ. Trần thị không hiểu chuyện gì nhìn thoáng qua nhũ mẫu,nhũ mẫu lại cúi đầu lảng tránh. Âm thầm nhướn mày,nhẹ giọng hỏi: "làm sao vậy? Có gì uỷ khuất cứ nói với đại bá mẫu,đại bá mẫu sẽ giúp con phân xử."

Chẳng lẽ là đám nô tài trong nhà, dám nhân cơ hội để hầu hạ không tận tâm? Trần thị thầm nghĩ trong lòng,rõ ràng đã phân phó không được quá khắt khe với nhị tiểu thư rồi mà!

Nhũ mẫu vẫn chỉ là nhũ mẫu,dù có bế ẵm nhiều cũng không thể mang lại cho Hứa Tâm Dao loại cảm giác đặc biệt kia. Lúc này tựa vào ngực Trần thị,Hứa Tâm Dao luôn có loại ảo giác như là được ôm chính mẹ mình vậy. Yên tĩnh trong ngực Trần thị một hồi lâu,cho đến khi Trần thị hỏi lại một

https://thuviensach.vn

lầm nữa mới rầu rĩ mở miệng: "Đại bá mẫu giúp con đánh phụ thân đi,ông ấy làm cho Dao Dao chịu uỷ khuất."

Kinh ngạc trừng mắt,Trần thị không nghĩ tới lại là nguyên do này. Lần nữa nâng mắt liếc nhũ mẫu một cái,cảm thấy như đã hiểu được chuyện này là do đâu mà có,phải chăng biết mình tính toán muốn thay người khác nên mới nói với Hứa Tâm Dao như vậy?

Vỗ vỗ lưng an ủi Hứa Tâm Dao: "đại bá mẫu không thể đánh phụ thân con được,nhưng đại bá mẫu có thể để Dao Dao ở bên cạnh ta,chúng ta không cần đi tìm phụ thân con nữa có được không?"

"Vâng!" Lần này Hứa Tâm Dao không chút do dự gật đầu.

Phụ thân là đáng ghét nhất,không bao giờ muốn gặp lại ông ấy nữa!

Lại nói chuyện thêm một hồi lâu,Cẩm Tú tiến vào bẩm báo: "Lão gia nói đã đến giờ rồi,ba thiếu gia chuẩn bị một chút để ra ngoài." Hôm nay là ngày mang theo hai huynh đệ song sinh đi gặp thầy giáo.

Hứa Tâm Dao bên này rốt cuộc đã vui vẻ hơn một chút,nghe nói được đi ra ngoài lập tức bày ra khuôn mặt "đại bá mẫu con cũng muốn đi!"

Thời đại này chuyện nữ tử ra đường cũng coi như khá dễ dàng,chỉ cần có nô bộc đi theo,mang theo mạng che mặt cũng không sao,tiểu hài tử lại càng không kiêng kị, chỉ cần trông kĩ đừng để chạy nhảy lung tung mất phẩm giá là được

Vốn muốn cự tuyệt nhưng mà đứa nhỏ này từ lúc Trương thị đi vẫn ngây ngốc ở trong nhà,cảm thấy đối với con bé có chút áy náy.

Quay lại nói với nhũ mẫu: "lần này thiếu gia đi bái phỏng tiên sinh,vốn không nên mang theo nhị tiểu thư. Nhưng ta nghĩ con bé cũng nhàm chán quá rồi,như vậy đi,ngươi đưa nhị tiểu thư cùng đi,thời điểm hai

https://thuviensach.vn

vị thiếu gia gặp tiên sinh,ngươi hãy đưa tiểu thư lên xe ngựa đi loanh quanh một chút,đi dạo trên đường một chút cũng tốt."

Đây là ý không muốn thay người khác sao? Nhũ mẫu rốt cuộc tâm tình buông lỏng rất nhiều,không ngừng cam đoan sẽ chăm sóc tốt cho nhị tiểu thư.

Nơi ở của tiên sinh không phải trong nội thành mà ở ngoại thành,chỗ đó có hành rào vây quanh tựa như tiểu viện của một nông gia. Ngay cả đại thiếu gia Hứa Tiêu Nhiên cũng là lần đầu tiên nhìn thấy một nơi như thế,mấy tên nhóc tò mò nhìn xuyên qua hàng rào bò đầy cây Khiên Ngưu trước mặt,bên trong tiểu viện thế nhưng còn trồng cả rau.

Đợi bọn họ nhìn đủ,đại lão gia mới phân phó mấy người đi vào trong,lại dừng một chút nhìn Hứa Tâm Dao,qua nhà gia chủ mà không vào bái phỏng có chút thất lễ đành mở miệng: "Dao Dao cũng vào theo đi!" Còn không quên dặn dò nhũ mẫu: "lát nữa ngươi phải trông chừng nhị tiểu thư cho thật tốt,đồng ngôn vô kỵ (trẻ nhỏ nói năng không biết kiêng kỵ),đừng để tiểu thư nói lung tung cái gì."

Tuy bề ngoài nhìn giống tiểu viện của nông gia,bên trong quả thật là đại viện người ra kẻ vào,người hầu cũng có đến vài người. Từ sớm đã được thông báo nên đại lão gia đem đoàn người đưa thẳng đến chính sảnh. Vốn nghĩ rằng chỉ gặp một vị tiên sinh tóc hoa râm,ai biết lúc này không chỉ có một,còn có một người khác đang ngồi trên ghế thượng vị,là Thái Tử điện hạ.

Đại lão gia cũng không kịp thắc mắc tại sao bên ngoài không có xe của Thái Tử,vội vàng quỳ xuống thỉnh an:

"Vi thần bái kiến Thái Tử điện hạ."

Mấy tiểu hài tử cũng đồng loạt quỳ xuống thỉnh an.

https://thuviensach.vn

"Miễn lễ,ta hôm nay cũng không có việc gì cho nên đến xem một chút." Không chờ đại lão gia hỏi đã giải thích lí do mình có mặt ở đây.

Ngô Đồng vừa nói chuyện vừa bước vài bước tới trước mặt đại lão gia, trên người mặc bộ y phục thanh nhã của nho sinh,trẻ nhỏ với màu sẫm luôn có gì đó không hợp nhau,tiểu hài tử không nên quá mức thâm trầm. Nhưng mà đại lão gia cảm thấy màu sắc này khoác lên người Thái Tử lại rất thoả đáng,toát lên một thân khí thế.

Đột nhiên nghĩ đến khối ngọc bội kia của Đoàn Nhi,đại lão gia cho rằng Thái Tử sẽ hỏi thăm tình hình của Đoàn Nhi một chút,ai ngờ Thái Tử chỉ gật đầu nói đơn giản lí do đến đây rồi lại ngồi xuống uống trà.

Thật sự là chỉ đến xem góp vui thôi sao?

Đại lão ra không hiểu ra làm sao,lại càng không dám hỏi liền trực tiếp đi vào việc chính,để cho tiên sinh khảo sát hai tên song sinh.

Thời điểm bên trong gia đề,nhũ mẫu yên lặng ôm Hứa Tâm Dao ra ngoài,cũng không có đi lung tung mà trực tiếp ngồi lên xe ngựa,một bên chỉnh lại quần áo cho cô bé,một bên trò chuyện: "tiểu thư sao lại không vui rồi? Vừa rồi không phải vẫn rất cao hứng sao?"

Từ lúc ra ngoài,Hứa Tâm Dao vẫn luôn líu ríu,đã lâu rồi không nhìn thấy cô bé có dáng vẻ hoạt bát như vậy.

Hứa Tâm Dao chớp chớp mắt,lúc này mới hồi thần: "nhũ mẫu,con có thể làm bạn với Thái Tử được không?"

"Thái Tử điện hạ lớn lên thật tuấn tú nha,so với đại ca còn đẹp trai hơn!"

Nhũ mẫu chấn kinh không nói nên lời,miệng há hốc đầu óc không xoay kịp. Tâm trạng vui vẻ của Hứa Tâm Dao chỉ duy trì trong chớp mắt,

https://thuviensach.vn

lập tức liền nghi hoặc : "Nhưng mà ánh mắt huynh ấy nhìn con thật khó hiểu,rõ ràng là nhìn con nhưng lại cảm giác là không có nhìn vào con,thật là kỳ quái,nhưng mà thật sự là có cảm giác rất xấu..."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 13

Phu tử đưa Hứa Thanh Viễn và Hứa Triệt Minh vào thư phòng để khảo nghiệm, Đại lão gia cùng thái tử ngồi chờ ở bên ngoài. Tiểu thái tử ngồi trên ghế, ổn trọng như núi, Đại lão gia lại là đứng ngồi không yên. Thái tử đang ở trước mặt,không phải là cơ hội tốt để trò chuyện sao? Cho dù không cần quá vội vàng nhưng cũng không thể nói những chuyện tẻ nhạt được.

Nghiêng đầu quan sát thái tử, so với lần trước gặp mặt cũng không có gì khác biệt, chỉ là khuôn mặt trẻ con bầu bĩnh đã gầy đi một chút, khí chất càng thêm phần chững chạc. Đại lão gia cũng có chút khó hiểu, tại sao một đứa nhỏ chỉ mới mấy tuổi đầu mà lại làm cho người đối diện luôn có loại cảm giác năm tháng lắng đọng? Cuối cùng cũng chỉ có thể cảm thán không hổ danh là thái tử điện hạ!

Ngô Đồng nghiêng nghiêng đầu, tính tình có chút trẻ con quan sát nhạc phụ tương lai. Hiện tại chính là thời điểm ông tinh thần hăng hái, tuổi đã gần trung tuần nhưng vẫn giữ được hình thể như thời trai tráng, chỉ cần nhìn thoáng qua cũng có thể mang lại cho người khác cảm giác chính khí lẫm liệt. Kiếp trước khi Đoàn Nhi qua đời, chỉ qua một đêm mà tóc vị này đã trở thành hoa râm*, cuối cùng trực tiếp từ quan.

*Hoa râm: (tóc) bạc lốm đốm

Nhiều lần hắn giữ lại cũng vô dụng, thậm chí còn nói nếu hắn không đồng ý liền tiền trảm hậu tấu **. Cuối cùng hắn đành chấp thuận, nhưng ông cũng không để hắn tiễn chân, chỉ có thể đứng trên tường thành từ xa

https://thuviensach.vn

nhìn đoàn người Hứa gia lặng lẽ rời kinh, không có bất kỳ người nào đưa tiễn, cũng không ai hay biết.

**Tiền trảm hậu tấu có nghĩa là chém trước tâu sau. Trong tiếng Việt thành ngữ tiền trảm hậu tấu thường dùng để chỉ những việc làm không chờ đợi cấp trên, cứ làm, cứ hành động trước, xong xuôi mọi chuyện rồi mới báo cáo, thưa gửi.

Hoàn toàn trái ngược với không khí tưng bừng nhộn nhịp, khắp nơi vui mừng thời điểm hắn và Đoàn Nhi đại hôn.Còn nhớ đó là một ngày cuối thu, lá ngô đồng theo gió rơi đầy mặt đất, cả khung trời nhuộm màu vàng óng, khung cảnh thật tiêu điều.

Là thương tâm đến độ nào mà khi nữ nhi không còn, ngay cả hai cháu ngoại cũng không để ý đến nữa.

Nghĩ đến đây, trong ngực lại truyền đến một trận đau đớn.

Đoàn Nhi, nàng quyết tâm rời đi, từ bỏ ta, từ bỏ hài nhi, chỉ để lại cho ta ánh lửa đầy trời cùng mọi người trong tối ngoài sáng không ngừng trách cứ. Nàng dùng cái chết để trừng phạt ta, nàng biết ta sẽ không đuổi theo bước chân của nàng, nàng đi rồi, hài nhi ta tất nhiên phải chiếu cố. Nàng cũng sẽ không đứng ở đầu cầu chờ ta.

Nàng dùng cách thức quyết liệt như vậy để chứng minh, cho dù nàng chết cũng không muốn cùng ta có bất kỳ liên quan gì.

Đáng tiếc, nàng đi trước ta mấy chục năm thì sao? Ông trời có mắt, để ta một lần nữa được trở về.

Đời này, ta muốn xem nàng làm thế nào để thoát khỏi ta!

Đại lão gia bỗng nhiên cảm thấy toàn thân phát lạnh, quay đầu nhìn thái tử liền trừng lớn mắt. Thái tử nhìn chằm chằm vào cốc trà trong tay

https://thuviensach.vn

nhưng trên mặt lại như đang nổi lên từng trận cuồng phong. Đây là xảy ra chuyện gì? Thân mình động đậy một chút vừa muốn mở miệng hỏi, thái tử đã hoàn hồn.

Lành lạnh nhìn thoáng qua càng làm cho đại lão gia thêm bất an.

"Đại nhân không cần lo lắng, Nhị công tử trầm ổn, Tam công tử hoạt bát, cả hai đều là người có tư chất thông minh trời phú, chắc chắn phu tử sẽ thu nhận.

Chỉ trong một cái chớp mắt ngắn ngủi có thể khôi phục thái độ bình thường, cứ như người có chút điên cuồng vừa rồi không phải là hắn vậy.

Đại lão gia thật muốn hỏi người vừa rồi có đúng là thái tử không nhưng dù có cho thêm mười lá gan ông cũng không dám mở miệng, chỉ khom người đưa hai tay ra trước thi lễ: "Đa tạ Thái Tử, hai tiểu tử bướng bỉnh không chịu nổi, có thể nhận hay không đều là do phu tử quyết định.”

"Đại nhân quá khiêm tốn rồi."

Ngô Đồng miễn cưỡng trả lời một câu rồi lại đột nhiên cười: "Nghe nói tam công tử từ nhỏ đã hiếu động, thường làm loạn đến nỗi quý phủ không ngày nào được yên ổn đúng không?" Đối với Hứa Triệt Minh mà nói, ba ngày không đánh lên phòng vạch ngói đó là thái độ bình thường, khi bắt đầu đã vô sự tự thông, bọn hạ nhân hầu hạ hắn có người nào không mỗi ngày lo lắng đề phòng?

"Đã làm Thái Tử điện hạ chê cười rồi, vi thần không biết dạy bảo con, cảm thấy thật hổ thẹn."

Đại lão gia cũng không nghĩ sẽ giấu diếm điều gì, thái tử điện hạ nếu đã đề cử hai tên nhóc nhà mình với phu tử, hiển nhiên là đã tìm hiểu qua. Cho dù có quan hệ với Đoàn Nhi, Đại lão gia cũng tin tưởng thái tử không phải là người không khách quan, bằng không cũng sẽ không để phu tử kiểm

https://thuviensach.vn

tra hắn hai lần. Đứa con thứ ba này từ nhỏ đã như vậy, có thể nói là tinh lực quá dồi dào.

Ngô Đồng tiếp tục mỉm cười: "Tính cách mỗi người đều khác nhau, nếu Tam công tử trời sinh đã hiếu động,vậy đại nhân đã bao giờ nghĩ tới việc để hắn đến quân doanh báo danh chưa? Với bản tính của hắn, vừa vặn có thể rèn luyện tính tình, tinh lực cũng có chỗ để trút ra." Miễn cho hắn không có việc gì cũng đến tìm Đoàn Nhi.

Đại lão gia thật sự kinh ngạc, nhà mình mấy đời đều đi theo con đường văn nhân, tuy rằng đứa thứ ba từ khi sinh ra đã nghịch ngợm, hiếu động nhưng ông cho rằng đợi khi hắn trưởng thành sẽ trầm ổn hơn, quả thật chưa bao giờ nghĩ tới việc sẽ cho hắn tòng quân. Hôm nay nghe lời nói của thái tử mới giật mình, lại có thể có biện pháp như vậy sao?

Chỉ là, không hiểu sao ông luôn cảm thấy nụ cười của thái tử điện hạ có chút doạ người.

Giải quyết được một phiền toái, Ngô Đồng lại nói tiếp sang chuyện khác: "Nghe nói đại nhân mang về cho Đoàn Nhi một khối Hồng Ngọc Phỉ Thuý?"

Đại lão gia vội vàng đứng dậy khom người thỉnh tội: "Vi thần không biết Thái Tử điện hạ đã sớm chuẩn bị, còn múa rìu qua mắt thợ*, xin thái tử điện hạ trách phạt!"

*Múa rìu qua mắt thợ: trường hợp làm hoặc khoe khoang việc mà mình không thạo trước mặt người rất thành thạo (thường dùng để nhận xét, phê phán hoặc để tự nói về mình một cách khiêm tốn).

Ngô Đồng xua tay: "Đại nhân không cần lo sợ, ta không có ý trách cứ, chỉ là muốn hỏi lại mà thôi."

https://thuviensach.vn

Giọng nói chợt lạnh xuống: "Chỉ là ta không thích màu đỏ, cũng không muốn trên người Đoàn Nhi có thứ gì màu đỏ, nên mới hỏi câu này. Cũng hi vọng đại nhân sau khi trở về chuyển lời với phu nhân, hiện tại những thứ Đoàn Nhi mặc vẫn nên là không có gì liên quan đến màu đỏ thì tốt hơn."

Kiếp trước nàng thích màu đỏ như vậy, ta đều chiều theo ý nàng. Tẩm điện của nàng, y phục của nàng, tất cả mọi thứ của nàng đều liên quan đến màu đỏ. Nhưng nàng hồi đáp lại ta cái gì? Là một bữa tiệc rực đỏ ngập trời, ngay cả tro cốt của nàng ta cũng không thể thu lại.

Thái Tử cứ thẳng thắng nói ra ý kiến của mình như vậy, lúc này Đại lão gia mới cẩn thận đánh giá mọi vật dụng trên người hắn. Từ y phục đến ngọc bội đều không có thứ gì màu đỏ, toàn là sợi vải màu đen. Xem ra, hắn thật sự không thích. Nhưng mà, cho dù hắn có là thái tử đi chăng nữa, ngày sau cùng Đoàn Nhi có là quan hệ thiên ti vạn lũ* cũng đâu thể theo sở thích của mình mà áp đặt, quyết định những thứ Đoàn Nhi yêu thích được.

*Thiên ti vạn lũ:

1/ Rất nhiều, đếm không xuể

2/ Mô tả tình cảm hoặc mối quan hệ phức tạp

Đại lão gia có chút không hài lòng nhưng chỉ rầu rĩ đáp: "Vi thần đã hiểu!"

Không khí vừa có chút thân mật, nháy mắt đã trở nên lạnh lẽo.

Thời gian lại qua gần nửa khắc, người bên trong rốt cuộc cũng đi ra, trong sảnh mới khôi phục một chút náo nhiệt. Quả nhiên cả hai đều được thu nhận. Thế nhưng Hứa Thanh Viễn lại được nhập môn làm đệ tử của phu tử, về phần Hứa Triệt Minh thì chỉ cần theo học vỡ lòng là được rồi. Phu tử cũng nói tuy rằng Hứa Triệt Minh tư chất thông minh nhưng quả thật không

https://thuviensach.vn

thích hợp làm văn nhân. Nếu như tòng quân, đứa trẻ này hắn sẽ có cơ hội thi triển quyền cước một phen.

Sau khi ước định trở về chọn ngày tốt để chính thức tiến hành lễ bái sư, mấy người họ liền cáo lui. Thái tử đi ra ngoài đầu tiên, Đại lão gia theo sát phía sau. Một người mặt lạnh, một người mặt cứng ngắc. Hai huynh đệ vừa từ bên trong đi ra có chút khó hiểu, mới vừa rồi lúc đi vào không phải vẫn còn tốt đẹp sao?

Phụ thân có phải đã đắc tội với thái tử điện hạ?

Hứa Triệt Minh đưa tay kéo áo đại ca Hứa Tiêu Nhiên, Hứa Tiêu Nhiên lại âm thầm trừng mắt liếc hắn một cái, ý bảo hắn đừng làm loạn, Hứa Thanh Viễn đứng ở chỗ xa cũng đang nhìn hắn. Hứa Triệt Minh bĩu môi, thấy đại ca cùng nhị ca yên lặng nhìn mình chằm chằm đành im miệng.

Nhũ mẫu mang theo Tâm dao đứng chờ cạnh xe ngựa, thị vệ của thái tử cũng đã chờ sẵn. Sắc mặt Đại lão gia dường như có chút thay đổi nhưng cũng không nói thêm cái gì, chỉ im lặng đưa thái tử đến bên cạnh xe ngựa, khom người chờ hắn lên xe. Ngô Đồng dừng lại một chút, cũng chỉ nhẹ gật đầu, sau đó quay người định bước lên xe.

Hứa Tâm Dao lúc này đột nhiên chạy đến trước mặt thái tử, đôi mắt đen láy mở to nhìn hắn, đặc biệt ngây thơ hỏi: "Ta có thể gọi huynh là thái tử ca ca được không?"

Những người khác sớm đã bị lời nói của Hứa Tâm Dao làm cho khiếp sợ, Đại lão gia cũng ngây người nhìn tiểu cô nương. Hứa Tâm Dao nghiêng đầu, tính tình có chút trẻ con ngây ngô: "Nhũ mẫu nói về sau huynh và tam muội quan hệ sẽ rất thân thiết, tam muội lại là muội muội của ta, huynh và tam muội thân thiết vậy đương nhiên cũng sẽ có quan hệ tốt với ta đúng không?"

https://thuviensach.vn

Nghiêng đầu hỏi lại lần nữa: "Ta có thể gọi huynh là thái tử ca ca được không?"

Lúc này Đại lão gia cuối cùng cũng kịp phản ứng, kéo Hứa Tâm Dao ra sau lưng mình, cuống quýt nhận tội: "Cháu gái vi thần tuổi nhỏ không hiểu chuyện, quy củ còn chưa được chỉ bảo đầy đủ, kính xin thái tử điện hạ bỏ qua." Lại vội vàng lôi Hứa Tâm Dao ra: "Còn không mau nhận lỗi với thái tử điện hạ!"

Tuy bị đại lão gia lôi kéo nhưng Hứa Tâm Dao vẫn cố chấp đứng trước mặt Ngô Đồng chờ hắn trả lời.

Ngô Đồng tập trung suy nghĩ nhìn tiểu cô nương trước mặt, dáng vẻ ngây thơ, khờ dại, khuôn mặt nhỏ nhắn chỉ lớn chừng bàn tay, đôi ngươi đen láy, hàng chân mày lá liễu hẹp dài, quả là một mĩ nhân bại hoại. Thấy tiểu cô nương cố chấp nhìn mình, đột nhiên hắn muốn cười, thì ra nữ tử hấp dẫn cuồng loạn lúc trước khi còn bé cũng có nét khả ái như thế này.

Ngô Đồng cũng học theo tiểu cô nương nghiêng đầu, chỉ là trên mặt không hề có ý cười: "Ta và Đoàn Nhi quan hệ thân thiết thì có liên quan gì tới ngươi?"

"Tam muội là muội muội của ta đó nha! Huynh và muội ấy thân thiết, chẳng lẽ không nên có quan hệ tốt với ta sao?"

Dù cho đại lão gia có dùng sức lôi kéo vài lần, cả người Hứa Tâm Dao có chút lảo đảo vẫn cố chấp đem những lời trong lòng nói hết ra.Thật đúng là một người đáng ghét trước sau như một đều thích cầu xin, cho dù lúc mới bắt đầu cũng chưa có cái gì.

Ánh mắt Ngô Đồng không chút do dự xoay người bước lên xe ngựa, giọng nói lạnh lẽo truyền đến bên tai Hứa Tâm Dao: "Nàng là nàng, ngươi là ngươi, không nên đặt cùng một chỗ mà so sánh, ngươi không xứng."

https://thuviensach.vn

Lúc đầu Đại lão gia có điểm không thoải mái nhưng lại sớm bị câu nói kia làm cho sợ ngây người, cái này không phải quá không nể mặt sao? Nhưng mà không biểu sao trong lòng vẫn có chút vui vẻ nho nhỏ. Đại lão gia ho khan một tiếng, nhũ mẫu vội vàng bế Hứa Tâm Dao đã ấm ức khóc lên xe ngựa dỗ dành, lại phất tay bảo ba tên tiểu tử ngồi vào xe ngựa, dẹp đường hồi phủ.

Sau khi hồi phủ liền đem sự việc lúc trước kể lại với Trần thị một lần, cả chuyện của Hứa Tâm Dao cũng không dấu diếm. Ban đầu Trần thị rất tức giận, sao lại có thể không biết quy củ, phép tắc như vậy chứ? Nhưng nghe đến đoạn sau cũng trợn mắt há mồm, nuốt nước miếng một cái, cũng không biết nên bình luận chuyện này như thế nào nữa.

Cả hai yên tĩnh một hồi lâu, cuối cùng Trần thị mở miệng nói: "Nếu thái tử đã không thích màu đỏ, về sau tất cả những thứ ở đây của Đoàn Nhi, cái gì có màu đỏ thì đều đổi đi, cũng chỉ là một màu sắc mà thôi, tuy rằng có chút mất hứng nhưng thái tử đã vì Đoàn Nhi làm rất nhiều chuyện, chút sở thích nho nhỏ ấy cũng chẳng ảnh hưởng gì đến toàn cục."

Đại lão gia vẫn còn muốn nói gì đó, nhưng nhìn thấy Giang Vạn Lí đang canh chừng bên giường Đoàn Nhi lại im miệng.

Giang Vạn Lí nhìn thoáng qua Đoàn Nhi lần nữa, bảo đảm cô bé vẫn yên ổn nằm ngủ mới đi tới trước mặt Đại lão gia và Trần thị hành lễ, chân mày gắt gao vặn nhăn lại, giống như đi chịu tội chết vậy: "Nô tài vốn không nên nói ra những lời này, nếu để thái tử điện hạ hay hoàng hậu nương nương biết được, nô tài nhất định sẽ bị chém đầu! Nhưng mà nô tài thật sự không muốn để lão gia cùng phu nhân hiểu lầm thái tử điện hạ."

"Mọi người đều biết thái tử điện hạ thông tuệ hơn người, chỉ có lúc vừa chào đời có khóc qua một tiếng, còn lại so với người khác lúc nào cũng đều ổn trọng. Đây chẳng qua là những gì người ngoài biết, chân tướng thật sự lại không phải như vậy..."

https://thuviensach.vn

Cắn chặt răng lấy dũng khí nói: "Thái tử sau khi được sinh ra, tả lót vẫn luôn là màu vàng. Cho đến lễ đầy tháng của thái tử, nhũ mẫu vì tâm trạng vui vẻ và hoàng hậu nương nương cũng thích nên đã thay cho thái tử một tả lót màu đỏ. Lúc ấy thái tử đang ngủ say nên cũng không biết nhưng mà sau khi tỉnh dậy liền không ngừng dãy dụa, không ngừng kêu gào, làm loạn, thậm chí cả người còn phát run, khóc cuồng loạn đến mức gần như không thở nổi."

Lễ đầy tháng của thái tử Đại lão gia đương nhiên có tham dự. Chẳng qua lúc đó hình như thân thể hoàng hậu nương nương không được khoẻ đột nhiên truyền thái y vào cung, kéo dài tới một canh giờ, không nghĩ đến thì ra là tới vì thái tử.

"Hoàng hậu nương nương lập tức gọi thái y, kết quả thái tử hoàn toàn khoẻ mạnh không hề có chỗ nào không ổn, chỉ là không ngừng khóc, không ngừng kéo y phục trên người. Cuối cùng hoàng thượng làm chủ ra lệnh thay y phục khác cho thái tử, tự nhiên thái tử bình thường trở lại, không khóc không nháo nữa. Tả lót kia cũng cho kiểm tra cẩn thận, không có bất cứ vấn đề gì."

"Từ đó về sau, thái tử điện hạ chỉ cần nhìn thấy thứ gì lớn một chút có màu đỏ đều sẽ khóc đến phát run, nhưng chỉ cần đổi sang màu khác liền không có chuyện gì."

"Thái tử điện hạ không phải không thích màu đỏ, mà là sợ màu đỏ..."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 14

Tiểu A Đoàn sáu tháng trắng trắng mềm mềm, thật không thẹn với nhũ danh mà Trần thị đặt cho.

Lúc này đã là giữa mùa đông, bên ngoài tuyết rơi nhiều tựa như lông ngỗng bay phấp phới đầy trời , từ sớm phòng Trần thị đã đốt lò sưởi ấm áp. A Đoàn mặc một bộ quần áo tơ mỏng màu vàng đang bò loạn trên giường.

Trên cổ tay mập mạp như củ sen của tiểu cô nương đeo một cái lắc có gắn hai quả chuông bạc, mỗi khi cử động lại kêu đing đing đang đang nghe thật vui tai. A Đoàn rất thích cái này, không ngừng rung lắc cánh tay, mỗi khi tiếng chuông vang lên bé con cũng khúc khích cười theo, lộ ra mấy cái răng sữa mới nhú, nước miếng cũng theo khoé miệng chảy xuống nhưng ngay lập tức đã có khăn mềm lau đi.

Vú Lý tiện tay đưa khăn cho nha hoàn bên cạnh rồi quay lại nói với hai đứa trẻ khoảng sáu,bảy tuổi đứng cạnh đó: "Các ngươi nhìn cho kỹ, hiện tại là thời kỳ Tam tiểu thư mọc răng sữa, thấy cái gì cũng muốn cắn và thường xuyên chảy nước miếng. Hai ngươi không cần làm gì hết, chỉ cần để ý tốt chuyện này, không được để tiểu thư cắn linh tinh, nước miếng chảy ra phải lau đi ngay, rõ chưa?"

"Dạ, nô tỳ đã biết."

Cẩm Sắc và Bán Cầm nghiêm túc trả lời.

Cuối cùng người được chọn theo hầu A Đoàn chính là Cẩm Sắc – muội muội ruột của Cẩm Tú. Về phần Bán Cầm là vốn là một nửa nhà dưới

https://thuviensach.vn

Tam gia đưa cho Trần thị . Cả hai đều mới sáu tuổi, cũng không trông chờ các nàng có thể tự hiểu chuyện, chỉ cần biết vâng lời là được. Nếu đưa một đại nha hoàn đã được dạy bảo tốt cho A Đoàn là không thích hợp bởi vì chờ đến lúc A Đoàn được năm, sáu tuổi thì nha hoàn đó cũng đã đến thời điểm muốn xuất giá rồi.

Cũng không thể vì hầu hạ tiểu thư mà ngăn cản nhân duyên của người khác, biến người ta thành lão bà được. Chỉ có thể tìm nha hoàn nhỏ tuổi một chút, như vậy ít nhất cũng có thể theo hầu A Đoàn đến khi cô tiểu cô nương được mười tuổi thì bọn họ mới đến tuổi gả đi.

Ban đầu Trần thị muốn tìm bốn nha hoàn, mặc dù A Đoàn sẽ tiến cung để hoàng hậu nương nương nuôi dưỡng, khẳng định đã có sẵn nha hoàn hầu hạ, nhưng với thân phận của Đoàn thì mang theo bốn nha hoàn cũng là tương xứng. Ai ngờ thái tử truyền lời, chỉ cần chuẩn bị hai nha hoàn, hơn nữa còn chỉ đích danh Cẩm Sắc và Bán Cầm, những người khác đều không cần.

Ít ngày nữa A Đoàn phải tiến cung, chỗ dựa lớn nhất chính là thái tử, Trần thị đương nhiên sẽ không vì chuyện này mà so đo với thái tử.

Đúng lúc này, Cẩm Tú khẽ mở mành cửa bẩm báo: "Đại thiếu gia đã trở về." Chỉ cần vén tấm mành che lên một chút đã thấy được gió tuyết bên ngoài, Hứa Tiêu Nhiên vội vàng chui vào phòng, cũng không vội vã tiến lên thỉnh an mà để cho nha hoàn cởi áo choàng trên người, sau đó đứng cạnh lò sưởi hơ ấm tay rồi mới bước lên.

"Nhi tử thỉnh an mẫu thân, hôm nay mẫu thân có khoẻ không?"

Hứa Tiêu Nhiên năm tuổi trầm ổn lễ độ, toàn thân như trúc xanh cao ngất, thanh lãnh nhưng lại không mất đi vẻ đáng tin cậy. Mới năm tuổi đã như vậy, có thể thấy được khi trưởng thành sẽ có phong thái như thế nào. Dù không phải khoe khoang nhưng Trần thị cũng có thể tự hào rằng, so với

https://thuviensach.vn

thiếu niên công tử khắp kinh thành, Tiêu Nhiên nhà nàng tuyệt đối có thể nằm trong số những người đứng đầu.

Vội vàng đưa tay kéo Hứa Tiêu Nhiên lại gần: "Mẫu thân đã nói rồi, bên ngoài tuyết lớn như vậy, con đi học về thì cứ về thẳng tiểu viện của con, giờ ăn cơm cũng dùng bữa tại phòng luôn là được rồi, cần gì phải qua đây như vậy?" Tuy là nói vậy nhưng trên mặt lại đầy ý cười. Nhi tử hiếu thuận, người làm mẹ cũng thật cao hứng.

"Lễ nghĩa không thể tuỳ tiện bỏ qua."

Hàn khí trên người còn chưa tan hết, Hứa Tiêu Nhiên cũng không tới gần A Đoàn, chỉ đứng tại chỗ mỉm cười nhìn tiểu muội muội, lại như thường lệ hỏi thăm Trần thị một chút tình hình hôm nay của A Đoàn, biết được mọi thứ vẫn bình thường mới yên tâm. Dừng một chút lại quay đầu nói chuyện với Trần thị: "Mẫu thân, hôm nay con đã gặp thái tử điện hạ." Trên mặt có chút nghi hoặc.

Trần thị cũng không rõ tại sao Hứa Tiêu Nhiên lại có biểu hiện như vậy. Đại nhi tử của mình trước giờ luôn luôn thông tuệ, những kiến thức ở học viện đều rất thông thạo, việc kết giao bằng hữu ở đó cũng không hề khó khăn.

"Chẳng lẽ thái tử điện hạ đã làm gì khiến con khó chịu?" Hỏi vậy nhưng ngữ khí đều là không tin, nếu Tthái tử đã chịu hao tâm tìm phu tử cho hai nhi tử của mình, sao có thể có thù hằn gì với "anh vợ tương lai" chứ?

Hứa Tiêu Nhiên lắc đầu: "Cũng không hẳn là như vậy, chỉ là..." Dừng một chút mới nói ra: "...chỉ là nhi tử có cảm giác, Thái Tử => thái tử hình như không thích con."

Cảm giác này từ lần trước cùng phụ thân và hai đệ đệ đi gặp phu tử đã có. Lúc ấy cũng không quá rõ ràng, hôm nay một mình gặp gỡ lại cảm thấy

https://thuviensach.vn

cảm giác đó quả đúng là thật. Khi đó thái tử đối với phụ thân và nhị đệ, tam đệ đều dùng mắt ra hiệu, tuy không quá rõ ràng nhưng ít nhất vẫn mỉm cười. Duy đối với hắn, ánh mắt chỉ dừng lại một chút liền chuyển đi.

Hơn nữa lúc ấy phụ thân và thái tử nói chuyện lâu như vậy, tuy hắn chỉ làm nền nhưng thật sự một câu cũng không nói với hắn.

Hôm nay gặp gỡ lại càng kỳ lạ, vẻ mặt lạnh lẽo bảo hắn không nên gặp An Dương công chúa. Chuyện này cũng thật kỳ lạ, hắn và An Dương công chúa chưa từng kết giao, ngay cả mặt mũi cũng chưa thấy qua. Hơn nữa An Dương công chúa chỉ lớn như Đoàn Nhi, được hoàng hậu nương nương nuôi dưỡng trong cung, hắn làm sao có thể gặp được?

Thế nhưng thái tử lại rất nghiêm túc, nói hắn không được gặp An Dương công chúa.

Bên này Hứa Tiêu Nhiên rơi vào suy nghĩ của chính mình, Trần thị đợi mãi không thấy nhi tử nói gì liền hỏi lại lần nữa, lúc này Hứa Tiêu Nhiên mới hoàn hồn: "Cũng không có gì, có lẽ là nhi tử đã nghĩ nhiều rồi." Chính mình còn không nghĩ ra là chuyện gì, cũng không nên quấy rầy mẫu thân, cứ để một thời gian nữa xem sao. Sợ Trần thị hỏi lại, Hứa Tiêu Nhiên vội chuyển chủ đề:"Hôm nay thái tử cũng đã nói, sau khi Đoàn Nhi nhập cung sẽ không ở chung một chỗ với hoàng hậu nương nương. Nói là ban ngày sẽ để bên cạnh hoàng hậu nương nương để người chăm sóc dạy dỗ, buổi tối lại trở về Đông cung ngủ”.

Nghe được lời này, sự chú ý của Trần thị thực sự đã bị chuyển dời.

Nghĩ đi nghĩ lại một hồi cảm thấy có chút gì đó không ổn, nhưng nghĩ mãi cũng không ra là không ổn ở chỗ nào. Nếu nói đến danh tiết của nữ nhi, tiểu nữ nhà nàng từ khi sinh ra đã vào cung ở với thái tử, thanh danh sớm đã không còn. Nhưng mà nhanh như vậy đã ở cùng một chỗ, nàng luôn cảm thấy có chỗ không đúng.

https://thuviensach.vn

Thấy vẻ mặt rối rắm của Trần thị, Hứa Tiêu Nhiên khẽ cười mở miệng: "Mẫu thân cần gì phải phiền não, như vậy chẳng phải càng tốt sao? Nếu Thái Tử => thái tử đã để Đoàn Nhi bên cạnh mình chứng tỏ Đoàn Nhi đối với hắn thật sự rất quan trọng. Sau này quan hệ của hai người họ sẽ rất phức tạp, bắt đầu bồi dưỡng tình cảm từ nhỏ, đối với Đoàn Nhi mà nói là có lợi chứ không có hại.”

"Về phần những lời xì xào, bàn tán thì không cần nghĩ đến, chúng ta cũng chỉ cần nghĩ đến những mặt tốt thật sự là được rồi."

"Hơn nữa nếu Thái Tử đã nói ra những lời này, như vậy chắc chắn là hoàng thượng và hoàng hậu nương nương cũng đã đồng ý. Hai vị cửu ngũ chí tôn đều đồng ý thì ai còn dám nói năng lung tung nữa."

Lời nói rõ ràng rất có lí liền cởi đi được những rối rắm trong lòng. Trần thị còn đang muốn nói cái gì nữa, ngoài cửa lại truyền đến một trận huyên náo, quay đầu lại nhìn thì thấy Hứa Thanh Viễn và Hứa Triệt Minh đang từ bên ngoài đi vào, trên người cả hai đều là tuyết, nha hoàn vội vàng giúp cởi áo choàng, lại phủi đi những bông tuyết còn vương trên người. Hứa Thanh Viễn đứng cạnh lò sưởi để mặc cho nha hoàn phủi tuyết, ánh mắt thẳng tắp nhìn về phía A Đoàn đang ngồi trên giường.

Hứa Triệt Minh lại không chịu đứng yên, áo choàng vừa được cởi ra, liền tuỳ tiện vỗ vỗ tuyết trên người, chạy về phía A Đoàn.

Mục tiêu rất rõ ràng nhưng vừa mới chạy được nửa đường đã bị Hứa Tiêu Nhiên kéo áo lại.

"Phạt ngươi chép gia quy năm lần."

Chép gia quy năm lần ư? Thật sự là một lần đã rất dày! Cũng may Hứa Triệt Minh không ngốc, biết vì sao đại ca lại phạt mình, vừa mở miệng liền khó chịu: "Rõ ràng là huynh đã nói muội muội không phải quả cầu thuỷ tinh mà!"

https://thuviensach.vn

Hứa Tiêu Nhiên lại càng nở nụ cười ôn nhu: "Mười lần, sáng sớm ngày mai, ta sẽ đích thân kiểm tra "

Đây chẳng phải sẽ là một đêm không ngủ sao?

"Mẫu thân, đại ca bắt nạt người khác." Miệng méo xệch, trực tiếp đến trước mặt Trần thị tố cáo Hứa Tiêu Nhiên.

Trần thị lại cười, càng dốc sức đánh chó xuống nước: "Ta đã nói với con bao nhiêu lần rồi, muội muội còn nhỏ không thể chịu được lạnh, con muốn chơi đùa với muội muội cũng được nhưng hãy nhìn nhị ca của con đi, đứng cạnh lò sưởi hơ nóng người cho ta. Nói bao nhiêu lần mà vẫn không nghe, bị phạt cũng đáng, mau thành thật mà chép sách đi, để xem về sau có nhớ lâu hay không?"

Bên này Hứa Triệt Minh khóc lóc om sòm, Hứa Thanh Viễn lại không thèm nhìn, chỉ hơ thật nóng người rồi đi tới đứng cạnh bên giường của A Đoàn, mím mím môi, thò tay bắt lấy cánh tay mập mạp của muội muội. Mấy ngày nay A Đoàn cũng đã đặc biệt quen thuộc với vị ca ca này, mỗi lần hắn tới đây cũng không nói lời nào, chỉ túm lấy cánh tay của tiểu cô nương.

A Đoàn cũng đưa tay ra nắm lấy tay Hứa Thanh Viễn, nhe răng cười vui vẻ, nước miếng cũng theo đó chảy ra. Cẩm Sắc thấy vậy vội vàng lấy khăn mền định lau miệng cho tiểu thư, vừa đưa tay ra liền bị Hứa Thanh Viễn đoạt lấy. Nhị thiếu gia đặc biệt cẩn thận lau miệng cho muội muội, dùng hết cả trăm phần trăm nghiêm túc, như sợ sẽ làm cho muội muội bị đau.

Cẩm Sắc thầm nghĩ, tuy bề ngoài Nhị thiếu gia lạnh lùng nhưng thực sự là một ca ca tốt. Tuy rằng vừa rồi không cười nhưng nét mặt thật nhu hoà, lúc này không biết nghĩ tới điều gì, vẻ mặt liền trầm xuống. Chơi đùa

https://thuviensach.vn

cùng Tam tiểu thư một lát lại rời đi rất sớm so với bình thường, đi tới trước mắt phu nhân đang ngồi bên kia.

"Mẫu thân, con không thích Nhị muội, người cũng không thích, vì sao còn muốn dụng tâm dạy bảo muội ấy?"

Từ lúc đi gặp phu tử trở về, không biết nhũ mẫu dỗ thế nào, Hứa Tâm Dao không khóc không nháo nữa mà lại bắt đầu nghiêm túc muốn đến trường. Lúc trước khi Trương thị còn ở đây đã cho mời rất nhiều nữ phu tử đến nhưng Hứa Tâm Dao đối với việc học cũng không có bao nhiêu hứng thú, trừ phi Trương thị ép, bằng không tuyệt đối sẽ không bao giờ chủ động học.

Sau khi hỏi nhũ mẫu mới biết được, khi Hứa Tâm Dao trở về cứ khóc suốt, hỏi bà thế nào gọi là không xứng? Nhũ mẫu đành phải nói cho nàng biết sinh ra là do trời định, điều ấy không thể thay đổi được. Thế nhưng Hứa Tâm Dao vẫn không ngừng khóc, nhũ mẫu đành phải nói với nàng rằng, chỉ cần học cho thật giỏi, tương lai nếu đạt được hạng nhất cũng có thể gia tăng thân phận.

Thư viện Thái Nam cũng có nữ sinh, không chỉ có các quý nữ mà ngay cả công chúa cũng học ở đó. Xét về thân phận của Hứa gia mà nói, Hứa Tâm Dao không cần tham dự kì thi nhập học cũng có thể đến đó nhập học. Nếu nàng đã nguyện ý đi học, Trần thị cũng không ngăn cản. Các nữ phu tử trước đây đều được Trần thị tìm lại, để họ tiếp tục dạy cho Hứa Tâm Dao.

Trần thị kéo tay Hứa Thanh Viễn, lời nói có chút thấm thía: "Đọc sách có thể hiểu được lí lẽ, lời này không chỉ dành cho nam tử mà đối với nữ tử cũng vậy."

"Mẫu thân biết con không thích Dao Dao, luôn cảm thấy con bé muốn cướp gì đó của Đoàn Nhi đúng không?"

https://thuviensach.vn

Hứa Thanh Viễn mím môi gật đầu.

"Con nên biết rằng Dao Dao mới có ba tuổi đầu, sau này tính cách của con bé có tốt đẹp hay hư hỏng chính là do sự bồi dưỡng ở thời điểm này. Nếu như lúc này ta bỏ mặc, như vậy về sau cần nghĩ cũng biết con bé sẽ là người bỏ đi, ngoại trừ kiêu căng thì một chút ưu điểm cũng không có. Dù sao nó cũng là nữ nhi của Hứa gia, lại còn là tỷ tỷ của Đoàn Nhi, nếu để nó có thanh danh xấu như vậy, đối với Đoàn Nhi đâu phải chuyện tốt."

Thế nhân đều đặt người trong nhà cùng một chỗ để đánh giá, trong nhà có một nữ nhân tính tình không tốt, người khác cũng sẽ dùng ánh mắt không tốt để nhìn A Đoàn. Hứa Thanh Viễn đã hiểu đạo lý này, mím môi không nói lời nào, chỉ là trong lòng vẫn không vui.

Trần thị cười cười đưa tay bóp cằm Hứa Thanh Viễn: "Con nít mà sao lúc nào cũng mang cái vẻ mặt nghiêm túc như ông già vậy?"

"Con yên tâm, ta dạy bảo con bé cũng là cho nó một cơ hội, hiện tại con bé có chút kiêu căng nhưng dù sao nó vẫn còn nhỏ, ta sẽ cho nó cơ hội để hiểu lí lẽ. Nếu như con bé hiểu chuyện, an phận thủ thường với cuộc sống của nó, ta đương nhiên sẽ để nó có được đầy đủ tôn quý của một tiểu thư phủ Quốc công."

"Nếu nó vẫn như trước, hoặc là muốn qua mặt ta..."

Dừng một chút nàng cười đạm nhạt: "Ngay cả mẫu thân của nó ta còn thu thập được, một nữ nhi bé nhỏ thì có là gì!"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 15

Đại lão gia vỗ vai Trần thị, bất đắc dĩ nói: "Được rồi, nàng đã ngồi nhìn con bé cả một đêm, Đoàn Nhi đâu phải là không trở lại. Nếu nàng nhớ con thì có thể vào cung thăm con bé hoặc đón về chơi vài ngày cũng được. Nàng thế này cứ như là sinh ly tử biệt vậy!"

Từ tối hôm qua Trần thị đã ngồi bên giường A Đoàn không rời, đôi mắt đã quầng thâm một vòng, chỉ là vẻ mặt vẫn luôn bình tĩnh. Lúc này nghe được lời nói của Đại lão gia có chút châm chọc, bao nhiêu uỷ khuất trong lòng lập tức bùng nổ: "Con bé là tiểu thư Hứa gia, là khuê nữ của ta, cái gì gọi là về chơi vài ngày chứ?"

"Con bé vốn vẫn nên ở bên cạnh ta..."

Vài câu nói vô tâm lập tức chọc phải tổ ong vò vẽ Trần thị, lông mày Đại lão gia nhíu lại: "Không phải ta có ý đó, chỉ là ta không muốn tiếp tục nhìn nàng thương tâm như vậy, chuyện này đã được định trước rồi, nàng có thương tâm cũng vô ích, không bằng sớm chấp nhận thì hơn." Hiện tại trời đã rất lạnh, thức nguyên một đêm như vậy có phải cũng không cần đến thân thể này nữa hay không đây.

Thấy Trần thị còn định nói gì nữa, Đại lão gia vội chỉ tay vào giường nói nhỏ: "Nàng xem, nàng làm cho Đoàn Nhi tỉnh rồi kìa."

Quay đầu nhìn lại, quả nhiên A Đoàn đang mơ mơ màng màng mở mắt, nhìn thấy Trần thị trong miệng liền không ngừng ư ư a a, hai tay còn duỗi ra phía trước muốn được ôm một cái. Còn chưa tỉnh ngủ đã muốn được ôm một cái, đây chẳng phải là muốn thân thiết với mình sao? Tâm

https://thuviensach.vn

Trần thị liền mềm nhũn, miệng không ngừng gọi tiểu bảo bối, đưa tay bế A Đoàn lên.

Trong phòng đốt lò sưởi nên cũng không lạnh, Trần thị chỉ mặc cho Đoàn Nhi một bộ đồ mỏng.

Trời đông giá rét nên bình minh đến cũng trễ, lúc này bên ngoài vẫn là một mảnh đen kịt, A Đoàn ngoan ngoãn tựa vào ngực Trần thị, ngửi thấy mùi hương thơm mát quen thuộc, chỉ vừa chớp mắt, nghiêng đầu một cái lại ngủ thiếp đi. Trần thị đưa tay xoa xoa khuôn mặt quả táo nhỏ nhắn, nhẹ nhàng đung đưa để A Đoàn ngủ sâu hơn một chút.

"Chỉ là ta luyến tiếc, con bé còn chưa gọi ta một tiếng mẫu thân..."

"Chỉ là ta luyến tiếc, ta không thể ở bên cạnh nhìn con bé lớn lên..."

"Chỉ là ta luyến tiếc, về sau con bé có chuyện phiền não biết tìm ai để tâm sự..."

"Chỉ là ta luyến tiếc, con bé còn nhỏ như vậy đã phải vào chốn đó..."

Nói đến đây đã khóc không thành tiếng, chỉ dám che miệng lại mà khóc,sợ đánh thức A Đoàn.

Đại lão gia ôm Trần thị và A Đoàn vào trong lòng, muốn nói cái gì đó nhưng vừa mở miệng ra lại nuốt xuống, bây giờ có nói gì cũng vô ích, chỉ khẽ thở dài một tiếng, vỗ vỗ vai Trần thị, hi vọng nàng sớm thông suốt một chút.

Việc A Đoàn rời đi cũng không gây oanh động gì ở phủ Quốc công. Mọi người đều biết Tam tiểu thư sẽ tiến cung nhưng không biết cụ thể là ngày nào, Trần thị cũng không nói. Ngay cả ba nhi tử của mình nàng cũng không nói, chính là sợ bọn chúng sẽ khóc rống lên. Tiễn A Đoàn đi đối với

https://thuviensach.vn

Trần thị đã là một việc gian nan, nếu ba nhi tử đến, nàng thật sự chẳng có tâm tư mà đi dỗ dành bọn chúng.

Tới đón A Đoàn là cô cô thân cận bên người hoàng hậu. Vừa thấy Trần thị và Đại lão gia vội tiến lên thỉnh an: "Nô tỳ Bích Sơ bái kiến Quốc công lão gia và phu nhân."

Đại lão gia vội cho người đứng dậy, Trần thị lại cẩn thận đánh giá vị cô cô thân tín nhất bên người hoàng hậu này. Nghe nói đây là nha hoàn thiếp thân từ khi còn nhỏ của hoàng hậu nương nương, vẫn luôn ở bên cạnh hoàng hậu cho đến bây giờ, ở lại trong cung làm một cô cô cũng không chịu xuất giá. Tuổi ngoài ba mươi, khuôn mặt tròn trịa, là một người luôn luôn tươi cười, mang lại cảm giác thân thiết.

Nhưng dù có cảm thấy thân thiết thế nào, nàng ta vẫn là người bên cạnh hoàng hậu, lại còn là người đến đón A Đoàn đi, Trần thị thật sự không thể nào bày ra khuôn mặt tươi cười được, ánh mắt còn có chút phiếm hồng, ôm chặt A Đoàn đang ngủ say sưa.

Bích Sơ trò chuyện cùng Đại lão gia vài câu, quay đầu thấy sắc mặt không tốt lắm của Trần thị, bước lên một bước cười cười nói: "Phu nhân biết không, sáng nay khi dùng bữa hoàng thượng và hoàng hậu nương nương còn nói, sắp tới sẽ có hai nữ nhi, chắc chắn sẽ rất vui vẻ." Ánh mắt chân thành, lời nói cũng rất thật lòng.

Hoàng hậu sau khi sinh được thái tử thân mình vẫn không khoẻ nên chưa sinh thêm hài nhi nào, qua nhiều năm mới có, chính là An Dương công chúa, so với Đoàn Nhi cũng không lớn hơn bao nhiêu,chính là thời điểm gào khóc đòi sữa. Đây cũng chính là điều làm Trần thị không yên tâm, đều là nữ nhi, tuổi tác lại tương đương, có khi nào Đoàn Nhi sẽ bị xem nhẹ?

https://thuviensach.vn

Thấy Trần thị không nói lời nào, ý cười trên mặt Bích Sơ vẫn không tan, tiếp tục nói: "Mấy tháng trước hoàng hậu nương nương đã bắt đầu chuẩn bị, tuổi tác Hứa tiểu thư vừa vặn tương đương công chúa An Dương, như vậy những đồ dùng của công chúa An Dương đương nhiên tiểu thư cũng dùng được, vậy nên tất cả mọi thứ của công chúa An Dương đều được hoàng hậu nương nương chuẩn bị hai phần."

"Từ mấy tháng trước đã như vậy, thế nên đồ của tiểu thư đã được chuẩn bị sẵn từ sớm."

Đãi ngộ so với công chúa An Dương đều giống nhau, ít nhất có thể cho Trần thị chút an tâm.

Những băn khoăn của Trần thị không phải chỉ bằng vài câu nói của Bích Sơ có thể đánh tan, nhưng Bích Sơ là người của hoàng hậu, nàng ta có thể nói ra như vậy khẳng định là đã được hoàng hậu phân phó. Thái độ như vậy chính là đã cho nàng thể diện, nếu sắc mặt nàng cứ khó chịu thế này chẳng phải là không nể mặt hậu nương nương sao? Nghĩ vậy liền miễn cưỡng cười nói: "Cô cô sao lại nói vậy, Đoàn Nhi làm sao có thể so sánh với công chúa An Dương được."

"Làm phiền cô cô chuyển lời tới hoàng hậu nương nương, nếu Đoàn Nhi không nghe lời hay làm sai điều gì, kính xin hoàng hậu cứ thẳng tay dạy bảo, đánh mắng cũng được, không cần phải băn khoăn điều gì."

Lời như vậy Bích Sơ đương nhiên sẽ không đáp ứng, chỉ nói đi nói lại những điều giúp Trần thị an tâm. Những băn khoăn trong lòng Trần thị cũng giảm đi một nửa, dù sao chuyện không yên tâm cũng chỉ có thế mà thôi.

Trời đã se lạnh, vẫn là nên đi rồi, nếu còn chưa đi để ba nhi tử trông thấy lại làm loạn lên, lại không buông tha, không chịu cho A Đoàn đi.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa càng lúc càng xa, chẳng bao lâu đã biến mất sau làn sương sớm.

Trần thị và Đại lão gia vẫn đứng ở cửa, xe ngựa đã không còn thấy bóng vẫn cứ lẳng lặng đứng đó...

Bích Sơ thuần thục ôm A Đoàn trên tay, tiểu hài tử cũng không có một điểm nào không khoẻ, vẫn ngủ say sưa. Cẩm Sắc và Bán Cầm thấp thỏm ngồi một bên không dám nói lời nào. Tối hôm qua hai nàng đều được ma ma nhà mình kéo tai dạy bảo đến nửa đêm, vốn đã lo lắng giờ lại càng sợ hơn, nói cũng không dám nói, chỉ thỉnh thoảng liếc nhìn sắc mặt Bích Sơ.

Bích Sơ thu xếp cho A Đoàn một chút, xác định tiểu cô nương không bị đánh thức mới nhìn thoáng qua hai tiểu cô nương đang thấp thỏm bất an, cười cười: "Hai ngươi tên gọi là gì?" Giọng nói trầm nhẹ, chậm rãi.

"Nô tỳ Cẩm Sắc."

"Nô tỳ Bán Cầm."

"Bái kiến Bích Sơ cô cô." Mặc dù ở trên xe hai người vẫn khom người hành lễ.

Bích Sơ lạnh mặt nhìn lại, lấy tiêu chuẩn khắc nghiệt trong cung để nhìn, động tác của hai người hoàn toàn chưa đúng quy củ. Nhưng mà tuổi tác như vậy,vóc người nhỏ nhắn, động tác như vậy miễn cưỡng có thể chấp nhận được. Hơn nữa nàng nói nhỏ như vậy, các nàng cũng nói nhỏ theo, không có bởi vì khẩn trương mà giật mình kinh hãi. Như vậy còn có thể chỉ bảo được.

"Không cần khẩn trương như vậy, hoàng hậu nương nương rất tốt, các ngươi gặp sẽ biết."

https://thuviensach.vn

Cẩm Sắc rụt rè nói: "Hoàng... hoàng hậu nương nương là mẫu nghi thiên hạ..." Nhướn mày nhớ lại, một hồi lâu mới tiếp:"...chắc chắn sẽ không chấp nhặt với bọn nô tỳ." Vừa nghe đã biết là những lời nói do người khác dạy, không chỉ Bích Sơ buồn cười, ngay cả Bán Cầm cũng cười theo làm cho mặt Cẩm Sắc nhanh chóng đỏ thẫm, lắp bắp nói: "đây là tối qua tỷ tỷ dạy, nô tỳ cũng không nhớ..."

Cười một hồi lâu, trong xe đã nóng lên một chút, Bích Sơ đưa tay cởi bớt áo choàng của A Đoàn, tránh cho tiểu cô nương bị nóng. Tinh tế nhìn ngắm một lúc mới âm thầm gật đầu, quả là một tiểu mỹ nhân. Ngẫm lại cảm thấy thật ghen tị với tiểu hài tử này, dù nàng đã trải qua rất nhiều chuyện nhưng thật sự chưa từng thấy qua một khuê nữ nào có phúc khí lớn như vậy.

Mặc kệ tương lai thế nào, ít nhất hiện tại hoàng thượng và hoàng hậu nương nương là thật tâm chờ mong nàng tiến cung, đều muốn đối xử thật tốt với nàng. Thái tử bên kia lại càng không cần nói, mấy tháng qua đều chuyên tâm chuẩn bị tẩm điện của nàng ở Đông cung, tất cả đám hạ nhân nô tài đều do thái tử đích thân lựa chọn từng người.

Hôm nay diện kiến Trần thị cũng thấy được đã đem nàng đặt trên đầu quả tim, căn bản là không muốn để nàng tiến cung, thật sự là vì tốt cho nữ nhi, mới không nhìn thấy phú quý trời ban, tất cả mọi người đều đem nàng cung phụng trong lòng bàn tay.

Không thể không nói, được sinh ra ở đâu thật sự là rất trọng yếu.

Bích Sơ vẫn chăm chú nhìn A Đoàn nhưng lại thấp giọng nói với Cẩm Sắc và Bán Cầm: "Hai người các ngươi cũng thật có phúc khí, tuy rằng còn ít tuổi chưa biết gì đã tiến cung nhưng các ngươi lại đi theo một chủ tử tốt. Các nô tài trong cung, sau khi được lựa chọn đều được bố trí học một tài năng. Nói là bố trí, thực ra là làm việc trong bóng tối, mọi người cùng vì một chủ tử mà cống hiến sức lực."

https://thuviensach.vn

"Hai ngươi đã rất may mắn, chỉ cần dụng tâm hầu hạ, chờ đến khi nàng trưởng thành, chỗ tốt các ngươi đều không thiếu."

Ánh mắt sắc bén, thẳng tắp nhìn về phía hai tiểu cô nương còn đang ngây người: "Chỉ là ngàn vạn lần đừng làm cỏ đầu tường, ăn cây táo rào cây sung, tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt đâu."

Rõ ràng vừa rồi nhìn còn rất thân thiết giọng nói nhỏ nhẹ, chậm rãi, vừa thay đổi thần thái cũng ngữ khí lại có uy thế như vậy, Cẩm Sắc và Bán Cầm bị doạ sợ lập tức ngồi thẳng lưng, không ngừng cam đoan: " Bọn nô tỳ nhất định dụng tâm hầu hạ tiểu thư, tuyệt đối không bao giờ làm loại nô tài phản chủ kia."

"Được!" Bích Sơ nhẹ gật đầu.

Lời thề là những lời tuyệt đối không thể tin, đặc biệt là của bọn nô tài. Bích Sơ cũng không nói gì nữa, chỉ nhìn về phía sau.

Bán Cầm vụng trộm kéo tay áo Cẩm Sắc, Cẩm Sắc nhìn lướt qua một cái, lắc đầu, không dám nói lời nào. Còn tưởng rằng vị cô cô này dễ nói chuyện, căn bản là không phải. Vừa rồi cái liếc mắt kia thật đáng sợ, so với mấy ma ma ở trong phủ còn đáng sợ hơn, cảm thấy cả người đều nổi da ga.

Bán Cầm dừng một chút lại cẩn thận mở miệng: "Cô cô, nô tỳ và Cẩm Sắc tiến cung sau này sẽ phải làm gì?" Cẩm Sắc cũng nhìn qua Bích Sơ.

Bích Sơ trong lòng cười thầm, không nghĩ chính mình lại doạ người như vậy, bất quá chỉ mới đe doạ một câu đã làm cho hai cô nhóc sợ muốn vỡ mật. Mà thôi, dù sao cũng chỉ là hai tiểu nha đầu ngây ngô, về sau có thể từ từ dạy bảo. Bất quá nhìn hai nàng vẫn còn bộ dáng nhóc con ham chơi lại lạnh mặt như trước, mở miệng nhắc ba chữ: "Học quy củ."

"Vậy sao?"

https://thuviensach.vn

"Bọn nô tỳ đều đã học xong quy củ rồi."

Hai người không chút do dự đáp lời. Tuy rằng tuổi còn nhỏ nhưng họ đều xuất thân từ những gia đình có mấy đời làm nô tài nên từ sớm đã được cha mẹ dạy dỗ.

Hai tiểu cô nương đồng thời giương to đôi mắt chăm chú nhìn làm trong lòng Bích Sơ có chút vui vẻ. Tuổi tác đã lớn lại ở trong cung lâu nên từ lâu nàng chưa nhìn thấy biểu hiện sống động như vậy. Tiếp tục ý xấu doạ các nàng: "Cái các ngươi học chỉ là gia quy, hiện tại cần phải học chính là cung lí quy củ. Không biểu rõ cung quy của nô tài thì không thể hầu hạ bên người chủ tử được."

Cẩm Sắc lập tức hiểu được trọng điểm: "Nói cách khác, nếu bọn nô tỳ không học hỏi cung quy thật tốt thì sẽ không thể hầu hạ tiểu thư sao?"

Bích Sơ gật đầu, sau đó hài lòng nhìn hai tiểu cô nương đang uỷ khuất muốn khóc mà không dám bộc lộ ra ngoài.

Sáng sớm mùa đông luôn có những trận gió lạnh, mặc dù mành che rất nặng nhưng thỉnh thoảng vẫn bị gió thổi tạo thành những khe hở nhỏ. Cẩm Sắc ngồi bên cửa sổ, vẫn luôn dùng tay ấn mành xe. Cô cô nói tiểu thư còn quá nhỏ, không được để bị nóng quá nên không thể đóng cửa sổ. Xe ngựa vừa rung một chút, mành xe lại bay ra, Cẩm Sắc vội vàng dùng tay ấn lại.

Vừa liếc nhìn ánh sáng chói mắt bên ngoài một cái, ánh mắt liền bị kiềm hãm, đập vào mắt chính là tường cung cao cao cùng cánh cổng màu son uy nghiêm.

Hoàng cung, đã đến!

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 16

Lúc này sương sớm còn chưa tan hết, ngày mới vừa bắt đầu, hoàng cung rộng lớn mênh mông như chốn tiên cảnh. Hoàng cung được xây dựng từ tiền triều, sau khi hoàng thượng lên ngôi đã cho tu sửa tổng thể một lần. Cũng mới được vài năm, đỉnh đài lầu các màu son cùng mái ngói lưu ly đều mang vẻ tiên diễm, phảng phất còn có thể ngửi thấy mùi sơn mới. Cẩm Sắc, Bán Cầm một trái một phải đi trước cỗ kiệu, Bích Sơ bế A Đoàn ngồi bên trong. Thái giám nâng kiệu đi cũng không nhanh, Cẩm Sắc ngẩng đầu đánh giá mọi người và cảnh vật xung quanh.

Trên đường đi gặp rất nhiều cung nữ và thái giám, nhìn thấy cỗ kiệu đều vội vàng tránh sang một bên, khom người hành lễ. Mỗi lần đi qua như vậy Cẩm Sắc đều hạ tầm mắt nhìn xuống bọn họ, thật sự là vô cùng cung kính, thần thái nghiêm túc. Không giống như ở phủ Quốc công nhà mình, tuy rằng chủ tử tới cũng sẽ tránh sang một bên, nếu là ở cách xa thì cũng chỉ là ý tứ cúi người một chút mà thôi.

Trách không được cô cô lại muốn bọn họ phải học lại quy củ.

Cẩm Sắc không nhìn tứ phía nữa mà học theo bộ dáng của cung nữa vừa đi qua, hai tay nắm nhẹ vào nhau đặt trước bụng, khom người, cúi đầu, tầm mắt giữ nguyên từ sau gáy người đi phía trước trở xuống, chăm chú đi phía trước cỗ kiệu

Bích Sơ thu hết động tác đó vào mắt, coi như khá tốt, con bé này ngược lại thật chững chạc. Lại nhìn Bán Cầm ở bên kia, chân mày khẽ nhíu lại.

https://thuviensach.vn

Đi khoảng nửa canh giờ, Cẩm Sắc cảm giác toàn thân mình đều lạnh cóng, rốt cuộc cũng tới cung hoàng hậu nương nương. Thái giám nâng kiệu tiến lên vén rèm, Bích Sơ ôm A Đoàn từ bên trong đi ra, Cẩm Sắc và Bán Cầm lúc này mới thừa dịp cử động tay chân một chút, không biết hoàng hậu nương nương là người như thế nào?

Bên ngoài gió lớn, Bích Sơ ôm A Đoàn nhanh chóng đi vào trong, Cẩm Sắc và Bán Cầm vội vàng đuổi theo sau. Bích Sơ cũng không trực tiếp đi đến tẩm cung của hoàng hậu nương nương mà dừng lại ở thiên điện.

Bích Sơ đem A Đoàn giao cho nhũ mẫu, tiểu hài tử không chịu được đói, cần phải cho ăn trước đã. Chính mình lại để cho cung nữ cởi bỏ áo choàng trên người, suốt quá trình đó cũng không có nhìn đến Cẩm Sắc và Bán Cầm, cho dù là nửa ánh mắt. Thân là cô cô bên người hoàng hậu, Bích Sơ cũng có tiểu cung nữ hầu hạ, việc này nàng từ sớm đã không cần để tâm. Chỉ mở hai tay ra, nhắm mắt lại, tất cả mọi người xung quanh điều cảm thấy dáng vẻ này hết sức bình thường.

Một cô cô cũng có thể có cuộc sống như vậy sao? Cũng có cung nữ riêng hầu hạ mình? Đãi ngộ này so với chủ tử có gì khác biệt đâu! Cẩm Sắc và Bán Cầm khẽ nhìn nhau, trong mắt đều là hâm mộ không thôi.

"Các ngươi cũng muốn có cuộc sống như vậy sao?"

Bích Sơ đột nhiên lên tiếng, hai tiểu nha đầu giật nảy mình vội vàng nhìn lại, Bích Sơ căn bản là không có mở mắt. Vẫn luôn nhắm mắt, thần thái đạm nhạt, có thể nói ra lời đó khiến cho Cẩm Sắc và Bán Cầm có chút sởn tóc gáy.

"Ta đã từng nói qua, hai người các ngươi rất may mắn, cuộc sống như của ta sớm muộn sẽ đến phiên các ngươi, chỉ cần đừng chết ở nửa đường là được."

https://thuviensach.vn

Nói xong câu đó Bích Sơ cũng không mở miệng nói gì thêm, Cẩm Sắc với Bán Cầm cũng không dám hỏi thêm, nín thở im lặng chờ đợi. Tiểu cung nữ đổi cho Bích Sơ một thân thường phục, lại chỉnh trang dung nhan một chút rồi mới đem gương đồng bày ở trước mặt nàng. Mở mắt quan sát một chút, gật đầu, đám tiểu cung nữ im lặng lui ra ngoài.

Lúc này Bích Sơ mới xoay người nhìn về phía hai tiểu nha đầu.

"Hiện tại có hai lựa chọn. Ta cũng nói luôn đây không phải do hoàng hậu nương nương phân phó mà là chính ta muốn hỏi các ngươi. Quyền lựa chọn là ở các ngươi, quyết định thế nào cũng được."

Hai người một lần nữa đưa mắt nhìn nhau, Cẩm Sắc mở miệng: "Xin cô cô cứ nói!"

Bích Sơ cũng không trì hoãn, trực tiếp nói: "Các ngươi hiện tại muốn đến bái kiến hoàng hậu nương nương hay vẫn là chờ học tốt quy củ rồi mới đến gặp nương nương?"

Tuy là nói với hai người nhưng mắt lại liếc nhìn Cẩm Sắc.

Cẩm Sắc chớp chớp mắt, đột nhiên nhớ tới tối qua tỷ tỷ lẩm bẩm, nói hoàng hậu rất chú trọng đến quy củ, ở trong cung ngàn vạn lần không được làm bừa... Nhìn qua vẻ mặt không nguyện ý của Bán Cầm vội vàng cướp lời mở miệng trước: "Bọn nô tì muốn học thật tốt quy củ trước rồi mới đi bái kiến hoàng hậu nương nương." Bán Cầm quay đầu trừng Cẩm Sắc một cái, Cẩm Sắc cũng không thèm để ý.

Bích Sơ nhíu mày, không thấy hai tiểu nha đầu nói gì nữa mới gật đầu, phân phó ma ma bên cạnh mang hai người xuống, tự mình sửa sang váy áo lại một chút, quay người đi vào bên trong đón A Đoàn. Đúng lúc Bích Sơ vừa bước vào cửa, Cẩm Sắc cao giọng: "Nô tỳ cảm ơn cô cô đã nhắc nhở."

Sắc mặt Bích Sơ ngưng một chút nhưng bước chân vẫn không dừng.

https://thuviensach.vn

"Hầu hạ tiểu thư của các ngươi cho thật tốt chính là cám ơn lớn nhất đối với ta rồi."

Nếu không phải hiện tại Hứa tiểu thư chính là bảo bối trong lòng tất cả mọi người, chính nàng cũng chẳng có tâm tư nhắc nhở hai tiểu nha đầu kia.

Tính toán thời gian một chút, chờ đến thời điểm các phi tần thỉnh an hoàng hậu xong, Bích Sơ mới ôm A Đoàn đã ăn uống no đủ đang miễn cưỡng mở mắt, đi về phía chính điện của hoàng hậu nương nương. Nhũ mẫu vội vàng trấn an tâm tình của A Đoàn, lo lắng tiểu hài tử sợ người lạ, chợt đổi đến tay một người xa lạ sẽ khóc rống lên. Ai biết tiểu cô nương tính tình thật tốt, một cái nhíu mày cũng không có.

"Tiểu thư đợi một lát là được gặp hoàng hậu nương nương rồi, lúc đó hãy thật ngoan ngoãn, cười nhiều một chút nhé!"

Vừa đi vừa nhẹ nhàng kéo đôi tay nhỏ nhắn của A Đoàn, mỉm cười trò chuyện.

Vào đến tẩm điện của hoàng hậu nương nương, Bích Sơ còn chưa mở miệng đã nghe một giọng nữ nhu hoà trách cứ: "Muộn như vậy mới trở về, biết ta đang nóng lòng chờ đợi cũng không chịu nhanh một chút." Tuy là lời trách cứ nhưng ngữ khí lại nhu hoà, vừa nghe liền biết không phải tức giận thực sự. Bích Sơ cũng cười, đáp lời: "Vậy có phải lần sau nô tỳ nên ôm tiểu thư vào luôn, vừa hay còn có thể gặp được các vị nương nương khác nữa?"

Vừa nói vừa đi đến trước mặt hoàng hậu nương nương hành lễ.

Hoàng hậu năm nay ngoài ba mươi, một thân cung trangmàu tím đậm, tướng mạo không phải quá mức xuất sắc, thoạt nhìn lại hết sức đoan trang quý khí. Nghe Bích Sơ nói vậy, cười lắc đầu: "Hỏi một câu ngươi lập tức đáp trả một câu, là ta nóng vội, đứa bé còn nhỏ như vậy, không nên gặp quá nhiều người."

https://thuviensach.vn

Vươn tay muốn bế A Đoàn, đôi tay bạch ngọc thon thả, bao tay đã sớm cởi ra, Bích Sơ cẩn thận đưa qua.

Ôm tiểu hài tử vào trong ngực tinh tế đánh giá, cuối cùng gật đầu: "Trán cao đầy đặn, ánh mắt trầm tĩnh là một tiểu cô nương tính tình tốt lại rất có phúc khí."

Bích Sơ cười phụ hoạ: "Hoàng thượng tự mình lựa chọn, làm sao có thể sai được!"

Một câu vỗ mông ngựa, hoàng hậu cũng không tiếp lời, chỉ cười cười. Thời điểm hoàng thượng ra quyết định này chính mình cũng không biết trước sẽ có ngày này. Nói muốn đổi ý cũng không phải, chỉ là có chút không thích việc định người sớm như vậy. Cũng sợ mọi người vì thân phận này mà từ nhỏ đã nuông chiều nàng nên mới cho tiến cung.

Hiện tại nhìn thì thật tốt, không biết ngày sau sẽ thế nào, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, chậm rãi dạy bảo.

Thuần thục ôm A Đoàn trên tay, nhẹ nhành đung đưa chơi đùa vui vẻ: "Tuy rằng buổi tối sẽ ngủ bên cung thái tử, nhưng mà tiểu hài tử chăm sóc cũng đơn giản, một ngày thì đến nửa ngày là ngủ. Hiện tại trời lạnh, vẫn không nên đi lại nhiều, mặc dù phòng ở của con bé đã được chuẩn bị rất tốt nhưng lại cách hơi xa. Không bằng cứ để con bé ngủ cùng An Dương đi."

An Dương cũng mới có mấy tháng nhưng tính tình có chút quá mức hoạt bát, tiểu cô nương này lại rất yên tĩnh, nuôi dưỡng cùng một chỗ cũng là mong An Dương có thể yên tĩnh hơn một chút.

Nào đâu có xa? Tính toán một chút cũng chỉ trăm bước chân. Bích Sơ biết đây là hoàng hậu rất vừa mắt Hứa tiểu thư, nghe lời phân phó người đem toàn bộ đồ đạc chuẩn bị cho A Đoàn chuyển đến phòng công chúa An Dương. Cúi đầu nghĩ ngợi một chút lại nói: "Nô tỳ trộm nghĩ, không biết có

https://thuviensach.vn

nên đem chuyện số lần tiến cung thỉnh an mỗi tháng của Quốc công phu nhân ra nói qua một chút không?"

Trần thị là nhất phẩm cáo mệnh phu nhân, mỗi tháng có thể nhập cung thỉnh an ba lần.

Bích Sơ chỉ nói một câu, hoàng hậu liền hiểu được ý tứ của nàng. Thở dài một hơi nói: "Là ta suy xét không chu toàn, đều là hài tử rứt ruột đẻ ra, lại chẳng phải trời sanh đất dưỡng, Trần thị không nỡ rời xa cũng là thường tình. Nàng ấy khó chịu với ngươi sao?"

Bích Sơ lắc đầu: "Chuyện đó thì không có,chỉ là hết sức lưu luyến không muốn rời."

Nghĩ ngợi một chút rồi nói tiếp: "Quốc công phu nhân nguyên là tiểu thư của Trấn Quốc công, từ nhỏ đã là một thiên kim tiểu thư. Đạo lý có được có mất nàng so với nô tỳ hẳn là còn rõ ràng hơn nhiều, cho nên cũng không hề giữ lại, chỉ là rất lưu luyến nhưng cũng không dám đề cập đến chuyện tiến cung thỉnh an."

Hoàng hậu gật đầu, mắt khẽ rũ xuống, suy tư không nói gì. Qua một hồi lâu đột nhiên nhớ tới điều gì mới nói: "Phải rồi, nha hoàn đi theo con bé đâu, sao lại không thấy một ai vậy?"

Ý cười trên miệng Bích Sơ vẫn chưa tan: "Quốc công phu nhân có nói qua với nô tỳ, nói hai tiểu nha đầu kia tuổi nhỏ còn chưa hiểu chuyện, tuỳ tiện bái kiến người có chút không thích hợp, muốn nô tỳ trước tiên để bọn họ học cung quy cho thật tốt rồi sau đó mới đến thỉnh an người. Nô tỳ ngẫm lại thấy như vậy cũng là hợp lý nên tự quyết định cho các nàng lui xuống học quy củ trước đã."

Đối với hai tiểu nha đầu này hoàng hậu thật không để trong lòng, nhưng ngược lại hành động này của Trần thị lại lấy được lòng của nàng.

https://thuviensach.vn

Trên mặt lại hiện lên ý cười: "Cuối cùng vẫn là chúng ta thẹn với Hứa gia."

"Như vậy đi,ngươi lấy bài tử của ta cho người đưa đến Hứa gia, nói cho Trần thị biết ý tứ của ta, lúc nào nàng muốn đều có thể tiến cung. Ta cũng chỉ nghĩ muốn chỉ bảo thái tử phi tương lại một chút cho tốt, chưa bao giờ nghĩ tới việc muốn ngăn cách tình mẫu tử của nàng. Nói nàng có thể tiến cung bất cứ lúc nào."

"Dạ, nô tỳ lập tức phân phó người đi làm."

A Đoàn tiến cung, đương nhiên Giang Vạn Lí cũng quay trở lại, bất quá hắn vừa trở lại liền hồi Đông cung báo cáo với thái tử. Giang Vạn Lí đem toàn bộ việc lớn nhỏ mấy tháng nay nói lại, từng chút từng chút, nói đến miệng đắng lưỡi khô. Thế nhưng nói xong tâm tình nhảy nhót ban đầu lại biến thành thấp thỏm.

Vốn cho rằng thái tử điện hạ có thể vì thái tử phi tương lại mà chuẩn bị chu đáo đến mức này, chính hắn trở về dù không chủ động nói thì thái tử cũng nên chủ động hỏi mới phải. Thế nhưng hắn nói nguyên một buổi như vậy, thái tử ngay cả một cái nhíu mày cũng không có, chỉ ngẫu nhiên gật đầu, vẫn luôn cúi đầu chăm chú xem thư trên tay.

Giống như hoàn toàn không để ý đến.

Thẳng cho đến khi Giang công công tiến vào thái tử mới ngẩng đầu lên, tròng mắt u tối : "Bên kia thế nào?"

Giang công công khom người đáp: "Bích Sơ cô cô phái người truyền lời, nói người cứ yên tâm, mọi chuyện đã được sắp xếp thoả đáng."

Giang Vạn Lí vốn thông minh, lời này tuy không đầu không cuối nhưng cũng có thể đoán được rõ ràng. Bích Sơ cô cô chính là đệ nhất tri kỉ bên cạnh hoàng hậu, hôm nay nàng lại đích thân đi đón thái tử phi, chắc

https://thuviensach.vn

chắn là thái tử đã dặn nàng phải đối xử thật tốt với thái tử phi. Tự cho là mình đoán đúng, Giang Vạn Lí nhoẻn miệng cười.

Nguyên lại không phải là không quan tâm, chỉ là mấy tháng nay thái tử càng thâm tàng bất lộ.

Cũng không nghĩ liền mở miệng: "Điện hạ hiện tại tay chân rảnh rang, không bằng đến vấn an hoàng hậu nương nương một chút."

Thuận tiện đến thăm thái tử phi tương lai nha. Thái tử gia lần trước đến gặp thái tử phi chính là thời điểm nàng đầy tháng. Hiện tại đã cách mấy tháng, thái tử vì thái tử phi làm nhiều chuyện như vậy, khẳng định là rất muốn thấy.

Động tác lật sách của Ngô Đồng dừng lại một chút, ngón tay chà sát trên giấy, cuối cùng lại lắc đầu: "Không cần!"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 17

Giang công công gõ một cái thật mạnh lên đầu Giang Vạn Lí, không một chút lưu tình, Giang Vạn Lí liền nhảy dựng lên.

"Sư phụ, sao người lại đánh con?" Vừa nói vừa lấy tay xoa đầu.

"Ta đánh chính là đánh cái tội ngươi không chịu suy nghĩ, thái tử rõ ràng đã không muốn nói thêm, nhà ngươi lại còn cố hỏi." Nói rồi giơ tay lên làm bộ muốn đánh tiếp, Giang Vạn Lí vội vàng nhảy ra xa. Cười cười lấy lòng: "Sư phụ, sư phụ là sáng suốt nhất, người có thể nói cho con biết thái tử điện hạ rốt cuộc là làm sao vậy? Con mới rời đi mấy tháng như thế nào lại cảm thấy thái tử ngày càng khó hiểu."

"Thái tử điện hạ là người ngươi có thể hiểu rõ được sao?"

Giang công công trừng mắt: "Còn không mau đi làm việc của ngươi đi!"

Thấy sư phụ phát hoả, Giang Vạn Lí rụt cổ không dám hỏi lại, vừa cáo lui một tiếng người đã chạy mất không thấy đâu. Lúc này cơn tức của Giang công công mới hạ xuống, gương mặt khôi phục bình tĩnh nhưng miệng lại than thở: "Tiểu tử thối, ngươi không biết chẳng lẽ ta lại biết? Còn chạy tới hỏi ta..."

Tất cả mọi người trong thư phòng đã đi ra ngoài, một mình Ngô Đồng ngồi ngây ngốc bên trong. Hai tên Giang công công một lớn một nhỏ đang cảm thấy khó hiểu, điều này không phải hắn không biết, chỉ là ngay cả bản thân cũng không hiểu mình bị làm sao. Dĩ nhiên đối với việc sắp xếp thật

https://thuviensach.vn

tốt cho A Đoàn đã trở thành một loại bản năng, chưa cần nghĩ cũng có thể mở miệng phân phó đầy đủ.

Nhưng mà...

Đối với việc gặp nàng lại là một loại bản năng kháng cự, sợ hãi phải đối mặt với nàng, cho dù bây giờ nàng vẫn chỉ là một đứa bé chưa biết gì. Sợ hãi vừa nhìn thấy nàng sẽ nhớ đến một màn chết chóc ở kiếp trước và những lời nói đoạn tuyệt của nàng. Đoàn Nhi, ta biết nàng không nguyện ý, nhưng ta càng không nguyện ý buông tay, thật sự không thể buông tay.

Nhưng mà, chúng ta phải làm sao để không dẫm lên vết xe đổ một lần nữa?

Còn nhớ khi bắt đầu chiến tranh lạnh, đó là lần đầu tiên Ngô Đồng biết được trong lòng A Đoàn còn có nhiều tâm sự như vậy. Nàng trước giờ đều không biểu hiện ra ngoài, ở trước mặt hắn, nàng vĩnh viễn mang dáng vẻ thận trọng và nhu thuận.

....

"Nhân sinh của ta đều do người khác quyết định, từ trước đến nay ta thật sự cũng không có được quyền tự quyết định mọi việc của bản thân. Từ lúc ta bắt đầu hiểu chuyện, tất cả mọi người đều nhắc nhở ta, ta chính là thái tử phi tương lai, ta không thể làm cái này, không thể làm cái kia, thậm chí mỗi lần muốn về nhà cũng không thể trở về ngay lập tức. Số lần ta được trông thấy phụ thân, mẫu thân chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay."

"Ngoại trừ An Dương, ta không có lấy một người bạn tri kỷ."

"Những nữ nhi thế gia kia, thậm chí cả những phi tần, từng người từng người đều không một khắc nào không mong ta chết đi. Mỗi câu các nàng nói với ta đều khiến trong đầu ta tưởng tượng đến trăm ngàn sự tình có thể xảy ra với mình, thậm chí ta thường xuyên nằm mơ thấy những chuyện đó,

https://thuviensach.vn

ta quá mệt mỏi, ta thật sự sợ khi có thể các nàng sẽ ở sau lưng đâm ta một đao."

"Nhưng ta vẫn còn cảm kích, cảm kích là đã gặp được chàng, cảm kích phụ hoàng ban lương duyên. Từ lúc ta bắt đầu hiểu chuyện, người thân nhất bên cạnh ta chính là chàng, còn thân thiết hơn cả mẫu hậu. Tất cả mọi chuyện chàng đều nói với ta, chuyện của chàng cũng là chuyện của ta. Ta thích chàng, ta yêu chàng, trong sinh mệnh của ta chàng đậm đặc như mực."

"Vì chàng, ta cảm thấy mọi chuyện đều có thể chịu đựng được. Những chuyện đó thật ra cũng chẳng phải cái gì lớn, chàng là người ở trên cao, những phiền não của ta nếu rộng tâm suy sét một chút, kỳ thật căn bản cũng không tính là cái gì. Nói về được mất, cái ta được càng nhiều hơn. Ta có được địa vị hoàng hậu, ta hạ sinh được thái tử, tất cả mọi người đều phải tôn kính ta, nhà mẹ đẻ ta cũng có vị trí tôn quý bậc nhất."

"Mọi người thân thích của ta đều có cuộc sống quá tốt, cuộc sống của ta cũng rất tốt."

"Ta vẫn luôn cho là như vậy."

"Ta cũng từng cho rằng, ta đã chiếm được lòng của chàng."

"Ta biết chàng là hoàng thượng, chàng không thể chỉ có một mình ta là thê tử. Trong lòng ta dù không cam tâm nhưng ta luôn luôn không bộc lộ ra ngoài, bởi vì hành động của chàng nói cho ta biết, tuy rằng chàng có tam cung lục viện nhưng ít nhất trong lòng chàng ta là quan trọng nhất. Hơn nữa, ta có thể tự an ủi chính mình, so với phụ hoàng thì số phi tử của chàng thật sự rất ít. Những người kia cũng không phải do chàng đích thân chọn mà đều là do người khác đưa tới."

"Chúng ta cùng nhau lớn lên, chúng ta là thanh mai trúc mã, từ lúc còn nhỏ cho đến bây giờ chúng ta vẫn luôn bên cạnh nhau. Tất cả những

https://thuviensach.vn

chuyện đó đều làm ta cảm thấy vô cùng tự tin, ta chưa bao giờ so đo với phi tử của chàng, bởi ta luôn tin rằng các nàng bất quá chỉ là đồ chơi của chàng, ta luôn tin rằng chàng cũng nghĩ giống ta."

“Thủ đoạn của phi tần là lấy diện mạo hầu hạ, ta là hoàng hậu, ta phải đoan trang rộng lượng, đây là điều mà từ nhỏ mẫu hậu đã dạy ta."

"Nhưng ta không nghĩ tới, chàng lại là người có mới nới cũ..."

...

Thời gian trôi qua quá lâu, rất nhiều lời nói của A Đoàn hắn đã không còn nhớ rõ ràng, chỉ biết đó là lần đầu tiên nhìn thấy nàng thất lễ như thế, lảo đảo nghiêng ngả và cuồng loạn. A Đoàn là do một tay mẫu hậu nuôi lớn, từ lúc còn nhỏ đã bắt đầu dạy bảo nàng. Dần dần, nàng từ một tiểu cô nương hoạt bát biến thành tiểu thư khuê các, biến thành một người thật sự thích hợp với vị trí hoàng hậu.

Bản thân hắn lúc ấy nghĩ gì? Lúc ấy chỉ cho rằng mẫu hậu xử lý mọi việc quả nhiên khiến người khác yên tâm. Hắn và A Đoàn là chỉ phúc vi hôn, vốn là có người phản đối, nói rằng mẫu nghi thiên hạ sao có thể quyết định qua loa. Thế nhưng A Đoàn lại ưu tú như vậy, những người phản đối cũng đành ngậm miệng. Lúc ấy hắn thật cao hứng, dù sao cũng đã ở cùng một chỗ nhiều năm như vậy.

Sau này...sau này tại sao từ thân thiết chuyện gì cũng có thể nói lại dần trở thành tình cảnh tương kính như tân?

Không, cũng không phải tương kính như tân, chính hắn mỗi ngày đều sẽ cũng A Đoàn dùng bữa, chẳng qua những thân thiết trước kia dần biến thành không còn lời nào để nói. Ban đầu là do chính sự bận rộn,về sau...

Là do ong bướm mê hoặc.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng không muốn thừa nhận nhưng đúng lương tâm mà nói, hắn lúc ấy quả thật đã bị phi tử kia gợi lên hứng thú. Khi đó thái tử đã được sinh ra, đại hôn của hắn và A Đoàn cũng đã được tám năm, nói thật, sớm đã là vợ chồng già. Cũng không phải là có mới nới cũ như lời A Đoàn nói, chỉ là vừa vặn khí lực sung mãn, cần tìm chút niềm vui mới mẻ. Nếu bắt buộc phải chọn giữa A Đoàn và các phi tử kia, chắc chắn hắn sẽ không chút do dự chọn A Đoàn, thậm chí cũng có thể để cho các phi tử đó chết.

Cũng bởi vì chuyện này đã làm A Đoàn mất hứng, nhưng nàng lại chưa bao giờ nói ra cũng không nổi giận, nàng đã được mẫu hậu dạy bảo rất tốt. Mỗi ngày vẫn dùng bữa như trước, chỉ là sẽ không đích thân nấu canh đưa đến thư phòng, lại càng không cho người hỏi thăm hắn hôm nay thích ăn gì, thậm chí lúc hắn đến cung, nàng cũng không chuẩn bị bát đũa cho hắn như mọi khi.

Lúc ấy hắn cũng tức giận, hoàng thượng sủng hạnh phi tử chẳng phải là chuyện bình thường sao? Chuyện này có gì mà nàng phải tức giận? Phi tử tuy có, nhưng hạ sinh hài tử chỉ có mỗi mình nàng, như vậy chẳng lẽ còn chưa đủ sao? Đại thần tiền triều buộc tội A Đoàn ghen tị, tất cả mọi thứ đều giành lấy, nói hắn không chịu sinh thứ tử.

Hắn lại càng không muốn về sau phải nhìn thấy các hoàng tử vì giang sơn mà ngươi chết ta sống.

Lúc ấy phẩy tay áo bỏ đi, gặp lại đã là một tháng sau.

Thư phòng là cấm địa, phi tử hậu cung đều không thể ra vào, ngoại trừ hoàng hậu. Lúc ấy hắn và A Đoàn đã bắt đầu chiến tranh lạnh, ai cũng không chịu nhận thua. Thế nhưng thân thể theo bản năng, mỗi ngày đến thời điểm kia đều nhớ đến canh của nàng, nhưng nàng vẫn không mang đến.

https://thuviensach.vn

Cũng không biết từ đâu nghe được nguyên nhân là do phi tử kia làm cho A Đoàn tức giận, hắn cũng buông tay, không lật bài tử của nàng ta nữa. Cũng không hiểu nàng ta hỏi thăm ở đâu mà biết được, hôm đó lại mang canh mà thường ngày A Đoàn vẫn làm tới, đương nhiên hắn cũng không cho nàng tiếp kiến, chỉ cho để canh lại.

Sau đó A Đoàn không hề báo trước mà bước vào thư phòng.

Còn chưa kịp vui mừng đã bị vẻ mặt bừng bừng lửa giận của nàng làm tâm lạnh xuống.

Đấy cũng chỉ là mở đầu, trăm ngàn lần không nghĩ tới những sự việc phát sinh về sau làm cho lần chiến tranh lạnh này giằng co suốt năm năm.

Năm năm...cuối cùng một lời từ biệt cũng không có, một vụ cháy lớn đem mọi thứ thiêu sạch sẽ.

Mỗi lần nhớ tới đều hối hận không thôi, hận bản thân, cũng hận A Đoàn. Nàng thế nhưng lại dùng cái chết để trừng phạt ta. Hết thảy mọi chuyện rốt cuộc là lỗi tại ai? Nếu lúc trước không đón nàng tiến cung, không để mẫu hậu nuôi dạy nàng trở thành người như vậy, mặc cho nàng ở Hứa gia tự do tự tại mà trưởng thành, có phải hay không nàng sẽ muốn nói cái gì liền nói, muốn làm cái gì đều sẽ làm, sẽ không phải băn khoăn nhiều như vậy?

Sẽ không giấu kín mọi chuyện trong lòng đến ngay cả với ta cũng không dám nói...

Là ta ích kỷ, là ta tham lam, ta biết tất cả mọi chuyện đều không phải ý nguyện của nàng mà vẫn để nàng tiến cung. Xin nàng hãy cho phép ta, để ta đem nàng giữ ở bên người vài năm, để mẫu hậu chỉ bảo nàng trước, đến khi nàng hiểu chuyện một chút ta sẽ để nàng trở về, để cho nàng được ở bên người thân, từ từ lớn lên.

https://thuviensach.vn

Để cho đến khi trưởng thành nàng vẫn giữ nguyên được bản tính vốn có mà không phải bị mẫu hậu an bài thành đoan trang như vậy.

Nhưng mà ta cũng chỉ bù đắp cho nàng được đến thế.

Đoàn Nhi, nàng là Hoàng Hậu của ta, kiếp trước là vậy, kiếp này cũng vẫn phải là như vậy.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 18

Buổi tối, Ngô Đồng đến cung của hoàng hậu nương nương dùng bữa, xong xuôi liền đón A Đoàn trở về. Lần này là nhũ mẫu ôm A Đoàn ngồi trong kiệu, Ngô Đồng ngồi kiệu của mình đuổi theo, Bích Sơ đi theo bên cạnh.

Mỗi ngày đều có người không ngừng quét dọn tuyết đọng trên đường, nhưng chỉ trong chốc lát lại phủ kín đầy đất. Bích Sơ ôm lò sưởi trong tay, gian nan đạp lên tuyết nhưng thân mình vẫn vững vàng như trước, mùa đông tuyết phủ khắp mặt đất quá mức chói mắt làm cho mi mắt hơi hạ xuống. Đội ngũ đi rất chậm, bình thường với khoảng cách này chỉ mất một khắc,lần này lại mất gần nửa canh giờ mới tới nơi.

(* Một khắc = 15 phút

Một canh giờ = 2 tiếng)

Trở lại Đông cung đã có nô tài chuẩn bị sẵn canh gừng. Bích Sơ uống một chén canh nóng, lại hoạt động tay chân một chút, lúc này tứ chi mới bắt đầu có cảm giác. Vừa lấy lại tinh thần liền thấy Giang công công cười hì hì, trên tay cầm một cái hộp đi đến, giọng nói của thái tử điện hạ cũng vang lên theo: "Cô cô vất vả rồi!"

"Đây là chuyện nô tỳ nên làm."

Khom người cúi đầu, không chút do dự nhận lấy chiếc hộp.

https://thuviensach.vn

Bích Sơ đi theo hoàng hậu đã nhiều năm, có thứ gì tốt mà chưa từng thấy qua? Cho dù là thái tử cũng không nhất định sẽ đưa ra thứ gì có thể làm cho Bích Sơ ngạc nhiên. Nhận lấy vật này cũng không phải do tham tài, thật ra là muốn tỏ rõ thái độ cho thái tử biết, nàng thu nhận cũng có nghĩa là sẽ biết thức thời mà ngậm miệng. Bích Sơ cũng không cho rằng mình bán đứng chủ tử.

Đối với hoàng hậu nương nương, quan trọng nhất chính là thái tử điện hạ, nàng chẳng qua là ở giữa được hưởng chút lợi nhỏ, không để giữa hai người có khe hở gì mà thôi. Hoàng hậu nương nương là thật lòng tốt với thái tử, cho nên mới nghiêm túc muốn bồi dưỡng Hứa tiểu thư. Chỉ là nương nương dường như không nhìn ra, tuy thái tử điện hạ mới năm tuổi nhưng đã có chủ kiến của riêng mình.

Hoàng hậu nương nương lại luôn coi hắn như đứa trẻ bình thường, chuyện gì cũng thay hắn quyết định.

Đáng thương cho tấm lòng cha mẹ trong thiên hạ, tuy rằng Bích Sơ chưa từng làm mẫu thân, nhưng nàng cũng có hiểu tâm tình của hoàng hậu, cũng hiểu được tâm tình của thái tử điện hạ. Giương mắt nhìn thái tử điện hạ một chút, thấy tầm mắt hắn vẫn không rời khỏi Hứa tiểu thư, tuy rằng không biết tại sao lại quan trọng.

Hoàng hậu nương nương thật sai lầm, càng để ý người, lại càng không để cho người khác tùy ý an bài

Giúp đỡ chủ tử là bổn phận của nô tài, Bích Sơ liền mở miệng: "Hôm nay Hứa tiểu thư ở cùng công chúa An Dương, hai người cùng ăn cùng ngủ. Hứa tiểu thư tính tình yên tĩnh, tỉnh dậy cũng không ồn ào khóc nháo, chỉ có công chúa An Dương mỗi lần thức giấc đều hết sức hoạt bát, cũng nhờ ảnh hưởng của tiểu thư mà an tĩnh đi nhiều."

"Hoàng hậu nương nương cũng rất cao hứng."

https://thuviensach.vn

Lời này nghe giống như đang báo cáo những việc ban ngày của A Đoàn, ý tứ bên ngoài có vẻ rất tốt, ngữ khí thật sự lại không giống như đang khen, ngoài ý muốn có chút nghiêm túc. Động tác của Ngô Đồng không đổi, nghiêng đầu nhìn A Đoàn, khẽ mở miệng: " Có lời gì cô cô cứ nói thẳng không cần ngại."

Thái tử đã nói như vậy, Bích Sơ cũng không kiêng dè gì nữa.

"Tuy nói ba tuổi mới biết tính nết ra sao, hiện tại Hứa tiểu thử cũng chỉ mới được vài tháng, nhưng theo con mắt của nô tỳ, tính tình của Hứa tiểu thư có chút hơi quá trầm tĩnh."

Có tiểu hài tử nào mà không khóc nháo? Công chúa An Dương ngoại trừ nhũ mẫu và cung nữ còn có thêm bốn ma ma chuyên phục vụ,bốn ma ma này việc gì cũng không cần làn, chỉ chuyên phụ trách việc dỗ công chúa mỗi khi nàng khóc. Hứa tiểu thư tiến cung cũng được chuẩn bị bốn ma ma như vậy, thế nhưng một điểm công dụng cũng không dùng đến. Bên kia dỗ An Dương công chúa đến sứt đầu mẻ trán, bên này lại nhàn rỗi không có việc gì làm.

Tiểu cô nương này đói bụng cũng chỉ hừ hừ hai tiếng, mắt mở to nhìn mọi người, không quấy không khóc, ngay cả khua khoắng chân tay cũng không có mấy, nhiều nhất chỉ là đảo đôi mắt vòng vòng. Nếu không phải nhìn thấy ánh mắt trong vắt, thông minh lanh lợi của nàng, còn tưởng là cô bé bị ngốc.

Ngô Đồng khẽ cười một tiếng không thể nhận ra, lại lắc đầu.

Nàng nào có trầm tĩnh, rõ ràng là lười. Lúc trước đã hơn một tuổi còn không chịu tập đi, cả ngày chỉ ngủ. Mẫu hậu thậm chí đã mời mấy vị ngự y đến xem nhưng tất cả đều kết luận là thân thể rất tốt. Mẫu hậu cũng không còn cách nào, đứa bé còn nhỏ như vậy, muốn ép cũng chẳng có cách nào để ép.

https://thuviensach.vn

Cho đến ba tuổi mới đi đứng lưu loát, An Dương một tuổi đã chạy khắp nơi.

Bất quá sau khi biết đi tính tình lại trở nên hoạt bát. Cả ngày nhũ mẫu phải đuổi theo nàng với An Dương khắp nơi, giống như nơi nào trong cung cũng nghe được tiếng các nàng cười. Cứ như vậy cho đến khi được năm tuổi cũng là lúc mẫu hậu bắt đầu dạy dỗ nàng...

Bích Sơ cũng không dừng lại nói: "Tình tình trầm tĩnh của Hứa tiểu thư cũng không phải là chuyện xấu, chủ yếu là những tính toán của hoàng hậu nương nương."

"Nô tỳ lớn lên bên cạnh hoàng hậu nương nương, có thể mạnh miệng mà nói, hoàng hậu nương nương sẽ đem Hứa tiểu thư bồi dưỡng thành người thế nào, trong lòng nô tỳ cũng đã nhìn ra."

"Nô tỳ cũng không ngại nói thẳng, Hứa tiểu thư về sau khẳng định sẽ trở thành một người xứng đáng với vị trí quốc mẫu, chỉ là tâm tư giấu rất sâu, sẽ không để ai biết được. Với tính cách như vậy bình thường cũng không có gì, chỉ là thật sự không tốt bởi vì sẽ đem từng chuyện từng chuyện giấu kín trong lòng, không để cho bất cứ ai phát hiện."

"Loại áp lực như vậy nếu để lâu, đến khi gặp phải chuyện gì đó không thể tiếp nhận, trong nháy mắt toàn bộ sẽ bùng nổ."

Bích Sơ còn muốn tiếp tục, đột nhiên phát hiện vẻ mặt có chút nhu hoà của thái tử bỗng trở nên lạnh lẽo. Rõ ràng chỉ là một đứa nhỏ, môi vừa mím thành một đường thẳng đã làm cho người khác không dám đến gần. Bích Sơ dừng một chút, ngừng miệng, cúi đầu đứng yên. Qua một hồi lâu mới nghe tiếng thái tử than thở mang theo ngữ khí phức tạp dị thường: "Cô cô quả là mắt sáng như đuốc."

"Chuyện kia, cô cô cho rằng nên làm thế nào?"

https://thuviensach.vn

Giọng nói nhỏ đến nỗi nếu không phải Bích Sơ vẫn lưu tâm thì tuyệt đối không thể nghe ra.

Kinh ngạc nhíu mày, không biết vì sao cảm xúc của thái tử lại có sự dao động lớn như vậy. Bất quá tuy rằng thân cận với thái tử, Bích Sơ cũng không cho rằng nàng có thể tuỳ tiện hỏi đến tâm sự của thái tử, đặc biệt lại là một vị thái tử trưởng thành sớm tới mức dị thường. Hít một hơi thật sâu, cả gan nói: "Nô tỳ cho rằng, Hứa tiểu thư không thích hợp để hoàng hậu nuôi dưỡng, nên để nàng về nhà thì hơn."

Ngô Đồng ngẩn người, qua hồi lâu mới nói: "Ý tứ của cô cô ta đã hiểu được,đêm khuya gió lạnh, cô cô vẫn nên về nghỉ sớm một chút đi." Lại nhìn thoáng qua Giang công công: "Đưa cô cô trở về."

"Nô tài tuân lệnh."

Trách không được, trách không được kiếp trước khi A Đoàn tiến cung, Bích Sơ cô cô luôn mang dáng vẻ như có lời khó nói. Lúc đó hắn cũng không chú tâm tới việc chăm sóc A Đoàn cho nên cô cô cũng không biết phải mở miệng thế nào. Khi đó chuyện A Đoàn tiến cung đối với hắn cũng không có ý nghĩa gì đặc biệt, tuy rằng hiểu được tương lai đây sẽ là chính phi của mình nhưng lúc đó còn quá nhỏ, chỉ nhìn qua một chút rồi thôi.

Khi đó chính hắn cũng bận rộn việc học tập do phụ hoàng sắp xếp, căn bản là không có tâm tư chú ý đến nàng.

Cho đến khi nàng bắt đầu trở nên hoạt bát, mỗi ngày cùng An Dương nháo loạn trong cung, khi đó mới bắt đầu chú ý đến nàng. Trưởng thành rất khả ái, chỉ là có chút nghịch ngợm, lúc đó cũng chỉ nghĩ như vậy. Cũng không hề ghét bỏ, chỉ là không muốn quản nàng mà thôi.

Cho đến khi mẫu hậu bắt đầu dạy nàng quy củ, không biết bắt đầu từ lúc nào, từ một nha đầu hoang dã từng bước từng bước biến thành một tiểu thục nữ có phong cách quý phái. Khi đó tuy rằng nhận thấy nàng chuyển

https://thuviensach.vn

biến như vậy có chút quá nhanh nhưng lại cảm thấy mẫu hậu quả là có phương pháp dạy bảo, nhanh như vậy đã đem nàng dạy bảo thật tốt.

Hiện tại A Đoàn thật sự là người cũng như tên, chính là một quả bóng mềm mại, cái gì cũng trắng trắng tròn tròn, căn bản là không thể nhìn ra bộ dáng sau này. Từ trong ngực nhũ mẫu chuyển tới trên tay Ngô Đồng cũng không mở mắt, chỉ cựa quậy một chút lại ngủ tiếp. Ngô Đồng đưa tay khẽ chạm vào hàng mi thật dài, một khắc kia lòng bàn tay bỗng run rẩy, tâm cũng trở nên đau đớn.

Khom người trán kề trán, hốc mắt phiếm hồng, gắt gao ngắm nhìn dung nhan lúc ngủ của A Đoàn.

"Nếu như lúc trước, ta lưu tâm tới nàng một chút, có phải hay không cô cô cũng sẽ nói với ta những lời như vậy?"

"...Có phải hay không chúng ta sẽ không đi đến kết cục như vậy?"

...

Giang Vạn Lí vốn cho rằng hôm nay là ngày đầu tiên thái tử phi đến đây, thái tử hẳn sẽ bỏ qua thói quen đến thư phòng sau bữa tối như thường ngày. Tuy rằng hiện tại nói thái tử phi là hồng nhan hoạ thuỷ còn hơi sớm, nhưng mà thái tử để ý như vậy, dù thế nào cũng sẽ ngoại lệ một lần. Kết quả là chờ một hồi, lúc đi vào, thái tử sớm đã không thấy bóng dáng, thái tử phi cũng đã yên giấc trong ngực nhũ mẫu.

Được rồi, thái tử gia của chúng ta quả nhiên cần cù, cho dù là thái tử phi cũng không ngăn được hắn.

Dặn dò nhũ mẫu vài câu liền đến thư phòng. Đứng ở cửa len lén nhìn vào, quả nhiên từ sớm thái tử đã bắt đầu đọc sách. Hiện tại vóc dáng thái tử chưa đủ lớn nên bàn ghế tại thư phòng cũng phải đặt làm riêng, cái bàn con so với bình thường thì thấp hơn.Lưng thẳng tắp, ánh mắt chăm chú nhìn

https://thuviensach.vn

vào sách. Trong thư phòng ngoài tiếng lật sách ra không có một chút âm thanh nào khác.

Giang Vạn Lí chớp chớp mắt, đột nhiên cảm thấy làm chủ tử cũng không sung sướng như mọi người vẫn nghĩ. Tình trạng như vậy đã bắt đầu từ khi thái tử gia được ba tuổi. Thái tử trưởng thành sớm, tự bản thân cũng đặt ra yêu cầu cao cho bản thân. Khi thái tử mới được ba tuổi, hoàng thượng cũng chỉ yêu cầu hắn học vỡ lòng mà thôi, hiện tại tất cả những thứ đang học đều là thái ử gia tự mình quyết định.

Nhìn một hồi liền xoay người đi tới phòng bếp nhỏ, không thể giúp gì được cho chủ tử, chỉ có thể chăm sóc việc ăn uống của hắn thật tốt.

Từ lúc Bích Sơ trở về, hoàng hậu cũng không hỏi chuyện thái tử đối đãi với A Đoàn ra sao, chỉ theo thường lệ làm việc của mình. Cho đến khi nhũ mẫu của thái tử tiến vào bẩm báo, nói tối nay thái tử vẫn đến thư phòng đọc sách như thường lệ, lúc này vẻ mặt hoàng hậu mới thoáng chút mệt mỏi.

Mỉm cười dặn dò: "Nhớ chuẩn bị điểm tâm thật chu đáo, thái tử đọc sách không thích bị quấy rầy, nhưng ngươi cũng phải nhớ rõ không được để cho thái tử học quá khuya, cần nghỉ ngơi sớm một chút. Nếu nó không chịu nghe, bất kể muộn như thế nào ngươi cứ qua đây báo cho ta biết."

"Dạ, nô tỳ đã biết."

Đợi nhũ mẫu đi rồi, hoàng hậu mới quay sang Bích Sơ, có chút áy náy nói: "Không phải là ta không tin ngươi, ta cũng biết tình cảm của ngươi và thái tử rất tốt, ngươi là người nhìn thằng bé lớn lên, sẽ giúp nó gạt ta."

Bích Sơ buồn cười lắc đầu: "Tuy nô tỳ nhìn thái tử lớn lên nhưng người mới là chủ tử của nô tỳ. Không phải nô tỳ nói gì người nhưng Hứa tiểu thư lúc này mới được mấy tháng, ngay cả nói chuyện cũng chưa biết,

https://thuviensach.vn

người cần gì phải để ý như vậy? Từ trước đến nay thái tử luôn ổn trọng, sao có thể vì một đứa trẻ còn chưa dứt sữa mà sao nhãng việc học chứ?"

Hoàng hậu ngẫm lại cũng buồn cười: "Ta cũng không biểu vì cái gì mà luôn cảm thấy thái tử rất coi trọng nha đầu kia. Thật ra nhìn trúng cũng không sao, tương lai vẫn là người của hắn, chỉ là không thể quá mức."

"Hiện tại xem ra đúng là ta đã suy nghĩ nhiều rồi."

Bích Sơ nghiêng người nhìn đồng hồ Tây Dương trên tường: "Cũng không còn sớm, hay là nương nương cứ đi nghỉ trước đi."

Hoàng hậu cũng nhìn thoáng qua thời gian, gật đầu: "Cũng được."

Hầu hạ hoàng hậu nương nương đi ngủ xong, Bích Sơ dặn dò cung nữ gác đêm một chút rồi mới trở về phòng mình. Sau khi rửa mặt chải đầu, thổi tắt đèn liền nằm trên giường suy tư.

Cảm giác của hoàng hậu nương nương không sai, thái tử đối với Hứa tiểu thư quả thật quan tâm quá mức, nhưng dù sao người vẫn là thái tử, tự biết mình nên làm gì. Nhưng cũng có thể nhận thấy, quan hệ giữa mẫu tử bọn họ giống như càng ngày càng xa, đã bắt đầu không tín nhiệm lẫn nhau. Hoàng hậu nương nương đã không còn tin thái tử, mà thái tử tại sao cũng không còn tin tưởng hoàng hậu nữa?

Hơn nữa cũng không hiểu tại sao nàng luôn có cảm giác, mấy ngày nay tuy thái tử vẫn đến cung hoàng hậu nương nương như trước nhưng nàng lại cảm thấy Thái Tử giống như có điều gì trách cứ hoàng hậu nương nương?

Bích Sơ suy nghĩ hồi lâu, nghĩ đến nát óc vẫn không tìm ra được đáp án, cuối cùng cả căn phòng cũng chỉ lưu lại một tiếng thở dài.

Ôi!

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 19

Có được lệnh bài của hoàng hậu nương nương, thật sự có thể dùng từ "mừng rỡ như điên" để hình dung Trần thị, chưa từng có một khắc nào nàng không muốn nhanh chóng tiến cung. Vội vã đi thay quần áo lại chợt dừng bước, gương mặt bình tĩnh nhìn Đại lão gia ở bên cạnh: "Hiện tại ta muốn vào cung." Là khẳng định, mà lại như đang hỏi.

Nếu hoàng hậu đã ban lệnh bài này, như vậy chứng tỏ nương nương rất vừa mắt A Đoàn, đây là chuyện tốt. Hơn nữa điều này cũng chỉ rõ ý tốt của hoàng hậu, ngược lại nàng vừa có được lệnh bài lại vội vã tiến cung thì có chút không tốt. Nếu hoàng hậu đã làm được nhường này, chính nàng lại có bộ dáng không yên tâm, đến cùng sợ sẽ làm hoàng hậu đa nghi. Nhưng mà Trần thị thật sự là không kháng cự được.

Đại nhi tử thì không sao, đã là người hiểu chuyện, cũng hiểu được muội muội sớm muộn cũng phải tiến cung, tuy rằng đối với việc để muội muội đi không lời từ biệt có chút tức giận nhưng một lát sau cũng an tĩnh trở lại. Làm người khác phải đau lòng chính là hai anh em sinh đôi Hứa Thanh Viễn và Hứa Triệt Minh. Hứa Thanh Viễn không ồn ào khóc nháo, trực tiếp tuyệt thực, Hứa Triệt Minh thì không ngừng khóc.

Đã giải thích với bọn chúng rất nhiều lần, muội muội chỉ là tiến cung chứ không phải đi mất. Không biểu bọn chúng suy nghĩ ở đâu, luôn cho rằng nàng đem muội muội của bọn chúng tặng cho người khác. Khóc nguyên một đêm, lỗ tai cũng đều ong ong, thở không ra hơi, bộ dáng thật làm cho người ta vừa tức giận, vừa đau lòng.

https://thuviensach.vn

Đại lão gia vẫn còn đang xoa xoa lỗ tai, không nghĩ rằng Tam nhi tử có thể khóc đến như vậy. Nghe thấy lời của Trần thị động tác liền dừng lại, sau đó buồn cười hỏi lại: "Ta có thể cản được nàng sao?"

Biết đây là đồng ý, Trần thị cũng không có tâm tình trêu đùa với Đại lão gia, xoay người đi vào bên trong. Đại lão gia một bên xoa lỗ tai, một bên nhìn xem dáng vẻ lo lắng không yên của phu nhân nhà hắn. Chính hắn cũng lo lắng không phải sao? Xét về lý trí hắn luôn tự nói với mình sẽ không xảy ra vấn đề gì nhưng xét về tình cảm lại không thể buông xuống, vẫn muốn tự mình nhìn thấy mới có thể yên tâm.

Ai ngờ Trần thị vừa ra cửa đã nhìn thấy hai tên nhóc sinh đôi, vốn tưởng bọn hắn còn đang ngủ.

Trần thị nhìn hai tiểu tử giống nhau như đúc đứng trước mặt, con mắt có chút sưng đỏ, một đêm không ngủ nhưng khuôn mặt vẫn quật cường như trước. Hiện tại Trần thị vừa nhìn thấy hai người, trong tai phản xạ không ngừng vang lên tiếng khóc. Xoa lỗ tai bị tra tấn suốt một đêm, kiên nhẫn ngồi xuống trước mặt bọn chúng nói: "Hiện tại mẫu thân phải ra ngoài có chút việc, hai con ngoan, mau trở về ngủ tiếp đi có được không?"

Giọng điệu có chút nóng nảy.

Vốn là nhìn Hứa Thanh Viễn mà nói, trong hai người, Nhị nhi tử vẫn luôn thông minh hiểu chuyện, kết quả Hứa Thanh Viễn cũng không liếc nhìn Trần thị lấy một cái, hơi hơi cúi mặt nghiêm nghị. Hứa Triệt Minh lại trực tiếp không nghe theo, ngón tay nhỏ mũm mĩm chỉ thẳng vào mẫu thân,vẻ mặt khó chịu: "Mẫu thân gạt con, hiện tại người là muốn vào cung thăm muội muội."

Đêm qua Hứa Tiêu Nhiên đã nói cho bọn chúng biết muội muội đang ở đâu.

Tầm mắt Trần thị chuyển sang Hứa Triệt Minh, sợ hắn lại khóc.

https://thuviensach.vn

"Mẫu thân đi thăm muội muội một chút, trở về sẽ nói cho hai con biết muội muội thế nào, các con ngoan ngoãn ở nhà chờ có được không?"

"Con cũng muốn đi!" Không chút do dự liền nói ra quyết định của mình.

"Không được!" Trần thị cũng không suy nghĩ liền cự tuyệt.

Không phải là không được phép mang theo nhi tử tiến cung, nhưng hai tiểu tử này thì tuyệt đối không được, Hứa Tiêu Nhiên thì còn có thể. Hai tiểu tử này đều vì Đoàn Nhi mà làm loạn lên, ở nhà thì không sao nhưng khi tiến cung mà cũng như vậy thì phải làm sao? Chính nàng vừa lấy được lệnh bài đã vội vàng tiến cung, đây chính là không để lại chút thể diện nào cho hoàng ậu nương nương, hai tiểu tử này vào cung lại bắt đầu khóc nháo, đây thật sự là đắc tội hoàng hậu nương nương rồi.

"Hu hu, mẫu thân là người xấu, mẫu thân muốn đem muội muội đi, mẫu thân thật xấu xa!"

Không được như ý lại bắt đầu khóc.

Trần thị ngồi xổm trên mặt đất, đau đầu xoa xoa thái dương. Hôm qua Tam nhi tử khóc nguyên một đêm, khí lực cũng không còn bao nhiêu. Kết quả vừa rồi trở về nghỉ được một chút, lại khóc đến vô cùng thương tâm. Gắt gao cau mày, tâm can lại mau chóng bị tiếng khóc này làm cho bối rối.

"Đừng khóc nữa!" Trần thị khẽ quát một tiếng.

Trong mắt Hứa Triệt Minh một chút nước mắt cũng không có, chỉ là gào đến khản tiếng. Bị tiếng quát của Trần thị làm cho giật mình, giọng nó cũng không tự giác biến mất.

"Mẫu thân là người xấu...hức hức..."

https://thuviensach.vn

Thấy hắn rốt cuộc đã dừng lại, Trần thị thở phào nhẹ nhõm một hơi, cơn tức trên mặt vẫn còn: "Mau trở về ngủ đi, bằng không ta sẽ thực sự nổi giận." Hứa Triệt Minh rụt đầu, ánh mắt phiếm hồng nhìn sang Nhị ca vẫn không nói lời nào ở bên cạnh, lại quay đầu nhìn thoáng qua mẫu thân đang tức giận.

Nhăn mày như thể hết sức rối rắm, cuối cùng ngồi bệt xuống dưới đất, khóc lóc om sòm.

"Mặc kệ, mặc kệ, con muốn đi thăm muội muội, con muốn đi thăm muội muội..."

Cái này còn nghiêm trọng hơn, trong lòng Trần thị có chút bất đắc dĩ, yếu ớt giải thích: "Lần này thật sự không thể đưa các con đi cùng. Lần sau, lần sau mẫu thân nhất định sẽ mang các con cùng đi thăm muội muội, các con ngoan, nghe lời mẫu thân đi được không?"

Quả thật là Trần thị đã không còn cách nào khác đành phải thoả hiệp với bọn chúng, không nghĩ tới những lời này thế mà lại có hiệu quả, Hứa Triệt Minh không khóc nữa sao?

Nghi hoặc nhìn lại, Hứa Triệt Minh vẫn ngồi dưới đất, Hứa Thanh Viễn lại đang nhìn mình chằm chằm.

"Quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, mẫu thân người đã đáp ứng không được nuốt lời."

Cũng không đợi Trần thị kịp phản ứng liền lùi ra phía sau một bước nhường đường: "Chuyện kia, mẫu thân mau đi thăm muội muội cho sớm."

Trần thị có chút nghi hoặc bước ra khỏi cửa, còn chưa hiểu rõ vừa rồi Nhị nhi tử, Tam nhi tử làm loạn lên là tình hình gì, chỉ là để lần sau sẽ được đi theo ư?

https://thuviensach.vn

Trần thị vừa đi, Hứa Triệt Minh càu nhàu một tiếng từ mặt đất bò dậy, chìa tay ra trước mặt Hứa Thanh Viễn: "Kẹo đường hồ lô của ta đâu?"

Lúc Trần thị đi đến trung cung của hoàng hậu, lại không khéo đang có người tới thỉnh an hoàng hậu. Bích Sơ liền đưa người tới trắc điện trước. Thấy khuôn mặt Trần thị tuy rằng được trang điểm cẩn thận vẫn có thể nhìn rõ vết bầm đen quanh mắt và dáng vẻ không yên lòng, dừng lại một chút Bích Sơ cười cười mở miệng: "Lúc này hoàng hậu nương nương thật sự là nửa khắc cũng không dứt ra được, hay là để nô tỳ dẫn phu nhân đi thăm tiểu thư trước được không?"

Lời này đương nhiên là Trần thị cầu còn không được, không ngừng gật đầu: "Làm phiền cô cô."

Trần thị vốn cho rằng A Đoàn sẽ phải ở một căn phòng riêng biệt, không nghĩ tới tiểu cô nương lại ở chung một chỗ với công chúa An Dương. Lúc này hai tiểu cô nương đều thức, nằm lỳ ở trên giường chơi, hai nhũ mẫu đứng bên cạnh giường, những người khác đều đứng xa một chút nên tầm nhìn không bị che khuất. Trong mắt Trần thị chỉ có A Đoàn, vội vàng chạy tới.

Vừa tới bên giường vội ôm A Đoàn vào lòng, khom người vùi mặt vào thân hình bé nhỏ, ngửi được mùi hương quen thuộc, hai hốc mắt cũng phiếm hồng: "Đoàn Nhi của ta..." Rốt cuộc nước mắt cũng chảy ra, A Đoàn bỗng nhiên bị ôm lấy có chút ngơ ngác,vừa nhìn lại thấy là Trần thị, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức cười tươi như hoa nở, cái đầu nhỏ càng rúc vào lòng Trần thị.

Hành động đó càng làm cho Trần thị khóc không thành tiếng, càng ôm chặt tiểu cô nương vào lòng.

Bích Sơ thu hết mọi việc vào mắt, cảm thấy thật không đành lòng, cuối cùng cũng chỉ có thể thở dài một tiếng, nhỏ giọng phân phó nhũ mẫu

https://thuviensach.vn

ôm công chúa An Dương đến trắc điện chơi, lại kêu tất cả nhũ mẫu cùng cung nữ lui ra ngoài, chính nàng cũng lặng yên không một tiếng động rời đi, nhường lại căn phòng cho mẫu tử Trần thị.

Thấy mọi người đã đi hết, Trần thị càng khóc không kìm chế được. Một bên cảm kích cô cô thật tâm lý, một bên lại muốn trách, rõ ràng không cần phải làm vậy. Ôm A Đoàn khóc, không biết qua bao lâu, Trần thị cảm thấy có người đang sờ mặt mình, mở đôi mắt mờ sương ra nhìn, là tiểu A Đoàn đang tươi cười lộ ra khuôn miệng chưa có cái răng nào, giơ tay lên lau nước mắt giúp nàng.

Trong miệng ê ê a a những lời chỉ con bé mới hiểu được.

Lúc trước vẫn luôn keo kiệt không chịu nở nụ cười, hôm nay lại cười tươi không ngớt.

Tiểu nữ nhi còn chưa hiểu chuyện, có phải là do nàng tưởng tượng ra không? Con bé từ trước đến nay vẫn luôn yên tĩnh, tuy trước kia lúc thân cận với nàng cũng chỉ là vươn tay ra muốn ôm một cái, cười vui vẻ như vậy thật là hiếm có, vừa mới kìm nén được một chút nước mắt lại không ngừng tuôn ra.

"Mẫu thân xin lỗi con, con đừng trách mẫu thân có được không?"

"Mẫu thân cũng không còn cách nào khác, càng không thể chống lại quân lệnh."

"Con cứ ở sống ở đây cho thật tốt, mẫu thân nhất định sẽ thường xuyên đến thăm con, con phải ăn uống thật tốt, con không cần cáu gắt, cũng không được bất hoà với công chúa An Dương thì hoàng hậu nương nương mới quan tâm đến con, biết chưa?"

"Con cứ ngoan ngoãn, nếu gặp phải chuyện gì không thể giải quyết thì phải phái người truyền thư cho ta."

https://thuviensach.vn

"Về sau khi con đã trưởng thành, đã hiểu chuyện, nếu con thật sự không nguyện ý ở lại nơi này hoặc không thể ở bên cạnh thái tử điện hạ, con không cần sợ cứ nói cho mẫu thân biết, cùng lắm thì mẫu thân mang con ra ngoài sống cả đời, chúng ta sẽ không hồi kinh nữa, mẫu thân cũng không cần những thứ này, chúng ta sẽ bỏ đi thật xa."

Biết rõ A Đoàn chưa thể nghe hiểu được những gì mình nói, Trần thị vẫn cứ thao thao như vậy một hồi lâu giống như muốn đem chuyện cả đời của A Đoàn dặn dò hết một lần.

Chờ đến khi A Đoàn thiếp đi một lần nữa , Trần thị lại ngây người nhìn ngắm một hồi lâu mới lưu luyến đi ra cửa phòng. Cửa vừa mở ra đã thấy Bích Sơ đứng chờ sẵn ở ngoài. Thấy nàng đi ra liền thân thiết nói: "Phu nhân cứ qua phòng bên cạnh rửa mặt chải đầu một chút, hoàng hậu nương nương phía bên kia cũng không cần phải vội, thời gian còn nhiều."

Trần thị có chút ngượng ngùng sờ sờ mặt mình, lớp trang điểm đã sớm bị nước mắt làm lem nhem hết, đôi mắt cũng hồng hồng không còn như lúc đầu, nguyên một đêm không ngủ lại bị Tam nhi tử tra tấn lỗ tai, bản thân đã trở nên thật tiều tuỵ, lúc này chính nàng cũng không thể nhìn mìnhnổi nữa. Cứ để bộ dạng như vậy mà đến gặp hoàng hậu nương nương quả thật không ổn.

"Chuyện hôm nay đã làm phiền cô cô phải hao tâm rồi."

Một bên Bích Sơ nói không dám, một bên dẫn Trần thị đi tới phía trước.

Bích Sơ chuẩn bị thật sự rất đầy đủ, không chỉ rửa mặt chải đầu mà cả trang sức, xiêm y mới đều đã chuẩn bị xong. Trần thị cúi đầu nhìn lại nếp váy nhăn nhúm của mình, một lần nữa cảm thán Bích Sơ cô cô quả thật rất chu đáo. Bích Sơ ở bên cạnh cũng phụ giúp một tay, vừa đưa một cái trâm

https://thuviensach.vn

cài cho cung nữ, vừa nói với Trần thị: "Hiện tại tâm tình phu nhân cũng có thể buông lỏng một chút rồi chứ?"

Trần thị giật mình, lúc này mới nhớ tới nàng đến đây để làm gì, vừa rồi chỉ lo khóc.

Tuy rằng chỉ cách một ngày nhưng thân là mẹ ruột, chỉ cần một điểm biến hoá nhỏ trên người A Đoàn, Trần thị cũng có thể phát hiện ra. Tiểu cô nương sắc mặt hồng nhuận, tinh thần thoải mái, tuy rằng không muốn thừa nhận nhưng quả thật dù A Đoàn không ở bên cạnh nàng nhưng vẫn được chăm sóc rất tốt. Hơn nữa A Đoàn và công chúa An Dương lại ở cùng một chỗ, cẩn thận nhớ lại một chút, những cung nữ và nhũ mẫu kia đều là số chẵn.

Điều đó cho thấy hoàng hậu nương nương quả thật không có bất công, đãi ngộ hai người đều như nhau.

Hơn nữa nếu Hoàng Hậu đã nuôi dưỡng hai tiểu cô nương cùng một chỗ, có thể nói rằng ít nhất hiện tại hoàng hậu rất thích A Đoàn, nữ nhi do người sinh ra cũng đặt chung một chỗ để chăm sóc. Dù cho Trần thị là người rất cẩn thận cũng phải thừa nhận hoàng hậu đúng là đối xử với A Đoàn rất tốt, kể cả vật chất cũng không bạc đãi nữ nhi nhà nàng chút xíu nào.

Bích Sơ nói không sai, quả thật tâm tình Trần thị đã buông xuống không ít, nhưng lại không muốn trả lời. Muốn gặp nữ nhi phải tiến cung, còn phải xuy sét tâm tình của hoàng hậu, gặp được một lần, lần sau càng thêm khó khăn. Đương nhiên Trần thị cũng không giận Bích Sơ, chỉ là muốn cười cũng không được, miễn cưỡng nặn ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn.

Bích Sơ nhìn bộ dạng này của Trần thị càng thêm không đành lòng, mở miệng muốn nói Hứa tiểu thư sẽ không phải ở trong cung lâu, bên kia

https://thuviensach.vn

Thái Tử đã có tính toán, chỉ cần nhẫn nại một thời gian ngắn nữa là được. Nhưng nghĩ ngợi mãi vẫn không muốn tự mình nói ra. Ngừng một chút mới nói: "Buổi sáng thái tử điện hạ đều học với thái phó, buổi chiều không có việc gì. Nếu phu nhân đã tới có lẽ cũng nên qua bên đó một lần."

"Buổi tối tiểu thư đều nghỉ ở bên đó."

Cho dù Trần thị không nói Bích Sơ cũng biết, trong lòng nàng ta vẫn có chút oán hận, đối mặt với đương sự là thái tử chỉ sợ trong lòng càng mất hứng. Cơ hội này vẫn nên để lại cho thái tử đi, biết đâu có thể làm cho quan hệ của hai người tốt lên một chút. Thái tử điện hạ để ý Hứa tiểu thư như vậy, Trần thị là mẹ ruột hẳn là cũng muốn lấy lòng.

Ban đầu Trần thị cũng không nghĩ sẽ đến bên kia thỉnh an thái tử, nhưng khi nghe lời Bích Sơ nói liền nghĩ lại, bên này vì có công chúa An Dương nên hoàng hậu chuẩn bị tất cả đồ đạc rất chu đáo, thái tử bên đó thì sao? Thái tử vẫn chỉ là một đứa nhỏ, cho dù biết rằng nhất định hoàng hậu sẽ an bài nhưng nàng vẫn muốn đi xem một lần mới có thể an tâm.

"Cũng được, ta vẫn luôn muốn đến thỉnh an thái tử điện hạ." Trần thị cười cười đáp ứng.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 20

Hôm nay hoàng hậu thật sự rất bận rộn, sau đó lại có rất nhiều việc nên chỉ có thể trò chuyện qua loa vài câu với Trần thị. Cũng thật cảm tạ vì hoàng hậu bận như vậy, Trần thị mới có thể chơi cùng A Đoàn nguyên một buổi sáng. Đến giờ ăn trưa hoàng thượng lại tới, đương nhiên Trần thị không thể dùng bữa cùng hoàng hậu nên Bích Sơ đã chuẩn bị bữa trưa riêng cho nàng.

Còn chưa đến cửa Đông cung của thái tử, từ xa Trần thị đã trông thấy một tiểu hài tử đứng ở cửa đang hết nhìn đông lại nhìn tây, đến gần hơn, lại thấy người nọ chạy về phía nàng, nhìn kỹ một lúc quả nhiên là Giang Vạn Lí. Hắn cười tít mắt thỉnh an Trần thị: "Phu nhân tới rồi, nô tài đã đứng ở cửa đợi ngài rất lâu đấy!"

"Hận không thể chạy đi kéo ngài tới đây đó."

Trần thị buồn cười cho hắn đứng dậy: "Ngươi thật dẻo miệng, mau dẫn ta vào bái kiến thái tử điện hạ đi."

"Phu nhân, hay là ngài theo nô tài đi xem phòng của tiểu thư trước. Mỗi ngày sau khi dùng bữa hoàng thượng sẽ hỏi han về tình hình học tập của thái tử điện hạ, vừa rồi thái tử đã qua chỗ hoàng thượng, một lát nữa mới có thể trở về."

Lại vỗ ngực cam đoan: "Phu nhân yên tâm, nô tài sẽ dẫn ngài đi tham quan khắp nơi một lượt, tuyệt đối sẽ rất thú vị."

https://thuviensach.vn

Trong cung người nào cũng đều bận rộn, thái tử nhỏ như vậy cũng không ngoại lệ, để gặp được hoàng hậu còn phải chờ một buổi sáng, Trần thị gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

Cùng nữ nhi chơi đùa một buổi sáng, vừa rồi lại có Giang Vạn Lí nói mấy lời vui vẻ, tâm tình Trần thị tốt lên rất nhiều, thế nhưng sau khi bước vào Đông cung của thái tử lại hơi hơi chau mày. Nơi thái tử ở không cần nói đến, dĩ nhiên là đại khí uy nghiêm, chung quy vẫn là tẩm điện của bậc quân vương. Những cái khác đều miễn bàn đến, chỉ là màu sắc này...quá mức lạnh lẽo.

Tuỳ ý có thể thấy được màu đen, tuy rằng có viền vàng giúp trung hoà một chút nhưng vẫn quá mức lạnh lẽo. Nếu không phải cả gian phòng đang đứng đầy thái giám và cung nữ, nếu đứng một mình ở đây tuyệt đối sẽ có cảm giác âm sâu. Giang Vạn Lí thu hết biểu cảm của Trần thị vào trong mắt, trong lòng trộm cười , cũng không giải thích gì, chỉ cúi đầu bước đi.

Lúc đứng ở cửa phòng A Đoàn, Trần thị không ôm bất cứ hi vọng nào, chân mày đã bắt đầu nhíu chặt. Nếu phòng của A Đoàn cũng là một dạng như vậy, thà cứ ở chỗ của Hoàng Hậu nương nương còn tốt hơn.

"Chính là đây!" Giang Vạn Lí vừa nói vừa đẩy cửa phòng.

Nhịn cười nguyên một đoạn đường đến lúc này không cần nhịn nữa, chỉ là thích thú nhìn Trần thị đang trợn mắt há mồm.

Hiện tại cảm giác của Trần thị không biết phải hình dung thế nào? Giống như một người vẫn đang sờ soạng đường đi vào ban đêm, đi đến cuối đường mới phát hiện thì ra mặt trời đã sớm ló dạng. Miệng há hốc kinh ngạc nhấc chân đi vào, giống như đang bước vào một thế giới toàn màu xanh. Lọt vào trong tầm mắt là đủ loại màu xanh.

Xanh lam,xanh thẳm,xanh đen...đủ loại màu xanh.

https://thuviensach.vn

Giang Vạn Lí nhẹ giọng nhắc nhở: "Phu nhân, ngài hãy nhìn trên đầu."

Trần thị nghe tiếng ngước lên nhìn, đôi mắt lại trừng lớn thêm vài phần. Trần phòng cũng được sơn thành một mảng xanh biển, càng phô trương hơn nữa là xà nhà cũng được vẽ hình cuộn sóng, bên trong còn có mấy cái đuôi cá rực rỡ sắc màu của những chú cá nhỏ như đang tung tăng bơi lội.

Ngoài dự tính quá mức, Trần thị không biết phải hình dung tâm trạng mình lúc này ra sao nữa. Từ lúc nhìn thấy trang hoàng ở Đông cung, vốn cho là tính tình của Thái Tử không khỏi quá mức thâm trầm, thế nhưng ngoài ý muốn gian phòng mà hắn chuẩn bị cho A Đoàn lại sinh động và thú vị đến vậy.

Giang Vạn Lí không thời khắc nào là không muốn tăng thêm hảo cảm cho thái tử trong mắt Trần thị: "Phu nhân, ngài không biết đấy thôi, thái tử rất thích đọc sách, không chỉ những bộ sách ở quốc thư mà thái tử còn đọc cả những bộ sách của ngoại quốc nữa. Cũng không biết thái tử đọc được ở đâu nói là màu xanh có thể làm tâm tình con người chuyển biến tốt, là màu thích hợp nhất cho tiểu hài tử."

"Hết thảy nơi này đều là do thái tử tự mình thiết kế."

Cũng không chờ Trần thị đáp lời lại kéo kéo ống tay áo Trần thị: "Ngài đi theo nô tài." Trần thị còn chưa kịp phản ứng, mơ hồ đi theo Giang Vạn Lí rời khỏi căn phòng này, đi tới căn phòng ngay bên cạnh. Cửa vừa đẩy ra,Giang Vạn Lí cũng không đi vào mà đứng ở cửa nhường đường, chỉ xuống dưới đất nói: "Ở đây đã được trải ba lớp thảm dày."

Trần thị cúi đầu nhìn, quả nhiên trải thảm rất dày, độ cao so với bậc cửa cũng không khác biệt lắm. Phía trên cùng là một lớp thảm len lông cừu màu tuyết trắng. Hơi đưa người ngó vào bên trong, gian phòng này ngoại

https://thuviensach.vn

trừ trải thảm tuyết trắng, bên trên bày đủ loại động vật nhỏ làm bằng gỗ,những chú vịt con, gà con...tất cả đều được sơn màu sắc rực rỡ.

Trừ những thứ đó ra, tất cả những đồ đạc khác đều không có.

"Cái này,căn phòng này..." Trong lòng Trần thị đã có một suy đoán.

Trong lòng Giang Vạn Lí cũng rất hâm mộ, lúc trước khi Thái Tử cho làm căn phòng này, hắn vẫn luôn nghĩ, thái tử phi tương lai quả thật là tốt số mà.

"Thái tử điện hạ nói chờ tiểu thư lớn hơn một chút, đến lúc biết bò có thể đến căn phòng này chơi. Nơi này không có đồ đạc gì, hơn nữa những vật bén nhọn cũng đều được mài tròn hết, tiểu thư có thể thoải mái chơi đùa."

Trần thị không nói lời nào, bởi vì nàng hoàn toàn không biết nói cái gì. Còn nói là không yên tâm nên muốn đến xem tận mắt, nhưng những thứ này so với nàng chuẩn bị thì còn tận tâm hơn rất nhiều.

Lần này Giang Vạn Lí cũng không kéo tay áo Trần thị nữa mà tự mình đi tới căn phòng bên cạnh đẩy cửa ra, Trần thị sững sờ nhìn qua: "Vẫn còn nữa sao?" Giang Vạn Lí gật đầu. Trần thị nuốt nước miếng một cái, lần nữa đi tới bên cạnh, đã có chút chết lặng.

Lần này là một căn phòng trang trí bình thường, bất quá lại rất trống trải,c ái gì cũng không có, chỉ là một căn phòng đặc biệt lớn.

Khó hiểu nhìn thoáng qua, Giang Vạn Lí đã bắt đầu giải thích: "Gian phòng này chỗ để cho tiểu thư chơi ."

"Chỗ chơi?" Trần thị chỉ vào gian phòng bên cạnh: "Không phải trong kia đã có rất nhiều đồ chơi sao?"

https://thuviensach.vn

Giang Vạn Lí lắc đầu nhấc chân đi vào, Trần thị theo sát phía sau, đi tới một chỗ trống trong phòng, chỉ vào một khối gỗ đột nhiên xuất hiện trên xà nhà nói: "Chỗ này là để làm cho tiểu thư một cái xích đu. Vốn là thái tử định làm một cái xích đu ở ngoài hoa viên, còn chỗ này là để dùng lúc tiểu thư được ba, bốn tuổi. Thái tử nói lúc đó tiểu thư vẫn còn nhỏ, chạy ra bên ngoài chơi xích đu bị gió lạnh sẽ không tốt."

"Vì vậy liền làm thêm một cái ở trong phòng."

Lại chỉ vào một chỗ khác trong phòng nói: "Chỗ này sẽ làm một con ngựa gỗ, còn chỗ này sẽ làm một cái ghế đu..."

Giới thiệu một hồi, Trần thị càng thêm ngây ngốc, cuối cùng trực tiếp hỏi: "Chẳng lẽ toàn bộ trắc điện đều là chuẩn bị cho Đoàn Nhi?" Bên cạnh còn có mấy gian phòng nữa. Giang Vạn Lí cũng gật đầu: "Đúng vậy, bất quá còn chưa bắt đầu làm. Có lẽ thái tử điện hạ còn đang suy nghĩ xem sẽ bài trí như thế nào, trước mắt cứ đem dọn trống hết các phòng rồi mới bắt đầu làm."

Đột nhiên Trần thị cảm thấy những lo lắng của nàng có chút buồn cười, đãi ngộ này so với ở nhà mình còn tốt hơn gấp nhiều lần, càng quan trọng hơn chính là tâm ý. Tuy không hiểu chuyện triều chính nhưng Trần thị cũng biết thái tử có bao nhiêu xuất sắc, có bao nhiêu người khen ngợi hắn. Trời sinh đã là thiên tài, nhưng để trở thành Long Phượng thì cần phải cố gắng gấp trăm lần. Thái tử còn nhỏ đã xuất sắc như thế, còn có thể dành tâm tư lo liệu tốt mọi chuyện của Đoàn Nhi như vậy.

Thật sự là quá đầy đủ rồi!

Khoát tay nói với Giang Vạn Lí: "Ta còn có việc ở phủ phải xuất cung trước, có lẽ không chờ được thái tử điện hạ rồi."

Giang Vạn Lí kinh ngạc: "Phu nhân sao vậy? Ngài không muốn gặp mặt thái tử một lần rồi đi sao?"

https://thuviensach.vn

Trần thị thở dài: "Ta cũng không muốn gạt ngươi, vốn là ta không yên tâm nên mới đến đây xem qua một lần, hiện tại xem ra đúng là ta suy nghĩ nhiều rồi. Thái tử điện hạ đối xử với Đoàn Nhi rất tốt, người làm mẹ như ta đây cũng có thể yên tâm. Thái tử điện hạ bận rộn học hành, ta cũng không cần phải chiếm dụng thời gian của thái tử làm gì."

Giang Vạn Lí cẩn thận nhìn vẻ mặt của Trần thị, xác định nàng chỉ có chút mệt mỏi, tuyệt đối không có lệ ẩn trong lời nói, lúc này mới yên tâm. Thái tử cũng không phân phó việc này, chỉ nói nếu như Trần thị muốn nhìn thì cứ đưa nàng đến xem phòng ngủ của thái tử phi là được. Giang Vạn Lí tự chủ trương dẫn Trần thị đi xem hết một lượt, còn tận tình giới thiệu.

Hỏi lại mấy lần, xác định Trần thị thật sự muốn trở về mới đưa nàng xuất cung.

Lần này Trần thị nhập cung cũng chỉ nói chuyện vài câu qua loa với hoàng hậu, thái tử thì ngay cả mặt cũng chưa nhìn thấy, thế nhưng tâm lại an định hơn phân nửa. Ít nhất từ giờ cho đến khi A Đoàn bắt đầu hiểu chuyện, cuộc sống của con bé đều luôn vui vẻ, thoải mái, chỉ cần như vậy là đủ rồi.

Lúc Thái Tử trở lại nghe nói Trần thị đã xuất cung, nhìn về phía Giang Vạn Lí đang nhảy nhót hỏi: "Ngươi đã làm gì?" Bị ánh mắt lạnh lùng nhìn qua, Giang Vạn Lí chột da, thu hồi vênh váo trong lòng, thành thật đem mọi chuyện từ đầu tới cuối khai báo lại một lần.

Đương nhiên cũng cường điệu một chút khi kể lại biểu hiện của Trần thị từ kinh ngạc, kinh hỉ rồi cuối cùng là yên tâm, hắn vẫn nghĩ muốn tranh công một chút.

Vẻ mặt Ngô Đồng không đổi, thậm chí cứ thong dong như vậy nhìn Giang Vạn Lí, cứ nhìn như vậy không nói lời nào.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng vẫn là Giang Vạn Lí không chịu nổi nữa, có chút uỷ khuất quỳ xuống cầu xin tha thứ: "Nô tài không nên tự tiện làm chủ, thỉnh thái tử điện hạ trách phạt."

Hắn chính là rất thông minh, chỉ là quá linh hoạt, khi còn bé đã như vậy, về sau trưởng thành cũng vẫn là như thế. Ngô Đồng có tâm tư muốn làm cho hắn ổn trọng hơn một chút, không nghĩ tới từ nhỏ đã bắt đầu giáo huấn mà vẫn không được.Thôi kệ, hắn đã linh hoạt thì cứ để hắn như vậy, nếu về sau tính tình A Đoàn vẫn Trầm tĩnh, có hắn hầu hạ bên cạnh cũng có thể náo nhiệt hơn một chút.

"Lần sau không được lấy lí do này nữa."

"Mau báo với sư phụ của ngươi đi đến cung của mẫu hậu đón Đoàn Nhi về đi."

Xế chiều hôm nay hắn vốn muốn dành thời gian gặp Trần thị một chút, nếu người đã đi rồi, vậy thì chơi với Đoàn Nhi đi.

Tuy rằng A Đoàn bây giờ vẫn còn chưa biết gì, nhưng đối với Trần thị vẫn có một loại bản năng thân cận. Chơi với Trần thị cả một buổi sáng rất cao hứng, kết quả tỉnh ngủ lại không thấy Trần thị đâu nữa. Tuy rằng không khóc nhưng miệng vẫn xẹp xuống, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ rõ vẻ mất hứng. Lúc được ôm tới Đông cung, đầu tiên là trừng mắt nhìn xung quanh, vẫn không nhìn thấy Trần thị đâu.

Cái miệng nhỏ nhắn vểnh lên.

Lúc Ngô Đồng bế nàng, cái miệng nhỏ của nàng đã có thể treo được cái bình nhỏ lên, ánh mắt cũng có chút phiếm hồng nhưng vẫn không khóc.

Ngô Đồng vững vàng đem nàng ôm vào trong ngực, khuôn mặt vốn có chút nhu hoà bỗng trở nên u tối, lạnh lẽo nhìn A Đoàn. Giang Vạn Lí ở một bên khiếp đảm, chủ tử đây là làm sao vậy?

https://thuviensach.vn

Mi mắt thật dài che khuất ánh mắt thái tử, Giang Vạn Lí không thể nhìn ra đến tận cùng là hắn đang suy nghĩ cái gì. Chỉ là thấy hắn nhìn như vậy một hồi lâu mới cất giọng vô cùng phức tạp nói với thái tử phi vẫn còn chưa hiểu gì: "Tại sao lại không khóc? Ngươi không biết trẻ nhỏ phải khóc thì mới được cho ăn sao?" Đôi tay cũng không tự giác siết chặt.

Chuyện gì cũng cất giấu trong lòng, chuyện gì cũng muốn tự mình giải quyết, vĩnh viễn đoan trang, vĩnh viễn rộng lượng, bất kể như thế nào nàng cũng không nổi giận, nàng cũng không chịu nói cho ta biết trong lòng nàng còn ẩn chứa bao nhiêu chuyện như vậy.

Sau đó, chỉ một lần bùng nổ đã mang đi hết tất cả, một chút cơ hội cũng không lưu lại cho ta.

Bị Ngô Đồng ôm hơi dùng quá sức, A Đoàn không thoải mái, trong miệng kêu hừ hừ, thân mình nhỏ cũng vặn vẹo, chân mày gắt gao nhíu lại, rất mất hứng trừng Ngô Đồng. Vài lần Giang Vạn Lí muốn nhắc nhở lại không dám mở miệng, cuối cùng chỉ còn cách ho khan vài tiếng.

"Khụ! Khụ! Khụ!"

Lúc này Ngô Đồng mới bừng tỉnh, nhìn thấy dáng vẻ không thoải mái của A Đoàn vội vàng buông lỏng cánh tay. Nhìn thẳng vào mắt tiểu cô nương, bế tắc nhăn mày lại : "Xin lỗi, là do ta không khống chế được..." Khom người muốn chạm mặt vào mặt nàng, còn chưa tới gần đột nhiên cảm giác lòng bàn tay một trận ẩm ướt, toàn thân bỗng cứng lại...

Thái Tử làm sao vậy? Giang Vạn Lí khó hiểu nhìn Ngô Đồng đang giữ nguyên tư thế khom lưng.

Một lát sau cái mũi đột nhiên động đậy, vô thức cất tiếng: "Mùi gì vậy nhỉ? Không hiểu mùi lạ ở đâu ra vậy?" Mũi không ngừng ngửi ngửi. Ngô Đồng lập tức đứng thẳng người: "Đi ra ngoài."

https://thuviensach.vn

"Dạ?" Giang Vạn Lí còn chưa kịp phản ứng.

Ngô Đồng không để ý tới hắn, chỉ phân phó lại lần nữa: "Tất cả mọi người đi ra ngoài, ngay lập tức."

Quy tắc của Đông cung chính là chỉ cần thái tử lên tiếng ngay lập tức phải chấp hành, không được phép chậm trễ dù chỉ một giây. Giang Vạn Lí tuy không rõ vì cái gì nhưng vẫn phải đi theo những người khác, khó hiểu lui xuống.

Khoé mắt Ngô Đồng co giật nhìn chất lỏng màu vàng trên tay, lại nhìn thoáng qua vẻ mặt vô tội của tiểu A Đoàn.

Đấu tranh hồi lâu, cuối cùng bất đắc dĩ cười nói: "Quả nhiên là kiếp trước ta nợ nàng."

Cam chịu cầm lấy chiếc tã ở bên cạnh...

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 21

Thời tiết tháng sáu như một đứa trẻ, thay đổi thất thường. Mới vừa rồi vẫn là ánh nắng chói chang chiếu xuống, chưa đầy một khắc sau đã mây đen dày đặc, sấm chớp đùng đùng, mắt thấy sắp mưa to tầm tã. Bọn thái giám, cung nữ qua lại đều ào ào bước nhanh hoặc trực tiếp đứng dưới mái hiên chuẩn bị tránh mưa. Thế nhưng lại có một nhóm cung nữ đang la to, cuống quýt tìm kiếm.

"Công chúa An Dương!"

"Hứa tiểu thư!"

"Chủ tử mau ra đây đi, chúng ta phải trở về thôi!"

Những người khác nhìn thấy cũng hiểu được, khẳng định là hai tiểu yêu tinh lại trốn mất rồi, đám nô tài vì hai người này mà cảm thấy thật bất đắc dĩ. Công chúa An Dương là bảo bối trong tay hoàng hậu nương nương, Hứa tiểu thư lại là thái tử phi tương lai, hai người đều còn chưa đến tuổi có thể hiểu chuyện nên quy củ cũng chưa được dạy bảo, đành để cho các nàng tự do làm bừa.

Cũng may hai người chỉ ham chơi chứ không phải là kiêu căng, cũng chưa từng thấy các nàng đánh chửi nô tài. Chỉ là rất ham chơi, bất cứ lúc nào cũng có thể chạy mất không thấy người đâu. Hoàng hậu nương nương mặc kệ, thái tử lại càng không quản, bọn nô tài cũng chỉ có thể nhận mệnh cả ngày chạy theo sau.

https://thuviensach.vn

Vừa gọi mấy câu đã nghe thấy sấm rền vang từng trận, mưa to cứ như vậy trút xuống, những người khác ngược lại vừa tránh mưa vừa xem trò vui, chỉ có đám nô tài kia vẫn chật vật tìm kiếm khắp nơi.

Trong một hòn non bộ ở ngự hoa viên, hai tiểu cô nương phấn điêu ngọc mài đang trừng mắt nhìn nhau, không thèm để ý đến tiếng hô của bọn nô tài cách đó không xa. Hai người đều khoảng bốn, năm tuổi, khuôn mặt như bạch ngọc nhỏ nhắn bầu bĩnh rất khả ái, trên người đều mặc kỵ trang* giống nhau như đúc, chỉ khác là một người màu hồng, một người màu xanh.

*kỵ trang: trang phục cưỡi ngựa

An Dương giậm chân, chiếc chuông nhỏ hồng nhạt trên cổ chân kêu đinh đang.

"Làm thế nào bây giờ Đoàn Nhi? Chắc chắn mẫu hậu sẽ lại phạt ta chép sách!"

Ban đầu là do thời tiết quá nóng lại không muốn trở về nên mới có thể bỏ lại bọn nô tài chạy đến trốn ở trong hòn non bộ. Giờ thì hay rồi, mưa không dứt khẳng định là không thể trở về, mẫu hậu sẽ rất tức giận. Chơi có thể, phá phách nghịch ngợm có thể, thậm chí có thể chạy đến thư phòng của phụ hoàng chơi, nhưng mẫu hậu tuyệt đối không cho phép trời đổ mưa mà vẫn chạy loạn ở bên ngoài.

"Lần này chết chắc rồi!"

Công chúa An Dương theo thói quen lại bắt đầu cắn móng tay.

Vừa đưa tay đến bên miệng đã được A Đoàn chụp lại: "Sau khi trở về việc đầu tiên hoàng hậu nương nương làm chính là kiểm tra móng tay của ngươi, nếu phát hiện ra ngươi lại cắn thì hình phạt sẽ không chỉ là chép

https://thuviensach.vn

sách thôi đâu." Mặt lại vặn vẹo như một trái khổ qua: "Rõ ràng là ngươi cắn móng tay, sao lần nào ta cũng bị phạt theo chứ!"

Hai người cùng nhau lớn lên, mọi thứ đều giống nhau, bao gồm cả bị phạt. A Đoàn cũng cảm thấy thật uỷ khuất, hoàng hậu nương nương nói không sai, tỷ muội tốt nên có phúc cùng hưởng. Thế nhưng An Dương cắn móng tay chính nàng cũng không quản được, lại càng không thể lúc nào cũng nhìn đến nàng ta. Cũng không buông tay, cứ lôi kéo như vậy miễn cho nàng ta lại cắn tiếp.

An Dương cũng không dãy dụa nhưng lại phản bác: "Còn nói ta sao, lần trước chính ngươi vụng trộm chạy ra ngoài rồi ngã làm chân bị thương, thái tử ca ca liền không cho ngươi ra khỏi cửa một tháng, ta cũng bị mẫu hậu nhốt lại một tháng nha!"

Điều này đúng là làm A Đoàn đuối lý, chân nàng bị thương không thể ra khỏi cửa, An Dương cũng bị nhốt nguyên một tháng.

"Được rồi, được rồi, ta sẽ viết với ngươi. Có lần nào ngươi bị phạt mà không phải là ta viết giúp chứ!"

Lúc này An Dương mới hài lòng, mọi người cùng chịu khổ tự nhiên sẽ không thấy khổ nữa. Cũng không ngại bẩn, đặt mông ngồi xuống một tảng đá, đôi chân nghịch ngợm đạp lên một hòn non bộ nhỏ bị ướt nước mưa. A Đoàn cúi đầu sửa sang lại y phục, đem ngọc bội cẩn thận che kín hơn một chút, nếu trời vẫn mưa không ngừng đành phải đội mưa trở về, cũng không thể để ngọc bội bị ướt được.

An Dương vừa nghiêng đầu nhìn thấy động tác của A Đoàn liền mở miệng: "Yên tâm đi, ngọc bội bị dính nước một chút cũng chẳng làm sao đâu, hơn nữa thái tử ca ca đối xử với ngươi tốt như vậy, sẽ không trách ngươi gì đâu."Dĩ nhiên An Dương biết miếng ngọc bội này, đó chính là bảo bối của A Đoàn, người khác không dễ gì đụng vào được.

https://thuviensach.vn

Lại uỷ khuất nói: "Ngươi thật tốt, ca ca sẽ không phạt ngươi, còn mẫu hậu thì lúc nào cũng muốn phạt ta."

Thái tử ca ca sẽ không phạt nàng ư? A Đoàn nuốt nước miếng một cái, nghĩ tới một số việc, trên người lại có chỗ cảm thấy đau âm ỉ. Vừa nghĩ tới chuyện này lại cảm thấy sốt ruột hơn cả An Dương, vội vàng lôi kéo nàng đứng lên: "Chúng ta mau trở về đi!"

An Dương bị A Đoàn kéo không kịp phòng bị: "Bên ngoài vẫn còn đang mưa đó!"

"Không sao đâu, bọn nô tài ở bên ngoài nhìn thấy chúng ta sẽ chạy đến, sẽ không bị ướt mưa lâu đâu."

"Chúng ta nhanh đi ra ngoài đi!"

Vừa nói vừa lôi kéo An Dương đi ra ngoài. An Dương thấy A Đoàn có chút nóng vội, tuy rằng không nguyện ý nhưng vẫn đi theo ra ngoài. Quả nhiên vừa đi ra bọn nô tài ở gần đó nhìn thấy vội chạy đến, nhưng quả thật trời mưa quá lớn, hai người vừa mới chạy ra đã ướt sũng.

Sắc mặt A Đoàn lập tức thay đổi, An Dương cũng vậy, mỗi người nhanh chóng chui vào một chiếc ô do bọn nô tài đưa đến.

"Buổi tối ngươi nhớ đến giúp ta chép sách!"

"Buổi tối ta sẽ đến chép sách giúp ngươi!"

Hai người đồng thanh nói ra câu này, thế rồi một người trở về Trung cung, một người trở về Đông cung.

Trở lại Đông cung, A Đoàn liền vùi đầu đi về phía phòng mình, trước tiên phải thay y phục đã. Mới đi được vài bước bả vai bỗng bị người chụp lại, A Đoàn giật mình ngẩng đầu lên, nhìn thấy người đến là Tiểu Giang

https://thuviensach.vn

công công mới hít một ngụm khí lớn, đưa tay vỗ vỗ ngực, còn tưởng rằng là thái tử ca ca chứ!

Ai ngờ Tiểu Giang công công bình thường vẫn luôn giúp mình che giấu thế nhưng lại không nói gì, A Đoàn chợt dừng động tác, khoé mắt co rút: "Thái tử ca ca đã trở lại sao?"

Giang Vạn Lí buồn cười nhìn bộ dáng sợ sệt của nàng: "Thái tử hôm nay về sớm, nói khi nào ngài trở về lập tức đi gặp thái tử."

Toàn thân A Đoàn như quả bóng bị xì hơi, lưu luyến nhìn về hướng gian phòng của mình, nghẹn miệng gục đầu chậm rì rì bước tới thư phòng. Giang Vạn Lí buồn cười lắc đầu, phân phó người kêu bọn hạ nhân ra ngoài tìm A Đoàn trở về. Người đã trở lại rồi, không cần tìm nữa.

A Đoàn lê bước nửa ngày mới đến cửa thư phòng, lại không dám bước vào, do dự hồi lâu mới thò đầu vào nhìn quanh. Kết quả còn chưa thấy người đã nghe được giọng nói của thái tử ca ca.

"Muốn ta phải ra bế ngươi vào nữa sao?"

"Không cần, không cần,muội tự đi vào."

A Đoàn theo phản xạ trả lời, vừa nói vừa bước nhanh vào bên trong, thành thật đứng trước bàn học, lưng thẳng tắp, hai tay cũng để thật nghiêm chỉnh, người không biết còn tưởng nàng đang đứng trong quân doanh.

Mười tuổi Ngô Đồng đã bớt đi vẻ ngây ngô, mỗi ngày lại tăng thêm một phần ổn trọng, đã bắt đầu giúp hoàng thượng xử lý quốc sự. Vẫn như trước cúi đầu xem sổ con trong tay, không cần nghĩ cũng đoán được A Đoàn lại đang bày ra bộ dáng ngoan ngoãn, mỗi lần nàng làm sai chuyện gì đều như vậy.

"Nói đi, hôm nay lại trốn ở chỗ nào?,

https://thuviensach.vn

Đoàn Nhi cũng thành thật trả lời: "Là hòn non bộ ở vườn hoa Thược Dược trong ngự hoa viên."

Thái tử ca ca cũng giống hoàng hậu nương nương, nàng và An Dương chơi thế nào cũng được nhưng mỗi lần trở về đều phải báo cáo đã trốn ở chỗ nào, vì sao mà bọn nô tài không tìm ra được. Ngô Đồng vừa nghe liền hiểu tại sao, hòn non bộ kia rất nhỏ, bên trong có một thông đạo chỉ có tiểu hài tử mới có thể chui vào. Trách không được bọn nô tài tìm không ra, cũng không cần hỏi nguyên nhân nữa, đại khái là bọn họ cũng không nghĩ tới nơi đó.

"Vậy à!"

Sau đó không quản A Đoàn nữa, cũng chưa từng ngẩng đầu lên, chỉ chuyên tâm xử lý công việc của mình.

A Đoàn cũng không nắm rõ hôm nay thái tử ca ca đến cùng là tức giận hay không, chỉ dám nâng mắt nhìn sắc mặt hắn. Nhìn một chút liền ngẩn người, thái tử ca ca trưởng thành thật đẹp trai nha, so với đại ca còn ưa nhìn hơn, chỉ là lúc không nói lời nào bộ dáng có chút doạ người, dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn người khác càng doạ người hơn, khiến người khác đến nói cũng không dám nói.

"Hắt xì!" Đột nhiên thấy ngứa mũi liền hắt hơi một cái.

A Đoàn không để ý cúi đầu xoa xoa cái mũi của mình, vừa ngẩng đầu lên đã thấy thái tử ca ca cau mày đứng trước mặt, sau đó thân mình nhẹ bẫng liền bị bế lên. A Đoàn theo thói quen ôm hõm cổ Ngô Đồng, cũng không cần nghĩ liền làm nũng: "Ca ca đừng nổi giận,về sau muội không dám nữa..."

Giọng nói mềm mại, còn lấy mặt cọ cọ vào mặt Ngô Đồng. Nhưng thật hiếm thấy, bình thường dùng chiêu này bách phát bách trúng vậy mà lần này lại không có hiệu quả.

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng bế A Đoàn bước nhanh tới phòng của nàng, từ bên sườn mặt có thể thấy mày kiếm đang gắt gao nhăn lại.

"Nếu đã trốn ở hòn non bộ tại sao cả người lại ướt đẫm? Đã ướt như thế này vì sao không thay quần áo trước?" Nét mặt đã hiện lên lãnh ý.

Lần này A Đoàn xác định thái tử ca ca nhất định rất tức giận, giọng điệu này với lúc bình thường giáo huấn Tiểu Giang công công giống nhau như đúc. Thành thực giải thích: "Mưa quá lớn, muội vừa chạy ra khỏi đó dã bị ướt hết. Vừa trở về liền đụng phải Tiểu Giang công công, hắn nói muội phải lập tức tới gặp huynh nên muội chạy tới luôn, còn chưa kịp thay xiêm y."

Không chút do dự liền ở phía sau bán đứng Giang Vạn Lí đang bỏ tâm sức chuẩn bị canh gừng cho nàng.

Giang Vạn Lí thầm than khổ, trời đất chứng giám, bây giờ đang là giữa mùa hè, dù có tắm nước lạnh cũng không làm sao. Tuy lúc A Đoàn trở lại cả người ướt đẫm nhưng hôm nay trời nóng, đi vài bước đã khô đến phân nửa, hơn nữa thái tử điện hạ không thích dùng băng nên trong phòng không có hàn khí, sẽ không bị lúc nóng lúc lạnh, thế nên mới không để nàng đi thay quần áo trước.

Ngô Đồng vẫn không đáp lời, chỉ là đôi môi mím lại thành một đường thẳng.

A Đoàn lặng lẽ le lưỡi, Tiểu Giang công công à chính ngươi đã nói "Tử hữu đạo bất tử bần đạo”* lần này ngươi cứ chết trước đi vậy.

*Tử hữu đạo bất tử bần đạo ý nói là chỉ cần mình sống là được, đạo hữu (cách gọi bạn bè của người tu đạo) sống chết không quan trọng.

Giao A Đoàn vào trong tay nhũ mẫu, phân phó mang nàng vào ôn tuyền tắm rửa. Đông cung có một dòng ôn tuyền lớn, Ngô Đồng lại cho dẫn

https://thuviensach.vn

một dòng nhỏ tới phía sau phòng A Đoàn. Cho dù có nước ấm nhưng đi qua đi lại cũng mất thời gian, trực tiếp làm một cái hồ nhỏ ở phía sau tiện hơn.

Trời quá nóng, A Đoàn thật không nguyện ý ngâm ôn tuyền, chỉ à bị ánh mắt lành lạnh của Ngô Đồng nhìn thoáng qua đành ngậm ngùi đi theo nhũ mẫu.

Vừa đi vào lại cảm thấy có chút may mắn, thái tử ca ca thật sự rất bận. Ở Đông cung ngoại trừ lúc ở trong thư phòng chính là buổi tối ngủ trong phòng, còn lại mọi thời điểm đều là đi theo hoàng thượng và các hoàng tử khác đọc sách với học về quốc sự. Hôm nay về sớm như vậy, nói không chừng một hồi sẽ lại đi ra ngoài.

Nghĩ tới điều này, A Đoàn cũng không chê ôn tuyền nóng nữa, ở bên trong vùng vẫy một hồi lâu, đến khi toàn bộ thân mình đều đỏ ửng mới bò lên. Thay xong xiêm y tâm tình nàng rất tốt, vừa khẽ hát vừa nhảy chân sáo ra ngoài, kết quả nhìn thấy người ngồi trên giường liền thất thần, cả người trở nên ỉu xìu.

Sao hôm nay hắn lại rảnh rỗi vậy!

Ngô Đồng thong dong nhìn biểu tình nháy mắt đã chuyển đổi của nàng, vỗ vỗ bên giường: "Lại đây."

A Đoàn "ồ" một tiếng, đi tới bên giường ngồi đối diện Ngô Đồng, đôi mắt mở to vô tội cẩn thận nhìn qua, như là đang chờ phán quyết. Ngô Đồng lại quay người cầm một cái khăn bông thật lớn trùm lên đầu nàng. Toàn bộ đầu đều bị che kín, tầm mắt lập tức tối đi.

A Đoàn vừa định với tay lấy khăn xuống, Ngô Đồng thản nhiên nói: "Không được nhúc nhích."

https://thuviensach.vn

A Đoàn cứng ngắc ngồi ngay ngắn, không biết thái tử ca ca muốn làm gì.

Tầm mắt bị chặn lại, mọi cảm giác đều tập trung vào đỉnh đầu, mắt A Đoàn trừng lớn cẩn thận cảnh giác, kết quả chẳng cần đợi lâu liền cười tít mắt. An Dương nói không sai, quả nhiên thái tử ca ca đối xử với nàng rất tốt, huynh ấy đang giúp nàng lau tóc. Thái tử ca ca rất đẹp trai, tay cũng rất đẹp, thật dài lại cảm thấy rất có lực, nhưng hiện tại động tác của hắn rất nhẹ nhàng, không hề đau chút nào.

Ngô Đồng vừa giúp nàng lau tóc, vừa bóp đầu cho nàng. Nha đầu kia cả ngày cùng An Dương chạy loạn ở bên ngoài, thường xuyên kêu mệt. Nhưng chẳng được bao lâu, thân mình nhỏ bắt đầu ngã trái ngã phải, đầu cũng lắc lư theo, buồn ngủ sao?

Nhưng hắn còn chưa kịp nổi giận đây!

A Đoàn tưởng chừng sắp ngủ đến nơi, thình lình khăn bông trên đầu lập tức bị kéo ra, tuy rằng khí lực không lớn nhưng so với ôn nhu vừa rồi vẫn có khác biệt. A Đoàn lắc lắc đầu, lập tức tỉnh táo.

Mở mắt ngây ngô nhìn Ngô Đồng.

Ngô Đồng miễn cưỡng tựa vào bên giường, hai chân tuỳ ý vắt lên nhau, hai tay khoanh lại đặt trước bụng.

"Trước kia ta đã nhắc nhở ngươi, tuyệt đối không được làm cái gì?" Giọng điệu rất bình tĩnh.

"Tuyệt đối không được làm tổn thương tới thân thể mình."

Lời này chưa cần nghĩ cũng có thể nói ra. Từ nhỏ đến lớn bị nhắc nhở quá nhiều lần, chính là bài học kinh nghiệm máu và nước mắt của nàng.

https://thuviensach.vn

"Vậy hôm nay ngươi vì sao đã biết rõ còn cố ý vi phạm?"

Dù A Đoàn có buồn ngủ đến đâu thì lúc này cũng đã hoàn toàn thanh tỉnh, lập tức ngồi thẳng người biện minh: "Muội không cố ý nha, ở bên ngoài chơi bỗng nhiên trời đổ mưa, cái này làm sao muội khống chế được, hơn nữa muội đã lập tức trở về. Vốn là muốn quay về phòng thay quần áo trước nhưng chính huynh kêu muội phải tới gặp huynh ngay mà."

"Hơn nữa cho dù có bị dính mưa cũng đâu phải cố ý tổn thương thân thể mình."

Ngô Đồng nhướn mày: "Gặp mưa sẽ dẫn tới phong hàn, chẳng lẽ còn không phải?"

Xoa xoa huyệt thái dương, mấy ngày này thật sự hơi mệt,phải xử lý quá nhiều chuyện, còn phải thuyết phục mẫu hậu ở bên kia, để cho bà không ngăn cản việc cho Đoàn Nhi trở về nhà. Chính hắn không hết việc còn phải quản mấy chuyện này của nàng. Nha đầu kia vô tâm vô phế, ngay cả điều vô cùng trọng yếu hắn đã nhắc nhở cũng không thèm để vào đầu.

Ngồi thẳng người, hơi cúi đầu nhìn ánh mắt không phục của A Đoàn.

"Trời đổ mưa ngươi không thể khống chế, vậy tránh mưa thì ngươi có thể hay không? Nếu như đã trốn vào hòn giả sơn, vậy chứng tỏ trước lúc mưa các ngươi đã bỏ lại bọn nô tài, tại sao lúc đó không kêu bọn chúng tới đón mà lại tự mình chạy ra?"

Chẳng phải là sợ huynh sốt ruột sẽ nổi giận sao? A Đoàn há miệng muốn giải thích, Ngô Đồng gần như không để nàng kịp nói, tiếp tục mở miệng: "Nếu đã biết phải thay quần áo trước, tại sao còn chạy tới gặp ta?"

"Ta nhớ rõ lúc trước đã từng nói qua, nếu lời ta nói có mâu thuẫn với việc bảo trọng thân thể của ngươi thì có thể trực tiếp bỏ qua lời của ta."

https://thuviensach.vn

A Đoàn bị những lời nói liên tiếp của Ngô Đồng bức xuống, một điểm lui cũng không có. Cảm giác không phục vừa rồi nháy mắt đã biến mất: "Hiện tại là mùa hè, dù có bị dính mưa một chút cũng không sao, nếu là mùa đông chắc chắn muội sẽ không để bị như vậy..."

Ngô Đồng không trả lời, A Đoàn tiến lên phía trước kéo tay áo hắn, kết quả Ngô Đồng lại đứng lên.

"Thái tử ca ca..." Giọng nói mang theo tiếng nức nở.

Ngô Đồng đứng bên giường, sắc mặt lạnh lùng, hất cằm: "Ngươi biết phải làm thế nào rồi chứ?"

Vài năm ở trong cung, Đoàn Nhi biết Thái Tử ca ca một khi mặt biến sắc trở nên lạnh lùng là có ý gì, điều này muốn nói lên tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Sắc mặt đỏ lên, cắn môi cố gắng không để cho mình khóc, lại tiến lên thêm một chút, không cam lòng nhìn thoáng qua Ngô Đồng, phát hiện nét mặt hắn vẫn không thay đổi.

Đành nhận mệnh xoay người nằm xuống giường.

Bên tai truyền đến giọng nói vô tình của Thái tử ca ca.

"Mấy cái?"

Nước mắt lập tức trào ra, là sợ.

Người khác đều nói Thái Tử ca ca đối xử với nàng rất tốt, ngay cả An Dương cũng nói như vậy. Bình thường rất là tốt, nhưng trong chuyện này thì một chút cũng không tốt. Nói đánh là đánh, dù sao cũng không ai nhìn thấy, không ai biết, đã vậy còn muốn chính nàng phải nói mấy cái. Lần trước để ngã bị thương ở chân, nàng nói một cái, kết quả liền bị đánh mười cái.

https://thuviensach.vn

Con người này thật là, một chút cũng không lưu tình.

Một tháng kia không chỉ là dưỡng thương ở chân mà còn là dưỡng mông nữa, toàn là nằm lỳ ở trên giường. Tiểu Giang công công còn cười nhạo nói mình là con rùa,cả ngày chỉ nằm lỳ trên giường không hoạt động.

"Nói mau!" Giọng nói đã có chút mất kiên nhẫn.

A Đoàn rụt người lại,do dự một hồi,run run rẩy rẩy giơ cánh tay mũm mĩm lên.

"Năm cái được không?"

Không dám nói một cái nữa, lần trước ngã bị thương còn chảy cả máu, lần này chỉ là một cái hắt hơi nho nhỏ, hẳn là sẽ không đến mười cái nha.

Trả lời A Đoàn là một trận đau đớn truyền đến mông. Thật sự là rất đau, lại không dám la lên sợ bọn nô tài bên ngoài nghe thấy,việc này thật mất mặt mà,tuyệt đối không thể để người ngoài biết,ngay cả An Dương cũng không thể.A Đoàn gắt gao cắn răng chỉ phát ra một tiếng kêu đau nhỏ,toàn bộ mặt đều chôn trong chăn gấm.

Nước mắt không ngừng rơi,thân mình phát run,chờ đợi bốn cái còn lại.

Ngô Đồng giơ tay lên, lại nhìn đến bộ dáng thê thảm của A Đoàn thì tay đột nhiên không có lực lại thu về. Lần trước đánh nàng nghiêm trọng như vậy, thật sự là rất tức giận. Thái y nói nếu còn để ngã như vậy nữa thì xương cốt sẽ đều gãy hết. Không giáo huấn nàng một trận cho tử tế, không biết còn hồ nháo đến mức nào nữa.

Hôm nay lại là muốn nàng phải nhớ những lời này, nhớ tới những giáo huấn này,về sau tuyệt đối không dám tái phạm nữa.

https://thuviensach.vn

Ở trong cung thì không sao, có hắn trông coi, hiện tại mẫu hậu cũng chưa bắt đầu dạy dỗ nàng, cả ngày lại ở chung một chỗ với An Dương. Có hắn và mẫu hậu trông chừng , lại chỉ là hai tiểu cô nương tuổi còn nhỏ như vậy, thật sự là không có người nào làm khó được các nàng. Cho dù người nào có tâm tư độc ác gì cũng không thể tính trên đầu hai cô nhóc này được.

Nhưng nàng sắp trở về nhà, cuộc sống sau này không còn nằm dưới mí mắt hắn nữa.

Hai tỷ tỷ của nàng cũng không thể bớt lo. Về sau nàng sẽ gặp được đủ loại tâm tư của các tiểu thư khuê các, đến lúc đi học càng gặp được nhiều người và nhiều chuyện khác, tất yếu phải để nàng hiểu, phải bảo vệ bản thân thật tốt, đặc biệt là những lúc không có hắn ở bên cạnh. Hắn không thể vĩnh viễn che trở nàng, nàng phải tự học cách bảo vệ bản thân, phải tự mình thích ứng.

Hoàn cảnh nặng nề trong chốn thâm cung này đã tạo nên tính cách của nàng ở kiếp trước. Kiếp này thì sao? Ta cho nàng một cuộc sống tự do, nàng sẽ không tìm đến kết cục kia một làn nữa chứ?

Nghĩ tới chuyện này, Ngô Đồng một lần nữa quyết tâm giơ tay lên, nhưng còn chưa đánh xuống liền nhìn thấy A Đoàn đang phát run và âm thanh nức nở mơ hồ. Cứ giơ tay lên vài lần như thế nhưng vẫn không thể xuống tay, cuối cùng vẫn là dừng lại đứng bên cạnh, tự cảm thấy khó chịu với bản thân, vĩnh viễn đều không thể hạ quyết tâm với nàng. Nếu như lúc trước, khi nàng tự đóng cửa cung vài năm không chịu ra ngoài, nếu hắn cứ mạnh mẽ xông vào nói chuyện, kết quả phải chăng sẽ khác?

Sau khi A Đoàn qua đời, hắn đã hồi tưởng vô số lần, lúc trước không nên để mặc cho nàng tự phong bế chính mình, không nên ở bên ngoài ngây ngốc chờ đợi, ngây ngốc nhìn, lẽ ra nên trực tiếp đi vào mang người kéo ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Vì lòng tự tôn của chính mình, cùng với hy vọng chờ mong vài ngày sau nàng sẽ tự hết giận, dẫn đến nửa đời sau ngày đêm hối hận không thôi.

A Đoàn cắn răng chờ thật lâu vẫn không thấy cái roi thứ hai đánh xuống, chống khuỷu tay xoay người lại nhìn, lại thấy ánh mắt thái tử ca ca đều đỏ lên, đây là do bị nàng làm cho tức giận thành bộ dạng này sao? Lập tức từ trên giường nhảy xuống xông tới trước mặt Ngô Đồng không ngừng cam đoan: "Về sau muội không dám nữa, thái tử ca ca huynh đừng khóc!"

Nàng thế nhưng lại làm cho thái tử ca ca tức phát khóc!

Ngô Đồng vẫn đang đắm chìm trong hồi ức của chính mình, A Đoàn trước mắt và A Đoàn ở kiếp trước không ngừng trao đổi trong đầu, chân mày nhíu chặt thêm vài phần đến nỗi gần như đã chạm vào nhau, biểu tình thống khổ dị thường. A Đoàn rất lo lắng, nước mắt vừa mới kìm được lại không ngừng chảy ra, cả người run rẩy như con mèo nhỏ.

"Về sau muội không dám như thế nữa, huynh đừng tức giận mà."

"Muội cam đoan, muội thề, muội lấy bánh ngọt muội thích ăn nhất ra thề, muội sẽ không làm tổn hại đến bản thân nữa."

"Muội tự đánh mình là được chứ gì,muội biết sai rồi mà."

A Đoàn thật sự cuống hết lên, dùng sức tự đánh vào mông mình, một âm thanh thật lớn vang lên, lại tiếp tục muốn đánh cái thứ hai bỗng nhiên tay bị bắt lại, mở to đôi mắt mù sương liền nhìn thấy Ngô Đồng: "Muội thật sự biết sai rồi, về sau muội cũng không dám nữa, muội sẽ không làm thương tổn chính mình, sẽ bảo vệ bản thân thật tốt."

"Thái tử ca ca,huynh đừng tức giận có được không?"

Ngô Đồng nhìn A Đoàn vẫn đang khóc không ngừng, đầu óc có chút mơ hồ, đưa tay bế nàng lên đi tới bên giường, một tay cầm chăn dày kê

https://thuviensach.vn

thêm cho nàng một lớp đệm, muốn đặt người xuống. A Đoàn lại không nguyện ý, gắt gao ôm cổ Ngô Đồng: "Huynh phải đáp ứng trước là sẽ không tức giận nữa!"

A Đoàn không chịu buông ra, Ngô Đồng cứ ôm nàng như vậy.

Bình tĩnh nhìn một hồi lâu, đưa tay lau đi nước mắt lem nhem như con mèo nhỏ trên mặt A Đoàn.

"Muội có thể cam đoan với ta, bất luận khi nào, ở đâu, bất luận muội gặp phải khó khăn gì, đều phải bảo vệ mình thật tốt không để bản thân chịu bất kỳ tổn thương nào được không?" Ánh mắt cố chấp, bất kể A Đoàn hiện tại mới chỉ là một đứa trẻ, bất kể nàng vẫn còn ngây thơ chưa hiểu chuyện cũng bức thiết muốn có một lời hứa hẹn.

"Muội cam đoan, nhất định muội sẽ làm được!" A Đoàn gật đầu như gà mổ thóc.

Ngô Đồng đưa tay vén những lọn tóc tán loạn của nàng ra sau tai, cong miệng cười nhẹ: "Được, ta sẽ không tức giận."

Ta sẽ tin tưởng nàng một lần, nàng đừng làm ta thất vọng.

"Thật chứ?"

"Thật!"

A Đoàn để sát mặt vào, cố gắng trừng to mắt nhìn thật cẩn thận, phát hiện trên mặt Ngô Đồng không còn biểu tình đau khổ như vừa rồi, lúc này mới yên tâm từ trên người Ngô Đồng trượt xuống, cũng không dám ngồi vào chăn gấm trên giường mà xẹp miệng đưa tay ra sau lưng lén lút xoa mông. Vừa rồi tự tay đánh mình có dùng hơi quá sức, thật là đau mà.

https://thuviensach.vn

Chuyển biến này cũng thật là quá nhanh, vừa rồi còn khóc đến tê tâm liệt phế, lúc này lại lặng lẽ uỷ khuất. Ngô Đồng ngoại trừ bất đắc dĩ lắc đầu, đích thực không biết nên nói cái gì. Tầm mắt tuỳ ý nhìn quanh, lại nhìn thấy bộ trang phục cưỡi ngựa mà Đoàn Nhi mặc lúc đầu, bởi vì hắn vẫn ở trong này nên cung nữ chưa dám tiến vào thu dọn.

Mùa hè nóng như vậy, mặc kỵ trang rất khó chịu, bộ quần áo nhỏ này nhìn qua thì kiểu dáng giống hệt kỵ trang nhưng chất liệu lại không giống, là dùng mấy tầng lụa mỏng để làm ra, mặc vào rất mát mẻ.

Kiếp trước An Dương thích nhất là cưỡi ngựa,kiếp này cũng không ngoại lệ, người còn chưa cao bằng chân ngựa đã làm loạn lên đòi cưỡi. Mẫu hậu đương nhiên không đáp ứng,nhưng chịu không nổi An Dương một ngày ba lần khóc loạn lên, cuối cùng tìm cho nàng một con ngựa cái mới sinh được một tháng cho người dắt chạy vài vòng để thoả mãn nàng.

Nhưng đích thực là người còn quá nhỏ, mẫu hậu cũng chỉ đáp ứng cho nàng một tháng có thể cưỡi đi bộ mười lần.

Không thể thoả mãn đam mê cưỡi ngựa, cuối cùng lại yêu kỵ trang, bất kể lúc nào cũng muốn mặc. Từ nhỏ A Đoàn và An Dương đã ngươi có gì ta liền có cái đó, cho nên A Đoàn cũng thường xuyên mặc kỵ trang.

"Muội cũng thích cưỡi ngựa sao?"

A Đoàn nhìn theo tầm mắt của Ngô Đồng thấy kỵ trang của mình, nghĩ ngợi: "Muội không biết, khi đó hoàng hậu nương nương cũng để muội cưỡi thử nhưng muội không dám, chưa từng thử qua nên không biết có thích hay không? Chỉ là không dám cưỡi, nhưng cũng không ghét."

"An Dương thì rất thích, muội ấy cưỡi rất vui vẻ!"

An Dương đương nhiên rất vui vẻ, kiếp trước ai mà không biết công chúa An Dương chỉ yêu ngựa, thu thập tất cả các loại danh mã chất đầy

https://thuviensach.vn

trang trại. Ngô Đồng đưa tay kéo A Đoàn tới bên cạnh mình: "Còn có hai, ba tháng nữa là đến sinh nhật của muội, khi đó thời tiết cũng mát mẻ, ta sẽ dẫn muội đến trang trại chân chính cưỡi ngựa một lần."

"Chỉ cần muội thích, ta sẽ đưa muội đi."

Có thể cưỡi ngựa hay không không quan trọng, chỉ cần được ra ngoài chơi đương nhiên rất là tốt. A Đoàn không chút do dự gật đầu. Bất quá lập tức được voi đòi tiên: "Vậy hãy rủ An Dương đi cùng, muội ấy thích nhất là cưỡi ngựa." Nghĩ ngợi một chút lại nói: "Còn có các ca ca của muội nữa, rủ cả bọn họ đi nữa, nhiều người chơi mới vui."

Vừa nói tới An Dương, mặt Ngô Đồng đã biến sắc, nghe đến ba người phía sau lập tức đen mặt.

Khoé mắt co rút, hít một hơi thật sâu mới cười nói: "Muội biết rõ hoàng hậu nương nương không thích An Dương cưỡi ngựa, muội gọi con bé đi cùng, đến lúc đó hoàng hậu nương nương nổi giận thì phải làm thế nào?" A Đoàn vừa nghe lời này, quả nhiên khuôn mặt nhỏ nhắn bắt đầu rối rắm nhíu lại, cũng không quên bộ dáng phiền lòng của hoàng hậu nương nương khi bị An Dương quấy rầy.

Ý cười trên mặt Ngô Đồng càng sâu nói tiếp: "Lần này chúng ta không gọi An Dương, hoàng hậu nương nương không thích An Dương cưỡi ngựa là vì con bé còn quá nhỏ, chờ nó lớn lên một chút thì sẽ không phản đối nữa, đến lúc đó chúng ta lại mang nó theo có được không? Lần này muội cũng không nên nói cho con bé biết, miễn cho nó lại đến chỗ hoàng hậu nương nương làm loạn."

A Đoàn bị Ngô Đồng xoay cho chóng mặt, vẫn cảm thấy hình như có chỗ nào không đúng. Rối rắm mãi, cuối cùng mới gật đầu.

Ngô Đồng còn chưa kịp thả lỏng, A Đoàn lại nói: "Được rồi, vậy thì gọi mấy ca ca của muội đi!"

https://thuviensach.vn

"Không được, bọn họ cũng không thể đi cùng." Ngô Đồng không cần nghĩ liền phản bác.

"Tại sao chứ?" Lần này A Đoàn cảm thấy thật sự không công bằng.

"Phụ thân và mẫu thân muội đâu có cấm các ca ca cưỡi ngựa, hơn nữa tam ca còn luyện võ, từ sớm đã biết cưỡi ngựa."

Khoé mắt Ngô Đồng một lần nữa không ngừng co giật, miễn cưỡng nở nụ cười: "Nhưng lần này ta muốn một mình đi chơi với muội, lần sau sẽ gọi bọn họ cùng đi có được không?" Chuyện đó tuyệt đối không có khả năng.

Mặt A Đoàn phồng lên như cái bánh bao: "Nhưng mà đã lâu rồi muội không được gặp các ca ca..." Nghiêng đầu nghiêm túc nhớ lại một chút cuối cùng giơ một bàn tay lên: "Năm ngày! Đã năm ngày rồi muội không gặp bọn họ, muội rất muốn gặp các ca ca, để cho bọn họ đi cùng nha, lần sau chúng ta lại đi một mình."

Trần thị có thể tiến cung bất cứ lúc nào, A Đoàn cũng có thể tuỳ thời trở về nhà chơi. Ngươi tới ta đi, nhiều nhất là vài ngày lại được gặp nhau.

Đại khái lần này là lần cuối cùng hắn và A Đoàn có thể quang minh chính đại ở cạnh nhau, qua sinh nhật sẽ để nàng trở về nhà. Về sau lớn lên, cho dù đã có khẩu dụ của phụ hoàng nhưng vẫn muốn giữ gìn thanh danh cho nàng nên không thể tuỳ ý làm bậy. Cho nên lần này tuyệt đối sẽ không thoả hiệp, bất luận kẻ nào cũng không thể xen vào giữa được.

Đưa tay ra kéo A Đoàn vào trong ngực, dùng lời nói ôn nhu chưa từng có: "Lần này thật sự không được, để lần sau đi có được không?"

Ngô Đồng đối đãi với A Đoàn thật sự là rất tốt, nhưng xưa nay hắn vốn là người lạnh lùng, cho dù có vui vẻ, cho dù có cười cũng chưa bao giờ có biểu cảm như vậy, dùng giọng điệu ôn nhu như vậy để nói chuyện đúng

https://thuviensach.vn

là lần đầu tiên. A Đoàn khó hiểu nhìn Ngô Đồng, không biết vì sao lần này hắn lại kiên trì như vậy.

Nhưng mà một thái tử ca ca ôn nhu như vậy vẫn là lần đầu tiên nàng nhìn thấy.

"Thật sự là không được sao?"

Ngô Đồng thấy nàng đã có chút dao động, giọng nói càng thêm nhu hoà, khoé miệng cong lên nói tiếp: "Lần sau, lần sau nhất định sẽ mang theo bọn họ, lần này chỉ hai chúng ta đi,chúng ta sẽ cùng nhau chơi nguyên một ngày."

"Có được hay không?"

Đoàn Nhi lại phồng mặt bánh bao, suy nghĩ trong đầu tự giao chiến kịch liệt, cuối cùng vẫn là thái tử ca ca ôn nhu chiến thắng ba vị huynh trưởng ruột thịt.

Ngô Đồng lúc này mới hài lòng, buông A Đoàn ra, trên mặt cũng khôi phục vẻ thanh lãnh trước sau như một. A Đoàn chớp chớp mắt, tại sao lại có cảm giác như nàng vừa bị lừa vậy?

Ngô Đồng nhìn đồng hồ Tây Dương treo trên tường, quay đầu dặn dò A Đoàn: "Ta còn có việc phải xử lý, không thể quay về ăn tối cùng muội. Muội ăn điểm tâm xong thì nghỉ ngơi sớm một chút, không được chơi quá muộn, biết chưa?" Vừa nói vừa đứng dậy, cũng không gọi nô tài tiến vào hầu hạ mà tự sửa sang y phục của mình.

Việc Ngô Đồng luôn vội vàng như vậy A Đoàn sớm đã thành thói quen, một ngày cũng chỉ gặp mặt một lần cho dù ở chung một chỗ. Theo thói quen gật đầu, đột nhiên nghĩ tới điều gì, mặt bánh bao lại nhăn nhó như khổ qua, cười khổ: "Buổi tối không thể ngủ cũng không thể chơi, muội còn phải giúp An Dương chép sách nữa đó."

https://thuviensach.vn

Thỉnh an hoàng hậu nương nương xong, dưới ánh mắt dường như đã sáng tỏ của hoàng hậu, A Đoàn trực tiếp chạy về phía thư phòng của An Dương. Nàng vừa bước vào thư phòng, còn chưa kịp nói chuyện với An Dương, phía sau Bích Sơ cô cô đã bước vào, trên tay bưng một chén canh mai tử ướp lạnh mà A Đoàn thích uống nhất vào mỗi mùa hè.

Mắt A Đoàn sáng ngời, nói lời ngon ngọt: "Cô cô là tốt nhất." Là nói Bích Sơ nhưng mắt lại thẳng tắp nhìn chén canh.

Bích Sơ cười đặt chén canh lên bàn, A Đoàn không cần mời đã tự bò lên ghế, cầm thìa uống từng ngụm nhỏ, tuy rằng động tác rất nhanh nhưng vẫn rất là nhã nhặn. Bích Sơ một lần nữa cảm thán, nàng quả thật già rồi, lúc trước còn sợ A Đoàn quá mức trầm tĩnh, không ngờ cũng nghịch ngợm không kém gì An Dương.

Chính nàng đã nghĩ nhiều rồi.

Chờ A Đoàn uống xong lại tự tay lấy khăn lau miệng cho nàng, còn theo thói quen lẩm bẩm: "Hôm nay vẫn chỉ có một chén thôi, cái này mặc dù rất tốt nhưng dễ gây lạnh bụng, uống nhiều sẽ bị tiêu chảy lại phải uống thuốc đắng, mỗi ngày uống một chén là được rồi."

Từ nhỏ A Đoàn đã ở bên này, nô tài ở Đông cung và nô tài bên này cũng vậy, từ sớm đã coi nàng là chủ tử chân chính. Cho nên dù có ở Đông cung hay Trung cung, A Đoàn chưa từng biết khách khí là gì, trước kia mỗi lần ăn hết đều đòi bát thứ hai, chỉ là Bích Sơ không chịu đáp ứng. Cứ tưởng rằng A Đoàn sẽ như bình thường lôi kéo nàng làm nũng một phen, hôm nay lại chớp chớp mắt: "Uống thuốc đắng? Vậy có phải là thân thể không được khoẻ?"

"Đúng vậy, bụng bị đau, đương nhiên thân thể không khoẻ."

A Đoàn nhìn thoáng qua chén không đặt trên bàn, đã đáp ứng rồi thì phải làm được. Gật mạnh đầu vung tay lên: "Cô cô, người mau đi làm việc

https://thuviensach.vn

của mình đi, con muốn bắt đầu chép sách!" Nói rồi quay đi không dám nhìn nữa, sợ mình lại nhịn không được. Cái dáng vẻ không muốn của nàng làm Bích Sơ vui vẻ, buồn cười lắc đầu, tiểu hài tử thật là muốn vậy là vậy.

Cầm chén canh lên bỏ vào đĩa: "Vậy nô tỳ ra ngoài đây, tiểu thư cần gì cứ gọi một tiếng là được."

Hai chủ tử này đều không thích có người hầu ở bên cạnh, chỉ muốn chơi với nhau. Thế nên lúc hai nàng ở cùng một chỗ thì sẽ không có nô tỳ nào ở trong phòng, tất cả đều đợi ở ngoài cửa, có việc gì chỉ cần gọi một tiếng là được.

A Đoàn vội vàng phất tay: "Người mau đi làm việc đi, con biết rồi."

An Dương đối với những chuyện bên này hoàn toàn mắt điếc tai ngơ, mỗi ngày đều là một lần như vậy, sớm đã thành thói quen. Tuy rằng hôm nay cũng có chút kinh ngạc, A Đoàn thế nào lại không kéo cô cô làm nũng như mọi khi, nhưng mà hôm nay mẫu hậu bắt chép rất nhiều sách, thật sự không có thời gian để hỏi. Chờ A Đoàn đi tới, bút trong tay vẫn không ngừng, đầu cũng không ngẩng lên: "Nhanh lên nhanh lên, sáng mai mẫu hậu đã kiểm tra rồi đấy!"

A Đoàn ngồi xuống một bên bàn,cầm bút lên bắt đầu chép.

"Sao hôm nay lại cần mẫn vậy, trước kia mỗi lần bị phạt, chẳng phải người có thể không viết liền không viết sao?"

An Dương bi phẫn: "Mẫu hậu nói nếu sáng mai kiểm tra mà không có đủ bài thì sẽ không cho ta cưỡi Tiểu Hồng nữa!"

Tiểu Hồng chính là con ngựa nhỏ yêu thích của An Dương, cả người đều màu đỏ liền đặt tên là Tiểu Hồng.

https://thuviensach.vn

Nhắc tới cưỡi ngựa động tác của A Đoàn chợt dừng lại, chột dạ nhìn thoáng qua An Dương, may mắn An Dương lại đang cắm cúi múa bút, căn bản là không rảnh để nhìn xem biểu tình của nàng là như thế nào. A Đoàn yên lặng trong lòng nói một tiếng xin lỗi, cũng bắt đầu nghiêm túc chép sách. Trong lòng áy náy, động tác cũng nhanh hơn, chép thật tốt một nửa của mình, An Dương bên kia vẫn còn hơn một nửa.

Đưa tay cầm thêm một ít chép tiếp làm cho An Dương thấy thật cảm động, kéo cổ tay A Đoàn: "Ngươi chính là tỷ muội tốt nhất của ta!"

A Đoàn lại cười khổ: "Có phúc cùng hưởng!"

An Dương cũng cười hì hì, bất quá lại dừng một chút sửa miệng: "Không đúng, chúng ta không phải tỷ muội, mẫu hậu nói về sau ngươi sẽ gả cho ca ca, ngươi sẽ là hoàng tẩu của ta, không phải tỷ muội,là..." Nghiêm túc nhớ lại lời nói của mẫu hậu.

"Là tẩu tử và muội phu! " Không sai, mẫu hậu đã nói như vậy.

"Hơn nữa người ca ca ta thích nhất chính là ngươi, đối xử với ngươi thật tốt, so với ta thì hơn rất nhiều nha!"

Đây cũng chỉ là một câu nói vô tình của An Dương, lại làm A Đoàn nhớ đến chuyện cách đây hai tháng, đột nhiên tâm tình cũng đi xuống, bất mãn mở miệng: "Mới không phải nha, người thái tử ca ca thích nhất căn bản không phải là ta ,huynh ấy thích một tỷ tỷ khác cơ, ta cũng đã từng thấy qua, rất là xinh đẹp..."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 22

"Không thể nào!" An Dương vung tay lên không chút do dự nói: "Mẫu hậu luôn nói ca ca mỗi ngày đều vội đến mức chân không chạm đất, ngay cả hai người chúng ta muốn gặp huynh ấy còn khó, làm sao huynh ấy có thời gian đi gặp tỷ tỷ xinh đẹp nào khác, khẳng định là ngươi nhìn nhầm rồi, tuyệt đối không có khả năng, ca ca của ta không phải người như vậy."

A Đoàn cúi đầu nhìn chằm chằm vết mực trên ngực áo, chiếc váy màu tím nho vừa mới thay đã bẩn hết rồi, chỗ ngực áo bị An Dương trực tiếp vẩy mực lên. Vội vàng thanh minh cho ca ca mình, An Dương cũng không ý thức được là tay vẫn đang cầm bút. Nhìn theo ánh mắt của A Đoàn một hồi, mặt cũng ngẩn ra.

"Ta sai rồi!"

Được rồi, dù sao lần này cũng do lỗi của nàng, không so đo nữa. A Đoàn đưa tay lấy khăn tuỳ tiện lau qua vết mực nước trên áo rồi vứt lên trên bàn.

"Được rồi, nhanh viết đi, tối nay ngươi thực sự không muốn ngủ nữa sao?"

Không muốn tiếp tục đề tài kia nữa nhưng An Dương lại không chịu buông tha: "Cái này không cần sốt ruột, tối nay ta vốn cũng không có ý định đi ngủ. Ngươi mau nói cho ta biết trước, tỷ tỷ xinh đẹp mà ca ca thích là ai? Ngươi nhìn thấy ở đâu?" Nghĩ ngợi một chút lại lắc đầu: "Không đúng, từ trước đến nay ngươi đều rất nghe lời ca ca, những chuyện như này làm sao ca ca có thể nói cho ngươi biết chứ."

https://thuviensach.vn

Nói xong đã cảm thấy hưng trí bừng bừng, vứt bút lông qua một bên chống khuỷu tay lên bàn, hai tay chống cằm trừng to mắt chờ đợi.

A Đoàn đưa tay đẩy mặt An Dương qua, đẩy nàng về chỗ ngồi: "Ngươi còn muốn Tiểu Hồng nữa hay không hả?" Ngữ khí cũng trở nên hung dữ. Nhưng mà An Dương căn bản là không sợ, A Đoàn chỉ là con hổ giấy! Trực tiếp lắc đầu: "Nếu hôm nay ngươi không nói cho ta biết, ngày mai ta sẽ đi hỏi mẫu hậu!"

"Ngươi là cái đồ mách lẻo sao, còn không biết xấu hổ!"

An Dương không hề cảm thấy mất mặt, giương cằm đắc ý nói: "Chỉ cần đạt được mục đích là được."

"Ngươi mau nói cho ta biết đi, ta cam đoan, ta tuyệt đối sẽ không nói với ai đâu!" Nói rồi còn giơ bốn ngón tay lên thề.

A Đoàn cùng An Dương lớn lên, đã sớm hiểu rõ tính tình của nàng ấy, cho dù không nói cho nàng ấy biết nàng ấy cũng sẽ không nói với hoàng hậu nương nương, chỉ là sẽ một ngày ba bữa quấn lấy mình, làm phiền mình. Trong đầu chợt nhớ lại An Dương vì muốn được cưỡi ngựa mà quấn lấy hoàng hậu nương nương cả ngày, thân mình nhỏ run lên, thật không muốn nếm thử cảm giác đó chút nào.

Hơn nữa chuyện này nàng cũng nghĩ không thông, tìm người nào đó nói ra cũng tốt.

Đưa tay ngoắc ngoắc, An Dương nghe lời vội đưa lỗ tai tới, A Đoàn nghĩ ngợi một chút, vẫn quyết định nói từ đầu: "Ngươi cũng biết thái tử ca ca không thích màu đỏ đúng không, bản thân huynh ấy không thích màu đỏ, cũng không cho ta dùng màu đỏ, ngay cả hoa cài đầu cũng không thể có màu đỏ, quần áo càng không thể."

https://thuviensach.vn

Kỳ thật chính nàng rất thích màu đỏ, vì cái gì mà thái tử ca ca lại chán ghét đến vậy?

An Dương gật đầu, cái này thì rất rõ ràng. Cũng không có lí do gì, chỉ là không thích, trong cung của huynh ấy không được phép có chút màu đỏ nào, còn những nơi khác thì mặc kệ. Nghe mẫu hậu nói, trước kia trong mắt ca ca dù chỉ một điểm màu đỏ cũng không thể nhìn đến.

"Nhưng mà..." A Đoàn vặn chân mày, có chút do dự nói: "Ngày đó ta lén lút chạy đến thư phòng của thái tử ca ca chơi, thế nhưng lại nhìn thấy trên bàn của huynh ấy có một bức hoạ chưa vẽ xong..."

An Dương khó hiểu hỏi lại: "Ngươi nói nhanh quá ta nghe không hiểu, tranh vẽ thì làm sao? Tài nghệ vẽ tranh của ca ca rất tốt, sư phó cũng khoe rằng huynh ấy rất có thiên phú, vẽ tranh là chuyện rất bình thường mà!"

"Ai nha!" A Đoàn cắn môi nói: "Vẽ tranh đương nhiên không thành vấn đề, nhưng người mà huynh ấy vẽ chính là một nữ tử, hơn nữa còn là một nữ tử rất xinh đẹp. Quan trọng nhất là vị nữ tử kia mặc một thân hồng y. Loại xiêm y kia ta đã từng thấy qua, chính là giá y mà chỉ có tân nương tử mới mặc!"

Thời điểm vừa nhìn thấy bức tranh kia A Đoàn thật sự rung động, không phải do nữ tử kia quá xinh đẹp, cũng không phải do tài nghệ vẽ tranh của thái tử ca ca có bao nhiêu xuất sắc. Thứ hấp dẫn nàng chính là màu đỏ tiên diễm đó, giống như ngọn lửa vậy. Thậm chí không tự chủ được sờ vào, tưởng tượng chính mình mặc bộ quần áo màu sắc này vào sẽ như thế nào?

Từ nhỏ đến lớn, màu đỏ tiên diễm như vậy chưa từng xuất hiện trước mặt nàng, bởi vì thái tử ca ca không cho phép. Nhiều nhất chỉ là màu hồng nhàn nhạt, màu đỏ tuyệt đối không thể.

Vừa nhìn thấy lần đầu tiên, nàng liền thích.

https://thuviensach.vn

"Haiz..." A Đoàn đắm chìm trong suy nghĩ của mình, An Dương cũng nghĩ không thông. Ca ca vẽ tân nương tử mặc giá y đỏ ư? Điều này sao có thể! Cho dù có đem chuyện này nói cho mẫu hậu, bà cũng cho là nói đùa. Nhưng mà, A Đoàn sẽ không bao giờ lừa mình, không nói chính là không nói, nếu đã nói ra thì nhất định là lời nói thật.

Khó có thể không suy nghĩ kỹ lại một trận.

"Khả...khả năng là ca ca nhìn thấy tân nương tử xuất giá ở đâu đó, cho nên mới vẽ lại..."

Lời này nói ra, An Dương đến chính mình còn không thể tin, cho dù tuổi còn nhỏ cũng biết lúc tân nương tử xuất giá đều có khăn che mặt, đến nhà chồng mới có thể vén lên, còn phải là chính tay phu quân của mình vén lên.

Ca ca nhìn thấy mặt tân nương tử ở đâu được chứ?

Từ lúc nhìn thấy bức hoạ đó đến giờ cũng đã qua ba tháng, A Đoàn vẫn còn nhớ như in màu đỏ tiên diễm ấy, thật sự muốn chính mình được mặc vào. An Dương lại hiểu nhầm nàng, thấy nàng không nói lời nào thì cho rằng nàng hờn dỗi, đưa tay đẩy đẩy A Đoàn,vội vàng cam đoan: "Ngươi yên tâm, mặc kệ ca ca nhìn thấy ở đâu, cô gái kia cũng đã được gả ra ngoài, không thể có quan hệ gì với ca ca được!"

"Ngươi yên tâm, ta chỉ thừa nhận ngươi là tẩu tử của ta thôi!"

"Những người khác cũng đừng nghĩ đến việc bước vào cửa, ta sẽ không để các nàng tiến vào đâu!"

An Dương thật tâm cam đoan, A Đoàn cũng tin tưởng những lời nàng ấy nói là thật, chỉ là A Đoàn có chút dở khóc dở cười, điều nàng đang nghĩ đến không phải chuyện đó nha! Còn chưa kịp giải thích, Bích Sơ cô cô từ

https://thuviensach.vn

bên ngoài nhanh chóng đi vào, chưa thấy người đã nghe tiếng: "Làm sao vậy, lại cãi nhau sao?"

Tiểu hài tử có khi nào là không cãi nhau? An Dương và A Đoàn - hai người cũng đã nháo không biết bao nhiêu lần. Lần đầu tiên cãi nhau, hoàng hậu còn tách hai người ra, định nói chuyện phải trái một chút, kết quả còn chưa kịp nói chuyện, hai người đã vui vẻ với nhau. Còn chưa khóc xong đã bắt đầu cười, hoàng hậu thấy vậy cũng lười quản, cứ để tùy ý hai nàng.

Bích Sơ ngược lại không yên tâm, vừa nghe âm thanh có chút lớn vội tiến vào. Kết quả vừa đi qua tấm bình phong, nhìn lên thì thấy, công chúa đã không còn ngồi ở đúng chỗ của mình, ngược lại Hứa tiểu thư không hề xê dịch, chỉ là, y phục bị làm sao thế này? Nhanh chóng đi vào nhìn kỹ, tất cả đều là vết mực. Vừa nhìn vẻ sốt ruột của công chúa, lại nhìn sang vẻ mặt phiền muộn của Hứa tiểu thư, Bích Sơ đã có kết luận của mình.

Hai bên đều không thể đắc tội. Bích Sơ thật sự sợ A Đoàn sẽ khóc, tiểu cô nương này vừa khóc thì có thể khóc đến mức gọi cả thái tử đến.

Bích Sơ vội vàng cầm lấy khăn tay mà A Đoàn vừa tuỳ tiện vứt trên bàn cuống quýt lau ngực áo nàng, miệng còn lẩm bẩm: "Công chúa, chẳng phải nô tỳ đã nói với người sao, tuy rằng mực nước chỉ dính lên quần áo, mà cho dù dính lên mặt thì tắm rửa cũng sạch được nhưng làm sao có thể lấy mực nước ra chơi chứ!"

"Hơn nữa tiểu thư cũng chẳng phải bọn hạ nhân, sao có thể làm ra việc như vậy!"

Nói giống như là đối với bọn hạ nhân thì có thể làm như vậy, A Đoàn và An Dương đều đồng thời nghe hiểu những lời này. A Đoàn đang mở miệng muốn giải thích, An Dương lại nhanh hơn nàng một bước nói: "Cô cô, ta biết sai rồi, người đừng nói nữa, lỡ mẫu hậu nghe được lại mắng ta.

https://thuviensach.vn

Lần sau ta cũng không dám nữa, cô cô đừng nói với mẫu hậu có được không?"

Rõ ràng không phải như vậy, A Đoàn trừng to mắt nhìn An Dương, An Dương lại nhíu máy ra hiệu, lắc lắc đầu. Việc này cũng không thể để mẫu hậu biết, nếu mẫu hậu biết chuyện nhất định sẽ tìm ca ca để hỏi. Mà nếu ca ca biết được, A Đoàn thì không có việc gì nhưng chính mình nhất định sẽ bị phạt.

Quả thật Bích Sơ có chút tức giận, cảm thấy An Dương làm như vậy là không được nhưng lại không thể trách mắng, đành nghiêm mặt: "Nếu công chúa đã biết sai, vậy làm sai thì phải chịu phạt, chuyện tối nay nô tỳ sẽ không nói với hoàng hậu nương nương, nhưng tiểu thư cũng không thể giúp công chúa chép sách nữa, người hãy tự chép cho xong đi."

An Dương dừng động tác, nghiêng đầu nhìn đống sách trên bàn, thực tế thì A Đoàn đã chép xong một nửa của nàng ấy, còn lại đều là phần của mình, dù sao cũng vẫn nên tự mình chép. Cắn răng đáp ứng, dù sao cũng chỉ là chép sách, nếu để mẫu hậu hoặc ca ca biết chuyện,nhất định sẽ bị phạt gấp bội.

Lúc này Bích Sơ mới hài lòng, vội vàng dẫn A Đoàn đi thay quần áo, còn tự mình đưa nàng trở về Đông cung.

A Đoàn vẫn đang suy nghĩ về bộ quần áo kia, nghĩ về màu đỏ tiên diễm kia, căn bản cũng không nghĩ đến những chuyện An Dương nói. Trở lại Đông cung, quả nhiên thái tử ca ca vẫn chưa về, A Đoàn nói chuyện với Giang Vạn Lí vài câu, liền tuỳ ý để cung nhân hầu hạ rửa mặt chải đầu rồi lên giường. Vốn cho là sẽ không ngủ được nhưng mà vừa lên giường, nhìn thấy màu xanh quen thuộc trên đỉnh đầu, nhìn một chút ánh mắt liền mơ màng, chỉ trong chốc lát đã ngủ say.

Lúc tỉnh dậy, mặt trời đã lên đến đỉnh đầu.

https://thuviensach.vn

A Đoàn và An Dương còn chưa bắt đầu học quy củ, hoàng hậu nương nương nói các nàng hiện tại còn nhỏ, lúc ngủ cũng là lúc vóc dáng phát triển nên không cần phải dậy sớm, cũng không cần đến thỉnh an mỗi ngày, lúc nào ngủ đủ rồi tự tỉnh dậy là được, chỉ có điều buổi tối không được ngủ quá muộn.

A Đoàn mơ mơ màng màng để cung nữ rửa mặt chải đầu, mãi cho đến khi ngồi vào bàn ăn sáng mới có chút thanh tỉnh. Cắn một miếng sủi cảo rồi quay sang hỏi Giang Vạn Lí đứng bên cạnh: "Thái tử ca ca đến thư viện sao?"

Giang Vạn Lí đem canh hạt sen bách hợp để vào trong tầm tay A Đoàn: "Vâng, thái tử nói tiểu thư ở nhà ngoan ngoãn, giữa trưa người sẽ trở về dùng bữa cùng tiểu thư."

A Đoàn gật đầu tỏ vẻ đã biết.

Ngừng một chút lại nói: "Hôm nay trời nóng, ta cũng không muốn tìm An Dương chơi. Tối qua nàng ấy phải chép sách đến khuya, hôm nay không biết còn ngủ đến khi nào. Không qua bên đó nữa, ta chỉ ở trong phòng chơi thôi, ngươi cũng không cần để ý đến ta đâu, cứ đi làm việc của ngươi là được."

Lời này nghe qua rất bình thường, Giang Vạn Lí cũng không để ở trong lòng, như thường lệ dặn dò vài câu, lại nói lát nữa nếu muốn thì cho bọn cung nữ che dù cho tiểu thư ra ngoài chơi một chút cũng được. A Đoàn đáp ứng qua loa, nhanh chóng ăn đồ ăn sáng liền chạy về phòng của mình. Giang Vạn Lí cũng không nghĩ nhiều, dặn dò cung nữ hầu hạ xong thì quay đi làm việc của mình.

A Đoàn cho mọi người lui hết ra ngoài, khép cửa phòng lại, sau đó lập tức mở ra một cánh cửa ngầm trong phòng.

https://thuviensach.vn

Sau cánh cửa chính là lối đi dẫn từ phòng mình đến phòng của thái tử ca ca. Thư phòng của thái tử ca ca chính là căn phòng liền bên cạnh phòng ngủ. A Đoàn quen cửa quen nẻo, cẩn thận chui vào thư phòng, một đường hướng bàn học chạy tới. Vẻ mặt đang hưng phấn vừa chạy đến nơi liền sững lại, bức hoạ đâu rồi? Trên bàn sạch sẽ không có một thứ gì.

Bộ quần áo xinh đẹp kia đâu?

A Đoàn nhìn trái nhìn phải, bức hoạ kia thật sự không thấy đâu.

Đứng tại chỗ do dự một hồi, lặng lẽ đi đến bên cửa vểnh tai nghe động tĩnh bên ngoài, nghe một hồi lâu xác định không có bất kỳ người nào, lại rón rén trở lại bên cạnh bàn học, nhẹ nhàng lật mở từng ngăn tủ.

Tranh đâu? Tranh đâu?

Loay hoay tìm một hồi, lại vừa phải chú ý động tĩnh bên ngoài, vốn bên ngoài trời cũng nóng, một lúc sau A Đoàn đã đổ mồ hôi đầy đầu. Đang lúc vội vàng, chân nàng đột nhiên đụng phải một cái rương không bị khoá, thuận tay liền mở nắp ra, bên trong tràn ngập những cuốn tranh xếp chồng lên nhau. Từ từ ngồi xổm xuống, cẩn thận mở ra, hai mắt nàng bỗng sáng lên.

Chính là bộ quần áo xinh đẹp đó!

Sau đó dừng một chút, nghiêng đầu cẩn thận suy nghĩ một phen, y phục này, dường như không giống với cái lúc trước. Tuy rằng cùng là màu đỏ, nhưng mà cái này lại là màu đỏ diễm như máu, hơn nữa khung cảnh lại là cung điện bị thiêu huỷ. Bức hoạ chỉ vẽ lại một bóng dáng, giống như nữ tử kia đang muốn bước vào giữa ngọn lửa vậy...

Tay A Đoàn run lên, bức hoạ cứ như vậy rớt xuống đất.

https://thuviensach.vn

Không biết vì sao nàng cảm thấy bức hoạ này vẽ ra thật bi thương, rõ ràng chỉ có một bóng dáng không nhìn rõ mặt. A Đoàn sững lại một hồi lâu mới mở cuốn tranh khác ra, sau đó động tác liên tục lặp lại, đem tất cả các bức tranh trong rương toàn bộ mở ra bày dưới đất, miệng há hốc không biết nên nói gì.

Nữ tử trong các bức hoạ đều là cùng một người, chỉ là khung cảnh khác nhau, biểu tình lại càng khác nhau, giống nhau chính là xiêm y toàn bộ đều màu đỏ. Đỏ hồng, đỏ lửa, đỏ ửng, đỏ trần bì...

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 23

Edit: Phượng Cửu

Thư phòng không có người sử dụng,chủ nhân lại không có ở đây nên cung nhân cũng không đặt những khối băng làm mát ở trong phòng. Đoàn Nhi trực tiếp ngồi trên mặt đất, hơi lạnh từ mặt đất cũng không đủ để giải sự oi bức trong nàng toàn thân đều mồ hôi ướt đẫm. Nhưng Đoàn Nhi cũng không để ý,toàn bộ tầm mắt đều tập trung vào bức tranh.

Vẫn biết tài nghệ vẽ tranh của Thái Tử ca ca rất tốt,phòng mình đến nay còn treo rất nhiều tranh,toàn bộ đều là Thái Tử ca ca vẽ mình khi còn bé,lúc thì đang bò trên giường,khi thì đang cưỡi ngựa gỗ,còn có....lúc đang tắm rửa nữa.

Lắc lắc đầu đem biểu hiện thẹn thùng ném ra ngoài,lần nữa nhìn về phía những bức hoạ kia.

Lúc trước khi Thái Tử học vẽ tranh,mình cùng An Dương đã từng đứng ở cửa lặng lẽ nhìn trộm. Còn nhớ rõ vị sư phó già có một chòm râu dài bạc phơ đã nói,vẽ giống không phải đã là tốt,vẽ sinh động để người khác vừa liếc mắt đã nhìn ra tình cảm trong đó mới là tốt nhất. Chỉ nhớ được một câu này bởi vì lúc đó Thái Tử ca ca nghiêng đầu liếc mắt ra bên ngoài một cái,mình và An Dương liền chạy mất.

"Sinh động?" Đoàn Nhi ngây người nói ra hai chữ này.

Đôi tay giống như không nghe lời chính mình,lập tức đưa về phía bức hoạ vẽ ngọn lửa kia,ngón tay từng chút từng chút miêu tả lại bóng dáng nữ

https://thuviensach.vn

tử trong tranh. Mái tóc rối tung dài đến eo,không có một chút đồ trang sức,giống như bị gió hay hơi nóng của ngọn lửa thổi tới làm cho mái tóc đen bay phấp phới,không chút lưu luyến hướng thẳng vào giữa ngọn lửa.

Đoàn Nhi nghiêng đầu nhìn những bức hoạ khác,có bức vẽ tân nương tử,còn có bức đang ôm tiểu hài tử,đều là đang cười. Dường như mỗi giai đoạn trưởng thành trong cuộc đời đều được vẽ lại,đa phần đều là cười,vậy tại sao nàng ấy lại bước vào ngọn lửa? Vì cái gì lại muốn tự sát?Từng bức từng bức được bày trên mặt đất.

Cuối cùng là một bức hoạ không còn có hình nữ tử trong đó.

một cung điện màu son,cổng đóng chặt,ngoài cửa không có lấy một người canh giữ. Đoàn Nhi cẩn thận nhìn kỹ lại,Trường Nhạc cung? Lại nhìn những cảnh sắc được vẽ lại tinh tế xung quanh,Đoàn Nhi nhắm mắt hồi tưởng thật lâu,cuối cùng xác định trong cung không hề có cung điện này.

Mình và An Dương đều đã chơi khắp nơi cùng chốn trong cung,thậm chí ngay cả lãnh cung cũng đã lén nhìn qua vài lần,xác định không có cung điện nào có tên gọi này.

Vậy chỗ này là ở đâu?

Đầu óc Đoàn Nhi trở nên mơ hồ,không ngừng nhìn những bức hoạ khác,không ngừng hồi tưởng,cuối cùng xoay chính mình đến chóng mắt,cuối cùng vẫn không biết người trong bức hoạ là ai,càng không biết cung điện được vẽ lại là ở đâu. Khuôn mặt bánh bao phồng lên,nhìn về bức hoạ có ngọn lửa kia,điều tò mò nhất chính là muốn biết người con gái kia vì sao lại tìm đến cái chết?

Đôi mắt mở to gắt gao nhìn kỹ lại bức hoạ một lần nữa,nhìn chăm chú từ đầu tới cuối,quả nhiên phát hiện ra một manh mối.

https://thuviensach.vn

Trong tay nữ tử đang cầm một vật gì đó.

Cúi thấp đầu hơn,đến nỗi chóp mũi đã chạm vào bức hoạ,nheo mắt hồi lâu mới đại khái nhìn ra,trong tay nữ tử đang cầm một miếng ngọc bội màu đỏ như lửa,rất giống với màu sắc của ngọn lửa phía trước,trên mặt dường như khắc hình đuôi cá giao nhau. Sau khi nhìn rõ,đầu óc Đoàn Nhi lại cành thêm mơ hồ. Thậm chí cúi đầu nhìn lại miếng ngọc bội đã mang theo bên mình vài năm,là màu đen. Của Thái Tử ca ca cũng là màu đen,mấy vị ca ca khác đều là màu xanh,An Dương thì không mang ngọc bội. Cũng chưa từng nhìn thấy Hoàng Hậu nương nương hay vị phi tử nào khác có đeo miếng ngọc bội màu đỏ này,vị nữ tử này rốt cuộc là ai?

Gần đến giờ dùng bữa trưa,Thái Tử đã trở lại Đông cung,biết được Đoàn Nhi đang chơi ở trong phòng liền cho người gọi nàng ra,còn mình thì tiến vào nội thất tắm rửa,tẩy đi một thân hơi đổ mồ hôi. Ai ngờ tắm rửa xong ra ngoài còn chưa thấy Đoàn Nhi đến,hỏi qua mới biết là gõ cửa không có ai trả lời. Ngô Đồng nhíu mày,bước nhanh về hướng phòng Đoàn Nhi.

Vừa đi vừa hỏi: "Tiểu thư sáng nay làm những gì?"

Giang Vạn Lí cũng có chút sốt ruột,nghe vậy vội vàng đáp lời: "Bẩm Thái Tử điện hạ,tiểu thư hôm nay sau khi ăn sáng liền nói sẽ ở trong phòng chơi,trước kia tiểu thư cũng thường xuyên như thế nên nô tài cũng không để ý. Vừa rồi có hỏi bọn cung nữ hầu hạ,bọn chúng nói tiểu thư cho người lui hết ra ngoài rồi đóng cửa phòng,từ sáng đến giờ cũng không ra khỏi cửa."

Vừa nói xong thì cũng đã đến trước phòng Đoàn Nhi. Ngón tay thon dài gõ nhẹ lên cửa ba tiếng: "Đoàn Nhi?"

Bên trong không có bất cứ lời nào đáp lại,Ngô Đồng hơi dùng sức đẩy ra,cửa lại bị khoá trái từ bên trong. Nghiêng đầu nói với bọn nô tài: "Lui ra

https://thuviensach.vn

phía sau!" Chính mình cũng lùi về một bước,một lần nữa cất tiếng gọi: "Đoàn Nhi?"

Vẫn không có ai trả lời. Sau đó là uỳnh một tiếng,Ngô Đồng thu chân lại,cửa phòng trực tiếp bị đạp ra. Chậm rãi đi vào,Giang Vạn Lí vội vàng đuổi theo sau,vòng qua bức bình phong Minh Xuân,sau đó thở phào nhẹ nhõm một hơi. Có chút bất đắc dĩ lên tiếng: "Sao có thể ngủ say như thế chứ? Gọi nhiều như vậy mà cũng không thấy trả lời."

Đoàn Nhi mơ màng ngồi trên giường,tóc tai rối bời,ánh mắt mông lung nửa nhắm nửa mở,bộ dáng như không hiểu xảy ra chuyện gì. Ngô Đồng buồn cười ngồi xuống bên giường,đưa tay sửa sang lại mái tóc vì có chút mồ hôi mà dính trên trán của Đoàn Nhi: "Tối qua ngủ rất muộn sao?"

Đoàn Nhi nghiêng đầu ngẩn ngơ nhìn Ngô Đồng,đầu óc còn chưa kịp tỉnh táo,thân thể đã theo thói quen tiến lên phía trước ôm lấy Ngô Đồng,thanh âm mềm mại kêu lên: "Thái Tử ca ca,huynh đã trở về." Khuôn mặt cọ cọ vào ngực Ngô Đồng,mùi vị trên người Thái Tử ca ca thật dễ chịu,giống như cỏ xanh vậy, không hề khó chịu chút xíu nào,Đoàn Nhi thích nhất mùi vị này

Ngô Đồng hơi dùng sức bế Đoàn Nhi đang nũng nịu trong ngực lên,vừa đi về hướng nội thất vừa nói: "Mau tắm rửa đi,tắm rửa xong chúng ta sẽ đi ăn cơm,muội đã đói bụng chưa?"

Đoàn Nhi nhẹ nhàng ghé vào trên người Ngô Đồng,đưa tay sờ nắn cái bụng kẹp lép của mình,thành thật gật đầu.

"Đói bụng."

Ngô Đồng thấy nàng vẫn còn đang mơ màng,cũng không nói gì nữa,ôm người vào nội thất giao cho cung nữ,còn mình thì ra ngoài chờ đợi.

https://thuviensach.vn

Đoàn Nhi ngồi trong thùng gỗ,buồn chán nghịch cánh hoa, cái miệng cong cao cao có thể treo được cả bình trà. Thái Tử ca ca đối xử với mình tốt như vậy,đối với tỷ tỷ xinh đẹp kia hẳn là càng tốt hơn nhiều chứ? Nhưng mà,tỷ tỷ xinh đẹp kia thật sự đã chết sao? Mình và Thái Tử ca ca ở chung một chỗ,hiểu rõ huynh ấy bận rộn như thế nào. Huynh ấy vốn không có nhiều thời gian cùng tinh lực đến vậy để mà đi quan sát tỷ tỷ xinh đẹp kia.

Tỷ tỷ xinh đẹp kia rốt cuộc là ai mà Thái Tử ca ca lại có thể vẽ nhiều tranh về nàng ấy như vậy?

Tuy rằng chính mình cũng được Thái Tử ca ca vẽ nhiều tranh nhưng mà một năm cũng chỉ có mấy bức thôi,tính ra thì cũng không phải là rất nhiều nha! Đưa tay đập vào trong nước mấy cái,như muốn trút bỏ bực bội mà cũng là tức giận bản thân thật ngốc,suy nghĩ nguyên một buổi sáng mà vẫn không nghĩ ra đó là ai,cuối cùng lại ngủ mất. thật là vô tâm vô phế mà!

Lúc dùng bữa Ngô Đồng nghiêng đầu quan sát hồi lâu,phát hiện Đoàn Nhi quả thật có chút không vui. Món chân giò hầm trong bát đã bị nàng dùng đũa chọc cho nát nhuyễn,liền đưa tay giật lấy chiếc đũa. Đột nhiên bị cướp mất đũa,Đoàn Nhi lúc này mới hồi thần,quay đầu lại thì thấy Thái Tử ca ca đang chăm chú nhìn mình.

Ánh mắt của Thái Tử ca ca thật đẹp,nhưng lúc nhìn người khác thì lại lạnh lùng khiến không ai dám nhìn thẳng. Nhưng mà huynh ấy chưa từng nhìn mình như vậy,tuy trên mặt không thể nhìn ra nhưng bản thân mình cũng biết là Thái Tử ca ca đang cười.

Tựa như hiện tại,giống như trong mắt chứa cả một hồ nước vậy.

"Làm sao vậy,có chuyện gì không vui sao?"

Đoàn Nhi mím môi,không dám hỏi chuyện về tỷ tỷ xinh đẹp kia. Tuy rằng những điều An Dương nói mình không để trong lòng,nhưng cũng rất sợ. Nếu như hỏi ra,biết được người Thái Tử ca ca thích nhất không phải

https://thuviensach.vn

mình thì sao? Nghĩ tới khả năng này,vừa mở miệng lại thốt ra: "Muội nhớ mẫu thân."

ẩn ẩn trong giọng nói đã có chút nức nở.Mới vài ngày không gặp đã uỷ khuất vậy sao? Ngô Đồng không hề thấy bất mãn,ngược lại còn rất là cao hứng. Như vậy mới đúng,có điều gì không vui hay uỷ khuất đều nói với mình,như vậy mới phải,ngàn vạn lần đừng cái gì cũng đều giấu trong lòng,giống như kiếp trước vậy. Tâm tình Thái Tử tốt hơn một chút,khoé miệng cũng cong lên.

Đưa tay bóp bóp khuôn mặt bánh bao: "Buổi chiều ta sẽ phái người đưa muội về nhà,lúc nào muốn trở lại thì cho người thông báo một tiếng là được,đến lúc đó ta sẽ tự mình đi đón muội trở về,có được hay không?"

Đoàn Nhi gật đầu,miễn cưỡng nở nụ cười,sau đó cúi đầu ăn cơm.

Quả nhiên là trẻ con,nói khóc liền khóc,nói cười lại cười ngay. Ngô Đồng đưa tay xoa xoa đầu Đoàn Nhi,lại dùng đũa gắp cho nàng món nàng thích,chính mình cũng yên lặng dùng cơm.

Trước kia mỗi lần Đoàn Nhi về nhà đều sẽ báo trước,lần này không thông báo đã trực tiếp trở về. Trần thị biết được nàng trở về,cao hứng bỏ hết mọi việc vội vàng chạy ra ngoài. Mới vừa đến cửa đã thấy Đoàn Nhi chạy lại: "Mẫu thân,con về rồi!"

Vừa dứt lời,người đã chạy đến bên cạnh,đưa tay ôm đùi Trần thị.

"Bên ngoài nóng lắm,mau vào trong đi,đừng để nóng qua sinh bệnh."

Trần thị đương nhiên cũng muốn ôm chầm lấy Đoàn Nhi,chỉ là nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đã đỏ bừng vội đem người vào trước rồi nói sau. Đoàn Nhi cầm tay Trần thị để bà dắt vào phòng,đi vào lập tức thấy mát mẻ hơn nhiều,trong phòng đã đặt bốn khối băng lớn để làm mát. Vừa đi vừa hỏi: "Đại ca,nhị ca,tam ca đâu rồi? Sao không thấy ai hết vậy?"

https://thuviensach.vn

Trần thị lấy khăn lau mồ hôi cho Đoàn Nhi,lại phân phó Cẩm Tú bưng canh mai tử ướp lạnh nàng thích nhất lên. Nghe Đoàn Nhi hỏi vậy liền đưa tay điểm vào cái mũi nhỏ: "Lần này con trở về cũng không báo trước,các ca ca của con đều đang đi học,con cho rằng ai cũng giống như tiểu quỷ con,cả ngày chỉ biết chơi sao?"

Trước kia mỗi lần Đoàn Nhi về nhà,mấy vị ca ca đều đặc biệt ở nhà đợi nàng.

Đoàn Nhi mất hứng lắc đầu,chiếc chuông nhỏ trên đầu rung động kêu đinh đang,lại nhào vào ngực Trần thị làm nũng: "Con rất nhớ mẫu thân,Thái Tử ca ca nói lúc nào nhớ người đều có thể trở về,lúc nào quay lại thì phái người báo cho huynh ấy một tiếng là được."

Đây chính là điều Trần thị cầu mà còn không được,vừa nói chuyện vừa phân phó người đi làm những món điểm tâm mà Đoàn Nhi thích nhất. Những chuyện cần làm lúc trước đã quên hết không còn một mảnh,chỉ lo cùng Đoàn Nhi thân thiết. Vú Lý ở một bên cũng mỉm cười,nhưng vừa nhìn ra ngoài lại thấy Cẩm Tú lẽ ra đang đi lấy canh mai tử lại đứng im ở cửa. Quay lại nhìn mẫu tử đang thân thiết rồi lặng lẽ lui xuống.

"Ngươi còn đứng đây làm gì,không thấy tiểu thư đang chờ sao?"

Cẩm Tú quay đầu lại trả lời: "Nhị tiểu thư tới thỉnh an." Thanh âm không nóng không lạnh.

Vú Lý cũng giật mình,không biết phải làm thế nào,cùng Cẩm Tú nhìn qua,Hứa Tâm Dao đang từ phía hành lang gấp khúc bên kia đi tới.

Hứa Tâm Dao cũng đã được tám tuổi,ngay từ khi còn bé đã có thể nhìn ra sau này lớn lên nàng sẽ có dung mạo xuất sắc hơn người,quả nhiên là như vậy. Nét tròn trịa trẻ thơ đã được thay bằng khuôn mặt nhỏ nhắn,cỡ bằng bàn tay,mi thanh mục tú. một thân thường phục mỏng tơ vàng,trên đầu cũng không đeo trang sức gì,chỉ cài một đoá hoa nhỏ màu vàng.

https://thuviensach.vn

Vừa nhìn thấy vú Lý cùng Cẩm Tú đứng ở cửa đã cười nói: "Trời nóng như vậy,tỷ tỷ và ma ma đứng ở cửa làm gì vậy?"

Thanh âm không nhanh không chậm,ý cười trong mắt cũng rất hài hoà.

Hứa Tâm Dao bây giờ đã có thể nhìn ra dáng vẻ của một thục nữ sau này,tiểu cô nương có chút tuỳ hứng khi xưa đã không còn chút bóng dáng.

Cẩm Tú và vú Lý cúi đầu thỉnh an rồi mới trả lời: "Nô tỳ đi lấy đồ cho tam tiểu thư,tam tiểu thư vừa trở về."

Hứa Tâm Dao nghe được Đoàn Nhi đã trở về,ý cười dừng một chút,sau đó lại cao hứng nói: "Tam muội trở lại là chuyện tốt,bá mẫu hẳn là hết sức vui mừng."

Cẩm Tú gật đầu đưa Hứa Tâm Dao vào trong,đi vài bước cất giọng nói: "Phu nhân,nhị tiểu thư đến thỉnh an người."

Nhị tiểu thư?

Trần thị còn chưa kịp phản ứng,Đoàn Nhi đã ngồi thẳng người dậy,không biết nhị tỷ tỷ là người như thế nào đây.

Đúng vậy,ấn tượng của Đoàn Nhi đối với Hứa Tâm Dao rất mơ hồ. Trước kia mỗi khi về nhà,các ca ca đều có mặt,ngay cả đại tỷ tỷ đôi khi cũng sẽ xuất hiện. Chỉ có nhị tỷ tỷ,những lúc mình ở nhà đều không nhìn thấy nàng. Cũng từng hỏi qua mẫu thân,bà chỉ nói nhị tỷ tỷ đến thư viện đọc sách nên không rảnh để trở về.

Hứa Tâm Dao từng bước đi vào,liền nhìn thấy Đoàn Nhi đang thân mật ngồi trong lòng Trần thị.

https://thuviensach.vn

Lớn lên rất đáng yêu,hai mắt to,khuôn mặt tròn trịa,hoàn toàn ngây thơ. Giống như đang chờ mong nhìn thấy mình,hai mắt to không chớp nhìn về bên này. Khoé miệng Hứa Tâm Dao cong lên,bước chân nhanh hơn đi tới trước mặt Trần thị: "Con đến thỉnh an đại bá mẫu." Sau khi Trần thị gật đầu mới quay sang nhìn về phía Đoàn Nhi.

"Tam muội,trước kia mỗi lần muội trở về tỷ đều phải đến thư viện học,thật sự là bận không thể trở lại được,muội sẽ không trách tỷ chứ?"

Đoàn Nhi từ trên giường leo xuống đứng trước mặt Hứa Tâm Dao,nghiêng đầu cẩn thận nhìn. Ấn tượng đầu tiên chính là,nhị tỷ so với đại tỷ còn xinh đẹp hơn,tiếp đó là hình như lễ độ hơn nhiều. Nhưng cũng không hẳn là như vậy,chỉ là nhị tỷ nói chuyện không nhanh không chậm,làm cho người ta bất tri bất giác cũng phản ứng theo như vậy.

Lắc lắc đầu đem vấn đề so sánh giữa đại tỷ và nhị tỷ ném ra ngoài,cười cười gật đầu: "Lần đầu tiên được gặp nhị tỷ,mọi khi tỷ bận học,đương nhiên là không thể trách.

Hứa Tâm Dao cười đang muốn tiếp lời,đột nhiên phát hiện Đoàn Nhi đang thẳng tắp nhìn về phía cổ mình. Tròng lòng run lên,cúi đầu nhìn lại chính mình,là miếng ngọc bội màu đỏ. Trời nóng nên nàng chỉ mặc y phục mỏng,ngọc bội cũng đeo ở bên ngoài,cũng không nghĩ hôm nay Đoàn Nhi sẽ trở về.

Đoàn Nhi bình tĩnh nhìn một hồi lâu,đột nhiên mở miệng: "Nhị tỷ có thể cho muội xem ngọc bội của tỷ một chút được không?"

Hứa Tâm Dao nhìn thoáng qua Trần thị vẫn chưa hề lên tiếng,nụ cười có chút miễn cưỡng: "Đương nhiên là được."

nói rồi đem ngọc bội từ trên cổ lấy xuống đưa cho Đoàn Nhi.

https://thuviensach.vn

Đoàn Nhi nhận lấy miếng ngọc bội đặt trong lòng bàn tay,cẩn thận nhìn hồi lâu,xác định miếng ngọc bội này chính là ngọc bội trong bức hoạ kia. Trong lòng đột nhiên cảm thấy chua xót,nữ tử trong tranh kia không phải tỷ tỷ,tướng mạo cũng không hề giống nhau,ngọc bội kia sao lại ở trong tay tỷ tỷ?

đang muốn lật xem mặt sau,Hứa Tâm Dao đột nhiên đưa tay cầm lấy ngọc bội trong tay Đoàn Nhi. Có chút hốt hoảng giải thích: "Trời nóng nên tỷ bị đổ mồ hôi,dính vào tay muội sẽ không tốt."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 24

Tuy rằng vẫn đang mỉm cười, nhưng động tác này xác thật có chút đột ngột, A Đoàn nhìn Hứa Tâm Dao đem ngọc bội mang lên một lần nữa, còn dấu ở trong quần áo. Thấy A Đoàn đưa mắt trông mong nhìn, giống như thực sự cảm thấy hứng thú, Hứa Tâm Dao có chút kinh ngạc khẽ nhướng mày, còn dò hỏi trước "Sao thế? Ngọc bội của tỷ tỷ có vấn đề gì sao?"

Lại liếc mắt nhìn Trần thị một lần nữa, Trần thị cũng có chút nghi hoặc.

Lúc trước ngọc bội xác thật là chuẩn bị cho A Đoàn, nhưng Thái tử mang đến thứ còn tốt hơn lại còn tỏ vẻ rất không thích màu đỏ, A Đoàn lúc ấy cũng không biết khối ngọc bội này, vậy tại sao lại còn cảm thấy hứng thú?

A Đoàn chớp chớp mắt, cười.

"Chưa thấy qua ngọc bội xinh đẹp như thế, hơn nữa của Nhị tỷ tỷ và các ca ca không giống của muội, cho nên liếc mắt một cái liền thấy được."

Trần thị biết việc Thái tử không thích màu đỏ, nhưng Hứa Tâm Dao lại không biết. Nên ngây tại chỗ có chút xấu hổ, dù sao đây cũng là chủ nhân chân chính của chiếc ngọc bội này, chỉ khẽ mím môi không nói lời nào. Trần thị duỗi tay đem A Đoàn kéo vào trong lòng ngực của mình, đưa tay vén những sợi tóc loà xoà bên thái dương của nàng lên, vuốt nhẹ tay nàng ý bảo nàng đừng nóng vội.

https://thuviensach.vn

Nghiêng người dịu dàng nói với Hứa Tâm Dao “Hôm nay kêu con đến là để con chọn lựa kiểu dáng. Gần đây ta vừa chọn được một số lụa gấm cực tốt, con cùng đại cô nương cả ngày đều ở trong thư viện, phải chú ý ăn mặc. Đúng lúc hôm nay thân thể có chút không thoải mái, ta cũng không gọi nàng tới, mà hai con lại ở chúng với nhau, ta nghĩ nàng ấy thích gì chắc con cũng hiểu, con chọn giúp nàng ấy đi.”

Vừa nói chuyện vừa liếc mắt ra hiệu cho Cẩm Tú, Cẩm Tú hiểu ý gật đầu, cười bước lên “Nhị cô nương mời theo nô tỳ.”

Biết Trần thị là muốn đơn độc cùng A Đoàn nói chuyện, Hứa Tâm Dao ngay cả ý định vờ chối từ cũng không làm, nhìn A Đoàn cười cười lần nữa liền đi theo sau Cẩm Tú.

A Đoàn nhìn thấy tất cả mọi chuyện, chờ sau khi Hứa Tâm Dao ời đi, ngơ ngác dò hỏi Trần thị “Mẫu thân, sao mẫu thân lại tìm cách bảo Nhị tỷ rời đi.” Lúc Thái Tử ca ca muốn ở riêng với mình đều như thế này, tùy tiện tìm chuyện gì đó để sai Giang công công rời đi.

Trần thị bật cười, duỗi tay nhéo nhéo gương mặt bánh bao tròn tròn của A Đoàn, đứa con gái ngây thơ của bà nghĩ gì đều hiện hết lên mặt, Thái tử đem nàng bảo hộ quá tốt, nhưng cũng coi như biết chuyện, biết để người rời đi rồi mới hỏi, không hỏi ngay mặt làm người ta khó xử.

Đem A Đoàn ôm vào trong ngực, đầu tiên bà muốn con cam đoan với bà trước.

“Mẫu thân sẽ nói thật với con, nhưng con phải hứa với mẫu thân là sau khi nghe xong không được ầm ĩ.” Dừng một chút rồi nói tiếp “không phải không được ầm ĩ, chỉ là đừng làm ầm ĩ trước mặt người khác, ở trước mặt mẹ con muốn nói thế nào cũng được, con hứa không? không được nói với người ngoài, các anh trai, cha con, nhị tỷ tỷ của con cũng đều không được."

https://thuviensach.vn

A Đoàn rất muốn biết dù tin tức nhỏ nhất về ngọc bội, nên khi nghe Trần thị nói như thế liền gật đầu không hề có chút do dự.

“Con cam đoan, tuyệt đối không ầm ĩ.”

Trần thị cũng không dấu diếm A Đoàn, mà là lựa chọn nói thật.

“Con cũng biết, con cháu nhà nhà chúng ta lúc sinh ra đều sẽ có ngọc bội. Khối ngọc bội màu đỏ đó vốn là của cha con chuẩn bị cho con."

Đôi mắt của A Đoàn đôi mắt lập tức mở thật to, Trần thị cũng không để nàng sốt ruột, lập tức nói tiếp.

“Nhưng chính con cũng hiểu đó, Thái Tử điện hạ không thích màu đỏ. Lúc trước, khi cha con tìm được khối ngọc bội này, Thái Tử điện hạ lấy ra một khối ngọc bội khác, chính là chiếc hiện đang đeo trên cổ của con."

Cho nên, khối ngọc bội kia vốn là của mình?

A Đoàn đưa tay lên nắm ngọc bội của mình, phượng hoàng và hàng chữ khắc trên đó đã sớm vô cùng quen thuộc, nhắm mắt lại cũng có thể biết trên đó khắc những gì. Khi nàng còn nhỏ Giang công công mỗi ngày nhắc mãi, nói đây là do đích thân Thái Tử ca ca tự tay khắc, dù gặp bất cứ chuyện gì cũng không được lột xuống, lại tuyệt đối không thể đánh rơi.

Nàng rất ngoan ngoãn nghe lời, từ sau khi mang vào rồi cũng chưa từng lấy ra.

A Đoàn rũ đầu không nói lời nào, Trần thị cho rằng nàng vừa liếc mắt đã rất thích miếng ngọc bội kia. Màu đỏ đó quá thật rất đẹp, A Đoàn từ nhỏ đến giờ lại không hề có bất kì vật dụng màu đỏ nào, nên thích cũng là bình thường. Thanh âm càng thêm mềm mại giải thích: "Nhị tỷ tỷ của con không có mẹ ruột, người mới đến không phải mẹ ruột con bé, nên chắc chắn không có khả năng lo lắng chu đáo cho tỷ con."

https://thuviensach.vn

"Mẹ là bá mẫu của tỷ tỷ con, nếu mẹ không quan tâm thì sẽ còn ai quan tâm con bé."

Đối với Trương thị, Trần thị không hề có chút áy náy nào, là Trần thị bất nhân trước. Nhưng đối với Hứa Tâm Dao, bà lại tràn đầy lòng trắc ẩn, chung quy là bởi vì mình nên con bé mới không có mẹ ruột, điểm này không thể tránh né.

“Tỷ tỷ con cũng nghe lời, chưa từng chủ động đòi hỏi bất cứ chuyện gì, chỉ muốn miếng ngọc bội đó. Mẹ nghĩ rằng con cũng mang không được, nên mới cho.”

Hứa Tâm Dao ngoan ngoãn là thực sự, từ sau khi đi học, con bé giống như đột nhiên liền trở nên hiểu chuyện, tiểu cô nương có chút tùy hứng trước kia sớm đã không thấy. Hơn nữa mỗi lần A Đoàn trở về, không biết tại sao, con bé luôn tìm cớ không trở về nhà. Chuyện này lại rất hợp ý Trần thị, kỳ thật bà cũng không muốn con bé và A Đoàn có tiếp xúc quá nhiều.

Chuyện trên đời này, không có chuyện gió không thổi lọt qua tường, hai người bọn họ vẫn không nên chơi thân với nhau vẫn tốt hơn. Dù bà không hề áy náy chuyện bà làm, nhưng dù sao vẫn là người một nhà.

Chính là bởi vì con bé tự giác như vậy, cho nên khi con bé yêu cầu thứ duy nhất đó, Trần thị lập tức đồng ý.

Miếng ngọc bội đó quả thật xinh đẹp, nhưng nếu không nhìn thấy những bức họa trên đó, A Đoàn sẽ quên ngay vốn không cần những lời giải thích này của Trần thị. Nhưng cũng bởi vì A Đoàn đã nhìn thấy, hiện tại lại biết ngọc bội ở trong tay Nhị tỷ tỷ, mà ngọc bội đó lại là cha mình đã từng có ý định cho mình.

Như vậy, tại sao lại ở trong tay nàng kia?

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, Nhị tỷ tỷ tuy rằng xinh đẹp, đại khái cũng có thể tưởng tượng được bộ dáng sau khi trưởng thành của nàng ấy, nhưng tuyệt đối không phải là nữ nhân trên bức họa. Cả hai đều là mỹ nhân, khí chất lại khác hẳn hoàn toàn. Nét đẹp của nhị tỷ là rực rỡ, còn nữ tử kia là nhẹ nhàng thanh tĩnh.

Hai người hoàn toàn không giống nhau.

Càng đến gần lại càng nhìn không rõ, đầu óc trở nên rối như mớ bòng bong.

A Đoàn vẫn luôn xuất thần, Trần thị vỗ nhẹ nhẹ lên lưng nàng, biểu tình càng thêm cẩn thận, sợ A Đoàn không vui. Bởi những trẻ con thông thường đều rất ‘giữ của’ đồ vật của ta, dù ta không cần, người khác cũng không thể lấy. A Đoàn thong thả ngẩng đầu lên, nhưng trong đôi mắt to tràn đầy giảo hoạt “Nương không cho con nói với các ca ca, là sợ các ca ca đi tìm Nhị tỷ tỷ?”

“Nha đầu nghịch ngợm này, uổng công mẹ lo lắng cho con!”

Trần thị trực tiếp vươn ngón trỏ điểm điểm lên đỉnh đầu A Đoàn, dở khóc dở cười, thì ra là nghĩ như thế. Nên cũng gật đầu “Các ca ca con đều cực kì thương con, nếu con nói với bọn họ, thì ngọc bội đó chắc chắn nhị tỷ của con sẽ không giữ được. Con có nói cũng vô dụng, dù sao con cũng không thể mang.”

A Đoàn gật đầu, các ca ca của nàng rất thương nàng.

Chắp tay sau lưng, dạo bước trước mặt Trần thị như người lớn, trên mặt đều là vẻ nghịch ngợm. “Nếu mẹ muốn con o nó ra, vây me có gì để hối lộ con không?” Ba tay nhỏ bé tròn tròn trực tiếp xòe ra trước mặt Trần thị, không ngừng nháy mắt, một cô bé đáng yêu, lại tinh ranh như những cậu nhóc trên đường phố!

https://thuviensach.vn

“Ha ha ha ha.” Trần thị cười gập cả người.

Duỗi tay lại đem A Đoàn ôm vào lòng.

“Cục cưng bé nhỏ của mẹ, bất cứ thứ gì của mẹ cũng đều lad của con, còn cần con đòi hỏi sao? đã chuẩn bị sẵn cho con rồi!”

A Đoàn cũng vùi mặt vào lòng Trần thị, khuôn mặt nhỏ cười thành một đóa hoa. Sauk hi cười đủ, chờ Trần thị lấy khăn lau mặt, A Đoàn vỗ vỗ bộ ngực nhỏ xíu của mình, âm thầm thở phào nhẹ nhõm một hơi.

không thể làm mẫu thân khó xử, tuy rằng, cũng rất thích khối ngọc bội kia.

Hứa Tâm Dao nhìn Cẩm Tú lấy ra mấy xấp nguyên liệu, đích thực là gấm Vân cẩm loại thượng hạng, chỉ dành riêng cho giới vương giả, mặc dù là Quốc công phủ, mùa hè cũng không được mấy khối. Xấp gấm đó mỗi xấp không dày lắm, mặc ở trên người lại không rườm rà, thích hợp nhất là vào giữa hè. Chọn thứ mình thích nhất sau đó chọn những màu ấm, như xanh hay vàng nhạt cho đại cô nương.

Cẩm Tú đem mấy thứ mà Hứa Tâm Dao đã chọn xong, sau khi sắp xếp lại liền giao cho tiểu nha hoàn tùy thân của nàng.

“Chiều này, Tú Vân và các ma ma khác sẽ mang những mẫu y phục mới đến, đến lúc đó sẽ để bọn họ trực tiếp đến phòng cô nương, cô nương thích loại nào chỉ cần chọn là được.” Quốc công phủ đương nhiên cũng có nhóm tú nương riêng, kiểu dáng cũng có tiếng xinh đẹp.

Hứa Tâm Dao hiểu ý gật đầu, lại nghiêng đầu nhìn sắc trời bên ngoài, có chút ngượng ngùng nói “Vốn dĩ nên đến từ biệt với đại bá mẫu, chỉ là dạo này cứ đến mùa hè là ta lại tham ngủ, mắt gần như mở không lên nổi, muốn về phòng ngủ trưa một chút, tối nay ta sẽ đến tạ lỗi với đại bá mẫu, ta về phòng trước nhé.”

https://thuviensach.vn

“Làm phiền Cẩm Tú tỷ tỷ truyền lời giúp, để đại bá mẫu đừng trách tội ta.”

Cẩm Tú lập tức đồng ý, cười đem Hứa Tâm Dao đưa ra đến tận cửa. Chờ đoàn người Hứa Tâm Dao hoàn toàn biến mất trong tầm mắt, ý cười trên mặt Cẩm Tú mới tan. Đối với chuyện mà Trần thị làm, Cẩm Tú đương nhiên hiểu rất rõ, đối với nhị cô nương, không chỉ có đại phu nhân mới có cảm giác khó xử với nàng ấy, mà đám hạ nhân như nàng cũng thế. Nếu nàng ấy vẫn là nhị tiểu thư có chút tùy hứng trước kia, thì có chút dễ xử rồi.

Chỉ là, không niết bắt đầu từ khi nà, nàng ấy giống như lập tức liền trở nên hiểu chuyện, mấy năm nay càng thêm biết lễ độ, ngoài lúc đến thư viện, ngày thường chỉ ở trong viện của mình đọc sách thêu hoa, làm tiểu thư khuê các danh xứng với thực. Mấy năm nay, nhị lão gia cũng cưới tân nhị phu nhân, nhị cô nương cũng không dọn về, vẫn ở cùng đại cô nương bên này.

Hiểu chuyện nhất là mỗi khi Đại phu nhân chuẩn bị đồ vật mang vào trong cung cho Tam tiểu thư, lại chưa từng hỏi một câu, cho dù những thứ đó đã vượt quá phân lệ mà Tam tiểu thư nên có. Còn nữa tựa như hôm nay, không cần phu nhân phân phó, đã tự mình tránh Tam tiểu thư.

Nhưng ai cũng nhìn thấy, nụ cười của nàng cũng chỉ có ba phần thực, hoàn toàn không ai biết trong lòng nàng đang suy nghĩ cái gì.

Hứa Tâm Dao mang theo nha đầu trở về sân của mình, phân phó nha đầu đem phần của mình ôm về phòng, còn mình thì mang theo người đi về hướng phòng đại cô nương. Đại cô nương Hứa Tĩnh Ngữ đang ngồi ngay ngắn bên bồn băng, bên cạnh đặt dĩa nho đã được ướp lạnh, bộ dáng thảnh thơi, làm gì có vẻ không khỏe như Trần thị vừa nói?

Thấy Hứa Tâm Dao trở về, cũng không thèm nhìn tới nha đầu đi theo phía sau, chỉ buồn cười hỏi “Lần đầu tiên nhìn thấy Tam muội muội, cảm

https://thuviensach.vn

giác như thế nào?” Nụ cười trên mặt, nhìn sao cũng không thấy có hảo ý.

Hứa Tâm Dao cũng không thèm nhìn tới nàng, chỉ là chỉ vào nha hoàn nói “Đây là đại bá mẫu ban tặng, ta đem thứ mà tỷ thích mang đến, tỷ cứ nghỉ ngơi, ta về phòng của mình.” Hứa Tĩnh Ngữ cũng không ngăn cản nàng, chỉ chìm trong hồi ức của chính mình: “Lầm đầu tiên ta nhìn thấy Tam muội muội, lúc đó, nàng ấy chỉ mới một tuổi.”

“Khi ấy nàng ấy về đây, tất cả mọi người trong nhà đều đi nghênh đón nàng ấy, đám cung nữ thái giám hầu phía sau còn đông hơn cả nhà mình. Đồ vật trên người có món nào không là ngự tứ? Lúc ấy trong tay nàng ấy cầm chính là một cái lục lạc thông thường, có lẽ do quá nhỏ, lỡ sẩy tay liền rơi xuống đất vỡ nát……”

Buồn cười nhìn Hứa Tâm Dao quả nhiên dừng bước lại.

Nhặt một quả nho lên bỏ vào trong miệng mình, mới nói tiếp: “Lúc ấy cũng không có ai để ý, chỉ là một món đồ chơi bình thường. Nhưng Tiểu Giang công công lại nghiêm túc thu dọn những mảnh vỡ đó, bởi cái đo do hoàng thượng ban, dù đã vỡ cũng phải mang về. Lúc ấy mẫu thân còn hỏi, Hoàng Thượng có trách tội hay không.”

“Tiểu Giang công công lại nói, không cần để ý, Tam muội muội đã ném vỡ không biết bao nhiêu món rồi.”

Đồ được chính hoanfgt hượng ban, có nhà ai không cung kính trang trọng đem cất giữ cẩn thận? Nhưng Tam muội muội lại muốn ném thế nào thì ném như thế ấy, nếu vỡ thì lại được ban thêm cái mới.

Hứa Tâm Dao tuy rằng dừng chân lại, nhưng vẫn không nói lời nào. Đại cô nương lại lặp lại câu hỏi vừa này“Lần đầu tiên nhìn thấy Tam muội muội, cảm giác như thế nào?”

https://thuviensach.vn

Hứa Tâm Dao quay đầu lại, sắc mặt bình tĩnh, không cười, cũng không hề thẹn quá thành giận như Hứa Tĩnh Ngữ nghĩ, cực kỳ bình tĩnh "Mấy thứ đó đều là Tam muội muội nên có, không liên quan gì đến ta và tỷ, đừng mãi luôn nghĩ về thứ không thuộc về mình, an phận sống cuộc sống của tỷ mới là đứng đắn, nghĩ quá nhiều, sau này cuộc sống hiện tại cũng không còn."

Câu đó như lời răn dạy cảnh cáo làm Hứa Tĩnh Ngữ lập tức đứng lên, cười lạnh.

"Vậy tại sao ngươi vẫn luôn tránh mặt nàng ấy? Ta tốt xấu gì cũng nhìn thấy được vài lần. Lần nào Tam muội muội trở về ngươi đều giả vờ bận rộn, ngươi cho rằng người khác không ai biết ngươi đang giả vờ? Nếu không phải hôm nay nàng ấy đột nhiên trở về, ngươi vẫn sẽ không đến gặp mặt nàng ấy đúng không!"

Hứa Tâm Dao trực tiếp xoay người, lập tức rời đi.

"Chậc chậc, thật không thú vị." Hứa Tĩnh Ngữ lập tức lại ngồi trở về, trong tay mân mê quả nho, không biết đang suy nghĩ cái gì. Nghĩ nghĩ, trên mặt liền bắt đầu hiện lên vẻ độc ác, tay cũng dùng sức theo, quả nho lập tức vỡ nát, tay dính đầy nước. Qua một hồi lâu mới vươn tay lấy khăn nhẹ nhàng lau.

"Tĩnh Ngữ, Tĩnh Ngữ, quả nhiên là cái tên rất hay. Lúc trước phụ thân ban cho mình tên này, chính là hy vọng mình đừng nói lời không nên nói, không cần huyênh hoang, không cần ở Quốc công phủ này gây nên nhiễu loạn gì, an ổn làm đại tiểu thư là được."

"Còn cái tên Hứa Tâm Dao, tuy rằng không có ngụ ý gì, nhưng ít nhất cái tên nghe rất hay, lại còn do chính mẹ ruột đặt cho. Tam muội muội liền càng không cần phải nói, đó chính là kim phượng hoàng, là chính Hoàng Thượng tự mình ban tên cho."

https://thuviensach.vn

“tên này ít nhất dễ nghe, vẫn là mẹ ruột tưởng. kia chính là nột, vẫn là danh nhi

“Cũng chỉ có mình, cái gì cũng không phải, thậm chí ngya cả lời nói, tốt nhất ngậm miệng luôn càng hay.”

Nghĩ nghĩ rồi lại cười, sau đó phịch một tiếng, dĩa nho trên bàn lập tức bị hất văng xuống đất.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 25

A Đoàn cùng Hứa Triệt Minh trừng mắt nhìn nhau, ánh mắt của hai người đều trợn thật to. Chân mày A Đoàn nhăn thành một chỗ, Hữa Triệt Minh gân xanh cũng đều hiện ra, một đôi mắt xếch đẹp đẽ bị hắn trừng thành mắt trâu, cả khuôn mặt vặn vẹo. Hai gò má A Đoàn càng ngày càng tròn, tưởng như lập tức sẽ không nhịn nổi.

Hứa Tiêu Nhiên cất giọng lành lạnh nhắc nhở: “Ai chớp mắt trước, ai cười trước thì phần điểm tâm này của Quý Vân Phường chỉ có thể nhìn.”

A Đoàn hít một hơi thật sâu, đem ý cười sắp lên tới yết hầu nuốt ngược trở lại, tiếp tục chờ Hứa Triệt Minh. Hứa Triệt Minh nổi giận trực tiếp trừng Hứa Tiêu Nhiên một cái. Trong ánh mắt rõ ràng hiện ra mấy chữ “Đại ca, không cho phép ngươi ngắt lời”. Hứa Tiêu Nhiên lắc đầu không nói gì, xoay người đi ra ngoài, hết nói nổi hai tiểu quỷ này.

không đúng, chỉ có tiểu muội là tiểu quỷ.

Hôm nay A Đoàn về nhà, Trần thị sớm đã thông báo cho ba huynh đệ đi học ở ngoài tan học sớm một chút trở về chơi với muội muội, không nên ở bên ngoài đến tối mới về. Ba huynh đệ trở về sớm cũng biết mang cho muội muội điểm tâm nổi danh trong kinh thành, điểm tâm này phải xếp hàng thật lâu mới có thể mua được.

Nhưng tính ham chơi của Hứa Triệt Minh nổi lên, nhất định phải cùng A Đoàn tranh giành điểm tâm. Chính là không có một chút tự giác của người làm ca ca, cũng quên mất điểm tâm này là mua cho A Đoàn.

https://thuviensach.vn

Mà A Đoàn, điểm tâm này mặc dù ngon nhưng không thể so với thức ăn do ngự trù làm, vì sao lại muốn ăn? Tất nhiên là do bị Thái Tử quản. Thái Tử chuyện gì cũng có thể nghe theo A Đoàn nhưng về phần ăn uống thì tất nhiên phải nghe theo lời nói của ma ma, việc ăn điểm tâm vẫn luôn bị siết chặt, mỗi ngày chỉ được ăn nhiều nhất ba khối điểm tâm.

thật không dễ dàng mới được về nhà ăn một bữa thoải mái mà tam ca còn giành với mình.

A Đoàn đột nhiên phồng má cúi đầu xuống. Đến lúc ngẩng đầu lên, không chỉ Hứa Triệt Minh trợn to con mắt mà Trần thị bên cạnh cũng đều cười đến gặp lưng rồi. Đôi mắt vốn như hai quả nho đen cũng bị A Đoàn trừng thành đôi mắt gà chọi.

Ta nhìn mấy người cười!

Bộ dáng không phục cùng với đôi mắt gà chọi làm cho Trần thị cười lăn cười bò trên tháp không dậy nổi.

“Nếu con muốn ăn thì ngày mai mẹ sẽ sai người mua cho con.”

không biết còn tưởng Thái Tử điện hạ keo kiệt, điểm tâm cũng không cho ăn.

A Đoàn không để ý đến sự trêu chọc của Trần thị, chỉ trừng Hứa Triệt Minh. Ai biết được vừa rồi tuy hắnkhông phun ra nhưng mà thật sự không cười cũng không chớp mắt, chỉ là toàn bộ khuôn mặt đã chuyển thành màu gan heo. Nhưng mà A Đoàn, cũng không nhịn được, ánh mắt đều hồng rồi.

Lắc đầu đem ánh mắt trở về, nheo mắt liếc nhìn Hứa Triệt Minh một cái, là huynh bức ta trước!

Bĩu môi một cái, đưa mắt nhìn về Hứa Thanh Viễn - người nãy giờ vẫn không nói gì, tố cáo.

https://thuviensach.vn

“Nhị ca, tam ca khi bắt nạt muội.”

Tuy là anh em song sinh nhưng mà hai người vẫn có khác biệt rất lớn, một văn, một võ, một tĩnh, một động. Mấy năm nay Hứa Triệt Minh ở ngoài điên cuồng, trên đuôi lông mày đều mang theo sống động, tinh lực mười phần. Hứa Thanh Viễn thì ngược lại, từ nhỏ đã ít nói, lớn hơn thì tính tình lại càng lạnh lùng hơn.

Tuy dung mạo hai người không có sự khác biệt nhưng cho dù là người không quen biết liếc mắt cũng có thể phân biệt được.

Đối mặt với sự làm nũng của A Đoàn, Hứa Thanh Viễn trong mắt chỉ có ôn nhu. “Chơi đủ rồi?”

một bên nói một bên tay không lưu tình hướng mặt Hứa Triệt Minh dùng sức “Được rồi, hắn đã nhắm mắt, muội thắng, điểm tâm là của muội.” không để ý kháng nghị của Hứa Triệt Minh.

“Huynh chơi xấu, lần này không tính, chúng ta thi lần nữa!”

Lúc này sự quan tâm của nhị ca, sự không phục của tam ca A Đoàn cũng không để ý tới, chỉ là vùi đầu dụi mắt, đau quá, nếu trừng thêm lát nữa, nước mắt cũng muốn chảy ra. Xoa nhẹ hai lần cổ tay liền bị người nắm, chưa kịp ngẩng đầu hai mắt đã được một tấm khăn nóng đắp lên. Bên tai vang lên tiếng nói của nhị ca vừa bất đắc dĩ vừa buồn cười.

“Vì điểm tâm, đáng sao?”

“Là tam ca tranh với muội trước!” Lại cáo trạng lần nữa.

Bên nay Hứa Triệt Minh cũng đang dụi mắt, vốn đang không phục, lại thấy A Đoàn có một tấm khăn ấm còn mình thì không có cái gì lại càng tức. Lại nghe được A Đoàn nói liền giơ chân! Từ trên ghế đứng lên “Muội không biết xấu hổ, không biết nhường cho ta, còn chơi xấu, còn tố cáo!”

https://thuviensach.vn

“Lần này không tính, chúng ta thi một lần nữa, không chơi tố cáo.”

Mặc dù A Đoàn bị Hứa Tiêu Nhiên ấn ngồi trên ghế không thể đứng dậy, cũng không thể nhìn thấy, hướng về phía phát ra tiếng nói của Hứa Triệt Minh trả đũa một cách mỉa mai “Huynh đừng bắt nạt ta còn chưa đọc sách, là ca ca mà cướp đồ của muội muội đã lâu không về nhà! Huynh mới nên xấu hổ!”

“Xấu hổ!”

Trần thị cùng bọn nha đầu đang ở trong phòng đều bị lời nói của hai huynh muội làm cho cười chảy cả nước mắt. Hứa Tiêu Nhiên cho A Đoàn một ánh mắt dịu dàng, mắt phượng chợt lóe lên lo lắng lén nhìn hai huynh đệ. Cau mày nhìn A Đoàn hoạt bát quá mức, đuôi mắt đảo qua, Hứa Thanh Viễn cũng có biểu tỉnh như vậy.

Hai người đưa mắt nhìn nhau, Hứa Thanh Viễn đứng dậy.

Kéo áo Hứa Triệt Minh, vừa lôi hắn ra ngoài vừa nói với A Đoàn “Muội ngoan ngoãn đem mắt chăm sóc cho tốt, nhị ca dạy dỗ tam ca giúp muội.”

A Đoàn gật đầu không ngừng, hơn nửa mặt bị tấm khăn đắp lên, chỉ lộ ra cái cằm nhọn hướng lên cao, chứng minh nàng đang có bao nhiêu rất đắc ý. Hứa Triệt Minh nhìn thấy như vậy càng tức nhưng không làm gì được. Giãy giụa muốn đi trở lại dạy dỗ nha đầu nghịch ngợm A Đoàn nhưng nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của Hứa Thanh Viễn lại sợ hãi.

Dừng lại, mặc cho Hứa Thanh Viễn kéo ra ngoài.

Ra đến phòng chính cũng không dừng bước, buông áo Hứa Triệt Minh ra tiếp tục đi ra ngoài, vòng qua hành lang mới dừng lại bên một tán cây Xuân.

https://thuviensach.vn

Cây "xuân", thân cao ba bốn trượng, mùa hè ra hoa trắng, lá non ăn được, gỗ dùng làm đàn. Trang Tử莊子nói đời xưa có cây xuân lớn, lấy tám nghìn năm làm một mùa xuân, tám nghìn năm làm một mùa thu.

“Xảy ra chuyện gì, đệ cùng A Đoàn đùa giỡn chẳng lẽ huynh với đại ca lại cho là thật?

nói là nói như vậy nhưng trên mặt vẫn là tin tưởng, dù sao cũng là huynh đệ song sinh, trong lòng huynh ấy mặc dù địa vị của tiểu muội quang trọng hơn so với mình, nhưng cũng không thể có chuyện chỉ vì chuyện đùa giỡn này mà đem mình kéo ra đây. Hứa Thanh Viễn không trả lời đệ đệ mà trực tiếp hỏi: “Đệ có phát hiện muội muội có chút kỳ quái không?”

Ánh mắt nghiêm túc, không phải nói đùa Hứa Triệt Minh vừa định phản bác, muội ấy ăn ngon, cười vui, chơi tốt, kỳ quái chỗ nào? Nhưng mà nhìn thấy ánh mắt của Hứa Thanh Viễn thì ngậm miệng, cau mày sờ cằm cẩn thận nghĩ lại hành vi của A Đoàn hôm nay, dường như có vài điều lướt qua.

Qua một lúc lâu mới không xác định hỏi: “Quá, quá mức hoạt bát?”

Suy đoán của đệ đệ làm nét mặt của Hứa Thanh Viễn nghiêm trọng hơn.

“Nếu cả ba người đều có cảm giác giống nhau thì đó chính là sự thật.”

Tuy là A Đoàn ở trong cung, nhưng một tháng luôn có thể ở nhà vài ngày. Hơn nữa ngày lễ tết còn có thể ở lại gần nửa tháng. Họ tự nhận có mấy phần hiểu biết đối với tính tình của nàng. Bây giờ tính tình nàng sáng sủa cũng chỉ là lúc ở cùng một chỗ với An Dương công chúa.

Ngày thường lúc nàng ở một mình thật ra cũng rất im lặng.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng lúc ở nhà cũng sẽ cùng mẫu thân vui đùa làm nũng, có lẽ do không cùng tuổi với muội muội, không điên cuồng giống như lúc ở cùng một chỗ với An Dương công chúa. Như hôm nay, đúng là lần đầu tiên. Tuy rằng cách lần gặp trước chỉ có mấy ngày nhưng cảm giác không đúng lắm. Chỉ có vài ngày, có thể thay đổi cái gì?

Là quái lạ hoặc là muốn che giấu cái gì mới có thể như vậy.

Hứa Triệt Minh thu lại vẻ mặt vui đùa "Đại ca cũng nghĩ như vậy?"

Hứa Thanh Viễn gật đầu, thở dài "Tiểu muội trưởng thành, có ý nghĩ riêng của mình, hơn nữa muội ấy không muốn nói với bất kỳ ai." Bao gồm những người thân huyết mạch tương thông như chúng ta.

không cần nói hết Hứa Triệt Minh cũng nghe hiểu. thật không ngờ, tiểu muội không để ý chuyện gì nhưng tuổi còn nhỏ như vậy đã giấu mọi chuyện vào lòng. Nếu không phải đại ca, nhị ca để ý mình sẽ không phát hiện ra. Mẫu thân cũng như vậy, chỉ có tính tình của một đứa trẻ. không thể được, tiểu muội còn nhỏ nếu cứ giấu mọi chuyện như vậy làm sao trưởng thành được?

"Đệ nói Thái Tử có biết chuyện này hay không? không phải nói Thái Tử biết hết mọi chuyện sao?"

Cả ngày chiếm lấy tiểu muội mà ngay cả điểm quan trọng như vậy cũng không phát hiện!

Tuy Hứa Thanh Viễn cũng không thể nào thích Thái Tử được, nhưng Thái Tử đối tốt với tiểu muội ai có mắt cũng thấy được. Mặc dù nhắc đến Thái Tử sắc mặt liền lãnh đạm nhưng cũng không như Hứa Triệt Minh bộc lộ cảm xúc ra ngoài.

"Chắc là không biết, nếu hắn biết, dựa vào việc hắn để ý tiểu muội như vậy, không thể có chuyện để cho tiểu muội về nhà."

https://thuviensach.vn

không muốn tiếp tục ở chỗ này lãng phí thời gian “Gọi đệ ra đây là bởi vì đệ với tiểu muội quan hệ tốt nhất, cho nên đệ đi hỏi muội ấy thử xem?” Mặc dù không muốn thừa nhận, mình cùng đại ca cũng quan tâm tiểu muội nhưng tính tình của hai người như vậy, không thể cùng chơi cùng náo với tiểu muội như Hứa Tiêu Nhiên.

“Đệ không đi.”

Ai biết được Hứa Triệt Minh không cần suy nghĩ đã từ chối.

Hứa Thanh Viễn nhíu mày, lời dạy dỗ còn chưa kịp nói đã nghe Hứa Triệt Minh nói “Huynh đừng nóng giận vội, hãy nghe đệ nói!”

Khó chịu gãi đầu, đặt mông ngồi ở trên hành lang gấp khúc “Đệ không đi là bởi vì đệ cho rằng chuyện này để Thái Tử đi là thích hợp nhất.” Tùy tiện đưa tay kéo một chiếc lá cầm chơi trong tay “Huynh, đệ, đại ca, cha, nương là người thân cận nhất với tiểu muội nhất.”

sự tùy tiện vừa rồi đã không thấy thay vào đó chỉ còn sự bình tĩnh.

“Hơn nữa tiểu muội hôm nay mới về nhà đã xuất hiện bất thường, chứng minh rằng trong cung đã xảy ra chuyện gì đó. hiện tại Thái Tử không phát hiện nên không biết xảy ra chuyện gì. Nếu như hắn biết, tốt hơn chúng ta nhiều. Chúng ta không hiểu ra sao, hắn sẽ rất nhanh tìm đến dấu vết để lại.

“Người ngày đêm chung đụng với tiểu muội là hắn, không phải chúng ta.”

“Dù sao mỗi ngày đại ca cũng có thể gặp mặt Thái Tử ở thư viện, ngày mai để đại ca nói cho hắn biết, hắn sẽ biết làm như thế nào.”

Hứa Thanh Viễn không nói lời nào, cúi mặt không lên tiếng. một lát sau cũng học động tác của Hứa Triệt Minh, đưa tay kéo một chiếc lá vô

https://thuviensach.vn

thức xé chơi. Động tác, nét mặt như vậy Hứa Triệt Minh đã biết đại diện cho điều gì. một tay chống đầu gối đứng lên, một tay vỗ bả vai Hứa Thanh Viễn.

Mở miệng cười "thật ra điều này cũng xem như là một chuyện tốt, mặc dù chúng ta không thể giải quyết chuyện của tiểu muội, mặc dù tiểu muội không muốn nói cho chúng ta biết đã xảy ra chuyện gì. Nhưng mà huynh nghĩ xem, lúc muội ấy không vui đã nghĩ đến việc đầu tiên là về nhà, đã nói rõ rằng muội ấy quan tâm chúng ta? Chúng ta mới là người một nhà."

Muội ấy nguyện ý về nhà, lại không muốn nói cho chúng ta biết, chỉ là sợ chúng ta lo lắng thôi. Người quan trong mới lo lắng, tiểu muội thật là quan tâm chúng ta, không phải chỉ có một mình Thái Tử.

Lời này vừa nói ra, tuy rằng không thể làm cho cảm xúc của Hứa Thanh Viễn ổn định lại triệt để, nhưng cũng làm dịu lại, lãnh đạm mở miệng "Nếu như vậy, buổi tối chúng ta bàn bạc với đại ca một chút. Làm sao để Thái Tử nợ một lần ân tình này, cũng đâu thể làm không công chứ."

Hứa Triệt Minh đồng ý "Nên tính kĩ món nợ này, đệ cũng không thể làm chuyện này không công được! Lúc mẫu thân tiến cung gặp tiểu muội, muốn ở bao lâu thì ở, thậm chí có thể ngủ lại! Còn chúng ta? đi vào chưa đến nửa canh giờ thì tiểu muội có việc này việc kia, một lúc thì đã bị hắn đưa đi rồi!"

"Lần này không thể để hắn được lợi như vậy được!"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 26

Editor: huyetsacthiensu

Sau bữa cơm chiều, Tú nương của Tú Vân các mới đến, đúng lúc Hứa Tâm Dao cùng Hứa Tĩnh Ngữ đều đang ở bên cạnh Trần thị, cùng nhau chọn kiểu dáng. A Đoàn cũng cúi sát đầu, mắt to bình tĩnh nhìn, dường như rất có hứng thú. Trần thị cười nói "Lần này không may cho con, con có nhìn cũng vô dụng."

A Đoàn cũng đâu có thiếu quần áo. Quần áo của nàng chất đầy một gian phòng. Bên kia Thái Tử chuẩn bị đã nhiều rồi, Trần thị mỗi quý mười bộ quần áo chưa bao giờ gửi thiếu cho nàng, số quần áo đó đủ cho nàng mặc mỗi ngày một bộ mà không trùng lặp. Hơn nữa, Vân Cẩm này dù tốt cũng không đủ điều kiện để A Đoàn mặc lên người.

Cho nên lần này Trần thị cũng không định may quần áo cho A Đoàn.

Hứa Tâm Dao nghiêng đầu nhìn về phía người bên cạnh A Đoàn. Nếp gấp Liễu Lục trên váy của Tiểu Nho tuy nhìn qua thì cực kỳ bình thường nhưng nếu nhìn kỹ lại thì có thể nhìn ra điểm khác biệt. Vân Cẩm tuy tốt, sa mỏng tầng tầng, nhưng vải may quần áo trên người A Đoàn còn mỏng hơn so với cánh ve. Chất liệu mỏng như vậy nhưng được thêu hai mặt.

Kỹ thuật thêu hai mặt của Tô Châu người người đều biết, cần phải tỉ mỉ làm một tháng mới có thể thêu ra một sản phẩm.

Những người khác không phải là không mua nổi mà bởi vì để làm ra những bộ quần áo này mất rất nhiều thời gian, Tú nương giỏi không phải

https://thuviensach.vn

lúc nào cũng có, làm ra những sản phẩm không đáp ứng được yêu cầu thì không làm còn hơn. Hứa Tâm Dao cũng có hai bộ, cũng chỉ may hai bộ có kiểu dáng được tỉ mỉ lựa chọn, đảm bảo hai năm sẽ không bị hỏng, chỉ khi nào có khách nàng mới mang ra mặc.

Chất liệu tốt cũng có, đợi trưởng thành rồi, dáng người phát triển hết là có thể may thêm mấy bộ.

Vẫn là một đứa trẻ như tam muội mà có thể dùng chất liệu tốt mà may thành thường phục tính ra thực sự cũng không có mấy người.

Nghe được lời nói của Trần thị, A Đoàn vội lắc đầu "không may, chỉ là con muốn nhìn xem." Khuôn mặt nhỏ nhắn suy nghĩ một lúc "Con cũng không biết con có bao nhiêu bộ quần áo, kiểu dáng của quần áo cũng không thể nhớ nổi."

Bởi vì có rất nhiều, gần như mỗi ngày đều có một kiểu quần áo mới.

Cả ba người đều nghĩ đến ý này. Trần thị không để ý, con gái của mình tất nhiên phải được thứ tốt nhất, cũng chỉ là quần áo, may là được. Đưa tay kéo A Đoàn ôm vào ngực "Nếu con thích điểm tâm chỗ đó, ngày mai mẫu thân sai người mua về cho con, có được không?

Trần thị tất nhiên biết trẻ con không nên ăn quá nhiều đồ ăn vặt, nhưng mà A Đoàn thường xuyên không ở cạnh mình, hơn nữa Thái Tử quản nàng cũng rất nghiêm. Vì vậy, mỗi lần nàng về nhà thì để cho nàng tự do ăn một, hai lần cũng không sao.

A Đoàn tựa vào trong ngực mẫu thân, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, được một tấc lại tiến một thước "Còn cả hồ lô ngào đường, kẹo đường hình người với bánh dẻo nữa!"

Thỉnh thoảng Hứa Triệt Minh sẽ mang vào cung cho A Đoàn một chút đồ ăn vặt mua trên đường. A Đoàn mới nghĩ đến những thứ này, nước

https://thuviensach.vn

miếng đã không khống chế được mà tiết ra. Đứa nhỏ ngoan ngoãn làm nũng với Trần thị làm cho Trần thị muốn ngay lập tức mua đồ ăn vặt về cho nàng.

"Mua, mua hết! Chỉ cần A Đoàn muốn, mẫu thân sẽ mua hết cho con."

nói xong lại ôm thật chặt A Đoàn trong ngực.

Bởi vì vấn đề quần áo, Hứa Tâm Dao không thể ghen tị. Trong lòng đang cố gắng khống chế sự ghen tị lại nhìn thấy những hình ảnh làm mình đỏ mắt như vậy, nhanh chóng cúi thấp đầu không dám nhìn hai mẹ con thân thiết bên kia. Trong lòng buồn bã, cho dù không nhìn đến nhưng tiếng cười bên kia truyền sang cũng làm cho mắt Hứa Tâm Dao ửng hồng.

Tam muội từ nhỏ đã ở trong cung, đại bá mẫu thường xuyên nhớ nhung, cho nên lúc ở cùng nhau tất nhiên là hận không thể cất nàng vào trong túi, chuyện này là bình thường, không thể giống những người khác. Trong lòng luôn tự nói với mình như thế nhưng đầu óc lại không nghe theo, luôn nhớ mẫu thân mình.

Nghĩ đến mẫu thân vì sao ra đi sớm như vậy, ngay lúc mình còn chưa hiểu biết gì đã ra đi. Nghĩ đến phụ thân vì sao không tài giỏi giống Đại bá phụ. Cho dù không tài giỏi nhưng chỉ cần an phận sống qua ngày cũng được. Nhưng phụ thân mình, rõ ràng hai cha con sống trong cùng một mái nhà thế mà một tháng còn không gặp nhau được một lần. Còn ít hơn số lần tam muội gặp đại bá mẫu.

Có lẽ ông ấy cũng đã quên mình còn có một đứa con gái.

Lại hâm mộ ba ca ca của A Đoàn, đối với nàng ấy thật tốt, mình thì không có huynh đệ. không đúng, mẹ kế cũng sắp sinh rồi, hình như là con trai, phụ thân chắc là rất vui, như vậy có lẽ sẽ càng không nhớ rõ trong nhà còn có một đứa con gái là nàng nhỉ? Mẹ kế cũng không phải dễ đối phó, con trai của nàng ta về sau sẽ càng không dựa vào mình.

https://thuviensach.vn

Con gái cả của phủ Quốc công, chỉ được tiếng tăm còn thực tế thì có cái gì đây? không có cái gì cả, còn phải dựa vào đại bá mẫu mới có thể sống tốt. Đại bá mẫu rất tốt với mình, những đồ dùng cần thiết thìsẽ có đầy đủ, mỗi ngày cũng ân cần hỏi thăm nhưng cũng chỉ dừng lại ở đó.

không thể có chuyện thân mật như đối với tam muội được.

Hơn nữa mặc dù đại bá mẫu đối xử tốt với mình như vậy nhưng chính mình không biết vì sao luôn cảm thấy có một tầng ngăn cách giữa hai người.

Tự mình luôn nhớ rõ lời nói của vú nuôi, không thể tranh giành cái gì với tam muội. Mình luôn làm được rất tốt, trừ miếng ngọc bội kia thì thật sự chưa từng nghĩ đến thứ gì của tam muội. Miếng ngọc bội tam muội cũng không cần, chả lẽ đồ muội ấy không cần mình cũng không thể lấy sao.

Bên tai truyền đến một tiếng cười khẽ, không cần ngẩng đầu lên cũng biết là ai. một lần nữa cúi đầu xuống điều chỉnh tâm tư của mình, khi đã khôi phục được vẻ mặt thờ ơ lạnh lùng mới ngẩng đầu lên. Lặng lẽ nhìn thoáng qua người không liếc mắt nhìn, dường như rất nghiêm túc lựa chọn kiểu dáng quần áo – Hứa Tĩnh Ngữ'.

Hứa Tĩnh Ngữ như không nhìn thấy ánh mắt của Hứa Tâm Dao, chỉ là bên môi hiện lên nụ cười quỷ dị. Bỗng nhiên lại thay đổi thành nụ cười đúng mực, nhẹ nhàng nhìn về phía Trần thị "Mẫu thân, con chọn xong rồi." Dừng lại một lát mới cận thận nói "Sao lại không may cho muội muội một bộ, các tỷ muội mặc những bộ quần áo giống nhau cũng thể hiện sự thân mật.

Bọn nha hoàn thân cận đều biết rõ, tam cô nương không may bởi vì không thích chất liệu cũng như kiểu dáng của những bộ quần áo đó, thế mà đại cô nương còn cố tình hỏi. Ngay cả Tú nương của Tú Vân các cho dù nghe thấy đề nghị của Hứa Tâm Dao, Hứa Tĩnh Ngữ cũng không nhìn sang

https://thuviensach.vn

bên A Đoàn.Ai mà không biết quần áo của tam cô nương của Quốc công phủ đều làm ở trong cung. Cho dù làm ở bên ngoài cũng là do Tú nương của Tô Châu làm, làm gì đến lượt chỗ của bọn họ.

Đại cô nương là không biết thật hay là giả vờ không biết đây?

Tầm mắt của mọi người đều đặt trên người Hứa Tĩnh Ngữ, Hứa Tĩnh Ngữ nét mặt không thay đổi, vẫn là bộ dáng mềm yếu. Trần thị không vôi, từ tốn sửa lại quần áo vì vừa rồi cùng A Đoàn chơi đùa mà có chút xốc xếch, xong mới cười nhạt "A Đoàn rất nhiều quần áo, may thêm nữa nàng cũng không mặc hết."

Như là một đòn đánh lên trên vải bông, không đau không ngứa.

Sắc mặt Hứa Tĩnh Ngữ không đổi, mở miệng muốn nói cái gì nữa, Trần thị lại không cho nàng cơ hội, đột nhiên như nhớ tới cái gì "Gần đây Lý di nương có khỏe không? Hai ngày nay ta có nhiều việc, không thể qua xem nàng, không biết nàng đã nhặt xong Phật châu chưa, Tĩnh Ngữ ngươi đã đi xem chưa?

Lý di nương là nha hoàn thông phòng, mẹ đẻ của Hứa Tĩnh Ngữ, cũng là vị di nương bị chê bai mấy năm nay.

Hứa Tĩnh Ngữ cùng Hứa Tâm Dao ở trong viện của Trần thị, cũng không đi hỏi thăm người mẹ đẻ kia một tiếng. Bọn nô tài trong Đại phòng có ai mà không biết Đại cô nương ngoài nóng trong lạnh, đối với mẹ ruột luôn là chủ tớ khác biệt. Dù gì cũng là mẫu thân thân sinh nhưng Đại cô nương luôn không hỏi thăm một tiếng.

Lý di nương đến thăm nàng, nàng cũng chỉ lạnh lùng nói vài câu cho qua chuyện.

Hứa Tĩnh Ngữ chưa bao giờ cho phép nha hoàn của mình chú ý đến Lý di nương, tốt nhất là nghĩ cũng không cần nghĩ, giống như làm như vậy

https://thuviensach.vn

thì có thể che dấu sự thật rằng mình chỉ là một thứ nữ. hiện tại ở trước mặt mọi người chỉ ra điều này, cuối cùng không duy trì được nét mặt nữa, miễn cưỡng đáp "Mấy ngày nay con bận đọc sách, cho nên cũng không để ý."

Đối mặt với ánh mắt hiểu rõ của mọi người, Hứa Tĩnh Ngữ cảm thấy xấu hổ, không muốn ở lại chỗ này nữa.

"Thời gian cũng không còn sớm, con xin phép trở về phòng, mẫu thân hãy nghỉ ngơi cho tốt."

Trần thị gật đầu, cực kỳ lạnh nhạt, cũng không lên tiếng trả lời.

Hứa Tĩnh Ngữ lại càng xấu hổ, vội vàng đứng dậy rời đi. Hứa Tâm Dao cũng đứng dậy cáo biệt Trần thị "Vậy con cũng trở về, đại bá mẫu cũng nghỉ ngơi sớm một chút." Trần thị cười, đáp ứng "Ngươi cũng vậy, hôm nay trời nóng, nếu trong phòng thiếu băng thì nói với ma ma chủ quản, không cần lo lắng nhiều hay ít."

"Nhưng mà cũng nên nhớ, đừng ham lạnh, thân thể của cô nương không chịu được lạnh."

"Con hiểu." Quay sang tạm biệt A Đoàn mới cùng nha hoàn rời đi.

Chờ đến khi hai người đi khỏi, Trần thị kéo tay A Đoàn - từ đầu đến giờ cũng không lên tiếng, bình tĩnh nhìn nàng.

"Con thấy đại tỷ đối với con như thế nào?"

Thực ra chính mình vốn định chỉ bảo quy củ cho A Đoàn từ khi ba tuổi nhưng mà Hoàng hậu nương nương nói khó có khi nàng hợp ý với An Dương. Những đứa trẻ ở trong cung này chỉ khi còn bé mới có niềm vui thật sự, cho nên đợi đến lúc năm tuổi hãy bàn lại sau. Chỉ khiến cho các nàng làm xằng làm bậy.

https://thuviensach.vn

Trần thị đương nhiên sẽ không phản đối chuyện này nhưng nàng cũng không mong A Đoàn trở thành một đứa ngốc nói gì cũng tin. A Đoàn lắc đầu "Đại tỷ không thích con, cũng không tốt với con."

Nhìn khuôn mặt ngạc nhiên của Trần thị, A Đoàn đắc ý lắc đầu nói "Tại lúc Hoàng hậu nương nương chơi ở trong điện, các phi tử khác cũng như vậy, mắt cười rất ôn nhu, nhưng mà ở sau lưng thầm mắng người rất hung ác. Hoàng hậu nương nương nói, nhưng nữ tử càng ôn nhu càng không đáng tin.

Trong lòng thả lỏng được một chút, tuy rằng chưa dạy nàng cái gì nhưng hoàn cảnh sống đã cho cung cấp cho nàng những hiểu biết cơ bản, như vậy cũng đủ rồi.

Hứa Tâm Dao mang theo nha hoàn chậm rãi tản bộ về sân viện của mình, không có ý định cùng Hứa Tĩnh Ngữ có liên quan. Nhưng sự thật không theo ý muốn, mới vừa đi qua góc hoa viên đã thấy phía trước có một đoàn người đứng chờ, ánh sáng đèn lồng chiếu đến, không phải là Hứa Tĩnh Ngữ sao?

Hứa Tâm Dao dừng bước, trên mặt hiện lên sự khó chịu, không thèm liếc mắt nhìn Hứa Tĩnh Ngữ một cái, muốn bước nhanh qua người nàng. Chuyện không thể đơn giản như vậy nếu không Hứa Tĩnh Ngữ cũng sẽ không đứng đợi ở đây, vừa đi qua bên người đã bị người khác kéo tay lại, bên tai vang lên lời nói ôn nhu của Hứa Tĩnh Ngữ.

"Nhị muội vội vã như vậy làm gì, không nhìn thấy ta ở đây sao?"

Bây giờ là buổi tối, gió lạnh cũng không đủ làm giảm mồ hôi trên người Hứa Tâm Dao, mới đi được vài bước quần áo đã có cảm giác dính dấp. Chỉ muốn trở về phòng tắm rửa, tĩnh tâm, lúc này lại bị Hứa Tĩnh Ngữ ngăn lại, hai mắt nhắm lại, không muốn cùng nàng đánh Thái Cực, hất tay tránh ra.

https://thuviensach.vn

Lạnh lùng nhìn Hứa Tĩnh Ngữ.

“Ngươi không phải tỷ tỷ của ta, mẫu thân của ta chỉ có mình ta là con gái.”

“Hơn nữa, ngươi muốn chết cũng đừng kéo theo ta.”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 27

Editor: huyetsacthiensu

nói xong Hứa Tâm Dao tiếp tục rời đi, Hứa Tĩnh Ngữ đứng tại chỗ một lúc cũng đi trở về. Trở về phòng mình, Hứa Tâm Dao sai hạ nhân khóa chặt cửa phòng, ai đến cũng không được mở cửa, tự mình bước vào nội thất, nước ấm đã được chuẩn bị tốt, bày ra một khuôn mặt lạnh lùng mặc cho nha hoàn hầu hạ.

Quả nhiên, tắm được một nửa thì có một nha hoàn tiến vào bẩm báo.

“Đại cô nương đang ở bên ngoài.” Biết hdt tâm trạng không tốt, đã từ chối một lần, nhưng bên kia không nghe, cả hai bên đều là chủ tử, không thể đắc tội, chỉ có thể vào bẩm báo. “Nô tỳ nói người đã ngủ, nhưng đại cô nương không đi, nói là người mới trở về, làm sao nhanh như vậy đã ngủ, muốn cùng người trò chuyện.”

Tẩy đi một người toàn mồ hôi, sự không yên trong lòng Hứa Tâm Dao cũng vơi bớt đi, nghe được lời nói của nha hoàn, mày liễu nhăn lại, không cần nghĩ ngợi đã dặn dò “Vậy thì không cần để ý đến nàng ta, nàng ta thích đợi bao lâu thì đợi, chỉ cần làm việc của ngươi là được.” Nhà hoàn nghe lệnh đi ra, không cần biết có đắc tội hay không.”

Đại tiểu thư thì sao, cũng chỉ là con thứ, đại phu nhân cũng không quan tâm đến nàng ta.

nói thật, Hứa Tâm Dao cũng không thể lý giải vì sao Hứa Tĩnh Ngữ lại có tính tình vặn vẹo như vậy. Mặc dù đại bá mẫu không muốn bồi dưỡng

https://thuviensach.vn

nàng ta nhưng đồ ăn đồ mặc không bao giờ thiếu, cái gì nên có đều có. Mặc du nô tài không phải rất nghe lời nàng, nhưng cũng không đến mức cưỡi lên đầu nàng. Hơn nữa cũng không ngăn nàng ta lui tới cùng Lý di nương, là tự nàng ta không muốn để ý tới Lý di nương.

Nàng ta vì sao lại tự buộc mình thành người có tính tình như hiện giờ?

Lý di nương đôi lúc đầu óc không được rõ ràng, nhưng cũng không đến mức như Hứa Tĩnh Ngữ bây giờ, hoàn toàn không biết nàng ta đang nghĩ gì. Dường như không suy nghĩ đến bản thân sau này, nàng ta không dễ chịu, người khác cũng không dễ chịu. Lại còn cố tình lôi mình vào, cũng không biết ở yên một chỗ trong nhà mà đọc sách!

Đau đầu xoa huyệt thái dương, thật là không biết nên làm sao với nàng ta nữa, mặt lạnh hay nhiệt tình đều đã thử qua nhưng đều vô dụng! Luôn luôn giống như ngày hôm nay, như u hồn bỗng nhiên nhảy ra, nghĩ đến da đầu lại run lên.

Vẫn là nhà hoàn vừa nãy tiến vào "cô nương, đại cô nương đã trở về phòng của nàng, nhưng mà..." Dừng lại một chút mới nói tiếp "Người hãy nghỉ ngơi sớm, ngày mai nàng lại đến."

Nha hoàn cũng hết cách, hai người ở phòng đối diện nhau, muốn giả bệnh cũng khó khăn.

Đầu lại đau hơn, dùng sức xoa huyệt thái dương, chỉ biết thở dài "Ta biết rồi, ngươi lui xuống đi."

Dùng sức chống người ngồi dậy nhìn lại căn phòng mình đã ở vài năm nay, những đồ vật trưng bày còn quen thuộc với mình hơn so với phòng mình, nhắm mắt cũng có thể đi qua mà không có khó khăn gì. Nhưng mà cuối cùng nơi đây cũng không phải nhà mình, ngôi nhà thật sự của mình là ngôi nhà bên nhị phòng kia. Nhưng mà, bên kia đã có nữ chủ nhân mới, cũng sắp có tiểu chủ nhân.

https://thuviensach.vn

Còn mình nên làm thế nào đây?

Chờ A Đoàn ngủ một giấc tỉnh dậy mặt trời đã lên cao, mơ màng mở mắt, vẫn tưởng mình đang ở trong cung, mở miệng gọi cô cô. Cẩm Tú vẫn luôn ở bên cạnh trông chừng, nhìn thấy bộ dáng mơ màng của A Đoàn, cầm một chiếc khăn ấm cho nàng rửa mặt cho tỉnh trước, chờ đến khi tỉnh hẳn mới cười nói "Ở đây không có cô cô, cô cô đang ở trong cung."

Thái Tử luôn để cho nàng ngủ đến khi tự tỉnh, Trần thị cũng vậy. Các ma ma phục vụ đã đi lại mấy vòng, phu nhân đã phái người đi qua hỏi mấy lần, cũng sắp đến giờ ăn trưa rồi tam cô nương mới ngủ dậy. A Đoàn nhìn bốn phía một lúc mới tỉnh hẳn nhận ra đây là nhà mình.

Khuôn mặt nhỏ nhắn do ngủ nhiều mà hơi sưng lên, mắt cũng sưng lên, híp mắt cười "Chào buổi sáng, Cẩm Tú tỷ tỷ."

"Bây giờ đã không còn là buổi sáng nữa rồi, cô nương nhìn bên ngoài xem, bây giờ đã là buổi trưa." Cẩm Tú một bên nói, một bên giúp A Đoàn mặc quần áo. A Đoàn nghe lời híp mắt nhìn ra bên ngoài, đúng là mặt trời đã lên cao, không còn là buổi sáng nữa. Bị mặt trời chiếu vào một mắt nhắm một mắt mở.

Vẫn chưa tỉnh hoàn toàn.

Khuôn mặt A Đoàn vốn đã tròn trịa nhỏ nhắn, hôm nay mặt bị sưng nên tròn hơn. Vừa tỉnh ngủ nên mơ hồ, âm thanh mềm mại, thật là đáng yêu không nói lên lời. Cẩm Tú dẫn A Đoàn ngồi trước bàn trang điểm, tự mình búi tóc cho nàng, vừa búi vừa lẩm bẩm "Nô tỳ biết nhiệt độ ban ngày làm cô nương dễ khát nước, buổi tối cô nương uống một hớp nước nhỏ thôi, đừng uống nhiều, mặt sẽ bị sưng,"

"Ngươi nói là như này."

A Đoàn chỉ vào gương mặt tròn tròn trong gương.

https://thuviensach.vn

A Đoàn cũng thấy gương mặt của mình bây giờ, từ mặt bánh bao nhỏ biến thành mặt bánh bao lớn, mắt cũng sưng như vậy. Nghe được lời của Cẩm Tú, dừng một chút, lại híp mắt cười nói "Ta biết rồi, lần sau sẽ không uống nhiều như vậy nữa."

âm thanh nghe có chút vô lực, Cẩm Tú lại tưởng do A Đoàn ngủ quá lâu, ngủ quá lâu sẽ không có tinh thần. Tốc độ ở tay nhanh hơn búi xong tóc cho A Đoàn để A Đoàn có thể đi vòng vòng quanh phòng, khôi phục tinh thần. A Đoàn nghe lời đứng dậy, đứng dậy theo ý của Cẩm Tú đi lại trong phòng.

Ánh mắt A Đoàn luôn không tập trung, Cẩm Tú vừa không để mắt một lúc đã nghe phịch một tiếng, vội xoay người lại, thấy A Đoàn đang che trán ngồi trên mặt đất.

Người gác cổng nhìn thấy ở xa xa có đoàn người cưỡi ngựa trở về, hét to một tiếng, mấy người đang ngồi túm năm tụm ba cũng lấy lại tinh thần tiến lên nghênh đón.

"Đại thiếu gia trở lại! Ban ngày trời nóng, mau trở về nghỉ ngơi, đứng ở bên ngoài phơi nắng!

Vừa cười nghênh đón vừa kéo dây cương ngựa.

Hứa Tiêu Nhiên tiện tay đem dây cương ngựa ném cho tùy tùng, nghiêng người nhìn về phía Ngô Đồng. Ngô Đồng lưu loát xoay người nhảy từ trên ngựa xuống, cũng có tùy tùng lập tức nhận lấy dây cương. Mặc dù đại thiếu gia chưa nói đây là công tử nhà ai, nhưng nhìn khí thế kia hình như còn lớn hơn đại thiếu gia?

Cũng không dám hỏi nhiều, nụ cười vừa rồi cũng thu lại, chỉ cúi đầu nhận lệnh làm việc.

https://thuviensach.vn

Xuống khỏi ngựa liền mặt lạnh đảo khách thành chủ bước nhanh vào bên trong. Hứa Tiêu Nhiên chỉ cười một cái, đi theo Ngô Đồng vào cổng nhà mình. Hai người đi trên đường không nói lời nào, chỉ lườm chủ quản đang dẫn đến phòng chính. đi được một nửa Hứa Tiêu Nhiên đột nhiên dừng bước, Ngô Đồng nghi hoặc quay đầu, nhướn mày.

Mặt không thay đổi, thật sâu trong đuôi mắt là sự xao động.

“Ta đi xuống dưới nói chuyện, lấy thân phận là đại ca của A Đoàn để nói.”

Hứa Tiêu Nhiên cũng không thừa nước đục thả câu “Ta nói cho ngươi biết là bởi vì ta biết sự việc của tiểu muội, ngươi là người hiểu rõ nhất, cũng chỉ có ngươi mới giải quyết được. Thân là đại ca, ta rất vui vì bộ dáng gấp gáp của ngươi bây giờ, điều này chứng tỏ ngươi rất quan tâm A Đoàn. Nhưng mà ta không đồng ý để ngươi đi gặp nàng với bộ dáng như này, tâm tình của ngươi quá lộ liễu.”

“Thời gian ta ở với A Đoàn không nhiều, nhưng mà trải qua tối hôm qua ta biết nàng không muốn cho người khác biết chuyện.”

“Mẫn cảm, nhát gan, không muốn nói cho người khác biết, rất biết giả vờ không có việc gì.”

“Nếu nàng đã chọn về nhà lúc này, tức là không muốn cho ngươi biết hoặc không biết làm cách nào nói cho ngươi biết, nàng đang trốn tránh. Bây giờ ngươi mang bộ dáng như sắp có mưa bão đi chất vấn nàng, ngươi nghĩ nàng sẽ nói ra như thế nào đây? nói cho ngươi biết tình hình thực tế sao?”

“Ngươi đi như vậy sẽ chỉ làm nàng che giấu càng kỹ.”

Đây là lần đầu tiên trong cả hai kiếp có người dùng giọng điệu thuyết giáo nói với Ngô Đồng. Vẫn luôn thành thạo trong việc xử lý những việc khác, kể cả thời điểm mới tiếp xúc với chuyện triều chính kiếp trước,

https://thuviensach.vn

phương thức xử lý của mình cũng có thể làm cho phụ hoàng vừa lòng. Ngay cả phụ hoàng cũng không dùng giọng điệu như này nói chuyện với mình.

Nhưng mà gặp phải A Đoàn tất cả đều loạn hết lên.

Nghe nói qua một chút trong lòng liền sợ hãi, miễn cưỡng chịu đựng qua một buổi sáng, thực ra muốn nhìn thấy nàng ngay lập tức, cũng muốn hỏi nàng, vì sao lại như vậy? Vì sao lại giống kiếp trước như vậy, có chuyện gì cũng không nói, chỉ biết chịu đựng một mình. Cũng thật hận chính mình, vậy mà lại không phát hiện chút manh mối nào.

thật muốn cho mình hai cái tát, đây là chăm sóc thật tốt sao?

Mỗi ngày ở cùng nhau còn không bằng các ca ca chỉ ngẫu nhiên gặp mặt.

không biết nên làm như thế nào với A Đoàn, không biết nên làm như thế nào để cứu vãn tình hình, không biết hai người có thể lại đi đến kết cục bi thảm giống như kiếp trước hay không…

Tuyệt đối không được!

Ngô Đồng cúi đầu, Hứa Tiêu Nhiên không nhìn rõ sắc mặt hắn, chỉ có thể thông qua chân mày đang nhíu chặt cùng hô hấp dồn dập mà phán đoán. Bây giờ cảm xúc của hắn rất không ổn định, nghi hoặc trong lòng ngày càng sâu. Đúng là tính tình A Đoàn như vậy là không tốt, cái gì cũng giấu trong lòng, ngay cả người nhà cũng không nói ra.

Cứ tiếp tục như vậy sẽ đi đến tình trạng không thể cứu vãn.

Nhưng mà bây giờ A Đoàn chỉ là một đứa nhỏ, không thể hoàn toàn giấu giếm tâm tư của mình. Nàng còn nhỏ, có thể từ từ chỉ đường cho nàng, kéo nàng trở về.

https://thuviensach.vn

Vì sao lại khiến cho Thái Tử có phản ứng lớn như vậy?

Đưa tay đẩy nhẹ "Ngươi không sao chứ?"

Ngô Đồng đưa hai tay che mặt không nói được lời nào, phút chốc đã ngẩng đầu lên, lại khôi phục lại vẻ vân đạm phong kinh. Chút điên cuồng vừa rồi chớp mắt đã không còn. Bình tĩnh nhìn Hứa Tiêu Nhiên chân thành nói cảm ơn.

"Cảm ơn."

Hai chữ đơn giản đã làm cho Hứa Tiêu Nhiên hài lòng, không để ý nhiều, Thái Tử cũng sẽ không nói suông.

Thấy hắn đã khôi phục thái độ bình thường, cũng không dừng lại, tiếp tục đi về hướng phòng chính.

Cẩm Tú đúng lúc đi ra lấy gì đó, nhìn thấy đoàn người đi tới đây thì kinh ngạc "Đại thiếu gia sao lại trở về vào lúc này? Trước nay toàn là ở thư viện đến qua trưa, bây giờ là giữa mùa hè, cưỡi ngựa về không chừng còn có thể bị cảm nắng. Sau đó lại nhìn sang bên cạnh, hai mắt mở to, lập tức quỳ xuống "Nô tì thỉnh an Thái Tử!"

âm thanh run run, sao Thái Tử lại đến lúc này!

"Đứng lên đii."

Hứa Tiêu Nhiên vừa đi vào trong vừa hỏi "A Đoàn đang ở cùng mẫu thân sao? Hay là nàng còn chưa dậy?"

Cẩm Tú chột dạ nhìn qua Thái Tử điện hạ, nhỏ giọng đáp.

"Tam cô nương đang ở bên trong…" Lúc này âm thanh càng run hơn, không chỉ Hứa Tiêu Nhiên nhíu mày, ngay cả ánh mắt của Ngô Đồng cũng dừng lại lên người Cẩm Tú. Vốn đã rất sợ hãi, ánh mắt không thay đổi của

https://thuviensach.vn

Thái Tử làm cho cả người Cẩm Tú run lên, ấp úng một lúc cũng không nói được lý do.

Hứa Tiêu Nhiên đã hết kiên nhẫn, Ngô Đồng đã đi trước một bước, đưa tay vén rèm bước nhanh vào.

Trần thị đang cẩn thận dùng khăn đắp lên trán A Đoàn đang mơ màng nằm trên giường, Cách tấm khăn cũng có thể nhìn thấy sưng lên một cục u thật to. Nghe thấy tiếng bước chân cũng không ngẩng đầu lên, tưởng là Cẩm Tú đến đổi khăn, giơ tay ra "Đưa cho ta."

Vươn tay ra không chạm đến cái gì, trong mắt đột nhiên hiện ra một cánh tay quen thuộc lấy đi tấm khăn đang đắp trên trán nàng. Kinh ngạc ngẩng đầu, thấy vẻ mặt nổi giận của Ngô Đồng, đôi mắt đen nhuốm đầy tức giận.

Trần thi khiếp sợ quên cả thỉnh an, ngồi ở trên giường mở to mắt.

"Thái Tử điện hạ?!"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 28

Editor: An Nhiên

Cái trán trắng noãn của A Đoàn phồng lên vết bầm tím thật lớn, nhìn thấy mà đau lòng. Trần thị bị vẻ mặt Ngô Đồng làm cho kinh hãi, lắp ba lắp bắp trả lời " Đụng vào bàn.....''

A Đoàn vốn là đang mơ hồ nằm trên tháp nhỏ, nghe được tiếng Ngô Đồng, ngạc nhiên mở mắt, trong mắt còn có một chút tơ máu, còn chưa lên tiếng, thân mình đã nhanh chóng ngồi dậy, vươn tay thẳng tắp muốn ôm " Thái tử ca ca, sao huynh lại tới đây?'' Phản ứng của A Đoàn thành thực làm cho sắc mặt Ngô Đồng hòa hoãn lại một chút.

Đưa tay ôm người vào trong ngực, đau lòng nhìn vết bầm sưng to " Đau không?''

Thành thật gật đầu "Đau''

Lại lập tức bổ sung " Là muội tự đụng vào, không liên quan đến người khác, thái tử ca ca tức giận mắng muội là được rồi.''

Trước kia tự mình đụng vào chỗ này hay là đụng vào chỗ kia, Thái tử ca ca cũng sẽ không tức giận, chỉ là nô tài sẽ bị trừng phạt. Cẩm Tú tỷ tỷ đối với mình rất tốt, đối với nương cũng rất tốt, không hy vọng nàng cũng như những nô tài kia, đột nhiên không thấy tăm hơi.

Ngô Đồng nhận lấy tấm khăn mát được Cẩm Tú cẩn thận đưa qua cho A Đoàn, không nói lời nào.

https://thuviensach.vn

A Đoàn cũng không nói gì, chỉ ngồi im trong lòng Ngô Đồng, mím môi mắt to đáng thương tội nghiệp nhìn, Ngô Đồng cũng không thèm để ý, chỉ nhìn cục sung to trên trán nàng, trên mặt là một mảng lạnh lùng. Đột nhiên vẻ mặt lại ngừng lại một lát, thẳng tắp nhìn về phía A Đoàn, A Đoàn lấy lòng nhìn Ngô Đồng, lần nữa đưa tay chọc chọc vào thịt mềm bên hông Ngô Đồng.

Sắc mặt lạnh lẽo, chân mày cũng nhíu lại, trong ánh mắt thoáng qua tia cảnh cáo.

A Đoàn lại không sợ, mắt cười cong thành hình trăng lưỡi liềm, lần nữa đưa tay ra chọc.

Thái tử ca ca sợ ngứa, chỉ có mình ta biết!

Thoáng dùng sức đem tiểu cô nương không nghe lời ôm lấy, A Đoàn vừa định giãy dụa, bên tai liền tiếng nho nhỏ không thể nghe được mấy chữ " Lần sau không được lấy lý do này nữa.'' Mang theo giọng run rẩy, vừa là thỏa hiệp vừa bất đắc dĩ, nhu hòa hơn một chút. A Đoàn hài lòng, mắt lại cười thành một khe hở nhỏ, đưa tay ôm thật chặt cổ Ngô Đồng, vùi vào cổ dùng sức cọ loạn.

Ngô Đồng sợ đụng vào vết thương trên đầu nàng, chỉ lùi về phía sau tránh, A Đoàn vẫn một mực tiến về trước. Hai người ngươi tránh ta đuổi, trốn tránh trốn tránh tự mình chơi, đem mọi người xung quanh không thèm để vào mắt.

Nếu Tiểu Giang công công ở đây, khẳng định đã nhìn thành thói quen, phản ứng nhiều nhất cũng chỉ là bĩu môi một cái liền cúi đầu giả chết, Trần thị cùng Hứa Tiêu Nhiên lại là lần đầu tiên nhìn thấy. Làm cho tâm tình Trần thị như nghẽn lại, cả người liền không thoải mái. thì ra tự mình cho rằng cùng tiểu nữ nhi mấy ngày nay đã đủ thân mật, không nghĩ tới Thái tử vừa đến, mình lập tức bị vứt bỏ xuống tận chân trời.

https://thuviensach.vn

Cười vui vẻ như vậy, mặt cũng cười thành một đóa hoa.

A Đoàn cùng Thái tử thân cận là chuyện tốt, nên cao hứng! Trong lòng Trần thị không ngừng tự nói với chính mình như vậy, nhưng mà trên mặt lại tràn đầy ủy khuất, cả khuôn mặt bắt đầu rối rắm.

Hứa Tiêu Nhiên tâm tình cũng có chút vi diệu, chỉ là không để ý như Trần thị, bởi vì sự chú ý của hắn bị một chuyện khác hấp dẫn. Vừa rồi, nếu như mình không nhìn lầm, Thái tử hình như sợ ngứa? Tuy rằng động tác rất nhỏ, đúng là sau khi đâm vào bên hông thì Thái tử mới thỏa hiệp. Trong đầu bỗng bay qua một câu nói.

Nam tử có máu buồn sợ vợ?!

Thái tử sợ A Đoàn?!

Ngây ngốc nhìn A Đoàn bị để ra xa còn không ngừng vung tay ngắn muốn tới gần, lắc đầu đem ý nghĩ này ném ra sau đầu, cái này rõ rang là A Đoàn bị Thái tử ăn sạch sành sanh mới đúng.

Náo loạn một trận mới nghỉ, tránh vết sung trên trán A Đoàn, Ngô Đồng tức giận điểm lên trán của nàng, một chút cũng không để cho người khác yên tâm, A Đoàn lè lưỡi, không nói lời nào. Nghiêng đầu nhìn về phía Trần thị, Trần thị tưởng rằng Ngô Đồng muốn hỏi nguyên nhân, liền nói thẳng " Nàng ngủ quá lâu liền có chút mơ hồ, lúc đứng lên hoạt động một chút, kết quả là đụng phải.''

Nghe được lời này thế nhưng Ngô Đoàn lại cười, nghiêng đầu nhìn A Đoàn, ngủ quá lâu? Trong mắt là một mảnh sang tỏ, A Đoàn chột dạ cúi đầu, càng thêm không dám nói tiếp nữa.

Đưa tay đem con rùa nhỏ ôm đứng dậy " Ta mang nàng vào phòng nghỉ ngơi.''

https://thuviensach.vn

Nàng ngủ đã đủ lâu! Trần thị vừa định nói lời này, Hứa Tiêu Nhiên liền ngăn lại, lắc đầu, không cần nói. A Đoàn ghé đầu lên vai Ngô Đồng, cười tủm tỉm với Trần Thị cùng Hứa Tiêu Nhiên " A nương, đại ca, ta một hồi liền trở lại, mọi người tự mình chơi đùa, không cần quá nhớ ta ~" còn cho mỗi người một cái hôn xa.

Sau đó cái mông nhỏ rắn chắc bị vỗ một cái.

A Đoàn lại cho Ngô Đồng một cái hôn thật lớn, mặt liền dính đầy nước miếng. Thấy hôn một bên không đủ, thân mình nhỏ còn muốn đem mặt còn lại dính nước miếng. Ngô Đồng vẫn giữ khuôn mặt lạnh bang, trong mắt lại tràn đầy ý cười, cũng không tránh, một tay ôm, trực tiếp đem đầu đè lại.

A Đoan vẫn không ngừng ngọ nguậy, vẫn là không nhúc nhích được chút nào.

Gian phòng của Ngô Đồng A Đoàn đã đến rất nhiều lần, ngày trước mỗi lần nàng về nhà, nếu như là thời gian dài, cách hai ngày Ngô Đồng sẽ đến thăm nàng một lần. Quen thuộc đem A Đoàn đi vào phòng nhỏ, chỉ vào nha hoàn cho đem chậu nước để xa chút liền cho mọi người rút lui, đem A Đoàn đặt xuống đất, tự tay trải chăn.

Động tác thuần thục, một chút cũng không xa lạ. A Đoàn cũng đứng bên cạnh nhìn không lên tiếng, không hề cảm thấy hành động như vậy có gì không đúng, Thái tử ca ca vẫn luôn như vậy, mọi chuyện đều chính mình có thể làm thì tuyệt đối không giao cho người ngoài. không chỉ có trải giường chiếu, ngay cả mang giày đều làm qua thật nhiều lần.

Trải xong chăn, chính mình ngồi ở mép giường, đem A Đoàn ôm ngồi trên đùi, đưa tay đem giày cùng áo khoác cởi ra, cả người nhét vào trong chăn.

" Ngủ.''

https://thuviensach.vn

“không ngủ!” A Đoàn không chút do dự nói. “ Ngủ rồi lại không thấy Thái tử ca ca.” Ở trong chăn di động, đen hai cánh tay nhỏ lấy ra, quá nóng quá nóng. Trước kia chính là như vậy, tại thời điểm ngủ vẫn còn thấy, tỉnh ngủ liền tìm khắp nơi cũng không tìm được, miệng liền trề môi.

Đưa tay đem A Đoàn đang làm loạn muốn kéo chăn “ Ngươi không mệt?”

“ không mệt!”

Ngô Đồng không chút do dự vạch trần “ không mệt mà mặt đã sưng thành như vậy?”

A Đoàn buổi tối uống bao nhiêu nước mặt cũng sẽ không sưng, chỉ có thời điểm ngủ không ngon mặt mới có thể sưng, tinh thần càng không tốt, mặt sưng phù càng lợi hại. không để ý A Đoàn chột dạ, tiếp tục vạch trần “ Ngươi là muốn ngủ nhỉ, hay là chúng ta bàn bạc một chút vì cái gì tối hôm qua không ngủ? Hay là ta đem chuyện này nói cho nương cùng đại ca ngươi biết, để cho bọn họ tới hỏi?”

A Đoàn trong nháy mắt liền nhắm lại, thân thể nhỏ nằm ngay ngắn.

“ Ta ngủ.’’

Ngược lại mắt đang nhắm thật chặt, lông mi kia như thế nào lại không ngừng run? Tròng mắt còn vòng tới vòng lui, giả bộ ngủ còn không ngủ ngon, Ngô Đồng cười không ra tiếng, chỉ ngôi ở bên cạnh, lẳng lặng nhìn A Đoàn. Dừng một chút, tay phải xoa chỗ trái tim, mới vừa rồi còn dị thường nóng nảy, thấy A Đoàn liền như kỳ tích mà dịu lại.

rõ rang có một đống vấn đề, cũng rất muốn ngay lập tức gặp mặt liền chất vấn. Tuy rằng nghe Hứa Tiêu Nhiên nói miễn cưỡng cũng đè lại, người khác nhìn không ra nhưng chính mình lại rất rõ rang, gấp vô cùng, gấp đến

https://thuviensach.vn

một khắc cũng nhẫn không được. Nhưng mà, chỉ nhìn thấy A Đoàn, trong đầu cái gì cũng biến mất, chỉ lo theo nàng, cái khác đều quên….

Tại sao lại như vậy chứ.

A Đoàn, ảnh hưởng của ngươi đối với ta, thế nhưng đã sâu đến tình trạng này?

Ngón tay út đột nhiên bị người cẩn thận ôm lấy, nghiêng đầu nhìn lại, thấy A Đoàn cười lấy lòng. Ôm lấy ngón tay Ngô Đồng nhẹ nhàng lay động: “ Thái tử ca ca, huynh bồi muội cùng ngủ có được không?” Ở bên ngủ, chính mình tỉnh lại, Thái tử ca ca vẫn còn ở bên đi? Có lẽ sẽ không lại vội vàng đi nơi khác?

Ngô Đồng lẳng lặng nhìn A Đoàn, qua một hồi lâu mới gật đầu.

“Được.”

Bỏ giày cùng áo khoác, cũng nằm lên giường. Vừa nằm xuống, A Đoàn liền tự động lăn vào trong ngực Ngô Đồng, người chủ động ôm lấy, đem nàng dựa vào thoải mái hơn chút. “ Ngoan, mau ngủ.’’ A Đoàn không nói lời nào chỉ gật đầu, cười nhắm mắt, vẻ mặt cười thỏa mãn. Ngô Đồng nằm nghiêng, đưa tay vỗ nhẹ lên lưng A Đoàn, hi vọng nàng mau chóng đi vào giấc ngủ.

Trầm thấp thư giãn.

Miệng nhỏ vểnh lên mong đợi “ Ngủ không được, ca ca huynh kể chuyện cho muội nghe đi.”

Hứng thú tràn trề nhìn, Thái tử ca ca kể chuyện rất dễ nghe, những câu chuyện về con người bên ngoài, đặc biệt dễ nghe, hơn nữa mỗi lần đều không giống nhau. không giống Tiểu Giang công công, kể chuyện Tiểu Sơn tìm nương mấy năm, kháng nghị bao nhiêu lần cũng không có chuyện mới.

https://thuviensach.vn

Dáng vẻ A Đoàn bây giờ thực sự đặc biệt giống một con mèo nhỏ, mắt to chớp chớp hi vọng, giống như chỉ cần thỏa mãn yêu cầu của nàng, sẽ giống như mèo nhỏ nhào lên người làm nũng. Vật trong ngực Ngô Đồng càng thêm nhu hòa,đó là nơi chỉ thuộc về A Đoàn, chỉ có nàng có thể tiến vào.

“ Được, kể chuyện.’’

Giữa hè hanh khô ve sầu kêu, bên ngoài gian phòng A Đoàn có nha đầu cầm cây gậy gỗ thật dài, đỉnh chóp ướt sung, đứng dưới gốc cây, ngẩng đầu híp mắt cẩn thận nhìn trên cây, nhìn thấy liền đem cây gậy tới gần, nhẹ nhàng vừa chạm vào, con ve sầu liền bị dính chặt chẽ trên đỉnh cây gậy.

Lấy về, lập tức có nha hoàn cầm túi vải tới đựng ve sầu.

Gian phòng bên ngoài rất nhiều nha hoàn đều cầm gậy tre thật dài, tỉ mỉ đếm ước chừng bảy tám cái. một đám nha đầu bận rộn làm việc tới lui một trận mới không thấy tiếng ve kêu nữa, nha đầu cầm túi không tiếng động lui xuống. Ra nội viện lập tức đi ra ngoài, gã sai vặt đã chờ sẵn, ve sầu này cũng là một món ăn ngon!

Những người khác đều giải tán, chỉ có bốn nha đầu ở ngoài cửa canh chừng.

Bốn người đều không nói chuyện chỉ đứng yên tại cửa, trong đó có một nha hoàn gần nhất đang cau mày, nghi hoặc nhìn ba người kia liếc mắt một cái, khom người, lỗ tai dán lên trên cửa nghe động tính bên tròn. Ba người kia nhìn thấy nàng như vậy, cũng học theo động tác của nàng, đồng loạt đem lỗ tai dán lên cửa.

Chỉ chốc lát ánh mắt bốn nha đầu đều trừng lớn, không tự chủ nghe được bên trong âm thanh trầm thấp, còn có giọng điệu kia, từ trong miệng hắn nói ra địa phương thần kỳ. Đó là nơi các cô nương có thể tự do đến mà

https://thuviensach.vn

không cần nô tỳ đi cùng, còn có thể hợp rồi ly, còn có thể tái giá, hơn nữa cùng người khác khác biệt ngôn ngữ….

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 29

Editor: Hân Pi Sà

Beta: Hằng Lê

Giấc ngủ này A Đoàn ngủ không yên, không đến nửa canh giờ đã tỉnh lại. Mắt còn chưa mở, tay đã sờ loạn trên giường, vung tay lần mò lung tung một hồi mới chịu dừng lại, miệng nhỏ ngáp một cái, lẩm bẩm một lúc mới ngồi bật dậy khỏi giường, vẻ mặt vô cùng không vui, trên chiếc giường rộng rãi chỉ có mỗi mình nàng, chẳng thấy bóng dáng Thái Tử ca ca đâu.

Quả nhiên, không nên ngủ mà!

Ngồi xếp bằng trên giường, cúi đầu hờn dỗi.

Ngô Đồng nghe được bên này có tiếng động, đứng dậy rời khỏi bàn đọc sách đi đến bên giường của A Đoàn, chắp tay sau lưngnhìn nàng cúi đầu bĩu môi, ngồi nghịch ngón của chính mình, miệng nhỏ liên tục lẩm bẩm "Thái Tử ca ca là cái đồ siêu lừa đảo, đại bại hoại, lúc nào cũng bận rộn như vậy, sớm biết liền không nên ngủ..."

Tâm tình tốt hẳn nghiêng đầu hỏi nàng "Ta lừa nàng cái gì?"

"rõ ràng nói hôm nay sẽ không đi đâu, sẽ chờ muội ngủ dậy!"

A Đoàn trả lời một cách tự nhiên, sau đó đôi mắt trừng lớn, ngạc nhiên ngẩng đầu, ánh mắt tỏa sáng "Thái Tử ca ca! Huynh không đi à?" nói xong liền trực tiếp nhảy nhót trên giường. Bộ đồ trong nhăn nhúm, mái tóc vừa

https://thuviensach.vn

dài hơn vai cong sang bên này, vểnh qua bên kia, so với tiểu phong tử chẳng khác là bao.

Tiểu phong tử này thì một chút cũng không biết, vừa nói chuyện vừa bổ nhào vào trong ngực Ngô Đồng.

Tiến đến hai bước gần giường hơn, sợ nàng từ trên giường ngã xuống, đem tiểu nha đầu ôm vào, trực tiếp chỉ về phía trang điểm "Xem nào, nha đầu điên nhà ai này?" Giọng điệu trầm nhẹ, ý cười tràn đầy. A Đoàn nhìn theo hướng mà Ngô Đồng chỉ, vừa vặn là vị trí chiếc gương, cũng thấy rõ bộ dạng mình bây giờ.

một chút cũng không cảm thấy mất mặt, thậm chí nghiêng qua nghiêng lại đung đưamột phen, phồng miệng thổi hơi lên trên làm cho tóc mái càng thêm rối..

Làm rồi liền cảm thấy hưng phấn, tiếp tục thổi, bản thân cười vô cùng vui vẻ.

Ngô Đồng đưa tay phủ lên cái đầu nhỏ, cẩn thận tránh đụng phải vết thương trên trán nàng, xoa xoa mái tóc đen trong lòng bàn tay "Còn không mau đi rửa mặt? Ngủ đủ rồi liền bắt đầu nghịch ngợm, cũng không nhìn xem bộ dạng hiện tại của mình trông như thế nào?"

Thái Tử ca ca không đi, A Đoàn liền rất cao hứng, lúc này chính là bảo gì làm đó.

"Được!"

Đặt mông ngồi lại giường mang giày rồi chạy nhanh vào trong nội thất. Nha hoàn bên ngoài nghe được động tĩnh cũng đi theo vào.

Còn mình Ngô Đồng đứng đó chỉ biết lắc đầu cười, bây giờ thì đúng là nhà đầu điên có mười phần sức sống mà. Đứng đó một hồi lại trở về bàn

https://thuviensach.vn

đọc sách, trên đó ngoài trừ bảng chữ mà A Đoàn thỉnh thoảng luyện viết và bút mực thì không còn gì, nhưng hôm nay lại có thêm một chồng sách cao.

Những thứ này đều là do Giang Vạn Lí chuyển qua từ thư viện, còn có một số công vụ cần Thái tử xử lí cũng mang đến.

Chờ đến lúc A Đoàn nhẹ nhàng thoải mái từ bên trong đi ra thì cũng là nửa canh giờ sau. Tâm tình A Đoàn vẫn tốt như trước, lanh lợi hoạt bát, híp mắt cười vui vẻ. Nhảy nhót đến bên bàn thì dừng lại, ngơ ngác nhìn Ngô Đồng đang cúi đầu đọc sách. Thời điểm Thái tử ca ca ôn nhu nhất chính là lúc hắn đọc sách, không có nghiêm túc xử lí công việc, cũng không có Tiểu Giang công công đứng một bên, cả người giống như đều tan vào trong trang sách, yên tĩnh lại nhàn hạ.

A Đoàn phồng miệng, không còn vui vẻ như lúc đầu, rón rén đi tới ghế dựa bên cạnh Ngô Đồng, tự mình trèo lên ngồi, không phát ra tiếng động nào hướng về phía bọn nô tài xung quanh “Hư!” một tiếng, lại phất tay bảo họ lui xuống.

không thể quấy rầy Thái Tử ca ca đọc sách.

Bọn nô tài nhìn động tác buồn cười Tam cô nương, nín cười không phát ra tiếng rồi lui xuống. Chờ bọn họ đi hết, A Đoàn chống hai tay lên cằm, hai cái chân nhỏ đung đưa qua lại, lẳng lặng ngồi nhìn Ngô Đồng.

Kỳ thật thời điểm A Đoàn đến thì Ngô Đồng đã biết, mấy năm nay, từ khi nàng còn bé, chỉ cần nàng xuất hiện hắn rất nhanh cảm giác được. Lúc nàng còn nhỏ, phải cẩn thận trông nom, hơi lơ là một chút không chừng liền ngã, cứ như vậy đã trở thành phản xạ có điều kiện. Chỉ là lúc này giả vờ như không biết, là muốn xem nàng sẽ làm gì.

Cảm thấy trong lòng thật mềm mại, A Đoàn chính là như vậy, rõ ràng là rất hay dính lấy hắn, nhưng nàng lại vô cùng hiểu chuyện.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà cũng mơ hồ đau lòng, cũng không hi vọng nàng hiểu chuyện như vậy, hi vọng nàng muốn khóc liền khóc, muốn nháo liền nháo, không cần phải băn khoăn cái gì, bao gồm chính hắn. Trong lòng thở dài, nhắc nhở chính mình, chuyện gì cũng phải thực hiện từng bước một, không thể nóng vội, nàng hiện tại đã từ từ thích ứng.

Ngẩng đầu, nhìn sang bên cạnh cười với nàng. (Ọ v Ọ)

A Đoàn vẫn luôn chú ý Ngô Đồng, thấy hắn ngẩng đầu còn cười với mình, lanh lẹ từ trên ghế nhảy xuống chạy về phía Ngô Đồng, ánh mắt sáng kinh người: “Thái tử ca ca!” Đưa tay ôm lấy cánh tay hắn, cẩn thận hỏi "Là muội ồn đến Thái tử ca ca sao?"

Kinh ngạc mừng rỡ lập tức chuyển biến thành cẩn thận, bất quá cũng chỉ trong một cái chớp mắt.

Trong đầu lần nữa chợt nghĩ đến lời nói của Hứa Tiêu Nhiên, nhạy cảm, nhát gan.

Nhắm mắt hòa hoãn một hồi, lại mở mắt vẫn là vẻ nhu hòa như cũ, xoa xoađỉnh đầu A Đoàn "Sao lại như vậy, ta đã nói rồi, chỉ cần muốn tìm ta, lúc nào cũng có thể." A Đoàn cẩn thận quan sát lần nữa, biết Ngô Đồng không nói dối, lúc này mới ngượng ngùng nói "Thái Tử ca ca quá bận rộn, có thể đến nhìn muội đã rất vui vẻ, không thể cố tình gây sự."

Dừng lại than thở một chút "Bằng không Hoàng Hậu nương nương sẽ không vui..."

Ngô Đồng không có bỏ qua một câu than thở này, trong lòng đột nhiên căng thẳng, ngay cả hô hấp cũng dồn dập mấy phần, lơ đãng nhấp một ngụm trà, đem A Đoàn ôm tới ngồi trên đùi mình.

"Mẫu hậu đã nói gì với nàng, kể hết ta nghe có được không?"

https://thuviensach.vn

Thanh âm trầm nhẹ, đôi mắt sâu ngưng trọng.

A Đoàn cũng không hề phát hiện, phất phất tay không để ý "không phải, là lần trước,muội đi tìm An Dương chơi, Hoàng Hậu nương nương đang răn dạy nàng ấy. Muội nghe được vài câu, hình như là An Dương chạy đến ngự thư phòng muốn Hoàng Thượng chơi với nàng, nháo đến ngay cả quốc sự Hoàng Thượng cũng không thể xử lí tốt."

"Hoàng Hậu nương nương nói với An Dương: đó là phụ thân của ngươi, còn là người đứng đầu một quốc gia, không thể tùy hứng như thế."

"Lúc ấy Hoàng Hậu nương nương rất tức giận, đó cũng làlần đầu tiên ta nhìn thấy hoàng hậu lạnh lùng nghiêm khắc với An Dương như thế!"

Lại có chút kiêu ngạo tự mãn "Tuy rằng Thái Tử ca ca không phải Hoàng Thượng, nhưng về sau thì cũng là như vậy, cho nên muội không thể quấy rầy ngươi, không thể chậm trễ quốc sự."

"Muội có phải rất thông minh hay không ?!"

thì ra là như vậy, thời điểm giáo huấn An Dương bị A Đoàn bắt gặp, còn tưởng rằng, bây giờ mẫu hậu đã bắt đầu chỉ bảo nàng. Ngô Đồng trong lòng buông lỏng một hơi, lại rất sợ sự tình lại phát triển như kiếp trước mà mình không biết.

"A Đoàn thông minh nhất."

"Cái kia, A Đoàn thông minh như vậy có nghĩ đến điểm này hay không, quan hệ của chúng ta không giiống với quan hệ của Phụ hoàng và An Dương?"

A Đoàn nghiêng đầu, vẻ mặt hoang mang, không hiểu những gì Ngô Đồng nói .Đưa tay đem A Đoàn ôm chặt hơn một chút, cằm để trên đỉnh

https://thuviensach.vn

đầu của nàng, nhẹ nhàng cọ cọ, hiện tại thì A Đoàn vẫn nhìn không hiểu thâm tình.

"An Dương cùng Hoàng Thượng, đó là quan hệ phụ thân cùng con gái. An Dương có thể tùy hứng, có thể hồ nháo, có thể coi trời bằng vung, đó là do Phụ hoàng dung túng cho nàng. Nhưng mà bất cứ việc gì cũng đều có mức độ, không thể vượt qua. Chẳng lẽ A Đoàn hi vọng An Dương biến thành một công chúa điêu ngoa làm trò cười cho mọi người à?"

"không hi vọng, loại công chúa đóthật là xấu xí, An Dương không thể biến thành cái dáng vẻ như vậy."

Bộ dạng ghét bỏ thật đáng yêu làm cho người yêu thích. Ngô Đồng cúi đầu hôn lên trán A Đoàn: “A Đoàn thật thông minh. Mẫu hậu giáo huấn An Dương không sai, lời của mẫu hậulà đúng. Nhưng cái đó chỉ là đối với An Dương thôi, đối với nàng và ta, những lời này là không thể áp dụng, về sau có nghe qua thì cũng quên đi."

"Vì sao không thể? Những lời này chẳng lẽ không đúng? Chúng ta quan hệ thế nào? Có cái gì khác biệt?"

Ngô Đồng tựa như rơi vào trong sương mù, hiện tại A Đoàn không có năng lực để hiểu hết.

Hai tay đột nhiên dùng sức, đem A Đoàn từ trên đùi đặt lên mặt bàn trước mặt, hai ngườimắt nhìn nhau. Đột nhiên thay đổi cái vị trí, A Đoàn bất an xê dịch thân mình nhỏ, ngờ vực nhìn Ngô Đồng đột nhiên lại nghiêm túc, Thái Tử ca ca làm sao vậy? Mắt to cũng thành thực phản ánh tất cả nghi vấn.

Duỗi tay muốn xuống, Ngô Đồng lại đưa tay bắt lấycổ tay A Đoàn.

A Đoàn toàn thân đều là thịt, xương cốt lại nhỏ nhắn, cổ tay cũng không khác, Ngô Đồng chỉ cần dùng một bàn tay liền có thể nắm lấy hai cổ

https://thuviensach.vn

tay nàng, ngón tay nhẹ nhàng cọ xát trên làn da trơn bóng. hiện tại A Đoàn với bộ dáng sau này, một điểm tương tự cũng không có, ngoại trừ làn da này, vẫn luôn là trắng trẻo nõn nà, chạm vào liền cảm thấy mát lạnh.

Chúng ta là phu thê, chúng ta nương tựa vào nhau trong lúc hoạn nạn, chúng ta đồng cam cộng khổ với nhau, hết thảy đều chia sẻ với đối phương, bất luận là vui, hay buồn.

Lời như vậy, nhìn khuôn mặt ngây thơ này của A Đoàn chỉ có thể nói trong lòng.

Nàng còn ngây thơ không biết yêu là gì, ta lại dấn thân quá sâu trong đó.

Chẳng lẽ đây chính là trời cao trừng phạt hắn? Hối hận cả quãng đời còn lại vẫn chưa đủ, còn muốn hắnmột lần nữa trải nghiệm cảm giác chua xót ưu tư sao. rõ ràng biết nàng là của hắn, nhưng mà lại không thể độc chiếm, lí do lớn nhất là vì tuổi nàng càng nhỏ, lại vô cùng ngây thơ. Lí do như vậy dù có quyền thế ra sao cũng không thể thay đổi.

Ai cũng không thể sửa đổi thời gian.

Trong lòng tràn ngập xót xa, cảm giác vô lực vây hãm, bức hắn đến sắp ngạt thở.

A Đoàn, chỉ mình nàng mới có thể cứu ta nhưng ta lại không thể nói lên điều gì…

A Đoàn tò mò xít người lại gần hơn, Thái Tử ca ca lại xuất thần! Mỗi lần Thái Tử ca cacùng mình nói chuyện nói chuyện thì hai mắt vô thần, bất luận chính mình làm cái gì hắn đều không để ý, trừ phi gây ra tiếng động gì đó thật lớn. Lá gan đột nhiên lớn ra, học theo Tiểu Giang công công cười gian, vươn tay muốn bóp sống mũi cao ngất của Ngô Đồng.))

https://thuviensach.vn

Cho ngươi xuất thần này!

Cái tay phá hoại còn chưa kịp đến gần đã bị kéo lại! Trừng mắt nhìn Ngô Đồng đang cười thấu hiểu, nhướn mày: “Đầu óc nàng bây giờ, có nói cũng không hiểu, đợi sau khinàng lớn lên tự bản thân nàng sẽ hiểu được” Mất một hồi lâu A Đoàn mới hiểu đây là trả lời vấn đề vừa rồi của mình! Lúc nãy còn nói nàng thông minh, bây giờ liền bảo ngốc?

Vừa muốn phản bác Ngô Đồng lại nói tiếp "Nàng chỉ cần nhớ rõ, lời mà mẫu hậu giáo huấn An Dương, nàng có thể không cần nghe theo. Nếu như mẫu hậu nói gì với nàng, bất kể là nói gì, nàng đều phải nói cho ta biết, những cái khác không cần quản."

A Đoàn trực tiếp quay đầu, vẻ mặt không vui, cánh mũi giựt giựt, hừ!

Còn nhỏ, mà tính khí cũng không nhỏ nhỉ! Ngô Đồng cũng không sốt ruột, buông lỏng tay A Đoàn, chậm rãi đứng dậy, ở trong phòng đi qua đi lại. A Đoàn vẫn duy trì động tácnghiêng đầu, tự cho là không ai phát hiện len lén liếc mắt nhìn Ngô Đồng, chờ khi Ngô Đồng quay lại lập tức thu lại ánh mắt, tiếp tục hừ hừ!

Mới vừa rồi còn là nha đầu điên, mà bây giờ thì thay đổi rồi, trực tiếp biến thành heo.

Ngô Đồng khoanh tay, nhẹ nhàng nói "Xem ra có một số người không muốn ra ngoài chơi."

Tai A Đoàn động một cái,mắt lại theo đó mà sáng lên, nhưng là ngay sau đó lại làm mặt lạnh, tiếp tục hừ hừ. Lừa đảo! hiện tại mặt trời độc như vậy,Hoàng Hậu nương nương không cho mìnhvà An Dương chạy ra ngoài chơi vào lúc này, Thái Tử ca ca chắc chắn cũng không cho! Lúc này lại nói mang mình đi ra ngoài chơi, định lừa hài tử ba tuổi à!

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng trực tiếp thở dài "Được rồi, vậy ta ra ngoài chơi một mình vậy." nói xong liền trực tiếp cất bước đi ra bên ngoài. A Đoàn khiếp sợ nhìn sang, lần này là thật sao? Đừng nha! Sốt ruột, trực tiếp từ trên bàn nhảy xuống nhanh chóng đuổi theo, một bên chạy theo một bên cam đoan "Muội biết hết, chuyện gì cũng đều cùng Thái Tử ca ca nói mà."

"Muội cũng muốn đi chơi!"

Trực tiếp xông lên ôm lấy bắp đùi hắn, ngươi không mang ta theo, ngươi cũng đừng nghĩ có thể đi chơi!

Ngô Đồng bất đắc dĩ bóp trán, đưa tay. A Đoàn hài lòng, vươn tay nhỏ bắt lấy tay của Thái Tử tay ca ca, so với hắn còn sốt ruột hơn, nhảy nhót chạy ra bên ngoài. Bóng dáng hai người ở phía sau, một lớn mộtnhỏ, không ngừng đan xen, cuối cùng trực tiếp nhập vào nhau ởmột chỗ.

Đến cửa, A Đoàn nhìn thấy một người, buông tay Ngô Đồng ra, tay chân rón rén bước đi nhẹ nhàng, đi đến phía sau người đó, hai tay vòng lại ở trên miệng, lấy hơi một cái liền hô to "Tiểu Giang công công!" Giang Vạn Lí bị âm thanh bất ngờ này hù dọa, vội vàng xoay người.

Đập vào mắt chính là A Đoàn đang tươi cười vì thực hiện được ý đồ xấu!

A Đoàn vô cùng hứng thú, Giang Vạn Lí cũng khoa trương phối hợp với nàng, dùng sức vỗ ngựcmấy cái "cô nương, trái tim của nô tài bị người dọa sợ muốn ngừng đập rồi!" A Đoàn ánh mắt không còn ý cười, còn chưa kịp cười nhạo hắn, Giang Vạn Lí lại khom người chỉ vào trán nàng "cô nương bị sao thế này, đụng trúng ở đâu, đã bôi thuốc không?"

A Đoàn lập tức trừng mắt với hắn, nhướng nhướng mày, cũng không nói lời nào, con ngươi dừng sức lay động ý bảo hắn nhìn phía sau. Nếu không có nguyên do thì sao mọi người bảo Giang Vạn Lí là tâm phúc của A Đoàn chứ, nháy mắt liền hiểu. Lập tức xoay người hành lễ với Ngô Đồng

https://thuviensach.vn

"Thái tử, xe ngựa đã chuẩn bị xong, bên kia cũng đã chuẩn bị tốt, hiện tại qua đó ạ?"

Ngô Đồng giả vờ không nhìn thấy một màn tinh quái lúc nãy của A Đoàn "Ừ."

Lần này đến phiên A Đoàn vỗ ngực thở phào, may mắn Thái Tử ca ca không nhắc lại chuyện cũ!

Cái động tác nhỏ này cũng thật lấy lòng Ngô Đồng, ý cười lưu chuyển, lần nữa đem A Đoàn bế lên xe ngựa. Trong xe ngựa đã chuẩn bị chậu băng, Ngô Đồngcầm lấy cái khăn thoa nhẹ lên cục u trên trán cho A Đoàn. Đoạn đường từ trong phòng ra ra cửa khiến nàng đổ không ít mồ hôi, lại lấy cây quạt quạt cho nàng mát.

Xe ngựa chậm rãi đi về phía trước, A Đoàn uống một chén nước đầy vào bụng, nghiêng đầu liền bị cây quạt trong tay Ngô Đồng hấp dẫn, đưa tay giành lấy: “Mặt của cái quạt này nhìn cũng có chút quen mắt…”Lại nghiêng đầu cố gắng suy nghĩ, con vịt trên cái quạt này không phải là dựa theo con vịt trong phòng mình vẽ ra sao?

Lúc ấy Thái Tử ca ca học vẽ tranh, chính mình cũng đi theo học, kết quả tranhhọa ra không đâu vào đâu, ngoại trừ chính mình có thể nhận được đó là cái gì, ngay cả An Dương cũng nhận không ra! Bị cười nhạo một trận liền tiện tay vứt bỏ, từ đó cũng không thấy bức tranh ấy nữa, thì ra là bị Thái tử ca ca thu lại làm mặt quạt!

"Ừ, đây là bức tranh nàng vẽ khi bốn tuổi."

Ngô Đồng như trước nhẹ nhàng quạt cho A Đoàn mát, nóng như vậy cũng khiến mặt nàng ửng hồng như quả táo!

A Đoàn không biết vì cái gì, chính là cảm thấy rất cao hứng, cũng không còn muốn hỏi sẽ đi đâu chơi, trực tiếp phồng má hôn lên mặt Ngô

https://thuviensach.vn

Đồng một cái thật kêu! trên cơ bản không quan tâm đến chuyện gì khác chỉ lo bổ nhào đến, Ngô Đồng vội vàng ngăn lại, tiếp tục như vậy, hai người đều sẽ biến thành một thân toàn mồ hôi, trở về về tắm rửa luôn là được!

Xe ngựa lắc lư, mành che cũng theo gió tung bay, lộ ra cảnh sắc bên ngoài mặt trời cao ngất rực rỡ chiếu nắng, vạn dặm không mây. Đùa nghịch cây quạt một hồi liền đặt xuống vị trí bên cạnh, ánh nắng vừa vặn chiếu lên.trên bức vẽ nguệch ngoạc đáng yêu, có hai chú vịt con lông vàng ươm, một lớn mộtnhỏ. Nhưng cái không khớp nhất là hàng chữ xuất hiện trên bức hoạ

Hữu lực, lưu loát.

Năm tháng lặng trôi, mong nàng đời này đều như bây giờ, khoái hoạt, vô ưu.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 30

Edit: Tống Thiên Ân

Beta: Hằng Lê

Xe ngựa trực tiếp ra khỏi cửa thành, A Đoàn vén rèm lên nhìn "Chúng ta đang đi đâu?" Lúc này đã ra ngoài thành, hai bên đều là những cây đại thụ che đi ánh mặt trời rực rỡ, so với trong thành thì mát hơn nhiều. A Đoàn đem rèm treo lên móc, ghé đầu vào cửa sổ nhìn ra bên ngoài.

Nàng thích nhìn liền để cho nàng nhìn, Ngô Đồng cũng không ngăn cản, chỉ là lại lần nữa cầm cây quạt lên, mở ra che trên đỉnh đầu của A Đoàn, có thể che được chỗ nào hay chỗ đấy.

"đi Hà Uyển."

Hà Uyển là biệt viện ở ngoại thành của Ngô Đồng, bên trong cái gì cũng không có, chỉ có một cái hồ lớn chứa đầy hoa sen. Bây giờ liền lấy nơi này là chỗ để nghỉ mát mùa hè. A Đoàn cũng biết điều này, vội vàng quay người lại xác nhận "Bây giờ chúng ta chèo thuyền nhỏ đi hái hạt sen sao? Muội còn không được hái quả bồng bồng đấy!"

Cái này A Đoàn thật sự không có trải qua.

Mặc dù trong hoàng cung cũng có hồ sen, cũng có thể chèo thuyền du ngoạn, nhưng A Đoàn tuổi còn nhỏ, hơn nữa nàng và An Dương không bao giờ ngồi yên một chỗ, đi không chừng lại ngã xuống nước. Hoàng hậu

https://thuviensach.vn

nương nương đã cấm rồi, nếu dám chạy tới mép nước chơi, cái gì cũng không nói, trực tiếp cấm túc một tháng.

Mỗi lần đến hè, hai người họ cũng chỉ dám đứng ở xa nhìn hồ sen một cách đáng thương.

Tận mắt nhìn Ngô Đồng gật đầu, A Đoàn thực cao hứng hoan hô một tiếng, sau đó cúi đầu cam đoan "Thái tử ca ca yên tâm, muội tuyệt đối sẽ không nói cho Hoàng hậu nương nương biết!" Thái tử ca ca thật tốt, Hoàng hậu nương nương còn không nói chính xác khi nào thì mang mình đi chơi, ân, trở về có thể cho An Dương đỏ mắt!

Ngô Đồng cực kì yêu thích bộ dạng xích lại gần thân mật của A Đoàn, cũng cúi đầu "Tốt."

Lúc đến nơi, A Đoàn chỉ hướng bên trong chạy, Giang công công vội vàng đuổi theo, trong miệng còn không ngừng nhắc nhở "cô nương chậm một chút, cô nương chậm một chút, cẩn thận không ngã!" A Đoàn không để ý đến Giang công công, trực tiếp chạy vào, trong này thật sự không có gì, chỗ để nghỉ ngơi cũng không có, cạnh bờ chỉ có một cái đình nhỏ.

Sau đó chỉ cần nhìn một chút là thấy hồ sen rồi.

A Đoàn trực tiếp chạy tới bên cạnh bờ, thò tay đâm vào lá sen, bọt nước bên trên lá sen tích ở lòng bàn tay, nước lạnh buốt. Lá sen và A Đoàn đều cao như nhau, liếc nhìn sang chỉ thấy một màu xanh, ở chính giữa là đóa hoa màu hồng phấn, dùng sức hít một hơi, toàn bộ là mùi lá sen thơm ngát.

Ngô Đồng đứng bên cạnh A Đoàn, cười nhìn bộ dạng hài lòng của nàng.

"Đẹp sao?"

https://thuviensach.vn

"Đẹp!"

Chớp chớp mắt nói tiếp "Buổi tối muội muốn ăn cháo lá sen."

Được, nhìn hồ sen trước tiên nghĩ đến ăn? Ngô Đồng bật cười, Giang công công bên cạnh tiếp lời "Vậy nô tài đi phân phó người làm cho cô nương! Chẳng qua hôm nay chúng ta ở đây chơi, cô nương đợi lát nữa tự mình hái lá sen, ăn cháo lá sen chính mình hái, chẳng phải ngon hơn sao?"

A Đoàn nghe xong tự nhiên cam tâm tình nguyện, bàn tay nhỏ bé vung lên đầy hào khí "Quần áo muội đều được quấn lại rồi!" nói xong liền lôi kéo Ngô Đồng đi đến chiếc thuyền nhỏ đã được chuẩn bị nhảy lên. Thuyền rất nhỏ, vừa nhỏ vừa chật, tối đa chỉ thể chứa hai nam tử trưởng thành, A Đoàn cùng Ngô Đồng đi lên coi như cũng rộng rãi.

Hoạt động thân thể một chút rồi lại vỗ vỗ vào thân thuyền "Tiểu Giang công công mau tới!" Ngữ khí không thể chờ đợi thêm nữa.

Giang công công đứng bên cạnh bờ, phụ giúp đuôi thuyền trong nước dời thêm vài phần, Thái tử điện hạ cùng với cô nương ở một mình, sao mình có thể đi lên được? Lắc đầu "Nô tài không lên đâu, cô nương chơi vui là được!" Trong khi A Đoàn vẫn còn ngây người, Ngô Đồng đã chống mái chèo, chậm rãi tiến vào thế giới hoa sen.

A Đoàn ngồi tại ghế nhỏ trên thuyền, miệng luôn mở ra, tràn đầy mới lạ, thỉnh thoảng lại thò tay đâm lá sen này, lúc sau lại sờ sờ hoa sen kia, tính trẻ con mười phần. Ngô Đồng đứng sau A Đoàn chậm rãi chèo thuyền, nhìn động tác của nàng, yên tĩnh nói "không đứng lên xem?"

A Đoàn nghe vậy hai tay cầm lấy ghế nhỏ, không có động tĩnh.

Ngô Đồng nhướng mày, sóng mắt lưu chuyển, buông mái chèo ra, bước hai bước đến cạnh A Đoàn, không nói không rằng trực tiếp bế người

https://thuviensach.vn

nọ lên. Thân thuyền lay động, A Đoàn ôm chặt cổ Ngô Đồng, mặt chôn vào hõm cổ.

A Đoàn thế mà sợ nước? Ngô Đồng cúi đầu nhìn thì chỉ có thể thấy hai mắt tiểu cô nương nhắm chặt cùng hàng lông mi run rẩy. Điều này hoàn toàn không biết, bởi vì cho tới bây giờ nàng không có xuống nước, đời trước cũng không gặp phải tình huống như vậy, thì ra còn sợ nước. Vỗ vỗ lưng A Đoàn, nhu hòa nói "Có ta ở đây sẽ không để muội rơi xuống."

Nghe nói vậy, tuy A Đoàn đã mở mắt ra nhưng vẫn không ngẩng đầu lên, chỉ là trừng mắt nhìn chỗ thêu mây chìm trên cổ áo Ngô Đồng, vẫn không kháng cự.

"An Dương dù muốn cũng không có cơ hội đến đây, A Đoàn muội thật sự không muốn nhìn sao?"

A Đoàn vẫn không nói lời nào, chỉ là chặt chẽ ôm lấy người Ngô Đồng. Ngô Đồng nghiêng đầu nhìn bên cạnh, đột nhiên dùng sức đem A Đoàn giơ lên. Cả thân thể A Đoàn đều cứng ngắc lại, nhưng là một tiếng la cũng không có. Hai mắt trừng tên đầu sỏ gây ra chuyện, gắt gao cắn môi.

Ngô Đồng đáng tiếc nói "Chuồn chuồn bay mất."

Chuồn chuồn? A Đoàn mở lớn hai mắt, khẽ đảo tìm khắp nơi, sau đó đôi mắt sáng ngời, quả nhiên có một con chuồn chuồn nhỏ mới từ bên trên hoa sen bay đi, nhịn không được đưa tay về phía trước, đáng tiếc, chưa bắt được. Miệng trề ra, Ngô Đồng sau lưng lại nói "Bên tay phải muội còn một con." A Đoàn lập tức nghiêng đầu nhìn, quả nhiên còn một con nữa!

Chuồn chuồn đậu ở trên lá sen, A Đoàn không dám lộn xộn, gắt gao nhìn chằm chằm, hô hấp dường như còn nhẹ đi mấy phần.

Ngô Đồng chậm rãi đem người thả xuống không dấu vết, A Đoàn không phát giác, mắt vẫn nhìn chằm chằm vào chuồn chuồn. Sau đó một

https://thuviensach.vn

bàn tay hiện lên trước mặt, chuồn chuồn đã không thấy đâu! Liền vội ngẩng đầu lên nhìn Ngô Đồng, trong tay không phải đang cầm con chuồn chuồn kia chứ? A Đoàn thoáng cái liền hướng người Ngô Đồng nhảy lên, vừa nhảy vừa hô "Cho muội cho muội!"

Hơi nâng tay lên, khiêu mi hỏi "không sợ?"A Đoàn động tác có chút trì trệ, cúi đầu nhìn chân mình, buồn bực nghiêng đầu nhìn hai bên nước một hồi lâu. Miệng khẽ động, nhẹ nhàng bước một bước... trên mặt xuất hiện nụ cười, lại thử bước tiếp bước thứ hai, thứ ba...

"không sợ!"

Sợ Ngô Đồng không tin, nàng còn đi đi lại lại thêm lần nữa.

Lúc này Ngô Đồng mới xác định nha đầu này không sợ nước, chỉ là lần đầu nên không dám mà thôi, một lúc sau đi từ đầu thuyền đến đuôi thuyền đều không có chút sợ hãi nào. Chìa tay đang cầm chuồn chuồn đưa tới, cánh chuồn chuồn không ngừng hoạt động, A Đoàn không có cầm lấy, chỉ là lấy tay sờ sờ lên đầu nhỏ của chuồn chuồn.

"không muốn?"

Mắt A Đoàn nhìn chằm chằm vào chuồn chuồn nhưng lại lắc đầu "không muốn. Thải tử ca ca huynh thả nó đi."

Ngô Đồng biết rõ A Đoàn rất thích những động vật nhỏ, trong nội cung chó nhỏ mèo nhỏ nàng đều đã sờ qua, nhưng cho tới bây giờ không có yêu cầu để tự mình nuôi, trước kia còn hỏi qua, muốn nuôi con chó nhỏ chơi không, nàng cũng nói không cần. Lần nữa hỏi "Muội không muốn chơi cùng nó? Ta thả tay ra nó sẽ bay đi không trở lại."

Tuy là không bỏ được nhưng vẫn kiên định như trước "không cần, thái tử ca ca huynh thả nó đi."

https://thuviensach.vn

nói xong còn quay người chơi với lá sen, không quay lại nhìn chuồn chuồn thêm một lần nào. Ngô Đồng không khuyên nữa, buông tay, ngẩng đầu nhìn chuồn chuồn đang dần dần bay xa. Thò tay hái đài sen, bóc lấy hạt sen bên trong ra, khom người trực tiếp bỏ vào miệng A Đoàn. A Đoàn chưa phát giác ra chuyện gì, đi vào đến miệng liền bắt đầu cắn.

Cắn một chút, mặt liền nhăn lại.

"Phi phi, đắng!"

"Tại sao hạt sen mới hái xuống lại đắng vậy, ăn thực không giống với bình thường nha."

Ngô Đồng mới không thừa nhận chính mình cố ý, cười giải thích "Tim sen đắng, muội ngày thường đều ăn tim sen đấy."

Mặt A Đoàn nhăn lại thành một nắm nhỏ, miệng đắng chát, muốn uống nước lại không có nên hậm hực một lúc. Ngô Đồng một mực ngồi cạnh nhìn, nhìn đủ rồi mới khom người đi vào trong khoang nhỏ của thuyền, lát sau liền đi ra, trong tay đã có thêm một chén nước. A Đoàn thấy thế vội vàng cầm lấy, còn tưởng rằng đó là nước lạnh, cầm lấy rồi mới thấy một màu đỏ hồng.

Cái màu này đối với A Đoàn đã quá quen thuộc.

"Nước mơ ướp lạnh của muội!"

nói xong liền đem chén lên uống hết, lại thò đầu vào trong khoang nhìn thấy thùng gỗ nhỏ, liếm liếm môi, còn muốn uống thêm chén nữa, liền ngẩng đầu nhìn Ngô Đồng nịnh nọt. Ngô Đồng lại coi như không thấy, trực tiếp ngồi xuống thưởng thức cảnh đẹp xung quanh.

"Hắc hắc, Thái tử ca ca ~ "

https://thuviensach.vn

A Đoàn mỉm cười ngồi xuống cạnh Ngô Đồng, thò tay giật giật tay áo của hắn.

Ngô Đồng nghiêng đầu, nét mặt trong trẻo lạnh lùng "Hửm?" Giống như hoàn toàn không biết A Đoàn muốn làm cái gì.

"Cái kia..." Chỉ chỉ thùng gỗ nhỏ.

Ngô Đồng giật mình "Đó là Giang công công chuẩn bị cho muội, không nhiều lắm, chỉ còn một ly, muội muốn uống bây giờ?"

Thực ra bên trong còn một thùng đầy. Mặc dù đây là đồ uống yêu thích của A Đoàn, nhưng hiện giờ đang trên thuyền, Thái tử cùng cô nương không biết ở chỗ này chơi bao lâu, ngộ nhỡ chơi đến trưa thì sao? Cho dù trong hồ thực mát mẻ nhưng cũng sẽ muốn uống nước. Giang công công tất nhiên cũng đã chuẩn bị xong đồ uống của Ngô Đồng.

"Chỉ còn một ly thôi sao?" A Đoàn tin thật rồi.

"Ừm." Tiếp tục bình tĩnh gật đầu.

không đành lòng nhìn một hồi lâu, nuốt nuốt nước miếng, cuối cùng ngẩng đầu lên "Được rồi, vậy chén còn lại Thái tử ca ca uống a!" không thể ích kỉ, hôm nay nóng như vậy, mình muốn uống nhưng Thái tử ca ca cũng muốn uống, không thể một người uống hết được.

Ngô Đồng vốn chỉ định trêu nàng, ai ngờ lại bị nàng nói cho tâm mềm nhũn ra. Thò tay kéo nàng ngồi xuống, đưa tay nhéo nhẹ cái mũi nhỏ của nàng "Trêu muội thôi, bên trong còn rất nhiều, đủ cho muội uống đến no bụng." A Đoàn lúc này mới biết mình bị gạt, còn chưa kịp ăn vạ thì phát hiện Thái tử ca ca đột nhiên đặc biệt nghiêm túc.

Nhìn thẳng vào mắt A Đoàn "nói cho ta biết, đột nhiên muốn về nhà, có phải thật sự nhớ mẹ và ca ca không ?"

https://thuviensach.vn

Phản ứng của A Đoàn rất lớn, thoáng một cái liền đứng lên lui về sau hai bước.

Trong ánh mắt đều là cẩn thận cùng bất an.

Thái tử ca ca đã phát hiện ra cái gì rồi?

Ngô Đồng không biết vì sao A Đoàn lại phản ứng lớn như vậy, cũng biết lúc này ép hỏi khẳng định là không được, quay người tiếp tục ngắm sen, nói rất bình thường "thì ra A Đoàn muội không tin tưởng ta..."

Sắc mặt bình thường, nhưng giọng sao lại ai oán quá vậy?

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 31

Editor: huyetsacthiensu

không, muội không phải không tin huynh. A Đoàn há mồm muốn nói những lời này, nhưng mà lời nói đến bên miệng lại nuốt trở vào, bởi vì Thái Tử ca ca đến nhìn cũng không nhìn mình. Ngô Đồng quay lưng về phía A Đoàn, ưỡn thẳng lưng. A Đoàn tiến lên hai bước, đưa tay kéo tay áo Ngô Đồng.

không phản ứng, một chút phản ứng cũng không có.

Dùng sức cắn môi dưới để mình không khóc, lại lôi kéo, lại chột dạ hy vọng chút may mắn nói "Muội thậtsự là nhớ mẫu thân…" Càng nói âm thanh càng nhỏ, nhỏ đến mức chính mình cũng không tin đây là lời nói thật.

Ngô Đồng vẫn duy trì tư thế quay lưng lại với A Đoàn, thở dài một hơi, âm thanh cũng thất vọng "A Đoàn, hóa ra nàng không chỉ không tin ta còn học được nói dối ta." Mạnh mẽ quay đầu lại, trong mắt dường như thật sự có lửa giận "Hay nàng thật sự là một người vong ân phụ nghĩa?!

Nếu như vừa rồi chỉ là giả vờ, hiện tại thật sự nổi giận.

Lúc vừa nghe được chuyện này, bản thân cũng đã nghiêm túc nghĩ lại, nhưng thật sự nghĩ không ra mình làm sai chỗ nào, tự nhận mình đã bảo vệ nàng thật tốt. Mặc dù sống ở trong cung nhưng những việc đen tối luôn để cho nàng nhìn thấy. Cho nên, có thể A Đoàn đã hiểu nhầm chuyện gì rồi.

https://thuviensach.vn

Mặc dù mình sống lại một kiếp, rất nhiều chuyện đều vô cùng quen thuộc, phụ hoàng cũng rất hài lòng, nhưng mình không thể dừng ở những điều này. Đây là điều mình nên làm, bản thân mình cũng có nghĩa vụ làm cho đất nước trở nên phồn thịnh, không có tốt nhất chỉ có tốt hơn. hiện tại Hoàng đế là phụ hoàng không phải mình.

Vì A Đoàn làm quá nhiều việc, kể cả mình có là Thái Tử cũng không thể gạt được phụ hoàng. Bản thân chỉ có thể trở nên ưu tú, ngày càng ưu tú, ưu tú đến mức làm cho phụ hoàng không để ý đến việc mình đặt quá nhiều tâm tư lên A Đoàn.

Đối với mẫu hậu cũng phải như vậy.

nói cách khác, A Đoàn cũng không được trưởng thành.

Biết là nóng vội sẽ mệt, có đôi khi mệt đến không nhấc nổi tay, lúc trở về Đông cung thì A Đoàn đã sớm ngủ say. Nhưng dù bận rộn mệt mỏi hơn nữa, lúc trở về nhìn thấy nàng đang an ổn ngủ, nàng còn sống ở bên cạnh mình, lại cảm thấy những điều này thật đáng. Cũng thấy may mắn, cảm ơn, cảm ơn trời cao cho mình cơ hội được sống lại một lần nữa.

Cũng biết không lên để nàng còn nhỏ tuổi đã phải rời nhà, kiếp trước biết nàng có nhiều tâm sự, kiếp này nên để cho nàng tự do tự tại. Nhưng mà thật sự không làm được! Nếu A Đoàn không ở bên cạnh mình, cuộc sống như vậy làm thế nào chịu đựng được? nói là sống một ngày bằng một năm cũng không quá. Chỉ có thể ích kỉ giam nàng bên mình.

Mấy năm sẽ tốt, để ta nhìn nàng lâu một chút.

Tính tình vẫn là trẻ con, cái gì cũng không hiểu ta có thể đợi chỉ mong nàng ở bên ta nhiều hơn một chút. Để cho ta làm quen, cũng để ta tin tưởng nàng sẽ lại lần nữa đến bên ta chứ không phải là ảo cảnh. Nếu như tất cả những điều này chỉ là mơ, như vậy ta tình nguyện cả đời này không tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Ta dùng hết những gì kiếp này ta có bù đắp cho nàng, không xin tha thứ, ít nhất cho ta bước vào! Để ta biết ta không phí công, cho ta bước vào một bước, một bước nhỏ, nàng không muốn bước, có thể nhưng ít nhất cho ta bước vào!

Vì sao, vì sao nàng vẫn không chịu tin tưởng ta…

Tất cả suy nghĩ bỗng nhiên bị cắt đứt, toàn thân bị một lực lớn nhào vào, thuyền nhỏ không chịu nổi nghiêng trái, phải. Vội vàng đưa tay ổn định thân thuyền, nâng mắt nhìn thấy A Đoàn nước mắt ràn rụa, thậm chí thân người cũng phát run "Muội nói, cái gì muội cũng nói, Thái Tử ca ca đừng tức giận."

Kinh ngạc nhìn A Đoàn, còn chưa hiểu vì sao nàng đột nhiên nghe lời như vậy, tay đã ôm lấy nàng, nhẹ nhàng vỗ về sau lưng nàng, lẩm bẩm an ủi "A Đoàn không khóc, không có sức sống, không khóc, không khóc…"

Vừa rồi A Đoàn thật sự bị dọa, lắc đầu không ngừng, nước mắt rơi trên mặt Ngô Đồng.

"Ngày đó muội nhớ ca ca, cho rằng ca ca ở thư phòng, vụng trộm chạy đến muốn cho ca ca ngạc nhiên, nhưng mà lúc đó ca ca không ở trong thư phòng. Muội nhàm chán, đi nhìn trong thư phòng một chút, kết quả lại nhìn thấy bức tranh một tỷ tỷ mặc váy đỏ, muội không phải cố ý lục lọi, là bức họa đó đặt trên bàn…"

"Bức tranh tỷ tỷ mặc váy đỏ?"

Ngô Đồng phản ứng là không thể nào.

"Đúng vậy, tỷ tỷ mặc váy đỏ giống như tân nương."

Ngô Đồng qua một lúc lâu mới nhớ tới A Đoàn nói đến cái gì, ngây người ngồi dậy, đem A Đoàn ngồi cẩn thân trên đùi mình, lấy khăn tay ra

https://thuviensach.vn

cho nàng lau mặt. Làm xong mọi thứ thì dừng lại một lúc lâu mới khàn khàn hỏi "Tỷ tỷ mặc váy đỏ thì sao, sao tự nhiên nàng lại muốn về nhà?"

thật sự không ngờ là tại bức tranh kia.

Nhưng mà A Đoàn cũng không biết đó là nàng thì là m sao nàng lại có phản ứng lớn như vậy?

Chẳng lẽ, nàng cũng nhớ tới những việc của kiếp trước?!

Thân người lập tức thẳng dậy, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch, thậm chí con ngươi cũng có chút tan rã. A Đoàn lại hiểu lầm, cho rằng vẻ mặt khó chịu như vậy của Ngô Đồng là bởi vì vừa nãy mình lừa hắn, không ngừng nói tiếp "Là vì Thái Tử ca ca chưa bao giờ cho phép muội mặc quần áo màu đỏ."

"Ngay cả trâm cài đầu, túi tiền, khăn tay cũng không được có màu đỏ."

"Lúc trước muội cũng nghĩ giống những người khác, cho rằng Thái Tử ca ca chỉ đơn giản à không thích màu đỏ mà thôi."

Khóc vô cùng đáng thương, nghẹn miệng, lại có chút ủy khuất "Nhưng mà tỷ tỷ mặc váy đỏ kia vì sao tại có thể mặc đồ màu đỏ? Hơn nữa lại là Thái Tử ca ca tự tay vẽ, còn vẽ nhiều như vậy…"

Cho nên, hiện tại là A Đoàn ghen với A Đoàn trước kia? Hóa ra là nguyên nhân không biết nen khóc hay nên cười này, Ngô Đồng cuối cùng cũng cảm nhận được cái gì gọi là buồn quá độ vui quá độ.

Thân mình lập tức mềm nhũn, nhìn A Đoàn ánh mắt còn hồng hồng "Vậy vì sao không hỏi ta, muốn chạy về nhà tự mình khó chịu sao?"

https://thuviensach.vn

Nghe được những lời này A Đoàn càng ủy khuất, nước mắt lại chảy ra.

“Muội không dám.”

“Là muội tự tiện xông vào thư phòng, lần trước An Dương công chúa xông vào thư phòng của Hoàng thượng đã bị Hoàng hậu nương nương dạy dỗ rất lâu.”

Ngô Đồng chỉ có thể bóp trán “Ta đã nói với nàng, việc gì cũng có thể hỏi ta, đều có thể nói với ta, lời mẫu hậu nói với An Dương, nàng không cần nghe.”

“Nhưng mà đấy là ca ca vừa mới nói, không phải là trước kia!” A Đoàn đúng lý hợp tình phản bác.

Vừa rồi còn khóc như vậy, bây giờ tính tình là từ đâu tới? Ngô Đồng đưa tay dịu dàng xoa loạn lên đỉnh đầu A Đoàn.

“Chỉ có nguyên nhân, còn nguyên nhân khác không?”Ngô Đồng chỉ tùy tiện hỏi, kết quả lại phát hiện ánh mắt của A Đoàn nhìn sang bốn phía, mày nhướng lên “nói mau.”

A Đoàn nhắm hai mắt lại, khai báo toàn bộ “Muội cảm thấy quần áo màu đỏ rất đẹp, muội cũng muốn mặc, nhưng mà muội biết Thái Tử ca ca không thích, nên muội không dám nói.”

“Hơn nữa, vì sao nàng có thể mặc, muội lại không thể mặc!”

Chân mày vặn xoắn thật chặt, hai má phồng lên cực kỳ giống chú sóc nhỏ ăn vụng.

Đúng là A Đoàn kiếp này ghen với A Đoàn kiếp trước, nhà đầu ngốc, mặc kệ như thế nào, đều là nàng, cũng chỉ có nàng, nhưng mà, mi mắt cụp

https://thuviensach.vn

xuống suy nghĩ một lúc, khóe miệng cong lên bất đắc dĩ, lại nâng mắt thỏa hiệp “thật sự rất thích màu đỏ sao? Muốn mặc quần áo màu đỏ?”

A Đoàn còn đang cúi đầu hờn dỗi, nghe vậy rầu rĩ lên tiếng.

Lại đưa tay xoa đầu A Đoàn “Nếu nàng thích thì mặc, về sau sẽ không hạn chế nàng nữa.”

“thật sao?” A Đoàn ngạc nhiên ngẩng đầu, ánh mắt sáng kinh người. một lần nữa nhận được câu trả lời khẳng định của Ngô Đồng, ánh mắt còn sưng vì cười mà cong lên. Vừa khóc vừa cười, thật là làm người khác vừa bất đắc dĩ vừa đau lòng. Ngô Đồng đột nhiên đưa ngón út gấp khúc, làm tư thế móc ngoéo.

A Đoàn nghiêng đầu không hiểu, cũng đưa ngón út của mình ra.

“Ta đã nói, bất kể có chuyện gì nàng cũng có thể hỏi ta. Nhìn vào sự việc tỷ tỷ mặc váy đỏ này ta thậtsự không biết nên nói như thế nào với nàng. Ta hứa với nàng, chờ nàng trưởng thành, ta nhất định đem đầu đuôi chuyện này nói cho nàng biết, bây giờ không nên vì chuyện này mà tự mình hờn dỗi được không?”

Từ trước giờ những gì Thái Tử ca ca nói được đều sẽ làm được, điều này A Đoàn tin tưởng không chút nghi ngờ. Nếu Thái Tử ca ca đã nói như vậy, sự việc tỷ tỷ váy đỏ bây giờ tạm quên đi.

Dù sao An Dương cũng nói, nàng trước sau gì cũng được mặc quần áo của tân nương tử. Hơn nữa trong bức tranh vị tỷ tỷ kia hướng vào điện đang bốc cháy mà đi, có lẽ tỷ ấy đã không còn sống nữa đúng không?

Gật đầu “Được!”

Xét thấy A Đoàn có tiền lệ, Ngô Đồng lần nữa lên tiếng “không được gạt ta, để ta phát hiện nàng lại gạt ta, ta sẽ không cho muội mặc quần áo đỏ

https://thuviensach.vn

nữa.” A Đoàn giơ tay thề “Muội hứa, từ nay về sau sẽ không gạt ca ca nữa!” Lúc này Ngô Đồng mới miễn cưỡng gật đầu, miễn cưỡng tin nàng một lần nữa.

sự việc đã được giải quyết, trong đầu A Đoàn hiện lên thân ảnh của Hứa Tiêu Nhiên.

Dừng một chút, lại đem sự chú ý đặt trên lá sen mà A Đoàn kéo lại gần, nhìn ánh mắt của nàng nghiêm túc nói “Tuy rằng nàng ở trong cung, nhưng mà phụ thân nàng, mẫu thân nàng, các ca ca của nàng đều là những người thân thiết nhất của nàng, là người nhà của nàng. Người nhà với nhau, có thể cãi nhau, có thể tùy hứng nhưng mà không được giấu giếm, sẽ làm họ lo lắng.”

“Lần này ta đến đây, là do các ca ca của nàng nói cho ta biết.”

“Nàng cho rằng nàng giấu rất giỏi, thật ra bọn họ đều biết.”

Ánh mắt A Đoàn mở to, qua một lúc lâu mới lắp bắp “Vậy…vì sạo họ không hỏi muội?”

Ngô Đồng đưa tay vuốt mặt nàng, tràn đầy yêu chiều “Nha đầu ngốc, nếu bọn họ đã nhìn ra đương nhiên sẽ không hỏi nàng. Biết rõ nàng không muốn họ lo lắng, làm sao bọn họ có thể hỏi muội chứ? Đành phải tìm ta làm cứu binh. Cho nên, về sau không nên làm vậy, người ngốc giả vờ cũng không giống.”

“Về sau có việc gì không rõ hoặc gặp khó khăn, nếu không có ta bên cạnh, nàng có thể nói cho các ca ca của nàng biết, không phải sợ phiền đến họ. Bọn họ là ca ca của nàng, vì nàng giải ưu là việc bọn họ nên làm. Nàng cho bọn họ làm việc, bọn họ càng vui vẻ.

“không nên giấu trong lòng mình, được không?”

https://thuviensach.vn

A Đoàn cúi đầu mím môi, lâu sau mới nhẹ nhàng lên tiếng trả lời "Muội biết rồi, về sau sẽ không thế nữa."

"A Đoàn nhà ta thật nghe lời." Ngô Đồng ôm A Đoàn vào ngực, mặt kề mặt.

Hai người ở trong hồ chơi một chút buổi trưa, trời chiều ngả về tây mới trở về, đuôi thuyền chở đầy lá sen và đài sen. Đó đều là do tự tay A Đoàn hái xuống, nói là mang về cho các ca ca để "Đền bù." Giang Vạn Lí vẫn chờ trên bờ, mãi mới nhìn thấy hai người trở lại, bận rộn nghênh đón.

Xuống thuyền không kịp nói lời nào với A Đoàn, cùng Ngô Đồng thì thầm vài câu.

Ngô Đồng nhướn mày, gật đầu tỏ vẻ đã biết.

Đưa tay bế A Đoàn đang không rõ sự việc hướng ngoài cửa đi ra, vừa đi vừa nói "Ta còn có việc phải lập tức hồi cung, không thể cũng nàng dùng bữa tối. Ta để Tiểu Giang công công đưa nàng về nhà, nàng ở nhà ngoan ngoãn, qua hai ngày nữa ta lại đến thăm nàng được không?"

Tình huống như này A Đoàn gặp rất nhiều, thường xuyên đang chơi thì Thái Tử lại có việc phải đi. Hôm nay chơi với mình một buổi chiều, A Đoàn đã thỏa mãn rồi, dứt khoát trả lời "Được, Thái Tử ca ca trở về cẩn thận."

"thật ngoan!" Ngô Đồng cúi đầu hôn trán A Đoàn một cái.

Ôm người ngồi vào xe ngựa, dặn dò vài câu mới rời đi. Đột nhiên nhớ tới cái gì, quay đầu hỏi "Đúng rồi, lúc xế chiều nàng vì sao khóc lợi hại như vậy, có phải tại lúc đấy ta hung dữ với nàng không?"

Vong ân phụ nghĩa? Tuy rằng lúc ấy hung dữ, nhưng mà nha đầu này cũng không cần khóc thành như vậy.

https://thuviensach.vn

A Đoàn trừng mắt “Ca ca muốn nghe nói thật hay nói dối?

“Đương nhiên là nói thật.”

A Đoàn nhướng mày, suy nghĩ cẩn thận một lúc, nét mặt rất rối rắm “Muội cũng không biết nói thế nào, chỉ là cảm thấy nét mặt của Thái Tử ca ca lúc đó thật đáng sợ, giống như không có hồn? Toàn thân có cảm giác như muốn điên rồi, hơn nữa ánh mắt cũng đều đỏ lên…”

Hóa ra thời điểm mình mất khống chế chính là như vậy? Ngô Đồng cười nhẹ, nhận lỗi với A Đoàn “Xin lỗi, về sau sẽ không dọa nàng như vậy nữa.”

“không có, không có!” A Đoàn vội phẩy tay “Là muội không đúng, lần sau thật không dám nữa.” A Đoàn đem tất cả những gì phát sinh quy về mình.

Cứ để nàng cho là như vậy đi, việc này chờ khi nàng trưởng thành sẽ có cơ hội. Ngô Đồng cười cười, xoay người xuống khỏi xe ngựa. Đưa mắt nhìn Giang Vạn Lý hộ tống A Đoàn trở về, cho đến khi không nhìn thấy xe ngựa nữa mới xoay người lên ngựa. Kéo dây cương nhưng lại không lập tức xuất phát, chỉ là nhìn trời xuất thần.

hiện tại ánh nắng chiều đầy trời, màu ánh nắng chiều che kín bầu trời, cả một mảng màu đỏ. Ánh mắt chói một lúc Ngô Đồng mới cúi đầu, làm quen vài năm, vẫn không làm quen được với màu đỏ, luôn có một vết sẹo.

“Đúng vậy, ta điên rồi, ta đã sớm điên rồi, lúc nàng chết ta đã điên rồi…”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 32

Editor: Tống Thiên Ân

Beta: Hằng Lê

"không nói trước với ta đã chạy về nhà chơi, hừ hừ, ngươi không mang ta theo, ta tự mình đến là được!" An Dương xuống kiệu, hoạt bát đi vào trong. Vừa đi vừa hô "A Đoàn, A Đoàn, ta đến rồi, ta đến tìm ngươi chơi!"

Trần thị nghe được tin liền vội vàng ra đón.

"Thỉnh an An Dương công chúa."

Vừa dứt lời An Dương đã chạy tới trước mặt tự tay nâng Trần thị lên, miệng nhỏ cũng bắt đầu hoạt động không ngừng "không cần đa lễ, không cần đa lễ, A Đoàn đâu, ta đến tìm nàng chơi!" Đôi mắt to đảo khắp bốn phía, chỉ thấy Trần thị cùng Hứa Tĩnh Ngữ, Hứa Tâm Dao, không thấy bóng dáng A Đoàn đâu.

"Chẳng lẽ A Đoàn còn đang ngủ?"

không đợi Trần thị trả lời đã đi thẳng vào bên trong.

"Ta đi gọi nàng dậy!"

"Công chúa xin dừng bước." Trần thị liền bước lên trước đem người giữ lại. An Dương công chúa tính tình hoạt bát, thực là một tiểu cô nương

https://thuviensach.vn

sôi nổi. "Công chúa đến không đúng lúc rồi, Thái tử điện hạ mang A Đoàn ra ngoài rồi, cũng không có nói mang đi chỗ nào."

"Chắc bữa tối sẽ trở về, hay công chúa ở lại chơi một lát?"

Mắt An Dương trừng lớn, miệng cũng mở to ra, bộ dạng không thể tin được. một hồi lâu sau mới có phản ứng, dậm chân mắng "Ca ca cái đồ trứng thối này, quá bất công rồi, chỉ biết mang một mình A Đoàn đi chơi!" Mặt tràn đầy lửa giận, cái miệng nhỏ vểnh lên. Hôm nay không tìm được A Đoàn, cũng không tìm được ca ca, còn tưởng rằng hắn bận, ai ngờ đã sớm mang A Đoàn đi chơi rồi!

Mấy năm nay Trần thị thường xuyên tiến cung, Trần thị là mẫu thân A Đoàn nên An Dương cũng rất thân với nàng, không có mất tự nhiên. Trần thị buồn cười ngồi xuống trước mặt An Dương, nhẹ nhàng kéo tay nàng trấn an "Lát nữa A Đoàn trở về ta nói cho nàng biết lần sau nhất định mang công chúa đi chơi cùng, công chúa đừng tức giận nữa có được không?"

Tình huống hôm nay đối với Trần thị đã rất quen thuộc. Lần đầu gặp phải còn lo lắng không biết An Dương và A Đoàn vì Thái tử mà có khoảng cách hay không, kết quả là An Dương chỉ nhanh mồm nhanh miệng, giận nhanh quên nhanh, chưa đầy nửa canh giờ đã chạy đi tìm A Đoàn chơi rồi.

An Dương cực kì ủy khuất, nhào vào trong ngực Trần thị không ngừng cựa quậy làm nũng.

Ca ca trứng thối, A Đoàn xấu xa!

Hứa Tâm Dao đứng ở bên cạnh một mực im lặng, ngoại trừ thời điểm hành lễ còn nói chuyện, thời gian còn lại đều đứng lẳng lặng ở bên cạnh. Quan hệ của tam muội cùng An Dương công chúa rất tốt, đó là điều mọi người đều biết. Hai người cùng nhau lớn lên, Quốc công phủ An Dương công chúa cũng đã đến rất nhiều lần.

https://thuviensach.vn

Ghen tị sao? Thời điểm ban đầu thực sự có, nhưng càng về sau càng nhạt dần. không đúng, chính xác mà nói là đã suy nghĩ cẩn thận, ghen tị không khống chế được, nhưng cũng chỉ là ghen tị. Dù sao người sao người ta cũng là công chúa, là bảo bối trên tay Hoàng hậu nương nương, tam muội dù có lợi thế cao nhưng cũng không thể đánh đồng cùng nàng ấy được.

Nhũ mẫu nói không sai, bản thân mình không thể đoạt bất cứ thứ gì của tam muội, hơn nữa những thứ đó vốn dĩ không thuộc về mình.

Tầm mắt rũ xuống che mất suy nghĩ của Hứa Tâm Dao. Tay khẽ đưa lên vuốt ve khối ngọc bội đang đeo trên cổ, chạm vào thực ấm áp.

Hứa Tĩnh Ngữ một bên đứng nhìn bộ dạng thân mật của Trần thị cùng An Dương. Từ lúc An Dương công chúa tiến vào cũng không thèm nhìn mình một lần. Hừ, quả nhiên là lực chú ý đều dành cho tiểu hài tử, công chúa thì sao, còn không phải cũng giống như đám tiểu nhân kia sao, mắt chó coi thường người! nhỏ như vậy mà đã biết rõ những thứ này.

nhỏ như vậy mà cũng thật tinh quái!

An Dương náo loạn một hồi lâu mới dừng, Trần thị để nàng ngồi trên tháp nhỏ, chính mình lại lấy khăn tay lau mồ hôi trên mặt cho nàng. An Dương thực nhàm chán, miệng nhỏ cong lên, chân không ngừng đá qua đá lại, bộ dạng nhàm chán đến cực độ. một lát lại nhìn ra bên ngoài, một lát lại nhìn ra bên ngoài. Mặt trời đã tắt nắng rồi mà sao A Đoàn vẫn chưa có trở lại...

Miệng nhếch lên, muốn khóc rồi.

Hứa Tĩnh Ngữ lúc này tiến lên một bước, cười ôn nhu hỏi "Công chúa thích cưỡi ngựa?"

https://thuviensach.vn

An Dương hôm nay không có mặc kỵ trang, chỉ là bên hông có đeo một cái roi ngựa nhỏ, xem như thắt lưng. An Dương có nhiều nhất là roi ngựa, dường như tất cả quần áo đều có một cái roi ngựa để phối cùng. An Dương nâng mí mắt lên liếc Hứa Tĩnh Ngữ một cái, không vì nàng ta nịnh nọt mà cao hứng.

Chẳng qua là giọng nói có chút miễn cưỡng "Ừm."

Thanh âm yếu ớt vô lực, rõ ràng là trả lời qua loa.

Hứa Tĩnh Ngữ làm như không biết, nét mặt lại càng nhu hòa, tiếp tục tiến lên thêm một bước, sóng mắt như nước "Thần nữ cũng thích cưỡi ngựa lâu rồi, công chúa lớn chút nữa có thể đi thư viện, ở đó có rất nhiều tỷ muội yêu thích cưỡi ngựa, đến lúc đó đi cưỡi cùng công chúa, nhiều người mới náo nhiệt."

An Dương bình tĩnh nghiêng đầu nhìn Hứa Tĩnh Ngữ, nhìn không ra hỉ nộ.

Đột nhiên nở nụ cười, hào khí nói "Đó là đương nhiên, nữ nhân cũng có thể tự tại, ai nói chỉ có nam nhân mới có thể thoải mái tự tại?"

Hứa Tĩnh Ngữ lập tức phụ họa "Đó là đương nhiên, công chúa thân phận tôn quý, nam nhân trần tục có thể so sánh với Người sao."

Trong mắt hiện lên sự đắc ý, chỉ là một tiểu nha đầu, cho dù cảnh giác đến đâu thì chỉ cần hơi tán dương liền tự cắn câu rồi. Đột nhiên cả người rùng mình, ngẩng đầu lên thì thấy Trần thị đang lạnh lùng nhìn mình. Trong lòng bỗng nhiên rất kì lạ, vừa sợ hãi lại vừa hưng phấn. Sợ, sợ ta đoạt tỷ muội tốt của con gái ngươi sao?

Trần thị nhìn thấy trong mắt Hứa Tĩnh Ngữ tràn đầy khiêu khích cũng không để trong lòng. Nàng ta thích thế nào thì kệ nàng ta đi, dù sao mình cũng là một mẹ cả có trách nhiệm, nàng ta không biết quý trọng thì cũng

https://thuviensach.vn

đừng trách mình. Dù sao nàng cũng không gây ra phiền phức gì, quan trọng nhất lại đang nằm trong tay mình.

Cũng cảm thấy hơi đáng tiếc, dù sao cũng là huyết mạch của Hứa gia, dù là thứ nữ cũng là con của lão gia, không thể coi nàng như Trương thị mà đối phó được, lão gia biết sẽ rất thất vọng.

Chẳng qua cũng không sao, đợi ngày nàng tự tìm đường chết là được.

Nuôi nàng ta như phế nhân? A, còn cần mình động thủ sao, tự nàng ta đã sớm làm mình trở thành phế vật rồi.

Trần thị không để ý đến Hứa Tĩnh Ngữ, ngược lại lại kéo Hứa Tâm Dao ngồi xuống, cùng nàng nói chuyện, hoàn toàn đem Hứa Tĩnh Ngữ vứt ra sau đầu. Hứa Tĩnh Ngữ thấy Trần thị không nói gì liền cho rằng nàng đang né tránh, đắc ý trào dâng nhưng cũng cố gắng nhịn xuống, vẫn duy trì bộ mặt nịnh nọt An Dương.

"Ở chỗ này thực không có gì thú vị. Nhà của thần nữ cũng có hồ, tuy bây giờ nắng có chút hại cho sức khỏe nhưng hai bên bờ liễu rủ xuống có thể che nắng, ở hồ còn có gió thổi, là nơi tốt để hóng mát."

"Thần nữ mang công chúa ra đó hóng mát nhé?"

An Dương vẫn nghiêng đầu nhìn Hứa Tĩnh Ngữ, tuy lúc này vẫn cũng nhau cười nói bình thường nhưng lần này lời nói ra lại làm cho Hứa Tĩnh Ngữ trở tay không kịp.

"Chỉ bằng ngươi?"

"Ngươi có tư cách gì mang Bổn công chúa đi chơi?"

"Nếu không phải nể mặt A Đoàn, ngươi cho rằng Bổn công chúa sẽ nói chuyện với loại người như ngươi?"

https://thuviensach.vn

Ngay cả A Đoàn chỉ qua chỗ Hoàng hậu lúc ban ngày cũng biết những nữ nhân càng ôn nhu càng không thể tin, huống hồ An Dương ngày đêm ở cùng Hoàng hậu, đối với loại nữ nhân này càng thêm chán ghét, đặc biệt khi phải chứng kiến mẫu hậu ngày đêm chờ đợi phụ hoàng, An Dương vừa nhìn thấy loại nữ nhân liền hận không thể hung hăng cho một tát.

Nể mặt mũi A Đoàn nên mới không cùng nàng ta so đo, nếu không giờ này đến mặt mũi của nàng ta cũng không còn!

Mặt Hứa Tĩnh Ngữ thoáng cái liền chuyển sang màu trắng, khiếp sợ lùi về sau mấy bước, biếu tình không thể tin nhìn An Dương, hoảng sợ không nói nên lời. Nàng ta nhanh chóng quỳ xuống, thân thể cũng bắt đầu run run "Thần nữ tự biết thân phận hèn mọn, thực sự không nên hy vọng có được sự chú ý của công chúa, nhưng thần nữ chỉ muốn thấy công chúa vui vẻ."

Bộ dạng khóc lê hoa đái vũ, rất đáng thương.

"Nếu như vậy làm công chúa tức giận, mong công chúa trách phạt..."

Trần thị ở bên cạnh xem diễn, lấy lùi làm tiến thật không sai, có thể thể hiện lòng trung thành của mình. Gật đầu, cũng không tệ lắm, đáng tiếc áp dụng lên sai đối tượng rồi. An Dương đi tới trước mặt Hứa Tĩnh Ngữ thì dừng lại, tuổi tuy còn nhỏ nhưng vẫn rất bình tĩnh.

"Tốt, ngươi đã muốn trách phạt, vậy thì Bổn công chúa thanh toàn cho ngươi."

A Đoàn cầm trên tay một cái lá sen to từ trên xe ngựa nhảy xuống, cười híp mắt hướng Giang Vạn Lí nói "Ta đã về đến nhà, Tiểu Giang công công ngươi cũng mau trở về đi, Thái tử ca ca chờ ngươi lâu rồi, không cần đưa ta vào tận nhà đâu!" Thái tử ca ca bận rộn, Tiểu Giang công công chắc chắn cũng muốn đi theo, đối với A Đoàn đã thành thói quen.

https://thuviensach.vn

Giang Vạn Lí cũng không từ chối, dù sao cũng đã đưa đến cửa nhà rồi, chuyện gì còn có thể xảy ra chứ. Phân phó người mang đài sen cùng lá sen vào, sau đó tạm biệt A Đoàn "Nô tài phải đi trước, cô nương ở nhà nghỉ ngơi cho tốt, lúc nào muốn hồi công thì phái người đến nói một trước một tiếng, nô tài đến đón ngài!"

"Ta đã biết."

A Đoàn cầm lá sen, tựa như đang cầm vật quý giá chạy nhanh vào đại sảnh, người chưa đến đã nghe thấy tiếng.

"Mẫu thân, người xem con mang cái gì về này!"

Trước cửa không có nha hoàn, A Đoàn mềm mại chạy vào, khuôn mặt tươi cười như bông hoa nhỏ. Chỉ là vừa vào đến đại sảnh liền ngây người. "anh Dương sao ngươi lại tới đây?" Hỏi xong mới cảm thấy không khí có chút kì lạ, người đang quỳ là ai? đi thêm hai bước nữa mới nhìn rõ là Hứa Tĩnh Ngữ.

trên mặt đều là nước mắt.

Thấy A Đoàn về cũng không nói chuyện, ngược lại càng khóc dữ dội hơn, thân mình giật giật, lộ liễu đem mấy vết roi trên tay ra.

Da Hứa Tĩnh Ngữ vốn trắng nõn, mấy vết roi sưng đỏ trên cánh tay càng thêm rõ ràng, nhìn mà giật mình.

"đã xảy ra chuyện gì?"

Sắc mặt An Dương có chút đỏ, ném roi trong tay đi, trực tiếp bất mãn "Ta chờ ngươi lâu như vậy, sao giờ ngươi mới về!" Đôi mắt mở lớn, trên mặt hiện rõ nét không vui. A Đoàn không hiểu, trực tiếp đáp lại "Ngươi không có nói hôm nay ngươi muốn đến đây, ngươi cũng không có phái người đến nói trước một tiếng a!"

https://thuviensach.vn

Sau đó không để ý đến sự bất mãn của An Dương, đưa tay ra chỉ vào Hứa Tĩnh Ngữ đang quỳ trên mặt đất.

"Đây là ngươi đánh?"

An Dương khoanh tay trước ngực quay đầu đi, không thèm nhìn A Đoàn.

Hừ!

Hứa Tĩnh Ngữ đang nằm rạp trên mặt đất đột nhiên động đậy, thò tay bắt lấy cổ chân A Đoàn. Thanh âm yếu ớt vô lực, còn miễn cưỡng cười "không sao, chỉ tại tỷ không có quy củ, tam muội không nên trách công chúa, đều là lỗi của tỷ, đừng vì tỷ mà hiểu lầm công chúa."

Vừa nói vừa run, giống như hành động ban nãy đã làm hao hết khí lực của nàng ta vậy, không cẩn thận lại động tới vết thương, không bắt được cổ chân A Đoàn nữa, chỉ nằm rạp trên mặt đất.

A Đoàn chớp chớp mắt nhìn, ngẩng đầu lên nhìn An Dương đang mở to mắt, là không phục, là ủy khuất, còn viết rõ ràng trên đó là nếu không tin nàng, nàng liền không bao giờ chơi cùng ngươi nữa! Trực tiếp cầm lá sen đưa tới, An Dương không hiểu nàng có ý gì nhưng vẫn cầm lấy.

Mắt A Đoàn hơi cong lên, khẽ cười nói "Tự tay ta hái đấy! Còn mang về rất nhiều đài sen cho ngươi ăn nữa."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 33

Editor: An Nhiên

An Dương lập tức liền vui vẻ, xem như là người thức thời, lại không nghĩ tới A Đoàn sẽ như vậy, thần sắc lạnh lẽo, biểu tình rất phức tạp, lúc trầm ngâm lúc lại cười, thỉnh thoảng lại liếc nhìn A Đoàn, còn không mau đến dỗ ta! Từ trước đến nay A Đoàn đều không chiều theo tính tình của An Dương, thấy nàng như vậy, trực tiếp quay đầu nhìn Trần thị cười nói: " A nương, ăn đài sen!"

" Còn có ở phòng bếp, lá sen đã được đưa qua, chúng ta ăn cháo sen!"

" Được, tối nay chúng ta ăn cháo sen, ăn thật nhiều nha!"

Chỉ cần cùng A Đoàn nói chuyện, Trần Thị sẽ 100% đáp ứng, A Đoàn hiểu lòng Trần thị, ánh mắt nhìn nhau cười như có như không.

Thấy A Đoàn không để ý tới mình, An Dương nhướng mày, nghĩ cũng không nghĩ trực tiếp đem lá sen trong tay vứt xuống đất.

" Hừ!"

A Đoàn cúi đầu nhìn thoáng qua lá sen bị ném xuống đất, mặt không chút thay đổi ngẩng đầu, lẳng lặng nhìn An Dương, một phản ứng cũng không có, thậm chí ánh mắt còn không chớp một cái. Ngược lại với An Dương, kiên trì một hồi nhìn lung tung về bốn phía, cuối cùng lại yên lặng ngồi xổm đem lá sen nhặt lên.

https://thuviensach.vn

“ Trượt tay…”

Hơi hơi bĩu môi, vừa ủy khuất vừa không biết phải làm sao.

Những người khác đã buồn cười không nhịn được, ngại An Dương là công chúa, không ai dám ở trước mặt nàng cười, chỉ là bả vai đều có chút run run, ngay cả Trần thị môi cũng mím thành một đường thẳng tắp. Tất cả mọi người đều nhìn nét mặt không thay đổi của A Đoàn, không biết nàng sẽ phản ứng thế nào.

Ai biết được A Đoàn lại gật đầu, chững chạc.

“ Trời nóng, lòng bàn tay thường ra mồ hôi, trượt tay cũng là chuyện bình thường.”

Tiểu Béo cầm ngón tay người bên cạnh mình cười trộm “ Cẩm Tú tỷ tỷ, mang công chúa đi rửa tay.’’

“ Ha Ha.” Cẩm Tú thật sự không nhịn được nữa, đặc biệt nhìn An Dương công chúa tủi thân sắp khóc đến nơi. A Đoàn lẳng lặng nhìn qua, mắt đen không nhìn ra cảm xúc gì. Cẩm Tú điều chỉnh thân mình nghiêm túc lại, cố gắng khống chế vẻ mặt của mình hướng về phía An Dương “ Mời công chúa theo nô tỳ.”

An Dương liếc mắt nhìn Hứa Tĩnh Ngữ còn đang nằm sấp dưới đất, bĩu môi theo Cẩm Tú rời đi.

nói thật, Hứa Tâm Dao thật sự không nghĩ đỡ Hứa Tĩnh Ngữ đứng lên, nàng ta thật phiền phức. Vừa rồi lúc An Dương công chúa vung roi, ý nghĩ cầu tình, đại bá mẫu ra lệnh liền không quản, cũng coi như là cho nàng bậc thang đi xuống. Nhưng hiện tại công chúa không có ở đây, tốt xấu gì mình cùng nàng ta cũng ở dưới một mái nhà, nên giữ cho nàng ta mặt mũi một chút.

https://thuviensach.vn

Trong lòng thở dài, cất bước tới chỗ Hứa Tĩnh Ngữ.

Vừa đi đến bên cạnh A Đoàn liền dời tầm mắt lên người Hứa Tâm Dao, lúc ánh mắt Hứa Tâm Dao đang khó hiểu, tiến lên lôi kéo tay nàng ta " Nhị tỷ, tỷ chắc cũng đã mệt, hay bảo nha hoàn đưa người về phòng đi.'' Nghiêng đầu nói dáng vẻ thật đúng là đáng yêu. Hứa Tâm Dao nghĩ A Đoàn có phải hay không nhắm đúng lúc nàng muốn đỡ Hứa Tĩnh Ngữ, dừng động tác khom người lại, cũng cùng A Đoàn bắt đầu nói chuyện.

A Đoàn vùa nói chuyện vừa lôi kéo Hứa Tâm Dao đi về phía trước, dừng một chút, chân phải không động đậy được.

Cúi đầu nhìn, là Hứa Tĩnh Ngữ đang giữ lấy cổ chân của mình.

Hướng mặt Hứa Tĩnh Ngữ nhìn, không hề bỏ qua nét mặt oán hận nàng ta vừa mới thu hồi, rũ mi mắt, ngây ngô hỏi " Đại tỷ tỷ muốn làm gì?" Hứa Tĩnh Ngữ không thể tin nhìn bộ dạng ngây thơ của A Đoàn " Tam, tam muội muội, ngươi thế nhưng thật nhẫn tâm! Cho dù thân phận của ta hèn mọn, nhưng ta cũng là tỷ tỷ của ngươi!"

" Đối với huyết mạch tương thân thế nhưng lại mặc kệ không màng!''

một tay Hứa Tĩnh Ngữ túm lấy cổ chân A Đoàn, một tay chống xuống đất, căm tức nhìn A Đoàn.

A Đoàn đưa tay xoa xoa đầu của mình " Là ta nhớ sai?'' Nghiêng đầu cẩn thận suy nghĩ một hồi cuối cùng như trước xác định " Là đại tỷ tỷ người nói, không liên quan đến An Dương công chúa. Nếu không liên quan đến nàng ấy, vậy là người sai, vậy còn muốn ta làm cái gì? Ta nhớ lầm, đại tỷ tỷ không có nói như vậy?''

Hứa Tĩnh Ngữ trợn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới A Đoàn dùng những lời này đổ lỗi cho mình, nhất thời sửng sốt, không biết nên đáp lại như thế nào.

https://thuviensach.vn

“ Được, nhưng mà ngươi cũng không thể một câu cũng không hỏi a!”

Qua hồi lâu, Hứa Tĩnh Ngữ mới trông mong nói ra một câu không đau không nhột.

“ Ta vì cái gì phải hỏi?”

Chân A Đoàn vừa dùng sức tránh khỏi tay Hứa Tĩnh Ngữ.

Khóe miệng nhếch lên, trong mắt bình tĩnh “ Thái tử ca ca đã nói qua, gặp được người thế mạnh hơn ngươi, không quản sự tình nguyên nhân, quá trình, kết quả là vì cái gì, đều là lỗi của ngươi. không cần biết là ngươi đúng, gặp tình huống này cũng tuyệt đối không thể cãi, đều là ngươi sai.’’

“ Lúc trước đại tỷ tỷ đã nói chính mình sai, ta còn tưởng đại tỷ tỷ đã biết những lời này, hiện tại xem ra là ta nghĩ sai rồi.”

Ngồi xổm xuống bình tĩnh đối diện với ánh mắt Hứa Tĩnh Ngữ.

“ hiện tại, đại tỷ tỷ cảm thấy chính mình không sai, là An Dương công chúa sai?’’

hiện tại Hứa Tĩnh Ngữ thật sự kinh hãi, tay chống lui về sau hai bước, khuôn mặt hoảng sợ, giống như A Đoàn là hồng thủy cùng thú dữ. Tuy rằng chỉ gặp mặt A Đoàn vài lần, mỗi lần đều có Trần thị ở cùng. A Đoàn đều biểu hiện ra ngoài một mặt ngây thơ đáng yêu, lúc ở cùng Trần thị, cười đều rất vui vẻ.

một điểm phiền não cũng không có, giống như, một chút tâm tư dư thừa đều không có.

Lúc cùng An Dương đụng vách tường, vốn cho là lúc A Đoàn trở về, có thể châm ngòi ly gián thì quá tốt. không nghĩ tới, thật không nghĩ tới từ nhỏ sinh hoạt trong cung, tam muội muội chẳng sợ cái gì quy củ còn chưa

https://thuviensach.vn

bắt đầu học, thế nhưng cũng tinh khôn. Còn nhỏ như vậy, đã biết từng bước ép người.Hết lần này lần khác đều là bộ dạng của tiểu hài tử!

Ngây thơ, khờ dại.

Hứa Tĩnh Ngữ thầm hận, cúi thấp đầu không nói câu nào. một lúc sau, bên tai truyền đến âm thanh của A Đoàn có chút đáng thương " Đại tỷ tỷ nhanh trả lời!"

Ngẩng đầu nhìn thấy A Đoàn đang đấm đấm cẳng chân, môi vểnh lên " Chân ngồi đến tê rần" Mắt to bình tĩnh nhìn, chờ Hứa Tĩnh Ngữ nhận sai.

" Khụ, khụ khụ…."

Hứa Tĩnh Ngữ thở hổn hển không được, rõ ràng là mình bị ép, ngươi ủy khuất cái gì cơ chứ!

Cuối cùng đều bị Trần thị cùng Hứa Tâm Dao coi thường, xung quanh nha hoàn đều có bộ dạng xem kịch vui, qua hồi lâu, Hứa Tĩnh Ngữ mới cúi đầu nói nhỏ một câu không thể nghe được " Là ta sai…!" Tay trong áo hung hăng nắm chặt, gân xanh đều nổi lên.

A Đoàn lúc này mới vui vẻ, mắt lại thành hình trăng lưỡi liềm, khuôn mặt nhỏ nhắn thỏa mãn, đưa tay vỗ vỗ bả vai Hứa Tĩnh Ngữ nghiêm túc nói " Thái tử ca ca cũng nói, biết sai mà sửa chính là đứa bé ngoan, đại tỷ tỷ biết sai, về sau sẽ không tái phạm."

Thế nhưng lại bị con nhóc năm tuổi giáo huấn!

Hứa Tĩnh Ngữ hít một hơi thật sâu còn chưa kịp đáp lời, đã nghe thấy thanh âm A Đoàn hít khí, sau đó liền nhìn Tiểu Béo ngón tay chỉ cổ tay của mình " Đại tỷ tỷ bị thương đã sưng thành thế này, a nương mau gọi đại phu đến!"

https://thuviensach.vn

Qua một thời gian vết thương trên cổ tay bầm tím càng rõ ràng hơn, tay như người già, liếc mắt một cái có thể nhìn ra.

Trần thị xem kịch đã đủ, A Đoàn cũng cảm thấy đại cô nương đã nhận sai, lúc này nghe được A Đoàn nói như vậy, cũng liền vội vàng hùa ý nhìn một chút, cũng kinh hô " đã thành như vậy, bọn nha hoàn đang làm cái gì, còn không mau đỡ đại cô nương trở về phòng nghỉ tạm đi!''

Lại dặn Hứa Tĩnh Ngữ " Ở trong phòng dưỡng thương thật tốt, thân thể tốt liền trở ra.''

Cho dù là bị roi làm bị thương, dù An Dương dùng sức đánh, cũng không nặng cho lắm, nhiều nhất chỉ là nhìn có chút dọa người mà thôi. Nếu đã khiến Hứa Tĩnh Ngữ thảm như vậy, Trần thị cũng liền thành toàn cho nàng ta.

Vậy thì cứ ở trong phòng nuôi thật tốt, không có việc gì thì tốt nhất đừng đi ra.

Bị A Đoàn chèn ép lại bị Trần thị cấm túc, Hứa Tĩnh Ngữ sắc mặt đỏ lên, gắt gao cắn môi không nói một lời mặc cho nha hoàn đem mình đỡ đi ra ngoài.

Chờ Hứa Tĩnh Ngữ rời đi, Trần thị liền trực tiếp đem A Đoàn dùng sức ôm vào trong ngực " Con này, tiểu yêu, như thế nào lại thông minh như vậy! Những lời này thật sự là Thái tử điện hạ dạy con?''

Trần thị nhắc đến Thái tử, Hứa Tâm Dao cũng tập trung nhìn A Đoàn, bình tĩnh nhìn, không bỏ qua một chút gì.

Trong ngực Trần thị A Đoàn không ngừng vặn vẹo, đấu tranh một hồi lâu liền phát hiện không nhúc nhích được gì, trực tiếp ghé vào trong ngực Trần thị phồng miệng " không phải, là Thái tử ca ca nói cho Tiểu Giang công công nghe, con ở bên cạnh nghe được vài câu."

https://thuviensach.vn

Nghiêng đầu nghĩ lại một phen.

“ Thái tử ca ca còn nói, nếu mình trong thế yếu, giữ lấy mạng là quan trọng nhất, mặc kệ như thế nào, sống sót mới có thể được việc. Tham sống sợ chết cũng tốt, nằm gai nếm mật cũng tốt, chỉ cần sống sót mới có thể tăng cường lực lượng của mình.’’

“ Chờ khi sở hữu tất cả rồi chuẩn bị tốt, xác nhận không có sơ hở, đến lúc đó tìm đến người đã từng lăng nhục mình.’’

A Đoàn đem lời nói hoàn chỉnh của Ngô Đồng thuật lại, sau đó liền phát hiện nương cùng nhỉ tỷ tỷ đều ngây người. Bĩu môi, dùng sức vặn vẹo từ trong ngực Trần thị thoát ra.

Trực tiếp giương giọng nói về phía sau kêu “ An Dương ngươi còn không ra, muốn trốn đến khi nào!’’

Trần thị cùng Hứa Tâm Dao hoàn hồn, theo A Đoàn nhìn về hướng sau, quả nhiên An Dương công chúa từ sau tấm bình phong từ từ đi ra, một mặt di chuyển một mặt không vui “ không phải ngươi bảo ta đi sao, ta phối hợp với ngươi như thế không tốt sao!’’

nói xong cũng không chờ A Đoàn trả lời, đột nhiên hăng hái chạy vài bước đến bên cạnh A Đoàn, mặt mày hớn hở “ Tuy rằng ta ở sau tấm bình phong nhìn không quá rõ ràng, nhưng mà nghe rất rõ!”

Lần đầu tiên thấy A Đoàn ngươi ép người, cảm giác cũng không tệ, ta còn tưởng rằng ngươi chưa bao giờ trách phạt ai!’’

Đừng nói trách phạt, An Dương cùng A Đoàn cùng nhau lớn lên, chưa bao giờ thấy nàng ấy đối với nô tài tức giận.

không để ý tới An Dương đang trêu đùa, A Đoàn đanh mặt lại “ Ta muốn đem chuyện ngày hôm nay nói với Hoàng hậu nương nương!’’

https://thuviensach.vn

“ Tại sao?”

Ánh mắt A Đoàn nheo lại “ không cho Hoàng hậu giáo huấn ngươi, ngươi nhất định biến thành hình tượng công chúa điêu ngoa! Nhất định phải nói cho Hoàng hậu nương nương, ta tuyệt đối không muốn ngươi biến thành cái dáng vẻ ấy, rất xấu!’’

rõ ràng chính là Hứa Tĩnh Ngữ trêu chọc mình trước, mình vì mặt mũi A Đoàn nên đã rất nhường nhịn, là bản thân nàng ta lòng tham không đáy! Hơn nữa khi A Đoàn trở về mình liền thu tay, còn biết ý tứ của nàng, tốt khoe xấu che, trực tiếp đi theo nha hoàn tránh đi.

Thế nhưng còn muốn nói cho mẫu hậu biết!

So với Đậu Nga còn oan hơn!

Bộ ngực nhỏ của An Dương dồn dập co rút, gắt gao trừng A Đoàn. A Đoàn cũng không nhượng bộ, vẫn đanh khuôn mặt nhỏ lại, rõ ràng trên mặt hiện chữ nói là làm được. An Dương vểnh cái môi, trực tiếp đặt mông xuống đất bắt đầu khóc lóc om sòm.

Cả người không ngừng vung loạn, một chút hình tượng của công chúa cũng không có, một bên lăn loạn một bên khóc than còn một bên gào khan cổ “ A Đoàn là đại bại hoại, ta sẽ không bao giờ ….chơi với ngươi nữa’’

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 34

Editor: Hân Pi Sà

An Dương ngồi dưới đất khóc lóc om sòm, A Đoàn không lên tiếng nàng sẽ không ngừng lại. Trần thị vốn đứng một bên xem kịch vui, chỉ được một lúc liền không chịu được, rốt cuộc là công chúa gì chứ. Bước đên muốn đỡ An Dương đứng lên. Còn chưa kịp ngồi xuống tay đã bị kéo lại, khuôn mặt nhỏ nhắn của A Đoàn hết sức bình tĩnh.

Trực tiếp lên tiếng gọi nô tì đỡ lấy Trận thị.

"Mẫu thân à, người không cần phải để ý."

A Đoàn nói nhanh, giọng nói nghe có chút tức giận? Trần thị kinh ngạc ngồi thẳng dậy mơ hồ nhìn A Đoàn. Công chúa như vậy thật không có chút hình tượng nào, cái này cũng do nàng ấy, không phải vừa rồi còn cười đùa rất vui vẻ sao, như thế nào nói giận liền giận? Chẳng qua chỉ đùa nghịch một chút cũng không phải làthật.

A Đoàn cũng không giải thích nghi vấn của Trần thị, nhíu mày nhìn An Dương một lúc rồi cũng đặt mông ngồi luôn trên đất.

Cái này là sao đây?

Chẳng lẽ tam cô nương A Đoàn cũng muốn khóc lóc om sòm? Mọi người bao gồm cả An Dương đềunghĩ như vậy.

https://thuviensach.vn

An Dương cũng thôi không khóc nữa, trong mắt một giọt lệ cũng không có, nghiêng đầu nhìn chằm chằm A Đoàn đang ngồi kế bên, ngươi muốn làm gì? A Đoàn ngồi xếp bằng trên đất, đưa tay sửa sang lại quần áo bị An Dương làm loạn,sau đó ngồi ngay ngắn, lưng thẳng tắp, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

"Ta sai rồi."

"Gì chứ?" An Dương thật sự không biết A Đoàn định làm gì, cũng quên mất chuyện vừa rồi, một đường ngồi thẳng dậy học theo tư thế A Đoàn ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của A Đoàn vẫn sa sầm như cũ, nghiêm túc nhìn An Dương.

"Chuyện ngày hôm nay ta không biết sự tình như thế nào, nhưng mà ta cùng Thái Tử ca ca một mìnhra ngoài chơi không nói với ngươi là sự thật không thể chối cãi, cho nên ta nhận sai, ngươi đừng tức giận nữa."

An Dương còn chưa kịp vênh váo, đã bị câu nói tiếp theo của A Đoàn làm cho bí lời.

"Tuy rằng ta cũng cho là nếu ngươi mang chuyện này đi tìm Thái tử ca ca thì cũng chẳng được bồi thường gì cả."

Được rồi, nói như vậy cũng đúng thôi, ca ca nhà mình chỉ ôn nhu với mỗi A Đoàn, đối với mình thì lại vô cùng lãnh đạm, có chuyện gì mà đem đi tìm hắn thì cũng vô dụng. An Dương đã nếm thử rất nhiều lần, càng đánh càng thua. Nhưng mà đã là công chúa thì phải bao dung độ lượng, không so đo với người khác, hừ hừ. An Dương gật đầu một cái, miễng cưỡng nói.

"Được rồi, không có lần sau."

https://thuviensach.vn

Đảo mắt nhìn một vòng, giảo hoạt nói "Nếu như ngươi không đem chuyện này nói cho mẫu hậu ta biết, ta sẽtha thứ cho ngươi. Chuyện ngươi lén ra ngoài chơi ta cũng không để trong lòng, tất cả đều quên hết!"

An Dương nói như đó là một chuyện dĩ nhiên, A Đoàn đã nhận sai trước, chắc chắn sẽ không nói lại với mẫu hậu! Chỉ cần không nói cho mẫu hậu biết, cái gì đều dễ thương lượng! An Dương đã sớm không còn khóc lóc om sòm như vừa rồi nữa, thậm chí còn dịch mông ngồi gần A Đoàn một chút, kéo cánh tayA Đoàn, thái độ thân thiết như trước.

Trần thị cũng nhìn thấy, cười một tiếng, vừa muốn nhắc nhở dưới đất rất lạnh, đừng ngồi nữa, mau đứng dậy. Kết quả vừa cúi người liền nhìn thấy ắc mặt con gái nhà mình, trong lòng lộp bộp, việc này khẳng định chưa xong. A Đoàn vẫn đanh mặt, ngay cả An Dương đang cố gắng lấy lòng nàng cũng không cười tiếng nào.

Trần thị im lặng, quyết định không nói.

A Đoàn lẳng lặng quay đầu nhìn hàng mi cong của An Dương, không do dự nói.

"không được, việc này nhất định phải nói cho Hoàng Hậu nương nương."

"Vì sao chứ!" An Dương vỗ tay xuống đất, thiếu chút nữa nhảy lên.

"Chuyện ngày hôm nay cũng chẳng phải ta sai, là nàng ta trêu chọc ta trước, chẳng lẽ takhông thể trách phạt nàng sao! Là bản thân nàng ta gấp gáp muốn chạy lên, tiếng người cũng nghe không hiểu, Tiểu Hồng còn ngoan ngoãn hơn nàng ta!" nói xong thì thở hổn hển, cứng đầu không phục, nhất định muốn A Đoàn cho mình một lí do.

Hứa Tĩnh Ngữ đáng ghét này thật không bằng một con ngựa mà.

https://thuviensach.vn

Đối với cách so sánh của An Dương, A Đoàn cũng không nói gì. Đưa tay ấn lên bả vai nàng làm cho nàng im lặng một chút "Bộ dạng hiện tại của ngươi còn giống một công chúa nữa sao?"

"Ta không hề nói ngươi không thể trách phạt nàng ta, ta tin tưởng ngươi nên mới không hỏi chuyện gì đã xảy ra."

Những lời này khiến cho An Dương an tĩnh lại một chút, nhưng vẫn bướng bỉnh cứng đầu như cũ.

"Ta muốn nghe lý do."

Mặt An Dương đỏ ửng, nàng thật sự rất tức giận, A Đoàn cũng không sốt ruột, đưa tay lấy cái roi ngựa bị An Dương tiện tay vứt bỏ lúc nãy. Chiếc roi ngựa màu lam nhạt dính một vệt máu mờ mờ, nhìn cũng không quárõ ràng nhưng khiến A Đoàn cảm thấy vô cùng chói mắt. Nàng chỉ vào roi ngựa nói "Cái này là roi ngựa mà Hoàng Hậu nương nương nhượng bộ nghĩ ngươi bây giờ không thể thoải mái cưỡi ngựa, nên mới ban quần áo và roi này cho ngươi"

"Là để cho ngươi đem ra đánh người sao?"

An Dương lập tức từ mặt đất đứng lên, mắt ngấn lệ trừng lớn.

"nói cho cùng ngươi vẫn là trách ta đánh tỷ tỷ của ngươi đúng không!?"

"Ta không có." Khuôn mặt nhỏ nhắn của An Dương cứng nhắc, từ mặt đất đứng lên trừng lại An Dương,không ai nhường ai.

"Ngươi ngày đêm ở bên cạnh Hoàng hậu nương nương, có lúc nào nhìn thấy nương nương tự mình động thủ trách phạt phi tần và nô tài không?"

https://thuviensach.vn

Đương kim Hoàng Hậu là một chủ tử nhân từ ai cũng biết, nhưng mà nhân từ không có nghĩa là không bao giờ nổi giận, huống chi Hoàng hậu là người đứng đầu hậu cung. Nhưng cho dù là Hoàng Hậu tức giận cũng sẽkhông tự mình động thủ đánh nô tài, nhiều nhất chính là phân phó người khác ra tay, đa số đều là cấm túc, lần tràng hạt, chép kinh thư. Tất nhiên số kinh thư bọn họ chép không thể nào ít như An Dương thường chép.

An Dương ngây người, A Đoàn lại không buông tha nàng, đưa tay chỉ vào một tên nô tài đứng cung kính bên cạnh, tất cả bọn họ đều do An Dương mang tới.

"Cho dù ngươi có tức giận như thế nào cũng không nên tự mình động thủ, bọn họ đều là người của ngươi chẳng lẽ dám không nghe lệnh ngươi sao. Còn nơi này là nhà ta, chung quanh tất cả đều là người của chúng ta, đương nhiên sẽ không có kẻ nào dám lộn xộn. Nhưng nếu hôm nay ngươi làm như vậy, sau này khi ngươi đến đây cũng sẽ giống thế không còn cố kỵ điều gì."

"Ngươi thật sự muốn Hoàng Hậu nương nương nghe được người khác nói An Dương công chúa là một kẻ độc ác khát máu người sao!"

An Dương ngơ ngác nhìn A Đoàn, đôi mắt A Đoàn rất xinh đẹp, đồng tử đen nhánh sâu thẳm trong đó ánh lên sắc xanh, thường ngày đều mang dáng vẻ cười hì hì, giống như bồ đào thượng hạng lúc nào cũng khiến người ta yêu thích. Nhưng hôm nay lại không giống vậy, cũng không biết nói thế nào, chỉ cảm thấy nàng thật sự rất tức giận. Thậm chí còn mơ hồ cảm thấy giống như ca ca đang giáo huấn mìnhvậy.

Khí thế bất giác yếu đi, nhưng vẫn không chịu thừa nhận.

"Ta sẽ không như vậy, là mẫu hậu không có hứng thú thôi..."

Thanh âm càng ngày càng nhỏ, cuối cùng gần như nghe không rõ …

https://thuviensach.vn

Thấy An Dương có chết cũng không thừa nhận, A Đoàn dậm dậm chân, đưa tay kéo An Dương đến gần mình, ghé vào bên tai nàng nói nhỏ, vừa nghĩ vừa thấy sợ "Ngươi đã quên Liễu phi nương nương rồi sao?" Lúc An Dương nghe đến cái tên này còn chưa kịp phản ứng, nhìn A Đoàn một hồi mới nhớ ra, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch.

Lần đầu tiên A Đoàn và An Dương nhìn thấy thi thể người chết chính là Liễu phi.

An Dương và A Đoàn thích nơi nào liền chạy đến chỗ đó chơi, cung của các phi tử nơi nào các nàng cũng biết. Lần đầu tiên gặp Liễu phi, khi đó nàng đang thịnh sủng, đi đến đâu cũng vênh váo tự đắc. Đôi khi gặp nàng trên đường, tuy rằng không làm gì thất lễ đối với An Dương và A Đoàn, nhưng mà thái độ cũng khôngtốt chút nào..

An Dương nhớ rõ ràng nàng ta hất càm đưa tay che miệng cười. Ở phía sau tên nô tài bị đánh thê thảm.

Lúc ấy bản thân cùng với A Đoàn còn oán thầm trong bụng, cáo mượn oai hùm.

Sau này gặp lại nàng cũng đã là hai tháng sau, nhưng lần này là tại lãnh cung.

không biết nàng phạm tội gì, cũng chưa bao giờ nghĩ sẽ đi hỏi, vốn là có chút chán ghét nàng, nhìn thấy nàng như vậy, chỉ hận không thể dốc sức đánh chó rơi xuống nước. Khi đó nàng mới vào lãnh cung không lâu, khuôn mặt tuy rằng có chút tiều tụy nhưng mà vẫn còn có thể nhìn thấy một chút sức sống và hi vọng, vẫn còn tâm tình để trang điểm, vẫn si ngốc ngồi ở cửa chờ đợi.

Lúc ấy bản thân chỉ cảm thấy thật hả giận, cũng chính tại vì nàng mà thời gian qua mẫu hậu cơm cũng ănkhông ngon.

https://thuviensach.vn

Cho nên thường xuyên lôi kéo A Đoàn đến lãnh cung bắt nạt nàng.

Sau đó chứng kiến nàng từng ngày từng ngày càng trở nên uể oải, cuối cùng tiều tụy hẳn đi. Từ một đại mĩ nhân biến thành một kẻ điên, thời gian không đến nửa tháng.

Lần cuối cùng An Dương và A Đoàn đi ngang qua đó nhìn thấy thái giám tùy ý kéo thi thể của nàng đặt trênchiếc xe đẩy, lúc ném lên xe vừa vặn mặt nàng đối diện với mình và A Đoàn. Hai mắt gắt gao mở to, khuôn mặt trắng bệch tản ra hơi thở chết chóc…

A Đoàn nhìn thần sắc của An Dương liền biết nàng đã nhớ ra, dùng sức nắm chặt lấy tay nàng, nhỏ giọng nghiêm túc nói "Ngươi hãy hứa với ta, sẽ không như vậy, ta không muốn ngươi trở nên như thế!"

A Đoàn thật sự rất sợ, tuy rằng thân phận của An Dương không giống với Liễu phi, nàng là công chúa, Hoàng Thượng là cha nàng, Hoàng Thượng sẽ không đối xử với nàng như vậy. Nhưng mà A Đoàn không khống chế được, tuy rằng không tận mắt nhìn thấy, nhưng mà nghĩ cũng biết, lúc An Dương đánh đại tỷ, trên mặt thích thú đến mức nào?

Đó không phải giống như Liễu phi ngày trước sao!

Kết cục của Liễu phi thê thảm biết mấy, đến chết cũng không được khoan thứ, giống như con búp bê rách mặc cho thái giám kéo ra khỏi cung, tùy tiện tìm một bãi tha ma nào đó ném đi, ngay cả một tấm vải trắng để quấn thân thể cũng không có.

An Dương chìm đắm trong hồi ức đáng sợ ấy, trên tay đột nhiên truyền đến một trận đau đớn làm nàng thức tỉnh lại, ngơ ngác nhìn A Đoàn đang túm lấy tay mình. A Đoàn dùng sức rất lớn, đầu ngón tay đều đỏ lên. Qua một hồi lâu mới nhỏ giọng đáp lại "Ta biết, ta sẽ không biến thành như vậy, tuyệt đối sẽ không, ta biết sai rồi, về sau sẽ không như thế nữa."

https://thuviensach.vn

Thanh âm có chút suy yếu, trong đầu vẫn còn tồn tại gương mặt Liễu phi, từ dung mạo xinh đẹp đến trắng bệch đầy hởi thở chết chóc.

Nhìn thần sắc hoảng hốt của An Dương, A Đoàn liền biết nàng còn chưa lấy lại tinh thần, mím môi khôi phục giọng nói thường ngày "Nhận sai cũng vô dụng, chuyện này ta nhất định sẽ nói cho Hoàng Hậu nương nương."

Gì chứ? Còn muốn nói cho mẫu hậu! Tâm tư An Dương liền bị lời nói của A Đoàn thu hút, trong nháy mắt Liễu phi bị vứt ra sau đầu. Lôi kéo cánh tay A Đoàn cầu xin tha thứ "A Đoàn tốt, ta thật sự biết sai rồi, khôngcần nói với mẫu hậu được không ?~ "

"Lần trước mẫu hậu phạt ta chép sách tay ta đến nay vẫn còn đau! Mẫu hậu nói , lần tới ta còn gây chuyện, sẽphạt gấp bội."

A Đoàn không nhúc nhích "không được, ta không tin ngươi." Dừng một chút lại bổ sung "Ta không phải vẫn giúp ngươi sao, yên tâm."

A Đoàn giúp mình chép một nửa, chẳng phải vẫn còn nhiều như trước kia sao? An Dương cẩn thận tính toánmột hồi lâu, cuối cùng buông lỏng bả vai, bĩu môi đáng thương nói.

"Được rồi, ngươi nói với mẫu hậu đi."

Lần này A Đoàn mới cảm thấy hài lòng, đang muốn kéo An Dương về phòng của mình thay đổi xiêm y, phía sau đột nhiên truyền đến một giọng cười thanh lãnh của nam nhân "Hòa thuận lại rồi à, ta còn tưởng rằng muốn ta đến giúp các muội giảng hòa." A Đoàn ngạc nhiên xoay người "Đại ca, ca trở về rồi!" Thanh âm còn chưa truyền đến, người đã nhào tới.

Đây chính là đại ca của A Đoàn? An Dương nghiêng đầu nhìn, vẫn là lần đầu tiên thấy.

https://thuviensach.vn

Dáng người xấp xỉ Thái tử ca ca, toàn thân bạch y, phía trên thêu hàng trúc xanh bóng bẩy, cả người mang đến cho người khác cảm giác thư thái nhàn nhạt.Dáng dấp cũng tốt, chỉ là không được ưa nhìn như ca ca nhà mình. Nhưng mà hắn rất ôn nhu với A Đoàn, cúi đầu nhìn A Đoàn, ánh mắt dịu dàng sắp chả ra nước.

Nhưng ánh mắt ấy rất khác so với Thái tử ca ca, là tuyệt đối bao dung, không hề lẫn chút tạp chất nào.

Mím môi, có chút hâm mộ cùng ghen tị, bản thân cũng muốn có một ca ca như vậy. Thậm chí mơ hồ trong lòng xuất hiện ý niệm: vì sao hắn không phải ca ca ta chứ?

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 35

Editor: Tống Thiên Ân

A Đoàn cùng Hứa Tiêu Nhiên nói vài câu, trọng tâm câu chuyện đương nhiên là xoay quay việc nàng tự tay hái đài sen về. Tranh công xong quay người lại thì thấy An Dương đang ngây người nhìn về phía này, hai mắt mở lớn, lúc này mới nhớ ra đây là lần đầu tiên An Dương nhìn thấy đại ca nhà mình? Đôi mắt cong cong kéo Hứa Tiêu Nhiên đi về phía An Dương.

"Đây là đại ca của ta, Hứa Tiêu Nhiên."

Hứa Tiêu Nhiên quan sát kĩ vị An Dương công chúa nghe đồn là kì lạ này.

Chính mình đến quá sớm, từ lúc An Dương công chúa khóc lóc om sòm trên đất đã đến. không lên tiếng là bởi vì không biết tính tình vị công chúa, cũng muốn biết A Đoàn sẽ an bài ra sao, càng muốn biết các nàng bình thường sống chung với nhau như thế nào. Có phải thật sự thân thiết như lão Nhị và lão Tam nói hay không.

Kết quả là rất hài lòng. A Đoàn tuy còn nhỏ nhưng an bài cũng không tệ lắm, quan hệ của hai người thậtsự rất tốt.

Có lẽ bởi vì nàng cùng A Đoàn lớn lên cùng nhay nên dung mạo hai người có chút giống nhau, chỉ là hiện tại cái gì cũng không nhìn ra, có thể nói được chăm sóc rất tốt. Khuôn mặt nhỏ nhắn chỉ lớn cỡ bàn tay, hai mắt to tròn, da trắng như bạch ngọc, hai má phúng phính giống A Đoàn. Điểm

https://thuviensach.vn

duy nhất khác nhau có thể nhìn thấy được chính là một người thì hoạt bát, một người lại trầm tĩnh.

Hơi nâng khóe mắt lên, cúi người thỉnh an.

"Thỉnh an An Dương công chúa."

Hành lễ không một chút sai sót, nhưng An Dương lại cảm thấy có chút buồn bực. hắn rõ ràng vừa rồi còn cười ôn nhu với A Đoàn, vì sao gặp mình liền thành khách khí? không vui mím môi.

"Đứng lên đi."

Hứa Tiêu Nhiên đứng thẳng người, không dấu vết nhìn thoáng qua An Dương, mình đắc tội nàng khi nào vậy? Vì Thái tử đã nói cách xa An Dương công chúa một chút, những năm nay cũng chưa có tiến cung gặp A Đoàn, nàng về nhà An Dương cũng theo về, mình cũng đã cố ý tránh đi. Hôm nay là không may đụng phải, bản thân mình cũng không làm sai cái gì, không có gì phải chột dạ.

Gặp cũng đã gặp rồi, có thể làm gì được nữa?

Hứa Tiêu Nhiên chắp tay đứng ở một bên không nói lời nào, mặt vẫn cười như trước. An Dương thấy vậy càng bực hơn, cúi đầu chán nản cầm lấy váy mình. A Đoàn ngay lập tức liền nhìn ra điểm bất thường, hết nhìn An Dương rồi lại quay qua nhìn đại ca nhà mình, chuyện gì đang diễn ra vậy?

"An Dương ngươi sao vậy?"

Trực tiếp lên tiếng hỏi.

An Dương đột nhiên ngẩng đầu, phát hiện mọi người đang nhìn mình, Hứa Tiêu Nhiên cũng nhìn. Lại lần nữa cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào

https://thuviensach.vn

mắt hắn. Mông lung trả lời "không có gì, chỉ là xiêm y bẩn nên không thoải mái." Để chứng minh mình nói thật còn lấy tay kéo chỗ váy bị bẩn do lúc nãy lăn lộn trên mặt đất.

Lớn lên với nhau từ nhỏ nên trực giác nói cho A Đoàn biết An Dương đang nói dối. Nàng nghi ngờ nhìn An Dương một hồi lâu, càng nhìn càng thấy khó hiểu, An Dương đỏ mặt?!! An Dương bị A Đoàn nhìn nên có chút không được tự nhiên, nàng quay người hướng Trần thị làm nũng "Phu nhân, ta muốn tắm rửa ~"

Trần thị tất nhiên là đáp ứng yêu cần của nàng, tay trái dắt A Đoàn, tay phải dắt An Dương tiến vào trong.

"Nước ấm và quần áo đều đã chuẩn bị xong."

"Hai người các ngươi tắm rửa sạch sẽ rồi ra dùng cơm tối."

Trần thị đem hai người vào bên trong, sau đó phân phó nha hoàn hầu hạ cho tốt mới đi ra ngoài. A Đoàn cùng An Dương từ nhỏ đã cùng nhau ở chung một chỗ, đã sớm cùng nhau tắm nhiều lần. Lúc này hai người ngâm mình trong thùng gỗ cũng không cần gì, A Đoàn phất tay để cho nha hoàn lui xuống, khi nào cần mới gọi.

Hành động này của A Đoàn làm An Dương càng thêm chột dạ, nàng thậm chí còn không dám nhìn A Đoàn, xoay người vào bên trong thùng gỗ.

Nha hoàn vừa lui xuống, A Đoàn không hề khách khí trực tiếp túm lấy bả vai An Dương xoay lại hỏi "Ngươi mới vừa rồi làm sao vậy? Ngươi cùng đại ca ta hôm nay là lần đầu gặp mặt, trước kia hắn có đắc tội với ngươi sao? Vì sao lúc nãy lại bực bội?"

Ngoại trừ hôm nay là lần đầu gặp đại ca, An Dương đã gặp qua nhị ca và tam ca rất nhiều lần, mặc dù lúc gặp mặt có hơi lạnh nhạt nhưng An Dương lúc đó còn cười, hiện tại mặt nhăn thành một nắm nhỏ rồi. Vì sao

https://thuviensach.vn

gặp đại ca lại có bộ dạng không giống như trước? không phải A Đoàn thiên vị, mà thực sự đại ca còn tốt hơn nhiều so với nhị ca và tam ca.

Đắc tội? Tại sao tự nhiên lại nghĩ đến cái này?

An Dương không hiểu gì, vội vàng phủ nhận "Lần đầu gặp mặt sao hắn có thể đắc tội ta được."

"Vậy ngươi trả lời vấn đề vừa rồi cho ta." A Đoàn túm tay An Dương không buông.

Nhìn nét mặt A Đoàn An Dương liền biết rõ nếu hôm nay không nói thì A Đoàn tuyệt đối sẽ không buông tha cho mình.

"Được rồi, được rồi, ta nói, ta nói, người đừng túm nữa."

Thò tay lôi móng vuốt của A Đoàn xuống, tùy ý cầm lấy một cánh hoa trên mặt nước, rất lâu sau mới nhăn nhăn nhó nhó mở miệng "Ta, ta chỉ cảm thấy đại ca ngươi thật ôn nhu, hoàn toàn khác nhị ca và tam ca của ngươi."

Nhị ca không thích nói chuyện, tam ca thì nghịch ngợm, so với mình có khi còn nghịch hơn. Lúc đầu còn chưa gặp đại ca của A Đoàn nhưng lại gặp qua hai người kia nên nàng còn tưởng rằng đại ca A Đoàn ít nhiều gì cũng sẽ giống thế, ai ngời lại khác nhau như vậy, giống như không cùng một mẹ sinh ra vậy, trong đầu đột nhiên hiện lên khuôn mặt tuấn tú của Hứa Tiêu Nhiên.

Được rồi, kỳ thật rất giống ca ca nhà mình.

Nghe An Dương khen ngợi đại ca mình, A Đoàn không khách khí vênh mặt "Tất nhiên rồi, đại ca ta là tốt nhất!"

https://thuviensach.vn

Đột nhiên dừng lại "Ngươi vẫn chưa nói cho ta vì sao lúc nãy ngươi tức giận a!"

Mới vừa rồi còn nghiêm túc giáo huấn mình, giờ lại ngốc đột xuất sao? An Dương hất nước lên mặt A Đoàn để trút giận.

"không phải tức giận, mà là xấu hổ!"

A Đoàn "..."

Lúc này đã nói rõ, An Dương cảm thấy câu tiếp theo cũng không khó nói như trước "Ngươi cũng biết nha, ca ca ta tính tình lạnh lùng, đối với ta hay mẫu hậu tuy chu đáo nhưng ngoại trừ hay cười với ngươi ra thì gặp ai cũng làm mặt lạnh cả, ta lại gặp nhị ca và tam ca của ngươi nữa nên nghĩ rằng ca ca nào cũng như vậy."

"không nghĩ tới đại ca của ngươi lại tốt như vậy, ôn nhu như vậy."

A Đoàn thật sự không nghĩ tới điều đó, An Dương nói cũng đúng, đúng thực Thái tử ca ca lạnh lùng, hắn đối với An Dương rất tốt, chuyện gì cũng để ý, nhưng thực sự không có hay cười. một hồi lâu sau mới ấp úng mở miệng "Tính ca ca ngươi lại ôn nhu như vậy nên ta cũng muốn ca ca ta ôn nhu một chút."

A Đoàn nhạy cảm phát hiện ra An Dương hắn còn có tâm tư khác nhưng lại không nghĩ ra được là cái gì, suy nghĩ mờ mịt không rõ. A Đoàn dù không nói nhưng An Dương cũng đoán được, lại gần cười nịnh nọt, kéo kéo tay nàng "Chúng ta thương lượng một chút?"

"Thương lượng cái gì?" Lông mày nhướng cao, trực giác cho rằng lời tiếp theo không phải điều tốt.

"Cái kia, ca ca ta đã tặng ngươi rồi, giờ ngươi tặng ca ca lại cho ta nhé?"

https://thuviensach.vn

A Đoàn "..."

Lúc này Trần thị cũng đang cùng Hứa Tiêu Nhiên ở trong phòng nói chuyện. Như thường lệ hỏi việc học ở thư viện, Hứa Tiêu Nhiên trả lời như mọi ngày, không có gì quan trọng, không cần lo lắng. Cùng Trần thị nói chuyện một lúc lâu, ánh mắt Hứa Tiêu Nhiên mới chuyển sang chỗ Hứa Tâm Dao nãy giờ đang im lặng ngồi. Dừng lại một chút rồi cười hỏi "Lâu rồi không gặp qua nhị muội, gần đây vẫn khỏe chứ?"

không phải nhị cô nương chưa bao giờ ở đại sảnh quá lâu sao?

Hứa Tâm Dao đang ngồi im lặng đột nhiên bị hỏi liền nhanh chóng ngẩng đầu, thấy ánh mắt Hứa Tiêu Nhiên nhìn mình nên có chút chột dạ. Miễn cưỡng cười "Mỗi ngày đều đọc sách, tuy ở cùng một chỗ nhưng ngoại trừ thỉnh an ra thì đúng là không hay cùng Đại bá mẫu trò chuyện nên hôm nay muội đến bồi Đại bá mẫu nói chuyện."

Có cảm giác rằng Hứa Tiêu Nhiên đã biết chuyện gì đó.

Hứa Tiêu Nhiên cười cười, vẫn nhìn Hứa Tâm Dao khiến nàng ta càng thêm chột dạ.

Mình cũng có chút sơ suất rồi, sống cùng nhau lâu như vậy mà chưa bao giờ chủ động nán lại đại sảnh lâu như vậy. Cũng tại mình không có thói quen nhìn Đại bá mẫu cùng người khác thân mật, cảm giác như mình là người ngoài vậy, ngay cả dùng bữa cũng là một mình mình ngồi trong phòng.

Cắn cắn môi, mà thôi, dù sao người kia cũng sẽ không phát hiện chuyện gì đã xảy ra...

Đứng lên nhìn Trần thị áy náy "Con đột nhiên nhớ ra có mấy bông hoa chưa thêu xong. Hôm nay đã quấy rầy Đại bá mẫu đến trưa rồi, con xin

https://thuviensach.vn

phép về trước." Vẫn nhìn Trần thị, không có nhìn Hứa Tiêu Nhiên đang ngồi bên cạnh.

Trần thị cũng không có để ý, lúc đầu cũng đã giữ lại mấy lần, lại phát hiện ra Hứa Tâm Dao không thích dùng bữa cùng mình, nghĩ lại rồi cũng mặc kệ. Bữa tối chuẩn bị được dọn lên, nàng trở về cũng là điều bình thường. Cười đáp ứng, lại như thường lệ dặn dò mấy câu rồi cho nàng lui xuống.

Hứa Tiêu Nhiên nhìn bóng lưng Hứa Tâm Dao ngày càng xa có chút đăm chiêu.

Sao lại có cảm giác như nàng đang cố gắng trốn đi vậy?

Cho đến khi rời khỏi đại sảnh Hứa Tâm Dao mới nhẹ nhõm thở ra một hơi, có lẽ đó chỉ là do tâm lý bị ảnh hưởng nên mới cảm thấy sau lưng có người nhìn mình chằm chằm. Thở dài, lần nữa nắm chặt ngọc bội trên cổ, cất bước đi nhanh vào sân nơi mình ở. Vừa đi vào phòng thì thấy có một cái khay được đặt trên bàn, là hạt sen mới hái.

Cười đi lên phía trước "Là tam muội đưa tới sao?"

Nha hoàn gật đầu, còn chưa kịp đáp lại lời Hứa Tâm Dao thì đột nhiên kinh ngạc nhìn về phía cửa sau lưng Hứa Tâm Dao, sau đó nhanh chóng khom người thỉnh an "Thỉnh an Đại tiểu thư."

Nụ cười trên mặt Hứa Tâm Dao nhanh chóng biến mất, nét mặt biểu lộ rõ sự chán ghét. Nàng nháo loạn đại sảnh còn chưa đủ sao, mình mới về đến đây lại tới nữa! đã nói rõ ràng đừng quấn lấy mình rồi! Lạnh lùng quay người lại "Đại bá mẫu không phải đã nói ngươi ở trong phòng dưỡng thương cho tốt sao?" Chạy tới đây làm cái gì!

Hứa Tĩnh Ngữ dựa người vào cửa, lưng đang phải hơi cong nên không thấy rõ nét mặt của nàng ta. Nàng ta cũng không trả lời Hứa Tâm Dao, chỉ

https://thuviensach.vn

đưa mắt nhìn ngọc bội đang đeo trên cổ nàng.

"Ngọc bội kia thật đẹp, thảo nào muội muội muốn lấy bằng được."

Mày Hứa Tâm Dao nhíu càng chặt, còn chưa kịp suy nghĩ xem ý của Hứa Tĩnh Ngữ là gì thì tay đã nhanh đưa lên che ngọc bội trên cổ. Bộ dạng vội vàng này thật sự làm Hứa Tĩnh Ngữ hài lòng, một lúc lâu sau mới cười nói "Nhị muội không cần khẩn trương như vậy, ta không có ý lấy ngọc bội của ngươi."

"Mặc dù đây là ngọc bội làm cho tam muội mà ngươi đoạt được nhưng ta sẽ không đoạt lại từ ngươi, yên tâm."

Chuyện này là chuyện duy nhất Hứa Tâm Dao cảm thấy có lỗi với A Đoàn, nay lại bị Hứa Tĩnh Ngữ nói ra nên sắc mặt càng lạnh. Bước một bước đến trước mặt Hứa Tĩnh Ngữ, hai tay đặt trên cửa "Đại bá mẫu đã ra lệnh cho ngươi ở trong phòng tĩnh dưỡng cho tốt nên ngươi tốt nhất vẫn ở trong phòng đi."

nói xong muốn đóng cửa tiễn khách.

Hứa Tĩnh Ngữ cũng không vội, chậm rãi nói "Đợi đến trưa cũng không thấy được mặt người ta, cảm thấy như thế nào?"

Động tác đóng cửa đột nhiên dừng lại, hai mắt Hứa Tâm Dao trừng lớn nhìn Hứa Tĩnh Ngữ, sắc mặt trắng bệch.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 36

Editor: huyetssacthiensu

Động tác đóng cửa dừng lại, người cũng sững sờ, Hứa Tĩnh Ngữ định liệu trước đẩy cửa muốn đi vào, ai biết dùng sức đẩy không ra. Hai tay Hứa Tâm Dao vẫn túm chặt lấy cửa, trong chốc lát hồi thần, bộ ngực phập phồng, khí tức có chút bất ổn, cố gắng trấn định trả lời "Ta không hiểu ngươi nói cái gì, trời tối rồi, ta muốn nghỉ ngơi, trên người ngươi đang bị thương, mau trở về dưỡng thương cho tốt đi."

Hơi rũ mặt không cho Hứa Tĩnh Ngữ nhìn thấy nét mặt của mình, tay dùng sức muốn đóng cửa.

Bộ dáng rùa rụt cổ này lại làm cho Hứa Tĩnh Ngữ đang miễn cưỡng nín nhịn phải bạo phát, vô cùng tức giận cười lạnh "Cũng được, ngươi không cho ta vào, ta sẽ ở trong sân nói, để xem là ngươi chột dạ hay ta đây."

Vừa dứt lời người đã bị Hứa Tâm Dao kéo vào phòng, đồng thời đuổi bọn nha hoàn ra khỏi phòng.

Lúc này mặt trời đã lặn, bên ngoài chỉ còn chút ánh sáng le lói, trong phòng đã đốt nến. Hứa Tâm Dao đóng kỹ cửa lại, đi đến bên ghế ngồi xuống, không thèm liếc mắt nhìn Hứa Tĩnh Ngữ. Hứa Tĩnh Ngữ tất nhiên là rất đắc ý, cho rằng nàng như vậy là đã thỏa hiệp, cũng ngồi xuống ghế.

Chỉ là vừa ngồi xuống nét mặt ngừng lại, cau mày đứng lên không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

“Ha ha.”

Hứa Tâm Dao liếc mắt nhìn nàng cười, vừa rồi bị An Dương công chúa đánh nên bây giờ không thể ngồi.

“Có gì đáng cười!”

“Còn nhỏ mà tâm tư đã ác độc như vậy, lớn lên còn như thế nào nữa!”

không chỉ mặt gọi tên nhưng Hứa Tâm Dao biết nàng ta nói tới ai, chỉ nghe không lên tiếng, nhìn chén trà trong tay đến xuất thần. Hứa Tĩnh Ngữ thầm mắng hồi lâu nhưng không thấy có tiếng phụ họa, đẩy tay Hứa Tâm Dao, cực kỳ bất mãn “Chẳng lẽ ngươi không cho rằng nàng ta rất quá đáng sao!” Coi Hứa Tâm Dao đương nhiên là người của mình.

Hứa Tâm Dao ngẩng đầu nhìn Hứa Tĩnh Ngữ, nhìn nàng dung mạo đẹp đẽ bởi vì oán hận mà thay đổi vặn vẹo, không thể nhìn ra được là tiểu thư của Quốc công phủ. Quả thật như là người đàn bà chanh chua ngoài phố, khí chất cùng độ lượng nên có đều không có. Khóe miệng nhếch lên bình tĩnh nói “Ngươi muốn lấy lòng công chúa, lại muốn châm ngòi ly gián nàng ta với tam muội, công chúa thông minh không mắc mưu, hơn nữa lại là chính ngươi xin chịu phạt, trách ai bây giờ?”

“Chỉ trách chính ngươi thôi.”

“Ta chỉ nghe nói nàng cùng tam muội không hiểu chuyện lại chưa được dạy quy củ, cho nên có chút coi thường!”

Hứa Tâm Dao trả lời Hứa Tâm Dao, nói xong mới thấy không đúng, dừng một chút lại thấy tức giận, một lần nữa đẩy bả vai Hứa Tâm Dao “Ngươi có ý gì! Ta đến tìm ngươi là để ngươi nghĩ biện pháp cho ta, không phải để ngươi cười nhạo ta, ngữ khí bỏ đá xuống giếng của ngươi như này là sao đây?”

https://thuviensach.vn

“Nếu không phải thấy hai ta ở chung một mái nhà, ta sẽ không tìm ngươi đâu!”

Trừ ta ra ngươi còn có thể tìm ai? Những lời này Hứa Tâm Dao cũng lười nói ra. Buông cái chén ngọc trên tay xuống đứng lên, đi thong thả trong phòng vài bước, cuối cùng đứng dựa vào cửa, cách vài bước nhìn Hứa Tĩnh Ngữ lửa giận không giảm, nghiêng đầu cười nhạo “Tam muội lớn lên cùng công chúa trong cung.”

“Cho dù các nàng cái gì cũng chưa hiểu, nhưng các nàng có nhiều hơn một loại bản năng so với chúng ta.”

“Cái đó chúng ta không học được.”

Đó là bản năng sinh tồn trong cung. Có thể ở trong cung hỗn loạn làm cho người ở trên cao sủng ái các nàng, lại không làm cho các nô tài oán hận chủ tử không tốt là loại bản lĩnh tốt nhất. sự thương xót trong cung cũng có thể thành thạo, làm sao chỉ một câu nói của ngươi có thể châm ngòi ly gián được?

Những lời này lại làm cho Hứa Tĩnh Ngữ khinh thường.

“Ngươi nghĩ hơi quá về các nàng rồi, chẳng qua là ỷ vào sự yêu chiều của Hoàng Hậu cùng Thái Tử mà thôi!” Tràn đầy khinh thường.

“Hôm nay là do ta khinh địch, về sau hai chúng ta liên thủ, ta có thể đạt được điều ta mong muốn, ngươi cũng có thể đạt được điều ngươi mong muốn, ngươi thấy sao?”

Hứa Tâm Dao không trả lời câu hỏi của Hứa Tĩnh Ngữ, sắc mặt bình tĩnh.

“Ngươi muốn cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Thân là thứ nữ, phần của ngươi kém đích nữ là đương nhiên; Đại bá phụ tuy không thương ngươi như thương tam muội, nhưng vẫn là câu nói kia, thân là thứ nữ, ngươi được như vậy cũng đã nhiều; tuy rằng Đại bá mẫu không thân thiết với ngươi, nhưng gì mẹ cả nên làm người cũng đã làm, là do ngươi lòng tham không đáy.”

“không cắt xén của ngươi, không cấm ngươi đi lại với di nương đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ ngươi.”

“Ngươi còn muốn cái gì!”

một câu lại một câu, từng bước tới gần, lui đến khi trong con người chỉ còn đọng lại bất mãn cùng chất vấn.

Tại sao ngươi phải bám lấy ta!

“Hạ nhân vô lễ với ngươi, thậm chí nha hoàn trong phòng cũng nghe theo sự sai khiến của ngươi, đó cũng là do ngươi không phải là chủ! Luôn luôn nghĩ mình là do di nương sinh ra, luôn oán hận người khác vì sao tốt hơn ngươi! Ai sinh ra có thể lựa chọn? Muốn trách thì chỉ trách ngươi không phải do phu nhân sinh ra!”

“Ngươi chỉ có thể nhìn thấy bây giờ tam muội rất vui vẻ, có Thái Tử che chở nàng. Vậy ngươi có nghĩ tới lúc nàng còn chưa cai sữa đã phải rời khỏi mẫu thân hay không? Lúc còn nhỏ nàng đã phải rời khỏi nhà, hơn nữa lúc đó còn không thể xác định được tương lai. Tất cả những gì nàng có bây giờ là bản thân nàng nên được, không liên gì đến ta và ngươi!”

“Ngươi muốn oán, muốn hận, đó đều là việc của ngươi, đừng lôi vào người ta!”

Hứa Tĩnh Ngữ nắm chặt cạnh bàn, Hứa Tâm Dao nói một câu trên tay nắm chặt thêm một chụt, cuối cùng thậm chí móng tay còn cào lên bàn, không ngừng thở hổn hển, mặt lại vặn vẹo nghiến răng nghiến lợi “Ngươi

https://thuviensach.vn

đừng nói với ta có hay không cũng được, chẳng qua là ngươi muốn lấy lòng mẫu thân!”

“Ngươi đương nhiên phải nghe lời, đươnh nhiên phải làm cho tam muội, nếu không thì cuộc sống an nhàn của ngươi cũng không còn.”

Hứa Tâm Dao cũng nổi giận, hôm nay phải nói hết cho rõ ràng, nếu không người này sẽ bức điên mình!

“Nghe lời Đại bá mẫu là đương nhiên, nàng là trưởng bối của ta, là bá mẫu của ta. Làm cho tam muội cũng là đương nhiên, nàng là muội muội, ta là tỷ tỷ! Hơn nữa tam muội cần ta làm cái gì? Nàng không thiếu cái gì, cũng không cần ta làm cái gì. Ngươi đừng ly gián, ta sẽ không nghe!”

Nghe được những lời này, Hứa Tĩnh Ngữ bình tĩnh trở lại, quỷ dị nhìn Hứa Tâm Dao cười.

“nói cách khác, ngươi sẽ không giúp ta đúng không?”

“Đúng, ta còn mong ngươi cách xa ta ra một chút, tốt nhất là không gặp mặt.”

Hứa Tâm Dao thật sự chịu đủ rồi, lúc nào cũng bất âm bất dương lại bỏ không được, không chú ý một chút là lại dính tới. Làm gì có đạo lý ngàn ngày phòng trộm! Tốt nhất là giải quyết một lần cho xong.

Đăm chiêu gật đầu, khôi phục bình tĩnh, thậm chí còn có tâm trạng châm trà cho mình, chậm rãi thưởng thức.

Cười khen “Trà của nhi muội quả nhiên còn thơm hơn so với của ta.”

Hứa Tâm Dao không nói lời nào, chỉ phòng bị nhìn chằm chằm Hứa Tĩnh Ngữ, không biết nàng ta lại muốn làm cái gì.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, Hứa Tĩnh Ngữ cũng không cần Hứa Tâm Dao trả lời, nhướn mày nói "Ngươi nói xem, nếu ta đem việc hôm nay nói cho mẫu thân, nàng cũng sẽ cho ta trà ngon như vậy chứ? Để ta nghĩ lại, nên nói như thế nào đây? nói ngươi hôm nay đi phòng trên thật ra là vì muốn gặp Thái Tử một lần được không?"

không để ý Hứa Tâm Dao lại trắng bệnh mặt mà nói tiếp.

"Hay trực tiếp nói là ngươi vẫn luôn tâm niệm muốn Thái Tử ca ca của tam muội đây?"

Hứa Tĩnh Ngữ có lòng riêng, Hứa Tâm Dao cũng có, khúc mắc của nàng chính là Thái Tử điện hạ. Hứa Tâm Dao cũng không biết vì sao, chỉ là ngày bé gặp một lần, người nọ còn không cho mình sắc mặt tốt, vậy mà mình lại quan tâm! đã mấy năm qua, nhưng chưa từng biến mất.

Bản thân mình cũng như quỷ thần xui khiến chủ động xin tam muội khối ngọc bội kia.

Cố gắng đọc sách, cố gắng khiến cho mình tài giỏi hơn. Mặc dù nam nữ học cùng trong một cái cổng nhưng mà lại cách một bức tường thật cao, cho dù mình không muốn nghe, cũng luôn có thể nghe từ những người bên đó nói Thái Tử tài giỏi bao nhiêu, hôm nay lại thi cái gì, ngày mai lại có giải thích gì độc đáo, thậm chí phu tử cũng á khẩu không nói gì.

Cố gắng đọc sách là vì câu nói kia của hắn "Ngươi không xứng", nhưng mà hắn lại dẫm lên tâm ý của mình.

Hứa Tâm Dao rơi vào hồi ức không lên tiếng, Hứa Tĩnh Ngữ đắc ý nhướn mày, vỗ vỗ bả vai nàng "Ngươi hãy suy nghĩ kỹ, ngày mai ta đợi câu trả lời thuyết phục của ngươi, ta đi về trước." Rất tự mãn, bắt được thóp của ngươi, ngươi tất nhiên phải nghe lời ta! Vừa quay người cánh tay đã bị bắt lấy.

https://thuviensach.vn

“không cần.”

“Cái gì?” Hứa Tĩnh Ngữ không hiểu quay đầu.

Hứa Tâm Dao ngẩng đầu, thản nhiên nói “Ngươi có thể nói cho Đại bá mẫu, dù sao ta cũng chỉ nghĩ trong đầu, ngươi cũng không có chứng cứ. Đại bá mẫu tức giận cũng được, trách mắng ta cũng được, ta đều nhận. Nhưng mà ta tuyệt đối sẽ không cùng ngươi thông đồng làm bậy, ta không muốn biến thành người như ngươi.”

Nhìn Hứa Tĩnh Ngữ chán ghét nói.

“Ích kỷ, xấu xa, không phân biệt tốt xấu, luôn luôn chỉ nghĩ cho mình, ta không muốn biến thành người như ngươi, tuyệt đối không muốn. Ta không nhìn thấy trên ngươi có nửa điểm tốt đẹp, một chút cũng không nhìn thấy.”

Nếu như mình biến thành người như vậy thì thật sự sẽ biến thành người “không xứng” như hắn nói.

Đây là lời khó nghe nhất Hứa Tâm Dao có thể nghĩ tới, cũng là lần đầu tiên Hứa Tĩnh Ngữ nghe được từ miệng Hứa Tâm Dao nói ra. Hứa Tâm Dao thật sự không muốn cùng mình có liên quan.

“Tùy ngươi nói như thế nào, ta không quan tâm! Vài ngày nữa ta sẽ chuyển về nhị phòng, hai chúng ta có gặp nhau ở thư viện cũng chỉ coi như không quen biết!’

“Người đâu!” Cất giọng gọi người.

Bọn nha hoàn vẫn canh giữ ở cửa, nghe được lời Hứa Tâm Dao thì đẩy cửa tiến vào.

“cô nương?”

https://thuviensach.vn

không hiểu nhìn hai người, từ trước đến giờ toàn là đại cô nương làm cho tam cô nương nói không nên lời, hôm nay làm sao đại cô nương lại phải sững người đây? Hứa Tĩnh Ngữ còn chưa từ thái độ thờ ơ của Hứa Tâm Dao phản ứng lại, lại bị câu nàng muốn chuyển về nhị phòng làm hoàn toàn chết sững, nàng ấy muốn trở về nhị phòng?

Hứa Tĩnh Ngữ buông tay, phân phó nha hoàn "Đại cô nương không khỏe, các ngươi đỡ nàng trở về phòng đi."

Chữ đỡ nàng nhấn mạnh thêm mấy phần. Mấy nha hoàn hiểu rõ gật đầu, đưa tay kéo Hứa Tĩnh Ngữ còn đang sững sờ, vài người cùng nhau dùng sức, gần như là khiêng Hứa Tĩnh Ngữ ra khỏi phòng.

Đêm khuya vắng người một mình Hứa Tâm Dao nằm trên giường, kinh ngạc nhìn nóc giường, thấp giọng tự quyết định.

"Ngươi chỉ có thể nhìn thấy bây giờ tam muội rất vui vẻ, có Thái Tử che chở nàng. Vậy ngươi có nghĩ tới lúc nàng còn chưa cai sữa đã phải rời khỏi mẫu thân hay không? Lúc còn nhỏ nàng đã phải rời khỏi nhà, hơn nữa lúc đó còn không thể xác định được tiền đồ. Tất cả những gì nàng có bây giờ là bản thân nàng nên được, không có quan hệ với ta và ngươi!"

Vẫn không ngừng lặp lại đoạn đối thoại với Hứa Tĩnh Ngữ.

Lặp lại không biết bao nhiêu lần, mãi đến lúc miệng lưỡi khô khốc. Qua một lúc lâu sau xoay người, cuộn người trong chăn mềm mại, mặt cũng vùi sâu vào chăn, cánh tay gấp khúc, nắm chặt miếng ngọc bội.

Nước mặt từ trên mặt rơi xuống, làm ướt chăn mỏng, sau đó, biến mất không thấy.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 37

Editor: An Nhiên

A Đoàn ôm con rối có chút kỳ quái ngủ say sưa, con rối màu hồng nhạt, chỉ bằng một nửa người A Đoàn, vừa vặn ôm trong lòng, thoạt nhìn vừa giống con trâu vừa giống con cừu, đường may cũng không tốt, cách xa cũng có thể nhìn ra. Nếu so sánh với các loại đồ vật tinh xảo trên giường, nhìn có chút mộc mạc.

A Đoàn ôm thật chặt trong ngực, khi ngủ thỉnh thoảng lại lấy mũi cọ cọ.

Ngô Đồng mở cửa không có tiếng động đi vào, đưa tay đem hai bên màn vén qua, nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hào của A Đoàn, cúi người đem chăn có chút loạn của nàng sắp xếp ổn thỏa, đến gần lại phát hiện miệng nhỏ của nha đầu kia khẽ nhếch, có tia nước miếng chảy ra. Buồn cười lắc đầu, xoay người đem cửa sổ mở ra.

Gió mát từ cửa sổ thổi vào, làm cho đầu óc có chút chậm chạp của Ngô Đồng lập tức tỉnh táo.

nói thật, mặc dù mình tên Ngô Đồng, A Đoàn lại sinh vào Trung thu, nhưng mình thật sự không thích mùa thu, cho dù cả hai người đều có chút liên quan đến mùa thu. Trước cửa sổ chính là cây ngô đồng to lớn, hiện tại gió thu còn chưa có mà đã có chút vắng lặng, lá cây đã rơi đầy mặt đất.

Thế mà mẫu hậu, A Đoàn đều thích cây ngô đồng, không có hoa cỏ cây cối gì, hận không thể trồng cây ngô đồng ở khắp mọi nơi. Làm mình

https://thuviensach.vn

vừa chán ghét vừa vui mừng, vui vì chính mình cũng là Ngô Đồng, chán ghét là ….

Đẹp đến bao nhiêu, cũng sẽ rụng xuống.

đang suy nghĩ miên man đột nhiên giật mình, cúi đầu nhìn hóa ra là A Đoàn. Tiểu nha đầu từ dưới đất đang lôi kéo giày chạy tới ôm đùi Ngô Đồng, mắt còn chưa mở, đầu vô lực tựa vào đùi Ngô Đồng, than thở không vui " Thái tử ca ca tới mà cũng không thèm gọi ta…''

Mặt vô ý thức cọ loạn, đem một bên nước miếng toàn bộ cọ vào quần Ngô Đồng.

Ngô Đồng " ….."

không biết làm sao nghĩ bản thân còn vừa mới thay quần, đem nha đầu đang mơ hồ bế lên. Tiểu nha đầu chỉ mặc áo lót trong, tuy rằng hiện tại chưa lạnh, nhưng cũng không nên vừa dậy liền ra đứng bên cửa sổ vào sáng sớm đang có gió lạnh. Ôm nàng đi trở về, vừa đi vừa trả lời nàng " Vừa rồi vào cửa nhìn thấy một con dê cùng một con heo ngủ cùng thật vui vẻ, không đành lòng gọi nàng dậy"

Dê là chỉ con rối, còn heo, đương nhiên là A Đoàn.

Mắt A Đoàn vẫn không mở, trực tiếp phản bác "Đó không phải là dê, đó là Phấn Đô Đô, là An Dương tự tay làm quà sinh nhật cho muội, nhất định phải giữ cẩn thận!" nói xong liền dùng sức, trực tiếp giãy dụa " Phấn Đô Đô của muội, Phấn Đô Đô của muội.''

Đúng lúc đi tới bên giường, Ngô Đồng duỗi tay đem Phấn Đô Đô đặt vào tay A Đoàn.

Cầm Phấn Đô Đô trong tay A Đoàn liền không ầm ĩ, ngôi bên cạnh giường ôm Phấn Đô Đô, hai mắt vô thần bắt đầu ngẩn người.

https://thuviensach.vn

Đây là thói quen của A Đoàn, chuyện đầu tiên sau khi rời giường chính là ngẩn người, lúc này gọi nàng làm cái gì cũng không được. Hơn nữa thói quen này lại thật thần kỳ chỉ đối với Ngô Đồng, lúc những người khác gọi nàng rời giường nàng đều đặc biệt ngoan ngoãn, càu nhàu một tiếng liền đứng lên đi rửa mặt, cố tình khi Ngô Đồng đến lại biến thành bộ dạng của tiểu ngốc.

Ngô Đồng đã sớm thành thói quen, nhận mệnh bắt đầu hầu hạ nàng mặc đồ, sửa sang lại chăn.

Đem người chuẩn bị thật tốt, A Đoàn cũng hoàn toàn tỉnh tảo. Đầu tiên không phải là đứng bên cạnh Ngô Đồng nói chuyện, mà là chạy đến bên cửa sổ nhìn ra bên ngoài cười " Ta dậy rồi, các ngươi đã dậy chưa!'' Ngoài cửa sổ đến một người cũng không có, A Đoàn là cùng cây ngô đồng chào hỏi. Trùng hợp một trận gió thổi qua, lá cây ào ào rung động, giống như đáp lại lời A Đoàn nói.

Mặt A Đoàn còn có chút hơi sưng, mắt cười nhìn không thấy, quay đầu cười nói với Ngô Đồng " Thái tử ca ca, cây ngô đồng cùng muội chào hỏi kìa, chúng nó cũng dậy rội.''

A Đoàn thích nhất là cây ngô đồng, lúc Thái tử ca ca cùng An Dương không chơi cùng, thích nhất là ngồi nói chuyện với cây ngô đồng, chúng nó là cùng tên với Thái tử ca ca nha!

Ở cùng chúng nó, chính Thái tử ca ca cũng bị quăng qua một bên.

Bị A Đoàn lây nhiễm tâm tình, Ngô Đồng cũng gật đầu cười nhẹ.

Tiểu nha đầu hôm nay mặc một bộ váy tiểu nho xanh nhạt. Nha đầu có làn da trắng, mặc màu gì cũng thật ưa nhìn. Lúc này đứng bên cạnh cửa sổ ngẩng mặt cười vui vẻ, đối lập với mặt sau vườn đầy lá rụng, cho người ta cảm giác sức sống dâng trào. rõ ràng là hiu quạnh, vì cái gì lại có cảm giác ngược lại?

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên, cảm thấy cây ngô đồng này cũng có chút đáng yêu.

Như thường lệ chuẩn bị xong liền hướng đến bên người Ngô Đồng chạy, sau đó lập tức chạy qua không dừng lại. Vừa chạy vừa nói " Ta đi rửa mặt, Thái tử ca ca tự mình chơi nha!''

Hôm nay A Đoàn một chút cũng không lo lắng Thái tử ca ca sẽ đi, bởi vì mọi năm vào ngày sinh nhật Thái tử ca ca sẽ chơi với mình cả ngày!

Đem bản thân vệ sinh sạch sẽ A Đoàn cũng không lập tức trở về phòng, trực tiếp đi qua hành lang hướng tới nhà ăn.Dọc đường đi gặp phải thái giám cùng cung nữ đều cùng A Đoàn nói chuyện.

" cô nương sinh thần vui vẻ, nô tài tại đây cho ngài một cái hà bao!"

" cô nương hôm nay lại lớn hơn một tuổi, đã là một đại cô nương!''

Rất nhiều người chúc mừng A Đoàn, A Đoàn bận rộn không ngừng, dừng lại nói chuyện với bọn họ, từ đầu đến cuối vẫn cười, bộ dạng vui vẻ. Giang Vạn Lí từ xa nhìn thấy một nhóm người đang vây quanh người nào đó, không cần nghĩ cũng biết là ai, cũng tiến lên cười mắng " Đều tản ra tản ra! Có các ngươi như vậy chúc mừng, người được chúc đỉnh đầu các người còn chưa nhìn tới kìa!"

không phải a, A Đoàn nho nhỏ như vậy bị vây bởi một dống đại cung nữ cùng đại thái giám, ngay cả tóc của họ còn nhìn không tới!

Bị mắng nhưng các nô tài cũng không sợ, hôm nay là ngay tốt nha! Tất cả trên dưới Đông cung mọi người đều biết, hôm nay chỉ cần không phạm tội gì lớn, Thái Tử nhất định sẽ bỏ qua! Căn bản không để ý đến Giang Vạn Lí cười mắng, chỉ bận vây quanh A Đoàn, lời chúc cùng hồng bao không ngừng đưa ra.

https://thuviensach.vn

A Đoàn thích thú đến, che cằm một cách tinh quái nghe thấy tất cả âm thanh của mọi người đang độc thoai.

“ A, ai nói lời thật dễ nghe liền cho người đó hà bao thật lớn.’’

Hà bao chính là tiền thưởng, ở Đông cung hà bao luôn luôn hào phóng, không nói đến Hứa cô nương càng hào phóng hơn, Thái tử sẽ trực tiếp tăng gấp đôi. Vừa nói xong, các nô tài càng thêm thân thiện, tất ca vây quanh A Đoàn không ngừng nói lời hay, Giang Vạn Lí thực sự vất vả chen vào, lúc này lại bị đẩy ra, chỉ có thể ở bên ngoài đứng nhìn!

Giang Vạn Lí liền ở bên ngoài ôm ngực chờ, chờ một hồi mới đưa hai tay lên gần miệng, dùng sức hô to.

“ Mì trường thọ trương hết rồi!”

Sau đó liền chờ A Đoàn tự chui ra ngoài.

Quả nhiên, bên trong đột nhiên yên tĩnh, sau đó nghe thấy tiếng A Đoàn vội vàng phân phân phó “ Tất cả mọi người đều thưởng ba tháng quan tiền!’’ Thưởng liền ba tháng chính là bằng nửa năm tiền công nha. A Đoàn ngay cả Giang Vạn Lí cũng bỏ qua, thẳng tắp hướng về phía trước, quẹo một cái liền không thấy đâu. Giang Vạn Lí bật cười, cũng chạy chậm đuổi theo.

Lúc tới nhà ăn Ngô Đồng đã ngồi chờ, trên bàn cái gì cũng không có, chỉ có một cái bát nhỏ.

A Đoàn bò lên ghế, nhìn chằm chằm bát nhỏ trước mặt. Bình thường vô cùng, toàn là mì, tiếp đó là mặt trên điểm chút hành thái. So với trước kia, ngay cả bát tương còn không có. A Đoàn nhíu chân mày, gắt gao nhìn chằm chằm, giống như đang nhìn cừu nhân giết cha mình không bằng.

Ngô Đồng bị nàng làm cho buồn cười.

https://thuviensach.vn

“ Lần này có thể một lần ăn hết không?”

Mì trường thọ chính là một sợi mì dài không thấy đuôi, A Đoàn còn nhỏ, căn bản ăn không hết, chẳng sợ quan tâm ăn là sở trường của nàng chỉ làm một bát nhỏ.

Lời này rõ ràng là coi thường mình, đã lớn hơn một tuổi, đương nhiên có thể ăn! A Đoàn hung hăng trợn mắt Ngô Đồng đang ngồi xem kịch vui, không nói tiếng nào cầm lấy chiếc đũa liền mở miệng ăn. Từ đầu tới cuối mắt đều tập trung nhìn bát nhỏ trước mắt, miệng không ngừng hút sợi mì, càng này càng ít, càng ngày càng ngắn.

Ngô Đồng bật cười, buổi sáng nói nàng là heo, dùng sức hút sợi mì hì hục như vậy…..

Còn không phải là heo sao!.

Nghẹn không cười ra tiếng, không thể quấy rầy nàng.

Chỉ còn một chút ít! Mắt A Đoàn tỏa sáng, hai gò má phồng lớn, dùng sức hút một cái, ăn xong rồi! Ánh mắt tỏa sáng nhìn về phía Ngô Đồng, phấn khích đến nỗi thiếu chút nữa đem mì phun ra ngoài. Ngô Đồng vội vàng gật đầu. “A Đoàn thật lợi hại! Trước tiên ăn xong rồi mới nói chuyện.”

Nhai qua loa vài cái rồi nuốt xuống, lại đem nước lèo uống ừng ực, sạch sẽ không thừa một giọt.

Sau đó bổ nhào lên người Ngô Đồng, vừa nhào đến vừa nhảy nhót “Thái tử ca ca, muội cuối cùng cũng đem sợi mì ăn hết!”

Trách không được A Đoàn vui vẻ như thế, cái này mỗi lần ăn đều không hết, năm nay rốt cuộc cũng chiến thắng nó! Đây là mì Thái tử ca ca tự mình làm, ngay cả An Dương cũng phải ghen tỵ, ai cũng không có đãi

https://thuviensach.vn

ngộ này! Năm trước chưa ăn hết nên có chút buồn, Thái tử ca ca làm cho mình như thế, vậy mà cũng không ăn hết!

Năm nay rốt cuộc ăn hết rồi!

Bị A Đoàn làm cho vui vẻ lây, hôm nay Ngô Đồng vẫn giương khóe miệng nay càng thêm rõ rệt, đương nhiên ca ngợi " A, rốt cuộc ăn hết rồi, về sau hàng năm cũng đều ăn hết, A Đoàn của chúng ta thật lợi hại."

A Đoàn kiêu ngạo ngửa đầu.

" Đó là, chỉ cần Thái tử ca ca làm, muội nhất định sẽ ăn hết!''

Cái bộ dạng kiêu ngạo này, Ngô Đồng có ý xấu trêu chọc " Năm trước cái kia là ai không ăn hết? Năm kia là ai âm ĩ bảo không thích ăn mì?" A Đoàn ngẩn ngơ, sau dậm chân, tiếp tục nhảy, vươn tay muốn che miệng Ngô Đồng " không đúng nói không đúng! Chuyện lúc trước không nên nói đến, đây chính là lời Thái tử ca ca nói!"

" không cần nói ra!"

Vừa mới ăn xong không thể ầm ĩ như vậy, Ngô Đồng vội vàng đem người đứng yên. Ôm ngồi lên đùi, trán kề trán "Hôm nay là sinh thần trưởng thành của muội, muội muốn làm gì ta cũng sẽ chơi với muội được không?" A Đoàn cũng cúi đầu, trực tiếp lấy trán dùng sức cọ vào trán Ngô Đồng, cọ cọ, khuôn mặt nhỏ nhắn cười tươi như hoa, căn bản không nghe Ngô Đồng nói cái gì, tự mình chơi đùa vui vẻ!

Nha đầu ngốc này!

Ngô Đồng trực tiếp vòng tay đưa người trong lòng ôm trọn.

Náo loạn một trận, khuôn mặt nhỏ nhắn của A Đoàn đỏ bừng, như trước ngồi trên đùi Ngô Đồng, ôm cái cốc uống nước. Chờ nàng uống

https://thuviensach.vn

xong, cầm lấy khăn tay chùi miệng cho nàng, sau khi làm xong mới nói " Hôm nay mang nàng ra ngoài cung chơi"

A Đoàn chớp chớp mắt nghĩ tới một việc.

" không phải muốn đi bãi tập ngựa sao?"

Thấy nàng bộ dạng ngây ngốc, Ngô Đồng lần nữa cúi đầu hôn lên mặt nàng rồi nói " không phải muốn có cả một ngày để cưỡi ngựa sao? Dẫn nàng đi, ngựa cũng sẽ mệt chết." Hơn nữa lần đầu cưỡi ngựa không thể quá mức, A Đoàn lại nhỏ như vậy, Ngô Đồng sẽ chỉ cho nàng đi bộ hai vòng rồi xuống, đi nhiều ngày mai sẽ không dậy nổi.

" Chúng ta buổi ra bên ngoài cung chơi, giữa trưa về cung ăn cơm, buổi chiều lại đi đến bãi tập ngựa, buổi tối…"

" Buổi tối liền hồi cung tham gia lễ hội Trung thu!'' Ngô Đồng còn chưa nói hết A Đoàn đã trực tiếp tiếp lời.

Hàng năm đều như vậy, trước ngày sinh nhật sẽ cùng An Dương chơi, hôm sinh nhật cùng Thái tử ca ca và mọi người trong nhà tụ họp, buổi tối sinh nhật sẽ hồi cung, tham gia hội Trung thu là bắt buộc. A Đoàn đều trải qua nhiều lần, duuù việc phía trước không nhớ, đối với việc này cũng có chút ký ức.

"A Đoàn thật thông minh" Ngô Đồng lần nữa lại thơm lên mặt A Đoàn một cái.

A Đoàn cười tươi híp cả mắt, trực tiếp từ trên người Ngô Đồng trượt xuống, lôi kéo Ngô Đồng đi ra bên ngoài.

" đi ra ngoài chơi a!"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 38

Editor: Tống Thiên Ân

Mứt quả phía nam, đồ chơi làm bằng đường ở phố tây, cá chép chiên ở bắc uyển, A Đoàn thực muốn ăn hết tất cả đồ ăn vặt trong hôm nay! Bởi vì hôm nay Thái tử ca ca sẽ không quản nàng. Giang Vạn Lí theo sau trên người treo đầy đồ, ngay cả trong tay Ngô Đồng cũng có vài món.

A Đoàn bừng bừng hào hứng đi ở phía trước, tay cầm chong chóng, thỉnh thoảng đưa lên miệng phồng má thổi.

Ngô Đồng mắt không rời A Đoàn nửa bước, cẩn thận cầm tay nàng trong đám người dắt về phía trước. Hôm nay trời rất đẹp, gió thu nhẹ thổi, là thời điểm tốt để đi chơi. Nhưng bây giờ đã là trưa, Ngô Đồng đã có chút mệt mỏi mà A Đoàn vẫn còn hào hứng nhìn xung quanh.

Chẳng nhẽ tâm già rồi nên thân thể cũng già theo?

Ngô Đồng lặng lẽ quyết định khi trở về nhất định phải tăng cường rèn luyện thân thể.

Đem đồ trong tay ném cho Giang Vạn Lí đang đi đằng sau, làm như không thấy bộ dạng luống cuống tay chân của hắn, bước lên mấy bước ôm lấy A Đoàn đang đứng trước một sạp hàng. không dấu vết hướng nàng đi chỗ khác, vừa đi vừa hỏi "A Đoàn hôm nay chơi có vui hay không?"

"Vui!" A Đoàn còn đang mải nhìn sạp hàng trước mặt, không ngẩng đầu lên nhìn Ngô Đồng.

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng nhìn theo hướng A Đoàn đang nhìn, thì ra là một sạp bán kẹo đường được vẽ rất tinh tế, bên trên đã cắm rất nhiều hoa và những con vật dễ thương, xung quanh là một đám tiểu hài tử.

"Nàng muốn hình gì?"

Mặc dù mệt nhưng chỉ cần là yêu cầu của A Đoàn thì sẽ không từ chối, nên lại xoay người bước về sạp kẹo.

"Đợi chút!" Ai ngờ A Đoàn lại gọi lại.

"Chúng ta đứng ở đây nhìn là được rồi, không cần đi qua đó mua." Chu môi nói có chút không cam tâm.

Vì sao lại như vậy? Chỉ là một cái kẹo đường thôi mà, muốn mua là được. Ngô Đồng nhéo nhéo cái mũi nhỏ của nàng "Hôm nay là sinh nhật nàng, tất cả đều nghe theo nàng, muốn ăn hay chơi thế nào cũng được." Ngô Đồng còn nghĩ rằng nàng sợ mình không đồng ý nên không dám ăn nhiều. Chẳng qua là hôm nay bản thân sẽ không phản đối.

"không phải thế."

A Đoàn đáng thương nhìn Ngô Đồng nói.

"Lát nữa còn phải về nh ăn cơm mà trưa nay muội đã ăn quá nhiều đồ ăn vặt rồi, hiện tại bụng đã hơi no, lại ăn tiếp sẽ không ngon. Nếu ăn ít cơm mẫu thân sẽ lo lắng, nàng sẽ hỏi ta trưa đã ăn những gì, vì sao lại không ăn cơm!"

Tựa như nhớ đến kinh nghiệm bi thương của mình, mặt A Đoàn trực tiếp nhăn lại thành một nắm nhỏ.

Được rồi, hóa ra không phải sợ mình không đồng ý, mà là vì chuyện đó. Ngô Đồng nhướng mày, quay đầu nhìn Giang Vạn Lí đang cầm rất

https://thuviensach.vn

nhiều đồ "không sao, chúng ta mua một cái nhỏ ăn cho đỡ thèm, ăn hai miếng rồi để lại cho Tiểu Giang công công được không?" Hướng về phía Giang Vạn Lí mặt đang đỏ bừng bừng "Tiểu Giang công công đã vất vả đến trưa rồi, A Đoàn khao hắn có được không?"

Trong lòng Giang Vạn Lí thầm run lên, sao giọng Thái tử điện hạ nghe có vẻ chua vậy?

Mình là ai? Là thái giám đứng đầu Đông cung, tương lai lại là đại thái giám của Thái tử phi! Làm sao có thể muốn ăn cái này! Hơn nữa cho dù muốn ăn cũng không dám ăn đồ ăn của cô nương a...

A Đoàn nhìn theo ánh mắt của Ngô Đồng, đúng là Tiểu Giang công công phải cầm rất nhiều đồ, nhìn có chút chật vật. Xấu hổ lè lưỡi "Tiểu Giang công công ngươi đói bụng sao?" Vừa nói vừa thò tay ra "Để ta cầm giúp ngươi ít đồ, thật sự mua quá nhiều đồ rồi."

Những thứ này đều là những thứ A Đoàn mua cho các ca ca, Ngô Đồng đương nhiên sẽ không cầm, vậy nên tất cả đều đưa hết cho Giang Vạn Lí.

Giang Vạn Lí mở to mắt nhìn bàn tay nhỏ bé trắng nõn trước mặt mình, ngón tay nhỏ nhắn trắng mềm, nhìn là biết được cưng chiều từ nhỏ. Sau đó liền nhận thấy được một ánh mắt lạnh lùng như vây chặt lấy mình, vội vàng run rẩy lắc đầu, thậm chí còn bước một bước về phía sau.

"Nô tài không sao, cũng chỉ là ít đồ lặt vặt thôi mà, không cần cô nương phải bận tâm!"

"thật sự không cần ta cầm giúp sao?" Tay A Đoàn vẫn vươn về phía trước không rút lại.

cô nương van xin ngài đừng hỏi nữa, Thái tử thật sự muốn làm thịt ta rồi! Giang Vạn Lí nở nụ cười còn khó coi hơn khóc "Nô tài thật sự không

https://thuviensach.vn

sao! Nô tài đói bụng, muốn ăn kẹo đường, cô nương chọn giúp nô tài một cái đi!"

Đói đến mức sắp khóc rồi sao? A Đoàn không hỏi nữa, quay người qua vỗ vai Ngô Đồng "đi, chúng ta đi chọn một cái!" Lúc này Ngô Đồng mới thu hồi ánh mắt đang đặt trên người Giang Vạn Lí, theo A Đoàn đi về phía sạp kẹo. Hai người vừa xoay người đi chỗ khác Giang Vạn Lí đặc biệt thở ra một hơi dài đầy nhẹ nhõm. Quá dọa người rồi, vừa rồi ngay đến hô hấp cũng không dám!

So với bị Thái tử nhìn thì cầm đồ còn tốt hơn!

Hôm nay Quốc công phủ trang trí dùng một câu khoa trương cũng không miêu tả hết, việc đầu tiên làm buổi sáng là treo một cái đèn lồng to trước cửa lớn. Trung thu vốn là ngày đoàn viên, nơi đâu cũng tràn ngập niềm vui, đây là lần đầu tiên sau mấy năm, cửa lớn của phủ Quốc công treo đèn lồng đỏ.

Trần thị biết rõ Thái tử không thích màu đỏ, Trung thu lại là sinh nhật A Đoàn, Thái tử hàng năm đều cùng A Đoàn trở về cho nên mấy năm trước không có vui như vậy. Năm nay không giống như những năm trước, A Đoàn cũng đã mặc y phục đỏ nên cũng không cần nghĩ nhiều như trước, sao không vui cho được!

Đợi đến khi A Đoàn chơi chán mới về nhà thì mắt mở to nhìn khắp nơi, bên này treo dây lụa, bên kia treo hoa giấy, lần đầu tiên thấy nhà mình đẹp như vậy, còn tưởng đi nhầm chỗ! Mắt tròn nhìn ngang dọc, ghé đầu vào trong ngực Ngô Đồng quay qua quay lại một lúc.

Ngô Đồng vẫn nhìn thẳng về phía trước, đối với trang trí bên cạnh làm như không nhìn thấy, môi khẽ mím lại, mặt không cảm xúc.

Đến đại sảnh liền thấy mọi người, thậm chí cả Nhị lão gia đã lâu không gặp, ngoài Nhị phu nhân mới cưới còn có thêm một nữ nhi đang ở

https://thuviensach.vn

cữ cũng đã có mặt. Tình cảnh của Nhị lão gia vẫn bi thảm như trước, rõ ràng là nhi tử, tại sao lại sinh ra một nữ nhi!Đại lão gia trừng mắt nhìn hắn một cái hắn mới miễn cưỡng thu liễm đi một chút, cùng mọi người đến trước Ngô Đồng thỉnh an.

Ngô Đồng vừa nói vừa đặt A Đoàn xuống ghế. A Đoàn quay qua nhìn Trần thị cười, sau đó phất tay với Ngô Đồng "Thái tử ca ca huynh cùng phụ thân nói chuyện nha!" Hàng năm đều như vậy, mình cùng mẫu thân và ca ca chơi đùa, còn Thái tử ca ca thì cùng phụ thân nói chuyện.

Nha đầu kia vừa về đến nhà liền không để ý đến mình?

Ngô Đồng thầm bực bội, trực tiếp nhéo cái mũi nhỏ của nàng cho đến khi tiểu nha đầu la oai oái mới bỏ ra, sau đó đi theo Đại lão gia cùng Nhị lão gia đến một cái bàn khác ngồi xuống. Từ đầu đều không nhìn đến Hứa Tâm Dao và Hứa Tĩnh Ngữ trang điểm ăn mặc tỉ mỉ. Vốn là muốn mở thêm một bàn tiệc nữa nhưng Ngô Đồng là vì A Đoàn mới đến, nếu không thấy A Đoàn thì cần gì phải đến đây?

Cũng may nhà ít người, thân thích cũng không nhiều, hôm nay lại là Trung thu nên mọi người đều đón ở nhà mình trước, tối mới đến đại sảnh.

đã ngồi cùng một bàn với nhau rồi nên cũng không cần chú ý nhiều như mọi ngày.

Giang Vạn Lí đưa đồ trong tay cho A Đoàn, A Đoàn vui vẻ cười, đây là quà cho mẫu thân, quà cho ca ca, quà cho đại tỷ, quà cho Cẩm Tú. Tất cả mọi người đều có quà, ngay cả bọn nha hoàn cũng có. Trần thị mở quà ra thì thấy một chiếc khăn tay được thêu rất tinh xảo.

Chỉ cần là A Đoàn tặng thì Trần thị tất nhiên rất thích, không xem kĩ mà đã đưa qua cho Cẩm Tú, còn dặn nàng tìm một bộ quần áo hợp với khăn tay. Sau đó vui vẻ ôm A Đoàn vào ngực "Hôm nay là sinh nhật con,

https://thuviensach.vn

làm sao lại mua quà cho người khác? Phải là chúng con tặng con quà mới đúng! A Đoàn nhà chúng ta lại lớn hơn một tuổi rồi!"

A Đoàn chưa kịp trả lời đã bị một đám người vây quanh.

Hứa Tiêu Nhiên dẫn đầu, sau đó là Hứa Thanh Viễn, Hứa Triệt Minh, Hứa Tĩnh Ngữ, Hứa Tâm Dao, mỗi người đều cầm một món quà tặng A Đoàn. A Đoàn luôn tay luôn chân nhận quà, miệng cũng nói lời cảm ơn không ngừng. Mọi người thân mật nói chuyện một hồi lâu, đột nhiên A Đoàn nhăn nhăn mũi "Mùi gì thơm quá vậy?"

Giống như con chó nhỏ đi theo nơi có mùi thơm. Trần thị nhìn cái mũi nhỏ của nàng đang nhăn nhăn liền vui vẻ cười thành tiếng.

Đều nói tháng tám là tháng hoa quế, nữ nhi luôn phải ở trong khuê phòng, thời gian rảnh cũng chỉ có thể chăm sóc hoa. Tuy Trần thị đã là mẫu thân của bốn hài tử nhưng thú vui tao nhã chốn khuê phòng thì vẫn còn, cả vườn hoa quế đều được Trần thị chăm sóc tỉ mỉ, sau đó đem nhưỡng thành rượu chuyên cho nữ tử uống.

Hôm nay đem lên hâm nóng liền bị A Đoàn ngửi được.

Cười A Đoàn đến độ gập cả bụng lại.

"Cái con mèo ham ăn này, đây chính là rượu, con bây giờ chưa uống được, lớn thêm chút mẫu thân sẽ cho con uống nha!"

A Đoàn không để ý, mắt chăm chăm nhìn vào bầu rượu xinh xắn trên bàn, miệng chép chép, sau đó quay người về phía Trần thị làm nũng "Mẫu thân con muốn uống, cho con uống một ngụm nhỏ thôi, một ngụm thôi, một ngụm thôi ~" Trần thị chỉ im lặng nhìn A Đoàn làm nũng, không đáp ứng cũng không phản đối.

https://thuviensach.vn

Hứa Minh Triệt là người chỉ sợ không đủ náo nhiệt, bắt đầu ngồi cạnh phụ họa "Mẫu thân người để cho muội muội thử một chút đi! Lúc con bằng muội muội không phải cũng đã uống thử mấy ngụm rượu mạnh của phụ thân rồi sao? Huống hồ hoa quế nhưỡng cũng không phải rượu, uống cũng như uống nước, người cho muội muội uống thử một chút cũng không sao!"

Hoa quế nhưỡng quả thực không có mùi rượu, uống vào cũng không sao.

Mọi người đều nói giúp cho A Đoàn, Trần thị cũng không giả vờ nữa, thực ra nàng chỉ muốn nhìn A Đoàn làm nũng thôi! Hưởng thụ đủ rồi liền phân phó Cẩm Tú đổ một ít ra chén, cùng mọi người nhìn biểu cảm của A Đoàn lần đầu uống rượu! Ngô Đồng luôn chú ý đến A Đoàn đương nhiên cũng đưa mắt nhìn sang.

Hướng Đại lão gia gật nhẹ đầu rồi đứng dậy đi qua bàn A Đoàn đang ngồi.

Hứa Tâm Dao đang cùng mọi người nhìn A Đoàn đột nhiên cảm thấy có chút không đúng liền nghiêng đầu, sau đó nhanh chóng mở lớn mắt nhưng cũng nhanh chóng cúi đầu, trái tim đập mãnh liệt, hô hấp cũng nhanh dần.

Thái tử, Thái tử cách mình không xa!

không thể kiềm chế kiểm tra y phục của mình, còn đưa tay lên sờ sờ mặt, xác định không có gì bất ổn, Hứa Tâm Dao không ngừng nhắc bản thân mình phải tỉnh táo, phải tỉnh táo! Rất lâu sau mới cảm thấy hô hấp dần ổn định, liền quay đầu lại nhìn Ngô Đồng.

hắn so với khi còn bé đã xuất sắc hơn rất nhiều, khi còn bé là bộ dạng tiểu đại nhân, hắn hiện tại càng ổn định hơn, đồng thời cũng lạnh lùng hơn rất nhiều... Mặt lúc nào cũng lạnh lùng làm mọi người không dám lại gần,

https://thuviensach.vn

ngay cả đối với Đại bá mẫu cũng vậy. hắn chỉ ôn nhu với duy nhất Tam muội.

Giống như hiện tại, mặc dù đang làm mặt lạnh, nhưng nếu nhìn kĩ thì có thể thấy được ánh mắt ôn nhu của hắn dành cho Tam muội.

Tâm không khống chế được mà khẽ đau, từ khi hắn vào cửa đến giờ chưa hề nhìn mình.

Nhìn Ngô Đồng đã thành bản năng của Hứa Tâm Dao, lần đầu tiên Hứa Tâm Dao nhìn Ngô Đồng cũng đã cảm nhận được, hơi cau mày có chút không vui. Dù sao cũng là người nhà của A Đoàn nên không khiển trách, nhìn xem, hết lần này đến lần khác không có chừng mực! Mặt không cảm xúc nhìn sang, vừa đúng lúc chạm phải ánh mắt Hứa Tâm Dao.

Hứa Tâm Dao vừa vội vàng quay đầu lại vừa đè nén tâm trạng kích động của mình, hắn đang nhìn mình! Mặt liền nhanh chóng đỏ lên, người cũng không dám động đậy, đầu trống rỗng, không biết bản thân muốn làm gì và nên làm gì. Trong tầm mắt đang hướng xuống đất nhanh chóng xuất hiện một đôi giày màu đen.

Lần nữa cứng ngắc ngẩng đầu lên, là Thái tử đang đứng trước mặt mình. Chưa kịp vui mừng đã bị bộ mặt thâm trầm giận dữ của Ngô Đồng làm cho giật mình lui về sau một bước.

"Thái, Thái tử điện hạ?"

Hứa Tâm Dao run rẩy lên tiếng nhanh chóng thu hút tầm mắt của mọi người, tuy chưa hiểu rõ chuyện gì nhưng cũng đi qua bên đó. Nhìn thấy Hứa Tâm Dao đang sợ hãi còn Ngô Đồng lại tức giận.

Chuyện gì vừa xảy ra?

https://thuviensach.vn

Ngay cả A Đoàn cũng bị dọa sợ, nhanh chóng để chén rượu trong tay xuống rồi chạy tới cạnh Ngô Đồng, tay nhẹ kéo ống tay áo của hắn hỏi "Thái tử ca ca huynh sao vậy?" Ngô Đồng không trả lời câu hỏi của A Đoàn, tay phải nắm lấy tay nàng, mắt không rời khỏi khối ngọc bội màu đỏ trên cổ Hứa Tâm Dao.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 39

Editor: huyetsacthiensu

Muốn miếng ngọc bội này là bởi vì muốn cùng hắn có một chút liên quan, bây giờ lại bị người mình luôn nhớ nhung lạnh nhạt đòi lại. Hứa Tâm Dao không biết miêu tả tâm trạng của mình thế nào, toàn thân như tiến vào hầm băng, rét lạnh thấu xương, cả người cứng ngắc.

Trong nhất thời không có bất kỳ động tác nào.

Trần thi cũng ngây ngốc, không biết vì sao mọi chuyện lại trở thành như thế này? Miếng ngọc bội này tuy rằng trước đây được tìm cho A Đoàn, nhưng mà nàng không đeo, hơn nữa nàng cũng có miếng tốt hơn. Thân là mẹ ruột, tất nhiên có quyền xử lý đồ vật của A Đoàn, chỉ là một miếng ngọc bội không cần nữa, vì sao Thái Tử lại tức giận lớn như vậy?

Nhìn về phía A Đoàn, A Đoàn túm lấy tay Thái Tử, cúi đầu, làm như không thấy những chuyện đang xảy ra…

Cho dù A Đoàn cùng mình thời gian ở chung không dài, nhưng mà đây là con gái của mình, Trần thị tin rằng A Đoàn không phải là người thờ ơ đối với người nhà đang gặp chuyện không may, tất nhiên phải có nguyên nhân gì đấy mà mình không biết. Nhưng mà nhìn Hứa Tâm Dao bộ dáng đáng thương, dù sao cũng là mình cho nàng.

Lên tiếng, ăn ngay nói thật,

“Ngọc bội kia là ta cho nàng.”

https://thuviensach.vn

nói xong nghi ngờ nhìn về phía Ngô Đồng, ba huynh đệ cũng không biết vì sao hắn lại tức giận. Ngược lại, hôm nay Hứa Tĩnh Ngữ lại thành thật đứng ở một bên không làm cái gì nhiễu loạn. Rất vất vả mới được bỏ cấm túc nên sống yên ổn vài ngày, hơn nữa, hôm nay bản thân không cần làm cái gì, đồ ngốc Hứa Tâm Dao có thể tự tìm chết.

Chỉ cần chờ xem kịch vui là được.

Ngô Đồng mặt vẫn không chút thay đổi nhìn Hứa Tâm Dao, tay cũng không rút về. Lúc này nghe được lời của Trần thị, thu tay xoay người lại, vừa muốn lên tiếng lại bị A Đoàn cướp lời.

“Là ta!”

“Bởi vì lần trước ta thấy miếng ngọc bội thật đẹp, trở về nói với Thái Tử ca ca vài câu.”

A Đoàn nắm chặt tay Ngô Đồng, lớn tiếng nói. Cắn cắn môi, hô hấp cũng trở nên dồn dập, nhìn về phía Hứa Tâm Dao. “Nhị tỷ, là ta không tốt, chỉ tại ta cảm thấy ngọc bội quá đẹp, mẫu thân không nói với ta đã cho ngươi, tâm trạng có chút không tốt, oán trách vài câu, tỷ không nên tức giân được không?”

Ngô Đồng cúi đầu, tay của mình cũng bị A Đoàn nắm đỏ.

Cúi người ôm người lên úp mặt vào trước ngực, đưa tay đè cái đầu không nghe lời lại, không muốn nàng nhin những chuyện đang xảy ra. Đối với nghi ngờ của mọi người, từng câu từng từ nói rõ ràng “Đồ vật của A Đoàn, cho dù không cần nữa, cũng không phải ai cũng có thể lấy, phu nhân hãy nhớ rõ điều này.”

nói xong không nhìn mọi người đang có vẻ mặt khác nhau, quay đầu nhìn về phía Giang Vạn Lí. Giang Vạn Lí ngầm hiểu, tiến lên đi tới trước mặt Hứa Tâm Dao, cũng không nói lời nào, chỉ lấy khăn tay ra để trên tay,

https://thuviensach.vn

sau đó hai tay hướng lên trước, chờ Hứa Tâm Dao tự mình tháo ngọc bội xuống.

Hứa Tâm Dao tò mò nhìn vào cổ mình, vẫn không tha. Dù vậy, vẫn không nghĩ ra nên làm như thế nào? Nhìn về phía đại bá mẫu vừa lên tiếng cầu cứu, nhưng mà Trần thi đã cúi đầu.

Vừa rồi lên tiếng, chỉ vì thấy miếng ngọc bội kia đúng là do mình cho. Chỉ để chứng minh điều này, những cái khác Trần thị sẽ không nhúng tay vào. Ba huynh đệ ở bên cạnh, thậm chí Đại bá phụ, phụ thân mình, tất cả đều bàng quang, rũ mắt không nhìn mình.

Ngoại trừ Hứa Tĩnh Ngữ.

Hứa Tâm Dao không cần nghĩ cũng biết, ánh mắt của nàng ta có gì tốt chứ?

Đương nhiên là xem kịch vui.

Cắn chặt môi dưới để nước mắt không chảy ra, chậm rãi tháo ngọc bội đặt lên phía trên khăn gấm. Giang Vạn Lí cẩn thận bọc kỹ lại, hai tay dâng lên cho Ngô Đồng. Ngô Đồng không nhận lấy, cúi đầu nhìn A Đoàn, A Đoàn đã không đấu tranh nữa, ghé vào trên người hắn không nói, mắt trừng to không biết đang nghĩ cái gì.

Ngẩng đầu nhìn mọi người còn đang im lặng.

Ôm A Đoàn cong người xuống.

“Hôm nay là ta không đúng, quấy rầy cả nhà đang vui vẻ, phu nhân không nên để ở trong lòng.

Thái Tử đang giải thích? Thậm chí còn khom người sao?! Nhận thức được điều này, Trần thị ngây ngốc tại chỗ. Ngoại trừ Hoàng thượng, Hoàng

https://thuviensach.vn

hậu, sợ là không có mấy người được hưởng thụ sự đối xử như này đâu. Bận rộn muốn đứng lên nói không cần, Ngô Đồng lại lui về sau một bước nhỏ, cúi đầu nhìn A Đoàn trong ngực.

“Ta đưa nàng về phòng trò chuyện, đến lúc ăn cơm thì đi ra.”

nói xong thì xoay người rời đi, Giang Vạn Lí vội vàng đuổi theo, để lại mọi người với những sắc mặt khác nhau.

Cả đường không nói chuyện đi tới phòng của A Đoàn, Giang Vạn Lí chờ hai người vào phòng thì lập tức lui ra đóng cửa phòng, đứng canh ở cửa.

Đặt A Đoàn ngồi ở trên ghế, hai người mắt to trừng mắ nhỏ.

“Nàng vì sao lại nói dối?”

“Ca ca vì sao lại xin lỗi?”

Hai người cùng lúc đặt câu hỏi.

Nếu là trước đây, mỗi lần Ngô Đồng lẳng lặng nhìn A Đoàn, không cần tức giận, nàng cũng sẽ rất nhanh khai báo ra. Lần này lại khác, A Đoàn trừng mắt nhìn Ngô Đồng ngồi đối diện, khuôn mặt nhỏ nhắn không chịu khuất phục. Vậy mà lần này lại là Ngô Đồng đầu hàng trước, ngồi xổm xuống trước mặt A Đoàn, hơi ngửa đầu nhìn nàng,

Đưa tay sửa sang tóc trước trán nàng.

”Bọn họ là người nhà của nàng, ta đương nhiên phải tôn trọng, là do ta không đúng trước, nhận sai thì sao chứ?”A Đoàn không ngốc, làm sao có thể không đoán ra nguyên nhân này chứ.

“Nhưng mà rõ ràng muội đã nói, là lỗi của muội, vì sao huynh còn muốn thừa nhận chứ?”

https://thuviensach.vn

Chính là vì ấn tượng đối với miếng ngọc bội này rất sâu, nên A Đoàn biết miếng ngọc bội này quan trọng với Thái Tử ca ca như thế nào, lại được đeo ở trên người nhị tỷ! Khi đó muốn trở về, hoặc là do tư tâm hoặc là bởi vì tỷ tỷ xinh đẹp trên bức tranh kia, dù sao cũng thật sự muốn trở về.

Nhưng mà mẫu thân đã nói, là nàng cho.

Muốn hỏi nhưng không dám hỏi, lại sợ Thái Tử ca ca biết miếng ngọc bội kia ở trong tay nhi tỷ. Trong lòng cũng cầu mong may mắn, mình về nhà cũng không gặp được nàng, cho dù Thái Tử ca ca đến chơi cùng mình, chắc một lần cũng sẽ không gặp đâu. Sinh nhật năm trước của mình, nhị tỷ cũng không tới.

Thầm mong may mắn như vậy, nhưng lại quên mất!

Thầm oán mình mỗi ngày chỉ lo chơi, sự việc quan trọng như vậy cũng có thể quên!

“Cho nên vẫn là câu hỏi kia, vì sao nàng lại nói dối?”

Ngay lúc đó, trừ lúc ban đầu Ngô Đồng tức giận về sau mặt vẫn không thay đổi, ai cũng biết hắn không vui nhưng cũng không nghĩ đến cái khác. Nhưng mà A Đoàn không như vậy, lúc ấy A Đoàn vẫn lôi kéo tay Ngô Đồng, biết rõ cảm xúc của Ngô Đồng thay đổi lớn như thế nào.

Khóc nức nở “Lúc ấy Thái Tử ca ca đang run, muội cầm lấy tay huynh, huynh vẫn run.”

“Là muội không đúng, nê nói cho huynh ngay từ đầu, muội cũng biết nhị tỷ không phải vị tỷ tỷ xinh đẹp trên bức tranh, nhưng mà miếng ngọc bội kia là do phụ thân làm cho muội, muội cũng không biết vì sao Thái Tử ca ca lại vẽ lên bức tranh, muội còn nghĩ có phải là hai miếng ngọc bội giống nhau như đúc không.”

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa khóc.

“Tuy rằng nói dối nhưng là muội không đúng, nếu như muội với huynh sớm một chút, chuyện ngày hôm nay sẽ không xảy ra.”

“Mẫu thân sẽ không tức giận, các ca ca sẽ không hiểu lầm huynh, đều là lỗi của muội.”

“không khóc.” Ngô Đồng đứng dậy ôm A Đoàn vào trong ngực mình.

Tiểu nha đầu ghé vào ngực mình, thở không ra hơi, rất ủy khuất, làm Ngô Đồng đau lòng lại bất đắc dĩ. Đau lòng vì nàng hiểu chuyện, bất đắc dĩ vì còn nhỏ như vậy mà luôn ôm mọi chuyện vào người mình.

“Hôm nay nàng là Tiểu Thọ tinh, khóc như con mèo như vậy, người bên ngoài sẽ cười nàng.”

A Đoàn không để ý tới, vẫn không ngừng khóc.

nhẹ nhàng vỗ lưng A Đoàn, hi vọng nàng dễ chịu một chút.

“Hôm nay nàng nói như vậy, nếu mẫu thân nàng tưởng thật thì làm sao? Nhỡ người tức giận cho rằng nàng không hiểu chuyện, các ca ca của nàng cũng vậy thì nàng sẽ làm như thế nào?”

“Còn có nhị tỷ nàng, về sau nàng làm sao đối mặt được với nàng ta đây?”

“Mẫu thân sẽ không trách muội, các ca ca cũng sẽ không!” A Đoàn ngẩng mạnh đầu, không chút do dự nói.

Ngô Đồng tất nhiên biết điều này, chỉ muốn chuyển dời sự chú ý của nàng mà thôi. Thấy nàng quả nhiên mắc câu, đưa tay lau nước mắt trên mặt nàng đi. “Vậy còn nhị tỷ của nàng? Chuyện hôm nay ủy khuất nhất là nhị

https://thuviensach.vn

tỷ nàng, nàng còn nói nguyên nhân là do nàng, vậy về sau nàng làm sao đối mặt được với nàng ta?”

trên lông mi A Đoàn còn vương giọt nước mắt, nghe được lời này cả khuôn mặt đều nhăn lại. Suy nghĩ thật lâu mới ủy khuất nói “không biết…” Lúc ấy đầu óc nóng lên, không muốn mẫu thân hiểu lầm Thái Tử ca ca, không nghĩ tới chuyện này!

Tuy chuyện ngày hôm nay cảm thấy có chút áy náy với Trần thị và những người khác, quấy rầy bọn họ vui vẻ, nhưng mà đối với Hứa Tâm Dao thì một chút cũng không. Ngô Đồng nghiêng đầu suy nghĩ một chút cười nói “Ta cũng không biết làm như thế nào đâu. Nhưng ta biết một câu, không nghĩ ra được cách giải quyết việc gì, hãy để thời gian giải quyết đi.”

“Nếu nàng không biết làm thế nào đối mặt với nhị tỷ nàng, vậy thì trước hết không cần nhìn thấy nàng ta là được.”

“Dù sao nàng cũng thường nói, nhị tỷ nàng không nhìn đến nàng, chắc nàng ta cũng không muốn gặp nàng.”

“Nếu đã như vậy, thì chỉ cần không lui tới là được.”

Thân mật với Hứa Tâm Dao cũng không phải chuyện tốt.

Nghe thấy những lời này, A Đoàn cúi đầu suy nghĩ. Mặc dù nhị tỷ tốt hơn đại tỷ nhiều, nhưng mà A Đoàn lại cảm thấy khách khí nhiều hơn. Đúng vậy, rất khách khí, không giống người thân chút nào, thậm chí còn không bằng Hoàng hậu nương nương thân mật với những tỷ muội khác trong cung. A Đoàn cũng từng nghĩ đến, có phải nhị tỷ ghét mình hay không?

Hôm nay lại xảy ra chuyện như vậy, nếu đung là nhị tỷ ghét mình thì sẽ càng ghét hơn.

https://thuviensach.vn

Vô cùng khổ não thở dài một hơi, bất đắc dĩ nói “Được rồi, cũng chỉ có thể như vậy…”

Ngô Đồng rất hài lòng với kết quả này, A Đoàn là đứa bé ngoan nói được làm được, nếu nàng đã nóikhông gặp, về sau nhất định sẽ không chủ động gặp mặt. không sợ nàng về nhà sẽ thân mật với Hứa Tâm Dao như kiếp trước. Vừa định khen nàng hai câu, nhưng mà nhìn hốc mắt nàng vẫn còn phiếm hồng nghĩ đến một việc.

Dừng một chút, giả vờ như không để ý hỏi.

“Miếng ngọc bội kia để ở chỗ nàng hay để ta giữ?”

Môi mím thành một đường, bình tĩnh nhìn ánh mắt A Đoàn, tay phải lặng lẽ đưa ra sau lưng A Đoàn, nắm thành quyền.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 40

" Ngọc bội?" A Đoàn ngây cả người, trực tiếp hỏi lại " Vì sao lại muốn đưa lại cho muội ngọc bội này?" Tuy rằng a nương nói khối ngọc bội kia đã từng là của mình, nhưng mà hiện tại chủ nhân cũng không phải mình nha. Đôi mắt to đen lung liếng nhìn qua, ánh mắt trong veo.

Ngô Đồng rủ mi mắt xuống, khụ một tiếng, có chút khô khốc, sau lưng tay nắm chặt chưa từng buông lỏng.

" không phải muội nói, muội cũng rất thích khối ngọc bội kia sao...."

Trong thâm tâm, Ngô Đồng cũng không hi vọng A Đoàn đem ngọc bội lấy lại. Khối ngọc bội này đối với Ngô Đồng mà nói, phía sau ẩn chứa ý nghĩa quá tàn khốc, tàn khốc đến nỗi nghĩ đến thôi cũng phí công. Chỉ là chủ nhân của ngọc bội kia là A Đoàn, tuy rằng bản thân nàng không cho là vậy. sẽ không đem ý nguyện của mình đặt lên người A Đoàn, nếu nàng vẫn thích như trong lời nói.....

A Đoàn cùng Ngô Đồng chung sống mấy năm nay, có lúc theo trực giác sẽ có thể biết hắn vui hay không vui.

Giống như hiện tại, sắc mặt Thái tử ca ca nhu hòa mặt mày như họa, nhưng mà A Đoạn lại cảm giác được hắn không muốn.

Đúng vậy, không muốn.

Miệng vểnh lên, lại hỏi " Chẳng lẽ Thái tử ca ca muốn đem ngọc bội giữ lại cho tỷ tỷ xinh đẹp kia?" Vừa ngừng lại nước mắt như viên ngọc nhỏ

https://thuviensach.vn

muốn tuôn ra tới nơi, chỉ cần Ngô Đồng dám không trả lời, sẽ lập tức khóc.

Bất đắc dĩ cười nhẹ, nắm đấm căng thẳng liền thả lỏng. Chính mình một lòng một dạ rối rắm như là chờ phán quyết, kết quả đổi lấy là không biết nên khóc hay cười. Mềm lòng nhéo nhẹ lên chóp mũi nhỏ của A Đoàn, tiểu nha đầu ghen tị, ăn dấm với "" chính mình"".

A Đoàn đang không vui, làm gì còn tâm tư chơi đùa! Cho dù Thái tử ca ca đang cười rất đẹp cũng không được!

Khuôn mặt nhỏ nhắn làm bộ mặt hung dữ "" Chính huynh nói, muốn hỏi gì liền hỏi, hiện tại ma trả lời, không được cười!""

Lắc đầu, vẫn không nhịn được cười "" không phải giữ lại cho tỷ tỷ xinh đẹp""

Lại không nói ngọc bội kia rốt cuộc lấy lại để làm gì, tuy vậy A Đoàn rất hài lòng. Bởi vì trước giờ Thái tử ca ca đều nói chuyện giữ lời, hắn sẽ không nói dối. Về phần nguyên nhân đến cùng vì sao, đã ném qua bỏ đi, sẽ chờ khi trưởng thành rồi biết, nước mắt muốn chảy ra lập tức đã thu trở về.

Vừa định vênh váo nói vài câu, kết quả bụng đột nhiên phát ra âm thanh.

A Đoàn nhướn mày, trực tiếp ấn bụng nhỏ của mình.

" Muội đói bụng....."

" Ha ha ha." Ngô Đồng không thể kìm nén cười ra tiếng, kéo A Đoàn vào trong ngực xoa nắn giày vò.

Nha đầu ngoan như vậy, sao có thể buông tay được.

Hai người trở lại chính sảnh thì một mặt cười tươi như hoa, một mặt nhu hòa sủng nịnh, liếc mắt một cái liền biết bầu không khí rất tốt. Điều

https://thuviensach.vn

này làm cho tâm tình chờ đợi của Trần thị cùng ba huynh đệ buông lỏng xuống. Tuy rằng A Đoàn tự nói nguyên nhân nhưng bọn họ không tin, khẳng định là Thái tử có nguyên do khác.

Lại không dám hỏi trực tiếp, hiện tại nhìn thấy bọn họ hòa hợp, cũng buông lỏng tâm tình. Trần thị sửa sang xong tâm trạng, tiến lên cười tiếp đón hai người ngồi vào vị trí dùng cơm, A Đoàn đi theo Trần thị về lại bàn tiệc, không nhìn đến nhị tỷ tỷ, ngay cả đại tỷ tỷ cũng không quan tâm. Hứa Tiêu Nhiên vẫn chú ý động tĩnh của A Đoàn, cứ tưởng rằng nàng sẽ hỏi, ngay cả cách viện cớ cũng đã nghĩ xong.

Nhưng mà A Đoàn nhìn một cái rồi tiếp tục cùng nương nói chuyện, căn bản không có ý muốn hỏi.

Thấy thế, cũng không để ý nữa, xoay người đi đến bên cạnh đại lão gia ở bên kia bàn tiệc.

A Đoàn còn nhỏ không thể uống rượu, các nô tài tâm phúc đều biết. Lấy nước thay rượu, xếp thành hàng đi tới chúc mừng A Đoàn, bắt đầu từ lão gia nô, nói ra lai lịch tuổi tác với A Đoàn, cứ như vậy thẳng một đường tới cuối, mất nửa canh giờ.

trên vũ đài đã bắt đầu khởi xướng hát hò, là thời điểm A Đoàn đại náo thiên cung, khắp nơi đều náo nhiệt bầu không khí, Ngô Đồng như có như không liếc mắt nhìn A Đoàn bên kia một cái, thấy nàng cười vui vẻ, nhớ tới nàng vừa rồi ní đói bụng, nhướn mày muốn đứng dậy lị bị Hứa Tiêu Nhiên ở bên cạnh đè xuống bả vai.

" Thái tử không cần lo lắng, nương đã cho nàng ấy ăn rất nhiều thức ăn, sẽ không làm A Đoàn đói bụng.""

không chỉ mỗi Ngô Đồng để ý A Đoàn, bên này thời điểm ấy Hứa Tiêu Nhiên cũng chú ý đến động tĩnh của A Đoàn. Ngô Đồng gật đầu, nhìn thoáng qua nụ cười nhạt của Hứa Tiêu Nhiên, vẻ mặt ảm đạm không rõ.

https://thuviensach.vn

Dùng qua bữa cơm chờ A Đoàn cùng Trần thị nói đủ lâu, Ngô Đồng mới dẫn nàng đi bãi tập ngựa.

Bãi tập ngựa này từng là biệt uyển của tiền triều hoàng gia trước, chỉ có người của hoàng tộc mới được đến nhưng là đến săn bắn. Khi hoàng thượng chấp chính nơi này liền mở rộng, mọi người ai cũng có thể đến. Hôm nay Thái tử muốn tới đây nên sớm đã biết tin tức, thật sớm đem người ngoài dọn sạch, làm tâm trạng Thái tử có thể thả lỏng.

Xuống xe ngựa, Ngô Đồng cùng người quản lý bãi tập nói chuyện, A Đoàn hoan hô vỗ tay một cái rồi chạy vội ra bên ngoài.

thật lớn!

hiện tại đã là giữa thu, dưới đất đều là lá cây khô vàng, liếc mắt nhìn nhìn đồng cỏ, có vẻ trống trải mênh mông. Nhưng mà A Đoàn lần đầu tiên nhìn thấy cảnh sắc như vậy, ở tong cung quen nhìn cảnh sắc phồn hoa, đột nhiên nhìn thấy loại không khí thê lương, cảm thấy lạ.

Chỗ này chạy đến chỗ kia sờ, sờ đến khi tiếng cười như chuông bạc cất lên.

Gió thu nhẹ nhàng, thổi loạn vạt áo Ngô Đồng, tóc A Đoàn cũng bị thổi rối bời, vậy mà nàng còn cười vui vẻ, chơi hăng say, thoạt nhìn giống nha đầu bị ngốc. Phất tay đáp lời cho hạ nhân đi xuống, khoanh tay lẳng lặng nhìn A Đoàn, nhìn nàng cười, nhìn mặt nàng, đột nhiên nghĩ tới bộ dạng nàng khi lớn lên.

Nghĩ tới đại hôn khi vừa vén khăn voan đỏ, khi ngượng ngùng cười.

Đều nói tân nương tử là lả thời khắc đẹp nhất cả đời của nữ tử. A Đoàn cũng vậy. Tân hôn là lúc A Đoàn, là nàng khi lớn lên khi sống trong thời kỳ vừa tối vừa sáng, dù cho đã đi theo mẫu hậu học nhiều năm như vậy, vẫn còn giữ nét khờ dại tươi sáng. Chỉ là khi đó mình là thiếu niên tự

https://thuviensach.vn

cao, Hoàng Hậu ngưỡng mộ trong lòng mình cho rằng đấy là điều đương nhiên.

Cũng không phải không quý trọng, chỉ là không đáp lại nàng thật nhiều, chỉ cảm thấy, nên như thế.

Khi động phòng uyển chuyển hầu hạ, phòng Hồng Tụ thêm hương, đem tĩnh lặng triền miên tràn đầy yêu thương, tình cảnh này cũng chưa bao giờ quên, khắc cốt ghi tâm. Đó là hồi ức nửa đời sau nhớ lại, A Đoàn đã đi rồi, bản thân lại cảm thấy nàng vẫn còn bên cạnh, càng nghĩ, chỉ có ký ức tốt đẹp nhất, đau lòng đến động lòng người.

không nghĩ tới, chính mình sai rồi. Trong trí nhớ nụ cười yếu ớt kia, cũng không phải thời điểm nàng thoải mái nhất. Vừa vén khăn voan, ngoại trừ nàng ngượng ngùng, đáy mắt còn có chờ đợi, bất an, run nhè nhẹ.

A Đoàn, cũng có lúc cười to vui vẻ, chỉ là mình bỏ lỡ, kiếp này mới có thể nhìn thấy.

A Đoàn giống như ngựa non thoát cương điên một trận mới dừng lại, sau đó trực tiếp đặt mông ngồi trên mặt đất, không ngừng thở dốc, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rực, còn đang không ngừng cười. Nghỉ một hồi chớp chớp mắt, Thái tử ca ca đâu? Suy nghĩ đến đây, tay đã chống dưới đất muốn đứng dây.

Kết quả vừa động một chút, kinh ngạc nhìn đột nhiên vó ngựa màu đen xuất hiện. Khẽ nhếch miệng chậm rãi ngẩng đầu, là một tuấn mã toàn thân ngăm đen, thấy A Đoàn nhìn nó, ngửa đầu phát ra tiếng phì phì trong mũi, vó ngựa cũng nâng lên. A Đoàn ngây khuôn mặt nhỏ, từ từ chuyển mông mình về phía sau...

" Ha."" Phía trên truyền đến tiếng cười khẽ.

https://thuviensach.vn

"Thái Tử ca ca!" Bĩu môi một cái dáng vẻ tủi thân, con ngựa này thật lớn thật là dọa người, so sánh với An Dương Tiểu Hồng một chút cũng không giống!

Tiểu Hồng vừa xinh xắn vừa ngoan, lấy can đảm đi sờ đầu nó lúc thì nó có thể thẹn thùng, còn có thể trốn sau người khác. Dáng vẻ không giống như con ngựa này, nhìn một cái có thể thấy cơ bắp mạnh mẽ, nếu con ngựa này đạp người mình, nhất định sẽ đạp thành bánh thịt. Nghĩ tới điều này, khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn như trước, chỉ là yên lặng tăng nhanh tốc độ lùi về sau.

Ngô Đồng nhìn A Đoàn sợ thành như vậy còn cố giả vờ bình tĩnh, hoàn toàn bị lấy lòng, ở trên ngựa cười to. Kéo dây cương, một cái xoay người liền từ trên ngựa nhảy xuống, vỗ vỗ đầu ngựa đi tới chỗ A Đoàn đang ở thật xa, đưa tay bóp bóp mặt nàng.

" Muốn cưỡi không?"

Tầm mắt A Đoàn thủy chung không rời khỏi tuấn mã, nghe vậy thành thật lắc đầu " không dám."

không phải không muốn cưỡi, mà là không dám cưỡi. Nếu đã không phải không muốn, vậy thì tốt rồi.

Chống đầu gối đứng dậy, cũng đem A Đoàn từ mặt đất kéo dậy, A Đoàn đứng lên nháy mắt liền trốn sau lưng Ngô Đồng. Ngô Đồng đưa tay xoa xoa đầu nàng, thoáng dùng sức lôi kéo nàng đi tới tuấn mã bên cạnh. Sờ đầu ngựa cúi đầu nhìn A Đoàn giới thiệu " Đây là A Mặc, là bạn của ta, khi 8 tuổi phụ hoàng đã đưa cho ta"

Nghe được Ngô Đồng gọi tên nó, đầu ngựa ngửa lên, lại một lần phát ra tiếng phì phì trong mũi, sau đó cúi đầu, cọ và lòng bàn tay Ngô Đồng.

https://thuviensach.vn

A Đoàn cẩn thận thăm dò, nhìn A Mặc khai hỏa mũi lại muốn trốn về, nhưng nhìn thấy bộ dạng nó cọ vào tay Ngô Đồng, vừa mới còn hung dữ, lúc này lại thây đổi ngoan ngoãn như vậy.

" Bạn?"

" Đúng vậy, lúc đến bên cạnh ta nó vẫn là ngựa non, chưa thành niên lại dã tính khó thuần, ta hao tốn thật nhiều thời gian mới thuần được nó. Nó ở bên ta lớn lên, mấy năm nay mỗi khi săn bắn, đều là nó ở bên ta.""

Toàn thân A Mặc tối đen lại là bảo mã tốt nhất (BMW), phụ thân nó là Mã Vương trên thảo nguyên xa xôi. Tuy rằng lúc đưa đến bên cạnh Ngô Đồng nó còn là ngựa non, lại so với ngựa non bình thường hung dữ hơn nhiều. Lúc ấy Ngô Đồng tuổi cũng nhỏ, quả thật hao tốn nhiều thời gian mới chiếm được lòng tin của nó.

nói xong cũng mặc kệ A Đoàn ngây người, hai tay ôm lấy, trực tiếp dùng sức, đem A Đoàn ôm lên lưng ngựa.

A Đoàn chợt bị ôm lên ngựa, hoảng hốt sợ hãi, đúng lúc A Mặc tung vó, khí lực rất lớn, A Mặc không thoải mái lắc đầu, thân mình cũng run run, tưởng rằng đem A Đoàn hẩy xuống. A Đoàn còn không kịp kinh hãi, Ngô Đồng vỗ vỗ thân A Mặc liền an tĩnh lại, tuy rằng vẫn không thoải mái lắc đầu.

Xoay người lên ngựa.

Hai tay giữ chặt dây cương đem A Đoàn ôm vào trong ngực. Khom người cằm dựa vào bả vai A Đoàn, cảm thấy nàng hơi run, thấp giọng trấn an " không phải sợ, có ta ở đây."" Ôn hòa hô hấp bên tai, A Đoàn nghiêng đầu nhìn ánh mắt Ngô Đồng, bình tĩnh nhìn một hồi lâu, chậm rãi buông lỏng tay ra.

" thật ngoan" Cúi đầu hôn hai má A Đoàn.

https://thuviensach.vn

Lại ngẩng đầu hăng hái, híp đôi mắt ngẩng đầu nhìn về phía xa.

" Ngồi yên.""

Hai chân thúc vào bụng ngựa, roi giương lên, A Mặc chi nâng cao người mình một cái, sau đó nhanh chóng chạy.

Hai bên cảnh sắc không ngừng lui về phía sau, tầm mắt A Đoàn có chút trôi nổi nhìn không rõ, A Mặc chạy thật nhanh. Mỗi khi xóc nảy đều làm cho A Đoàn tưởng mình sẽ rơi xuống, nhưng mà lúc ấy hai bên cánh tay cùng lồng ngực sau lưng sẽ đem nàng che chở chặt chẽ.

không phải sợ, có ta ở đây.

A Đoàn hơi hơi ngửa đầu nhìn giống như mặt trời ngày càng gần, đột nhiên bay qua một đám chim nhạn. A Mặc giống như càng thêm hưng phấn, không cần Ngô Đồng vung roi liền tự mình đẩy nhanh tốc độ, giống như muốn vượt qua chim nhạn vậy. Từ đầu A Đoàn lên ngựa vẫn mím chặt môi giờ chậm rãi buông lỏng ra, thậm chí nhắm mắt cảm nhận tốc độ của gió.

An Dương, ta cũng thích cưỡi ngựa.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 41

Editor: Tống Thiên Ân

Hôm nay A Đoàn vừa vui vừa không vui.

Vui vì được chơi cả ngày cùng Thái tử ca ca, còn được tặng Tiểu Bạch đẹp hơn nhiều so với Tiểu Hồng. không vui chính là mông có chút đau...

không biết có phải vì lí do đó hay không mà buổi tối khi tham gia Trung thu yến trong cung, A Đoàn không ngừng uốn qua uốn lại, ngồi kiểu gì cũng không thoải mái, thậm chí còn bị Hoàng hậu nương nương nhìn mấy lần. Mọi lần tham gia yến hội đều ngồi cùng một chỗ với An Dương nên Hoàng hậu nương nương cũng thường xuyên nhìn về phía này.

Nhưng tại sao hôm nay lại cảm thấy có gì đó không đúng, không phải nhìn An Dương mà là nhìn mình sao?

Lúc An Dương kéo A Đoàn lại, không hề do dự mà đánh lên mông A Đoàn một cái. A Đoàn mở to hai mắt, thiếu chút nữa là nhảy dựng lên, đánh một cái lên móng vuốt của An Dương "Ngươi làm gì vậy!"

An Dương kinh ngạc nhướng mày, khom người xuống nhìn mông A Đoàn.

"Ta đã sớm muốn hỏi ngươi, ngươi làm sao vậy? Hôm nay ngươi cứ cựa quậy mãi, như có rận trên người vậy, mẫu hậu cũng đã nhìn ngươi rất nhiều lần." không chỉ A Đoàn phát hiện mà ngay cả An Dương cũng biết

https://thuviensach.vn

rồi. A Đoàn chưa kịp trả lời thì An Dương lại nói tiếp "không lẽ ca ca đánh ngươi sao?"

"Lúc nãy ta nhìn thấy ca ca đang cười!"

hắn đương nhiên là cười rồi! Là mình năn nỉ cười ngựa vòng quanh nhiều vòng, Thái tử ca ca nói cười nhiều người sẽ đau nhức, hắn tất nhiên là muốn chế giễu! Nhưng những lời này không dám nói cho An Dương nghe. An Dương biết rõ hàng năm sinh nhật Thái tử ca ca đều mang mình ra ngoài chơi nhưng không biết hôm nay đi cưỡi ngựa nha!

Liếc nhìn An Dương vẫn mặc kị trang như trước, A Đoàn lặng lẽ chôn bí mật này vào lòng.

Thấy A Đoàn nãy giờ không nói gì, An Dương sốt ruột, mày liễu nhíu chặt "Wow, ca ca đánh nữ nhân? Hơn nữa còn là đánh ngươi?!! Ta đi tìm hắn nói chuyện!" Lời còn chưa nói hết người đã xoay lại muốn đuổi theo Ngô Đồng. A Đoàn vội vàng nhào đến chỗ An Dương, trực tiếp ôm ngang hông An Dương không cho đi.

"Buông ra, hôm nay ta muốn cho hắn một bài học!"

"hắn nghĩ hắn là nam nhân nên có thể đánh ngươi sao?"

Lúc này mọi người đều đã về, An Dương với A Đoàn lại đi cuối nói chuyện, xung quanh toàn là cung nữ thái giám, nghe được lời An Dương nói chỉ dám cúi đầu không lên tiếng. A Đoàn vừa vui vừa chột dạ, vui vì An Dương thực sự coi mình là bạn tốt, chột dạ vì mình vẫn không dám nói cho nàng chuyện hôm nay.

Ghé vào tai An Dương nói nhỏ "không phải đâu, hôm nay ta mới bị ngã..."

An Dương ta sai rồi, sau này ta sẽ đối xử với ngươi thật tốt!

https://thuviensach.vn

"thật sao?" An Dương nghi ngờ hỏi.

"thật!" không ngừng gật đầu.

Nhìn A Đoàn một lúc mới miễn cưỡng tin nàng đang nói thật.

"Được rồi, ta cũng biết ca ca không có khả năng đánh ngươi, hắn đối với ngươi tốt như vậy, hận không thể hái trăng hái sao xuống cho ngươi, làm sao có thể đánh ngươi được."

"Vậy ngươi nhanh trở về nghỉ ngơi đi, ta cũng về đây, mấy hôm nay đều ngủ không ngon."

nói xong cũng không đợi A Đoàn trả lời đã phất tay đi ra ngoài, vừa đi vừa ngáp. Nếu hôm nay không phải là Trung thu yến nàng đã không đến đây rồi, không có gì thú vị, chỉ nhìn một đống người ăn cơm sau đó ngắm trăng, còn không bằng đi ngủ. Mấy ngày nay vì làm Phấn Đô Đô cho A Đoàn mà đã rất lâu không được ngủ một giấc ngon rồi.

A Đoàn nhìn bóng lưng An Dương ngày càng đi xa, trong lòng cực kì áy náy.

Lúc A Đoàn đi ra ngoài, ngoại trừ nô tài thì những người khác đã đến nơi rồi, dẫn người đi ra thì thấy trước cửa ra vào có một người đang đứng chắp tay, đầu hơi ngửa lên ngắm trăng. A Đoàn không cần nhìn cũng biết đó là ai, nhất định là Thái tử ca ca! Muốn chạy tới nhưng mông truyền đến từng trận đau đớn...

Chậm rãi đi từng bước một.

Ngô Đồng quay lại, thấy mặt A Đoàn nhăn lại thành một nắm nhỏ thì nở nụ cười, bước lên hai bước đem người đang đi đến bế lên, thấp giọng hỏi "Còn rất đau?" A Đoàn đáng thương vâng một tiếng, sau đó khong

https://thuviensach.vn

được tự nhiên mà vặn vẹo thân thể nhỏ nhắn "Thái tử ca ca huynh thả muội xuống, muội có thể tự đi được."

A Đoàn được Ngô Đồng ôm đã thành thói quen, nhưng chỉ được ôm tại Đông cung hoặc nhà của A Đoàn. Như hôm nay trực tiếp ôm về đến nhà rất ít khi xảy ra. Hoàng hậu nương nương nói trước kia lúc 3 tuổi thì có thể làm như vậy, nhưng từ khi A Đoàn biết đi thì không thể ôm trước mặt người ngoài nữa.

Ngô Đồng trực tiếp vỗ vào mông A Đoàn một cái, tiểu nha đầu lập tức ngừng giãy dụa, nằm sấp không nhúc nhích. Lại nghiêng đầu nhìn, cái miệng nhỏ đã trề ra rồi. Ngô Đồng vừa đi vừa khẽ ngẩng đầu, đêm nay ánh trăng không sáng, đã bị mây che gần hết, chỉ có thể nhìn thấy hình tròn như ẩn như hiện.

"Hôm nay rất vui sao?"

Có lẽ do đêm quá yên tĩnh hoặc do ánh trăng làm lòng người cảm thấy dễ chịu hơn mà giọng của Ngô Đồng cũng nhuốm vẻ mờ ảo.

"Vui!" A Đoàn không chút do dự trả lời. Dừng lại một chút rồi nói "Chỉ là cảm thấy thật có lỗi với An Dương, biết rõ là An Dương thích cưỡi ngựa như vậy mà vẫn chưa nói cho nàng biết."

Giọng tiểu nha đầu có chút buồn bã, mắt Ngô Đồng vẫn nhìn về phía trước, tay thì đưa lên vỗ nhẹ vào đầu A Đoàn.

"không sao, lần sau lại cho nàng và An Dương đi."Là cho đi, không phải dẫn đi.

"thật sao?" A Đoàn chống hai tay lên bả vai Ngô Đồng, nhìn mặt Ngô Đồng vui vẻ hỏi, dưới ánh trăng, đôi mắt to tròn tỏa sáng lấp lánh. Ngô Đồng gật đầu, trong đêm tối nên nhìn không rõ nét mặt. A Đoàn cũng không phát hiện, vui vẻ thơm một cái lên mặt Ngô Đồng.

https://thuviensach.vn

"Thái tử ca ca là tốt nhất!”

Hôm nay là Trung thu nên trong cung đương nhiên đã được trang trí đẹp đẽ, chỉ cần hơi liếc mắt là đã có thể thấy được cái đèn lồng to màu đỏ treo hai bên đường, phía dưới lại có đủ loại hoa cúc đầy màu sắc. A Đoàn ghé vào vai Ngô Đồng nhìn những cây hoa cúc, không đẹp như ban ngày, ban đêm từ trên nhìn xuống có cảm giác lạnh lẽo.

Người bất giác run rẩy.

Ngô Đồng tưởng nàng lạnh liền đem suy nghĩ trong đầu ném qua một bên, đưa tay kéo áo choàng trên người A Đoàn kéo lại, nhanh chóng đi về phía Đông cung. Chỉ khoảng nửa khắc, đoàn người đã đến Đông cung, A Đoàn cho rằng Ngô Đồng sẽ như những lần trước được đưa về phòng ngủ của mình sau đó dỗ mình ngủ.

Hôm nay sao lại đi về tẩm cung của Thái tử ca ca? A Đoàn không hiểu gì ngồi trên giường của Ngô Đồng, không được tự nhiên cựa quậy. không phải vì mông đau, mà là không quen đến tẩm cung của Thái tử ca ca. Thái tử ca ca hình như rất thích màu đen, ngay cả chăn đệm cũng là màu đen.

Cúi đầu nhìn cái váy màu xanh nhạt trên người mình, lại quay qua nhìn màn che màu đen.

Cảm giác có chút không hợp nhau...

Ngô Đồng ngồi xổm trước mặt A Đoàn giúp nàng cởi giày. Ngẩng đầu nhìn A Đoàn có chút không tự nhiên, yếu ớt cười.

"Hôm nay ngủ cùng Thái tử ca ca được không?"

Ngủ cùng với Thái tử ca ca rất bình thường, phần lớn đều là Thái tử ca ca ngủ cùng mình, hắn dỗ mình ngủ xong mới quay về tẩm cung của mình, ngủ lại tẩm cung của Thái tử ca ca, hôm nay là lần đầu tiên. A Đoàn không

https://thuviensach.vn

biết vì sao, có cảm giác hôm nay Thái tử ca ca rất lạ, đặc biệt sau khi Thái tử ca ca một mình nói chuyện với Hoàng hậu nương nương gần nửa canh giờ.

Vốn muốn hỏi nhưng lại lập tức bị mang đi yến hội.

Hai tay chống bên giường, chân đung đưa.

"Thái tử ca ca kể chuyện hải ngoại cho muội nghe đi!"

"Ở đó nữ nhân có thể tự mình đưa hưu thư, còn có thể ra ngoài làm việc nữa."

Ngô Đồng thích đọc sách, cả hai đời đều thích. Nước ngoài, hải ngoại, những chuyện kì lạ cũng thích xem. Ngô Đồng cũng không tự mãn cho rằng quốc gia của mình là mạnh nhất nên thường xuyên sưu tầm những điều có ích từ các nước khác, cũng thường xuyên thỉnh giáo các giáo sĩ từ ngoài. Sở thích đọc sách của Ngô Đồng và A Đoàn không giống nhau. Ngô Đồng thích đọc các loại sách thiên văn, các câu chuyện kể cho A Đoàn nghe thực ra không phải vì thích mà đọc.

Khi tẩm cung của A Đoàn bị thiêu hủy, lửa lan ra rất nhanh, tẩm cung bị thiêu rụi còn tất cả những thứ khác đều được cất giữ trông coi rất cẩn thận.

Thời gian rảnh đều ở tẩm cung của A Đoàn, chủ nhân nơi này không còn, chỉ còn đồ dùng của chủ nhân tẩm cung. Về sau phát hiện thư phòng của A Đoàn cũng có rất nhiều sách giống thư phòng của mình, toàn bộ sách đều đọc qua một lần nên biết nàng thích loại sách như thế này.

Sách đầy thẻ đánh dấu có chú thích do A Đoàn tự viết, có những quyển đọc nhiều lần, trang sách đều cong lên. Những lời phê bình chú thích kia đọc qua có vẻ là bình thường, nhưng nếu cẩn thận đọc thì có thấy được

https://thuviensach.vn

sự hâm mộ. Nhưng sự hâm mộ này cũng không phải ở cuốn nào cũng có, chỉ còn lại tuyệt vọng.

Sách nàng đọc, đều là những cuốn này.

Khi đó mình đã có thể hiểu cuộc sống mà A Đoàn mong muốn như thế nào.

Cảm thấy có chút không tưởng tượng được, lại có chút đương nhiên. không thể tưởng tượng nổi chính là không thể ngờ đến A Đoàn lại có suy nghĩ như vậy, hoàn toàn trái ngược với những gì đã được dạy từ nhỏ. Đương nhiên chính là nam nhân yêu cần nữ nhân thủy chung, vậy mà chính mình lại... Để tay lên ngực tự hỏi, nếu như lúc trước biết rõ suy nghĩ của A Đoàn thì sẽ nói gì?

sẽ rất kinh ngạc, nhưng sẽ không trách cứ nàng, chỉ là không biết nên làm thế nào. Phải làm như thế nào để có thể vừa thực hiện được mong muốn của A Đoàn vừa không để con dân cùng triều thần thất vọng.

Điều này ở đời trước đều không có suy nghĩ cẩn thận, lúc này A Đoàn đã qua đời, điều bản thân hay làm nhất lúc đó chính là ngẩn người. Còn bây giờ vì A Đoàn đang còn nhỏ, nàng không hiểu tình yêu là gì.

Thế nhưng, tại sao mình lại chủ động kể cho nàng những chuyện này?

Bản thân Ngô Đồng cũng không biết.

Để cho nha hoàn lui xuống, tự mình cởi áo khoác, sau đó cũng học A Đoàn chống hai tay lên giường, nghiêng đầu hỏi "A Đoàn cũng thích nơi đó sao? Thích ở đó nữ nhân có thể tự do làm gì cũng được?" A Đoàn bĩu môi cẩn thận suy nghĩ, cuối cùng nét mặt phân vân.

"Muội cũng không biết có phải là thích hay không, chỉ là cảm thấy rất kì lạ, không nhịn được mà muốn biết nhiều hơn nữa..."

https://thuviensach.vn

không nhịn được muốn biết thêm là thích rồi.

thì ra nàng vẫn luôn như vậy, cái gì cũng không hiểu, cái gì cũng không biết.

Bỗng nhiên cảm thấy như trút được gánh nặng nhưng lại cảm thấy áp lực lớn hơn, trong lòng thở dài một hơi, đưa tay lên xoa đầu A Đoàn "Muốn nghe chuyện thì nhanh đi tắm rửa đi." A Đoàn hoan hô một tiếng, nhanh chóng đi giày rồi chạy ra ôn tuyền đã sớm được chuẩn bị tốt.

Nếu đó là những gì nàng muốn, vậy...

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 42

Editor: Tống Thiên Ân

Kể chuyện xong A Đoàn vẫn không buồn ngủ, mở to mắt nhìn chằm chằm Ngô Đồng. Ngô Đồng dựa nửa người vào giường, cánh tay tùy ý để trên đỉnh đầu A Đoàn, thấy nàng nhìn mình, sóng mắt lưu chuyển, khóe miệng hơi nhếch lên, nhẹ nhàng nhìn nàng "Còn không ngủ?"

A Đoàn đem cái tay không yên phận của Ngô Đồng đẩy ra, từ trên giường ngồi dậy, khuôn mặt nhỏ nhắn có biểu cảm quái dị.

"Tại sao lại khác mọi ngày như vậy?"

"Cái gì?"

Cổ vươn cao, nói một cách rất đương nhiên.

"Tiểu Giang công công nói, quan tâm quá mức bình thường không phải dối trá thì cũng là ăn trộm! Thái tử ca ca hôm nay huynh rất khác nha, tuy hôm nay là sinh nhật muội nhưng những năm trước huynh không có như hôm nay, cả đêm đều cười! Cười lại còn rất dọa người nữa, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, hôm nay huynh cùng Hoàng hậu nương nương đã nói chuyện gì?"

Rất nhiều câu hỏi được ném ra, Ngô Đồng âm thầm quyết định hôm sau phải dạy dỗ Giang Vạn Lí cho tốt.

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng vẫn nhẹ nhàng cười như trước, hơi cúi đầu đưa tay chỉnh lại vạt áo cho A Đoàn, sau đó nhẹ véo má A Đoàn, ẩn sau sự vui vẻ trong mắt là đau thương A Đoàn không nhìn ra.

Kiếp này, ta sẽ cho nàng sự tự do, sẽ không để cuộc sống nàng bị người khác sắp xếp, nàng có thể tự làm chủ cuộc sống của mình.

"Hôm nay mẫu hậu nói rất đúng, ngày mai sẽ cho muội về nhà."

Mặt A Đoàn đang tươi cười liền cứng lại, rất lâu sau vẫn không có phản ứng, mình, mình bị đưa đi? Mắt chớp chớp, nước mắt cũng sắp trào ra "Thái tử ca ca huynh không quan tâm đến muội nữa?" Cố nén nước mắt nhưng tay đã nắm chặt lấy tay Ngô Đồng.

Trong đôi mắt to tràn ngập hoảng sợ, hô hấp như ngừng lại.

Thấy A Đoàn như vậy Ngô Đồng nên an ủi nhưng trong lòng lại thấy rất vui. Hóa ra cố gắng của mình không phải là phí công, có phải A Đoàn không nỡ rời xa mình? Đưa tay vỗ vỗ lên tay A Đoàn nhu hòa nói "Đừng sợ, không phải là không quan tâm nàng, mà là ta phải đi nên nàng cũng không cần phải ở trong cung."

nhẹ nhõm thở ra một hơi, không phải là không quan tâm mình. Sau đó lập tức phản ứng kịp, sao lại là ta phải đi? Đây là hoàng cung, là nhà của Thái tử ca ca nha!

"Huynh muốn đi đâu?"

"Ra nước ngoài du học."

Du học? A Đoàn cũng biết cái này bởi đại ca nhà mình cũng chuẩn bị ra nước ngoài du học. Đa số nam nhân nói chung đều như vậy, điều kiện gia đình tốt liền có thể ra nước ngoài du học từ năm mười một mười hai

https://thuviensach.vn

tuổi, ít nhất ba năm còn nhiều thì cũng năm năm sau đó mới có thể trở về chuẩn bị thi cử, đó là người bình thường, tại sao Thái tử ca ca cũng muốn?

A Đoàn không biết nên nói như thế nào, nhưng có cảm giác Thái tử ca ca đi du học có gì đó không đúng?

Khuôn mặt nhăn lại thành một nắm nhỏ, nghĩ mãi cũng không biết nguyên nhân là gì, Ngô Đồng cũng không giải đáp thắc mắc của A Đoàn, chỉ gật đầu "Đúng, ta muốn ra ngoài vài năm, trong cung cũng không có người chăm sóc nàng, mẫu hậu dạy An Dương cũng đã đủ mệt nên ta nghĩ nên để nàng về nhà thì tốt hơn."

"A."

A Đoàn nhìn Ngô Đồng, sau đó quay lại giường, đưa lưng về phía Ngô Đồng nằm xuống.

"Muội ngủ đây, mai còn phải về nhà sớm."

Giọng rất bình tĩnh.

Ngô Đồng đưa tay vuốt tóc A Đoàn, không có phản ứng. Bất đắc dĩ lắc đầu, cũng nằm xuống, kéo A Đoàn ôm vào trong ngực, cằm để trên đỉnh đầu nàng. "Ta biết nàng không vui, nhưng việc này ta phải làm, ta là Thải tử, những việc như thế này không thể tránh được, ta muốn làm gương cho mọi người."

"Nhiều nhất là năm năm ta sẽ quay về."

A Đoàn vẫn không nói lời nào, một mực đưa lưng về phía Ngô Đồng, một chút phản ứng cũng không có, giống như đã ngủ rồi.

Thở dài một hơi, cằm cọ nhẹ trên đỉnh đầu A Đoàn.

https://thuviensach.vn

"Giang Vạn Lí sẽ theo nàng về nhà, hắn sẽ luôn theo nàng. Mặc dù nàng không còn ở trong cung nhưng ta biết nàng và An Dương tình cảm rất tốt, ta sẽ cho Giang Vạn Lí lệnh bài, nàng muốn muốn lúc nào cũng được, muốn tìm An Dương lúc nào cũng được."

"Ta không ở cạnh chăm sóc, nàng phải nhớ ăn cơm đúng giờ, không được ăn kiêng, phải đi ngủ đúng giờ, không thể ham chơi rồi lại ngủ muộn..."

Đây là lần đầu tiên Ngô Đồng nói nhiều như vậy. A Đoàn chợt xoay người lại, nước mắt đã sớm tràn ra "không thể ba năm sao? Đại ca muội đi có ba năm, tại sao Thái tử ca ca lại muốn đi năm năm?"

Ba năm? Ba năm sau, nàng tám tuổi có khác gì bây giờ?

"Đừng khóc." Cúi đầu hôn nhẹ lên mắt A Đoàn, giọng có chút run rẩy.

"Ba năm với năm năm cũng không khác nhau mấy, ta đồng ý với nàng ta sẽ trở về nguyên vẹn, nhưng nàng cũng phải đồng ý với ta, trong khoảng thời gian ta không ở đây phải đối xử tốt với bản thân mình, muốn khóc thì khóc, muốn nháo thì nháo, không được để trong lòng, không được tự một mình gánh vác."

"Được chứ?"

A Đoàn không trả lời, chỉ nhào vào lòng Ngô Đồng im lặng khóc. thật lâu sau mới rầu rĩ nói "Thái tử ca ca muội không nỡ để huynh đi, huynh đi rồi không có ai nhắc muội ăn cơm, cũng không có ai che chở cho muội và An Dương, cũng không có người kể chuyện cho muội nghe, cũng không có người đẩy xích đu cho muội..."

Ngô Đồng ôm A Đoàn thật chặt, mắt đã hơi hồng hồng nhìn chằm chằm vào đỉnh màn.

https://thuviensach.vn

"sẽ rất nhanh thôi, khi lá cây ngô đồng rụng lần thứ năm, ta sẽ trở lại..."A Đoàn không biết mình đã ngủ như thế nào, hình như là khóc mệt quá rồi ngủ? Cả đêm ngủ không ngon, luôn nằm mơ, đều là mơ về Thái tử ca ca. Thái tử ca ca đi rồi, Thái tử ca ca không trở lại, Thái tử ca ca trên đường gặp người xấu.

Tất cả đều hỗn loạn, không có một giấc mơ đẹp.

Trời vừa sáng liền tỉnh, ngây ngốc nhìn một lúc lâu, bên ngoài đã sớm không còn một bóng người. Từ trên giường bước xuống, lớn tiếng gọi "Người đâu?" Bên ngoài truyền vào tiếng bước chân, Giang Vạn Lí nhanh chóng đi vào "cô nương đã dậy?" Trước sau như một quan tâm nhưng A Đoàn biết rõ đã xảy ra chuyện.

Bởi Giang Vạn Lí không cười.

Như đã hiểu ra điều gì, giọng nói kinh ngạc hỏi "Thái tử ca ca đã đi rồi?"

Giang Vạn Lí nhìn trong mắt A Đoàn là bất an cùng đau lòng, vừa hỏi xong mặt liền nhanh chóng trắng bệch, làm cho người khác nhìn không khỏi đau lòng "Nô tài nghĩ có lẽ Thái tử điện hạ không muốn rời xa cô nương, không muốn thấy cô nương đau lòng nên mới lựa chọn đi mà không từ biệt, cô nương đừng buồn, khoảng vài năm sẽ trở về."

đi thật...

A Đoàn cúi đầu nhìn tấm đệm màu đen, nước mắt lặng lẽ rơi xuống. Giang Vạn Lí không nói gì, khóc được mới là chuyện tốt, chỉ im lặng đứng cạnh. Mặc dù Thái tử mới chính là chủ tử của mình nhưng nhìn thấy A Đoàn như vậy, Giang Vạn Lí thật sự không nỡ, thậm chí còn oán trách Ngô Đồng.

cô nương còn nhỏ như vậy mà tại sao Điện hạ lại nhẫn tâm như thế...

https://thuviensach.vn

Rất lâu sau mới nghe thấy giọng nói nhẹ nhàng của A Đoàn.

"Tiểu Giang công công, bây giờ ta về nhà có được không, ngày mai mới đến tạm biệt An Dương cùng Hoàng hậu nương nương có được không?"

"Chúng ta bây giờ có thể trở về nhà, cô nương đừng khóc!"

Giang Vạn Lí lúc nãy sẽ không làm trái theo ý A Đoàn, lập tức phân phó người đi chuẩn bị xe ngựa, trước tiên đưa A Đoàn về, còn đồ vật thì có thể từ từ sắp xếp, cái gì cũng được chuẩn bị sẵn.

A Đoàn giống như người ngốc, hồn bay phách lạc lên xe ngựa, không quay lại nhìn Đông cung một lần. Giang Vạn Lí nghiêng đầu nhìn về hướng khác, mày nhíu lại, thở dài một tiếng, cuối cùng không nói gì, nhảy lên xe ngựa vung roi đi về phía trước. Xe ngựa phát ra tiếng lộc cộc, dần dần đi đến cửa cung.

Ngô Đồng chắp tay đứng yên tại chỗ, lẳng lặng nhìn xe ngựa đang dần dần đi xa.

A Đoàn, nàng phải sống thật tốt.

Chờ ta trở lại.

Trần thị đang dùng điểm tâm chợt nghe người thông báo Tam cô nương trở về, nhanh chóng đứng dậy đi ra sân, mới sáng sớm sao lại về? A Đoàn từ trên xe ngựa nhảy xuống chạy về đại sảnh, thấy Trần thị, nước mắt mới khô lại như đê vỡ, nhào vào ngực Trần thị khóc lớn.

Trần thị vừa vỗ về A Đoàn vừa dùng mắt hỏi Giang Vạn Lí.

Sao lại như vậy?

https://thuviensach.vn

Giang Vạn Lí không có trả lời câu hỏi của Trần thị, chỉ nói "Phu nhân hiện tại có thể phân phó người quét dọn viện của cô nương, từ hôm nay trở đi cô nương sẽ về nhà ở."

Việc Thái tử muốn đi nước ngoài học Hoàng thượng chưa tuyên bố, mình cũng không biết nên nói như thế nào.

Giang Vạn Lí vừa nói xong, Trần thị kích động đến ngay cả việc vỗ lưng cho A Đoàn cũng ngừng lại, vừa mừng vừa sợ, thế này là thế nào? Con gái trở về là chuyện tốt, nhưng sao lại đột nhiên trở về? Là Hoàng hậu nương nương ghét bỏ hay là cãi nhau với Thái tử điện hạ? Trần thị có quá nhiều câu hỏi nhưng nhìn nét mặt của Giang Vạn Lí thì biết rõ hắn sẽ không trả lời.

Miễn cưỡng đem những vấn đề này bỏ qua một bên, ôm A Đoàn đi vào phòng, trước tiên dỗ con gái đã, cái gì cũng để sau bàn đi.

Hỏi Giang Vạn Lí thì hắn cái gì cũng không nói, A Đoàn chỉ khóc mà không có trả lời câu hỏi của Trần thị. Cũng may Trần thị chỉ đợi một canh giờ, Đại lão gia đã đi vào đại sảnh, không để ý A Đoàn đã về, vẻ mặt tức giận, trực tiếp lớn tiếng "Quả là làm liều, Thái tử sao có thể ra nước ngoài du học được?"

A Đoàn mãi mới hết khóc, nghe được lời Đại lão gia nói lại im lặng rơi nước mắt.

Trần thị vừa cầm khăn lau mặt cho A Đoàn vừa hướng Đại lão gia hỏi "Thái tử sao có thể đi du học được, Hoàng thượng đồng ý rồi sao?"

Đại lão gia tức giận ngồi trên ghế thở hổn hển.

"Ai nói không thể? Tuy đi du học giúp nâng cao kiến thức là chuyện tốt nhưng Thái tử không thể đi! Thái tử của một nước, không thể lấy việc này ra đùa được! Lại còn là trò thông báo cho cả thiên hạ biết, thiên hạ mới

https://thuviensach.vn

thái bình, còn không biết có bao nhiêu người đang rục rịch, Thái tử lại gióng trống khua chiêng đi ra ngoài du học, cho dù mang theo thị vệ cũng không được!"

"Vậy các ngươi đều phản đối, Hoàng thượng còn có thể đồng ý cho Thái tử đi du học sao?" Trần thị không hiểu được cũng không thể tưởng tượng được.

"Phản đối có tác dụng cái rắm!"

Đại lão gia tức giận đến độ lời thô tục đều nói.

"Thái tử đã đi từ sớm rồi, đã đi xa cửa thành rồi!"

Được, hay cho chiêu tiền trảm hậu tấu! Trần thị cũng biết vì sao A Đoàn khóc, vì sao Giang công công lại không trả lời rồi. Vừa suy nghĩ sao Thái tử vẫn thận trọng như vậy mà lần này lại làm việc không cẩn thận, vừa mừng thầm, đi rồi cũng tốt, ít nhất trước khi hắn trở lại A Đoàn đều ở cùng với mình.

Hôm nay tâm Trần thị đều đặt trên người A Đoàn, việc Thái tử đi du học đối với A Đoàn thực là một đả kích lớn, sợ nàng nghĩ đến những chuyện vớ vẩn. Khuyên cả một ngày trời, ngay cả buổi tối cũng cùng A Đoàn ngủ. A Đoàn ngoan ngoãn nằm trong lòng Trần thị, khóc một ngày khiến cho mắt sưng đỏ.

"Mẫu thân, con có thể trồng ngô đồng trong sân được không?" Giọng nói khô khốc.

Đây là lần đầu tiên A Đoàn nói chuyện trong ngày hôm nay, Trần thị đương nhiên là đồng ý, nói nàng muốn trồng bao nhiêu thì trồng bấy nhiêu. A Đoàn gật đầu, khóe miệng giương nhẹ, miễn cưỡng cười lần đầu trong ngày.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 43

Editor: An Nhiên

Chuyện Thái tử ra nước ngoài du học không chỉ gây sóng to gió lớn ở trên triều đình, mà ngay cả khắp dân gian thậm chí cả các cô nương khuê các cũng khó mà tin nổi. Thái tử vốn ổn trọng như thế, mấy năm nay tiếng tăm không ngừng, vì sao lần này lại bất cẩn như thế, hơn nữa là không tình cảnh ngay cả tính mạng mình cũng không để ý.

Hơn thế Hoàng Thượng còn quyết tâm, căn bản mặc kệ các đại thần phản đối, tuyệt đối không nghĩ đến việc đem Thái tử trở về.

Chỉ nói không có việc gì.

Trải qua thời gian cả đêm Trần thị mới ổn định tâm tình, xác định nữ nhi sẽ về nhà, sẽ không lại đi theo Hoàng Hậu nương nương chỉ bảo, rất vui vẻ xong cũng ngạc nhiên, tình huống này của Thái tử là như thế nào? Vốn muốn hỏi A Đoàn, nhưng mà nghĩ nàng còn rầu rĩ không vui, cũng không suy nghĩ nữa, để vài ngày sau rồi nói.

Việc này, ít nhất A Đoàn so với người bên ngoài hiểu rõ sự tình hơn, Trần thị nghĩ như vậy.

Dùng xong ddeierm tâm Trần thị đi xử lý việc trong nhà, A Đoàn ở sân mong đợi nhìn Tiểu Tư đem hoa cùng cây cảnh dời đi, lại có gã sai vặt mang cây ngô đồng vào. Gian Vạn Lí nhìn nàng đối với cái này có hứng thú, mang một cái ghế nhỏ cho A Đoàn ngồi, lại phân phó Cẩm Sắt cùng Bán Hạ đem áo choàng cùng lò sưởi nhỏ lấy ra.

https://thuviensach.vn

Hai người nhận mệnh lui xuống.

hiện tại Cẩm Sắt cùng Bán Hạ đều là 10 tuổi, so sánh với dung mạo hồi bé, lớn lên không ít. một người ổn trọng, một người hoạt bát. Lúc trước khi trong cung đã đem hai người đi học quy củ, sau này không biết Thái tử gia nghĩ thế nào, chờ hai người học xong quy củ trực tiếp gói lại mang về phủ này.

cô nương không cớ cung nữ thiếp thân hầu hạ, ngoại trừ mình ra, bình thường đều là Thái tử tự mình làm.

Bánh trôi nhỏ ngồi tại cửa hành lang, trong tay ôm lò sưởi nhỏ, ngốc nghếch nhìn đám gia nhân làm việc. Đám gia nhận dọn rồi mang đến cây ngô đồng, cây ngô đồng đã trưởng thành,đám tiểu tư mỗi ngươi đỡ một chỗ, trời đang lạnh mà mặt mày đỏ rực.

A Đoàn hơi bĩu môi, muốn khóc nhưng khóc cũng không được.

Từ ngày hôm qua cùng cha rồi hôm này cùng nương với các ca ca thấy họ muốn hỏi mà không dám, đại khái cũng biết chuyện Thái tử ca ca đi xa thật không đáng tin, vậy vì cái gì hắn còn muốn đi? Yên lành ở trong cung cũng ở bên mình không tốt sao? Tuy rằng có báo cho nàng, nhưng lại không có chào tạm biệt.

Ngay cả đưa tiễn cũng không.

Cái này là như thế nào, đây là chán mình, sợ mình lôi kéo không cho hắn đi sao?

Lúc này Hứa Tâm Dao cùng Hứa Tĩnh Ngữ, chính là tình cảnh, một mặt lạnh lẽo, một mặt tươi cười. Lạnh là Hứa Tâm Dao, cười là Hứa Tĩnh Ngữ. hiện tại tam muội muội về nhà, thuận tình thuận lý muốn đi chào hỏi, rốt cuộc cũng là tỷ muội.

https://thuviensach.vn

Hứa Tâm Dao quả thật không nghĩ đến, vừa nhìn thấy tam muội muội liền nghĩ đến cảnh tượng của ngày đó, tuy rằng tam muội nói rằng nàng ấy sai, nhưng mà làm sao có thể chứ? Tất cả là do Thái tử ca ca không thích người khác động vào đồ của tam muội muội, cho dù là tam muội muội không cần, mình cũng không thể lấy.

Nhìn thấy tam muội muội liền nhớ đến ngày ác mộng ấy.

Hai người đi đến, A Đoàn vẫn còn ngơ ngác một chút phản ứng cũng không có. Hứa Tâm Dao nhìn thấy lại cảm thấy khó chịu theo, ngày kia mặc dù có là ác mộng, nhưng mà chợt nghe tin hắn rời đi đau lòng lại càng sâu, tam muội muội từ nhỏ cùng hắn lớn lên, nói vậy lần này lại càng thêm gian nan đi?

Đưa tay vỗ vỗ bả vai A Đoàn, miễn cưỡng nở nụ cười.

" Tam muội muội, ta cùng đại tỷ tỷ đến chơi với muội.""

Lúc này A Đoàn mới hồi thần, mắt to có chút tơ máu bất mãn bình tĩnh nhìn Hứa Tâm Dao cùng Hứa Tĩnh Ngữ, sau đó đứng dậy, nghiêm túc thi lễ " Đại tỷ tỷ tốt lành, nhị tỷ tỷ tốt lành."" Còn nhỏ, tư thế thỉnh an ngược lại không có điểm sai xót, chỉ là ngay cả nụ cười cũng không có.

không thích Hứa Tâm Ngữ, lại đồng ý với Ngô Đồng không kết giao với Hứa Tâm Dao, A Đoàn cũng lười kết giao tình, thỉnh an xong lại tiếp tục nhìn đám hạ nhân, một câu cũng không nói.

Hứa Tâm Dao ngượng ngùng đứng ngốc ở một bên, lóa qua tia xấu hổ.

Hứa Tĩnh Ngữ buồn cười nhìn thoáng qua Hứa Tâm Dao, dù cho ngươi nịnh bợ người ta, ngươi cũng không nhận được nửa điểm phản ứng! Sau đó nhìn A Đoàn, lại không hề cố kỵ mở miệng ""Tam muội muội có biết Thái tử điện hạ vì sao đột nhiên muốn ra ngoài du học không? Hơn nữa

https://thuviensach.vn

việc này một điểm nổi bật cũng không có, chính là tiên trảm hậu tấu (hành động trước, báo cáo sau)"

A Đoàn chỉ lắc đầu, vẫn như trước không nói gì.

Hứa Tĩnh Ngữ cũng không nổi giận, tiếp tục mở miệng "Ngày hôm qua đột nhiên nghe nói tam muội muội muốn chuyển về nhà ở, ta còn nghĩ là cùng An Dương công chúa giận dỗi, hoặc là cùng Thái Tử điện hạ giận, lại không nghĩ là nguyên nhân này. Tam muội muội cùng Thái Tử điện hạ ngày đêm ở chung một chỗ, thật sự không biết nguyên nhân?"

Tầm mắt A Đoàn chuyển lên người Hứa Tĩnh Ngữ, lẳng lặng nhìn, vẫn không nói câu nào.

Thay vào bộ dạng trách cứ " không phải tỷ tỷ nói muội, tuy rằng muội tuổi tác còn nhỏ, không hiểu chuyện. Nhưng mà Thái Tử điện hạ tốt xấu gì cũng cùng tam muội muội ở chung một chỗ, muội cả ngày chỉ biết chơi, một chút cũng không quan tâm người bên cạnh. Nghe nói tam muội muội ngày hôm qua khóc một ngày, nói vậy cũng không biết nguyên nhân đi ."

Lấy khăn tay che cằm cười nói " Nếu là biết, cũng sẽ không khóc đã như vậy đúng không? Thái Tử điện hạ nói vậy cũng rất buồn phiền, muội cả ngày chỉ biết chơi, hắn cũng cảm thấy không cần thiết nói cho muội biết nguyên nhân."

"Tam muội muội, ta lời nói có đúng không?"

A Đoàn biết, chuyện này là chuyên môn của đại tỷ tỷ xát muối lên miệng vết thương nên mới nói với mình. Hơi hơi đưa tay, hẩy tay ngụ ý với Giang Vạn Lí đang tức giận cùng Cẩm Sắt Bán Hạ bất bình muốn nói hộ. Nghiêng đầu "không cùng An Dương cãi nhau, cũng không cùng Thái Tử ca ca cáu kỉnh, làm cho đại tỷ tỷ đoán sai, ngượng ngùng rồi.""không vội không gấp, một chút đều không để Hứa Tĩnh Ngữ trong lòng, nàng ta còn muốn giơ chân đè đầu.

https://thuviensach.vn

"Nếu đã không phải hai người cãi nhau, tất nhiên là muội muội không đủ quan tâm Thái Tử điện hạ rồi, bằng không muội như thế nào cũng không biết nguyên nhân? Hai người thân mật nhất cơ mà.""

Lần này thái độ thật bức người, đây chính là người nhà? A Đoàn đột nhiên cảm thấy có chút bi ai, đồng thời cũng hiểu được, chính mình cùng Hứa Tĩnh Ngữ là tuyệt đối không có khả năng chung sống hoà bình. Đối với người tuyệt đối không thể chung sống hòa bình, nhìn một cái cũng thấy lãng phí thời gian, A Đoàn đem tầm mắt đặt về sân trong.

Cũng không thèm nhìn Hứa Tĩnh Ngữ, chỉ là thản nhiên nói "Có liên quan gì tới tỷ?""

Lần này đến phiên Hứa Tĩnh Ngữ giậm chân "Ngươi nói lời này là có ý gì? Ta là tỷ tỷ của ngươi đấy""

A Đoàn không thèm để ý, trực tiếp không nhìn.

Giang Vạn Lí chỉ cảm thấy trong lòng khẩu khí này đúng là triệt triệt để để thư thản nha. Lúc trước thấy hai người này tiến vào, kỳ thật là không vui vẻ chút nào.Nhưng đây rốt cuộc là quốc công phủ, hai người này cũng tính là chủ tử, thân phận bất đồng với mình, cũng không thể tại đây giơ tay múa chân, đặc biệt cô nương còn không cho mình lên tiếng.

Thái Tử gia cũng từng nhắn lại, sự tình trong nhà để cô nương tự mình xử lý, nhìn thái độ nàng chẫm rãi theo sau mình dẫn đường, không có nhiều sự việc cần cô nương nhúng tay vào, trừ phi thời điểm nguy hiểm đến tính mạng. Hai người này vừa nhìn liền biết người tới gây chuyện, tuy rằng nhị cô nương không làm gì, nhưng đến giờ không lên tiếng, là thái độ xem kịch vui giả bộ làm người tốt.

Còn đại cô nương?

https://thuviensach.vn

A, không đề cập tới cũng nhìn ra, quả nhiên chọc cho người khác tức giận, đây mà là tỷ tỷ?

Lúc này cũng hiểu thái độ của cô nương là gì, Giang Vạn Lí cũng không cần cố kỵ nữa. Cười bước lên một bước chặn tại phía trước Hứa Tĩnh Ngữ, ngăn cản nàng tới gần A Đoàn, hơi hơi cong người cung kính " Ý của cô nương là, đại cô nương không có thân phận cũng không có tư cách đến chất vấn cô nương."

Người này đang cười mà nói ra câu làm Hứa Tĩnh Ngữ suýt nữa ngã ngửa.

Nghĩ cũng không nghĩ chỉ vào mũi Giang Vạn Lí mắng ""Ta cùng tam muội muội nói chuyện, cùng nô tài ngươi quan hệ cái gì! Chủ tử nói chuyện, chưa cho phép tự tiện chen vào nói, đây chính là trong quy củ dạy nô tài trong Đông cung? Chẳng qua cũng chỉ thế này!""

"Cho nên ý của đại tỷ tỷ là, ta không dạy nô tài? Hay chính xác là Thái tử không dạy nô tài?"" vốn là hạ quyết tâm không để ý đến nàng ta, để mặc Tiểu Giang công công nói. Nhưng nàng ta ngàn vạn lần không nên đem Đông cung ra nói, nói Đông cung chính là nói Thái Tử ca ca, tuyệt đối không được!

"Tam muội muội ngươi lại vì một nô tài mà giáo huấn ta?"

một chiêu này lấy lùi làm tiến dùng thật khéo, đáng tiếc, A Đoàn đã không có kiên nhẫn, ánh mắt trực tiếp nhìn thẳng Hứa Tĩnh Ngữ.

"Đại tỷ tỷ về sau vẫn là không nên đến viện của muội đi, muội nói này, muội không phân rõ phải trái, chỉ biết bao che khuyết điểm. Đại tỷ tỷ về sau còn giống như ngày hôm nay, muội vẫn sẽ che chở người của muội, đến lúc đó gợi ra mâu thuẫn không tốt giữa tỷ muội. Nếu đã như vậy, về sau ít gặp mặt đi.""

https://thuviensach.vn

nói xong cũng không thèm nhìn Hứa Tĩnh Ngữ đang sửng sốt, liếc mắt một cái, đối với người bên cạnh phân phó.

" Cẩm Sắt Bán Hạ tiễn khách, nói cho a nương, thân thể ta không khỏe, đoạn thời gian này sẽ không tiếp khách.""

Cẩm Sắt Bán Hạ đã sớm không vui, nghe được lời nói của A Đoàn, trực tiếp đối với ma ma bên cạnh liếc mắt. Mấy ma ma tiến đến lôi kéo Hứa Tĩnh Ngữ cùng Hứa Tâm Dao, trong miệng chỉ đạo cũng dùng chút sức, đem Hứa Tĩnh Ngữ đang muốn nói cái gì đó trực tiếp kéo ra ngoài.

Dùng sức ném hai người vứt xuống ngoài cửa, sau đó trực tiếp đóng cửa lại. Chỉ còn cách cửa môn mắng mấy câu chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, cách môn đều có thể nghe được âm thanh phát giận của Hứa Tĩnh Ngữ. Chèn ép nàng ta một hồi lâu, nhóm ma ma mới cảm thấy mỹ mãn đi trở về, chờ các nàng đến, Cẩm Sắt Bán Hạ đưa cho họ hà bao.

Ước lượng hà bao thật đầy, không hổ là tam cô nương, không uổng công nhiều người như vậy tranh phá vỡ đầu nghĩ đến viện nàng hầu hạ.

A Đoàn tại hành lang đứng đủ lâu, chắng đề phòng đã có áo choàng nhỏ ấm áp, Giang Vạn Lí lo lắng nàng bị lạnh. Bước lên một bước muốn khuyên nhủ, A Đoàn lại mở miệng trước hắn một bước"Cho người chuẩn bị xe ngựa đi, cũng nói cho nương một tiếng, hôm nay giữa trưa ta không ở nhà dùng cơm, ta đi tìm An Dương trò chuyện.""

Mình khổ sở, An Dương cũng khổ sở, không chỉ Thái Tử ca ca đi rồi, chính mình cũng đi rồi. không nhanh một chút đi tìm nàng, nói không chừng một hồi bản thân nàng ấy sẽ tới tìm giết. Giang Vạn Lí lúc này mới kinh giác, vẫn nghĩ tới cô nương cùng Thái Tử, lại đem một vị tổ tông khác quên mất!Phải vậy chứ phải vậy chứ!

Cũng không phân phó người bên ngoài, chính mình tự chạy ra ngoài chuẩn bị.

https://thuviensach.vn

Đoàn người chạy thẳng tới cung Hoàng Hậu nương nương, đi ra tiếp người như cũ là Bích Sơ cô cô. Ngắn ngủi một ngày không thấy, A Đoàn lại cảm thấy Bích Sơ cô cô khóe mắt nếp nhăn lại thêm mấy cái, lên tiếng hỏi "cô cô làm sao vậy, tâm tình nhìn có vẻ không tốt, tối hôm qua không có nghỉ ngơi tốt?"

Bích Sơ lúc này sớm bỏ vẻ đạm nhạt lúc trước, chỉ lôi kéo A Đoàn thúc giục nàng đi về phía trước, vừa đi vừa nhanh chóng trả lời.

"cô nương trước đừng hỏi, tối hôm qua An Dương công chúa nháo một đêm, ồn ào muốn đi tìm Thái Tử điện hạ, lại nói muốn đi quốc công phủ tìm người. Hoàng Hậu nương nương nghĩ tâm trạng của người phỏng chừng cũng không tốt, cho nên ngăn cản không cho công chúa ra cung. Kết quả công chúa liền nháo một đêm, bây giờ còn chưa dừng đâu!"

"Nương nương cũng biết người hôm nay là sẽ đến, nói trước không cần thỉnh an, đi trước tìm công chúa rồi nói sau."

Quả thật tính tình của An Dương sẽ làm ra cái việc này, đồng thời cũng cảm kích Hoàng Hậu nương nương ngày hôm qua ngăn cản An Dương không cho nàng ra cung. Bằng không, ngày hôm qua với tâm trạng của mình, nói không chừng cùng An Dương cãi nhau cũng không chừng. Cũng không nói nhiều, bước nhanh hơn, đi theo Bích Sơ hướng tẩm điện An Dương mà đi.

Đến cửa, vừa đẩy cửa ra Bích Sơ còn chưa kịp thông báo liền bay tới một cái gối đầu. Sau đó liền nghe được tiếng An Dương mười phần rống to "Lăn ra! Mẫu hậu không cho ta ra cung ta liền không cần ăn cơm, đều lăn ra ngoài!"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 44

đang túm lấy tai của con búp bê trút giận, đột nhiên cảm thấy có người, không ngẩng đầu lên mà trực tiếp quát "Cút ra ngoài cho ta, mẫu hậu không cho ta xuất cung thì đừng lăn vào đây!"

Cực kì không kiên nhẫn, một chút cũng không che giấu, giọng nói rất lớn, chỉ là có chút khàn. Sắc mặt cũng không được tốt, khuôn mặt nhỏ nhắn luôn phơn phớt hồng giờ đã tái nhợt. A Đoàn bỗng chốc cảm thấy đồng tình, thấy An Dương như vậy đột nhiên sẽ hiểu. Thực ra, khó vượt qua nhất chính là An Dương mà?

Mình cùng Thái tử ca ca thân mật tất nhiên không giả, nhưng An Dương cùng Thái tử ca ca vẫn là huynh muội ruột. Hơn nữa Thái tử ca ca không tạm biệt mình, như vậy chắc cũng không tạm biệt An Dương? Chỉ nghĩ tới mình đau lòng như thế nào mà lại không quan tâm An Dương, đem nàng ném ra sau đầu, thật sự uổng phí An Dương đối xử với mình tốt như vậy, thật đáng đánh đòn!

"BỐP!"

"Lúc đó đầu như không hoạt động, không biết mình nên nói cái gì, thậm chí một câu giữ hắn lại cũng không có. Bởi vì ta giống ngươi, cho rằng việc nước là quan trọng nhất, Thái tử ca ca luôn luôn có lí do của mình, ta không thể làm vật cản đường của hắn."

nói xong liền nở nụ cười tràn đầy tự giễu cùng bất đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

"Ta cũng thật là vô tâm, trong tình huống như vậy còn có thể ngủ. Ta cũng không biết lúc đấy mình nghĩ cái gì, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng? Chưa phải cách xa nên vẫn yên tâm? Chính mình cũng không biết... Buổi sáng khi... tỉnh lại thì Thái tử ca ca đã đi, một câu tạm biệt cũng không có."

"Ta thậm chí đến một câu cẩn thận trên đường cũng chưa kịp nói với hắn..."

Nước mắt từng giọt từng giọt rơi xuống mu bàn tay, giọt nào cũng nóng hổi. không biết An Dương đã đến cạnh A Đoàn lúc nào, giống nàng ngồi trên đất, hai tay cầm lấy tay A Đoàn "Ngươi đừng khóc nữa, không phải lỗi của ngươi, đều là lỗi của tên ca ca khốn khiếp kia, là hắn không tốt."

Bích Sơ chậm rãi đi theo Hoàng hậu, Hoàng hậu vẫn như cũ nhìn về phía trước.

"Để tay lên ngực tự hỏi, mặc dù không coi nàng như con gái ruột nhưng cũng coi như nửa con gái rồi."

Nàng ở đây tất nhiên là nói A Đoàn rồi. Bích Sơ cũng đồng ý với lời này, những năm nay, tất cả chi phí của cô nương đều giống An Dương công chúa, hơn nữa Thái tử điện hạ thỉnh thoảng còn trợ cấp thêm. Kì thật, đối với phương diện vật chất mà nói, cô nương có khi còn quý hơn của An Dương công chúa. Những điều này Hoàng hậu nương nương đều biết, nhưng chưa bao gì bất mãn. không chỉ Đông cung mà ngay cả trong cung, Hoàng hậu nương nương đã dặn rất nhiều lần là phải coi cô nương như chủ tử của mình, cô nương không phải là người ăn nhờ ở đậu, sau này cũng ở nơi này.

Chỉ thiếu điều trở thành người nhà.

https://thuviensach.vn

Bích Sơ làm bạn với Hoàng hậu đã bao nhiêu năm, hiểu rõ Hoàng hậu còn hơn cả bản thân mình, biết rõ nàng lúc này cần người lắng nghe mình tâm sự cho nên cũng không đáp lại, chỉ trầm mặc đứng một bên. Hoàng hậu vẫn nhìn về phía trước, giọng nói rất nhẹ.

"Nô tài ngu dốt, thật sự không biết vì sao Thái tử lại quyết định đi du học, vì sao lại không tạm biệt đãđi, thật sự vì không muốn nhìn thấy cô nương khóc sao?"

Ngô Đồng nghe vậy chỉ buông tầm mắt xuống, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía cung không nói lời nào.

Khi Giang Vạn Lí nghĩ mình sẽ không có câu trả lời thì lại nghe Ngô Đồng hỏi "Lúc A Đoàn tiến cung, phụ hoàng đã nói như thế nào?" "Bồi dưỡng tình cảm của ngài và cô nương thật tốt, cô nương là Thái tử phi tương lai." Câu hỏi này Giang Vạn Lí không cần suy nghĩ nhiều đã có thể trả lời vì mọi người đều biết đó là sự thật.

"Nếu ta không đi du học, người khác sẽ nghĩ gì về nàng?"

Giang Vạn Lí vẫn không rõ ý của Ngô Đồng, cúi đầu suy nghĩ một hồi mới nghĩ ra. Đúng rồi, cô nương tiến cung là để bồi dưỡng tình cảm cùng Thái tử điện hạ, hơn nữa mọi người cũng biết cô nương là do Hoàng hậu nương nương đích thân dạy dỗ, đột nhiên lại về nhà. Dù mình biết được ít chuyện cũng không thể đoán được, thiên hạ nhiều người như vậy, họ sẽ nghĩ như thế nào?

Bọn họ sẽ cho rằng cô nương bị đuổi về nhà vì Hoàng hậu nương nương hay Thái tử không yêu thích nữa.

Đến lúc đó cô nương sẽ bị biết bao nhiêu người dèm pha, lại còn cả những lời phỏng đoán ác ý nữa.

https://thuviensach.vn

Biết rõ Thái tử vẫn nghĩ đến cô nương, tâm tình của Giang Vạn Lí dần tốt lên, không uổng công hôm qua cô nương khóc sưng mắt. Thế nhưng hình như vẫn có gì đó sai sai? Dừng một chút lại tiếp tục hỏi "Vì sao nhất định phải đưa cô nương đi? Điện hạ ngài cùng cô nương ở chung một chỗ không phải cũng được sao? không thể cùng nhau lớn lên sao?"

Vì sao nhất định phải rời xa nhau?

Câu hỏi này Ngô Đồng không trả lời, chỉ lại một lần nữa dặn hắn chăm sóc A Đoàn cho tốt rồi quay người lên ngựa. Bình tĩnh nhìn về cung thật lâu, sau đó quay đầu, giương roi lên, trực tiếp đi.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 45

Nếu chỉ yêu ngựa thôi thì đã đành, trời sinh công chúa lại cứ không chịu thua bao giờ.

Năm ấy lúc mười tuổi, Thánh Thượng từng vấn an Dương công chúa có mong muốn gì. Mọi người đều tưởng, công chúa sinh ra cái gì cũng không thiếu, tự nhiên cũng không nghĩ được nàng sẽ muốn cái gì, đơn giản lại là ngựa. Cũng đúng, bất quá không phải ngựa, mà là muốn cùng nam tử trong quân doanh đua ngựa. Nha đầu 10 tuổi nghịch ngợm, muốn cùng nam tử trong quân doanh đua ngựa. Còn đặc biệt yêu cầu, tuyệt đối không thể nhường, tất cả dụng hết toàn lực.

Lúc ấy Thánh Thượng liền cười, cũng thỏa mãn yêu cầu của nàng.

Kết quả đương nhiên là thua thảm thiết, nàng chạy đua được một phần ba đường thì người kia đã đứng tại điểm cuối đầu kia nhìn xa.

Việc này cũng chỉ làm trò cười một lần, công chúa tuổi còn nhỏ, ai cũng không đem việc này là thật. Kết quả năm thứ hai sinh nhật An Dương công chúa lại tới nữa, vẫn là yêu cầu đua ngựa, vẫn là cùng một người năm trước. A, lần này thành tích tốt hơn một chút, lần này giống như trước thua, cùng một khoảng cách cùng là một con ngựa, lần này chạy một nửa.

Hôm nay lại là sinh thần của An Dương, không ngoài dựa đoán của mọi người, quả nhiên lại là đua ngựa.

https://thuviensach.vn

"Đó là Thái Tử phi tương lai, Hoàng Thượng miệng vàng lời ngọc chỉ hôn, chỉ cần Hứa gia không xảy ra chuyện, môn thân này là tuyệt đối trốn không thoát. Còn chưa có minh xác hạ chỉ, trên cơ bản đã là chiêu cáo thiên hạ, Hứa tam cô nương này từ nhỏ lớn lên ở trong cung lúc năm tuổi mới về nhà."

"Mấy năm nay vẫn cùng An Dương công chúa như hình với bóng, nhiều nhất cách hai ngày Hoàng Hậu nương nương liền triệu nàng tiến cung làm bạn."

Lúc vừa nói xong, vị kia hoàn toàn ngốc, hơi hơi há mồm, ước chừng ngốc, dường như là bị dạo cho ngốc hơn. Bất đắc dĩ lắc đầu "Thôi, phương diện của nàng ấy cũng không phải là chúng ta có thể tiếp xúc được, ngươi chỉ cần nhớ rõ, đừng đắc tội nàng ấy là được. Đây chính là kim chi ngọc diệp, không giống chúng ta đâu."

Xe ngựa dừng lại, viện trưởng đã đứng đón. Xuống xe trước là hai cô nương cười tủm tỉm, cung trang màu nhạt mặc y hệt nhau, thậm chí ngay cả búi tóc trâm gài tóc cũng giống nhau, ngoại trừ dung mạo có chút khác, xa xa nhìn sẽ tưởng rằng là song sinh. Hai người xuống xe nhìn trên sân, đứng ngang nhau.

"Viện trưởng ngày tốt."

Ai ngờ quay đầu nhìn lên, phát hiện A Đoàn kinh ngạc nhìn mình, đôi mắt vô thần, đã sớm không biết hồn bay đâu mất, quần áo cũng không thay. Mày liễu dựng lên, trực tiếp giậm chân đi qua, đè lại hai vai lay động "Tỉnh tỉnh, có cháy!"

A Đoàn trực tiếp đưa tay đập rớt móng vuốt của An Dương.

"Mỗi lần đều là có cháy, ngươi không thể thay lời khác?"

Chậm rì rì đứng dậy thay quần áo.

https://thuviensach.vn

Cười rất là bình tĩnh, An Dương lại cảm thấy hơi run rẩy, cái lưng nhỏ dựng thẳng tắp lập tức sửa miệng "Ta làm gì có ca ca? Mẫu hậu chỉ sinh một mình ta thôi!" Đuôi mày A Đoàn thoáng nhướn lên, giật mình gật đầu, rồi sau đó quay đầu tiếp tục nhìn mình trên gương đồng, trên mặt, bình tĩnh như nước lặng.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 46

Giống như người này cho đến bây giờ chưa từng tồn tại trong cuộc sống nàng vậy.

Nhưng dù sao cũng là ca ca ruột của mình, mà A Đoàn cũng là bạn tốt của mình, đứng về phía nào cũng đều không ổn, hơn nữa lần này là do ca ca không đúng! Đời người thì được bao nhiêu lần bảy năm chứ? Thế nhưng một chút cũng không quan tâm, không chỉ có mỗi A Đoàm trầm mặc, ngay cả mình cũng hoài nghi ca ca bây giờ với người từng xem A Đoàn là bảo bối lúc đầu không phải là một người.

Mà bản thân mình cũng nghĩ là ca ca thích hợp với những thứ tốt hơn.

Lại nói đại ca cũng không chịu ra khỏi cửa, không nói đến ngọn gió ngay cả một tiếng gió cũng không lộ ra, người ngoài căn bản không biết hắn rất ưu tú thế nào, mà hắn cũng chẳng quan tâm điến việc này, chỉ nói tùy duyên. Mặc dù đã đến tuổi nhưng cũng rất nhanh nữa sẽ đến kì thi hương, đại ca nhất định sẽ được đề tên trên bảng vàng, đến lúc đó thì lo gì mà không kiếm được cô nương tốt?

không nghĩ tới hôm nay đã làm ra một trận náo loạn thế này.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Hứa Tiêu Nhiên mặc trang phục cưỡi ngựa so với A Đoàn cùng An Dương cũng không khác gì nhiều, chỉ là màu sắc không giống nhau. một thân bạch y có thêu thêm mấy cành trúc xanh biếc bóng bẩy. Mày mặt như họa, cả người mỏng manh như cành trúc vậy, trông gầy yếu nhưng lại cứng cỏi, ánh mắt lạnh nhạt nhưng lại khiến người khác thấy hắn rất thật tâm, quả thật là một công tử văn nhã, ôn nhuận như ngọc.

Phất tay cho có lệ "Được rồi được rồi, muội biết, vòng thi của nữ tử cũng bắt đầu rồi, muội đi qua đó, huynh ở lại chơi một mình đi!" Cũng không chờ Hứa Tiêu Nhiên trả lời, nhanh chân chạy đi.

Hứa Tiêu Nhiên cười bất đắc dĩ.

Rời khỏi tầm mắt của Hứa Tiêu Nhiên, A Đoàn vô thức đi loạn trong đám người, cảm thấy não sắp rối thành một cục. Vậy là An Dương có cảm tình với đại ca, nhưng huynh ấy chỉ xem nàng như muội muội của mình? Trong đầu xuất hiện một cái cân, một bên là An Dương, một bên là đạ ca.

Hai bên đều nặng như vậy thì phải làm sao?

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 47

Con gái của quan nhỏ.

Vươn tay ngăn động tác cúi đầu không ngừng của nàng ấy.

“Ta cũng không nhìn đường, cả hai chúng ta đều có chỗ sai, ngươi không cần giải thích.”

Cánh tay bị A Đoàn tóm lấy, động tác khom người vẫn đang tiếp tục, lại liên tục cúi chào mấy lần mới trả lời chậm một nhịp “Ngươi, ngươi không trách ta sao?” Giọng nói dường như không tin A Đoàn dễ nói chuyện như vậy. A Đoàn nghiêng đầu, chẳng lẽ nàng ấy hay bị khi dễ trong thư viện hay sao?

Lúc An Dương cưỡi ngựa A Đoàn cũng đi cùng, Hành Bộ Vân cũng rất thân cận với A Đoàn.

Đưa tay sờ bờm của Hành Bộ Vân ngoan ngoãn, nhìn về An Dương đang chuẩn bị ở một bên, ửng hồng trên mặt nàng ấy còn chưa hết, một người cười vui vẻ. A Đoàn vừa kiểm tra yên trên lưng Hành Bộ Vân, vừa không để ý hỏi “Có phải ngươi đang rất vui không? Có chuyện gì vậy?”

Sắc mặt An Dương khẽ ngưng lại, ưỡn ngực đúng lý hợp tình nói

“Hôm nay là sinh nhật của ta, ta đương nhiên phải vui rồi, cần gì phải có cái gì.”

https://thuviensach.vn

A Đoàn nhìn theo tầm mắt của nàng ấy, không ngoài dự đoán, đại ca đang đứng ở đằng kia. Thấy hai người nhìn qua, Hứa Tiêu Nhiên cười phất tay, còn làm ra tư thế cố gắng lên. A Đoàn thật sự muốn đỡ trán, đại ca, có thể đừng rêu rao như vậy không? Quay lại nhìn, quả nhiên, toàn thân An Dương đều phấn khích.

Gật đầu một cái thật mạnh, thậm chí còn không nói chuyện với A Đoàn mà xoay người lên ngựa, khẽ kéo dây cương đi vài bước đến vạch xuất phát, hắt cằm với nam tử kia "Lên đi." Nam tử kia cũng không nói lời nào, gật đầu xoay người lên ngựa, hai người đứng cạnh nhau ở vạch xuất phát. Hai người đã chuẩn bị xong, mọi người cũng ngừng thở, chỉ chờ tiếng còi vang lên.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 48

Hành Bộ Vân chỉ lấy đà mọt lần, giữa không trung hí lên một tiếng đau đớn, sau đó ngã xuống, An Dương cũng từ trên lưng ngựa mà ngã xuống. Mọi người hoảng sợ lùi về phía sau, A Đoàn cùng một số thị vệ nhanh chóng chạy đến muốn đỡ An Dương. Trong mắt A Đoàn hiện giờ chỉ có An Dương, cái gì cũng mặc kệ, khi hai người còn cách nhau một chút, thị vệ bên cạnh đã không còn trông cậy được nữa, đám người bắt đầu rối loạn, khắp nơi đều là ngươi xô ta đẩy.

Cắn răng, trực tiếp nhào qua, đoán nơi An Dương có thể sẽ rơi xuống rồi nhào qua đấy. Vì để tránh hôm nay trời mưa nên đường đua đã được quét dọn một lần, phía trên là cỏ, ở dưới lại là đá vụn, lúc nhào qua hai cánh tay đều có cảm giác đau đớn.

Còn chưa kịp cảm nhận đau đớn ở hai tay thì trên lưng lại có sức nặng.

Nước mắt An Dương nhiều hơn nhưng không giải thích hay biện hộ gì, vì căn bản không thể giải thích. Là mình quá hiếu thắng, rõ ràng A Đoàn đã dặn rất nhiều, nhưng mình là muốn chứng tỏ bản thân với người kia... Cúi đầu, cắn chặt môi dưới không lên tiếng. Hoàng hậu cũng không nhìn An Dương, quay lại chăm sóc A Đoàn.

"Tham kiến Hoàng hậu nương nương, An Dương công chúa."

Đột nhiên truyền đến âm thanh thỉnh an.

https://thuviensach.vn

hắn lúc ấy, nụ cười ôn nhu của hắn lúc ấy, đều dành cho A Đoàn khi còn bé.

không phải A Đoàn hiện tại...

Khi đi đến câu tạm biệt cũng không nói, cũng không quay lại nhìn mình dù chỉ một lần. Những năm gần đây, nếu không phải có Giang Vạn Lí luôn bên cạnh, mình lại có thể tự ý sử dụng nô tài ở Đông cung, thật sự sẽ cho rằng khi còn bé đều là do mình tự tưởng tượng, cái gì cũng không có.

đã năm năm trôi qua, bây giờ đã là năm thứ bảy rồi mà hắn vẫn còn chưa xuất hiện.

Nếu như cái giá của sự trưởng thành là mất đi một người, thì ta tình nguyện không lớn lên...

Cằm đột nhiên bị nắm lấy, hơi dùng sức một chút, môi dưới đang bị cắn chặt lập tức buông ra, nghiêng đầu nhìn, mắt mở lớn, mặt càng trắng hơn, nước mắt chảy ra, run rẩy lên tiếng "Thái tử ca ca?"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 49

Ngô Đồng thoạt nhìn rất mệt mỏi, lưng luôn thẳng tắp lúc này cũng hơi cong xuống, hai chân thon dài tùy ý duỗi thẳng, khoanh hai tay lẳng lặng nhìn A Đoàn, không nói được lời nào.

Sau khi A Đoàn lên tiếng không thấy có tiếng trả lời, cho rằng do mình ngày nhớ đêm mong nên nhìn thấy ảo giác, đưa tay xoa lung tung trên mặt, đem nước mắt trên mặt lau đi, trừng lớn mắt nhìn về phía trước. Người vẫn ở đây, người thật sự vẫn đang ngồi trên giường của mình, không phải ảo giác, hắn thậtsự đã trở lại.

Kề sát vào, khom người, chăm chú nhìn ánh mắt A Đoàn, nói từng chữ "Hay là nàng muốn ta dạy dỗ nàng một lần, nàng mới có thể khắc thật sâu lời nói của ta?

A Đoàn rõ ràng thấy lửa giận trong mắt Ngô Đồng, không che giấu một chút nào, ùn ùn kéo đến. Nhắm mắt hít một hơi thật sâu, lúc mà Ngô Đồng cho rằng nàng sẽ nhượng bộ, mở mắt ra lần nữa vẻ mặt A Đoàn cũng là tức giận, thậm chí không để ý vết thương trên tay, hai tay dùng sức đẩy Ngô Đồng ra.

Bản thân cũng lập tức ngồi dậy, mặt càng tái nhợt.

Giữa lời của huynh với sự an toàn của An Dương thì muội sẽ chọn cái thứ hai, điều này thì muội tuyệt đối sẽ không nhượng bộ. Cho dù huynh có không vui hay tức giận thì điều đó cũng sẽ không thay đổi."

Cắm tái nhợt mà vẫn cứng cỏi.

https://thuviensach.vn

So với A Đoàn đang nghiêm túc, Ngô Đồng rõ ràng có chút không để ý. Đôi mắt phiếm hồng mang ý cười nhìn A Đoàn, còn đang đắm chìm vào đoạn nói chuyện vừa rồi, giống như là không nghe thấy A Đoàn nói gì. Qua thật lâu mới giật mình nhướn mày "Tùy nàng."

Đơn giản như vậy sao? A Đoàn không tin. Quả nhiên, phía sau lại tiếp tục.

Lại là những lời này!

"Năm muội năm tuổi huynh nói chờ muội lớn lên sẽ hiểu được, bây giờ muội cũng sắp mười hai tuổi, huynh vẫn nói chờ muội lớn lên sẽ hiểu, như thế nào mới được coi là lớn lên!"

Ngô Đồng lại cười, ánh mắt cũng tỏa sáng, đưa tay bóp bóp má phải của A Đoàn "Dáng vẻ nàng tức giận thật xinh đẹp."

A Đoàn "…"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 50

Lúc Giang Vạn Lí vào phòng, A Đoàn vẫn duy trì tư thế cũ, ngây ngẩn nhìn ra phía cửa, khuôn mặtnhỏnhắn trắng bệch, đôi môi vô sắc. Còn chưa kịp đau lòngthìnhìn thấytrênmặttrêntay đều thấm ra những giọt máu, vội vàng chạy lên trước "Tiểu tổ tông của ta, lúc nãy vừa mới băng bó vết thương xong tại sao lại nứt ra rồi!"

"Chủ nhân cũngkhôngquan tâm mà bướcđi!"

Vừanóivừa cầm khăn cẩn thậnnhẹnhàng launhẹtrênmặt,trêntay nàng;trênkhăn gấm thượng hạng xuấthiệnvài vết máu.

A Đoàn nghiêng đầu nhìnsựquan tâmrõràngtrênmặt Giang Vạn Lí, trong lòng vừa chua xót lại bất đắc dĩ. Giang Vạn Líthậtsựđối với mình rất tốt,hắnlớn lên bên mình, khi còn bé gây ra họa gì nếu có thể giấuhắnnhất địnhsẽgiấu giúp mình. Sau khi lớn lên, cho dù gặp phải chuyện gì,hắncũngsẽsuy nghĩ mọi mặt.

Nhưng cũng chỉ giới hạn ở đây.

Chỉ cần là chuyện Thái Tử ca ca ra lệnh,hắnsẽkhôngchút do dự mà lừa gạt mình…

Giang Vạn Lí xử lý xong vết máutrênmặttrêntay A Đoàn, pháthiệnra ngườiđangkinh ngạc nhìnhắn,khôngtự chủnhỏgiọng hỏi "Tiểu thư làm sao vậy? Miệng vết thương đau hay là đói bụng, nô tài cho gọi thái y vào xem vết thương cho người đượckhông? Ở phòng bếp vẫnđanghâm nóng chè hạt

https://thuviensach.vn

sen mà tiểu thư thích nhất, bây giờ nô tàisẽbưng đến cho tiểu thưmộtchén đượckhông?”

“Nhưng mà bây giờ cũngkhôngthể nhấm nháp, thái ynói, trước khi vết thương của người khỏithìkhôngthể uống rượu, rượu hoa cũngkhôngđược được.”

A Đoàn làmộtbình rượunhỏ, đến lúc đósẽlệnh đem hoa quả làm thành rượu. Rượu quế hoa, hoa đào thơm, hoa lê say. Cả vườn đầy hoa của phủ Quốc công, ít nhấtmộtnửa đều bị A Đoàn mangđilàm rượu. Còn nửa kia vẫn thuộc về A Đoàn cùng bọn hạ nhântrêndưới, lúc nhàn rỗi luônđithành đoàn đánh đàn ngắm hoa.

Trần thị cảm thán, vườn hoa lê này lạikhôngđủ, nếukhôngthìlại mua thêmmộttòa nhà chỉ trồng hoa.

A Đoàn vẫn bình tĩnh nhìn Giang Vạn Lí, cười cười, là do mình để tâm vào chuyện vụn vặt. Ngay cả mình cũngkhôngthể phản kháng lại quyết định của Thái Tử ca ca,nóigì đến Giang Vạn Lí, lạinói,hắnlà nô tài của Thái Tử ca ca, chẳng qua là mình mượn dùng mà thôi. Lắc đầu “Lấy cớ gì?” (Ở đây A Đoàn ý hỏi là lấy Giang Vạn Lí lấy cớ là gì để đuổi mọi người ra ngoài)

A Đoàn hỏikhôngrõràng nhưng Giang Vạn Lí lại nghe hiểu. Dừngmộtchút, xoay người rótmộtcho A Đoànmộtly nước ấm, cẩn thận tránh miệng vết thươngtrênmôi nàng, hầu hạ nàng uống xong mớinói“Nô tàinóilà từ trong cung tìm đếnmộtlão thái yđãvề hưu, rất hiểu biết về các loại sẹo, chỉ làđãcó tuổi nên tính tình có hơi quái dị,khôngtiếp người bên ngoài.”

A Đoàn gật đầu, xem như làđãthống nhất lờinóivới Giang Vạn Lí.

Bận rộnmộtngày A Đoàn cũng mệt mỏi, cũngkhôngcó khẩu vị gì, muốn nằm xuống tiếp tục nghỉ ngơi, động tác chợt dừng lại, sắc mặt càng

https://thuviensach.vn

tái nhợt. Đưa taynhẹnhàng chạm vào sau lưng của mình, vừa rồi cãi nhau với Ngô Đồng, trong nháy mắt đứng dậy, lúc ấy mặc dù rất đau nhưng mìnhkhôngnhìn đến, bây giờ muốn nằm xuống lại thấy đau hơn, mồ hôi lạnh cũng chảy ra.

Giang Vạn Líđãsớm nghe thái ynóivề tình trạng của A Đoàn nhất thanh nhị sở (一清二楚 – yī qīng èr chǔ: hoàn toànrõràng,rõnhư ban ngày), lúc này nhìn tình trạng của nàng như vậy biết là vì cái gì. Càng thêm đau lòng, tiến lên chậm rãi đỡ A Đoàn nằm xuống "Tiểu thư cần gì phải như vậy chứ, thân thể là của chính mình, gia làm chuyện gì tất nhiên là có lý do của người, tiểu thư chỉ cần chăm sóc tốt chính mình là được."

"Những cái khác nô tài cũngkhôngbiếtrõ, nô tài chỉ biết, gia tuyệt đốisẽkhôngbỏ mặc tiểu thưkhôngquan tâm, tiểu thư chỉ cần thả lỏng tâm trạng là được."

Từ tình huống vừa rồi có thể thấy hai người tan rã trongkhôngvui,trênđường tất nhiên cũng là cãi vã.

A Đoàn nhắm mắt tựa nửa người vàotrêngối mềm, thoáng động đậy điều chỉnh thànhmộttư thế thoải mái hơn.

"hắnlàm gì là chuyện củahắn, ta nghĩ như thế nào cũng là chuyện của ta."

Lờinóinày nghe có chút quát dị,khônggiống nhưđanggiận dỗi, Giang Vạn Lí cũngkhôngnóiđược là như thế nào, dù sao cũng cảm giáckhôngđúng lắm. Nhưng mà A Đoàn cũngkhôngchohắnthời gian đặt câu hỏi, lại mở mắt, khôi phục lại bộ dáng ngày thường, đạm nhạt như nước "Lấy gương đem lại đây." Giang Vạn Lí nhận được lệnh, xoay ngườiđiđến chỗ gương đồng.

Cầmmộtchiếc gương đồngđilại. A Đoàn đón lấy, hơi hơi nghiêng đầu thấyrõmá trái của mình, mi tâm hơi nhíu, đưa taynhẹvuốt lên.

https://thuviensach.vn

Ngangmộtvết, dọcmộtvết che kínmộtbên má, cũngkhôngnghiêm trọng, chỉ là nhìn có chút dọa người,đãthoa thuốc mỡ màu xanh. A Đoàn còn chưa hỏi kỹ, Giang Vạn Líđãlên tiếng.

“Tiểu thưkhôngcần lo lắng, vết thương này nhìn có chút dọa người, nhưngkhôngđến nửa tháng nhất địnhsẽtốt lên, tuyệt đốikhôngđể lại sẹo.”

Tâm tư của A Đoàn lạikhôngđặttrênviệc này, mặc dùnóidung mạo đối với nữ tử rất quan trọng, nhưng mà A Đoàn nhìn vết máu mới chảy ratrênmặt,khôngthể khống chế được nghĩ đến vừa rồi Ngô Đồng dừng sức ấnmộtcái. Người nàythậtmâu thuẫn, chỉ cầnkhôngchạm đến điểm mấu chốt củahắnthìsé là vô hạn sủng nịnh.

Nhưngmộtkhiđãvượt qua điểm giới hạn đó, cho dù là chính mình, cũngsẽphải chịu trừng phạt.

Vì sao Thái Tử ca ca lại là người như vậy?

Mấy năm nay,hắnđãgặp chuyện gì,đãphải đối phó như thế nào, là nguyên nhân gìđãtạo ra tính cách củahắnnhưhiệntại?

thậttiếc nuối, bỏ lỡ nhiều như vậy.

Nhìn nụ cười khổ bên miệng A Đoàn, Giang Vạn Lí lại cho rằng nàng để ý vết thươngtrênmặt, bận rộn lần nữanóirõràng “Tiểu thư yên tâm,khôngtới nửa tháng nữasẽtốt lên! Tin tưởng nô tài, nếu nửa tháng sau vết thương còn chưa tốt lên, nô tàisẽđem đầu mình hái xuống cho người đá chơi!”

Lời này làm cho A Đoàn buồn cười, lạikhôngdám cười sợ động đến miệng vết thươngtrênmôi, đưa lại chiếc gương cho Giang Vạn Lí mím môi lắc đầu, ý vảo mìnhkhôngcó việc gì. Quamộtlúc lâu mới nhớ tới “An Dương đâu? Hoàng hậu trách phạt nàng ấy như thế nào?” Bản thân mìnhđãlàm đệm thịt cho nàng ấy, có lẽkhôngcó việc gì.

https://thuviensach.vn

Dựa vào tính tình của Hoàng hậu nương nương, lần này sợ là An Dươngkhôngdễ chịu rồi. Cũngkhôngcó ý địnhđicầu xin giúp nàng ấy, làm sai nên bị phạt. Hôm nay đúng là nàng ấy làm bừa, nếukhôngphải mìnhđi, chờ nàng ấy bị ngựa làm kinh hãi tự làm ra việc xấu gì, bản thân nàng ấy ngãkhôngcó việc gì, nhưng lại đểmộttoán người phải chịu phạt.

nóitới An Dương, Giang Vạn Lí cũng giận màkhôngbiết làm sao, công chúa quả thực quá làm loạn rồi, tự mìnhkhôngcó việc gì, lại liên lụy tiểu thư bị thương phải nằm ởtrêngiường! Tức giậnnói“Công chúađangở phòng bếpnhỏ, giúp người sắc thuốc. Hoàng hậu nương nươngnói, để ngài ấy hậu hạ người đến khi vết thương tốt lênthìdừng lại. Cũngkhôngphạt cái gì, tất cả chờ Thái Tử trở lại rồinói.”

Ý là, cho dù Ngô Đồng làm như thế nào, Hoàng hậu cũngsẽkhôngbao che.

Nhưng tất cả lại trở về như ban đầu, lúc nàothìNgô Đồng mới có thể trở về? A Đoànkhôngly do mà phiền lòng nôn nóng, kéo chăn lên “Ta muốn ngủ, ngươi bận việc của ngươiđi.”

Giấc ngủ này A Đoàn ngủ cũngkhôngan ổn, mơ mơ màng màng, chỉ là ngủkhôngsâu, cuối cùng bị tiếng khóc nức nở nhonhỏđánh thức, bất đắc dĩ mở mắt, nghĩ cũngkhôngcần nghĩ lên tiếng “An Dương đừng khóc, takhôngsao.” Nghiêng đầu nhìnmộtcái, quả nhiên là An Dươngđangngồi ở bên giường,đãkhóc đỏ mắt.

Nghĩ là do mình đánh thức A Đoàn, lung tung đưa tay lau nước mắttrênmặt, giúp A Đoàn sửa lại chăn “Takhônglàm ồn đến ngươi, ngươi ngủ tiếpđi, nhanh ngủđi!” Tốc độnóirất nhanh, nhưng màkhôngdám nhìn vào ánh mắt của A Đoàn, tầm mắt vẫn luôn đặt ở cằm A Đoàn.

Cố gắng im tiếng, nhưng nước mắt vẫnkhôngtiếng động rơi xuống.

Nếu vẫn cứ khóc như vậy, ngày maisẽkhôngthể gặp ai.

https://thuviensach.vn

A Đoàn chớp chớp mắt “Ta đói bụng.” An Dương nghe được lờinóicủa A Đoàn, giống như bị kinh hãi, lập tức từ bên giường nhảy lên, vẫnkhôngdám nhìn ánh mắt của A Đoàn, vừa chạy ra bên ngoài vừa nhanh chóng dặn dò lại “Ta mang cái gì đó vào cho ngươi, rất nhanh thôi!”

Cho nàng làmmộtchút việc gì đó có thể làm giảm bớt cảm giác áy náy của nàng.thậtrakhôngcần như vậy, vết thương chỉ là nhìn có chút ghê gớm nhưngkhôngthậtsựđộng đến gân cốt. Tính tình của An Dương như nàyđãdự đoán đượcsẽphát sinh việc ngoài ý muốn như ngày hôm nay, tính nàng xưa nay luôn như vậy, từnhỏđến lớn vẫnkhôngthay đổi, sớmđãthành thói quen.

Bây giờ tìm nàng đểnóichuyện?

Lắc đầu phủ quyết. Lúc này An Dương ngập tràn cảm giác áy náy, mìnhnóicái gì nàngsẽđồng ý cái đấy,khôngnhất định làsựthật, như vậy sau này muốn hỏi sợ làsẽkhônghỏi được cái gì. Vẫn nên đợimộtthời gian nữa,hiệntại nàng ấy vừa mới nảy sinh, đại ca ở bên kia lại càngkhôngcó chút manh mối gì,mộtbên nhiệt tình, còn chưa đến tình cảnhkhôngthể cứu vãn.

An Dương rất nhanhđãtrở lại, tự tay bưngmộtchén cháođivào,điđến bên giường cầm chén cháo đặt lên ghếnhỏ, khong người đỡ A Đoàn ngồi dậy dựa người vào giường, vẫnkhôngdám nhìn vào mắt A Đoàn, chỉ thấp giọngnói“Cả ngày nay ngươi chưa ăn gì, ngươi ăn chút cháo lót dạ trướcđã.”

Tay A Đoànkhôngtiện, An Dương cầm muỗng múc hơn nửa, lo lắng vết thương ngoài miệngkhôngthể ăn đồ quá nóng, An Dương vẫnđangthổi nguội. Lúc đầu A Đoàn cũngkhôngthấy đói, bây giờ nhìn thấy cháođãđược nấu cả buổi chiều, gạo mềm thơm,thậtsựthấy có chút đói bụng, chép chép miệng, chờ ăn cháo.

https://thuviensach.vn

Khóe mắt nhìn thấy động tác của A Đoàn, An Dương tăng nhanh tốc độ thổi vài cái đưa đến miệng A Đoàn. Quả nhiên ăn ngon! A Đoàn nuốt cháo xuống bụng lại tiếp tục nhìn bát cháo, An Dương thấy nàngthậtsựcó khẩu vị, động tác nhanh hơn,khôngđến nửa khắc (1 khắc = 15 phút)mộtbát cháo chỉ thấy đáy, A Đoàn còn chưa thấy đủ liếm liếm môi.

An Dương vẫnkhôngnhìn ánh mắt của A Đoàn, chỉ cúi đầunói"khôngthể ăn nữa, nếu ăn nữa buổi tối ngươisẽănkhôngngon." Đứng lên cầm bát bỏ vào trong đĩa, bưng lên "Tađisắc thuốc tiếp, sau bữa cơm chiều lại uống thuốc, bây giờ vẫn chưa đến giờ cơm, ngươi ngủ tiếpđi."

nóixongthìxoay ngườiđira ngoài, A Đoàn nhìn bóng dáng chạy trốn của An Dương mà thở dài.

"Takhôngtức giận, ta cũngkhôngtrách ngươi, ngươikhôngcần tự trách, ngươi biết tasẽkhônglừa ngươi."

Bước chânđangrờiđicủa An Dương dừng lại, vẫnkhôngchịu quay đầu "Ta biết ngươikhôngtrách ta, ta tự trách bản thân." Cúi đầu xuống, bộ dáng rất nản lòng, A Đoàn nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, từng trận gió thu, lá ngô đồng bị thổi ào ào rung động "Trong viện này, lá cây lại rơi xuống đầy đất."

Hằng năm, sân trong viện của A Đoàn lá rụng đầy đất, cũngkhôngcho hạ nhân quét hếtđi, để lạimộttầng látrênmặt đất, lúc A Đoànkhôngcó việc gì làm thích nhìn lá rụng đến mất hồn. An Dương lập tức đứng thẳng lưng, xoay người cam đoan "Tađiquét, tasẽkhôngquét hếtđi, ngươi yên tâm."

Chỉ cần có thể làm chút việc gì đó vì A Đoàn là có thể giảm bớt cảm giác tội lỗi trong lòng mình, quét rác cũng được!

Taykhôngtiện cũngkhôngmuốn gọi nha hoàn vào, có chút vụng về lấy quần áo Đại Maođangtreo bên cạnh xuống dưới. Thân thể mình tính hàn,

https://thuviensach.vn

hằng năm vào thu là lúc quần áo Đại Maođãđược chuẩn bịthậttốt. Khoác lên người cẩn thận,đitới đứng bên cửa sổ, nhìn An Dương quét lá trong sân.

Những người khác đều cúi đầu làm việc của mình,khôngdám nhìn An Dương.

An Dương chắc cũng là lần đầu tiên quét rác, vụng về cầm chổi vung lên, màu vàng óng ánh đầy đất liền bị quét sạchmộtmảng. An Dương cười, dường như còn rất có cảm giác thành tựu, vừa muốn quét tiếpthìđộng tác chợt dừng lại, ngây ngẩn nhìn chằm chằm mảnh đất bị nàng quét sạchsẽ, sau đó ngồi xổm xuống, lấy từng chiếc là rụng cẩn thận đắp trở lại…

Sau đó luôn nhìn thấy nàng ấy quétmộtlần lại ngồimộtlần, rất nghiêm túc.

A Đoàn cười, phảng phất còn có thể nghe được An Dương oán thầm:thậtnhiều, lạikhôngthể quét sạchsẽ, phải để lạimộttầng lá! Híp mắt nhìn ra xa, bây giờ mặt trời lặn rất sớm, cách giờ cơm còn có hơn nửa canh giờ (1 canh giờ = 2 tiếng), mặt trờiđãngả về Tây, ánh mặt trời hồng hồng che kín bầu trời, chút ánh mặt trời còn sót lại phủtrênngười, ấm áp.

Suy nghĩ lạimộtlần nữa được rời đếntrênngười Ngô Đồng,khôngbiếthắngiờ phút này có giống mìnhđangngắm chiều tà haykhông? Lắc đầu đem suy nghĩ này phủ quyết, khóe miệng giương lênmộtnụ cười,mộtngười nghiêm túc như vậy, bận rộn mệt mỏi như vậy, làm sao có thể có tâm tình ngắm chiều tà chứ?

Ý nghĩ trong lòng bị tiếng thỉnh an của đám nô tài đánh gãy.

“Thỉnh an đại tiểu thư, nhị tiểu thư.”

Là Hứa Tĩnh Ngữ cùng Hứa Tâm Dao đến, hai người đều khoác áo choàng,mộttrắng,mộttím. Mặc dù hai người cùng tiến vào lạikhôngnóichuyện với nhau, Hứa Tâm Daođitrướcmộtbước, Hứa Tĩnh

https://thuviensach.vn

Ngữ cáchmộtkhoảngđiở phía sau. Hai người nhìn An Dươngđangở trong viện ngây ngẩn cả người, sau đó đông loạt cúi đầu thỉnh an.

“Thỉnh an An Dương công chúa.”

An Dương cũngkhôngđể ý đến các nàng, chỉ là cầm chổi vung lên đưa đến dưới chân hai người, dọa hai người kia lui về sau mấy bước, tay cầm cái chổi, cằm giương lên “Muốn vàothìnhanhđivào, nếu làm bẩn chỗ ta vừa quét, xem ta thu thập các ngươi như thế nào!” Hai người run rẩy khóe miệng, nhìnmộtđống lá rụng bên cạnh An Dương.

Đây mà là quét sao?

Cũngkhôngdám rước lấy rắc rối ở chỗ An Dương, nhanh chóng hướng về phòng A Đoàn mà bướcđi. An Dương còn ở sau lớn tiếngnóivới theo “Đừng quấy rầy A Đoàn nghỉ ngơi, chỉ cho các ngươi vào đấy nửa khắc!”

Lúc hai người bước vào phòng, Bán Đông vẫnđangđứng canh ở cửa cũng tiến vào theo, Bán Đông vừa dâng trà lên cho hai người, vừa nhìn chằm chằm vào từng cử động của hai người họ. Bán Hạđãgả cho người ta nhưng vẫn hầu hạ ở trong phòng A Đoàn, mấy tháng gần đây có thaithìkhôngtới nữa,nóikhi nào qua cữthìlại đến hầu hạ nàng.

Hứa Tâm Dao tiến lên cẩn thận nhìn vào mặt A Đoàn, có chútkhôngđành lòng hỏi “Còn đaukhông?”

“Ngươi cũng quá thô lỗ, nhiều thị vệ như vậy tất nhiênsẽkhôngđể công chúa bị thương, sao ngươi lại còn nhào lên làm gì?”

A Đoàn tựa ngườitrêngiường, nhiều năm rồi cũng chưa nghe được Hứa Tâm Daonóinhiều như vậy. Khi mình về nhà, Hứa Tâm Daođãquay về nhị phòng, mấy năm nay trừ lúc gặp ở thư viện, ở nhà chỉ có ngày lễ, ngày tết mới gặp được nàng ấy, nàng ấy cũng càng thêm lạnh lùng, mặt càng cười càng lạnh.

https://thuviensach.vn

Trong thư viện lại có lời đồn,nóinàng ấy quá mức cao ngạo, ai cũngkhôngđể vào mắt, nhưng mà nàng ấy chưa bao giờ để ý tới, vẫn làm theo ý mình như trước.

A Đoàn nghiêng đầu cười cười "khôngsao, làm phiền nhị tỷ phải quan tâm." Lại người thoáng nhìn qua Hứa Tĩnh Ngữ "Hôm naythậtlà kỳ lạ, nhị tỷ cùng đại tỷ lại cùng nhau tới đây."

Hứa Tâm Daokhôngphải luôn tránh Hứa Tĩnh Ngữ như tránh rắn rết sao?

khôngnghĩ đến A Đoànsẽhỏi như vậy, động tác dừng lạirõrệt, cườinói"Gặp nhau ởtrênđường, cả hai đều muốn đến thăm ngươi nên cùng nhau đến."

A Đoàn nghe xongkhônggật đầu cũngkhônghỏi nữa, chỉ cười cười.

Từ lúc vào cửa Hứa Tĩnh Ngữ luôn nhìn chằm chằm má trái của A Đoàn,trênmặt là lo lắng, thậm chí còn muốn đưa tay ra sờ vào vết thương của A Đoàn, A Đoàn nghiêng đầunhẹnhàng tránh được. Hứa Tĩnh Ngữ cũngkhônggiận, cũngkhôngxấu hổ,nhẹnhàngnói"Tam muội có biết khuôn mặt quan trọng với nữ tử như thế nàokhông?"

Thậm chí hốc mắt cũng có chút phiếm hồng "Tam muội có dung mạo xuất chúng càng nên cẩn thận bảo vệ mới phải, hôm nay bị thương như vậy nếu để lại sẹothìlàm thế nào bây giờ!"

"Ta biết ngươi với An Dương công chúa tình cảm rất tốt, nhưng cũng nên bảo vệ bản thân, tự mình chạy vào bị thương, nàng ấythìlạikhôngcó việc gì."

"Như vậy có đángkhông?"

https://thuviensach.vn

Mấy năm nay Hứa Tĩnh Ngữ luôn ngoài sáng trong tối châm ngòi, A Đoàn cũngđãnghekhôngbiết bao nhiêu lần, lúc này cũngkhônggiận, sớm thành thói quen. Thậm chí còn cười gật đầu, đồng ý với lờinóicủa Hứa Tĩnh Ngữ.

“Được, lần sau tasẽchú ý, nếu là đại tỷ gặp tình huống như vậy, ta nhất địnhsẽkhôngtiến lên, đại tỷ yên tâm.”

Hứa Tĩnh Ngữ “…”

Hứa Tâm Dao “…”

Càng lớn miệng lưỡi càng bén nhọn,thậtkhônglàm cho người tayêuthương mà! Hứa Tĩnh Ngữ cúi đầu uống trà,khôngđể người khác nhìn thấy trong mắt nàng chợt lóe lên oán hận. Quamộtlúc lâu mới như đột nhiên nhớ tới cái gì, lại ngẩng đầu khuôn mặt tươi cười như cũ “Mấy ngày trước ta nhàm chán có lục lọi mấy quyết sách mang ra đọc để giết thời gian.”

“Nhưng mà lại đọc đượcmộtcâu chuyện rất có ý nghĩa.”

nóiđến đâythìdừng lại, sâu xa muốn người khác hiếu kỳ. A Đoàn chỉ lẳng lặng nhìn nàng ta,khôngtiếp lời. Cuối cùng lại là Hứa Tâm Dao tiếp lời “A, câu chuyện gì có ý nghĩa như vậy?” A Đoàn khẽ nhíu mày nhìn về phía vẻ mặt bình thường của Hứa Tâm Dao, mặt trờiđanglặn về phía Tây.

Có người đón hùa làm Hứa Tĩnh Ngữ vui vẻ, vẫn cười nhìn A Đoàn.

“nóilà cómộtphi tử, dung mạo xuất sắc diễm áp quần phương (Diễm áp quần phương: đẹp điên đảo, lấn át tất cả), vẫn luôn nhận đượcsựsủng ái của Hoàng Thượng. Nhưng về saukhôngbiết vì sao,trênmặt tự nhiên xuấthiệnrất nhiều nốt đỏ, cho dù là ngự y tốt như thế nào cũngkhôngthể chữa được. Giằng co qua mấy tháng, các phương thuốc cổ truyền cũngđãthử qua vô số lần, nhưng mà cuối cùng các nốt đỏ lại ngày càng nhiều, chữakhônghết được.”

https://thuviensach.vn

“Sủng ái của Hoàng Thượng cũngkhôngcòn nữa, saithậtnhiều cung nhânđicầu kiến Hoàng Thượng, Hoàng Thượng cũngkhôngtới liếc nhìn nàngmộtcái.”

mộtcâu chuyệnthậtlà ngắn gọn, Hứa Tĩnh Ngữ cố tình nhìn ánh mắt của A Đoànnóitừng chữ từng chữrõràng, chính xác hơn là nhìn má trái của A Đoàn. Sau khinóixong mới dời ánh mắt sang chỗ khác, cúi đầu uốngmộtngụm trà, rất lâu sau mới chậm rãinói“Tam muội, muội cho rằng câu chuyện này cho chúng ta biết điều gì?”

Nhìn chằm chằm vào sắc mặt của A Đoàn,khôngmuốn bỏ quamộttia sợ hãi cùng hối hậntrênmặt nàng.

A Đoàn nghiêm trang suy nghĩmộtphen, cuối cùng tổng kết.

“Câu chuyện này muốnnóicho chúng ta biết, ngàn vạn lần phải đề phòng những tên tiểu nhân bụng dạ khó lường, đặc biệt là những người thân cận, nếukhônglàm sao bọn họ có cơ hội làm cho mặt nàng biến thành như thế này?”

“Hơn nữa, lấy sắc đẹp để ở bênmộtngười cũngkhôngphải là biện pháp lâu dài.”

Trừng to mắt vô tội hỏi lại “Đại tỷ, tanóicó đúngkhông?”

Hứa Tĩnh Ngữ “…”

Trọng điểmkhôngphải là những điều này có đượckhông!

Ho khan hai tiếng,đangmuốn mở miệngnóitiếp đột nhiên bên cửa sổ truyền đếnmộttiếng “Hừ!” Ba người quay đầu lại, là An Dươngđangcầm chổi đứng ở bên cửa sổ, vẻ mặtkhôngvui “Tại sao các ngươi còn chưađi? khôngphải tađãnóivới các ngươi là A Đoàn phải nghỉ ngơi sao,đãsắp hếtmộtkhắc rồi, mauđiđi!”

https://thuviensach.vn

Còn động đậy cái chổi trong tay, ý tứ rấtrõràng, nếu các nàngkhôngđisẽđivào đuổi người!

Chuyện này là chuyện An Dương tuyệt đối có thể làm được, mấy năm nay Hứa Tĩnh Ngữđãbị dạy dỗ qua vô số lần rồi. Lập tức đứng dậy trả lời "sẽđingay đây." Thậm chí cònkhôngdám nhìn An Dương, cúi đầu nhìn thẳng A Đoàn cười cười "Chúng tađitrước đây, các tiểu thư ở trong thư viện hôm nay đều rất lo lắng cho ngươi, các nàng ấy đều đưa thiếp,nóirằng ngày maisẽcùng đến thăm ngươi.

Hứa Tâm Dao cũng nhìn A Đoàn dặn dò vài câu rồi cùng Hứa Tĩnh Ngữ rờiđi, vẫn như lúc hai ngườiđiđến, giữ vững khoảng cách hai bước ở hai bên trái phải. A Đoàn cau mày nhìn bóng dáng rờiđicủa Hứa Tâm Dao, xảy ra chuyện gì vậy? Chuyện ngày mai, có liên quan gì đến Hứa Tâm Daokhông? Vì sao nàng ấy lại đến gần Hứa Tĩnh Ngữ?

"Hứ!" Bên tai truyền đếnâmthanh khinh thường.

Quay người ra nhìn lại, là An Dương còn đangđứng bên cửa sổ, nhe răng đối với hai người từ trong việnđira. Cười rất đắc ý, còn cầm cái chổi trong tay huơ qua huơ lại đe dọa.

"Ha ha." A Đoàn bị chọc cười, lập tức bật cười.

Sắc mặt An Dương chợt cứng lại, nhanh chóng quay đầu liếc nhìn A Đoànmộtcái, mặt đỏ ửng lên "Tađiquét rác tiếp đây." Còn chưanóixongđãkhôngthấy bóng dáng đâu, chỉ để lại A Đoàn ngồitrêngiường cười đến đau cả bụng.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 51

Editor: An Nhiên

Tuy rằng Hoàng Hậu nương nương phân phó An Dương hầu hạ A Đoàn đến bao giờ vết thương đỡ mới được dừng, nhưng ở bên A Đoàn ăn xong bữa cơm chiều An Dương liền trở về. một là áy náy, hai là xấu hổ, không chỉ An Dương không được tự nhiên, một buổi chiều này, A Đoàn cũng không gặp được nương cùng các ca ca, hai người đều có chút khó khăn nói chuyện.

An Dương vừa đi, A Đoàn liền bị thay phiên oanh tạc, đầu tiên là cha cùng a nương hai người cùng nhau nhắc lỗ tai dạy dỗ nửa giờ, hai người vẫn không ngừng nói, A Đoàn cảm thấy lỗ tai đều ong ong cả lên. không dễ dàng đợi hai người đi rồi, ba ca ca lại tới nữa, xoa xoa lỗ tai, ngoan ngoãn ngồi im trên giường chuẩn bị vòng giáo dục kế tiếp.

Ba huynh đệ sau khi đi vào, đối với A Đoàn đang ngồi nghiêm chỉnh làm như không thấy, thong dong ngồi trên ghế tự mình uống trà, ba người cũng không nói lời nào, như cười như không nhìn chằm chằm A Đoàn.

"Đại ca, nhị ca, tam ca..."

A Đoàn cẩn thận lên tiếng.

Nhưng ba người vẫn là không nói lời nào, miễn cưỡng gật gật đầu, vẫn như cười như không nhìn chằm chằm A Đoàn.

https://thuviensach.vn

A Đoàn bất đắc dĩ bóp trán. Đại ca, ngươi vẫn luôn tao nhã, cười kiểu này thật không thích hợp; nhị ca nhiều năm như vậy vẫn luôn không cười, đột nhiên cười như vậy, thật sự khiến người ta sởn tóc gáy ; về phần tam ca, thật là ủy khuất huynh, nếu là bình thường, đã sớm chạy vội đi lại cười nhạo, nghẹn thành cái dạng này, cũng đủ ủy khuất...

"Muội sai rồi!"

Ba huynh đừng như vậy, thật không thể thích ứng được.

Hứa Tiêu Nhiên kẽ nhướn mày đẹp, nhìn thoáng qua Hứa Thanh Viễn Hứa Triệt Minh. Ba huynh đệ đồng thời thả lỏng dựa vào lưng ghế, nghiêng đầu tiếp tục như cười như không nhìn A Đoàn, nhìn nàng bộ dạng hiện tại là không phục nhưng cũng phải phục. Qua một hồi lâu Hứa Tiêu Nhiên mới thanh thản mở miệng "" Vẻ mặt này của muội, ta không thấy muội là đang nói thật."

đã sớm chịu không nổi ba người này bộ dạng âm dương quái khí, nghe được lời này, A Đoàn giương cằm lên.

"Muội sai chỗ nào? Gặp phải loại tình huống này, đương nhiên phải bảo vệ tính mạng An Dương trước, sự việc cũng rất cấp bách!"

Hứa Thanh Viễn lập tức ngồi thẳng người, bình tĩnh nhìn A Đoàn.

"Cho nên ý muội là có sai liền nhận nhưng mà chết cũng không hối cải?"

Ánh mắt lạnh bay vèo vèo, dường như chỉ cần A Đoàn dám nói một chữ, nhất định sẽ ném A Đoàn ra ngoài. A Đoàn rụt bả vai không nói. Từ nhỏ đã có chút sợ nhị ca, tuy rằng hắn luôn mang rất nhiều đồ ăn ngon, đồ chơi vui cho mình, nhưng hắn luôn trưng ra gương mặt lạnh lùng, thời điểm không nói lời nào thật dọa người.

https://thuviensach.vn

Nghiêng đầu, ngậm miệng không nói lời nào, chỉ bĩu bĩu môi.

Cái này rõ ràng vẫn là dáng vẻ không phục, ánh mắt Hứa Thanh Viễn liếc một cái liền muốn từ trên ghế đứng dậy, bả vai lại bị người khác đè xuống, là Hứa Tiêu Nhiên. Đối với Hứa Thanh Viễn lắc lắc đầu, đem chén trà trong tay đặt lên trên bàn, chống đầu gối đứng dậy, đi tới bên người A Đoàn khom người xuống "Còn không phục?"

A Đoàn ngẩng đầu nhìn Hứa Tiêu Nhiên đang ôn hòa cười. Nhìn một chút bên kia nhị ca đang làm mặt lạnh, nhỏ giọng giải thích "Đại ca, muội sai sao? Muội cùng An Dương cùng nhau lớn lên, muội đã xem nàng ấy như người nhà. Biết rõ người thân có chuyện muội cũng không để ý không hỏi han, vậy muội thành loại người gì?"

Miệng nhếch lên, ủy khuất vô cùng.

Hứa Tiêu Nhiên đưa tay xoa xoa tóc đen mềm mại của A Đoàn, bên môi đầy ý cười dừng một chút nhìn má trái A Đoàn, thở dài một tiếng mở miệng "Muội không làm gì sai. Ta biết muội xem công chúa như người nhà, giữa người thân tự nhiên sẽ như thế."

Nghe được lời này A Đoàn đang muốn vui vẻ, lại thấy Hứa Tiêu Nhiên biểu tình nghiêm túc, không có trách cứ, chỉ là bình tĩnh nói.

"Nhưng muội có nghĩ tới hay không, cảm nhận của chúng ta?"

"Muội đã nghĩ qua chưa, chúng ta nhìn muội té trên mặt đất bất tỉnh nhân sự, lúc ấy không biết cảm nhận như thế nào?"

"Muội biết hay không lúc a nương nghe tin này thiếu chút nữa bị dọa ngất?"

"Muội biết hay không khi cha nghe được tin này liền đem bình sứ Thanh Hoa cha yêu thích nhất đập vỡ?"

https://thuviensach.vn

"An Dương quan trọng, chúng ta lại không quan trọng?"

Sợ nhất chính là bộ dạng này của đại ca, hắn sẽ không tức giận sẽ không trách cứ, chỉ là bình tĩnh giảng đạo lý, kiểu này hiệu quả nhất là làm cho người ta áy náy. A Đoàn cúi đầu nhìn tay mình chằm chằm, niết chặt tới mức suýt nữa làm tay bị thương, cuối cùng bóp góc chăn chà đạp một trận mới thấp giọng mở miệng "Muội không phải cố ý, muội cũng không nghĩ sẽ bị thương, nhưng là tình huống lúc đó thậtsự khẩn cấp, muội thậm chí không có cách nói trước cho Hoàng Hậu nương nương một tiếng, trong đầu chỉ có nghĩ tới khả năng An Dương sẽ té ngựa..."

Thanh âm tuy nhỏ lại thực kiên định "Muội biết muội sai, lần sau gặp lại tình huống tương tự, muội vẫn sẽ giống lúc trước sẽ cứu An Dương, nhưng mà muội sẽ cố gắng không để cho mình bị thương, sẽ không giống lần này làm mọi người lo lắng."

nói xong cũng không dám ngẩng đầu, chỉ là cúi đầu nhìn chăn, không ngừng xoa góc chăn.

Đứa ngốc này! Hứa Tiêu Nhiên nhìn chằm chằm đỉnh đầu A Đoàn, không biết nên làm gì bây giờ. thật ra, việc này nàng quả thật không có làm sai, mặc kệ? Nàng không làm An Dương..... thất vọng, lại xin lỗi người trong nhà. Bàn tay to lần nữa dùng sức đem tóc A Đoàn vò rối, thỏa hiệp nói "Được rồi, lần sau không được lấy lý do này nữa."

A Đoàn vẫn là cúi đầu không lên tiếng, đại ca nói chuyện, nhị ca tam ca còn chưa lên tiếng đâu.

Hứa Thanh Viễn Hứa Triệt Minh cũng từ trên ghế đứng dậy, đi tới bên giường A Đoàn đứng vững, cũng vẫn không nói lời nào. A Đoàn thấp đầu thấy không rõ thần sắc của hai người, chỉ có thể nhìn thấy bọn họ vẫn không nhúc nhích đứng ở trước mặt mình. Khẽ cắn đầu lưỡi, sắc mặt trắng

https://thuviensach.vn

nhợt, lưng bàn tay đi qua che phía sau lưng, khó chịu đến cực điểm thấp giọng hừ nhẹ "A!"

"Làm sao vậy, có phải hay không bị đau?"

"Để ta gọi thái y!"

Hứa Thanh Viễn Hứa Triệt Minh đồng thời hỏi.Hiệu suất của Hứa Triệt Minh vẫn rất cao, còn chưa nói chuyện xong, bước chân đã hướng ra ngoài cửa. A Đoàn đưa tay, một tay lôi cái góc áo, ngẩng đầu, nghẹn miệng nước mắt cam đoan "Nhị ca tam ca hai huynh không tức giận nữa có được hay không? Về sau muội không dám nữa."

Sắp khóc, chỉ cần hai người không đáp ứng, lập tức liền có thể khóc ra.

Hai người lúc này mới nhận ra mình bị lừa, Hứa Tiêu Nhiên buồn cười nghiêng mình dựa lên giường xem kịch vui. Hứa Triệt Minh trực tiếp lên tay, ở trên trán trơn bóng của A Đoàn dùng sức ấn "Muội quỷ nha đầu này, còn dọa người như vậy! " Nhìn như dùng sức kỳ thật một chút cũng không đau, A Đoàn phối hợp ngả ra sau, một bên ngửa ra một bên không quên cam đoan "" Muội thật sự biết sai rồi, nhị ca tam ca không tức giận nha, có được hay không vậy ~ "

"không cần tức giận, tức giận nhìn sẽ không đẹp nha."

Hai người cũng không có thật sự cùng A Đoàn tức giận, hiện tại nàng làm nũng chịu thua, bậc thang cũng hạ xuống. A Đoàn lại lanh mồm lanh miệng, đem lời nói trong lòng đều nói ra "Nhất là nhị ca, vốn chính là tuổi trẻ mà thành thạo, lúc này càng giống một tiểu lão đầu (kiểu ông cụ non) như vậy..."

Hứa Thanh Viễn khom người đỡ A Đoàn, thu tay lại đứng dậy, vỗ vỗ kéo vạt áo xuống, ngoài cười nhưng trong không cười gật đầu "Ừm, ta là

https://thuviensach.vn

tiểu lão đầu."

Ánh mắt A Đoàn trừng lớn, lớn tiếng nói"Muội lại sai rồi!"

Hứa Thanh Viễn không hề bị lay động, bình tĩnh nhìn A Đoàn thật lâu, nhìn đến nỗi A Đoàn dựng hết cả da gà, cuối cùng mới nói "Mười bình rượu hoa đào." Hứa Thanh Viễn cùng A Đoàn giống nhau thích rượu bình, cũng không yêu rượu mạnh, chỉ yêu nhấm nháp rượu thanh nhẹ. A Đoàn dừng một chút, may mắn hỏi "Năm nay?"

"Ha hả." Hứa Thanh Viễn cười, không nói lời nào.

Bả vai A Đoàn đã rũ xuống đến mức vô hạn, ủy khuất luyến tiếc "Được rồi, muội đã biết..."

Hứa Thanh Viễn hài lòng, thong thả đi về. Chỉ lưu lại A Đoàn còn đang thương tiếc mất đi mười bình rượu hoa đào. Khi ấy năm A Đoàn 10 tuổi tự tay chôn trong vườn hoa đào dưới tàng cây, tổng cộng làm 20 bình, 2 năm đều không động đến, chỉ một câu nói, đã bay đi một nửa!

Mới vừa rồi là giả bộ, giờ thật sự muốn khóc!

"Được rồi!" Hứa Triệt Minh lập tức ngồi bên cạnh A Đoàn "Đừng luyến tiếc, nhìn bộ dạng muội keo kiệt chưa này!" Chân bắt chéo, bộ dạng cà lơ phất phơ, nói một chút đều không để ý. A Đoàn trừng mắt "" Cũng chẳng phải vật trong lòng huynh, huynh đương nhiên thích nói lời châm chọc!"

Hừ, nhị ca vừa đi lập tức liền khôi phục nguyên dạng.

Hứa Triệt Minh cũng không giận, chỉ là lắc lắc đầu nói không quan trọng "Được rồi, dù sao cũng không phải vật trong lòng ta. Nơi lão nhị cất rượu ta cũng sẽ không nói cho muội là ở đâu, dù sao ta cũng không thích, muội cũng không muốn ~ "

https://thuviensach.vn

Chỗ nhị ca cất rượu! Ánh mắt của nhị ca rất cao, nơi cất rượu chắc chắn toàn siêu phẩm!"Hắc hắc" A Đoàn trực tiếp leo lên cánh tay Hứa Triệt Minh, cười nịnh nọt nói lời đáng yêu "Tam ca tốt nhất, muội thích nhất tam ca!" Dùng sức lay động, không ngừng làm nũng.

Hứa Triệt Minh nhắm mắt hưởng thụ một phen, nói đến khi tự A Đoàn cảm thấy nổi da gà, mới gật đầu "Được rồi, chờ thân thể muội khỏe, ta cho muội giấy nhập cư trái phép ~ "

"Hắc hắc..."

Hai người nhìn nhau nhướn mày cười xấu xa.

Cùng Hứa Triệt Minh hai người cúi đầu thương lượng một phen nhập cư trái phép như thế nào mới có thể không cho Hứa Thanh Viễn phát hiện, thương lượng xong Hứa Triệt Minh mới đứng dậy đi về. A Đoàn chép chép miệng, phảng phất như đã có thể ngửi được mùi rượu xông vào mũi, bộ dạng hưng phấn làm cho Hứa Tiêu Nhiên đang ở bên cạnh không lên tiếng cười vui vẻ "Cứ như vậy vui vẻ?"

""Dĩ nhiên!" A Đoàn lập tức không chút do dự trả lời.

Dừng một chút nghiêng đầu nhìn Hứa Tiêu Nhiên đang dựa trên giường"Đại ca huynh như thế nào còn chưa đi?" Còn tưởng rằng hắn đã sớm đi từ lâu! không để ý tới A Đoàn đang mơ hồ, Hứa Tiêu Nhiên cũng ngồi xuống bên giường, như có chút đăm chiêu suy nghĩ một trận, nghiêng đầu nhìn A Đoàn "Muội hôm nay nói chuyện là có ý gì?"

"nói cái gì?" A Đoàn còn chưa kịp phản ứng.

"Muội hỏi ta, cảm thấy công chúa như thế nào." Hứa Tiêu Nhiên thoáng nhướn lông mày, thẳng thừng nói ra

https://thuviensach.vn

A Đoàn chớp chớp mắt, mới vừa rồi ý cười còn còn sót lại cũng thu về. Cái này nên nói như thế nào? An Dương mới chỉ có chút manh mối, chẳng lẽ liền nói cho đại ca, sau đó đại ca về sau liền tránh An Dương? Dừng một chút miễn cưỡng mở miệng "không có gì a, chính là ý tứ trên mặt chữ nha."

"Đại ca huynh cảm thấy An Dương thế nào?"

Vui đùa lần nữa mở miệng, nếu như không phải ánh mắt đang chột dạ không dám nhìn Hứa Tiêu Nhiên, sẽ có sức thuyết phục.

Hứa Tiêu Nhiên liếc mắt nhìn A Đoàn một trận, cuối cùng gật đầu không lạnh không nhạt "Công chúa rất tốt, chính là tính tình quá mức kích động."

Lời này vừa nói ra, A Đoàn cũng không biết nên tiếp nhận như thế nào, lắp bắp lung tung không lên thành tiếng. Hứa Tiêu Nhiên cũng không ép nàng, đứng dậy."Trời tối rồi, muội nghỉ ngơi sớm một chút, ta cũng đi về đây."

"Ừm, đại ca ngủ ngon."

Hứa Tiêu Nhiên gật đầu, xoay người đi vài bước lại dừng lại, nghĩ ngợi xoay người nhìn A Đoàn."Có lẽ là ta tự mình đa tình, nhưng mà A Đoàn, muội nên hiểu được, ta không có khả năng cùng công chúa."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 52

Editor: Hân Pi Sà

Mấy vị tiểu thư sau khi thỉnh an Trần thị xong đều theo ma ma tiến vào nội điện đến tiểu viện của A Đoàn. Các nàng là đến thăm A Đoàn, A Đoàn đang bị thương không thể ra ngoài nghênh tiếp. Họ cũng không để ý việc này, vừa đi vừa vui vẻ đánh giá cảnh trí xung quanh. Các nàng cũng đã đến làm khách ở phủ Quốc công vài lần nhưng chưa bao giờ đi sâu vào trong như vậy.

Vẫn luôn hiếu kì không biết khuê phòng của A Đoàn trông như thế nào.

Tam tiểu thư của phủ Quốc công, tương lai sẽ mang một thân phận rất lớn, người ta là quý nữ, đương nhiên là có chút tò mò. Mọi người đi theo ma ma dẫn đường phía trước, sau đó dừng lại trước một tiểu viện trông rất bình thường, bình thường đến ngay cả một tấm biển cũng không có. Mấy người liếc mắt nhìn nhau, theo ma ma đi vào.

Tiến vào trong các nàng lại một lần nữa sững sờ.

không nói đến kỳ hoa dị thảo, ngay cả hoa cỏ tầm thường cũng không có lấy một đóa nào, cả sân chỉ có mỗi một cây ngô đồng, những chiếc lá vàng óng ánh rụng đầy trên đất, chỉ cần giẫm lên sẽ dấy lên âmthanh kẽo kẹt. Thu đến lá rụng, vốn mang đến cảm giác trống vắng hiu quạnh, thế nhưng nhìn cả mảnh sân vàng óng ánh lại khiến người ta thấy có chút ấm áp. Cũng có người tò mò chẳng lẽ nô tài khôngquét dọn nơi này sao?

https://thuviensach.vn

Nô tài trong viện khom người hành lễ rồi lại tiếp tục làm công việc của mình, rõ ràng là do chủ nhân nơi này không cho quét dọn sân.

đi theo ma ma vào sảnh chính, lại một lần nữa ngơ ngác. Tất cả đồ dùng đều được trang hoàng khôngthiếu một món, thế nhưng vẫn là câu nói kia, hết sức bình thường, lại vô cùng cứng nhắc, mọi người không thể không nói đều có chút thất vọng. Trong sảnh nha hoàn cũng ít, chỉ có năm người, bên ngoài sân ma ma nha nô tài rất nhiều nhưng không ai vào trong.

Nhưng mà tầm mắt rất nhanh chuyển sang trên người những nha hoàn kia, những mong chờ rốt cục cũng được thoa mãn một chút. Năm nha hoàn kia tuổi cũng chỉ khoảng mười ba, dung mạo không xinh đẹp thì cũng là thanh tú, ăn mặc so với những nha đầu tầm thường khác đều tốt hơn nhiều, thậm chí có thể xem là sánh ngang với trang phục các thứ nữ ở nhà mình mặc. Lúc này mới thích ứng được, tam tiểu thư này đối với mình cũng không chăm chút lắm, nhưng đối với người của mình lại rất hào phóng.

Bán Đông một thân y phục vàng nhạt mỉm cười đi đến, thi lễ cúi chào rồi mới nói “Tiểu thư đang ở trong phòng, các vị mời theo nô tì” Vừa nói xong, khom người đi trước dẫn đường, mọi người vội vã theo sau. Xuyên qua hàng lang, lại vòng qua bức bình phong thêu hoa sen đơn giản, lúc này mọi người mới thấy vị tam tiểu thư đã tựa vào bên giường chờ đợi.

Tuy rằng hôm qua Hoàng Hậu nương nương xử lí hết, nhưng nháo lớn như vậy, mọi người cũng đều biết chuyện, cũng biết mặt Tam tiểu thư bị thương biết tam cô nương mặt cũng bị thương, không biết vô tình hay cố ý đều hơi khom người nhìn má trái của A Đoàn, sau đó lúng túng cười. Má trái A Đoàn được đắp thuốc, bởi vì hôm nay tiếp đón khách nên dùng màn sa mỏng che lại.

"Mau ngồi đi, hôm nay phiền các vị đến đây mà ta lại không thể ra ngoài nghênh đón, thật là thất lễ."

https://thuviensach.vn

A Đoàn chỉ vào ghế, trên bàn cũng đã chuẩn bị sẵn trà lài. Vài vị tiểu thư nghe A Đoàn nói cũng ngồi xuống rồi vội vàng đáp "không nên nói vậy, chúng ta đều là bạn cùng trường, biết ngươi bị thương như vậy về tình về lý đều phải đến thăm một lần, ngươi cũng đừng quá khách sáo. Tam tiểu thư hôm nay cảm thấy thế nào, đã khá hơn chưa?"

Gọi là tam tiểu thư, chứ không phải là nhũ danh A Đoàn.

A Đoàn học cùng thư viện với các nàng nên cũng xem là có giao tình. Mặc kệ là ý tốt hay xấu, muốn kết giao hay muốn mượn quan hệ để leo lên, A Đoàn đều cười nhạt chống đỡ, không thân thiện cũng chẳng làm mất hòa khí. A Đoàn nhẹ giọng "Tốt lắm, thật ra cũng không có gì đáng ngại, chỉ là nhìn có chút đáng sợ, chăm sóc một thời gian tự nhiên sẽ hết."

Ánh mắt hướng về phía cô nương ngồi ở cuối, hôm qua ở trường đua ngựa mình va phải nàng..

Nàng hôm nay cố ý ăn diện, không phải là nùng trang diễm mạt (*), mà là quần áo trâm cài so với lần trước đều tinh xảo hơn. Nhưng người lại có chút bứt rứt, chỉ cúi đầu uống trà chứ không nói gì cả. Đến bây giờ cũng không biết nàng họ Thậm tên Hà, càng không biết hôm nay vì sao nàng đến.

(*); Trang điểm đậm, xinh đẹp

Thoạt nhìn nàng chắc là con vị quan nhỏ nào đó, cũng không phải là kì thị, chẳng qua mình đang bị thương, ngày trước học cùng thư viện cũng không thân thiết với nàng. Các nàng hôm nay đến thăm có lẽ là do chức quan của phụ thân cùng với cha mình không kém nhau lắm nên có chút giao thiệp, lại nóiquan trọng là có gia thế tương đương nên là đến thăm tỏ chút thành ý.

Dáng vẻ ngượng ngùng, A Đoàn cũng chỉ nhìn một cái rồi dời mắt đi, không có trò chuyện cùng nàng.

https://thuviensach.vn

Bốn người còn lại đều hỏi thăm tình trạng thương thế của A Đoàn, xác định không có gì đáng lo cũng thở phào nhẹ nhõm một hơi, sau đó bắt đầu truyền đạt lại lời của các vị tiên sinh trong thư viện, còn mang cả bài học đến cho A Đoàn. không biết nàng sẽ tịnh dưỡng bao lâu nhưng chuyện học tập thìkhông thể lười biếng được.

A Đoàn đa tạ từng người một.

nói chuyện với nhau một lúc, trong đó có một vị tiểu thư nhìn A Đoàn lơ đãng hỏi “Tại sao không thấy An Dương công chúa đến?” Lại che miệng cười "không phải Hoàng Hậu nương nương đã nói rồi sao, trước khi vết thương của tam tiểu thư thật sự khỏi thì công chúa phải ở bên cạnh chăm sóc cho ngươi, mà bây giờ ngươi vẫn chưa khỏi, tại sao lại không thấy công chúa đâu?”

"Chẳng lẽ là công chúa lười biếng?"

nói xong những người khác cũng cười, giống như điều này không có gì không đúng, dù sao nàng cũng là công chúa, từ nhỏ đã được cưng nựng trên tay làm sao có thể hầu hạ người khác chứ? A Đoàn lắc đầu “An Dương vào cung có việc, chiều sẽ quay lại” thật ra An Dương đi tìm thuốc giúp vết thương A Đoàn tuyệt đối không để lại sẹo.

Người đứng đầu Thái y viện đã cam đoan tuyệt đối sẽ không để lại sẹo nhưng An Dương vẫn không yên tâm, nhất định ép phải đem thuốc ra. Dù sao thì để nàng trong cung nghịch ngợm cũng tốt, mặc dù hoàng hậu nương nương đã ra lệnh nhưng lúc ấy là do tức tức giận, bây giờ nghĩ lại thấy đau lòng cho con gái, làm sao có thể để An Dương đi hầu hạ được.

Bọn họ đều học cùng thư viện, nhưng chỉ có mỗi A Đoàn là gọi thẳng nhũ danh An Dương. Những người khác nghe cũng chẳng thấy lạ vì chuyện hai người họ thân thiết không phải là ngày một ngày hai. Chẳng qua là hỏi

https://thuviensach.vn

thì A Đoàn cũng sẽ không nói rõ nên các nàng cũng không tiếp tục truy vấn, chỉ liếc mắt nhìn nhau rồi cười.

A Đoàn nghiêng đầu, hạ tầm mắt như có điều suy ngẫm.

Trong đầu vẫn nhớ mãi biểu tình kì lạ của Hứa Tĩnh Ngữ ngày hôm qua, mà sao các nàng lại có thể bình tĩnh như vậy? không chủ động cũng tốt, đỡ tốn sức, cái gì đến sẽ đến, chỉ cần chờ đợi là được, lại tiếp tục cùng các nàng tán gẫu, không chú ý đến biểu tình muốn nói lại thôi của cô nương ngồi cuối.

Ngồi cũng không lâu, ước chừng khoảng nửa canh giờ các nàng cũng đứng dậy cáo từ. A Đoàn cùng các nàng vốn không thân thiết, có tâm ý là tốt rồi, ngồi lâu mà không biết nói gì cũng ngại nên A Đoàn cũng giả vờ giữ lại hai lần liền bảo Bán Đông tiễn khách. Những người khác đều đi ra ngoài chỉ có vị tiểu thư ngồi cuối kia đứng lên nhưng không có ý định rời đi.

Nàng nhìn A Đoàn khó khăn mở miệng nói nhỏ một câu.

"Ta có thể cùng ngươi nói chuyện một chút không? Bây giờ còn sớm, ta chưa muốn về nhà”

Lời này thật sự quá đột ngột, A Đoàn nhíu mày còn chưa trả lời, các vị tiểu thư vừa đi được vài bước quay lại nhìn cô nương này, miễn cưỡng cười nói “Thân thể tam tiểu thư không khỏe cần phải tịnh dưỡng cho tốt, ngươi có gì muốn nói nên đợi khi nàng hồi phục rồi nói cũng chưa muộn”

"Mau cùng chúng ta trở về."

nói xong tiến lên thân thiết kéo tay nàng đi,

Vị tiểu thư kia đỏ mặt, nhưng không có hất bàn tay đang nắm tay mình, chân cũng nhúc nhích, chỉ nhìn A Đoàn chằm chằm, mày nhíu chặt,

https://thuviensach.vn

lo lắng nói “Ta chỉ muốn nói với ngươi một chút chuyện, sẽ khônglàm mất nhiều thời gian đâu.” Còn nháy mắt với A Đoàn ra dấu.

Bộ dạng vô cùng gấp gáp.

A Đoàn còn chưa kịp phản ứng, lại có thêm một người kéo cánh tay còn lại của vị tiểu thư kia, chỉ nóiđừng quấy rầy tam tiểu thư nghỉ ngơi. A Đoàn vẫn mỉm cười như trước, nghiêng đầu nói “Ta mệt rồi, có chuyện gì sau này hãy nói” Cũng không nhìn biểu tình nôn nóng của vị kia, trực tiếp phân phó Bán Đông đứng bên cạnh “Tiễn khách.”

"Ngươi..."

Vị tiểu thư kia còn muốn nói gì đó nhưng lại bị những người còn lại cùng Bán Đông lôi kéo ra ngoài.

Giang Vạn Lí tuy là nội hầu, nhưng cũng không tiện tiếp xúc với những tiểu thư kia, cho nên vẫn luôn đứng sau tấm bình phong, chờ Bán Đông tiễn khách xong mới từ từ đi ra, nghi hoặc hỏi “Tiểu thư, vị kia rõ ràng là có chuyện muốn nói, nhưng mấy vị kia lại muốn giấu diếm, khẳng định là chuyện không tốt, vậy tại sao người còn cho nàng lui đi?”

Vừa nói vừa dâng nước ấm lên.

A Đoàn rũ mắt như đang suy ngẫm điều gì đó, qua một hồi lâu mới nhấp một ngụm nước "Tuy ta khôngbiết vị tiểu thư kia, nhưng ta nghĩ mấy ngày qua nàng sống chắc chắn không tốt lắm. Tuy rằng ta khôngbiết có chuyện gì, những cũng không khiến ta bị tổn thương được, nhiều nhất cũng chỉ là khó làm mà thôi, nhưng nàng thì không giống như vậy.”

"Mặc kệ nàng giúp ta là có mục đích gì, ta cũng sẽ ghi nhớ phần ân tình này. Nàng tốt với ta, ta cũng không thể để cuộc sống nàng ngày càng khó khăn hơn được.”

https://thuviensach.vn

"Hơn nữa, việc này rõ ràng là đại tỷ và nhị tỷ có biết, những người đến lúc nãy cũng biết, nói vậy thì tất cả đồng học nữ trong thư viện đều biết. Nhưng mà ta và An Dương đều không đi học nên không biết, cứ tìm một người nào hỏi sẽ rõ thôi”

Chuyện này truyền ra ngoài, cùng lắm là mọi người cười nhạo nàng một chút, bản thân cũng chẳng muốn để ý, người ngoài cũng không ảnh hưởng đến tâm trạng nàng. Cứ như vậy cũng tốt.

Giang Vạn Lí không hề nghĩ tới là nguyên nhân này, ngẫm lại một chút liền cảm thấy thoải mái hơn, tâm địa tiểu thư tốt là một chuyện, nhưng chưa bao giờ dễ dàng tiếp nhận hảo ý của người khác lại là chuyện khác.Mặc kệ phần ân tình đó lớn hay không, tất cả đều phải trả, một người đứng ở vị trí càng cao càng không thể thiếu nợ ân tình. Nghe vậy gật đầu “Nộ tài lập tức phân phó người đi làm.”

đang chuẩn bị rời đi thì lại nhớ ra chuyện gì “Nô tài đã cẩn thận xem xét những lễ vật mà các vị tiểu thư mang đến vừa rồi, cũng kiểm tra qua một lần, có chút đồ không tốt nô tài cũng đã xử lí, những vật còn lại đều như trước kia ạ?” Giang Vạn Lý cũng cũng hỏi theo lệ, dù sao cũng là tặng cho tiểu thư.

Mấy năm nay tất cả những lễ vật mà A Đoàn được tặng đều qua tay Giang Vạn Lí, còn lại đều cất vào kho, một vật cũng sẽ không dùng, mặc kệ lớn bé đẹp xấu, cho dù ban thưởng cũng chưa bao giờ lấy ra. Giang Vạn Lí rất tán thành việc này, bản thân đã rất cẩn thận nhưng cũng không thể bảo đảm tuyệt đối, cho nên dứt khoác là không dùng một thứ nào.”

A Đoàn gật đầu "Đều nhận lấy đi."

Nghĩ ngợi một chút lại nói "Ta còn không biết vị tiểu thư kia là người thế nào, ngươi phái người điều tra một chút gia thế của nàng, chọn một phần lễ vật rồi lặng lẽ đưa đến”

https://thuviensach.vn

Trong suy nghĩ vị kia là người tốt, cũng không ngốc, nếu biết mình không cảm kích nàng, nàng có lẽ sẽkhóc lóc hay có lẽ sẽ tiếp tục suy nghĩ một cách khác, hai tình huống này mình đều không muốn thấy cái nào xảy ra.

Giang Vạn Lí vâng một tiếng, xoay người rời đi

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 53

Editor: huyetsacthiensu

thật là ngoài ý muốn, Giang Vạn Lí đi một khắc đã trở lại. A Đoàn nhướn mày "Nhanh vậy đã điều tra rõràng mọi chuyện rồi sao? Từ nhà đến thư viện dù cưỡi ngựa cũng không chỉ mất một khắc thôi đâu. Giang Vạn Lí sờ sờ đầu, cũng có chút không hiểu được "Nô tài vừa ra cửa đã bị ngăn cản, là cô nương vừa rồi, nàng vẫn đang chờ ngoài cửa."

A Đoàn im lặng, đại ca còn nói mình là cô nương ngốc nghếch, bây giờ đã xuất hiện người còn ngốc hơn mình.

"cô nương kia nói, trường học không biết từ đâu truyền đến lời đồn, nói hôm qua cô nương ngã ngựa chỉ là do người tự biên tự diễn, nói làm sao tiểu thư có thể biết trước việc đó sẽ xảy ra, không ai biết công chúa sẽ ngã ngựa, tiểu thư làm sao lại biết được."

Nghe lời này Giang Vạn Lí lại tức giận, sắc mặt lạnh lùng khinh thường nói "Cũng không biết là do ai bịa chuyện, tình cảm giữa tiểu thư với công chúa cần phải như vậy sao! thật là nực cười!"

"Lời đồn này cũng chỉ vừa mới truyền đi, nhưng mà tất cả mọi người đều biết, càng truyền càng quá đáng, nhiều người cũng chỉ là đứng ngoài cuộc xem chuyện vui, ngược lại một số người lại tin lời đồn là thật."

"Nô tài nghe được lời này liền trở về bẩm báo, đã phái người đi điều tra cho rõ chuyện này."

https://thuviensach.vn

nói một hơi xong nhìn sắc mặt A Đoàn vẫn không thay đổi. Xem ý của Giang Vạn Lí nhất định là điều tra rõ ràng là ai giở trò sau lưng, sau đó giết gà dọa khỉ, để xem sau này ai còn dám nói lung tung! Nhưng mà Thái Tử đã nói rồi, chỉ có thể chỉ đường cho tiểu thư, không thể thay tiểu thư quyết định mọi việc được, hít một hơi thật sâu cho bớt giận "Tiểu thư định sẽ làm như thế nào?"

So với Giang Vạn Lí đang tức giận, A Đoàn lại bình tĩnh hơn nhiều, sắc mặt cũng không thay đổi. Ngồi ở trên giường cũng không trả lời, chỉ cầm gương nhỏ lên sau đó gỡ tấm sa mỏng trên mặt xuống, cẩn thận nhìn vào trong gương, thái y nói không sai, mới chỉ một ngày, vết thương đã đóng vảy, hồi phục rất nhanh.

Nhìn thoáng qua Giang Vạn Lí vẫn đang tức giận, cười nhẹ nhàng "Ngươi nóng vội như vậy làm gì, dù sao cũng chỉ là lời đồn mà thôi." Nghe lời này là tiểu thư định không quan tâm sao? Giang Vạn Lí trừng mắt định nói cái gì đó, A Đoàn lại phất phất tay quyết định "Bây giờ tạm thời không nói đến việc này, côngương kia vẫn còn đang ở ngoài cửa sao?"

Giang Vạn Lí dừng một chút mới trả lời "nói cho nô tài biết xong nàng ta rời đi luôn, nô tài cũng khôngmời nàng ta vào."

A Đoàn gật đầu, cúi đầu trầm tư một lúc "Còn nữa, lặng lẽ đưa một phần quà qua, nói lại một câu, bảo nàng ấy không cần quan tâm chuyện này nữa, chờ vết thương của ta tốt hơn ta sẽ tìm nàng ấy nóichuyện." Giang Vạn Lí nhận lệnh, vẫn không quên chuyện vừa rồi, lại hỏi "Tiểu thư định làm như thế nào?"

A Đoàn khoanh tay ra vẻ vô tội nói "Nhưng mà ta là người đang bị thương, vì sao ta phải quan tâm chuyện này?"

"Tiểu thư!"

Việc này liên quan đến danh dự của người, người vẫn ở đây nói đùa!

https://thuviensach.vn

“Được rồi, được rồi.” Thấy Giang Vạn Lí thật sự sốt ruột, A Đoàn cũng không trêu hắn nữa, chỉ nói thầm một câu “Càng lớn càng không vui, thật là nhớ Tiểu Giang công công lúc trước.” Giang Vạn Lí nghe được, ngậm miệng không nói lời nào, trong lòng âm thầm phản bác: nếu vẫn không biết chừng mực như trước kia, Thái Tử còn không lột da ta ra sao…

A Đoàn từ trên giường đứng dậy, đứng lên hoạt động một lúc, cả ngày đều nằm trên giường, xương cốt cũng rã rời hết rồi, nhưng mà mẫu thân cũng cho phép đứng dậy. Trong phòng đã chuẩn bị lò sưởi thậtto nên cũng không lạnh, nhưng Giang Vạn Lí vẫn lấy áo khoác khoác lên cho A Đoàn, theo thói quen của tiểu thư chắc lại muốn đến bên cửa sổ.

Quả nhiên, A Đoàn vốn định ra đứng một lúc, đi đến bên cửa sổ, híp mắt nhìn ra bên ngoài.

Hôm nay thời tiết cũng không tốt, mới vừa có chút ánh nắng mặt trời bây giờ đã không thấy nữa rồi, gió thu bắt đầu thổi, sắc trời cũng tối lại, muốn mưa, mưa thu luôn kéo dài dai dẳng. Tầm mắt chuyển sang chỗ khác, nhìn về phía cây ngô đồng lá đã rụng hơn nửa, lẳng lặng nhìn một lúc, im lặng nhớ nhung.

Hơi hơi ngửa đầu hít một hơi thật sâu không khí lạnh, nhắm mắt khóe miệng cong lên.

Thái Tử ca ca, muội sẽ không để mình bị thương nữa đâu, muội sẽ tự bảo vệ mình.

Còn huynh, khi nào thì huynh mới trở về?

Bán Đông cầm hộp đồ ăn đi từ bên ngoài vào, nghiêng đầu nhìn A Đoàn đang đứng bên cửa sổ, cười tiến lên, để chiếc hộp trên tay xuống “Tiểu thư, đây là điểm tâm do Hoàng Hậu nương nương vừa phái người đem đến, cũng truyền lời lại, nói tiểu thư muốn ăn cái gì, thì phái người báo tin cho người là được.”

https://thuviensach.vn

“Còn nói An Dương công chúa ăn trưa xong sẽ tới đây.”

A Đoàn tâm trạng rất tốt, cho dù có nhiều phiền não, chỉ cần nhìn cây ngô đồng, tâm trạng sẽ thỏa mái trở lại. Cũng nghiêng đầu cười “Ta biết rồi, để trên bàn đi.” Bán Đông đáp ứng, xoay người đi vào sảnh chính.

Ngày hôm qua thái y lấy thuốc xoa bóp, lúc ấy rất đau nhưng thuốc hiệu quả rất tốt, bây giờ chỉ mới qua một ngày A Đoàn đã có thể nằm bình thường. Vẫn ngồi một chỗ chống cằm sau đó phân phó Bán Đông vừa vào “Hầu hạ ta thay quần áo đi, hôm nay ta cùng mẫu thân ăn cơm, không ăn ở trong phòng nữa.”

Bán Đông gật đầu, đem hộp đồ ăn trong tay giao cho nha hoàn khác, tiến lên hầu hạ A Đoàn thay quần áo chải đầu, Giang Vạn Lí tránh đi, chờ lúc A Đoàn thay quần áo chải đầu xong mới lại đi vào phòng. Cũng không nói lời nào, đứng ở phía sau bình tĩnh nhìn A Đoàn. A Đoàn từ trong gương nhìn Giang Vạn Lí như đang có khổ đại thâm thù vậy, cười.

Lắc đầu “Việc này tạm thời không cần quan tâm, cũng không cần tra manh mối là ai, trong lòng ta tự có tính toán.”

Mày vừa nhíu lại cúi đầu trầm tư, qua một lúc lâu lại ngẩng đầu, chân mày vẫn nhíu chặt như cũ “Ngươi đi thăm dò xem gần đây nhị phòng có chuyện gì, nhị thúc lại làm loạn chuyện gì, nhị thẩm gần đây gặp mặt những ai, nhanh lên một chút.”

Giang Vạn Lí vẫn đang chờ, sợ A Đoàn không quan tâm chuyện gì sự việc sẽ phát triển không kiểm soát được. Mặc dù không rõ vì sao tiểu thư tự nhiên lại nhắc đến nhị phòng bên kia, chẳng lẽ việc này có liên quan đến nhị phòng sao? không nghĩ ra thì không cần nghĩ nữa, chỉ cần tiểu thư chịu quan tâm là được! Vội vàng đáp ứng, còn đảm bảo chắc chắn đến buổi tối sẽ điều tra rõ mọi chuyện.

https://thuviensach.vn

Chờ sau khi A Đoàn rửa mặt chải đầu xong đi ra khỏi phòng, trời đã tối, nổi gió lớn, lá ngô đồng vàng bị thổi xào xạc. Bán Đông vẫn cầm cái hộp đồ ăn kia, bị gió thổi cát bay vào mắt. “Tiểu thư, trời sợ là sẽmưa to, chúng ta đi nhanh một chút.” A Đoàn gật đầu, cất bước hướng phòng chính mà đi.

Việc nhà hôm nay Trần thị cũng đã xử lý xong, các ma ma quản sự cũng vừa mới rời đi, tựa nửa người vào trên tháp nghỉ ngơi, Cẩm Tú ngồi trên ghế nhỏ bên cạnh xoa bóp chân cho nàng. Nghe bọn nha hoàn bên ngoài báo Tam tiểu thư đến, vội vàng đứng dậy, cười nhìn về phía cửa.

A Đoàn vừa xuất hiện còn chưa thỉnh an Trần thị đã hỏi.

“Sao lại tới đây rồi? không phải ta đã cho con nghỉ ngơi dưỡng thương trong phòng sao, còn đau không, mặt đã tốt hơn chưa?”

A Đoàn nhận lấy hộp thức ăn trong tay Bán Đông cười tiến lên “Hoàng Hậu nương nương phái người đưa điểm tâm đến, con ăn cùng mẫu thân, không cho phụ thân cũng không cho các ca ca ăn!”

Hoàng Hậu nương nương đưa điểm tâm qua cũng không phải là lần một lần hai, chủ yếu là cho A Đoàn ăn, tất nhiên là mềm lại ngọt ngấy, chỉ thích hợp cho nữ nhân ăn, Quốc công gia cùng ba vị huynh đệ chỉ ăn một lần đều lần lượt nói không thích. A Đoàn nói rất đúng, Trần thị cũng cười, giống như trẻ con “Đúng vậy, không cho bọn họ ăn, để cho bọn họ thấy thèm đi!”

Trần thị nhận lấy hộp đồ ăn nhìn nhìn, vẫn giống như trước đây, nhìn rất khéo léo, nhưng mà chỉ còn một nửa. “Cho người đưa đến cho nhị phòng với đại tỷ của ngươi rồi sao?”

Vừa hỏi vừa đưa hộp đồ ăn cho Cẩm Tú cầm đến bàn. A Đoàn ngồi bên cạnh Trần thị, thân mật khéo tay nàng gật đầu “Vâng.”

https://thuviensach.vn

Mặc kệ bên trong như thế nào, ít nhất bây giờ ngoài mặt bọn họ vẫn là người một nhà, cấp bậc lễ nghĩa nên có vẫn phải có.

Trần thị cũng không rối rắm vấn đề này, chỉ tùy tiện hỏi rồi cho qua, nâng mặt A Đoàn lên cẩn thận nhìn cuối cùng gật đầu "đã tốt hơn nhiều, như này ta cũng có thể yên tâm rồi." Sau đó nhướn mày, lại bắt đầu dạy dỗ A Đoàn "Về sau không thể làm bừa như vậy nữa có biết không? Khuôn mặt đối với nữ tử rất quan trọng!"

Sau ngày hôm qua Hứa Tiêu Nhiên liên tiếp hỏi, A Đoàn cũng biết lần này bản thân thật sự lỗ mãng. Cũng không như ngày hôm qua không kiên nhẫn, nghiêm túc ngồi nghe Trần thị giảng dạy xong. Trần thị nói một hồi, còn đem cả những chuyện cũ ra nói, A Đoàn vẫn ngồi nghe.

Cuối cùng còn xoay người rót cho Trần thị một ly Ôn Trà

"Mẫu thân uống một ngụm nước rồi nói tiếp, nếu không sẽ khát."

Nghe lời như vậy, Trần thị lại không nghĩ nữa, chỉ chọc chọc cái trán trơn bóng của A Đoàn "Nếu còn có lần sau, ta sẽ không tha cho con đâu!" A Đoàn thè lưỡi, kéo cánh tay Trần thị làm nũng cam đoan "Tuyệt đối không có lần sau, mẫu thân người yên tâm!"

Lúc nói chuyện nghe được bọn nha hoàn bên ngoài báo nhị phu nhân tới, A Đoàn cùng Trần thị cùng thu lại khuôn mặt tươi cười ngồi thẳng người dậy.

Nhị phu nhân cũng họ Trình, đồng âm khác chứ với Trần thị. Bộ dáng tốt, người cũng rất có thủ đoạn, nhị lão gia mấy năm gần đây vẫn không để ý sống qua ngày, nhưng mà những chỗ ăn chơi trác táng lại ít đi hơn. Người còn chưa đến đã nghe thấy tiếng truyền đến "Cảm ơn điểm tâm của A Đoàn, vừa rồi đitrên đường ta đã nhìn thấy!"

A Đoàn đứng dậy hành lễ "Chào nhị thẩm."

https://thuviensach.vn

Trình thị vội vàng tiến lên đỡ tay A Đoàn kéo dậy “Đừng như vậy, ngươi là người bị thương, khách sáo hành lễ làm gì!” Kéo tay A Đoàn không buông, chỉ nhìn mặt nàng, đau lòng trách cứ “Công chúa quan trọng, mặt ngươi cũng quan trọng, lần sau không nên làm như vậy, nhìn mặt bị thương như vậy thậtlàm cho người ta đau lòng mà!”

A Đoàn ý nói không sao, đỡ Trình thị ngồi lên ghế.

Chỉ cần nhìn thấy A Đoàn, Trình thị sẽ không ngừng nói ra những lời hay ý đẹp. Vỗ vỗ tay A Đoàn hâm mộ nói với Trần thị “Có con gái thật là tốt, nhưng ta lại không có mệnh có con gái, cũng chỉ sinh được một đứa con trai! Trong mộng trong lòng đều nghĩ đến, đến lúc nào ta cũng có được một đứa con gáingoan ngoãn giống A Đoàn đây!”

Trần thị không nghe lời này, chỉ cười nói “Ngươi đang ở đây nói cái gì vậy? Dao Dao không phải con gáicủa ngươi sao?”

Trình thị cũng tự nhiên xấu hổ, không thèm quan tâm nói “Cũng không phải con gái do ta sinh ra. Muội cũng không sợ người khác chê cười, muội không làm nổi mẹ kế! Nếu đối xử tốt với nàng thì người bên ngoài lại nói muội lấy lòng con gái của vợ trước, nhưng đối xử không tốt với nàng một chút thì lại nóimuội ngược đãi đứa nhỏ không có mẹ! Hơn nữa tính tình Dao Dao tẩu cũng không phải không biết, không tươi cười niềm nở với bất kỳ ai cả.”

“Ở nhà, muội nói chuyện với nó, nó đều ngồi yên không động đậy, muội nói với nó như thế nào đây?”

“Muội cũng chỉ có thể coi nó như tiểu tổ tông mà cung phụng thôi, lúc nào gả nó ra ngoài muội cũng coi như được giải thoát rồi. nói đến đây, nó cũng đến tuổi lập gia đình rồi, hôm nay muội đến chính là muốn hỏi tẩu một chút, có chọn được người nào tốt không? Trong lòng muội cũng có

https://thuviensach.vn

mấy nhà, cũng đãdò hỏi vài câu, cũng chưa chắc chắn, cho nên đến hỏi tẩu một chút.”

“Cũng muốn hỏi, lúc nào thì định hôn sự cho đại tiểu thư, ta còn dễ bàn về chuyện của Dao Dao.”

Chuyện cưới gả, đối với nữ tử chính là lần thứ hai đầu thai. A Đoàn mím môi trầm ngâm, vẫn nhìn Trình thị.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 54

Editor: huyetsacthiensu

Trần thị lười quản chuyện hôn nhân của Hứa Tĩnh Ngữ nhưng Trình thị lại không như vậy, hai vị tiểu thư tuổi cũng không cách nhau xa lắm, năm nay cũng đã mười năm tuổi đến tuổi nên định hôn sự, chờ mộtthời gian cũng không thấy có động tĩnh gì, nhịn không nổi nữa nên đến hỏi, rất nóng lòng muốn gả Hứa Tâm Dao ra ngoài. Trần thị biết các nàng quan hệ vẫn luôn không tốt, nhưng không nghĩ đến lại vội vã như vậy.

Ở đây, phần lớn con gái khoảng mười lăm tuổi đã tính đến chuyện hôn sự, muộn một chút hoặc muốn giữ con gái bên cạnh lâu hơn chút thì mười sáu bàn hôn sự cũng được.

Duỗi tay kéo A Đoàn đến ngồi xuống bên cạnh mình, bóp cổ tay nàng rồi nhìn lòng bàn tay. Vết thương ở lòng bàn tay hình như nặng hơn, vết thương trên mặt đã đóng vảy, còn vết thương ở đây nhìn vẫn còn có màu đỏ tươi. Công dụng của thuốc rất tốt, nhưng mà lúc dùng tay vẫn có chút đau đớn, khôngngẩng đầu căn dặn Cẩm Tú “Tiểu thư hôm nay dùng thìa.”

Cẩm Tú chỉ tới đỡ.

Trình thị rất sốt ruột, cũng biết Trần thị chỉ là không muốn lấy việc này làm lý do. Nhưng mà, thật sự rất gấp! Quan hệ với đại tiểu thư không tốt là việc của nàng, nhưng mà nếu đại tiểu thư không bàn chuyện hôn sự thì nhị tiểu thư cũng không thể bàn chuyện hôn sự được, bên này không thể đợi thêm được nữa. Miễn cưỡng cười cười nói lại lần nữa “Việc này vẫn là ở chỗ đại tiểu thư thôi, càng kéo dài thì càng không tốt…”

https://thuviensach.vn

Vốn định nói nếu chuyện hôn sự của đại tiểu thư kéo dài quá lâu, các muội muội về sau cũng sẽ bị người đời chỉ trích, nhưng lời nói đến miệng lại nuốt trở về. Muội muội cũng chỉ có A Đoàn cùng Tâm Dao, hôn sự của Tâm Dao mình đã có tính toán, hôn sự của A Đoàn càng không cần phải nói. Từ khi sinh ra hôn sự của A Đoàn đã được định đoạt, hôn sự của đại tiểu thư dù tốt hay xấu cũng không ảnh hưởng chút gì đến A Đoàn.

Chỉ nhìn Trần thị chê cười.

Trần thị dường như rất mệt, ôm A Đoàn nửa tựa vào bên cạnh nàng, như cười như không mở miệng "Đại tiểu thư mặc dù được nuôi dưỡng bên cạnh ta, ngươi cũng nửa đường mới vào cửa, mấy năm nay ngươi cũng nhìn thấy, ta với đại tiểu thư cũng không thân cận. Ở dưới cùng một mái nhà, nhưng mỗi ngày cũng chỉ có nửa khắc đến thỉnh an ta."

Chỉ cần Trần thị chịu nói chuyện, Trình thị sẽ không phải là người đi nhờ cậy, liên tục phụ họa khôngngừng.

Trần thị tiếp tục cười nói "Ta cũng giống ngươi coi như đã thấy rõ ràng, không phải con gái do chính mình sinh ra, nói cho cùng cũng cách lòng, cho dù có nhiệt tình cũng không làm ấm được người lạnh lùng."

Vừa rồi là phụ họa, bây giờ lại cực tán đồng, vội vàng gật đầu "Cũng không phải muội sợ Dao Dao! Muội luôn nghĩ nó mất mẹ, muốn đối xử tốt với nó một chút, phụ thân nó cũng đã phó thác bảo muội đối tốt với nó. Nhưng mà muội làm thế nào để đối tốt với nó đây? Ngay cả một câu nói thân mật cũng khôngnói được với nhau. Tim người cũng là máu thịt, cũng cần chung sống mới có thể có cảm tình được."

"Tẩu cũng biết, muội với nó cũng chỉ gặp mặt một chút lúc ăn cơm mà thôi."

Hai người này ngươi tới ta lui, nói ra cảm giác cùng cảnh ngộ. A Đoàn run run khóe miệng, nhún vai, nhắm mắt tựa vào ngực Trần thị không

https://thuviensach.vn

muốn nghe. Người không biết còn tưởng Đại tiểu thư, Nhị tiểu thư là người không hiểu chuyện, thực tế rõ ràng là cả nhà không hướng về nhau.

Đây chính là nghệ thuật nói chuyện, hôm nay đã hiểu được hoàn toàn.

Con gái của mình, một động tác nhỏ của nàng Trần thị cũng có thể biết nàng đang suy nghĩ cái gì, biết nàng đang không kiên nhẫn lại kinh ngạc, trên mặt cười không ngừng, đưa tay nắm chóp mũi của A Đoàn khẽ lắc, trừng mắt: mẫu thân đang dạy con, nếu không làm gì có tâm trạng mà nói với nàng ta nhiều như vậy, con còn không biết tiếp thu!

A Đoàn tránh đầu khỏi tay Trần thị, sau đó toàn thân nhào vào ngực Trần thị, không thèm để ý.

Trần thị cúi đầu trừng đỉnh đầu A Đoàn, cuối cùng vẫn nhượng bộ không ép nàng, ôm chặt người hơn chút nữa. Nếu A Đoàn không nghe, cũng không cần cùng Trần thị nói tới nói lui, chỉ đạo "Nó không thân cận với ta, ta cũng sẽ không nhúng tay vào việc hôn nhân của nó, việc hôn nhân của cô nương cần thận trọng, việc này ngươi nên để cho Lý di nương xử lý đi, nàng mới là mẹ ruột của đại tiểu thư."

"Nếu trong lòng ngươi sốt ruột, tìm Lý di nương thương lượng là được, không cần phải đến hỏi ta."

Để Lý di nương xử lý sao? Trình thị ngạc nhiên. không nghĩ Đại phu nhân ngày thường nhìn thấy có vẻ dễ nói chuyện, hóa ra cũng không như bề ngoài đâu! Có dù là di nương của Quốc công phủ, vẫn chỉ là di nương! một di nương thì làm sao có thể tìm được mối hôn sự tốt chứ? Nếu như nàng có chút thủ đoạn, có thể làm lung lay Quốc công gia, thì còn có khả năng tìm được mối hôn sự tốt.

Nhưng mà mấy năm nay số lần Đại lão gia gặp nàng đếm trên hai đầu ngón tay còn chưa hết!

https://thuviensach.vn

Đại cô nương đã hoàn toàn đắc tội nàng rồi, nếu không cũng sẽ không buông tay sạch sẽ như vậy. không trách được mấy năm nay Đại tiểu thư thường xuyên tìm A Đoàn gây rắc rối, tuy rằng mỗi lẫn cũng không làm gì được A Đoàn nhưng đến nhiều cũng sẽ làm cho người ta thấy phiền! Còn nghĩ rằng Trần thị sẽ niệm tình con gái Hứa gia mà lưu tình, không ngờ là là đang chờ thời cơ.

Đại tiểu thư không được lòng người, mẹ cả không quan tâm, mẹ ruột thì vô dụng.

Mối hôn sự này, sợ là khó khăn…

Cũng đã nói như vậy, chỉ cần biết được ý của Trần thị là được rồi, cũng không ở lại lâu, đứng lên nói“Đứa nhỏ vẫn đang chờ muội về, muội xin cáo lui trước.” Trần thị gật đầu, A Đoàn vội vàng chui ra từ trong lòn Trần thị đứng dậy tiễn Trình thị ra cửa. Trở về thấy Trần thị đang bình tĩnh nhìn mình.

A Đoàn bất đắc dĩ, bước nhanh về phía trước làm nũng “Mẫu thân ~.”

“Đừng đến đây!” Vung tay lên, đưa tay chỉ trán A Đoàn, nói với vẻ không biết làm sao “Ta đang dạy con, nếu không làm gì có tâm trạng mà nói nhiều như vậy chứ? Con thì hay rồi, bịt tai không nghe, trốn còn nhanh hơn ai hết!” A Đoàn không nói lời nào, đứng tại chỗ bĩu môi, hoàn toàn là bộ dáng vò đã mẻ lại sứt.

Trần thị ngữ khí vui vẻ “Con nói một chút xem, nếu là con, con sẽ xử lý như thế nào?”

Quệt miệng, mắt đảo một vòng mới nói “Nếu như là con, con sẽ tìm cho nàng một mối hôn nhân, mộtmối hôn nhân ít nhất bên ngoài là môn đăng hộ đối.”

“Ở bên ngoài?”

https://thuviensach.vn

“Ý con là sẽ không thật sự đi hỏi thăm tình huống nhà trai sao?”

A Đoàn không tra lời câu hỏi của Trần thị, ngược lại nhin Trần thị “Con cảm thấy mẫu thân làm như vậy không tốt, tuy rằng làm như vậy sẽ khiến nàng khổ sở, nhưng không phải người cũng đem thanh danh của mình làm hỏng sao? Mặc dù nàng không phải con gái ruột của mẫu thân, nhưng mọi người đều biết nàng ta được nuôi bên cạnh người, lúc này đột nhiên buông tay, người bên ngoài sẽ lại đàm tiếu.”

Thấy A Đoàn thật sự nghiêm túc suy nghĩ vấn đề này, còn biết quan tâm mình, ý không biết làm sao vừa rồi đã tan thành mây khói, thân mật nắm tay A Đoàn, cười nói “Con cho rằng mấy năm nay ta làm không công sai? Lần nào trong nhà có yến hội mà ta không nàng theo chứ? Nàng lại đối với ta như thế nào?”

“Còn có các tiểu thư ở trường học kia, nhìn nàng như thế nào?”

Nghe Trần thị hỏi, A Đoàn cũng suy nghĩ lại.

Trong nhà có yến hội hoặc là lúc được mời làm khách, lúc nào nên đưa mẫu thân cũng đưa đại tỷ theo, cũng giới thiệu cho mọi người biết. Nếu đạ tỷ an phận, không luôn đi đến chỗ tụ tập của các đích nữ, bị bọn họ không nhìn đến lại trở về nói những lời âm dương quái khí (nghĩa đen là khí quái lạ trong trời đất, nghĩa bóng chỉ những người lời lẽ, cử chỉ quái đản, kỳ lạ hoặc lời nói, thái độ không chân thành, khiến người ta đoán không ra); sẽ không làm cho các vị phu nhân trong kinh đều biết thứ nữ của Quốc công phủ là người tâm cao khí ngạo (kiêu ngạo) ngay cả mẹ cả cũng dám chống đối.

Về phần bạn học, đại tỷ luôn không chịu chơi cùng thứ nữ, những quý nữ thì không để nàng vào trong mắt, con gái quan nhỏ nàng lại không để họ vào trong mắt, nhân duyên thật sự không tốt.

https://thuviensach.vn

Còn phụ thân, trước kia còn thường xuyên hỏi thăm đại tỷ, từ lúc nào thì đã bắt đầu dần không hỏi đến nữa? Hình như là từ lúc mẫu thân đưa đại tỷ ra ngoài thì bắt đầu đúng không? Cúi đầu, vừa nghĩ cũng hiểu được, chắc là những phu nhân kia bên gối thổi gió hoặc ngẫu nhiên nhắc qua vài lần, một số lời truyền đến tai phụ thân.

Nghĩ rõ ràng tất cả, mày nho nhỏ của A Đoàn nhăn lại. Bản thân cũng tưởng rằng mẫu thân không thậtsự so đo với dại tỷ. Nhưng bây giờ nghĩ đến, hành động bình thường đã từng bước đưa đại tỷ vào vực sâu, hơn nữa, người còn chưa trách cứ, tất cả mọi người sẽ cảm thấy là do bản thân nàng ta tự chuốc lấy.

Từ lúc hai người bắt đầu nói chuyện Cẩm Tú đã cho tất cả nha hoàn đều lui xuống, còn mình thì canh giữ ngoài cửa. Vẻ mặt Trần thị nghiêm túc, hai tay đặt lên bải vai A Đoàn, nhìn vào mắt nàng nóinghiêm túc “Mẫu thân biết con còn nhỏ, cũng biết tâm tư của con không đặt ở đây, nhưng mà mẫu thân không thể không làm như vậy.”

“Con nhìn xem, đây là tỷ tỷ con, đây cũng chỉ là phủ Quốc công, nhìn tầm thường nhưng đã có sát chiêu mỗi bước, nơi con phải đến trong tương lai, lại càng nguy hiểm hơn gấp trăm ngàn lần. không cần biết con có nguyện ý hay không, cho dù bây giờ con không muốn học, con cũng phải nghe phải nhìn, khôngthể không kiên nhẫn, không thể tránh né, có biết không?”

Giống như tình huống này của đại tỷ con, nếu về sau con gặp tình huống tương tự, không thể lặp tức ra tay, vậy thì phải có kiên nhẫn. Tất nhiên, việc này có một điều kiện, điều kiện là con có hoàn toàn nắm chắc việc xảy ra phía trước hay không, nàng không thoát được lòng bàn tay của con. Chỉ cần nắm chắc được cái này, một năm hai năm mười năm cũng không sao.”

https://thuviensach.vn

“Nhẫn nại vài năm, dù sao cũng không áo ảnh hưởng gì, về sau có thể cười mà nhìn nàng khóc.”

“Con phải nhớ kỹ, chết thật ra rất thoải mái, càng hận ai, càng không nên để cho nàng chết dễ dàng.” nói đến đây Trần thị dừng lại, hạ mắt xuống, trong mắt lóe qua tia hối hận cùng chưa hết giận.

rõ ràng nói ra lời độc ác nhẹ nhàng như vậy, nhưng Trần thi vẫn cười, A Đoàn cũng không thấy sợ hãi, nhiếu nhất cũng là có chút xa lạ, chưa từng thấy mẫu thân như vậy, trợn mắt nhất thời không trả lời, mày nhíu lại. Trần thị cũng không ép nàng, chỉ khôi phục dịu dàng, cười đưa tay vuốt chân mày A Đoàn.

“Con còn chưa nói cho ta biết, nếu là con, con sẽ làm như thế nào?”

A Đoàn mở lớn hai mắt “Hướng vào việc của đại tỷ mà nói. Nếu là con, con sẽ tìm cho nàng một cuộc hôn nhân ngoài mặt môn đăng hộ đối thấp gả (nhà chồng có điều kiện thấp hơn). sẽ điều tra nhà trai, nhưng mà không phải điều tra nhân phẩm, tướng mạo của hắn mà là tính cách. Đại tỷ tâm cao khí ngạo, luôn muốn bay lên chỗ cao, tất nhiên sẽ tìm một người yếu đuối mới có thể làm cho con yên tâm.”

sẽ cho ngươi con đường sống, nhưng sẽ đem móng vuốt của ngươi chém đứt.

Trần thị gật đầu, hiểu được ý của A Đoàn. Nhưng vẫn có chút bất mãn, tuy theo ý nghĩ như vậy có thể không cần bận tâm kê cao gối ngủ, nhưng không nắm chắc tuyệt đối, luôn sẽ có tai họa ngầm. Mở miệng muốn nói lại chưa nói gù, chỉ đưa tay sờ đầu A Đoàn. Bây giờ nàng còn nhỏ, còn chưa trải qua mưa gió, có thể kỹ như vậy, thật ra cũng tốt.

Đổi cách nghĩ khác, mọi chuyện nên lưu lại một con đường, có thể là con đường chết, cũng có thể lại chính là đường sống của mình, phải xem tâm tính của người kia như thế nào.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, những lời này không thể áp dụng đối với bạch nhãn lang (sói mắt trắng: ý chỉ người vong ân phụ nghĩa) Hứa Tĩnh Ngữ.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 55

Editor: An Nhiên

Cùng Trần thị dùng qua loa bữa cơm trưa, A Đoàn ở bên bà nói chuyện một chút liền đứng dậy hồi tiểu viện của mình, cũng không quên giờ ngọ thiện An Dương sẽ tới đây. Hôm nay trời âm trầm đến dọa người, từ xa nhìn lại một mảnh mây đen, gió thổi qua, ánh mắt có chút mơ màng. Khép khép áo choàng trên người, hơi hơi cúi đầu đi về phía trước.

Vẫn là phái người đi truyền lời, nếu An Dương vẫn không tự đến liền đừng tới nữa.

đi qua một vườn hoa nhỏ rất nhanh liền đến sân của mình, đi vào liền phát hiện lá cây ngô đồng bay loạn khắp nơi, trên bệ cửa, phi lên ngói, khắp nơi đều là lá ngô đồng. Dừng bước, nhìn lá ngô đồng bị gió thổi về hướng Đông rồi lại Tây, mím mím môi, có chút đau lòng. Bán Đông thấy A Đoàn không động đậy, nhìn nhìn trời vội thúc giục " Tiểu thư, mau đi vào thôi, gió thật lớn, người sẽ bị cảm lạnh mất."

A Đoàn bình tĩnh nhìn thoáng qua lá ngô đồng, rũ mi mắt, gật đầu đi vào trong.

Quãng thời gian này thời tiết luôn mưa to từng trận, còn ngẫu nhiên xen lẫn gió lớn cùng mưa to.

Cũng không biết Thái Tử ca ca ở bên ngoài như thế nào rồi,có chỗ tránh mưa hay không, đồ vật chống lạnh có mang đầy đủ?

https://thuviensach.vn

Đầy bụng tâm sự bước vào sảnh chính, còn chưa ngẩng đầu liền nghe được tiếng Hứa Triệt Minh cà lơ phất phơ "Làm sao vậy? Cùng nương ăn bữa cơm trở về mặt liền cau có như trái cà thế kia, nương lại nói gì muội?" Trong miệng hỏi hành động có vẻ quan tâm nhưng một chút cũng không tích cực, ngồi trên ghế tay chống cằm, thảnh thơi lại lười nhác.

A Đoàn liếc Hứa Triệt Minh một cái, đem áo choàng đưa cho Bán Đông, lại để cho người đi vào cung truyền lời, nếu như công chúa không có tự mình đến, hôm nay liền không cần tới, sau đó mới nhìn Hứa Triệt Minh nói "Tại sao huynh lại trở về, hôm nay không huấn luyện?"

Ba huynh đệ giữa trưa đều sẽ không về nhà dùng cơm, đại ca nhị ca ở tại thư viện, tam ca ở tại quân doanh. Cũng không có chức vị gì, tuổi tác còn nhỏ, chính là đi theo huấn luyện, đã rất nhiều năm. Hứa Triệt Minh không có trả lời A Đoàn, khuôn mặt tươi cười thải mái ngày thường hôm nay lại thu hết, hơi khẽ cau mày, có chút cảm giác nặng nề.

A Đoàn nhướn mày, tam ca vô tâm vô phế không sợ trời không sợ đất cũng có phiền não sao? Lại gần tỏ vẻ hứng thú, tại trên ghế hơi hơi thò người ra, mắt to nhìn chằm chằm Hứa Triệt Minh "Làm sao vậy?" nói ra để muội vui vẻ vui vẻ chút nào

~Ừm, bên môi cười tuyệt đối không phải sung sướng khi thấy người gặp họa, tuyệt đối không phải!

Lần này đổi lại là Hứa Triệt Minh mắt trợn trắng, tức giận trực tiếp đưa tay đem A Đoàn đang sát vào mặt đẩy ra, chân mày như trước nhíu chặt, mím mím môi đột nhiên nhìn A Đoàn ánh mắt nghiêm túc hỏi "Muội nói thử xem, nếu như hiện tại ta đi nói cho a nương biết ta muốn đi lính, nương có đồng ý không?"

Nghe được sự tình thế nhưng lại là cái này, A Đoàn cũng thu lại ý cười, dừng một chút mới mở miệng "Làm sao có thể đột ngột như vậy?"

https://thuviensach.vn

Kỳ thật người nhà cũng đã sớm có chuẩn bị, từ khi tam ca bước vào quân doanh một khắc kia đều đã có chuẩn bị. Tuy nhiên tất cả mọi người đều không có nhắc tới chuyện này, luôn nghĩ hắn còn nhỏ, đi mộttrận là một trận. Tam ca hiện tại quả thật còn nhỏ, tuy rằng từ nhỏ đã đi theo quân doanh huấn luyện, nhưng ca ca còn chưa tròn mười lăm tuổi đâu, còn chưa có chức quan gì cả.

Cũng chưa được một hai năm đâu, như thế nào hiện tại liền đề cập đến chuyện này?

Hứa Triệt Minh say sưa nhìn gió lớn bên ngoài.

"Ta không có nói đùa, ta quả thật muốn lập tức lên đường, hiện tại lên đường là thời cơ tốt nhất."

Con mắt thêm sâu, là bộ dạng nghiêm túc hiếm thấy.

A Đoàn nghiêng đầu nghĩ lại, gần đây giống như không phát sinh chuyện đặc biệt?" Thời cơ cái gì, như thế nào muội một chút tin đồn cũng không nghe được?"

Hứa Triệt Minh thở dài một hơi, chống đầu gối từ trên vị trí đứng lên, đi thong thả vài bước sau mới nói"hắn muốn trở lại."

"hắn?"

Hứa Triệt Minh giải thích "Muội tuy thường xuyên nhập cung, cái này là việc trong quân doanh, muội vẫn là không biết được như ta, Vệ Trường Hận muốn trở lại, nhiều nhất nửa tháng liền tới Kinh Thành, ta nghĩ, không quá ba ngày, Hoàng Thượng nhất định sẽ chiêu cáo thiên hạ, đến thời điểm đó nóikhông chừng còn có thể đích thân tới cổng thành đi nghênh tiếp."

Chăm chú nhìn chằm chằm A Đoàn, ánh mắt là tràn đầy hâm mộ và tình thế bắt buộc, không chút nào che giấu dã tâm của mình.

https://thuviensach.vn

Vệ Trường Hận? A Đoàn cũng biết người này. không đúng, hắn là tất cả mọi người đều biết người này. Phần lớn thiên hạ vừa mới yên ổn, biên cương vẫn chiến loạn không ngừng, thắng thua nửa nọ nửa kia. Vệ Trường Hận cũng không biết từ nơi nào xuất hiện, bắt đầu chưa từng nghe qua cái tên này, giống như từ trên trời rơi xuống, ban đầu chỉ là binh lính nhỏ, sau này từ từ lên thống lĩnh, phó soái, tướng quân.

Vài năm nay, chưa bao giờ có tin thua trận.

Hơn nữa hắn cũng chưa bao giờ hồi kinh, Hoàng Thượng hình như cũng không bắt buộc, ngay cả chiếu thư Phong tướng cũng là ngựa đưa đi , hắn căn bản là không có hồi kinh nhận. Người này nổi danh, đương nhiên rất nhiều người đều muốn biết hắn là ai, kết quả tra ra lại làm cho mọi người giật mình, cũng không phải là lúc trước không có phỏng đoán gia thế của võ tướng này, chỉ là một dân thường.

Bởi vì hắn, mấy năm gần đây không biết bao nhiêu con em dân thường đi lính, đều muốn giống như hắn, mai kia có thể thành rồng.

Tin đồn về hắn cũng rất nhiều, ngay cả nữ học trung không hỏi thế sự như A Đoàn cũng nghe rất nhiều, đều là cô nương khác nói. nói hắn tính tình quái gở, giết người như ngóe, còn nói hắn xấu vô cùng, xấu đến nỗi không giám gặp người, vẫn luôn mang mặt nạ hung tợn. Lúc ấy A Đoàn có chút không cho là đúng, một khi đã khinh thường, vì sao còn muốn nói về người khác?

Nhưng mà thật lòng rất bội phục người này, một người dân thường, có thể không đến 20 tuổi làm được cái thành tựu này, tương lai của hắn quả thật không thể đo lường. Xem như những tin đồn kia là sựthật, chờ hắn hồi kinh, không biết có bao nhiêu người trong lòng rục rịch, vì quyền vì thế, vì hắn.

https://thuviensach.vn

"hắn làm sao có thể đột nhiên hồi kinh? không phải rất nhiều năm cũng chưa trở lại sao, hơn nữa cũng nghe nói cha mẹ hắn đều không ở đây?"

Hứa Triệt Minh còn chưa nghĩ tới vấn đề này, nghe được A Đoàn đặt vấn đề nghĩ ngợi xong lắc đầu "Cái này ta cũng chưa hỏi, khả năng là về đón Trung Thu? Muội đã quên? Còn có hai mươi ngày nữa là tới sinh thần của muội. Tuy rằng cha mẹ không ở đây, hắn đi nhiều năm như vậy chưa có trở về, chắc luôn muốn bái tế một lần mới đúng."

"hiện tại hắn cũng là áo gấm về nhà (kiểu mang thành quả trở về quê hương ấy), cha mẹ hắn dưới suối vàng có biết, cũng sẽ vui mừng."

Suy đoán này A Đoàn cũng tiếp thu, nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có nguyên nhân này. Đến cùng cũng đã20 tuổi đầu, ở biên cương kia rét lạnh vài năm, cũng nên trở về nghỉ ngơi một chút. Sau đó nhìn Hứa Triệt Minh có chút đăm chiêu, nghĩ kĩ mới mở miệng "Cho nên huynh nghĩ thừa dịp Vệ Trường Hận hồi kinh, tại biên cương thiếu hụt người tài ba, muốn đi lên vị trí của hắn?"

"Nhưng mà huynh đừng quên, Vệ Trường Hận có thành tựu của ngày hôm nay cũng phải mất mấy năm, cứ xem như huynh đến thay hắn, nhưng mà biên cương vẫn chiến loạn không ngừng, muội cho là hắn trở về cũng sẽ không ở lại một thời gian dài, nhiều nhất một hai năm sẽ trở về, khi đó huynh, so với hiện tại không khá hơn bao nhiêu."

"Danh tiếng của hắn quá nổi, khó mà qua được."

A Đoàn luôn luôn nghĩ gì là nói, tuyệt đối sẽ không bởi vì là người nhà liền ăn nói lung tung mù quáng tín nhiệm. Hứa Triệt Minh cười, rất hài lòng lời nói của A Đoàn, cái này chứng minh nàng quả thậtnghiêm túc nghĩ tới, đây cũng là nguyên nhân muốn đến tìm A Đoàn nói chuyện này. Nếu

https://thuviensach.vn

như là đại ca nhị ca, cũng sẽ nghiêm túc phân tích, bất quá sẽ giữ lại giảng đạo một trận.

Cong khóe miệng cười có chút vô lại.

"Mọi người đều khinh thường quan hệ đi cửa sau, nhưng nếu có tài thật học thật, ta lại có cửa sau, vì cái gì ta không thể đi? Đường làm lính thẳng tắp trước mặt còn không đi, còn muốn đi học xoay nhị khúc? không đi mới là người ngốc!"

"Hơn nữa trước giờ ta đều không có nghĩ tới muốn che lấp hắn, hắn tại biên cương vài năm quân lính sớm đã ổn định,cho dù rời đi một hai năm cũng sẽ không tổn thất uy tín của hắn. Ta muốn làm, chỉ là hắn lần nữa trở lại biên cương phía trước đứng vững gót chân, ta tòng quân, cũng không phải muốn phụ thuộc ai."

"Ta không phải Vệ Trường Hận thứ hai, ta chính là Hứa Triệt Minh."

Đây là lần đầu tiên A Đoàn nhìn thấy bộ dạng nghiêm túc của ca ca bất cần đời. Chớp chớp mắt cười "Nếu như huynh đã hùng hổ nói như vậy khẳng định như vậy, vậy thì vì sao còn muốn đến tìm muội? Trực tiếp đi tìm a nương nói thì được rồi. Tuy rằng a nương sẽ luyến tiếc, nhưng mà cũng sẽ khôngngăn cản huynh thong thả mà đi."

nói rất là ung dung.

Mới vừa rồi còn rất có khí thế Hứa Triệt Minh chớp chớp mắt, sau đó chê cười tiến lên, một bộ dạng chân chó lấy lòng nhìn A Đoàn "Muội cũng biết nương khẳng định sẽ luyến tiếc, khẳng định sẽ dùng tuổi tác còn ta còn quá nhỏ, đẩy lùi chuyện này đến 2 năm rồi nói tiếp. Đương nhiên, ta kiên định như vậy, nương cũng không thể ngăn cản, nhưng ta sợ nương khóc, không phải sao?"

https://thuviensach.vn

Vừa nói một bên đối với A Đoàn không ngừng nhướn mày, vẻ mặt muội hiểu mà phải không.

A Đoàn quả thật hiểu, nhìn bộ dạng Hứa Triệt Minh lấy lòng, không hề bị xúc động lắc đầu, không chút do dự "không cần!Muội sẽ không đi giúp huynh nói chuyện này, huynh nên từ bỏ ý định này đi." nóixong còn trịnh trọng gật đầu, cho thấy mình tuyệt đối sẽ không đi làm chuyện này.

"Vì cái gì!" Hứa Triệt Minh lập tức trừng lớn mắt lớn tiếng nói.

"Chẳng lẽ huynh muốn nhìn muội đi từ giã, huynh một người ở nhà nhìn nương khóc a?"

không chờ A Đoàn nói tiếp lại híp mắt uy hiếp "Hay là nói, muội không muốn rượu của lão nhị?"

Hắc, cái này là không cần một lời liền uy hiếp đúng không ? Ai lại nuông chiều huynh ấy thành cái tính khí này, thật đúng là! A Đoàn cũng trừng lớn mắt, lập tức đứng dậy, nặng nề vỗ một cái lên bàn nhỏgiữa hai người "Ba!"

"Huynh còn muốn gì? Nam nhi tốt chí ở bốn phương, cho nên muội không ngăn cản huynh!"

"Bình gia trị quốc tề thiên hạ, những lời này muội không biết sao?"

"Huynh ngay cả nương cũng trị không được, huynh nói cái gì Bình gia, nói cái gì trị quốc, nói cái gì tề thiên hạ? Nếu như huynh không thể đem nương cam tâm tình nguyện để huynh đi, chẳng sợ nương chỉ là có một điểm không nguyện ý, muội cũng sẽ không cho huynh đi , muội trực tiếp bảo đại ca đem huynh cột vào trong nhà, muội muốn nhìn xem huynh chạy thế nào!"

https://thuviensach.vn

Hứa Triệt Minh đơ như cái cây, hơi hơi ngửa đầu ngốc nghếch nhìn khí thế hung hăng của A Đoàn, nuốt nước miếng một cái, tiếp tục chân chó "Ta sai, ta không nên uy hiếp muội, ngày mai ta sẽ đem rượu của lão nhị cho muội nhập cư trái phép đi lại, đừng tức giận a!" A Đoàn không hề bị kích động, mặt không chút thay đổi cúi đầu nhìn Hứa Triệt Minh.

Hứa Triệt Minh bĩu môi, lại nói có chút ủy khuất "Muội lại chẳng phải là không biết, ta thật sự sợ nương khóc! Khi còn bé đem nương chọc cho nóng nảy rồi lại chọc nương khóc, nương khóc một hồi thì tốt rồi, ta lại bị phạt! Nương khóc một lần ta liền bị cha, đại ca, nhị ca ba người cùng nhau nhảy vào đánh mộtlần."

"Tuy nói hiện tại trưởng thành bọn họ cũng sẽ không động thủ, nhưng mà ta nghĩ đến thôi liền theo phản xạ thấy đau..."

Càng nói càng đáng thương, càng nói càng ủy khuất, hốc mắt đã có chút phiếm hồng. A Đoàn vẫn là không hề bị lung lay, thậm chí hai tay ôm ngực, thong dong nhì, mắt cười, tựa như xem xiếc khỉ. Hứa Triệt Minh khóe miệng run rẫy cũng không giả bộ tiếp được, thu hồi ủy khuất, lại suy nghĩ một biện pháp khác.

“ Hay là, ta đi nói, muội ở bên cạnh giúp ta nói một vài câu tốt đi?"

Cái này còn có thể, bản thân cũng không hi vọng nương khóc, dù sao sớm muộn cũng có ngày này, liền gật đầu.

Nhìn thấy A Đoàn gật đầu, Hứa Triệt Minh lập tức từ trên ghế nhảy lên, trực tiếp kéo cổ tayA Đoàn muốn đi ra ngoài, A Đoàn vội vàng tránh khỏi "Huynh gấp cái gì? Buổi tối cùng nương cơm nước xong rồi nói, muội còn muốn chờ An Dương, cũng không biết nàng đến cùng có tới hay không." Hứa Triệt Minh lúc này cũng không dám đắc tội A Đoàn, nàng nói cái gì thì chính là cái đó, kiềm chế lại nóng vội gật đầu, chờ buổi tối tới.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 57

Editor: Tống Thiên Ân

Về phần tại sao Giang Vạn Lí lại đi châm dầu vào lửa thì A Đoàn không cần suy nghĩ cũng biết, lúc này chỉ lo an ủi Trần thị, vừa rồi lúc Tam ca đi, mọi người cũng đã giữ lại nhưng hắn lại không dao động, Trần thị cũng không khóc, nói mọi người ra ngoài, chỉ giữ lại mình A Đoàn.

không nói gì, chỉ cúi đầu lau nước mắt, A Đoàn đưa khăn tay nàng cũng không để ý. A Đoàn cũng không nói gì, chỉ cầm lấy tay Trần thị, im lặng ngồi cạnh nghe nàng khóc. một lúc lâu sau, Trần thị khóc mệt, đến khi không còn âm thanh gì A Đoàn mới nhẹ nhàng cầm khăn lau mặt cho Trần thị.

"Mẫu thân, người nên rửa mặt đi, mặt lem nhem thế thật khó coi."

Trần thị lắc đầu, không đứng dậy, lúc lâu sau mới nói "Tam ca con từ nhỏ đã là đứa nghịch ngợm, làm chuyện gì cũng không chú tâm. Đầu óc thông minh nhưng không dùng vào việc gì nghiêm chỉnh, toàn dùng để đi gây sự." Trần thị không nhìn A Đoàn, ánh mắt nhìn vào khoảng không trước mặt, chìm dần vào hồi ức.

A Đoàn biết điều im lặng ngồi cạnh, sắm tốt vai người nghe của mình.

"thật ra, ta thấy rằng mình không quan tâm hắn rất nhiều."

"Đại ca con thì không cần phải nói, từ nhỏ đã không cần ta quá quan tâm, chuyện của hắn hắn có thể tự mình đưa ra quyết định, tự hắn có thể

https://thuviensach.vn

hoàn thành mà không cần người khác giúp đỡ. Nhị ca của con tuy trầm tĩnh ít nói nhưng cũng không cần người khác bận tâm đến mình. Chỉ có Tam ca của con, mỗi ngày đều gây ra rắc rối, mỗi ngày đều bị cha con mắng. Khi đó ta đang mang thai con, thật sự không có thời gian để quan tâm đến hắn."

"Về sau sinh con ra lại càng không có thời gian để quan tâm hắn hơn."

Cái này ngược lại A Đoàn không biết, từ khi có thể ghi nhớ thì Tam ca đã bắt đầu học võ, khi đó hắn lúc nào cũng dồi dào tinh lực nhưng không có gây ra rắc rối gì. Hóa ra là liên quan đến mình sao? Môi hơi mấp máy, không biết nên nói gì. Trần thị quay đầu lại thấy bộ dạng này của A Đoàn, miễn cưỡng cười.

"Con cũng đừng để trong lòng, khi đó con còn nhỏ như vậy, sao có thể biết những chuyện này?"

"Hơn nữa đó là do hắn tự quyết định, nếu hắn có tức giận thì cũng sẽ không trút lên người con."

"Con cũng biết, nhà chúng ta không có võ tướng. Ta ngay từ đầu đã không tán thành, cho dù cha con hay sư phó ở học viện đều cho rằng hắn có thể đi tòng quân. Xưa nay chốn sa trường đều là ly biệt, hắnđi rồi ta cũng không mong hắn lập công lớn, chỉ mong hắn có thể bình an trở về."

nói xong nước mắt vừa ngừng lại bắt đầu rơi xuống.

Trần thị khổ sở nói làm cho A Đoàn cũng thấy buồn theo. Tư vị chia ly khó chịu thế nào A Đoàn biết rất rõ, còn chưa rõ khi nào thì Thái tử ca ca trở về... Đem u buồn giấu kĩ vào trong lòng, cười nói "Mẫu thân người đừng lo, Tam ca từ nhỏ đã học võ, lại huấn luyện ở doanh trại nhiều năm như vậy."

"Hơn nữa hôm qua trước khi đi hắn có nói, doanh trại bên kia đã đồng ý cho hắn đi biên cương rồi, chứng tỏ rằng Tam ca đã có dự định của

https://thuviensach.vn

mình."

Nghe A Đoàn nói vậy, Trần thị miễn cưỡng cười, đưa tay lên vuốt tóc A Đoàn "Đêm đã khuya, con về phòng nghỉ sớm đi, trên người còn có vết thương, phải tĩnh dưỡng thật tốt."

"Mẫu thân..."

Trần thị đưa tay lên che miệng A Đoàn lại, không cho nàng nói chuyện, lắc đầu "Con đừng khuyên nữa, ta vừa rồi đã đồng ý cho hắn đi thì tuyệt đối giờ sẽ không đổi ý. Chỉ là thấy rất buồn, không nỡ để hắnđi thôi, con không cần an ủi ta, mấy ngày sau sẽ không sao, để ta một mình đi."

A Đoàn bình tĩnh nhìn Trần thị một lúc, không tiếp tục, đứng dậy trở lại phòng mình.

Hai ngày sau, A Đoàn không hề nhắc đến chuyện của Hứa Triệt Minh, cũng không tìm An Dương, chỉ ở cùng Trần thị, cùng nàng nói chuyện, chọc nàng vui vẻ. Mặc dù vẫn có lúc buồn nhưng ít nhất so với lúc mới nghe được tin này thì tâm trạng đã tốt hơn nhiều, A Đoàn cũng nhẹ lòng hơn.

Hứa Triệt Minh đã định sẵn ngày đi, ba ngày sau khởi hành, hai ngày nay cũng không đi doanh trại, mỗi ngày đều ở nhà cùng Trần thị.

Sáng nay khi đi ra khỏi phòng, Giang Vạn Lí thì thầm bên tai A Đoàn vài câu, A Đoàn dừng lại một chút, gật đầu tỏ ý đã biết, mặt không có cảm xúc gì khác thường, tiếp tục đi hướng mình định đi. Bọn bà tử nha hoàn thấy A Đoàn thì khom người thỉnh an, A Đoàn cười chào lại, bỏ qua cảm xúc khác thường trênmặt các nàng.

Lúc đến phòng, Trần thị cũng không có thoải mái như mọi ngày, hôm nay lại có chút gì đó nghiêm trọng, mày đang nhíu lại nhưng thấy A Đoàn tới thì lập tức cười "Hôm nay sao lại đến sớm như vậy, tối hôm qua có ngủ

https://thuviensach.vn

ngon không?" A Đoàn trả lời, sau đó ngồi cạnh Trần thị nhíu mày "Mẫu thân, người có chuyện buồn?"

Trần thị mở to mắt, nở nụ cười "Sao lại có chuyện buồn được, mấy ngày hôm nay ngày nào cũng như ngày nào, sao có thể có chuyện gì?"

Cũng không đợi A Đoàn trả lời đã vội vàng nói "Hai ngày nay con đều ở cạnh mẫu thân, mẫu thân biết con thương mẫu thân nhưng trên người con cũng có vết thương, thái y cũng đã nói rồi, ít nhiều gì cũng phải dưỡng thương nửa tháng, mẫu thân không có việc gì, con không cần tới nữa, sau này chỉ cần ở trong phòng của mình dưỡng thương, đợi khỏi hẳn rồi hãy ra, biết không?"

rõ ràng là cười, nhưng nhìn thế nào cũng giống như miễn cưỡng, ngay cả bọn nha hoàn trong phòng cũng đều nói theo, giống như hận không thể đem A Đoàn về phòng ngay lập tức. A Đoàn còn chưa kịp trả lời, đúng lúc này Cẩm Tú tiến vào càng làm mọi người trong phòng sốt ruột hơn.

Trần thị nhanh chóng đứng dậy, quay người lại nói với A Đoàn "Sáng nay mẫu thân bận chút việc nên không cùng con dùng điểm tâm được, con mau chóng trở về phòng ăn đi."

Chưa cần Trần thị phân phó, mấy nha hoàn trong phòng đã tự giác vây quanh A Đoàn, nhao nhao cười nói "Nô tì đưa cô nương về phòng." A Đoàn chưa kịp nói gì đã bị bọn nha hoàn vây quanh đưa ra ngoài. một đoàn người vừa theo A Đoàn đi ra, náo nhiệt ban nãy trong phòng nhanh chóng biến mất, không ai dám lên tiếng.

Trần thị nhìn Cẩm Tú, phẫn nộ hỏi "Đại cô nương đâu, nàng không đến?"

Cẩm Tú nhíu chặt mày, trầm giọng trả lời "Nô tì đến chậm một bước, nha hoàn hầu hạ bên cạnh đại côương nói hôm nay nàng chưa dùng điểm tâm đã đi thư viện rồi."

https://thuviensach.vn

"Hừ, nàng chạy cũng thật nhanh."

Trần thị không nói lập tức đem Hứa Tĩnh Ngữ từ thư viện về, chỉ là ngồi trên ghế nhíu chặt mày, một lúc lâu sau mới nói "Hai ngày nay đừng cho Tam cô nương ra khỏi phòng, cũng đừng để cho nàng biết được chuyện gì, nói cho mọi người biết, nếu Tam cô nương biết được dù chỉ là một ít, đừng trách ta không nể tình chủ tớ!"

"Vâng, nô tì lập tức đi làm."

Cẩm Tú biết rõ Trần thị đang cực kì tức giận, cũng không dám trì hoãn mà nhanh chóng đi làm.

Nha hoàn của Trần thị đem A Đoàn đến trước tiểu viện mới dừng lại, đều rất quan tâm A Đoàn, dặn nàng phải dưỡng thương thật tốt, đừng chạy loạn khắp nơi, muốn chơi thì phải đợi khi nào vết thương khỏi hẳn mới được chơi. A Đoàn cười tươi đáp ứng, quay người vào tiểu viện, vui vẻ lúc nãy như khôngnhề tồn tại. Giang Vạn Lí đã sớm chờ ở cửa ra vào.

A Đoàn phất tay để tất cả mọi người đều lui xuống, chỉ để lại mình Giang Vạn Lí hầu hạ mình dùng bữa.

Giang Vạn Lí vừa lấy thức ăn vừa nói "Tất cả mọi người đều đã biết, kể cả Hoàng hậu nương nương." A Đoàn gật đầu, trong lúc đưa đồ ăn lên miệng còn suy nghĩ gì đó. Ngừng một chút rồi nói "Ngươi đuổi người đi thì nhớ nói cho mẫu thân một tiếng, nói nàng không cần làm gì cả, chỉ cần ngồi ngoài xem kịch là được, ta đã nắm chắc phần thắng, chuyện này nàng không cần lo lắng."

"Nhớ nói trước cho cha ta và các ca ca, nói họ không cần lo lắng."

Chuyện này là tại mình, hai ngày hôm nay ở cạnh mẫu thân mà quên không nói cho nàng biết. Vừa rồi lại có nhiều người ở phòng, sợ có người của người khác trà trộn vào nên cũng không nói.

https://thuviensach.vn

Giang Vạn Lí vâng một tiếng, gắp một cái sủi cảo trong vào trong đĩa của A Đoàn, nhẹ giọng hỏi "hiệntại mọi người đều biết rồi, cô nương định tiếp theo sẽ làm gì?"

Đem sủi cảo bỏ vào miệng nhai nhai mấy cái, ăn xong mới nhẹ nhàng lắc đầu "không cần làm gì cả, chỉ cần đợi thôi."

Việc này nếu truyền ra ngoài sẽ phát sinh bao nhiêu chuyện thì A Đoàn không biết, nàng chỉ biết là nha hoàn trong tiểu viện của mình cũng đã biết, đều rất tức giận bất bình, nhưng ở trước mặt mình đều miễn cưỡng duy trì dáng vẻ hàng ngày. A Đoàn làm như mình không biết gì cả, cả ngày chỉ ở trong phòng thêu hà bao, không để ý đến mọi chuyện xung quanh.

Dùng xong cơm trưa, A Đoàn đi lại trong sân một chút cho tiêu cơm, đi đến cây ngô đồng đứng một lúc, đưa tay đặt lên thân cây thô ráp, ngẩng đầu nhìn lá cây đã ngả sang màu vàng, nhớ nhưng vẫn giữ bình tĩnh. không lâu sau sau lưng truyền đến giọng nói trong trẻo lạnh lùng "Tam muội muội thật hăng hái."

"Hai ngày nay mưa không ngừng, cây cũng bị ẩm ướt, tay Tam muội lại có vết thương, tốt nhất là vẫn không nên đụng vào."

"không sao." A Đoàn thu tay lại, xoay người lại Hứa Tâm Dao mới đi vào, cười hỏi "Nhị tỷ tỷ hôm nay sao lại có thời gian rảnh rỗi mà đến đây?" Vừa nói vừa đi vào trong, Hứa Tâm Dao cũng đi theo, ngồi xuống ghế, đợi nha hoàn rót trà rồi mới nói "Đột nhiên muốn đến thăm Tam muội."

A Đoàn gật đầu không nói gì, chỉ nhẹ nhàng nâng tách lên nhấp một ít, động tác tao nhã tự nhiên. Hứa Tâm Dao nhìn sườn mặt yên tĩnh của A Đoàn, nhíu mày, không nhịn được mà hỏi "Tam muội mấy hôm nay không ra ngoài, có biết bên ngoài xảy ra chuyện gì không? không thắc mắc vì sao Đại bá mẫu không cho muội ra ngoài sao?"

Cẩn thận thăm dò.

https://thuviensach.vn

A Đoàn vẫn như cũ cúi đầu nhìn tách trà nhỏ trong tay, coi như không nghe lời Hứa Tâm Dao vừa nói. một lúc lâu sau mới nở nụ cười, nghiêng đầu nhìn Hứa Tâm Dao vẫn đang nhìn mình chằm chằm nói"Muội nên biết cái gì? Muội nên biết ở thư viện đang có tin đồn đầy trời, hay là nên biết mẫu thân vì lo lắng muội nghĩ lung tung nên mới không cho muội ra ngoài."

"Nhị tỷ, tỷ nghĩ muội biết rồi hay là chưa biết đây?"

Bộ dạng bình tĩnh không dao động lại làm cho Hứa Tâm Dao mất bình tĩnh, nhanh chóng đứng dậy, mắt nháy nháy vài cái, miễn cưỡng cười nói "Hóa ra là tỷ lo thừa, còn tưởng muội muội không biết cái gì. Cũng đúng, muội muội thông minh, tất nhiên đã có cách giải quyết, tỷ về phòng trước."

Lời chưa nói hết đã ra ngoài, bộ dạng trốn tránh.

A Đoàn cũng không giữ, chỉ là khi Hứa Tâm Dao đang chuẩn bị bước ra khỏi phòng mới nhẹ nhàng nói"Muội có cách giải quyết của muội, nhưng muội cũng muốn biết cách giải quyết của Nhị tỷ tỷ."

"Hay cũng có thể nói, Nhị tỷ tỷ muốn dùng cách giải quyết ấy để đổi lấy cái gì?"

Hứa Tâm Dao đang bước chân ra khỏi phòng lập tức dừng lại, rất lâu sau vẫn chưa quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 58

Editor: Tống Thiên Ân

Bên ngoài gió thu nhẹ thổi, cảm giác mát mẻ từ cửa sổ truyền vào lại khiến cho A Đoàn đang hơi buồn ngủ tỉnh táo lại không ít, trong phòng yên tĩnh, Hứa Tâm Dao vẫn duy trì động tác vừa rồi, mãi vẫn không cử động. Đưa tay lên chống cằm nhìn bóng lưng Hứa Tâm Dao, không lên tiếng thúc giục.

một lúc lâu sau mới nghe thấy tiếng của Hứa Tâm Dao "Tỷ nghĩ bản thân đã đủ thông minh, ai ngờ trước mặt Tam muội lại giống như đang diễn hài, Tam muội đã biết từ trước?" Quay người lại, mày khẽ nhíu lại, trong trẻo nhưng lạnh lùng. A Đoàn vẫn như cũ chống tay dưới cằm, gật đầu "Tỷ cùng Đại tỷ hôm sau sẽ biết."

Dứt khoát nói. Sau đó lại tiếp tục nhìn Hứa Tâm Dao, không buồn không vui, chờ Hứa Tâm Dao lên tiếng.

Hứa Tâm Dao im lặng nhìn A Đoàn một lúc, hít một hơi thật sâu sau đó thở ra, lại lần nữa ngồi xuống cạnh A Đoàn, không nhìn A Đoàn, chỉ nhìn chằm chằm vào bình sứ bạch ngọc khắc họa mĩ nhân đánh đàn đến ngây người "Đúng vậy, ta đã sớm biết chuyện này, ngày đó ta cũng không có nghĩ sẽ cho muội biết, chỉ là biết được Hứa Tĩnh Ngữ sẽ qua, đoán được nàng muốn làm gì, chỉ tới thăm dò một chút xem muội sẽ có phản ứng gì."

"Ai ngờ rằng An Dương công chúa lại tới, không đơn giản là nói vài câu là được."

https://thuviensach.vn

A Đoàn đưa tay cầm lấy bình sứ bạch ngọc trên bàn vuốt ve, cái này là quà của ngoại tổ mẫu. Từ nhỏđến lớn, ngoại tổ mẫu rất thích tặng bình sứ cho mình, đủ loại bình sứ. Cái đang cầm trong tay chỉ lớn cỡ bàn tay, rất tinh xảo, ngay cả từng đường vân hoa cũng cực kì rõ ràng.

Ngón tay khẽ chạm vào, cảm giác mát lạnh truyền đến.

"Ta lúc đấy rất muốn biết, nếu như muội tức giận đến chất vấn, đợi Hứa Tĩnh Ngữ rời đi ta sẽ đem chuyện đó kể lại cho muội biết. Nếu như muội không có phản ứng gì, thì trước tiên là đợi hai ngày, đợi khi nào sự việc lắng xuống sẽ nói cho muội biết."

Ánh mắt chuyển qua nhìn cái bình sứ trên tay A Đoàn.

Tự giễu cười "Hôm nay ta cho rằng là thời điểm tốt nhất, kết quả lại đến đây diễn trò."

A Đoàn không phản ứng gì, thậm chí mắt cũng không nháy đến một cái, chỉ ngắm cái bình sứ trong tay mình. một lúc sau mới nhẹ nhàng nói "Suy nghĩ của tỷ cũng đúng, dệt hoa trên gấm tuy đẹp nhưng chưa chắc đã có tác dụng, chỉ có giúp người khi gặp nạn mới thu được lợi ích lớn nhất, làm gì cũng sẽdễ dàng hơn."

Lần nữa đưa tay ra đặt cái bình về chỗ cũ.

Hứa Tâm Dao đưa mắt nhìn theo tay A Đoàn, nhìn cái bình sứ kia, sau đó lại quay đầu nhìn toàn phòng, đồ trong phòng Tam muội nhìn thoạt qua rất bình thường, không giống phòng của một tiểu thư quyền quý. thật buồn cười, đồ trong phòng Tam muội, cái nào cũng là đồ quý hiếm trên trăm năm tuổi, chỉ là không nhìn ra mà thôi.

Tam muội căn bản không quan tâm đến y phục nơi ở, nhưng mọi người đều yêu thương nàng, đều muốn đưa những thứ tốt nhất đến cho

https://thuviensach.vn

nàng dùng. Huống chi sau lưng nàng còn có Thái tử điện hạ nữa? Đồ của nàng sao có thể là đồ bình thường được?

A Đoàn dựa lưng vào ghế, hai tay đặt trước bụng, nhìn Hứa Tâm Dao hỏi "nói đi, tỷ muốn đổi cái gì?"

Hứa Tâm Dao không trả lời ngay lập tức, có chút giật mình nhìn A Đoàn, ánh mắt phức tạp. rõ ràng mới có mười hai tuổi, dung mạo cũng chưa phát triển hết, thậm chí còn không có chút vênh váo tự đắc nào, chỉ đơn giản là ngồi ở đó, như là đã đoán trước được sự việc.

Giống như đây không phải là Tam muội, mà là Thái tử điện hạ đang cùng mình đàm phán...

Suy nghĩ nhanh chóng bị bác bỏ, làm sao có thể được, Tam muội là Tam muội, không phải hắn. Hơn nữa, người kia không phải là người mình có thể mơ tưởng, chỉ có thể nhớ nhung trong lòng. A Đoàn nghiêng đầu nhíu mày nhìn Hứa Tâm Dao, biểu hiện trên mặt nàng thật khó hiểu, giống như nhìn mình nhớ đến người khác vậy?

Nhìn thoáng A Đoàn, cũng không giải thích cho nàng lúc nãy mình thất thần cái gì, chỉ cúi đầu uống trà, ngẩng đầu, cảm xúc đã bình thường như trước, ho nhẹ một tiếng mới nhìn A Đoàn nói.

"Có lẽ muội cũng biết rằng mẫu thân gần đây đang muốn tìm một nhà để gả ta đi, có thể muội khôngbiết toàn bộ nên ta sẽ nói thẳng."

"Thứ tử của quan tứ phẩm."

"Chính xác, nhà của chúng ta là dựa vào Đại bá phụ mới có quốc công phủ ngày hôm nay, nếu như ở riêng, dựa vào chức quan cùng bổng lộc của phụ thân ta, ta dĩ nhiên là với cao rồi."

https://thuviensach.vn

Cười đầy bất đắc dĩ cùng chua xót "Thế nhưng muội biết không, người kia không học vấn không nghề nghiệp, không có chí hướng thì cũng thôi đi, hắn còn chưa đến 17 nhưng thông phòng cùng thê thiếp đã có rất nhiều, chỉ chưa có hài tử thôi."

"Gả ta cho người như vậy, ta thà chết còn hơn."

A Đoàn gật đầu, biểu thị đã biết, sau đó hỏi lại "Vậy tỷ muốn tìm người như thế nào?" một chút ngượng ngùng cũng không có, căn bản không hề giống như cô nương chưa gả đi. Hứa Tâm Dao ngây người, những lúc như thế này thì không phải nên tức giận hoặc bất bình sao?

Bị A Đoàn làm cho ngây người một lúc, lúc lâu sau mới nói.

"Ta biết rõ điều kiện của mình, nhìn lên chẳng bằng ai nhưng nhìn xuống thì cũng chẳng có ai hơn mình, ta cũng không có ý định trèo cao. Ta không yêu cần hắn có nhiều tiền, gia thế làm sao, chỉ mong hắn có học vấn đàng hoàng, có chí hướng tiến lên, cho dù là người nghèo hèn ra sao ta cũng nguyện ý lấy, đừng như người mẫu thân tìm là được, bề ngoài đẹp đẽ bên trong thối nát."

A Đoàn không đổi sắc mặt "Cho nên tỷ muốn muội giúp tỷ nói chuyện này với mẫu thân, để nàng nhúng tay vào chuyện hôn nhân của tỷ?"

Gật đầu "Đúng vậy, nếu như là lời Đại bá mẫu nói, ít nhất sẽ tìm được đối tượng có nhân phẩm tốt hơn, như vậy là đủ rồi." nói xong nhìn A Đoàn chằm chằm, mím môi bất an.

Bình tĩnh xem xét, Hứa Tâm Dao quả thực rất an phận, thậm chí là rất bình thường, dù nhà nào tìm mối hôn nhân cho con cũng sẽ chú ý tới những điều này trước. Lòng nàng không tham, nhưng đáng tiếc, dùng sai phương pháp rồi.

"thật xin lỗi, muội không đồng ý."

https://thuviensach.vn

"Vì sao?" Hứa Tâm Dao không kích động đến nỗi đứng dậy, chỉ ngồi thẳng người.

A Đoàn không nhìn Hứa Tâm Dao, sắc mặt trầm xuống "Trước tiên, muội không thích bị người khác lừa, đương nhiên, việc này của tỷ cũng không tính là lừa, chỉ là không cho biết thôi, nhưng trong mắt muội cái này là lừa gạt. Trong lòng muội không vui, cũng không muốn làm ngược lại ý nguyện của bản thân mình mà giúp tỷ nói chuyện, việc này đối với muội mà nói không có chút lợi nào."

"Thứ hai, tuy rằng mẫu thân muội làm chủ nhà này, nàng cũng là bá mẫu của tỷ, đối với hôn sự của tỷ cũng có thể góp ý. Nhưng tỷ quên rồi, chúng ta vừa là người một nhà vừa không phải là người một nhà, có chút chuyện không phải mẫu thân muội muốn thay đổi thì có thể thay đổi được. Nàng cùng lắm chỉ có thể góp ý chứ không thể làm chủ."

"Cuối cùng..."

Quay đầu nhìn khuôn mặt tràn đầy khiếp sợ của Hứa Tâm Dao "Muội là người rất ích kỉ, nếu như khôngphải là người đối tốt với muội, muội tuyệt đối sẽ không giúp. Nếu như tỷ lúc nãy nói thật cho ta biết, mặc dù chúng ta có thật sự là tỷ muội tình thâm hay không, muội nhất định sẽ nói giúp tỷ một chút, đáng tiếc, tỷ không có."

Phân tích rất chi tiết, một chút thể diện cũng không để lại cho Hứa Tâm Dao. không chịu nổi mà đỏ mặt đứng dậy "Là ta nghĩ sai rồi, Tam muội cứ tiếp tục dưỡng thương đi, ta về trước." Cúi đầu không nhìn mặt A Đoàn, nhanh chóng lảo đảo rời đi.

Hứa Tâm Dao đi rồi A Đoàn vẫn ngồi trên ghế ngây người, một lúc sau mới nhìn về phía Giang Vạn Lí đang cúi đầu, thanh âm có chút khàn khàn "Ta có phải rất ích kỉ hay không? Nhị tỷ nhờ ta giúp vấn đề kia thực sự cũng không phải việc khó. Cho dù không phải mẫu thân nói, nói với

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu nương nương nàng cũng có thể đạt được mục đích, cuộc sống của nàng cũng sẽ có chuyển biến rất lớn."

"Với ta mà nói chỉ là một vấn đề đơn giản, nhưng ta vẫn từ chối."

Dù nói như vậy nhưng A Đoàn không hề có biểu hiện khổ sở, chỉ hơi mím môi, có chút không chắc chắn. Giang Vạn Lí lắc đầu "cô nương đã quyết định như vậy thì sao lại phải không chắc chắn? Chuyện này đãlà quá khứ rồi, nô tài thấy Nhị cô nương, thứ lỗi cho nô tài ăn nói khó nghe, là do nàng ta gieo gió gặt bão."

"Lúc trước Đại phu nhân để cho nàng ở bên cạnh, nếu như nàng ta không rời đi thì cho tới bây giờ, Đại phu nhân nhất định sẽ quan tâm đến hôn sự của nàng ta."

"Mặc kệ do nguyên nhân gì mà nàng ta rời đi, đi là đi, Đại phu nhân không có lí do gì cần phải quan tâm đến chuyện của nàng ta."

"nói thật, nô tài chưa bao giờ thấy cô nương ích kỉ."

Tiến lên vài nước cầm lấy tách trà đã uống được nửa của A Đoàn đi đổi thành tách mới, đợi A Đoàn nhấp một ngụm rồi mới nói tiếp "cô nương không có quan hệ gì với công chúa mà? Tuy lời này khôngnên nói ra nhưng từ đầu, tất cả chuyện này là do công chúa gây ra."

"hiện tại công chúa không có việc gì, cô nương lại phải ôm một mớ rắc rối vào người."

"cô nương có trách công chúa không?"

Cái này đương nhiên là không rồi, A Đoàn không chút nghĩ ngợi gì đã lắc đầu. Thực sự không liên quan đến thân phận của An Dương, chỉ đơn giản là tình cảm từ nhỏ của hai người. Tuy An Dương từ nhỏ đãquậy phá,

https://thuviensach.vn

mình cũng vì nàng mà phải đi thu dọn bao cục diện rắc rối, có thể khi mình có rắc rối An Dương sẽ không chút do dự mà giải quyết hộ mình.

"Tất nhiên là vậy rồi."

Giang Vạn Lí gật đầu, có chút chán nản nhưng cũng đúng với thực tại.

"Tâm lớn lên như chúng ta, tình thân tất nhiên là trọng yếu, cũng không phải làm bạn với nhau ngày đêm được. Nhị tỷ là tỷ tỷ ruột thịt của cô nương, nàng sẽ có xuất thân tốt, nêú như nàng ngày đêm làm bạn cùng cô nương, sự việc hôm nay nàng không cần nói rõ cô nương cũng sẽ giúp đỡ nàng."

"Nhiều năm như vậy nhưng là người thân cũng chỉ là xã giao, nàng cũng không biết đối nhân xử thế."

"Khi có vấn đề mới biết đi tìm cô nương."

"Dựa vào cái gì? Chỉ bằng thứ tình thân buồn cười này? Hơn nữa nàng còn dùng sai phương pháp, vốn dĩ nàng ta cũng không thật lòng muốn chúng ta giúp đỡ, tát người ta một cái xong đưa kẹo để an ủi, tưởng ai cũng là đồ ngốc chắc?"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 59

Editor: Tống Thiên Ân

Sáng sớm hôm nay Hứa Tĩnh Ngữ đã cảm thấy có chút bất an, mí mắt trái nháy liên tục, càng nghĩ càng không có tinh thần, điểm tâm còn không dùng đã vội đi đến thư viện. Đến thư viện vẫn bất an như trước, không có cười đùa với mọi người như mọi ngày, một buổi sáng đều cố ý nhìn về phía cửa.

Sợ Trần thị cho người đến bắt mình về...

Mình cũng không ngờ rằng sự việc lại có thể lớn đến như vậy. Lúc trước chỉ là tán gẫu vài câu, nghĩ rằng truyền đi trong phạm vi nhỏ chắc không sao, dù sao cũng chỉ là ly gián nàng với mọi người. Hơn nữa Tam muội cũng có thân phận đặc biệt, sau lưng nàng còn có Công chúa và Thái tử làm chỗ dựa, cho dù người khác tin cũng không dám công khai nói ra, cùng lắm chỉ dám nói nhỏ sau lưng.

Cũng chỉ muốn như vậy thôi, để cho người ngoài nhìn Tam muội bằng ánh mắt coi thường là được rồi.

Đến lúc đó mình lại đi châm chút dầu vào lửa, chắc chắn có thể đem khuôn mặt trấn tĩnh giả tạo của nàng xé rách đi! Tuổi còn nhỏ mà tỏ ra mình hơn người cái gì chứ! Nhưng thật sự không ngờ rằng sựviệc lại có thể lớn đến như vậy, không chỉ trường nữ bên này đều biết, trường nam, thậm chí trong nội cung cũng biết cả rồi. Ngày hôm qua lúc tan cũng có nghe mấy quận chúa nói, Hoàng hậu nương nương còn triệu các nàng vào để hỏi chuyện này!

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu đã biết rồi thì chắc chắn Trần thị cũng đã biết!

Lúc đó không nghĩ đến chuyện việc này lại lan đi rộng như vậy, hoàn toàn không có kế hoạch dự phòng, một chút chuẩn bị cũng không có!

Đến buổi trưa vẫn như cũ thấp thỏm không yên, khi đến giờ nghỉ trưa, Hứa Tĩnh Ngữ đúng dậy đi về phía sương phòng. Chưa bước ra khỏi cửa đã có một cánh tay khoác lên vai, giọng nói nhiệt tình truyền vào trong tai "Tĩnh Ngữ buổi trưa ngươi muốn ăn cái gì? Ta nghe người khác nói hôm nay có món mới là cá mè sốt tương đấy, có muốn đi ăn thử không?"

Người Hứa Tĩnh Ngữ run lên, theo phản xạ đẩy người đang khoác vai mình ra.

"không phải đã nói với ngươi rồi sao, đừng nói chuyện với ta!" Giọng nói bén nhọn, giống như bị bệnh tâm thần.

Dù nội tâm Hứa Tĩnh Ngữ như thế nào nhưng biểu hiện lúc nào cũng ôn hòa nhã nhặn, nói chuyện lúc nào cũng ôn nhu, dường như chưa bao giờ to tiếng, lúc này vừa quát lên, một số người chưa rời đi nghỉ trưa đều ngạc nhiên nhìn Hứa Tĩnh Ngữ.

Bây giờ người khác nghĩ như thế nào Hứa Tĩnh Ngữ cũng không quan tâm, chỉ nhìn chằm chằm vào người đang đứng trước mặt. không kinh ngạc như những người khác, cô nương áo lam trước mắt như không để ý, lần nữa cười tiến lên thân mật cầm tay Hứa Tĩnh Ngữ hỏi "Tĩnh Ngữ ngươi làm sao vậy, hôm qua ngủ không ngon sao?"

Hứa Tĩnh Ngữ không nói gì, hô hấp dồn dập, hoảng sợ nhìn người trước mắt.

cô nương kia dí dỏm nghiêng đầu ghé sát lại tai Hứa Tĩnh Ngữ, nhẹ giọng nói "Ngươi chắc chắn muốn nói chuyện với ta ở chỗ này?" Miệng cười tươi như hoa nhưng giọng lại lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

Hứa Tĩnh Ngữ kinh ngạc nhìn nàng, đờ đẫn để nàng kéo về phía trước.

Đằng sau trường nữ chính là sương phòng, cô nương nào cũng có một sương phòng của mình. Hai người không nói chuyện, bước chân ngày càng nhanh hơn, đến phòng Hứa Tĩnh Ngữ thì nhanh chóng bước vào rồi khép của lại. Trường nữ không cho mang theo nha hoàn, việc gì cũng do chính mình làm.

Hai người đứng trừng lớn mắt trong phòng ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cuối cùng vẫn là Hứa Tĩnh Ngữ không chịu được mà đầu hàng trước.

"Trương Nhạc Duyên!"

"không phải hôm qua ta đã nói với ngươi là mấy ngày này đừng có liên lạc với ta, cũng đừng nói chuyện với ta, ngươi coi lời ta nói là gió thoảng bên tai đúng không? Ngươi không nghe lời ta thì cũng đừng trách ta trở mặt!"

không đợi Trương Nhạc Duyên đáp mà chỉ về phía cửa phòng.

"Giờ ta muốn ngươi cút ra khỏi phòng ta!"

Bộ dạng hung ác, không hề liên quan đến hai chữ "nhu nhược". Trương Nhạc Duyên cũng không tức giận, không chỉ không đi ra mà còn quay người đi đến ghế ngồi xuống. "Bây giờ ngươi muốn ta cút? Ngươi tốt nhất nên cút ra ngoài thì đúng hơn! Ngươi muốn ta chịu tiếng xấu hộ ngươi thì ít nhất cũng phải đối tốt với ta một chút! Chuyện bây giờ đã lớn như vậy, ngươi nghĩ một người có thể làm chuyện này lắng xuống sao?"

"Ngươi bây giờ mới biết sợ sao? Sao lúc trước làm ra chuyện này không thấy sợ?"

https://thuviensach.vn

Trương Nhạc Duyên chỉ là con của quan nhỏ, không quyền không thế, bằng không thì cũng sẽ khôngbiết xấu hổ mà bám lấy Hứa Tĩnh Ngữ, không tính là quý nữ nhưng so với nàng ta thì vẫn tốt hơn. Lúc đầu nịnh bợ Hứa Tĩnh Ngữ để vào được học viện, khi vào rồi thì ngày nào cũng ở bên cạnh nịnh nọt. Hứa Tĩnh Ngữ tuy thường xuyên thấy nàng chướng mắt nhưng thấy nàng nghe lời thì cũng để nàng bên cạnh.

Mấy năm trôi qua, gần như chuyện gì nàng cũng biết, cũng có không ít việc là do Trương Nhạc Duyên làm sau lưng.

Trương Nhạc Duyên bên ngoài bình tĩnh như không có chuyện gì xảy ra nhưng thực ra trong lòng lại nóng như kiến bò trên chảo. Theo chân Hứa Tĩnh Ngữ đã vài năm nên hiểu được tính của nàng như thế nào, nếu như ;óc này mình nhu nhược thì sẽ bị nàng ta không chút do dự nào vứt qua một bên, nhất định là như vậy! Tiếp tục cười lạnh "Ngươi không cần phải uy hiếp ta, ta coi như đã nghĩ thông suốt, nếu chuyện này không xử lí được, không đến lượt ngươi, cha ta cũng sẽ khiến ta sống không bằng chết, nhà ta cũng sẽ tan nát hết."

"đã đến nước này rồi ta còn sợ ngươi đe dọa?"

Ánh mắt hung ác, như sói bị dồn đến bước đường cùng.

Hô hấp Hứa Tĩnh Ngữ dồn dập, thầm mắng, cái đồ vô dụng này sao tự nhiên lại thông minh như vậy! Mới vừa rồi là do mình quá lo lắng, từ sáng đến giờ thần kinh căng như dây đàn, chỉ sợ lúc nào cũng có người trong nhà đến đây bắt mình về, cho nên mới có thể thất thố như vậy. Lúc này đã bình tĩnh, trênmặt nhanh chóng xuất hiện nụ cười ôn nhu hàng ngày, đi tới ngồi xuống cạnh Trương Nhạc Duyên.

Thậm chí còn tự tay rót một ly trà đưa cho Trương Nhạc Duyên.

nhẹ giọng xin lỗi "Mới vừa rồi là ta sai, ta không nên hung dữ với ngươi như vậy."

https://thuviensach.vn

"Ngươi sợ thì sao ta có thể không sợ? Mẫu thân thương Tam muội nhất, sáng nay ta ngay cả điểm tâm còn chưa ăn đã chạy đến học viện, chỉ sợ nàng phái người đến bắt ta về, lo lắng cho đến giờ nên lúc nãy mới thất thố như vậy, ngươi bỏ qua cho ta có được không?"

Nếu như là người ngoài cuộc, không nói đến nam nhân, nếu nữ nhân thấy người kia đã nhẹ nhàng cầu hòa như vậy, ít nhất cũng sẽ cười cười. Nhưng Trương Nhạc Duyên là ai? Là người đã theo đuôi Hứa Tĩnh ngữ vài năm rồi lại không hiểu được chút tiểu xảo này của nàng? Nụ cười lạnh vẫn giữ trên môi "Cho nên ngươi cũng khó bảo toàn?" Trừng mắt "Vậy sao lúc nãy ngươi còn kêu ta cút?"

Nhịn, nhất định phải nhịn! Bây giờ đang có việc cần đến nàng ta nên phải nhịn! Hứa Tĩnh Ngữ hít sâu mới hơi thật dài mới có thể đem giận dữ nén xuống, miễn cưỡng cười nói "Ta đương nhiên là sợ, cha ta gần đây bận việc nên không ở nhà, mẫu thân ta lại không có chút tiếng nói nào trong nhà, đợi mấy ngày này qua, phụ thân về thì mọi chuyện sẽ dễ làm hơn."

Đưa tay nắm chặt lấy tay Trương Nhạc Duyên, vội vàng nói "Việc quan trọng nhất bây giờ là ngươi phải làm cho chuyện này xử lí tốt, chỉ cần xử lí tốt, khi phụ thân biết, ta có chết cũng không nhận tội, hắn lại không có chứng cứ nên nhất định sẽ bảo vệ ta! Ta cũng là nữ nhi của hắn, hắn nhất định sẽ khôngtuyệt tình như vậy!"

"Chỉ cần phụ thân không truy cứu thì Trần thị chắc chắn sẽ không làm gì được nữa."

"Ngươi yên tâm, chờ ta thoát khỏi chuyện này xong, ta nhất định sẽ giúp ngươi, ngươi đừng sốt ruột, được không?"

Trương Nhạc Duyên giống như thật sự tin, cười hỏi lại "thật sao?"

Hứa Tĩnh Ngữ không ngừng gật đầu, tiếp tục cam đoan "Ngươi yên tâm, đợi ta an toàn rồi ta nhất định sẽ giúp ngươi!"

https://thuviensach.vn

Ai ngờ Trương Nhạc Duyên lúc nãy còn đang cười lập tức trở mặt, sắc mặt trầm xuống, động tác giống động tác vừa rồi của Hứa Tĩnh Ngữ, dùng sức hất tay Hứa Tĩnh Ngữ ra, đứng lên nhìn xuống "Ngươi cho rằng ta là đứa ngốc sao? Có ai không biết Quốc công đại nhân thương Tam tiểu thư nhất? hắn sẽ vì bảo vệ ngươi mà làm cho Tam tiểu thư đau lòng?"

"Sao ngươi không tự nhìn lại xem mình là ai đi? Chỉ là thứ trưởng nữ mà cũng có cách giúp ta?"

"nói cho ngươi biết, chuyện ta chịu tiếng xấu giúp ngươi sẽ không xảy ra đâu! Nếu ngươi không tự nóivới mẫu thân của mình thì mai tự ta sẽ đi nói cho nàng biết!"

"Ta đã suy nghĩ cẩn thận rồi, việc này ta chỉ tính là tòng phạm, là ngươi nói ta làm!"

nói xong hất tay áo muốn đi nhưng sao Hứa Tĩnh Ngữ có thể để yên? Vội vàng đứng dậy nhào đến phía Trương Nhạc Duyên, túm chặt lấy tay của nàng, trong đầu trống rỗng, hoàn toàn không biết nên nói cái gì, chỉ có thể lặp đi lặp lại một câu "Đừng, ngươi đừng đi!" Trương Nhạc Duyên không nghe theo.

đã biết rõ Hứa Tĩnh Ngữ là loại người như thế nào thì sao có thể tốn thời gian nói chuyện với nàng được? không ngừng giãy giụa muốn đi ra ngoài, không ngừng nói "Ta đã nói hết những lời cần nói rồi, cũng đã cho ngươi thời gian để chính ngươi nói, nếu tối hôm nay ngươi không nói thì mai chính ta sẽnói!"

"Việc này đã lộ ra ngoài rồi, nhất định ta sẽ không chịu tiếng xấu hộ ngươi!"

nói xong cắn răng dùng sức đẩy tay Hứa Tĩnh Ngữ ra, sức khá mạnh, da Hứa Tĩnh Ngữ ngày thường được chăm sóc kĩ lưỡng nên nhanh chóng hiện lên vết đỏ. Trương Nhạc Duyên cũng không có thời gian mà thương

https://thuviensach.vn

hoa tiếc ngọc, nhanh chóng đi về phía cửa. Hứa Tĩnh Ngữ bị đẩy nên lảo đảo một cái, vừa đứng vững thì thấy Trương Nhạc Duyên đang mở cửa.

không kịp suy nghĩ đã vội nói "Ta nói, buổi tối khi trở về ta sẽ nói cho Trần thị!"

Trương Nhạc Duyên bán tín bán nghi quay đầu lại hỏi "thật sao?"

"thật."

Hứa Tĩnh Ngữ ngẩn ngơ nhìn Trương Nhạc Duyên, ánh mắt thất thần "Chuyện này ta cũng đã biết là có muốn giấu cũng không thể giấu được nữa rồi, ngươi cho ta chút thời gian để ta chuẩn bị, nghĩ kĩ những gì nên nói với Tam muội. Nàng là muội muội của ta, ta chỉ nói ta nhất thời hồ đồ nên nói lung tung, không nghĩ rằng sẽ bị truyền đi."

"Tam muội muội còn nhỏ nên sẽ dễ mềm lòng hơn."

"Chỉ cần nàng đồng ý không truy cứu nữa, dù Hoàng hậu nương nương đã biết cũng sẽ không gây khó dễ cho chúng ta."

Trương Nhạc Duyên nghe vậy quả nhiên dừng bước, cúi đầu trầm tư. Tam cô nương dù cùng học chung với mình nhưng ngại thân phận của nàng, hơn nữa bên cạnh nàng bình thường đều có An Dương công chúa nên người ngoài bình thường không dám tiếp cận. Cho nên tuy học cùng nhưng tính nàng ra sao đều không biết, chỉ là nhìn mặt thân thiện liền nghĩ nàng dễ nói chuyện? Vừa rồi nói chuyện đều khôngnhắc đến nàng, dù sao người bị hại trong chuyện này là nàng.

Nghe Hứa Tĩnh Ngữ nói vậy, trong lòng liền hiện lên chút hi vọng?

Lại một lần nữa thấy rõ con người của Hứa Tĩnh Ngữ, rõ ràng nàng là người hại Tam cô nương, lúc này lại đi xin Tam cô nương tha thứ? Lắc đầu, quả thật đối với Hứa Tĩnh Ngữ không còn chút hi vọng nào nữa rồi, nếu

https://thuviensach.vn

như có thể qua khỏi chuyện này, nhất định sẽ không bao giờ qua lại với loại người này nữa, chết lúc nào cũng không biết!

"Được rồi, ta chờ tin của ngươi, trong ngày hôm nay, ta mặc kệ ngươi làm gì, nếu như ngày mai ngươi không thừa nhận thì ta sẽ nói chuyện này cho tất cả mọi người!"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 60

Editor: Tống Thiên Ân

Trương Nhạc Duyên đi rồi, biểu tình ngờ ngệch trên mặt Hứa Tĩnh Ngữ nhanh chóng biến mất, hung hăng nhìn chằm chằm vào cánh cửa đã đóng "Hừ, là do ngươi ép ta trước!" Khuôn mặt vặn vẹo ngồi mắng nửa ngày mới dừng, lại một lần nữa ngồi xuống ghế. Cái người ngu xuẩn Trương Nhạc Duyên không cần lo, quan trọng là Tam muội.

Vừa rồi là tình thế cấp bách nên mới không suy nghĩ mà nói, bây giờ nghĩ lại, đó cũng là một cách giải quyết.

Những gì đã nói ban nãy đều là sự thật, tuy mấy năm nay mình không hay gặp phụ thân nhưng mình cũng là nữ nhi của hắn, nhất định hắn sẽ không thấy chết mà không cứu, có lẽ là tội chết có thể miễn tội sống khó tha. Chỉ cần phụ thân không truy cứu nữa thì Trần thị cũng sẽ không làm gì mình, nhưng cái khó giải quyết nhất là An Dương công chúa và Hoàng hậu nương nương.

Hôm qua Hoàng hậu nương nương đã hỏi thì nhất định sẽ quan tâm đến chuyện này, chỉ là không ra tay thôi.

Hoàng hậu ra tay, dù phụ thân có nói gì nữa thì cũng sẽ vô dụng.

Chỉ có Tam muội, chỉ cần nàng tha cho mình, dựa vào tình cảm của nàng và Hoàng hậu nương nương mấy năm qua, Hoàng hậu sẽ bỏ qua cho mình thôi...

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ cẩn thận rồi lập tức đứng lên, cũng không ăn trưa mà đi đến trước gương đồng bôi phấn lên mặt để sắc mặt càng thêm tái nhợt, y phụ bị nhăn cũng không vuốt lại, thậm chí còn làm tóc rối tung lên, thoạt nhìn trông rất đáng thương chật vật.

Sau khi chuẩn bị xong, nhìn kĩ chính mình trong gương rồi quay người định bước ra ngoài. Ai ngờ vừa mở cửa thì thấy trước cửa có mấy người, có một người đang đưa tay lên định gõ cửa, thấy Hứa Tĩnh Ngữ mở cửa cũng hơi ngẩn người, sau đó lạnh lùng nói "Công chúa muốn gặp ngươi, đi theo chúng ta."

Vẻ mặt chán ghét, giống như nói chuyện cùng Hứa Tĩnh Ngữ là hạ thấp bản thân mình.

Hứa Tĩnh Ngữ tất nhiên nhận ra các nàng, các nàng đều là quận chúa, bình thường các nàng cũng có thể nói chuyện cùng An Dương công chúa và Tam muội. Mắt mở lớn thêm vài phần, ôn nhu khom người hành lễ "Thần nữ thỉnh an các quận chúa." Được mọi người gật đầu cho đứng lên mới bắt đầu áy náy nói "Công chúa triệu kiến, thần nữ tất nhiên không dám không nghe, chỉ là thần nữ có chút không khỏe, chẳng biết có thể cho thần nữ một canh giờ để sửa soạn hay không?"

Vừa nói vừa đứng không vững mà tựa vào cửa, lông mày nhíu chặt, hô hấp dồn dập, tay che ngực giống như không thở nổi. Người trước mặt cũng không phản ứng gì, chỉ cười lạnh hỏi lại "Thân thể không khỏe?"

Hứa Tĩnh Ngữ gật đầu.

"Đúng lúc thật, lúc chết cũng có thể nói là bệnh mà chết, đỡ tốn công nghĩ cớ."

nói xong cũng không nhìn mặt Hứa Tĩnh Ngữ càng trắng bệch hơn vì sợ hãi, quay đầu nói với mấy bà tử chuyên làm việc nặng nhọc đằng sau phân phó "Bịt miệng lại mang đi." Mấy bà tử đã sớm chuẩn bị tốt, nghe nói

https://thuviensach.vn

vậy, Hứa Tĩnh Ngữ còn chưa kịp phản kháng đã bị người bịt miệng lại mang đi.

một đoàn người không chút giấu diếm, thậm chí còn nghênh ngang đi qua trường nữ, các cô nương điqua đều nhìn vào Hứa Tĩnh Ngữ đang bị bịt miệng chỉ trỏ. Ánh mặt của các nàng khiến cho mặt Hứa Tĩnh Ngữ càng tái hơn, dùng sức giãy dụa không có tác dụng, cuối cùng dứt khoát nhắm mắt làm ngơ.

Trong sương phòng của An Dương.

Lò sưởi đã sớm được làm ấm, An Dương một thân cung trang ngồi ở vị trí chủ vị, mới từ trong cung đira, đến quần áo cũng chưa kịp đổi, xung quang là mấy quận chúa đang ngồi. Trong đó có một vị quận chúa mặt tròn mặc y phục màu tím cười mắng "Ngươi nhìn mặt ngươi đi kìa, mặt còn nghiêm túc hơn cả những lão ma ma ở trong cung nhiều năm nữa, cười một chút xem nào, người cũng đã cho gọi đến rồi, muốn chạy cũng không được."

An Dương vẻ mặt nghiêm túc, bất vi sở động (không có động tĩnh), trong mắt ánh lên tia tàn độc.

Đưa tay giật giật cổ áo, roi ngựa trong tay vung loạn lên "Tắt lò sưởi đi, nóng như vậy bật lên làm gì!"

Vừa nhìn đã biết là đặc biệt gắt gỏng, mọi người đang định mở miệng khuyên nhủ cũng không dám nóigì, cô nương mặc y phục màu tím lắc đầu, nàng quan hệ với An Dương tốt hơn mọi người nên nói khẽ "Ngươi đừng có như vậy, nếu như bây giờ A Đoàn thấy được bộ dạng này của ngươi nàng nhất định sẽtức giận, ngươi đã quên nàng không thích ngươi như thế này rồi sao?"

Nhắc đến A Đoàn An Dương càng tức hơn, vì A Đoàn liều mạng cứu mình nên bị thương còn chưa khỏi, vậy mà lại bị người khác hại! Nếu

https://thuviensach.vn

không phải hôm nay vô tình nghe được mẫu hậu cùng Bích Sơ cô cônói chuyện thì mình cũng không biết! Cũng không biết A Đoàn có biết hay không, có buồn không?

Cười lạnh đáp "Ta giúp Hứa gia dọn dẹp những kẻ không biết thân biết phận, không cần làm ô uế tay A Đoàn!"

nói đến đây đều biết nàng đã tức giận đến mức nào rồi, cô nương y phục tím cũng không khuyên nữa, chắc chắn việc này không có kết cục tốt.

Mọi người chờ thêm chừng nửa khắc đồng hồ thì nghe được tiếng bước chân từ bên ngoài truyền vào, An Dương nhanh chóng ngồi thẳng người nhìn chằm chằm vào cửa, đúng là đoàn người đi bắt Hứa Tĩnh Ngữ!

Vừa nhìn thấy Hứa Tĩnh Ngữ, An Dương liền đứng dậy, bước ra đại sảnh.

Những người khác cũng không nói chuyện, tự động đứng dậy đi theo, mấy bà tử đè Hứa Tĩnh Ngữ quỳ xuống trước mặt An Dương. An Dương lạnh lùng nhìn Hứa Tĩnh Ngữ đang giãy giụa bên dưới, cười lạnh nói "Buông nàng ra."

Bà tử nhận lệnh, lúc này mới lấy vải bố nhét trong miệng Hứa Tĩnh Ngữ ra.

Nhìn tình huống này Hứa Tĩnh Ngữ khẳng định rằng Công chúa cũng đã biết chuyện rồi! Lúc này khôngthể giải thích hay thừa nhận, chỉ có thể cầu xin tha thứ! Đầu Hứa Tĩnh Ngữ nhanh chóng hoạt động, nuốt nuốt nước miếng, ngẩng đầu nhìn An Dương, đang muốn mở miệng, An Dương đã nói trước. không phải nói với nàng ta mà là nói với bà tử đứng bên cạnh.

"Vả miệng, ta chưa nói dừng thì không được dừng."

https://thuviensach.vn

Hứa Tĩnh Ngữ không nghĩ rằng chưa thẩm vấn mà đã bị tra tấn, không kịp suy nghĩ đã lớn tiếng gào "Phụ thân ta là Quốc công, cho dù ngươi là Công chúa cũng không thể tùy tiện đánh ta!" Đáp lại Hứa Tĩnh Ngữ là nụ cười lạnh của An Dương, không nhìn Hứa Tĩnh Ngữ mà chỉ nhìn roi ngựa trong tay.

"Ngươi nên cảm thấy may mắn vì ta đã đồng ý với A Đoàn không dùng roi ngựa đánh người."

"Như vậy cũng tốt, đánh người như ngươi làm bẩn roi của ta."

"Đánh!"

Lần nữa hạ lệnh, bà tử không do dự, một bà tử to lớn vạm vỡ tiến lên, xoa xoa lòng bàn tay hai lần, sau đó không chần chừ mà tát vào mặt Hứa Tĩnh Ngữ, dùng sức rất lớn, thậm chí có thể cảm nhận được gió khi tay nàng ta xoẹt qua.

"BA~!" âm thanh đặc biệt lớn.

Hứa Tĩnh Ngữ bị đánh đến choáng váng, từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ phải chịu ủy khuất như ngày hôm nay! Nhiều nhất là ở chỗ Trần thị bị nói vài câu, trong lòng tuy không thoải mái nhưng chưa bao giờ bị đánh, hôm nay là lần đầu tiên. Chưa kịp kêu thì cái tát thứ hai đã bay tới.

"Ba ba ba..."

Trong một thời gian ngắn, trong đại sảnh liên tục vang lên âm thanh tát.

An Dương vẫn đứng trước mặt Hứa Tĩnh Ngữ, lạnh lùng nhìn nàng ta ban đầu còn muốn giải thích, sau đó oán hận, còn bây giờ là không có sức mà hôn mê, một chút phản ứng cũng không có. Đánh thật lâu, đánh đến khi tay bà tử kia đau xót liền đổi bà tử khác tiếp tục đánh, người Hứa Tĩnh Ngữ

https://thuviensach.vn

lung lay sắp đổ thì bị bà tử khác ở sau lưng cầm tóc bắt nàng ngẩng đầu lên.

Đổi vài bà tử khác đánh mới dừng lại, một bà tử khom người nói với An Dương "Công chúa, nàng ta bất tỉnh rồi."

Sao An Dương có thể không biết? Từ đầu đến cuối vẫn luôn chăm chú nhìn. Gật đầu, sau đó lạnh giọng nói "Giội nước." Có bà tử vội vàng chạy đi múc nước, một lát sau đã quay trở lại, giội mạnh xuống đỉnh đầu Hứa Tĩnh Ngữ. Hứa Tĩnh Ngữ rùng mình một cái rồi tỉnh lại, còn có chút ngờ nghệch không biết chuyện gì xảy ra, sững sờ nhìn An Dương.

An Dương khom người, roi ngựa trong tay nâng cái cằm của Hứa Tĩnh Ngữ lên. hiện tại cả khuôn mặt nàng ta đều sưng đỏ, khóe miệng đã bị rách, thoạt nhìn có chút đáng sợ. An Dương lại nở nụ cười "Toàn thân ngươi chỉ có khuôn mặt miễn cưỡng xem là thanh tú, đã chỉ có một cái ưu điểm này thì phải tận dụng thật tốt mới được."

Lần này Hứa Tĩnh Ngữ thật sự sợ, gặp phải người ngang ngược như thế này thì ngôn từ có hay đến mấy cũng không thể thay đổi được điều gì, nàng sẽ không cho ngươi cơ hội mở miệng! Mở miệng cầu xin tha thứ "Công chúa điện hạ, thần nữ biết mình sai rồi, thần nữ là đầu óc mê muội mà nói lung tung, về sau không dám nữa!"

"Cầu công chúa nể mặt Tam muội mà tha cho thần nữ!"

Tóc vẫn bị bà tử đằng sau năm lấy nhưng vẫn cố khom người dập đầu bồi tội cho An Dương.

không nhắc tới A Đoàn còn đỡ, mới nhắc tới A Đoàn, tức giận trong mắt An Dương càng nhiều, chống đầu gối đứng dậy, không nhìn đến Hứa Tĩnh Ngữ đang cầu xin tha thứ, chỉ cười hỏi mọi người xung quanh đang im lặng "Chỉ có mình khuôn mặt có ích thì tốt nhất nên đưa đến quan kỹ làm kỹ nữ là được rồi, các ngươi thấy có đúng hay không?"

https://thuviensach.vn

Người bên ngoài còn chưa nói gì, Hứa Tĩnh Ngữ đã ngẩng đầu lên nhìn chằm chằm vào An Dương.

An Dương giống như biết nàng ta đang nhìn mình, hơi nghiêng đầu, có chút ngây thơ nói "Ở quan kỹ còn có người hầu hạ, còn có tiểu nha đầu, cũng vẫn còn được ở trong kinh, ta cũng không muốn thấy ngươi, tuy ta không có khả năng đi những nơi bẩn thỉu kia. Nhưng chỉ vừa nghĩ đến ngươi với ta đangcùng ở một chỗ thế này, ta đã cảm thấy toàn thân nổi da gà rồi."

Đưa tay lên xoa xoa cánh tay, giống như thật sự nổi da gà.

Lại nghiêng đầu "Ta đã không muốn nhìn ngươi thì cũng là ngươi chịu thiệt thòi rồi. Các tướng lĩnh tại đế đô thật có phúc nha, được cô nương xinh đẹp như vậy hầu hạ. Ngươi cũng nên cố gắng hết sức nha, mấy năm gần đây chiến tranh không ngừng, ta là nữ tử nên không thể đến chiến trường, ngươi đi an ủi bọn họ, coi như ngươi vì đế đô làm chuyện tốt rồi."

Hứa Tĩnh Ngữ lúc này như người trong mộng, không ngừng lắc đầu, chỉ lặp đi lặp lại một câu.

"không được, Công chúa, xin người, đừng!"

Kỹ nữ?!! Đó là nơi chỉ có thể vào mà không thể ra, trừ khi ngươi chết! không, tuyệt đối không được!

An Dương khoanh tay trước ngực nhìn Hứa Tĩnh Ngữ cầu xin tha thứ, giống như đang xem khỉ làm xiếc, xem đến khi Hứa Tĩnh Ngữ khàn giọng không nói được nữa. Lúc này An Dương mới hài lòng, nàng chính là muốn cho nàng ta biết thế nào là tuyệt vọng! Phân phó bà tử bên cạnh "đi đi, không cần thông báo về phủ quốc công, ta sẽ tự mình nói!"

Nhóm bà tử gật đầu, kéo Hứa Tĩnh Ngữ như kéo chó chết ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Nháo lớn như vậy, An Dương lại không che dấu một chút gì, từ lúc Hứa Tĩnh Ngữ bị bắt đi ra ngoài mọi người đều biết, đồng thời cũng biết vì sao Công chúa lại tức giận như vậy, hóa ra lời đồn kia là do nàng ta lan ra, nàng ta lại là tỷ tỷ của Tam cô nương nữa!

Khi Trần thị biết chuyện này cũng ngẩn ra đến nửa ngày, không nghĩ rằng An Dương công chúa tuy hấp tấp nhưng xử lí chuyện này lại không chút nương tay. một lúc lâu sau mới hoàn hồn, để Cẩm Tú đi nóicho A Đoàn, chính mình sửa sang lại quần áo đi đến thư phòng của Đại lão gia.

Dù gì đây cũng là nữ nhi của hắn, tuy rằng người ra tay không phải mình.

Trần thị nói gì cũng Đại lão gia thì A Đoàn không biết, khi nghe được chuyện này chỉ ngây người, gật đầu tỏ vẻ đã biết, sau đó lại cúi đầu thêu hầu bao. Chỉ là không còn thoải mái như vừa rồi, im lặng mím môi. một lúc lâu sau tay mới dừng lại, đầu ngón tay cảm thấy đau đớn.

Kinh ngạc nhìn máu ở đầu ngón tay, sau đó mới lau đi.

Buổi tối khi Trần thị tới ra lệnh cho mọi người ra ngoài, kể cả Giang Vạn Lí. Đợi mọi người ra khỏi phòng, đóng cửa lại, Trần thị cũng không vòng vo, hơi nhíu lông mày, trực tiếp hỏi "A Đoàn con nói cho mẫu thân biết, kết quả của chuyện này có phải con đã sớm đoán ra rồi không?"Editor: Tống Thiên Ân

Trương Nhạc Duyên đi rồi, biểu tình ngờ ngệch trên mặt Hứa Tĩnh Ngữ nhanh chóng biến mất, hung hăng nhìn chằm chằm vào cánh cửa đã đóng "Hừ, là do ngươi ép ta trước!" Khuôn mặt vặn vẹo ngồi mắng nửa ngày mới dừng, lại một lần nữa ngồi xuống ghế. Cái người ngu xuẩn Trương Nhạc Duyên không cần lo, quan trọng là Tam muội.

Vừa rồi là tình thế cấp bách nên mới không suy nghĩ mà nói, bây giờ nghĩ lại, đó cũng là một cách giải quyết.

https://thuviensach.vn

Những gì đã nói ban nãy đều là sự thật, tuy mấy năm nay mình không hay gặp phụ thân nhưng mình cũng là nữ nhi của hắn, nhất định hắn sẽ không thấy chết mà không cứu, có lẽ là tội chết có thể miễn tội sống khó tha. Chỉ cần phụ thân không truy cứu nữa thì Trần thị cũng sẽ không làm gì mình, nhưng cái khó giải quyết nhất là An Dương công chúa và Hoàng hậu nương nương.

Hôm qua Hoàng hậu nương nương đã hỏi thì nhất định sẽ quan tâm đến chuyện này, chỉ là không ra tay thôi.

Hoàng hậu ra tay, dù phụ thân có nói gì nữa thì cũng sẽ vô dụng.

Chỉ có Tam muội, chỉ cần nàng tha cho mình, dựa vào tình cảm của nàng và Hoàng hậu nương nương mấy năm qua, Hoàng hậu sẽ bỏ qua cho mình thôi...

Suy nghĩ cẩn thận rồi lập tức đứng lên, cũng không ăn trưa mà đi đến trước gương đồng bôi phấn lên mặt để sắc mặt càng thêm tái nhợt, y phụ bị nhăn cũng không vuốt lại, thậm chí còn làm tóc rối tung lên, thoạt nhìn trông rất đáng thương chật vật.

Sau khi chuẩn bị xong, nhìn kĩ chính mình trong gương rồi quay người định bước ra ngoài. Ai ngờ vừa mở cửa thì thấy trước cửa có mấy người, có một người đang đưa tay lên định gõ cửa, thấy Hứa Tĩnh Ngữ mở cửa cũng hơi ngẩn người, sau đó lạnh lùng nói "Công chúa muốn gặp ngươi, đi theo chúng ta."

Vẻ mặt chán ghét, giống như nói chuyện cùng Hứa Tĩnh Ngữ là hạ thấp bản thân mình.

Hứa Tĩnh Ngữ tất nhiên nhận ra các nàng, các nàng đều là quận chúa, bình thường các nàng cũng có thể nói chuyện cùng An Dương công chúa và Tam muội. Mắt mở lớn thêm vài phần, ôn nhu khom người hành lễ "Thần nữ thỉnh an các quận chúa." Được mọi người gật đầu cho đứng lên

https://thuviensach.vn

mới bắt đầu áy náy nói "Công chúa triệu kiến, thần nữ tất nhiên không dám không nghe, chỉ là thần nữ có chút không khỏe, chẳng biết có thể cho thần nữ một canh giờ để sửa soạn hay không?"

Vừa nói vừa đứng không vững mà tựa vào cửa, lông mày nhíu chặt, hô hấp dồn dập, tay che ngực giống như không thở nổi. Người trước mặt cũng không phản ứng gì, chỉ cười lạnh hỏi lại "Thân thể không khỏe?"

Hứa Tĩnh Ngữ gật đầu.

"Đúng lúc thật, lúc chết cũng có thể nói là bệnh mà chết, đỡ tốn công nghĩ cớ."

nói xong cũng không nhìn mặt Hứa Tĩnh Ngữ càng trắng bệch hơn vì sợ hãi, quay đầu nói với mấy bà tử chuyên làm việc nặng nhọc đằng sau phân phó "Bịt miệng lại mang đi." Mấy bà tử đã sớm chuẩn bị tốt, nghe nói vậy, Hứa Tĩnh Ngữ còn chưa kịp phản kháng đã bị người bịt miệng lại mang đi.

một đoàn người không chút giấu diếm, thậm chí còn nghênh ngang đi qua trường nữ, các cô nương điqua đều nhìn vào Hứa Tĩnh Ngữ đang bị bịt miệng chỉ trỏ. Ánh mặt của các nàng khiến cho mặt Hứa Tĩnh Ngữ càng tái hơn, dùng sức giãy dụa không có tác dụng, cuối cùng dứt khoát nhắm mắt làm ngơ.

Trong sương phòng của An Dương.

Lò sưởi đã sớm được làm ấm, An Dương một thân cung trang ngồi ở vị trí chủ vị, mới từ trong cung đira, đến quần áo cũng chưa kịp đổi, xung quang là mấy quận chúa đang ngồi. Trong đó có một vị quận chúa mặt tròn mặc y phục màu tím cười mắng "Ngươi nhìn mặt ngươi đi kìa, mặt còn nghiêm túc hơn cả những lão ma ma ở trong cung nhiều năm nữa, cười một chút xem nào, người cũng đã cho gọi đến rồi, muốn chạy cũng không được."

https://thuviensach.vn

An Dương vẻ mặt nghiêm túc, bất vi sở động (không có động tĩnh), trong mắt ánh lên tia tàn độc.

Đưa tay giật giật cổ áo, roi ngựa trong tay vung loạn lên "Tắt lò sưởi đi, nóng như vậy bật lên làm gì!"

Vừa nhìn đã biết là đặc biệt gắt gỏng, mọi người đang định mở miệng khuyên nhủ cũng không dám nóigì, cô nương mặc y phục màu tím lắc đầu, nàng quan hệ với An Dương tốt hơn mọi người nên nói khẽ "Ngươi đừng có như vậy, nếu như bây giờ A Đoàn thấy được bộ dạng này của ngươi nàng nhất định sẽtức giận, ngươi đã quên nàng không thích ngươi như thế này rồi sao?"

Nhắc đến A Đoàn An Dương càng tức hơn, vì A Đoàn liều mạng cứu mình nên bị thương còn chưa khỏi, vậy mà lại bị người khác hại! Nếu không phải hôm nay vô tình nghe được mẫu hậu cùng Bích Sơ cô cônói chuyện thì mình cũng không biết! Cũng không biết A Đoàn có biết hay không, có buồn không?

Cười lạnh đáp "Ta giúp Hứa gia dọn dẹp những kẻ không biết thân biết phận, không cần làm ô uế tay A Đoàn!"

nói đến đây đều biết nàng đã tức giận đến mức nào rồi, cô nương y phục tím cũng không khuyên nữa, chắc chắn việc này không có kết cục tốt.

Mọi người chờ thêm chừng nửa khắc đồng hồ thì nghe được tiếng bước chân từ bên ngoài truyền vào, An Dương nhanh chóng ngồi thẳng người nhìn chằm chằm vào cửa, đúng là đoàn người đi bắt Hứa Tĩnh Ngữ!

Vừa nhìn thấy Hứa Tĩnh Ngữ, An Dương liền đứng dậy, bước ra đại sảnh.

Những người khác cũng không nói chuyện, tự động đứng dậy đi theo, mấy bà tử đè Hứa Tĩnh Ngữ quỳ xuống trước mặt An Dương. An Dương

https://thuviensach.vn

lạnh lùng nhìn Hứa Tĩnh Ngữ đang giãy giụa bên dưới, cười lạnh nói "Buông nàng ra."

Bà tử nhận lệnh, lúc này mới lấy vải bố nhét trong miệng Hứa Tĩnh Ngữ ra.

Nhìn tình huống này Hứa Tĩnh Ngữ khẳng định rằng Công chúa cũng đã biết chuyện rồi! Lúc này khôngthể giải thích hay thừa nhận, chỉ có thể cầu xin tha thứ! Đầu Hứa Tĩnh Ngữ nhanh chóng hoạt động, nuốt nuốt nước miếng, ngẩng đầu nhìn An Dương, đang muốn mở miệng, An Dương đã nói trước. không phải nói với nàng ta mà là nói với bà tử đứng bên cạnh.

"Vả miệng, ta chưa nói dừng thì không được dừng."

Hứa Tĩnh Ngữ không nghĩ rằng chưa thẩm vấn mà đã bị tra tấn, không kịp suy nghĩ đã lớn tiếng gào "Phụ thân ta là Quốc công, cho dù ngươi là Công chúa cũng không thể tùy tiện đánh ta!" Đáp lại Hứa Tĩnh Ngữ là nụ cười lạnh của An Dương, không nhìn Hứa Tĩnh Ngữ mà chỉ nhìn roi ngựa trong tay.

"Ngươi nên cảm thấy may mắn vì ta đã đồng ý với A Đoàn không dùng roi ngựa đánh người."

"Như vậy cũng tốt, đánh người như ngươi làm bẩn roi của ta."

"Đánh!"

Lần nữa hạ lệnh, bà tử không do dự, một bà tử to lớn vạm vỡ tiến lên, xoa xoa lòng bàn tay hai lần, sau đó không chần chừ mà tát vào mặt Hứa Tĩnh Ngữ, dùng sức rất lớn, thậm chí có thể cảm nhận được gió khi tay nàng ta xoẹt qua.

"BA~!" âm thanh đặc biệt lớn.

https://thuviensach.vn

Hứa Tĩnh Ngữ bị đánh đến choáng váng, từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ phải chịu ủy khuất như ngày hôm nay! Nhiều nhất là ở chỗ Trần thị bị nói vài câu, trong lòng tuy không thoải mái nhưng chưa bao giờ bị đánh, hôm nay là lần đầu tiên. Chưa kịp kêu thì cái tát thứ hai đã bay tới.

"Ba ba ba..."

Trong một thời gian ngắn, trong đại sảnh liên tục vang lên âm thanh tát.

An Dương vẫn đứng trước mặt Hứa Tĩnh Ngữ, lạnh lùng nhìn nàng ta ban đầu còn muốn giải thích, sau đó oán hận, còn bây giờ là không có sức mà hôn mê, một chút phản ứng cũng không có. Đánh thật lâu, đánh đến khi tay bà tử kia đau xót liền đổi bà tử khác tiếp tục đánh, người Hứa Tĩnh Ngữ lung lay sắp đổ thì bị bà tử khác ở sau lưng cầm tóc bắt nàng ngẩng đầu lên.

Đổi vài bà tử khác đánh mới dừng lại, một bà tử khom người nói với An Dương "Công chúa, nàng ta bất tỉnh rồi."

Sao An Dương có thể không biết? Từ đầu đến cuối vẫn luôn chăm chú nhìn. Gật đầu, sau đó lạnh giọng nói "Giội nước." Có bà tử vội vàng chạy đi múc nước, một lát sau đã quay trở lại, giội mạnh xuống đỉnh đầu Hứa Tĩnh Ngữ. Hứa Tĩnh Ngữ rùng mình một cái rồi tỉnh lại, còn có chút ngờ nghệch không biết chuyện gì xảy ra, sững sờ nhìn An Dương.

An Dương khom người, roi ngựa trong tay nâng cái cằm của Hứa Tĩnh Ngữ lên. hiện tại cả khuôn mặt nàng ta đều sưng đỏ, khóe miệng đã bị rách, thoạt nhìn có chút đáng sợ. An Dương lại nở nụ cười "Toàn thân ngươi chỉ có khuôn mặt miễn cưỡng xem là thanh tú, đã chỉ có một cái ưu điểm này thì phải tận dụng thật tốt mới được."

Lần này Hứa Tĩnh Ngữ thật sự sợ, gặp phải người ngang ngược như thế này thì ngôn từ có hay đến mấy cũng không thể thay đổi được điều gì,

https://thuviensach.vn

nàng sẽ không cho ngươi cơ hội mở miệng! Mở miệng cầu xin tha thứ "Công chúa điện hạ, thần nữ biết mình sai rồi, thần nữ là đầu óc mê muội mà nói lung tung, về sau không dám nữa!"

"Cầu công chúa nể mặt Tam muội mà tha cho thần nữ!"

Tóc vẫn bị bà tử đằng sau năm lấy nhưng vẫn cố khom người dập đầu bồi tội cho An Dương.

không nhắc tới A Đoàn còn đỡ, mới nhắc tới A Đoàn, tức giận trong mắt An Dương càng nhiều, chống đầu gối đứng dậy, không nhìn đến Hứa Tĩnh Ngữ đang cầu xin tha thứ, chỉ cười hỏi mọi người xung quanh đang im lặng "Chỉ có mình khuôn mặt có ích thì tốt nhất nên đưa đến quan kỹ làm kỹ nữ là được rồi, các ngươi thấy có đúng hay không?"

Người bên ngoài còn chưa nói gì, Hứa Tĩnh Ngữ đã ngẩng đầu lên nhìn chằm chằm vào An Dương.

An Dương giống như biết nàng ta đang nhìn mình, hơi nghiêng đầu, có chút ngây thơ nói "Ở quan kỹ còn có người hầu hạ, còn có tiểu nha đầu, cũng vẫn còn được ở trong kinh, ta cũng không muốn thấy ngươi, tuy ta không có khả năng đi những nơi bẩn thỉu kia. Nhưng chỉ vừa nghĩ đến ngươi với ta đangcùng ở một chỗ thế này, ta đã cảm thấy toàn thân nổi da gà rồi."

Đưa tay lên xoa xoa cánh tay, giống như thật sự nổi da gà.

Lại nghiêng đầu "Ta đã không muốn nhìn ngươi thì cũng là ngươi chịu thiệt thòi rồi. Các tướng lĩnh tại đế đô thật có phúc nha, được cô nương xinh đẹp như vậy hầu hạ. Ngươi cũng nên cố gắng hết sức nha, mấy năm gần đây chiến tranh không ngừng, ta là nữ tử nên không thể đến chiến trường, ngươi đi an ủi bọn họ, coi như ngươi vì đế đô làm chuyện tốt rồi."

https://thuviensach.vn

Hứa Tĩnh Ngữ lúc này như người trong mộng, không ngừng lắc đầu, chỉ lặp đi lặp lại một câu.

"không được, Công chúa, xin người, đừng!"

Kỹ nữ?!! Đó là nơi chỉ có thể vào mà không thể ra, trừ khi ngươi chết! không, tuyệt đối không được!

An Dương khoanh tay trước ngực nhìn Hứa Tĩnh Ngữ cầu xin tha thứ, giống như đang xem khỉ làm xiếc, xem đến khi Hứa Tĩnh Ngữ khàn giọng không nói được nữa. Lúc này An Dương mới hài lòng, nàng chính là muốn cho nàng ta biết thế nào là tuyệt vọng! Phân phó bà tử bên cạnh "đi đi, không cần thông báo về phủ quốc công, ta sẽ tự mình nói!"

Nhóm bà tử gật đầu, kéo Hứa Tĩnh Ngữ như kéo chó chết ra ngoài.

Nháo lớn như vậy, An Dương lại không che dấu một chút gì, từ lúc Hứa Tĩnh Ngữ bị bắt đi ra ngoài mọi người đều biết, đồng thời cũng biết vì sao Công chúa lại tức giận như vậy, hóa ra lời đồn kia là do nàng ta lan ra, nàng ta lại là tỷ tỷ của Tam cô nương nữa!

Khi Trần thị biết chuyện này cũng ngẩn ra đến nửa ngày, không nghĩ rằng An Dương công chúa tuy hấp tấp nhưng xử lí chuyện này lại không chút nương tay. một lúc lâu sau mới hoàn hồn, để Cẩm Tú đi nóicho A Đoàn, chính mình sửa sang lại quần áo đi đến thư phòng của Đại lão gia.

Dù gì đây cũng là nữ nhi của hắn, tuy rằng người ra tay không phải mình.

Trần thị nói gì cũng Đại lão gia thì A Đoàn không biết, khi nghe được chuyện này chỉ ngây người, gật đầu tỏ vẻ đã biết, sau đó lại cúi đầu thêu hầu bao. Chỉ là không còn thoải mái như vừa rồi, im lặng mím môi. một lúc lâu sau tay mới dừng lại, đầu ngón tay cảm thấy đau đớn.

https://thuviensach.vn

Kinh ngạc nhìn máu ở đầu ngón tay, sau đó mới lau đi.

Buổi tối khi Trần thị tới ra lệnh cho mọi người ra ngoài, kể cả Giang Vạn Lí. Đợi mọi người ra khỏi phòng, đóng cửa lại, Trần thị cũng không vòng vo, hơi nhíu lông mày, trực tiếp hỏi "A Đoàn con nói cho mẫu thân biết, kết quả của chuyện này có phải con đã sớm đoán ra rồi không?"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 61

Editor: huyetsacthiensu

Cũng không phải chất vấn, sắc mặt có chút kỳ lạ khó giải thích, so với sự chung đụng thoải mái ngày thường nghiêm túc hơn không ít, lúc lại này lại chỉ có hai người ở trong phòng, không khí càng thêm ngưng trọng. A Đoàn hơi hơi thò người ra đem hà bao (túi tiền) vừa làm xong bỏ vào trong giỏ trúc, cử động thân thể đỡ Trần thị ngồi xuống ghế.

Tự tay rót trà cho Trần thị, nhìn nàng uống một ngụm mới nói, không phải trả lời mà hỏi lại.

“Phản ứng của phụ thân như thế nào?”

Trần thị ngẩn người, trả lời nhưng mà có chút không kiên nhẫn “Phụ thân con còn có thể như thế nào nữa? Đem tất cả chứng cứ đặt trước mặt ông, ông cũng sẽ mềm lòng, nói cái gì mà rốt cuộc vẫn là con gái của nàng…” Nhìn thoáng qua A Đoàn dừng một chút rồi nói tiếp “Con yên tâm, phụ thân con chỉ là không thể nhẫn tâm chứ không có nghĩa là ông ấy không tức giận, chỉ nói đưa đến biệt viện không quan tâm.”

“Hôm nay An Dương công chúa đến một lần, quả thật làm cho ông ấy bối rối.”

“Tuy rằng ông ấy tức giận, cũng không kéo Hứa Tĩnh Ngữ vừa việc này, ta khuyên vài câu, rồi để ông ấy yên tĩnh một mình.”

https://thuviensach.vn

A Đoàn gật đầu, hơi hơi cong người nhìn ánh mắt Trần thị nghiêm túc hỏi “Vậy còn mẫu thân thì sao? Người có vui không?”

Bên cạnh là một ngọn nến, Trần thị nhìn ánh mắt cẩn thận của A Đoàn nhất thanh nhị sở, có chút hối hận, vừa rồi không nên nghiêm túc với nàng như vậy, vội vàng nói “Đương nhiên là vui vẻ rồi, mấy năm nay nàng ta thường xuyên gây phiền phức cho con lại bất kính với ta, ta đã sớm muốn xử lý nàng ta, chẳng qua là ngại phụ thân con mà thôi.”

không thể đối xử tùy tiện giống Trương thị (mẹ của Hứa Tâm Dao) được…

A Đoàn thoáng mím môi, tươi cười “Quả thật con đã sớm đoán được.”

Khẽ nhíu mày, dừng một chút lại bổ sung “Chỉ không nghĩ đến An Dương hành động lớn như vậy thôi.”

Tính tình An Dương mạnh nóng nảy đã sớm biết, tưởng rằng sẽ đánh người một trận, hoặc là làm cho Hoàng Hậu nương nương đem Hứa Tĩnh Ngữ đuổi đi hay là đưa người đến chùa miếu, không nghĩ đến lại ép nàng ta làm quân kỹ (kỹ nữ trong quân doanh). Cái này thật sự có chút ngoài sức tưởng tượng, nhưng mà lại không hối hận, có trách cũng chỉ trách nàng ta xui xẻo thôi.

A Đoàn thông minh, Trần thị vẫn luôn biết, chỉ không nghĩ đến lần này nàng sẽ xử lý ngoài dự kiến như vậy. Đưa tay giữ chặt cổ tay A Đoàn “nói cho mẫu thân, mọi việc con đã làm như thế nào?”

A Đoàn lắc đầu “Con không làm gì, chỉ để Giang Vạn Lí đổ thêm dầu vào lửa một chút.”

Cũng không giấu diếm, nói tất cả các ý nghĩ của mình ra.

https://thuviensach.vn

“Lần này con gặp chuyện không may, tuy Hoàng Hậu nương nương mệnh lệnh An Dương đến chăm sóc con, cuối cùng vẫn là do áy náy. An Dương cũng vậy, tuy rằng hai ngày nay nàng ấy ra vẻ không có chuyện gì, bọn con cùng nhau lớn lên, con tất nhiên hiểu rõ, nàng ấy cũng thấy áy náy, thậm chí nhiều lúc còn nhường nhịn con.”

“không thể tùy tiện giống như trước đây nữa.”

“Mẫu thân không thể lập tức hứa chắc chắn: làm thế nào đối với Hứa Tĩnh Ngữ, chỉ có thể từ từ giày vò nàng ta, tốn thời gian, công sức, còn có thể lưu lại mầm họa. Nếu như là do An Dương hoặc Hoàng Hậu nương nương ra mặt, cũng không cần băn khoăn ý nghĩ của phụ thân con, dù sao cũng không phải do mẫu thân làm. Là An Dương làm vì con để giảm bớt áy náy.

“Nhất cử lưỡng tiện.” (giống một công đôi việc)

nói lại thì bình tĩnh, sự việc cũng coi như được giải quyết hoàn hảo, nhưng A Đoàn cũng không cảm thấy vui vẻ, cũng không phải vì Hứa Tĩnh Ngữ mà vì An Dương. Dù biết nàng ấy không chịu nổi bị khích tướng, nhưng không nghĩ đến lần này nàng ấy lại hành động lớn như vậy, vui vẻ lại bất đắc dĩ (khôngbiết làm sao). Vui vẻ vì nàng có thể vì mình mà làm được đến mức này, bất đắc dĩ là nàng quả thật rất nóng tính.

“An Dương làm sao bây giờ? Lần này nàng không che giấu chút nào, bên ngoài sẽ truyền như thế nào về nàng?”

Mặc dù An Dương chưa bao giờ để ý vấn đề này.

Nữ nhi quá thông minh cũng là gánh nặng, chợt thấy A Đoàn lộ ra mê man, Trần thị thậm chí là vui vẻ, điều này cho thấy mình vẫn có thể dạy dỗ nàng. Đưa tay vuốt chóp mũi xinh xắn của A Đoàn “Ta vừa định khen con thông minh, sao bây giờ lại ngốc rồi hả? Việc này An Dương xử lý quả thật

https://thuviensach.vn

là không ổn thỏa, nhưng con đừng quên, đằng sau công chúa còn có Hoàng Hậu nương nương.”

“Con nghĩ Hoàng Hậu nương nương sẽ mặc kệ không quan tâm sao?”

“Người áy náy là sự thật, nhưng An Dương công chúa là con gái của người, người sẽ không mặc kệ.”

Khẽ rũ mắt suy tư một chút do dự lại nói “Hơn nữa ta cho rằng, việc hôm nay, nói không chừng là do Hoàng Hậu nương nương gợi ý. Mặc dù An Dương công chúa nóng tính nhưng cũng không ngốc, nàng đương nhiên phải biết nếu việc này truyền đi sẽ gây xôn xao như thế nào, nhưng nàng vẫn làm như thế, chắc là phải có chỗ dựa.”

“nói không chừng Hoàng Hậu nương nương có an bài phía sau, cho nên công chúa mới không kiêng dè điều gì.”

Trần thị nói rõ ràng như vậy, A Đoàn không cần nghĩ cũng hiểu được. Đúng vậy, Hoàng Hậu nương nương tốt với An Dương như vậy, tất nhiên lần này có hậu chiêu, nếu không những thô sử ma ma trong cung cũng sẽ không chấp hành lời nói của A Đoàn như vậy, nhất định là ý chỉ Hoàng Hậu nương nương.

A Đoàn cúi đầu trầm tư, Trần thị đang nhìn nàng.

Lần này đến hỏi, là vì trong lòng có suy đoán, cho nên đến chứng thực. Vốn chỉ là suy đoán, không xác định, A Đoàn có thể làm tốt như vậy. Con gái của mình mình hiểu rõ, tuy nàng thông minh, có nguyên tắc của mình, nhưng có chút mềm lòng. không nói tỷ tỷ, ngay cả người ngoài nàng cũng chưa bao giờ tặng cái gì.

Cho dù là tốt hay xấu, tất cả đều cất khóa ở trong nhà kho, không thể dễ dàng động vào.

https://thuviensach.vn

Cái này nói dễ nghe một chút thì là phòng bị những gì chưa xảy ra, nói khó nghe một chút là trốn tránh. Ai có thể đảm bảo cả đời sẽ không tiếp xúc với người ngoài, nhưng mà nàng vẫn luôn làm như vậy. thậtra có chút bất mãn với điều này, có thể là nàng còn nhỏ chủ yếu là chưa trải sự đời. Nàng không có cảm giác thân thiết, bản thân mình lại nói nhiều, sẽ làm nàng không kiên nhẫn hoặc thấy phiền chán.

Từ từ trừng trị Hứa Tĩnh Ngữ thứ nhất là vì lão gia, thứ hai cũng là vì dạy A Đoàn một số thứ.

không nghĩ đến, kế hoạch của mình bị cắt ngang, A Đoàn lại có được một lời giải tốt nhất.

Trong đầu nghĩ qua mấy hậu chiêu Hoàng Hậu nương nương chuẩn bị, hiểu được hoàn toàn mới ngẩng đầu nhỉn Trần thị. Hàng mi thanh tú hơi nhướn, mẫu thân làm sao vậy, vẻ mặt vui mừng như vậy? Vừa muốn lên tiếng Trần thị đã hồi thần, đứng dậy "Lần này ta rất hài lòng, ta chỉ đến nói cho conn biết, ta không có ý trách con, ta rất vui vì con có thể làm tốt như vậy."

"Còn về An Dương công chúa, con không cần lo lắng, Hoàng Hậu nương nương nhất định sẽ kết thúc tốt đẹp."

Trong khi hai mẹ con nói chuyện sáp nến đã lặng lẽ chảy xuống một đoạn, giọt nến nhỏ giọt vào trong khay rồi ngưng tụ. Trần thị ngẩng đầu nhìn đồng hồ Tây Dương treo trên tường, vừa bước đi vừa nói"Thời gian cũng không còn sớm, tâm trạng của phụ thân con hôm nay không tốt, ta phải xuống nhà bếp chuẩn bị cho ông ấy chút thức ăn ông ấy yêu thích, con nghỉ ngơi sớm đi, không nên đọc sách quá muộn."

A Đoàn gật đầu, đỡ cánh tay Trần thị đưa nàng ra ngoài cửa, vừa đi đến cửa thì gặp được Hứa Triệt Minh. Hứa Triệt Minh nhìn thấy Trần thị thì trong nháy mắt lập tức đem đồ trong tay giấu ra sau, A Đoàn nhìn một

https://thuviensach.vn

chút là biết đó là một vò rượu nhỏ! Mấy hôm nay mẫu thân không cho động vào rượu, thèm muốn chết!

Trần thị vừa định bảo ngày mai phải đi rồi sao hôm nay không nghỉ ngơi sớm đi, bây giờ còn đến tìm muội muội làm gì! Lời còn chưa nói ra, A Đoàn đã buông tay Trần thị ra, chạy vài bước đến trước mặt Hứa Triệt Minh, thân mật kéo cánh tay hắn "Tam ca!" thật ngọt thật ngấy, hận không thể bám toàn thân lên người Hứa Triệt Minh.

Hứa Triệt Minh cũng thâm tình ngưng mắt nhìn A Đoàn, mang theo tiếng cười trầm thấp "Nhớ ta như vậy sao?"

Khóe miệng A Đoàn run run, suýt nữa không khống chế được nhảy ra khỏi người Hứa Triệt Minh. A Đoàn không chịu nổi, Trần thị càng không chịu nổi. không nói gì lắc đầu, khép áo choàng trên người vào, vừa bước nhanh vừa dặn dò "Bên ngoài trời lạnh, có lời gì muốn nói thì vào bên trong, không nên chơi quá muộn, ngày mai đều phải dậy sớm."

Vừa dứt lời người đã rẽ vào khúc ngoặt không thấy bóng dáng.

Trần thị vừa đi, Hứa Triệt Minh lập tức lại cà lơ phất phơ, tay phải hơi hơi giơ lên đồ ở phía sau "Muội có thể dời móng vuốt của muội trên cái này xuống không?" Hóa ra lúc nãy A Đoàn không phải bám tay trênngười Hứa Triệt Minh mà lá túm lấy vò rượu phía sau!

"không thể!" Trực tiếp đưa tay đoạt lại, vừa mở vừa ngửi mùi rượu, hài lòng gật đầu, sau đó cũng không nhìn Hứa Triệt Minh một cái, cất bước đi trở về. Hứa Triệt Minh cũng không giận, đi vào theo ồn ào chỉ A Đoàn là bạch nhãn lang "Ta có lòng tốt mang đến cho muội, muội cũng không cảm ơn ta mộttiếng sao?"

A Đoàn nghe vậy đưa đến một cái liếc mắt.

https://thuviensach.vn

“Huynh như này nói dễ nghe một chút là mượn hoa dâng Phật, nói khó nghe một chút có thể gọi là trộm!”

“Là rượu của nhị ca chứ không phải của huynh, sao muội lại phải cảm ơn huynh?”

Vừa nói vừa lấy từ trong tủ một bộ chén Bạch Ngọc hồng mai tinh xảo ra, cẩm thận rót hai chén rượu, mùi rượu Hạnh Hoa xộc vào mũi, cùng với nhè nhẹ men say. A Đoàn đưa chén rượu lên chóp mũi khẽ ngửi, qua một lúc lâu mới tiếc “Nếu là rượu hoa mai, thì càng phù hợp với bộ chén này hơn.”

Sau đó giơ chén rượu, nhìn Hứa Triệt Minh.

Trong lòng hai người đều biết rõ tối nay Hứa Triệt Minh đến làm gì, Hứa Triệt Minh đến để nói lời từ biệt, ngày mai hắn phải đi.

Thói quen của A Đoàn người nhà đều biết, không thích ly biệt, cũng chưa bao giờ tiễn người đi. Hứa Triệt Minh cũng biết được điều này, cho nên tối nay mới có thể đến đây, vừa rồi Trần thị cũng khôngngắn hắn. Cái gì cũng không nói, cầm lấy chén rượu trên bàn, nhẹ đụng “Ta không dám cam đoan cái khác, nhưng chờ lúc muội gả ra ngoài, ta nhất định sẽ trở về chuẩn bị cho muội thật nhiều đồ cưới làm cho muội nở mày nở mặt.”

“Cho dù là Thái Tử cũng không tùy tiện bắt nạt muội.”

Ánh mắt A Đoàn phiếm hồng, nước mắt làm tầm mắt mơ hồ, cái gì cũng không nói, chỉ gật đầu, sau đó một hơi uống cạn rượu trong chén.

Rất ghét ly biệt, thậm chí ngay cả nói cũng không muốn nói, càng nói càng khó vượt qua, nhưng mà điều này lại không thể thay đổi. Lấy mu bàn tay lau nước mắt, đứng dậy đi vào buồng trong lấy hà bao đã làm xong ra, tự tay treo vào bên hông Hứa Triệt Minh “không được bỏ ra, lúc nào cũng không cho phép bỏ ra.”

https://thuviensach.vn

Dù không tin Phật, lúc này cũng chỉ có thể cầu Phật phù hộ.

Phù hộ tam ca bình an trở về.

Hứa Triệt Minh cúi đầu nhìn hà bao bên hông, ngón tay nhẹ nhàng sờ vào hà bao, thấp giọng hứa hẹn.

“Được, ca hứa với muội, luôn luôn đeo bên người.”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 62

Editor: huyetsacthiensu

“A Đoàn…” Thanh âm của An Dương dừng lại một chút, rối rắm nửa ngày, tay ở bên hông A Đoàn khoa chân múa tay vài cái, cuối cùng xác định “A Đoàn, người ở nhà ngây ngốc nửa tháng béo ra thật nhiều.” A Đoàn đang giơ tay để cho Bán Đông mặc quần áo cho mình, nghe được lời nói này động tác dừng lại, nhìn về chính mình ở trong gương.

Hôm nay A Đoàn quay trở về trường học, hôm nay cũng là sinh nhật nàng. A Đoàn đã nói rõ sinh nhật mười hai tuổi không tổ chức yến tiệc, cho nên vẫn lên lớp như trước, bộ quần áo đang mặc là quần áo mới hôm qua mới may xong.

Có lẽ là để chúc mừng vết thương của A Đoàn đã tốt hơn hoặc là để loại bỏ chuyện xui xẻo của Hứa Tĩnh Ngữ, lần này mẫu thân mang đến quần áo đặc biệt lộng lẫy. Lớp lót màu hồng, bên ngoài cổ tay áo để lộ ra viền áo màu vàng, trừ những cái đó, ở bên ngoài không có hoa văn khác.

Bán Đông ở bên cạnh cười nói “Tiểu thư đi vài bước thử xem.” Giọng điều như có điều huyền bí này là sao?

A Đoàn nghe vậy, đi vài bước nhỏ, chỉ cảm thấy hơi chật chứ không có cảm giác gì khác, An Dương lại mở to mắt, chỉ nhìn chằm chằm vạt áo của A Đoàn, luôn mồm thúc giục “Ngươi đi thêm vài bước, mau lên!” A Đoàn đi vài bước nữa, cũng nhìn chằm chằm vào vạt áo của mình, cuối cùng đã hiểu được ý của Bán Đông.

https://thuviensach.vn

Bây giờ đang là sáng sớm, bên ngoài trời vẫn hơi tối, trong phòng đã thắp nến từ sớm. Lúc đi lại, vạt áo theo động tác đi lại của A Đoàn hiện ra một con Phượng Hoàng rất sống động, như ẩn như hiện, tầng tầng lớp lớp. An Dương kéo vạt áo ra, nhìn kỹ dưới ánh nến, là hắc ti ám thêu (sợi tơ màu đen thêu chìm vào).

không cử động sẽ không thấy rõ, chỉ cần vừa cử động sẽ từ từ hiện ra.

Bán Đông vừa hâm mộ vừa tiếc nuối "Y phục này là do Đại phu nhân từ ban tháng trước đã lệnh cho người chuẩn bị, định sẽ để tiểu thư mặc vào hôm có yến tiệc. Kiểu dáng quần áo đều rất tốt, người cũng bắt đầu bắt tay vào làm rồi, khi đó tiểu thư lại nói không tổ chức yến tiệc. Tú nương kia là người Đại thiếu gia vô tình gặp được khi đi Tô Châu du học."

"Nô tỳ cũng không biết Tú nương giỏi như thế nào, chỉ nghe Đại phu nhân nói vài câu. nói Tú nương kia nay đã năm mươi, ánh mắt cũng có chút nhìn không rõ, chỉ là tài nghệ tay thêu xuất thần nhập hóa (tuyệt diệu), đã ngừng tay vài năm, nhưng vẫn có rất nhiều người tìm bà ấy bái sư. Nếu không phải Đại thiếu gia có duyên gặp gỡ đúng dịp làm cho bà ấy chút chuyện tốt, bà ấy tuyệt đối sẽ không rời núi."

"Bộ quần áo này, hôm qua mới đưa đến, phải thêu mất ba tháng."

Nhìn thì tưởng đơn giản, thật ra lại hao tâm tốn sức nhất.

Vừa nói vừa đem đai lưng Bách điệp xuyên hoa (trăm bướm đậu trên hoa) cùng bộ thêu minh kim thêu (màu vàng nổi lên) để A Đoàn cài lên, chiếc đai lưng này dài gấp đôi đai lưng bình thường, hai đầu đều có tua kết, ở cuối tua kết còn treo anh đào cùng kích cỡ với Hồng Bảo Thạch (ruby), mỗi cái đều trong sáng ngọt ngào, nhìn rất là hài lòng.

A Đoàn đừng trước gương, tùy Bán Đông ở sau chơi đùa, có hơi nghi hoặc muốn xoay người, Bán Đông đi theo mình cũng đã lâu, hầu hạ mặc quần áo cũng đã quen, sao lần này buộc đai lưng lại lâu như vậy? đang

https://thuviensach.vn

muốn xoay người, Bán Đông còn chưa lên tiếng, An Dương đã nói thẳng "Đừng nhúc nhích!"

không nhìn A Đoàn, chỉ nhìn chằm chằm sau eo. Bộ dáng của hai người cực kỳ chuyên chú làm cho A Đoàn rất tò mò, bình tĩnh nhìn mình trong gương, âm thầm nhẫn nại.

Nhưng qua một khắc đồng hồ Bán Đông mới nói tốt rồi, buộc đai lưng cũng mất thời gian như vậy. Bán Đông cũng không che giấu, mang một chiếc gương khác đến sau lưng A Đoàn. A Đoàn từ chiếc gương đằng trước nhìn lại, mới biết vì sao lại lâu như vậy. không phải chỉ buộc tùy ý như bình thường là xong mà buộc thành một cái nơ bướm thật to.

một cái nơ bướm rất to, nếu cách từ xa mà nhìn từ phía sau A Đoàn thì chỉ có thể nhìn thấy cái nơ bướm này.

Đưa tay khẽ vuốt đai lưng, không mềm mại như trước đây, thậm chí còn thấy hơi cứng rắn. An Dương cũng đưa tay chọc chọc vào nơ bướm ở sau lưng A Đoàn, nhưng hình dạng cũng không thay đổi, nhìn rất chắc chắn, không giống như là chỉ tùy tiện thắt, công sức nửa khắc cũng thay đổi thành mềm mại như này.

Đầu tiên không nói làm sao Bán Đông làm được như vậy, A Đoàn cũng thích bộ quần áo này, đặc biệt là ở phía sau. Nơ bướm màu vàng nổi bật, anh đào Hồng Thạch, tăng thêm vẻ hoạt bát cùng thú vị, chỉ nhìn chằm chằm vào phía sau. Nhìn phía trước, tuy xinh đẹp nhưng có chút nghiêm cẩn, không giống quần áo ở nhà, chỉ có thể mặc đi dự yến tiệc.

Bán Đông ở bên cạnh tiếp tục giải thích.

"Lúc trước vị Tú nương kia nói màu này thật ra Đại phu nhân có chút không muốn, Đại phu nhân thích màu đỏ tươi hoặc đỏ rực, cảm thấy màu sắc như vậy mới tôn lên làn da của người, nhưng mà Tú nương kia kiên trì,

https://thuviensach.vn

chỉ nói là sau khi hoàn thành Đại phu nhân nhất định sẽ hài lòng, nếu Đại phu nhân nhất định đòi đổi màu thì bà ấy sẽ không làm nữa.”

Lại cẩn thận đánh giá A Đoàn từ trên xuống dưới một lúc lâu mới khen “Bây giờ nhìn lại, quả thật là có kỹ thuật chuyên môn.”

“Chỉ tiếc, sinh nhật năm nay tiểu thư không mở yến tiệc, quần áo này được mặc vào, bao nhiêu người sẽ hâm mộ chết.”

Lại theo thứ tự nhà hoàn khác đem một cái hộp lớn mở ra từng tầng một, càng thấy tiếc nuối chỉ vào “Trâm cài này cũng không dùng được.” A Đoàn nghe vậy nhìn lại, quần áo quý giá, trâm cài càng phiền phức hơn, ba tầng bày ba bộ, theo thứ tự là bảo thạch, Phỉ Thúy, vàng.

May mắn là không có ý định tổ chức sinh nhật nếu không mẫu thân định làm cho toàn thân mình phú quý bức người sao…

A Đoàn nghiêng đầu nhìn mình ở trong gương, vết thương trên mặt quả nhiên như ngự y đã nói một vết sẹo cũng không có, trơn mịn như lúc đầu. Trong đầu tự nhiên chợt lóe lên lời nói vừa rồi của An Dương, cẩn thận nhìn lại, hình như, mặt tròn lên không ít thì phải? đang muốn nhìn về phía eo. An Dương a lên một tiếng.

Cũng đang nhìn A Đoàn trong gương “Nhìn như vậy, hình như không nhìn thấy béo giống như trước đây đâu.”

Đúng vậy, đai lưng là không buộc vào chỗ eo, mà buộc vào phía bên dưới ngực. Đủ để che được eo A Đoàn gần đây có chút mập ra. A Đoàn đưa tay bóp bóp, được rồi, nửa tháng này thoải mái quá, khôngcó Hứa Tĩnh Ngữ thỉnh thoảng gây rối lại không phải đến trường, mỗi ngày chỉ ở trong sân, đúng là có thêm thật nhiều thịt.

Hừ, từ ngày mai phải ăn uống điều độ.

https://thuviensach.vn

An Dương giục Bán Đông mau chải đầu, trang điểm cho A Đoàn, ăn sáng xong cũng có thể đến trường, trong lời nói có chút kích động, ngay cả mình cũng rất thích bộ quần áo này, những người khác càng không cần phải nói, như vậy một thời gian ngắn nữa sẽ có rất nhiều cô nương mặc quần áo tương tự như này đi học.

A Đoàn lại hơi không thích, bộ quần áo này đẹp thì đẹp thật nhưng không thích hợp mặc đến trường, giống như hạc đứng giữa đàn gà (nổi bật giữa đám đông: ví với người nổi trội giữa đám đông).

“không cần đâu, nếu ngươi thích nhìn, lần sau trong cung có yến tiệc ta lại mặc là được…

Quần áo này chỉ thích hợp để đi dự yến tiệc.

Mày liễu của An Dương dựng lên, ấn A Đoàn ngồi trước gương trang điểm, ra lệnh cho Bán Đông “Trang điểm!”

“Hôm nay là sinh nhật của ngươi, tất nhiên phải cho tất cả mọi người ngắm ngươi, có gì mà phải ngại ngùng! Ngươi đấy, da mặt quá mỏng, nhất định phải mặc cho ta, quần áo đẹp như vậy mà bị giấu trong rương quần áo ngươi không thấy đáng tiếc sao? Quần áo đẹp mặc đến chỗ nào mà chả được, sao lại còn phân trường hợp!”

Cuối cùng còn khom người nhỏ giọng thì thầm bên tai A Đoàn.

“Hơn nữa hôm nay ta xin mẫu hậu cho chúng ta dạo trên phố, mẫu hậu đã đồng ý, phái một ít thị vệ đitheo, để chúng ta dạo chơi trên đường phố ~”

“Sao tự dưng lại muốn dạo chơi trên đường phố?” A Đoàn cũng nhỏ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

“Hôm nay là sinh nhật ngươi.” An Dương chớp chớp mắt, nhìn xung quanh giải thích. A Đoàn không tin, nhất định là có nguyên nhân khác, cũng không nói lời nào, bình tĩnh nhìn An Dương, chẳng bao lâu An Dương không chống đỡ nổi “Được rồi, được rồi, thật là sợ ngươi.”

“thật ra ta nghĩ trước kia lúc sinh nhật ngươi ca ca đều sẽ dẫn ngươi đi chơi, mấy năm nay huynh ấy không ở đây, ta làm muội muội, cũng muốn làm tốt trách nhiệm chăm sóc ngươi. Hôm nay ngươi muốn đi chơi chỗ nào cũng được, yên tâm đi, mẫu hậu đã đồng ý, đừng đi quá xa là được, kể cả ra khỏi thành cũng không sao, trở về trước khi cửa thành đóng là được.”

Ngày sinh nhật Thái Tử ca ca đưa mình ra ngoài chơi sao? A Đoàn nghiêng đầu, mờ mịt, hình như đã rất lâu trước đây, bản thân mình cũng không nhớ rõ, chỉ mơ hồ nhớ đó là một cảm giác rất vui sướng, nhưng mà cụ thể thì không thể nhớ được, đã rất lâu rồi.

A Đoàn không nói gì làm cho An Dương tưởng đụng vào nỗi đau lòng của nàng, hận không thể cho mình hai cái bạt tai, đã biết rõ còn nói ra! đang định há mồm chữa lại thì A Đoàn đã hồi thần, nghiêng đầu nhìn An Dương hỏi “Còn gì nữa không, ta không tin chỉ có lý do này, nhất định còn lý do khác.”

“À, nhân tiện nhìn Vệ Trường Hận, không phải hôm nay hắn trở về sao…”

đã biết không đơn giản như vậy, trước kia cũng không thấy nàng ấy ân cần như vậy, A Đoàn quay đầu, nhìn Bán Đông chải tóc cho mình. Bên tai truyền đến tiếng An Dương cưỡng từ đoạt lý (ngụy biện) “Cũng không phải chỉ có ta muốn đi, hôm nay phụ hoàng còn muốn tự mình đến cổng thành nghênh đón đấy, không biết có bao nhiêu long trọng, bao nhiêu người muốn đi đấy!”

“Hai chúng ta không đi có vẻ không phù hợp!”

https://thuviensach.vn

Sửa soạn xong, bản thân cũng An Dương đi chào tạm biệt Trần thị, nghe được từ mẫu thân với nhị ca vô số lời khen, biết được hôm nay họ cũng muốn đi đến cổng thành, nếu A Đoàn muốn đi nhớ mang theo nhiều thị vệ, hôm nay nhiều người, khó tránh việc gặp cản trở, cẩn thận vẫn hơn. A Đoàn còn chưa nói chuyện An Dương đã vỗ ngực đảm bảo.

Cam đoan sẽ trả lại A Đoàn không thiếu một sợi tóc.

Sau khi đến thư viện cùng An Dương xong, những người khác chào mừng A Đoàn trở về, còn có nhiều người hỏi thăm vết thương của nàng có đúng là đã tốt như lúc đầu không. A Đoàn đều cười cười, sa đó tất cả mọi người đều vây quanh vào một chỗ líu ríu, trọng điểm duy nhất là: Vệ Trường Hận.

Khi đó nghe người khác tung tin vịt nói khuôn mặt hắn xấu xí nên mới mang mặt nạ mặt mũi hung dữ, từ trước đến nay chưa có ai nhìn thấy mặt thật của hắn, cũng không biết lần này trở về diện thánh (gặp mặt vua), có tháo mặt nạ xuống hay không, mọi người rất tò mò với khuôn mặt của hắn. Người này nóinhất định là xấu chết, có người nói cũng chưa chắc, cãi nhau, ngay cả thầy giáo vào lớp cũng khôngbiết.

Thầy giáo không tức giận chút nào, cũng không mở miệng răn dạy, chỉ cười nhìn, bất đắc dĩ lắc đầu. Chủ yếu là vì bị các học sinh nam làm cho bực bội, các tiểu thư bên này tuy rằng không yên lặng nhưng tốt xấu gì còn có người đến. Bên các học sinh nam, ngay cả cái bóng cũng không thấy, tất cả đều xin nghỉ, đều chạy đi xem Vệ Trường Hận.

Khác biệt với bên kia, đã thấy hài lòng.

nhẹ nhàng vỗ bàn vài cái muốn làm cho các cô nương bên dưới chú ý đến, tiếc là không có chút tác dụng nào, tất cả mọi người đều tụ tập tốp năm tốp ba nói chuyện, chỉ có một người chú ý thầy giáo tới. Thôi, cầm sách lên

https://thuviensach.vn

rồi rời đi, hôm nay cũng không muốn lên lớp, dù sao lúc nữa cũng phải chạy đi.

Đúng lúc, cũng đã hẹn bạn thân ở vị trí tốt trong Vọng Giang Lâu ngoài cửa thành, đây là vị trí tốt nhất ngoài cổng thành.

An Dương đương nhiên cũng đã chuẩn bị chỗ tốt từ sớm, có mưu đồ từ sớm làm sao có thể ở bên dưới chen chúc cùng mọi người chứ! Lôi kéo A Đoàn lên phòng bao ở tầng ba Vọng Giang Lâu, dựa vào aln can nhìn xa xa phía dưới. A Đoàn nhận lấy lò sưởi nha hoàn đưa qua cầm trong tay, cũng học theo động tác của An Dương nhìn xuống phía dưới.

Khó có được hôm nay thời tiết tốt, mưa thu rơi tí tách hơn nửa tháng, hôm nay mặt trời đã ló dạng, chiếu lên trên người ấm áp, có chút mệt mỏi muốn ngủ, phía dưới lại khí thế ngất trời. Hoàng Thượng muốn tự mình đến cổng thành tiếp đón, tất cả công tác chuẩn bị đã làm tốt.

Yên tĩnh, yên tĩnh, tuần tra, tuần tra, A Đoàn từ xa nhìn lại, hôm nay thủ vệ tuần tra phía trên tường thành cũng nhiều gấp đôi bình thường. Tất cả những cái này đều vì Vệ Trường Hận, cho dù A Đoàn hờ hững cũng không nhịn được tưởng tượng hắn là một người như thế nào.

Tất cả những gì hôm nay, đã định trước ngày sau hắn sẽ không tầm thường.

Khuỷu tay để trên lan can, hỏi An Dương đang phấn khích “Ngươi nói xem, hắn sẽ là một người như thế nào?”

A Đoàn cảm thấy hứng thú, An Dương lại tràn đầy sùng bái “Ta không biết là một người như thế nào, ta cũng không để ý hắn là người như thế nào, ta chỉ cần biết, hắn là đại anh hùng, bảo vệ biên cương bình an, bảo vệ Quốc Uy ta, hắn là con dân, thanh danh của hắn làm cho kẻ địch nghe thấy đã sợ mất mật! hắn làm cho nước chúng ta nổi danh trong ngoài.”

https://thuviensach.vn

“hắn làm được tất cả những cái này, ta coi hắn là anh hùng!”

Hưng phấn cả khuôn mặt đều đỏ lên, A Đoàn cũng không dám thảo luận với An Dương về người này nữa, chỉ là xoay người vào bên trong rót cho An Dương một ly trà ấm. Vừa đưa ly cho An Dương bên dưới truyền đến từng đợt kinh hô, khom người nhìn xuống, hóa ra là Hoàng Thượng đến, một hàng màu vàng nổi bật từ xa chậm rãi đi đến.

An Dương cũng không nhận ly trà, chỉ túm lấy tay A Đoàn, thiếu chút nữa nhảy lên vì hưng phấn.

“Phụ hoàng, chắc hắn cũng lập tức tới ngay!”

A Đoàn vội túm tay An Dương để nàng đừng nhảy, trong tay vẫn đang cầm cái ly nếu giội vào trênngười thì phiền phức! An Dương cũng khoog đẻ ý đến, chỉ chạy đến một bên lan can, kiễng chân nhìn về phía ngoài thành. A Đoàn xoay người cất ly trà xong, cũng đi đến bên cạnh An Dương, nhìn ra hướng ngoài thành.

Nhìn khoảng nửa khắc, ánh mắt A Đoàn xác định, đến rồi.

một đội kỵ binh (Quân cưỡi ngựa gọi là kị binh 騎兵)chậm rãi đi từ ngoài thành vào, người đi đầu chính là Vệ Trường Hận. Tuy cách hơi xa nhìn không rõ, nhưng trong cả đoàn người chỉ có hắn đeo mặt nạ, cũng đủ biết. Cách xa cũng có thể nhìn rõ lưng hắn thẳng tắp cùng thân hình có chút ngoài ý muốn hơi gầy yếu, những cái khác không rõ lắm.

Đợi người đi lại gần hơn chút mới thấy rõ ràng, mặt nạ không giống trước kia mọi người đồn mặt mũi hung tợn, mà là màu bạc rườm rà nửa mặt hoa văn, chặn hơn nửa khuôn mặt, lộ ra mũi miệng cằm. A Đoàn cố gắng khom người muốn nhìn rõ hơn một chút, lại phát hiện Vệ Trường Hận vẫn luôn nhìn thẳng phía trước bỗng nhiên khẽ nâng tay phải, sau đó toàn bộ đoàn quân đều dừng lại.

https://thuviensach.vn

A Đoàn còn chưa hiểu làm sao, thì đã thấy người nọ ngẩng đầu nhìn thẳng về phía mình, môi hơi cong, như cười như không. A Đoàn cũng không biết mình bị làm sao, lại lập tức đứng thẳng người, hình như rất sợ cảm giác này? Lắc đầu đem ý nghĩ này ném ra khỏi đầu, bản thân cũng cảm thấy buồn cười, mình cũng không biết hắn, sao lại có thể sợ hắn chứ?

Lại nhìn xuống dưới, quả nhiên hắn đã bắt đầu vào thành.

Cái liếc mắt vừa rồi, chắc chỉ là ảo giác thôi, có lẽ là hắn nhìn người khác, chỉ là trùng hợp cùng hướng với mình mà thôi.

Ý nghĩ trong đầu vừa hình thành phía sau truyền đến tiếng bước chân, nhìn lại là một thị vệ đeo đao, nhìn thấy hai người thì khom người thỉnh an "Hoàng thượng lệnh công chúa cùng Hứa tiểu thư đi xuống dưới." Cái này hợp với ý của An Dương, vốn dĩ sợ phụ hoàng nói mình làm loạn, bây giờ chủ động để mình đi xuống nhìn anh hùng gần hơn, có lý nào lại không đi chứ?

Cũng không nói gì, lôi cổ tay A Đoàn chạy vội xuống bên dưới.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 63

Editor: huyetsacthiensu

nói là chạy thật ra cũng chỉ là bước nhanh mà thôi! một là quần áo A Đoàn không tiện để chạy khôngđứng dậy, hai là có quá nhiều người. Ngày thường khách ở Vọng Giang Lâu đa số là quan lớn, đoạn đường tốt, thức ăn ngon, cảnh vật xung quanh đẹp, rất nhiều người đều thích đến đây ăn uống, đứng ở tầng ba dựa vào lan can nhìn về phía xa, còn có thể nhìn thấy đáy sông hộ thành (sông đào bảo vệ thành) trong veo.

Ngày thường cũng tốt, đến nơi có phong cảnh đẹp, tất nhiên sẽ cảm thấy nhàn hạ thoải mái, tuy nói ở đây là dưới chân thiên tử nếu tùy tiện đi loạn có thể sẽ đụng trúng vương gia, đại quan, dù gì cũng ít gặp. không giống hôm nay, đoạn đường A Đoàn đi xuống lầu, gặp được vô số người quen hoặc người quen mắt, hơn nửa là người bên trong thư viện, còn có nhiều thầy giáo.

Lại phải thỉnh an rồi đáp lễ, chờ đếm lúc An Dương với A Đoàn ra được bên ngoài Vọng Giang Lâu, đãquá nửa khắc.

Còn chưa đợi hai người lấy lại hơi thở tiếng ồn ào bên tai đã sắp làm các nàng chấn động đến điếc luôn rồi, đưa mắt nhìn, tất cả đều là người. Thủ vệ nhiều thì nhiều, nhưng với khí hậu mùa thu này, bọn thủ vệ tất cả đều mặt đỏ tía tai, quá nhiều người. A Đoàn với An Dương đưa mắt nhìn nhau, hít một hơi thậtsâu, trong sự hộ tống của thủ vệ, gian nan chen đi về hướng Hoàng Thượng.

https://thuviensach.vn

Thủ vệ làm hết sức tránh không cho nhiều người đụng vào A Đoàn với An Dương, nhưng mà thật sự là quá nhiều người, đợi đến lúc đi qua rồi, A Đoàn với An Dương thật chật vật. An Dương thì tốt rồi, bình thường tính tình nàng lanh lẹ, trừ những yến tiệc nghiêm chỉnh, ngày thường đều ăn mặc đơn giản.

Bây giờ vạt áo hơi lộn xộn, tóc hơi rối, chỉnh lại một chút là được,

Quần áo không sao, trừ nơ bướm phía sau trông vô cùng thê thảm, đằng trước không có vấn đề gì, quan trọng là tóc. Vì không cài trâm, Bán Đông có đủ sức chải cho A Đoàn một kiểu tóc bên ngoài nhìn thì đơn giản thật ra bên trong là một búi tóc rườm ra, lại búi tóc này tuyệ đối không được chạm vào, nếu bị rối không mất nửa canh giờ sẽ không thể làm lạ được.

An Dương cúi đầu chỉnh sửa quần áo, đầu tóc của mình, đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía A Đoàn, sau đó trong nháy mắt trợn to mắt, cười ra tiếng “Ha ha, ha ha, A Đoàn, bây giờ ngươi rất giống một kẻ điên!” Cười gập cả lưng, chỉ ôm bụng cười, đứng cũng không đứng nổi.

không phải sao, A Đoàn tóc rất mượt, hơn nữa còn dài, bình thường An Dương rất hâm mộ. Bây giờ An Dương chỉ cảm thấy buồn cười, làm gì còn hâm mộ nữa? Tóc A Đoàn Đông vài sợi, Tây vài sợi, một búi tóc tinh xảo đã sớm loạn, còn thêm khuôn mặt A Đoàn căm tức xấu hổ lại mang chút ủy khuất, làm cho An Dương cười ra nước mắt.

Qua nửa ngày mới nghe được âm thnah lành lạnh từ trên đỉnh đầu truyền xuống.

“Cười đủ chưa? Cười đủ rồi thì đứng lên, Hoàng Thượng còn đang chờ đấy.”

Bộ dạng ngươi như này làm sao đi gặp phụ hoàng được đây? An Dương dụi mắt đứng dậy, còn chưa mở miệng hỏi đã sững sờ. A Đoàn khẽ

https://thuviensach.vn

mím môi đến trước mặt mình, tóc dài lúc đầu hỗn độn bây giờ áp sau tai, trong tay cầm hai cây ngọc trâm lúc đầu cài trên tóc. Bước hai bước đến nhìn phía sau A Đoàn, sựsung sướng khi người khác gặp họa lại biến thành ghen tỵ.

Dù đã biết tóc A Đoàn rất mượt, không ngờ lại mượt đến mức này, chỉ cần dùng tay cũng có thể đạt được hiệu quả giống người khác dùng lược, mái tóc đen dày rũ ở sau lưng, còn che đi cái nơ bướm thảm không nỡ nhìn. A Đoàn xoay người mất hứng, bóp ngọc trâm trong tay "Tuy rằng như vậy là không thích hợp, nhưng dù sao vẫn tốt hơn vừa rồi."

Được rồi, ngươi so với người khác thật là tức chết người, A Đoàn mặc niệm một lần Thanh Tâm chú rồi cất bước hướng về phía Hoàng Thượng.

Hai người đến quá muộn, đã bỏ lỡ cảnh Hoàng Thượng trao đổi cùng Vệ Trường Hận, lúc này đã bắt đầu trò chuyện vui vẻ, Hoàng Thượng nghiêng đầu nhìn thấy hai tiểu nha đầu đi đến, lên tiếng "Sao bây giờ mới đến? Trẫm đã phái người qua tìm các ngươi nửa canh giờ trước."

"Tham kiếng phụ hoàng/ Hoàng Thượng." Hai người đồng thời lên tiếng thỉnh an.

Sau đó cùng nhau bĩu môi ủy khuất "Quá nhiều người, phải chen tới đây."

Bộ dáng hai nha đầu phấn điêu ngọc trác (Cụm từ thường dùng để mô tả người phụ nữ xinh đẹp thanh cao hoặc những đứa bé trắng nõn, mềm mịn, ở đây nghiêng về nghĩa thứ 2) cũng nhau làm nũng lấy lòng Hoàng Thượng, đặc biệt là A Đoàn. A Đoàn thường xuyên tiến cung bầu bạn với Hoàng Hậu, Hoàng Thượng cũng thường xuyên nhìn thấy nàng. Rất vừa lòng với nàng, tuổi còn nhỏ nhưng điềm tĩnh, chỉ là có đôi khi cảm thấy hơi điềm tĩnh quá, còn nhỏ hoạt bát chút mới tốt, tóc dài xõa ra lại hơi hơi mím môi lộ ra mất hứng, đúng là hồn nhiên rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Tuy hôm nay hơi chật vật, nhưng tốt xấu gì cũng lộ ra chút yếu ớt nữ nhân nên có, điều này cũng tốt.

Cũng không tiếp lời, chỉ là kẻ gây tai họa, chỉ vào Vệ Trường Hận đang đứng trước mặt "Việc ngày hôm nay cũng không phải do trẫm sai, hai người muốn trách thì trách hắn đi, tìm hắn mà khóc!"

Nghe vậy A Đoàn ngẩng đầu nhìn về hướng người kia, lại không hề báo trước phát hiện hắn cũng đangnhìn mình chằm chằm. rõ ràng đôi mắt không nhìn ra bất kfy cảm xúc gì, A Đoàn lại khó hiểu nhìn ra được kinh sợ cùng vui vẻ. Mi tâm hơi nhăn lại lập tức rời tầm mắt, môi mím càng chặt.

Đồ háo sắc!

Đúng vậy, A Đoàn đang giận chó đánh mèo.

Từ trước đến giờ chưa từng có lúc nào mất mặt đến vậy, bàn tay vẫn đang nắm chặt ngọc trâm, hơi toát mồ hôi. Cúi đầu giả vờ chỉnh sửa lại quần áo không chịu ngẩng đầu nữa, cho nên đã bỏ qua sự vui vẻ rõ ràng hơn trong mắt Vệ Trường Hận, cằm dưới căng cứng lên, nhìn càng thêm vẻ không có tình người.

trên thực tế là không muốn để mình cười ra tiếng.

Tiểu nha đầu không vui, trở về nên dỗ nàng như thế nào đây? Nhưng vì sao nhìn bộ dáng nàng khôngvui mình lại càng thấy vui vẻ chứ?

An Dương lúc này cũng không quan tâm A Đoàn, quan tâm cũng vô dụng, lấy tính tình tùy tiện của An Dương, trừ khi A Đoàn nói rõ, nếu không tuyệt đối không nhìn ra tâm tư của A Đoàn, càng đừng nóiđến bây giờ lòng nàng đang tràn đầy hiếu kỳ đối với vị đại anh hùng này! Chỉ mạnh mẽ nhìn chằm chằm Vệ Trường Hận, như đang nhìn vật gì quý hiếm vậy.

https://thuviensach.vn

Vệ Trường Hận dường như bị chọc cười "Công chúa nhìn vi thần lâu như vậy, đã nhìn ra cái gì rồi?"

Giọng nói này! A Đoàn ngẩng phắt đầu dậy gắt gao nhìn chằm chằm Vệ Trường Hận, giọng của hắngiống Thái Tử ca ca đến mười phần! Thất thố lại khiếp sợ nhìn Vệ Trường Hận, hắn lại không phát hiện, một ánh mắt cũng không liếc qua A Đoàn, chỉ nhìn An Dương. An Dương càng điên cuồng, từng câu từng câu hỏi ra khỏi miệng.

"Làm thế nào mà trăm trận trăm thắng được vậy?"

"Sư phụ của ngươi là ai, ngươi tự học tất cả sao?"

"Người khác đều nói ngươi giết người thành thói, có phải sự thật không?"

Hai câu trước còn được, câu hỏi cuối có ổn không? Vệ Trường Hận không trả lời, Hoàng Thượng đã mở miệng dạy dỗ trước "An Dương, không được làm loạn!" An Dương thè lưỡi, không dám lên tiếng, Hoàng Thượng bước lên một bước, vui mừng lại tự hào vỗ vỗ vai Vệ Trường Hận "Đoạn đường này vất vả cho ngươi rồi, về phủ nghỉ ngơi đi, buổi tối lại tiệc Trung Thu lại nói chuyện với ngươi."

Vệ Trường Hận cùi đầu khom người "Cung tiễn Hoàng Thượng."

Hoàng THượng gật đầu, lại dặn dò A Đoàn với An Dương vài câu mới xoay người lên ngựa, mọi người đều khom người đưa tiễn.

Chờ sau khi Hoàng Thượng rời đi, Vệ Trường Hận như bây giờ mới phát hiện nhìn về phía A Đoàn "không biết vì sao Tam tiểu thư vẫn luôn nhìn ta?"

Chân mày A Đoàn vẫn nhíu chặt "Làm sao ngươi biết ta là ai?"

https://thuviensach.vn

Vệ Trường Hận xoay người lên ngựa, kéo dây cương trong tay, khách khí lại xa cách "Ai cũng biết An Dương công chúa với Tam tiểu thư như hình với bóng ngày đêm ở cùng chỗ với nhau, tuy rằng ta ở biên quan nhưng cũng có nghe nói. Ta còn có việc đi trước một bước, Tam tiểu thư cùng An Dương công chúa xin tự nhiên." nhẹ xiết dây cương đi qua bên người A Đoàn.

A Đoàn bị bộ dáng lạnh nhạt của hắn làm cho tức đến ngã ngữa, không chỉ là đồ háo sắc, còn là cái vẻ đạo mạo giả quân tử! Ngẩng đầu ba thước (1 xích, 1 thước (市尺, chi) = 10 thốn = 1/3 m = 33,33 cm) có thần linh, A Đoàn có thể thề tuyệt đối không phải tự mình đa tình! Lúc đầu chắc chắn hắn có nhìn mình cười, chỉ là người khác không nhìn ra mà thôi!

Cái này là như thế nào đây?

Lời đồn cũng đúng, nói hắn tính tình quá dị vui giận vô thường là đúng tuyệt đối!

hắn sao có thể là Thái Tử ca ca chứ? Chỉ là giọng nói co hơi giống mà thôi!

Đám người cũng vì hắn rời đi mà rời đi, nơi vừa rồi náo nhiệt nhất đã khôi phục yên tĩnh. A Đoàn khôngkiên nhẫn ở lại nơi này, sợ mình nhìn thấy lại tức giận vì người không đáng! nói thẳng "Ta muốn về nhà thay quần áo, rửa mặt chải đầu lại, ngươi thì sao?"

"Ngươi muốn trở về cùng ta hay ở bên ngoài chơi rồi đợi ta đi ra?"

An Dương đang định trả lời bên cạnh đột nhiên truyền đến tiếng nói "Công chúa điện hạ, Hoàng Hậu nương nương triệu người gấp, nói người bây giờ lập tức hồi cung." Người đến là một nội thị, bộ dáng thở hổn hển, bộ dáng thật sự rất vội vàng. Hoàng Hậu biết An Dương đi cùng mình còn triệu nàng hồi cung nhất định là có việc, A Đoàn đáp lời "Ngươi trở về đi,

https://thuviensach.vn

buổi chiều có thể ra ngoài hay không ngươi đều phải phái người báo cho ta, ta sẽ ở nhà không ra ngòa.”

“không cần lo cho ta, ta sẽ không chạy loạn, ta đi đến Vọng Giang Lâu, ngươi phái người trong nhà đixe ngựa đến đón ta.”

An Dương không nói chuyện, A Đoàn đã sắp xếp mọi chuyện thỏa đáng, mẫu hậu sẽ không tùy tiện triệu mình trở về gấp, An Dương cũng không chậm trễ, để A Đoàn ở nhà đợi mình báo tin cho nàng, xoay người đi theo nội thị. Chờ sau khi An Dương đi, A Đoàn thật sự quay về tầng ba Vọng Giang Lâu.

Cũng không phải thật sự đợi người đến đón, đang có hứng thú như vậy, A Đoàn nói không chừng vừa đidạo vừa đi về nhà, nhưng mà hôm nay từng việc từng việc phá hủy tâm tình, hơn nữa bây giờ bản thân tóc tai bù xù, thật sự không thích hợp xuất hiện trước mặt người ngoài. Ngồi trong phòng bao cầm chén trà xuất thần.

Giọng nói vừa rồi thật sự rất giống Thái Tử ca ca, nhưng mà tâm tình đang nóng lên lập tức lạnh đi.

Giọng nói rất giống. Nhưng đó không phả là Thái Tử ca ca. Bình thường tính tình Thái Tử ca ca cũng lạnh, lúc tức giận cũng sẽ nói chuyện lạnh nhạt với mình, nhưng tuyệt đối sẽ không ngụy quân tử giống vừa rồi, hoàn toàn là xa lạ cùng khách khí, không có chút thân mật nào. Thái Tử ca ca tuyệt đối sẽkhông như vậy, cho dù hắn tức giận, loại thân mật xâm nhập tận xương tủy kia chắc chắn vẫn tồn tại…

Thái Tử ca ca, lúc nào huynh mới trở về, muội rất nhớ huynh.

Két một tiếng, cửa phòng bao bị đẩy ra, A Đoàn hồi thần, hơi ngạc nhiên hỏi “Đến nhanh vậy sao?” Xoay người nhìn lại, ánh mắt hơi khựng lại, từ trên ghế đứng lên, lạnh nhạt lại rụt rè mở miệng “Vệ tướng quân

https://thuviensach.vn

không phải quý nhân nhiều việc, sao lại quay lại rồi?" không thể nhịn, vẫn để lộ ra một chút răng nanh (ý chỉ hung dữ).

không sai, người đến là người vừa rồi nói có việc phải về phủ - Vệ Trường Hận!

đi tới liếc mắt nhìn A Đoàn cả người phòng bị không nói lời nào, chỉ là đứng chếch để một vị trí phía sau, ở phía sau còn có người sao? A Đoàn nhíu mày nhìn, thế mà lại là Lý công công bên cạnh Hoàng Thượng? A Đoàn đương nhiên biết hắn, thậm chí còn coi như quen thuộc, hắn thường đi vào cung Hoàng Hậu truyền lời, thường xuyên đi lại, A Đoàn cũng có thể nói với hắn vài câu.

Nghi ngờ lên tiếng "Lý công công?"

"Thỉnh an Tiểu thư." Lý công công cười ha hả thỉnh an, sau đó…

Sau đó xoay người đi ra ngoài, còn đóng cửa lại!

Cho nên, Lý công công ngươi rốt cuộc đến đây làm gì vậy?

A Đoàn giật mình nhìn về phía cửa phòng vừa đóng lại, sau đó giật mình mạnh mẽ nghiêng đầu, nhìn về phía Vệ Trường Hận như cười như không từng bước tiến vào, không khống chế được lui về sau mộtbước, cố gắng bình tĩnh lạnh giọng nói "Nam nữ thụ thụ bất thân, không biết Vệ tướng quân có chuyện quan trọng gì cần nói riêng với ta?"

Vệ Trường Hận không trả lời, vẫn duy trì nhịp bước như cũ, không nhanh không chậm bước từng bước tới gần, ánh mắt cũng không rời khỏi A Đoàn lúc nào.

Mắt A Đoàn vốn lớn lại càng trừng to hơn, ép bản thân không được lui về sau, bước chân không nhúc nhích, thân thể lệch đi theo từng bước của Vệ Trường Hận, vẻ mặt cũng đờ ra.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Vệ Trường Hận cong cong biên độ rất nhỏ xoay người lướt qua, sau đó một thân quang minh chính đại cầm chén trà trên bàn nhấp một ngụm "Tam tiểu thư rất sợ ta sao?"

A Đoàn: …

Lùi ra sau một bước cách xa cái tên ngụy quân tử này, nhướn mày giữ bộ bình tĩnh "Rốt cuộc ngươi đến đây làm gì?"

Cũng không giấu giếm "Hoàng Thượng đã hạ chỉ để ngươi cả ngày hôm nay phải nghe lời ta."

A Đoàn trừng mắt "Hoang đường, làm sao có thể!"

"Nếu không ngươi cho rằng Lý công công vì sao lại xuất hiện ở đây?" đã đoán trước mở miệng hỏi lại.

Hô hấp của A Đoàn ngưng lại, lại nhìn về phía cửa phòng đóng kín một lần nữa, mi tâm nhíu chặt. Đúng rồi, ý của Lý công công vừa rồi đại diện cho ý của Hoàng Thượng, chắc là hắn không nói lung tung, nếu không Lý công công tuyệt đối sẽ không để một mình mình ở cùng với hắn. Nhưng mà vì sao Hoàng Thượng lại làm như vậy? Hoàng Thượng lại đồng ý chuyện không thể tưởng tượng này!

Nghĩ mãi một lúc lâu mà không nghĩ ra được lý do vì sao Hoàng Thượng lại làm như vậy! trên tay đột nhiên truyền đến cảm giác ấm áp, theo bản năng quay đầu nhìn thì thấy Vệ Trường Hận gần trong gang tấc, phản xạ muốn đẩy hắn ra, lời nói bay ra khỏi miệng "Ngươi dựa vào gần như vậy làm gì!"

Vệ Trường Hận theo lực của A Đoàn lui về sau hai bước, không sao cả buông tay, xoay người đi về hướng phòng trống, hai tay chống lan can ngửa đầu nhìn lên bầu trời, một lúc lâu sau mới bình thản nói.

https://thuviensach.vn

“Nếu ta là ngươi, lúc biết chuyện sẽ không rối rắm nghĩ xem vì sao Hoàng Thượng lại ra quyết định như vậy mà sẽ hỏi ta bây giờ muốn làm như thế nào, muốn ứng phó với người trước mắt như thế nào.” Dừng một chút, thanh âm thay đổi thành lạnh nhạt “Nếu hai chúng ta là kẻ địch, chỉ một câu đã có thể làm cho ngươi phân tâm, ta đến gần cũng không phát hiện được, ngươi đã chết trăm ngàn lần.”

“Ta phân tâm là bởi vì ta biết chắc chắn ngươi sẽ không dám làm chuyện gì bất lợi với ta.”

Cho dù người nọ không quay đầu, A Đoàn vẫn nhìn chằm chằm hắn nói. Hít thở sâu mấy lần, áp chế lửa giận ngày càng tăng lên sau đó mới hỏi “Vậy ngươi muốn một ngày này ta đi đâu với ngươi, đi làm cái gì?”

Vệ Trường Hận xoay người, khuỷu tay lười biếng để trên lan can, cằm khẽ nhếch, nói một câu rất ngả ngớn.

“cô nam quả nữ, ngươi nói xem có thể đi đâu? Tất nhiên là rừng hoang núi thẳm…”

Lửa giận của A Đoàn vừa mới áp chế xuống lần này đã nhảy ra hoàn toàn, cuối cùng áp không nổi nữa. đi nhanh vài bước đến trước mặt Vệ Trường Hận, ngửa đầu, thậm chí là cười đồng ý “Được.”

“Ngươi tháo mặt nạ xuống để cho ta nhìn rõ khuôn mặt thật của ngươi, ta sẽ theo ngươi vào rừng hoang núi thẳm!”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 64

Editor: huyetsacthiensu

Đúng là nàng cố ý, nàng biết hắn chưa từng tháo mặt nạ xuống, chính là cố ý xảo quyệt! A Đoàn giống như con gà trống bé nhỏ tràn đầy ý chí chiến đấu, rõ ràng so sánh với hắn thì thấp hơn rất nhiều, ngửa đầu nhưng khí thế không thua kém chút nào. Nụ cười ác ý trực ở bên miệng, chờ Vệ Trường Hận khôngđồng ý, chờ xem hán không còn lời nào để nói!

Vệ Trường Hận dang tay tùy ý để trên lan can phía sau lưng, hơi hơi nghiêng đầu cúi đầu nhìn tiểu nha đầu miệng lưỡi sắc bén trước mặt. Nàng đúng là không giống với trước kia.

Nàng của kiếp trước, lúc này vẫn đang theo mẫu hậu học quy củ, vừa trưởng thành đã là có điệu bộ của một tiểu thư khuê các, thấy người nào cũng rụt rè lãnh đạm cười, làm sao có biểu hiện linh động như vậy? Nhắm hai mắt lại, vừa xót xa vừa vui mừng, rời khỏi mình, quả nhiên nàng đã thay đổi.

Hóa ra, cả hai chúng ta đều là gông xiềng giam cầm lẫn nhau.

Ta rời khỏi nàng, ta có thể trên chiến trường đánh đâu thắng đó không gì cản được, cũng không cần kiêng dè điều gì, thậm chí có thể cảm nhận được một cảm giác sảng khóai vặn vẹo từ việc chém giết. A Đoàn, ta nghĩ ta thật sự điên rồi, giết người lại mang cho ta một cảm giác thật sảng khoái. Loại cảm giác sảng khoái này có thể bổ khuyết nhiều năm khó khăn như vậy…

https://thuviensach.vn

A Đoàn, ta không chỉ điên rồi, ta còn nhập ma.

A Đoàn không rõ ràng lắm ngửa đầu nhìn Vệ Trường Hận, hắn bị làm sao vậy? Hai mắt nhắm lại khôngthể nhìn được tâm tình của hắn, chỉ có thể từ mí mắt nhắm chặt cùng cằm căng cứng để phán đoán, hắn có gì đó không đúng lắm? Mím mím môi, đưa tay đẩy đẩy cánh tay Vệ Trường Hận "Ngươi làm sao vậy? không thoải mái ở đâu?"

Gần như là lúc A Đoàn chạm vào cánh tay hắn, hai mắt Vệ Trường Hận lập tức mở ra, trong con ngươi tràn đầy máu tanh cùng thô bạo ùn ùn kéo đến, A Đoàn hoảng sợ lại đờ đẫn lui về phía sau vài bước, hô hấp cũng dừng lại. Ánh mắt Vệ Trường Hận di chuyển theo động tác của A Đoàn, chăm chú nhìn vào trên người nàng, nhưng mà lại không có thần.

Trống rỗng đáng sợ.

A Đoàn nuốt nước miếng một cái, lại liếc mắt nhìn cửa một lần nữa, tuy rằng Lý công công đóng cửa, nhưng chắc là hắn sẽ không đi đâu đúng không? Cho dù hắn đi khỏi, chắc là vẫn còn những người khác canh giữ ở cửa. Khắp kinh thành ai mà không biết Vệ Trường Hận đã trở lại chứ? Mặt nạ của hắn chính là dấu hiệu lớn nhất của hắn, nếu như hắn muốn cùng mình đi ra ngoài, tất nhiên cũng cần có người bảo hộ mới đúng.

Cho nên, ngoài cửa chắc chắn có người, chỉ cần mình kêu to, nhất định sẽ phá cửa mà vào.

Thoáng an tâm, cẩn thận mở miệng "Ngươi, ngươi không sao chứ?" Vệ Trường Hận không có phản ứng, chỉ hơi nghiêng đầu, vẫn lẳng lặng nhìn A Đoàn. A Đoàn nuốt một ngụm nước miếng, lại lần nữa to gan hỏi "Có cần ta thông báo cho những người bên ngoài một tiếng không, để bọn họ truyền thái y đến khám cho ngươi?"

Chớp mắt lại khôi phục lại sự trong sáng, trầm thấp hỏi "Vì sao lại phải truyền thái y?"

https://thuviensach.vn

A Đoàn cẩn thận nhìn ánh mắt của hắn, phát hiện quả thật đã khôi phục thần trí, không dọa người như vừa rồi, bây giờ mới thở phào nhẹ nhõm nói “Ta cho là ngươi cần tịnh tâm hoàn.”

Tịnh tâm hoàn này người bên ngoài không biết, nếu không phải Hứa Triệt Minh đi quân doanh, A Đoàn cũng sẽ không biết cái này. Thuốc này chỉ dành cho những người đã từng ra chiến trường. Chiến tranh tàn khốc bao nhiêu, có một số người không thể thích ứng được, những người yếu đuối còn muốn trốn, có những người còn bị hãm sâu vào biến thành một quái vật chỉ biết giết người.

Đặc biệt những người kia từ nhỏ đã phải tiếp nhận những đợt huấn luyện đặc biệt, sau khi trở về cuộc sống bình thường, bọn họ không thể thích nghi được. Thậm chí người bên ngoài trong lúc vô tình chỉ cần một cái chạm nhẹ cũng sẽ dẫn tới việc đánh trả lại theo phản xạ. Nếu có bạn bè như vậy, ngàn vạn lần không thể kích thích hắn, nếu không không ai có thể đảm bảo hắn sẽ làm ra chuyện gì.

Đây là do tam ca nói.

Còn nói quân đội đặc biệt chuẩn bị cho họ một chỗ đặc biệt để dưỡng lão, nếu như muốn trở lại sinh hoạt như người bình thường, phải được sự chuẩn đoán của quân y, còn phải uống thuốc đúng giờ, thuốc này chính là tịnh tâm hoàn. Hơn nữa Vệ Trường Hận này, tất cả mọi người đều nói hắn giết người như ma, thậm chí vừa rồi An Dương còn thẳng thắn nói ra khỏi miệng.

Mặc dù bị Hoàng Thượng dạy dỗ ngay lập tức, nhưng mà người cũng không phủ nhận không phải sao?

hắn chưa từng tháo mặt nạ xuống, thậm chí lúc diện thánh cũng không tháo xuống, vậy thì nhất định hắn có nỗi khổ của riêng hắn. Thầm mắng

https://thuviensach.vn

mình nóng giận mất khôn, làm sao có thể đi thăm dò bí mật của người khác chứ!

Mày kiếm dưới mặt nạ khẽ nhướn, hình như là bị chọc cười, khóe miệng khẽ cong "Ngươi không sợ sao?" A Đoàn còn chưa trả lời, Vệ Trường Hận đã ghé sát người vào nhìn chằm chằm ánh mắt của A Đoàn, hỏi ác ý lại dọa người "Ngươi không sợ ta đột nhiên phát cuồng xé nát ngươi sao?" A Đoàn lui về sau một bước nhỏ, sau đó thành thật gật đầu.

"Sợ."

"Vậy vì sao không trốn đi, còn ba lần bốn lượt hỏi lại ta?"

"Ta không chạy được." Tiểu cô nương rất thành thật đứng trước mặt, nói cũng thành thật, thành thậtđến mức giọng nói cũng có chút chua xót.

Hai người đang đứng bên ngoài phòng bao trống trải, cách cửa không xa, thậm chí lời nói còn lớn tiếng, những người ở ngã tư đường phía dưới cũng có thể nghe thấy. Quan trọng là nếu quả thật Vệ Trường Hận mất khống chế như hắn đã nói, A Đoàn đặc biệt hiểu được, hắn có ngàn vạn cách khiến mình không thể kêu lên được.

Đối mặt với nguy hiểm không thể trốn tránh, địch không động ta cũng không động, kéo dài được mộtkhắc thì kéo một khắc!

Vệ Trường Hận bình tĩnh nhìn A Đoàn không nói lời nào, A Đoàn chớp mắt cúi đầu nhìn mũi chân mình, nắm chặt ngọc trâm trong tay. "Hơn nữa, mặc kệ vừa rồi ngươi nói mất khống chế có thật hay không, cũng mặc kệ ngươi với tam ca có giống những binh lính kia hay không, ngươi là đại anh hùng mới trở về."

"Nếu ngươi thật sự là người như vậy, ngươi cũng là anh hùng, ngươi bảo vệ biên cương bình an, tích lũy những chiến công hiển hách, là con dân

https://thuviensach.vn

Phúc âm, lý trí nói cho ta biết không nên sợ hãi cũng khôngđược sợ hãi, ta đang cố gắng hết sức khống chế.”

“Xin lỗi, vừa rồi ta vẫn sợ ngươi.”

Đây là lời nói thật lòng của A Đoàn, cũng vừa mới nghĩ tới. Sau khi vừa tiếp xúc với ánh mắt kia, trừ sợ hãi vẫn là sợ hãi, trong đầu hoàn toàn trống rỗng, không có tinh thần hỏi đến những cái khác, sau khi trở nên tỉnh táo, mới biết hành động như vậy rất tổn thương người khác. Cho dù bọn họ biến thành người như thế nào, thì đó cũng không phải là điều họ muốn.

Hơn nữa, cũng vì bảo vệ bình an cho mọi người mới có thể bị như vậy.

Lại nói về Vệ Trường Hận, tuy nói người khác đều truyền hắn giết người như ma, vậy nhất định là người khác không phải đa số, nếu không hắn cũng không có uy tín cao như vậy ở quân doanh, đối xử với binh lính của mình nhất định rất tử tế, nếu không, người bên ngoài cũng sẽ không ủng hộ hắn.

Có chút lúng túng cũng có chút xấu hổ, A Đoàn vẫn cúi đầu nhìn mũi chân mình. Đỉnh đầu đột nhiên truyền đến âm thanh sủng ái tột cùng, mang theo chút tiếng cười nhẹ nhàng rung động, giống như ngữ khí bất đắc dĩ Thái Tử ca ca đối với mình khi còn bé “Nha đầu ngốc như vậy, cũng chỉ có ta mới thời thời khắc khắc nhớ đến nàng…”

Khiếp sợ ngẩng đầu, gắt gao nhìn ánh mắt mang theo ý cười dưới mặt nạ kia, không nói được câu nào.

Đưa tay nắm lấy hai vai A Đoàn, ngưng mắt nhìn hai mắt của nàng, khom người chậm rãi đến gần, gần như là chóp mũi chạm chóp mũi động tác mới dừng lại, A Đoàn rõ ràng có thể thấy vẻ khiếp sợ của mình từ trong con ngươi của Vệ Trường Hận. thật lâu sau mới nhìn đến môi khẽ mở của hắn, âm thanh thuần hậu “Ta đã từng thề, chỉ có thê tử kiếp này của ta mới có thể tháo mặt nạ của ta xuống.”

https://thuviensach.vn

Con ngươi A Đoàn hơi co rút lại, ngay cả hô hấp cũng dừng lại.

Ngay sau đó hai mắt Vệ Trường Hận nhắm chặt lại.

“Bây giờ, quyền lựa chọn thuộc về nàng.”

Đây là Thái Tử ca ca, hay không phải Thái Tử ca ca? Trong đầu A Đoàn có hai người đang giao chiến, chỉ còn lại hai âm thanh này, không thể tự hỏi. Hai âm thanh này còn chưa phân thắng bại, tay lại như bị mê hoặc chậm rãi nâng lên, cuối cùng đặt phía trên mặt nạ.

không có động tác nào khác, vẫn nhẹ nhàng như trước “Tháo nó xuống, nàng sẽ không thể hối hận.”

Tuyệt đối sẽ không buông tay một lần nữa.

Tay bao trùm phía trên mặt nạ, A Đoàn chỉ cảm thấy nhịp tim của mình thật nhanh, giống như sắp bay ra ngoài. Trực giác nói cho mình biết, đây là Thái Tử ca ca, nhưng vì sao hắn lại không nhận mình? Tại sao không báo cho mình biết trước? rõ ràng nói là đi du học, sao xoay người lại đã biến thành đại tường quân rồi?

Cả não toàn là câu hỏi không có đáp án, nhưng tay không nghe lời mình, cố chấp dừng trên mặt nạ, chịu chịu rút về.

Nhưng lại không dám tháo nó xuống. Nếu như không phải Thái Tử ca ca, nếu như mình mất công vui vẻ, vậy thì niềm quá lớn nỗi buồn cũng quá lớn, thật khó chấp nhận. không dám nhận kết quả như vậy nhưng lại nhưng tận sâu trong lòng lại hy vọng. Giờ phút này thật sự khiếp sợ, không biết nên làm như thế nào, sợ không phải kết quả mà mình muốn.

Cũng không biết đã qua bao lâu, dường như thời gian đã dừng lại, A Đoàn vẫn không có động tác gì, cổ tay đặt trên mặt nạn bị ngón tay thon dài nắm lấy, càng nắm càng chặt, cuối cùng nắm tay chặt chẽ đặt ở vị trí tim

https://thuviensach.vn

của người kia. Có vết chai mỏng ở ngón tay cọ nhẹ trên cổ tay A Đoàn, sau đó lại nắm chặt lần nữa.

“Xin lỗi, ta vẫn không nhịn được thay nàng quyết định, ta không chấp nhận lựa chọn thứ hai.

Vừa dứt lời thì tay dùng lực, nắm cố tay A Đoàn cứ như vậy tháo mặt nạ xuống, A Đoàn kinh ngạc nhìn khuôn mặt quen thuộc trước mắt, đây là người thường quyên xuất hiện trong mơ, bây giờ hắn cứ như vậy xuất hiện, hắn thật sự đã trở lại, hắn đang ở trước mặt mình, gần trong gang tấc.

Ngón tay vừa thả lỏng mặt nạn ở trong tay cứ như vậy rơi thẳng xuống đất phát ra tiếng vang nhỏ, nhưng không ai để ý đến.

“Thái Tử ca ca…”

“Huynh đã trở lại rồi sao?”

Giọng nói không thể tin thấp đến độ gió thổi qua cũng có thể thổi bay mất, gần như không phải giọng nói của chính mình phát ra vậy.

Lại đến gần một lần nữa, trán kề trán với A Đoàn, chăm chú nhìn thật sâu vào ánh mắt của A Đoàn, ngày trước cũng đã từng cùng A Đoàn như thế, nhớ nhung lại bình tĩnh. A Đoàn nhìn hiểu, khóe môi cong cong một nụ cười, ánh mắt ngày càng mơ hồ, dần dần không thấy rõ bộ dáng của hắn, nước mắt tập trung lại, rơi xuống khuôn mặt…

Đôi mắt đột nhiên bị tay nhẹ che lấy, bên tên vang lên âm thanh khàn khàn mất khống chế.

“A Đoàn, ta không đợi kịp…”

Sau đó, răng môi quấn quýt.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 65

Editor: huyetsacthiensu

Trước kia thường xuyên thân mật cũng chỉ lfa vừa chạm vào đã rời đi, hơn nữa đa số là chạm má, giống hôm nay… là lần đầu tiên. A Đoàn không biết vì sao đột nhiên nghĩ đến những lời tiểu biệt thắng tân hôn, sau đó, mặt càng đỏ hơn, chôn trong ngực Ngô Đồng, che miệng không dám gặp người.

Ngô Đồng ôm A Đoàn, tiểu nha đầu trong ngực trước sau không chịu ngẩng đầu, dỗ như thế nào cũng không được, thấp giọng hỏi bên tai nàng, giọng nói còn mang theo chút khàn khàn "Ta làm nàng sợ sao?" Biết nàng còn nhỏ, nhưng mà không nhịn được. A Đoàn ở trong ngực Ngô Đồng lắc đầu, nhưng vẫn không chịu ngẩng đầu nói chuyện.

Nhìn thấy vành tai tiểu nha đầu hồng hồng, cười không ra tiếng, đưa tay giúp nàng vén tóc rối ra sau gáy, dọc theo viền tai từng lần từng lần sờ vào, ngón tay đảo qua, nhìn thấy màu hồng hồng kia chậm rãi biến thành diễm lệ. Lại khom người để sát người vào, nỉ non bên tai A Đoàn "không làm sợ, vậy là thích rồi đúng không?"

A Đoàn không chịu được nữa, từ trong ngực Ngô Đồng đẩy mạnh ra, mặt đỏ như quả táo, nhìn thậtđẹp, làm cho người ta không nhịn được thật muốn cắn một cái. Thấy rõ bên miệng Ngô Đồng cười xấu xa cùng cố ý, toàn thân cũng đỏ lên, ngón tay chỉ vào Ngô Đồng run run.

"Huynh!...Huynh, huynh"

"Ta làm sao?"

https://thuviensach.vn

Đúng là bộ dạng không biết xấu hổ! Ngón tay A Đoàn đang chỉ Ngô Đồng thu lại, dậm chân một cái "Huynh hạ lưu!"

"Ha ha ha ha…" Ngô Đồng cất tiếng cười to, A Đoàn từ quả táo biến thành quả cà chua.

Gió thu đang lạnh nắng ấm đang chiếu, A Đoàn lẳng lặng nhìn hắn ngược sáng đang tùy ý cười to, khó nén đỏ ửng môi lại cong lên một nụ cười ngọt ngào.

thật tốt, thật sự huynh đã trở lại.

không đùa nàng nữa, khẽ cười đi vào dắt tay trái A Đoàn trở về phòng ngồi xuống ghế, cũng khôngbuông tay, nắm chặt tay nhỏ của A Đoàn trong lòng bàn tay mình, tay phải cầm lấy ấm trà rót một ly trà nóng, cũng không cho A Đoàn mà tự tay đưa đến bên miệng A Đoàn. A Đoàn vẫn không dám ngẩng đầu, chỉ nhìn chằm chằm chén trà trước mắt vẫn đang bốc hơi nóng, tâm tình cũng theo lá trà xanh nhạt quay cuồng bên trong mà quay cuồng.

Nho nhã nhấp một ngụm rồi lắc đầu tỏ ý không cần.

Gật đầu, sau đó một hơi uống cạn sạch ly trà.

Cái đó, cái đó, đó là chén trà muội đã uống rồi mà! A Đoàn trừng mắt, lúc chạm đến ánh mắt của Ngô Đồng lại nuốt ngược lại những lời này trở về. Vẫn còn trêu chính mình, còn chơi! Xấu hổ và giận dữ không chịu nổi, giãy vài lần cũng không rút tay mình ra khỏi lòng bàn tay Ngô Đồng được, giằng co đến mức bản thân cũng thở dốc.

Ngô Đồng khom người dỗ "Ngoan nào, là ta sai, ta không trêu nàng nữa có được không?"

Giọng nam trầm thấp nói thẳng vào tai A Đoàn làm nàng ngứa.

https://thuviensach.vn

“Hôm nay muốn chơi như thế nào? Thời gian của ta đều rảnh, buổi tối chúng ta cùng nhau về tham gia tiệc Trung Thu, đừng tức giận nữa, được không?”

A Đoàn cũng không thật sự tức giận, chỉ là quá ngượng ngùng, Ngô Đồng chịu thua, cũng liên tiếp hạ bậc thang, sau đó bắt đầu phiền não.

Muốn cùng Thái Tử ca ca ở cùng nhau, làm cái gì cũng được, không muốn tách ra chút nào. Nhưng bây giờ bộ dạng mình chật vật như vậy, làm sao mà đi ra ngoài chơi được?

Về nhà thay quần áo cũng không tốn nhiều thời gian, nhưng mà không muốn tách ra khỏi Thái Tử ca ca. chẳng may hắn lại đi thì làm sao? hắn đã có tiền lệ!

Vừa nghĩ đến điều này, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa, được Ngô Đồng cho phép người bên ngoài mới đi vào, sau đó A Đoàn nhìn thấy một đoàn nha hoàn cùng nhau đi vào. Ngô Đồng đứng dậy, dặn bên tai A Đoàn “Ta sang cách vách chờ nàng.” không chỉ có nha hoàn, phía sau còn có gã sai vặt, cầm gương trang điểm đi vào!

Trừng mắt nhìn bọn nha hoàn có trình tự đem đồ rửa mặt, chải đầu xếp chỉnh tề, Thái Tử ca ca thật lợi hại, cái này cũng nghĩ đến.

Trừ bàn, tủ trang điểm còn có bình phong giản dị, ban công không chỉ đóng cửa lại còn để một bức bình phong bằng gỗ, gã sai vặt mang một vật gì đó rất to chuyền đến phía sau lại có người mang hai thùng nước ấm tiến vào, xong xuội mọi thứ lại lui ra, từ đầu tới cuối không ngẩng đầu nhìn A Đoàn.

Sau khi họ đi ra ngoài, nha hoàn phân công hợp tác, chẳng bao lâu một kiểu tóc giản dị của tiểu thư khuê các đã búi xong. A Đoàn ngồi trước gương trang điểm, nhìn trước mặt một loạt hộp trang sức ngay ngắn, lại

https://thuviensach.vn

nghiêng đầu nhìn một chút hai nha hoàn đứng bên cạnh ôm quần áo mới. Được rồi, Thái Tử ca ca thật lợi hại.

một nha hoàn vắt tấm khăn tiến lên cho A Đoàn lau mặt, còn không quên giải thích "Tiểu thư thứ lỗi, điều kiện ở đậy đơn sơ, bây giờ là cuối mùa thu giá rét, ở bên ngoài tắm rửa khó tránh khỏi bị bệnh. Tiểu thư hãy nhịn một chút, nô tỳ chỉ giúp ngài rửa mặt." A Đoàn đang nhìn mặt đỏ bừng của mình trong gương, nghe được lời này, gật đầu cười.

Phía sau cũng có nha hoàn giúp mình chải đầu, một chải chải tóc từ đầu đến đuôi, đã ngứa tê tê, rất thoải mái, sau đó tâm cũng ngứa theo. hiện tại bộ dạng của mình như này, mặt mềm mại đào hoa, mắt có xuân thủy, không phải giống những cô nương lần trước xem đại ca thi đấu sao?

Nghĩ đến bản thân cũng phải cười.

Hóa ra mỗi cô nương đếu như vậy một lần, lúc mới biế yêu có thể gặp được đối tượng ngưỡng mộ trong lòng, điều này cũng không buồn cười. May mắn là, bản thân không cần như các nàng không dám nói, chỉ có thể để trong lòng nhớ nhung. thật là may mắn, ngay từ đầu đã có thể xác định đi qua cả đời người, không cần lo lắng phó thác sai người.

không thể khống chế khóe miệng cong lên, thấy bọn nha hoàn đều cúi đầu không dám nhìn mình, mỗi người đều đang cười, A Đoàn cũng cảm thấy ngượng ngùng. Cắn môi không để mình cười ra tiếng, nhìn xung quanh để chuyển sự chú ý, nghiêng đầu nhìn tấm bình phong làm bằng gỗ kia, từ giữa nhìn thầy cửa phòng bị đóng chặt ở phía sau.

Mở cửa phòng ra là sân phía sau, vừa rồi cũng Thái Tử ca ca ở chỗ kia…

Lần này có cắn môi cũng vô ích, mặt xấu hổ đỏ bừng, sau đó động tác chợt dừng, chớp chớp mắt "Chờ một chút." nói xong liền đứng dậy, đi ra sau bình phong mở cánh cửa kia ra, nhìn thấy mặt nạ màu bạc còn nằm trên

https://thuviensach.vn

đất, đi vài bước qua khom người nhặt lên, nhẹ nhàng đưa tay cẩn thận xoa xoa mặt trêncũng không có bụi đất.

Trở lại ví trí tiếp tục làm, tùy ý bọn nha hoàn lăn qua lăn lại, A Đoàn chỉ rũ mắt nhìn mặt nạ trong tay.

Mặt nạ màu bạc, mặt trên vẽ vô số hoa văn, ngón tay nhẹ nhàng dọc theo những hoa văn này hướng xuống, Thái Tử ca ca đã đeo nó giết địch trên chiến trường giết địch, vừa rồi hắn đeo mặt nạ này ở giữa vạn người, ở trước mặt Thánh Thượng lưng ưỡn thẳng tắp, không kiêu ngạo không siểm nịnh, khôngquan tâm thiệt hơn.

không cho người thông báo, A Đoàn nhẹ nhàng đẩy ra một khe nhỏ ở cửa nhìn vào bên trong. Kết cấu của bên này với phòng bao cùng một dạng, cũng là bên ngoài nối liền sân. A Đoàn lặng lẽ nói trong đầu, rất nhanh là có thể nhìn thấy Ngô Đồng. Vốn là Thái Tử ca ca hôm nay mới trở về, vì hôm nay là sinh nhật của mình mới đi theo mình, như vậy có mệt không?

Cho rằng ít nhất sẽ thấy hắn nhắm mắt dưỡng thần, khuôn mặt dưới lớp mặt nạ, không cần nhìn kỹ cũng có thể nhìn ra sự mệt mỏi. Ai biết được lại có thể nhìn thấy một Thái Tử ca ca vừa quen thuộc vừa xa lạ, nói đúng hơn là bóng lưng của hắn. Giống như khi còn nhỏ, mỗi khi mình cùng An Dương chơi chán rồi, lúc chạy đến thư phòng của Thái Tử ca ca làm ầm ĩ, cũng đều nhìn thấy bóng dáng nghiêm túc thẳng tắp như vậy.

Đường eo thẳng tắp, giống như không cái gì có thể áp chế hắn, cảm giác đặc biệt tin cậy.

Tâm tư muốn đùa dai đã thu lại, tay chân rón rén đi đến chỗ hắn, không phải để chọc ghẹo mà là sợ quấy rầy hắn làm việc, tránh cho lát nữa tốn càng nhiều thời gian lại đến giờ đi ngủ. không cần nhìn chính diện cũng có thể biết bộ dạng hắn hiện tại thế nào. Mày hơi nhíu, nghiêm túc chuyên chú, trước mặt nhất định là sổ con xếp thành chồng.

https://thuviensach.vn

Từ nhỏ đã như vậy.

Quả nhiên, đi đến trước mặt nhìn thấy không khác gì trước kia.

Cũng không phải người làm bằng sắt, không thể để dành chút thời gian nghỉ ngơi sao, nhất định phải vội vàng như vậy sao? không kìm được có hơi tức giận, nhưng biết có khuyên cũng vô ích, hơn nữa nhìn sườn mặt nghiêm túc của Ngô Đồng, lại cảm thấy tất cả những cái này là đương nhiên. Nếu hắn thoải mải sống qua ngày, cũng không phải Thái Tử ca ca của mình.

Trong lòng thở dài một tiếng, nhẹ nhàng đặt mặt nạ ôm trong ngực để trên bàn.

Lúc này Ngô Đồng mới phát hiện A Đoàn đã rửa mặt chải đầu xong rồi.

Quần áo là do Ngô Đồng chọn, cũng coi như đã suy nghĩ rõ ràng, nếu A Đoàn thích màu đỏ như vậy lại thích hợp với màu đỏ, cũng không cưỡng ép nữa, chọn một bộ quần áo màu đỏ thêu hoa Thược Dược, trên đầu cũng không cài trâm, bên tai cài một đóa hoa Quyên tinh xảo, nhìn rất xinh đẹp động lòng người.

Còn chưa nói tiếng nào đã đứng dậy, lôi kéo tay A Đoàn cười cười "Sao đến mà không nói tiếng nào?"

"Muốn đi chơi ở đâu, bây giờ chúng ta xuất phát luôn."

Vừa nói vừa muốn người bên ngoài tiến vào lấy sổ con trên bàn đi. A Đoàn trở tay túm lấy tay A Đoàn, đau lòng nhìn vẻ mệt mỏi dưới mí mắt của Ngô Đồng, cười cười "Mấy năm nay những chỗ có thể chơi muội với An Dương đã chơi chán rồi, muội không muốn đi nơi nào cả."

https://thuviensach.vn

Chỉ cần A Đoàn muốn Ngô Đồng đều đáp ứng, chỉ cần hai người ở cùng nhau là được. Nghe được lời này nghĩ ngợi rồi nói “Chúng ta không đi đâu cả, ở đây uống trà trò chuyện được không?” Vừa nói vừa nhìn về phía sân, tuy rằng chỗ này là trong thành, nhưng phong cảnh cũng không tệ lắm.

Nhưng mà nhiều người, bên này có thể nhìn thấy trường thành, bên kia trên tường thành binh lính cũng có thể nhìn thấy bên này, rất khó chịu, không thích A Đoàn bị người bên ngoài nhìn thấy. Thôi, A Đoàn muốn thì nghĩ biện pháp để tạo được điều kiện tốt nhất, phái người đi thông báo, tất cả binh linh tuần tra đều không được nhìn về hướng này.

ở trong này nói chuyện tán gẫu? A Đoàn nghe tiếng nhìn lại, chỉ có ghế không có nhuyễn tháp, làm sao mà nghỉ ngơi được? Cúi đầu suy nghĩ, đột nhiên mắt sáng lên “Chúng ta đi phủ tướng quân đi, muội còn chưa biết bên trong phủ trông như thế nào đâu!” Phủ tướng quân của Vệ Trường Hận đã sửa sang xong từ lâu, chỉ chờ chủ nhân vào ở.

“Phủ tướng quân?”

Ngô Đồng nghiêng đầu nghĩ ngợi sau đó mới không dám chắc nói “Ta cũng chưa xem qua, lúc đầu có người hỏi ta muốn sắp xếp phủ đệ như thế nào, ta chỉ nói tùy ý, không quá quan tâm vấn đề này. điphủ tướng quân cũng được, chỉ không biết bên trong có đẹp hay không, không đẹp cũng không được khóc nhè với ta.”

“Tuyệt đối sẽ không!” A Đoàn cười ngọt ngào kéo tay Ngô Đồng làm nũng.

Dù sao cũng muốn cho huynh nghỉ ngơi, cũng không phải đi để ngắm phủ của huynh.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 66

Editor: huyetsacthiensu

Hai người ngồi trên xe ngựa, A Đoàn nhìn thoáng qua Ngô Đồng không đeo mặt nạ, dừng một chút, cẩn thận lại nhỏ nhẹ mở miệng "Thái Tử ca ca, lần này huynh sẽ ở lại bao lâu?" Tay cũng túm vạt áo của mình, lúc mình nói chuyện với tam ca còn không để ý, nhưng bây giờ Vệ Trường Hận biến thành Thái Tử ca ca, thì lại vô cùng không hy vọng chiến tranh xảy ra.

Cũng muốn phi phi hai lần chính mình, miệng quạ đen, còn nói cái gì mà không quá hai năm Vệ Trường Hận nhất định sẽ qua lại chiến trường.

Ngô Đồng nghiêng đầu, buồn cười nhìn A Đoàn giống cô dâu nhỏ bị ủy khuất, không trả lời. Cánh tay dài duỗi ra, một tay để trên thắt lưng A Đoàn, một tay ôm dưới hai chân A Đoàn, sau đó thoải mái bế A Đoàn lên, đặt A Đoàn ngồi trên đùi mình, hai tay cũng giữ lấy như đem cả người nàng ôm vòng vào trong ngực.

"Lưu luyến không muốn ta đi như vậy sao?"

Từ lúc Ngô Đồng bắt đầu động tác A Đoàn đã đờ đẫn, thậm chí lúc bị ôm giữa không trung sau đó được bế ngồi trên chân hắn hô hấp cũng dừng lại, lúc này chỉ biết ngây ngốc nhìn Ngô Đồng, còn chưa phản ứng kịp, khẽ nhếch miệng, ngốc một lúc. Ngô Đồng lại bị lấy lòng, thấp giọng cười khẽ, lồng ngực cũng hơi rung động.

Khom người hôn một cái lên trán A Đoàn.

https://thuviensach.vn

“Ngốc cô nương của ta, mau hồi thần.”

A Đoàn chớp chớp mắt, mắt thường cũng có thể thấy sắc mặt đang bình thường nháy mắt thay đổi chuyển thành màu đỏ, dưa tay đẩy đẩy lồng ngực rắn chắc của Ngô Đồng, cúi đầu nói nhỏ đến mức không nghe thấy “Huynh, huynh không cần dựa vào gần muội như vậy…” Thái Tử ca ca sao lại biến thành bộ dạng như này, đột nhiên thay đổi thành người rất nhiệt tình, không chống đỡ được…

A Đoàn cúi đầu, Ngô Đồng chỉ có thể nhìn thấy hai hàng mi của nàng đang không ngừng run rẩy cùn vành tai phiếm đỏ, bộ dáng ngượng ngùng, thật là làm cho Ngô Đồng cực kỳ thỏa mãn. không để ý phản kháng của nàng lại ôm chặt người vào trong ngực một lần nữa, cố ý ở vành tai phiếm đỏ nhẹgiọng nói “Vì sao lại muốn cách xa ra chút, ta thấy nàng cũng rất thích mà.”

Đủ rồi!

A Đoàn ngẩng đầu lên thật mạnh sau đó túm lấy bả vai Ngô Đồng, dùng lực cắn thật mạnh xuống!

Cho huynh đùa ta này, cắn chế huynh! Sao Thái Tử ca ca lại thay đổi thành hư hỏng như vậy!

Ngô Đồng không bị ảnh hưởng, chỉ là xoa xoa cằm A Đoàn vì dùng sức mà căng lên “Ngoan, đừng làm đau răng, đau rồi khóc, cuối cùng người đau lòng vẫn là ta.”

A Đoàn: …

Quân địch quá mạnh, phe ta hoàn toàn thất bại. A Đoàn nản lòng, tốt xấu gì cũng đã trút hết một lần, tuy rằng không để lại chút dấu vết gì trên bả vai cứng rắn kia. Ngẩng đầu trừng Ngô Đồng, mày nhăn thật chặt, hai

https://thuviensach.vn

gò má vẫn nóng bỏng, cố gắng trấn tĩnh "Huynh còn chưa trả lời khi nào huynh lại đi nữa đó!"

"Lần này không được gạt muội, không cho phép không từ mà biệt, không cho phép từ biệt không rõràng, huynh phải cho muội biết khi nào đi khi nào về, phải xác định thời gian!"

Đưa tay níu áo Ngô Đồng, hỏi từng câu rõ ràng.

Được rồi, sự tin tưởng đối với mình ở chỗ tiểu nha đầu đã thay đổi không đáng giá một đồng. Bất đắc dĩ lắc đầu cười một cái, đưa tay ôm A Đoàn vào trong ngực càng chặt, nghiêm túc cam đoan "Lần này sẽkhông đi nữa, nhưng mà Thái Tử vẫn chưa thể trở về, ta dùng thân phận Vệ Trường Hận ở lại."

A Đoàn nghe vậy dừng một chút, không hỏi vì sao không dùng thân phận thật, Thái Tử ca ca luôn có lý do của huynh ấy. Nhưng Vệ Trường Hận cũng không đi? "Nếu biên cương lại xảy ra chiến sự thì phải làm sao? Thân phận của Vệ Trường Hận bây giờ rất được lòng dân, dân chúng ủng hộ huynh, cũng có thể chấp nhận việc huynh tạm hồi kinh nghỉ ngơi."

"Nhưng nếu thời gian quá dài, sẽ khiến cho nhiều người bất mãn."

Có tài nhưng lại không muốn đi, người bên ngoài sẽ không đồng ý, hơn nữa còn là quốc gia đại sự, liên quan đến vận mệnh của rất nhiều người.

A Đoàn nghiêm túc hỏi, Ngô Đồng cũng không coi nàng là con nít, mà nghiêm túc trả lời.

"Người địa vị cao quan trọng nhất là gì? Là nhìn người, dùng người."

"Mấy năm nay ta ở biên cương là có lý do của mình, nhưng ta cũng không thể suốt đời ở đó, biên cương quan trọng, ở đây cũng quan trọng

https://thuviensach.vn

không kém. Bổn phận của ta là ở đây, chiến sự ở bên cương tất nhiên có tướng lĩnh khác xử lý. Nếu xử lý không tốt, nhất định phải thay người."

"Ta sẽ không trở về đấy nữa."

Tuy rằng việc đi biên cương không phải là ý nghĩ nổi lên nhất thời, mà đã ngiêm túc suy nghĩ qua. A Đoàn cần rời xa mình, mình cũng cần được cứu rỗi, cần phát tiết, chiến trường là nơi phát tiết tốt nhất không cần nghi ngờ, thời khắc sống chết là lúc không có nhiều tâm tình suy nghĩ tình cảm trai gái, đầu óc bị chiếm hết, không cần chịu đựng nỗi khổ tương tư.

Cũng không có thời gian suy nghĩ lung tung, A Đoàn gặp được những hạng người gì, nàng có khó khăn gì không thể giải quyết, sau khi rời khỏi mình nàng có thể trôi qua được không. không thể để mình có thời gian nghỉ ngơi, nhất định lúc nào cũng làm cho mình bận rộn, luôn luôn duy trì trạng thái bận rộn mới không nghĩ đến nàng.

Cũng sợ mình không kiềm chế được chạy về.

"Mấy năm nay ta cũng nhìn trúng rất nhiều người, tin là nếu không xảy ra chiến dịch gì đặc biệt lớn, bọn họ đều có thể giải quyết."

A Đoàn hơi hơi ngửa đầu, mắt to bình tĩnh nhìn Ngô Đồng, bộ dáng nghiêm túc, giống như học sinh đang lên lớp. Ngô Đồng đưa tay nắm chóp mũi nhỏ nhắn xnh đẹp của nàng "Hơn nữa không phải Tam ca của nàng đi biên cương sao? Nếu như ta trở về đấy, nàng nghĩ Tam ca của nàng còn có cơ hội trở nên nổi bật hơn người sao?"

Tự tin nói như chuyện đương nhiên.

A Đoàn hất đầu đem cái tay đang quấy phá ở trên mũi bỏ ra, không phục nhăn mũi một cái lại khôngphản bác. Được rồi, dựa vào thành tựu của hắn bây giờ, Tam ca thật sự không đấu lại hắn. Nhưng vẫn không quên nói

https://thuviensach.vn

chuyện cho Tam ca nhà mình “Đó là bởi vì Tam ca mới đi, cho huynh ấy thời gian vài năm, nhất định sẽ không kém so với huynh!”

“Điều này đương nhiên ta biết, Tam ca của nàng trời sinh là người đi theo con đường này.”

Nếu như không phải Hứa Triệt Minh là người có thiên phú ở phương diện này, mình sẽ không để hắntòng quân. Hứa Triệt Minh ở đời trước hơn mười tuổi đã bắt đầu tiếp xúc với sinh hoạt ở quân doanh, hia mươi tuổi lên chiến trường, chỉ cần ba nắm đã lên phó tướng. Đời này hắn được huấn luyện từ nhỏ, có thể nhìn xem hắn có năng lực gì.

thật chờ mong.

Nghe được Ngô Đồng ca ngợi Tam ca nhà mình, cuối cùng A Đoàn cũng cảm thấy dễ chịu, hừ hừ hai tiếng “Tất nhiên, cũng không nhìn xem đó là ca ca của ai!”

Lúc này còn không quên khen chính mình nữa sao? Bộ dáng kiêu ngạo làm cho Ngô Đồng lại ngứa tay, nghe theo ý nghĩ của mình, nâng tay cù nách A Đoàn, A Đoàn không chịu bắt đầu chống lại.

Người đánh xe nghe được trong khoang xe truyền đến tiếng cười đùa, quay đầu nhìn lướt qua cửa xe đóng chặt, tốc độ chậm lại.

Xe ngựa tạm dừng, A Đoàn nghiêng đầu nghe thấy tiếng mở cửa, đến rồi sao? Từ trên người Ngô Đồng bò dậy, ngồi vào bên cửa sổ lặng lẽ kéo mành để ra một khe hở nhìn ra bên ngoài. không phải cửa chính mà là cửa hông, cũng không cần lệnh bài mở cửa, để xe ngựa đi luôn vào.

Tiếng bánh xe vang lên, nhẹ nhàng tiến vào phủ tướng quân.

A Đoàn nhìn Ngô Đồng cũng kệ nàng, đưa tay sửa lại quần áo vừa rồi ồn ào chơi bị vò nát, cầm lấy mặt nạ bên cạnh đeo lên, lăn qua lăn lại xong

https://thuviensach.vn

bản thân lại ngồi xuống bên cạnh A Đoàn, A Đoàn vẫn đangnhìn người bên ngoài, Ngô Đồng cũng không nói lời nào, chỉ giúp nàng sửa sang lại quần áo, tóc tai.

A Đoàn thuận thế tựa vào ngực Ngô Đồng, tay còn đang nắm mành cửa, ánh mắt cũng nhìn chằm chằm ra bên ngoài. Sửa sang xong quần áo, tóc tai, sau đó cầm lấy áo choàng bên cạnh vây lên người A Đoàn. Cơ thể nàng có tính hàn, từ nhỏ đã không chịu được lạnh, vừa vào thu tay chân đã lạnh băng, phải chú ý, nếu không sẽ bị ốm từ thu sang xuân.

Xe ngựa dừng ở một vườn hoa nhỏ, Ngô Đồng xuống trước, sau đó đưa tay, A Đoàn theo sát phía sau. Nhìn thấy hắn vươn tay còn hơi ngại ngùng, hiện tại hắn đang mang mặt nạ, người bên ngoài đều cho rằng hắn là Vệ Trường Hận, không đưa tay ra. Ngô Đồng cũng không thu tay lại, đứng bên cạnh xe ngựa, thân hình thon dài đứng thẳng, lẳng lặng chờ A Đoàn.

Lúc Thái Tử ca ca không cười nhìn có chút lạnh hơi dọa người, bây giờ đeo lên mặt nạ màu bạc, cảm xúc lạnh lẽo, tăng thêm lãnh khốc, nghiêng đầu, không do dự nữa đặt tay lên. Băng lãnh Thái Tử ca ca là của người khác, Thái Tử ca ca của mình rất tốt, việc gì hắn cũng có thể xử lý tốt.

Bàn tay non mềm đặt trong lòng bàn tay, Ngô Đồng mỉm cười, bước lên một bước, ôm ngang người A Đoàn từ trên xe xuống dưới. Vừa xuống xe, A Đoàn lập tức giãy ra, tiếp theo sửa sang lại quần áo không dám nhìn sắc mặt của người bên ngoài, khuôn mặt nhỏ nhắn nổ tung. Ngô Đồng lại ngứa tay, bóp bóp hai má nóng bỏng của nàng “không cần lo lắng, nơi này đều là người của ta.”

Lúc này A Đoàn mới ngẩng đầu lên nhìn, rất nhiều người, bao gồm cả những người thỉnh an ở bên trong, tất cả đều nhìn chóp mũi của bản thân, không có ai ngẩng đầu nhìn. Bây giờ mới hài lòng, liếc mắt giận nhìn Ngô

https://thuviensach.vn

Đồng, ngẩng đầu, bước nhanh về phía trước. Ngô Đồng lại bật cười, phất tay để mọi người lui xuống, còn mình thì đuổi kịp bước chân của A Đoàn.

Đưa tay kéo lấy tay nhỏ bé của A Đoàn "Tuổi nhỏ nhưng tính tình không nhỏ đâu."

Biết giãy không ra A Đoàn cũng không làm chuyện vô ích, đối với Ngô Đồng phải áo dụng chính sách không để ý, không nhìn, không nghe, chỉ đánh giá cảnh trí xung quanh, trên mặt rõ ràng viết đừng chọc ta! Ngô Đồng yêu cực kỳ lúc A Đoàn bày ra bộ dáng tiểu tính tình, lúc này chỉ cảm thấy mỹ mãn, cũng không trêu nàng nữa, lẳng lặng ở bên nàng nhìn cảnh vật, mình cũng lần đầu tiên đến đây.

Phủ tướng quân này mới sửa lại, lúc đầu ở đây là phủ một vị vương gia tiền triều. Hoàng Thượng tự mình hạ chỉ sửa lại, tất nhiên không ai dám làm biếng. Khắp nơi đều là non bộ nước chảy, điêu lan họa trụ (lan can được điêu khắc, cột trụ được vẽ trang trí), hành lang màu đỏ thắm tươi đẹp, hình như còn có thể ngửi được mùi sơn vừa quét. đã vào giữa thu mà nơi này vẫn còn màu sắc rực rỡ, đếm thấy Thu, Cúc có hơn mười loại, còn có những loại hoa cỏ A Đoàn không biết tên.

"Cảm thấy nơi này thế nào?" Ngô Đồng cười nhạt hỏi.

A Đoàn đã quên chuyện vừa rồi, nghe vậy lại nhíu mày, do dự nói "Nơi này rất đẹp, chỗ nào cũng rất đjep, nhưng mà muội cảm thấy còn thiếu cái gì đó, nhìn có hơi mất tự nhiên…"

Ánh mắt Ngô Đồng nhìn về phương xa "Có phải cảm thấy đẹp đẽ nhưng lạnh lẽo không có hơi người?"

A Đoàn chợt hiểu ra, vội vàng gật đầu.

Nơi này rất đẹp, nhưng mà không có dấu vết người ở, tất cả đều mới tinh, như tranh vẽ, rất đẹp, nhưng mà không có cảm giác chân thực. A

https://thuviensach.vn

Đoàn nghiêng đầu đánh giá cảnh vật xung quanh, trước mắt đột nhiên bị bàn tay to che khuất tầm mắt, quay đầu, nghi ngờ nhìn Ngô Đồng.

Ngô Đồng cúi đầu nhìn A Đoàn, trong con ngươi đen nhánh là ý cười.

“Bây giờ nam chủ trở lại, còn nữ chủ thì sao, nữ chủ bao giờ mới có thể vào ở?”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 67

Editor: huyetsacthiensu

Nguyện vọng sinh nhật năm nay của A Đoàn: được trải nghiệm cảm giác canh chừng Ngô Đồng ngủ mộtlần.

Nghe được nguyện vọng này, Ngô Đồng lẳng lặng nhìn A Đoàn một lúc lâu, cúi đầu cười một cái mới ngẩng đầu nhẹ nhàng nói "không còn mong muốn nào khác sao?" A Đoàn cảm thấy bản thân lại muốn thêm một động tác mờ ám, âm thanh này rõ ràng là âm thanh giao lưu lúc bình thường, nhưng vì sao lại cảm thấy giống như Thái Tử ca ca nói nhỏ ở bên tai.

Sờ vành tai có hơi nóng lên của mình.

Gật đầu "Đúng vậy."

Ngô Đồng thông minh như vậy sao có thể không biết là A Đoàn đang quan tâm mình chứ? Trong lòng như có một dòng nước ấm thổi qua, vừa định nói thêm gì nưa, A Đoàn lại nói tiếp "Muội không thiếu thứ gì cả, thật sự không biết muốn cái gì." Đây là lời nói thật, A Đoàn chưa vì thiếu cái gì mà phải buồn.

Cùng lắm, cùng lắm là buồn phiền vì quá nhiều đồ nhà kho không đủ chỗ chứa.

Nàng nói trắng ra làm cho lời nói của Ngô Đồng đang muốn nói ra lại nuốt trở về. Lại bất đắc dĩ bóp trán, mới muốn nói nha đầu đã biết quan tâm

https://thuviensach.vn

chính mình, nháy mắt đã bị lời nói thành thật của nàng đánh bại. A Đoàn mặc kệ trong lòng Ngô Đồng đang suy nghĩ gì, tự mình bước đến bên giường, khom người trải áo ngủ màu đen bằng gâm hoa văn rực rỡ ra.

Trong lòng suy nghĩ hay là vẫn nên đổi đi, tuy rằng màu đen lạnh lùng, nhưng mà ở bên Thái Tử ca ca lâu như vậy, A Đoàn cũng quen việc hắn thích màu đen. Cái này màu sắc tuy là dễ nhìn, có lẽ là của chủ trước, Thái Tử ca ca luôn không đắp. Ngồi ở bên giường, vỗ vỗ đầu gối, bình tĩnh nhìn Ngô Đồng.

Ý tứ không cần nói cũng biết.

A Đoàn đã làm được như vậy, Ngô Đồng cũng không giả bộ, bóp bóp mũi, quả thật rất mệt, đầu óc đãđau đến mức không thể suy nghĩ cái gì. Gật đầu "Vậy ta nghỉ một lát, đến giờ ăn trưa nàng gọi ta dậy, ta đưa nàng ra ngoài ăn. Mấy năm không về đây, rất nhớ mấy món ăn ở đây."

Đem lời A Đoàn muốn nói muội không đói muội không ăn trưa chặn lại.

Được rồi, ăn trưa xong lại ngủ cũng được, A Đoàn thảo hiệp. Ngô Đồng cởi áo, A Đoàn nhăn đôi mày xinh đẹp nhìn bốn phía, luôn cảm thấy thiếu gì đó. Tầm mắt đảo qua lư hương trống không mới hiểu rõ, đoạn đường đi vào đây đều không thấy nha hoàn, tất cả đều là gã sai vặt, thiếp thân hầu hạ càng không có.

"Muội gọi người châm hương an thần lên."

Thái Tử ca ca không thích xông hương, nhưng mà trước kia mỗi khi mệt nhọc cũng phải có hương an thần mới có thể đi vào giấc ngủ, A Đoàn vẫn nhớ thói quen của hắn, chỉ là thời gian quá lâu, trong mộtlúc không nhớ ra. Cánh tay dài của Ngô Đồng chụp lấy đem người vừa đi đến bên cạnh mình ôm vào trong ngực, từ phía sau ôm nàng, cằm cọ nhẹ trên vai A Đoàn.

https://thuviensach.vn

Lần này thật sự ở bên tai nói.

“Nàng là hương an thần tốt nhất của ta.”

Hôm nay đã bị Ngô Đồng đùa giỡn nhiều lần, A Đoàn đã quen, nhưng cũng không chịu nổi thân mật như vậy, đưa tay đẩy người ra, cũng không ngẩng đầu lên, chỉ ồn ào “Nhanh đi ngủ đi, mau lên!” Quả cà chua nhỏ lại hiện ra, Ngô Đồng sờ sờ mũi, không thể dùa quá trớn, nếu không sau này không có cơ hội nữa.

Xoay người lên giường.

A Đoàn đứng tại chỗ không động đậy, đề phòng Ngô Đồng, bây giờ mà đi qua nhất định hắn sẽ lại giở trò xấu! Đứng ở chỗ nhăn nhó, ngại ngùng nửa khắc mới giả vờ như không để ý quay đầu, Ngô Đồng im lặng nằm trên giường, hai mắt nhắm nghiền, nét mặt bình tĩnh. Cẩn thận đến gần, nghe được tiếng hít thở đều đều, ngủ rồi sao?

A Đoàn cẩn thận ngồi bên giường, ngắm nét mặt bình thản của Ngô Đồng khi ngủ.

Đây là lần đầu tiên nhìn Thái Tử ca ca ngủ. Ngày trước luôn là Thái Tử ca ca dỗ mình ngủ, cho dù ngủ cùng nhau, lúc mình tỉnh dậy Thái Tử ca ca cũng đã tỉnh rồi, từ trước đến giờ chưa từng thấy qua bộ dáng hắn lúc ngủ. Lúc Thái Tử ca ca ngủ, đường nét khuôn mặt dịu dàng đi rất nhiều, không lạnh lùng khó gần như lúc tỉnh.

Ngón tay ở trên không nhẹ vẽ theo đường nét trên tuấn nhan (khuôn mặt anh tuấn) của hắn, lướt qua chiếc cằm gầy yếu, dưới mắt màu xanh, chắc là rất mệt nếu không sẽ không đi vào giấc ngủ nhanh như vậy. Ngô Đồng cũng không miwr mắt, chỉ là xoay người một cái đối mặt A Đoàn, sau đó cánh tay thò ra, ôm chặt eo A Đoàn.

Mặt cũng chôn vào sau eo A Đoàn.

https://thuviensach.vn

Cho nên, hắn là ngủ thật hay giả vờ ngủ đây? Ngón tay A Đoàn còn dừng giữa không trung, người cũng cứng lại. Ai ngờ Ngô Đồng lại động đậy, đưa tay bóp bóp bên hông A Đoàn, than thở "Sao A Đoàn lại trở nên béo như vậy…" Còn chưa tin lại thò tay bóp bóp hai bên trái phải.

A Đoàn theo bản năng hóp bụng lại, sau đó độc ác nhìn chằm chằm nửa bên mặt tuấn tú của Ngô Đồng, cân nhắc xem nên cho hắn một cái tát vào bên nào! Ngô Đồng hình như phát hiện ra, chóp mũi lại cọ cọ sau eo A Đoàn "A Đoàn bẽo cũng thích." Bàn tay A Đoàn đang chuẩn bị cho hắn một cái tát lại dừng giữa không trung.

Sắc mặt xanh trắng luân phiên quái dị không nói ra được.

"Dù sao béo ôm mới thích…" Lại bóp bóp.

A Đoàn:!!!

So đo cùng tên này mình cũng thật là có bệnh! Nản lòng trừng mắt Ngô Đồng đang ôm eo mình vui vẻ ngủ, rất bất đắc dĩ thở dài một hơi. Nhận mệnh, một tay đè cánh tay hắn lại, một tay kéo chăn lên đắp kín cho hắn. Ma xui quỷ khiến lại học động tác vừa rồi của Ngô Đồng, bóp bóp cánh tay rắn chắc của hắn.

Nhìn thì gầy yếu mà cái gì nên có đều có, cánh lớp áo mỏng cũng có thể cảm nhận được cơ bắp rắn chắc. Sau đó, A Đoàn nhướn mày, nhẹ nhàng sờ cánh tay Ngô Đồng từ trên xuống dưới…

Lúc Ngô Đồng ngủ cũng chỉ cách bữa trưa nửa canh giờ, A Đoàn không làm gì cả chỉ ngồi trên giường, hơn nửa canh giờ cũng trôi qua rất nhanh. Lần này Ngô Đồng thật sự ngủ, A Đoàn nhẹ nhàng di chuyển, đứng lên, hoạt động thân thể cứng ngắc.

Sau đó, đi đến bên cửa sổ đóng cửa sổ đang khép hờ lại, rồi lại nhẹ nhàng gọi người đốt lò sưởi lên. Làm xong tất cả lại ngồi trở lại bên

https://thuviensach.vn

giường, chờ hơn nửa khắc, sau khi xác định trong phòng không còn chút cảm giác mát mẻ cuối thu, A Đoàn đứng dậy, nhẹ nhàng nhấc chăn mềm trên người Ngô Đồng, lại nhẹ nhàng cởi bỏ nút áo trên người Ngô Đồng.

Sau đó, che miệng lại, không để mình khóc ra tiếng.

Cổ áo mở rộng, trên thân hình gầy gò của Ngô Đồng là đủ các loại vết sẹo, sẹo cũ có sẹo mới cũng có. Vừa rồi cầm lấy cánh tay hắn cảm thấy có chút gập ghềnh, đã có chuẩn bị tâm lý, cũng không nghĩ đến sự thật còn tàn khốc hơn nhiều, ánh mắt lập tức đỏ lên, nước mắt không khống chế được thi nhau chảy ra.

Đầu ngón tay run rẩy xẹt qua những vết thương kia, tim giống như bị kim châm, co giật đau đớn.

Trước kia còn thầm oán, không muốn cùng An Dương nhắc đến hắn, trách hắn thất hứa, nhưng mà đến bây giờ cũng không nghĩ đến hắn đã trải qua mấy năm nay như này, nếu biết, nhất định sẽ không trách hắn! Đầu ngón tay run rẩy đừng ở vết sẹo gần ngực do bị trúng tên. Vết thương này cách ngực khoảng cách không quá một đốt ngón tay, không cần nghĩ cũng biết lúc ấy nguy hiểm như thế nào…

Thân là Thái Tử, vì sao huynh phải liều mạng như vậy, rõ ràng không cần thiết phải làm như vậy!

Ánh mắt A Đoàn mơ hồ nhìn trên người Ngô Đồng, không chú ý Ngô Đồng đã mở mắt, đôi mắt tỉnh táo, làm gì có vẻ mệt mỏi do vừa ngủ dậy? Ở chiến trường không quản thời gian, nửa đêm phải tỉnh dậy là chuyện thường, hơn nữa Ngô Đồng rất cảnh giác, ở bên ngoài vài năm, chưa bao giờ ngủ sâu giấc, vừa thấy có động tĩnh sẽ lập tức thức dậy.

A Đoàn cho rằng mình đã rất cẩn thận, thực ra đối với người tập võ như Ngô Đồng thì những âm thanh cùng với những động tác kia không khác gì việc gióng trống khua chiêng. Sở dĩ không đứng lên là muốn xem

https://thuviensach.vn

nàng định làm cái gì, nhưng không ngờ, lại bị nàng phát hiện những vết sẹo này…

Nhìn A Đoàn khóc khó chịu như vậy, lại dùng cổ áo thô lỗ lau hai mắt của nàng sợ nước mắt rơi vào người mình, ánh mắt Ngô Đồng đen tối không rõ, trong lòng chỉ còn lại thở dài. Động tay muốn nâng lên cuối cùng lại vô lực, lại nhắm nghiền hai mắt lại.

thật ra, chưa bao giờ nghĩ sẽ nhận nàng sớm như vậy, bây giờ A Đoàn còn quá nhỏ, chình là độ tuổi tình đầu chớm nở lại ngây thơ. Hiểu rõ mình mạnh mẽ như thế nào, tuyệt đối sẽ không để xảy ra điều gì ngoài ý muốn, đặc biệt là những chuyện liên quan đến A Đoàn. Điểm ấy không thể sửa được, hoàn toàn không sửa được, nhất định sẽ quyết định tất cả những gì xung quanh nàng.

Nhưng lại rất muốn nàng, vô cùng nhớ nàng.

Những vết sẹo trên người này, khi đó ở quân doanh không có đủ điều kiện, có thể giữ lại mạng đã tốt rồi, ai còn quan tâm vết sẹo có khó coi hay không? Rất nhiều binh lính còn lấy vết sẹo làm vinh quang đấy! Bản thân mình cũng không để ý cái này, nhưng mà biết về sau A Đoàn nhìn thấy nhất định sẽ khổ sở. Kế hoạch lúc đầu là vài năm sau mới nhận nàng, trở về sẽ dùng thuốc làm mờ sẹo, thời gian vài năm, cũng đủ để sẹo nhạt đi.

Đến luc đấy có thể nói chỉ là vết thương nhẹ, nhưng không ngờ, mới trở về đã bị phát hiện.

A Đoàn, làm thế nào đây. Kế hoạch hoàn hảo của ta chỉ cần vừa gặp nàng, tất cả sẽ rối như tơ vò.

A Đoàn vẫn đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình, không ngừng tự trách, nghi ngờ cũng càng lúc càng lớn, rốt cuộc nguyên nhân gì mới khiến Thái Tử ca ca đang ở trong cung yên lành lại muốn đi biên cương liều mạng chứ? Đúng là Thái Tử ca ca rất xuất sắc nhưng chẳng lẽ ở biên cương

https://thuviensach.vn

trừ hắn ra thìkhông còn ai khác nữa sao? Đáp án đương nhiên là không phải.

Đại quốc rộng lớn, còn phải dựa vào Thái Tử còn nhỏ tuổi trấn giữ biên cương hăng hái chiến đâu, nóira thật sự là làm trò cười cho người trong thiên hạ.

Vậy, vì sao hắn lại muốn đi? Còn đi dứt khoát như vậy…

A Đoàn suy nghĩ rất lâu vẫn không tìm được đáp án, trước kia là tuổi còn nhỏ, luôn không thật sự đi tìm hiểu Thái Tử ca ca, chỉ biết hắn đối với mình rất tốt. Bây giờ lớn hơn một chút, cho rằng khoảng cách cũng gần hơn, không ngờ rằng vẫn không nhìn rõ được Thái Tử ca ca, thậm chí còn có cảm giác ngày càng xa cách, vì sao lại như vậy chứ.

Suy nghĩ của A Đoàn lần nữa bị cánh tay vắt bên hông cắt ngang, trừng mắt nhìn Ngô Đồng vẫn đangnhắm mắt, tỉnh rồi sao? Ngô Đồng nhắm mắt, cánh tay dùng lực, sau đó trực tiếp kéo A Đoàn lên giường, tầm mắt A Đoàn bị đảo lộn sau đó thì biến thành màu đen, Ngô Đồng đắp chăn lên cho cả hai.

“Thái Tử ca ca…”

Ngô Đồng không để ý đến, ôm cả người A Đoàn vào trong ngực, hai chân rắn chắc còn kẹp thật chặt người A Đoàn, làm cho A Đoàn không thể động đậy.

“Như vậy không thích hợp đâu!”

Ở bên dưới chăn, A Đoàn biến thành quả cà chua đỏ tươi, bây giờ đã trưởng thành, tất nhiên không thể tùy tiện ngủ cùng nhau giống như hồi bé, mặc dù sẽ không làm cái gì, nhưng mà cũng là không tốt! Giãy dụa muốn xuống giường, nhưng mà hai chân hai tay Ngô Đồng đều vây chặt A Đoàn

https://thuviensach.vn

vào trong ngực, đấu tranh một lúc lâu, vị trí không lệch chút nào, hoàn toàn không có tác dụng.

Hai người đều đắp chăn, cả đầu cũng đắp chăn lên, trước mắt rất tối, hơn nữa đầu A Đoàn bị Ngô Đồng ấn trong ngực không thể ngẩng đầu, không thể thấy sắc mặt của Ngô Đồng như thế nào, chỉ nghe thấy trên đỉnh đầu truyền đến âm thanh "Nếu nàng còn lộn xộn nữa, ta sẽ cởi luôn cả quần áo của nàng…"

Ngữ khí hơi khàn khàn lại nóng lòng muốn thử như thế này là sao đây!

Mặc dù không biết sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng trực giác A Đoàn nói cho nàng biết chắc chắn không phải là chuyện gì tốt lành! Ngay lập tức thành thật, ngoan ngoãn nằm im trong ngực Ngô Đồng, mặt dán vào lồng ngực Ngô Đồng, cảm nhận nhịp tim đập trầm ổn cũng mùi hương quen thuộc, A Đoàn bắt đầu mắt vẫn mở ngẩn người, cuối cùng cũng từ từ ngủ thiếp đi…

Chờ người trong ngực yên tĩnh lại, Ngô Đồng mới động đậy thân người điều chỉnh tư thế của cả hai trở nên thoái mái hơn, cúi đầu hôn hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng đang ngủ của nàng lại thỏa mãn cọ cọ, bây giờ mới lại dựa vào đầu nàng lần nữa nhắm nghiền hai mắt. Chỉ là một lúc sau Ngô Đồng bất đắc dĩ mở mắt, không ngủ được.

U oán nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang ngủ hạnh phúc của A Đoàn, trút giận lên khuôn mặt nhẹ nhàng cắn một cái!

Còn ba năm nữa mới mười năm tuổi, lúc đó mới có thể tứ hôn, chuẩn bị đại hôn cũng phải bốn năm…

Vẫn phải nhịn bốn năm nữa!

Thái Tử điện hạ Ngô Đồng thông minh nhất chững chạc nhất, nhìn chằm chằm tiểu thê tử chỉ có thể hôn không thể nhập vào người đang nằm

https://thuviensach.vn

trong ngực, con ngươi đều tái rồi…

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 68

Editor: huyetsacthiensu

Lại mở mắt lần nữa, mặt trời đã lặn về hướng Tây. A Đoàn mở nửa mắt thấy ánh mặt trời chiều tà xuyên qua khung cửa sổ, đờ đẫn vô thần, còn chưa tỉnh táo hoàn toàn. Lẩm bẩm bò từ trên giường dạy, ôm áo ngủ bằng gấm bắt đầu ngồi xuất thần, trong đầu là một mảnh mơ hồ, chỉ biết là ngủ cũng khôngtốt.

Luôn cảm thấy trong lúc ngủ có một cái gì đó rất nóng bên người, muốn tránh mà không tránh được, bản thân lăn ra chỗ khác nó lại có thể kéo mình trở về! Lặp lại rất nhiều lần thứ đó cuối cùng cũng rời đi, mình ở trong mơ cũng có thể thở ra một hơi.

Tầm mắt bị tối đi, trên mặt cũng truyền đến nhiệt độ ấm áp của tấm khăn. A Đoàn nhắm mắt để cho Ngô Đồng rửa mặt cho mình, sau đó mơ mơ màng màng hỏi “Thái Tử ca ca, huynh có cảm thấy lúc ngủ có cái gì đó rất nóng không?” Động tác trên mặt dừng lại sau đó nghe thấy âm thanh trấn định của Ngô Đồng “Có lẽ là nàng ngủ mơ, ta thấy nàng đổ mồ hôi, đã lệnh cho người mang lò sưởi ra ngoài.”

“Ừ.” A Đoàn ngây ngẩn gật đầu, sau đó lập tức phản ứng kịp “không đúng, lò sưởi sao có thể để gần như vậy?”

Động tác lau mặt lại khả nghi dừng lại lần nữa, Ngô Đồng hắng giọng một cái “Khụ, ta không thấy gì, có lẽ là nàng nằm mơ cũng không chừng.” Vừa nói vừa rời khỏi mặt A Đoàn, khom người cúi xuống chậu nước vắt

https://thuviensach.vn

khăn. Sau khi rửa mặt, A Đoàn cũng tỉnh táo lại một chút, cũng đồng ý với cách nói của Ngô Đồng, chắc là nằm mơ thôi.

Xoay người nhìn về phía Ngô Đồng, bộ quần áo mặc buổi sáng đã thay ra, bầy giờ mặc trên người là một chiếc áo dài màu đen, A Đoàn biết bộ quần áo này, lúc Thái Tử ca ca luyện công thường mặc bộ này. Miệng nói vẻ không vui, mềm mềm lên án "Muội để huynh nghỉ ngơi, sao huynh dỗ ta ngủ rồi lại điluyện võ?"

không đi phát tiết chả lẽ phải đi tắm nước lạnh?

không vắt khăn nữa mà ném về trong chậu, xoay người, vẻ mặt nghiêm túc nhìn A Đoàn.

"Nếu nàng không ngồi dậy, sẽ không kịp sửa soạn đi tham gia yến tiệc Trung Thu."

Lúc này A Đoàn mới giật mình, hôm nay có tiệc Trung Thu! Chắc là do hôm nay Vệ Trường Hận trở về, Hoàng Thượng hạ lệnh, tất cả các quan từ tứ phẩm trở lên, các đại thần đều đưa theo người nhà vào cung tham gia tiệc rượu, cũng coi như là làm lễ tẩy trần cho Vệ Trường Hận. Hất chăn lên xuống giường xỏ giầy, sau đó…

Quần áo làm thế nào bây giờ!

Lúc đó bị kép lên giường, giầy chắc là trong lúc vô tình đạp rơi, còn quần áo thì sao? Nhăn nhăn nhúm nhúm, không thể gặp người, dùng sức kéo mấy góc áo cũng không được. Xong đời, phủ tướng quân này lớn như vậy nhưng không thấy một nha hoàn nào, hôm nay cũng là lần đầu tiên Thái Tử ca ca đến, kiếm đâu ra người đến thay quần áo?

Chỉ có thể để gã sai vặt ra ngoài mua, nếu phái người về nhà lấy, mẫu thân nhất định sẽ lo lắng gần chết.

https://thuviensach.vn

Kéo quần áo bị tay giữ chặt, ngẩng đầu nghi ngờ nhìn lại, Ngô Đồng cũng không giải thích chỉ nắm tay A Đoàn đi ra ngoài, A Đoàn vốn định hỏi ra khỏi miệng, nhưng mà ngẩng đầu nhìn thân hình Ngô Đồng hơi gầy yếu, phía sau lưng lại thẳng tắp, tự nhiên lại yên bình. Cảnh tượng này lại trùng khớp kỳ lạ với cảnh tượng khi còn bé.

Khi đó mình cũng với An Dương rất thích trốn các nô tài, lúc các nô tài không tìm được, sẽ đi tìm Thái Tử ca ca. Thái Tử ca ca luôn có thể tìm thấy mình rất nhanh, sau đó giống như bây giờ dắt mình về Đông Cung. Điều duy nhất không giống là Thái Tử ca ca đã cao lên, mình cũng trưởng thanh rồi, hai bóng người kéo dài rất nhiều.

đi theo Ngô Đồng qua hành lang gấp khúc, A Đoàn đột nhiên nghĩ đến gian phòng mình ở khi còn bé ở Đông Cung, thần kỳ như vậy, kỳ lạ như vậy khiến người ta vui vẻ, ngay cả An Dương cũng ghen tị vì căn phòng này. Còn lần này thì sao, có phải lần này cũng sẽ có điều ngạc nhiên không? rõ ràng biết Thái Tử ca ca cũng là lần đầu tiên đến đây, nhưng mà vẫn không khống chế được chờ mong cùng nhảy nhót.

Ai bảo hắn luôn có thể mang đến những ngạc nhiên chứ!

Hai người cũng đi không bao lâu, cuối cùng đứng trước một căn phòng, Ngô Đồng nhẹ nhàng đẩy cửa phòng đã mở ra. A Đoàn nhìn vào thăm dò, mím mím môi. Được rồi, đây cũng có thể nhìn ra được là khuê phòng của một tiểu thư, cũng nhìn ra được sắp xếp rất tinh xảo. Nhưng mà, xinh đẹp nữa cũng không thể che giấu được đây là một căn phòng bình thường.

không giống với căn phòng trước kia…

Miệng đang vểnh lên đột nhiên bị người dùng ngón tay chọc chọc, A Đoàn ngẩng đầu, động tác của Ngô Đồng không dừng, vẫn dắt tay A Đoàn đi vào trong, vừa nhìn vừa nói không chớp mắt “Phòng của nàng ta sẽ tự

https://thuviensach.vn

mình động tay, sẽ không sẽ người khác nhúng tay vào, lần sau, lần sau nhất định có ngạc nhiên.” A Đoàn còn chưa kịp hỏi Ngô Đồng vì sao biết suy nghĩ trong lòng mình miệng đã không tự chủ mở to ra.

Cười giống như một cô nương ngốc.

Ngô Đồng hơi nhướn mày, dung nhan anh tuấn vẫn lạnh lùng như trước, chỉ là trong mắt tràn đầy ý cười.

đi tới mở tủ quần áo bên cạnh ra, A Đoàn nhìn vào, bên trong đầy các loại màu sắc quần áo, ngón tay Ngô Đồng sờ nhẹ vào bên trên mặt quần áo, giống như đang nghĩ xem sẽ lấy bộ nào, vừa chọn vừa giải thích “Đây là những bộ quần áo buổi chiều vừa sai người đi ra ngoài mua, không kịp để cho người may, mặc vào lúc khẩn cấp này là được.

Lời này có nghĩa là mặc một lần rồi có thể vứt đi.

A Đoàn không để ý quần áo không có nghĩa là A Đoàn cũng không biết bây giờ trong kinh đang thịnh hành kiểu quần áo nào hoặc cái nào đang nổi danh nhất phường may. Cả một tủ tràn đầy quần áo, A Đoàn tiện tay cầm lấy một bộ màu xanh thêu Mộc Cận Hoa (hoa râm bụt), kiểu dáng với kỹ thuật thêu này, rõ ràng chính là được xuất ra từ trong phường may tốt nhất trong kinh.

Vừa định nói còn có thể mặc kết quả vừa ngẩng đầu thì nhìn thấy Ngô Đồng cau mày, vẻ mặt ghét bỏ.

Được rồi, không được phô trương lãng phí, trong lòng A Đoàn vẫn không ngừng lặp lại sáu chữ này.

Nhưng mà, vì sao lại thấy rất vui vẻ chứ.

Cuối cùng Ngô Đồng nhíu mày chọn một bộ đưa cho A Đoàn “Cái này còn tạm chấp nhận được.” Bộ dáng còn chưa hài lòng lắm. A Đoàn

https://thuviensach.vn

nhận lấy mở ra, quần áo rất đẹp, nhưng cuối cùng cũng không nóinhưng lời này ra khỏi miệng. Sau đó ôm quần áo bình tĩnh nhìn Ngô Đồng vẫn không có bất kỳ động tác gì.

Ngô Đồng nhướn mày "Làm sao vậy? Muốn ta thay giúp nàng sao?"

Còn chưa nói xong đã nghiêm trang tiến lên muốn giúp A Đoàn thay quần áo. A Đoàn vội lui về sau vài bước, ôm quần áo trước ngực phòng bị trừng Ngô Đồng, nói không chút do dự "đi ra ngoài!"

Tay Ngô Đồng đang đưa về phía A Đoàn dừng lại giữa không trung, một lúc sau mới thu tay lại, bình tĩnh nhìn A Đoàn, lại có chút ủy khuất nói "Lúc trước ta còn tắm rửa cho nàng cơ mà, sao bây giờ chỉ thay quần áo cũng không được nữa rồi?"

trên người nàng còn có chỗ nào ta chưa nhìn chưa sờ chứ!

Lại còn nghiêm túc nói ra những lời nói hạ lưu này! A Đoàn vừa xấu hổ vừa tức giận, ngón tay run run chỉ cửa phòng "đi ra ngoài!"

Được rồi, cô nương ngốc lúc này lạ không ngốc, khuôn mặt nhỏ nhắn kiên định, hôm nay không có đậu hũ để ăn rồi. Ngô Đồng bất đắc dĩ lắc đầu, có chút đáng tiếc nhìn A Đoàn, giống như đang nói nàng thật sự không cần ta giúp thay quần áo? Chờ A Đoàn tức giận đến mức toàn thân phát run, mới xoay người thanh thản rời đi.

"Tên vô lại này!"

A Đoàn nắm nắm đấm trắng nhỏ tức giận bất bình hướng về tủ quần áo vô tội bên cạnh. Đứng tại chỗ mắng một hồi lâ đột nhiên hồi hồi, nhanh chóng cởi quần áo trên người ra, lại nhanh chóng mặc quần áo mới vào, tốc độ rất nhanh, nút thắt còn chưa thắt xong đã nghe được tiếng mở cửa.

"A Đoàn, ta vào đây."

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa đi vào, tiếng nói vừa dứt người đã đứng ở trước mặt A Đoàn. A Đoàn thắt xong nút thắt cuối cùng mới xoay người, nhìn chằm chằm Ngô Đồng. Quả nhiên, trong mắt chợt lóe dự đáng tiếc là sao đây! thật là không biết vì sao đi quân doanh một chuyến lại có sự thay đổi lớn như vậy, mong Tam ca đừng có biến thành như vậy!

Trắng mắt liếc Ngô Đồng một cái, dũng cảm ưỡn ngực qua bên người Ngô Đồng. Ngô Đồng bật cười, bộ dáng không muốn cúi đầu trước thế lực gian ác như này là sao? Bản thân đã biến thành thế lực gian ác rồi sao? Đưa tay giữ chặt cánh tay A Đoàn, lấy từ trong ngực ra một chiếc khăn lụa màu xanh nhạt, khom người quàng lên cổ A Đoàn.

A Đoàn không được tự nhiên động động cổ, bởi vì đeo ngọc bội, A Đoàn chưa từng đeo những thứ khác trên cổ.

Lần đầu tiên quàng khăn lục như thế này, luôn cảm thấy hơi không quen.

Đến rất gần, A Đoàn thậm chí có thể cảm giác được hô hấp ôn nhuận của Ngô Đồng phun trên cố mình, ngứa, trên mặt lặng lẽ nhiễm một vệt phấn hồng, động đậy càng mạnh. Ngô Đồng đưa tay đè bả vai A Đoàn "Đừng nhúc nhích." Buộc chặt, sau khi xác định chỗ cần che đều đã được che mới đứng dậy.

Trong lòng thở phào nhẹ nhõm, trên mặt không thể hiện cái gì, bóp bóp khuôn mặt nhỏ nhắn của A Đoàn, âm thanh dịu dàng.

"Hai hôm nay mặc dù không mưa nhưng trời đúng là càng ngày càng lạnh, quàng vào không được cởi xuống."

A Đoàn lại động đậy cổ, có chút khác thường, còn đang trong phạm vi có thể chịu đựng được, bèn gật đầu, sau đó nghiêng đầu nhìn ra phía ngoài, đã không còn nhìn thấy mặt trời, sắc trời cũng giống như bị bịt kín một lớp

https://thuviensach.vn

vải đen, vội vàng nói “Muội nên trở về, trở về còn phải tắm rửa chuẩn bị, nếu không sẽkhông kịp.”

Thời gian cũng không sai biệt lắm, Ngô Đồng cũng muốn chuẩn bị, gật đầu, chuẩn bị xe ngựa đưa A Đoàn ra cửa.

Giống như lúc đến, lúc đi vẫn đi cửa hông, A Đoàn cầm tay Ngô Đồng để lên xe, vừa muốn chui vào thùng xe lại đột nhiên xoay người bình tĩnh nhìn Ngô Đồng. Ngô Đồng còn tưởng A Đoàn không nỡ xa mình, khuôn mặt dưới mặt nạ dịu dàng đi rất nhiều, vỗ vỗ khuôn mặt khỏ nhắn của A Đoàn trêu đùa “không nỡ như vậy à? Đợi lát nữa là có thể gặp rồi, mau trở về đi thôi.”

A Đoàn lắc đầu sau đó nhìn Ngô Đồng hỏi nghiêm túc “Thái Tử ca ca, huynh thật sự không cần tịnh tâm hoàn sao?”

Ngô Đồng cắn răng, hung hăng bóp mặt bánh bao của A Đoàn.

“Nếu ta cần cái thứ đồ kia thì sáng nay nàng đã đi gặp Phật rồi!”

Sau khi A Đoàn về đến nhà quả nhiên bị Trần thị dạy dỗ một phen, cho rằng A Đoàn với An Dương điên cuồng chơi ở ngoài cả ngày không biết về nhà, cũng không nhớ buổi tối phải vào cung. A Đoàn đáp lại vài câu rồi chạy về sân của mình, chỉ nói là đi chuẩn bị. Để lại Trần thị ở tại chỗ dậm chân, lại không thể không phân phó Cẩm Tú đưa đồ tối nay phải mang theo đưa qua chỗ A Đoàn.

Trở lại sân của mình Bán Đông đã sớm chuẩn bị xong, lôi kéo A Đoàn đi ra sau tắm rửa. Thời gian khẩn cấp, A Đoàn không kịp nói chuyện cùng Giang Vạn Lí đang chờ trong phòng, chắc hẳn cũng đã biết Thái Tử ca ca đã trở lại. Chỉ gật gật đầu với Giang Vạn Lí, đi theo Bán Đông ra phía sau.

Giang Vạn Lí đương nhiên biết Thái Tử đã trở lại, còn biết người hôm nay tiểu thư ở bên không phải là An Dương công chúa. một bụng ý muốn

https://thuviensach.vn

trêu chọc chờ A Đoàn trở về để cười nhạo nàng. Kiên nhẫn chờ nửa khắc, A Đoàn vừa đi ra Giang Vạn Lí đã có thâm ý khác lên tiếng "Sinh nhật hôm nay tiểu thư có vui vẻ không?"

A Đoàn mặc lớp áo lót đi ra, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rực. Nghe được lời của Giang Vạn Lí A Đoàn còn chưa trả lời, Bán Đông lại nghi ngờ hơi hơi kéo cổ áo của A Đoàn chỉ chỉ vào mấy nốt đỏ hỏi Giang Vạn Lí "Giang công công, ngươi hiểu chút về dược lý, ngươi nhìn xem tiểu thư bị làm soa vậy?"

Giang Vạn Lí tùy ý nhìn vào, sau đó mắt trừng lớn!

Bán Đông còn chưa phát hiện ra, chỉ là nghi ngờ tiếp tục mở miệng "Lúc đầu ta cũng tưởng rằng tại tiểu thư mẫn cảm, nhưng mà trừ chỗ này ra những chố khác cũng không có, cũng không đau không ngứa, Giang công công ngươi có biết vì sao không?" A Đoàn cũng không rõ đây là bị làm sao, cũng không đau không ngứa, không giống bị sâu bọ cắn.

Vẫn không soi gương, nếu không phải lúc tắm rửa bị Bán Đông phát hiện thì bản thân cũng không phát hiện ra.

Cả người Giang Vạn Lí đều run lên, gắt gao nhìn chằm chằm vết bầm tím trên cổ A Đoàn.

Tiểu thư vẫn còn nhỏ như vậy, sao Gia lại có thể xuống tay được!

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 69

Trần thị đợi lâu như vậy thấy hơi sốt ruột, kết quả là mới nhìn thấy A Đoàn từ trong tuyết đi ra, sốt ruột gì đó đều không có.

một thân y phục màu xanh, áo choàng và nón được làm từ lông hồ ly trắng, trang sức trên đầu khôngphải trâm ngọc hay trâm vàng, mà là trân châu hồng nhạt Trần thị vừa phái người đưa tới, là chân trâu từ biển chuyển về Nam Dương. Mỗi cái đều phong phú, lại cùng một kích cỡ hiếm có.

Bán Đông cũng khéo tay, hôm nay y phục của A Đoàn cũng không có kiểu chải đầu rườm rà tinh xảo, mà chỉ nhẹ vấn lên rồi đem trân châu cố định, trừ cái đó ra chỉ còn một đôi khuyên tai bạch ngọc, nhìn rất đẹp, mà da A Đoàn lại trắng như tuyết, đôi khuyên tai bạch ngọc nếu không nhìn kĩ thì sẽ tưởng như không có.

Ai nói mình không nuôi con gái tốt? Kéo tay A Đoàn giúp nàng sửa lại mấy nếp nhăn trên quần áo, tay dừng lại ở lông hồ ly trắng đang quàng trên cổ "Quen rồi sao?" A Đoàn sợ lạnh mùa đông cũng khôngcó thói quen che khuất cổ áo nên Trần thị mới hỏi cái này. Con gái mẫn cảm với lông hồ ly, chỉ sợ nàng không quen.

Ngộ nhỡ tại bữa tiệc trong cung thỉnh thoảng kéo cổ áo cũng là thất lễ.

Mắt A Đoàn mở to, như làn nước trong veo có gió thổi, nổi lên một tầng hơi nước, cần cổ trắng nõn rụt xuống cọ cọ vào lớp lông mềm mại, đáng yêu lại dí dỏm "Quen rồi ạ, mẫu thân người không cần lo lắng." Lúc này Trần thị mới yên tâm, bắt đầu dặn dò như thường lệ.

https://thuviensach.vn

A Đoàn ngoan ngoãn đứng bên gật đầu nghe lời, nhìn như đang chăm chú lắng nghe nhưng thực ra suy nghĩ đã chạy đi đâu mất.

Vành tai trắng nõn đã lặng lẽ hiện lên sắc đỏ.

Tuy Giang Vạn Lí đã cực lực giấu diếm nhưng A Đoàn cũng không thể không thể kinh ngạc cùng mộtchút tức giận. Mặc dù còn chưa hiểu rõ ý nhưng cũng đoán được là tình huống gì. Ai bảo lúc trước khi ở cạnh Hoàng hậu nương nương, lúc các phi tử kia đến thỉnh an,người nào trên cổ có dấu vết này sẽ đắc ý một lúc lâu với mọi người.

Những người khác cũng sẽ hâm mộ nhìn người nọ.

Hoàng hậu cũng không giải thích cái này cho mình và An Dương, hai người lại hiếu kì, cũng chỉ biết là lúc trời tối Hoàng thượng ngủ ở tẩm điện của nàng ta.

Lúc ấy còn trẻ, nghĩ mãi không ra nên bỏ qua, ngược lại bây giờ biết rất rõ là cái gì rồi.

Khẽ cắn môi, xấu hổ đến cực điểm.

Tất nhiên là vết tích của gian tình giữa ta và ngươi để lại rồi...

Trần thị lấy áo choàng to choàng vào cho A Đoàn, đêm nay gió lớn, yến hội lại được tổ chức trên lưng chừng núi, A Đoàn lại sợ lạnh từ nhỏ, tất nhiên phải chuẩn bị cho tốt. Ai dè mới cúi đầu thì nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của khuê nữ nhà mình đỏ rực, hai má màu hồng, đưa tay chạm vào thấy rất nóng.

"Nóng?"

Vừa nói vừa cởi áo choàng to xuống, gọi nha hoàn đổi một cái khác mỏng hơn.

https://thuviensach.vn

A Đoàn hoàn hồn, nhanh chóng đưa tay lên mặt vỗ vỗ, không dám nhìn Trần thị, thấp giọng trả lời "Hơi nóng..."

Cũng may Trần thị không phát hiện ra A Đoàn có gì khác thường, chỉ trách mình sơ ý. Phân phó nha hoàn của A Đoàn cho nàng thay đổi trang phục phù hợp, lại cầm áo choàng khoác lên, một thân mấy tầng quần áo. A Đoàn sợ lạnh, nhưng cũng không phải rất sợ. Thò tay nhéo nhẹ vào chóp mũi A Đoàn, thân mật nói.

"Nha đầu lười biếng này, nóng cũng không biết nói một tiếng, mặt con có thể luộc được trứng gà rồi đó!"

A Đoàn ngây ngô cười, vẫn không dám nhìn Trần thị, ánh mắt nhìn lung tung. Đều là tại tên Thái tử ca ca hỗn đản kia làm hại! Vừa nghĩ tới dấu vết trên cổ thì cảm thấy vừa xấu hổ giận dữ, vừa oán trách, trên mặt càng nóng hơn. Càng không dám nhìn mẫu thân nhà mình, giả bộ không kiên nhẫn quay người đi tránh ánh mắt của Trần thị.

Trần thị vừa muốn cười mắng, lại nghe được tiếng A Đoàn "Nhị tỷ tỷ."

Vừa nói vừa khom người làm lễ.

Hứa Tâm Dao từ chỗ gấp khúc hành lang đã nghe thấy tiếng A Đoàn, bước chân nhanh hơn, khom người thỉnh an Trần thị "Đại bá mẫu tốt." Thấy Trần thị gật đầu mới làm bán lễ với A Đoàn "Tam muội muội tốt." Vẫn trong trẻo nhưng lạnh lùng như thường ngày, khóe miệng khẽ cười, không xa cũng không gần.

A Đoàn nâng mắt nhìn, y phục của Hứa Tâm Dao hôm nay không có gì đặc biệt, cùng ngày thường cũng không khác nhau là mấy. Y phục đơn giản, đơn giản nhưng lại không mất đi sự xinh đẹp, Hứa Tâm Dao đã trưởng thành, dung mạo xuất sắc, tươi đẹp động lòng người, khí chất trong trẻo lạnh lùng, khôngcần y phục cầu kì càng có khí chất tiên tử.

https://thuviensach.vn

Hứa Tâm Dao bây giờ cùng trước kia không có gì khác nhau, đây là tổng kết của A Đoàn kể từ khi gặp lại nàng.

Nàng thoạt nhìn đã khôi phục lại như trước. Hai đầu lông mày như trước có chút buồn, nhưng lại khôngrõ ràng như lần trước, cũng không vội vàng xao động như khi đó. sự việc của Hứa Tĩnh Ngữ đối với nữ nhân chưa gả ở Quốc công phủ có chút ảnh hưởng, không đúng, chỉ ảnh hưởng đến mình Hứa Tâm Dao, A Đoàn không giống như những người này.

Cái này cũng đúng với ý của Hứa Tâm Dao, cuối cùng cũng có chút thời gian để nghỉ ngơi.

Có thể kéo dài ngày nào hay ngày đó, đợi sự việc của Hứa Tĩnh Ngữ lắng đi cũng phải cần nửa năm, trước hết để mình thảnh thơi một thời gian sau đó sẽ tính kế sau. Cười nói với Trần thị vài câu, ánh mắt khẽ đưa về phía A Đoàn đang im lặng nhìn mình, đồng tử đen nhánh không nhìn ra bất kì cảm xúc gì.

Nở nụ cười thản nhiên, cũng giống như mình, không gần không xa.

Cười với A Đoàn một cái, sau đó nhanh chóng nghiêng đầu nhìn về nơi khác.

Đến cùng vẫn oán giận nhưng cũ, tuy nhiên, trước đây là mình không đúng.

Hai tiểu thư đều đã chuẩn bị xong, có người thông báo các lão gia cùng các thiếu gia đã lên ngựa, Trần thị cũng không trì hoãn nữa, mỗi bên kéo một người đi về phía cửa. Trước cửa ra vào có ba chiếc kiệu, A Đoàn cùng Hứa Tâm Dao đưa Trần thị lên kiệu sau đó mới đi về phía kiệu của mình, không ai nhìn ai.

Chưa nói đến thất vọng hay lạnh tâm, A Đoàn đã quyết định việc gì thì chắc chắn sẽ không hối hận, chỉ là có chút bất đắc dĩ, xoay người bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Ba người ổn định chỗ ngồi trong kiệu, kiệu phu dùng sức nâng kiệu lên đi về phía trước, A Đoàn đưa tay vén rèm lên nhìn cảnh bên ngoài. Hôm nay là Trung thu, bên ngoài đâu đâu cũng giăng đèn kết hoa, trên đường đi đều thấy nhà nào cũng treo đèn lồng to màu đỏ ở cửa lớn. Nơi này đều là nơi ở của quan viên nên không có dân chúng ồn ào.

Đầu phố bên kia đang tổ chức chợ đèn hoa nên náo nhiệt dị thường, khắp nơi chỉ nhìn thấy đầu người di chuyển qua lại. Thương nhân reo bán hàng ầm ĩ, cách một đầu phố A Đoàn cũng có thể nghe thấy rõràng. Hôm nay là Trung thu nên đêm nay không cấm bán hàng ban đêm, vì vậy thương nhân đều mang hàng đủ để bán đến tận sáng mai. A, so với tham gia yến hội, A Đoàn muốn đi chợ đèn hoa nhiều hơn.

Lát nữa phải làm nũng với Đại ca để hắn mang mình đi chơi, chỉ là lúc từ trong cung đi ra nhất định đãmuộn, không biết mẫu thân có đồng ý hay không.

trên đường đi A Đoàn luôn suy nghĩ nên nói như thế nào để Trần thị đồng ý cho mình ra ngoài chơi nên không để ý đến thời gian, lúc hoàn hồn đã thấy kiệu đang đi về phía cửa cung cực lớn màu đỏ son. Vội vàng buông rèm xuống, cúi đầu chỉnh sửa y phục của mình, xác định không có gì bất ổn mới ngồi thẳng người.

một lát sau đã nghe được giọng nói bén nhọn chỉ có thái giám mới có.

"Ngừng kiệu, tất cả mọi người đi bộ lên đài ngắm trăng."

Thái giám vừa dứt lời, cung nữ đã sớm chuẩn bị tốt khom người vén màn kiệu nghênh đón các vị chủ tử đang ngồi bên trong. A Đoàn nhìn thấy một cung nữ mặt tròn rất quen đang đứng khom lưng ngoài kiệu, đang muốn quay đầu tìm Trần thị thì cung nữ kia đã cúi đầu nói "Hứa tiểu thư, An Dương công chúa nói lát nữa sẽ cùng ngài ngồi chung, sẽ đến tìm ngài."

https://thuviensach.vn

A Đoàn cũng không cảm thấy bất ngờ, chỉ cười nói "Được rồi, ngươi lui xuống đi."

Sau đó nhìn qua chiều cao của lầu trước mắt, chỉ có thể nhìn thấy trăng rằm lúc ẩn lúc hiện và một chút ngói đỏ của lầu. Mặc dù đã tham gia yến hội Trung thu nhiều lần nhưng chưa từng đi qua nơi này, toàn là đi theo Hoàng hậu nương nương cùng An Dương đi đường khác, không cần phải trèo lên thang đá.

Hai bên thang đá đều được treo những đèn lồng đỏ xinh xắn. Mặc dù hôm nay ánh trăng không quá sáng nhưng cũng đủ để chiếu sáng con đường phía trước. Chỉ có chút ánh đỏ đơn điệu nên không được đẹp. Đột nhiên nghĩ đến chợ đèn hoa náo nhiệt, nếu như ở đây cũng treo nhiều đèn màu như thế, chắc chắn sẽ rất đẹp mắt.

Trần thị đang cùng các phu nhân khác nói chuyện, thấy A Đoàn kinh ngạc nhìn thang đá đến ngẩn người thì đành quay sang cười thứ lỗi với người bên cạnh sau đó đi đến bên người A Đoàn, kéo tay nàng nói "Đứng ngẩn người ở đây làm gì, chúng ta nên đi thôi, Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương sắp đến rồi."

Vừa nói vừa không quên kéo áo choàng của A Đoàn lại.

A Đoàn kéo cánh tay Trần thị làm nũng "Nhiều người như vậy, con lại lười đi tìm mẫu thân nên mới đứng đây chờ người nha, dù sao người nhất định sẽ tới tìm con mà ~ " cằm cọ nhẹ trên bả vai Trần thị, mắt to cười thành hình trăng lưỡi liềm, nhìn rất đáng yêu. Trần thị vừa bực mình vừa buồn cười, thật sựrất thích lúc A Đoàn làm nũng với mình.

Sao có thể không nói con gái là áo bông nhỏ tri kỉ của mẹ đây?

"Con nha, thật là lười!" một tay điểm nhẹ lên chóp mũi A Đoàn, tay kia cầm tay A Đoàn không buông.

https://thuviensach.vn

Lúc Hứa Tâm Dao tìm thấy hai mẹ con thì chứng kiến hai người đang thân mật nói chuyện, cảnh đó có một sự hài hòa mà không ai có thể xen vào được. Môi hơi mấp máy, cúi đầu không để người khác nhìn thấy hâm mộ trong mắt mình. một lúc lâu sau, sau khi đã khôi phục lại tâm tình mới cười nhạt đi qua "Đại bá mẫu, Tam muội muội."

Thấy hai người khác đi qua mới nói tiếp "Chúng ta nên lên thôi." Vừa nói vừa ra hiệu về phía thang đá.

Trần thị nghe vậy thì quay lại nhìn. đã có không ít người lên rồi, cũng đến chính giữa rồi. Cũng không trì hoãn nữa, một tay dắt A Đoàn, một tay dắt Hứa Tâm Dao, cất bước lên bậc thang.

Đài ngắm trăng ở giữa núi A Đoàn đã sớm biết. Có chút mệt nhìn lên, quả nhiên giống với mấy lần trước. Khí chất hoàng gia cùng phú quý vô cùng tinh tế, tráng lệ. Tất cả mọi người đều có vị trí xung quanh đài, tạo thành một vòng tròn.

hiện tại Hoàng thượng chưa tới, ở giữa đài đã có ca vũ giúp mọi người tiêu khiển.

Ba người theo cung nữ dẫn đường đi đến chỗ ngồi, A Đoàn ngồi còn chưa nóng chỗ, trà cùng điểm tâm lót bụng Trần thị đưa qua chưa kịp đụng vào đã có người tới, thỉnh an với A Đoàn xong mới nói "Mời tiểu thư theo nô tài, Công chúa đang chờ ngài."

A Đoàn nâng tầm mắt lên, thấy An Dương đang ngồi vị trí chủ vị vẫy tay với mình.

Cười với nàng một cái, sau đó nhìn về phía Trần thị, còn chưa kịp nói gì Trần thị đã phất phất tay nói"Mau đi đi."

Cũng không nhìn A Đoàn, chỉ nhìn chằm chằm vào vũ nữ. A Đoàn đã trở về nhà, chút chuyện này Trần thị sẽ không ghen tị.

https://thuviensach.vn

"Muội đi đây Nhị tỷ." Vừa đứng dậy vừa nói một tiếng với Hứa Tâm Dao, Hứa Tâm Dao gật đầu cười nhạt.

Còn chưa đi đến nơi thì An Dương mặc cung trang màu hồng đã nôn nóng chạy tới đón, kéo tay A Đoàn đi nhanh đến chỗ ngồi, đợi cung nữ bên cạnh rời đi lập tức phàn nàn "Mẫu hậu cũng thật là! Người biết rõ hôm nay sinh nhật ngươi ta bận như thế nào còn triệu ta đến!"

"Ta còn tưởng có việc gì gấp, hóa ra là thảo luận xem tối nay mặc cái gì!"

Khuôn mặt nhỏ được trang điểm tinh xảo tràn đầy tức giận, mẫu hậu hôm nay thật sự hơi quá đáng! "Ngươi nói nàng có phải rất quá đáng hay không? một bộ y phục thôi mà, còn nữa yến hội trong mộtnăm không biết tổ chức đến bao nhiêu lần, chỉ có chuts việc mà gọi ta đến! Có người mẫu hậu như vậy sao?"

không gọi ngươi về thì sao Thái tử ca ca về được?

Lời này tất nhiên A Đoàn sẽ không nói ra. không phải không tin tưởng An Dương, An Dương là người tốt, chỉ là không giữ kín được chuyện này, hơn nữa tính cũng dễ xúc động. Nếu để cho nàng biết Vệ Trường Hận chính là Thái tử ca ca, không chừng tí nữa nàng sẽ chạy đến trước mặt người ta giật mặt nạ xuống mất. Hoàng hậu không nói, A Đoàn đương nhiên cũng sẽ không nói.

Chỉ cười cười đưa rượu trái cây đưa cho An Dương "Uống chút nước thấm giọng đi, nãy giờ ngươi nóikhông ngừng nghỉ nha." An Dương không nhận lấy, A Đoàn cũng không ép, trực tiếp để xuống bàn.

"Hoàng hậu nương nương tất nhiên có đạo lí của nàng."

An Dương không phục, A Đoàn cũng không thể để nàng nói mẫu hậu nàng như vậy, tuy những lời này không có ảnh hưởng gì. nói thẳng "Hôm

https://thuviensach.vn

nay tình hình bên ngoài ngươi cũng thấy đấy, nhiều người như vậy, toàn bộ đều là đi đón Vệ tướng quân đấy. Nhiều người nên rất dễ xảy ra sự cố, Hoàng hậu nương nương cũng là lo lắng cho an toàn của người. Hơn nữa mẫu thân cũng sẽ lập tức gọi ta về nhà, cũng vì lo lắng cho ta."

Thuận tiện đem trách nhiệm đổ lên trên người Vệ Trường Hận, dù sao cũng chính là tại hắn nên mới có chuyện này!

An Dương cũng biết A Đoàn nói đúng, nhưng trong lòng lại bất mãn, liếc A Đoàn một cái, chỉ biết nói tốt cho mẫu hậu! Thò tay cầm chén dạ quang xinh xắn trên bàn, rót đầy rồi nhanh chóng uống cạn. A Đoàn cũng không ngăn cản, dù sao cũng chỉ là rượu trái cây, tửu lượng của An Dương cũng không kém. Để nàng uống mấy chén sau đó mới đưa khăn gấm cho nàng lau miệng.

Cười chịu thua.

"Được rồi, ta biết ngươi vì sinh nhật của ta nên mới tức giận, đừng tức giận nữa, chúng ta có rất nhiều thời gian để chơi mà. Sinh nhật hay không không quan trọng, sinh nhật cũng như những ngày thường thôi mà."

"Ngươi quan tâm ta như thế, ta thấy rất vui nha ~ "

Cho tới bây giờ, chỉ cần A Đoàn chịu thua thì tất nhiên An Dương sẽ mượn cái bậc thang này để đixuống, hôm nay cũng như vậy, huống chi việc này cũng không phải do A Đoàn. Lầm bầm một hồi, sau đó có chút tò mò nhìn xung quanh, nghi hoặc hỏi "Í, sao Vệ tướng quân còn chưa tới? Phụ hoàng cùng mẫu hậu sắp tới rồi."

A Đoàn không khống chế được lại đỏ mặt, ngón tay để lên cổ mình.

nhỏ giọng đáp lại An Dương "không biết, chắc một lát nữa là đến."

https://thuviensach.vn

"Ngươi nói cái gì, ta không nghe thấy." An Dương quay đầu lại. Sau đó ánh mắt chăm chú nheo lại, càng ngày càng ghé sát vào A Đoàn, thấp giọng hỏi "Ngươi nói thật cho ta biết, có phải ngươi thích người này rồi không??" Vừa nói vừa nghiến răng nghiến lợi, chỉ cần A Đoàn dám nói có nhất định sẽ cho người nọ sống không bằng chết!

A Đoàn mở lớn mắt, mặt càng đỏ hơn "Làm sao có thể như thế được, ngươi làm sao lại nghĩ đến chuyện đó?"

"Ngươi chớ gạt ta!" An Dương thấp giọng phản bác.

"Ngươi nhìn ngươi bây giờ đi, mắt long lanh như hồ nước, má ửng hồng như hoa đào còn chối, giống các phi tử ngóng phụ hoàng sủng hạnh như đúc! Từ nhỏ đến lớn ta đã thấy nhiều rồi, tuyệt đối khôngcó nói sai!" Túm lấy cánh tay A Đoàn, hung ác nói "Là ai đã câu dẫn ngươi?"

Dám câu dẫn Thái tử phi tương lai, không muốn sống sao, dám động tâm với người của Thái tử!

Là ca của ngươi câu dẫn ta đấy, ngươi có thể làm gì sao?

A Đoàn bỏ tay An Dương ra, mắt chuyển về phía vũ nữ, kiên định phản bác "nói quá vô lí, ta cùng ngươi ngày nào cũng ở cùng một chỗ với nhau, không phải ở trường thì cũng ở nhà, ngay cả đi chơi cũng là đicùng ngươi, ai có thể câu dẫn ta? Ta có thể gặp ai? Cả ngày chỉ biết nghĩ ngợi lung tung."

Lời lẽ có căn cứ, An Dương cũng không biết phản bác lại như thế nào.

Thế nhưng lại nhìn chằm chằm vào vẻ mặt bình tĩnh của A Đoàn, An Dương càng cảm thấy quái dị hơn, càng chắc chắn rằng A Đoàn có việc gạt mình, chỉ là hiện tại chưa có chứng cứ thôi! Vừa hạ quyết tâm nhất định phải biết người nọ là ai, vừa thầm cầu nguyện ca ca nhà mình về nhanh, đừng ở bên ngoài nữa.

https://thuviensach.vn

Ca, nếu ngươi không nhanh trở lại thì nương tử cũng đã chạy theo người khác rồi!

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 70

An Dương không phát hiện ra sự khác thường của A Đoàn, ngược lại còn rất thật thà bắt đầu phân tích.

Mình thực sự muốn cuộc sống như vậy sao? thật sự có thể cười nhìn hắn có tam cung lục viện? thật sựcó thể giống như Hoàng hậu nương nương, cười tiễn Hoàng thượng đến chỗ phi tử khác sao? Nghĩ đến đây chút đau lòng vừa rồi như biến thành từng cơn đau nhức, giống như từng nhát đao chém vào lòng.

Sau đó không nói gì thêm. Mọi người đều không thể tưởng tượng nổi, tiểu tử này cũng lạnh lùng quá đi, Hoàng thượng hỏi thăm, không cười thì thôi vậy, nhưng ít nhất cũng phải phụ họa một câu chứ.

Tay A Đoàn chậm rãi xoa ngực, hắn rõ ràng không nhìn mình, vì sao tim lại đập nhanh như vậy, lại vui mừng như vậy...

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 71

Nhìn qua cứ nghĩ là một người rất tuân theo lễ nghi, nhưng mà lời nói ra gần như đắc tội hết cả đám người ở đây. Đặc biệt là vị quan đứng đầu kia, sắc mặt tái xanh. Nhưng mà Hoàng thượng cũng khôngnhề quở trách, thậm chí còn thích thú tự rót một li rượu, khóe miệng khẽ nhếch lên, bộ dạng chính là muốn xem trò vui.

Thái độ như vậy, những người khác muốn nói cũng không dám nói. Hoàng thượng rõ ràng là muốn thiên vị vị Vệ tướng quân này, bây giờ còn ai dám đứng ra làm người xấu? Vị quan kia cũng thật bản lĩnh, trong phút chốc khôi phục lại sắc mặt, miễn cưỡng cười nói "Nếu Vệ tướng quân đã có ý trung nhân vậy ta cũng không cần tốn nhiều tâm tư nữa." nói xong liền phất tay áo trở về chỗ ngồi.

Cuối cùng bị mất hết mặt mũi nên lời nói ra cũng có chút châm chọc.

A Đoàn cũng chẳng lo lắng hắn sẽ như thế nào, thân phận hắn cũng không phải chỉ là một Vệ tướng quân, nếu đổi lại người đứng đây hôm nay là Thái tử, thì ai dám quanh minh chính đại bức hôn chứ? Tuy nhìn qua hôm nay hắn có chút tùy tiện những mà Hoàng thượng cũng không ngăn cản thì hắn còn cố kỵ điều gì chứ, tự nhiên đi lo chuyện bao đồng.

A Đoàn chống cằm đang muốn nhìn thử xem các vị tiểu thư kia trông thế nào, đột nhiên lại vang lên một giọng nói có chút xa lạ của nam tử "Tuy có chút vô lễ, nhưng mà tất cả đều biết Vệ tướng quân ở biên cương mấy năm nay, lần này cũng là lần đầu hồi kinh. thật tò mò muốn biết rốt cuộc là vị tiểu thư nhà nào lại có mị lực lớn đến vậy?"

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu nhìn, là nhị hoàng tử, Ngô Tử Ngọc.

Nhị hoàng tử lớn hơn A Đoàn một tuổi, còn chưa tròn mười bốn, là con trai của Văn quý phi. Văn Phí phi là một mỹ nữ ai ai cũng biết, nhị hoàng tử kế thừa dung mạo của nàng, nam thân nữ tương (*). Lúc này hắn và A Đoàn đều tỏ ra bình thường, một tay chống cằm khẽ ngẩng đầu nhìn Vệ Trường Hận, tuy ngồi cách xa nhưng A Đoàn vẫn thấy rõ sự thích thú dạt dạo trông đôi mắt phượng ấy.

(*) nam thân nữ tương: là nam nhân có vẻ ngoài xinh đẹp như nữ nhân.

Ngoài ý muốn lại thấy bộ dạng của hắn như một đứa trẻ ngây thơ bất cần, mà lời hắn nói ra mọi người cũng thấy vô cùng bình thường.

Vị hoàng tử này tuy là con trai của quý phi nhưng tâm tư hắn lại không đặt ở quốc sự. Đối với hắn phu tử luôn đánh giá là một người thông minh nhưng tâm tư lại không có chí lớn, suốt ngày chỉ biết vui đùa. Cũng may đã có Thái tử điện hạ, hắn lại càng làm người ta thích hơn, vui đùa thì vui đùa nhưng chưa bao giờ gây náo loạn, Hoàng thượng cũng chỉ mắt nhắm mắt mở cho qua thôi.

Sở dĩ cảm thấy có chút không quen, A Đoàn cùng hắn ở trong cung cũng chỉ ngẫu nhiên gặp mặt rồi chào nhau thôi.

Nhưng chuyện hôm nay dường như là âm mưu, mặc kệ vừa rồi Vệ Trường Hận khước từ hay thừa nhận thật sự đang có ý với vị tiểu thư nào đó, tất cả đều phải khai báo ra. Nếu không nói thì đó là coi thường hoàng tử, còn nếu đáp qua loa tên một tiểu thư nào đó, như vậy mọi người đều sẽ nghĩ hắn khinh nhờn họ.

Những người ở đây cũng không thể nào ra mặt nói giúp Vệ Trường Hận, mới vừa rồi đã bị mất mặt như vậy, Hoàng thượng cũng còn ở đây bọn

https://thuviensach.vn

hắn không dám nói thêm gì. hiện tại Nhị hoàng tử đã lên tiếng, vậy đương nhiên phải ngồi xem chuyện vui.

Mà họ cũng muốn biết, rốt cuộc người trong lòng hắn là ai?

Lo lắng thì lo lắng nhưng A Đoàn cũng rất muốn biết Thái tử ca ca sẽ ứng phó chuyện này thế nào, cho nên bình tĩnh ngồi chờ câu trả lời của hắn, Ngô Đồng xoay người, liếc mắt đảo qua A Đoàn nhìn nàng giương mắt nhìn, trong lòng thầm buồn cười nhưng vẫn không thể hiện trên mặt. Chỉ thấy hắn hơi khom người nhìn Ngô Tử Ngọc, sau đó nói vài lời gì đó, Ngô Tử Ngọc kiền ngồi thẳng người, giống như khôngthể tin được, khiếp sợ nhìn Vệ Trường Hận?

Vậy rốt cuộc là vị nào? Trong lòng mọi người đều ngứa cả lên, A Đoàn cũng nhìn chăm chú vào Ngô Tử Ngọc.

Chờ hắn nói ra.

không ngờ mắt phượng xinh đẹp của Ngô Tử Ngọc vẫn mở lớn, cuối cùng nâng ly rượu khom người với Vệ Trường Hận “Là ta đường đột, mong Vệ tướng quân đừng để trong lòng.” nói xong đem ly rượu mộthơi uống cạn, Vệ Trường Hận gật gật đầu cũng đem ly rượu khác uống cạn, sau đó ngồi xuống.

Mọi người:……

Vậy rốt cuộc là ai?

Trong điện chỉ còn mỗi Ngô Tử Ngọc đứng, mọi người đều nhìn hắn chằm chằm, nhưng hắn lại khôngbề quan tâm, thậm chí lười biếng quét mắt nhìn một vòng sau đó ánh mắt dừng lại ở chỗ A Đoàn, đôi mắt sáng lên, cũng không ngồi xuống mà cầm bầu rượu tự rót một li, từ đằng xa nâng ly với A Đoàn.

https://thuviensach.vn

“Hôm nay là sinh thần của Tam tiểu thư mà lại không có lễ vật gì để tặng chỉ có một ly rượu bạc này, mong tiểu thư không chê.”

Lần này tất cả mọi người đều tập trung nhìn về phía A Đoàn, A Đoàn nghe vậy cũng đứng lên giơ li rượu của mình, tự nhiên hào phóng “Làm sao chê được, được Nhị hoàng tử nhớ đến sinh thần A Đoàn đãcảm thấy vô cùng vinh hạnh.” Nàng học theo động tác của Ngô Tử Ngọc, ngửa đầu uống hết li rượu.

Còn dốc ngược li rượu tỏ ý đã cạn.

không chút dè dặt hay thẹn thùng hay Ngô Tử Ngọc đã nghĩ.

Hoàng Thượng lên tiếng đầu tiên "Tốt!" Lại ghét bỏ nhìn Ngô Tử Ngọc "Tiểu cô nương người ta đã cạn li trước, người còn ngây ngốc ở đó làm gì, người chúc rượu người ta như vậy à?”

Ngô Tử Ngọc thờ thẫn, cuối cùng bật cười lắc đầu thấp giọng tự nói "Xong rồi…" Cũng không nói thêm gì nữa, ngửa đầu cũng đem rượu trong li uống cạn. A Đoàn thấy hắn uống xong liền ngồi xuống, rõràng không muốn nói thêm gì nữa.

Tuy rằng không có ác ý, nhưng hắn muốn dùng mình để dời đi sự chú ý sao? A Đoàn một chút cũng không muốn phụng hồi.

A Đoàn ngồi xuống cũng không nhìn Ngô Tử Ngọc một lần, sau đó hắn quay về chỗ ngồi cùng Hoàng thượng xem kịch “Phụ hoàng, nói cũng mấy năm nữa thôi, Tam tiểu thư sẽ trở thành một đại cô nương, vậy khi nào đại ca mới trở về?”

Mắt phượng xinh đẹp nhìn về phía A đoàn một cái, lạnh nhạt nói

“không nên khiến đại tẩu sốt ruột chờ”

https://thuviensach.vn

Đại tẩu này chỉ ai, tất cả mọi người đều biết

Khuôn mặt nhỏ nhắn của A đoàn mới vừa rồi còn bình tĩnh giờ đã biến thành quả cà chua, cái tên này! rõ ràng chính hắn hồ nháo trước, vậy mà lại lôi kéo mình vào, bây giờ còn chưa chịu buông tha! Nhưng lại không thể công khai trừng mắt hắn chỉ có thể liếc nhìn một cái, nhân tiện trợn mắt nhìn Ngô Đồng, cũng có lỗi của huynh!

Ngô Đồng buồn cười, chuyện này thì có liên quan gì đến ta?

A đoàn nhìn thấy liền trừng mắt thêm lần nữa, ai bảo hắn là đệ đệ của huynh? Ngô Đồng hiểu được chỉ có thể lắc đầu bất đắc dĩ. Người khởi xướng mọi việc Ngô Tử Ngọc lại thích thú ngồi xem hai người họ đối mắt, mắt liên tục nhìn qua nhìn lại. Đại ca và đại tẩu, nhìn thật xứng đôi.

Xa cách nhiều năm nhưng vẫn có thể tâm linh tương thông như thế!

Rất tốt!

Ngô Tử Ngọc lại tiếp tục ném ra một liều thuốc nổ. Bọn họ đều nhìn thấy, Vệ tướng quân quả thật rất quan trọng nhưng làm sao có thể qua được Thái tử? Đây thật sự là thành công dời đi sự chú ý của mọi người, thậm chí có một đại thần đứng dậy "Vi thần cũng muốn hỏi, Thải tử điện hạ khi nào mới hồi cung?"

Liên tiếp mấy người đứng lên.

"Thân là Thái tử vẫn nên sớm phụ tá Hoàng thượng."

"Hơn nữa thái tử hằng năm đều ở nước ngoài mặc dù có người bảo vệ hậu hạ, nhưng làm sao có thể bảo đảm mười phần an toàn?"

"Thái tử vẫn nên sớm trở về, Thái tử bình an, lòng dẫn cũng an"

https://thuviensach.vn

Những vấn đề này bọn họ đã đề cập đến nhiều lần nhưng đều bị Hoàng thượng qua loa. Hôm nay Nhị hoàng tử đã nói, mọi người cũng sẽ không bỏ qua nữa, Hoàng thượng nên cho một câu trả lời chắc chắn. Ngày trước A Đoàn cũng để tâm việc này, chỉ là bây giờ cũng không còn lo lắng nữa.

Mọi ánh mắt đổ dồn về về phía Hoàng thượng, chỉ là trong mắt họ không có sự sốt rột mà thôi.

Hoàng thượng gật đầu, sau đó chuyện tầm mắt nhìn A Đoàn. A Đoàn lập tức ngồi ngay ngắn lại bình tĩnh nhìn Hoàng thượng, làm sao vậy chứ? Thấy rõ sự nghi ngờ của tiểu cô nương kia, Hoàng thượng cười nói "Trưởng thành đâu chứ, vẫn là một tiểu oa nhi, không cần sốt ruột, không cần sốt ruột…"

Ai bảo tiểu tử đáng chết kia dùng điều kiện biên cương bách chiến bách thắng để "Thái tử" có thêm 3 năm nữa mới hồi kinh?

Ba năm sau cũng không phải là vừa vặn mười lăm sao? Chậc chậc.

Lần này lại bị Hoàng thượng cho qua, A Đoàn lại sầm mặt thêm lần nữa. Quả nhiên là cha con, mỗi người đều đi trêu chọc mình! Thái tử ca ca trở về là chuyện của hắn, sao lại đổ lên đầu mình, còn trách mình lớn chậm? Ai có thể điều khiển thời gain chứ?

thật sự là trách nàng lớn lên quá chậm, nếu như Ngô Đồng nghe được những lời trong lòng của A Đoàn chắc chắn sẽ nói như vậy.

Sau đó A Đoàn rất ngoan ngoãn ngồi im nhìn chiếc bàn của chính mình, ngay cả An Dương nói chuyện cũng chỉ qua loa hừ hừ vài tiếng cho xong. Cũng không dám nhìn ai, miễn cho lát nữa lại đem mình là làm vấn đề nói chuyện. Lần đầu tiên cảm thấy yến tiệc sao mà trôi qua lâu như thế. thật không dễ dàng gì đợi được đên lúc tan tiệc, nói với An Dương vài câu

https://thuviensach.vn

cũng không thèm nhìn Ngô Đồng một lần liền lo lắng không yên theo Trần thị ra về.

Ngô Đồng đứng bên cạnh Ngô Tử Ngọc, nhìn A Đoàn trốn như trốn ôn thần, sờ sờ cằm cười một tiếng.

Vốn muốn tàn tiệc từ sớm, A Đoàn về nhà cùng Trần thị nói vài câu đã nói mệt mỏi muốn về phòng nghỉ ngơi. Canh giờ cũng không còn sớm, nên Trần thị không ngăn cản, chỉ theo thương lệ dặn vài câu khôngđược để bị lạnh, không được đá chăn liền để A Đoàn rời đi. Trở về phòng rửa mặt chải đầu xong, cho mọi người lui ra ngoài sau đó tự ôm gối ngồi ngẩn người.

Nghĩ lại hôm nay mình bị trêu ghẹo hết lần này đến lần khác, liền trút mọi tức tối vào chiếc gối tơ vàng trong ngực.

“Quả nhiên là người một nhà, tất cả đều đẩy lên người ta”

“Chuyển dời sự chú ý cũng dùng ta, chắn tầm mắt mọi người cũng dùng ta, sau này nhất định khôngđến những yến tiệc nữa”

“Đáng giận nhất chính là Thái tử ca ca, thế mà ngồi im trơ mắt nhìn mình bị trêu chọc”

A Đoàn biết mình đây là giận chó đánh mèo, hắn bây giờ là Tướng quân chứ không phải Thái tử. Nhưng thật sự là nhịn không được, thật là xấu hổ! Lầm bầm một hồi bên tai truyền đến tiếng cười trầm thấy của Ngô Đồng “Tức giận như vậy làm gì, nàng nên giữ sức khỏe tốt một chút, hội lồng đèn lần này, ta không muốn đi một mình”

“Ai mà thèm đi cùng huỳnh, đừng có lôi kéo muội, muốn đi thì huynh đi một mình đi”

A Đoàn đầu cũng không ngẩng lên, còn bĩu môi khuôn mặt rất không vui. Sau đó dừng động tác lại, ngốc nghếch ngẩng đầu nhìn Ngô dồng một

https://thuviensach.vn

thân hắc y “Làm sao huynh vào được phòng muội?”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 72

“Ngoan, không trêu chọc nàng nữa. Tiểu cô nương miệng quyệt lão Cao, tiểu chóp mũi hừ thô khí, mắt to hiện hơi nước, cái này tiểu đáng thương dạng nhi Ngô Đồng cũng không đành lòng lại trêu ghẹo nàng. thật sự không muốn đi, bây giờ bên ngoài thật sự rất nao nhiệt.”

thật sự rất nhỏ, cũng chỉ vừa nhô ra một chút, nếu không phải nhìn kĩ thì căn bản không nhìn ra. Trong đầu Ngô Đồng lại nghĩ về đem động phòng hoa chúc, A Đoàn trông gầy như vậy nhưng mỗi nơi đều rất no đủ.

Vị đại công tử kia mũi như thế nào lại hồng hồng, xinh đẹp không tì vết, thật đáng tiếc.

"Cũng không có gì, chỉ là nói nếu hắn còn quấy rối nữa thì ta sẽ đem chuyện hắn ba tuổi vẫn còn tè dầm trên giường nói ra cho mọi người biết.”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 73

Editor: An Nhiên

Ba tuổi còn đái dầm? Cái này hình như cũng bình thường mà nhỉ? A Đoàn nghiêng đầu nhìn hắn bộ dạng kinh hoảng đến đờ đẫn, lại nhớ tới hắn vừa rồi đối với mình khó xử, mắt híp lại, khóe miệng nhếch lên, thậm chí còn nghiêng người cách Ngô Tử Ngọc xa một chút, bộ dạng mười phần ghét bỏ.

Còn cau cau cái mũi nhỏ sau đó lập tức che mũi.

"Trách không được cả người đều có mùi!"

Ngô Đồng gật đầu, thầm chấp nhận, giống A Đoàn, cũng nghiêng thân mình cách Ngô Tử Ngọc xa mộtchút.

Nếu như vừa rồi sắc mặt Ngô Tử Ngọc hơi đen lại, lúc này lại bị động tác của hai người chỉnh triệt để sang đen. Tay run rẩy chỉ chỉ hai người hồi lâu nói không nên lời, hai người vẫn giữ nguyên tư thế bịt mũi, cuối cùng Ngô Tử Ngọc trực tiếp đơ ra, không thể nhịn được nữa rống to.

"Đứa trẻ nào ba tuổi mà không đái dầm cơ chứ!"

Mới vừa rồi đường phố còn náo nhiệt đột nhiên yên tĩnh lại, tất cả mọi người đều quay đầu nhìn Ngô Tử Ngọc đang kích động đến nỗi mặt đỏ bừng, toàn bộ thân mình đều phập phồng, không ngừng thở hổn hển. A Đoàn có chút không đành lòng, vừa định nói cái gì đó, cũng không biết Ngô Đồng là vô tình hay là cố ý, bước lên một bước chặn A Đoàn lại.

https://thuviensach.vn

Sau đó hai tay buông lỏng sang hai bên, nói phi thường bình tĩnh.

"Ta không như vậy."

.....

Chung quanh càng thêm an tĩnh, bị Ngô Đồng chắn tầm mắt A Đoàn nhìn không tới, lúc nghiêng người qua nhìn chỉ có thể thấy bộ dạng Ngô Tử Ngọc nhanh chóng chạy vội, nhìn kiểu nào cũng thấy ủy khuất, nhìn kiểu nào cũng thấy thê lương. A Đoàn co rút khóe mắt, kéo ống tay áo của Ngô Đồng "Có phải trêu quá mức rồi không ?"

Tốt xấu gì cũng là đệ đệ của huynh.

Ngô Đồng tỉnh bơ đem A Đoàn đang kéo ống tay áo mình kéo xuống dưới sau đó cầm ngược ở lòng bàn tay, thấy A Đoàn không có phản ứng gì càng thêm vui vẻ, vuốt ve tóc đuôi ngựa dài thướt tha của nàng, ôn nhu nói "không cần lo lắng, tiểu tử kia từ nhỏ chỉ nhớ đã ăn cái gì chưa từng nhớ đã bị đánh, lúc này khóc lợi hại, ngày mai lại chẳng có chuyện gì xảy ra."

"Hơn nữa..."

Ngô Đồng dừng một chút, có chút bất đắc dĩ mở miệng: "hắn cũng biết ta là tới làm cái gì, còn đòi theo, rõ ràng muốn tuyên bố trêu đùa nàng, ta có thể không giúp nàng xả giận? Hả?" Lúc nói xong tiếng cuối cùng, cả người cúi xuống sát vào A Đoàn, hô hấp ấm áp phả lên mặt.

A Đoàn chớp chớp mắt, sau đó nhanh chóng xoay người trực tiếp cầm lấy mặt nạ heo kia cho Ngô Đồng đội lên.

"Chọn xong rồi, huynh đeo cái này đi."

Thanh âm đã không còn lạnh lùng như trước, tuy rằng vẫn là hung dữ, nhưng chỉ như một con hổ con làm bằng giấy.

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng đã sớm mặc một bộ y phục rực rỡ, đương nhiên sẽ không kháng cự, đưa tay sửa sang mặt nạ, xong cũng không nói lời nào, chỉ là hơi hơi nghiêng đầu, dùng mặt nạ đầu heo làm ra một động tác dễ thương, dưới mặt nạ mắt nhanh chóng chớp, cố gắng muốn đùa A Đoàn cười.

A Đoàn mím thật chặt môi, nén cười làm cho hai gò má đều phồng lên, cố gắng trấn định "Ừm, cũng không tệ lắm." Sau đó xoay người đem mặt nạ mỹ nhân trên kệ cầm lấy đeo lên trên mặt.

Ừm, một lúc sau sẽ cùng Thái Tử ca ca đổi lại!

Mang mặt nạ cẩn thận xong đầu gật gù nhìn Ngô Đồng, Ngô Đồng cũng nhìn quần áo A Đoàn, khôngnói gì, trong mắt tràn đầy tán thưởng. A Đoàn lúc này mới hài lòng, cũng không so đo bắt đầu việc vô liêm sỉ vừa rồi, thân mật tiến lên lôi kéo tay Ngô Đồng. Trả tiền mặt nạ xong, Ngô Đồng cùng A Đoàn đidạo chậm rì rì tại chợ đèn hoa.

Cũng may trên đường người đeo mặt nạ cũng nhiều, tuy rằng hai người mặc quần áo có chút hấp dẫn người khác, nhưng mà mang theo mặt nạ nên nhìn cũng không rõ diện mạo, hơn nữa A Đoàn vóc người nhỏ, còn là một đứa trẻ, giống như ca ca nhà nào đó dắt muội muội theo, không ai cảm thấy kỳ quái.

Nếu là chợ đèn hoa, dĩ nhiên sẽ có đoán câu đố trên đèn, phần thưởng chính là đèn lồng cùng bánh trung thu, đủ loại kiểu dáng đều có. A Đoàn cùng Ngô Đồng vây quanh nhìn mấy cái, đều không có tham gia. Ngô Đồng ngược lại cũng có hỏi qua A Đoàn có muốn đèn lồng hay không, sẽ đi giúp nàng thắng lợi đem về.

A Đoàn không đồng ý.

Tuy rằng hai người mang mặt nạ, vẫn là không nên quá mức phô trương.

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng cũng không có cưỡng cầu, nửa ôm A Đoàn đi chỗ này chỗ kia xem, lúc nào cũng chú ý xung quanh, không cho bất kì kẻ nào đụng vào A Đoàn. Hai người trực tiếp từ đầu đường đi dạo đến cuối phố, ban đầu A Đoàn thẳng người dạo phố bây giờ lại hơi hơi cong người, thậm chí ngay cả đường cũng không muốn đi nữa. Là được chống đỡ, trực tiếp ăn hết cả một con đường.

Ngô Đồng khom người sờ sờ bụng nhỏ của A Đoàn đang nổi lên, không cần nghĩ cũng biết dưới mặt nạ khuôn mặt nhỏ nhắn nhất định là bộ dạng ủy khuất. Làm cho A Đoàn ngốc tại chỗ, tự mình đi đến bên cạnh quán nhỏ mua hai ngọn đèn lồng hình hoa sen, còn cầm bút cùng mực.

"Chúng ta đi thả đèn hoa sen."

Nơi thả đèn hoa sen cách chợ đèn hoa khoảng hai con đường. A Đoàn ăn quá nhiều, cảm giác đồ ăn vẫn đầy cổ họng, đích thực không muốn nói chuyện, chỉ là gật gật đầu bước chậm rãi đi về phía trước. Ngô Đồng ngược lại là muốn cõng nàng đi, chỉ là đi đường bằng cũng tránh không được có chút xóc nảy.

A Đoàn lúc này không chịu nổi một chút lắc lư. Chỉ khoác vai nàng dìu nàng đi từng bước đến bên bờ sông.

Cách chợ đèn hoa ồn ào náo động, trên đường ngược lại là có chút vắng vẻ, hai bên quán đều sớm đãdẹp quầy đóng cửa, có chút ánh nến ẩn ẩn từ bên trong truyền tới. một trận gió đêm thổi qua, A Đoàn đang nhìn lòng bàn chân dưới ánh trăng có chút dài trên đường lát đá, cả người giật nảy. Sau đó bả vai liền bị ôm chặt hơn "Lạnh?"

Lắc đầu, sau đó dựa vào Ngô Đồng sát hơn chút nữa. không chỉ có từ trên người hắn truyền đến sự ấm áp, ở bên cạnh hắn liền có cảm giác an toàn.

https://thuviensach.vn

Thấy thế, Ngô Đồng cũng không nói nữa, chỉ là ôm A Đoàn chặt hơn một chút, hai người chậm rãi hướng bờ sông đi tới.

Sông này hợp với bên ngoài như một vòng bảo hộ thành, cuối cùng lượn quanh thành một vòng sau đó tụ vào sông lớn. Lúc hai người tới nơi thả đèn hoa sen thì đã rất khuya, chỉ thấy trên mặt sông lay động rất nhiều đèn hoa sen lóe sáng ngời, người thả đèn phần lớn đều đã rời đi, chỉ còn tốp năm tốp ba còn tại bên bờ đứng nhìn.

Bên hai bờ sông đều là cây dương liễu, cũng không có thứ gì náo nhiệt ở xung quanh, tầm mắt mờ tối, Ngô Đồng liền đem mặt nạ của A Đoàn gỡ xuống. Ngón tay trong lúc vô tình đụng phải mặt A Đoàn dù mang theo mặt nạ cũng có chút lạnh, dừng một chút nhanh chóng nói "Là ta tính không chu toàn, đến cùng gió đêm lạnh người, chúng ta chóng thả đèn, sau đó ta đưa nàng về.’’

"Sau khi trở về cũng không được cảm thấy phiền toái nô tài, gọi người làm cho nàng một chén canh gừng nóng."

"không được tùy tiện lấy cớ không vâng lời."

A Đoàn cũng không có phản bác, thân thể của mình tự mình hiểu rõ, cho dù là đi từ từ tới, tay chân cũng vẫn sẽ bị lạnh. không cần Ngô Đồng dặn, sau khi trở về cũng nhất định đem Giang Vạn Lí nháo lên làm canh gừng. Tối nay không phiền toái bọn họ, theo kinh nghiệm năm năm, sáng mai tuyệt đối không dậy được.

Ít nhất sẽ nằm trên giường vài ngày, đến lúc đó phiền toái càng nhiều hơn, một phòng đầy người còn phải bị a nương lẩm bẩm mắng một hồi lâu.

Là chính mình không chuẩn bị kĩ, thậm chí ngay cả áo choàng cũng không mang, biết như vậy Ngô Đồng càng thêm tự trách, khẽ mím môi lôi kéo A Đoàn ngồi xuống ghế đá ở bờ sông, lấy ra giấy bút đưa cho A Đoàn.

https://thuviensach.vn

Đây là viết tâm nguyện, A Đoàn đương nhiên biết, nhưng mà chỉ nhận bút giấy, lại thật lâu không có viết gì.

Lo lắng thân thể A Đoàn, Ngô Đồng có chút vội vàng nóng nảy"Sao lại không viết?"

A Đoàn nhíu mày cắn môi ngẩng đầu nhìn Ngô Đồng. Thái Tử ca ca lúc này cũng gỡ mặt nạ xuống, dung mạo tuấn mỹ bởi vì lo lắng cho thân thể mình cho nên ánh lên sự tự trách. Tầm mắt mờ tối thấy không rõ ánh mắt của hắn, nhưng mà A Đoàn tin tưởng đó nhất định là thẳng thắn quan tâm.

Chỉ cần là việc liên quan đến thân thể của mình, Thái Tử ca ca luôn luôn thẳng thừng.

Đột nhiên nghĩ tới vừa rồi cung yến đầy những gương mặt như hoa đào kia, tính tình nóng nảy lập tức dâng lên, trực tiếp đem bút trong tay ném lên bàn đá, nghiêng đầu nhìn đèn hoa sen trồi trên mặt sông, giọng điệu bất mãn tự cho là đúng "Có cái gì để viết, dù sao cũng không có khả năng thành hiện thực, trực tiếp không viết nữa, còn đỡ lãng phí giấy mực."

Đột nhiên nổi nóng cũng làm cho Ngô Đồng có chút trở tay không kịp, thò người ra nhẹ nhàng giữ chặt tay A Đoàn, cẩn thận lại ôn nhu hỏi "Làm sao vậy?"

A Đoàn biết chính mình đây là giận cá chém thớt, nhưng mà căn bản là khống chế được, lúc này nghe được thanh âm ôn nhu của Ngô Đồng, mắt đỏ lên. rõ ràng là mình cố tình gây sự, Thái Tử ca ca vẫn còn nhường nhịn mình. Cúi đầu nhanh chóng chớp mắt mấy cái cuối cùng nhỏ giọng nói "Nguyện vọng của muội không có khả năng thành hiện thực, thật sự không cần thiết viết."

Hoàng đế nào không tam cung lục viện, hoàng đế nào không lục cung phấn đại. Mình cũng không còn nhỏ , đương nhiên hiểu này đó. Dù Thái Tử

https://thuviensach.vn

ca ca không đặt tâm trên người các nàng, nhưng vì con nối dõi cho hoàng thất, xem như là cân bằng triều thần nên cũng là phải Lập phi, không có khả năng chỉ có một mình mình.

Thanh âm là dị thường suy sụp. Mày Ngô Đồng nhíu lại, đứng dậy đi tới bên A Đoàn, sau đó ngồi xổm xuống, ngửa đầu nhìn ánh mắt của nàng."nói cho ta biết, nguyện vọng của nàng là gì?"

Bình tĩnh lại tự tin "Tương lai ta, có thể thực hiện bất kỳ nguyện vọng nào của nàng."

Chính là bởi vì huynh là Hoàng Đế cho nên mới là không có khả năng thực hiện nguyện vọng! A Đoàn tự nhiên không nói thành lời, chỉ là gắt gao cắn môi bình tĩnh nhìn Ngô Đồng đang ngồi xổm trước mặt mình, trên mặt biểu hiện sự quật cường cùng cố chấp không bỏ sót cái nào. Hai người nhìn nhau thậtlâu, Ngô Đồng thở dài đứng dậy.

A Đoàn còn tưởng rằng hắn tức giận, kết quả Ngô Đồng chỉ là đi tới sau lưng A Đoàn đứng, sau đó khom người ôm lấy A Đoàn. Tay cầm tay A Đoàn cầm lên bút lông. Làm A Đoàn lần nữa cho rằng hắnsẽ nắm tay mình viết gì đó, Ngô Đồng lại buông lỏng tay A Đoàn ra.

không rời khỏi A Đoàn, như trước từ phía sau ôm thật chặt nàng.

Thanh âm trầm thấp lại trấn định vang lên bên tai.

"Lão tổ tông định xuống quy củ có đôi khi quả thật cần thiết phải tuân thủ, cũng đạo lý nhất định."

Tay A Đoàn đang nắm bút lông run lên, Thái Tử ca ca đã nhìn ra?!

nhẹ nhàng hôn lên vành tai nhỏ bị gió thổi có chút lạnh lẽo của A Đoàn, hài lòng nhìn thấy hai má A Đoàn nổi lên một tầng lớp hồng, cọ xát một hồi lâu mới nói "Tác dụng quy củ của lão tổ tông chính là muốn làm

https://thuviensach.vn

cho hậu bối học tập hoài niệm cùng chiêm ngưỡng, trừ đó ra, không có cái khác. Đời này người nào nắm chắc quyền thế mới là đạo lý chân chính."

"Quyền thế của ta rất cứng rắn, đó chính là do ta quyết định."

"Lời ta nói, chính là quy củ."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 74

Editor: An Nhiên

Cuối cùng, A Đoàn vẫn viết lên giấy tâm nguyện của bản thân. Ngô Đồng không có nhìn A Đoàn viết là cái gì, chỉ là cùng nàng đem đèn hoa sen vào giữa sông. Hai người ở trong gió lạnh ôm nhau mà đứng, nhìn ngọn đèn nhỏ nhập nhòe qua cánh hoa sen, nhìn nó càng ngày càng trôi đi xa.

A Đoàn về nhà liền thay y phục rồi nằm sấp vào ổ chăn, chờ ổ chăn ấm lên, sau đó khàn cả giọng bắt đầu gọi người. Tiếng động truyền ra gian ngoài, sau đó liền nghe cửa đẩy ra kêu két một tiếng, Bán Đông khoác áo mỏng cầm đèn lồng buồn ngủ mông lung đi vào. A Đoàn không thích có người ngủ cùng, nha đầu gác đêm đều ngủ tại gian ngoài, hôm nay vừa vặn đến phiên Bán Đông.

Đem nến được cắm trên giá ở hai bên giường đốt lên, lại đưa tay đem màn hai bên kéo lên, thanh âmmệt mỏi hỏi "Tiểu thư làm sao vậy, tiểu thư khát muốn uống nước sao?" Mắt vẫn còn chưa hoàn toàn mở, như còn ở giữa không trung mơ hồ. A Đoàn không đành lòng buổi tối khuya gọi Bán Đông, nhưng hiện tại không gọi, ngày mai sẽ lớn chuyện.

Sắc mặt ửng hồng, trán cũng nóng lên, gió rét khiến bệnh phát sinh.

"Ngươi đem Giang công công kêu tới đây."

Giang Vạn Lí có chút kiến thức về dược, bệnh phong hàn nhỏ này cũng là sở trường của hắn, hơn nữa hàng năm khi vào thu A Đoàn thường bị phong hàn, ban đầu vẫn là mời thái y khám bệnh, sau đó kết hợp uống

https://thuviensach.vn

thuốc, Giang Vạn Lí cũng đều biết. Dược liệu cần thiết, chỉ cần vào thu, đều đã chuẩn bị sẵn.

Cũng không cần gọi Triệu thái y tới.

Bán Đông trừng mắt, vẻ mặt còn chưa kịp thay đổi bàn tay đã dò lên trán A Đoàn, sau đó mặt hiện lên biểu tỉnh quả nhiên là thế, cái gì cũng không nói , xoay người đem cho A Đoàn một ly nước nóng, nửa đỡ A Đoàn ngồi dậy sau đó đút một ly nước đầy cho nàng uống xuống, sau đó đem người A Đoàn nhét vào trong chăn chỉ trừ mặt hơi hé ra ngoài, cả người bị ép trong chăn.

"Tiểu thư đợi một chút, nô tỳ đi gọi Giang công công tới ngay."

A Đoàn nghiêng đầu nhìn Bán Đông như một trận gió chạy ra ngoài, thân thể có chút khó chịu, bệnh lâu thành quen, vẫn trong phạm vi có thể chịu đựng được. Trong đầu liên tưởng lại tình huống vừa rồi, những lời nói kia của Thái Tử ca ca đều không đầu không đuôi, chẳng lẽ là đoán ra cái gì rồi? Nếu không sao mình lại có cảm giác như bị ám chỉ chứ?

Nạp nhiều phi tần cũng không phải quy củ do lão tổ tông lưu lại, chỉ là xưa nay đế vương đều như thế, cũng coi như là noi theo quy củ của lão tổ tông. Đế vương si tình cũng có, tuy chỉ là ít ỏi mấy người, rốt cuộc vẫn có.

Chỉ là...

Bất kể là đế vương, si tình với phi tử hay Hoàng hậu, luôn không có kết cục tốt đẹp gì...

A Đoàn đưa tay lên che lại mắt của mình, che luôn cả lông mày đang nhíu chặt. Đến lúc cần dùng đến sách vở mới ân hận là trí thức mình còn thiếu, cứ tưởng rằng một phòng cất giữ sách vở là đủ, nhưng hiện tại xem ra còn chưa đủ. Chính sử xem xong, còn có dã sử. Kỳ thật rất nhiều dã sử

https://thuviensach.vn

cũng khôngphải hoàn toàn là bịa đặt, thậm chí hoàn toàn tương phản, chúng nó mới là ghi chép lại sự thật của lịch sử xưa.

Đôi môi có chút khô đống chặt, mím thành một đường thẳng tắp.

Lật hết dã sử, cuối cùng sẽ tìm thấy một đôi có kết cục tốt...

Bên ngoài đã thấy mập mờ ánh sáng do đèn nến, cũng có thể nghe được động tĩnh của nhóm nha hoàn bà mụ đang đi lại. Bán Đông còn chưa trở về, đã có bà mụ bưng nước ấm tiến vào, đem tấm khăn ấm đặt lên trán A Đoàn, mặt khác nha hoàn chính là lấy ra một bộ áo ngủ bằng gấm cho A Đoàn thay.

Có một chủ tử dễ dàng bị cảm lạnh, hầu hết đám người hầu đều biết nên làm gì.

Giang Vạn Lí tuy là người chăm sóc chính cho A Đoàn nhưng cũng là nam tử, nơi ở cách gian phòng của A Đoàn hơi xa một chút. Đến cũng rất nhanh, cùng Bán Đông liếc mắt một cái, xiêm y cũng không có mặc cẩn thận, chỉ khoác áo mỏng cứ thế tới đây, trong tay còn cầm hòm thuốc đặc biệt chuẩn bị riêng cho A Đoàn. Đến cũng không thỉnh an, trực tiếp đến bên A Đoàn kiểm tra mắt cùng miệng.

Nhìn một hồi lâu rồi thở dài, cùng bệnh cũ giống y đúc.

một bên viết phương thuốc một bên dặn dò "Mọi người làm gì thì nhẹ một chút, đừng ồn để tiểu thư nghỉ ngơi cũng đừng quấy nhiễu đại phu nhân.Cho đại phu nhân biết chuyện, các thiếu gia cùng lão gia cũng phải tới. Tiểu thư lần này cũng giống như trước đây, uống thuốc nóng một chút rồi ra mồ hôi, quá hai ngày sẽ tốt hơn.’’

nói xong tự nhiên có người truyền lời xuống, Giang Vạn Lí nghiêng tai nghe ngóng, động tĩnh bên ngoài quả nhiên nhỏ đi, lúc này mới buông tha không đề cập gì tới.

https://thuviensach.vn

Đơn thuốc trong tay vừa viết xong liền đưa cho nha hoàn, nha hoàn xoay người bước nhanh ra bên ngoài tìm hiệu thuốc nhỏ. Giang Vạn Lí cho người đem đơn thuốc đi xong mới nhăn mày nhìn A Đoàn đang được Bán Đông đổi khăn trên trán "Xảy ra chuyện gì, tiểu thư ngủ yên trong chăn, tại sao lại bị cảm lạnh?"

Chủ tử có chuyện, đương nhiên trước tiên phải hỏi thiếp thân hầu hạ người.

Bán Đông dừng lại động tác, không biết nói gì. Lúc tiểu thư ngủ rất yên tĩnh, cũng sẽ không đá chăn, thường thường trước khi ngủ bộ dáng như nào, tỉnh ngủ vẫn sẽ là bộ dạng cũ, cho nên cũng không biết tối nay rốt cuộc là xảy ra chuyện gì. Tối nay mình là người gác đêm, tiểu thư sinh bệnh chính mình khó thoát khỏi trách nhiệm.

nhẹ nhàng đem khăn cho A Đoàn thật tốt rồi đứng dậy, chuẩn bị thỉnh tội. A Đoàn xoa xoa đầu có chút đau, nhẹ giọng mở miệng "Ngươi đừng trách nàng, là ta không đúng. Tối nay đột nhiên ngủ khôngđược, cảm thấy trong ở trong phòng có chút buồn chán, liền mặc áo khoác đứng bên cửa sổ đang có gió thổi một chút.’’

"Bán Đông ngủ là gian ngoài, nàng đương nhiên không biết được."

Giang Vạn Lí cũng không phải là thật sự muốn làm khó Bán Đông, nghe được lời này cũng không hề nóiBán Đông cái gì, chỉ là nhanh chóng chạy đến bên cạnh giường "Tiểu thư biết rõ đến mùa thu thân thể mình sẽ như thế nào, vậy mà buổi tối khuya còn đứng bên cửa sổ có gió, như vậy là không để ý tới thân thể của mình, nếu cho phu nhân biết nhất định phu nhân sẽ đau lòng.’’

Chủ tử cũng sẽ đau lòng!

"Tiểu thư vẫn là muốn nô tài buổi tối đem cửa sổ khóa chặt lại mới chịu yêu quý bản thân?’’

https://thuviensach.vn

thật sự có chút tức giận, trừng mắt lạnh lẽo. Thuốc vẫn còn đang được đun, A Đoàn chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô, đầu khó chịu, nhưng cũng biết chính mình quá trớn. Đành phải mềm giọng cầu xin tha thứ "Tiểu Giang công công, về sau ta cũng không dám nữa, không cần tức giận có được không, cũng không cần đem việc này nói cho a nương có được hay không?"

Xưng hô khi còn bé cũng đều lấy hết ra.

Giang Vạn Lí tức giận cho A Đoàn một cái liếc mắt, trực tiếp bưng ghế ngồi tại bên cạnh giường "Nô tài canh chừng ngài uống thuốc nghỉ ngơi, cái gì cũng đừng nói nữa, lãng phí sức lực, chỉ cần ngủ, dưỡng thân thể thật tốt mới đúng. Bằng không muốn giấu đại phu nhân, tiểu thư mà mãi không khỏe, sớm muộn gì cũng sẽ bị phu nhân phát hiện."

Đây là đáp ứng lời nói của A Đoàn.

Nhìn mặt lạnh của Giang Vạn Lí cười lấy lòng, xong liền nhắm nghiền hai mắt nghỉ ngơi.

May mắn là ngày hôm sau bệnh cảm lạnh đã đỡ hẳn, ra mồ hôi một đêm, A Đoàn mệt mỏi tắm rửa để tẩy đi mùi mồ hôi trên người, kết quả khi ra ngoài liền nhìn thấy nương nhà mình đang bày ra gương mặt âm trầm ngồi thẳng tắp, trước mặt là cả phòng đầy nha hoàn cùng bà mụ..

Ngoại trừ Bán Đông hầu hạ mình tắm rửa, ngay cả Giang Vạn Lí cũng không có bỏ qua, tất cả đều cúi đầu thành thành thật thật đứng.

A Đoàn thấy thế trừng mắt, vội vàng chạy vội qua. Trần thị không có xoay người nghe thấy tiếng bước chân đằng sau, không cần đoán liền cũng biết là cái nha đầu không để người ta bớt lo lắng chút nào kia! Tay chống cằm làm đầu hơi nghiêng, hừ một tiếng nhỏ. Nhìn về phía bên cạnh, không nghĩ tới A Đoàn đã nhanh chóng chạy đến bên người mình.

https://thuviensach.vn

A Đoàn cẩn thận đứng một bên đánh giá sắc mặt của Trần thị, chỉ thấy Trần thị nhíu chặt lông mày, bộ dạng tức giận đến cả người mù cũng nhìn ra. Nuốt nước miếng một cái, trực tiếp nằm lên đầu gối phía trên của Trần thị, gào khan ra tiếng "Nương con về sau cũng không dám nữa, con thật sự không dám, nương đừng tức giận có được không?''

Vừa gào khan vừa cầm tay Trần thị dùng sức lay.

Trần thị bị động tác khóc lóc om sòm của A Đoàn làm cho trở tay không kịp, chân mày dựng lên, tốt nha, chính mình còn chưa thu thập nàng, nàng đã đi trước một bước! Thẳng tắp nhìn qua "Con còn mặt mũi xin ta tha thứ..?'' Dừng một chút, trực tiếp đưa tay đem A Đoàn kéo dậy, đối với Bán Đông bên cạnh giận dữ mắng.

"Tiểu thư thân thể còn chưa toàn tốt, ngươi như thế nào cho nàng mặc đồ lót đi ra? Tóc cũng vẫn còn ướt!"

A Đoàn vừa mới tắm rửa đi ra, mặc đồ lót, tóc cũng còn chưa kịp lau khô. Bán Đông lúc này cũng khôngdám cùng Trần thị tranh luận, vội vàng cầm áo khoác mặc thêm cho A Đoàn, sau đó lại cầm khăn lông muốn lau tóc cho A Đoàn, Trần thị trực tiếp đoạt lại, tự mình lau tóc cho A Đoàn

Bộ dạng nổi giận đùng đùng, trên thực tế động tác rất nhẹ, một chút cũng không đau.

A Đoàn được mẹ phục vụ rất thư thái, giống như con mèo nhỏ cách khăn lông cọ cọ vào tay Trần thị, khẩn cấp lập tức làm nũng "A nương người đừng nóng giận, con trước kia tắm rửa đều như vậy, trong phòng này lò sưởi đã sớm đốt lên, sẽ không bị cảm lạnh, a nương không cần tức giận."

"Lúc này không giống ngày xưa."

Tuy rằng còn đang tức giận, đến cùng cơn giận cũng không thể lớn hơn. A Đoàn lại cho thêm lửa, đầu từ trong khănchui ra ngoài, trực tiếp cọ

https://thuviensach.vn

vào lòng bàn tay Trần thị l "Giống nhau, không tin a nương người sờ xem, trán không nóng. Chính là đêm qua thấy hơi sốt, đã uống thuốc ngủ một giấc thật tốt rồi.’’

Quay đầu liếc mắt nhìn toàn bộ đầu cúi thấp của bọn nha hoàn, bĩu môi nói đúng là không vui.

"Ngày hôm qua may mắn csi các nàng, đều không cần người phân phó liền đem việc gì nên làm đều làm, bệnh của con mới có thể tốt nhanh như vậy. A nương không thưởng các nàng đã đành, còn phạt người ta, việc này con phải làm thế nào? Về sau còn ai dám tận tâm hầu hạ con?’’

Trần thị trừng mắt "Chủ tử gặp chuyện không may chính là do nô tài hầu hạ không tốt!"

Khi nói chuyện tóc A Đoàn đã được Trần thị lau khô không còn một giọt nước, Trần thị thấy A Đoàn cười nói vui vẻ quả thật không có gì đáng ngại, trực tiếp đem khăn lông ném cho Bán Đông rồi đứng dậy."Ta là lười quản con, người của con tự con xử lý, hai ngày này không được ra ngoài cũng khôngđược đi học, ở trong phòng nghỉ ngơi thật tốt!"

nói xong liền phất tay áo trực tiếp rời đi, A Đoàn đối với bộ dạng khí thế của Trần thị do tức giận mà lè lưỡi

Trần thị bước một chân ra ngoài cửa, quay đầu thấy A Đoàn đối vợi bọn nha hoàn ở trong phòng, nhỏgiọng nói "Mọi người tháng này đều lĩnh thưởng thêm một tháng nữa.’’Biết A Đoàn là bồi thường cho mình, kỳ thật đại phu nhân cũng không mắng cái gì, mới nói chuyện với tiểu thư liền đi ra ngoài…..

Đều muốn nói cảm ơn, A Đoàn lại đưa ngón trỏ ra "Hư ~" chỉ chỉ Trần thị đứng ngoài còn chưa đi xa.

https://thuviensach.vn

Những người khác hiểu ngầm trong lòng, cũng không nói gì, chỉ cúi người với A Đoàn.

Thân thể đã khỏe, đáng tiếc lại bị cấm túc không được ra ngoài. Sau khi dùng qua điểm tâm A Đoàn liền đi vào thư phòng đọc sách, tuy nhiên chỉ một lúc rồi đi ra. Sách trong thư phòng của mình đều đã đọc hết, ngồi ở trên bàn sách bày ra một tờ đơn, đây là tiểu nha đầu thuận đường mua về.

Sau đó liền ngồi ngây người bên bàn học gõ mấy cái, không có chuyện gì làm.

một lúc sau mở mắt, đối với Giang Vạn Lí đang đứng bên cạnh phân phó "Lần trước chuyện cô nương kia ta lại quên mất, lúc này mới nhớ tới. Ngươi sai phái người đi hỏi một chút, hôm nay nàng có bận gì không ? Nếu không có việc gì, liền thỉnh nàng qua đây với ta ngồi nói chuyện một chút."

Thiếu một câu cám ơn, đây là điều tất yếu phải nói.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 75

Chuyện này Giang Vạn Lí vẫn luôn nhớ rất kỹ, chỉ là sau khi vết thương đỡ hơn A Đoàn vẫn rất bận, nên không nói đến chuyện này nữa. Tạ ơn đương nhiên quan trọng, nhưng cũng không thể so với gia được đúng không? Nếu bị gai biết được tiểu thư đi gặp người khác mà bỏ qua người, người kia sẽ không có ngày nào sống dễ chịu rồi. Đây là vì tốt cho nàng ta!

Trong tâm không có chút áy náy nào dặn dò người đi xử lý việc này, canh chừng tiểu thư vẫn quan trọng hơn, bệnh phong hàn còn chưa khỏi hẳn, nếu không canh chừng người, nhỡ người ra ngoài chạy một vòng, có khi lại phải uống thuốc nữa.

Lúc Giang Vạn Lí dặn dò người làm A Đoàn cũng tìm được việc để làm, bây giờ Tam ca còn chưa đến biên quan, đường xá xa xôi cũng không có cách nào viết thư. Trước tiên viết thư cho Tam ca, sau đó làm hà bao còn nợ cho Nhị ca, còn Đại ca nữa, hai hôm nay đúng lúc có thời gian.

Lúc A Đoàn luyện chữ không cần người hầu hạ bên cạnh, vẫn luôn tự mình mài mực. Thứ nhất cũng là rảnh rỗi, thứ hai là cũng muốnhoạt động cổ tay một chút, viết dài cũng không sợ mỏi. A Đoàn tự làm việc của mình, Giang Vạn Lí tiến lên cắt bớt nến làm sáng lên một chút sau đó cũng lui ra ngoài, đứng chờ sau cửa cùng Bán Đông.

Bán Đông thấy Giang Vạn Lí không tiếng động lùi ra sau thì biết là tiểu thư muốn ở một mình, cũng không hỏi cái gì, chỉ cần thận nhìn thoáng qua Giang Vạn Lí, mím môi cười cười, sau đó cúi đầu nhìn mũi chân của mình. Mặc dù tuổi tác hai người cũng không cách nhau nhiều lắm, cũng

https://thuviensach.vn

đều là người hầu hạ bên cạnh tiểu thư, nhưng trong lòng Bán Đông thầm nghĩ, người này mình không thể đắc tội được.

Ngày thường thì tốt, Giang công công rất thích cười, cũng có thể nói đùa, nhưng một khi gặp được việc gì liên quan đến tiểu thư, thì vô cùng nghiêm túc. rõ ràng là một khuôn mặt thích cười, nhưng một khi hắn nhếch môi lên, Bán Đông liền cảm thấy thật là dọa người.

Nhìn thấy tình trạng của cô nương ở đối diện, Giang Vạn Lí có thể không biết nguyên nhân sao? Áy náy không biết có nên nói không, cuối cùng cũng không nói. Thoáng hắng giọng ho nhẹ hai cái, sau đó nhìn thấy Bán Đông ngẩng mạnh đầu lên, thậm chí thân người cũng hơi lui về sau, ánh mắt bất an cũng luốn cuống.

Mình có dọa người như vậy không? Giang Vạn Lí bật cười.

“Hôm qua là ta quá vội, không phải là ta cố ý dọa ngươi, ta chỉ lo lắng cho sức khỏe của tiểu thư.” Mắt Bán Đông trừng càng to, há mồm muốn nói lại nhưng Giang Vạn Lí không cho nàng cơ hội “Về sau ta sẽkhống chế, việc làn này là ta không đúng. Đợi lát nữa tiểu thư có khách, ngươi đi chuẩn bị điểm tâm đi.”

nói xong phất tay để Bán Đông nhanh đi chuẩn bị, chân mày cũng hơi hơi nhíu, nhìn bộ dáng có chút không kiên nhẫn. Bộ dáng này làm những lời Bán Đông muốn nói bị chặn trở về, gật đầu, nhẹ nhàng nhưng rất nhanh đã biến mất trước mặt Giang Vạn Lí.

Sau khi Bán Đông đi Giang Vạn Lí cũng thở ra một hơi, thậm chí còn dùng lực vỗ vỗ lồng ngực của mình. Sợ nhất là bộ dáng muốn nói không nói, muốn khóc không khóc, ngươi muốn nói gì cứ nói thẳng là được! Tức giận cũng được, căm phẫn cũng được, nói thẳng ra là được rồi, lại cứ muốn kìm nén rồi ngoài miệng lại còn nói những lời không thèm để ý!

May là tiểu thư không như vậy.

https://thuviensach.vn

May mà mình thiếu mất một món đồ chơi (ý là thiếu mất cái ấy ấy đó), nửa đời sau cũng không cần lo lắng vấn đề này.

Thời gian thật chuẩn, A Đoàn vừa bỏ thư vào phong thư thì Giang Vạn Lí đi vào "Tiểu thư, vị cô nương kia đã biết hơn nữa chuẩn bị xuất phát đến đây, chúng ta mau đi thay quần áo đi." Vừa nói vừa nhận lấy phong thư từ tay A Đoàn. Có khách đến, tất nhiên phải thay quần áo, mặc quần áo ở nhà thì quá tùy ý, quan hệ cũng không thân cận đến mức đó.

A Đoàn gật đầu, xoay người vào bên trong, Bán Đông đã chờ ở trong từ lâu.

A Đoàn ngồi trước gương đồng nhìn hai tay Bán Đông linh hoạt qua lại trên tóc dài của mình, rất nhanh đã vấn xong một búi tóc tinh xảo, vừa chải đầu vừa hỏi "Hôm nay tiểu thư muốn cài hoa gì?" A Đoàn hạ mắt nhìn, bởi vì không cần ra ngoài cũng không phải là gặp khách quý, Bán Đông cũng chỉ lấy ra trang sức bình thường.

Bên cạnh có một rương hoa An Dương phái người đưa từ trong cung ra, đẹp thì đẹp nhưng tiếc là mình cũng không quá yêu thích. Tầm mắt đảo qua mấy rương trang sức, cuối cùng quyết định lấy một bộ Phỉ thúy màu xanh lục, hợp với bộ quần áo màu xanh hôm nay. Bán Đông khom người lấy gì đó, A Đoàn mở miệng "Đó là người như thế nào, đi lại thân cận với ai?"

Động tác của Bán Đông vẫn không ngừng.

"Giang công công vừa nói cho nô tỳ, là tứ phẩm, phụ thân của nàng nhậm chức ở Hàn Lâm Viện, nói là làm quen rất thanh liêm." Dừng lại một chút lại nói "Giang công công nói người nọ có chút cổ hủ, chính là chính, tà là tà không được có chút trung gian nào, ở Hàn Lâm Viện vài năm mới lên đến được tứ phẩm."

"Là thi đậu khoa cử."

https://thuviensach.vn

A Đoàn cầm khuyên tai đồng bộ ở trên bàn trang điểm đeo vào. Ngọc này là cùng một bộ, khuyên tai chạm khắc thành Thu Cúc, hình tròn nho nhỏ, nhìn rất tinh xảo rất khác biệt.

“Xác định không đi lại với bất cứ kẻ nào sao?”

Bán Đông lắc đầu, trang sức đã đeo xong, đang lấy lược được dấp nước nhẹ nhàng chải xẹp phần tóc có chút rồi “không có, Giang công công nói người nọ không hòa đồng với mọi người, chỉ yên ổn trong Hàn Lâm Viện, không qua lại với ai. Hơn nữa hắn rất không biết xử sự, rất nhiều người cũng khôngmuốn giao du với hắn.”

đã chải tóc xong, A Đoàn đứng dậy, khom người sát vào để nhìn mặt mình, vỗ nhè nhẹ. Hôm qua bị bệnh, hôm nay sắc mặt hơi không tốt, nhìn hơi tái nhợt, nhưng mà cũng không thích trang điểm. Hơn nữa mẫu thân cũng nói, cô nương trẻ tuổi, không trang điểm chính là đẹp nhất.

Nhìn rương trang điểm, suy nghĩ nữa ngày cuối cùng vẫn cầm lấy som điểm nhẹ lên môi. Nhấp môi vài lần, môi có chút hồng hào, trên mặt cũng tốt hơn. Bây giờ mới hài lòng, xoay người ra bên ngoài ngồi đợi. Ai ngờ vừa ra ngoài thì thấy Giang Vạn Lí ôm một rương gì đó đi đến.

Tò mò tiến lên “Ngươi xách cái gì vậy?”

Giang Vạn Lí nhẹ nhàng buông rương trong tay ra, vẫn thở hổn hển, cũng không trả lời, mở nắp ra để A Đoàn tự mình nhìn. A Đoàn còn chưa nhìn thấy, mũi động đậy, sau đó kinh ngạc mở miệng “Đào?” Cúi đầy nhìn vào, thật sự là đào, hơn nữa mỗi quả vẫn còn tươi, đỉnh chóp có nhàn nhạt màu phấn hồng.

“Bây giờ không phải mùa đào, ngươi kiếm ở đâu ra vậy?”

Giang Vạn Lí cười hì hì trả lời “Nô tài cũng không biết từ đâu tới, là Hoàng Hậu nương nương cho người đem đến. Người nọ còn nói, là từ chỗ

https://thuviensach.vn

rất xa khẩn cấp đưa tới, tổng cộng có mấy rương như này, đưa lại đây cho tiểu thư một rương này.” Lúc nói đến Hoàng Hậu nương nương còn cố ý nhấn mạnh.

không ngừng nháy mắt với A Đoàn, không cần nghĩ cũng biết là ý của ai.

A Đoàn liếc Giang Vạn Lí một cái, cúi đầu nhìn rương đào không tiếp lời hắn, chỉ là hai gò má lặng lẽ hiện lên vệt đỏ ửng. Giang Vạn Lí nhìn thấy cũng không dám trêu đùa, chỉ mong cuộc sống này cứ trôi qua như vậy, tiểu thư cùng với gia cứ sống cùng nhau hài hòa như vậy thì tốt.

A Đoàn cầm một quả ở trong tay, vừa một nắm tay, ở bên ngoài còn có lông tơ, cầm trong tay cũng ngửi được mùi đào. Xoay người đưa cho Bán Đông “Vẫn quy tắc cũ, đưa cho mẫu thân một phần ba, cho đại ca với nhị ca một phần ba, còn lại chia thành hai phần, một phần đưa đến cho nhị phòng đi.”

một rương đào to, cuối cùng A Đoàn còn không đến mười quả.

Miệng Giang Vạn Lí cong lên không lên tiếng, sắc mặt vui vẻ đã biến mất, Bán Đông bĩu môi lên tiếng, nhưng cũng không có hành động gì. Cuối cùng bực bội lên tiếng “không phải là nô tỳ không đi, tiểu thư, đưa cho Đại phu nhân cùng hai vị thiếu gia là điều nên làm, nô tỳ không dám nói gì, nhưng vì sao phải đưa cho nhị phòng chứ?”

Những điểm tâm ngày bình thường thì cũng thôi đi, tiểu thư hai ba ngày lại được trong cung ban thưởng, không nói tiểu thư, ngay cả bọn nha hoàn cũng được ăn ngon, ăn đến chán rồi, đưa cho nhị phòng thì cũng thôi. Nhưng mà đào này thì sao? Sắp vào đông rồi, đào này còn có thể ăn.

Ở trong cung có mấy rương, bây giờ rất đắt, đưa cho các nàng làm gì? Tặng cho các nàng cũng khôngnhận được một lời cảm ơn, còn bị nói vô cùng chua ngoa!

https://thuviensach.vn

A Đoàn buồn cười nhìn vẻ mặt không bằng lòng của Bán Đông, cười mắng "Ta để ngươi thiếu ăn hay thiếu uống? Mấy quả đào cũng tiếc, ra ngoài đừng nói là nha hoàn của ta!" Bán Đông cứng cổ "Nô tỳ chính là không vui! Đưa cho các nàng mà ngay cả những lời tốt đẹp cũng không được nghe! Nhị phu nhân cả ngày ở trước mặt Đại phu nhân giả vờ ôn hòa, còn trên thực tế thì sao? Mang những quả này qua, ngay cả nước trắng cũng không được uống!"

Đưa cho phu nhân cùng hai vị thiếu gia, không chỉ có tiền thưởng còn có trà nóng, hơn nữa mỗi lần tặng đồ qua, cũng có thể mang một đống đồ gì đó trở về. Còn Nhị phu nhân thì sao? Phi, vắt cổ chày ra nước (ý chỉ keo kiệt), chỉ có vào không có ra, còn phu nhân thì sao, còn không hào phòng bằng quản gia bà tử!

"Ha ha." A Đoàn bị bộ dáng keo kiệt của Bán Đông chọc cười vui vẻ một lúc, một lúc lâu mới khôi phục cố gắng nghiêm mặt "Hồ đồ, chủ tử đúng sai ngươi có thể nói sao? Lần sau lại để cho ta nghe được những lời này, xem ta có đánh miệng ngươi không!" Liếc mắt trừng Bán Đông mới nói "Nhanh đi đưa ta còn có thể để lại cho ngươi hai quả, nếu chậm trễ, ta sẽ để cho người khác ăn!"

đã nói đến như vậy rồi, Bán Đông bất đắc dĩ cúi chào A Đoàn, miệng vểnh cao để cho mấy nha hoàn đivào nâng rương đào lên đi phân chia. A Đoàn nhìn bóng dáng Bán Đông nổi giận đùng đùng chạy ra ngoài, lắc đầu bật cười, tầm mắt chuyển đến nhìn Giang Vạn Lí đang cúi thấp mặt không nói lời nào, cười mở miệng "Ngươi cũng hẹp hòi như Bán Đông như vậy sao?"

"Sao có thể chứ."

Thở dài một hơi mới nói "Nô tài biết tiểu thư là vì nể mặt mũi của lão gia, đương nhiên sẽ không nói gì."

https://thuviensach.vn

nói Nhị lão gia vô liêm sỉ một chút cũng không quá đáng, đừng nói là đào, lần nào quên không đưa điểm tâm qua, hắn cũng có thể tìm đến Đại lão gia nói vài câu, làm nhà cửa thành như này cũng là quá đủ rồi! Đại lão gia đương nhiên sẽ không vì những cái này mà gây khó dễ cho tiểu thư, chỉ là cảm thấy mất mặt, vì những cái này cũng có thể làm náo loạn lên!

“Nô tài chỉ cảm thấy đáng tiếc, vừa rồi là nô tài nói dối thôi, là Thái Tử đưa tới, tổng cộng có hai rương, nói là vào thu không có hoa quả gì mới, đặc biệt sai người từ nơi xa gấp gáp đưa đến, cùng là vì tiểu thư. Kết quả thì sao, một rương lớn mà bây giờ trong tay tiểu thư chỉ còn mấy quả.”

trên thân đào có lông, A Đoàn lấy khăn tay lau lau, hình như còn có thể ngửi được mùi đào vừa rồi, cười dịu dàng “Tâm ý của huynh ấy ta biết là được rồi, ta cũng không thèm ăn, mấy món ăn tươi cũng dễ làm thôi. một rương lớn như vậy để cho ta, ta cũng ăn không hết, để không cũng chỉ mốc hỏng uổng phí thôi.”

Nhìn bộ dáng Giang Vạn Lí còn có chút nản lòng lại mở miệng “Ngươi nói cho huynh ấy biết, nếu muốn để cho ta vui, đưa cho ta một vò rượu quý, cũng làm ta vui hơn so với mười rương đào.”

“Được, nô tài biết rồi, sẽ đi chuyển lời cho gia.”

Khi nói chuyện một tiểu nha hoàn tiến vào bẩm báo “Tiểu thư, Tả tiểu thư đến.” A Đoàn gật đầu, Giang Vạn Lí hành lễ, tránh đi. A Đoàn đi vài bước tới cửa, nhìn nha hoàn dẫn theo cô nương mặt tròn tròn hay cười đi vào, xem ra nàng ấy vẫn mất tự nhiên, không dám nhìn xung quanh.

Chỉ là một thân quần áo của nàng ấy, A Đoàn nhịn đã lâu, cuối cùng vẫn bật cười.

không biết tình huống trong nhà nàng ấy như thế nào, chỉ là bộ quần áo của nàng ấy hôm nay, chất liệu tốt, kiểu dáng cũng đẹp nhưn đó là kiểu dáng lưu hành mấy năm trước, quan trọng hơn là màu sắc quần áo âm trầm

https://thuviensach.vn

trang trọng, rõ ràng nên là các phu nhân đã có tuổi mặc, mặc ở trên người nàng giống như tiểu hài tử lấy mặc trộm quần áo!

Tả Đình Đình tay nắm thành nắm đấm giấu trong tay áo, trong lòng khẩn trương tim cũng muốn nhay ra khỏi lồng ngực, bên tai có nha hoàn nói "đã đến, cô nương cẩn thân dưới chân." Ấp úng ngẩng đầu đáp lời, sau đó nhìn thấy người mà biểu tỷ nói quý nữ trong các quý nữ đang dựa vào cửa cười xinh đẹp nhìn mình.

Quần áo màu xanh nhạt nhìn cực kỳ xinh đẹp, Tả Đình Đình tự nhiên rất muốn nói cho phụ thân mình, phụ thân người đặt tên sai rồi, duyên dáng yêu kiều cũng không phải con gái của người. đi vài bước liền nhìn thấy trong tròng mắt xinh đẹp của nàng là vẻ mặt co quắp đỏ bừng của mình, cùng với quần áo vô cùng không thích hợp của mình!

Thậm chí ngay cả chào hỏi lẫn nhau cũng không kịp, rất muốn khóc.

"Ta cũng không muốn mặc bộ quần áo này, nhưng mẫu thân của ta nói quần áo của ta quá xấu, quần áo của người để dưới đáy hòm (ý chỉ quần áo rất quý giá) cũng đã lấy ra!"

A Đoàn cuối cùng cũng biết Giang Vạn Lí nói thanh liêm là ý gì, hiểu được triệt để Tả đại nhân có bao nhiêu thanh liêm. thật khó cho cô nương này, nàng chỉ đơn giản là thẹn thùng với không được tự nhiên, cũng không có ý oán trách người nhà, là cô nương rộng lượng. Cười tiến lên hai bước kéo tay có chút tịt của nàng, dẫn nàng vào trong.

"Vài ngày trước ta có việc, vội đến vội đi đã quên mất việc này, ngươi sẽ không trách ta chứ?" Vừa nóivừa dẫn nàng đến ngồi bên ghế.

Tả Đình Đình mặt vẫn hồng hồng, nghe được lời này vội vàng lắc đầu "Sao có thể chứ, lúc ta nghe được lời nói của vị tiểu công công kia ta đã sợ đến choáng váng, ta không dám nói cho bất cứ ai." Thè lưỡi nói có chút

https://thuviensach.vn

hoạt bát “Vừa rồi lúc ngươi phái người đến nhà chúng ta truyền lời mẫu thân ta cũng sợ đến choáng váng, náo loạn một hồi chuẩn bị cho ta.

“Ta là lần đầu tiên được…” Dừng một chút đếm đếm trên mấy đầu ngón tay “Được tám người hầu hạ.”

Nàng nói đùa, A Đoàn cũng cười vui vẻ. Cẩn thận nhìn lại, cô nương này lớn lên nhìn đĩnh đạc, dáng vẻ cũng không có gì sai, nhưng mà lại quá thẹn thùng, bây giờ mặt vẫn đỏ rực. Hơn nữa nàng hình như đứng ngồi không yên, không ngừng chỉnh lại quần áo, ngay cả uống tà cũng rất cẩn thận, hình như sợ dính vào cổ tay áo?

Nghi ngờ trong mắt A Đoàn chợt lóe, đảo mắt liền hiểu được.

Xem ra, bộ quần áo này thực sự là phu nhân cất dưới đáy hòm, nếu không nàng cũng sẽ không cẩn thân như vậy.

Buông chén trà trong tay xuống, lối kéo tay nàng đi vào trong “đi theo ta.” Tả Đình Đình không hỏi gì, đitheo A Đoàn vào bên trong. Bọn nha hoàn cũng không theo vào, trong lòng giảm bớt chút lo lắng, cũng có gan đánh gia trang trí xung quanh. Sau đó miệng dần mở rộng ra…

Phụ thân thanh liêm trong nhà cũng cháp nhận trôi qua, chủ yếu là phụ thân yêu đồ cổ, tiền bạc tích góp của bản thân tất cả đều để mua thứ mà trong miệng mẫu thân là chỉ đẹp mà không thực dụng, tuy chỉ là ít món đồ nhỏ, nhưng mình cũng nhiễm chút năng lực, luyện được mắt nhìn đồ. Đây, phòng của Tam tiểu thư nhìn không rõ ràng nhưng chỉ cần tùy tiện chọn một món đồ thì phụ thân tích góp cả đời cũng không mua nổi…

A Đoàn đưa người đến phòng mình để quần áo, sau đó hỏi “Bình thường ngươi thích màu gi?” Vừa nóivừa mở ngăn tủ. Nhưng mà thật lâu không có tiếng đáp lại, nghiêng đầu nhìn, cô nương này đang há to miệng ngây người! Buồn cười phất phất tay trước mặt nàng “Ngươi làm sao vậy?”

https://thuviensach.vn

Tả Đình Đình nhanh chóng chớp chớp mắt mới hồi thần, cười gượng "Ta cũng không dám ngồi trong phòng ngươi, tùy tiện chạm vào một món đồ ta cũng không đền nổi!"

A Đoàn "…"

"Đều là vật ngoài thân." Sau đó tiếp tục hỏi vấn đề vừa rồi "Ngươi còn chưa nói, ngày thương ngươi thích mặc quần áo màu gì?" Ở bên vừa nói vừa mở tủ quần áo, đã mở bốn tủ quần áo. Tả Đình Đình nâng mắt nhìn, các tử chật cứng toàn quần áo, cũng biết vì sao hỏi mình bình thường thích mặc quần áo màu gì.

Từng bộ quần áo trong các tủ màu sắc đều không giống nhau, để riêng ra ngay ngắn.

Hiểu được là A Đoàn muốn đưa quần áo cho mình, trong lòng cảm thấy ấm áp nhưng mà lại lập tức từ chối "không được đâu, ta có quần áo mặc, chỉ là mẫu thân ta cảm thấy những quần áo kia không gặp được khách quý, ta cũng cảm thấy không có gì. Hơn nữa ngươi đã phái người qua nhà ta đưa quà tặng, phụ thân ta không dám trả lại, cũng không biết nguyên nhân là gì, những đồ kia vẫn để ở nhà khôngdám động vào."

"Nếu ta cầm quần áo của ngươi, phụ thân ta nhất định sẽ chặt chân ta!"

không dám trả lại? A Đoàn dừng một chút mới nhớ, đúng rồi, lúc ấy mình đã dặn không cho phép phô trương, cho nên Tả đại nhân cũng không dám có hành động gì. không đế ý đến lời nói của Tả Đình Đình, mở tất cả tủ quần áo ra "không phải là ta muốn đưa, nhưng nếu ngươi không mặc, những quần áo này cũng chỉ để không ở đây."

"Những bộ quần áo này ta cũng chưa mặc bao giờ, vẫn mặc rất tốt."

https://thuviensach.vn

Miệng Tả Đình Đình lại veenrg lên cao “Tất cả những cái này ngươi đều chưa từng mặc sao?”

A Đoàn gật đầu. Quá nhiều quần áo, mẫu thân làm, Hoàng Hậu nương nương, An Dương đưa đến, còn bà ngoại với các mợ, một tháng mấy chục bộ quần áo, một ngày thay hai bộ vẫn đủ. Bản thân cũng không thích những cái này, mỗi lần đưa đến đều chỉ chọn một bộ để vào tủ quần áo thường dùng, những cái khác đều để ở những cái tủ này.

Tả Đình Đình kinh ngạc đi đi đến trước một tủ quần áo, lần này đều là quần áo màu xanh, tùy tiện cầm lấy một bộ cũng bị hoa mắt. Bộ quần áo này còn tốt hơn bộ quần áo biểu tỷ mặc ngày Tết! cô nương nào mà không yêu thích cái đẹp chứ? Mình cũng yêu, nhưng mà, thật sự không dám tùy tiện nhận cái gì của người khác…

Nàng không nói lời nào, A Đoàn cũng không ép nàng, chỉ đi tới trước tủ quần áo đầu tiên chọn hai bộ quần áo, lại liên tục chiến đâu ở tủ quần áo thứ hai, đi theo thứ tự, trong tay A Đoàn chất tầng tầng quần áo, sau đó đặt vào trong ngực Tả Đình Đình “Chúng đều là của ngươi, nếu không lấy ta sẽ đốt đi!”

Tả Đình Đình vừa muốn mở miệng nói chuyện lập tức ngậm lại, ôm chặt quần áo trong tay, những cái này mà đốt thật là tiếc!

Lời cảm ơn còn chưa nói ra khỏi miệng thì nghe được tiếng bước chân bên ngoài, nhìn lại về phía tiếng chân, là nha hoàn lần trước đi theo Tam tiểu thư. Bán Đông thở hổn hển, sắc mặt ửng hồng, không phải là vội mà là vì tức giận “Tiểu thư, nhị phu nhân đến!” Liếc mắt nhìn Tả Đình Đình chưa nói gì, chỉ là lỗ mũi vẫn đang thở khí tức giận.

A Đoàn ngẩn người, nói với Bán Đông “Ngươi để một tiểu nha hoàn đưa Tả cô nương đến phòng ta đi.” Lại ngại ngùng với Tả Đình Đình “Ta còn có chút việc, một lúc nữa sẽ đến tìm ngươi.” Tả Đình Đình gật gật đầu,

https://thuviensach.vn

lại liếc mắt nhìn Bán Đông một cái, ôm một bộ quần áo đi theo nha hoàn về phòng A Đoàn.

“Có chuyện gì?”

Bán Đông cười lạnh “Nhị phu nhân nói chúng ta đưa cho nàng thứ đồ chơi gì vậy, tìm người để nói lý lẽ!”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 76

Editor: huyetsacthiensu

“Thứ đồ chơi gì?” Đào tuy không phải là đồ quý gì, nhưng mà mùa này còn có mấy quả để ăn, cũng là một loại đãi ngộ Hoàng Thượng ban cho, nhị thẩm còn không biết đủ sao? Chỉ có một khả năng là, những quả đào kia có vấn đề, nhưng mà đó là do Thái Tử ca ca đưa đến cơ mà…

Nghiêng đầu cẩn thẩn nhìn lại, trong lời nói của Bán Đông không có ý tránh né, chỉ là bộ dáng khôngcòn sức lực. Bước chân đang đi trước dừng lại, cũng không nói lời nào, cứ lẳng lặng như vậy nhìn Bán Đông.

“Tiểu thư?” Bán Đông nghiêng đầu, bày ra vẻ mặt nghi ngờ, ánh mắt không có điều gì che giấu nhìn A Đoàn.

A Đoàn cũng không sốt ruột, lẳng lặng nhìn Bán Đông sau bửa ngày mới chậm rì rì nói “Cũng không biết gần đây Bán Hạ làm sao, nghe nói đứa nhỏ nửa đêm làm ồn, ầm ĩ đến mức làm tính tình nàng cáu gắt.” Thân người Bán Đông run lên rùng mình một cái, trừ tiểu thư, Bán Đông sợ nhất tỷ tỷ nhà mình!

Gương mặt phàn nàn “Tiểu thư, nô tỳ nói thật, người đừng nói cho tỷ tỷ của nô tỳ!”

Ngại ngùng một lúc lâu mới nhỏ giọng nói “Nô tỳ không muốn đưa cho nhị phòng, nhưng mà người cứ muốn nô tỳ đưa…” A Đoàn phất tay ngắt lời, mày nhăn lại đã không còn kiên nhẫn “nói nhanh, hay là nói,

https://thuviensach.vn

ngươi muốn đợi nhị thẩm xông đến đây mới nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì sao?”

Bán Đông nhắm hai mắt lại “Lúc nô tỳ chia đào phát hiện đào ở tầng dưới cùng bị va vào, hơi bị nhũn, thì đem tất cả những quả đó đưa qua nhị phòng!” Sau đó lập tức bổ sung “Nhưng mà nô tỳ thề, tuyệt đối không phải là hỏng, chỉ là hơi bị dập!”

Dù sao cũng không có đồ tốt, vì sao phải đưa đồ tốt cho nhị phòng?

A Đoàn không nói gì, tự nhiên hơi nhớ Bán Hạ, Bán Đông tuy trung thanh, nhưng không thành thục. Cũng không nói lời nào, gật gật đầu đi về hướng sảnh chính, không nhìn ra vui buồn giận hờn. Bán Đông nóng nảy, thậm chí bất chấp phép tắc đi kéo cổ tay áo A Đoàn “Tiểu thư đừng giận, nô tỳ thật sựkhông cố ý, nhị phòng quả thật không được yêu thích!”

“Lần sau nô tỳ không dám nữa, người đừng giận!”

Mặt đỏ rần, trong mắt cũng bịt kín một tầng sương mù. A Đoàn không nói lời nào, Bán Đông càng sốt ruột, trực tiếp phịch một tiếng quỳ gối xuống đất “Nô tỳ biết sai rồi, xin tiểu thư trách phạt.” âm thanh cũng nghẹn ngào. A Đoàn cúi đầu nhìn xuống chỉ có thể nhìn thấy Bán Đông cắn môi.

Thở dài một tiếng, khom người đỡ người đứng dậy.

“Tiểu thư…”

Ánh mắt hồng hồng, nước mắt đã chảy ra.

A Đoàn lấy khăn tay ra lau mặt cho Bán Đông, nhìn khuôn mặt giống Bán Hạ của nàng “Nếu là tỷ tỷ ngươi, ngươi cảm thấy nàng sẽ làm như thế nào?”

https://thuviensach.vn

Bán Đông chớp chớp mắt, trên lông mi còn vương nước mắt. Tỷ tỷ? Tỷ tỷ rất trung thành với tiểu thư, tiểu thư nói một tỷ tỷ sẽ không nói hai.” Lời của tỷ tỷ, nàng sẽ chấp hành lời nói của tiểu thư một cách triệt để, sẽ không giống nô tỳ đùa giỡn khôn vặt.” Còn không quên thừa nhận sai lầm của mình.

Thời gian không còn nhiều, đợi lát nữa nhị thẩm sẽ xông vào đây, cũng nói ngắn gọn thôi.

“Bán Hạ thành thật, ngươi nhanh nhẹn hơn, nhưng không thông mình bằng tỷ tỷ ngươi.”

“Nhanh nhẹn không có nghĩa là thông minh, nếu ngươi đủ thông minh sẽ không đưa tất cả những quả đào kia sang chỗ nhị thẩm để bây giờ bị người ta nói. Nếu ngươi đã biết nhị phòng khó đối phó, ngươi còn cố tình đưa thóp cho người ta nắm.”

Vừa rồi Bán Đông còn hơi không phục, bây giờ thật sự phục rồi. rõ ràng tiểu thư không mắng chửi mình, thậm chí giọng điệu cũng nhẹ nhàng, Bán Đông cảm thấy mất mặt, cảm thấy bản thân hơi kích động. Cúi thấp đầu nhìn mũi chân mình, chậm chạp hỏi “Tiểu thư cho rằng nên làm như thế nào?”

A Đoàn nhướn mày “Đương nhiên là đưa một nửa tốt một nửa xấu.” Như vậy có thể che lấp được để người ta đánh vào không khí.

một nửa tốt một nửa xấu? Bán Đông ngẩng mạnh đầu lên, kinh ngạc mở to mắt nhìn A Đoàn vẫn bình tĩnh. Chờ đã, ý tiểu thư không phải trách mình tự làm chủ mà là trách mình không suy nghĩ chu đáo sao? “Nhưng mà tiểu thư, không phải người luôn muốn sống thân thiết với nhị phòng sao?” Nếu khôngvì sao mỗi lần có đồ gì cũng phải chia cho nhị phòng!

A Đoàn đưa tay dí trán Bán Đông.

https://thuviensach.vn

“Con mắt nào của ngươi thấy ta muốn sống thân thiết với nhị phòng?”

“Bây giờ chưa trở mặt, thân là vãn bối, những gì nên làm vẫn phải làm.”

nói xong không để ý đến nha đầu này, nhanh chóng đi ra ngoài, thuận tiện nghĩ ngày nào đó đưa Bán Đông trở lại cho Bán Hạ dạy dỗ lại. Bán Đông đứng tại chỗ sững sờ một lúc lâu cho đến lúc bóng dáng A Đoàn sắp biến mất mới vội vàng đuổi theo, vừa đuổi theo vừa khép chặt quần áo, trời càng ngày càng lạnh.

Lúc hai người đến sảnh chính, Trình thị đã ngồi trên ghế chờ, mặt đanh lại, người sáng suốt lập tức có thể nhìn ra nàng ta đang không vui. A Đoàn dừng một chút mới từ từ tiến lên, cười mở miệng “Sao hôm nay nhị thẩm lại nghĩ đến chuyện đến chỗ này của ta ngồi vậy?” Vừa nói vừa tiến lên thỉnh an.

“Mau đứng dậy, người trong nhà, không cần đế ý mấy nghi thức xã giao.”

Trình thị miễn cưỡng cười cười, đỡ A Đoàn dậy, A Đoàn nghe lời đứng dậy, sau đó ngồi xuống bên cạnh. Nghi ngờ nhin A Đoàn, giống như thật sự không biết nàng ta vì sao lại đến đây. Lời nói đầy bụng của Trình thị cứ như vậy bị A Đoàn nói cho tiến thoái lưỡng nan, nha đầu kia nhìn thì thông minh, hóa ra cũng chỉ là một đứa ngốc thôi sao?

Bây giờ rõ ràng là mình đang tức giận mà, tốt xấu gì cũng phải hỏi một câu, nàng hỏi thì mình mới nóiđược chứ!

A Đoàn không sốt ruột chút nào, khóe miệng hơi cong lên, nghiêng đầu lẳng lặng nhìn Trình thị, khôngcó ý muốn nói chuyện nào. Bán Đông cũng đuổi theo đến nơi, nhận lấy đĩa trên tay nha hoàn dâng trà cho hai người “Mời nhị phu nhân dùng trà, mời tiểu thư dùng trà.” Trình thị hừ

https://thuviensach.vn

lạnh một tiếng, Bán Đông chỉ xem như không nghe thấy, đứng vững bên cạnh A Đoàn.

Xem ra lần này đã châm lên lửa giận của Trình thị, gọi người mang lên một đĩa đào lúc trước Bán Đông đưa cho "A Đoàn, đây có phải là đào vừa rồi ngươi cho người đưa cho ta không?" Nghe vậy, A Đoàn đưa tay cầm lấy một quả trên lòng bàn tay, đầu ngón tay sờ sờ phần đáy, quả nhiên hơi nhũn ra.

Gật đầu.

Thừa nhận là tốt rồi, hung hăng trợn mắt liếc nhìn Bán Đông, cuối cùng tận tình giảng đạo cho A Đoàn "Nhị thẩm biết là ngươi tốt, nếu không cũng sẽ không có đồ gì tốt cũng chia cho nhị phòng. Nhưng mà ngươi vẫn còn nhỏ không biết những lợi hại này, ngươi là người tốt, nhưng không phải những người bên dưới của ngươi cũng đều tốt!"

Vừa rồi thật là tức giận ghê gớm.

"Ngươi cũng không biết đâu, ta nhận được những quả đào này, đúng lúc có khách đến nhà nên lấy ra đãi khách, ai biết được những quả này nhìn thì tốt, nhưng phía dưới đều nhũn ra rồi, vừa nhìn đã biết là đồ thứ phẩm."

"Ta thì không sao, ta cũng không để ý những điều này. Nhưng vừa rồi là ta có khách ở đây, ta còn nói, đây là cháu gái ta đưa đến, cũng chỉ có cháu gái mới có thể vào thời tiết này có những quả tươi ngon như thế này, ai biết vừa tự khoe xong đã bị như vậy, giống như tự vả vào mặt mình vậy!"

Bán Đông cúi thấp đầu liếc nhìn Trình thị.

Có bệnh, làm gì có khách đến, rõ ràng là đào vừa được đưa đến thì đã không thể chờ được nữa tự mình bỏ ra ăn, khách nào chứ!

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt nhỏ nhắn của A Đoàn vẫn bình tĩnh, nghe xong lời của Trình thị, cầm lấy từng quả đào trênđĩa lên xem, đúng là quả nào cũng bị nhũn ở đáy, nhưng mà không nghiêm trọng lắm, nói là thứ phảm thì hơi quá đáng. Đồ được đưa từ nơi xa đến, khó tránh khỏi bị va chạm, như vậy đã là cẩn thận lắm rồi.

Móng tay được sơn màu đỏ tươi đột nhiên duỗi đến, sau đó dùng lực đâm xuống quả đào trên tay A Đoàn, chọc thủng vỏ, lộ ra phần thịt quả ở bên trong, sau đó âm thnah ghét bỏ của Trình thị truyền đến "Ngươi nhìn xem, ngươi nhìn xem, đấy là thứ đồ rách nát gì, đến cả lợn cũng không thèm ăn!"

âm thanh bén nhọn, vô cùng ghét bỏ.

Tay A Đoàn đang cầm đào căng thẳng, sắc mặt cũng trầm xuống. Trình thị còn không tự biết, tiếp tục lẩm bẩm "Nhị thẩm cũng không phải là đang trách ngươi, ngươi có lòng tốt tặng đồ cho nhị thẩm, nhị thẩm làm sao có thể trách ngươi chứ?" Sau đó chỉ thẳng vào Bán Đông, đã sớm ngứa mắt nhà đầu kia, được đưa đồ cho nhị phòng là phúc của nàng, vậy mà mỗi lần còn mang bộ dáng không cam tâm tình nguyện.

không động được đến A Đoàn còn không thể xử lý được một đứa nha hoàn sao?

"Nhất định là nhà đầu tinh quái này chọn những quả rách nát này cho ta! Ngươi còn nhỏ tuổi không xử lý được đám nô tài, hôm nay nhị thẩm giúp ngươi xử lý, nha hoàn bằng mặt không bằng lòng như này giữ lại làm gì? Phái người trong nhà để mẫu thân nàng ta dạy dỗ nàng ta thật tốt mới được!"

Vừa nói vừa muốn gọi người đi gọi mẫu thân Bán Đông đến!

Bán Đông không tin A Đoàn sẽ thật sự đưa mình về nhà, nếu muốn đưa mình về nhà vừa rồi đã đưa rồi! Nhưng mà Trình thị đã nói đến mức

https://thuviensach.vn

này, tất nhiên cũng phải quỳ xuống giả vờ, bĩu môi đi đến trước mặt A Đoàn muốn quỳ xuống.

“không cần gọi, không cần quỳ.”

âm thanh của A Đoàn hơi lạnh, nàng vẫn cúi đầu nhìn quả đào trong lòng bàn tay bị chọc thủng, khôngnhìn được cảm xúc trong mắt nàng.

Trình thị ngẩn người, nhìn Bán Đông còn đang đứng, lại quay đầu nhìn mấy nha hoàn không có chút động tĩnh nào. Sắc mặt lập tức đỏ lên, mặt mũi cũng bị quăn đi xa rồi! Nhưng mà dù gì vẫn biết A Đoàn là người mình không thể đắc tội, hít thở sau vài lần mới ép được những lời mắng chửi muốn nói ra ngược trở lại.

Miễn cưỡng dữ tợn cười cười “A Đoàn có ý gì, ngươi trách nhị thẩm tự ý xử lý nô tỳ của ngươi?

“Nhị thẩm cũng là vì muốn tốt cho ngươi, loại nô tỳ giấu trên bắt nạt dưới như này ngươi giữ lại làm gì? Sớm đuổi đi mới đúng!”

Ngón tay A Đoàn nhẹ nhàng xẹt qua quả đào bị chọc thủng da, trong đầu nhớ lại những lời Giang Vạn Lí vừa nói, đây là Thái Tử đặc biệt tìm về cho người! Nhắm mắt không nói gì. Qua hơn nửa ngày mới ngẩng đầu, con ngươi trong trẻo nhìn thẳng về phía Trình thị, giơ lên một tia cười nhạo “Nhị thẩm làm sao biết đây không phải ý của ta chứ?”

“Cái gì?”

Trình thị quá mức khiếp sợ, lập tức đứng bật dậy, không thể tin nhìn A Đoàn.

Trong tay A Đoàn vẫn bóp quả đào kia, vẫn cười như cũ đứng dậy, thi lế với Trình thị mới nói “Nếu nhị thẩm đã ngứa mắt với những đồ A Đoàn

https://thuviensach.vn

đưa qua đó như vậy, vậy sau này A Đoàn cũng sẽ không tặng đồ gì cho nhị phòng nữa, cũng không để nhị thẩm lại mắt mặt.”

không để ý vẻ càng khiếp sợ của Trình thị, trực tiếp nói với Bán Đông “Đưa nhị thẩm trở về đi.”

Sau đó xoay người đi vào bên trong.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 77

Editor: huyetsacthiensu

Editor: mình xin đính chính một chút là theo như mình edit ở đoạn dưới này thì Phụ thân của Tả Đình Đình là từ tứ phẩm (hay còn gọi là tòng tứ phẩm): khác với chính, từ (tòng) chỉ là phụ, giúp việc cho chính. Các chương trước có phần giới thiệu về Tả đại nhân mình có viết là quan tứ phẩm sẽ là từ tứ phẩm mọi người nhé.

Phía sau mơ hồ truyền đến lời Trình thị mắng với âm thanh của Bán Đông khách khí lại xa cách đều bị ném qua sau đầu, một khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lùng bước nhanh về phía trước, kinh ngạc nhìn phía trước, suy nghĩ đã sớm đi vào cõi thần tiên. A Đoàn biết bản thân đang tức giận, giận nhị thẩm chà đạp tâm ý của Thái Tử ca ca như vậy.

đã sớm biết con người nàng ta, nhưng vẫn tức giận không chịu được, ngực lấp đầy hoảng sợ.

“Tiểu thư.” Đột nhiên bị người kéo bả vai lại, quay đầu nhìn, là Giang Vạn Lí đang chờ bên cạnh. Sắc mặt của hắn cũng không tốt, thậm chí mơ hồ hiện ra màu đen, chắc hẳn cũng đã biết sự việc vừa rồi. Gương mặt A Đoàn lạnh lùng, Giang Vạn Lí cũng không khuyên, chỉ đưa tay nhẹ nhàng cầm lấy quả đào đã hơi biến hình A Đoàn vẫn bóp trong lòng bàn tay.

Cầm khăn cho A Đoàn lau tay.

“Những cái khác nô tài cũng không dám nói nhiều, nô tài chỉ có thể nói người hiền bị người khác khi dễ.” Nghiêng đầu nhìn về chính sảnh bên

https://thuviensach.vn

cạnh, âm thanh rất lạnh "Có một số người ỷ vào một chút mối quan hệ thân thích, không chỉ được đằng chân lân đằng đầu mà còn muốn dẫm lên mặt chúng ta. Càng quen nàng ta càng không biết tiến lùi."

Giang Vạn Lí không cảm thấy Bán Đông làm sai chút nào, trong lòng đã trầm trồ khen nàng! đã sớm nhìn nhị phòng không vừa mắt, nhưng mà các nàng mỗi lần chỉ chiếm được món tiện nghi nhỏ đã bỏ chạy làm cho người ta cảm thấy tràn đầy hoảng sợ lại không thể làm được chuyện gì quá giới hạn, người cũng không phải thánh nhân, một lần hai lần còn được, hàng năm đều như vậy, đã sớm kìm nén đến phát hỏa!

Nếu không phải gia nói không thể can thiệp vào việc tiểu thư làm, đã sớm…

A Đoàn cúi đầu nhìn nước đào còn dính trên tay, không len tiếng.

Tả Đình Đình ngồi ngay ngắn trên ghế, lưng thẳng tắp, nhìn một đống quần áo trước mặt xuất thần. Nha hoàn cũng biết điều, biết mình không được tự nhiên, sau khi dâng trà thì đi ra sau cửa chờ, Tam tiểu thư càng tỉ mỉ hơn. rõ ràng nhìn thấy nàng mở từng tủ quần áo lấy ra hai bộ, nhìn như không chọn cẩn thận, nhưng vừa cầm lên xem thì phát hiện cũng không phải như vậy.

Mỗi màu đều có một bộ mùa thu một bộ mùa đông, có thể mặc bây giờ. Hơn nữa tuy rằng tất cả đều có chất lượng quý báu, đa dạng nhưng không rườm rà, đều thẳng thớm đơn giản, nếu không nhìn kỹ, chỉ cảm thấy bình thường, rất hợp với thân phận của mình. Cho dù mặc đến thư viện, cũng sẽ không gợi ra sự chú ý của người khác.

Tâm tiểu thư như vậy, không giống với lời đồn.

Cũng không phả là tin đồn, chỉ là mọi người đều cho là như vậy. Thân phận của nàng đã được công khai, lại có An Dương công chúa che chở, ai không có việc gì làm lại đi tung tin đồn về nàng chứ? Chỉ là thân phận quá

https://thuviensach.vn

cao, trừ những người ở hàng ngũ vương tôn quận chúa, thật sự không ái dám cùng nàng vô duyên vô cớ kết bạn. Bình thường nàng cũng rất im lặng trước nay chưa từng khoe khoang, bộ dáng không thích nói chuyện, càng không dễ thân cận.

"Ngươi đang ngẩn người cái gì vậy?"

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến, Tả Đình Đình đứng bật dậy, trừng to mắt nhìn A Đoàn từ bên ngoài đivào.

A Đoàn bị bộ dáng Tả Đình Đình chọc cười, khóe miệng nhếch lên mấy phân, đi đến chỗ rửa tay "Sao lá gan vẫn nhỏ như vậy, chẳng lẽ ta có thể ăn thịt ngươi?" Tả Đình Đình ngượng ngùng gãi đầu "Phản xạ có điều kiện, mẫu thân ta đã dặn, không được đánh mất lễ nghĩa…"

A Đoàn không nói chuyện nữa, cúi đầu cẩn thận rửa tay, khóe miệng vẫn duy trì một độ cong.

Tả Đình Đình nhìn thoáng qua sườn mặt A Đoàn đang im lặng, khẽ nhíu mày sau đó tiếp tục kiếm đề tài nói chuyện "Tam tiểu thư, ta biết ngươi có ý tốt, nhưng ta thật sự không dám nhận đồ của ngươi, nếu nhận phụ thân ta sẽ đánh gãy chân ta mất, tuyệ đối không phải đe dọa đâu, phụ thân ta thật sự có thể làm ra loại việc này!"

Bĩu môi bất đắc dĩ "Cho nên ngươi vẫn nên cầm lại đi."

Cầm lấy khăn lau tay, A Đoàn nói rất lạng lùng "Đồ ta đã đưa không có lý gì sẽ nhận trở lại. Vẫn là câu nói lia, nếu ngươi không cần sẽ đem đi đốt."

"Tam tiểu thư…"

Tả Đình Đình còn muốn nói gì đó, A Đoàn lại xoay người đối mặt với nàng, sau đó ngón trỏ đặt trên môi nàng, vừa oan ức vừa đáng thương nói

https://thuviensach.vn

“Ngươi là người đầu tiên trừ An Dương được tính là bạn bè của ta, ngươi thật sự không cần sao?” Tả Đình Đình ngậm miệng không nói gì nữa, lúc này A Đoàn mới hài lòng.

“đi thôi, trước tiên đi thay quần áo đã, đừng làm nhăn quần áo của phu nhân.

Thay quần áo xong, Tả Đình Đình không được tự nhiên ngồi trước gương đồng, cố gắng tập trung tầm mắt vào bản thân ở trong gương. Quần áo màu xanh lam, đơn giản phóng khoáng, nhìn cũng khônghóa quý, nhưng vì sao Tả Đình Đình luôn cảm thấy không giống mình trước kia? Có thêm một loại khí chất không nói rõ được.

một bộ quần áo có tác dụng lớn như vậy sao?

A Đoàn đứng ở phía sau cũng nhìn Tả Đình Đình trong gương, mày hơi nhíu, mắt dừng ở trên tóc nàng. Cuối cùng trực tiếp động tay, lấy xuống tất cả trang sức không phù hợp với tuổi trên đầu Tả Đình Đình. Tầm mắt đảo qua một loạt hộp trang sức trên bàn trang điểm, cuối cùng dừng trên hộp An Dương đưa từ trong cung ra.

An Dương biết mình không thích phô trương, bộ trang sức này cũng nhỏ nhắn tinh xảo, lớn nhất chỉ bằng ngón tay cái, màu sắc cũng lấy nhạt làm chủ. Thoáng lật lật, chọn mấy đóa hoa nhỏ cánh màu trắng nhụy hoa màu phấn hồng, cài lên búi tóc bên tai Tả Đình Đình. Lấy tay làm lược, đưa tóc Tả Đình Đình về phía trước.

Tả Đình Đình kinh ngạc nhìn mình trong gương, không nghĩ đến bản thân có thể xinh đẹp như vậy, không cần vàng bạc, chỉ là vài đóa hoa mà thôi, nhưng hiệu quả so với trang sức khi xuất giá của mẫu thân còn cao hơn. A Đoàn cũng nghiêng đầu cười “Quý nhất chưa chắc đã là tốt nhất, thích hợp với bản thân mới là tốt nhất.”

https://thuviensach.vn

Lại bóp bóp gương mặt tròn trịa của Tả Đình Đình, thịt thịt, xúc cảm quả không sai, A Đoàn đột nhiên hiểu vì sao Thái Tử ca ca thích bóp mặt mình như vậy. Cười nhìn vào mắt nhau "Ngươi có làn da trắng tóc đen, mặt cũng dễ thương, thật ra ngày thường không cần đeo trang sức, chỉ cần mấy đóa hoa đơn giản cũng đã xinh đẹp rồi."

Giống như mẫu thân nói, cô nương còn trẻ nên đeo những thứ này, chính là độ tuổi phù hợp nhất, về sau lớn hơn muốn đeo cũng không đeo được.

Tả Đình Đình đầu tiên là rất ngạc nhiên nhìn mình trong gương, sau khi nghe được lời nói của A Đoàn, ánh mắt cũng sáng lên. Trang sức mặc dù không có nhiều, nhưng nhà ai mà không có vườn hoa chứ? Đây là thứ đô nhiều nhất nhưng không đáng tiền nhất. Nhưng cũng chỉ vui mừng một lúc, đột nhiên ánh sáng trong mắt không còn, cười cười với A Đoàn, không tiếp lời.

Theo thói quen cúi đầu nhìn mười ngón tay hai bên trái phải của mình.

A Đoàn nghiêng đầu nhìn miệng suy sụp của Tả Đình Đình, đó là không muốn nhưng lại không thể không xót xa. Cẩn thận suy nghĩ mới giật mình "Ngươi đang sợ các cô nương trong thư viện phát hiệnngươi đột nhiên thay đổi, hoặc là sợ các nàng càng bắt nạt ngươi sao?"

"Các nàng ấy không bắt nạt ta, nhiều lắm cũng chỉ là nói hai câu cười ta mà thôi." Tả Đình Đình cười khổ phất tay, sau đó đột nhiên hồi thần, ngẩng đầu nhìn chằm chằm A Đoàn "Sao ngươi biết ta nghĩ đến cái này?" Trong đôi mắt to tròn tràn đầy sự nghi ngờ, những suy nghĩ vừa rồi đã sớm ném lên chín tầng mây.

A Đoàn bật cười, đối với cô nương "Đầu não đơn giản" này lần nữa có cảm giác thân thiết.

https://thuviensach.vn

Lắc đầu đi đến bên cạnh rót thêm hai chén trà nóng, đưa mộ chén cho Tả Đình Đình còn đang ngốc hồ đồ há to miệng. Bình thản đi đến bên cạnh ngồi xuống, nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà sau đó nhìn chằm chằm vào Tả Đình Đình, hoi trực tiếp "nói thật, ta không thể giải thích nổi, ngươi thân là đích nữa, vì sao lại lâm vào tình cảnh hướng nội lại hơi nhu nhược như vậy?"

Lời nói quá bộc trực này làm cho Tả Đình Đình ngây người, một lúc lâu mới phản ứng kịp, cũng khôngnhìn A Đoàn, chỉ cúi đầu cười khổ "Đích nữ thì thế nào chứ, hàn môn (gia đình bần hàn) đích nữ còn không bằng cao môn (gia đình cao quý) thứ nữ đâu…"

"Hàn môn?"

Tả Đình Đình gật đầu, sau đó cũng nhìn thẳng về phía A Đoàn "Tam tiểu thư là quý nữ chân chính, đương nhiên không biết gia thế quan trọng như thế nào đối với một nữ tử. Ở đây là dưới chân thiên tử, tùy tiện ném gì ra ngoài nói không chừng cũng có thể rơi trúng vương gia. Phụ thân ta là quan từ tứ phẩm, hơn nữa lại giữ chức quan nghe thì cao quý nhưng không có thực quyền gì ở Hàn Lâm Viện."

"Phụ thân ta thanh liêm, ta rất bội phục người ở điều này, cho nên ta không thể tìm phiên toái gì về cho phụ thân ta."

"Đưa ta đến thư viện đi học ta cảm thấy phụ thân ta đã làm rất tốt, ta không thể lại gây chuyện rắc rối."

Có lẽ là đề tài quá nặng nề, A Đoàn vẫn không nói gì, Tả Đình Đình còn tưởng là do bản thân ảnh hưởng đến tâm tình của nàng, lại vội vàng sửa miệng "Hơn nữa các cô nương trong thư viện có thể làm gì được ta chứ? Nhiều nhất là tranh cãi ngoài miệng thôi, ta không để ý đến, các nàng nói vài câu là xong."

https://thuviensach.vn

A Đoàn nhướn mày, cười không rõ ý tứ "Cho nên ngươi có thói quen mặc cho người khác sắp đặt, coi như không phải lỗi của ngươi?"

Tả Đình Đình không nói gì, cũng không phủ nhận, coi như chấp nhận.

"Phanh!" Đột nhiên vang lên âm thanh thật lớn, Tả Đình Đình khiếp sợ nhìn qua A Đoàn, vẻ mặt nàng bình tĩnh, chỉ là chén trà bị đặt mạnh lên mặt bàn. Lắc đầu, nói vô cùng đáng tiếc "Tả đại nhân thông minh như vậy, lại có một người con gái ngu dốt, thật là đáng tiếc."

"Ngu dốt?" Tả Đình Đình nắm thật chặt vạt áo của mình.

A Đoàn vẫn là bộ dáng vân đạm phong khinh, chỉ là trong con ngươi là sự nghiêm túc hiếm thấy với không hăng hái "Tả đại nhân là quan từ tứ phẩm, chức quan quả thật không cao." Ở dưới chân thiên tử, quan từ tứ phẩm quả thật không có tư cách gì nhảy ra, ngay cả chính quan tam phẩm cũng phải kẹp chặt đuôi làm người (ý chỉ phải khiêm tốn dè dặt, không được kiêu căng ngạo mạn như ở chỗ khác), nơi này thật sự là quá nhiều hoàng thân quốc thích.

"Nhận chức ở Hàn Lâm Viện, cũng thật sự không có thực quyền gì."

"Tả đại nhân thi đỗ khoa cử từ khi chưa đủ hai mươi đến bây giờ, hơn mười năm rồi mới là quan từ tứ phẩm quả thật không cao."

A Đoàn nói một câu trên mặt Tả Đình Đình lại đỏ thêm một phần, lời vừa rồi vừa dưt, mặt đã đỏ khôngkhống chế được, thậm chí còn muốn đứng dậy cáo biệt. A Đoàn cũng giống như không biết rằng nóinhững lời này sẽ làm cho người khác vô cùng xấu hổ, vẫn như trước cười như không cười nhìn Tả Đình Đình, nhìn đến mức nàng ấy đứng ngồi không yên.

rõ ràng lá ý châm biếm, nhưng nàng lại nói với vẻ mặt bình tĩnh, đặc biệt kỳ lạ.

https://thuviensach.vn

Tả Đình Đình bị làm cho sợ hãi, không biết A Đoàn làm ầm ĩ chuyện gì, rõ ràng vừa rồi còn ôn hòa như vậy, cũng không dám nhìn ánh mắt A Đoàn, cúi đầu nhìn mũi chân mình, tội nghiệp. A Đoàn lại cười, cái bộ dáng ủy khuất này, giống như mình đang bắt nạt nàng. rõ ràng là đang giúp nàng.

Thở dài một hơi trực tiếp đi vào vấn đề chính.

“Tả đại nhân ở Hàn Lâm Viện quả thật không có thực quyền gì. Nhưng mà ngươi đừng quên, quan viên của Hàn Lâm Viện ở các triều đại đều đi lên từ khoa cử, đó là nơi văn nhân (người học văn) tụ tập. Thứ nhất là văn nhân cao quý trong sạch; thứ hai, ở Hàn Lâm Viện có cơ hội gặp mặt Hoàng Thượng bất cứ lúc nào.”

Thư sinh vô dụng, có thật là thư sinh vô dụng không? Thư sinh há miệng là có thể khẩu chiến quần hùng. Văn nhân cao quý trong sạch thật ra là nói cho dễ nghe thôi, vì ngươi học vấn cao nên mọi người đều phải nể phục ngươi? thật ra cơ bản là sợ bị văn nhân nắm được đằng chuôi sau đó cáo trạng lên Hoàng Thượng mà thôi!”

“Tả đại nhân cả đời thanh liêm không dựa vào quyền quý có thể đến được từ tứ phẩm đã là đáng quý, chứng minh rằng Hoàng Thượng nhớ rõ người này, cho dù ở vị trí không cao, ít nhất Hoàng thượng nhớ rõ người này, trong lòng có người này. Ai có thể thật sự gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn? Phụ thân ngươi có thể làm được là dựa vào việc Hoàng Thượng nhớ rõ ông ấy.”

“Người bên ngoài sẽ sợ đắc tội hắn, sợ hắn tố cáo.”

“Thế mà ngươi còn nói cái gì mà hàn môn đích nữ không bằng cao môn thứ nữ, Tả đại nhân thanh liêm cả đời, nhưng đến ngay cả con gái của mình cũng không rõ sự để tâm của ông ấy, thật là đáng buồn.”

https://thuviensach.vn

Những lời này đã đốt lên lửa giận của Tả Đình Đình, đứng dậy trừng to mắt nhìn A Đoàn "Ta không có!" Vội vàng phủ nhận "Ta chỉ không dám đắc tội những người đó mà thôi, ta sợ gây rắc rối cho cha ta, cho nên ta vẫn luôn cẩn thân, mặc kệ người khác nói gì ta cũng nghe, ta đã sai rồi sao?"

"Ngươi sai rồi." A Đoàn cũng đứng lên, không nhượng bộ.

"Tuy rằng trước đây ta không quen biết ngươi, nhưng lúc trước ở thư viện ta cũng đã nghe qua về ngươi, chứng minh cũng không có bị người khác bắt nạt quá mức, ít nhất thì không có việc gì truyền đến tai ta."

"Ta hỏi ngươi, có phải mỗi lần các nàng đều giễu cợt ngươi, sau đó ngươi cam chịu hoặc ngây ngốc pha trò làm các nàng ấy càng cười lớn hơn, sau đó mỗi lần sau khi giễu cợt ngươi thì làm chuyện gì cũng sẽgoi ngươi, sau đó lại lặp lại việc cười nhạo ngươi?"

Tả Đình Đình cắn chặt môi, sau đó gật đầu. không sai, cuộc sống của mình ở thư viện chính là như vậy.

"Lần trước ta gặp chuyện không may, ngươi với các cô nương ở thư viện đi thăm ta. Trừ ngươi ra, những người khác đều là cao môn nữ nhi. Có phải ngươi có nhắc đến việc đến thăm ta, các nàng cười nhạo ngươi, nói ngươi muốn tạo quan hệ với ta? Nhưng cuối cùng các nàng vẫn đưa ngươi đi cùng đúng không?"

Gật đầu, đúng vậy. Lần nào cũng bị cười nhạo, sau đó sẽ lại đồng ý.

nói đến như vậy còn không rõ sao? A Đoàn lắc đầu, nhắm mắt "Phụ thân ngươi thanh liêm lại có vị trí trước mặt Hoàng Thượng, hắn thanh liêm lại không lo lắng, cho nên người khác cũng không dám làm gì hắn, nhiệu nhất là khó chịu trong lòng thôi. Đương nhiên, sợ nhất là ông ấy tố cáo trước mặt Hoàng Thượng mà thôi."

https://thuviensach.vn

“Những cô nương kia cũng được người nhà dặn dò, các nàng không dám quá đắc tội với ngươi, cho dù phụ thân các nàng có chức quan cao hơn so với phụ thân ngươi. Tiểu quỷ khó đối phó, có đôi khi mộtcâu của thái giám thân cận bên cạnh Hoàng Thượng cũng có thể quyết định sống chết của một người. không dám đắc tội chết ngươi, nhưng cũng không muốn tha cho ngươi, cho nên mới là tình trạng bây giờ.”

Trong con ngươi trong trẻo tràn đầy là khuôn mặt khiếp sợ của Tả Đình Đình.

“Nếu như lúc đầu ngươi đến thư việ học, có một nửa là bộ dáng ngông nghênh mà không phải là bộ dáng lấy lòng người khác mặc người khác dẫm đạp, tuyệt đối không phải là tình trạng bây giờ.”

“Tất cả những điều này, đều là do chính ngươi tạo thành.”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 78

Editor: An Nhiên

Tả Đình Đình thật sự chưa bao giờ nghĩ tới mọi chuyện sẽ như thế này.

Cho tới nay vẫn cảm giác thật kỳ quái, các nàng khinh thường mình, nhưng mình cũng chưa từng trêu chọc các nàng, cũng không có làm cái gì khác như tranh giành người này nọ để mất danh tiếng, vì sao lại thường xuyên làm khó mình đến tình trạng người nào cũng không thể nhịn được. Hóa ra, chuyện là như vậy.

Các nàng chỉ là muốn làm nhục mình, nhưng mà lại không dám đắc tội chết...

Trách không được mỗi ngày mình đến trường, phụ thân không vào triều thì lại chạy đến phố. Cho nên, phụ thân cũng là nhận thấy được có chuyện gì đi? Bên môi nâng lên một nụ cười khổ, có lẽ hình tượng mình là một nha đầu ngốc đã cắm rễ thật sâu trong lòng cha, cho nên hắn mới không nhìn ra cái gì?

Đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía A Đoàn đang cúi đầu uống trà. Đây là trà mới bọn nha đầu vừa mới thay xong, vẫn còn bốc lên chút khói trà như sương mù. Để sát ly trà vào bên miệng hơi hơi thổi khí, động tác không nhanh không chậm, ánh mắt cũng toàn bộ tập trung chén trà, giống như đang làm việc gì đó đặc biệt quan trọng.

https://thuviensach.vn

rõ ràng chính là đang uống trà bình thường, lại cứ cảm thấy chút thú vị không nói thành lời.

Đại khái, đây chính quý nữ thế gia không để ý đến bất kỳ cái gì mà nương nói , một cái động tác đơn giản lại có thể làm cho người khác cảm giác rất có khí chất.

Biểu tỷ nhà mình tuy rằng thường hay mắng mình ngốc, cũng đã nói những người đó đều là không có ý tốt. Tỷ cũng chỉ nói phải ưỡn ngực thẳng người vì thân thế của mình, không cần phải cẩn thận như vậy, nhưng tỷ cũng không nói nguyên nhân kết quả như nào, chỉ là đơn thuần cảm thấy mình bị khi dễ không trả thù cũng không làm gì cả, đặc biệt không chịu cố gắng mà thôi.

Muốn nói nguyên nhân cho nàng, nhưng tuyệt đối sẽ không giống tam cô nương nói ra hoàn toàn như vậy.

Tổng cộng gặp mặt hai lần một lần còn là vội vàng liếc qua một cái, liền có thể gãi đúng chỗ ngứa thế này……. (Editor: Ý Tả Đình Đình là mới gặp thôi mà A Đoàn đã biết rõ nỗi khổ tâm của mình rồi ấy.)

Gian phòng an tĩnh không tiếng động, âm thanh ly tra để xuống bàn nhẹ vang lên đồng thời cả hai người đều thức tỉnh. A Đoàn cùng Tả Đình Đình cùng nhìn về phía đối phương.

"Xin lỗi "

"Xin lỗi "

Hai người đồng thời nói ra những lời này. Tả Đình Đình kinh ngạc nhướn mày, mình nói xin lỗi thì có thể hiểu được, chính mình ngu dốt đến nỗi phải đem mọi chuyện chỉ cặn kẽ mới có thể nghe hiểu được. Vì sao Tam cô nương lại phải nói xin lỗi với mình? Tuy rằng những lời nàng ấy

https://thuviensach.vn

nói có chút thẳng thắn quá, nhưng mình cũng cần những lời này xem như là đòn cảnh cáo, tại sao xin lỗi?

A Đoàn cúi đầu, đưa tay bóp bóp mi tâm của mình.

"Ta nói giúp ngươi, nhưng lại mang quá nhiều tâm tư của mình để nói, nói có chút nghiêm trọng, cho nên xin lỗi."

Sắc mặt như trước bình tĩnh, chỉ là giữa lông mày mang theo vẻ uể oải. Lông mày Tạ Đình Đình nhướn càng cao, tam cô nương là một người tài giỏi như vậy, còn có chuyện gì làm phiền não sao? Hơn nữa, với thân phận của nàng ấy mà nói, ai dám phiền nàng? Nhưng vấn đề này Tả Đình Đình hỏi khôngđược, quan hệ của hai người còn chưa tốt đến mức này.

"sẽ không, tuy rằng nói hơi nặng một chút, nhưng mà ta biết ngươi là tốt với ta, không cần nói xin lỗi."

Suy nghĩ hồi lâu, chỉ nói một câu khô khốc như vậy, ngay cả lời an ủi cũng không biết nên nói như thế nào.

Lóe qua một tia ảo não, thậm chí thiếu chút nữa khống chế không được muốn vỗ một cái vào đầu mình, như thế nào lại đần như vậy! May mắn trong đầu lập tức chợt nhớ tới lời nói nghiêm khắc của nương, tuyệt đối không được làm ra việc gì mất mặt, lúc này mới miễn cưỡng khống chế lại cái tay.

Sắc mặt thay đổi rất nhanh, lúc ảo não xong may mắn lại tự trách, thật lấy lòng A Đoàn.

A Đoàn cười cười lắc đầu "Ta cũng chỉ là đem sự tình phân tích cho ngươi nghe mà thôi, có lẽ sẽ có chút không chính xác. Ta cũng không thể quản được chuyện của ngươi thậm chí không thể cho ngươi một lời khuyên tốt, bởi vì ta đối với chuyện của ngươi cũng không quá rõ. Ta cho rằng

https://thuviensach.vn

ngươi nên tìm Tả đại nhân bàn bạc một chút, hắn mới có thể cho ngươi một lời khuyên tốt."

Tả Đình Đình đầy ngây ngô trả lời "Ta cũng không biết nên làm cái gì đây, muốn trở về tìm cha khóc khóc!"

A Đoàn không hứng thú lắm, Tả Đình Đình mặc dù là một kẻ nói nhiều tốt xấu gì cũng sẽ biết nhìn sắc mặt người khác, người rõ ràng không muốn nói chuyện còn gấp gáp lải nhải đó không phải là ý định chọc người không thoải mái sao? Trực tiếp đứng dậy "Ta đến cũng đủ lâu, trên đường đến cũng nghe nha hoàn nói ngươi bị phong hàn sáng nay vừa mới khỏe hơn một chút."

"Ta cũng không quấy rầy, nên về nhà mới phải, ngươi nghỉ ngơi thất tốt đi."

A Đoàn cũng không giữ lại, gật đầu gọi nha đầu tiến vào đem quần áo đều bọc kỹ, còn đem hộp cung hoa cũng mang theo, Tả Đình Đình liền vội vàng tiến lên nói không cần, quần áo có thể cầm, như thế nào lại còn lấy những thứ khác nữa! A Đoàn không để ý tới Tả Đình Đình, cau mày suy nghĩ một "Ta nhớ rõ tiểu cữu của mẹ mấy ngày hôm trước đưa tới mấy bộ kim nạm ngọc trang sức đang thịnh hành ở Tô Châu?"

Bán Đông gật đầu, xoay người vào nội thất, chẳng bao lâu ôm hai cái hộp đi ra. A Đoàn mở ra nhìn nhìn gật đầu, sau đó giao cho nha hoàn bọc kỹ. Tả Đình Đình trực tiếp nhào tới ngăn trở động tác của nha hoàn, như muốn khóc lên "Tam cô nương cái này thật sự không được, quần áo còn chưa tính, muốn để cho cha ta biết ta lấy mấy vật này, thật sự sẽ đánh chết ta!"

A Đoàn không nói lời nào, chỉ là mở ra chiếc hộp cho Tả Đình Đình nhìn.

"thật là đẹp!"

https://thuviensach.vn

Vốn cho là là thứ gì đó rất quý, nhưng mà lại ngoài ý muốn là Tiểu Xảo dễ thương. Cũng không phải là trang sức nặng kia, đều là khắc vào, thậm chí còn tốt tơ vàng, Tiểu Xảo làm cho người ta yêu thích không muốn buông tay. A Đoàn cài lên nắp đậy lần nữa giao cho nha hoàn đóng gói, lần này Tả Đình Đình không cự tuyệt nữa.

"Tôn phu nhân là Tô Châu nhân thị, cái này là do tiểu cữu của nương ta phái người từ Tô Châu bên kia đưa tới, không phải vật quý trọng, chỉ là hình dạng rất đẹp mắt, cô nương trẻ tuổi đều thích. Nương ngươi là người Tô Châu, ngươi đeo đến nữ học cũng không ai nói gì được."

Lần này Tả Đình Đình thật sự là bị cảm động, tam cô nương quả thật quá thân thiết! Vừa kích động liền không khống chế được mình, trực tiếp tiến lên lôi kéo tay A Đoàn "Tam cô nương ngươi thật là người tốt!" Nước mắt ròng ròng, không hiểu còn tưởng rằng A Đoàn là ân nhân cứu mạng của nàng ấy!

không chỉ A Đoàn cảm thấy hết chỗ nói, ngay cả Bán Đông cùng nha hoàn khác đều tập thể run rẩy khóe miệng.

Trần thị phân phó ở trong phòng tĩnh dưỡng, A Đoàn cho người đưa đến cửa viện liền dừng lại bước chân. Nhìn Tả Đình Đình được bọn nha hoàn vây quanh rời đi, cô nương kia tính tình thật tốt, cẩn thận mỗi bước đi đều nhìn A Đoàn, cười xinh đẹp sáng lạn. Bị nàng ảnh hưởng, A Đoàn tâm tình bây giờ cũng không tệ, khóe miệng vẫn hơi giương lên.

Đến khi đám ngươi đi xa không còn bóng dáng, A Đoàn cũng xoay người trở về phòng. Ý cười vừa rồi đã không thấy, biến thành không hề bận tâm. Tay trái không tự giác xoa xoa lòng bàn tay, đã rửa tay qua, nhưng dường như còn có thể cảm giác được nước mắt còn dính tại lòng bàn tay mình.

Chính mình là người tốt?

https://thuviensach.vn

đã có một Hứa Tĩnh Ngữ, lập tức lại muốn đi nhị phòng.

Nơi nào, nhìn xem tốt ở chỗ nào……

Đêm đến, A Đoàn trằn trọc trăn trở ngủ không được, luôn cảm thấy lòng bực bội, cuối cùng đứng dậy mặc quần áo đơn giản. Lần này lò sưởi thiêu nóng một chút, trong phòng lại kín gió cảm giác một mảnh ấm áp, kể cả không mặc y phục cũng cảm thấy được. Cũng không gọi người, tự mình đốt nến, mài mực, luyện chữ tĩnh tâm.

Mới đặt bút liền nghe được tiếng vang nhỏ kẽo kẹt từ cửa sổ, chợt quay đầu, liền nhìn thấy Ngô Đồng cầm một cái hộp nhỏ từ bên ngoài đường hoàng đi vào.

A Đoàn.....

"thật đúng là có một không hai, muội có phải hay không nên nghe lời Giang công công, đem cửa sổ khóa hết lại?"

Ngô Đồng bị trêu ghẹo một chút cũng không cảm thấy xấu hổ, một thân hắc y đi tới trước mặt A Đoàn, trực tiếp khom người, trán kề trán, xác nhận quả thật không có nóng lên mới thở phào nhẹ nhõm mộthơi. Tuy rằng Giang Vạn Lí đã bảo đảm vô số lần, vẫn là phải chính mình xác nhận mới có thể yên tâm. Hai người rất gần, có thể rõ ràng nhìn thấy con ngươi của A Đoàn đang không bình tĩnh.

Đứng dậy, cười nhạt.

“Ở nhị phòng kia không được, muốn ta tìm trở về?

A Đoàn nhướn mày, có chút khó chịu nghiêng đầu, thấp giọng nói nhanh "Làm sao huynh biết muội không có trở về!" Sau đó lại trợn mắt quay đầu trừng Ngô Đồng, mím môi thật chặt "Huynh đừng bảo Giang Vạn Lí theo dõi muội, muội không thích!"

https://thuviensach.vn

rõ ràng chính là đứa nhỏ đang giận dỗi! Lấy tâm trí của A Đoàn đã sớm phải biết mình rõ ràng tất cả mọi chuyện của nàng, lại cứ hôm nay mới phát tác ra, rõ ràng chính là tra ra. Lắc đầu thở dài một hơi, khom người đưa người ôm ngang lên đi tới giường. Khẽ đặt tại đệm chăn phía trên, sau đó chính mình cũng ngồi tiến lên, đem người ôm vào trước ngực.

A Đoàn không vui, cũng không muốn cùng Ngô Đồng thân mật, chỉ đưa tay chống lên trước ngực Ngô Đồng.

Ngô Đồng trực tiếp đưa tay nắm cằm A Đoàn, hơi hơi dùng sức làm cho nàng ngẩng đầu nhìn mình, trong mắt là thấy rõ hết thảy thanh minh."Muội nếu như đã quyết định liền không nên nhìn trước nhìn sau, do dự như vậy chỉ thêm phiền não mà thôi." Có chút tức giận, tức giận là A Đoàn bởi vì những người này mà tâm tình không tốt.

Ánh mắt A Đoàn hơi chậm lại, lập tức phủ nhận "Muội quyết định cái gì?"

"Muội nếu là không quyết định thì làm sao có thể đi khiêu khích nhị thím? Như thế nào không tiếp tục giả bộ làm cháu gái tốt?"

Ngô Đồng nói đúng trọng tâm, một điểm lưu tình cũng không .

A Đoàn lập tức liền đỏ mặt, không phải xấu hổ là tức giận! không sai, tuy rằng lúc ấy Giang Vạn Lí nóichuyện mình không có tiếp lời, kỳ thật đã ra quyết định. Bằng không đương nhiên sẽ không theo nhị thím nói ra những lời như vậy. Chỉ là bị chính mình dọa giật bắn, thời điểm đầu óc còn chưa kịp phản ứng đã nói ra câu kia.

Sau đó, trong đầu liền nghĩ qua sự tình có thể phát sinh, thậm chí rất bĩnh tĩnh suy nghĩ mình đến cùng nên phản ứng như thế nào. Nên như thế nào thêm lửa mới có thể làm cho cha đưa ra quyết định tách ra phân nhà...

Đúng vậy, quả thật không muốn chịu đựng nữa.

https://thuviensach.vn

Bán Đông không phải thuộc hạ, nàng muốn nàng ấy ở cùng mình cả đời, Ngô Đồng cũng luôn luôn không thể nhẫn tâm đối với A Đoàn. Đem tiểu nha đầu đang xuất thần ôm chặt, cúi đầu trực tiếp tại khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng cắn cắn "không cần lo lắng, muốn làm gì thì làm, hết thảy đều có ta, trời sập xuống ta cũng cho người chống."

Sau đó đem chiếc hộp mình mang tới đặt trong tay A Đoàn.

A Đoàn cũng biết là mình già mồm cãi láo, cũng không dám nhìn mặt Ngô Đồng, đỏ mặt mở chiếc hộp ra, bên trong là một tờ giấy, cầm lấy vừa nhìn, ánh mắt càng mở càng lớn, sau đó không thể tin ngẩng đầu nhìn Ngô Đồng đang cười nhạt "Muội chẳng qua là muốn cho nhị phòng phân ra mà thôi, huynh đưa cho muội cái này, chẳng lẽ là muốn cho nhị phòng không có ngày yên bình?"

Ngô Đồng bình tĩnh gật đầu, nói vân đạm phong khinh.

"nói đồ của ta là đồ chơi rách rưới, chính mình phải trả giá lớn mới được."

Lần nữa khom người hôn một A Đoàn đang trợn to mắt, cười rất là ôn nhu "Đương nhiên, quyền lựa chọn là ở muội."

A Đoàn...

Huynh đều đã đem đồ vật này cho muội, còn nói cái gì mà quyền lựa chọn!

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 79

Editor: An Nhiên

Ngô Đồng nghiêng đầu, đồng tử đen lẳng lặng nhìn A Đoàn, không có bỏ qua kinh ngạc của A Đoàn, khiếp sợ cùng cuối cùng ẩn ẩn phẫn nộ. Khóe miệng nghiêng, cười như trước ôn nhu "Như thế nào, muội cảm thấy như vậy không tốt?"

Trực giác nói cho A Đoàn biết, hiện tại Ngô Đồng có chút không thích hợp, không giống biểu hiện của hắn đang hiện ra vô hại như vậy. Nhưng mà cảm xúc của A Đoàn cũng bất ổn. Lý trí tự nói với mình, không phân nhà, nhị phòng sẽ vẫn luôn như vậy làm sâu mọt. Có thể trên mặt tình cảm lại có chút bất công, nhị phòng quả thật không tốt, cũng không đến tình trạng hoàn toàn không thể nhịn được.

"Ta biết nói như vậy không tốt, nhưng mà, nhị phòng tuy rằng vô liêm sỉ, nhưng mà phân nhà sau chính là hai gia đình, bọn họ rốt cuộc cũng không có nhiều thời giờ như vậy đến quấy rầy nhà chúng ta, thậtsự muốn đem những thứ này toàn bộ đều làm rối mù hết lên?" Trong tay nắm thật chặt tờ giấy kia.

Mặt trên không khác biệt lắm, tất cả đều là chuyện vô liêm sỉ nhị thúc làm mấy năm qua. Hôm nay chiếm cửa hàng nhà kia, ngày hôm qua thu nhà kia bạc, nhiều vô số mấy chục điều, trong lòng tính mộtphen, nhị thúc mấy năm nay bản thân hắn đi "Cướp", người khác đưa lễ vật, đều đã trên mười ngàn lượng bạc...

https://thuviensach.vn

Nếu như việc này thật sự nháo ra ngoài, cha nếu như hợp lực lại muốn bảo vệ nhị thúc, cũng bảo vệ thận phận, muốn làm quan cũng đừng nghĩ tới, về sau cũng đừng nghĩ yên ổn.

Hơn nữa cũng không biết Thái Tử ca ca có phải hay không cũng đoán được kết cục như vậy, thậm chí ngay cả nhị thím đều điều tra rõ ràng. Mấy năm nay nhị thím không biết trợ cấp nhà mẹ đẻ nàng bao nhiêu. Đương nhiên, trợ cấp nhà mẹ đẻ là không sai, vậy nếu như là chỉ có mười lượng bạc nhưng lại lại tăng thêm hai mươi mấy phần cho nhà mẹ?

Thử nghĩ một chút, nhị thúc không làm quan, cha bảo vệ hắn sẽ hết lòng quan tâm giúp đỡ, chắc chắn sẽ không lại để cho hắn dùng y phục phô trương cơm canh đến tận miệng sinh hoạt xa xỉ, nhiều nhất chính là cho hắn không chết đói. Nhị thúc không có tiền, trong nhà cũng không có tích góp gì, sau đó phát hiện nhị thím đem tiền gần như đều cho nhà mẹ đẻ...

Nhị phòng liền thật sự là vĩnh viễn không ngày yên bình.

Ngô Đồng không có trả lời vấn đề của A Đoàn, bên trong đồng tử đen thậm chí có chút nụ cười thản nhiên, hai tay khép khép đem A Đoàn ôm càng chặt hơn, hai người dựa vào rất gần, hơi thở ra lập tức quấn quanh nhau: "Cảm thấy ta quá mức tàn nhẫn?"

A Đoàn lắc đầu.

Mi mắt hơi rũ, qua một hồi lâu mới nhẹ giọng nói "Nhị phòng quả thật không tốt, nhưng cái này trừng phạt nặng hơi một chút. Hơn nữa, nếu như nhị phòng thật sự như chúng ta suy nghĩ, nháo là nháo, nhị thúc nhất định sẽ lại đến cầu cứu cha. Cha mặc dù sẽ lạnh tâm, nhưng cũng không thể mặc kệ khôngquản."

Sau đó, vẫn là đại phòng thu thập cục diện rối rắm chứ sao?

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng trực tiếp hộc ra một câu "Hoặc là chết, hoặc là lăn ra khỏi Kinh Thành vĩnh không được hồi kinh." A Đoàn không dám nói lời nào, nhìn chằm chằm Ngô Đồng đang cười có chút yêu nghiệt, hiểu được, không có thứ ba cái lựa chọn. Nuốt nước miếng một cái, không sợ chết lần nữa hỏi "Nhất định phải như vậy sao? Muội nghĩ tính toán phân nhà là được..."

"Ừm." Ngô Đồng bình tĩnh gật đầu "Nếu như không phải là cố kỵ cảm nhận của muội, đã sớm chết không toàn thây."

A Đoàn trầm mặc, không nói. Lẳng lặng tựa vào ngực Ngô Đồng, đôi mắt dại ra, lại bắt đầu ngẩn người. Ngô Đồng cúi đầu nhìn lại, tiểu nha đầu mặt không chút thay đổi, chỉ là đôi môi hơi hơi bĩu.

Rốt cuộc, vẫn có chút không vui.

"Mềm lòng không được."

"Đuổi tận giết tuyệt càng không được, hơn nữa bọn họ cũng không có tội ác tày trời gì." A Đoàn nghĩ cũng không nghĩ trực tiếp phản bác.

"Như thế nào không có?" Ngô Đồng lập tức từ trong tay A Đoàn đem tờ giấy kia cầm tới, hầu kết động đậy, mờ hồ có tức giận.

"Muội thấy những thứ này, đều chỉ một phần đơn giản trong tối không dơ bẩn nhất. Ta nghĩ tuổi muội còn nhỏ, không muốn muội tiếp xúc với việc khác. Nhưng bây giờ xem ra, tâm ý tốt lại thành lòng lang dạ thú. Cũng được, dù sao sớm muộn gì muội cũng phải trải qua những việc này, biết càng sớm càng tốt, là do ta đem muội bảo hộ quá tốt."

A Đoàn mơ hồ cảm thấy muốn sự tình mình hoàn toàn không muốn đang phát sinh, trực tiếp đứng dậy nhấc chân liền muốn hướng đi tới chỗ khác. Vừa đạp ra một bước trên thắt lưng liền bị một cánh tay dùng lực ngăn cản, sau đó toàn thân bị khống chế trực tiếp ngã trở lại trong ngực Ngô Đồng.

https://thuviensach.vn

"Huynh..." Ngẩng đầu trừng Ngô Đồng, Ngô Đồng lại không để ý A Đoàn, đường nét rõ ràng của sườn mặt ở trong ánh nến như ẩn như hiện, hắn trực tiếp nhìn về phía trang giấy trong tay, nhẹ giọng đọc lên chứng cứ phạm tội thứ nhất trên giấy "Phần lớn chín năm, dùng 20 lượng bạc mua một cửa hàng ở thành phía Nam.

20 lượng mua một cửa hàng? Cho thuê thôi cũng phải hơn số tiền ấy nhiều! Tuy rằng Ngô Đồng khôngcó nhấn mạnh ở bất kỳ chữ nào, A Đoàn lại cảm thấy càng thêm xấu hổ, đây rõ ràng chính là quang minh chính đại cướp! Ngô Đồng cúi đầu, trong mắt cũng không có chút cười nhạo nào như A Đoàn tưởng, ngược lại một mảnh bình tĩnh, chỉ là như cười như không hỏi "Muốn biết nữa không?"

Trực giác lần nữa tự nói cho mình nhất định không phải chuyện tốt, nhưng mà A Đoàn lần này không có trốn tránh, giương mắt nhìn thẳng ánh mắt của Ngô Đồng. Cố gắng khống chế, trên mặt vẫn là hiện lên sự bất an, khẳng định không phải việc gì tốt.

Nhị thúc, lại vô liêm sỉ như thế, cũng mong ngươi ngàn vạn lần không động đến mạng người…..

Hai người im lặng đối mặt, Ngô Đồng trong mắt xẹt qua tia không đành lòng, cuối cùng vẫn là biến thành kiên định.

"Vốn dĩ chủ tiệm là người làm nông mới vào kinh, một nhà 3 người bán của cải, sản nghiệp tổ tiên để lại cùng ruộng đất,dùng tất cả tiền tích góp mua cửa tiệm kia, thời điểm mới vừa làm ăn khởi nghiệp sinh liền bị nhị thúc muội vừa ý mua mất, đi bạo qua nhưng ngược lại bị đánh cho một trận đuổi ra khỏi Kinh Thành. trên đường trở về quê nhà gặp phải giặc cỏ..."

Chân mày nhíu lại cúi đầu nhìn cổ tay của mình, là A Đoàn. Nắm thật chặt cổ tay của mình, đầu ngón tay đều trắng toát. Thở dài một tiếng, phủ

https://thuviensach.vn

nhẹ tay lên tay A Đoàn trấn an, nhắm mắt "một nhà 3 người, đều chết hết." Những việc này, A Đoàn phải biết, hiện tại buông tha nàng, về sau sẽ càng khổ sở.

Hô hấp của A Đoàn lập tức thay đổi dồn dập, hít thở sâu mấy lần mới ổn định lại, gắt gao cắn môi dưới, qua nửa ngày hơi thở không yên hỏi "Nhị thúc hắn, biết chuyện này sao?"

Chợt ngẩng đầu, mắt cũng phiếm hồng.

"hắn biết, nhà này bởi vì hắn chiếm đoạt nên đã chết chứ?"

Mi tâm Ngô Đồng nhíu chặt, trong đầu lóe lên lời bẩm báo của thuộc hạ khinh thường cùng tức giận bất bình: Hứa nhị lão gia, cướp người tiệm người khác còn chưa tính, một nhà 3 người bởi vì cái này chết, hắn không có một điểm áy náy ngược lại cười nói chết càng tốt, nói cái gì ai bảo bọn họ không biết điều, sớm một chút đem tiệm giao ra đây sớm một chút ra Kinh Thành thì sẽ không gặp phải giặc cỏ!

Cổ tay truyền đến khí lực làm cho Ngô Đồng hồi thần, nhìn ánh mắt A Đoàn phiếm hồng, thở dài "Biết, không làm bất kỳ sửa chữa nào."

Nước mắt A Đoàn lập tức rơi xuống.

Biết nhị thúc vô liêm sỉ, cũng biết hắn trước giờ đều không biết chừng mực, nhưng mà không nghĩ tới hắn thế nhưng coi thường mạng người đến trình độ này! Ba cái người sống sờ sờ bởi vì hắn chết, thế nhưng không có sửa chữa? Nếu hắn có một chút lương tâm, cũng nên đem thi thể đưa về lập bia mộ thật tốt mới đúng!

Ngô Đồng đưa tay muốn vuốt lên lông mày đang nhíu chặt của A Đoàn cùng gạt đi nước mắt, tay duỗi được một nửa lại bị A Đoàn kéo lại. Nâng mắt nhìn lại, nước mắt A Đoàn sớm đã rơi xuống, ánh mắt ngày xưa rõ ràng đen trắng giờ cũng bịt kín sương mù.

https://thuviensach.vn

"Cha muội, cha muội có biết chuyện này không?"

Gần như là cắn răng nghiến lợi hỏi ra vấn đề này. Nếu như cha biết, cũng đồng dạng coi thường lời nói, vậy mình nên làm cái gì đây! Gắt gao nhìn chằm chằm Ngô Đồng, gần như là khẩn cầu, cầu huynh, ngàn vạn lần không cần nói ra những lời tàn nhẫn như vậy! Ngô Đồng gần như không có bất kỳ trì độn trả lời.

"không có, quốc công gia không biết những việc này."

"Ông ấy cũng giống như muội, cho rằng ngươi nhị thúc chỉ là có chút vô liêm sỉ, cho nên chưa từng có điều tra những thứ này."

Tuy rằng vừa tra liền có thể tra ra hết. Có thể nịnh hót nhị lão gia bản thân liền không có nhiều bản lĩnh lớn, cho dù có chút quan hệ, cũng không có khả năng làm sạch sẽ, có lòng muốn vừa tra liền có thể tra ra hết.

A Đoàn nới lỏng thân thể, toàn thân trực tiếp ngồi phịch trong ngực Ngô Đồng. May mắn, may mắn cha không biết, may mắn cha không phải là người như thế. thật sự không dám tưởng tượng, nếu như cha cũng giống nhị thúc coi thường mạng người, mình nên làm như thế nào? Toàn thân đều thở hổn hển, đầu óc đều trống rỗng, hoàn toàn không biết nên nghĩ cái gì.

Ngô Đồng trực tiếp dùng tay lau mặt cho A Đoàn, đau lòng nói "Ta biết muội khó chịu, nhưng nhị thúc muội thật sự không phải người tốt. Tuy rằng hắn không có trực tiếp giết người, nhưng mà gián tiếp bởi vì hắn mà chết, đã có hơn mười người." A Đoàn toàn thân đều ngây ngốc, mắt cũng không chớp, không biết nên nghe hay không nghe lọt lời nói của Ngô Đồng.

đã mở đầu, liền không quay đầu lại, hôm nay tốt nhất một lần nói ra sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

"hiện tại cũng đã là cái dạng này, tương lai muội gả cho ta, trở thành Thái Tử phi, về sau trở thành Mẫu Nghi thiên hạ, ai cũng không thể cam đoan nhị thúc muội sẽ làm ra sự tình gì vô liêm sỉ hơn. Nếu như thời điểm đó mới đem việc này làm rõ, ngay cả muội cũng sẽ bị ảnh hưởng, tốt nhất chính là hiện tại."

"Cách muội lớn lên còn có thời gian vài năm, khi đó cũng sẽ phai nhạt dần."

"Ta biết muội khó chịu, chung quy hắn vẫn là nhị thúc của muội, cho nên ta tha cho hắn một lần. Ta đãđem những việc này đều xử lý sạch sẽ , nháo ra nhiều nhất chính là chuyện cướp cùng tham ô, sẽkhông lấy mạng của hắn. Nhưng mà hắn người này thật sự không giữ được, để tại bên người quá không an toàn..."

Còn chưa nói xong A Đoàn đột nhiên liền hồi thần, sau đó nhẹ nhàng tựa vào trong ngực Ngô Đồng.

"Thái Tử ca ca, tối nay huynh ngủ cùng muội được không..." Thanh âm vô lực làm cho vướng mặc trong Ngô Đồng dịu lại.

" Được, ta ngủ cùng muội."

không dám gọi nha đầu tiến vào, Ngô Đồng liền trực tiếp dùng khăn cho vào nước ấm giúp A Đoàn miễn cưỡng đắp lên mặt, ít nhất làm cho nàng thời điểm ngày mai dậy ánh mắt không bị sưng. Giúp A Đoàn đắp chăn xong, tự mình cởi áo khoác xong cũng lên giường. không có ý tứ triền miên, chỉ là nửa ôm A Đoàn, nhẹ nhàng vỗ lưng cho nàng.

A Đoàn cũng không ngủ, chỉ là tựa vào lồng ngực Ngô Đồng, mở mắt không biết đang suy nghĩ cái gì.

Cuối cùng vẫn là Ngô Đồng không thể nhẫn tâm "Muội yên tâm, tuy rằng đem nhị phòng đuổi ra ngoài, ít nhất sẽ cho hắn không lo ăn uống..."

https://thuviensach.vn

Tuy rằng tên khốn kia căn bản là không xứng với điều này!

Ai biết A Đoàn thế nhưng lắc đầu, ánh mắt lẳng lặng nhìn về phía gian phòng nơi nào đó, qua lúc lâu mới nghe được nàng nhẹ giọng nói "Giết người, liền nên đền mạng. Những thứ tay chân kia không cần làm, sự thật là như thế nào chính là như thế đấy, nhị thúc nợ bọn hắn , mặc kệ người có ở đó hay không, đều phải cho người ta một cái công đạo."

Mi tâm Ngô Đồng nhíu lại "Nhưng mà cứ như vậy, đại phòng chịu ảnh hưởng cũng không nhỏ."

A Đoàn ở lồng ngực Ngô Đồng nhẹ nhàng cọ "Nhị thúc biến thành như vậy, đa phần đều do cha buông thả, đại phòng, cũng có trách nhiệm."

Lúc Ngô Đồng còn chưa hồi thần, A Đoàn cười, nhẹ nhàng nâng đầu nhìn Ngô Đồng, sau đó chống thân mình tại khóe miệng Ngô Đồng nhẹ nhàng ấn một nụ hôn "Đây là thù lao. Huynh nói , trời mà sập cũng có huynh đỡ, hiện tại cái này là thù lao cho huynh, huynh nhất định phải giúp muội đỡ." Ngô Đồng buồn cười khóe miệng của mình mình bị hôn trộm, đưa tay ấn cổ A Đoàn trở về hôn thật sâu.

"Hết thảy đều có ta, muội muốn cái gì thì làm cái đó.’’

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 80

Editor: huyetsacthiensu

Lúc A Đoàn đến phòng chính, bất ngờ nhưng cũng không ngoài dự đoán, Trình thị đang nói chuyện cùng Trần thị. Trần thị thấy A Đoàn đến, một ít không kiên nhẫn trên mặt lập tức biến mất, vội vàng gọi A Đoàn lại

Hai mẹ con thân mật nói chuyện, không thèm nhìn Trình thị ngồi cạnh. nói về Hứa Triệt Minh,

“Nhị phu nhân mau đứng dậy, ngồi dưới đất lạnh lắm!”

“Đúng vậy, người mau đứng lên, có chuyện gì từ từ nói, người một nhà cả, có chuyện gì mà không thể nói chứ.”

…

Làm sao có thể, bản thân chỉ muốn làm cho nàng biết điều một chút thôi! Cài này nếu để cho lão gia biết mình náo loạn đến mức muốn phân nhà, nhất định sẽ đánh chết mình! Chỉ hỏi A Đoàn

“Lời của nhị phu nhân xin thứ lỗi nô tỳ không thể nghe theo, chủ tử của nô tỳ là Tam tiểu thư, khôngphải ngài.”

nói xong nhanh chóng chạy ra bên ngoài.

Trình thị trơ mắt nhìn Bán Đông chạy ra ngoài, ngây ngốc tại chỗ. Xong rồi, xong rồi, công chúa sẽ đến đây! Trong đầu Trình thị chỉ còn câu

https://thuviensach.vn

nói này, hoàn toàn không biết nên phản ứng thế nào. Qua một lúc lâu mới hồi phục, lập tức từ mặt đất bò lên xoay người muốn đi cầu xin A Đoàn.

Nhưng Trình thị còn chưa nói ra khỏi miệng, đột nhiên bên ngoài một nha hoàn xông vào, Cẩm Tú đi lên trực tiếp răn dạy "Ngươi làm nha hoàn ở đâu? Ai cho phép ngươi chạy từ bên ngoài vào, không thông báo gì cả!" sự việc xảy ra đột ngột này cát đứt lời Trình thị muốn nói, không cần nghĩ quay đầu nhìn lại.

Sau đó trực tiếp hỏi "Xuân Mai? Lúc này ngươi đến đây làm gì? không phải để ngươi luôn đi theo tiểu thiếu gia sao!"

Đây là nha hoàn chuyên môn hầu hạ tiểu thiếu gia của nhị phòng.

Nhìn sắc mặt nàng kích động hô hấp dồn dập, còn tưởng là con trai xảy ra chuyện gì "Làm sao vậy, có phải tiểu thiếu gia xảy ra chuyện gì không!"

Xuân Mai khóc ra tiếng "Phu nhân ngài mau trở về xem mộ chút, một đống quan sai vọt vào nhà chúng ta, nói là muốn xét nhà!"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 81

Editor: huyetsacthiensu

Phủ Quốc công có hai phòng, nhị phòng bên kia tự mình mở một cửa hông, người bên ngoài cũng biết. Nếu tùm nhị lão gia, cũng sẽ không đi từ cửa chính, trực tiếp vào bằng cửa hông.

nhóm ma ma cũng run rẩy, gã sai vặt cũng không lanh lợi hăng hái như bình thường. Những cái bình bị đập vỡ, tất cả đồ vật đều bị lôi ra, bên này thét chói tai, bên kia quát lớn…

2

“Đại ca, huynh nói xem nếu muội…” nói việc này với phụ thân sẽ như thế nào, nhưng mà lười nói còn chưa nói ra khỏi miệng đã bị cắt đứt

bao gồm cả chuyện có hơn mười người chết vì nhị thúc. Đoạn trước còn chưa phản ứng, lúc nói đến chuyện có người chết sắc mặt Hứa Tiêu Nhiên lập tức nghiêm túc.

Lúc này A Đoàn mới hồi thần, ngẩng đầu nhìn Đại ca đang tức giận, nghĩ ngợi vẫn là không nên nóichuyện. Nếu nói hắn luôn nửa đêm trèo tường vào, không chừng Đại ca sẽ tức giân đến mức ngất đimất.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 82

Editor: huyetsacthiensu

A Đoàn thành thành thật thật đi theo Hứa Tiêu Nhiên về viện của mình, vài lần muốn mở miệng, nhưng mà thấy Hứa Tiêu Nhiên lạnh mặt, vẫn không thể nào nói ra miệng, chỉ có thể thỉnh thoảng liếc mắt mộtcái, lại liếc mắt nhìn.

A Đoàn tất nhiên biết việc này, cũng bởi vì biết cho nên mới muốn thẳng thắn "Phụ thân khổ sở thì muội càng nên nói cho người biết, nói cho người biết chuyện này là do muội làm. Đáng muội mắng muội cũng được, chỉ cần phu thân có thể tốt hơn."

"không phải, ý muội không phải như vậy…"

"Được rồi, thời gian thật sự không có nhiều, muội tin ta, ta sẽ xử lý tốt những chuyện này, muội khôngthể cho phụ thân biết việc này có bất kỳ quan hệ gì với muội biết chưa?"

Cũng không dám nhìn tiếp, sợ những người đó coi mình là nha hoàn của nhị phòng. Lúc ấy có thể nhìn thấy, một đám nha hoàn của nhị phòng, bất kể là đại nha hoàn hay tiểu nha hoàn, tất cả đều quỳ trong sân! Nhìn một lúc rồi chạy về, dù sao nhất định là tiểu thư biết.

"Ta mạo hiểm như vậy ban ngày ban mặt tới đây, nàng thật sự muốn ta đi sao?"

https://thuviensach.vn

Thân mình A Đoàn ngẩn ra, không thể tin chậm rãi xoay người, nước mắt đã tụ lại trong hốc mắt, lúc thật sự quay đầu lại đã không nhìn rõ hình dáng người kia, nước mắt làm mơ hồ tầm mắt, nhưng A Đoàn biết, đó là Thái Tử ca ca, hắn thật sự đến rồi! Trực tiếp nhào về phía người làm cho mình an tâm kia ôm ấp.

“Cảm ơn huynh, cảm ơn huynh hiện tại có thể đến đây…”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 83

Editor: An Nhiên

Dựa vào trong ngực Ngô Đồng, mùi hương quen thuộc cùng tiếng tim đập trầm ổn, A Đoàn rốt cuộc chậm rãi an tĩnh lại. Khóc quá lâu, ánh mắt khô khốc vừa chua xót vừa sưng, khó chịu nhìn vạt áo trước ngực của Thái Tử ca ca bị mình làm ướt một mảng lớn... Dừng một chút, lặng lẽ xê dịch vị trí, mặc dù là mình gây ra, nhưng mà dính ở trên mặt rất khó chịu...

Ngô Đồng còn chuyện biết chuyện đã xảy ra, chỉ là nghe được tin tức nói hiện tại cảm xúc của nàng thực không ổn định. Vội vàng chạy tới, khi nhìn thấy A Đoàn yên lặng ngồi bên cửa sổ, tuy rằng khi đó nàng không khóc không có nói, nhưng im lặng bi thương làm cho tâm Ngô Đồng như bị siết chặt.

Chỉ có thể ở bên nàng, không thể hỏi.

Nhận thấy được động tác nhỏ của người trong ngực, cũng nhìn thấy vành tai nàng hồng hồng, giả vờ như cái gì cũng không biết, tránh làm cho A Đoàn ngượng ngùng, tiếp tục im lặng ôm nàng. Cuối cùng vẫn là A Đoàn chịu không được, cũng không thể mãi trốn trong ngực Thái tử ca ca như vậy? Từ từ dịch ra, nâng mí mắt sưng ngượng ngùng nhìn Ngô Đồng.

Ngô Đồng vẫn cúi đầu nhìn A Đoàn, A Đoàn vừa ngẩng đầu liền nhìn thấy ánh mắt hắn mang nụ cười, từ ánh mắt trong veo nhìn thấy mặt đầy nước mắt chật vật của mình, mắt đã sớm đỏ, mặt cũng đỏ bừng theo, nhanh chóng cúi đầu.

https://thuviensach.vn

"Huynh đến vào ban ngày như vậy, bị người phát hiện sẽ không tốt..."

nói xong liền muốn cho mình một cái bạt tai, lời này như thế nào giống như qua cầu rút ván? một mảnh xiêm y ướt kia chính là chứng cớ.

Ngô Đồng không nói gì, chỉ là lồng ngực không tiếng động rung rung, A Đoàn tức giận ngẩng đầu, còn cười! Lời còn chưa nói hết, người liền trực tiếp bị ôm ngang bế dậy, hai người cùng nhau ngồi trên ghế quý phi, A Đoàn ngồi lên đùi Ngô Đồng. Hai người đầy thân mật, A Đoàn vẫn là không thích ứng được động tác như vậy, không an phận ngọ nguậy người.

Ngô Đồng không giận càng không cản trở, mày kiếm tuấn lãng hơi hơi nhếch lên, thanh thản mở miệng "Tuy rằng ta rất thích muội nhích tới nhích lui trên người ta, thế nhưng không có nghĩa là muội có thể dùng cái này để chuyển đề tài."

Như thế nào đều là trong tính toán, mà Ngô Đồng càng là vẻ mặt thản nhiên.

Chính là ý tứ này.

A Đoàn lộn xộn thân mình ngừng một lát, căn bản không muốn dùng cái này để chuyển đề tài nha! Nâng mắt lên trừng trừng, sau đó nhìn thấy con người của Ngô Đồng đen tối không rõ, sắc mặt cũng đãsớm trầm xuống, đuôi mắt có tia không rõ ràng vội vàng xao động xẹt qua. Vừa rồi khí thế trừng người của A Đoàn giờ đã sớm mất, cả người mềm nhũn ra, ánh mắt lơ lửng không dám nhìn Ngô Đồng nữa.

Đem A Đoàn giống khi còn bé ôm vào trong ngực, cong ngón tay sờ nhẹ lên mặt A Đoàn. Khóc quá lâu, môi hồng có chút khô, A Đoàn không tự giác mím môi liếm liếm, sau đó liền bị người đè gáy xuống, hơi hơi ngửa đầu, trừng to mắt nhìn Ngô Đồng cứ như vậy hôn lên.

https://thuviensach.vn

Nụ hôn này cùng trong quá khứ không giống nhau, không ôn nhu cũng không nhiệt tình, mà là mang theo ý vị trừng phạt nhẹ nhàng gặm nuốt, từng điểm từng điểm đem toàn bộ môi A Đoàn ăn hết, từng điểm tăng thêm lực, cuối cùng có chút đau nhói. A Đoàn không dám giãy dụa, chỉ là ủy khuất nhìn Ngô Đồng gần trong gang tấc.

Quá gần, gần đến nỗi chớp mắt cũng có thể đụng tới mi mắt của nhau, gần đến hoàn toàn thấy khôngrõ cảm xúc trong mắt của Ngô Đồng, thâm trầm tới tận cùng đen như mực, đem toàn thânA Đoàn đều hít vào, chỉ có thể bị động tiếp nhận. thật lâu sau hai người tách ra, nhìn đôi môi A Đoàn một lần nữa trở nên kiều diễm, Ngô Đồng hài lòng.

Đưa tay nhẹ nhàng điểm điểm lên hai gò má hồng của A Đoàn, còn sót lại ý vị cùng thanh âm trầm thấp vang lên.

"Còn không nói?" rõ ràng là uy hiếp, chỉ cần A Đoàn dám không nói một chữ, lập tức sẽ nhào đến.

Người A Đoàn vội vàng ngã ngửa ra sau, trực tiếp đem môi bịt lại, liên tục không ngừng gật đầu "Muội nói!"

Muốn đối nhân sử thế thì phải hiểu rõ sự việc, Ngô Đồng am hiểu sâu đạo lý này. Thấy nàng nghe lời cũng sẽ không ép, bằng không lại sẽ thành mất nhiều hơn. Đem A Đoàn dựng thẳng người trở về, để cho A Đoàn khoảng cách an toàn có thể hô hấp. Thấy thế A Đoàn quả nhiên không vùng vẫy, tự cho là không dấu vết thở phào nhẹ nhõm một hơi, ngoan ngoãn ngồi trong ngực Ngô Đồng.

Ngô Đồng khẽ nâng cao khóe miệng, không nói gì.

A Đoàn thở dài một hơi, qua một hồi lâu trực tiếp một hơi đem lời nói của mình cùng đại ca toàn bộ đều nói cho Ngô Đồng, cuối cùng cắn môi dưới, thanh âm có chút hơi run "Muội sai sao?"

https://thuviensach.vn

Nếu như muội không có đem mọi thứ náo loạn, không có làm rõ, có phải hay không không cần biết chân tướng. không cần biết hóa ra cha thật sự sẽ vì quan hệ người nhà, không cần biết hóa ra địa vị của mình trong lòng cha không sánh bằng nhị thúc. nói không thất vọng là giả, vừa rồi ngồi bên cửa sổ ngây người, trong đầu nghĩ lại tất cả khoảng thời gian qua sống với cha.

Nữ nhân lo chuyện nhà nam nhân bôn ba ở ngoài, nhà mình cũng là như vậy. Cha thượng triều, cha có công sự phải xử lý, ở bên mình nhiều nhất kỳ thật là nương. Nhưng mà cha đối với mình thật sự rất khá, ban ngày hắn muốn xử lý việc mình cũng phải đọc sách cả hai đều không có thời gian, đến buổi tối nhất định sẽ cùng mình dùng bữa, sau đó hỏi chuyện ở nữ học.

nói rất nhiều lần, chẳng sợ mỗi lần đều là chỉ có hai chữ rất tốt, mỗi ngày cha sẽ vẫn hỏi. Hàng năm bắt đầu mùa đông mình đều thường xuyên sinh bệnh, mỗi ngày cha cũng sẽ không phiền không chán hỏi thăm. Quan tâm đó đều không phải giả. Nhưng chính là bởi vì không phải giả, cho nên mới khó chịu như vậy…..

Suy nghĩ một chút lại thấy buồn, lại muốn khóc.

"Muội mà khóc nữa, ta sẽ làm cho cha muội khóc theo."

Nước mắt vừa muốn chảy ra liền bị những lời này làm cho hít trở về. Làm cho cha muội khóc? Chất vấn ngẩng đầu, đây là ý gì? Đây mà là an ủi sao! không nói gì, ánh mắt phẫn nộ đã truyền đạt hết. Ngô Đồng nhìn chằm chằm vào mắt A Đoàn, không tránh không né.

"Muội cũng không vì ta mà khóc lâu như thế, dựa vào cái gì vì hắn khóc nhiều như vậy?"

Vẻ mặt trấn định đương nhiên, không chút nào cho rằng lời này có gì sai.

https://thuviensach.vn

A Đoàn trực tiếp cười vui vẻ, vừa rồi u sầu đều không có, dở khóc dở cười cùng Ngô Đồng tranh cãi "Đó là cha muội,muội vì cha khóc khóc thì thế nào? Huynh còn cùng cha muội ghen sao? không có cha thì sẽkhông có muội đâu." Lại vừa tức vừa buồn cười, trọng điểm là cái này sao? Thế nhưng túm lấy cái này không buông.

Mày kiếm Ngô Đồng thoáng nhướn "Ở nhà từ phụ xuất giá tòng phu."

"Muội ở cùng cha chỉ có hơn mười năm,muội ở cùng ta còn có hơn nửa đời người, ta chẳng lẽ không thể so với hắn?"

"Muội còn chưa có gả đâu!"

"Chuyện sớm muộn."

A Đoàn:...

Buông tha cuộc tranh chấp không biết xấu hổ này, liếc Ngô Đồng một cái, không nói, vểnh miệng tự mình tức giận. Ngô Đồng buồn cười đưa tay điểm nhẹ lên miệng A Đoàn, mang theo nụ cười thanh âmrất thỏa mãn "Ủy khuất? Trong lòng cho rằng đại ca muội nói không sai, nhưng mà lại cảm thấy rõ ràng là người nhà thân với mình nhất, vì cái gì phụ thân không đứng cùng một bên với muội?"

"Cảm thấy mất mát, cảm thấy không có bất kỳ người nào có thể tin tưởng?"

Động tác bỉu môi ngẩn ngơ, sau đó trực tiếp phất tay đem tay Ngô Đồng vỗ một cái, đầu cũng quay qua quay lại, lưu lại cho Ngô Đồng một cái gáy.

nói trúng cho nên liền thẹn quá hóa giận?

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng cũng không có tức giận, ngược lại, cả người đều bị cảm giác thỏa mãn kỳ dị bao thật chặt, đem A Đoàn trực tiếp giữ trong ngực, cằm tại đỉnh đầu A Đoàn nhẹ cọ, gần như là ngữ điệu cảm thán"A Đoàn, ta rất vui." âm cuối nhẹ nhàng giơ lên, tựa như chủ nhân của câu nói đang cực kì vui vẻ. Lúc nghe được Ngô Đồng nói rất vui cơn tức của A Đoàn lại nổi lên, cho dù là ai thời điểm muốn khóc người bên ngoài lại nói vui thì sẽ đều tức giận đi?

Nhưng lại hắn vừa nói xong cơn tức lại giảm xuống, như là bị nước hắt vậy!

Hận chính mình không cố gắng cũng phiền lòng mỗi khi không hiểu được ý trọng điểm của Ngô Đồng, cuối cùng chỉ là vô lực "Cái này có cái gì vui..."

"Muội sẽ đem tất cả lời nói của muội với đại ca ca nói cho nương muội biết sao?"

Chớp chớp mắt lắc đầu.

sẽ nói cho nương một nửa đi? Còn phải nói dối mới được, không thể nói toàn bộ. Tin tưởng vững chắc, nương nhất định là đứng về phía mình, nương cùng nhị phòng đã sớm không hợp nhau. Tuy rằng không có thỉnh thoảng nhắc tới, nhưng mà mỗi khi nhị thúc làm gì đó nương cũng sẽ vô tình nói một hai câu, tràn đầy không kiên nhẫn.

Nhưng mà không thể nói cho nương.

nói cho nương, nương sẽ cãi nhau với cha, đến lúc đó, đại ca khổ tâm cũng uổng phí.

Ngô Đồng tách bả vai A Đoàn ra khỏi người làm cho nàng nhìn mình, cười dị thường thỏa mãn "Muội không nguyện ý nói cho nương muội biết, muội lại nguyện ý nói cho ta biết, đây là vì cái gì?"Ánh mắt A Đòan bị

https://thuviensach.vn

kiềm hãm sau đó nhanh chóng nháy mấy cái. Đúng rồi, không nguyện ý nói cho nương, thậm chí đại ca nhị ca cũng không muốn nói, vì cái gì dễ dàng như vậy nói cho hắn biết?

"Bé ngốc." Trán nhẹ nhàng điểm xuống, tràn đầy sủng nịch.

"Bởi vì muội tin tưởng ta, cho nên muọi mới có thể nói cho ta biết."

sự phát hiện này làm cho Ngô Đồng tâm tình thật tốt, vừa rồi ý tưởng ẩn ẩn muốn cho đại lão gia ăn chút đau khổ đều không có. Thậm chí muốn khen hắn hai câu, nhờ có hắn, mới biết được tiểu A Đoàn ỷ lại mình như vậy. Khom người hôn hôn A Đoàn đang còn ngây ngốc "Lời nói của ta vĩnh viễn đều hiệu nghiệm, muốn cái gì thì làm cái đó, trời có sập cũng có ta gánh vác.’’

Lại một lần nữa nói lời như vậy, A Đoàn hồi thần, có chút do dự bất định "Nhưng mà đại ca..."

không sai, tuy rằng ở mặt ngoài nghe lời Hứa Tiêu Nhiên không có lên tiếng, nhưng mà trong lòng A Đoàn không nguyện giấu diếm, thậm chí muốn cùng cha giằng co, hỏi hắn vì cái gì bao che nhị thúc, hỏi hắn thật sự không biết hơn mười mạng người kia sao? Người thân quan trọng, như vậy mạng của người ngoài liền không quan trọng?

Trong lòng đè lại tức giận, nhưng mà lời nói của đại ca là đúng.

"không cần để ý lời nói của đại ca muội, lời hắn nói quả thật không sai, nhưng mà không thể áp dụng lên người muội.’’

Tại trên người ta không thể áp dụng? Nghi hoặc ngẩng đầu. Ngô Đồng cắm khẽ nhếch, mày đẹp mắt khinh tà, nhìn A Đoàn nói đơn giản "Muội có ta." Ba chữ rất đơn giản, nhưng mà A Đoàn lại cảm thấy mình giống như hô hấp có chút khó khăn, đây không phải là hứa hẹn, đây là một tự thuật.

https://thuviensach.vn

Tự thuật là một sự thật.

Muội có ta, cho nên muội không cần kiêng nể gì hết. Muội có ta, cho nên muội không cần trợ lực của gia tộc. Muội có ta, cho nên muội muốn như thế nào thì là thế đấy. Hai mắt nhắm nghiền, nhưng mà niềm vui dào dạt đều không thể đè ép được là sao? Đều muốn tràn ra. Mở mắt, chống bả vai Ngô Đồng tới gần, chóp mũi dựa vào chóp mũi "Huynh đem muội chiều hư thì làm sao đây?"

Ý cười trong mắt so với cả trời đầy sao còn sáng hơn.

Ngô Đồng giống như phiền não suy nghĩ một trận, cuối cùng bất đắc dĩ gật đầu "Chiều hư thì cứ hư đi, ai bảo tâm ta ở trên người muội."

Phản ứng của A Đoàn là trực tiếp nhào tới, đánh về phía đôi môi tràn đầy nhớ nhung.

Thái Tử ca ca ta biết ta vì cái gì tin tưởng thậm chí ỷ lại huynh không .

Tại thời điểm ta cần huynh nhất, huynh xuất hiện . Như vậy, huynh chính là người hùng của ta.

Ta không tin huynh, còn có thể tin ai đây?

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 84

Editor: An Nhiên

Có Ngô Đồng làm bạn, một buổi chiều này A Đoàn phi thường bình tĩnh, bên ngoài lại nổ tung. Hai phòng tuy có khe hở rốt cuộc cũng cùng sinh hoạt tại một chỗ, một buổi chiều cũng đủ các nô tài đem tất cả mọi chuyện đều biết. Lần này không phải việc của đại phòng, nhưng các nô tài của đại phòng bên này cũng bị những quan sai kia dọa sợ, gần như mỗi người đều cảm thấy tình cảnh bất an.

Đến khi hoàng hôn buông xuống A Đoàn mới từ phòng mình đi ra, bọn nha đầu liền vội vàng tiến lên, rửa tay, rửa mặt chải đầu, chỉ là không như trước thoải mái, ai cũng cố nín thở. A Đoàn lúc này cũng không có khuyên giải của các nàng, chỉ hỏi Bán Đông "cha ta đâu, nhị phòng những người khác đâu? Bên kia xử lý như thế nào rồi?"

Xế chiều hôm nay Bán Đông trực tiếp bị Giang Vạn Lí xúi đi hỏi thăm chuyện ở nhị phòng, lúc này cũng rõ ràng.

"Lão gia phu nhân nhị phu nhân cùng hai vị thiếu gia cùng nhị cô nương, lúc này đều ở thượng phòng. Phu nhân vừa rồi phái người đến hỏi thăm, nô tỳ nói ngài một lúc sẽ đến."

"Tất cả tài vật của nhị lão gia cùng nhị phòng đều bị mang đi rồi, bọn hạ nhân vô sự."

Bán Đông cũng nhìn ra A Đoàn tâm tình không tốt, hai câu liền nói rõ

.

https://thuviensach.vn

A Đoàn gật đầu, không nói gì thêm, chỉ là nhìn gương đồng đem toàn bộ trâm trên đầu đều lấy xuống, sau đó liền nhìn chiếc gương ngây người. Náo loạn lớn như vậy, vẫn là tại cung vàng điện ngọc trêu chọc như vật, thế nhưng chỉ có nhị thúc bị bắt đi, nhị thím ngay cả bị tra hỏi cũng không... Hoàng Thượng cũng cho nhà mình mặt mũi.

Đương nhiên, chủ yếu là không nói đến chuyện mạng người.

Chỉ là nhị thím ở đây, Hứa Tâm Dao cũng đến, khẳng định là để cầu cứu cha.

Ông lại sẽ làm như thế nào?

Trong nhà phát sinh chuyện lớn như vậy, Bán Đông liền chỉ vén một cái búi tóc cho A Đoàn, trang sức hay trâm cũng không mang, xiêm y cũng chọn màu trắng. Cũng may cô nương sinh tốt, một thân Bạch Ngọc không nhiễm phong trần, vẫn là xinh đẹp. Dọn dẹp cẩn thận, phát hiện A Đoàn vẫn còn ngây người, không khỏi lên tiếng "Tiểu thư, chúng ta nên đi đến thượng phòng."

Xảy ra chuyện lớn như vậy, tiểu thư cũng nên ra mặt mới đúng.

A Đoàn xoay người, gật đầu, lại không có động người "Ngươi đi bưng cho ta hai bàn điểm tâm." Bán Đông nhíu mày, kinh ngạc lặp lại "Điểm, điểm tâm?" Thời điểm này còn có tâm tình ăn điểm tâm? A Đoàn gật đầu "Mau đi."

Bán Đông:...

Từ trong gương đồng nhìn bóng dáng Bán Đông gần như là bay ra ngoài, A Đoàn xoa xoa bụng xẹp của mình, bĩu môi.

Đợi một lát có trận đánh ác liệt muốn đánh, tự nhiên phải lấp đầy bụng trước.

https://thuviensach.vn

Thường ngày kỳ thật Trần thị đối với hạ nhân cũng không hết sức khắc nghiệt. Quang chuyên môn tại thượng phòng đang trực nha đầu bà mụ lớn nhỏ liền mấy chục miệng ăn, lúc không có khách, bình thường đều có hai người chờ chủ tử triệu hồi, cái khác liền tùy ý ở bốn phía chơi, chỉ cần không tạo ra động tĩnh quá lớn.

A Đoàn có thói quen, mỗi lần tới thượng phòng, một đường trải qua hành lang đều có thể nhìn thấy bộ dạng tiểu nha đầu nhóm tốp năm tốp ba thêu thùa, nhìn thấy A Đoàn cũng không sợ, cười hì hì thỉnh an sau còn kéo nàng hỏi thêu đẹp hay không, A Đoàn đã thành quen, nhìn các nàng chơi cũng vui vẻ, cũng sẽ nói một hai câu.

Hôm nay cả một đường đi, tất cả mọi người đều quy củ cúi đầu đứng. Nhìn thấy A Đoàn tới, đồng loạt khom người "Tam cô nương ngày tốt lành." không có như ngày xưa trêu đùa. A Đoàn bước chân dừng một chút, sau đó gật đầu, nhấc chân đi vào. đã có người thông báo, A Đoàn đi vào, tất cả mọi người đều nhìn nàng.

Nhị thím vẫn là bộ dạng tóc tai bù xù như ban ngày, lúc này ánh mắt đỏ bừng, đứng bên người đại lão gia khóc lóc cầu xin. Hứa Tâm Dao cũng ở đây, đoan đoan chánh chánh quỳ ở giữa, chưa nói một câu. Hứa Tiêu Nhiên cùng Hứa Triệt Minh đều đứng bên cạnh Trần thị, rũ mắt, không nói được lời nào. A Đoàn hơi rũ mí mắt, hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn về phía đại lão gia.

Đại lão gia còn mặc triều phục, ngày xưa luôn là tóc tai chỉnh tế nay có hơi rũ một chút, trạng thái tinh thần cũng không được khá lắm, cách xa như vậy đều có thể thấy rõ vẻ hắn mệt mỏi. A Đoàn không thể khống chế cảm thấy tia áy náy, cha hắn hôm nay hắn là vì chuyện nhị thúc chạy một ngày đi?

Nhất thời sững tại cửa không có di chuyển, chỉ kinh ngạc nhìn.

https://thuviensach.vn

Đại lão gia cũng đã sớm nghe được nha đầu nói tam cô nương tới, lúc ấy mi tâm liền nhíu, vốn là phiền tâm tư tăng thêm hai phần tỉnh táo, miễn cưỡng đè xuống lại không thấy người đến, nâng mắt nhìn lại, A Đoàn một thân trắng, mờ mịt đứng ở cửa ngây người, tinh thần thoạt nhìn có chút uể oải, tuyệt đối không phải lo lắng hoặc là sợ hãi.

Lại như là vừa tỉnh ngủ đến đây!

Cơn tức lập tức nổi lên, nàng còn nhỏ, liền nghỉ nàng lo lắng sợ hãi cũng không làm nên chuyện gì, tốt xấu cũng là người nhà? Xảy ra chuyện lớn như vậy còn có thể an ổn ngủ! Lúc này sắc mặt liền lạnh vài phần "Đứng ở đấy làm cái gì, còn không nhanh chóng tới đây?" Lời này nói ra không có gì, chỉ là giọng điệu liền biến thành chói lọi chất vấn.

A Đoàn nghe được thanh âm của đại lão gia phản xạ muốn nhấc chân, sau đó lập tức liền lạnh xuống. Hơi hơi cúi đầu, bước chân dừng một chút, sau đó không chậm không nhanh đi qua, thấp đầu thấy không rõ thần sắc.

Đại lão gia bất mãn tất cả mọi người đều nghe được, Trần thị kinh ngạc trừng đại lão gia, lấy nữ nhi của ta trút giận sao! Chỉ là nàng còn chưa kịp há mồm, Trình thị đến trước gây khó dễ, hung hăng nhìn bộ dạng A Đoàn đến bây giờ còn không vội, cầm tấm khăn sờ lệ trên mặt "A Đoàn còn nhỏ dễ mệt mọi, đại ca người nên để nàng nghỉ ngơi thật tốt đi, dù sao nàng tới hay không cũng không cần."

"Chỉ là đáng thương nhị lão gia, còn ở trong đại lao, cũng không biết có được ăn một bát cơm nóng hay không!"

nói xong lại khóc lên.

"Ngươi nói lại cái gì!" Trần thị bị tức giận, trực tiếp đẩy Trình thị một phen "A Đoàn từ đầu tới cuối mộtcâu đều chưa nói, ngươi liền trực tiếp buộc tội nàng? Làm sao ngươi biết nàng ngủ?"

https://thuviensach.vn

"Liền tính ngủ thì thế nào, thân thể nữ nhi ta không, tốt mọi người đều biết!"

Bao che khuyết điểm cho A Đoàn, Trần thị so với nàng càng sâu! Ai cũng không thể động tới nữ nhi mình, liền nói một câu cũng không được! Hung hăng trừng Trình thị. Trình thị bị đẩy một cái lảo đảo lui về sau mấy bước, ủy khuất nhìn Trần thị "Đại tẩu vì sao nói thế, ta nói A Đoàn cái gì?" Vừa liếc nhìn sắc mặt càng hồng của đại lão gia.

Đáng thương nói "Ta chỉ là lo lắng nhị lão gia của chúng ta, cũng không biết trời lạnh như vậy hắn mặc ấm không."

"Đủ rồi, còn ngại không đủ loạn? Ồn ào gì thế!"

Đại lão gia lúc này đã giận đến hít thở không thông, sắc mặt càng là đỏ lên.

A Đoàn đã đi tới trước mặt mọi người, con ngươi ngăm đen bình tĩnh nhìn đại lão gia khó thở hổn hển, ngày xưa văn nhã cùng tình cha con đã sớm không có, bên môi giương lên một nụ cười nhạt, nhìn không ra giận. Đại lão gia vừa quay đầu lại nhìn thấy A Đoàn cười tủm tỉm đứng ở trước mặt mình, còn cười.

Cái này thường ngày không có gì, thậm chí rất bình thường, nhưng mà đặt tại lúc này liền có chút quỷ dị!

Chớp chớp mắt, lại là có chút sợ, nghi hoặc nhìn A Đoàn "Ngươi làm sao vậy?" A Đoàn còn chưa trả lời, Hứa Tiêu Nhiên đi nhanh tới, lôi kéo A Đoàn đứng ở bên cạnh "Tiểu muội từ ngày hôm qua liền bị chút phong hàn, hôm nay mới tốt lên, có chút ngốc, cha không cần cùng nàng chấp nhặt."

Hứa Tiêu Nhiên xem như là nhìn rõ ràng, mình ban ngày nói những lời kia đều bị cha làm hỏng! A Đoàn bây giờ nhìn lại như vậy không thích hợp, ai biết đợi một lát muốn nói ra cái gì! Cũng không chờ đại lão gia nói

https://thuviensach.vn

chuyện, trực tiếp nhìn về phía Hứa Triệt Minh "Ngươi đem tiểu muội trở về, trời rất lạnh, miễn cho lại bị bệnh."

Trình thị làm sao có thể làm cho Hứa Tiêu Nhiên như ý, trực tiếp nói "A Đoàn bị bệnh lúc nào? Hôm nay buổi sáng nàng còn muốn An Dương công chúa đến thu thập ta, bộ dáng uy phong kia, hiện tại liền không được?"

Sắc mặt A Đoàn quả thật có chút tái nhợt, đại lão gia vốn là tin tưởng lời giải thích của Hứa Tiêu Nhiên, tiểu nữ nhi hàng năm bắt đầu mùa đông đều là như thế. Nhưng nghe được lời nói của Trình thị lập tức liền sắc mặt đại biến, trực tiếp chất vấn A Đoàn "Cái gì mà gọi An Dương công chúa đến thu thập nhị thím ngươi? Đó là trưởng bối của ngươi!"

Cũng không có hỏi nguyên do.

"Đó là bởi vì nàng không có một chút bộ dạng của trưởng bối, ai còn tôn trọng nàng!" Đây là khiến Trần thị tức điên.

"Nương, không cần tức giận, để con nói."

Tâm tình của tất cả mọi người đều thực không ổn định, liền chỉ có một người A Đoàn, cổ họng trong trẻo thanh âm trầm ổn, một chút cũng không có bị ảnh hưởng đến. Vốn là Hứa Triệt Minh vững vàng lôi kéo tay A Đoàn, lúc này cũng bị nàng làm kinh ngạc, A Đoàn nhẹ nhàng vừa động liền từ trong tay Hứa Triệt Minh thoát ra.

Vài bước lại đi tới trước mặt đại lão gia đứng vững, lại không nhìn đại lão gia đang phẫn nộ, nghiêng đầu bình tĩnh nhìn về phía Trình thị chuẩn bị xem kịch vui. Con ngươi ngăm đen không nhìn ra vui giận, cứ như vậy thẳng tắp nhìn về phía Trình thị, lại đem Trình thị nhìn cả người không được tự nhiên, khôngtự giác tránh né ánh mắt A Đoàn.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng khẽ nhếch, nói nhẹ nhàng "Xem ra nhị thím không có nhìn thấy công chúa, là cảm thấy đáng tiếc? Ban ngày ta tha cho ngươi một cái mạng, ngươi còn như vậy nhất quyết không tha. Hóa ra, có một số người là thật sự chưa thấy quan tài chưa đổ lệ. Bằng không, ta hiện tại đem công chúa mời đến có được không? Ta nghĩ nàng hẳn là thập phần nguyện ý."

Nhắc tới An Dương Trình thị liền rùng mình, hoảng sợ lui về sau một bước nhỏ.

Lúc này cảm xúc dao động lớn nhất lại không phải là Trình thị, mà là đại lão gia,đồng tử khiếp sợ rụt vài phần.

Cái này, đây là nữ nhi của mình? A Đoàn ở trước mặt mình vẫn luôn là nhu hòa, nói chuyện cũng là nhỏgiọng nhỏ nhẹ , tuy rằng tính tình có chút không hòa đồng, nhưng là thấy người cũng cười ba phần. hiện tại đây là xảy ra chuyện gì? Thế nhưng trước mặt mình một bên cười còn một bên vân đạm phong khinh uy hiếp trưởng bối?!

Nụ cười kia, chói mắt tới cực điểm, cũng xa lạ tới cực điểm!

Cả người phát run, chỉ vào mũi A Đoàn "Nghiệt nữ, quỳ xuống cho ta!"

A Đoàn ngẩng đầu nhìn mặt đại lão gia tức giận có chút vặn vẹo, đột nhiên liền muốn cười. không có tức giận, càng không có sợ hãi, lui ra phía sau hai bước, nhấc váy, thẳng tắp quỳ xuống. Đại lão gia nhìn bộ dạng A Đoàn cười càng vui vẻ hơn, ngón tay đều phát run! Còn chưa nói chuyện liền phát hiệnHứa Tiêu Nhiên Hứa Triệt Minh đi tới cạnh A Đoàn, sau đó hai người cũng cùng nhau quỳ xuống.

A Đoàn không có nhìn về phía hai bên, chỉ là lưng thẳng tắp, bình tĩnh nhìn đại lão gia.

https://thuviensach.vn

Hành vi của hai nhi tử đã đại biểu cho ý của bọn họ, đại lão gia nhìn một đám người, gân xanh đều nhảy ra, cuối cùng dừng tại trên người A Đoàn đang ở giữa, lớn tiếng nói "Giair thích cho nhị thím ngươi! Thân là tiểu bối, lời như vậy mà ngươi cũng dám nói ? Lễ nghi ngươi học đi đâu hết rồi, giải thích!"

A Đoàn không hề có e ngại, bên môi cười nhạt biến thành trào phúng.

"Cha cảm thấy ta như vậy là tội ác tày trời?"

A Đoàn cười quá mức quỷ dị, đại lão gia có chút chột dạ, đơn giản quay đầu không nhìn mặt A Đoàn.

"Nhanh giải thích với nhị thím ngươi!"

A Đoàn đột nhiên cảm thấy vừa rồi kỳ thật không tính là lạnh, hiện tại mới là thật sự lạnh, tâm đều bị đông lại. Đây thật sự là cha mình sao? Cho dù hắn tức giận mất khôn, cho dù hắn hôm nay bị việc nhị thúc phiền não,cơ bản nhất đều quên mất? Liền xem như là phạm nhân, cũng muốn tra khảo sau đó định tội...

Thậm chí ngay cả nguyên do đều chưa từng hỏi một câu.

"Ta không tôn trọng trưởng bối là tội ác tày trời... Vậy nhị thúc kia hại hơn mười mạng người, là cái gì?"

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 85

Editor: huyetsacthiensu

một câu nhẹ nhàng như vậy làm cho tất cả mọi người đều kinh hãi. A Đoàn nhìn qua cả đám người, kinh ngạc, sợ hãi, đờ đẫn, trạng thái gì cũng có, tất cả mọi người đều choáng váng. Đỉnh đầu bị đè xuống, nghiêng đầu sang nhìn lại, là Hứa Tiêu Nhiên. Hứa Tiêu Nhiên bất đắc dĩ nhìn A Đoàn, đưa tay xoa đỉnh đầu nàng.

nói nhiều như vậy vẫn không khuyên được muội.

A Đoàn cảm thấy hơi áy náy, Đại ca chỉ là vì muốn tốt cho mình, nhưng mà cảm giác thoải mái lại nhiều hơn. Đúng vậy, thoải mái. nói ra rồi, phiền muộn trong lòng mình cả ngày hôm nay giống như đã lập tức biến mất, không hối hận chút nào khi thẳng thắn nói chuyện này ra.

không nói, sẽ hối hận.

“Phụ thân ta, người thật sự đã giết người sao?”

Người có phản ứng đầu tiên là Hứa Tâm Dao từ đầu đến cuối vẫn quỳ mà không lên tiếng. Hứa Tâm Dao vẫn luôn quỳ phía sau A Đoàn, A Đoàn xoay người nhìn lại, không biết nàng ta đã quỳ bao lâu, mặt đã trắng bệch, nhưng mà cũng không đau lòng, tức giận mà chỉ vô cùng bình tĩnh. Nếu như không phải âm cuối hơi run rẩy, A Đoàn cũng thật sự nghĩ rằng nàng ta không để ý chút nào.

“không phải hắn trực tiếp giết người.”

https://thuviensach.vn

hắn không giết Bá Nhân, nhưng Bá Nhân lại vì hắn mà chết (1). Chưa nói hết lời Hứa Tâm Dao đã hiểu. Hơi mờ mịt gật gật đầu, trong mắt là hoảng hốt, con ngươi đen nhánh tĩnh lặng như một hồ nước sâu, không nhìn thấy chút ánh sáng nào. Nhíu mày đặt ánh mắt trên người A Đoàn, lẳng lặng nhìn nàng mộtlúc lâu, sau đó cúi đầu, không nói được lời nào.

(1) Câu gốc là Ta không giết Bá Nhân nhưng Bá Nhân lại vì ta mà chết. Câu này xuất hiện từ một điển cố. Vào thời Tấn Trung Tông, trọng thần trong triều là Vương Đôn khởi binh làm loạn, kỳ huynh (anhhọ) Vương Đạo và cả gia tộc bị dính líu, ở ngoài cung chờ tội. Chu Bá Nhân vào cung, Vương Đạo xin giải thích nhưng Chu Bá Nhân không để ý. Tích cực nói với hoàng đế là Vương Đạo có tội, nhưng cũng dâng sớ xin tội cho Vương Đạo. Vương Đạo không biết nên ghi hận trong lòng. Sau này Vương Đôn nắm quyền to, hỏi thăm Vương Đạo có muốn giết Chu Bá Nhân hay không, Vương Đạo không nói gì, rốt cuộc khiến Chu Bá Nhân bị giết. Sau đó Vương Đạo tìm được tấu chương trước kia của Chu Bá Nhân trong kho, mới bừng tỉnh hiểu ra, khóc lóc nức nở: “Ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại bởi vì ta mà chết, trong tăm tối, chỉ có bằng hữu tốt này.”

Sống lưng vốn dĩ đang thẳng tắp dần hạ xuống, cuối cùng gần như là ngồi bệt xuống dưới đất.

A Đoàn im lặng nhìn Hứa Tâm Dao, không biết nên nói gì bây giờ, xin lỗi? không hề có lỗi, những gì mình nói đều là sự thật, nhưng bộ dáng không nói không làm loạn của nàng ta, thật sự làm cho người khác không đành lòng. Mím môi vừa định nói gì đó, đột nhiên bên tai vang lên giọng nói của Đại ca và Nhị ca “Phụ thân, người muốn làm cái gì vậy?!”

Lập tức xoay người nhìn lại, hai người đều đứng lên, mỗi người một bên kéo Đại lão gia.

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu lên, đập vào mắt là đôi mắt hiện đầy tơ máu của Đại lão gia cùng… tay phải đang giơ lên cao. Hứa Tiêu Nhiên túm lấy tay phải Đại lão gia, mày nhíu chặt, một nửa bất đắc dĩ một nửa thỏa hiệp "Phụ thân, người giận đến lú lẫn rồi, người mau trở về phòng nghỉ ngơi một chút đi." Lại vì nhị phòng mà muốn ra tay đánh tiểu muội, đây gọi là gì đây?

A Đoàn cau mày khoog thể tin nhìn Đại lão gia, đây có phải phụ thân ta không? Chậm rãi từ dưới đất đứng lên, hơi hơi ngửa đầu nhìn thẳng vào Đại lão gia đang vô cùng tức giận, ý muốn tìm lại bộ dáng người cha hiền lành từ khuôn mặt đang đỏ bừng vì tức giận. trên trán hiện rõ gân xanh, cho dù tay bị túm lấy cũng vẫn không ngừng muốn thoát ra vung tay đánh…

Tay để trong ống tay áo nắm thành nắm đấm, gương mặt lạnh lùng, đôi môi không có một chút máu nào.

"Phụ thân, bây giờ người đang muốn đánh con sao?"

Hứa Tiêu Nhiên thừa nhận, mặc dù Hứa Triệt Minh còn nhỏ tuổi, nhưng hai người cùng nhau lôi kéo Đại lão gia làm Đại lão gia không giãy ra được. Lúc này nghe được câu hỏi của A Đoàn, lại càng tức giận hơn nữa "Ta chính là muốn đánh ngươi! Đó là nhị thúc cả ngươi, vậy mà ngươi có thể bịa đặt nói ra những lời như vậy! Có phải ngươi ước gì nhị thúc ngươi có thể chết đi ngay bây giờ hay không?!"

"hắn là nhị thúc của ngươi!"

Lại gầm nhẹ với Hứa Tiêu Nhiên, Hứa Triệt Minh "Hai người các ngươi buông ta ra! Hôm nay ta phải xử lý đứa con gái bất hiếu này, hôm nay là nàng muốn đẩy nhị thúc của nàng vào chỗ chết, có phải ngày sau nàng cũng muốn giết chết ta hay không?! Hai người các ngươi cũng muốn tạo phản cùng với nàng đúng không? Mau buông ta ra!"

Hứa Tiêu Nhiên vững vàng lôi kéo Đại lão gia, không cho hắn đến gần A Đoàn một bước, trầm giọng "Lời của tiểu muội nói là thật, tại sao người

https://thuviensach.vn

lại nói là bịa đặt?”

Tính tình Hứa Triệt Minh vốn lạnh, lúc này trong mắt lạnh đến mức gần như là ngưng kết thành băng, tuyệt vòng nhìn Đại lão gia “Phụ thân, cho dù thật sự là tiểu muội nói sai? Nhưng mà người định đánh muội ấy thật sao?”

Động tác giãy dụa của Đại lão gia bị kìm hãm, hơi giật mình nhìn hai đứa con trai của mình, sắc mặt hơi thả lỏng, động đậy môi nhưng không nói gì, giữa hai hàng lông mày hiện rõ sự giãy dụa, nhưng mà vẫn luôn không nói gì. Tay A Đoàn nắm chặt lại trong tay áo, móng tay đâm vào lòng bàn tay đau đớn làm A Đoàn càng bình tĩnh.

“Người thật sự là phụ thân của con sao?”

“Từ nhỏ đến lớn, rất nhiều nguyên tắc đều là do người dạy con.”

“Là người đã nói, không thể có lòng hại người khác, nhưng không thể không đề phòng người khác; là người đã nói, không có ai sinh ra đã là vua, không thể coi nhẹ, không thể tùy ý bắt nạt bất kỳ ai; là người đã nói, mạng người là quan trọng nhất, làm bất cứ chuyện gì cũng không được dính đến mạng người; là người đã nói; tuyệt đối không thể vì ham muốn của bản thân mà làm hại đến tính mạng của người khác!”

“Tất cả những điều này là người nói, tất cả những điều này là người dạy con!”

“Bây giờ thì sao đây? Lý thuyết chỉ là lý thuyết mà thôi, nói cho xuôi tai là được phải không?”

Từng câu từng câu chất vấn, câu sau lại cao giọng hơn câu trước. A Đoàn cắn răng giữ vững vẻ bình tĩnh đã sớm biến mất không thấy, hai mắt hơ mồ nước mắt, lồng ngực phập phồng “Con bịa đặt cho nhị thúc sao? Phụ thân, người hãy tự hỏi lòng mình đi, thật sự là do con bịa đặt cho nhi thúc

https://thuviensach.vn

hay sao? Mắt người không nhìn thấy, tâm người cũng không nhìn thấy nữa sao!”

“Hôm nay con mới biết được, hóa ra cha ruột không hiểu con một chút nào cả!”

Càng ngày càng kích động, toàn thân A Đoàn không biết đã xảy ra chuyện gì, cảm xúc mạnh mẽ hoàn toàn chiếm lấy đầu óc, trực tiếp tiến lên đẩy Hứa Tiêu Nhiên và Hứa Triệt Minh ra, túm lấy tay phải Đại lão gia “Người đánh đi! Nếu như người vẫn cho rằng là con bị đặt cho nhị thúc, bây giờ người đánh chết con luôn đi!”

“Đánh đi!”

một mình Đại lão gia lảo đảo đi trong đêm, trên người vẫn mặc quan phục, không mang theo nô tài nào cả. Dưới ánh trăng mát mẻ, cảm giác suy sụp tiêu điều càng thêm rõ rệt. Người qua đường đi qua đi lại chỉ trỏ cũng không dám tiến lên, cho dù không nhìn rõ cũng biết bộ quan phục này không phải chỉ mặc chơi.

Chỉ là cảm thấy người có quyền có thế thật là kỳ lạ, không biết nhìn còn tưởng hắn không có nhà để về.

một người đi loạn trên đường không mục đích, đi tới đi lui, thế mà lại đi vào nơi giam giữ Nhị lão gia. Lúc còn đang ngây người, bên tai vang lên giọng nói lấy lòng của binh lính canh cửa “Tham kiến Quốc công gia, sao lúc này Quốc công gia còn đến đây? Ở trong này rất lạnh, có phải người muốn đến thăm Hứa nhị lão gia không?”

Nhị lão gia đã bị bãi chức, xưng hô bây giờ tất nhiên là xưng hô ở nhà.

Bây giờ Đại lão gia mới hồi thần, ngây người nhìn binh lính một lúc lâu mới gật đầu “Đúng vậy, đến nhìn xem.”

https://thuviensach.vn

Thái độ hoảng hốt này cũng không làm thủ vệ cảm thấy ngoài ý muốn. Có thể đến đây để thăm người, ai cũng đều như vây, hoặc là sốt ruột hoặc là cầu xin người khác, nhưng vẫn cảm thấy kỳ quái, tuy rằng Hứa nhị lão gia bị bắt vào, chuyện nhận hối lộ này trong lòng mọi người ai cũng rõ ràng, ai dám nóimình chưa bao giờ nhận hối lộ chứ? Chỉ là không ai làm lớn chuyện lên thôi.

Nhị phòng của Hứa gia xem như đã bị phế, nhưng đại phòng thì không sao, cũng không ai dám có mắt không tròng đến khiêu khích. Hơn nữa nhìn vào thái độ của Thánh Thượng, dù sao cũng sẽ không xảy ra án mạng, không biết Quốc công gia còn lo lắng điều gì nữa.

Rất nhanh đã có người nhận ra, trước tiên tiếp lời của người kia dẫn theo Đại lão gia đi vào trong. Cửa mở ra là một hành lang rất dài, hai bên tường có vài giá cắm nến lúc sáng lúc tối, nhìn rất âm trầm. Thủ vệ kia vừa dẫn đường vừa vừa nhắc nhở “Đại nhân chú ý dưới chân, nến này không sáng, cẩn thận kẻo ngã.”

Chỗ giam giữ phạm nhân đều như vậy, chẳng lẽ còn muốn đèn đuốc sáng trưng? Cũng không phải lần đầu tiên Đại lão gia đến nơi này, trước kia khi xử lý việc công cũng thường xuyên đến đây. Sau khi đixuyên qua hành lang thật dài là đến chỗ giam giữ phạm nhân, hai bên đều là song sắt lạnh lẽo, nhứng phạm nhân kia thấy có người tiến vào, có người xông đến bên cửa kêu oan, có người lạnh lùng nhìn, có người tùy ý nằm dưới đất, còn sống hay đã chết cũng không nhìn rõ.

Trước kia lúc đến đây, còn thảnh thơi nhìn người bên cạnh, lần này lại không có tâm trạng nào. Tất cả suy nghĩ trong đầu đều là từng câu chất vấn vừa rồi của con gái. một người mềm mại như con gái, phải thất vọng đến mức độ nào mới có bộ dáng tê tâm liệt phế như vậy? Có phải bản thân đã sai rồi không?

Thà làm ngọc vỡ chứ không làm ngói lành.

https://thuviensach.vn

A Đoàn, con không thấu rõ ta, nhưng sao ta cũng lại không nhìn thấu con chứ? Đến hôm nay mới biết được, hóa ra con gái ta có tính tình cứng rắn như vậy.

Rẽ mấy vòng mới đến chỗ giam giữ nhị lão gia, Đại lão gia nhấc tay ngăn thủ vệ đang muốn tiến lên mở cửa, lui trở lại góc âm u "không cần mở cửa, ta đứng ở đây nhìn, ngươi đi xuống trước đi, có việc gì ta sẽ gọi ngươi." Động tác tra chìa khóa vào ổ của thủ vệ dừng lại.

Cũng học theo Đại lão gia, thấp giọng nói "Được, tiểu nhân chờ ở bên cạnh, đại nhân có việc gì gọi mộttiếng là được."

Nhị lão gia cũng không biết Đại lão gia đang đứng nhìn ở bên cạnh, chỉ không ngừng kéo áo tù nhân trên người, bước thong thả tại chỗ không ngừng, trong miệng còn lẩm bẩm "Sao đại ca còn chưa đưa mình ra ngoài, đây cũng không phải là tội lớn!" trên mặt không có chút hối cải nào, chỉ có ghét bỏ cùng khó chịu.

đi lại tại chỗ một lúc lâu cũng mệt mỏi, đi về bên giường, để ở phía bên kia là áo ngủ bằng gấm khônghợp với hoàn cảnh của nhà tù, mười phần ghét bỏ kéo chăn đắp lên trên giường, sau đó đặt mông ngồi lên. Cuối cùng còn độc ác mắng "Chờ ta ra ngoài rồi, xem ta có giết chết tên Vệ tướng quân kia không!"

Thầm mắng còn chưa hết giận, cuối cùng là rống lên "Tên Vệ Trường Hận kia, ngươi đừng để cho ta tóm được ngươi! Tướng quân thì sao chứ? Đại ca ta là Quốc công gia! Cháu gái ta tương lai sẽ là Thái Tử phi! Ngươi cứ chờ xem, chờ ta ra ngoài rồi, một ngón tay cũng có thể nghiền chết ngươi, làm cho ngươi không chịu nổi!"

Hùng hùng hổ hổ một trận, nói chuyện càng ngày càng vô lễ khó nghe.

Quá hơn nửa khắc, Đại lão gia không tiếng động lui ra ngoài, dưới ánh nến tối đen không nhìn thấy rõánh mắt hắn. Sau khi Đại lão gia rời đi, chỗ

https://thuviensach.vn

hắn đứng vừa rồi lại xuất hiện hai người, chính là Ngô Đồng một thân quần áo đen cùng Ngô Tử Ngọc. Gương mặt lạnh lùng của Ngô Đồng nhìn về phía nhị lão gia ở bên trong, Ngô Tử Ngọc lại có vẻ đăm chiêu sờ cằm.

Suy nghĩ kỹ một lúc vẫn không rõ, trực tiếp thấp giọng hỏi "Đại ca, huynh thật sự không nói cho đại tẩu biết lúc trước Hứa nhị lão gia đã cứu Quốc công gia một mạng sao?"

Tất cả mọi người đều biết Hứa nhị lão gia bùn loãng không thể trát tường, chỉ nhìn đến mặt mũi của đại phòng, Phụ hoàng cho hắn một chức quan ngũ phẩm nhàn tản, đã là ân điển tốt nhất cho hắn rồi. Người không biết sẽ nói hai người huynh đệ tình thâm, đại ca làm cái gì cũng lôi kéo nhị ca, biết rõnhưng cũng hiểu được, là lúc trước Nhị lão gia đã cứu Đại lão gia một mạng.

Lúc trước Phụ hoàng đoạt quyền, khắp nơi đều là chiến loạn. Lúc đó Đại lão gia với Hoàng Thượng bị lạc nhau, Đại lão gia ở Đại Sơn lại bị thương rất nặng, bên cạnh chỉ có Nhị lão gia. Là Nhị lão gia cõng Đại lão gia đi qua Đại Sơn đến trấn nhỏ tìm đại phu. nói thật, nếu không có việc này, lúc ấy Đại lão gia đã chết, sẽ không có ngày hôm nay.

Cho nên mới có thể luôn luôn nhường nhịn, luôn luôn giả bộ không thấy.

Ánh nến trong nhà tù lúc sáng lúc tối âm trầm, dựa vào gần như vậy nhưng Ngô Tử Ngọc cũng khôngthấy rõ sắc mặt của Đại ca nhà mình. Chỉ nghe Ngô Đồng cười khẽ một tiếng, nói không chút do dự "Ta không biết chuyện này, làm sao ta nói cho nàng biết đây?"Ngô Tử Ngọc ngạc nhiên, lại ghé sát người vào, còn chưa nói chuyện ánh mắt đã trợn lên tròn xoe.

Tuy Đại ca đang cười, nhưng ánh mắt rất lạnh, ánh mắt nhìn Hứa nhị lão gia như ánh mắt nhìn người chết. Mày nhíu chặt, Hứa nhị lão gia quả thật vô liêm sỉ không chịu nổi, nhưng hình như hắn cũng khôngcó trêu chọc

https://thuviensach.vn

Đại ca đún không? Mím môi, nhìn ánh mắt lạnh như băng của Ngô Đồng, cuối cùng cũng không mở miệng hỏi.

“Vậy nếu có người khác nói cho Đại tẩu thì làm sao?”

Chuyện này rất nhiều người biết. Xa không nói, ngay Trần thị thôi, tất nhiên biết được chuyện này. Hai người lại là mẹ con, ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy, nếu tình cờ nói cho Đại tẩu biết thì làm sao, nhất định Đại tẩu sẽ đoán được Đại ca cũng biết, biết chuyện mà không báo, cãi nhau cũng không tốt.

“sẽ không đâu.”

Ngô Đồng nhẹ hất cằm, nói vô cùng chắc chắn.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 86

Editor: huyetsacthiensu

“Cho đến hôm nay ta mới hiểu hết được con gái ta.” Liễu thị (trong bản raw) vắt khăn cho A Đoàn lau mặt, cả khuôn mặt đỏ rực, khóc quá lâu, hai mắt đã sưng lên, nhìn rất đáng thương, lại làm nàng vừa tức vừa bực mình, vẻ mặt vô cùng không vui, nhìn bộ dáng như là muốn tìm người đánh nhau.

Cũng không nhìn lại thân thể nhỏ bé này thì có thể đánh được ai chứ.

A Đoàn thật sự rất tức giận, mặc dù bàn tay kia của phụ thân không đánh xuống, nhưng mà vẫn thật sựtức giận, lúc này chỉ cảm thấy cả người là lửa giận không thể dập tắt, mẫu thân còn châm chọc mình! “Mẫu thân, người có ý gì đây, chẳng lẽ con là do người nhặt về, người cũng không hiểu con sao?” Tay Liễu thị bóp bóp chóp mũi của A Đoàn.

“Làm loạn cùng phụ thân con xong lại đến đây làm loạn với ta phải không?”

“Đến hôm nay ta mới biết được tính tình con mạnh mẽ như vậy, bình thường giả vờ thật tốt.”

Vừa rồi sau khi tranh cãi ầm ĩ sau khi Đại lão gia tông cửa xông ra ngoài, A Đoàn cũng không có tâm trạng ở lại nhìn Trịnh thị đang kinh ngạc đến ngây người, vung tay áo cũng đi về phòng. Trần thị lo liệu mọi việc xong mới đến tiểu viện của A Đoàn. Vốn A Đoàn còn tưởng mẫu thân

https://thuviensach.vn

mình đến đây để thuyết giáo, ai biết lại nói một câu không liên quan đến chuyện vừa rồi.

Vốn dĩ là giả vờ muốn dập tắt lửa giận để đánh đòn phủ đầu (ý là muốn giả vờ bộ dáng đang tức giận muốn dặp tắt lửa giận để Trần thị không nói gì được nữa), kết quả thì tốt rồi, một câu cũng không nòi đến.

Ngồi ở trên giường, ôm đầu gối của mình, buồn bực nói "không phải là con giỏi giả vờ, chỉ là những chuyện trước đây con cảm thấy không đáng kể, được ngày nào hay ngày đấy, ai àm không muốn yên yên ổn ổn sống qua ngày chứ? Nhưng mà chuyện này không thể bỏ qua. Việc này nhị thúc gây ra quá nghiêm trọng, tất nhiên phải giải quyết thật tốt."

Thở dài một hơi, đến cuối cùng lại lộ ra chút yếu đuối "Mẫu thân, con đã làm sai rồi sao?"

Ôm đầu gối cho thành một cục, A Đoàn không nhìn thấy trên mặt Trần thị có chút đăm chiêu cùng chút sảng khoái lóe lên, qua một lúc lâu mới nghe được một tiếng cười khẽ, Trần thị lấy tay làm lược giúp A Đoàn sửa lại tóc mái bị rối "Con không làm sai, trong truyện này phụ thân con đúng là hơi quá đáng, chỉ là con đã nói ở sai chỗ."

"Sai chỗ?" A Đoàn kinh ngạc ngẩng đầu, không rõ ràng lắm nhìn Trần thị.

"Đứa bé ngốc." Trần thị bất đắc dĩ lại cưng chiều mắng một câu.

"Ông ấy là phụ thân con, nhưng mà con đừng quên, ông ấy cũng là một người đàn ông."

"Phụ thân con hôm nay vốn đã phiền lòng vì chuyện của nhị thúc con, lại có nhị thẩm con ở bên cạnh đổ thêm dầu vào lửa, con lại không chừa cho ông ấy chút mặt mũi nào mà nói thẳng ra. Nhiều nha hoàn ma ma đều ở

https://thuviensach.vn

đó nhìn thấy, ông ấy lại là chủ nhân của cái nhà này, đương nhiên ông ấy sẽ nổi giận lớn như vậy rồi.”

“Lấy sự hiểu biết của ta với phụ thân con, nếu con tìm một chỗ kín đáo một mình trò chuyện với ông ấy, nói chuyện uyển chuyển một chút, thì tuyệt đối không có sự việc này.”

Nghe Trần thị nói như vậy, A Đoàn mới giật mình, hình như mình đã làm mất hết mặt mũi của phụ thân rồi thì phải? Bĩu môi không chịu thừa nhận mình sai “Con vốn dĩ muốn đến thư phòng nói chuyện với phụ thân, là Đại ca không cho con đi!”

Còn đẩy sai lầm lên người con trai cả nữa sao? Trần thị lại đưa tay chỉ chỉ trán A Đoàn “Vậy đại ca con còn không cho con nói bất cứ chuyện gì nữa cơ mà! thật uổng phí lòng tốt của đại ca con, nếu để Đại ca con nói ra, sao mọi chuyện có thể biến thành như vậy chứ?”

Mẫu thân biết bản thân mình nói chuyện với Đại ca A Đoàn cũng không thấy ngạc nhiên, dù sao sáng sớm lúc nói chuyện với Trình thị mẫu thân cũng đã nghi ngờ, vậy mà buổi chiều người không hỏi đến, nhất định là Đại ca đã nói với mẫu thân. Ngẩng đầu, nhìn thẳng vào ánh mắt của Trần thị “Con biết Đại ca là vì muốn tốt cho con, nhưng mà con thật sự không nhịn được.”

“Nếu như Đại ca nhận lấy chuyện này, trước tiên không nói đến áy náy, con sẽ không biết đối mặt phụ thân như thế nào.”

“Nếu không nói chuyện này ra, mặc dù con cũng nhịn được, nhưng mà về sau con sợ ngay cả tiếng phụ thân cũng không gọi ra khỏi miệng được.”

Với tính tình của mình, nếu cứ nhịn chuyện này xuống, thời gian lâu cũng có thể phai nhạt đi một chút, nhưng mà nếu vừa nhìn thấy người hoặc việc có liên quan đến chuyện này nhất định sẽ lại nhớ đến, bởi vì chuyện này là một cái gai! Nhị thúc không ở đây nhưng còn nhị thẩm và Hứa Tâm

https://thuviensach.vn

Dao thì sao, cho dù không ăn cùng nhau, nhưng mà ở cùng một nhà, đi đường bất cứ lúc nào cũng có thể tình cờ gặp nhau.

Cái gai này, nếu không sớm nhổ đi, nhất định sẽ cắm càng sâu vào trong lòng.

Trần thị vốn cũng không có ý định khuyên A Đoàn, lúc này nghe dược lời nói của A Đoàn lại càng khôngcó ý định khuyên nhủ, huống chi trong lòng mình còn có chút tính toán. Sau khi nghe A Đoàn nói chỉ gật gật đầu, sau đó cười nhạt nói "Ta không nói chuyện khác, ta chỉ nói ông ấy là phụ thân con, việc này không thể thay đổi được."

"hiện tại tức giận thì tức giận, nhưng về sau cũng không nên để chuyện này trong lòng."

"Phụ thân con, ông ấy…"

Dừng một chút vẫn không nói câu tiếp theo ra khỏi miệng, chỉ là đột ngột đứng dậy ra lệnh cho Bán Đông "Nhớ chăm sóc tốt mắt của tiểu thư, đừng để ngày mai đi học mà mắt sưng lên không thể gặp người khác." Trong nhà xảy ra chuyện lớn như vậy, theo lý mà nói phải ở yên trong nhà.

Chỉ là bây giờ A Đoàn rất tức giận, không muốn ở dưới một mái nhà với Đại lão gia, ngày mai muốn trốn đến trường học yên tĩnh.

Dặn dò Bán Đông vài câu mới xoay người nhìn A Đoàn "Bây giờ ta phải đi về, còn nhiều việc đang chờ ta giải quyết, con đắp mắt xong nghỉ ngơi đi, ta đi về đây." Trong lòng A Đoàn cũng rát loạn, không để ý đến giọng điệu mất tự nhiên rõ rệt của Trần thị vừa rồi, gật đầu, đứng dậy tiễn Trần thị ra đến cửa.

Tối nay trăng cũng sáng, có thể nhìn thấy hơn nửa vầng trăng. Cẩm Sắt một tay cầm đèn lồng, một tay đỡ Trần thị chậm rãi trở về. Trần thị nghiêng đầu nhìn ánh trăng trên trời, mặc dù có hơi lành lạnh, lại thấy tâm

https://thuviensach.vn

trạng cảm thấy rất tốt một cách khó hiểu, nhẫn nhịn lâu như vậy, cuối cùng cũng đã được giải thoát. Vừa rẽ vào hành lang gấp khúc liền nhìn thấy Hứa Tiêu Nhiên đang đứng một mình.

“Mẫu thân, người không nói sự việc kia cho tiểu muội chứ?”

Ngay cả thỉnh an cũng không có, Hứa Tiêu Nhiên trực tiếp hỏi ra khỏi miệng.

Biết hắn quan tâm sẽ loạn, Trần thị cũng không để ý, chỉ buồn cười mở miệng “Trong mắt con mẫu thân không có đầu óc như vậy sao? Sao ta có thể nói chuyện này cho A Đoàn biết chứ. không chỉ không nóicho nàng biết, ta còn có thể hạ lệnh cho tất cả người cũ trong phủ, tuyệt đối không nói cho A Đoàn biết chuyện kia.”

Nghe được Trần thị nói như vậy, mày Hứa Tiêu Nhiên vẫn hơi nhíu lại cuối cùng cũng giãn ra, bước lên trước một bước đỡ tay còn lại của Trần thị bước về phía trước “Sao con có thể nghĩ như vậy được chứ? Chỉ sợ mẫu thân quan tâm quá sẽ loạn nói sai một chút, tiểu muội thông minh như vậy, nếu bị nàng tra ra được thì không tốt.”

Hứa Tiêu Nhiên vẫn nhận là hiểu rõ A Đoàn mấy phần. Lần này nàng làm loạn như vậy là bởi vì phụ thân xử lý chuyện này không thỏa đáng, không đúng lý. Nhưng nếu A Đoàn biết chuyện kia, vì phụ thân, nhất định nàng sẽ không nói ra trực tiếp như vậy.

Nhưng mà trong lòng nàng sẽ không bỏ qua được, cuối cùng nhất định sẽ tích tụ trong lòng. Khi còn bé đã biết A Đoàn giấu suy nghĩ rất sâu, nếu chuyện này bị nàng biết được, tính tình thật vất vả mới hoạt bát được một chút lại bị đánh về nguyên trạng.

Trần thị lại không suy nghĩ với Hứa Tiêu Nhiên, không nghĩ đến A Đoàn tích tụ trong lòng, chỉ đơn giản là không muốn để nàng hối hận với áy náy mà thôi. Hơn nữa, bây giờ trong lòng cũng không nghĩ như vậy. Trời

https://thuviensach.vn

đêm mát lạnh, nhưng mà Trần thị nói cảm thấy toàn thân vui sướng không nói ra được, đãnhiều năm như vậy, cuối cùng hôm nay cũng được giải thoát rồi.

Cẩm Tú là tâm phúc của mình không cần kiêng dè, con trai lớn cũng đã biết rõ tất cả cũng không cần kiêng dè.

“Mấy năm nay ta đã sớm chịu đủ rồi, ta vì phụ thân con, đã xử lý bao nhiêu chuyện hỗn loạn? Lúc vừa thành thân, ta còn muốn nâng đỡ nhị thúc ngươi, nếu không có hắn cũng không có chúng ta ngày hôm nay. Nhưng mà hắn thật sự là bùn nhão không thể trát tường! Ngay cả phụ thân con cũng không muốn bỏ mặc hắn, cho hắn ăn ngon mặc đẹp là được.”

“Những năm này, ân sủng của Hoàng Thượng cho nhà chúng ta ngày càng nhiều, nhị thúc ngươi càng không biết bớt phóng túng lại!”

“không phải là ta không biết ơn hắn, chỉ là ta không phải là thánh nhân! một lần hai lần thì cũng thôi đi, nhưng hơn mười năm qua, hắn được một tấc lại muốn tiến một thước, cho dù là thánh nhân cũng bị hắn làm cho tức chết.”

“Chuyện lần này A Đoàn làm ra, ta cũng đã được giải thoát rồi.”

Hứa Tiêu Nhiên cũng biết mẫu thân mấy năm gần đây, quả thật là đã bị nhị phòng làm cho không yên ổn, chỉ là hắn thực sự không mở miệng mắng chửi người được, cũng không nói chuyện, chỉ là lẳng lặng nghe Trần thị lẩm bẩm, yên lặng đưa người về phòng.

Sau khi Trần thị đi rồi, A Đoàn không có tâm tư đi ngủ, cả người đều cảm thấy không thoải mái, nhưng mà lại không có chỗ xả ra, nói không vui là giả, nhưng mà kèm theo đó là thất vọng và bất an. Bản thân đã nói đến mức này, nhưng phụ thân lại chưa nói cái gì cả.

https://thuviensach.vn

Ông ấy không đánh mình, nhưng cũng không nói về chuyện của nhị thúc.

Chuyện hôm nay các nô tài hầu như đều biết, Bán Đông cũng hiểu rõ. Biết lúc này tâm trạng A Đoàn không tốt, cũng không biết nên khuyên như thế nào, đều là chủ nhân, hạ nhân cũng không thể nói gì, chỉ yên lặng chấp hành lời căn dặn của Trần thị, đắp mắt cho A Đoàn. Giang Vạn Lí chắp tay sau lưng bước vài từ bên ngoài.

Cười hì hì đi đến trước mặt A Đoàn "Tiểu thư?"

A Đoàn ngẩng đầu nhìn hắn một thoáng, không có tinh thần ừ một tiếng.

Núi không dựa ta ta đến dựa núi vậy! (ý nói A Đoàn không quan tâm mình thì mình quan tâm A Đoàn vậy) Giang Vạn Lí vẫn cười hì hì, chỉ đưa đồ vật đang giấu sau lưng ra "Tiểu thư nhìn xem đây là cái gì?"

A Đoàn ngẩng đầu nhìn về phía lòng bàn tay Giang Vạn Lí, là một đứa bé bằng gỗ, thân hình tròn vo, đỉnh chóp vẽ đứa trẻ ngày tết, nhưng lại vẽ thêm cho nó hai bên ria mép màu trắng, nhìn rất buồn cười làm cho người ta yêu thích.

A Đoàn nhìn tượng đứa bé kia, không lên tiếng.

Sắc mặt Giang Vạn Lí không thay đổi, chỉ đặt đứa bé trên bàn cạnh tay A Đoàn "Tiểu thư, người xem, nô tài chơi cho người xem!" nói xong trực tiếp tát đứa bé bằng gỗ đang đứng thẳng một bạt tai. A Đoàn cùng Bán Đông đều bị hành động của Giang Vạn Lí hấp dẫn, đồng thời nhìn về phía bàn.

Chỉ thấy con búp bê gỗ bị Giang Vạn Lí đánh cho lảo đảo, trái nghiêng nghiêng phải ngả ngả, sau vài lần lại có thể đứng dậy được,

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy trong mắt A Đoàn cuối cùng cũng có chút kinh ngạc không giống vừa rồi không khí xung quanh đều trầm lặng, Giang Vạn Lí càng ra sức nói "Tiểu thư, cái này gọi là con lật đật, cho dù người đánh nó như nào nó cũng sẽ không ngã xuống, người thử xem?" Vừa nói vừa túm lấy cổ tay áo A Đoàn, để nàng chạm vào con lật đật.

A Đoàn theo ý Giang Vạn Lí, nhẹ nhàng đẩy con lật đật, quả nhiên, nó lắc lư vài cái lại đứng thẳng dậy. Bên môi hiện lên ý cười, ngược lại có vài phần vui vẻ. Lúc này Giang Vạn Lí mới thở ra một hơi, xoay người nói với Bán Đông "Tiểu thư còn chưa ăn tối, phòng bếp vẫn đang hâm cháo, ngươi gọi nười làm mấy thứ thanh đạm cho tiểu thư ăn lót dạ."

Đêm nay, chưa ai ăn cơm, Bán Đông muốn để A Đoàn ăn gì đõ cũng không dám nói. Lúc này nghe được lười dặn dò của Giang Vạn Lí, cũng không nhìn A Đoàn, lên tiếng, trực tiếp chạy ra ngoài.

A Đoàn nghiêng đầu, tay đang chơi với lật đật, cười khẽ "Thái Tử ca ca để ngươi mang cái này đến sao?" nói xong lại bất đắc dĩ. Thái Tử ca ca cũng thật là, nếu muốn để mình có chỗ phát giận thì nên đưa đến đồ gì xấu xấu một chút, đứa bé đáng yêu như vậy, làm sao nhẫn tâm xuống ta đánh nó chứ?

Nhưng mà tâm trạng thật sự đã khá hơn nhiều, không phiền muộn giống vừa rồi.

"Tất nhiên là Thái Tử đưa đến, nô tài không có đầu óc thông minh như vậy, không nghĩ được đến những cái này!"

Lại ghé sát vào tai A Đoàn nhẹ giọng nói "Gia nói hôm nay có việc bận nên không đến tìm tiểu thư được, nói tiểu thư nghỉ ngơi thật tốt trước." Vừa nói vừa lấy từ trong ngực đưa cho A Đoàn một tấm lệnh bài "Cái này cũng là gia nói tiểu thư hãy cầm lấy."

Để mình cầm lấy, không phải cho mình sao?

https://thuviensach.vn

A Đoàn vẫn nhìn con lật đật trên bàn, không chú ý đến Giang Vạn Lí lấy gì ra. Nghe được lời hắn nóimới có chút kỳ quái, nhận lấy cầm trên tay cẩn thận nhìn, là một tấm lệnh bài đen xì hình vuông cỡ bàn tay, ở trên mặt khắc hình một đầu hổ với thân người không biết là của con gì, nhìn có chút quái dị.

Cái đầu hổ này khắc rất giống thật, nhìn rất hung dữ.

Nhìn một lúc lâu cũng không biết đây là cái gì, trực tiếp hỏi Giang Vạn Lí "Đây là cái gì? Vì sao Thái Tử ca ca để ta cầm cái này?" Cái này nhìn thế nào cũng thấy không phải là đồ một nữ tử nên đeo. Cũng không phải là một lệnh bài bình thường, lệnh bài tiến cung A Đoàn cũng có, là Hoàng Hậu tự mình đưa cho.

Tấm lệnh bài kia rõ ràng kém hơn lệnh bài đang cầm trong tay này.

Sắc mặt Giang Vạn Lí có chút trịnh trọng, nuốt nước miếng một cái mới nhìn thẳng vào A Đoàn.

"Tiểu thư, đây là binh phù."

A Đoàn: …

"Gia nói, hiện tại chưa dùng đến thứ này, trước hết để cái này ở chỗ người, lúc cần dùng sẽ tìm người để lấy."

A Đoàn trực tiếp im lặng.

Nếu như nhớ không lầm, mấy năm nay Vệ Trường Hận ở biên quan, mặc dù không có cái gì mà Vệ gia quân, nhưng mà cũng có quân đội của riêng hắn, ngay cả Hoàng Thượng cũng không thể tùy ý điều khiển, chỉ nghe lời một mình hắn. Mặc dù bây giờ hắn đang ở Kinh Thnh, nhưng mà cái này để ở chỗ mình là làm sao?

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu nhìn chằm chằm Giang Vạn Lí.

Khóe miệng Giang Vạn Lí run rẩy, do dự nửa ngày cuối cùng nhắm mắt nói một hơi "Gia nói, cái này để ở chỗ của tiểu thư. Về sau tiểu thư có gì không hài lòng, trực tiếp lấy tấm lệnh bài này ra, cam đoan chỉ đâu đánh đó, tuyệt đối nghiêm túc!"

nói xong cúi đầu lấy tay che mặt.

Người hồ nháo như vậy tuyệt đối không phải là Thái Tử điện hạ thông tuệ hơn người của mình, tuyệt đối không phải!

Vào đêm, A Đoàn lăn qua lăn lại trên giường không ngủ được. không phải khổ sở không phải phiền muộn, mà là ở trên giường mím môi cười. Ở trên giường nghịch một lúc, đưa tay sờ xuống dưới gối, cầm binh phù lên tay cẩn thận nhìn, cẩn thận vẽ lại một lần dọc theo hoa văn trên binh phù trong tay.

Cười rất chi là vui vẻ.

Thái Tử ca ca, cho dù huynh không nói chuyện, ngay cả huynh không làm gì, chỉ cần huynh ở bên cạnh muội, muội sẽ cảm thấy vô cùng an tâm. Vật ngoài thân cũng không quan trọng, chỉ cần huynh có lòng này là được rồi. A Đoàn biết Thái Tử ca ca vì muốn làm mình yên lòng mới hồ nháo như vậy, nhưng mà khóe miệng vẫn không hạ xuống được, vẫn giương lên.

Cho du trong đầu lặp đi lặp lại những lời kia vẫn không kéo khéo miệng xuống được!

Hưng phấn cùng vui vẻ không nói ra được, cả người cực kỳ vui sướng, thậm chí còn muốn thét chói tai, muốn nói cho mọi người, cho Đại ca, huynh nhìn đi, Thái Tử ca ca như vậy còn không đáng tin sao? Huynh ấy đã giao tất cả cho muội rồi.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 87

Editor: huyetsacthiensu

một mình ở trên giường tự vui vẻ hơn nửa buổi tối mới đi vào giấc ngủ được, nhưng cũng không có được một giấc ngủ tốt, thậm chí ngay cả Bán Đông còn chưa dậy A Đoàn đã tỉnh. Mắt còn chưa mở ra hai hàng lông mày đã nhăn lại, hai mắt dưới mí mắt không cam lòng đảo qua đảo lại mấy vòng, rất lâu sau mới mở mắt ra.

Đôi mắt hơi ửng hồng hơi híp lại xuyên qua bức màn màu xanh đậm nhìn về phía cửa sổ.

Hạt mưa mùa thu tí tách rơi, lá rụng xào xạc, hơn nữa gió thu nhẹ thổi qua cửa sổ, là đầu sỏ ảnh hưởng đến giấc ngủ ngon của A Đoàn. Tầng tầng lớp lớp hoa văn của màn giống như những làn sóng lăn tăn, chỉ nghe thấy bên trong truyền ra một tiếng than nhẹ của nử tử, giống như thở dài cũng giống như đầu hàng, càng hiện ra hình ảnh một tiểu cô nương xinh đẹp yêu kiều.

một ngày thật là phiền não mà!

Từ trong màn lộ ra một đầu ngón tay trắng noãn tình tế, bàn tay xinh đẹp của A Đoàn vén màn lên, móc màn lên hai chiếc móc bạc ở hai bên, cũng không gọi người vào, tự xỏ giày, cầm lên bộ quần áo tối hôm qua Bán Đông đã xếp ngay ngắn bên cạnh lên mặc vào, mặc quần áo cẩn thận bao bọc bản thân kín kẽ mới đi về hướng cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Cửa sổ vừa mở ra được một cánh, một cơn gió đem theo hơi lạnh cùng mùi mưa đến làm đầu óc đangmơ hồ của A Đoàn tỉnh ra không ít. Đầu ngón tay xanh nhạt khép chặt lại áo lông Hồ ly trắng ngắn tay trên người, đôi mắt mông lung mơ hồ nhìn ra bên ngoài. Bây giờ đã là cuối mùa thu, trời sáng muộn hơn, lúc này bên ngoài bầu trời vẫn còn đen kịt.

A Đoàn nhìn chăm chú một lúc lâu mới nhìn rõ mọi thứ bên ngoài.

Đau lòng nhín lá ngô đồng trong viện bị mưa làm ướt đẫm, đôi môi hơi trắng nhợt mím lại, tâm trạng tốt đẹp tối hôm qua đã bị cảnh tượng này phá hỏng gần hết. Mùa thu là mùa ngô đồng, cũng là mùa mưa triền miên. Lá ngô đồng vàng rực rỡ bị một cơn mưa mùa thu dội qua đã rụng hết xuống đất.

Thích mùa thu nhất cũng ghét mùa thu nhất.

Lúc trời vừa tờ mờ sáng, Bán Đông nhẹ nhàng đẩy cửa phòng A Đoàn ra, không nhìn về phía giường mà trực tiếp nhìn về phía cửa sổ, sau đó hai mày nhíu lại, bất đắc dĩ gọi “Tiểu thư!” A Đoàn đang ngồi bên cửa sổ, trên bàn nhỏ trước mặt bày một bầu rượu chói lọi.

Chén rượu trong tay đang chuẩn bị đưa lên miệng A Đoàn.

“Nô tỳ nghe thấy tiếng mưa rơi lập tức chạy đến, không ngờ tiểu thư đã tỉnh trước rồi.”

Vừa nói vừa đi đến bên cạnh A Đoàn, cầm bầu rượu trên bàn khẽ lắc, đã nhẹ đi một nửa, không lên tiếng nữa, sắc mặt đã trầm xuống một nửa, giành lấy chén rượu trong tay A Đoàn.

A Đoàn bị cướp chén rượu cũng không tức giận, tay chống cằm, ngẩng đầu nhìn Bán Đông đang khôngvui, hai má đỏ bừng, một phần cầu xin tha thứ, hai phần say, ba phần mơ hồ nhìn Bán Đông, bên môi cũng hiện lên nụ cười cầu xin tha thứ, bộ dáng mười phần vô tội.

https://thuviensach.vn

Bán Đông…

Thở dài một hơi, Bán Đông đưa tay lên xoa huyệt thái dương, bất đắc dĩ mở miệng "Tiểu thư sao phải như vậy chứ? Lá rụng là do ý của ông trời, nô tỳ cũng không ngăn cản được. Huống chi là ngô đồng tuy bị mưa làm ướt nhưng năm sau là chẳng lẽ có thể không mọc nữa sao?" dừng một chút lại càng bất đắc dĩ nói "Nô tỳ đã từng nghe nói uống rượu dưới ánh trắng, nhưng cũng chưa bao giờ nghe nói tiểu thư nhà ai uống rượu vì lá rụng cả, còn luôn luôn uống lúc sáng sớm."

Người say luôn vì có chuyện đau lòng, còn tiểu thư nhà mình đau lòng vì chuyện gì? Chỉ vì mưa mùa thu làm ướt lá rụng?

Lúc ngủ tiểu thư thích yên tĩnh nhưng lại dễ tỉnh giấc, cũng không biết bắt đầu từ khi nào, mỗi lần thu đến, chỉ cần tiểu thư bị mưa thu làm tỉnh giấc nhất định sẽ uống rượu. Cũng may mặc dù mưa mùa này triền miên, nhưng không phải lần nào mưa cũng là lúc tiểu thư đang ngủ. Mỗi mùa thu có khoảng năm sáu lần gì đó.

Chờ lá ngô đồng rụng hết tật xấu này cũng sẽ biến mất.

Trần thị cũng không biết hũ rượu nhà mình còn có thói quen này, Bán Đông cũng mở một mắt nhắm một mắt.

A Đoàn không thèm nghe Bán Đông đang lẩm bẩm, khép hờ mắt lại ngiêng đầu nhìn về phía cây ngô đồng, con ngươi nhìn như rất bình tĩnh lại ẩn giấu sự ỷ lại cùng quyến luyến sâu sắc. Khóe miệng lại không khống chế được nhếch lên, người khác không cần biết cũng không cần hiểu, chỉ cần bản thân hiểu là được rồi.

Bộ dáng không biết hối cải này làm Bán Đông càng mệt tim.

Lúc A Đoàn vừa dùng điểm tâm xong đang rửa tay, Hứa Tiêu Nhiên đã từ ngoài đi vào. một thân quần áo màu xanh làm hắn nhìn càng thêm ấm

https://thuviensach.vn

áp lương thiện lại khiêm tốn, nhưng mà A Đoàn cũng sẽkhông bị vẻ ngoài của hắn mê hoặc, nhìn hắn đưa ô cho người đứng bên ngoài, lạnh lùng mở miệng “Đại ca đến để tính sổ sao?”

Đánh đòn phủ đầu!

Động tác bước lên trước của Hứa Tiêu Nhiên bị làm cho dừng lại, hồi phục lại buồn cười mở miệng “Hôm nay ta đã hiểu được thế nào là có lòng tốt cho chó con ăn còn bị nó cắn rồi.” nói xong người cũng đã đến bên cạnh A Đoàn ngồi xuống, ngón tay cong lại búng lên đầu A Đoàn một cái “Nếu ta muốn tính sổ, tối hôm qua còn để muội đi sao?”

Làm sao có thể không tim không phổi như vậy chứ.

Chỉ cần không phải đến để tính sổ thì chuyện gì cũng dễ nói chuyện rồi. A Đoàn vung tay lên ra lệnh cho tất cả mọi người lui xuống, tay kia lắc lắc tay Hứa Tiêu Nhiên làm nũng, giọng nói ngọt ngào như phết mật nói “Đại ca là tốt nhất ~” không đợi Hứa Tiêu Nhiên trả lời đã kiêu ngạo tự khen mình một câu “Thấy muội thông minh chưa, biết Đại ca có việc muốn nói, không chờ huynh nói đã hạ lệnh cho tất cả mọi người lui xuống rồi!”

Bộ dáng kiêu ngạo, nhìn kiểu gì cũng là bộ dáng làm người ta yêu thích.

Vừa sáng sớm Hứa Tiêu Nhiên đã đến, tất nhiên là có việc. Nhưng cũng không yên tâm sợ chuyện hôm qua ảnh hưởng đến A Đoàn. Nhưng nhìn bộ dáng bây giờ của nàng cũng không giống đang giả vờ, chưa phát hiện ra chuyện gì, tưởng là Trần thị đã khuyên nhủ nàng thật tốt. Nếu tâm trạng của nàng khôngbị ảnh hưởng tất nhiên cũng dừng lại tâm tư muốn trêu ghẹo nàng.

“Ta đến đây chỉ là muốn nói cho muội chuyện này, ta đã nói với mẫu thân là chuyện này muội đã biết từ trước rồi báo lại cho ta, ta lại nói lại với

https://thuviensach.vn

Vệ Trường Hận. Muội phải nhớ kỹ, đừng để lộ ra bên ngoài. Nếu để mẫu thân biết muội liên hệ với hắn thì ta cũng không bảo vệ muội được đâu.

“Đương nhiên, lần này là ngoại lệ, đợi chuyện này được giải quyết xong, ta sẽ xử lý muội sau.”

không phải nhắc nhở, là trần thuật.

Cái này mới thật sự là tính sổ. Nhưng mà A Đoàn cũng không sợ, không thèm để ở trong lòng, chỉ gật gật đầu không hứa cái gì. Bộ dạng này của nàng cũng làm tâm tư Hứa Tiêu Nhiên trầm xuống một chút, việc này khó giải quyết hơn việc của nhị phòng nhiều. Mọi việc đều có nặng nhẹ, việc này bản thân cũng chưa điều tra, đương nhiên cũng sẽ không tiếp tục chất vấn.

Chờ giải quyết xong chuyện của nhị phòng đã.

“Còn nữa, mặc dù ngày hôm qua phụ thân chưa nói gì, nhưng mà ông ấy cũng không sử dụng các mối quan hệ.”

Đây là ông ấy muốn mặc cho số phận sao?

A Đoàn cười cười, không vui cũng không tức giận, gật đầu “Muội biết rồi, ông ấy làm như thế nào là chuyện của ông ấy.” Sắc mặt trầm xuống, không còn tự vui thích như vừa rồi.

Việc này vừa mới xảy ra, trên mặt hai người cũng không hiện lên sự tức giận, lúc này Hứa Tiêu Nhiên cũng sẽ không khuyên nhủ. Lúc này mà mở miệng ra khuyên sẽ bị phản tác dụng, chỉ nói một câu này rồi cũng không nhắc lại chuyện này nữa. Lại nói chuyện phiếm cùng A Đoàn vài câu, xong dặn dò như mọi lần rồi đứng dậy rời đi.

Nếu đã quyết định hôm nay đến trường, mặc dù đầu óc phiền muộn, A Đoàn vẫn lên xe ngựa nhà mình đến trường; nhưng mà xe ngựa mới chuyển

https://thuviensach.vn

động được vài vòng đã dừng lại, còn chưa ra khỏi cổng mà? Còn chưa hỏi ngoài xe đã vang lên giọng nói của Hứa Tâm Dao "Hôm nay ta có thể ngồi cùng xe ngựa với tam muội đến trường được chứ?"

Ngồi chung xe ngựa cũng không sao, nói cho cùng nhị phòng cũng đã bị xét nhà. Nhưng mà, Hứa Tâm Dao còn có tâm trạng đi học sao? Bộ dáng của nàng ta ngày hôm qua cũng không giống giả vờ, qua một đêm đã tốt hơn rồi sao?

"Đương nhiên."

Nếu không phải sắc mặt Hứa Tâm Dao hơi tái nhợt cùng với đôi mắt hiện ra tơ máu, chỉ nhìn quần áo của nàng ta trước sau cùng với nữ trang, nhìn giống như người không liên quan. A Đoàn nâng khóe miệng vẫn an đơn giản, sau đó nhìn về phía ngoài cửa sổ. Tuy là tỷ muội, nhưng cũng chưa bao giờ thân thiết, bây giờ lại xảy ra việc này, quan hệ đã lúng túng đến đỉnh điểm, ngay cả mở miệng cũng là mạo muội.

âm thanh xe ngựa lăn bánh lại vang lên, chậm rãi đi ra khỏi cổng, đi được một lát đã ra đến phố xá sầm uất. Nhưng hôm nay trời đổ mưa, tiếng người nhộ nhịp bình thường đi qua có thể nghe thấy hôm nay đã nhỏ đi nhiều, gần như bị tiếng mưa rơi lấp mất. A Đoàn lười biếng tựa vào bên cửa sổ, cũng khôngđưa tay ra, dựa vào rung động của xe ngựa mà rèm che bị vén lên nhìn ra bên ngoài.

"Tam muội, muội không có gì muốn nói với ta sao?"

Giọng nói của Hứa Tâm Dao vang lên, phá vỡ sự trầm mặc trong xe.

Mí mắt A Đoàn rũ xuống che giấu sự kinh ngạc chợt lóe lên, rồi sau đó cười nhạt ngẩng đầu "Nhị tỷ thấy ta nên nói cái gì đây?" Nhìn thẳng vào ánh mắt của Hứa Tâm Dao, kinh ngạc trong lòng càng sâu.

Hứa Tâm Dao bây giờ, không bình tĩnh một chút nào.

https://thuviensach.vn

đã nhiều năm như vậy, việc nhị cô nương tính tình lạnh nhạt mọi người đều biết, luôn cười nhạt khách khí xa cách với mọi người, lạnh lùng trong mắt làm cho người ta cảm thấy không dễ dàng thân thiết, cho dù nàng lớn lên ngày càng xinh đẹp. Nhưng Hứa Tâm Dao của hiện tại, trong mắt tràn đầy cảm xúc, gần như sắp tràn ra ngoài.

không nói rõ được tâm tình gì, vô cùng phức tạp.

không giống A Đoàn miễn cưỡng dựa vào thành xe, lưng Hứa Tâm Dao vẫn thẳng tắp "Ta vẫn luôn suy nghĩ, vì sao chúng ta lại trở thành tỷ muội, vì sao chúng ta lại ở cùng một nhà." Vì sao cho dù ta khôngmuốn tranh giành, nhưng luôn có người so sánh ta với ngươi.

Trực giác nhận thấy Hứa Tâm Dao chưa nói hết lời, nhưng đây không phải là điều A Đoàn muốn biết, hời hợt gật đầu "Điều này cũng không phải do ta và tỷ quyết định, đầu thai vào trong bụng ai, đều là ý trời."

Cảm giác đấm vao vải bông làm cho cảm xúc của Hứa Tâm Dao càng kịch liệt hơn, A Đoàn nhìn nàng ta hít thở sâu mấy lần, rõ ràng là đang cực lực áp chế. A Đoàn cũng không thúc giục, bình tĩnh chờ Hứa Tâm Dao nói hết. không ngờ bộ dáng này càng giống như chọc giận Hứa Tâm Dao? Hai tay đặt trên đùi nắm thành nắm đấm.

"Ta rất ghét ngươi."

"Mọi thứ của ngươi làm ta nhìn thấy nhưng không với tới được, ta tự biết lượng sức mình, ta cũng chưa từng nghĩ sẽ lấy thứ gì từ trong tay ngươi. Ta biết như vậy là không đúng, nhưng ta không khống chế được!"

Ánh mắt nhìn thẳng về phía A Đoàn, cảm xúc kịch liệt đến mức trong mắt bị bịt kín một tầng sương mù.

"Ta chỉ muốn sinh hoạt như người bình thường, nhưng yêu cầu như vậy của ta cũng phải dùng trăm phương nghìn kế. Cho dù ta cố gắng như

https://thuviensach.vn

thế nào ta cũng không trốn thoát được! Mẫu thân làm sai muốn ta gánh vác, phụ thân làm sai cũng muốn ta gánh vác, nhưng ta chưa nhận được thứ gì từ trênngười họ. Đó là bởi vì ta là con gái của bọn họ sao? Đó là bởi vì bọn họ cho ta cơm ăn sao?"

"Tỷ muội chúng ta buồn cười biết bao, thứ ta muốn có thì ngươi khinh thường; thứ ngươi có được là thứ ta cả đời không thể có được."

"Làm sao ta có thể không ghen tị, không hận!"

So với Hứa Tâm Dao đang kích động, từ đầu đến cuối sắc mặt A Đoàn đều không đổi, hoặc là nói khônghề bị xúc động "Cho nên? Ngươi nói những điều nay là do ta tạo thành sao? Việc nói chuyện của nhị thúc ra, ta có hơi áy náy với ngươi nhưng không hề hối hận."

"Những cái khác, không hề liên quan với ta, tỷ muốn nghĩ như nào là chuyện của tỷ."

Hứa Tâm Dao kinh ngạc nhìn khuôn mặt bình tĩnh của A Đoàn, đây là tam muội của mình, nàng còn nhỏhơn mình, trên mặt còn có chút ngây thơ trẻ con. Nhưng mà trừ đêm qua, thời gian lâu như vậy, cũng chưa từng nhìn thấy nàng kích động. Ngay cả bây giờ, nàng nghe được những lời mình chưa bao giờ nóira khỏi miệng cũng không có phản ứng gì.

Đột nhiên sức lực bị rút hết, kích động vừa rồi giống như lập tức biến mất, cúi đầu nhìn lòng bàn tay của mình, bên trên có một hàng dấu móng tay, là vừa rồi bị kích động quá mà tạo thành.

Bên môi hiện lên nụ cười tự giễu, run rẩy mở miệng "Ta, ta chỉ là… không cam lòng mà thôi."

Trong khoang xe lại yên tĩnh xuống, không ai lên tiếng nữa. Hứa Tâm Dao cúi đầu kinh ngạc nhìn lòng bàn tay mình, A Đoàn nhắm mắt nghiêng đầu dựa vào thành xe, không biết đã ngủ hay đang tỉnh. mộtlúc lâu sau Hứa

https://thuviensach.vn

Tâm Dao hồi thần trước, cũng không hẳn là hồi thần, chỉ là nghiêng đầu kinh ngạc nhìn A Đoàn.

A Đoàn hơi nhíu mi, than nhẹ một tiếng, mở mắt nhìn về phía Hứa Tâm Dao.

“không cam lòng cũng được, ghen tị cũng được, ta không quan tâm. Tỷ cũng không cần phí sức để hãm hại ta, tuy rằng điều này không có ác ý gì, nhưng ta thật lòng không thích. Ta trực tiếp nói với tỷ, cho dù lần này nhị thúc có kết quả như thế nào, cũng sẽ không ảnh hưởng đến tỷ.” Nhìn bộ dáng khiếp sợ của Hứa Tâm Dao, khóe miệng nhếch lên.

“Có lẽ, như những gì tỷ đã nói, tỷ có thể cảm thấy may mắn, cảm thấy bản thân được giải thoát, mẫu thân ta sẽ thu nhận tỷ.”

nói xong tất cả A Đoàn mím môi khép mắt lại một lần nữa, bộ dáng không muốn bàn tiếp chuyện này nữa. Hứa Tâm Dao gần như là kinh hãi nhìn dáng vẻ bình tĩnh của A Đoàn, thậm chí hai tay cũng nhẹrun.

Tam muội sao lại biết mình muốn xin điều này…

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 88

Ở Thái Nam, trừ khi có tình huống đặc biệt, nam nữ khi tham gia khóa học đều không được mang nô tài hay sai vặt vào. Cũng may nữ học so với nam học tốt hơn nhiều, ngày mưa có thể dùng xe ngựa, tuy chỉ là một màn che xuống, nhưng các tiểu thư cũng không phàn nàn gì. Bỗng nhiên thiếu đi thùng xe ấm áp, gió lạnh thổi qua khiến A Đoàn rùng mình một cái, đưa tay rũ rũ áo ngoài.

Vừa xuống xe mọi người đều đem chú ý đặt lên người A Đoàn, Hứa gia gần đây thật không an tĩnh chút nào. Mọi người thấy Tam tiểu thư không có gì khác so với ngày thường, cười nhạt chào hỏi với người bên ngoài, giống như không phải chịu chút ảnh hưởng nào. Biểu hiện như vậy làm những người đangmuốn tiến đến hỏi thăm cũng do dự mà không bước lên nữa.

Ai cũng biết Tam tiểu thư cùng mẹ kế của Nhị tiểu thư không thích nhau, gặp mặt cũng chỉ lãnh đạm gật đầu mà thôi.

Hứa Tâm Dao cũng từ xe ngựa của A Đoàn đi xuống.

Mọi người:...

Hứa Tâm Dao không nhìn biểu tình như gặp quỷ của người ngoài, nhanh chóng đuổi kịp bước chân của A Đoàn, sóng vai nàng cùng đi, nghiêng đầu nhìn, sau đó nói "Việc ta không qua không phải là cố ý." A Đoàn gật đầu, không nói gì thêm, chỉ nghiêng đầu nhìn về phía hành lang đang mưa, một đợt lại mộtđợt, như một tấm rèm.

https://thuviensach.vn

A, rèm trong phòng cũng nên thay đi thôi, lần sau phải đổi lấy tấm rèm tốt hơn.

Hứa Tâm Dao mím môi nhìn bộ dạng không bị chút ảnh hưởng nào của A Đoàn, im lặng một hồi rồi lại quay đầu nhìn thẳng về phía trước, nắm chặt lấy tay áo, một cảm giác thất bại tràn dâng trong lòng. Mình làm gì cũng thế mà Nhị phòng có nháo như thế nào thì căn bản cũng không ảnh hưởng đến Tam muội, căn bản cũng chỉ là... một đám tôm tép mà thôi.

Hứa gia Nhị tiểu thư cùng Tam tiểu thư cùng đi học! Tin tức này từ lúc Hứa Tâm Dao cùng A Đoàn xuống xe ngựa, chưa đầy một phút đồng hồ đã lan ra khắp trường nữ. Hai vị tiểu thư của Hứa gia, lúc trước quan hệ hình như không được tốt cho lắm, gặp nhau ở trường cũng chỉ gật đầu thay lời chào.

Hôm nay lại cùng nhau đi học?

Hơn nữa gần đây Nhị phòng đang gặp chuyện không may, hai vị này lại xuất hiện cùng lúc, chuyện này có chút vi diệu nha. Nghe nói, Quốc công gia một lòng muốn cứu Nhị lão gia ra, hôm nay Tam tiểu thư đi cùng Nhị tiểu thư là đại biểu cho phòng lớn?

Mọi người vẫn còn suy đoán thì hai người đã tiến vào phòng học, liền nhao nhao dừng hết mọi việc mình đang làm lại nhìn về phía hai người, muốn nhìn ra chút dấu vết. Nhưng đều thất vọng. Hai vị này không khác ngày thường là mấy, đều trực tiếp ngồi về vị trí của mình, không nói với nhau lời nào.

không ai dám đi hỏi Tam tiểu thư, nhưng trước mặt Tam tiểu thư cũng không dám đến hỏi Nhị tiểu thư, tuy là người một nhà nhưng việc vợ kế của Nhị lão gia làm thật khiến cho người khác xem thường. Tâm mọi người nhanh chóng ngứa, thời gian này trôi qua quá yên tĩnh, sự kiện trọng đại như vậy mà nhân vật chính đến một điểm phản ứng cũng không có!

https://thuviensach.vn

Tiết học đầu tiên của trường nam là đọc, tiết đầu của trường nữ lại là tĩnh tâm, hoặc là yên lặng đọc sách, hoặc là luyện chữ. A Đoàn trải giấy Tuyên Thành trước mắt, nghiền mực rồi bắt đầu viết. Tiểu thư khuê các thường luyện chữ nhỏ, A Đoàn lại luyện lối viết thảo (kiểu chữ Hán, có đặc điểm là nét bút liên tục, viết nhanh), chỉ là không được đẹp. Lối viết thảo thường là lối viết của nam nhân, là thiên phú trời cho, nếu so với cách viết của nữ nhân thì hào phóng hơn nhiều, đó là cách viết chữ thảo. Chữ của A Đoàn, dù luyện đến thế nào thì cũng đều hiện lên một chút thanh tú.

Cũng may A Đoàn không để ý đến chuyện này lắm, nàng không quan tâm chữ mình xấu hay đẹp, chính mình vui vẻ là được rồi.

A Đoàn chỉ viết mấy chữ qua loa rồi dừng bút. Lông mày thanh tú hơi nhăn lại, trong mắt hiện lên mộttia phiền não, dừng một chút rồi cầm bút lên đặt xuống bàn, sau đó lấy một quyển sách. Tùy ý mở mộttrang để đọc nhưng lại không đọc một chút nào, nhìn thì giống đang chuyên tâm đọc, kì thực suy nghĩ đã trôi đi từ lúc nào.

Hứa Tâm Dao có chút không giống như mọi ngày.

Hôm nay nàng vô cùng kích động, sự bình tĩnh ngày trước như đã bị phá vỡ, sự việc xảy ra ở Nhị phòng có lẽ chỉ là phần dạo đầu, nhưng tuyệt đối không phải là việc chính. Tuy ngày hôm qua nàng một mực quỳ một chỗ nhưng cũng chỉ là thái độ thể hiện ra bên ngoài thôi, từ đầu đến cuối đều không nói mộtcâu. không cầu xin gì, chỉ là bắt buộc phải quỳ nên nàng mới quỳ.

Cha ruột gặp chuyện không may, nàng là nữ nhi ruột thịt không thể có thái độ không quan tâm như vậy, nàng chỉ tỏ thái độ của mình ra thôi, căn bản cũng không cầu xin.

Như vậy tại sao nàng lại mất đi sự bình tĩnh? Nàng là một tiểu thư chưa lấy chồng, chuyện của Nhị thúc có thể coi là tham ô, chắc chắn sẽ làm

https://thuviensach.vn

liên lụy đến con đường cưới xin của nàng. Những năm gần đây tuy không thân thiết, nhưng mẫu thân đối với nàng thật sự không tệ, cho dù nàng không xin thì mẫu thân cũng sẽ chăm sóc nàng chu đáo. Khoảng một hai năm cùng một bộ đồ cưới là xong thôi.

Nàng biết điều đấy nhưng vì sao còn tùy tiện như vậy, như là sợ một thứ gì đó, muốn sự chắc chắn.

Hơn một canh giờ sau, A Đoàn cùng Hứa Tâm Dao lại ngồi xe ngựa về nhà, điều gì đến cũng sẽ đến, việc của Nhị lão gia đã tuyên án rồi. Hai người một trái một phải ngồi trong xe, hoàn toàn tách biệt nhau. A Đoàn chống khuỷu tay lên cửa sổ, nghiêng đầu đánh giá Hứa Tâm Dao.

Lúc này bên ngoài đang mưa phùn, cả vùng Giang Nam như được bao bọc trong hương khói mơ hồ mông lung. Hứa Tâm Dao hơi nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, sắc mặt bình tĩnh, một chút lo lắng cũng không có, ánh sáng chiếu vào mặt nàng, từng sợi lông tơ trên mặt đều có thể thấy rõ.

"Có phải Nhị thẩm đang nắm quyền quyết định việc hôn sự của tỷ?"

A Đoàn đột nhiên lên tiếng hỏi.

Hứa Tâm Dao rùng mình một cái, quay đầu nhìn về phía A Đoàn, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, mở lớn mắt gật đầu. Sau đó hơi nhướng mày nghi hoặc nhìn A Đoàn, chờ nàng tiếp tục nói. A Đoàn hơi nhếch khóe miệng, đùa cợt cười "Tỷ gả đi cũng tốt, đối với Nhị phòng càng có lợi, vậy mà nàng còn không buông tay?"

Cũng chỉ có Nhị thẩm mới có thể đi chà đạp đích nữ của vợ trước như vậy. Bây giờ Nhị phòng đangxuống dốc, con trai vẫn còn nhỏ nên có thể dựa vào, lúc này Hứa Tâm Dao đã có thể xuất giá rồi, vậy mà nàng còn...

Quả thực ngu không ai bằng.

https://thuviensach.vn

trên mặt Hứa Tâm Dao cũng tràn đầy chế giễu "Nàng ước gì ta khổ sở cả đời, sao có thể gả ta ra ngoài. Bây giờ nàng sống không tốt thì tất nhiên nàng sẽ không cho ta sống tốt hơn nàng rồi."

A Đoàn gật đầu, nghiêng người nhìn về phía ngoài cửa sổ "Nàng tuy là mẹ kế của tỷ nhưng nữ nhi Hứa gia cũng không phải nàng muốn là có thể chà đạp được." Rướn người về phía cửa sổ, thò tay ra cảm nhận mưa bụi rơi vào lòng bàn tay, có chút mát lạnh. "Tỷ bây giờ không cần làm gì cả, chỉ cần thuận theo tự nhiên thôi, mẫu thân ta sẽ làm chủ cho tỷ."

Hơn nữa bây giờ Trình thị ốc cũng không mang nổi mình ốc rồi.

sự việc của Nhị thúc, cuối cùng là do chính mình gây ra. Tuy là do chính Nhị thúc làm nên, có thể Hứa Tâm Dao đã đúng, nàng không nên bị liên quan. Đền bù tổn thất cũng không được nhiều lắm, chỉ có thể tìm cho nàng một nhà môn đăng hộ đối để thành thân. Thành thân rồi có sống tốt hay không, là do nàng thôi.

Hứa Tâm Dao không nói tiếp, tầm mắt hạ xuống, không biết đang suy nghĩ gì.

Về đến nhà, Hứa Tâm Dao đi đến phòng chính, A Đoàn đã sớm bị Bán Đông cản lại. Bán Đông cũng không chậm trễ mà nói thẳng "Phu nhân đã nói, lúc này ở phòng chính có quan sai đến kiểm tra đồ, Nhị tiểu thư là người của Nhị phòng nên nhất định phải có mặt, tiểu thư không cần đi, tránh hiềm nghi."

A Đoàn gật đầu, đứng yên tại chỗ nhìn về phía Nhị phòng, có thể loáng thoáng nghe được tiếng nha hoàn ma ma ồn ào, vừa đi về phòng mình vừa hỏi "Sao lại không để Nhị phòng tự làm mà lại muốn mẫu thân làm?" Bán Đông trả lời ngay "nói là hai phòng không ở riêng, ở chung một mái nhà nên muốn phòng lớn kiểm tra lại một chút."

"Có phải ta cũng cần phải kiểm tra đồ hay không?"

https://thuviensach.vn

Lông mày Bán Đông nhướng lên "Làm sao lại thế được? Ai dám kiểm tra đồ của tiểu thư?" Thở ra hai tiếng mới nói tiếp "Phu nhân đã nói rõ rồi, tiểu thư chỉ cần ở trong phòng là được, chỉ là làm dáng mộtchút thôi."

nói xong đột nhiên cười, như trộm ghé sát vào bên tai A Đoàn hả hê nói "Tiểu thư, người không biết đâu, nô tỳ mới chạy qua bên Nhị phòng. Tiền đến tay Nhị lão gia đều tiêu bằng hết, trong tay Nhị phu nhân cũng không có tiền, xoay sở mãi mới được hơn hai trăm lượng bạc, căn bản là không bổ sung được số tiền Nhị lão gia tham ô."

Nghĩ đến bộ dạng chật vật của Nhị phòng, A Đoàn không nhịn được nữa liền cười "Vậy làm sao bây giờ?"

Mẫu thân tuyệt đối sẽ không thay Nhị phòng bổ sung khoản tham ô đó.

"Còn có thể làm sao nữa? Tất nhiên là đem đồ cưới của Trình thị lấp vào rồi, ngay cả đồ trang sức của Nhị tiểu thư cũng bị lấy để bổ sung vào nha. Tiểu thư người không biết bây giờ Nhị phu nhân chật vật đến thế nào đâu, ngay cả một cái trâm cũng không có, mà đến quần áo cũng không còn! Nô tỳ vừa rồi đứng từ xa nhìn xiêm y Nhị phu nhân mặc là do Đại phu nhân đưa qua đấy!"

Gieo gió gặt bão, kết cục hôm nay là do chính Trình thị tạo nên, ai bảo nàng luôn cố tình muốn động vào gia đình mình? Những năm nay tiền hoa hồng từ cửa hàng, ruộng đồng đều có thể đủ để bổ sung cho khoản tiền kia, nàng thì tốt rồi, đem tất cả những thứ đó tiêu cho bằng hết, đến cuối cùng khônggiữ lại cái gì, chỉ có thể nói một câu là đáng đời rồi.

Trong mắt hiện lên một tia sảng khoái, đột nhiên dừng bước lại, nhìn Bán Đông "Chuyện này sao lại diễn ra nhanh vậy? Phán quyết cho Nhị thúc là gì?"

Lo nghe Bán Đông mà quên mất vấn đề chính.

https://thuviensach.vn

"Nô tỳ vừa rồi nghe Cẩm Tú tỷ tỷ nói, Đại thiếu gia đem tất cả chứng cứ giao lại cho Đại lão gia, sau đó hôm nay lúc vào triều Đại lão gia đưa lên cho Hoàng thượng."

"Tài sản của Nhị lão gia bị tịch thu, bị điều đến Từ Giang Châu, vĩnh viễn không được quay lại kinh thành. Về phần Nhị phu nhân, Nhị tiểu thư cùng Tứ thiếu gia, Hoàng thượng nói có thể đi theo hoặc ở lại kinh thành, chỉ là Tứ thiếu gia sau này sẽ không được tham gia khoa cử, không thể làm quan."

Từ Giang Châu? Đây là nơi hỗn loạn, gần như là toàn phạm nhân hoặc quan lại tham ô bị điều đến, bên đó lại thừa thãi khoáng thạch, những người bị điều đến đều ngày ngày đi đào khoáng thạch. Nhị thúc có thể chịu khổ như vậy? Điều đó là không thể nào, ở đó được bao lâu không chừng đến mạng cũng chẳng còn. Vợ con không có việc gì, chỉ là đường làm quan của Tiểu Tứ đã bị chặt đứt, Nhị phòng không có khả năng vực dậy nữa rồi.

Chuyện này là bởi vì phụ thân nộp chứng cứ? Dù sao cũng là người nhà, tốt xấu gì cũng phải bảo vệ huyết mạch của Nhị thúc, tuy không thể làm quan nhưng cũng có thể sống được một đời yên ổn. Xem ra hôm qua nói chuyện với phụ thân không phải là vô ích. Tuy chuyện những người bị chết oan khônglàm to chuyện nhưng Nhị thúc đi đến nơi kia, một vài năm sau sẽ phải đền mạng cho họ rồi.

Hứa Tâm Dao cùng Tiểu Tứ nhất định sẽ ở lại kinh thành, vậy Trình thị thì sao? Ngày hôm qua vì muốn mình khó chịu mà trước mặt phụ thân diễn cảnh tình thâm với Nhị thúc, giờ thì bị báo ứng rồi.

thật sự không thể chờ đến khi nhìn thấy bộ dạng chật vật bây giờ của nàng.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 89

Cước bộ nhanh hơn thường ngày hướng phía đại sảnh đi tới, A Đoàn không phủ nhận đã bị bộ dạng hả hê của Bán Đông lây sang, chỉ là biết khống chế hơn, không rõ ràng như nàng. đi qua đoạn hành lang gấp khúc, vừa tới chỗ rẽ thì gặp Hứa Tiêu Nhiên, A Đoàn cười "Đại ca!"

Sau đó ánh mắt tối đi, lửa giận nhanh chóng ngập tràn trong lòng. đi nhanh đến trước mặt Hứa Tiêu Nhiên, nhìn chằm chằm vào má hắn, không tin nổi hỏi "Phụ thân đánh huynh?" trên khuôn mặt tuấn tú của Hứa Tiêu Nhiên hằn rõ một dấu bàn tay, vì dùng lực mà một bên má đỏ ửng lên.

Hứa Tiêu Nhiên không nói gì, chỉ kéo A Đoàn đi về phía phòng khác.

"Ừ."

không giống với A Đoàn đang bừng bừng lửa giận, Hứa Tiêu Nhiên ngược lại lại rất bình tĩnh. Thậm chí còn cười "một cái tát đổi lại là việc Nhị phòng không thể xoay người được nữa thì vẫn rất lợi nha." A Đoàn cắn chặt môi dưới, đau lòng cùng day dứt "Muội còn tưởng, hôm qua phụ thân chỉ là nhất thời bị tình cảm làm mờ mắt mà thôi, hôm nay chắc chắn đã nghĩ thông suốt rồi, vậy mà..."

Cúi đầu xuống tự trách nói "Đại ca, thực xin lỗi, muội làm liên lụy đến huynh rồi."

Sớm biết như vậy hôm qua đã không để phụ thân đi ra ngoài, sớm biết như vậy thì ngày hôm qua dù có bị đánh cũng phải nói rõ ràng với phụ thân, sớm biết như vậy thì hôm qua không nên mềm lòng để cho phụ thân

https://thuviensach.vn

có thời gian suy nghĩ cẩn thận, sớm biết như vậy thì tối qua đã đưa chứng cứ cho phụ thân...

Như vậy thì Đại ca sẽ không bị đánh.

trên đỉnh đầu đột nhiên bị xoa toán loạn, Hứa Tiêu Nhiên thực sự dùng lực vò tóc A Đoàn thành một ổ. A Đoàn nhanh chóng tránh khỏi ma trảo của Hứa Tiêu Nhiên, vừa sửa đầu tóc vừa trừng mắt "Đại ca huynh làm cái gì vậy! Lúc này muội không có tâm trạng đùa!"

Hứa Tiêu Nhiên không sợ A Đoàn nổi giận, đưa tay nhéo nhéo má A Đoàn, cười mắng "Tuổi còn nhỏ mà đã suốt ngày lo lắng cái này cái kia, muội sắp thành một bà lão được rồi đấy."

"Việc này vốn là trách nhiệm của huynh, liên quan gì tới muội? Chuyện gì cũng ôm hết lại phía mình."

"Trách nhiệm của huynh?" A Đoàn nghi hoặc nhìn Hứa Tiêu Nhiên, việc này không phải là do nàng gây ra sao?

Bộ dạng ngu ngơ này lại làm cho vui vẻ trên mặt Hứa Tiêu Nhiên càng hiển hiện rõ hơn.

"Ta là ai?"

"Là Đại ca của muội nha." A Đoàn không chút do dự trả lời.

Hứa Tiêu Nhiên bình tĩnh gật đầu, cũng không đến nỗi quá ngốc. "Ta là Đại ca của muội, ta cũng là người thừa kế của phủ Quốc công, vậy nên trách nhiệm của ta là phải chăm lo cho Quốc công phủ. Tuy hiện tại chủ nhân vẫn là phụ thân nhưng ta cũng có trách nhiệm." Ấn vai A Đoàn nói "Cho nên, việc này không phải là việc của muội, mà vốn dĩ là của huynh."

https://thuviensach.vn

"Tuy lần này chỉ là việc của Nhị phòng nhưng có một số việc không phải lúc nào cũng đồng ý được, chúng ta cùng Nhị phòng, vốn chính là vinh nhục cùng hưởng. Phụ thân lần này thật sự làm cho người khác thất vọng, sáng nay hắn còn nói với ta làm sao để bảo toàn mạng của Nhị thúc, muốn dựa vào ân sủng của nhà chúng ta để cho Hoàng thượng mềm lòng."

Hướng tầm mắt xuống dưới, không muốn A Đoàn nhìn thấy sự đùa cợt trong mắt mình.

Giọng lạnh lùng nói "Chúng ta thánh sủng đã lâu, nếu như phụ thân thật sự muốn bảo vệ Nhị thúc, cũng có thể bảo vệ được. Nhưng phụ thân muốn cùng không được, đó là Hoàng thượng đấy! Hoàng thượng cho ngươi ân sủng chính là ban thưởng, nếu ngươi lấy cái này đi trả nợ, dù Hoàng thượng khôngnói ra nhưng chắc chắn trong lòng cũng không thoải mái."

"hiện tại đang được thánh sủng, một khi không còn thánh sủng nữa thì chuyện gì cũng có thể xảy ra được, ta không cho phép có mầm mống gây họa như thế!"

Mọi người trên thế gian là như thể, thời điểm như ý thì cái gì cũng tốt, nhưng đến lúc không được như ý nữa thì chuyện gì cũng có khả năng xảy ra.

"Hơn nữa bây giờ gia thế nhà chúng ta đang hưng thịnh, cho dù có kẻ muốn phá đám thì cũng khôngdám đến, nhưng sau này thì sao? Ai có thể cam đoan rằng nhà chúng ta vĩnh viễn sẽ mãi nhận được ân sủng? Dù việc này không đến mức làm chúng ta không thể mưu sinh nhưng ta cũng không thể để nó làm nhà chúng ta tan nát, nhất định phải đem việc này dọn dẹp cho sạch sẽ, phải tự mình xử lí."

"Nhà chúng ta đã vì Nhị phòng dọn dẹp nhiều cục diện rối rắm như vậy, bây giờ vì việc nước quên tình nhà để đổi lấy một thanh danh tốt, cũng

https://thuviensach.vn

không quá phận. Hơn nữa việc những người bị chết kia khôngđưa ra ánh sáng, không biến hắn thành tội phạm giết người trên Hình đài là may rồi."

Hứa Tiêu Nhiên lạnh nhạt nói, mắt A Đoàn càng mở to hơn, thật không nghĩ lại có nhiều chuyện vòng vo như vậy. Chỉ đơn thuần cho ràng Nhị thúc sai nên bị phạt, những gì Đại ca vừa nói đều không nghĩ đến. Ngu ngơ một hồi mới ấp úng mở miệng "Vậy nếu muội không gây nên việc kia thì Đại ca định lúc nào động thủ?"

Khóe miệng khẽ nhếch, không chút do dự trả lời "Sau khi qua kì thi Hương."

đã có công danh lại cùng phụ thân đối nghịch? Nhi tử xuất sắc cùng huynh đệ chỉ biết gây phiền toái, xem ngươi chọn cái nào! Sao? không biết xếp thứ mấy? Thừa lời, Đại ca nhất định sẽ đứng đầu bảng vàng rồi!

"Đại ca thật lợi hại!" A Đoàn lập tức sùng bái nói.

Cái này gọi là tính toán kĩ lưỡng rồi mới hành động, không như mình, vừa nghĩ tới là làm luôn, xúc động quá cũng không tốt.

Ôn nhu cười cười "Cho nên không được đem mọi việc ôm hết vào người mình, những việc này vốn dĩ là việc Đại ca nên làm. Muội cũng đừng giận phụ thân nữa, tuy ta biết rằng muội qua việc lần này đối với phụ thân cảm thấy thất vọng, nhưng cũng chỉ có việc này là phụ thân xử lí hồ đồ, còn những thứ khác đều tốt cả. Đừng vì việc này mà giận dỗi với phụ thân, nên bỏ qua thì tốt hơn."

"Phụ thân chỉ là nhất thời khó xử mới vậy thôi."

Vừa đúng lúc nghe thấy tiếng cầu khẩn của Trình thị ở phòng trên, A Đoàn nhếch khóe miệng, khôngđợi nha hoàn vào bẩm báo đã xốc mành đi vào. "Đại ca đại tẩu van cầu các người, Tiểu Tứ còn nhỏ như vậy sao ta có

https://thuviensach.vn

thể yên tâm mà rời khỏi hắn được? Hài tử nhỏ như vậy không có phụ mẫu bên cạnh thìsống thế nào!"

Lần này thật sự khóc không thành tiếng, nước mắt nước mũi giàn dụa, không hề giống ngày hôm qua giả khóc.

Trần thị thở dài một hơi nói "Ta đã nuôi bốn đứa bé rồi, ngươi còn sợ ta không chăm sóc tốt cho đứa thứ năm?" không hề đả động đến lời của Trình thị. Trình thị khóc càng lợi hại hơn, liên tục lắc đầu "Đại tẩu ý ta không phải như vậy! Ta biết rõ Đại tẩu có phương pháp nuôi dưỡng nhi tử của ta tốt nhưng đến cùng ta là mẫu thân ruột thịt của hắn!"

A Đoàn im lặng đi tới, lúc này liền có thể nhìn rõ bộ dạng chật vật của Trình thị. Dưới chân đi đôi giày thêu đính ngọc màu xanh đậm, nhưng đồ trên người lại là đồ mà mẫu thân hay mặc, áo khoác thêu hoa mẫu đơn màu đỏ thẫm, nhìn sơ qua thì cũng không thấy có gì chật vật. Khuôn mặt trắng bệch, nếp nhăn ở khóe mắt hiện lên rõ ràng, thoạt nhìn già đi rất nhiều.

Tóc tai bù xù, mặt đầy nước mắt, muốn bao nhiêu chật vật có bấy nhiêu.

Về phần Hứa Tâm Dao thì vẫn im lặng đứng cạnh Trần thị, không nói lời nào.

A Đoàn cười nhạt nói "Nhị thẩm nói lời này là có ý gì? Nhị thúc sắp đi nơi khác chịu khổ, một người bên cạnh cũng không có, Nhị thẩm muốn vứt bỏ Nhị thúc sao?" Lúc này những người khác mới phát hiện ra A Đoàn tới, Trình thị kinh ngạc quay đầu, trong mắt hiện lên một tia nham hiểm nhưng rất nhanh liền che dấu đi. Há hốc mồm muốn giải thích nhưng A Đoàn lại không cho nàng cơ hội, tiếp tục nói "Hay là hôm qua bộ dạng lo lắng của Nhị thẩm cho Nhị thúc là giả vờ, mục đích là muốn để phụ thân giận ta?"

Dứt lời liền không nhìn Trình thị mà hướng về phía chủ vị thỉnh an "Phụ thân, mẫu thân."

https://thuviensach.vn

Đại lão gia chỉ nhìn A Đoàn không lên tiếng, mày nhíu lại, cũng không tức giận. Có Trần thị ở đây thì tất nhiên A Đoàn sẽ không có khả năng chịu thiệt. đi đến trước mặt A Đoàn kéo nàng đứng lên, không nhìn Đại lão gia mà chỉ hỏi "Đầu tóc sao lại lộn xộn thế này, cho dù ở nhà cũng không được để rối như vậy chứ."

"Đau đầu nên không muốn để Bán Đông chải đầu sao?"

Vừa nói vừa lấy tay sửa lại tóc cho A Đoàn.

A Đoàn cũng muốn theo bậc thang của Trần thị đi xuống, nhìn thoáng qua sắc mặt âm trầm của Đại lão gia, nở nụ cười xinh đẹp nói "Nào có sao đầu, con vẫn khỏe mà. Chỉ là lúc nãy mệt quá nên ngủ mộtgiấc, tỉnh dậy không muốn chải đầu, dù sao hôm nay cũng không cần ra ngoài, người trong nhà cả nên không cần câu nệ nhiều như vậy."

Vừa dứt lời mu bàn tay liền bị Trần thị bấm nhẹ một cái, A Đoàn cũng không quan tâm, chỉ nhìn Đại lão gia.

Từ lúc A Đoàn bắt đầu nói, Đại lão gia đều cố tình không nhìn A Đoàn, sau khi nghe nàng nói xong liên tục hít sâu, gân xanh ở huyệt thái dương nổi lên, chắc chắn đang cực kì nhẫn nại. A Đoàn nheo mắt lại, đang muốn tiếp tục thêm dầu vào lửa thì đột nhiên mu bàn tay truyền đến đau đớn, thiếu chút nữa kêu ra tiếng.

Quay đầu trừng mắt với Trần thị.

Mẫu thân người làm gì vậy!

Sức trên tay vẫn không vì vậy mà giảm bớt, còn muốn gây sự sao, xem mẫu thân xử lí ngươi như thế nào!

A Đoàn đau đến độ miệng cũng bắt đầu méo đi, đầu hơi lắc không nói gì, lúc này Trần thị mới buông lỏng tay.

https://thuviensach.vn

Lúc này Đại lão gia đang cố gắng kìm nén lửa giận nên đương nhiên không thấy được hành động của A Đoàn cũng mẫu thân, Trình thị lại chứng kiến hết. Chớp chớp mắt, khóc càng dữ dội hơn "Đại ca, khôngphải là ta không muốn ở bên cạnh lão gia, mà là lão gia bị phạt nên mới phải rời đi, ta đi theo thì có nghĩa lí gì? Tiểu Tứ lại là con ruột của của lão gia, ta chăm sóc tốt cho hắn thì lão gia còn có người để nối dõi."

"Đại ca huynh xem ta nói có đúng hay không?"

A Đoàn hừ lạnh một tiếng, lạnh nhạt mở miệng "Nhị thẩm cũng biết là Nhị thúc bị phạt nên mới phải rời đi sao, cả ngày phải làm việc tay chân và không có người hầu hạ?"

Trình thị vốn muốn kích để A Đoàn nói tiếp, quả nhiên thấy nàng mắc câu, lại thấy sắc mặt Đại lão gia càng trầm hơn, trong lòng thì cười thầm, còn ngoài mặt thì kịch liệt khóc "Hài tử còn nhỏ như vậy sao ta có thể nhẫn tâm mà rời khỏi hắn được! A Đoàn ngươi còn nhỏ, sao ngươi có thể hiểu được lòng của mộtmẫu thân như ta chứ? Tách ta với Tiểu Tứ ra, thực sự còn đau hơn bị đao chém vậy!"

A Đoàn bình tĩnh gật đầu "Vậy được thôi, Nhị thẩm đem Tiểu Tứ đi cùng mình đi."

Trình thị...

Nha đầu kia nói chuyện không giống ngày thường!

không chút nghĩ ngợi phản bác "Làm sao có thể? Tiểu Tứ còn nhỏ như vậy, sao có thể chịu được chỗ như thế? Chỗ kia người trưởng thành chưa chắc cũng đã chịu đựng nổi!"

A Đoàn nở nụ cười "Ồ? Người lớn cũng chưa chắc đã chịu được? Vậy Nhị thẩm còn yên tâm để Nhị thúc đi một mình sao? Ngày hôm qua còn

https://thuviensach.vn

thâm tình lắm, hôm nay lại ngồi trơ mắt ếch nhìn Nhị thúc mộtmình đi đến nơi người trưởng thành còn chưa chắc đã sống được, thẩm thật là tốt."

"Ý ta không phải như vậy, ngươi đừng đổi trắng thành đen!"

Trình thị nóng nảy phủ nhận. đang muốn nói thêm gì nữa thì đột nhiên Đại lão gia lớn tiếng quát "Đủ rồi!" Biểu tình trên mặt giống như bị dọa đến sợ mất mật, nhưng thực ra trong lòng lại điên cuồng cười. Nhanh nổi giận đi, nhanh nổi giận với con gái của ngươi đi, như vậy thì ngươi sẽ không có thời gian mà để ý đến chuyện của ta rồi!

Chỉ tiếc rằng lần này lại không như dự đoán của Trình thị. Đại lão gia căn bản không nhìn đến A Đoàn, chỉ nặng nề nhìn Trình thị "Ngươi đi theo lão Nhị đi, trên đường và đến nơi chăm sóc tốt cho hắn."

Tính toán của Trình thị vỡ tan.

Hôm qua Đại lão gia nổi giận với A Đoàn, mặc dù là Trình thị châm ngòi nhưng cũng còn là vì Đại lão gia quan tâm đến Nhị lão gia nữa. hiện tại việc của Nhị lão gia đã không thể thay đổi được gì nữa, Trình thị ở hay không đối với Đại lão gia hoàn toàn không quan trọng. Nàng ta và A Đoàn không hợp nhau thì rời đi là tốt nhất.

Mọi thứ đột nhiên im lặng đến kì lạ.

"Cái gì?!!" Trình thị choáng váng, hoàn toàn không biết chuyện gì vừa xảy ra.

A Đoàn lạnh nhạt liếc nhìn, Trần thị nở nụ cười. Đúng là không biết tốt xấu gì cả, chuyện của lão Nhị đãkhông thay đổi được gì thì ngươi sống hay chết ai quan tâm? Lúc này còn châm ngòi ly gián lão gia cùng con gái mình, muốn chết thì cũng không cần phải lằng nhằng như vậy. Lão Nhị với nữ nhi, lão gia tất nhiên sẽ do dự. Ngươi với A Đoàn, tuyệt đối không có cái gọi là do dự.

https://thuviensach.vn

A Đoàn thủy chung không lên tiếng, da mặt Đại lão gia hơi run rẩy, hoàn toàn bị bẽ mặt. không có tâm tư nghe Trình thị khóc lóc, hất tay áo lên, không kiên nhẫn gầm nhẹ "Lấy chồng theo chồng lấy chó theo chó! Tuy lão Nhị bị điều đến nơi như vậy như hắn là trượng phu của người, ngươi là nương tử của hắn, cùng hắn đi thì sai sao?"

"Quyết định như vậy đi, ngươi dọn dẹp một chút, hôm sau đi cùng lão Nhị!"

nói xong phất tay áo quay người bước ra khỏi phòng.

Trình thị bị tình huống này làm cho ngây cả người, thấy Đại lão gia bắt đầu rời đi mới hoàn hồn, nhanh chóng chạy tới quỳ trước mặt Đại lão gia "Đại ca! Nể tình ta gọi ngươi một tiếng đại ca, van xin ngươi đừng nhẫn tâm chia rẽ mẫu tử chúng ta được không, ta thật sự không thể rời bỏ Tiểu Tứ!" Vừa nói vừa dập đầu, từng tiếng dập đầu xuống nền đất vang lên. Trình thị thật sự sợ đi đến địa phương kia sẽ phải bỏ mạng!

Đại lão gia bất vi sở động (không bị thuyết phục) "Hầu hạ trượng phu mới là bổn phận của ngươi, ta sẽthay ngươi chiếu cố tốt cho Tiểu Tứ, không cần lo lắng." nói xong bước qua Trình thị tiếp tục đi về phía trước, Trình thị kinh ngạc nhìn Đại lão gia đi về phía trước, càng đến gần cửa càng sợ hãi, giống như Đại lão gia chỉ cần bước ra khỏi cửa liền đại biểu cho việc mình đã chết rồi!

"không được!"

"Ngươi không thể đi, ta không thể chết được, ta không thể chết được, không được!"

không khống chế được la lớn, thanh âm bén nhọn chói tai.

Đại lão gia bực bội xoay người lại, đang muốn răn dạy thì Trình thị đã mạnh mẽ từ dưới đất đứng lên, hai con ngươi hiện rõ sự điên cuồng "Ta

https://thuviensach.vn

muốn hòa ly (ly hôn)! hắn làm sai muốn đi tìm cái chết thì sao lại lôi ta theo cùng? Ta tuyệt đối sẽ không đi đến nơi đó với hắn, ta tuyệt đối sẽ không đi! Ta muốn hòa ly, ta muốn hòa ly!"

"Hoàng thượng còn chưa nói ta phải đi theo hắn, ngươi có quyền gì mà bắt ta phải đi theo hắn?"

"Ta không đi!"

A Đoàn dựa vào người Trần thị, nghiêng đầu nhìn Đại lão gia bị dọa đang đứng ngây người, lại nhìn về phía Trình thị đang điên cuồng la hét, khóe miệng nhếch lên đầy giễu cợt. Lành lạnh mở miệng "Nhị thẩm sao lại không tiếp tục lấy Tiểu Tứ làm cớ nữa đi, sao không tiếp tục diễn mẫu tử tình thâm nữa? Tiếp tục đi chứ, không chừng phụ thân sẽ mềm lòng đấy."

Cho ngươi đánh Đại ca! Vì loại người như thế này mà đánh Đại ca!

"không đúng, ngươi muốn hòa ly nên cũng không nên gọi ngươi là Nhị thẩm nữa, là ta nói sai rồi."

Đại lão gia lúc nãy bị bộ dạng điên cuồng của Trình thị dọa đến ngây người, nhất thời chưa kịp phản ứng lại. Nghe A Đoàn đứng một bên châm chọc, sắc mặt lại càng đỏ hơn, nhìn Trình thị cười lạnh "Hừ, ngươi muốn hòa ly? Muốn hòa ly sao?" Lười nói nhiều với loại người ngu xuẩn này.

Quay người phân phó "không cần cho nàng thu dọn đồ đạc, trói và bịt miệng lại, khi nào đi thì tống điluôn đi."

nói xong bước ra khỏi phòng, không liếc Trình thị một cái. Nhóm ma ma trong phòng nghe thấy lời Đại lão gia phân phó thì nhanh chóng đi lên ấn Trình thị còn đang muốn phản kháng xuống, nhét khăn vào trong miệng rồi kéo ra ngoài. Miệng Trình thị bị nhét khăn, hai tay cũng bị túm chặt nhưng vẫn khôngngừng giãy dụa, hai chân đạp loạn xạ, giầy cũng rơi ra.

https://thuviensach.vn

Từ lúc nhóm ma ma bắt đầu làm việc thì A Đoàn đã quay đầu đi không nhìn. một hồi lâu sau, vai bị vỗ nhẹ, quay đầu lại, thấy khuôn mặt trấn an cùng lo lắng của Trần thị thì cười nhẹ rồi lắc đầu, ra hiệu chính mình không sao. Dời ánh mắt đi chỗ khác chỉ nhìn thấy một chiếc giày thêu nằm trơ trọi trên mặt đất.

Làm việc ác nên phải tách đôi.

Nếu làm việc thiên, có thể đi theo chủ nhân du sơn ngoạn thủy, thăm thú mọi nơi.

Làm việc ác, hoặc là biến mất cùng chủ nhân, hoặc là trơ trọi một mình đến lúc mục nát.

Trần thị nhìn theo ánh mắt của A Đoàn, thấy nàng vẫn nhìn giày của Trình thị, sắc mặt có chút nhợt nhạt, cho rằng nàng bị dọa sợ, liền vội nói "Nàng bị trừng phạt là đúng rồi, con không nên vì thế mà có khúc mắc trong lòng. Người như vậy trên thế gian còn nhiều lắm. Về sau con đi nơi khác, gặp được vô số người so với Trình thị còn độc ác hơn, không được mềm lòng!"

Mềm lòng thì chắc chắn ngươi sẽ mất mạng.

"Con không có mềm lòng, là nàng gieo gió gặt bão thôi."

A Đoàn vẫn nhìn chiếc giày thêu, đôi mắt đen nhánh lặng yên như hồ nước "Con chỉ đang tự nhủ với chính mình, tuyệt đối không được biến thành người như Trình thị."

Làm người thì không nên độc ác, giữ vững lòng mình, không quên đi con người thật của mình, đó mới là làm người.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 90

Editor: An Nhiên

Hôm nay là ngày "Hội cuối thu" mỗi năm một lần ở học viện Thái Nam.

Cái gọi là hội cuối thu, chính là trước 10 ngày khi đông tới, nghĩa trên mặt chữ, hội cuối thu. Còn có mộtnguyên nhân chính là, hội cuối thu trước khi thi Hương một ngày. Nam tử có thể vào Thái Nam học, đều là những người thông minh xuất chúng, không được đề tên ở bảng vàng của Thái Nam, đó là sỉ nhục.

Hội cuối thu cũng là ngày hội cuối cùng khi bọn họ còn ở học viện,buông lỏng một ngày, là lừa hay là ngựa, ngày mai đều phải ra sân.

Hội cuối thu ở Thái Nam đã có từ lâu, đã thành việc trọng đại mỗi năm một lần, không chỉ có là nhóm học sinh ở Thái Nam, ngay cả cha mẹ của bọn họ thậm chí Hoàng Thượng cũng tham dự qua vài lần. Hàng năm hội đều sẽ thi đua ngựa, một văn một võ, ai giành được vị trí đầu, sẽ được Hoàng Thượng tự mình triệu kiến.

Đây là sân nhà của nam học sinh, các cô nương bên này cũng không buông lỏng. Ngắm hoa phẩm vật rất không thích, hưng trí tới, cũng có thể học bọn nam tử thi đấu. Từng có một vị cô nương cực kỳ xuất sắc, ngâm một bài vịnh cúc làm cho Hoàng Thượng khen không dứt miệng.

Đương nhiên, quan trọng nhất là, một ngày này, nam nữ không hề tách ra.

https://thuviensach.vn

Ngày thường quản giáo rất nghiêm, tính ra nam học nữ học cả hai đối lẫn nhau đều có chút tò mò, các cô nương rụt rè, đương nhiên không có khả năng lúc nhaaph học là thò đầu ngó dáo dác, mỗi ngày sáng sớm có thật nhiều nam học sinh vây tại cổng, vì tự nhiên là ngẫu nhiên gió thổi mành vải ở xe, có thể dòm ngó nhan sắc của các cô nương.

Lại có kẻ to gan, chính là leo tường. Thường xuyên nghe được các cô nương bàn luận xôn xao, hôm nay lại xuất hiện mấy người khả nghi đầu ghé tại hai bên tường ngăn cách.

A Đoàn cùng An Dương cùng nhau ngồi tại bên hồ trong đình. Cuối mùa thu mặt hồ cũng có chút vắng lặng, màu trắng trong mộc mạc trên mặt hồ tạo nên một mảnh thanh lãnh, thành tâm không dễ nhìn, vả lại gió thu vừa thổi, càng lạnh người hơn. Cũng may có người bố trí thật khéo, sớm dùng bình phong Thúy Lục sơn thủy bình đem vây quanh hồ.

Bình phong này cũng không có gì khác thường, chính là tranh sơn thủy nửa trong suốt, xuyên thấu qua nó có thể rõ ẩn ẩn ba phần mặt nước. Chỉ là mỗi khi gió nhẹ thổi qua, mặt hồ xanh lục nổi lên gợn sóng, liên quan đến tranh sơn thủy thông thường cũng sống động như vậy, chỉ có thể khen một câu chuẩn bị khéo.

không thể phân biệt, chỉ cần có rượu liền thỏa mãn.

A Đoàn tay cầm cốc rượu cả người như không xương miễn cưỡng dựa trên người An Dương, khép hờ mắt có đôi chút say, thanh thản nhìn về phía cách đó không xa các cô nương tỉ mỉ ăn diện. Có lòng cũng tốt không có lòng cũng được, hôm nay các cô nương trang điểm so với trăm hoa tháng 3 còn kiều diễm hơn, nhìn xuyên hoa hồng xanh, sao không thể kiều diễm cho được.

Lại như là nghênh xuân không giống như là đưa thu.

https://thuviensach.vn

An Dương tự đi tham gia yến hội không biết bao nhiêu lần, cách thức so với lần này cao hơn nhiều, lúc này hoàn toàn là chán đến chết, nói là A Đoàn dựa vào nàng, chi bằng nói hai người không xương mềm nhũn dựa vào nhau đi . Theo tầm mắt A Đoàn nhìn qua, gợi lên một nụ cười nhạo "Ngươi nói cái này có giống súc sinh đi tìm bạn đời không, đem mặt tốt nhất khuếch đại dư thừa bày ra cho người khác xem?"

Động tác của A Đoàn hơi ngừng lại một lát, bất đắc dĩ lắc đầu "Con người sẽ không đi trêu gọi người khác, trực tiếp so thành súc sinh."

An Dương hừ hừ hai tiếng, không nói.

Tả Đình Đình cùng A Đoàn qua lại cũng là chuyện gần đây, tới gần A Đoàn đã lấy hết dũng khí, lúc này thêm An Dương, nói cũng không dám nói. Cũng may điểm tâm này hợp khẩu vị, nếu là đưa thu, tự nhiên thực vật cũng cùng mùa thu dính dáng, trên mặt mấy đĩa điểm tâm tất cả đều là quế hoa cùng cúc hoa làm ra.

Lúc này trong miệng chính quế hoa, hai má nổi lên, nghe lời nói của A Đoàn cùng An Dương, ngốc ngốc nhìn qua. Bên kia mấy cái cô nương giả trang như vật phẩm bên cạnh bày cúc hoa, ánh mắt lại thỉnh thoảng nhìn về phía sau. Phía sau có vài vị nam học đều mặc y phục giống nhau của nam tử.

Nữ học không yêu cầu, nam học lại phải mặc y phục giống nhau. Tà áo dài trắng hình trăng lưỡi liềm đơn giản đến cực điểm, lại thực hợp thần khí, nhìn như một cuốn sách đầy ý bị. Các cô nương bên này cũng có y phục như vậy, chỉ là cô nương nào không yêu cái đẹp? Cho nên nữ học bên này thật không có cưỡng chế mỗi ngày đều phải mặc bộ y phục này.

Mấy nam tử kia dường như cũng đấu thi? một hồi Trương huynh cái này thủ như thế nào, một hồi Lý huynh cái này dùng từ nào.

https://thuviensach.vn

Thanh âm thật lớn, liền mấy người A Đoàn cách xa như vậy cũng nghe được.

Hai gò má động đậy đem điểm tâm trong miệng nuốt vào, gật đầu "thật rất giống."

A Đoàn cùng An Dương nghe vậy đều nhìn về Tả Đình Đình, Tả Đình Đình đưa tay đang muốn lấy điểm tâm, thấy hai người đều nhìn mình, dừng một chút, đen trắng rõ ràng trong mắt tất cả đều là nghi hoặc "Sao, làm sao vậy?" Ngốc đến ngây thơ. An Dương phốc xuy cười lên, chỉ vào Tả Đình Đình đối với A Đoàn nói "Ta vốn tưởng nàng ấy là một kẻ ngốc, không nghĩ ngốc như vậy mà chơi thật vui!"

An Dương nói chuyện không nghĩ ngợi, A Đoàn sớm thành thói quen, cũng biết nàng là vô tâm, là nghĩ sao nói vậy. Cùng An Dương nói cái gì không thèm để ý mặt mũi trước hạ nhân các loại, đó hoàn toàn là nói hưu vượn. Tả Đình Đình đến cùng còn không quá thân quen, làm sao có thể trước mặt người khác liền nói người ta ngốc!

Muốn nói, muốn nói cũng phải nói khi không có ai nha!

Cũng may Tả Đình Đình không phải ngốc thật, nàng chỉ là có tấm lòng rộng lớn. Hơn nữa nàng thực hâm mộ An Dương tùy ý, so với mấy người sau lưng nói này nói nọ gặp mặt lại nịnh hót ra vẻ người tốt. Nghe vậy cũng không giận, chỉ là ngây ngô sờ sờ cái gáy. An Dương thấy thế còn muốn nói nữa, A Đoàn một phen đem nàng kéo lại.

Người ta ngốc ngươi vội vàng muốn tiến lên trêu chọc?

Nhìn trước mặt Tả Đình Đình cái đĩa điểm tâm đã trống một nửa, ho nhẹ một tiếng nói "Ta buổi sáng tới đây nghe được các nàng nói năm nay cua rất là màu mỡ. Ta cùng An Dương đều là thân mình yếu dễ dàng không thể dính vật lạnh, hai chúng ta không thể đụng vào liên lụy ngươi ở bên chúng ta lãng phí thời gian."

https://thuviensach.vn

"Ngươi yên tâm đi chơi đi."

Nghe được hai chữ cua Tả Đình Đình liền nuốt nước miếng một cái. Thái Nam không thiếu tiền, nhưng mà nữ học bên này cua là có hạn, cũng không phải là luyến tiếc tiền, chỉ là nữ tử ăn cua nhiều khôngtốt, nễm một vài lần là được. Còn muốn nói vài câu, A Đoàn nói thẳng "không đi, ngay cả chân cua cũng không có."

Lúc này cũng không nói gì nữa, cùng A Đoàn và An Dương cáo biệt, bước nhanh hướng đến bàn cua bên kia.

An Dương buồn cười nhìn bóng dáng Tả Đình Đình "Nha đầu kia chơi thật vui, ngươi từ đâu tìm được?" Việc qua lại cùng Tả Đình Đình, A Đoàn không có nói cho An Dương, Hứa Tĩnh Ngữ đã bị trừng phạt, nhắc lại chuyện xưa cũng không thú vị. Bỏ qua lời này không đáp, chỉ hỏi "Ngươi có chuyện gì muốn nóivới ta?"

An Dương chớp chớp mắt "Ta có thể có chuyện gì?" Khi nói chuyện cũng không nhìn ánh mắt A Đoàn.

Hai người cùng nhau lớn lên, A Đoàn còn có thể không hiểu An Dương? Trước giờ đều không phải là người giỏi nói dối, một buổi sáng qua, dây dưa vài câu nói đều chưa nói đến, tuyệt đối không phải bởi vì Tả Đình Đình. An Dương muốn nói cái gì liền nói cái đó, tuyệt đối sẽ không bởi vì người bên ngoài mà thu lại lời nói.

Nàng mà không nói, việc này cũng liên quan đến mình.

Cũng không truy vấn, con ngươi ngăm đen cứ như vậy lẳng lặng nhìn An Dương.

Cuối cùng, đương nhiên vẫn là An Dương thua trận, sợ nhất chính là bộ dạng A Đoàn không nói lời nào.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, ta nói là được, ngươi đừng nhìn ta như vậy, đừng làm ta sợ!"

Miệng vểnh lên, trực tiếp thành thật khai báo.

"Còn không phải là chuyện nhị phòng nhà ngươi, lúc đó mẫu hậu nói là chuyện của nhà ngươi ta khôngnên nhúng tay, nói ngươi có thể xử lý tốt, đem ta nhốt trong cung không cho ra ngoài, náo nhiệt đều không cho ta nhìn! Ngày đó khó khăn lắm phụ hoàng quyết định mẫu hậu mới để cho ta ra ngoài. Ta vốn là nghĩ đến tìm ngươi, trên đường đột nhiên muốn nhìn dáng vẻ nhị thúc của người bị áp giải..."

Việc này đã qua vài ngày, lúc này lại nhắc đến làm cho A Đoàn có chút giật mình, buông mắt: "Sau đó thì sao?"

An Dương sắc mặt trầm xuống: "Ngươi không biết chứ nhị thúc ngươi như trò hề! Bị binh lính áp đi còn đang không ngừng kêu gào, vẫn kêu tên cha ngươi, nói cha ngươi không để ý tình nghĩa huynh đệ, nóingươi cha vong ân phụ nghĩa, dù sao cái gì khó nghe liền nói, so với phố phường vô lại còn trơ trẽn hơn!"

Động tác của A Đoàn hơi chậm lại, cái gì gọi là vong ân phụ nghĩa?

Mấy năm nay trước giờ đều là cha xử lý cục diện rối rắm của nhị phòng, nhị phòng đã đền ân ở đâu?

An Dương không chú ý đến thần sắc A Đoàn, rũ xuống mi mắt có chút ngượng ngùng nói: "Trong lòng ta tức không chịu được, liền muốn thu thập hắn, chỉnh lại nhan sắc của hắn một chút. đã là tù nhân, còn càn rỡ như vậy!"

Tâm tư A Đoàn còn đặt trên mấy chữ vong ân phụ nghĩa, nghe được lúc này chỉ là gật đầu: "Ngươi đãlàm gì hắn?"

https://thuviensach.vn

Ai biết An Dương lại dừng lại, quá một hồi lâu thần sắc khó phân tích nói: "Ta ngược lại đã làm gì hắnđâu! Người của ta gửi lại tin tức là, bọn họ còn chưa kịp động thủ, nhị thúc ngươi liền đã bị người ta cắt đứt hai chân." Khom người kề sát vào A Đoàn "Ai a? Động tác so với ta còn nhanh hơn!"

"Ta ngay cả là ai cũng không tra được!"

Vấn đề này đã làm An Dương khốn khổthật lâu, lại không dám đi mượn một tay Hoàng Hậu. Nhưng lại không biết nên như thế nào nói cho A Đoàn, dù vô liêm sỉ, rốt cuộc cũng là nhị thúc của A Đoàn nha. Chính mình tra xét vài ngày lại né A Đoàn vài lần, đều tìm không được đáp án, hôm nay nếu A Đoàn đãhỏi, đơn giản nói ra.

A Đoàn thõng xuống mi mắt nhìn chén rượu trong tay, một lúc sau mới nhẹ giọng trả lời: "Việc ngươi không điều tra được, ta lại có thể biết?"

An Dương một ngừng một lát, cái này cũng có lý, mình cũng không biết, A Đoàn làm sao có thể biết! Lần nữa tưởng cùng A Đoàn thảo luận một chút, rốt cuộc là ai ra tay dứt khoát như vậy còn tra khôngđược! A Đoàn ngồi ngay ngắn, ngửa đầu đem rượu trong bình uống một hơi cạn sạch, rồi sau đó nghiêng đầu bình tĩnh nhìn An Dương.

Ấn đường An Dương nhảy dựng, bộ dạng này quá quen thuộc, mỗi lần muốn thuyết giáo A Đoàn chính là cái dạng này!

Nghĩ cũng không nghĩ đứng dậy "Nhàm chán quá, ta đi qua tràng ngựa bên kia, tự ngươi chơi đi, gặp lại sau!"

Vừa dứt lời người đã bước nhanh rời khỏi đình, cùng Tả Đình Đình vừa rồi giống nhau như đúc.

An Dương vừa đi, A Đoàn liền thu hồi biểu tình trên mặt, như có chút đăm chiêu. Còn có thể là ai? Đương nhiên là Thái Tử ca ca. Từ đây đến Từ Giang châu lộ trình xa xôi, phạm nhân không có tư cách ngồi xe ngựa, chỉ

https://thuviensach.vn

có thể đi bộ. Trời lạnh như thế, chân lại bị cắt đứt, binh lính là không có khả năng đưa nhị thúc đi chạy chữa, nhiều nhất chính là băng bó lung tung một chút. Trong vòng ba tháng phải tới Từ Giang châu, cũng không có thể dừng lại cho nhị thúc tĩnh dưỡng một phen.

Nhị thúc, sợ là không đến được Từ Giang châu...

đã là người chết, Thái Tử ca ca cần gì chặn ngang một bước? Chỉ là cắt đứt chân lại không muốn mạng của hắn, rõ ràng chính là muốn tra tấn nhị thúc, muốn tra tấn hắn đến chết.

Chuyện nhị phòng cùng Thái Tử ca ca không liên hệ a, thời điểm nào dính thù?

Suy nghĩ nát óc vẫn không nghĩ ra được, suy nghĩ hồi lâu vẫn là không ngờ được lúc nào nhị thúc cùng Thái Tử ca ca cùng xuất hiện còn chọc giận hắn. Cũng không trách An Dương không thể giấu chuyện, lúc này mình cũng muốn hỏi Thái Tử ca ca rốt cuộc là xảy ra chuyện gì. Thở dài một hơi đứng dậy, nhìn tiếng người ồn ào phía xa.

Lại rượu cũng là có tác dụng chậm, hơn nữa tâm tình A Đoàn không tốt, đây có thể là thật sự có chút phiền muộn. Cũng không quên nơi có đông người, bước chân dừng một chút trực tiếp trở về nữ học. Quả nhiên, nữ học ngoại trừ ngẫu nhiên mấy cái hạ nhân bên ngoài liền không ai, tất cả đều ở bên ngoài chơi.

Trốn thanh tĩnh, như ngày thường liền thiếu vài người, lúc này càng không có khả năng có người đi tới vườn hoa nhỏ u tĩnh này, chậm rì rì đi trước, vừa muốn vòng qua hòn núi giả, đột nhiên nghe được giọng nam có chút lo lắng "Nàng tin ta, đợi thi Hương xong có công danh, ta nhất định tới cửa cầu hôn!"

A Đoàn lúc này mới đột nhiên hồi thần, sờ sờ mũi, đột nhiên nghĩ tới mặt khác của hội cuối thu. Hàng năm sau hội cuối thu, động tác của các nhà

https://thuviensach.vn

cầu hôn rõ ràng rất nhiều, ngược lại là thành toàn rất nhiều cặp đôi, cũng là một vụ mai mối. Phá nhân duyên của người khác là không tốt, A Đoàn dừng một chút, yên lặng xoay người.

"thật không?" một giọng nữ nghe không ra vui giận thanh lãnh đột nhiên xuất hiện.

A Đoàn toàn thân đều ngơ ngẩn, không thể tin lần nữa quay đầu.

Cái này, đây là giọng của Hứa Tâm Dao!

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 91

Editor: An Nhiên

Ngay khi nghe được thanh âm của Hứa Tâm Dao, A Đoàn cảm thấy toàn bộ đầu óc đều mơ hồ. Hứa Tâm Dao? Làm sao có thể chứ! Dù hai người quan hệ không tốt, nhưng cũng không tin được Hứa Tâm Dao lại làm chuyện như vậy. một người luôn thanh lãnh như vậy, làm sao có thể cùng người bên ngoài, lén lút gặp mặt?

Trong lòng nghĩ như vậy, vốn là muốn rời đi nhưng ngay cả một bước chân cũng không bước đi…..

Cẩn thận né qua nhánh cây cùng lá khô bên đường, không phát ra tiếng vang đem mình giấu vào chỗ sâu nhất ở hòn núi giả.

Hai người đứng mặt đối mặt, Hứa Tâm Dao gần như là mặt không thay đổi chút nào, chỉ có bên môi nở nụ cười chua xót nhìn kiểu nào cũng thấy rõrệt. Bộ dạng quật cường như vậy làm cho tâm nam tử đối diện mặc một thân áo dài trắng càng nóng nảy hơn.

Thậm chí khống chế không được bước lên một bước muốn chạm vào mặt Hứa Tâm Dao, thân mình Hứa Tâm Dao không động chỉ có quay đầu đitránh được tay hắn, lành lạnh nhìn hắn. Bị ánh mắt của Hứa Tâm Dao đâm một cái lúc này mới đột nhiên hồi thần, lùi sau một bước khom người nhận tội: "Là ta càn rỡ " sau đó lại tiếp tục đề tài vừa rồi.

"Nàng tin ta, chờ thi Hương xong, ta nhất định sẽ đến nhà nàng cầu hôn!"

https://thuviensach.vn

Hứa Tâm Dao hơi hơi nghiêng đầu nhìn nam tử mặt mày nhìn cũng coi như tuấn lãng, tựa hồ bị hắn tình thâm ý thiết đả động, khẽ cười. Mĩ nhân vừa nhìn, nam tử càng thêm động tình, tâm ý vừa động nhịn không được đến gần người muốn ôm giai nhân vào lòng. Nhưng còn chưa kịp nhấc chân liền đụng vào ánh mắt Hứa Tâm Dao.

Khóe miệng vẫn giơ lên, trong mắt lại là một mảnh sáng tỏ bi thương.

Tựa hồ bị dọa, qua một hồi lâu mới thử dò xét cẩn thận mở miệng: "Dao Dao?"

Câu Dao Dao vừa rời miệng, triệt để chọc giận Hứa Tâm Dao: "Đừng gọi tên ta, ngươi không xứng."

Nam tử tựa hồ muốn giải thích Hứa Tâm Dao lại không cho hắn cơ hội nói, lần nữa lùi sau một bước kéo ra khoảng cách giữa hai người, nhếch môi, thanh âm lạnh lẽo "Lúc mẫu thân muốn đem ta cho người khác ngươi ở đâu? Lúc cha ta gặp chuyện không may ngươi ở đâu? Chờ tất cả mọi chuyện xong rồi ngươi liền xuất hiện , ngươi cũng thật biết chọn thời gian."

Thanh âm khó phát giác run rẩy cùng thất vọng.

Nam tử này, kỳ thật thực phù hợp viuws yêu cầu của mình.

Tuy là hàn môn (nhà nghèo), lại là nhà thư hương (con nhà Nho), phẩm hạnh tướng mạo đều được. Gia thế của hắn không quá, tuy có chút trắc trở, có thể dựa theo Trình thị thấy mình không quá tốt như vậy, cũng là sẽ đồng ý. Lại cắt xén, nên cho mình đồ cưới liền xem như là đồ cao cấp, đại bá mẫu tuyệt đối sẽ không làm cho mình gả đi keo kiệt.

Nhà trai gia thế không tốt, đại bá mẫu tất nhiên sẽ trợ cấ mình tiền bạc, có tiền cũng đủ để.

Nhưng mà nam tử này đối với mình như thế nào?

https://thuviensach.vn

Lúc Trình thị cho mình tìm những người đó, hắn khẳng định là nghe được tin đồn,mình còn ngây ngốc cho rằng hắn hiểu lầm, muốn cùng hắn giải thích, nhưng mà căn bản không thấy người tới! Biết gia thế hắn không được, cũng vì hắn nghĩ biện pháp, bằng không cũng sẽ không lanh chanh đi tìm tam muội muội!

Có thể tránh không gặp coi là cái gì?

Sau này cha gặp chuyện không may, hắn là cáo ốm ở nhà, liền đi học cũng không gặp.

không nghĩ sẽ dựa vào hắn, nhưng thái độ nhưu vậy, thật sự khiến người ta lạnh tâm. hiện tại mọi chuyện qua đi , mình không sao, hắn lại chạy tới dây dưa, thật là đáng xấu hổ. Lúc trướcmình thật sự mắt bị mù, lại bị người như vậy làm động tâm!

Chất vấn như vậy, làm cho sắc mặt nam tử có chút tái nhợt, nhiễm lên xấu hổ, lo lắng bước lên một bước lại không có giải thích bất kỳ gì đối với lời nói của Hứa Tâm Dao, chỉ nói "Ta là thật lòng, Dao Dao nàng tin ta, chờ thi Hương xong có công danh, ta nhất định sẽ tới cửa cầu hôn."

"Ta thực sự ngưỡng mộ nàng."

Cúi đầu, mặt đầy chua xót " Cửa Quốc công phủ quá cao, nhà chúng ta quá nhỏ , nếu không có công danh, ta thật sự không có mặt đi nhà nàng cầu hôn. Nàng tin ta, lần này thi Hương ta nhất định có tên trên bảng, đến thời điểm đó ta lại đến nhà nàng cầu hôn, đại bá của nàng phụ đại bá mẫu nhất định sẽ đồng ý."

Nghe như là lời tâm huyết, như là vì Hứa Tâm Dao, nhưng đối với lời chất vấn trước hoàn toàn không đề cập đến.

Nếu như lúc đầu Hứa Tâm Dao còn có chút kỳ vọng, lúc này rốt cuộc đã là hết hy vọng Cho dù là nói dối, hay lật lọng gì đó! Cứ như vậy không

https://thuviensach.vn

đề cập đến, xem ai cũng là đồ ngốc sao! Nghĩ mình như những người khác không có đầu óc, tùy tiện nói hai câu dễ nghe liền có thể dỗ xoay người? Nằm mơ! Có bao nhiêu để ý liền có bấy nhiêu thất vọng.

sự thanh lãnh trên mặt Hứa Tâm Dao rốt cuộc duy trì không nổi, sắc mặt cũng đỏ lên, bộ ngực không ngừng phập phồng, giận hắn cũng giận chính mình!

Cảm xúc biến hóa rõ ràng như vậy, nghe tiếng động thôi cũng đủ biết, huống chi hai người đứng mặt đối mặt? Có thể nam tử kia tựa như là không hề phát hiện, chỉ tiếp tục đem mình là trung tâm nói "Nàng yên tâm, ta đã đem chuyện của hai ta cho nương biết, nương cũng nói , chờ ta thi Hương xong liền đến nhà nàng cầu hôn."

Lần nữa bước lên một bước thâm tình nói "Nàng cứ yên tâm, an tâm chờ ta."

Ngữ khí thân mật đến cực điểm, như là tình nhân thì thầm cọ xát. Hứa Tâm Dao không thể tin trừng lớn mắt, hắn thế nhưng đem việc này đã báo cho cha mẹ? Quả thực chính là vô liêm sỉ! Nhìn lầm người còn bị hủy thanh danh, Hứa Tâm Dao rốt cuộc khống chế không được trực tiếp tát một bạt tai.

Ba!

"Ngươi vô sỉ!"

"Là ta mắt bị mù mới có thể coi trọng người như ngươi, về sau không cần lại liên hệ, ta không muốn gặp lại ngươi, ta cũng tuyệt đối sẽ không gả cho ngươi, cũng không gặp lại!"

nói xong liền trực tiếp vòng qua nam tử đang ngây người đi ra bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Bị Hứa Tâm Dao đánh một cái tát mặt trật qua một bên, sờ mặt như là không có phản ứng kịp. Chờ Hứa Tâm Dao vòng qua hắn mới đột nhiên hồi thần, lại không có lập tức giữ chặt Hứa Tâm Dao, hơn nữa vẫn duy trì tư thế bụm mặt bị đánh sang một bên không dấu vết quan sát bốn phía mộtphen, nghĩ mặt sau núi giả, nhịn xuống không có tiến lên xem xét.

Dừng một chút, trong mắt quyết tâm chợt lóe, xoay người, hướng tới Hứa Tâm Dao đã đi vài bước, ôm chặt một phen! không để ý Hứa Tâm Dao giãy dụa đem người gắt gao ôm chặt: "Ta thật sự thích nàng, Tâm Dao, nàng không cần tức giận có được không, ta sẽ dùng quãng đời còn lại để đền bù cho nàng!"

Hứa Tâm Dao là thật sự sợ.

Tuy rằng hai người lén lút có tiếp xúc có gặp mặt, thật sự là vô tình hay cố ý, ngay cả tay còn chưa chạm qua! Nhiều nhất chính là trò chuyện, bất quá được một lúc rồi sẽ tách ra. Tình huống như vậy giằng co gần nửa năm, hắn vẫn luôn tuân lễ, cho nên luôn luôn không nghĩ tới hắn thế nhưng sẽ như vậy.

Cái này nếu là bị người khác nhìn thấy, thật sự chỉ có một con đường chết!

không dám cao giọng kêu người, chỉ biết dùng sức giãy dụa, dùng cả tay chân giãy dụa! Dù Hứa Tâm Dao liều mạng phản kháng vẫn là tránh khôngthoát nam tử ôm ấp, thậm chí hình như là chọc giận hắn, hắn thế nhưng tại dùng tay xé Hứa Tâm Dao xiêm y! Ánh mắt Hứa Tâm Dao bị kiềm hãm, sau đó càng thêm mãnh liệt giãy dụa.

"Ngươi buông ta ra, ngươi tên cầm thú này!"

"Ngươi buông ta ra, buông ra!!!"

https://thuviensach.vn

"Dao Dao nàng yên tâm, ta nhất định sẽ phụ trách, ta nhất định sẽ đối với nàng thật tốt, nàng yên tâm!"

Vừa nói một bên dùng sức thoát quần áo của Hứa Tâm Dao.

Nam tử cùng nữ tử trời sinh liền có khác biệt, Hứa Tâm Dao lại là cô nương được nuông chiều, căn bản là thể lực không sánh bằng được hắn, đấu tranh nửa ngày vẫn là không trốn thoát người nọ. trên người áo khoác đã bị cởi ra, Hứa Tâm Dao chỉ cảm thấy thật sâu tuyệt vọng, xong, đời mình thật sự xong rồi.

Gần như có thể dự đoán ánh mắt người bên ngoài nhìn mình, nhất định là cảm thấy mình so với nữ tử thanh còn không chịu được, muốn phóng đãng! một cây làm chẳng nên non, nếu không phải mình nguyện ý, như thế nào cùng hắn gặp mặt ở nơi bí mật thế này? Các nàng khẳng định sẽ nghĩ như vậy, nói như vậy!

Đều là mình xứng đáng, hiểu lòng người không rõ!

Trong mắt nước mắt còn chưa rơi xuống liền nổi lên quyết tuyệt, tình nguyện chết cũng không muốn bị người chà đạp! Vừa muốn cắn lưỡi bỗng phát hiện bàn tay giam cầm mình không động tĩnh, hai tay ôm chặt mình cũng buông lỏng ra, toàn thân đột nhiên lập tức mất đi lực tựa vào trên người mình.

Bị thể trọng của hắn áp lui về sau một bước, Hứa Tâm Dao nghi ngờ đẩy một phen, sau đó người nọ cứ như vậy thẳng tắp ngã xuống, sau đó liền nhìn thấy một người không có khả năng xuất hiện ở đây, trong tay còn viên đá nhỏ, toàn thân đều bối rối, lộp bộp ra tiếng: "Tam muội muội..."

Tại sao ngươi lại ở nơi này?

A Đoàn lúc này không để ý Hứa Tâm Dao, bỏ hòn đá trong tay nhìn quanh bốn phía một phen, phát hiện không có vật mình muốn, nhìn nhìn

https://thuviensach.vn

Hứa Tâm Dao lại cúi đầu nhìn quần áo của mình, sau đó mắt sáng lên, trực tiếp bắt đầu giải hông của mình mang! Cảm tạ Bán Đông hôm nay tâm huyết dâng trào, phát hiện buộc hai cây đai lưng còn rất dễ nhìn, cho nên hôm nay A Đoàn có hai cây đai lưng!

Hứa Tâm Dao vừa rồi liền bị dọa, lúc này nhìn đến A Đoàn đột nhiên xuất hiện toàn thân trực tiếp ngốc, kinh ngạc nhìn A Đoàn không có tiến lên hỗ trợ "Tam muội muội ngươi làm cái gì vậy?"

A Đoàn đã đem một cái đai lưng tháo xuống, sau đó ngồi xổm xuống, trực tiếp đem hai tay nam tử kia đặt chung một chỗ sau đó quấn đai lưng, cắn răng quấn một vòng lại một vòng "Ta không biết khi nào hắn tỉnh lại, nhưng bộ dáng tỷ bây giờ không thu dọn không thể gặp người, phải đem hắntrói lại trước!"

Rất dùng sức quấn hai tay nam tử, nói chuyện cảm giác có chút cắn răng nghiến lợi.

Hứa Tâm Dao lúc này mới kinh giác, sau đó ngồi xổm xuống cùng A Đoàn đem hai tay người kia chặt chẽ trói chặt, buộc chặt cùng A Đoàn, đem người nọ lôi vào phía sau hòn núi giả. Làm xong hết thảy A Đoàn cũng không biết nên cùng Hứa Tâm Dao nói cái gì, trường hợp như vậy bị gặp quá mức lúng túng.

Hứa Tâm Dao thấp đầu không biết đang suy nghĩ cái gì, tóc hỗn độn, áo khoác bị cởi, bên trong quần áo tất cả đều là nếp nhăn, còn hơi hơi lộ ra tận cùng bên trong màu tuyết áo sơ mi. A Đoàn mím mím môi cái gì cũng nói không nên lời, trong lòng thở dài một hơi, tiến lên giúp Hứa Tâm Dao chỉnh quần áo.

Cẩn thận sắp xếp ổn thỏa nếp nhăn bên trong, lại cho Hứa Tâm Dao đem áo khoác mặc vào, sau đó nhón chân chỉnh lại tóc cho Hứa Tâm Dao.

https://thuviensach.vn

Trong lúc đó Hứa Tâm Dao vẫn cúi đầu, một mảnh mờ mịt, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Bên người không có lược, A Đoàn chỉ có thể tận lực làm cho tóc Hứa Tâm Dao thoạt nhìn không hỗn độn lắm, không cần chật vật như vậy. Đem tóc giữa trán vuốt lên, lại nhẹ nhàng vuốt tóc cho nàng, ít nhất trên mặt chỉnh trang dễ nhìn một chút. Làm xong hết thảy, tay còn chưa thu hồi, cổ tay đột nhiên bị bắt chặt lấy.

"Nhị tỷ tỷ..."

A Đoàn ngẩng đầu, thấy chính là đôi mắt Hứa Tâm Dao phiếm hồng, tuyệt vọng đến vô thần. Hứa Tâm Dao giống như nhìn A Đoàn, lại giống như không nhìn A Đoàn, trong mắt không có một chút tiêu cự: "Ta đã làm sai điều gì? Cha mẹ không thể dựa vào, ta tự mình tìm đường, kết quả tìm được người súc sinh cũng không bằng."

rõ ràng nên hô lên chất vấn, nhưng Hứa Tâm Dao nói bình thản đến cực điểm, tựa như đang tự thuật sự thật bình thường.

A Đoàn không nói gì, lẳng lặng nhìn Hứa Tâm Dao.

Hứa Tâm Dao nghiêng nghiêng đầu, đột nhiên liền đem tầm mắt tập trung lên mặt A Đoàn, ánh mắt phiếm hồng từng điểm tụ tập điên cuồng, khônglực, oán hận, bình tĩnh nhìn A Đoàn: "Vì cái gì? Vì cái gì ta chỉ là muốn sống tốt qua ngày cũng không được! Vì cái gì, vì cái gì để cho ta gặp phải chuyện như vậy!"

A Đoàn nhíu nhíu mày, cổ tay truyền đến đau đớn,tay Hứa Tâm Dao cầm quá chặt. Biết nàng hiện tại cảm xúc có chút không ổn định, cho nên A Đoàn cái gì cũng chưa nói, tùy nàng phát tiết. Nhưng thái độ như vậy giống như làm cho Hứa Tâm Dao càng kích động, thậm chí là cười nói: "Ngươi nhìn, ngươi vĩnh viễn đều là cái dạng này."

https://thuviensach.vn

"Mặc kệ ta chất vấn thật nhiều như thế nào, ngươi đều là bộ dạng không đau không ngứa này!"

Cổ tay bị đẩy ra, khí lực rất lớn, A Đoàn lui về sau một bước, cau mày không rõ ràng cho lắm nhìn Hứa Tâm Dao đang nổi điển. Cứu nàng còn cứu lầm?

Hứa Tâm Dao gần như điên cuồng nhìn A Đoàn, cười tàn nhẫn lại là chua xót, đặc biệt quỷ dị."Ngươi vì cái gì lại sinh ra? Ngươi vì cái gì lại sinh ra! Nếu như không có ngươi, Hứa gia hiện tại chỉ một mình ta là nữ hài tử! Liền tính ta không thể quá tốt, cũng tuyệt đối không phải cái dạng hiện tại này!"

"Có ta rồi ngươi vì cái gì muốn xuất hiện!"

"Vì cái gì lại sinh ra trong cùng một nhà! Vì cái gì cha mẹ ngươi lại toàn vẹn ta ngay cả phụ mẫu đều mất! Vì cái gì ngươi có người chiếu cố ta liền tất yếu phải tự mình tìm tiền đồ! Ta đã đầy đủ hèn mọn, nhưng mà ta còn không thể có cái kết viên mãn. Vì cái gì ngươi lại xuất hiện trong cuộc đời ta!"

A Đoàn không phải thánh nhân, ra tay chỉ bởi đều là nữ nhi của Hứa gia, không thể để cho người bên ngoài biết, thanh danh bị hủy. Nhưng Hứa Tâm Dao coi đây là như thế nào? không được đến một câu cảm kích, còn đem tất cả sai đều quy kết trên người mình, nguyên lai tạo nên bị kịch cho Hứa Tâm Dao là do mình được sinh ra?

thật là buồn cười. Cách nói này thật không sai, người đáng thương tất có chỗ đáng giận.

Tâm tình thay đổi rất tệ, sắc mặt cũng trầm xuống "Ta không trông chờ nhị tỷ tỷ mang ơn, cũng không nghĩ biểu nhị tỷ tỷ lại có thể đổi trắng thành đen. Nhị tỷ tỷ sinh ra ta không có tư cách bình luận, vì vậy, ngươi cũng không thể đem lỗi của ngươi toàn bộ quy kết thành nguyên nhân của

https://thuviensach.vn

ta! Loại vô căn cứ này có thể thành tội danh, kính xin nhị tỷ tỷ về sau nói cẩn thận."

"Chuyện ngày hôm nay, ta xem như chưa từng xảy ra, sẽ không nói cho nương."

"Cũng mong nhị tỷ tỷ về sau rụt rè tự ái, không cần lại làm ra loại chuyện này. Bằng không lớn chuyện, mặt mũi ngươi mất hết, mặt mũi Hứa gia cũng sẽ gặp họa theo!"

nói xong lại không nhìn Hứa Tâm Dao thay đổi sắc mặt xanh mét, xoay người đi tới nam tử còn hôn mê bên cạnh. Đem hắn trói chặt chỉ là sợ chính mình khí lực không đủ, vạn nhất Hứa Tâm Dao còn chưa sửa sang xong hắn đã tỉnh rồi. Rất có tự hiểu lấy, hai cô nương khuê phòng tranh chấp nhau một cái nam tử.

Chỉ là vì dự phòng vạn nhất, căn bản không nghĩ tới muốn đem hắn ném tại cái này.

Làm loại chuyện dơ bẩn, hắn khẳng định không còn mặt mũi cũng không dám phô trương, chờ hắn tỉnh tự rời đi là được. Nếu đem người cột vào cái này, bị người phát hiện nói như thế nào? trên tay là đai lưng buộc hông của mình nữa. Trực tiếp ngồi xổm xuống cởi đai lưng của hắn, ngẩng đầu nhìn về phía mặt hắn, nhìn người tỉnh không.

Sau đó, toàn thân chợt dừng lại.

Vừa rồi A Đoàn cũng sợ, chỉ lo bận rộn chế trụ người này, nàng ở phía say, từ trên xuống nhìn lại, chỉ biết người này lớn lên không tệ lắm, chân chính dung mạo đích thực không có thấy rõ ràng, nhưng hiện tại lại nhìn rõ ràng. Tuy không có mở mắt, đường nét tương tự, lông mày sắc bén như vậy...

https://thuviensach.vn

Khí thế khí chất trước không nói, chỉ nói dung mạo, người này, có năm phần giống Thái Tử ca ca!

Động tác trong tay đã sớm dừng lại, ngồi xổm bên cạnh gắt gao nhìn mặt của người kia. Hứa Tâm Dao nhận thấy được động tác của A Đoàn, trênmặt ghen ghét vẫn còn, câu câu khóe miệng, vài bước cũng đi tới trước mặt A Đoàn đứng vững, nghiêng đầu: "Tam muội muội làm sao vậy?" Dừng một chút tiếp tục nói: "Có phải hay không cảm thấy người này rất quen mắt a?"

Như vậy trực tiếp ác ý, A Đoàn như còn vì Hứa Tâm Dao kiếm cớ nói cái gì có lẽ là trùng hợp vậy thì thật sự là điên rồi!

Đứng dậy, nhìn chằm chằm vào ánh mắt Hứa Tâm Dao "Ngươi thích Thái Tử ca ca? Chuyện khi nào?" Hôm nay kích thích quá nhiều, Hứa Tâm Dao cảm xúc sớm đã gần hỏng mất, căn bản là không nghĩ che giấu cái gì, lúc này cũng trực tiếp vò đã mẻ lại sứt "So với ngươi sớm hơn nhiều, khi đó ngươi vẫn còn đang uống sữa đấy."

"Còn nhớ được khối ngọc bội kia của ngươi không? Ngươi cho rằng ta thật sự thích? Ta chỉ là muốn lấy mà thôi."

"Ta căn bản là không hiếm lạ, ta chính là muốn cướp vật của ngươi mà thôi."

Cố ý đem lời nói khó như vậy nghe, tuy rằng đây vốn chính là lời trong lòng. rõ ràng lúc có nương, thứ gì tốt đều là mình lấy trước. Mang theo quỷ dị chờ mong nhìn ánh mắt A Đoàn, tức giận a, cùng ta như vậy, điên cuồng, hỏng mất, chúng ta liền như vậy, ngươi cũng sẽ không so với ta cao quý hơn chỗ não!

A Đoàn vẫn nhìn ánh mắt Hứa Tâm Dao, không có bỏ qua nàng cố chấp cùng điên cuồng, lẳng lặng nhìn một hồi ánh mắt rủ xuống, tiếp tục nhìn về phía nam tử dưới đất hôn mê. Dung mạo là giống, khí chất cũng

https://thuviensach.vn

cùng hắn thân phận như vậy, giống như nho sinh, vừa nhìn liền biết là người có học vấn.

Đáng tiếc, chung quy không phải Thái Tử ca ca.

Lại sắc bén đầu mày, không có từ lúc sinh ra đã có khí phách cùng chức vị cao quý, chỉ là vẽ hổ không thành phản lại là chó mà thôi!

Nghĩ rõ ràng hết thảy, lý trí cũng đi theo trở về, không có như vừa rồi mơ hồ phẫn nộ. Câu câu khóe miệng, cười nhẹ, trong mắt lưu quang chợt lóe, nghiêng đầu nhìn Hứa Tâm Dao, khẽ cười nói: "Cho nên nhị tỷ tỷ liền tìm người không đâu vào đâu thay thế?" Hứa Tâm Dao mặt liền biến sắc, A Đoàn rồi nói tiếp: "Còn từng muốn gả cho người thế này?"

Gật đầu, lại là tán đồng.

"Cũng là, không chiếm được đồ tốt nhất, thứ phẩm cũng có thể."

Nếu như đã muốn nói đến chuyện này, khách khí nữa chính là yếu đuối! Nhìn chằm chằm vào Hứa Tâm Dao, khí thế toàn bộ triển khai, Thái Tử mộttay nuôi lớn, A Đoàn làm sao có thể thật sự là có tình tình tốt."Về phần ngươi nói so với ta sớm hơn nhiều, ta còn uống sữa? Thời điểm ta uống sữa ngươi chẳng phải mới hai ba tuổi thôi sao?"

"Khi đó ngươi hiểu cái gì tình yêu!"

"Bất quá chính là khát vọng độc chiếm mà thôi, nhìn thấy tốt liền muốn, là cùng không phải! Nếu như ngươi vẫn nói như vậy, ta còn kính ngươi thẳng thắn, ta còn nói ngươi một tiếng tốt! Nhưng bây giờ thì sao? rõ ràng chính là thì thầm quấy phá còn muốn bù đắp, nhất định tìm cho mình một cái chỗ tốt."

"Hứa Tâm Dao... Ngươi thật sự làm cho ta khinh thường."

https://thuviensach.vn

nói dứt liền không quản Hứa Tâm Dao thần sắc tái nhợt, ngồi xổm xuống nhanh chóng đem đai lưng cởi bỏ, đầu cũng không quay lại rời đi.

Hôm nay thời tiết coi như không tệ, lúc xế chiều mặt trời còn đi ra. Giang Vạn Lí đứng tại phủ tướng quân, không xương cốt dựa vào núi đá bên cạnh, mặt trời chiếu ở trên trời, lười biếng. Ngáp một cái, ánh mắt cũng có chút hơi nước, quả nhiên mùa thu là thời kì buồn ngủ, thời tiết này thích hợp nhất là lười nhác.

Chờ chẳng bao lâu, cửa hông đã có người tới, chính là tên nam tử buổi sáng bị A Đoàn gõ choáng!

hắn còn mặc đồng phục Thái Nam một thân áo dài trắng, chỉ là mặt trên dính bụi đất, thoạt nhìn có chút bất nhã. Vừa nhìn thấy Giang Vạn Lí lập tức liền lấy lòng tiến lên, sinh sôi đem nguyên bản thanh tú tiểu sinh khí chất hủy sạch sẽ.

"Công công ngày tốt."

Giang Vạn Lí gật đầu, trực tiếp tiến vào chủ đề: "sự tình đều làm xong?"

"Xong xong. Vốn là cho rằng còn cần vài lần tình cờ gặp, kết quả lần đầu tiên liền gặp được tam cô nương. Công công phân phó,đều đã làm xong."

Vẻ mặt lấy lòng nhìn Giang Vạn Lí, trong mắt chờ mong không cần nói cũng biết. Giang Vạn Lí cau mày lui về phía sau môt bước, đích thực khôngthích người này. Ngay cả việc mặt hắn có chút giống gia, một điểm chỗ tốt cũng đủ để cho hắn làm loại chuyện hạ lưu. Trực tiếp đem hà bao trong tay ném cho nam tử kia "Đáp ứng ngươi, tiền đề là ngươi có thực lực, nếu như thi rớt, hết thảy đều là nói suông."

https://thuviensach.vn

Nam tử kia bận rộn mở ra hà bao nhìn, tràn đầy một túi vàng! Nuốt nước miếng một cái, nghe được lời nói Giang Vạn Lí vội vàng gật đầu "Công công yên tâm, chút thực lực ấy tiểu nhân vẫn phải có, nhất định sẽ không làm cho công công khó! Nếu là rơi xuống bảng, tiểu nhân cũng không có mặt mũi đến chỗ công công cầu xin!"

Giang Vạn Lí mặt lạnh gật đầu "đi đi, chuyện này nếu có người thứ hai biết, ngươi hiểu, ta cũng sẽ không uy hiếp ngươi cái gì, chính ngươi trong lòng rõ ràng, cút đi, tiến về phía trước đừng tới nữa."

"Là, là, tiểu nhân nhất định cái gì đều không nói."

"Tiểu nhân liền lăn đi, công công ngài đi thong thả."

Người đi rồi Giang Vạn Lí mới thay đổi âm trầm trực tiếp biến thành cười lạnh. Đồ ngu, còn muốn tên đề bảng vàng? Hoặc là thành thật chút lăn ra xa Kinh Thành, hoặc chính là chết, không có lựa chọn thứ ba!

Cười lạnh một trận mới đi vào thư phòng cho Ngô Đồng đáp án. nói xong lại luôn cảm thấy không đúng, cẩn thận nhìn thoáng qua Thái Tử đang xử lý công chuyện, nhìn sắc mặt hắn, hắn là vui vẻ? Dừng một chút nhỏ giọng hỏi "Gia, tiểu nhân ngu dốt, có một số việc nghĩ không ra, gia giúp tiểu nhân giải thích nghi hoặc?"

Ngô Đồng ngồi ngay ngắn tại ghế, trong tay công vụ không ngừng, đầu cũng không ngẩng ừ một tiếng.

" nhị cô nương đi, mặc dù là chủ tử, hiện tại dựa vào đại phòng sống qua. Bất quá là một bé gái mồ côi, gia cần gì phí lớn trắc trở như vậy? hiện tại tiểu thư biết việc này, nhị cô nương lại không thể gả cho ai, cha đã chết, thân là con gái, phải thủ tiết tận ba năm!"

"Tiểu thư biết tâm tư nàng mỗi ngày lại đặt trước mắt lắc lư, vậy không phải ồn ào hơn sao?"

https://thuviensach.vn

thật không biết gia nghĩ như thế nào nữa.

Ngô Đồng như trước cúi đầu phê chữa công vụ, sắc mặt như thường. Đợi trong tay sự tình xử lý xong, thời gian cũng qua một lúc không sai biệt lắm mới mở miệng: "Có một số người là chỉ định không có khả năng sống chung hòa bình, ta chẳng qua làm nó xảy ra sớm hơn mà thôi."

Dừng một chút, thở dài một hơi.

"Vả lại A Đoàn hiện tại nhìn là không có lỗi gì lớn, bất quá lòng nàng còn chưa đủ ổn."

" Hứa Tâm Dao này, xem như cho lòng nàng tôi luyện."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 92

Editor: Hân Pi Sà

Bên trong Ngự thư phòng, Ngô Đồng một thân hoàng phục đen ngồi ngay ngắn ở phía trên. Ngoài trừ đại thái giám Giang Vạn Lí bên cạnh hầu hạ thì không còn kẻ nào khác. Trong điện sáng chưng, những vật trưng bày đều là trân phẩm, nhưng chỉ có mỗi hai người khiến cho nội điện trông trống trải lạnh lẽo. Giang Vạn Lí ngay cả thở cũng không thể thoải mái, cẩn thận đánh giá vị quân vương bên trên.

hắn lúc này đang trầm mặt phê duyệt tấu chương, vị hoàng thượng tuổi còn nhỏ, lại lên ngôi chưa lâu nhưng uy thế lại rất lớn, giống như bây giờ lạnh lùng ngồi đó, không giận mà uy. Hơn nữa những chuyện xảy ra gần đây làm cho sắc mặt hoàng thượng ngày càng lạnh, ngoài mình ra, cũng chả ai dám lại gần.

rõ ràng người đang ở độ tuổi cường tráng nhất, nhưng thân hình lại vô cùng gầy gò, ngay cả xương gò má cũng lộ ra hết.

Lặng lẽ nâng mắt nhìn chiếc đồng hồ tây dương treo trên tường, đã qua hai canh giờ, mà Hoàng thượng ngay cả tư thế ngồi cũng chưa dổi, vẫn ngồi thẳng tắp, công vụ trong tay vẫn không ngừng, sau giờ ngủ trưa đã bắt đầu ngồi đến bây giờ, cũng đến lúc dùng bữa tối. Cố gắng lấy dũng khí vài lần nhưng mà vẫn không dám bước lên khuyên.

Nhìn sắc mặt âm trầm như trước của Hoàng thượng, cắn cắn răng, im lặng lui xuống. Đối với việc Giang Vạn Lí rời đi, Ngô Đồng không có chút

https://thuviensach.vn

phản ứng nào, thần sắc cũng không biến hóa nửa phần, tầm mắt vẫn chung thủy nhìn vào tấu chương trong tay.

Giang Vạn Lí vừa đi ra, bọn tiểu thái giám canh ngoài cửa lập tức ào ào lại hỏi “Hoàng thượng có gì phân phó sao?” một đám người líu ríu, nhưng lại không dám gây ra âm thanh gì lớn. Lúc này ai mà dám náo loạn? Ngoài trừ vị công công đã bầu bạn bên Hoàng thượng từ nhỏ này.

Giang Vạn Lí không thèm để ý bọn tiểu thái giám, xoay người nhìn về phía cánh cửa đang đóng chặt. Trong mắt lóe lên một tia do dự, nhưng cuối cùng cũng hạ quyết tâm, không thành công thì thành nhân! (*) không thyể cứ để Hoàng thượng tiếp tục như vậy mãi,cứ như vầy thì vị kia còn chưa có chuyện gì thì Hoàng thượng đã ngã gục rồi.

(*) không thành công thì thành nhân: thành nhân ở đây là hi sinh bản thân vì việc lớn, việc có ý nghĩa…

Cắn răng: "đi, đem bộ trà cụ xanh bạch đế mang đến đây!”

Xanh bạch đế? Vị tiểu công công mù mịt, không phải phần lớn ấm trà đều có màu như vậy sao? Đơn giản chỉ là mỗi bình có một họa tiết tiết khác nhau, rốt cục thì Giang công công muốn bình nào? Đại công công trong mắt lóe lên tia kinh hãi, không tin nhìn Giang Vạn Lí “thật sự muốn lấy bộ này? Lỡ như Hoàng thượng nổi giận thì sao?”

Giang Vạn Lívung tay áo, trực tiếp ra lệnh “Có gì một mình ta sẽ gành chịu, cứ đi lấy đi”phá phủ trầm chu "Ta một mình gánh chịu, đi lấy!"

Bưng trà nóng đến chỗ Ngô Đồng, Giang Vạn Lí khẽ khom người nhẹ giọng nói: "Hoàng Thượng người nên nghỉ ngơi uống chút trà?" Đúng như dự đoán, vẫn không đáp lại. Ngón tay run run cuối cùng cũng trở nên kiên định, mang khay trà đặt trong tầm mắt của Ngô Đồng, sau đó nhanh chóng lui về sau hai bước quỳ xuống.

https://thuviensach.vn

Trán dán lên mặt đất lạnh băng, không nhịn được liền run rẩy.

Giờ khắc này, thời gian qua bao lâu Giang Vạn Lí đều không biết, chỉ nghe Ngô Đồng nhẹ giọng, trầm thấp lại khàn khàn hỏi "Nàng hôm nay... Thế nào?" Trong giọng nói cẩn thận cùng hoài niệm làm cho Giang Vạn Líđỏ mắt, nghẹn ngào nói: "Hoàng Hậu nương nương mấy ngày nay ăn rất ít, còn khôngnhiều bằng một đứa trẻ ăn."

Chợt ngẩng đầu, chân thành khẩn thiết nói: "Nô tài không biết Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu nương nương ngày sau định làm như thế nào, nô tài chỉ biết long thể quan trọng hơn! Hoàng Thượng bộ dạng của ngài mấy năm nay là gì chứ? Liên tục vài năm, mỗi này chỉ ngủ hai ba canh giờ, thân thể bằng sắt cũng không chịu nổi!”

nói đến đây liền kích động, lết vài bước đến chân Ngô Đồng.

"Cho dù hôm nay Hoàng Thượng ban nô tài tội chết, nô tài vẫn phải nói!"

"Nếu Hoàng thượng vẫn còn luyến tiếc hoàng hậu nương nương vậy thì tự mình mềm mỏng xuống nước một chút, cứ tiếp tục như vậy thì khi nào mới có thể như lúc đầu?"

"Chẳng lẽ Hoàng Thượng thật sự muốn cùng Hoàng Hậu nương nương hành hạ nhau đến chết sao!"

Ngẩng đầu muốn nhìn Ngô Đồng, hắn đang nhẹ nhàng sờ cốc trà đến xuất thần, lại mơ mơ hồ hồ, giống như căn bản không hề nghe Giang Vạn Lí nói. Giang Vạn Lí thu tay thành quả đấm, liều chết, nói từng câu từng chữ “Hoàng thượng thân là nam tử thân thể tự nhiên sẽ tốt hơn một chút, nhưng Hoàng hậu nương nương thì không như vậy…”

"Vậy tại sao cứ phải hao tốn thêm nữa, Hoàng Thượng ngài..."

https://thuviensach.vn

"Là muốn cho Hoàng Hậu nương nương nhặt xác sao!"

Vừa dứt lời ngực liền bị một lực lớn đánh tới, Giang Vạn Lí trực tiếp bị đạp ngã dưới đất, còn chưa hồi thần lại truyền đến một tiếng động lớn, Ngô Đồng phẫn nộ đứng lên, long ỷ cũng bị lệch qua một bên. Đôi mắt hắn ửng đỏ gắt gao nhìn chằm chằm Giang Vạn Lí “Ngọc nói thêm một câu thử xem”

"Ngươi cùng trẫm lớn lên không phải là lí do để người coi trời bằng vung!”

"Khụ, khụ khụ..."

Giang Vạn Lí quỳ rạp trên mặt đất che ngực ho khan không ngừng, qua một hồi lâu mới hoãnxuống. Thở hổn hển ngẩng đầu nhìn ánh mắt băng lãnh của Ngô Đồng, cười cười, vẫn không sợ tiếp tục nói: "Nếu hôm nay nô tài đã dám nói như vậy, thì tuyệt đối không nghĩ tới có thể còn sống!" một cước kia thật sự dùng rất nhiều khí lực, chỉ mới nói một câu Giang Vạn Lí lại khôngkhống chế được bắt đầu ho khan.

"Khụ, khụ khụ..."

"Nô tài nói những lời dĩ hạ phạm thượng như vậy, nô tài cùng ngài và Hoàng Hậu nương nươnglớn lên với nhau, nô tài tự nhận cùng những chũ tới khác không giống, cho nên hôm nay nô tài mới có thể nóinhững lời này. Haongf thượng, nô tài van xin người, Vô Ưu cung khép kín cửa, nhưng nếu ngài muốn vào thì ai có thể cản được? Ngài mỗi ngày đều ở bên ngoài nhìn thì được gì chứ?”

"Ngài không đi vào, Hoàng Hậu nương nương làm sao biết đượcngài quan tâm nàng!"

"Ngài biết, thân thể Hoàng Hậu nương nươngvốn dĩ không phải là rất tốt, sau khi sinh nhị hoàng tử sau thân thể lại càng yếu. Mấy năm nay qua,

https://thuviensach.vn

không biết đã thành bộ dạng gì, chẳng lẽ ngài thật sự muốn nhìn Hoàng Hậu nương nương như đèn dầu mỗi ngày một chút một chút đến khi cạn dầu thì tắt sao"

Đôi mắt phiếm hồng liền trở lại bình thường, lý trí cũng trở lại. Gợi lên một nụ cười chua xót, đi đến bên người Giang Vạn Lí khom người kéo hắn từ trên đất dậy.

"Làm sao ngươi biết ta không đi vào?"

"Hoàng Thượng..." Giang Vạn Lí trừng mắt.

Từ nhỏ đã người kế vị, sự kiêu ngạo đã sớm ăn sâu vào trong xương tủy hắn. hắn đứng bên ngoài Vô Ưu cung cúi đầu bồi hồi đã cảm thấy không thể tưởng tượng được. Nhưng mà Hoàng thượng nói hắn đãđi vào? Mấy năm qua, cửa cung chưa mở ra thêm lần nào, cho nên Hoàng thượng là vụng trộm lẻn vào?

Giang Vạn Lí thần sắc biến đổi liên tục, thật sự không dám tin Hoàng Thượng làm ra hành vi lẻn vào như vậy! tiểu trộm hành vi! Ngô Đồng chậm rãi đi đến bên cửa sổ, trong mắt một mảnh vắng lặng, không chút sức sống: “Nàng hận ta thấu xương, cũng yêu ta thấu tâm. Nàng đem tất cả những gì của chúng ta vào dĩ vãng, có thể đốt cũng có thể ném đi.”

"Ngay cả tẩm cung cũng không nguyện ý ở, trực tiếp chyển sang trắc điện."

Lời nói ra dị thường bình tĩnh, nhưng chính là bình tĩnhnhư vậy, lại làm cho người ta cảm thấy chua xót.

"Nàng không muốn gặp ta, nàng vĩnh viễn cũng không muốn gặp ta..."

Vừa nói xong lời này, nhưng mà Ngô Đồng lại cảm thấy mắt cực kì khô ráo, nước hồ đã khô, sao còn có thể gợn sóng chứ? Ngay cả bi thương

https://thuviensach.vn

cũng không có, chỉ cảm thấy một mảnh cô quạnh. Dứng mộtchút nhíu mày, vừa ghét bỏ lại khó chịu: “Hơn nữa bây giờ ta không thể đảm bảo cho Hứa gia, thì còn lấy cái gì đi gặp nàng.”

Nếu không phải là người thân của nàng, thật muốn đem nhị phòng của Hứa gia toàn bộ ngũ mã phanh thây!

Giang Vạn Lí che ngực đi tới bên ngườiNgô Đồng, nghe được hắn nói đến việc này, sắc mặt cũngtrầm xuống, thậm chí có chút âm ngoan "Hoàng Hậu nương nương mấy năm nay không ra cửa cũng khôngmàng đến việc ở hậu cung, một nhóm phi tần đã bắt đầu rục rịch, vài năm này, trên triều chuyện muốn phế hậu ngày càng lớn!"

"Hoàng Thượng bảo trụhậu vị đã là gian nan, nhị phòng kia còn nháo thêm!"

Luôn miệng nói Hứa nhị lão gia đều không nguyện ý xưng, gọi thẳng là vô liêm sỉ, có thể thấy được có bao nhiêu hận!

Thường ngày lén lút tham ô nhận hối lộ chiếm đoạt dân nữ quả thực chính là nhiều đếm không xuể! Lúc trước thời điểm còn Hoàng Hậu nương nương, Hứa gia thế cường, không ai dám trắng trợn không kiêng nể nói ra. Mấy năm nayqua, Hoàng Hậu nương nương thế lực suy giảm hắn còn không biết thu liễm! Hoàng Thượng giúp bao nhiêu lần? Thu thập cục diện rối rắmbao nhiêu lần!

Những thứ đó đều là việc nhỏ, cho nên có thể giấu diếm.

hiện tại rất tốt, thế nhưng còn buôn bán giở thủ đoạn buôn bán muối lậu! Buôn bánmuối lậu là tội lớn, ngay cả Hoàng Thượng cũng không thể làm như không thấy! Buồn cười nhất là, hắn thế nhưng chạy đến chỗ Trương thượng thư đại nhân, khuê nữ của Trương đại nhất là quý phi, liền hô hào đòi phong nàng ta làm hoàng hậu, chuyện này cũng không nhỏ!

https://thuviensach.vn

thật là buồn cười, hay cho thân thúc thúc...

Dựa vào ca ca dựa vào cháu gái, được vinh hoa. hiện tại núi dựa đã ngã liền không chút do dự chạy sang phe đối thủ bên kia! Quả thật là ngu không ai bằng, Hoàng hậu còn sống thì Hoàng thượng sẽkhông phế hậu, Trương đại nhân kia cũng thật hiểm ác! Nếu không làm sao có thể biết rất rõ điều này vẫn lôi kéo vị Nhị hứa lão gia kia xuống tay?

rõ ràng chính là hạ bẫy!

Đồ ngu kiabị lừa mà còn tự đắc!

hiện tại đã làm lớn chuyện lên, Trương gia không có việc gì thoát cái sạch sẽ, nước bẩn tất cả đều hất lên người Hứa nhị lão gia kia!

hiện tại biết sợ, khóc lóc nức nở chạy đi cầu quốc công, vẫn quỳ trước cửa sám hối. Quốc côngcũng là không hiểu, huynh đệ thì thế nào? Nữ nhi ngươi hết thảy đều bị hắn làm hại! Quốc công thế nhưng còn mềm lòng, còn chạy tới cầu Hoàng Thượng, nói ngàn vạn lưu cho hắn một cái mạng.

rõ ràng là chết một trăm lần cũng không đủ!

Cũng may Hoàng Thượng anh minh, việc vừa xảy ra liền truyền chỉ cấm người của Hứa gia tiến cung, cũng không cho bọn họ vào thăm Hoàng hậu nương nương. Nhưng cách này chung quy vẫn không phải kế lâu dài. Hoàng hậu nương nương tuy không ra khỏi cung nhưng mấy năm này người của Hứa gia mộttháng sẽ đến bái kiến một lần. Bây giờ đã sắp đầu tháng, cũng sắp đến thời gian bái kiến.

Ngô Đồng cũng biết việc này không thể kéo dài được nữa, mày kiếm ngưng tụ, nói thẳng: "Ngươi tự mình đi đến Hứa gia một chuyến nói cho quốc công, nếu như ngày mai trước buổi trưa Trẫm còn chưa nghe được tin tức Hứa gia phân rõ quan hệ, như vậy…"

https://thuviensach.vn

"Liền cùng nhau làm."

"Đoạn vĩ cầu sinh vẫn là cả nhà cùng chết, để cho hắn tự chọn!"

một tiếng cuối cùng còn theo sát khí, đối với nhị phòng kia nhẫn nại đã sớm đến cực hạn!

nói đến đây Giang Vạn Lí cũng phấn khởi, ngực cũng không đau, đáp một tiếng dạ, hấp tấp chạy ra khỏi cung.

Ngô Đồng đứng bên cửa sổ một hồi lâu mới xoay người, kinh ngạc nhìn cốc trà trên bàn, giật mình đến đây là bộ trà cụ A Đoàn thích nhất, nàng luôn nở nụ cười xinh đẹp khéo léo bưng nó tiến vào, oán trách nói hắn tại sao không chịu nghỉ ngơi, tại soa không chú ý đến thân thể mình, tất cả như mới hôm qua.

Ánh mắt lại có chút ẩm ướt nhưng cuối cùng vẫn không thể khóc.

"A Đoàn nàng yên tâm, không có Hứa gia, nàng như cũ vẫn là Hoàng hậu của ta, là Hoàng hậu duy nhất."

Nhưng mà không đợi được đến ngày hôm sau, vào đêm hôm đó A Đoàn đã xảy ra chuyện, khi mình chạy đến đã là một mảnh sáng đỏ rực!

"A Đoàn!"

Ngô Đồng lập tức mở to mắt từ trên giường đứng bật dậy, hai mắt kinh hãi không ngừng thở hổn hển. Nô tài gác đem nghe thấy tiếng động vội vàng mang đèn lồng đi vào “Hoàng thượng, ngài làm sao vậy?” Khiếp sợ nhìn thần sắc Ngô Đồng, hoàng thượng là làm sao vậy?

Hơn nửa đêm đột nhiên đứng dậy, thế còn là vẻ mặt bi thương, khủng hoảng cực đỉnh điểm, hai mắt ngốc trệ!

Trước giờ hoàng thượng đâu có bộ dạng yếu đuối như vậy?

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng..." Chưa kịp nói hết lời đã bị cắt đứt. Ngô Đồng vội xốc áo ngủ bằng gấm trên người, sau đó liền không mang giày đi đến gương đồng, xốc chiếc khăn kục che trên mặt gương rồi kề sát mặt mình. không bỏ qua bất kì nơi nào, xác định đây là khuôn mặt lúc trẻ, không phải kiếp trước cũng khôngphải là bộ dạng tiều tụy giống như trong mộng!

Lập tức thả lỏng ngồi xuống ghế.

Rất tốt, chỉ là mộng, chỉ là mộng...

Mình đã sống một cuộc đời khác, bi kịch như vậy không thể nào lặp lại, không thể nào.

Tại sao lại mơ thấy chuyện kiếp trước, từ lúc đoàn viên cùng A Đoàn, đã rất lâu không còn thấy giấc mộng này nữa. Cho là ác mộng thì cũng chỉ là một mảnh trời lửa đỏ rực hoàn toàn không giống như hôm nay, giống như tái hiện câu chuyện xảy ra hôm qua vậy.

Nô tài cẩn thận đi tới bên ngườiNgô Đồng, khom người hỏi "Hoàng thượng?"

không dám hỏi là chuyện gì, chưa bao giờ thấy hoàng thượng như vậy, biết nhiều sẽ chết sớm.

"đi xuống!"

Ngô Đồng hiện tại tâm tình thập phần không tốt, nghĩ tới những việc ở kiếp trước, cả người đều trở nên âm trầm. Nô tài vốn còn muốn nói cái gì, nhưng mà nhìn dến ánh mắt như độc xà của Ngô ĐỒng liền vội vàng gật đầu nhanh chóng lui ra ngoài, quả thự quá dọa người!

Ngô Đồng ngồi bên gương đồng cúi đầu, không biết qua bao lâu đột nhiên đập mạnh lên bàn, toàn bộ cái bàn đều rung rung. Thiên tính vạn tính

https://thuviensach.vn

không nghĩ tới các nàng thế nhưng đánh chú ýlên người Thái Tử! Ỷ vào Thái tử tuổi nhỏ dễ dụ, cho nên dụ Thái tử mang thư cho A Đoàn!

Lúc ấy một cây đuốc liền thiêu sạch sẽ tất cả mọi thứ, A Đoàn các nô tài đều đi theo nàng cùng nhau chết, không có chứng cớ càng không có người làm chứng, mình thì lại tâm như tro tàn, căn bản là chưa bao giờ nghĩ tới muốn đi kiểm chứng cái gì, chỉ muốn có thể chết cùng A Đoàn thì tốt rồi. Cuối cùng vẫn là Giang Vạn Lí mang bộ mặt xám như tro cùng vẻ mặt sợ hãi Hứa Tâm Dao đến thỉnh tội.

không nghĩ tới hết thảy những điều này đều là chủ ý của Hứa Tâm Dao!

Khi đó là lần đầu tiên mình nhìn thẳng vào người tỷ tỷ này của A Đoàn. Trước kia cũng từng gặp qua, nhưng mà cũng chỉ gật đầu mà thôi, chưa bao giờ đem nàng để ở trong lòng. Biết nàng gả cho một học sinh nghèo Thái Nam, nhưng mà một năm sau sinh bệnh qua đời, nàng mang thân mình đang mang thai trở về nhà mẹ đẻ, vẫn ở góa, người ngoài rất hiếm khi gặp nàng, hầu như nàng không hề ra cửa.

Trước giờ đều không đem người này để ở trong lòng, cuối cùng làm hại A Đoàn lại là nàng!

Cho thái tử manglá thư này đi, không chỉ nói Hứa gia hiện tại bấp bênh, còn nói chính mình cùng nàng có đứa con, nàng mang trong bụng chính là con của mình! Còn có đứa nhỏ bức họa, từ bức họa kia nhìn, đứa bé kia cùng chính mình thật sự có vài phần giống nhau!

Nếu không phải mình chắc chắn khẳng định chưa bao giờ chạm qua nàng, cũng sẽ cho rằng đứa nhỏnày là của mình!

Từ trên ghế đứng lên, không muốn lại suy nghĩ về nữ nhân ghê tởm kia, không muốn nghĩ nàng nói cái gì trong lòng ngưỡng mộ mình đã lâu,

https://thuviensach.vn

nghĩ tới cái này đều cảm thấy ghê tởm! Hung hăng nhìn về phía gương đồng, thở hổn hển, ánh mắt hung ác, gân xanh nổi lên,cười tàn nhẫn.

Khi đó A Đoànchết, vì bảo toàn thể diệnnàng, cũng vì thành toàn nguyện vọngnàng. A Đoàn quá thông minh, khẳng định biết, chỉ khi nàng chết, Hứa gia mới có thể hoàn toàn không có việc gì, tham sống sợ chết cũng tốt, ít nhất không còn làchướng ngại vật của người khác. Quốc mẫu đã chết, cũng không ai lại túm lấy Hứa gia không thả.

Cáo lão hồi hương, đó làthể diện cuối cùng A Đoàn và Hứa gia, tất nhiên phải cho.

Cho nên, việc này không làm lớn ra, chỉ là bí mật đem Hứa lão nhị cùng Hứa Tâm Dao xử tử mà thôi. Người khác đều tưởng là Đế - Hậu mâu thuẫn kịch liệt Hoàng Hậu mới có thể làm ra việc thảm thiết như vậy. Ngày xưa A Đoàn giao hảo với nhiều người, cho nên tất cả mâu thuẫn chuyện này đều đổ lên mình, thậm chí Thái tử cũng oán thần mình.

Về phần đời này...

Hứa Tâm Dao.

Lưu ngươi một mạng chính là để cho A Đoàn luyện tập. A Đoàn lòng mềm yếu, ngươi là tỷ tỷ cùng huyết thống với nàng cho nên để nàng luyện tập là thích hợp nhất. Dù sao tâm địa ngươi so với người ngaoì còn đọc ác hơn gấp trăm lần, rất thích hợp để A Đoàn hiểu rõ sự thật.

Chờ xem, rất nhanh, ngươi cũng có thể đi gặp lão cha của ngươi, như ngươi so với hắn sẽ bi thảm hơn gấp trăm lần!

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 93

Editor: Hân Pi Sà

Đầu xuân còn vương lại cái khí se se lạnh, các cô nương đã sớm mặc vào những trang phục mùa xuân, hàng thuê Quảng Đông ôm nhẹ vòng eo, quả thật là một cảnh rất đẹp. Nắng ban mai vừa chiếu, bên trong phòng học rộng rãi từng nhóm học trò vây quanh..

Đề tài bàn luận không thể không là du xuân.

Mùa xuân hàng năm, Thái Nam đều tổ chức hội cho tất cả nam nhi lẫn nữ nhi học cùng nhau tại vùng ngoại thành Tây Sơn. Tây Sơn không phải chỉ đơn giản là một ngọn núi mà đó là cả dãy núi liên tiếp nhau, ở giữa còn có dòng sông dài Hoành Đoạn. Tuy là nam nữ học cùng nhau nhưng mà cũng chỉ có thể nhìn nhau qua dòng sông. Đương nhiên phong cảnh Tây Sơn vào đầu xuân đẹp khổng thể tả, khắp núi phủ đầy hoa đào hoa lê, các tiểu thư ở đây không biết đã đi bao nhiêu lần nhưng vẫn cảm thấy yêuthích.

Thảo luận, mình sẽ ngồi hai bên trái phải của xe ngựa và không biết ai sẽ tới làm hộ vệ.

Học trò cả nam lẫn nữ cộng lại cũng mấy trăm người, là một con số rất lớn, mà tất cả đều là con cái quan lại trong triều hay thậm chí có cả long tử phượng tôn, hộ vệ là điều đương nhiên. Nhưng mà cũng cần một số lượng thủ vệ rất lớn, sau này thì Nhậm viện trưởng suy nghĩ ra một cách rất hay, là tất cả các học trò nam đều phải tập võ, thân thể cường tráng, mỗi người có chút công phu quyền cước.

https://thuviensach.vn

không tính là cao thủ, nhưng tự bảo vệ mình coi như có thừa. Chủ yếu, chính là học trò nữ bên này.

Hôm nay Tây Sơn sớm đã được thanh tràng, bọn thủ vệ chỉ cần canh giữ ở chân núi các giao lộ, chủ yếu là trên đường đi. Sau này suy xét cẩn thận một chút, đây vốn là để cho các học trò có thể bôiù dưỡng tình cảm cũng để thả lỏng tâm tình, nếu như mang theo một đống thị vệ sẽ khiến nhân dân kinh sợ cũng khiến các học trò không thể thoải mái.

Sau đó trực tiếp quyết định, mỗi xe ngựa chở hai vị tiểu thư, bên ngoài là các học trò nam cưỡi ngựa đitheo.

Vị tiểu thư mặc y phục xếp li màu lục, sắc mặt kín đáo nói với hai người khác: “ không biết hai người nào sẽ may mắn được Nhị hoàng tử hộ tống? Ta nghe ca ca nói, nhị hoàng tử lớn lên trông rất đẹp, so với nữ tử chúng ta còn có thể đẹp hơn.”

Ngô Tử Ngọc cũng học tại Thái Nam, thân phận hoàng tử lại có tướng mạo xuất sắc, làm cho danh tiếng hắn ở bên học viện của nữ tử được rất nhiều người biết.

Ở giữa hai viện là một bức tường, nhưng mà muốn ngăn cách giữa học trò nam và nữ không phải chỉ một ức tường là được. Thiếu niên mộ ngả, thiếu nữ hoài xuân, một bức tường làm sao ngăn cản? Cơ hội tốt như vậy có ai mà chịu bỏ qua? Cách nhau một xe ngựa, nhưng khi di chuyển màn xe lay động gian trong ngoài đều có thể thấy rõ.

Từ đây đến Tây Sơn, cũng phải hơn nữa canh giờ.

một cô nương mặt tròn khác cười lạnh, châm chọc nói: “Ngươi nghĩ mình có thể giống Trương Y Sở mấy năm trước trực tiếp bay lên trở thành Lĩnh Nam Thế Tử Phi sao? Đừng có mà nằm mơ Trương Y Sở mặc dù gia thế không nổi bật nhưng cũng là tài nữ nổi danh, dung mạo còn là đệ nhất mỹ nhân.”

https://thuviensach.vn

"Cho ngươi một Thế Tử gia, hắn cũng sẽ không thèm để ý ngươi "

"Ngươi!"

Sắc mặt vị tiểu thư mặc xiêm y xanh kia trầm xuống, muốn vỗ bàn đứng dậy, bên cạnh lại xuất hiệnmột vị mặc xiêm y hồng vội vàng chạy vào đưa tay kéo lại, nhìn thoangs bốn phía, phát hiện ánh mắt mọi người đang nhìn, hơi lúng túng nói: “Tú Vân!” Dùng sức ấn người ngồi trở lại.

"Ở đây nhiều người như như vạy, ngươi không nên cùng LAn Bình cãi nhau ầm ĩ, thật là ngượng chết.”

Tú Vân vừa xấu hổ vừa tức, trái lại Lan Bình, khẽ nhếch cằm bộ dáng không có việc gì cả, càng nhìn càng thấy tức. Tốt xấu gì cũng còn chút lí trí, biết không thể làm lớn chuyện, chỉ lôi kéo nữ tử áo hồng phân xử: “Sơ Noãn ngươi nói xem việc này là lỗi của tao sao? Ta chỉ vô cớ nói thế thôi mà nàng lại làm vậy với ta”

"Nếu không phải ngươi mang tâm tư khác, vậy ngươi nói đến chuyện đó làm gì?" Lan Bình khôngnhường chút nào.

Chỉ là cười lạnh nói: "Chúng ta tốt xấu gì cũng là thân thích, ta khuyên ngươi, đừng có mơ mộng hão huyền"

một người đỏ mặt, một người mặt lạnh, Sơ Noãnđưa tay kéo tai Tú Vân, dùng sức ấn nàng lại gần nóinhỏ: “Lan Bình nói không sai, ngươi không cần nghĩ đến nhưng việc đó. Nhị hoàng tử thân vàng ngọc, ngươi quên còn có An Dương công chúa và Tam tiểu thư Hứa gia sao?”

"An Dương công chúa không cần phải nói. Tam tiểu thư Hứa gia lại là Thái tử phi chính miệng Hoàng thượng thừa nhận. Bây giờ Thái tử điện hạ vẫn chưa trở về, nhị hoàng tử thân là đệ đệ, tự nhiên phải chiếu cố, người đừng nghĩ nữa, chúng ta khổng thể nào.”

https://thuviensach.vn

“Lời Lan Bình không dễ nghe, nhưng là vì tốt cho ngươi, lời thật thì khó nghe, không cần nghĩ nhiều, không có khả năng”

Ba người tuy rằng hạ thấp giọng, nhưng cũng không phải là thì thầm, những người ngồi gần đó vẫn nghe rõ. Sơ Noãn vừa nói xong, các cô nương ngôi bên cạnh liền đỏ mặt ngượng cười, tâm trạng thảo luận cũng không còn.”

Qua hồi lâu không biết là ai đột nhiên nói.

"Tùy là chỉ hôn cho Thái tử và Thái tử phi, nhưng mà Thái tử điện hạ còn chưa trở về, cũng không ai biết khi nào Thái tử sẽ về. Thái tử là thân nam nhi, thành thân chậm một chút vẫn không sao nhưng vị kia thì có thể sao? cô nương già rồi không còn xinh đẹp nữa, khi Thái tử trở về còn muốn lấy nàng nữa sao?”

Lời này rõ ràng là bày tỏ sự sung sướng khi thấy người khác gặp nạn, nhưng cố tình là chẳng có ai phản bác.

Những người đang ngồi ở đây,tuổi vẫn còn chưa đến lúc phải định chung thân. Tuy là Thái tử phi đãsớn dịnh nhưng còn trắc phi đâu? Còn hầu thiếp đâu? Lúc trước nhiều người nghĩ Hứa gia tam tiểu thư này tuổi còn quá nhỏ, trước tiên thành thân nhưng không thể viên phòng. Nhưng nếu nàng viên phòng trước, sinh đucợ trưởng hoàng tôn vậy trắc phi phải như thế nào?

Ai biết được đến giờ Thái tử điện hạ vẫn chưa trở về!

không thiếu oán khí đổ lên người A Đoàn. Mình đợi mãi vẫn không được gả cho người ấy. Còn nàng thìtốt rồi, chính miệng vàng lời ngọc của Hoàng Thượng thừa nhận nàng, cho dù thành gái lỡ thật thì Thái tử vẫn phải cưới.

Cũng chỉ có thể nói một chút lời cay đắng...

https://thuviensach.vn

không biết là ai lại tiếp một câu: "gái lỡ thì gái lỡ, dù sao nhà các nàng cũng đã có một người, nhiều thêm một người cũng chẳng sao”

Hứa Tâm Dao thủ hiếu ba năm, giờ cũng sắp mười tám, nhưng ngay cả một hôn sự cũng còn chưa được định, là gái lỡ thật rồi.

A Đoàn không nói, Hứa Tâm Dao lại càng không dám nghị luận, tất cả mọi người đều cười lên, sung sướng khi nhìn thấy người gặp họa “Cũng không biết Hứa gia tính chuyện của nàng như thế nào, tuy là thân thích nhưng đến cùng cũng không phải con ruột. Hơn nữa cha nàng chết không minh bạch, thì còn ai dám cưới nàng vào cửa chứ?”

"một nữ cô nhi, chỉ có thể dựa vào đại phu nhân sống ưua ngày, nói không chừng khi đó ngay cả đồ cưới cũng không có một món. Cha nàng trước đây tham ô hối lộ, nhà cũng bị xét, tài sản bị tịch thu thìlấy đâu đồ cưới chứ? Đại phu nhân yêu thương nàng, cũng chỉ do nể mặt phu quân, chứ làm sao có thể đối đãi như con gái chứ?”

"Cũng không biết sau này nhà nào sẽ cưới phải người con dâu như vậy."

đang nói hăng say, người bên ngoài đột nhiên kéo tay nàng, nhíu nhíu mày, sau đó theo mắt người kia nhìn ra cửa, thần sắc liền ngưg trọng, chớp chớp mắt không nói nữa. Hứa Tâm Dao một thân bạch y đứng ở cửa, thanh âm vừa rồi cũng không nhỏ, nàng tất nhiên là nghe được.

nói xin lỗi là không thể, chỉ là nói xấu sau lưng bị bắt gặp thì có chút xấu hổ.

Xem náo nhiệt thì không quản chuyện lớn nhỏ, tất cả mọi người đều chăm chú nhìn xem Hứa Tâm Dao sẽ làm gì.

Hứa Tâm Dao yêu thích màu trắng mộc mạc, trong thời gian thủ hiếu thì càng thường xuyên dùng màu này, cho nên quanh năm đều là bạch y.

https://thuviensach.vn

Hôm nay mặc một bộ váy sắc trắng của ánh nguyệt nho nhã, trên búi tóc cũng chỉ có mấy viên châu tầm thường ngoài ra không còn trang sức gì khác. Hơi dừng lại trước cửa, nhìn ánh mắt soi mói của mọi người từ từ chuyển hướng sang mình.

Rất nhanh Hứa Tâm Dao sẽ tròn mười tám, nét ngây thơ trên mặt toàn bộ đều biến mất, dung mạo trưởng thành lại càng xinh đẹp, cho dù không có kim trâm làm nền cũng diễm lệ hơn những người ở đây rất nhiều. Trước tầm mắt của mọi người còn khẽ cười rồi ngồi xuống chỗ của mình,

không có một chút tức giận nào như mọi người mong đợi, cũng không tìm vị tiểu thư kia cãi nhau.

Mọi người cảm thấy thất vọng lại có chút khinh thường, bị người khác nói thành như vậy vẫn còn có thể cười như không có chuyện gì thật là yếu đuối hết mức, tật không thú vị! Mỗi người quay đi tiếp tục việc của mình, không quan tâm gì đến Hứa Tâm Dao nữa. Hứa Tâm Dao không dấu vết thu hết vẻ mặt của mọi người vào tầm mắt, rũ mắt che dấu sự âm ngoan.

Lúc ngẩng đầu lên vẫn duy trì nụ cười nhẹ.

Xoay người, đối với vị tiểu thư ngồi sau bình thường quan hệ cũng không tệ, trên mặt có chút ngượng ngùng, có tình nói để mọi người đều nghe: “Nghe nói hôm nay Vệ tướng quân cũng sẽ cùng đến, khôngbiết ai sẽ có vinh hạnh được Vệ tướng quân hộ tống?”

Vệ Trường Hận tuy đã là tướng quân, nhưng hắn khi còn bé vẫn ở ngoài, hiện nay hồi kinh tuổi tác cũng không tính là lớn, mấy năm nay cũng tới Thái Namhọc. Vệ Trường Hận là ai? Đây chính là ái tương của Hoàng thượng trong mấy năm này. đi nơi nào cũng mang hắn theo, một câu nói của hắn còn hơn 100 câu của người khác!

Tuy rằng năm ấy trở về hắn nói tim mình có cbhút rung động., nhưng đến giờ hắn vẫn chưa thành hôn!

https://thuviensach.vn

Vừa mới bị Sơ Noãn khuyên ngăn bây giờ toàn bộ xúc động lại bắt đầu lần nữa! Tuổi vẫn còn trẻ đã là tướng quân, thánh sủng vài năm không suy, lại không cha không mẹ, gả cho hắn liền trực tiếp quản lí mọi việc trong nhà! Tuy rằng hắn vẫn mang mặt nạ không thể nhìn thấy diện mạo thật, nhưng mà điều đó căn bản không quan trọng.

Cho dù mặt mũi không ưa nhìn nhưng hắn cũng là một người đáng để gã, có nhà nào mà không muốn người con rễ như hắn.

Tiếng thảo luận rôm rả lại bắt đầu.

cô nương vừa rồi nói Hứa Tâm Dao vừa nghe thấy Vệ Trường Hận cũng xúc động, nhưng mà khôngchịu được bộ dáng xấu hổ của Hứa Tâm Dao liền châm chọc: “ Làm sao mà đến phiên ngươi chứ, ngươi nên tự biết mình một chút đi!” Nghiêng đầu liếc một cái “Cũng không xem lại đức hạnh của bản thân!”

Bàn tay bên trong áo nắm chặt, sắc mặt không mảy may đổi có chút dè dặt nói: “Ta đương nhiên biết mình là thân phận gì, nhưng mà ta chỉ muốn nói cho mọi người thôi” Hơi hơi cúi đầu trên mặt tràn đầy chua xót: "Ta như vậy làm sao có thể mơ tưởng đến Vệ tướng quân, đương nhiên là các vị tỉ muội vẫn xứng hơn”

Lời này tuy rằng nghe rất yếu đuối nhưng đều nói trúng tâm tư của mọi người, hơn phân nửa người ở đây đều muốn gả cho Vệ Trường Hận! Cũng không tiếp tục chèn ép Hứa Tâm Dao nữa, chỉ là ngượng ngùng cười đắc ý.

Hứa Tâm Dao nhếch môi cười nhu hòa, trong đầu chợt lóe lên cảnh tượng mà nàng không thể nào quên, trong mắt lần nữa lóe lên tia âm ngoan. Muội muội tốt của ta, có Thái tử còn chưa đủ, còn muốn cả Vệ Trường Hận, nhưng ngươi có ohúc khi để hưởng sao? không biết nếu Hoàng thượng biết ngươi cùng Vệ tướng quân có quan hệ

https://thuviensach.vn

Còn có thể bảo vệ ngươi nữa không ?

Hoàng Hậu nương nương còn có thể chấp nhận ngươi làm con dâu nàng sao?

Tựa như nhìn thấy bộ dáng bị mọi người phỉ báng của A Đoàn, nụ cười ở khóe miệng càng sâu. Dù sao cuộc đời ta cũng đã bị hủy, sống cùng sống chết cùng chết, không gả cùng người cũng không sao. Thân là tỷ muội, tự nhiên muốn cùng nhau, ngươi rất nhanh cũng sẽ đi theo ta…

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 94

Editor: huyetsacthiensu

An Dương đi nhanh ở phía trước, vừa đi còn không quên nghiêng đầu nhìn A Đoàn chậm hơn nửa bước ở phía sau "Đều tại ngươi, chúng ta sẽ đến muộn mất, những tên tiểu nhân kia nhất định sẽ lại nóinhảm, làm sao bây giờ đây ~" rõ ràng là khuôn mặt của một mỹ nhân tiêu chuẩn, ngồi im sẽ là một bức tranh mỹ nhân tuyệt đẹp.

Với điều kiện là, nàng không được mở miệng nói chuyện.

Khóe miệng khẽ nhếch lên, nhìn kiểu gì cũng thấy có một cỗ khí lưu manh vô lại, nhưng lại bị một thân quý khí cứng rắn đè lại, làm cho người ra cảm giác vô cùng kiêu ngạo, không dễ ở chung. Cũng may nàng là công chúa, mặc dù bộ dáng này không phù hợp với ước nguyện trong lòng của Hoàng Hậu nương nương, nhưng ngược lại cũng hợp tình hợp lý.

Hoàng Hậu nương nương đã nhượng bộ, kiêu ngạo thì kiêu ngạo, còn tốt hơn so với yếu đuối.

A Đoàn đang đi chậm hơn ở phía sau bước chân dừn lại, nghiêng đầu như cười như không nhìn vẻ mặt của An Dương không khác nhau là mấy, đôi mắt tinh xảo hơi quở trách, chóp mũi nhăn lại "Ngươi đangđi trả đũa sao? Là ai đến rồi lại phản đối không đi? Là ai la hét không muốn đi ra khỏi nhà quá sớm?"

Chẳng qua mình chỉ nói vài câu làm cho nàng hòa đồng với mọi người, nàng vẫn nhớ kỹ, thỉnh thoảng lại lôi ra đâm chọc mình.

https://thuviensach.vn

thật là thù dai.

An Dương cũng dừng lại, hai tay khoanh trước ngực “không phải là do ta muốn chờ Đại ca của ngươi để cùng nhau đi ra khỏi nhà sao, nếu không ta đến tìm ngươi làm gì? Ta nhìn ngươi đã chán ngấy rồi.” Vô cùng thẳng thắn, không che giấu dã tâm của bản thân với Đại ca của A Đoàn một chút nào, nhân tiện còn châm chọc A Đoàn.

Đuôi mắt xinh đẹp nhướn lên, chỉ còn thiếu ngửa mặt lên trời, nhìn thế nào cũng thấy đáng ghét!

A Đoàn bị chặn lại không thở ra hơi nào được, ngay cả thở dài cũng không được cảm thán “An Dương, Đại ca ta đã nói…”

“Ta biết, hắn đã nói hắn không thể coi trọng ta.” Chưa nói xong đã bị An Dương cắt lời.

Nhìn thẳng vào hai mắt của A Đoàn, quyết tâm không đạt được mục đích thì không bỏ qua “Đại ca ngươi còn chưa thành thân ngày nào thì ngày đó ta cũng sẽ chưa chết tâm, đời này hắn đừng nghĩ sẽthoát khỏi ta!”

“Ngươi yên tâm, ta sẽ không nhờ ngươi giúp ta cái gì, ta cũng sẽ không làm ngươi khó xử, ngươi chỉ cần giả vờ không biết là được.”

nói xong xoay người ưỡn thẳng lưng tiếp tục đi về phía trước, làn váy xoay tròn thành một góc độ xinh đẹp. A Đoàn cố ý không để ý đến sườn mặt An Dương vừa rồi vừa lóe lên sự quật cường cùng chua xót, bước nhanh hai bước đuổi theo đi song song cùng An Dương. Mấy năm nay, Đại ca trốn An Dương đến mức nhà cũng không thể về được.

Lúc trước sau khi thi Hương, quả nhiên Đại ca đã được đề tên trên bảng vàng, Hoàng Thượng khâm điểm Thám Hoa. Hơn nữa không đi theo con đường của người khác là ra ngoài hoặc nhậm một chức vụ nhàn tản ở Hàn Lâm viện vài năm, Hoàng Thượng trực tiếp phân Đại ca vào Hộ bộ,

https://thuviensach.vn

mặc dù chức quan không cao, nhưng người sáng suốt liền biết đó chỉ là lót đường cho sau này thôi.

Nhà cửa vốn vì chuyện của nhị thúc mà vắng vẻ lập tức náo nhiệt lên. Mỗi ngày người đến hỏi thăm chuyện hôn sự của Đại ca nhiều không đếm được, mẫu thân cũng ra sức tìm con dâu vừa ý. Ai biết được lòng Đại ca đang đặt trên đường làm quan, trực tiếp tìm Hoàng Thượng nói là trong nhà vừa có tang, tuy chỉ là nhị thúc nhưng cũng không tốt để bàn chuyện hôn sự.

Hoàng Thượng cũng khen Đại ca có hiếu, vung tay lên đồng ý lời nói của Đại ca, việc hôn nhân ba năm sau lại bàn đến.

Cho nên, đến bây giờ Đại ca cũng chưa thành thân.

Lúc trước cho rằng An Dương chỉ đế ý chút thôi, ai biết sau khi Đại ca thi Hương nàng liền đuổi theo Đại ca không buông. An Dương đuổi theo càng chặt, Đại ca trốn càng xa, rõ ràng đã biến thành chấp niệm…

Tất cả mọi người đều tụ tập ở quảng trường Thái Nam vô cùng lớn, một bên nam một bên nữ, phân chia rõ ràng. Các cô nương bên này chỉnh tề bày mấy chục chiếc xe ngựa, toàn bộ các công tử bên kia đều cưỡi trên những con ngựa đen đẹp đẽ, dẫn đầu là Ngô Tử Ngọc cùng Vệ Trường Hận. Cách hơi xa nên không nhìn rõ, chỉ cõ thể nhìn rõ mặt nạ màu bạc của Vệ Trường Hận phát quang dưới ánh nắng mặt trời.

Mặt nạ lạnh lẽo, dáng người cao ngất, không biết làm say bao nhiêu con người.

Hứa Tâm Dao đứng trong đám người, quan sát bốn phía, phát hiện rất nhiều co nương tự cho là vụng trộm không ai biết đánh giá mấy người dẫn đầu kia, có người nhìn không rõ còn kiễng chân lên, tiếng bàn luận xôn xao xung quanh không ngừng truyền vào lỗ tai.

https://thuviensach.vn

“Vì sao ta cảm thấy hắn đeo mặt nạ lên càng đẹp chứ, khuôn mặt thật có nhìn thấy hay không cũng không sao cả…”

“Đúng vậy, ta cũng không biết hình dung như thế nào, dù sao chỉ cảm thấy đặc biệt thích hợp.”

“Tim đập thật nhanh, muốn nhìn thấy nụ cười của hắn dưới lớp mặt nạ!”

“…”

An Dương công chúa với Hứa gia Tam tiểu thư chậm chạp mãi không đến, mọi người đã chờ hơn mộtkhắc. Các công tử bên kia không biết thế nào nhưng các tiểu thư bên này mặc dù có chút không kiên nhẫn, nhưng đa số mọi người đều đang tràn đầy hứng khởi chú ý phía đối diện. Hứa Tâm Dao cúi đầu cười cười, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía nắng ấm đã tăng lên, có chút chói mắt, lười biếng chiếu lên trên người. Ngẩng đầu nhìn một lúc lâu, ánh mắt đã bị mặt trời chiếu không mở ra được, đôi mắt bị phủ một tầng hơi nước.

“A…”

Trong đám người đột nhiên truyền đến một tiếng hô, mọi người vội vàng nhìn lại, sắc mặt kinh ngạc còn chưa kịp thu lại đã hiện lên chán ghét, Hứa Tâm Dao lại làm loạn cái gì vậy! Hóa ra là Hứa Tâm Dao đột nhiên sắc mặt tái nhợt đổ người vào cô nương đứng bên cạnh. cô nương kia cũng tốt, vội vàng đưa tay ra đỡ lấy người.

“Ngươi làm sao vậy, có muốn ta gọi nữ y đến khám cho ngươi không?”

Hứa Tâm Dao cũng không bị bất tỉnh chỉ là đột nhiên không có sức lực đổ về bên cạnh, nghe được câu hỏi của cô nương kia, tái mặt cau mày bám vào tay của cô nương kia miễn cưỡng đứng dậy, mặt mày yếu đuối,

https://thuviensach.vn

dựa vào người cô nương kia một lúc lâu mới nhỏ giọng nói "đã làm cho các tỷ muội lo lắng, từ nhỏ sức khỏe ta đã không tốt, đứng lâu dễ bị mệt, không có gì đáng lo…"

"Ngươi thật sự không có việc gì chứ?"

Mặc dù nhìn Hứa Tâm Dao không vừa mắt, nhưng nàng cũng không phải là người gây ra tội ác tày trời gì, học chung trường vẫn muốn hỏi thăm nàng ta một chút.

Dịu dàng cười, nhẹ nhàng lắc đầu "thật sự không sao, chỉ là đứng hơi lâu, nghỉ ngơi một chút là được…"

Nghỉ ngơi một chút? Tất cả mọi người đều đang đứng trên quản trường lấy đâu ra chỗ nghỉ ngơi, ở bên trong xe ngựa sao! Rất nhiều người đều nghĩ đến chỗ này, sau đó sắc mặt chợt ngưng lại, lập tức mất tự nhiên. Trong trường học cho nữ người có thân phận cao nhất là An Dương công chúa, nàng con chưa đến, ai dám lên xe ngựa ngồi chứ?"

Mặc dù không có quy định rõ ràng, nhưng là luật bất thành văn rồi.

không ai có gan vượt mặt An Dương công chúa lên xe ngựa trước.

Bầu không khí vừa rồi còn có chút náo nhiệt lập tức lạnh nhạt xuống, hơi kiềm chế, chỉ nhíu mày, hơi nôn nóng, muốn mở miệng mắng người. An Dương công chúa với Hứa gia Tam tiểu thư có ý gì đây? Phải để nhiều người chờ như vậy hai người bọn họ mới xem như là hơn người sao? không thể đến đúng giờ được sao!

Lúc mọi người đang nôn nóng, có người nhỏ giọng nói.

"Đến rồi!"

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đều nhìn về phía phát ra tiếng nói, hai người ngược sáng mà bước đến nên không nhìn rõ mặt mày, chỉ nhìn được là hai người đều mặc quần áo màu đỏ tươi sáng. Sau khi hai người đó khôngnhanh không chậm đến gần mọi người mới nhìn rõ, quả nhiên là An Dương công chúa cùng với Hứa gia Tam tiểu thư. Hai người lớn lên cùng nhau quan hệ vô cùng tốt, thường xuyên mặc váy áo giống nhau, cũng không ai thấy kinh ngạc.

một bộ váy áo đỏ như lửa mặc vào trên người An Dương công chúa, thêm với thái độ mắt nhìn thẳng cằm khẽ nhếch, thật đúng là vô cùng phô trương. Hứa Tam tiểu thư thì ngược lại, cũng là một bộ váy áo đỏ rực như lửa, cũng là khuôn mặt xinh đẹp, chẳng qua nàng ấy trời xinh là khuôn mặt tươi cười khóe miệng khẽ nhếch, màu đỏ quần áo đã giảm đi ba phần.

một người váy áo đỏ rực như lửa, một người váy áo màu đỏ lại giống ánh nắng chiều đầy trời, nhưng lại không làm người ta lóa mắt, mà chỉ biết mê mẩn.

Trong lòng lại không muốn thừa nhận cũng không được, hai người này, không chỉ thân phận xuất chúng, dung mạo cũng là nhất. Trong lúc nhất thời sắc mặt mọi người đều có chút quái dị, bắt đầu thu hồi oán hận, bây giờ lại phát hiện hình như bản thân vốn không có tư cách so sánh với người ta, nhìn như thế nào cũng thấy quái dị.

An Dương cùng A Đoàn đồng thời đi đến, sau đó lập tức đi đến chiếc xe ngựa đầu tiên. Động tác lên xe của A Đoàn dừng lại một chút, quay đầu nhìn thẳng về Hứa Tâm Dao sắc mặt tái nhợt đang đứng trong đám người, đúng lúc Hứa Tâm Dao cũng đang nhìn nàng, thấy nàng nhìn nàng ta, khóe miệng nhếch lên. A Đoàn không thay đổi sắc mặt, nhìn một lúc rồi xoay người chui vào xe ngựa.

Thời gian đã bị chậm hơi lâu, hai người này vừa lên xe ngựa, các cô nương khác cũng mỗi người lên một chiếc xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Vừa chui vào xe ngựa đã nhìn thấy An Dương đang phấn khởi nhìn mình, thú vị trong mắt phượng cũng muốn tràn ra ngoài, bận rộn lôi kéo A Đoàn ngồi xuống bên cạnh, nhanh chóng nói "Nhị tỷ ngươi lại gây ra chuyện tốt gì rồi? Ta thật sự rất phục nàng ta, trong một khoảng thời gian ngắn, có thể làm cho oán niệm của mọi người đối với chúng ta tăng lên thêm mấy phần."

Hai người cũng không ngốc, chẳng lẽ không nhìn ra oán khí của mọi người sao?

A Đoàn không trả lơi, nghiêng đầu lấy gối đệm sau lưng ôm vào người, miễn cưỡng cọ cọ, một lúc sau mới bất đắc dĩ nói "Ta vẫn ở cùng một chỗ với ngươi, làm sao mà ta biết được chứ?" Giữa hai hàng lông mày hơi buồn bực, trải qua mấy năm nay, thật sự là quá đủ rồi, chuyện lớn chuyện nhỏ không ngừng xảy ra.

Cúi đầu nhìn chằm chằm gối mềm bằng tơ vàng trong tay, không để An Dương nhìn thấy chút đen tối trong mắt.

một lần lại một lần gây chuyện, một lần lại một quá đáng, sắp chạm đến ranh giới rồi…

Thái độ của A Đoàn làm An Dương tức mà không biết nói gì, đưa ngón trỏ dí dí vào thái dương của A Đoàn, đương nhiên không dùng sức. Nhưng A Đoàn cứ như không có xương, theo động tác của An Dương ngã xuống, gối đầu ôm trong tay cũng để xuống dưới, cọ cọ, nhắm mắt dưỡng thần.

"Ngươi là cái người không có tiền đồ! Chẳng qua chỉ là một đứa trẻ mồ côi, ngươi còn thường xuyên phải chịu đựng nàng ta sao?"

"Theo ý ta, nếu ngươi không muốn dính đến mạng người, tùy ý kiếm một lý do gì đó đuổi nàng ta đithật xa không phải là được sao?"

https://thuviensach.vn

“Ngươi nhất định cứ muốn để nàng ta trước mặt, có phải là làm cho nàng ta càng chán ghét ngươi không?!”

“Ta chịu đựng nàng ta lúc nào chứ?” A Đoàn bất đắc dĩ mở mắt, ôm gối mềm trong tay vào ngực. “Lần nào nàng ta gây chuyện với ta mà ta không đáp trả chứ? Ta bỏ qua cho nàng ta lúc nào?”

“Nhưng mà tiện nhân kia rõ ràng lúc thắng lúc bại! Ta có lòng tốt nhắc nhở ngươi, đó là một con rắn độc! Làm gì có chuyện ngày ngày phải đề phòng trộm cướp chứ? Tên trộm đó còn là người trong nhà!”

Tức giận nhưng không muốn tranh cãi trừng A Đoàn, A Đoàn bĩu môi không nhìn An Dương “Đều chỉ là chút chuyện nhỏ, đáp trả lại nàng ta là được rồi. Nàng cũng không thể lấy mạng của ta, ta cũng sẽkhông chủ động lấy mạng nàng ta.” Nghiêng đầu nhìn An Dương còn đang tức giận, nói rất nghiêm túc “Ngươi cũng biết, ta sẽ không chủ động hại người.”

An Dương bị tức giận không thở được, sao lại có một cô nương ngốc như vậy chứ! Ngón trỏ run rẩy chỉ vào A Đoàn nửa ngày không nói được câu nào, khuôn mặt cũng đỏ lên. Ngược lại A Đoàn lại hơi ngượng ngùng, tới gần An Dương, kéo cánh tay của nàng “Ngươi yên tâm, ta cũng không phải quả hồng mềm mặc cho người ta nắn bóp.”

Ánh mắt đảo một cái, âm thanh đã lạnh xuống.

“Mọi chuyện chừa lại một con đường không có nghĩa là ta dễ bị bắt nạt. Nếu có một ngày nàng ta uy hiếp đến tính mạng của ta hoặc người nhà ta, ta sẽ không nhẹ tay, không cần lo lắng.”

một ngụm khí của An Dương còn chưa nhả ra đã bị A Đoàn đẩy xuống, trừng A Đoàn nửa ngày, quay đầy đi, cánh mũi động đậy, nặng nề hừ một tiếng, cũng không rút tay từ trong ngực A Đoàn ra. A Đoàn cười cười, đang muốn nói cái gì đó, đột nhiên nghe được âm thanh thùng thùng.

https://thuviensach.vn

Hình như có người đang gõ thùng xe?

Hai người liếc nhìn nhau, An Dương trực tiếp giơ tay kéo bức màn bên kia lên, sau đó liền nhìn thấy Ngô Tử Ngọc cười con tuấn mã cao lớn. Ngô Tử Ngọc nhìn thấy hai người đều đang nhìn mình, đưa tay chỉnh chỉnh lại tay áo không bị làm sao, sau đó nhướn mày cười một cái "Hôm nay sẽ do tiểu sinh hộ tống hai vị tỷ tỷ, không biết hai vị tỷ tỷ có vừa lòng không?"

Tên này sáng sớm đã bị ai nhập thân rồi sao? Mắt chớp cũng sắp rút gân rồi.

A Đoàn …

Lông mi An Dương khẽ chớp, buông lỏng tay A Đoàn ra, duỗi tay kéo toàn bộ màn xe lên. Khuỷu tay chống cằm chống lên cửa xe, nghiêng nửa mặt, cười càng yêu nghiệt càng quyến rũ hơn so với Ngô Tử Ngọc.

"Ơ ~"

"Đây không phải là tiểu Ngọc nhi mà

"

một tiếng tiểu Ngọc nhi này, kêu lên một cái là bách chuyển thiên hồi (trăm lần nghĩ ngợi), âm cuối còn triền miên ngoằn nghoèo mười tám khúc quanh. A Đoàn không khống chế được run run một cái, yên lặng di chuyển thân người, cách xa An Dương ra một chút. A Đoàn còn như thế, người trực triếp trúng tên là Ngô Tử Ngọc càng không cần phải nói.

Khí chất công tử sớm đã không duy trì nổi, thậm chí khóe miệng cũng không khống chế được mà co rút. An Dương cười càng vui vẻm hơn, đuôi mắt nhếch lên, đuôi lông mày hơi nhướn, nghiêng đầu lười biếng nhìn đầu ngón tay chính mình "Ngươi không phải thấy ta là trốn sao? Sao hôm nay lại tự mình đến đây? nói đi, nhất định là không có ý tốt!"

https://thuviensach.vn

Nếu không phải là Đại ca ra lệnh, ngươi cho rằng ta sẽ muốn đến bên người con cọp cái mẹ như ngươi sao?!

Những lời này đương nhiên Ngô Tử Ngọc không nói ra. Hít thở sâu vài lần, miễn cưỡng đè ý muốn đánh nhau cùng con cọp mẹ này lại, ngoài cười nhưng trong không cười nói "Tốt xấu gì hai chúng ta cũng là người một nhà, ở bên ngoài dù thế nào cũng phải bảo vệ mặt mũi, ta không canh chừng ngươi, chẳng lẽ lại làm cho ngươi mất mặt trước mặt người khác?"

"Miễn cho người ngoài biết dáng vẻ thiên kim của An Dương công chúa trong truyền thuyết thật ra là một người chua ngoa đanh đá ~"

Cuối cùng cũng không nhịn được, mở miệng giễu cợt.

Động tác thảnh thơi nghịch móng tay của An Dương ngưng lại, qua một hồi lâu mới chậm rãi nghiêng đầu, mặt không chút thay đổi đánh giá Ngô Tử Ngọc từ trên xuống dưới. Trong hai trong mắt bình tĩnh tràn đầy ác ý, nhưng gương mặt nàng lại lạnh lùng, nhìn kiểu gì cũng thấy quái dị! Ngô Tử Ngọc khôngtự giác được ngồi thẳng người dậ, hầu kết động đậy, nắm chặt dây cương trong tay.

"A ~"

Bộ dáng thảo mộc giai binh1 này ngược lại lại lấy lòng An Dương, nhìn ánh mắt Ngô Tử Ngọc nói từng chữ rõ ràng.

Phù Kiên thời tiền Trần dẫn binh tấn công Đông Tấn, tiến đến lưu vực sông Phì Hà, leo lên thành Thọ Xuân nhìn ra xa, thấy quân Tấn đội hình chỉnh tề, lại nhìn ra núi Bát Công xa xa, thấy cỏ cây trên núi mà tưởng toàn là quân Tấn, cảm thấy sợ hãi. Sau này dùng thành ngữ này chỉ lúc hoang mang, trông gà hoá cuốc, thần hồn nát thần tính.

"Đồ, nhát, gan."

https://thuviensach.vn

Hai mắt Ngô Tử Ngọc lập tức trợn lên tròn xoe, An Dương cười càng xấu xa "Cãi nhau ngươi khôngthắng, đánh nhau ngươi cũng không đánh lại ta, ngươi không phải đồ nhát gan thì là cái gì? Ha, còn nóibảo vệ ta, ngay cả mẫu hậu nghe được lời này cũng sẽ cười đến rụng răng! Lần trước là ai bị ta dùng roi đánh cho khóc nhè?"

Cho nên ai đến gần con cọp mẹ này sẽ không có gì hay ho mà, không trách Hứa đại ca muốn trốn tránh ngươi!

Sắc mặt Ngô Tử Ngọc đỏ bừng, hít thở sâu mấy lần mới nhịn được cơn tức này xuống, ta không xử lý được ngươi, tất nhiên sẽ có người xử lý được ngươi, ta sẽ chờ đến lúc ngươi khóc nhè! Vừa nghĩ như thế đã thấy thoải mái hơn nhiều, nhìn An Dương lạnh lùng cười một cái, sau đó cầm một thứ đồ từ trênlưng ngựa nhẹ nhàng ném vào trong ngực A Đoàn vẫn ngồi xem trò vui.

Ghé sát vào cửa xe ngựa cười với A Đoàn "Đây là đệ đặc biệt mua điểm tâm cho Đại tẩu, Đại tẩu ăn từ từ."

"Này, tiểu tử thối, của ta đâu!"

An Dương vung tay lên muốn chụp lấy đầu Ngô Tử Ngọc, động tác của Ngô Tử Ngọc nhanh hơn mấy phần, nhanh thoát ra, làm một mặt quỷ với An Dương liền điều khiển ngựa rời xa thùng xe ngựa ra vài bước đến vị trí hộ vệ. Ở trên lưng tuấn mã, cố gắng trưng ra một khuôn mặt tuấn tú, cằm khẽ giương lên, quý khí lại chính trực.

"Cũng thật là giỏi giả vờ, trở mặt còn nhanh hơn ta…"

An Dương nói thầm vài câu mới xoay người, nghiêng đầu nhìn A Đoàn đang nhìn chằm chằm gói điểm tâm trong tay xuất thần. Tò mò thò mặt nhìn vào, a, bánh nhân táo không tệ lắm "Làm sao vậy?" A Đoàn a một tiếng ngẩng đầu lên, chớp chớp mắt mới cười nói "không có gì, chỉ là cảm

https://thuviensach.vn

thấy nhị hoàng tử thật có lòng, biết ta muốn ăn bánh nhân táo của quán này.”

Tay trái nhẹ nhàng nắm lấy vạt váy của mình cọ nhẹ, vải dệt mềm mại xẹt qua đầu ngón tay, nhẹnhàng, hơi ngứa, tim cũng tê dại theo. Xong rồi, không khống chế được muốn cười làm sao bây giờ? Khuôn mặt nhỏ nhắn banh ra, cắn môi dưới, tuyệt đối không thể để An Dương phát hiện ra đầu mối.

Cũng may lúc này An Dương không để ý đến A Đoàn, chỉ cầm một miếng bánh nhỏ bỏ vào miệng, lập tức nhíu mày “Ta luôn không thích thứ đồ có vị chua ngọt này, cũng chỉ có ngươi thích ăn.” Vỗ vỗ tay, cầm ấm trà nhỏ trên bàn trong xe lên rót trà ra súc miệng.

Quá ngọt, quá ngấy, cũng chỉ có A Đoàn thích ăn cái này.

Từ đây đến Tây Sơn, tuy rằng phải ra ngoài thành nhưng cũng đều là đường bằng. An Dương uống hết nước, nhìn xung quanh sau đó giành lấy gối mềm A Đoàn vẫn ôm nằm xuống “Ta ngủ một lúc, lúc nào đến nơi ngươi nhớ gọi ta.” Nhắm mắt vào nói ra câu này. Nếu là bình thường, A Đoàn còn muốn mắng An Dương vài câu, lúc này lại im miệng.

Bánh xe nhẹ lăn, bên trong xe ngựa hơi hơi chấn động cũng đã đi về phía trước. Chờ An Dương ngủ say, A Đoàn cẩn thẩn di chuyển, cho đến lúc ngồi sát vào bên thùng xe. Lại nhìn vào bánh nhân táo trong tay cười ngọt ngào, sau đó vén một góc màn xe lên, từng chút từng chít mở rộng ra.

Đập vào mắt đầu tiên là vó ngựa màu đen mạnh mẽ cùng giày đen thêu hoa văn vàng phức tạp. A Đoàn nhắm mắt cũng có thể miêu tả những hoa văn kia, bản thân từng mũi kim từng đường chỉ thêu lên, sao có thể không biết? Lên trên nữa là bắp đùi thon dài, eo nhỏ gầy gò, cái cằm đường nét rõ ràng, mặt nafk màu bạc…

https://thuviensach.vn

nhẹ nhàng buông rèm xuống, cầm lấy một miếng bánh cắn một góc, mím môi cười.

thật ngọt.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 95

Editor: huyetsacthiensu

Trong buồng xe thật sự là vô cùng buồn chán tẻ nhạt, An Dương đã ngủ say, lại không có người nóichuyện với mình. Ngô Tử Ngọc cũng quen thuộc với mình nhưng đáng tiếc ở giữa lại có một An Dương đang ngủ… Con ngươi đảo một vòng liền nhìn về phía cửa sổ, xe ngựa chạy rung động ngẫu nhiên làm rèm cửa thỉnh thoảng bị vén lên một góc, có thể nhìn thấy ngòn tay thon dài cũng cánh tay gầy gò kéo dây cương…

Nhìn nhìn A Đoàn một chút, xác định nàng không tỉnh lại, A Đoàn nhẹ nhàng kéo rèm lên, nhìn về phía Vệ Trường Hận đang ưỡn thẳng lưng cưỡi ngựa. Ánh mắt xấu hổ cùng chờ mong còn chưa kịp thu về, miệng đã nhếch lên, mày nhíu lại, đôi mắt to tròn không tao nhã liếc một cái. Người nãy còn giả vờ giỏi hơn cả Ngô Tử Ngọc!

Mặc dù mình đã nhẹ nhàng kéo rèm ra không làm ồn đến An Dương, mặc dù đã ra khỏi cổng thành, dưới âm thanh di chuyển của bánh xe ngựa thì âm thanh vén rèm không đáng kể, nhưng người này vẫn căng quai hàm ra mắt nhìn về phía trước là sao? Động tĩnh “lớn” như vậy chắc huynh ấy thật sự khôngbiết mình đang nhìn hắn đâu đúng không?

Vậy mà trước kia mình vừa bước vào phòng huynh ấy một bước huynh ấy sẽ lập tức nhìn về phía mình!

Huynh không nhìn ta, ta cũng không thèm nhìn huynh, ai lạ gì huynh đâu chứ? A Đoàn quay đầu đi, tự mình nhìn cảnh vật trên đường đi. Thân người Vệ Trường Hận ngồi thẳng mắt nhìn về phía trước, liếc mắt nhìn về

https://thuviensach.vn

phía A Đoàn đang hơi hơi phồng mặt hầm hừ, khuôn mặt như bạch ngọc nhỏ nhắn chưa đánh phấn, ánh nắng xuyên qua khe hở giữa các tán lá cây trong rừng nhẹ nhàng chiếu lên mặt nàng, ấm áp, nhịn không được muốn vươn tay ra bóp lấy.

Cảm giác khi ra khỏi thành không giống lúc ở trong thành, A Đoàn ghé vào trên cửa xe, nhìn cây cối mới đâm chồi xanh mướt, thỉnh thoảng vài con chim bay qua lại hót vang, ven đường mọc đầy những cây hoa dại trắng không biết tên… Nhắm mắt lại ngửi thật sau, không khí trong sạch mát mẻ làm cho người ta thấy thoải mái. Bất tri bất giác mỉm cười, mùa xuân là như vậy, làm cho tâm tình của người ta tự dưng tốt đẹp lên.

Cười nhìn về Vệ Trường Hận chỉ cách vài bước chân, sau đó ánh mắt dừng lại, hận không thể đi lên cắn cho hắn một cái!

Mắt nhìn thẳng mắt nhìn thẳng mắt nhìn thẳng!

không biết ai là người lúc nào cũng làm mấy trò không đứng đắn, lúc nào cũng muốn làm mấy chuyện xấu hổ! Bây giờ lại giả vờ chính nhân quân tử, thật là muốn đi lên giật cái mặt nạ kia ra vứt xuống đất đạp lên mấy cái!

Đuôi lông mày dưới mặt nạ động đậy, trong mắt càng lóe lên một tia cười sung sướng. Nghiêng nghiêng đầu, hình như muốn xoay sang chỗ A Đoàn? A Đoàn lập tức ngồi thẳng người dậy, vẫn nhìn chằm chằm Vệ Trường Hận không đổi. Kết quả người kia nhìn về phía ven đường, chỉ để lại cho A Đoàn một cái gáy, nhìn một lúc lại ngồi ngay ngắn lại, tiếp tục nhìn về phía trước.

Từ đầu đến cuối không cho mình một ánh mắt nào!

Khóe mắt A Đoàn co rút, ngón tay trắng noãn bắt được vào thành cửa xe, mắt hạnh tinh xảo lóe lên một tia sáng.

https://thuviensach.vn

Đều do huynh ép ta!

Mi tâm Ngô Đồng thoáng nhướn, hơi nghi ngờ nhìn về phía màn xe đã buông xuống. không nên như vậy, lúc nào thì nha đầu kia có thể buông tha dễ dàng như vậy chứ? Chẳng lẽ mình đùa hơi quá rồi? không đợi Ngô Đồng nghĩ rõ ràng rèm xe đã có động tĩnh lập tức xoay người, tiếp tục nhìn con đường phía trước. Chờ một lúc lâu cũng không phát hiện thấy tầm mắt của A Đoàn, nghi ngờ càng nhiều, không dấu vết nhìn về phía thùng xe, sau đó…

Trừng mắt, chút nữa là không nhịn được phải nhào qua!

A Đoàn miễn cưỡng dựa vào thùng xe, trong tay cầm bánh nhân táo Ngô Đồng sai Ngô Tử Ngọc mang đến. Cánh tay nhẹ nâng lên, lộ ra một đoạn cổ tay trắng nõn, hơi hơi nghiêng đầu, vẫn giơ bánh lên. Nhìn một hồi lâu, động tác trong tay không đổi, nghiêng đầu nhìn Ngô Đồng ánh mắt vẫn luôn nhìn thẳng về phía trước.

Ánh mắt hơi chuyển liền nhìn thấy bàn tay đang nắm dây cương của hắn nổi đầy gân xanh… Ánh mắt hơi động, đôi môi khẽ nhếch, đầu lưỡi phấn nộn đưa ra, chầm chậm liếm theo hình dáng đôi môi…

Yết hầu Ngô Đồng nặng nề nuốt xuống, quỷ nha đầu này, bình thường muốn thân thiết một lần cũng dây dưa thật lâu, bây giờ thì gan thật lớn! Trong lòng đang mưu tính xem tối nay nên xử lý nàng như thế nào, ánh mắt lại không rời khoang xe của A Đoàn một khắc nào. Đầu ngón tay trắng muốt chậm rãi đưa miếng bánh nhân táo lên miệng…

Miệng khô lưỡi khô, rất muốn biến thành miếng bánh kia.

A Đoàn chậm rì rì đưa miếng bánh lên miệng nhưng không ăn, nhìu mày cười càng rực rỡ. Sau khi cảm nhận được tầm mắt như lửa nóng bên cạnh mới có động tác, nhưng cũng không phải ăn mà cái lưỡi thơm tho lại đưa ra, run rẩy liếm lên…

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng nhìn đầu lưỡi phấn nộn kia, muốn ngay lập tức nhào lên thưởng thức! Sau đó A Đoàn đột ngột dừng tất cả động tác lại, cười khiêu khích với Ngô Đồng một cái, vô cùng lưu loát hạ rèm xe xuống!

Ngô Đồng …

Tây Sơn đẹp nhất là hoa đào mọc khắp núi. A Đoàn lôi kéo An Dương còn đang buồn ngủ xuống xe, lập tức bị cả vùng hoa đào làm cho choáng váng, giống như tiến vào một thế giới chỉ toàn hoa đào. Trong mắt nhìn hoa đào, trong mũi ngửi hương hoa đào, dưới chân dẫm cánh hoa đào rơi…

“Hàng năm đều đến, nhưng vẫn cảm thấy thật đẹp!” A Đoàn không khỏi ca tụng với An Dương bên cạnh.

Gió đầu xuân còn hơi lạnh, An Dương đang từ trong thùng xe ấm áp xuống dưới bị gió thổi vào người làm đầu óc đang mơ hồ cũng tỉnh táo lại. Lúc này nghe được lời của A Đoàn cũng gật đầu “thật sự là rất đẹp.” Sau đó xoay người cười với A Đoàn “Đây là Rượu hoa đào của ngươi đó, còn không nhanh chóng đi hái đi?”

Ai mà không biết Hứa gia Tam tiểu thư nhìn hoa đẹp không phải thưởng thức mà chỉ là nghĩ xem nên làm thế nào để ủ rượu chứ?

A Đoàn bĩu bĩu môi, giọng nói có chút đáng tiếc “Nếu là của nhà tam ta đã sớm hái xuống rồi, lãng phí bao nhiêu cánh hoa bị rơi xuống đất.” Nhưng đây cũng không phải hoa đào nhà mình, Tây Sơn là mộtđịa điểm rất đẹp để ngắm cảnh đầu xuân; nam nữ già trẻ trong kinh thành, từ đại quan đến dân chúng đều sẽ đến đây du ngoạn.

Chỉ nhìn cánh hoa rụng đầy đất mà đau lòng, thật đáng tiếc, thật đáng tiếc.

Trong khi hai người nói chuyện xe ngựa của các cô nương khác cũng đến nơi, nhìn thấy cảnh đẹp như này cũng đều sợ hãi cảm thán, cũng không

https://thuviensach.vn

vội vã tiến vào mà dừng chân xem xét. Đợi tất cả các côngương đều xuống khỏi xe, các nha hoàn cũng nối tiếp ào ào xuống xe.

không phải nha hoàn của mỗi người, mà là Thái Nam tìm đến cùng nhau.

Đình nghỉ mát ở Tây Sơn không thiếu nhưng cũng không thế chứa được nhiều người như vậy. Hơn nữa, văn nhân nhiều nhưng tao nhã, ngồi xuống đất ngắm trăm hoa chẳng phải càng đẹp sao? Tất nhiên nhóm quý nữ không thể thật sự ngồi xuống đất được. Hơn mười nha hoàn, mỗi người một tay khiêng một tấm vải nỉ hình vuông rất nặng, đi đến bờ sông tìm chỗ trải ra, tấm vải rất lớn, nhìn qua thì mộtvòng có thể ngồi khoảng bảy tám người.

Sau khi trải xong tấm vải trong tay bọn nha hoàn lại chỉnh tề đi về hướng xe ngựa. Lại đi xuống lần nữa trong tay đã khiêng một cái bàn nhỏ. Lần nữa đi đến bờ sông, đặt bàn chỉnh tề ở giữa miếng vải. Sau đó lại trở về trong xe ngựa, lúc đi ra lại bưng theo điểm tâm ngon miệng với rượu ngon.

Đây chính là “Ngồi xuống đất”.

Phía nam tử bên kia cũng như thế.

Từ lúc ban đầu lên núi nam nữ đã phân ra, bây giờ nhìn nhau cách dòng sông, cũng coi như là phù hợp rồi. Mùa đông vừa qua, băng trên mặt sông vừa tan, dòng nước không siết, nước cũng không sâu, khoảng chừng chỉ trên đầu gối một chút. Trong suốt thấy đáy, dưới đáy mấy viên đá nhẵn bóng lóe sáng.

A Đoàn không để ý mọi thứ xung quanh, chỉ nhìn chằm chằm hoa roi tiếc rẻ. An Dương chờ một lúc cũng không nhịn được, trực tiếp bước lên túm tay cánh tay A Đoàn “ĐƯợc rồi, được rồi, người khôngbiết còn tưởng ngươi tiếc vì hoa rơi xuống đất! Đứng lâu mỏi chân, tìm chỗ ngồi xuống, ngươi muốn nhìn ta cũng không quan tâm!”

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa nhìn về phía chỗ bọn nha hoàn vừa dọn xong. Ở bờ sông cũng không có chỗ tốt mà chọn, mắt phượng chuyển động rồi chợt sáng ngời, đúng lúc có chỗ dưới gốc hoa đào, trên cây kia nở đầy hoa đào, gió nhẹ thổi qua, một vài cánh hoa bay xuống, là một chỗ ngồi tốt! Trực tiếp lôi A Đoàn đi đến bên kia.

A Đoàn theo An Dương đến phía trước, ánh mắt nhìn về phía đối diện, trong đám người rộn ràng nhốn nháo, liếc mắt là thấy được Ngô Đồng đứng phía đối diện đang khoanh tay đứng nhìn, hắn đeo mặt nạ làm cho người khác không thấy rõ ánh mắt của hắn, nhưng mà A Đoàn khẳng định, hắn nhất định đangnhìn mình. Mím môi, nghĩ đến chuyện vừa rồi…

trên mặt cười nhiễm một mảng đỏ ửng.

Đều tại hắn ép mình, ai bảo hắn không thèm liếc nhìn mình một cái! Nổi giận trong lòng cũng khôngchịu nhận thua, mắt trừng Ngô Đồng phía đối diện, sau đó nghiêng đầu nói chuyện với An Dương, vành tai xinh đẹp lại bán đứng vẻ cố gắng bình tĩnh của nàng.

Bây giờ đã biết thẹn rồi sao? đã chậm.

Ngô Đồng lẳng lặng nhìn A Đoàn, trong đầu đã nghĩ kỹ tối nay xử lý nàng như thế nào. Nghĩ đến chuyện vừa rồi trong người lại bùng lên ngọn lửa nóng, kiên nhẫn chờ nàng mười lăm tuổi, nha đầu kia còn không biết điều vội vàng đến khiêu khích mình. Nếu tối nay không thu lại chút lãi, sao xứng đáng với việc vừa rồi suýt nữa đã tự làm mất mặt mình chứ?

“Đại ca, nếu huynh không thắng được trận này, thật là làm mất mặt nam tử chúng ta ~”

Ngô Tử Ngọc đi đến bên cạnh Ngô Đồng, nhỏ giọng châm lửa thổi gió. Ở giữa có cách xe ngựa, mặc dù không biết trên đường đã xảy ra chuyện gì, nhưng vừa rồi mình cũng đã nhìn khá rõ, nơi nào đó của Đại ca phồng lên ~(Editor: ~~(>_<)~~ tui chong sáng lắm, không biết là nơi nào

https://thuviensach.vn

đâu) Đại ca luôn khônggần nữa sắc, ngay cả người Hoàng Hậu nương nương đưa đến cũng trả về.

Có thể làm được chuyện này, trừ đại tẩu ra còn ai có khả năng này chứ?

Ngô Đồng nghiêng đầu liếc Ngô Tử Ngọc một cái, đương nhiên không bỏ qua vẻ mặt sung sướng khi người khác gặp họa trắng trợn không kiêng dè cùng với bản mặt xem kịch vui, nhếch nhếch khóe miệng "Nghe nói gần đây An Dương nghiên cứu ra được một tiên pháp mới, đang muốn tìm người thử tay nghề, ta thấy ngươi cùng với An Dương có chút không hòa thuận, hay là nhân đây bồi đắp thêm tình cảm nhé?

Con cọp mẹ đó nhất định sẽ nhất định sẽ đánh chết mình!

Ngô Tử Ngọc chân chó "Đại ca uy vũ nhất, nhất định bắt được Đại tẩu mà không tốn chút sức nào! Tiểu đệ chờ tin thắng lợi của Đại ca, đã không đợi kịp muốn uống rượu mừng của Đại ca rồi!"

Ngô Đồng thản nhiên gật đầu "Đó là đương nhiên."

Ngô Tử Ngọc tiếp tục cười chân chó, đang muốn nói huynh hãy tìm người khác cùng con cọp mẹ luyện tiên pháp đi, Ngô Đồng đã xoay người đi hướng khác, không quay đầu lại hời hợt nói "Được, ngươi ở bên An Dương luyện ba lần là được."

Ngô Tử Ngọc!!!

Bên này Ngô Tử Ngọc chân chó không hề có nguyên tắc đương nhiên A Đoàn với An Dương không biết, hai người đi đến chỗ ngồi ngồi xếp bằng xuống. Đúng lúc có trận gió nhẹ thổi qua, hoa đào rơi xuống, A Đoàn đưa tay ra đón lấy một cánh hoa trong tay cẩn thận nhìn, vừa định nói gì với An Dương, đột nhiên bên tai truyền đến giọng nói nhu nhược thậm chí có chút sợ hãi.

https://thuviensach.vn

“Tam muội…”

Tâm tình tốt đẹp lập tức bị phá hỏng gần như không còn, lạnh mặt nhìn lại sau đó nhướn mày. Hứa Tâm Dao trắng mặt đứng ở giữa, ở phía sau đi theo bốn, năm cô nương nhìn thì bình tĩnh nhưng thật ra khí thế có chút hung hăng?

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 96

Editor: huyetsacthiensu

A Đoàn không thay đổi sắc mặt nhìn mấy người đang chậm rãi đi đến, đôi mắt đen láy từ đầu đến cuối không rời khỏi Hứa Tâm Dao, đáy mắt quét qua một tia không kiên nhẫn cùng ngiêm nghị, kích động người khác phô trương thanh thế, đây là muốn cho mọi người đều biết tình cảnh xấu hổ trong nhà sao? Từ lúc Hứa Tâm Dao cất lời, An Dương cứ vui vẻ.

không quay đầu lại chỉ nhìn chằm chằm mặt A Đoàn, muốn nhìn thấy nàng bất đắc dĩ, muốn nhìn xem nàng còn có thể nhịn đến khi nào nữa. Thấy A Đoàn thoáng mím môi, An Dương cũng thu lại ý cười, gương mặt lạnh lùng nhìn về phía Hứa Tâm Dao, sau đó mày nhíu chặt lại, Hứa Tâm Dao đang muốn đem chuyện bất hòa của hai người ra cho mọi người nhìn thấy sao?

Bản thân muốn làm tên hề nhảy nhót cho mọi người nhìn còn muốn kéo người khác xuống nước cùng nữa.

A Đoàn không thay đổi sắc mặt, lông mày An Dương càng nhiễm lên sự sắc bén. Hứa Tâm Dao dừng bước, giống như sắp khóc nhìn về phía mấy người bên cạnh, nhìn như không muốn bước tiếp. Mấy côương bên cạnh lại không chịu bỏ qua, ồn ào đẩy người sau đó kiên định nói “Sợ cái gì, mọi việc đều phải nói đến chữ lý, không phải sợ!”

Đây là nói cho Hứa Tâm Dao nghe cũng là để cho A Đoàn với An Dương nghe. Những người khác nghe được những lời này, e ngại thân phận của A Đoàn cùng An Dương không đi đến ngay lập tức, nhưng cũng dừng

https://thuviensach.vn

lại mọi việc trong tay, dỏng tai lên nghe ngóng. Thậm chí nhóm nam tử bên kia hình như cũng nhận thấy bên này có việc không đúng, đều đứng ở bờ bên kia nhìn sang.

A Đoàn nhếch nhếch khóe miệng, nói khẽ với An Dương "Việc này ngươi không cần quan tâm, chỉ cần đứng nhìn thôi." Yên lặng nhìn A Đoàn nửa ngày, An Dương gật đầu. Lưng vốn đang thẳng táp công xuống, toàn thân cũng trở nên lười nhác, thậm chí còn có tâm trạng tốt tự rót nước uống, bộ dáng hoàn toàn là đang xem kịch vui.

Chẳng qua chỉ cách có vài bước chân, Hứa Tâm Dao chần chừ lúc lâu mới đi đến bên cạnh A Đoàn.

A Đoàn từ mặt đất đứng lên, sửa sang lại vạt áo không chút bụi bặm, nghiêng mặt nhìn thẳng về phía Hứa Tâm Dao, gỡ bỏ khuôn mặt yếu đuối nhìn vô cùng tàn ác. một lúc sau ánh mắt hơi khép lại, nhẹgiọng nói "Ngươi xác định?"

Câu nói không đầu không đuôi làm cho người bên ngoài nghe không hiểu, nhưng Hứa Tâm Dao lại hiểu rõ, A Đoàn đang cho nàng ta một cơ hội cuối cùng. Ngón tay trong tay áo run lên, đương nhiên biết chống lại A Đoàn giống như lấy trứng chọi đá, nhưng sự sợ hãi chỉ thoáng qua trong chớp mắt liền biến thành ý nghĩ bắt buộc phải có được, hôm nay phải xé toạc lớp mặt nạ dối trá của nàng!

Kích động lòng người lâu như vậy, không phải là vì chờ ngày hôm nay hay sao?

Những người khác không biết hai tỷ muội đã đấu mắt qua một hiệp, chỉ nhìn thấy hai người không ai nóicâu nào, cô nương đang đứng cạnh Hứa Tâm Dao nóng nảy, đẩy Hứa Tâm Dao một cái "nói mau lên!" Hứa Tâm Dao giống như vẫn đang không thể làm gì khác, do dự không quyết nhìn A Đoàn.

https://thuviensach.vn

Qua một lúc lâu, mặt cũng đỏ lên. Sau đó nhắm hai mắt lại, nhanh chóng nói.

“Tam muội, ngươi như vậy là không đúng, ngươi đã sớm có hôn ước với Thái Tử điện hạ, sao có thể vụng trộm cùng với Vệ tướng quân được chứ!”

“Ngươi, ngươi làm như vậy sẽ làm mất mặt cả gia tộc!”

âm thanh bi phẫn chói tai, ngay cả nhóm nam tử bên bờ sông bên kia cũng có thể nghe thấy rõ ràng không sót từ nào.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều bị kinh hãi.

Sau khi A Đoàn với An Dương lên xe cũng không nhìn ra bên ngoài, An Dương chỉ cùng Ngô Tử Ngọc qua lại mấy lời đương nhiên không biết bộ dáng Ngô Tử Ngọc với Vệ Trường Hận cùng nhau bảo hộ hai bên xe ngựa của mình làm mọi người ghen ghét. Càng không biết sau khi Hứa Tâm Dao xuống xe ấp ấp úng úng nói với mọi người đã nhìn thấy Tam muội ở cùng với Vệ tướng quân.

A Đoàn không thay đổi sắc mặt, thái độ ung dung, người bên ngoài lại không nhịn được.

Hứa Tâm Dao này thật là không có tiền đồ, làm loạn lâu nửa ngày cũng chỉ nói ra được hai câu, thật là ấp a ấp úng hai chữ cũng không nó ra được! Hưa gia Tam tiểu thư có thân phận tôn quý là bởi vì nàng là Thái Tử phi tương lại! Bây giờ nàng lại có quan hệ với người khác, chờ Thái Tử hoặc người trong cung biết được, ngay cả An Dương công chúa cũng không bảo vệ được nàng.

Lúc này cũng không cần kiêng dè cái gì.

“Tam tiểu thư, không biết nhị tiểu thư nói như vậy có thật không?”

https://thuviensach.vn

“Nếu ngươi đã có hôn ước với Thái Tử nên tuân thủ nghiêm ngặt nữ tắc, sao lại có thể có quan hệ không rõ ràng với Vệ tướng quân chứ?”

“Tam tiểu thư muốn bắt cá hai tay, cũng không nghĩ đến có ngày sẽ bị lật thuyền sao!”

“Vinh quang của một nhà Hứa gia toàn dựa vào ân sủng của Hoàng Thượng, hành động bây giờ của Tam tieru thư, không chỉ vinh quang của Hứa gia không bảo đảm được, mà có thể còn gặp tai ương ngập đầu nữa!”

Lần đầu tiên A Đoàn nghe được những lời này, lần đầu tiên bị người ta “không khách khí” như vậy. Anhs mắt bình tĩnh đảo qua những người này sau đó lại trở về Hứa Tâm Dao vẫn đỏ mặt, nhìn nàng ta dường như rất thất vọng vói mình? Nhếch nhếch khóe miệng, tiếp lời mấy người kia “Đúng vậy, nếu bị hoàng gia biết được ta làm ra loại chuyện không thể tưởng tượng như này, Hứa gia đừng mong có ai thoát được.”

Ánh mắt hơi đảo, hơi hơi nghiêng đầu nhìn Hứa Tâm Dao, có chút nghi ngờ.

“một bút chẳng lẽ có thể viết được chữ Hứa? Tổ chim bị phá thì trứng làm sao có thể còn nguyên vẹn được chứ?”

“Ngược lại ta lại có chút không hiểu, ta không tốt, Hứa gia không tốt có lợi gì cho Nhị tỷ chứ?”

Nhíu mày không hiểu, trên khuôn mặt xinh đẹp vô cùng nghi ngờ. Kinh ngạc nhìn Hứa Tâm Dao “hôm nay Nhị tỷ làm ra trận thế lớn như vậy đến để hỏi tội ta đã làm ra chuyện không thể tưởng tượng được, nhưng trước đó ta vẫn chưa nghe được nửa câu khuyên bảo của Nhị tỷ…”

nói đến đây thì dừng lại, để lại cho mọi người sự tưởng tưởng vô hạn.

https://thuviensach.vn

Ngươi còn chưa nói với ta đã trực tiếp làm lớn mọi chuyện trước mặt người ngoài sao? Ngươi an cái gì tâm? Tất cả mọi người nghe được lời của A Đoàn đều nghĩ đến cái này, sau đó hung hăng nhíu mày nhìn Hứa Tâm Dao vẫn đang tái mặt. Đúng vậy, hôm nay Nhị phòng của Hứa gia đã không còn, Hứa Tâm Dao càng phải dựa vào đại phòng để sống qua ngày.

Đại phòng không ổn, đối với nàng ta càng là họa vô đơn chí (ví với hết khổ này đến khổ khác, tổn hại ngày càng nặng nề).

Vì sao ngươi phải làm như vậy?

“Hay là nói…” A Đoàn dừng lại một chút, lại quét mắt nhìn về phía mọi người đang vô cùng nghi ngờ “Bây giờ Nhị tỷ đã không thèm để ý công mẫu thân ta dốc lòng nuôi dưỡng với dạy dỗ ngươi, chỉ muốn kéo tay ta xuốn. Nhị phòng đã không còn, làm sao Đại phòng có thể chỉ lo cho mình được, cho nên ngươi muốn dựa vào tay của các tỷ muội ở đây?”

“Bốp bốp.” Tự mình vỗ tay, sau đó khen ngợi Hứa Tâm Dao “Nhị tỷ thật là giỏi tính toán.”

một người bất trung bất hiếu bất nghĩa như thế, vậy mà có nhiều người như vậy để cho nàng ta lấy ra làm bia đỡ!

Tất cả mọi người đều hiểu được ý của A Đoàn, lòng bị châm ngòi kích động cũng yên tĩnh lại. Ngươi không gặp mặt nói riêng với nàng, mà ở chỗ không có nàng trước mặt mọi người ấp úng giống như thậtnói mấy lời giả dối, không phải lấy chúng ta làm bia đỡ thì là cái gì?! Tâm tư xoay chuyển nhanh lập tức phản ứng kịp.

Trực tiếp nói với Hứa Tâm Dao.

“Từ trước đến giờ ngươi chưa nói với Tam tiểu thư, vì sao lại nói với chúng ta?”

https://thuviensach.vn

“Hai người các ngươi không phải là tỷ muội sao, nàng không tốt có lợi gì cho ngươi chứ?”

“Đúng như lời Tam tiểu thư nói, ngươi kéo nàng ấy xuống ngựa lại lấy chúng ta làm bia đỡ!”

Đối với chuyện của Tam tiểu thư lúc trước còn hơi nghi ngờ, còn chuyện của Nhị tiểu thư thì không cần băn khoăn! Hứa Tâm Dao vô cùng kinh hãi không trả lời ngay, những người khác lại không có kiên nhẫn chờ nàng ta, có người trực tiếp đẩy tay nàng ta một cái “nói chuyện đi, ngươi có ý gì!”

Hứa Tâm Dao chợt bị đẩy một cái lảo đảo, lúc miễn cưỡng đứng vững khiếp sợ nhìn sắc mặt bình tĩnh của A Đoàn. đã sớm biết nàng tâm tư thông minh, có thể thân thiện mà tranh luận nhưng không nghĩ đến chỉ vài câu nói đã có thể làm cố gắng hai ngày nay của mình trở thành công cốc! Bản thân mình kích động lòng người, nàng lại trực tiếp làm cho nhiều người tức giận!

Hơn nữa còn chưa trả lời vấn đề của mình chữ nào đã có thể xoay chuyển cục diện!

Hít thở sâu mấy lần, ngón tay trong ống tay áo tự véo thịt mềm bên hông một cái, rất dùng sức, đột nhiên véo một cái, nước mắt đã rơi. Trong mắt bịt kín một tầng sương mù, nhìn A Đoàn đau lòng nói“Ta ăn nhờ ở đậu đương nhiên không tư cách nói, nếu ta nói riêng với muội, ta làm sao còn cơ hội đứng ở đây nữa?”

Cũng không đợi mọi người phản ứng lại, ngón trỏ chỉ thẳng vào A Đoàn, giọng nói run rẩy lại nhưng nhiều hơn là ý định đập nồi chìm thuyền (có ý là cả hai cùng chết giống câu Trạng chết chúa cũng băng hà của nước mình) trước nay chưa từng có “Tam muội, vừa rồi ngươi nói nhiều như vậy, nhưng câu hỏi của ta ngươi lại không trả lời đã chuyển đề tài. Ta hỏi ngươi,

https://thuviensach.vn

ngày ấy lúc ở nhà ta đã nhìn thấy ngươi cùng với Vệ Trường Hận có phải là thật hay không?"

"Túi tiền bây giờ Vệ tướng quân đang đeo bên hông có phải là ngươi tự tay thêu hay không!"

đã không còn đường lùi, bây giờ người bên ngoài đã nghi ngờ, không thể để A Đoàn tiếp tục chuyển đề tài, chỉ có tiếp tục đề tài ban đầu mình mới có cơ hội sống sót. Chỉ cần làm lớn việc này lên hơn nữa chứng cứ xác thực, ai còn để ý chuyện mình lấy người khác làm bia đỡ, mình chỉ có thể cắn chặt chuyện này không buông mà nói!

Động tác uống rượu của An Dương chợt dừng lại, hóa ra còn có chứng cứ? Mình tất nhiên tin tưởng A Đoàn tuyệt đối sẽ xử lý được chuyện của Đại ca, chỉ là Hứa Tâm Dao nói thản nhiên như vậy, quay đầu nhìn sang bờ sông bên kia, trên người Vệ Trường Hận quả thật cóa một túi tiền! Cách quá xa không biết có phải do A Đoàn thêu hay không…

Nhưng Hứa Tâm Dao nói chắc chắn như vậy, tất nhiên có chỗ dựa vào.

A Đoàn hạ mí mắt xuống, nhìn sắc mặt lo lắng của An Dương, cười trấn an nàng, không cần lo lắng. Quay đầu nhìn về phía bên kia bờ sông, Ngô Đồng khoanh tay đứng bên bờ, mặt nạ băng lãnh che khuất hết sắc mặt hắn, thân mình to lớn đứng đó là chỗ dựa vững chắc nhất cho mình! Mím môi cười một cái, vô cùng yên tâm.

Đôi mi thanh tú thoáng nhướn, nhẹ giọng nói "Lại đây."

Tất cả mọi người đều nhìn chăm chú vào nhất cử nhất động của A Đoàn, thấy nàng nhìn về phía Vệ Trường Hận ở đối diện, trong lòng đã cực kỳ kinh ngạc, bây giờ còn gọi người qua đây nữa sao? Ngay cả An Dương cũng trừng mắt thật lớn, không nháy mắt nhìn Vệ Trường Hận đang chắp

https://thuviensach.vn

tay đứng đối diện. Sau đó hai mắt mọi người càng trừng lớn hơn, Vệ Trường Hận không chút do dự đạp nhẹ lên mặt nước đi lại chỗ này!

Tất cả mọi người bị chuyện vừa xảy ra làm cho bối rối, kinh ngạc nhìn A Đoàn đứng bên cạnh Vệ Trường Hận, đây là muốn ngồi vững ở thân phận "Gian phu" sao! Gan của hai người cũng thật lớn! Hứa Tâm Dao càng kinh ngạc, khẽ nhếch miệng.

Lần trước bị nàng bắt gặp hai người này còn lén lút, bây giờ đã muốn quang minh chính đại ở bên nhau rồi?!

A Đoàn không nói gì, chỉ đưa tay xuống cầm túi tiền bên hông của Ngô Đồng lên, gật đầu với Hứa Tâm Dao "không sai, túi tiền này đúng là do ta thêu, vậy thì làm sao?"

Hứa Tâm Dao …

Mọi người!!!

Thản nhiên như vậy sao! Tất cả mọi người đều cảm thất não mình không xoay kịp theo tiết tấu này.

A Đoàn lẳng lặng nhìn Hứa Tâm Dao đang kinh ngạc, trong đầu lóe lên từng đoạn ký ức của vài lần gặp gỡ ngắn ngủi từ nhỏ đến lớn của mình với Hứa Tâm Dao. Có chút buồn bã, thật sự không biết vì sao Hứa Tâm Dao cùng mình phải đi đến bước này? An phận sống cuộc sống của mình chẳng lẽ không tốt hay sao?

Nhưng nàng ta hận mình là sự thật, mặc dù… Hận ý của nàng ta từ đâu mà đến. Nhưng mà cái này cũng không quan trọng, nếu nàng ta đã gây ra chuyện này, sẽ không nghĩ sẽ là đầu voi đuôi chuột, lần này mình cũng sẽ không thu dọn giúp nàng ta!

https://thuviensach.vn

Xoay người ngửa đầu nhìn về phía Ngô Đồng đang lẳng lặng đứng nhìn, hàm răng cắn lên đôi môi nhìn có chút bấn an, nhưng trong mắt lại lóe lên sự tinh quái, khẽ cười nói “Làm sao bây giờ, hôm nay mặt nạ của huynh buộc phải tháo xuống, nếu không muội thật sự sẽ trở thành người làm ra chuyện khôngthể tưởng tượng nổi mất. Huynh tháo hay không tháo đây?

thật là người làm ra chuyện không thể tưởng tượng nổi sao? Tâm tư của mọi người dùng lời nói của A Đoàn khẽ động, lời này nói ra hình như có chút không thích hợp?

Ngô Đồng thản nhiên gật đầu, âm thanh mang ý cười trầm thấp “Ta đã nói, mặt nạ này chỉ có thê tử kiếp này của ta mới có thể tháo xuống, nàng muốn tháo, chỉ cần lấy xuống là được.”

Vệ tướng quân muốn tháo mặt nạ?

A Đoàn thậm chí còn không cho mọi người thời gian phản ứng, trực tiếp đưa tay tháo mặt nạn của Vệ Trường Hận xuống, nghiêng đầu yêu kiều nói “hiện tại tất cả mọi người đều biết muội tháo mặt nạ của huynh xuống. Kiếp này thê tử của huynh chỉ có thể là muội, huynh có hối hận không?” Nét mặt tươi cười như hoa, còn tươi đẹp hơn mặt trời mùa xuân tháng ba.

Ngô Đồng trầm thấp cười một tiếng, nhìn A Đoàn nói vô cùng sủng nịnh “Nếu ta hối hận, nàng còn không ầm ĩ phiền chết ta hay sao? Ta cũng không dám.”

Mọi người đều chết lặng, trừ mấy người lúc đầu ở bên cạnh Hứa Tâm Dao, những người khác đều cảm thấy suy nghĩ của mình đã bị tê cứng rồi, thật sự là vô cùng khiếp sợ. Đầu tiên là tỷ tỷ nói muội muội làm ra chuyện không đứng đắn, sau đó yêu đương vụng trộm thì yêu đương vụng trộm thôi, vậy mà Hứa tam tiểu thư còn quang minh chính đại nhận?

https://thuviensach.vn

Nhận thì nhận, lại còn lôi kéo mọi người chứng kiến hai người “yêu đương vụng trộm”!

Cuối cùng… Hóa ra Vệ Trường Hận trưởng thành lại anh tuấn như vậy. Hai mày sắc bén, mắt đen thâm thúy, đường nét khuôn mặt rõ ràng, toàn thân đứng sừng sững như cây trúc xanh đón gió lớn. Dung mạo xuất sắc như vậy, không cần nhìn gia thế, chỉ cần gương mặt này cũng có thể làm mê đảo mọi người, nhưng vì sao chưa từng tháo mặt nạ xuống?

Đột nhiên truyền đến âm thanh nhánh cây bị đạp gãy, âm thanh như vậy trong không khí yên lặng rất rõ ràng. MỌi người nhìn lại, là Hứa Tâm Dao. Bây giờ sắc mặt Hứa Tâm Dao cũng không phải là tái nhợt yếu ớt, mà toàn bộ ngũ quan cũng có chút vặn vẹo, bộ dáng tâm thần bị tê liệt, nhìn Vệ tướng quân tháo mặt nạ xuống, đặc biệt không thể tin.

Giọng nói run rẩy.

“Vậy mà lại là ngươi…” Cười rất chua xót “Ta thật là ngốc, không trách, không trách!”

Cảnh tượng đột nhiên xảy ra này làm cho mọi người đều không rõ, nhưng mà nhìn bộ dáng hiện giờ của Hứa Tâm Dao, toàn thân lung lay sắp đổ, thân thể gầy yếu giống như chỉ cần một cơn gió thổi qua cũng có thể ngã xuống, đã đến ranh giới sụp đổ, tất nhiên cũng không thể giải thích nghi ngờ cho mọi người. Cũng may mọi người cũng không phải nghi ngờ quá lâu, lại truyền đến một tiếng cạch.

Xoay người lại nhìn, là An Dương công chúa trực tiếp làm rơi chén rượu trong tay xuống bàn.

Tay An Dương còn duy trì tư thế cầm chén, cau mày gắt gao nhìn Ngô Đồng. Qua một lúc lâu mới chậm rãi đứng dậy, tầm mắt vẫn luôn không rời khỏi người Ngô Đồng, đi từng bước đến đứng vững trước mặt Ngô Đồng.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt cẩn thân miêu tả qua dung mạo của hắn, qua thật lâu mới không thể tin run rẩy lên tiếng “Đại ca?!”

Đại ca của An Dương công chúa?

Đại ca của An Dương công chúa là Thái Tử điện hạ!!!

Mọi người mở to mắt hết cỡ, đồng loạt lui về sau mấy bước kinh sợ nhìn Vệ Trường Hận.

Cho nên…

Vệ Trường Hận thật ra là Thái Tử điện hạ?!

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 97

Editor: Tống Thiên Ân

Sau khi nhận được câu trả lời khẳng định của Ngô Đồng, mắt An Dương nhanh chóng đỏ lên, sương mù tụ dần lại trong mắt, nhìn chằm chằm vào Ngô Đồng. một lúc lâu sau, chậm rãi nghiêng đầu nhìn về phía A Đoàn đang đứng bên cạnh, trên mặt không có bất kì cảm xúc nào, hai mắt vô thần nhưng thế lại làm A Đoàn giật mình.

An Dương cái gì cũng chưa nói, thậm chí một điểm ánh sáng trong mắt cũng không có, hoàn toàn trầm tĩnh.

Nhưng A Đoàn lại hiểu rõ ý của nàng.

Ngươi lại lừa ta...

Trong lòng lo lắng muốn tiến lên, còn chưa kịp nhấc chân lên thì đã bị Ngô Đồng túm lấy cổ tay. Ngước mắt lên nhìn, Ngô Đồng cúi đầu suy nghĩ gì đó, môi mím lại thành một đường thẳng. Giãy giụa một lúc nhưng không có động tĩnh gì, không hiểu nhìn Ngô Đồng một lúc nhưng Ngô Đồng không nhìn A Đoàn, chỉ cầm lấy tay nàng.

Bị ngăn cản, ngẩng đầu lên nhìn An Dương, nàng dĩ nhiên đã bình tĩnh lại, đứng gần Ngô Đồng cúi đầu xuống, tóc mai của nàng chắn tầm mắt của nàng cùng A Đoàn, không biết nàng đang suy nghĩ gì. A Đoàn mím môi lại, xong rồi, lần này An Dương thực sự tức giận rồi. Tính nàng vốn nóng nảy, lúc này nếu tức giận nói ra thì không sao.

https://thuviensach.vn

Nhưng im lặng như thế này... Chuyện lớn rồi.

Mắt đẹp quay lại tức giận nhìn về phía người vẫn không bị chút ảnh hường nào là Ngô Đồng, sau đó ánh mắt dừng lại, theo tầm mắt của hắn nhìn sang, hắn đang nhìn Hứa Tâm Dao?

Mọi người đã biết thân phận thật của Ngô Đồng, không có người nào dám lỗ mãng, chỉ ngơ ngác nhìn, chưa kịp lấy lại tinh thần. Lúc này thấy ba người không hề nói chuyện, lập tức nhanh chóng quỳ xuống thỉnh an, những người khác lúc này mới hoàn hồn, cũng nhanh chóng quỳ xuống thỉnh an. Chỉ có duy nhất Hứa Tâm Dao vẫn đứng yên, hốt hoảng nhìn Ngô Đồng.

một đoàn người đang quỳ Ngô Đồng cũng không để ý, chỉ nhìn Hứa Tâm Dao, mắt phượng nhìn khôngrõ hỉ nộ, gió nhẹ nhàng thổi, thổi hoa đào bay, cũng thổi tà áo của Ngô Đồng, hắn cũng không để ý. A Đoàn nhìn thoáng qua Ngô Đồng, lại nhìn Hứa Tâm Dao. Môi hơi mấp máy, có cảm giác Thái tử ca ca bây giờ có chút lạ lẫm.

Có cái gì đáng nhìn chứ...

Trong lòng liền nghĩ tới nam tử lúc trước, cùng Thái tử ca ca có năm phần giống nhau. Trong lòng Hứa Tâm Dao ngưỡng một Thái tử ca ca, có phải Thái tử ca ca cũng để ý đến nàng?

Bàn tay truyền đến cảm giác ấm áp, bàn tay lớn đang nắm chặt cổ tay dần dần lỏng ra rồi nắm lấy tay nàng, tay hắn rất nóng, nhẹ nhàng xoa nhẹ ở mu bàn tay lành lạnh của A Đoàn.

Ngô Đồng chăm chú nhìn làm cho trong mắt Hứa Tâm Dao dần dần khôi phục sức sống, si ngốc nhìn Ngô Đồng, tiến lên một bước nhỏ run rẩy hỏi "Ngươi còn nhớ ta sao? Lúc ngươi trở về sao không nóicho ta biết?" Nét mặt nhu hòa, như là nương tử đợi phu quân trở về nhà sau bao nhiêu năm tháng.

https://thuviensach.vn

Chuyện này... Hứa Nhị tiểu thư điên rồi sao? Thân phận của nàng là gì, thân phận của Thái tử là gì? Huống hồ lúc này Tam tiểu thư còn đang ở đây đấy! Cho dù là hỏi thì cũng phải là Tam tiểu thư hỏi nha, người ta là danh chính ngôn thuận đấy! Nàng có thân phận gì mà lại hỏi như thế? Quả thực không biết liêm sỉ.

Có mấy người tương đối gần Hứa Tâm Dao, tuy đang còn quỳ nhưng cũng đã yên lặng lùi xa nàng vài bước.

Nét mặt A Đoàn không thay đổi, chỉ là tay đang được Ngô Đồng cầm lấy trực tiếp ấn mạnh một cái. "A." Ngô Đồng cười khẽ, nhìn thoáng qua mu bàn tay bị ấn đỏ, tay kia giúp A Đoàn sửa lại tóc bị gió thổi loạn "Ngoan, đừng nháo." Khuôn mặt nhỏ của A Đoàn đỏ lên, lùi về về sau một bước không dám làm lại.

A Đoàn to gan như vậy vì ỷ lại rằng y phục hôm nay cũng hai người đã che hết, hai người lại đứng gần, người khác đương nhiên sẽ không thấy. Lúc này Ngô Đồng lại nói hẳn ra như vậy làm A Đoàn cảm thấy ngượng.

Ngô Đồng im lặng nhìn A Đoàn một lúc lâu mới thu hồi tầm mắt tiếp tục nhìn về phía Hứa Tâm Dao. Từ lúc hai người nói chuyện, trên mặt Hứa Tâm Dao đã bắt đầu dữ tợn, đột nhiên ánh mắt Ngô Đồng quay lại khiến nàng ta có chút không kịp trở tay, mắt mở lớn rồi mới khôi phục lại nét mặt dịu dàng ngoan ngoãn ban nãy, si ngốc nhìn Ngô Đồng.

Ngô Đồng nhếch khóe miệng, trong mắt không che giấu sự ghét bỏ "Ngươi lại định tính toán cái gì?"

Hứa Tâm Dao không tự chủ được mà bước về sau một bước, mặt trắng bệch, một câu cũng không nóinên lời.

Ngô Tử Ngọc từ lúc Ngô Đồng tới cũng đã tới. Nhìn thần sắc An Dương định cố tình trêu tức nàng nhưng không có gan, một bụng nhẫn nhịn, giờ đã tìm được cơ hội để trút ra. Hai tay bắt chéo nhau đặt sau lưng,

https://thuviensach.vn

nghênh ngang đi đến trước mặt Hứa Tâm Dao đang trắng bệch cố tình dò xét, giống như đang nhìn một đồ vật.

Nhìn đến nỗi Hứa Tâm Dao phát sợ, lại lui về sau một bước nữa.

Hứng thú nói "Lớn lên nhìn cũng không được đẹp cho lắm, thân thể cũng tầm thường, giả nhu nhược cũng thật tệ hại nha, nhưng không ngờ thủ đoạn lại nhiều như vậy." Dừng một chút nhìn về phía các tiểu thư vẫn đang như cũ hành lễ, cố ý cười "Nhiều người như vậy lại bị ngươi đùa bỡn vòng vòng, nhiều người cam tâm để ngươi làm chỉ huy, hóa ra cũng có chút thông minh."

Hời hợt định tội Hứa Tâm Dao.

Người ngưỡng mộ Ngô Tử Ngọc rất nhiều, người ngưỡng mộ Vệ Trường Hận cũng không ít, lúc này lại bị mang tiếng xấu như vậy thì sao có thể dễ dàng buông tha cho Hứa Tâm Dao được? Tức giận nhìn sang. Mắt phượng của Ngô Tử Ngọc quét qua, thấy tất cả mọi người đều oán hận nhìn Hứa Tâm Dao, khóe miệng nhếch lên, cười rất sung sướng.

Hứa Tâm Dao sợ hãi nhìn mọi người, người hơi run rẩy, trong mắt dần dâng lên sương mù "Thần nữ thật sự không hiểu Nhị hoàng tử đang nói gì. Thần nữ chắc chắn thấy Tam muội cùng Vệ tướng quân ở trong nhà, hầu bao Vệ tướng quân đeo trên người cũng là do Tam muội làm, thần nữ nói sai sao?"

"Đến An Dương công chúa còn không biết Vệ tướng quân là Thái tử điện hạ thì sao thần nữ có thể biết được?"

không quên đặt cho A Đoàn thanh danh "yêu đương vụng trộm", còn tiện kéo luôn An Dương nãy giờ vẫn không nói gì vào theo. Hai người này tuy là quang minh chính đại nhưng cũng không thể lén gặp mặt, không hợp tình lý chút nào, Hứa Tâm Dao ngày hôm nay là muốn làm việc này.

https://thuviensach.vn

Ngô Tử Ngọc nhíu mày "Ngươi nói Tam tiểu thư cùng Đại ca ta lén gặp mặt ở Hứa gia, vậy chứng cứ đâu? Lời nói của ngươi là chứng cứ? Vậy ta nói ta gặp ngươi trong thanh lâu, không ai làm chứng!" Cười vô cùng tàn nhẫn "Ngươi nói xem, nếu hai chúng ta nói thì ngươi thấy mọi người sẽ tin ta hay ngươi đây?"

Ngô Tử Ngọc vốn ngang tàn, thân là Nhị hoàng tử lại có một Đại ca xuất sắc, đến Hoàng thượng còn nuông chiều hắn. Ngươi trong nhà thì vậy, còn ngươi là cái thứ gì chứ, ta sao phải để lại mặt mũi cho ngươi?

Hôm nay sẽ phá nát thanh danh của ngươi!

Ngươi muốn phá hoại thanh danh của Đại tẩu, vậy ta sẽ làm cho mọi người nghĩ ngươi là kỹ nữ!

"Ngươi..." Hứa Tâm Dao thật sự nói không ra lời. Nàng am hiểu nhất chính là nhu nhược cùng ly gián lòng người, lần đầu gặp được người không nói đạo lí như Ngô Tử Ngọc, cái gì cũng dám nói, hơn nữa lại còn trắng trợn uy hiếp trước mặt mọi người, đây là Hoàng tử sao?!!

"Nhị hoàng tử thận trọng lời nói."

"Thần nữ tuy là người nhỏ bé không có địa vị gì nhưng không có nghĩa là cũng có thể tùy ý bị hạ thấp thân phận! Nhị hoàng tử quên thần nữ cũng là người họ Hứa sao?"

Muốn lấy thân phận ra để nói chuyện sao? Ngô Tử Ngọc đột nhiên nở nụ cười vui vẻ để lộ hàm răng trắng bóng. Cuối cùng xảo quyệt nhìn Hứa Tâm Dao đang cố gắng trấn định "Ta tưởng ta đã là người mặt dày nhất rồi, không ngờ hôm nay mới biết mình chưa là gì cả."

"Nếu ta nhớ không nhầm thì mới vừa rồi ngươi còn công kích Tam tiểu thư mà? Nếu như hôm nay Đại ca ta không tháo mặt nạ xuống thì không phải những gì ngươi nói vừa rồi là thật sao? Ngươi là mộtngười phải

https://thuviensach.vn

sống nhờ nhà của người ta, vậy mà hôm nay lại định phá hỏng thanh danh của nữ nhi nhà ngươi đang ăn nhờ ở đậu, bây giờ lại muốn dứa vào thân phận thân thích của mình đã thoát sao?"

"Ta thật là cực kì bội phục."

Trong lòng Ngô Đồng, Hứa Tâm Dao so với người chết không khác nhau là mấy, chỉ khác ở chỗ chết sớm hay chết muộn thôi. Lúc Ngô Tử Ngọc đi trêu chọc nàng ta không có ngăn cản, ánh mắt chỉ chăm chú nhìn A Đoàn đang cúi đầu. Chỉ cần nàng biểu lộ không chịu nổi, Hứa Tâm Dao nhất định sẽ có cái chết vô cùng khó coi!

Cũng may A Đoàn không ngẩng đầu nhìn, có thể cũng không mong hạ thủ lưu tình, chấp nhận hành vi của lão Nhị.

đã như vậy thì nên để cho nàng ta phát huy tốt sức lực còn lại của mình, dù sao cũng chỉ còn sống mộtthời gian ngắn. Đương nhiên hiện tại tội chết có thể miễn nhưng tội sống khó tha. Đưa tầm mắt đến chỗ Ngô Tử Ngọc đang cao hứng đùa, Hứa Tâm Dao đã bị hắn chọc đến nỗi không duy trì được hình tượng của một tiểu thư, mặt đỏ lại thở hổn hển, nhìn rất chật vật.

"Tử Ngọc."

Ngô Tử Ngọc đang cao hứng đùa giỡn, đột nhiên sau lưng truyền đến thanh âm cả Ngô Đồng liền nhanh chóng quay người "Đại ca?" trên mặt vẫn đang còn cao hứng. "Đối với loại người này không cần nói nhiều, ném vào hồ cho quỳ một canh giờ đi." Ngô Tử Ngọc mở lớn mắt, nhìn về phía hồ nhỏ yên tĩnh.

Tuy bây giờ là mùa xuân nhưng thời tiết vẫn còn lạnh, lúc này băng trên mặt hồ mới tan, cũng chưa có thể nói là nước hồ được, gọi là nước đá thì đúng hơn. Quỳ ở trong này một canh giờ, thân thể có bị đóng băng

https://thuviensach.vn

không thì không nói trước được, nhưng chắc chắn đầu gối sẽ bị phế đi! Suy nghĩ cẩn thận không chút sai sót, Đại ca thật độc ác!

Nhưng biết sao được, ta thích!

đang muốn quay đầu cam đoan với Ngô Đồng sẽ để cho nàng quỳ đủ một canh giờ thì thấy Ngô Đồng cúi đầu nói gì đó với An Dương từ đầu đến cuối vẫn ở trong thế giới của chính mình, sau đó mang Đại tẩu rời đi.

Ngô Tử Ngọc:...

Hôm nay xảy ra việc lớn như vậy, A Đoàn có thể đoán được rằng hôm sau trong nhà cùng triều đình náo nhiệt như thế nào, tất nhiên không còn tâm tư vui đùa nữa, nghe lời Ngô Đồng lên xe ngựa, sau đó liền xuất thần. Nghĩ đến việc vừa rồi của Hứa Tâm Dao, nghĩ đến lúc trong nhà biết chuyện này thì sẽnhư thế nào.

Đầu óc rối thành một đoàn.

một lúc sau Ngô Đồng chui vào xe ngựa liền thấy bộ dạng sầu muộn của nương tử nhà mình. Cười không ra tiếng ngồi xuống cạnh A Đoàn, sau đó duỗi tay ra ôm vào trong ngực, chôn đầu vào hõm cổ của nàng, liền gặp được mùi thơm quen thuộc. Thấp giọng cười khẽ "không bàn bạc trước với ta đãnháo rồi, lá gan lớn hơn rồi, bây giờ biết sợ rồi sao?"

Khí nóng phả lên cổ khiến A Đoàn không được tự nhiên nhưng vẫn cứng đầu không chịu thua.

"Huynh nói muội muốn làm gì thì làm, muội còn chưa cầm lệnh bài gọi binh lính tới nha!"

"Việc này không thể làm được sao?"

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dạng tùy hứng của A Đoàn bây giờ làm cho tâm tình Ngô Đồng càng vui hơn, thích nhất là khi nhìn thấy nàng tràn đầy sức sống như thế này. Nếu nàng cao hứng thì tất nhiên là điều đó rất đáng để làm.

Chỉ là phiền não nhíu mày "Đương nhiên là có thể, chỉ là việc tiếp theo A Đoàn có thể giúp ta xử lí ổn thỏa sao?"

"Giúp huynh? Xử lí cái gì?" A Đoàn mở lớn mắt.

Thái tử ca ca cái gì cũng có thể làm được, còn có cái gì hắn không thể làm sao?

Ngô Đồng cười cười, nói đương nhiên.

"Ta vốn muốn đợi đến khi muội qua sinh nhật mười lăm mới nói, đến lúc đó ta đã chuẩn bị hôn lễ mộtcách ổn thỏa rồi."

"hiện giờ việc này lại bị nàng nháo lên, nhưng nàng lại chưa đến tuổi thành thân."

Có chút đáng thương cọ cọ lên A Đoàn đang kinh ngạc đến ngây người "Ta đến giờ đến thị thiếp cũng không có, nàng cảm thấy rằng những nữ nhân kia biết ta trở về rồi sẽ bỏ qua cho ta sao? Phụ hoàng và mẫu hậu chắc chắn cũng sẽ không cho phép. Ta có thể bày binh bố trận nhưng giao lưu với nữ nhân sao?"

"Nam tử hán đầu đội trời chân đạp đất sao có thể nhúng tay vào việc hậu trạch được? Những chuyện này vốn nên do nàng xử lí."

A Đoàn, nàng không thích ta gặp mặt người khác. Được thôi, ta đem tất cả giao hết cho nàng. Nàng không phải chim hoàng yến bị nhốt trong lồng, ta cũng không thể lúc nào cũng ở bên cạnh che chở cho nàng mãi được, nàng phải học được cách xử lí mọi chuyện ổn thỏa. Ở kiếp này,

https://thuviensach.vn

chúng ta sẽ không có bất kì bí mật nào với nhau, ta sẽ cho nàng biết tất cả mọi chuyện liên quan đến mình.

Quyền lựa chọn là ở nàng.

Nhìn A Đoàn sợ đến ngây người, Ngô Đồng cười nhẹ, thuận người cúi xuống hôn lên đôi môi anh đào, nhẹ nhàng cắn mút, mãi đến khi môi phấn nộn sưng đỏ lên mới dừng lại, nhưng cũng không tách ra mà chậm rãi rời xuống cằm, rồi cổ...

Hô hấp A Đoàn dần gấp gáp, thần trí như đi theo từng động tác của Ngô Đồng, chỗ nào hắn nhẹ nhàng hôn lên đều tê dại.

Trong thoáng chốc liền biết rằng mình có thể giải quyết một số chuyện. Nhất thời vui vẻ, giống như tất cả những vui vẻ của ngày hôm nay gộp lại. Nhưng cũng cảm thấy phiền lòng, có cảm giác như là Thái tử ca ca cố tình gài bẫy chờ mình nhảy vào vậy.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 98

Editor: Tống Thiên Ân

A Đoàn đang tình mê ý loạn đột nhiên tỉnh táo lại. Nàng từ trên đùi Ngô Đồng đứng lên ngồi sang bên cạnh sửa y phục của mình. Cổ áo hơi mở rộng để lộ da thịt trắng như tuyết ở bên trong, nay đã bị nhiễm thành một mảnh đỏ. A Đoàn vừa giận vừa xấu hổ chỉnh sửa y phục, không nhìn Ngô Đồng, chỉ nói "Như vậy không được..."

Ngô Đồng dựa vào thùng xe, dáng người thon dài chiếm hơn nửa thùng xe, chân dài thẳng tắp tùy ý đặt bên cạnh chân A Đoàn. Nét mặt lười biếng, nhìn tai A Đoàn đã chuyển sang màu hồng phấn, giọng khàn khàn do động tình "Ồ? không được cái gì..." Lời còn chưa nói hết thì tay đã duỗi ra đem A Đoàn ôm vào trước ngực.

Ngón tay thon dài vuốt nhẹ lên đôi môi có chút sưng đỏ của A Đoàn.

"Như vậy không được?"

Chậm rãi rời xuống đến cằm, rồi cổ.

"Như vậy không được?"

Ngón tay lại chậm rãi di chuyển xuống dưới, từng chút từng chút... Thần trí A Đoàn đều đặt trên ngón tay Ngô Đồng, người khẽ run làm cho ngón tay Ngô Đồng rung nhẹ. Cắn chặt môi dưới, nhanh chóng túm lấy tay Ngô Đồng, mếu máo nói "Thái tử ca ca, muội sai rồi, muội không dám nữa."

https://thuviensach.vn

Hai con ngươi thâm thúy dừng lại trên khuôn mặt trắng nõn của A Đoàn, tràn đầy vui vẻ. Sức ngăn cản của A Đoàn đối với Ngô Đồng mà nói không khác gì con mèo nhỏ, hoàn toàn không có bất kì sức lực nào, nhưng hắn cũng theo ý của A Đoàn không di chuyển ngón tay xuống dưới nữa. Đầu ngón tay tinh xảo nhẹ vẽ vài vòng tròn tại xương quai xanh của A Đoàn khiến nàng ngưa ngứa.

một lúc lâu sau, cho đến khi A Đoàn thật sự sắp khóc mới khẽ nói "Sai cái gì?"

A Đoàn nhắm mắt lại, nhanh chóng nói "Muội sẽ không bao giờ... câu dẫn huynh nữa!"

trên khuôn mặt trắng nõn nhỏ nhắn ửng đỏ, môi hơi mím, mắt nhắm chặt, hàng lông mi cong dài khôngngừng rung... thật sự rất giống như một tiểu hài tử bị khi dễ. Được rồi, lần này tha cho nàng. Ánh mắt đảo qua dấu ấn mới để lại trên cổ A Đoàn, mơ hồ nhìn được hình dáng.

Ánh mắt nhanh chóng tối sầm đi nhưng cũng nhanh chóng bị đè lại.

Còn chưa quen, không nên vội vàng.

Ánh mắt mãnh liệt như vậy khiến A Đoàn nghi ngờ rằng có phải hắn đang nhìn xuyên qua y phục để nhìn bên trong! Yếu ớt ho nhẹ hai tiếng, lại yên lặng bò ra từ trong ngực Ngô Đồng, trốn vào góc của thùng xe. Ngô Đồng buồn cười nhìn hành động của nàng, cũng không ngăn cản, đợi nương tử nhà mình trốn vào nơi mà nàng tự cho là an toàn rồi thì lại đứng dậy nhẹ đi đến chỗ A Đoàn đang ngồi.

Tâm tình càng vui vẻ hơn khi thấy cả người A Đoàn thoáng cái liền cứng lại.

Được rồi, không đùa nàng nữa, lần sau chúng ta lại tiếp tục.

https://thuviensach.vn

Thân thể nhẹ nhàng lui về sau một chút, để cho A Đoàn có không gian hoạt động. Đợi tiểu nương tử không còn cảnh giác nữa mới lấy từ trong ngực ra một tờ giấy đưa cho A Đoàn. A Đoàn nghi hoặc cầm lấy, sau đó mở ra, kinh ngạc trong mắt càng lớn, ngẩng đầu hỏi "Đây là cái gì?"

trên giấy cũng không viết gì nhiều, chỉ là tên của mấy người, tất cả đều là tiểu thư nhà quyền quý.

A Đoàn cau mày suy nghĩ một chút, hơn nửa đều là người ở trong học viện, biết cả nhưng chưa tới mức quen. Còn có hai cái tên không có chút ấn tượng nào, có lẽ các nàng quá mờ nhạt hoặc là các nàng không đến học viện.

Đưa cho mình cái này làm gì?

Ngô Đồng thản nhiên nói "Đây là việc nàng phải xử lí."

A Đoàn rất nhanh đã phản ứng kịp đây là ý gì. Ngơ ngác nhìn Ngô Đồng lúc lâu, sau đó lên án "Quả nhiên huynh đã tính kế từ trước!" Ngô Đồng bình tĩnh gật đầu, sảng khoái thừa nhận "Những việc này đã sớm chuẩn bị xong, chỉ là chọn thời điểm thích hợp để đưa cho nàng thôi. Nếu như bây giờ nàng không xử lí thì thành thân xong việc này cũng sẽ đến tay nàng thôi."

A Đoàn:...

A Đoàn nghĩ kiểu gì cũng cảm thấy kì lạ. Đương nhiên không ai muốn chia sẻ trượng phu của mình với người khác, dù hắn là thiên tử đi chăng nữa. Nhưng mà mình còn chưa gả đi mà đã phải xử lí hoa đào của hắn? Chuyện này dù nghĩ thế nào cũng không thông suốt! Nghĩ mãi không ra nhưng lại không biết phải nói như thế nào, chỉ nhìn Ngô Đồng.

hắn bây giờ là Thái tử, sau này sẽ là Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Đưa cho mình cái này là có ý gì?

Lúc này Ngô Đồng đã dời tầm mắt ra ngoài cửa sổ.

Chuyện này ta không thể giúp nàng, giúp nàng, ta sẽ không biết nàng đang nghĩ gì.

A Đoàn mấp máy môi, tay hơi dùng sức nắm chặt tờ giấy trong tay. Lại nhìn Ngô Đồng lần nữa, cũng không nói chuyện, chỉ gấp tờ giấy lại thành một mảnh nhỏ rồi bỏ vào trong tay áo. Đem chút khó chịu trong lòng áp chế xuống, cười cười nói "An Dương đâu rồi, làm sao để dỗ nàng bây giờ? Nàng lần này thực sự rất tức giận, muội cũng không biết nên làm thế nào."

Theo như những gì mình hiểu về An Dương, chắc chắn nàng sẽ nhanh chóng giận đến điên người.

Ngô Đồng quay đầu lại, trong mắt tràn đầy khó hiểu "Muội ấy tức giận thì liên quan gì đến nàng?"

"Hả?"

"Đừng có cái gì sai cũng ôm hết vào người mình nữa." Ngô Đồng đưa tay nhéo nhéo má A Đoàn. Cười cười nói tiếp "không chào mà đi là ta, không cho nàng nói cho An Dương biết cũng là ta, tất cả đều là tại ta. Nàng cùng An Dương có quan hệ tốt, tất cả đều là do ta."

"An Dương ta sẽ lo, đừng để ý."

Đây rõ ràng là lập luận bá đạo mà! Thủ phạm chính là Thái tử ca ca, mình là tòng phạm nha, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại thành một nắm, trừng mắt nhìn Ngô Đồng. Ngô Đồng vén rèm lên nhìn, đã vào đến cửa thành rồi, cũng không trì hoãn nữa nói "Nếu đứng trên lập trường của An Dương mà nói thì đúng là nàng đã lừa muội ấy, nhưng là có mục đích tốt."

https://thuviensach.vn

"Tính của An Dương cả ta và muội đều biết, bây giờ lớn rồi nên cũng có tốt hơn trước, nếu như lúc trước thì sẽ tuyệt đối không nhịn được tức giận mà nói ra."

"Còn nữa, nàng và An Dương có quan hệ tốt, nhưng lại có quan hệ mật thiết với ta hơn, chúng ta sẽ là người cùng nhau đi hết cuộc đời này."

Ngón tay nhẹ nhàng đặt lên môi A Đoàn không cho nàng nói chuyện, vui vẻ nói tiếp "Lúc đó nàng chọn ta làm ta rất vui. Cho nên nàng không cần phải lo cho An Dương, ta sẽ giải quyết ổn thỏa. Những chuyện này là do ta mà có nên ta đã nắm chắc kết quả trong tay mình rồi."

"đã quyết định việc gì thì nhất định không được hối hận, xử lí tốt việc này thì tất nhiên tâm tình cũng sẽtốt lên thôi."

Được rồi, A Đoàn hít một hơi thật sâu sau đó thở ra. Đột nhiên nghĩ đến điều gì ssod, lúc này mới chậm chạp hỏi "Hôm nay việc này bị muội làm lộ ra có ảnh hưởng gì đến huynh không? Kế hoạch khác của Hoàng thượng và Hoàng hậu có phải đã bị muội làm cho rối rồi phải không?"

Thái tử ca ca không chịu lộ thân phận thật của mình tất nhiên có tính toán của hắn.

Bây giờ sợ hãi có phải là hơi muộn không? Bất quá Ngô Đồng thấy rất vui, nhẹ nhàng ôm lấy A Đoàn, cọ nhẹ vào chóp mũi của nàng, nhìn vào con ngươi xinh đẹp của nàng chỉ có hình ảnh phản chiếu của mình thì càng thêm thỏa mãn, than thở nói "không sao, nàng muốn làm gì cũng được, chỉ cần nàng vui là được rồi."

A Đoàn mím môi cười cười, nhẹ nhàng ôm lấy Ngô Đồng.

Tuy Ngô Đồng rất muốn đem A Đoàn buộc vào người mình để có thể mang theo bên cạnh từng khắc nhưng chuyện vừa rồi không có phong tỏa tin tức, mình cùng A Đoàn lại ngồi xe ngựa chậm rãi trở về là để cho những

https://thuviensach.vn

người kia có cơ hội báo tin. Chắc bây giờ mọi người đều biết rồi? Tuy không nỡ nhưng vẫn phải đem A Đoàn về nhà.

Mình còn muốn đi xử lí chuyện khác.

Đến Quốc công phủ còn ôm A Đoàn một lúc nữa mới rời đi.

A Đoàn đứng nhìn xe ngựa của Ngô Đồng đi xa rồi mới quay người vào phủ, mới bước vào cửa lớn đãthấy Đại ca đứng dựa vào sử tử bằng đá. Hứa Tiêu Nhiên một thân y phục màu xanh, hai tay khoanh trước ngực tựa vào sử tử đá, trên người ngoại trừ ngọc bội đeo bên hông ra thì không còn bất kì đồ gì khác.

Đơn giản như thế làm cho người càng thêm thanh nhã tuấn tú.

Nghe được tiếng bước chân của muội muội, cười nhẹ nói "Tạm biệt xong rồi sao, có muốn đuổi theo nóivài lời nữa không?" A Đoàn mở lớn mắt, nhanh chóng chạy tới bên người Hứa Tiêu Nhiên kéo tay làm nũng, cũng không nói chuyện, chỉ tội nghiệp nhìn. Khí thế của Đại ca mấy năm nay càng ngày càng lợi hại, rõ ràng lúc không cười là một người ôn nhu, lúc cười thì chỉ ngoài cười trong không cười, rất đáng sợ nha!

Hứa Tiêu Nhiên bất vi sở động (không động tĩnh) nhìn A Đoàn, đối với động tác cầu xin tha thứ của nàng làm như không thấy.

"Muội biết từ khi nào?"

A Đoàn không có cách nào cự tuyệt Hứa Tiêu Nhiên, thành thật đứng yên trả lời "Ngày Vệ Trường Hận trở về liền biết." Hứa Tiêu Nhiên nhàn nhạt gật đầu, nét mặt không thay đổi. A Đoàn cẩn thận nhìn hắn, nghĩ đến mấy năm trước Đại ca vì muốn mình cùng mình và Vệ Trường Hận cắt đứt quan hệ đã chèn ép Thái tử ca ca bao nhiêu lần.

Tuy nhiên...

https://thuviensach.vn

Lần nào cũng bị đánh trở về, không phân thắng bại.

Tất cả mọi người đều biết Vệ tướng quân cùng Đại thiếu gia Quốc công phủ không thích nhau.

hiện tại việc này đã bị lộ, Đại ca tất nhiên sẽ thấy xấu hổ. Chính mình là tòng phạm, giờ đến xin tha thứ cũng không dám nói. Hứa Tiêu Nhiên ngược lại lại không nghĩ lòng vòng như vậy, mấy năm nay cùng Vệ tướng quân đánh đi đánh lại, tất nhiên là kính nể thân thủ của hắn, nếu không có A Đoàn chen giữa hai người, không chừng còn có thể trở thành tri kỉ của nhau.

hiện tại biết rõ hắn là Thái tử, điều đó là đương nhiên.

Chỉ là nhìn bộ dáng cẩn thận của A Đoàn, không chịu được liền nổi lên ý nghĩ muốn xem kịch. A, tiểu muội nhà mình sau khi lớn liền không còn thân mật với mình như lúc trước nữa, chỉ lúc nào có việc cần cầu xin mới ngoan ngoãn với mình, thực nhớ A Đoàn hồi bé nha! Vẫn giữ nguyên bộ mặt lạnh lùng như trước, quay người dời đi.

Thấy A Đoàn không ngừng đi phía sau cầu xin tha thứ, cố gắng nín cười. Tâm tình rất tốt nhưng cũng chỉ duy trì được một lúc, mày hơi nhíu lại. Đột nhiên nghĩ tới An Dương, những người kia nói rằng sắc mặt của An Dương công chúa lúc đó không được tốt cho lắm, đối với Công chúa mà nói, việc này thật là một đả kích lớn.

Tâm đột nhiên thoáng đau, tâm tư trêu ghẹo A Đoàn cũng không còn, cúi đầu nói "Ta không sao, muội nên nghĩ cách giải thích cho phụ thân và mẫu thân thì tốt hơn. Phụ thân thì không sao, quan trọng là mẫu thân." Dừng một chút lại nói tiếp "Mẫu thân biết muội và Vệ tướng quân gặp mặt trong nhà."

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của A Đoàn tràn ngập hoảng sợ, tâm tình lại tốt lên một chút, đem khó chịu trong lòng vứt ra phía sau. Mình cùng An

https://thuviensach.vn

Dương không có khả năng chung đường, cả đời cũng không có khả năng bên nhau, nàng thế nào không liên quan đến ta.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 99

Editor: Tống Thiên Ân

Bị Hứa Tiêu Nhiên dọa, A Đoàn càng thêm chột dạ, bước chân đi về đại sảnh càng ngày càng chậm, càng ngày càng chậm. Thường ngày đến đại sảnh chỉ mất nửa khắc đồng hồ, lần này A Đoàn dùng gần nửa canh giờ mới đi đến nơi, ngẩng đầu lên thấy Cẩm Tú đang đứng ngoài cửa nhìn mình cười.

A Đoàn mở lớn mắt, đôi mắt cười thành một hình trăng lưỡi liềm, lôi kéo tay Cẩm Tú kéo qua một bên, nhỏ giọng hỏi thăm "Cẩm Tú tỷ tỷ, mẫu thân có hỏi ta hay không?"

Đại ca biết mình trở về nên ra cửa chờ, mẫu thân chắc chắn cũng sẽ biết. Mình đã rất lâu rồi chưa đến đại sảnh, nếu mẫu thân không tức giận như vậy thì chắc chắn sẽ đuổi theo hỏi. Chỉ cần mẫu thân hỏi thìchứng tỏ chuyện này không có nghiêm trọng, làm nũng một chút là có thể bỏ qua được.

Nhìn bộ dáng chờ mong của A Đoàn, Cẩm Tú mấp máy môi, lắc đầu.

"Phu nhân không hỏi đến dù là một lần."

không để ý đến khuôn mặt thoáng suy sụp của A Đoàn, tiếp tục nói "Hơn nữa phu nhân đến giờ mộtcâu cũng chưa nói, toàn bộ mọi người bên trong cũng đều bị phu nhân đuổi ra ngoài."

Xong rồi, việc lớn rồi, có làm nũng cũng vô dụng.

https://thuviensach.vn

Hai vai A Đoàn rũ xuống, Cẩm Tú nhìn bộ dạng so với khóc còn khó coi hơn, vẻ mặt nghiêm trọng muốn bước vào trong, lúc này Cẩm Tú lại nói "Tam tiểu thư đừng trách nô tì nhiều chuyện, chỉ là lần này phu nhân tức giận cũng vì sợ tiểu thư phải chịu thiệt thòi mà thôi."

"Tiểu thư ngàn vạn lần đừng cãi nhau với phu nhân, phu nhân cũng muốn tốt cho tiểu thư thôi."

A Đoàn gật đầu "Cẩm Tú tỷ tỷ yên tâm, ta biết nên nói những gì."

đi đến giữa đại sảnh thấy yên tĩnh đến kì lạ, còn có thể nghe rõ thấy tiếng hít thở. A Đoàn nhẹ nhàng dừng lại chỗ bình phòng, ló đầu ra ngó, Trần thị đang ngồi ở vị trí chủ vị, khuôn mặt bình tĩnh, hơi chau mày. Nuốt nước miếng, hít một hơi thật sâu, sau đó nhẹ nhàng đi vào.

Thành thành thật thật đứng trước mặt Trần thị.

"Mẫu thân, con đã về."

Thanh âm chột dạ đánh vỡ sự yên tĩnh của đại sảnh. A Đoàn tưởng mẫu thân sẽ mắng mình một lúc nên đã đứng chuẩn bị thật tốt. Ai ngờ rằng nghe được giọng của A Đoàn, Trần thị chỉ ngẩng mặt lên. Mắt chăm chú nhìn A Đoàn "Chuyện này là thật sao? Con cùng Thái tử đã hẹn gặp nhau trong phủ?"

Ngữ khí bình tĩnh quá mức, rõ ràng là biển lặng trước khi bão đến.

"Vâng."

A Đoàn gật đầu, không có nói dối.

Mắt Trần thị mở lớn, bên trong đều là thất vọng.

"Quỳ xuống!"

https://thuviensach.vn

A Đoàn không nói gì thêm, tầm mắt cụp xuống, nhanh chóng quỳ xuống. Trần thị nhất thời không nóigì, chỉ nghe thấy tiếng hít vào đầy nặng nề của nàng, dễ nhận thấy lần này nàng tức không nhẹ. A Đoàn cắn môi nhìn thẳng vào mắt Trần thị "Mẫu thân, con không có làm những việc đó, thật sự không có."

Những lời này trực tiếp làm lửa giận của Trần thị càng to thêm, thoáng cái từ chủ vị đứng lên.

"Ta tin con không có làm, ta cũng biết con sẽ tuyệt đối không biết chừng mực như vậy!"

"Nhưng chỉ có mình ta biết thì có tác dụng sao? Người ngoài sẽ nghĩ như thế nào về con? Hôm nay con nhất thời xúc động liền không nghĩ tới hậu quả? Cho dù Nhị hoàng tử giúp con trở về nguyên vẹn thìsao chứ? Thân phận của Thái tử bây giờ đã bị lộ, con có biết có bao nhiêu người muốn làm Trắc phi thái tử cùng thị thiếp không?"

"Bọn họ nhất định sẽ dựa vào điểm này để phá hủy toàn bộ thanh danh của con!"

Vất vả nuôi lớn nữ nhi, từ nhỏ đến lớn thứ gì của nàng cũng là đồ tốt nhất, cũng đã có tương lai sáng lạn. Đến cuối, chỉ còn một bước nữa là được tất cả mọi người ngưỡng mộ khi thấy nàng gả cho Thái tử, bây giờ thanh danh lại bị tổn hại lớn như vậy! Sao Trần thị lại không thể hận cho được, thật sự rất muốn ăn tươi nuốt sống Hứa Tâm Dao!

A Đoàn ngẩng đầu nhìn Trần thị, trong đôi mắt trong trẻo là kiên định trước nay chưa từng có.

"Mẫu thân, người sai rồi."

"Bất luận là người tốt hay người xấu thì làm việc gì cũng có yêu cầu. Mẫu thân nói những người kia đơn giản là chỉ muốn kéo con xuống bùn để

https://thuviensach.vn

các nàng có thể leo lên, hoặc là để cho con không gả được cho Thái tử ca ca. Mẫu thân cảm thấy chuyện này có thể xảy ra sao?" Dừng một chút, cười ngọt ngào. "Hôm nay Thái tử ca ca nói trước mặt tất cả mọi người rằng chỉ có nương tử của hắn mới có thể lấy mặt nạ của hắn xuống."

Nhíu mày tùy ý nói "Con đã lấy xuống rồi."

Vẻ mặt Trần thị có hơi ngây ra, tất nhiên là không nghĩ đến việc này. A Đoàn quỳ trên mặt đất nhích lên trước hai bước kéo tay Trần thị, nói thêm "Mẫu thân người thực sự đã lo lắng thừa rồi, con đã được định sẵn là Thái tử phi, điều đó là không thể thay đổi được, các nàng cũng không dám trắng trợn đắc tội với con đâu, cùng lắm cũng chỉ dám đánh lén sau lưng thôi."

Trần thị nhìn A Đoàn, nhíu mày.

"Mọi việc không có gì là hoàn hảo, không thể lập gia đình là việc xảy ra trong nháy mắt, con khẳng định con nhất định có thể gả được?"

Đương nhiên, tất nhiên là có thể gả được nha.

Lời này A Đoàn chỉ dám nói ở trong lòng, không dám nói trước mặt Trần thị. Chỉ là nịnh nọt cười "Ít nhất bây giờ đối với người khác đều cho rằng điều đó là tất nhiên. Chuyện sau này con sẽ cẩn thận, con sẽ đi trước người khác mười bước, tuyệt đối sẽ không để tình huống như hôm nay xảy ra nữa."

"Mẫu thân, người đừng tức giận được không?"

Thế giới này vĩnh viễn không thiếu tiểu nhân, vĩnh viễn đề phòng thế nào cũng không hết. Nhưng nữ nhi nói cũng đúng, tiểu nhân mãi là tiểu nhân, đó là bởi vì các nàng không bằng mình nên chỉ có thể quấy phá để đạt được mục đích của mình. Mà khi có người đã vượt qua thân phận của

https://thuviensach.vn

nàng thì nàng cũng chỉ có thể ngước mắt lên mà nhìn thôi, có thể thay đổi được gì sao.

Tiểu nhân thì cũng chỉ có thể nịnh nọt được thôi.

Cho dù không nịnh nọt thì cũng sẽ tự giác ngủ đông hoặc ở ẩn, sẽ không lập tức xuất hiện.

Bất kể nói thế nào thì ít nhất hiện tại cũng sẽ không xuất hiện tình huống làm mình lo lắng nữa, nếu mình nóng vội quá sẽ bị loạn mất.

Tức giận trong lòng biến mất hơn nửa, khom người đem A Đoàn đang quỳ trên mặt đất kéo lên. đã đầu xuân nhưng cũng vẫn rất lạnh, quỳ như thế sẽ làm ảnh hưởng đến đầu hối mất. A Đoàn nịnh nọt nhìn Trần thị, mắt to chớp chớp đầy tội nghiệp nhưng không nói gì, làm cho tức giận trong lòng Trần thị nhanh chóng biến mất không còn giấu vết.

Bất đắc dĩ nói "Được rồi, lúc trước là mẫu thân sai. Nhưng hiện tại con nên tự mình đề phòng những người nịnh nọt kia, đừng nên đắc ý quá mà quên mất hiện tại. Từ giờ trở đi con ở nữ học lúc nào cũng phải chú ý cẩn thận, ngàn vạn lần không được chủ quan, nhất thời chủ quan là tạo nên cơ hội cho tiểu nhân làm điều xấu với mình."

"Thái tử điện hạ là cục vàng trong mắt mọi người, hắn bây giờ đã trở về rồi, không biết có bao nhiêu người đang tơ tưởng đến."

Biết rõ Trần thị đã hết giận, A Đoàn cũng bật cười, thân thể nhỏ nhắn đứng thẳng dậy.

"đã biết, tuyệt đối sẽ không để con rể của người bị người khác đoạt mất đâu, người yên tâm đi!"

nói gì vậy? Trần thị bị chọc cười, đưa tay nhéo chóp mũi nhỏ nhắn của a Đoàn "Con thật không biết xấu hổ nha, đây là lời mà một cô nương chưa

https://thuviensach.vn

xuất giá nên nói sao?" A Đoàn cũng không thấy xấu hổ, chỉ ôm lấy cánh tay Trần thị làm nũng. Hai mẹ con đang thân mật nói chuyện thì bên ngoài có tiếng bước chân truyền vào.

Cùng quay đầu lại nhìn thì thấy Cẩm Tú đang cau mày bước vào.

trên mặt Cẩm Tú có chút lo lắng, nhưng khi thấy hai mẹ con đang cầm tay nhau nói chuyện thì biết là Tam tiểu thư đã giải quyết ổn thỏa hết rồi, nên cũng không còn lo lắng nữa, thay vào đó chỉ còn lại khó xử. đi đến trước mặt Trần thị thỉnh an sau đó mới nói "Phu nhân, Nhị tiểu thư về rồi."

"Là được người mang về, hiện tại vẫn còn hôn mê. Nô tỳ đã cho người đưa về phòng của của nàng, tiếp theo nên làm gì?"

Cẩn Tú vốn muốn hỏi có cần thỉnh đại phu đến xem qua không. Thế nhưng vừa mới nói đến Nhị tiểu thư, trên mặt phu nhân đang tươi cười nhẹ nhõm nhanh chóng biến mất hết, sự tức giận như ẩn như hiện làm cho Cẩm Tú không dám nói nhiều. Trần thị nghe vậy thì cười lạnh "Chỉ quỳ một canh giờ liền hôn mê?"

"Cũng đủ mảnh mai nha."

"Hôm nay cũng không lạnh quá, chỉ quỳ một canh giờ nên mất hết sức lực mà ngất đi thôi, thỉnh đại phu đến cũng chưa đến mức phải mua thuốc bổ để điều dưỡng. đã không có việc gì thì không cần phải hao tâm tổn sức, để cho nàng ở trong phòng nghỉ ngơi cho khỏe đi, không cần mời đại phu đến xem."

Cẩm Tú đã trải qua nhiều chuyện nên dĩ nhiên đủ thông minh để nhận ra rằng phu nhân muốn buông tha cho Nhị tiểu thư. Quỳ ở trong nước đá một canh giờ, dù chữa tốt rồi nhưng một khi trời mưa hoặc thời tiết ẩm thấp thì đầu gối Nhị tiểu thư sợ là sẽ phải chịu đau đớn. Nhưng Cẩm Tú là người của Đại phòng, tất nhiên sẽ không cầu xin giúp Hứa Tâm Dao.

https://thuviensach.vn

Chỉ là có cảm giác rằng thời gian sau này không nên làm những việc dại dột như vậy.

Trời tạo nghiệp chướng thì vẫn có thể vượt qua được, nhưng tự mình tạo nghiệp thì không thể sống.

Nghe vậy liền gật đầu, quay người muốn đi ra phân phó nhưng chưa đi được hai bước thì nghe được thanh âm của Tam tiểu thư truyền tới.

"Đợi một chút."

Cẩm Tú quay người lại, Trần thị hơi nóng nảy nói không ngừng "Sao con lại mềm lòng rồi hả? Con đừng quên những gì xảy ra hôm nay là đều do nàng gây nên đấy! Con coi nàng là tỷ tỷ nhưng nàng không coi con là muội muội, nàng ta còn tơ tưởng đến Thái tử ca ca của con đấy, con còn muốn bỏ qua cho nàng?"

Trần thị nóng nảy, trực tiếp lôi Thái tử ra nói.

A Đoàn buồn cười lắc đầu "Mẫu thân, người đừng lo lắng. Con tất nhiên là không tha cho nàng rồi, chỉ là mượn tay nàng dẫn một số người mà thôi." Đưa tay vào ống tay áo đụng nhẹ tờ giấy trong đó. Mặc dù không biết danh sách mà Thái tử ca ca đưa có chính xác hay không nhưng hắn đã đưa cho mình thìnhất định phải chắc chắn mười phần.

Mình không quen những người kia nên chỉ có thể làm cho các nàng đến tìm mình.

Trần thị cũng không phải là người ngốc nên nhanh chóng nắm được ý chính trong câu nói của A Đoàn.

"Con muốn thả dây dài câu con cá lớn?"

https://thuviensach.vn

A Đoàn gật đầu, trong mắt hiện lên một tia kiên định, nói khẽ "hiện tại mọi người đều biết rõ con và Nhị tỷ không hợp nhau, nếu như những người kia muốn đối phó với con, nhất định sẽ mượn tay Nhị tỷ để thăm dò. Con ngược lại muốn nhìn một chút xem thủ đoạn của các nàng như thế nào đây."

không biết trên danh sách này sẽ xuất hiện bao nhiêu người đây?

Trần thị yên lặng một lúc lâu, ngữ khí có chút trầm trọng "Con đã nghĩ kĩ chưa? Lần này tha cho Hứa Tâm Dao một con đường sống thì càng có khả năng ngày sau nàng ta sẽ càng phản kích con mãnh liệt hơn. Còn nữa, con muốn mượn tay nàng ta để dẫn người khác ra, con ngay cả thời gian nghỉ ngơi cũng không có."

"Thậm chí nếu như con chủ quan thì rất có thể đùa với lửa đấy."

Nữ nhi đã muốn nhanh chóng lớn lên rồi, sớm hay muộn thì nàng cũng phải đối mặt với những vấn đền như thế này, cái này Trần thị đã sớm chuẩn bị tâm lí rồi. sẽ không khuyên can, đứng trên phương diện của một người mẹ mà nói thì vẫn là lo lắng đấy, cho nên chỉ có thể đứng bên cạnh khích lệ nàng lúc khó khăn thôi. A Đoàn hít một hơi thật sâu, sau đó cười chui vào trong ngực Trần thị.

Ôm mẫu thân thật chặt, tham lam hít mùi hương làm cho người khác an tâm trên người nàng.

"Mẫu thân, con sẽ không bao giờ làm người bị động, con sẽ học chủ động."

Trần thị đưa tay ôm chặt lấy A Đoàn, tay nhẹ nhàng vuốt mái tóc mềm mượt đen bóng của nàng, thở dài nhìn về phía trước "Truyền đại phu đi."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 100

Editor: Tống Thiên Ân

Đây là lần đầu tiên A Đoàn đến tiểu viện của Hứa Tâm Dao, dù là lúc trước nàng bắt đầu ở Đại phòng hay quay lại Nhị phòng, hay bây giờ quay lại Đại phòng thì A Đoàn cũng chưa tới lần nào. Tiểu viện của Hứa Tâm Dao rất phù hợp với những gì một cô nương yêu thích, hoa khoe sắc khắp nơi, còn có cả hòn non bộ xinh xắn.

Hơi có chút giống tiểu viện Giang Nam.

Vừa đi đến cửa thì thấy mấy nha hoàn cùng ma ma đang đứng ngoài hành lang nói chuyện, thần sắc mỗi người đều khác nhau, người thì kích động người thì không cam lòng. A Đoàn nhìn xuống dưới chân các nàng, ở dưới có không ít vỏ hạt dưa. Vừa cắn hạt dưa tanh tách vừa cao hứng nói chuyện. Chuyện gì cũng có thể thay đổi, riêng chuyện này thì không thể, hạ nhân của Hứa Tâm Dao cũng là hạ nhân của Hứa gia!

Chủ tử vừa xảy ra chuyện thì biến thành như vậy.

Hoặc là các nàng vẫn luôn như vậy?

Áp chế cảm xúc trong lòng xuống, đợi giải quyết xong việc của Hứa Tâm Dao thì ma ma cùng mấy nha hoàn này cũng phải giải quyết.

không lên tiếng, trực tiếp đi vào trong. Do hành lang che khuất nên lúc này mấy ma ma cùng nha hoàn mới nhìn thấy A Đoàn, mắt trừng lớn, sau đó nhanh chóng bước lên trước thỉnh an "Tam tiểu thư tốt." một đống người

https://thuviensach.vn

chặn ngang tại hành lang, ma ma quản sự nịnh nọt cười "Tam tiểu thư tới đây có chuyện gì sao? Sao không gọi chúng nô tỳ một tiếng?"

A Đoàn nghiêng đầu, khóe miệng xinh xắn hơi nhếch lên.

"Lần đầu tiên ta biết là chủ tử có việc thì phải thông báo cho hạ nhân rồi mới có thể làm đấy."

Ma ma quản sự bị câu trả lời của A Đoàn làm cho ngây người, mặt nhanh chóng đỏ bừng. Lời đồn quả nhiên không đáng tin cậy, ai nói Tam tiểu thư đối xử với hạ nhân dễ dàng chứ! Nhưng mà cho nàng mười lá gan nàng cũng không dám nói lén sau lưng A Đoàn, mà ngay cả nghĩ trong lòng cũng khôngdám. Vị này cùng vị kia không giống nhau, vị này mới thực sự là bảo bối của Quốc công phủ!

Nhưng A Đoàn cũng không cho nàng thời gian suy nghĩ, đã bước chân về phía trước.

"không cần đi theo."

Cửa phòng mở rộng ra, ở trước cửa ra vào một nha hoàn cũng không có, A Đoàn dừng trước cửa mộtchút rồi mới bước vào trong. Mới bước vào phòng có thể thấy được một bức bình phong phong cảnh hùng vĩ. Nhìn bài trí xung quanh, vừa tùy ý vừa đạm bạc, ngay cả tách uống trà cũng nhuốm màu cũ kĩ. So sánh với cảnh quan tươi đẹp bên ngoài thật là khác nhau một trời một vực.

Im lặng đi tới, Hứa Tâm Dao cũng không có nghỉ ngơi, nàng chỉ mở to mắt kinh ngạc nhìn đỉnh màn. Son phấn trên mặt cũng không tẩy đi, có lẽ vì ngã vào nước nên cả khuôn mặt đỏ rực. Đôi môi khô nứt, hai mắt ngây ngốc, sắc mặt tái nhợt.

Nhìn vừa đáng thương vừa buồn cười.

https://thuviensach.vn

A Đoàn nhẹ nhàng đi tới bàn rót một chén nước nguội, chỉ còn hơi hơi ấm. Môi hơi mấp máy sau đó đến trước giường Hứa Tâm Dao, khom người xuống trước tầm mắt của nàng. Mắt Hứa Tâm Dao hơi động đậy, trong mắt xuất hiện tia cười nhạo, ánh mắt chuyển nhìn về phía chén nước trước mắt mình.

Cười nhạo nhìn về phía bàn tay đang cầm chén nước bỗng dưng ngưng lại.

Đây không phải là tay của bọn nha hoàn.

Trong phòng đại nha hoàn đãi ngộ tốt hơn những người khác rất nhiều, có khi còn tốt hơn những tiểu thư bần hàn. Đại nha hoàn không phải lúc mới đầu đã được làm đại nha hoàn mà đã phải hầu hạ bên người tiểu thư một thời gian, dù được bảo dưỡng tỉ mỉ thế nào đều vẫn có chút thô ráp, hoặc có vết chai mỏng ở tay, hoặc đốt ngón tay vừa thô vừa to.

Nhưng bàn tay trước mắt lại trắng nõn mềm mại như nước, những ngón tay đều nhỏ nhắn mềm mại, không có khả năng là tay nha hoàn được. Người được chăm sóc kĩ lưỡng lại không chênh lệch tuổi tác với mình nhiều lắm ngoài Tam muội ra thì còn có thể là ai được? Mày nhíu lại, ngước mắt lên nhìn A Đoàn đang khom người.

"Ta không biết được trước khi đánh chó còn phải nịnh nọt đấy!"

Sắc mặt A Đoàn không thay đổi, tiện tay đem cái chén nhỏ đặt lên bàn nhỏ cạnh giường, đưa tay sửa lại ống tay áo được thêu hoa hải đường nhìn sống động như thật. Quay người ngồi lên cái ghế bên cạnh, hai tay đặt trước bụng, gật đầu "Tỷ muốn nghĩ như thế nào thì nghĩ."

Hứa Tâm Dao mạnh mẽ từ trên giường ngồi dậy, áo ngủ có chút hở ra, lồng ngực không ngừng phập phồng, hô hấp dồn dập "Cút, cút ra ngoài, ta không muốn nhìn thấy ngươi!" Khuôn mặt vặn vẹo, nghĩ đến lúc mọi người

https://thuviensach.vn

cười nhạo, nghĩ đến lúc chính mình phải quỳ gối trong nước hồ lạnh như băng, nghĩ đến lúc hắn hạ lệnh!

Tay nắm chặt lấy áo ngủ bằng gấm trên người, vì dùng sức quá lớn nên ngón tay thường ngày được chăm sóc tốt đã bị bẻ gãy. Hứa Tâm Dao vẫn không phát hiện ra, lúc này trong đầu chỉ có hai chữ, nhục nhã! Trong đầu chỉ có hai chữ này. Hơn nữa biết rõ đây không phải là thời điểm tàn nhẫn nhất.

Hôm nay có cả Nhị hoàng tử, đối diện lại có nam sinh ở Học viện, còn cả những người hận mình, muốn xuống tay với mình nhưng không thể, chỉ có thể dùng ánh mắt như lăng trì để nhìn. Nhưng ánh mắt đó làm mình chịu không nổi, thực sự không dám sau này đi Học viện sẽ như thế nào.

So với nước trong hồ còn lạnh hơn, so với bộ dạng tươi cười của Nhị hoàng tử còn đáng sợ hơn, chắc chắn sẽ làm cho mình sống không bằng chết!

Mà tất cả chuyện này đều do Hứa Phượng Chỉ gây ra!

Phượng Chỉ, Phượng Chỉ, Phượng Tê Ngô Đồng, ha ha, danh dự tốt bao nhiêu, sinh ra tốt bao nhiêu, được bao nhiêu người hâm mộ!

Chuyển hướng nhìn về hai chân của mình, chỗ đó căn bản không có cảm giác, sau khi được đại phu đắp thuốc lên mới thấy đau đớn đến nhường nào. Hung dữ nhìn về phía A Đoàn, trong mắt đều là điên cuồng cùng ghen ghét "Ngươi đã hài lòng chưa? Bây giờ ta đã là phế vật, ngươi có thể cười nhìn ta khóc được rồi!"

Thời điểm Hứa Tâm Dao điên cuồng, A Đoàn vẫn không đổi sắc mặt, khóe miệng hơi nhếch, chắc chắn nói "hiện tại vẫn chưa đến lúc. Dù sao ngươi cũng không buông tha cho ta."

https://thuviensach.vn

Chính mình cũng sẽ không tha cho nàng! Chờ xem, đợi đến lúc chân mình tốt rồi, nhất định phải làm cho Hứa Phượng Chỉ mất hết mặt mũi! Nàng mang đến cho mình nhục nhã hết lần này đến lần khác, nhất định mình sẽ trả lại cho nàng gấp trăm lần!

Tất cả những biểu hiện của Hứa Tâm Dao đều bị A Đoàn nhìn rõ. Hôm nay tới đây vì muốn lấy chính mình để kích thích nàng. Hứa Tâm Dao rất thích nói đâu trúng đó, chuyện ngày hôm nay, nếu như mình không phải đã sớm biết Vệ Trường Hận là Thái tử ca ca, hoặc là không lấy được mặt nạ xuống thì nhất định sẽ gặp phải rất nhiều rắc rối.

không muốn cho nàng nghỉ ngơi, có thời gian hồi phục.

Nhưng xem ra hiện tại không cần.

một là vì muốn kích thích nàng, hai là vì giải thích thắc mắc trong lòng.

nói thật, Hứa Tâm Dao nói biết Thái tử ca ca trước mình thì chắc chắn đã sớm có ý rồi đúng không? Tất cả sự ghen ghét của nàng đều là sự thật. Nhưng vì sao đến giờ mới lộ rõ ra? Tuy lúc trước mình với nàng không quá thân thiết với nhau nhưng cũng không đến nước này, khi đó nàng rõ ràng là nhẫn nhịn.

sự việc của Nhị phòng không phải thời điểm mấu chốt, vậy chẳng lẽ chuyện này là lúc? Mặc dù lúc đó nàng nói trước mặt thì giả bộ chân thành nhưng sau lưng thì lại khác. Nàng trả thù, nàng tính toán đãbắt đầu từ hơn một năm trước. Lúc đó mọi thứ đều bình thường, trường nữ cũng không có sự kiện gì đặc biệt, vì sao bây giờ nàng ta lại thành ra như thế này?

Nhanh chóng trở lại bình thường, chống lại ánh mắt của Hứa Tâm Dao.

"Ngươi hận ta như vậy?" Là câu hỏi nhưng lại như đang trần thuật lại.

https://thuviensach.vn

"Ta đương nhiên hận ngươi!"

Đáp án có trong dự kiến.

Hứa Tâm Dao hung hăng nhìn A Đoàn, ánh mắt điên cuồng khiến cho khuôn mặt thanh tú vặn vẹo, dữ tợn, thoạt nhìn rất giống yêu ma. Nghiến răng nghiến lợi nói "Ta hận không thể uống máu người, hận không thể để ngươi chết không tử tế, là ngươi phá hủy cuộc sống của ta, tất cả của ta! Bi kịch của ta đều do ngươi mà có, ta hận ngay bây giờ không thể giết chết ngươi!"

Phá hủy cuộc sống của nàng? Trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc. Nhưng bộ dạng hiện giờ của nàng như vậy thì chắc chắn không hỏi được cái gì, nàng cũng sẽ tuyệt đối không tự nói cho mình. Tầm mắt chuyển xuống, đứng dậy "Tất cả đều do ngươi tạo ra, nếu như không phải do ngươi muốn lấy những thứ không thuộc về mình thì đã không có cục diện như ngày hôm nay."

"Ha...!"

"Ta muốn lấy những thứ không thuộc về mình?"

Hứa Tâm Dao cười to, trong mắt bắt đầu có hơi nước. Gào lên "Những thứ không thuộc về ta? Những thứ đó vốn dĩ là của ta!"

Những thứ vốn dĩ là của nàng? Chắc chắn không phải việc xảy ra ở học viện, nhất định là việc ở nhà. Xem ra phải đi dò xem nguyên nhân là gì. Trước tiên vẫn phải hỏi mẫu thân, trong nhà vẫn do mẫu thân cầm quyền, nàng chắc chắn sẽ biết một chút về chuyện này. Nàng ta đã không nói thì cũng không cần thiết phải ở lại nơi này, quay người đi ra ngoài.

Hứa Tâm Dao cắn chặt môi dưới nhìn theo bóng lưng A Đoàn. Thời điểm phải quỳ trong nước hồ lạnh như băng không khóc, lúc mọi người cười nhạo cũng không khóc, vừa rồi cũng không khóc, hiện tại nước mắt

https://thuviensach.vn

liền như đê vỡ tràn ra ngoài. không nhịn được nữa mà gào to lên "Vì sao tất cả đều là của ngươi, vì sao ta vĩnh viễn phải làm nền cho ngươi?"

"Ta chỉ muốn sống tốt cuộc sống của mình, vì sao lúc nào cũng có người nhắc nhở ta luôn ở dưới ngươi?"

"Vì cái gì mà mọi người đối với ngươi tốt như vậy?"

"Ngay cả hắn cũng thế, trong mắt, trong lòng, vĩnh viễn chỉ có ngươi, ngươi thì tốt ở chỗ nào!"

Câu cuối cùng gào lên không thành tiếng nhưng A Đoàn vẫn nghe rõ ràng. Bước chân hơi chậm lại, sau đó dứt khoát đi ra khỏi phòng Hứa Tâm Dao. Ra khỏi phòng, nhóm ma ma cùng nha hoàn trái ngược lại hoàn toàn với lúc nãy, đang đứng canh giữ trước cửa phòng, thấy nàng đi ra liền ân cần hỏi thăm, A Đoàn cũng không để ý đến các nàng, nhanh chân rời khỏi tiểu viện của Hứa Tâm Dao.

đi đến hoa viên mới đi chậm lại, nhìn hoa viên tràn ngập sắc hoa, trong mắt hiện lên sự do dự, nghi hoặc, khó hiểu cùng kinh ngạc. Câu cuối cùng làm cho mình không nhịn được mà suy nghĩ sâu hơn. Đúng rồi, từ khi mình có thể nhớ được đến giờ, khi Thái tử ca ca ở với mình, mình đã sớm có thói quen hắn chỉ ôn nhu đối với mình.

Điều đó là đương nhiên.

Mình cũng chưa biết Thái tử ca ca bắt đầu thật lòng có tình cảm với mình từ khi nào. Giống như đã có tình cảm từ trước? Lúc mình bốn tuổi đã có thể nhớ rõ rất nhiều chuyện rồi. Cách đối xử của Thái tử ca ca lúc đó và Thái tử ca ca bây giờ với mình không có gì khác nhau.

Bước chân chậm lại, tay đang vuốt ve cánh hoa cũng dần chậm lại.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 101+1

Editor: huyetsacthiensu

Hứa Tiêu Nhiên một thân áo trắng sạch sẽ đưa tay đỡ A Đoàn từ trên xe ngựa xuống, nhìn thoáng qua kiệu mềm nóc đỏ dừng bên cạnh, khuôn mặt tuấn tú loe lên một tia nghi hoặc dịu dàng hỏi "Muội thậtsự không cùng ta đi Đông cung xem thử một chút sao?" Dừng một chút lại nói thẳng "Muội cãi nhau với Thái Tử điện hạ à?"

Lúc này hai người vừa đi qua cửa cung, A Đoàn muốn đổi kiệu nhỏ, Hứa Tiêu Nhiên đành phải đi bộ.

Cách thời gian chuyện Vệ Trường Hận là Thái Tử điện hạ được truyền ra đã ba ngày, là một nhân vật khác của trung tâm của câu chuyện, mấy ngày nay A Đoàn vẫn ở nhà không đi ra ngoài. Mặc dù mấy ngày nay không ra khỏi cửa, nhưng chuyện gì xảy ra A Đoàn cũng biết rõ. Chuyện triều đình không nói, chỉ nói đến mấy ngày nay mẫu thân đã nhận được vô số thiếp thăm hỏi.

không ngạc nhiên, tất cả đều là thiếp mời trong nhà của những tiểu thư gia thế trong độ tuổi giống nhau.

Đây là ý gì, không cần nói cũng biết.

Thái Tử ca ca đã nhiều năm không về kinh, lúc làm Vệ Trường Hận vẫn luôn đeo mặt nạ, trừ những người thân cận, rất nhiều người đều không biết mặt hắn. Lần này "Trở về", đương nhiên phải ra mặt để mọi người

https://thuviensach.vn

nhận thức. Hoàng thượng nói, lần này là tiệc tiếp đón muộn, thời gian đã định là ngày mai.

Nếu đơn giản như vậy thì cũng thôi, nhưng mà tất cả những nhà có cô nương có độ tuổi phù hợp đều được mang đến cùng tham gia yến tiệc, ý tứ đã quá rõ ràng. Thái Tử sắ hai mươi tuổi, ngay cả trắc phi cũng không có. Trước kia hắn không ở trong kinh, bây giờ hắn đã trở lại, tất nhiên phải làm việc trọng đại của đời người.

Lúc trước lúc nghe được tin tức này, trong lên lóe lên cảm giác thả lỏng, đây là một loại cảm giác khôngbiết nên hình dung như thế nào. Vẫn luôn biết sẽ có ngày hôm nay, trong lòng đã có chuẩn bị nhưng lại không muốn phải đối mặt, bây giờ điều này đã xảy ra, có loại cảm giác cuối cùng cũng đã được giải thoát. Bản thân cũng không thể nói rõ cảm giác trong lòng, càng không biết nên nói với người bên ngoài như thế nào.

Nghe vậy chỉ mím môi cười nhẹ "Tất cả mọi người đều nói tình cảm của muội với Thái Tử ca ca vô cùng sâu nặng, hai người bọn muội làm sao có thể có việc gì được chứ?"

Đây không phải là A Đoàn tự giễu, là mọi người cho là thật.

Chuyện thân phận này làm một khi ầm ĩ lên, câu nói lúc Vệ Trường Hận trở về đã nói lại bị lôi ra. Lúc trước không biết là ai, bây giờ có thể đoán được, cũng hiểu được Thái Tử điện hạ cũng với Thái Tử phi tình cảm vô cùng tốt. Nếu không, sao lại nhận được nhiều thiếp bái phỏng như vậy?

Câu nói trêu ghẹo này hiển nhiên không đủ để đánh tan nghi ngờ của Hứa Tiêu Nhiên, đang muốn hỏi lại thì A Đoàn đã đánh đòn phủ đầu, đôi mắt hạnh xinh đẹp thoáng nhướn lên, mang theo ý cười hỏi lại "Hay là Đại ca muốn cùng muội đi gặp An Dương?"

Hai huynh muội cùng nhau vào cung, một người tìm Thái Tử, một người tìm An Dương.

https://thuviensach.vn

thật là ngoài dự đoán, lần này Hứa Tiêu Nhiên không lập tứ phản bác lại luôn hoặc dạy dỗ A Đoàn, ngược lại lại ngẩn người. Lúc A Đoàn đang vô cùng kinh ngạc chớp chớp mắt đã khôi phục lại thành quý công tử ôn nhu như bình thường, bất đắc dĩ nói "Ta đã sớm nói rõ với muội, về sau không được nhắc lại chuyện này nữa, lòng ta đặt trên con đường làm quan, không nghĩ đến những cái khác."

A Đoàn nhíu mày, không trả lời, còn đang suy nghĩ động tác dừng lại đáng nghi của Hứa Tiêu Nhiên. Đánh giá Hứa Tiêu Nhiên từ trên xuống dưới, ý muốn tìm ra chút dấu vết gì đó. Ý đồ này quá rõ ràng, Hứa Tiêu Nhiên suýt chút nữa đã không duy trì được phong độ của bản thân, chỉ nhanh chóng nói "Mặc dù việc này không phải lỗi của muội, nhưng ở trong lòng của công chúa, muội cũng là một nguyên nhân rất lớn."

âm thanh có chút xấu hổ khụ một cái tốc độ nói càng nhanh "Tóm lại, muội hãy nói với nàng ấy đi, ta đitrước."

nói xong liền xoay người, bước chân nhanh hơn bình thường gấp mấy lần biến mất trước mặt A Đoàn, như chạy trối chết.

Lúc hai huynh muội nói chuyện các nô tài xung quanh tự động đứng cách xa vài bước, Giang Vạn Lí cầm thứ gì đó của An Dương công chúa đứng ở phía sau cách A Đoàn vài bước, bây giờ thấy Đại công tử đãđi rồi, vôi vàng tiến lên phía trước "Tiểu thư, chúng ta mau đến chỗ công chúa thôi, từ chỗ này đến tẩm điện của công chúa, ngồi kiệu cũng phải mất đến nửa canh giờ."

Lúc này A Đoàn mới hồi thần, đưa mắt nhìn lại đã không thấy bóng dáng của Hứa Tiêu Nhiên, cũng không nói gì, cười cười khom người chui vào bên trong kiệu nhỏ, Giang Vạn Lí cẩn thận xác định A Đoàn đã ngồi ổn định mới buông rèm xuống đứng sang bên cạnh.

"Khởi kiệu ~"

https://thuviensach.vn

Cùng với âm thanh của Giang Vạn Lí, kiệu nhỏ lảo đảo tiến lên. Mềm mại tựa vào một bên kiệu nhỏ, khóe miệng vẫn nhếch lên của A Đoàn cuối cùng cũng hạ xuống, đôi môi mím thành một đường thẳng tắp, không tiếng động thở dài một hơi. Hai ngày nay, mẫu thân phụ thân, Đại ca thậm chí Nhị ca vốn ít nói cũng đều như có như không khuyên mình rộng lượng.

Lời trong lời ngoài ý là, Ngô Đồng thân là Thái Tử tất nhiên không có khả năng chỉ có mình Thái Tử phi. Mặc dù mình với Thái Tử ca ca tình cảm sâu nặng, nhưng cái gì nên đến cũng phải đến, muốn mình rộng lượng, đừng ấm ứ buồn rầu mà thành tâm bệnh. Nhưng cũng không nói rõ, chỉ một chuyện nhỏcũng có thể loanh quanh lòng vòng đến việc khuyên nhủ mình.

thật là vừa bực mình vừa buồn cười.

Tâm trạng của mình không tốt là sự thật, nhưng cũng không phải vì chuyện này.

Trắc phị hoặc thị thiếp, mình đã chuẩn bị tâm lý từ sớm, cho dù không tình nguyện, cũng sẽ không biểu hiện ra bên ngoài. Hơn nữa, danh sách đáng nghi kia, hình như là thể hiện tâm ý của Thái Tử ca ca? Thậm chí Thái Tử ca ca còn nói cho mình việc hắn có lòng phòng bị đối với các nàng ấy, cho dù những người đó vào Đông cung, cũng không thể nhận được sủng ái của Thái Tử ca ca.

Lo lắng, mấy ngày nay vẫn băn khoăn nhưng vẫn luôn không có đáp án.

Vị tỷ tỷ váo áo màu đỏ kia mình vẫn nhớ rõ bảy tám phần, khuôn mặt rất giống mình. Người đó là ai?

Thái Tử ca ca chưa bao giờ có ý nghĩ gì đó quá phận với mình, như vậy, vì sao huynh ấy muốn lấy miệng ngọc bội kia đi? Miếng ngọc bội kia mặc dù tốt, nhưng trong những đồ vật của Thái Tử ca ca, miếng ngọc bội đó cũng không được tính là cái gì.

https://thuviensach.vn

Vì sao Thái Tử ca ca muốn đi biên cương, Thái Tử của một nước, vì sao cứ nhất định phải đi chưa?

Còn có nhị phòng…

Vì sao Thái Tử ca ca có lòng thù địch lớn như vậy với nhị phòng chứ?

Cuối cùng quan trọng nhất nhưng cũng khó hiểu nhất. Tình cảm của Thái Tử ca ca đối với mình từ đâu đến? Từ khi mình bắt đầu có ký ức đến giờ, huynh ấy vẫn luôn ở bên cạnh làm bạn với mình, không có tình đầu chớm nở, trực tiếp đi đến tế thủy trường lưu*, bình thản an ổn. Nhưng nhiệt tình ban đầu đâu? Tình cảm ban đầu từ đâu mà đến?

Tế thủy trường lưu: nghĩa là dòng suối nhỏ nhưng chảy dài. Ý nói một tình yêu không thuộc dạng chớp nhàng, cả thèm chóng chán mà dần nảy nở theo thời gian từng chút từng chút đền khắc cốt ghi tâm.

một loạt vấn đề này, không có đáp án, thậm chí ngay cả chút manh mối cũng không có.

Cũng may mấy ngày nay Thái Tử ca ca bận rộn, không có thời gian chú ý đến mình, cho nên cũng không đến gặp mặt. May mắn không cần nhìn thấy huynh ấy, nếu nhìn thấy, co dù bản thân nhịn được không hỏi cũng nhất định sẽ lộ ra dấu vết. không phải không dám hỏi, chỉ là cảm thấy, nếu Thái Tử ca ca nói ra đáp án, sự bình tĩnh này nhất định sẽ bị đánh vỡ…

Đầu óc rối như tơ vò suy nghĩ vẩn vơ, thời gian trôi qua rất nhanh, cảm thấy không lâu đã đến tẩm điện của An Dương, đỡ tay Giang Vạn Lí dưới kiệu, sau đó nhìn thấy các cung nữ đã sớm chờ ở cửa cung. Trong mắt chợt lóe lên ý cười, điều này chứng tỏ An Dương không còn tức giận nữa đúng không?

“Thỉnh an Hứa tiểu thư.” Các cung nữa ào ào quỳ xuống thỉnh an.

https://thuviensach.vn

A Đoàn gật đầu, cười để mọi người đứng dậy. Tẩm điện của An Dương A Đoàn đã đến nhiều lần, khôngcần người dẫn đường thậm chí nhắm mắt cũng có thể tìm được đúng đường. Vừa đi vừ hỏi mọi người "Công chúa đâu, bây giờ công chúa đang làm gì?" Có cung nữ mặt tròn lanh lợi nói "Bẩm Hứa tiểu thư, công chúa không làm gì cả, đang ở đại điện chờ người."

Gật đầu, như vậy xem ra là thật sự không tức giận? Tâm trạng cuối cùng cũng dễ chịu hơn vài phần.

Gần nửa khắc sau đoàn người đi đến đại điện, An Dương đang ngồi vững vàng trên vị trí chủ nhân, bên cạnh không có ai hầu hạ. Trưng ra một khuôn mặt cười lạnh, lạnh lùng nhìn vào A Đoàn, cánh mũi động đậy, vô cùng rõ ràng hừ một tiếng, sau đó nghiêng đầu thưởng thức trà, giả vờ như không nhìn thấy A Đoàn.

Động tác trẻ con như vậy, là thật sự không tức giận, chỉ là không có bậc thang đi xuống mà thôi. Cười không ra tiếng, sau đó nhận lấy vật gì đó trong tay Giang Vạn Lí, không tiếng động bảo người bên ngoài không cần theo vào, tự mình đi vào đến bên cạnh An Dương, cũng không nói lời nào, lẳng lặng nhìn nàng.

Động tác uống trà của An Dương dừng lại đã lâu, đúng lúc duy trì ở động tác đưa trà đến bên miệng. A Đoàn có ý xấu chống cằm, rất vui vẻ nhìn tay phải của An Dương đang giơ chén trà, cũng muốn nhìn xem nàng có thể duy trì tư thế này đến bao giờ. Ánh mắt quá rõ ràng, cho dù An Dương không nhìn A Đoàn cũng có thể cảm nhận được.

Tức giận trực tiếp nghiêng đầu nhìn A Đoàn, tay phải cạch một tiếng đặt chén trà xuống bàn.

"Ngươi không chó ta một bậc thang để ta đi xuống đúng không? rõ ràng là chính ngươi làm sai!"

https://thuviensach.vn

A Đoàn cười, đem điểm tâm đang cầm trong tay trình lên bằng hai tay, khẽ cúi đầu nói “Bánh đậu tằm của Tứ Xuyên, xin công chúa điện hạ vui lòng nhận cho ~” An Dương thích ăn cay, nhưng cơ thể nàng không như mong đợi, chỉ cần ăn một miếng là xong đời, trên mặt sẽ lập tức sẽ hiện ra mụn nhọt, ăn mấy miếng, cả người sẽ khẩn cấp.

Hoàng Hậu nương nương quản rất chặt, không cho nàng ăn đồ cay, chỉ có thể từ những món đồ tráng miệng nếm chút mùi vị.

Bộ dạng ngoan ngoãn này lại lấy lòng An Dương, cằm hếch lên, nói một câu rất kiêu ngạo “Nhìn ngươi có thành ý như vậy, lần này bản cung sẽ không so đo với ngươi nữa, đặt ở đây đi.” Chỉ là khuôn mặt không được tự nhiên, cố gắng kìm nén nụ cười đang muốn giương lên bên khóe miệng.

A Đoàn cũng nén cười, dựa vào ý của An Dương, bộ dáng cẩn thận giả vờ như thật đặt lên bàn, sau đó càng nhỏ giọng hỏi “Công chúa điện hạ còn giận tiểu nhân nữa không?” A Đoàn không trả lời, A Đoàn tiếp tục sợ sệt nói “Công chúa đện hạ không cần giận tiểu nhân, mấy ngày nay tiểu nhân ăn không ngon ngủ không yên rất khó chịu…”

Còn dùng cổ tay áo che mặt giả vờ khóc thút thít hai tiếng.

Đưa là muốn trêu cho An Dương cười, kết quả ánh mắt An Dương hơi dừng lại tưởng là thật, trực tiếp đưa tay kéo tay áo A Đoàn, khẩn trương nhìn ánh mắt A Đoàn “Mấy ngày nay ngươi thật sự ăn khôngngon ngủ không yên sao?” không chờ A Đoàn trả lời lại nói “Nguyên yên tâm, mẫu hậu làm như nào là chuyện cảu người, ta vĩnh viễn đều sẽ ủng hộ ngươi!”

“Hơn nữa Đại ca ta cũng thích ngươi nhất, nhưng người khác không có cửa đâu.”

“Ngươi không cần để ở trong lòng, thuận theo tự nhiên là được, dù sao các nàng ta cũng chỉ có danh phận mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Chuyện này An Dương càng rõ, thực tế hai ngày nay Hoàng Hậu vẫn vô cùng vui vẻ lôi kéo nàng chọn người! Thân là bạn tốt của A Đoàn, đương nhiên An Dương không muốn làm như vậy, nhưng mà nhìn bộ dáng của mẫu hậu vô cùng vui vẻ giống như lập tức có thể có một tiểu tử mập mạp để ôm lại khôngđành lòng kích thích người, chỉ có thể đồng ý vài câu cho có lệ.

Hơn nữa, sinh ra trong gia đình đế vương, An Dương đã nhìn thấy những phi tử chưa được sủng ái, đếm cũng không đém hết. Phụ hoàng như vậy, mặc dù trong lòng Đại ca có A Đoàn, nhưng mà miệng lưỡi thế gian đáng sợ, vì cân bằng các thế lực trên triều đình cũng sẽ có trắc phi. Trong lòng biết rõ, cho nên không dám ở trước mặt Hoàng Hậu để lộ ra cái gì.

Sợ mẫu hậu nghĩ nhiều, về sau A Đoàn không bằng lòng sẽ ảnh hưởng đến bản thân.

Ý định ban đầu của A Đoàn là trêu cho An Dương ười, không ngờ hóa ra nàng ấy lo lắng cho mình như vậy. Vô cùng cảm động lại có chút xấu hổ, nghĩ ngợi một lúc rồi trực tiếp nói “Chuyện này ngươi khôngcần lo lắng, cái gì Thái Tử ca ca cũng đều nói với ta. Mặc dù ta không biết huynh ấy dự định sẽ làm thế nào, nhưng nhất định không phải là điều mọi người nghĩ.”

Lời này trước sau không đồng nhất, nhưng bản thân mình thật sự cũng không biết hắn tính làm gì.

An Dương chớp chớp mắt, không rõ ràng “Đại ca nói vói ngươi thế nào?”

A Đoàn nhíu mi, dù sao bản thân cũng nghĩ không thông, dứt khoát nói hết tất cả mọi chuyện cho An Dương, cuối cùng còn nhấn mạnh số phận của mấy người kia “Ta đã bóng gió hỏi phụ thân ta, gia thế của những cô nương kia đều không tệ, chủ yếu là phụ thân của các nàng ấy hoặc là trung thành với Hoàng Thượng, hoặc là người bên cạnh Thái Tử ca ca.”

https://thuviensach.vn

“Đều là người hữu dụng đối với Thái Tử ca ca…”

“Ta thật sự không biết nên làm thế nào. Ta vừa nghĩ đúng là ta không thích mấy người đó, nhưng trước mắt các nàng ấy không có mâu thuẫn gì với ta cả, ta muốn gây khó dễ cho các nàng ấy cũng không có cơ hội. Hơn nữa, nếu như các nàn ấy xảy ra chuyện gì, một người thì không sao, nếu tất cả đều gặp chuyện không mau, người ngốc cũng biết là có người cố tình gây ra.

“Cho dù không có chứng cứ, nhưng mà họ cũng nghĩ được người được lợi là ta, nếu vì vậy mà phụ thân của các nàng ấy với Thái Tử ca ca có khoảng cách, thật sự là mất nhiều hơn được.”

“Cuối cùng…” Mím mím mối, có chút nản lòng “Việc này là vô tận, không có người thứ nhất thì còn có người thứ hai, người thứ ba. Chỉ cần một ngày huynh ấy còn là Thái Tử thì không thể chỉ có một mình ta.”

Gia đình bình thường hoặc là gia đình quý tộc nếu chỉ cưới một người vợ, một đời một kiếp một đôi đương nhiên là một câu chuyện được người đời ca tụng, nhưng ở gia đình đế vương, thật sự là khôngthực tế. Thực tế nhất là, sau cưới vợ là gì? Là sinh con, thật đáng buồn nhưng cũng là hiện thực, trong gia đình đế vương điều này là vô cùng quan trọng.

nói chung ai cũng không thể đảm bảo Hoàng Hậu nhất định một lần là sinh được con trai đúng không? Cho dù Hoàng Hậu mang thai con trai, ai có thể đảm bảo cái thai này có thể thuận lợi được sinh ra? Sau khi lớn lên ai có thể đảm bảo hắn nhất định là hoàng tử thích hợp nhất để thừa kế ngai vị chứ? Trong lịch sử Thái Tử bị phế không phải chỉ có một hai tiền lệ. Nhiều nhân tố không xác định như vậy, tất nhiên là càng nhiều càng tốt.

Đương nhiên, nếu như sinh được đứa con trai không chịu thua kém, lại có thủ đoạn làm cho người khác không thể sinh được con trai, cũng không ai dám nói gì. Nhưng điều kiện là có nhiều thời gian, việc này Thái Tử ca

https://thuviensach.vn

ca với mình đã không phù hợp. Bản thân còn chưa tròn mười lăm tuổi, Thái Tử ca ca lại sắp hai mươi, Hoàng Hậu nương nương cũng rất gấp rồi.

Cho nên, nhất định phải nạp trắc phi hoặc thị thiếp.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 101+2

Sau khi An Dương nghe được những lời của A Đoàn suy nghĩ một lúc, lúc sau đột nhiên cười không ra tiếng. Cũng chưa nói gì, chỉ hỏi "Ta hỏi ngươi, Đại ca ta cần phải có thế lực bên ngoài giúp đỡ mới có thể lên ngôi được hay sao?"

Lắc đầu, không chút do dự.

Nếu Thái Tử ca ca cần những cái đó, lúc trước huynh ấy cũng không cần phải khăng khăng cố chấp đến biên cương. Bây giờ danh vọng của huynh ấy đã đạt đến trình độ không thể với tới, quả thật chính là lòng dân đều hướng vào, cần gì thế lực bên ngoài giúp đỡ nữa?

"Vậy là được rồi." An Dương gật đầu, trên khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo là sức mạnh thật sự "không sai, nước có thể đẩy thuyền cũng có thể lật thuyền, nhưng nếu như là thuyền cực lớn, chỉ sóng biển động trời mới có thể lay động thì sao?" Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của A Đoàn đờ đẫn trong nháy mắt, An Dương cười "Ngươi coi thường Đại ca ta."

Càng coi thường chính ngươi.

nói đến đây sao An Dương còn không hiểu nữa? Chẳng qua là Đại ca muốn thăm dò chỗ sâu nhất trong lòng A Đoàn một chút thôi. Từ nhỏ A Đoàn đã ổn trọng, có tâm trạng gì cũng không thể hiện ra bên ngoài. Bản thân với nàng cùng nhau lớn lên, nhiều lúc cũng không biết nàng đang nghĩ cái gì, A Đoàn có tâm sự cũng không biết nói với người bên ngoài, chỉ biết một mình suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Vốn tưởng chỉ có mình mới bị nàng đổ một bức tường ngăn cách như vậy, không ngờ Đại ca cũng bị như vậy.

Vừa nghĩ đến Đại ca không gì là không làm được của mình thật ra cũng không có cảm giác an toàn, vậy mà lại nghĩ ra ý tưởng này để thăm dò, làm sao lại cảm thấy buồn cười như vậy chứ? Bản thân tuyệt đối sẽ không chỉ điểm cho nàng, dù sao cả hai người bọn họ không phải là người kia thì không được, sớm muộn gì cũng ở cùn một chỗ với nhau. Ở giữa có chút gập ghềnh, cứ coi như là một chuyện vui.

Bản thân chỉ cần ngồi xem kịch vui là được.

Hừ, ai bảo hai người các ngươi lừa gạt ta lâu như vậy!

Lời này làm cho A Đoàn kinh hãi, trực tiếp làm cục diện phức tạp mấy ngày nay của A Đoàn phá vỡ. Đúng rồi, mấy ngày nay bản thân vẫn từ dùng những suy nghĩ thông thường để suy nghĩ chuyện này, nhưng căn bản Thái Tử ca ca không phải là người thường! Cho dù là Thái Tử, nhưng trong lịch sử cũng có Thái Tử đích thân dẫn binh, nhưng đó cũng là quang minh chính đại, còn chưa từng thấy ai giống nhà mình, không nói một lời nào còn thay tên đổi họ đến biên cương ngây ngốc vài năm!

Từ trước đến giờ hắn đều không phải là người làm chủ từng bước một!

Như vậy, ý của hắn là sẽ không nạp trắc phi đúng không? Nhưng những cô nương kia phải làm thế nào, nếu như các nàng ấy chủ động ra tay, mình đáp trả lại thì không có trở ngại gì. Nhưng nếu các nàng ấy vẫn không xuất hiện trước mặt mình, chẳng lẽ mình còn phải đuổi đến? Ít nhất bây giờ các nàng ấy không nhắm vào mình.

Tùy tiện “Trừ bỏ”người bên ngoài, bản thân thật sự không làm được. Nhưng nếu mình không ra tay, những người đó sẽ thật sự trở thành trắc phi hoặc thị thiếp của tt ca ca thì làm sao?” Vậy quãng đời còn lại của mình chỉ có thể hối hận trong lòng thôi!

https://thuviensach.vn

Khó có thể nhìn được bộ dáng A Đoàn rối rắm như thế này, trong lòng An Dương còn có chút bất bình nho nhỏ lúc này đã biến mất sạch sẽ. Đương nhiên sẽ không tiếp tục khuyên, chỉ biết xem kịch vui. Cười nói "Ngươi yên tâm đi, Đại ca làm như vậy nhất định có lý do của huynh ấy, nếu ngươi không biết làm như thế nào, đi một bước tính một bước."

"Dù sao chuyện còn chưa xảy ra, gặp chiêu phá chiêu đi."

A Đoàn không có động tĩnh gì, không biết Đại ca có sốt ruột không? Ai da, sao mình lại muốn nhìn thấy Đại ca sốt ruột như vậy chứ?

Nghe vậy, A Đoàn lại rối rắm nửa ngày, cuối cùng cũng đồng ý lời này. Bên kia Thái Tử ca ca muốn gặp chiêu phá chiêu, danh sách bên này cũng nên như vậy. Để mình chủ động ra tay hại người, nói thật, lòng mình không làm được, chỉ có thể làm tốt công tác phòng bị trước. Thở ra một hơi, tạm thời bỏ qua rối rắm trong lòng.

Động tác đang giơ tay về phía chén trà chợt dừng lại, sau đó nhìn thẳng về phía An Dương nói thẳng "Mấy ngày nay ngươi có gặp mặt Đại ca ta không? Giữa hai người đã xảy ra chuyện gì?" Nếu không sao vừa rồi Đại ca lại kỳ quái như vậy, không phải huynh ấy vẫn luôn tránh An Dương như rắn rết soa, sao lại còn để mình nói chuyện thật tốt nữa?

Lúc trước mình sẽ không hỏi một câu.

Ánh mắt An Dương nhanh chóng chớp mấy cái, trên khuôn mặt tươi cười cũng như được trang điểm, chỉ nhìn xung quanh chứ không nhìn A Đoàn. Bộ dáng vừa nhìn là biết có chuyện gì đó! A Đoàn gian xảo đến gần, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm An Dương "nói mau!"

Sau khi ngại ngùng một phen, tính tình An Dương suy cho cùng cũng lanh lẹ lại trực tiếp gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Đúng, hôm kia tâm trạng không tốt, uống hơi nhiều rượu liền mượn rượu làm càn đi tìm Đại ca ngươi, sau đó chặm mặt Đại ca ngươi. Ta hoàn toàn không nhớ đã xảy ra chuyện gì sau đó, ấn tượng cuối cùng của ta là ta trực tiếp nhào vào trong ngực hắn khóc lớn.”

“Sau đó thì sao, sau đó thì sao, ngươi cũng không hỏi lại mấy người đi bên cạnh sao?!”

Lòng hiếu kỳ của A Đoàn bị khơi ra, quá hiểu bộ dáng sát phong cảnh của Đại ca nhà mình là như thế nào!

nói đến đây An Dương càng ảo não, không che giấu dã tâm của mình chút nào “Đương nhiên là ta muốn hỏi rồi, nhưng đó là ở đâu? Đó là Đông cung! Đại ca của ta cũng không biết dây thần kinh não nào bị đặt sai chỗ rồi, mặc kệ ta hỏi như thế nào cũng không nói cho ta biết! Những nô tài kia cũng đáng giận, miệng người sau còn cứng hơn người trước, một chữ ta cũng không hỏi được!”

Đột nhiên cười, ghé sát vào A Đoàn, trên mặt cũng là nụ cười gian xảo.

“Bên này ta không hỏi được, nếu không ngươi hỏi Đại ca ngươi một chút xem?”

Bản thân cũng muốn biết sau đó đã xảy ra chuyện gì, mình đã ăn bao nhiêu đậu hũ của Hứa Tiêu Nhiên, ăn bao nhiêu!

Tìm Đại ca hỏi? A Đoàn nghĩ trên mặt Đại ca nhà mình luôn là nụ cười nhẹ nhàng, nghĩ đến người mà Tam ca nghịch ngợm sợ nhất lại là Đại ca, còn nói Đại ca là Hổ mặt cười… Nhưng mà bản thân mình cũng muốn biết! Cắn răng gật đầu, Đại ca luôn luôn không thật sự xử lý mình, hơn nữa mình cũng chỉ là muốn biết sự thật thôi, chắc là, sẽ không sao đâu…

https://thuviensach.vn

Ở trong cung của An Dương một ngày, trong lúc Giang Vạn Lí trong tối ngoài sáng nhắc nhở nói có muốn đi qua Đông cung một chuyến hay không, bị A Đoàn với An Dương đồng loạt không để ý đến. không dễ dàng gì ra hỏi cung điện của An Dương, A Đoàn vung tay lên, trực tiếp nói về nhà. Lúc này Giang Vạn Lí mới nóng nay, thì thầm ở bên cạnh A Đoàn "Tiểu thư, người không đến thăm Thái Tử điện hạ sao?"

Bây giờ có thể quang minh chính đại nhìn thấy đó!

A Đoàn nghiêm trang quay đầu "Nam nữ thụ thụ bất thân, không thể lén lút gặp mặt."

Những lời này làm cho Giang Vạn Lí bị chặn họng không thốt ra đươc lời nào, hai người đã sớm khôngtrong sạch rồi, được chứ! Bây giờ mới biết kiêng dè không phải là bịt tai trộm chuông* sao, còn khôngbằng thẳng thắn đi! A Đoàn căn bản là không cho Giang Vạn Lí cơ hội nói gì, lập tức lên kiệu nhỏ. Lúc này Giang Vạn Lí chỉ có thể dở khóc dở cười.

Bịt tai trộm chuông (YỂM NHĨ ĐẠO LINH): tự lừa dối mình, không lừa dối được người (Do tích có kẻ lấy được quả chuông, mang đi không nổi, bèn dùng vồ đập vỡ để dễ mang, nào ngờ chuông không vỡ mà tiếng chuông lại vang vọng. hắn lại sợ mọi người nghe thấy tiếng chuông sẽ kéo tới, bèn bịt tai lại để khỏi nghe thấy)

Gia, không phải là nô tài không lừa tiểu thư đến, mà là cô nương quá kiên định, nô tài không lừa được!

không biết ngài đã đắc tội với tiểu thư lúc nào, tự ngài hãy nghĩ cách đi, nô tài đã hết cách rồi.

Đổi từ kiệu nhỏ lên xe ngựa, chẳng bao lâu đã đi ra khỏi cửa cung, lại đi về phía trước một lúc thì nghe thấy tiếng người. Lúc này mặt trời vừa lặn, ánh sáng còn sót lại của mặt trời chiếu xuống mặt đất ấm áp. Chơi với An Dương một ngày, tâm sự nặng nề mấy ngày nay đã được giảm bớt. An

https://thuviensach.vn

Dương nóikhông sai, nếu bản thân mình đã nghĩ không ra, vậy thì đi đến đâu hay đến đó vậy.

Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng.

Lòng tràn đầy hứng thú vém rèm xe lên để ra một khe hở nhìn về những người bên ngoài, trong đầu đang nghĩ xem làm sao moi được từ trong miệng Đại ca "Chân tướng". Lúc này xe ngựa đã đến khu náo nhiệt, hai bên che kín những sạp nhỏ, âm thanh hét to của đám tiểu thương vang lên bên tai không dứt. A Đoàn đang nhìn hăng say, đột nhiên xe ngựa dừng lại, A Đoàn suýt nữa ngã xuống khỏi chỗ ngồi.

Bên ngoài cũng truyền đến tiếng kinh hô của mọi người.

Đụng vào người nào sao?

Giang Vạn Lí rất nhanh đã chui vào bẩm báo.

"Tiểu thư, vừa rồi có một cô nương mang khăn che mặt đột nhiên từ bên cạnh chạy ra, xe ngựa của chúng ta tránh không kịp nên đụng phải, người đã hôn mê, không thấy máu, chắc là não bị chấn động."

Trong giọng nói không có kinh hoảng, chỉ là nghi ngờ. Vừa rồi mình nhìn thấy, cô nương kia như là bị người đuổi theo nên chạy ra, mình nhìn ra đằng sau, đúng là có mấy người đáng nghi nhìn thấy xe ngựa nhà mình thì rút lui, nhưng việc này không có nghĩa là sự thật, nói không chừng chỉ là giả vờ thôi?

Bây giờ danh tiếng của tiểu thư nhà mình đang cao, hôm nay tiến cung nên trên xe ngựa có mang ký hiệu của Hứa gia. Bị người có lòng không tốt nhận ra rồi gài bẫy cũng là bình thường, không thể khôngnghĩ như vậy.

A Đoàn cũng cho rằng đây không phải chỉ là chuyện đụng phải người đơn giản như vậy, nhưng mặc dù không xuống khỏi xe cũng có thể nghe

https://thuviensach.vn

được âm thanh bên ngoài càng lúc càng to. Suy nghĩ rất nhanh một lúc lập tức nói "Nếu là một cô nương, ngươi dẫn người đến đây đi. Để một người ở lại đây canh chừng xem có người nào đến tìm nàng ấy hay không, lại phái một người khác đi điều tra xem đây là ai."

"Cuối cùng thông báo về phủ mời sẵn đại phu, phải nhanh lên.

không cần biết có phải nhà mình sai hay không, việc này xảy ra dưới sự chứng kiến của nhiều người, là bản thân nàng ấy đụng vào. Giang Vạn Lí đã dám nói như vậy, tất nhiên có thể tìm thấy nhân chứng. một khi đã như vậy, sẽ không sợ nàng ấy đổ tội lên người mình. Trước hết đem người về, cũng khôngthể để cho người khác chê cười được!

Giang Vạn Lí cũng biết rõ xử lý như vậy là tốt nhất, đồng ý, chui ra khỏi xe ngựa.

Chẳng bao lâu sau Giang Vạn Lí ôm một cô nương một thân váy áo trắng chui vào xe ngựa, hai mắt cônương kia nhắm nghiền, đeo khăn che mặt nên không thấy rõ khuôn mặt, chỉ thấy một đôi mi thanh tú đen như vẽ, vết đỏ trên trán trơn bóng nhìn thấy mà kinh hãi, nhìn thấy đã chuyển sang xanh tím. Xe ngựa lại tiến lên phía trước, lần này hướng về nhà với tốc độ nhanh hơn.

Cho dù như thế nào, nàng ấy bị ôm lên xe ngựa nhà mình, không thể để nàng ấy gặp chuyện khôngmay được.

A Đoàn nghiêng đầu nhìn về phía cô nương trẻ tuổi đang bất tỉnh nhân sự, không lấy mạng che mặt của nàng ấy xuống, chỉ nhìn chất liệu quần áo của nàng ấy mà xuất thần. Đưa tay sờ sờ, mỏng như cánh ve, ngón tay nhẹ trượt, nhẹ nhàng kéo một cái, mặc dù ánh sáng trong xe ngựa có chút lờ mờ, cũng mơ hồ, giống như sương mù bình thường.

Nguyệt Ảnh sa.

https://thuviensach.vn

Loại chất liệu này, dù có tiền cũng chưa chắc mua được.

Đương nhiên không thể mang người về nhà mình, trực tiếp mang đến phòng khách, đại phu cũng đã ở đó từ sớm. Trần thị nghe được tin tức cũng đứng chờ, lúc này thấy người trở về lập tức để đại phu đến khám, sau đó đánh giá A Đoàn từ trên xuống dưới, nhìn thấy nàng không sao mới thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này mới có tâm trạng hỏi Giang Vạn Lí rốt cuộc là có chuyện gì.

Giang Vạn Lí nói lại những lời vừa nói với A Đoàn, lần này còn nói những gì mình nhìn thấy, những gì mình đoán cũng nói ra hết. Cuối cùng còn cam đoan với Trần thị "Phu nhân yên tâm, tiểu thư nói nô tài để lại một người ở lại chỗ kia, nô tài cũng đã lệnh cho hắn tạo quan hệ với những người xung quanh, nhân tiện điều tra tình huống."

Trần thị gật đầu, lần này A Đoàn xử lý không sai. Trong tình huống này chỉ có thể đưa người về, nếu là vô tình thì thôi. Nếu là cố ý, dù là có người làm chứng là do nàng ấy chạy loạn gây nên, nhưng người ngã vào xe ngựa mình là sự thật không thể chối cãi, nếu bỏ mặc không quản sẽ bị người có lòng khôngtốt lấy ra nói.

không chỉ muốn đưa nàng ấy về, còn muốn làm cho nàng ấy bình an vô swh.

Cũng may cô nương kia không có vấn đề gì lớn, chỉ là bị đụng vào đầu nên mới ngất xỉu, máu ứ đọng trên đầu cũng không nghiêm trọng, một lát nữa sẽ tỉnh lại, xoa chút thuốc tiêu viêm là được. Bên này đại phu vừa đi, bên kia người đi điều tra đã trở lại, nói đây là thứ nã của Hộ bộ thị lang, Trương Ninh An.

Động tác của A Đoàn chợt dừng lại, chậm rãi nghiêng đầu nhìn về phía gã sai vặt, nhìn chằm chằm vào hắn, hỏi từng câu từng chữ rõ ràng

https://thuviensach.vn

“Ninh trong yên tĩnh, An trong an nhiên sao?” Giọng điệu bình tĩnh đến dị thường.

Gã sai vặt không dám ngẩng đầu nhìn A Đoàn, chỉ cúi đầu trả lời.

“Bẩm Tam tiểu thư, đúng vậy.”

Hóa ra, người thứ nhất trên danh sách là thứ nữ của Hộ bộ thị lang, chẳng trách mình không có chút ấn tượng nào với nàng ấy.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 102

Editor: huyetsacthiensu

Chuyện công đã bàn xong, Hứa Tiêu Nhiên nhìn Ngô Đồng cất xong mấy thứ đồ kia đang muốn cáo từ để rời đi, Ngô Đồng lại đưa tay ra ngăn động tác của hắn lại, cũng không nói lời nào, chỉ là đứng dậy, dẫn đầu đi phía trước, Hứa Tiêu Nhiên bộ dáng phục tùng đi phía sau nửa bước đuổi theo.

Hai người đi đến một đình nghỉ mát trong hoa viên, ở giữa trên bàn đã bày xong đồ ăn ngon rượu ngon, hoa cỏ tranh nhau đua nở đón mùa xuân đến, thật là một nơi trăm hoa đua nở. Chỉ đáng tiếc, cảnh đẹp như vậy lại không có người thưởng thức, hai người nhân trung long phượng (rồng phượng trong loài người) mặt mày đều vô cùng nghiêm túc, không tiếng động ngồi xuống.

Ngô Đồng đưa cánh tay thon dài ra rót rượu cho Hứa Tiêu Nhiên.

“Bây giờ chúng ta nói chuyện tư, ta không phải là Thái Tử, ngươi cũng không phải Đại thiếu gia của quốc công phủ.”

Hứa Tiêu Nhiên đang muốn cảm ơn, động tác chợt dừng lại, nhìn về phía Ngô Đồng đang ngồi đối diện bộ dáng rõ ràng là có việc muốn nói, hai hàng mày thoáng nhướn, rồi sau đó thản nhiên ngẩng đầu, ngón tay thon dài nắm chặt chén rượu trắng sáng nâng lên giữa không trung. Ngô Đồng cũng cười mộtcái, rót cho mình một ly, hai chiếc chén va chạm vào nhau giữa không trung phát ra một tiếng thanh thúy, uống một hơi cạn sạch.

https://thuviensach.vn

âm thanh đặt chén xuống vang lên nhẹ nhàng, mới vừa rồi, vừa rồi hai người còn nhìn nhau cười thoải mái cũng tản đi, vẻ mặt của hai người cũng thu lại. Ngô Đồng nâng mắt lắng lặng nhìn về phía Hứa Tiêu Nhiên ở đối diện, con ngươi đen như mặc nhìn không rõ cảm xúc, qua thật lâu mới thẳng thắn "Ngươi cảm thấy, An Dương thế nào?"

Chỉ bảy chữ đơn giản, lại làm cho Hứa Tiêu Nhiên đang nín thở chờ đợi trở tay không kịp. Mặc dù gặp mặt Ngô Đồng không nhiều lắm, nhưng mấy năm nay so chiêu với Vệ Trường Hận cũng không ít lần, tự nhận là vẫn có thể hiểu hắn mấy phần. Người này thích tính kế rồi mới ra quyết định, am hiểu tìm sơ hở của người khác khi nói chuyện. nói trắng ra như hôm nay là lần đầu tiên.

Tim cũng theo lời hắn nói mà đập nhanh vài nhịp.

Cảm thấy An Dương như thế nào?

Vẫn luôn tránh An Dương công chúa còn không kịp, cũng không thể phủ nhận, ngày hôm ấy khóe mắt nàng mang nước mắt nhào vào trong ngực mình, mùi hương thoang thoảng của nữ tử bay vào mũi, thấp giọng khóc lóc kể lể, mí mắt run rẩy… Có lẽ khi ấy đã bị mê muội nên không lập tức đẩy nàng ấy ra, lại cảm thấy có chút luyến tiếc…

Lúc Ngô Đồng nhìn thấy Hứa Tiêu Nhiên rơi vào trầm tư cũng thu lại ánh mắt của mình, không xem xét ý tứ của hắn mà nhìn về nơi khác, để cho hắn thời gian để suy nghĩ. Lúc lâu sau nghe được tiếng nóichuyện phía đối diện mới quay đầu, bắt được chút chật vật trong mắt hắn. Khóe miệng nhếch lên, ánh mắt lợi hại nhìn về phía Hứa Tiêu Nhiên.

"Vậy để ta đổi câu hỏi khác."

"Đường làm quan cùng An Dương, ngươi sẽ chọn cái nào?"

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Hứa Tiêu Nhiên không đổi, nhưng hô hấp chợt dừng lại, hai bàn tay đặt phía dưới gầm bàn đá hơi hơi nắm chặt.

“Đường làm quan.”

Ngô Đồng gật đầu, đáp án này cũng không ngoai ý muốn. Kiếp trước không có câu hỏi này, hành động của hắn đã trực tiếp trả lời cho câu hỏi này; tướng mạo, gia thế, nhân phẩm của Hứa Tiêu Nhiên cũng đều thừa sức xứng với An Dương, nhưng hắn không phải là mối nhân duyên tốt đẹp của An Dương. Người này có tài cũng có thể tiến xa hơn, nhưng tất cả những gì hắn có đều dành cho việc khác, còn lại quá ít cho An Dương.

Trong thoáng chốc nhớ tới đời trước An Dương một thân váy áo đỏ như lửa vui vẻ phấn chấn, đến cuối cùng kết cục là ảm đạm hòa ly. Thế cho nên sau này tính tình của nàng có sự thay đổi vô cùng lớn, trai lo vô số, khuôn mặt mỗi người đều có chút giống với Hứa Tiêu Nhiên, nhưng khác biệt lại là, những trai lơ kia lấy An Dương làm chủ, sai đâu đánh đó.

Luôn luôn thời khắc nào cũng phải ở bên cạnh nàng, không thể rời đi nửa bước.

Mà Hứa Tiêu Nhiên cũng cả đời không tái giá, ở trong triều đình thành thạo điêu luyện. Hứa gia nản lòng rời kinh, hắn từ một quý công tử phò mã sa sút đến mức còn không bằng một người dân bình thường. Nhưng hắn dựa vào tài trí hơn người lại lần nữa bước chân vào triều đình phong sinh khởi thủy (gió đi khắp nơi để mọi vật sinh ra, nước đến đâu thì mọi vật ở đó đâm chồi nảy lộc) cho tới khi lên đến chức Tể tướng, làm cho Hứa gia lại một lần nữa đạt được vinh quang.

Tin rằng hắn có yêu An Dương, nếu không cũng không cả đời không tái giá, lúc trước lại càng khôngcưới An Dương.

Chỉ đáng tiếc thua bởi dã tâm của hắn.

https://thuviensach.vn

Lại khom người rót cho Hứa Tiêu Nhiên khuôn mặt có chút giãy dụa một chén rượu. Động tác đứng dậy, tiếng rượu rót vào chén làm cho Hứa Tiêu Nhiên hoàn hồn, kinh ngạc nhìn rượu trong chén, môi hơi động nhưng không nói lời nào, nhắm mắt ngửa đầu, uống một hơi cạn sạch. Lần nữa mở mắt ra thì tron mắt đã trấn tĩnh lại.

Hiểu được ý của Ngô Đồng.

Ngày ấy nàng ôm hắn, Ngô Đồng cũng ở đây, hắn cũng đã nhìn thấy rõ ràng. Có lẽ An Dương đã say nhưng mình lại rất tỉnh.

đã đưa ra lựa chọn, uống xong chén rượu này sẽ không còn đường để hối hận.

Cười nhẹ đưa ra lời bảo đản "Người yên tâm, thần biết nên làm như thế nào."

Ngô Đồng gật đầu, trong lòng lại không thấy thoải mái chút nào, thậm chí là còn hơi phiền muộn. Hai người bọn họ, nếu so sánh từng người một thì người này càng tốt hơn so với người kia. Nhưng lại khôngthể ở cùng một chỗ được. Kiếp trước An Dương mạnh mẽ xoay người, nhưng hai ba năm thì tan rã. mộtngười hoang đường sống qua ngày, một người lạnh lùng sống một mình đến cuối đời.

Chỉ có thể cảm thán một câu thế sự vô thường, cũng không thể có biện pháp vẹn cả đôi đường. mộtngười là nước, một người là lửa, nhìn thì dịu dàng nhưng nội tâm lại lạnh lùng như đá, làm sao có thể hòa nhập với nhau được.

A Đoàn ngồi ở bên ngoài chính sảnh, Trương Ninh An còn nằm mê man ở bên trong buồng. Cả người đều tựa vùi vào bên trong ghế Quý phi, trên người đắp một chiếc chăn lông trắng mỏng, cầm trong tay hai tờ giấy, một tờ là về Trương Ninh An, một tờ là về đích nữ Trương gia, chỉ lớn hơn

https://thuviensach.vn

Trương Ninh An nửa tuổi Trương Bảo Châu. Thời gian ngắn ngủi, cũng không hỏi thăm được nhiều nhưng như này cũng đủ rồi.

một thứ nữa mà có thể được mặc Nguyệt sa ảnh, thật là làm cho người ta phải suy nghĩ.

Trương Bảo Châu, tên như ý nghĩa, hòn ngoạc quý trên tay. Từ nhỏ được coi như châu như ngọc mà lớn lên. Phụ thân không quản, mẫu thân cưng chiều kiêu căng ương ngạnh, nói một thì không có hai. Thích nhất là bắt nạt thứ muội Trương Ninh An. Nhưng điều đáng châm chọc là, mỗi lần nàng bắt nạt Trương Ninh An, sau đó Trương Ninh An lại có thể ấy chút bồi thường từ chỗ Trương đại nhân.

Trương Ninh An, mẹ đẻ là tiểu thiếp có chút được sủng ái, mãi đến bây giờ mối tháng Trương đại nhân đều đến tiểu viện của mẹ nàng ta ở lại mấy ngày. nói là tính cách nhu nhược lại có chút khờ dại ngoài ý muốn, ngây thơ không rành chuyện đời. Điều này lại phù hợp với sở thích của Trương đại nhân, cũng có vài phần yêu thích nàng, còn vì nàng mà răn dạy Trương Bảo Châu vài lần.

Khờ dại, không rành chuyện đời…

Như vậy là một sự giải thích tốt nhất vì sao một tiểu thư gia thế lại một mình xuất hiện trên đường còn bị người đuổi theo. Tính tình trẻ con, tò mò về thế giới bên ngoài, cũng không muốn có người hầu đitheo. Luôn muốn đi thám hiểm bên ngoài, sau đó về nhà kể chuyện say sưa với hai người phụ mẫu đang lo lắng, mang chút vui vẻ, chút tự hào.

thật là một cái cớ tốt.

Xem xong hai tờ giấy rất nhanh, A Đoàn hạ mắt suy nghĩ một chút, một lúc sau ngẩng đầu lên, đưa giấy cho Bán Đông đang đứng bên cạnh. Bán Đông nhận lấy, bên chân đã sớm đặt một chậu than, ném hai tờ giấy

https://thuviensach.vn

vào chậu. Nhìn hai tờ giấy đã tan thành tro bụi mới gọi tiểu nha hoàn vào bê chậu than ra ngoài.

Sau đó nhìn về phía A Đoàn, chờ nàng hạ lệnh.

A Đoàn đưa tay kéo chăn mỏng đang khoác ở bụng kéo lên đến dưới cằm, người cũng trượt lùi xuống, cả người đều vùi vào trong chăn mỏng. Khóe mắt Bán Đông co giật nhìn một đống đang phồng lên trêntháp, chỉ có thể cảm thấy may mắn, may mắn không có người ngoài ở đây, không ai nhìn thấy dáng vẻ của tiểu thư nha vậy.

Qua thật lâu A Đoàn mới chui từ trong chăn ra, cũng không để ý mái tóc bị cọ rối tung lên, trực tiếp ngoắc ngoắc tay với Bán Đông. Bán Đông nghe lời khom người ghé sát tai vào gần miệng A Đoàn. Cùng với khóe miệng không ngừng đóng mở của A Đoàn, ánh mắt Bán Đông cũng từ kinh ngạc đến hơi ẩnchứa chút vui vẻ.

Thậm chí chờ A Đoàn nói xong còn vỗ ngực đảm bảo.

“Tiểu thư yên tâm, cái này nô tì rất am hiểu!”

Mí mắt Trương Ninh An động đậy, dần dần tỉnh lại, ánh mắt mê mang, hiển nhiên là còn không biết mình đang ở chỗ nào. Nhưng mà cũng chỉ hoang mang trong giây lát, ánh mắt trong nháy mắt đã rõràng sau đó lại trở nên mơ hồ, không xác định nhìn quanh bốn phía, không có một bóng người. Sau khi không nhìn thấy ai, vẻ nhu nhược trên mặt lập tức biến mất sạch sẽ.

Từ đồ trang trí trong phòng này nhìn thấy thì chắc phòng này chỉ là phòng khách, lại nhìn ra bên ngoài trời, bên ngoài đã phủ xuống một màu đen, xem ra thời gian mình hôn mê cũng không dài. Nhưng mà phải nắm bắt đúng thời gian, nếu không chưa làm được gì đã bị phụ thân đưa về, tâm cơ của mình cũng bị uổng phí.

https://thuviensach.vn

Cắn răng một cái, ngã từ trên giường xuống, phát ra vài tiếng kêu rên.

Bán Đông nghe được tiếng động tiến vào thì nhìn thấy Trương Ninh An quỳ rạp trên mặt đất, đáng thương che trán đã được thoa thuốc, ánh mắt cũng che kín sương mù, đau sắp khóc. Cau mày tiến lên đỡ người dậy, còn chưa nhìn mặt Trương Ninh An đã nổi giận nói "cô nương này, ngươi có chuyện gì vậy? Bỗng dưng dụng vào xe ngựa của nhà chúng ta, có lòng tốt bôi thuốc tốt cho ngươi, bây giờ lại ngã xuống giường, ngươi muốn ngã rồi ăn vạ nhà chúng ta có đúng không?!"

Ánh mắt mở to trừng Trương Ninh An, vô cùng bất mãn, thậm chí ngay cả liếc mắt nhìn Trương Ninh An cũng sợ phí sức.

không có chút nhẹ nhàng nào đặt người ngồi lại xuống giường, chân mày nhíu lại thật chặt "Ngươi là người ở nơi nào, ngươi đụng vào xe ngựa nhà chúng ta để làm gì? Nhà ngươi ở đâu, ngươi nói nhanh lên một chút, tránh cho ngươi chết ở nhà chúng ta, xui xẻo cho nhà chúng ta!"

Cuối cùng trực tiếp quay đầu, nhỏ giọng nói thầm.

"Cũng là do tiểu thư nhà ta có lòng tốt, nếu không ai sẽ đưa ngươi về nhà chứ, tự mình rước xui xẻo mà!"

Trương Ninh An cũng là người hung ác, lúc vừa ngã xuống đất thật sự là bị đụng trúng đầu, đúng là bị đau thật khóc thật. Về lời nói của Bán Đông Trương Ninh An cũng nghe rõ, nhưng mà trong lòng khôngcó một gợn sóng nào cả. Những lời như thế này mình đã nghe được từ nhỏ đến lớn, làm sao còn có thể có phản ứng gì nữa chứ?

Nhưng mà nghe được câu cuối cùng của Bán Đông, ánh mắt hơi dừng lại.

Đây là nha hoàn của Hứa gia Tam tiểu thư sao? Chắc là vậy. Nếu nha không phải nha hoàn tâm phúc của Tam tiểu thư, không thể có oán khí lớn

https://thuviensach.vn

như vậy đối với mình được. Hơn nữa, mình đụng vào xe ngựa của Tam tiểu thư, nàng ấy để nha hoàn đến canh chừng mình cũng hợp lý. Lại nói, nha hoàn bình thường, lúc không biết thân phận của người ngoài, nhất định sẽ không không nể mặt như thế.

Có thể không nể mặt, đó chính là người có sức mạnh.

Có nha hoàn ngang ngược như này, tất nhiên là vị Tam tiểu thư kia.

không tiếng động chôn đầu xuống khóe miệng nhếch lên. Còn tưởng là nhân vật như thế nào chứ, mặc dù mình không đến trường học, nhưng mà cũng nghe nói Tam tiểu thư làm người thận trọng lạnh nhạt, không thích kết giao với người bên ngoài. Thận trọng? Ha ha. Gần mực thì đên gần đèn thì rạng, thiếp thân nha hoàn như thế này, chủ tử làm sao có thể tốt được chứ?

Chẳng qua là giống đích tỷ ngu ngốc nhà mình, chỉ là nàng ta (ý chỉ A Đoàn) giả vờ với người bên ngoài giỏi hơn mà thôi. Nhưng mà như vật cũng tốt, bản thân mình am hiểu nhất là đối phó với loại người nha vậy. Chỉ cần mọi việc đều nghe theo nàng, ba câu không quên nịnh hót nàng ta, nàng ta sẽ tự động coi mình là người của nàng ta.

thật là, không có chút khó khăn nào cả.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 103

Editor: huyetsacthiensu

Còn chưa nhìn thấy người đã nghe thấy tiếng bước chân của một đám người dang đi lại, Trương Ninh An có hơi khẩn trương lập tức đứng dậy, tay rũ xuống bên sườn nắm lấy làn váy của chính mình, khôngđược tự nhiên muốn đứng dậy nghênh đón người bên ngoài mím môi cười cười, xấu hổ lại cẩn thận. Bán Đông lắc đầu một cái, đối với bộ dáng không lên được phòng khách này của nàng ta thật là khôngthể nhìn nổi mà.

Khóe miệng giật giật, đi vài bước đến cửa.

“Tiểu thư.” Đỡ lấy Trương Ninh An, khuôn mặt lộ ra vẻ… không hài lòng.

“Ừ.” A Đoàn nhàn nhạt lên tiếng. Nhìn thấy ánh lấp lánh trong mắt Bán Đông thì từ đầu đến cuối cũng không có sắc mặt kiêu căng, cái cằm hếch lên nhìn kiểu gì cũng thấy muốn ăn đòn mà! Cảm thấy buồn cười một cách khó hiểu, bước chân hơi dừng lại, không tiếng động ho khan một cái, sửa lại sắc mặt mới vào cửa.

Trương Ninh An mở to mắt nhìn đoàn người từ cửa đi vào.

Lúc trước nghe được tính tình Hứa tam tiểu thư có chút nhạt nhẽo, người cũng trắng trong thuần khiết, hôm nay nhìn thấy, quả thật tin đồn cũng không nói sai. một thân quần áo đỏ rực tươi đẹp, tuy gương mặt có hơi trắng, nhưng đôi môi lại như không vẽ mà hồng, rõ ràng là thêm mấy phần huyết sắc cùng kiều diễm. Khuôn mặt lạnh lùng tinh xảo nhìn thẳng,

https://thuviensach.vn

không thấy chút kiêu căng nào lại có thể cảm giác được nàng không có gì đáng ngại.

Ánh mắt co lại một cái lại hạ mắt xuống nhìn, váy áo này nhìn tinh xảo lại mang theo sự tùy ý thoải mái, rõ ràng là váy áo mặc ở nhà.

Cho nên, Hưa gia Tam tiểu thư làm sao lại có thể là người nhạt nhẽo chứ!

Chẳng quả là ở trước mặt người ngoài giả vờ dáng vẻ thanh cao mà thôi, ở nhà lại mặc váy áo đỏ như vậy.

Ha…

Giống như là đã bị dọa sợ, ngơ ngác nhìn A Đoàn cùng với bảy tám nha hoàn vây quanh phía sau. Hai gò má tái nhợt không có chút máu nào, vết thương trên đầu, váy áo trắng tinh bị dính bụi đất, nhìn thế nào cũng thấy đáng thương. A Đoàn dừng bước chân lại, sắc mặt không thay đổi đánh giá Trương Ninh An một lần từ trên xuống dưới.

Sau đó nghiêng đầu nhìn về phía Bán Đông.

“Là một đứa ngốc sao?” âm thanh trong trẻo nghiêm túc.

Lời này vừa nói ra, Bán Đông suýt chút nữa không duy trì được vẻ mặt, khóe miệng co giật nghiêm trọng, cố gắng nhịn không để cho mình cười ra tiếng, trong nhất thời không trả lời. Trương Ninh An cũng bị câu hỏi này làm cho nghẹn họng không thốt ra được lời nào! Hứa Tam tiểu thư này không hiểu một chút nào về đối nhân xử thế sao? Người xa lạ nhìn đáng thương như vậy bản thân nàng chẳng lẽ không nên hỏi thăm một câu sao?

Chẳng trách người bên ngoài nói Hứa Tam tiểu thư này không thích nói chuyện với người bên ngoài, hóa ra là bởi vì không biết nói chuyện!

https://thuviensach.vn

Chưa từng gặp được người thẳng thắn như vậy!

Đợi lâu mà không thấy người trả lời, chân mày A Đoàn nhíu một cái, hơi không kiên nhẫn "Nếu chỉ là một đứa ngố thì đưa nàng ta về đi." nói xong liền muốn xoay người đi. Trương Ninh An chớp chớp mắt đột nhiên hoàn hồn, vội vàng tiến lên "Tam tiểu thư xin dừng bước! Ta… ta không phải là người ngốc."

Cúi đầu lưỡng lự, vô cùng xấu hổ, thậm chí còn không dám ngẩng đầu lên sắc mặt của mọi người.

Bán Đông bây giờ cũng hoàn hồn, vội vàng tiến lên nói "cô nương này sợ người lạ, trong một lúc bị dọa sợ thôi."

Tiểu thư không phải còn muốn nói mấy lời khách sáo sao, sao lại muốn đi rồi?!

A Đoàn nghe vậy xoay người lại, đôi mắt đen láy đảo qua khiếp sợ trên mặt Bán Đông. Trong lòng lắc đầu, nha đầu này vẫn không được, chỉ được một chút nàng đã để lộ, còn thề son sắt cam đoan nhất định sẽ làm tốt, phạt ngươi tối nay không được ăn điểm tâm! Cũng may Trương Ninh An cũng bị mình dọa sợ, không có thời gian nhìn sắc mặt Bán Đông có sự thay đổi rõ rệt so với lúc đầu.

Trương Ninh An mang theo chút nghi ngờ lại cúi thấp đầu xuống một lần nữa, giống như muốn nhìn rõhơn nên đi về phía trước vài bước, vừa đúng đứng trước mặt Bán Đông. Nhìn một lúc cũng chỉ có thể nhìn thấy đỉnh đầu Trương Ninh An, trong giọng nói càng lộ ra không kiên nhẫn "Con gái của Hộ bộ thị lang, là ngươi đụng vào xe ngựa của ta."

"Ta cũng không bắt nạt bắt đền ngươi. Bây giờ ngươi lại diễn xuất như này, giống như… ta bắt nạt ngươi vậy."

https://thuviensach.vn

Trương Ninh An ngẩng đầu, lập tức nhìn thấy bên dưới vẻ mặt bình tĩnh của A Đoàn là sự không vui mơ hồ. Cũng không kinh ngạc khi người này biết thân phận của mình, dù sao cũng là ở trên đường phát hiện ra, rất nhanh là có thể biết mình là ai. Chỉ là không thể tưởng tưởng được tính tình Tam tiểu thư lại thẳng thắn như vậy, trắng là trắng đen là đen!

không thể đối phó với nàng giống như đối phó với vị tỷ tỷ ngốc kia của mình.

Nhưng mà cũng dễ dàng thôi, không che giấu tâm trạng của mình như vậy càng dễ nói chuyện.

Khẩn trương cắn môi dưới của mình, trong mắt cũng bịt kín một tầng hơi nước "Đương nhiên khôngphải tỷ tỷ bắt nạt ta! Chỉ là ta chưa từng nhìn thấy người nào như tiên trên trời như tỷ tỷ đây, cảm thấy xấu hổ ngượng ngùng…" Dừng một chút giọng nói nhỏ hơn "Hơn nữa là ta tự mình đụng vào xe ngựa, gây rắc rối cho tỷ tỷ, càng thấy bất an nên mới không biết nên làm như thế nào."

Nịnh bợ cũng phải biết chọn đúng lúc mới được. Tam tiểu thư nói chuyện quá thẳng thắn, thiếp thân nha hoàn cũng nghĩ gì nói đấy, không có kiên nhẫn quanh co lòng vòng nói chuyện với người khác, chẳng bằng nói thẳng luôn!

Tiếng tỷ tỷ kia làm cho ánh mắt A Đoàn tối lại, không thể phủ nhận nghĩ đến việc Thái Tử ca ca đã nóiđến việc nhà. Nếu như không có danh sách này, tiếng tỷ tỷ này, nói không chừng về sau sẽ thật sự là người một nhà? Tâm tình vốn thoải mái bây giờ như bị giam trong phòng kín, hít thở không thông.

thật là lo sợ!

Sắc mặt hoãn lại vài phần, hài lòng vài phần, xoay người đi đến ghế ngồi. Vừa đi vừa hỏi "Vậy vì sao ngươi lại đụng vào xe ngựa của ta? Thân

https://thuviensach.vn

là con gái của quan gia vì sao ngươi lạ một thân một mình sắc mặt hoảng hốt xuất hiện trên đường phố? Ngươi gặp phải chuyện gì rắc rối mới hoảng sợ đến mức không nhìn đường như vậy?"

Khom người ngồi xuống, tay cầm cốc trà, ngước mắt lên nhìn thẳng ánh mắt Trương Ninh An.

"Ngươi đụng vào xe ngựa của ta là trùng hợp hay là… có mưu tính từ trước?"

đã lĩnh giáo một lần sự thẳng thắn của A Đoàn, lần này Trương Ninh An không bị nghẹn họng, rũ mắt xuống che giấu sắc mặt nhanh chóng biến hóa của mình. Tam tiểu thư này tính tình quá thẳng thắn, câu hỏi cũng nói trúng tim đen, quả nhiên cũng rất phòng bị mình. Như vậy, hôm nay không cần lấy lòng nàng, chỉ cần để lại ấn tượng tốt là được.

Ngày sau sẽ từ từ đến.

Khuôn mặt xinh đẹp khó chịu đỏ lên, toàn thân thậm chí còn run rẩy lung lay như sắp ngã lại quật cường cắn chặt môi dưới "Ta không cố ý muốn đụng vào xe ngựa của tỷ tỷ, vì là trùng hợp mà thôi!" Đôi mắt phiếm hồng nước mắt không ngừng chảy ra, giống như chịu sự nhục nhã vô cùng to lớn.

Gần như là khóc không thành tiếng khó có thể mở miệng.

"Ta đã nhận ra là xe ngựa của Tam tiểu thư mới chọn đụng vào…"

"Ta một thân một mình đi ra ngoài không dám phô trương, gặp phải mấy tên vô lại cướp mất túi tiền của ta, bọn họ… Bọn họ còn muốn làm nhục ta! Ta không dám kêu lớn tiếng, chỉ dám chạy về chỗ đông người, nhưng bọn họ vẫn đi theo ta!" Căm uất nhìn A Đoàn, vuốt ngực nói câu thật lòng.

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ, ngươi suy nghĩ một chút đi, ta là một cô nương trong sạch sau dám ở trên đường lớn hô to làm chuyện vấy bẩn sự trong sạch này chứ? Nếu bị phụ thân ta biết, ông ấy nhất định sẽ đánh chết ta. Túi tiền lại bị trộm, ít tiền để thuê một chiếc kiệu để về nhà cũng không có. Lúc đó nhìn thấy xe ngựa của tỷ tỷ sắp đi qua, cho nên mới đụng vào.”

“không phải có mưu đồ từ trước, thật sự chỉ là trùng hợp thôi!”

Cảnh giới cao nhất của nói dối chính là chín phần thật một phần giả!

Nghe vậy không chỉ sắc mặt của A Đoàn thả làngr, ngay cả bọn nha hoàn vây quanh cũng có chút thay đổi sắc mặt. Hai mắt Trương Ninh An đẫm lệ mơ hồ nhìn thoáng qua bốn phía, bắt được sắc mặt khôngđành lòng của mọi người, rũ vai xuống nước mắt chảy càng nhiều. một lúc lâu sau A Đoàn thở dài, sau đó nói với Bán Đông “Dâng trà cho Trương cô nương.”

trên mặt Trương Ninh An là vẻ biết ơn, trong lòng lại thở phào nhẹ nhõm.

Đây coi như là đã qua cửa đúng không?

Cẩn thận ngồi xuống bên cạnh A Đoàn, hai tay cầm chén trà như sưởi ấm, cũng không uống, chỉ cẩn thận nâng mắt nhìn A Đoàn, sợ nàng còn đang tức giận. Nhìn A Đoàn có chút không được tự nhiên, nhíu mày một lúc mới mở miệng “Ngươi yên tâm, người khác chic biết là ngươi đụng vào xe ngựa của ta, cũng không biết vì sao ngươi lại đụng vào xe ngựa của ta.”

Lạnh lùng trên mặt có chút không được tự nhiên, giống như rất ít nói những lời như vậy.

“Sau khi về nhà ngươi nói với mẫu thân ngươi một câu, che giấu việc này xuống là được.”

https://thuviensach.vn

Lời này không biết chạm đến chuyện gì của Trương Ninh An, khóc đỏ bừng cả mũi, bộ dáng rất là sợ hãi. Chỉ là ấp úng nói "Tỷ tỷ yên tâm, ta sẽ nói chuyện mẫu thân ta…" Ngón tay trắng nõn khẽ vuốt trênchén trà, đôi môi mím thành một đường thẳng tắp.

Nhưng A Đoàn cũng không muốn nói hùa theo nàng, chỉ muốn tốc chiến tốc thắng, tùy ý gật đầu sau đó nhìn vào ánh mắt của nàng.

"Vậy vì sao ngươi lại xuất hiện ở trên đường có một mình? Ngay cả nha hoàn cũng không đưa theo."

Động tác của Trương Ninh An dừng lại, nước mắt vừa mới ngừng lại lại mơ hồ muốn chảy xuống "Là đích tỷ của ta muốn ăn điểm tâm ở Vân ký phía cổng Nam nên sai ta đi mua." Đột nhiên lập tức đứng lên, trong hai mắt sưng đỏ tràn đầy kinh hoảng "Làm sao bây giờ, ta còn chưa mua được điểm tâm của tỷ tỷ, trở về nhất định nàng sẽ đánh ta!"

Vừa nói thân mình cũng run run theo, vô cùng sợ hãi.

Chỉ hai câu ngắn ngủi, tin tức cần để lộ ra cũng quá nhiều rồi. Bản thân mifh ở nhà không được sủng ái, chuyện mua điểm tâm nhỏ nhoi của gã sai vặt này cũng rơi xuống trên đầu mình? Có lẽ là bị đích tỷ sai khiến, đã bị thương rồi còn muốn đi mua điểm tâm, có thể thấy rằng bình thường bị Trương Bảo Châu ảnh hưởng rất sâu sắc?

Đại khái cũng đoán được nguyên nhân của việc hôm nay là gì.

A Đoàn ngẩng đầu nhìn thoáng qua Bán Đông, Bán Đông hiểu ý gật đầu. Nhìn ra ngoài cửa sổ, sau đó quay đầu kêu. "Trương cô nương, người đón ngươi đã đến rồi." Trương Ninh An không dễ dàng kéo câu chuyện đến trọng điểm, còn chưa mở miệng nói gì sao người đã đến rồi! Há miệng nhìn A Đoàn, lời chưa nói hết bị chặn ở cửa miệng!

A Đoàn cúi đầu đứng dậy.

https://thuviensach.vn

“Vết thương trên đầu ngươi chăm sóc cho tốt, sau này nếu có di chứng gì cứ phái người đến đây.”

Cũng không nhìn vẻ mặt muốn nói lạ thôi của Trương Ninh An, nói với nhóm tiểu nha hoàn đứng ngoài cửa “Tiễn khách.” trên mặt là vẻ mặt lạnh lùng, một tia không đành lòng vừa rồi đã biến mất sạch sẽ! Trương Ninh An chỉ có thể cắn chặt răng câm miệng, hung hăng nhìn thoáng qua đám hạ nhân nhà mình đang từ bên ngoài đi vào.

Làm hỏng chuyện tốt của ta, trở về xem ta xử lý các ngươi như thế nào!

Cũng được, chuyện mình cần làm đã làm xong rồi, chỉ tạm được nhưng cũng đã thỏa mãn rồi.

Khi Bán Đông trở về nhìn thấy A Đoàn đang kinh ngạc mất hồn ngồi trên ghế, cúi đầu xuống không biết đang suy nghĩ điều gì. Trực tiếp tiến lên hỏi “Tiểu thư, sao vừa rồi lại không giống với những gì chúng ta đã thương lượng vậy? Người để nô tỳ làm thành một nô tỳ ngang ngược, còn người giả vờ là một người kiêu căng? Nhưng vừa rồi nô tỳ nhìn không ra sự kiêu căng của người.”

“Hơn nữa nô tỳ là vì lời khách sáo, người chỉ cần một câu là có thể chặn họng nàng rồi, làm sao mà dụ nàng nói ra được!”

A Đoàn nghiêng đầu, không có tinh thần liếc mắt nhìn Bán Đông.

“Tâm tình không tốt nên ta đổi biện pháp.”

A, tâm trạng tiểu thư không tốt? Nhưng mà bây giờ Bán Đông thật sự rất muốn biết cuối cùng là A Đoàn là dụ nàng ta nói cái gì! Chỉ lôi kéo cánh cổ tay áo của A Đoàn lay lay “Tiểu thư tốt, người hãy nói cho nô tỳ biết lần này đi, người biết đầu óc nô tỳ ngu dốt, vừa rồi người dụ nàng nói ra cái gì? đã dụ ra được chưa?”

https://thuviensach.vn

Toàn thân A Đoàn bị lay động mà đong đưa, cuối cùng giật lại cổ tay áo, rất không có uy nghiêm trừng Bán Đông "đã lớn rồi còn làm nũng với ta nữa sao?" Cũng không để nàng đợi lâu nói luôn "Đương nhiên là đã dụ được rồi. Mục đích của nàng ta rất đơn giản, làm quen với ta, có thể trở thành bạn tốt với ta. Đương nhiên quan trọng nhất là bôi đen tỷ tỷ của nàng ta."

"Tỷ tỷ nàng ta? Nhưng chúng ta không qua lại với Trương gia, Tiểu thư với Trương gia đại tiểu thư cũng không quen biết nhau!"

A Đoàn nhếch khóe miệng, cười nhạt "Trước kia không quen biết, về sau sẽ quen biết. Cung yến ngày mai, Trương Bảo Châu kia là họ hàng với Hoàng Hậu đương nhiên phải trình diện"

Cung yến ngày mai là tình huống như thế nào mọi người đều biết rõ, mấy người họ hàng kia, gần như là ván đã đóng thuyền. Bán Đông tất nhiên cũng biết tình huống này, trừng mắt thật to sau đó nhanh chóng hoàn hồn "Cho nên nói, cô nương kia hôm nay gây ra chuyện lớn như vậy là vì muốn phá hỏng ấn tượng của Trương Bảo Châu trong lòng tiểu thư sao?!

A Đoàn gật đầu "nói chính xác hơn, là chờ ta ra tay, nhưng ta chưa cho nàng cơ hội nói, không muốn nghe."

Bán Đông không nói gì, nghĩ lại hành động của Trương Ninh An từ đầu đến cuối một lần, càng nghĩ càng thấy sợ hãi! Nếu như không phải là có lòng đề phòng ngay từ đầu, từ đầu đến cuối nàng ta đều giả vờ là một người yếu đuối, hơn nữa đầu tiên đã nói về việc bi thảm nàng ta gặp phải, khiến cho mọi người đồng cảm, sau đó mới nhắc đến Bảo Châu tiểu thư!

Nếu không phải lúc trước tiểu thư đã nhắc nhở, dựa vào diễn xuất vừa rồi của nàng ta, bản thân mình cũng muốn biết Bảo Châu tiểu thư là một người độc ác như thế nào! Hơn nữa đây là tiểu thư là đã có chuẩn bị, trước tiên là làm cho nàng ta khinh miệt tiểu thư theo bản năng.

https://thuviensach.vn

Nhớ lại là thấy sợ, may mắn tiểu thư có chuẩn bị từ trước! Nghĩ rõ ràng liền cảm thấy tức giận, đùa gì chứ, vừa rồi nàng ta thật là ác, dám đem chủ ý đến trên người tiểu thư, cũng không nhìn lại xem nàng ta cóa thân phận gì! Nổi giận ngẩng đầu muốn hỏi A Đoàn xem bước tiếp theo nên làm gì, lại phát hiệnA Đoàn lại cúi đầu mất hồn.

Lạnh lùng vừa rồi đã sớm không thấy nữa, cả người đều thả lỏng, hàng mi dài phủ lên mí mắt, trên mặt là phiền muộn và giật mình hiếm thấy? không khỏi khom người ghé sát vào, nhỏ giọng hỏi bên tai A Đoàn "Tiểu thư, người làm sao vậy?" Lúc này A Đoàn mới hoàn hồn, khi nâng mắt lên trong đuôi mắt chợt lóe lên một tia giãy dụa, sau đó rất nhanh lại biến thành bình tĩnh không chút gợn sóng.

Mím môi cười cười, âm thanh rất nhẹ "không có gì."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 104

Editor: An Nhiên

Hôm nay yến hội của hành tại cung nội trăm hoa viên, các gia quý cùng các tiểu thư ăn sáng xong liền muốn nhập cung. Thứ nhất không phải yến hội, mà là thăm viếng Hoàng Hậu nương nương cùng với các vị phi tần. Ở mặt ngoài chỉ là yến hội, thực tế lại là vì tuyển phi cho Thái Tử, đương nhiên muốn cẩn thận lại cẩn thận. Đương nhiên, bên trong này ai là cháu gái của ai, ai lại là thân thích của ai, sẽ khôngnói tỉ mỉ.

Hoàng Hậu tuy để tâm việc người trong cung của Thái Tử cùng con nối dõi tương lại, lại thủy chung băn khoăn chuyện A Đoàn, đến cùng cũng dưỡng nhiều năm như vậy. Cho nên A Đoàn trời chưa sáng đãngồi xe ngựa nhập cung. Hoàng Hậu nương nương muốn mang nàng theo cùng nhau tham gia yến hội, muốn cho A Đoàn giành lợi thế, điểm ấy A Đoàn đương nhiên sẽ không cự tuyệt.

Khom người xuống xe ngựa, khí lạnh chợt ùa tới làm cho A Đoàn khép khép áo ấm trên người. Ngửa đầu nhìn về phía chân trời,giống một mảng vải mòng thượng hạng như thường lệ, một mảnh màu xanh. Đầu xuân sáng sớm dịu mười phần, làm cho A Đoàn có chút ổn định tinh thần cũng thanh tỉnh một ít.

Điều kia của Hoàng Hậu nương nương này là tự nói với mình, bất kể là ai, đều không vượt qua mình được. Lý tính tự nói với mình, hành động này của Hoàng Hậu nương nương không sai, đối với mình trân trọng chi tâm vẫn luôn có, hẳn là nên cảm kích, khóe miệng lại thủy chung không

https://thuviensach.vn

giương lên nổi. Từ nhỏ đến lớn, dành riêng cho chính mình chỉ có ôn nhu, lập tức sẽ có người bên ngoài đến chia sẻ...

Có thể đè nén tâm tình cùng cô gái kia chu toàn, lại không nguyện cùng các nàng sinh hoạt, chẳng sợ chỉ là trên danh nghĩa! Bàn tay trắng nõn nắm chặt, không nguyện ý trừ mình ra bất luận kẻ nào cùng Thái Tử ca ca có một chút can hệ, thị thiếp không được, trắc phi cũng không được! Ngay cả niêm mang chút quan hệ đều không nghĩ sẽ chịu đựng được!

Nhưng mà...

Mình có lý do gì để ngăn cản đâu cơ chứ.

Mặt trời còn chưa dâng lên, phương xa phía chân trời đã bắt đầu sáng lên vàng óng ánh, từ một tia từ từ biến thành nhất tuyến, từng chút một biến lớn, đem vải lụa màu xanh nhuộm thành vàng óng ánh. Triêu Dương đại biểu cho hi vọng, cố gắng giật giật khóe miệng, ý đồ làm cho tâm tình của mình tốt một chút. Lặp lại vài lần, như trước không thành công.

"đang suy nghĩ cái gì?"

Giọng nam trầm ấm chợt vang lên bên tai, đột nhiên nghiêng đầu, Ngô Đồng đứng trước ngay bên cạnh.

A Đoàn không có trả lời, chỉ là hai mắt giật mình nhìn Ngô Đồng. Mấy ngày không thấy, hắn thoạt nhìn cùng ngày xưa cũng không có gì khác biệt. Mày đẹp vẫn tuấn lãng như trước, tháo mặt nạ xuống, thân là Thái Tử uy thế mở ra hoàn toàn. Dù cho một thân mặc bộ đồ xanh đơn giản cũng làm cho người ta không nhìn không được, liếc mắt một cái, liền sẽ chăm trú trên người của hắn.

Hai người dựa vào rất gần, Ngô Đồng hơi hơi nghiêng người, giúp A Đoàn chặn gió lạnh thổi tới. A Đoàn không đáp lời, Ngô Đồng cũng không thúc nàng. Tầm mắt đảo qua, nhẹ giọng lại thực chắc chắn nói: "Nàng gầy."

https://thuviensach.vn

Tâm A Đoàn như đột nhiên bị người nhéo, hốc mắt phiếm hồng, có chút chật vật cúi đầu, che giấu lòng của mình. Mấy ngày ngắn ngủi, tại sao có thể gầy? Bất quá là Thái Tử ca ca nhìn ra mình không tốt, không có nói hẳn ra, cho nên mới dùng phương thức uyển chuyển như vậy nói ra.

Thái Tử ca ca đối với mình tốt như vậy, làm sao có thể làm cho hắn khó xử đây.

A Đoàn cúi đầu nháy mắt, không có nhìn Ngô Đồng, trong mắt chợt lóe lên thất vọng.

Cắm căng thẳng, hô hấp gian giây lát liền thu thập tâm tình của mình. Thanh âm càng thêm ôn nhuận, đuôi mày đều mang theo ý vị cưng chiều."Làm sao vậy, nhưng mà mấy ngày nay thèm ăn không tốt? Ta gần đây mới mời được một vị đầu bếp Tô Dương tới đây, quả nhiên một tay trù nghệ tốt, ta sẽ đưa đến chỗ nàng."

A Đoàn hung hăng bấm một cái vào lòng bàn tay mình, cười ngẩng đầu, nói mĩ miều."Ngắn ngủi mấy ngày liền gầy? Bất quá là xuân khốn thu thiếu, mấy ngày nay thân mình lười biếng, lại bởi chuyện của huynh không tiện ra cửa nên càng lười, cũng không muốn dùng đồ ăn, quá mấy ngày là được rồi."

Ngô Đồng ngưng mắt nhìn ánh mắt A Đoàn, nàng đang cười, đôi mắt lấm tấm nhiều điểm linh động dị thường. Cũng cười theo, gật đầu gật đầu."Như thế là được rồi, chớ để cho ta lo lắng."

Sau đó, hai người liền nhìn nhau không nói gì, ai cũng không chịu đánh vỡ yên tĩnh lần nữa.

Loại tình huống này trước kia chưa bao giờ có. Thời điểm A Đoàn cùng Ngô Đồng cùng một chỗ, luôn là có chuyện nói không hết chuyện làm mãi không xong, hôm nay như vậy, đúng là lần đầu. A Đoàn biết mình như

https://thuviensach.vn

vậy là không tốt, rõ ràng không nguyện ý, rõ ràng Thái Tử ca ca bày tỏ có thể, kết quả mình còn muốn bận tâm cái này bận tâm cái kia!

Mím mím môi cười càng vui vẻ hơn chút.

"Sắc trời không còn sớm, Thái Tử ca ca huynh hôm nay cũng bận rộn đi, cần phải chuẩn bị một phen thật tốt. Trễ một hồi lâu rồi muội phải đi thôi, bằng không Hoàng Hậu nương nương sẽ phái người tới tìm." Vừa nói một bên hướng kiệu nhỏ đi. Ngoại trừ nhịp bước so ngày thường nhanh một chút, cái khác cũng không có bất kỳ bất đồng.

Ngô Đồng gật đầu, đi theo một bên đem A Đoàn đưa đến chỗ kiệu nhỏ , tự mình khom người vén màn cho A Đoàn. A Đoàn cười cười, khom người tiến vào, chỉ là bên tai lại truyền đến một câu nói nhỏ. Động tác tiến vào bị kiềm hãm, nghiêng đầu nhìn Ngô Đồng. Bộ dạng của hắn như đang rũ mi mắt, thấy không rõ thần sắc.

Trong lòng thình thịch nhảy.

(Nàng không muốn biết chuyện của tỷ tỷ váy đỏ sao?)

Thái Tử ca ca vừa mới nói là cái này.

Hai người lần nữa nhìn nhau không nói gì, A Đoàn vẫn duy trì tư thế khom người nhìn chằm chằm Ngô Đồng. Cuối cùng vẫn là Ngô Đồng không thể nhẫn tâm, đưa tay lôi kéo cánh tay A Đoàn làm cho nàng ngồi xuống."đi thôi, chớ khiến mẫu hậu sốt ruột chờ." nói dứt lời cũng không chờ A Đoàn phản ứng liền buông màn kiệu.

Tay phải nâng, bọn thái giám liền phục tùng nâng kiệu nhỏ lên vững vàng đi trước.

Tại kiệu nhỏ A Đoàn bị nâng lên nháy mắt đột nhiên hồi thần, trong lòng suy nghĩ không biết nên hình dung như thế nào, giống như mình bỏ lỡ

https://thuviensach.vn

cái gì lại cảm thấy Thái Tử ca ca nói những lời này có hàm ý ý vị quá nồng, trong lòng không có hiểu được, tay đã nhanh chóng xốc lên mành."Thái Tử ca ca!"

Ngô Đồng khoanh tay đứng ở một bên, nhìn A Đoàn từ bên cửa sổ gọi mình.

"Như thế nào?"

"Muội, muội..."

A Đoàn há mồm nửa ngày, ngoại trừ một cái chữ muội lại cái gì cũng nói không nên lời. Trong lòng càng thêm sốt ruột, ngón tay thuần trắng nắm thật chặt màn, gân xanh rõ ràng. Ngô Đồng thở dài, vài bước đi tới kiệu, tay đặt lên tay A Đoàn, nhẹ nhàng bóp một cái liền để nàng rời lực ở tay.

"Đừng niết đau chính mình, khóc, đau lòng cũng là ta."

Ôn nhu như thế, làm cho A Đoàn càng nóng nảy hơn, càng nhanh càng nói không ra, trong mắt đều bịt kín một tầng sương mù. Ngô Đồng lần nữa thở dài, khom người đụng đụng gò má có đôi chút lạnh của A Đoàn."Ta nói qua, muội muốn biết cái gì đến hỏi ta là được, ta cái gì đều sẽ nói cho muội biết. Hôm nay thời gian địa điểm đều không đúng, là ta nóng nảy."

Cười cười, thanh âm bình thản: "Mau đi đi, thời gian thật sự không kịp nữa."

Đến cùng, vẫn là không chờ A Đoàn mở miệng liền lần nữa buông màn xuống.

Bích Sơ thật sớm tại cửa chờ, gặp kiệu nhỏ xa xăm từ từ đi lại, trong mắt ánh sáng đại thậm, vội đi vài bước đến trước mặt, tự mình nghênh A Đoàn xuống kiệu."Tiểu thư nhưng mà ở trên đường chậm trễ? Hoàng Hậu

https://thuviensach.vn

nương nương đều phái người hỏi mấy lần, tiểu thư mà còn chưa đến, liền muốn phái người đi tìm."

Đỡ tay A Đoàn cho nàng đi ra, nhìn thoáng qua trang điểm hôm nay của A Đoàn, trên mặt cũng là oán trách. nói thẳng: "Nô tỳ biết tiểu thư ngày thường yêu thích sự đơn giản, nhưng hôm nay đến cùng bất đồng. một thân Hoa Lan thanh nhã, lại không đè ép được." Dừng một chút trực tiếp để sát vào bên tai A Đoàn nhỏ giọng nói: "cô nương không ăn diện tốt chút, như thế nào áp trụ những hồ ly tinh kia!"

Bích Sơ nhìn A Đoàn lớn lên, lời nói khinh thường, không có sinh dưỡng quá, là chân tâm đem A Đoàn cùng An Dương đều xem như nữ nhi đối đãi. Nay một còn chưa qua cửa liền muốn đối mặt ngày sau (tỷ muội), điểm ấy Bích Sơ cũng không có cách nào, hoàng gia từ trước đều là như thế.

Thân phận càng tôn quý, liền càng phải khiến người bên ngoài nhìn mình không vất vả.

A Đoàn biết Bích Sơ là muốn tốt cho mình, từ nhỏ cũng thân cận hơn so với người bên ngoài. Nghe vậy trực tiếp khoác lên cánh tay Bích Sơ, làm nũng nói: "Ta đương nhiên biết hôm nay là ngày gì, cũng biết Hoàng Hậu nương nương gọi ta đến như vậy tất nhiên là có lợi, một thân xiêm y này của ta sẽ đổi được sự yêu thích của Hoàng Hậu nương nương nha."

"cô cô nói tốt vẫn là không tốt?"

Thấy A Đoàn cũng không phải không rõ, nguyên lai là sớm hiểu được Hoàng Hậu nương nương tất nhiên là có tính toán, như thế liền yên tâm. A Đoàn cùng chính mình thân cận, Bích Sơ cũng cao hứng, hai người thân thiết tay trong tay một bên đi trước, một bên nhỏ giọng kề tai nói nhỏ."Đương nhiên là có lợi, thời gian quá gấp, mấy ngày tìm không ra xiêm y hợp ý Hoàng Hậu nương nương."

https://thuviensach.vn

"Cho nên Hoàng Hậu nương nương mới cho đem sửa lại bộ đồ."

Hoàng Hậu nương nương nay đã 30, bảo dưỡng tốt nên nhìn như 25-26. Hơn nữa Hoàng Hậu nương nương yêu mĩ, màu da cũng trắng, thời điểm không có gì như ngày thường, cũng thường ngắm vuốt như cô nương trẻ tuổi kiều diễm. Lần nữa cùng A Đoàn lẩm bẩm nói: "Quần áo kia vừa đẹp mắt, Mẫu đơn hồng nở rộ, trông rất sống động."

Mẫu đơn vốn có mĩ danh, càng là quốc hoa, tuyển y phục này, Hoàng Hậu nương nương dĩ nhiên rõràng.

Bình tĩnh mà xem xét, Hoàng Hậu nương nương đối với mình cũng coi như là thật tốt. Nàng tưởng nhìn Thái Tử ca ca thành gia, mấy năm nay Thái Tử ca ca trở về Hoàng Hậu tất nhiên cũng là biết, nhưng nàng luôn luôn không ở trước mặt mình biểu hiện quá nửa phần bất mãn, cũng không nhắc qua mộtcâu. hiện tại tâm nguyện rốt cục muốn đạt thành, cũng không quên băn khoăn tâm tình của mình.

Nhất thời giật mình, không có trả lời.

Bích Sơ cẩn thận nhìn thấn sắc A Đoàn, thấy nàng có chút giật mình, sợ trong lòng nàng mất hứng. Trực tiếp dừng bước, nhìn xem ánh mắt A Đoàn nói nghiêm túc: "Tiểu thư yên tâm, nương nương đãcùng nô tỳ nhìn bọ nữ nhi kia, tuy rằng hôm nay định ra một số người, những người đó tuyệt đối cũng không thể vượt qua cô nương đi."

Dừng một chút trực tiếp kề tai phi thường nhỏ giọng.

"Nương nương còn nói , trước khi tiểu thư hạ sinh long chủng, các nàng đều sẽ không có thai."

Đây coi như là moi tim moi phổi đi? A Đoàn mặc dù hiểu được đây là có giới hạn, chẳng lẽ mình vẫn sinh nhưng không ra thái tử những người khác đều không sinh? Điều này hiển nhiên là không có khả năng. Đây là

https://thuviensach.vn

tình nghĩa của Hoàng Hậu nương nương, nàng hiện tại là thật sự đối với mình rất tốt. Nàng tưởng nhìn Thái Tử ca ca thành gia, bức thiết muốn ôm cháu, bằng không cũng sẽ không như thế có hưng trí làm yến hội ngày hôm nay.

Lại còn là nguyện ý cho mình một cái hứa hẹn.

Nhắm mắt, không nói.

Thái Tử ca ca, ta thật sự muốn vì tư tình của bản thân, đem hết thảy những điều này đều phá hỏng sao?

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 105

Editor: An Nhiên

Hoàng Hậu đang ngồi ngay ngắn trước gương đồng vẽ mi, từ trong gương nhìn A Đoàn từ phía sau tiến vào, lúc này tay cầm bút vẽ tùy ý đặt xuống, cười xoay người."Đúng như ta tính!" Trực tiếp đối với A Đoàn ngoắc tay, nói rất đúng chơi."Mau đến đây, thừa dịp tiểu ma đầu An Dương kia chưa có tới, hai mẹ con chúng ta nói chuyện thì thầm ~ "

A Đoàn cười tiến lên lôi kéo tay Hoàng Hậu, Bích Sơ mang theo mọi người tránh ra ngoài.

Hoàng Hậu còn chưa trang điểm xong, gương mặt trắng như tuyết, khóe mắt có chút nếp nhăn. A Đoàn mỗi lần gặp Hoàng Hậu không phải đồ trang sức trang nhã thì chính là mặt mộc, lần này vẫn cảm thấy Hoàng Hậu nương nương không trang điểm nhìn càng ôn hòa. Lúc này cười nói: "Đợi một lát An Dương tới đây phải trách mắng một phen, không cho đem ngài đoạt đi đâu."

"Nữ nhi đến tuổi đều phải lập gia đình, ta với con lại bất đồng, còn có thời gian cả đời, nàng ghen tị không hết ấy chứ!"

Cười hàn huyên vài câu, Hoàng Hậu thu hồi tươi cười trên mặt, sắc mặt thay đổi có chút trầm trọng. Lôi kéo tay A Đoàn không có buông ra, tầm mắt ngưng tụ trên mặt A Đoàn, cười cười."Con oán trách ta sao?" không chờ A Đoàn trả lời liền thu hồi tầm mắt, xoay người nhìn về phía bên cạnh bày một bình phong hình mĩ nhân.

https://thuviensach.vn

trên bình phong kia họa một vị mặc đồ cung nữ nhẹ nhàng đọc sách, bên cạnh thêu đầy hoa rơi, ý cảnh đẹp không tả nổi.

"Có cô nương nào lại nguyện ý cùng người bên ngoài chia sẻ phu quân của mình đâu chứ..."

"Con trách ta, cũng đúng."

"Thân là nữ tử, ta đương nhiên biết cái này không đúng, ta thừa nhận bản thân ta cũng không nguyện ý, ta lại áp đặt ở trên người con; vừa vặn vì mẫu thân, thân là Hoàng Hậu, ta không cảm thấy hành động như vậy có gì sai, chỉ là có hổ thẹn với con."

"Con còn chưa vào cửa, ta liền cho con ngột ngạt, như là một bà bà độc ác vậy."

Tay Hoàng Hậu cũng không dùng lực, chỉ là nhẹ nhàng phủ trên tay mình. Ngữ khí cũng không nặng nề, như là đang nói chuyện phiếm. A Đoàn nâng mắt nhìn lại, vừa vặn đụng vào khóe mắt đầy nếp nhăn của Hoàng Hậu. Xa nhớ tới lúc trước Hoàng Hậu nương nương, đoan trang hào phóng mĩ mạo xuất chúng, lại xinh đẹp đầy người, cũng không địch lại năm tháng.

Càng không địch lại Hoàng Thượng đêm ở tẩm cung của người bên ngoài, khi một mình mất ngủ.

Đưa tay móc lấy ngón út của Hoàng Hậu nương nương, cười cười, cũng là nhẹ giọng nói: "Con cùng An Dương cùng nhau lớn lên, khi còn bé nhận được ngài dốc lòng chăm sóc, ở trong lòng, cũng là đem ngài làm mẹ. Ngài bất đắc dĩ cùng khổ tâm cùng qua lại đủ loại xót xa, An Dương hiểu rõ, con cũng hiểu rõ."

Trước người lại rộng lượng, lén lút cũng là không ít lần chảy quá nhiều nước mắt.

https://thuviensach.vn

"Lời của ngài, là thật sự, con tin tưởng."

Câu câu khóe miệng, có chút tự giễu."nói không oán là giả, cũng không phải là oán ngài, là oán chính mình không cố gắng."

"Ngài không cần tự trách, thật sự gò bó cho con."

A Đoàn có thể thấy Hoàng Hậu thật sự vui mừng, hốc mắt có chút phiếm hồng, lời từ đáy lòng cũng nóihết ra."Ta ta cũng không gạt con, con cùng Thái Tử kém năm tuổi, chờ con tròn mười lăm, Thái Tử đã20. Lúc trước vốn nghĩ là đến tuổi Thái Tử trưởng thành liền đại hôn, trước không viên phòng."

"Ai biết tên kia một đi không trở lại!"

"Cũng không sợ con biết, Thái Tử phi là con, trắc phi cũng trọng yếu giống vậy, bên trong này có quá nhiều suy tính, việc tuyển trắc phi ta cũng là đã sớm bắt đầu suy tính, trải qua sự đồng ý của Hoàng Thượng mới cho những người lộ gia thế một chút. Nhưng sự việc biến hóa quá nhiều, nguyên bản nhìn chuẩn mấy vị kia, nay đều đến tuổi."

"Người trong nhà cũng một mực giữ người lại, muốn cho một lời chính xác mới được."

"Đương nhiên, trước thành hôn phải là con, cho nên, mới có việc ngày hôm nay."

Ý tứ chính là, hôm nay cái yến hội này vừa tổ chức, chính mình liền không có đường cứu vãn? Những côgái kia đã đến tuổi thành hôn, chờ mình đại hôn còn có hơn một năm, không có khả năng mình đại hôn sau các nàng lập tức liền vào cửa, cho nên, các nàng còn phải chờ 2 năm đến ba năm? Nếu không được thì đều thành gái lỡ.

https://thuviensach.vn

Nhất thời giật mình, nói dễ nghe đi nữa, cũng không nguyện ý nhận loại lời này.

Hoàng Hậu tự nhiên hiểu được tâm tư của A Đoàn, chính mình cũng là từ cái giai đoạn này tới đây, biết rằng khuyên cũng vô dụng. Chỉ có trải qua thời gian, chậm rãi thành thói quen. Đem đề tài này bỏ qua không hề nói, chỉ cười nói: "Con so với ta tốt hơn rất nhiều, con cùng Thái Tử từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cảm tình khác với người bên ngoài, ngày hội con sẽ dễ chịu hơn nhiều, không cần lo lắng."

Tâm tư của nhi tử mình đối với A Đoàn đương nhiên rõ ràng, hắn có lẽ vì hoàng gia vì triều đình nạp phi nạp thiếp, nhưng tuyệt đối sẽ không đem tình cảm cho các nàng, chỉ là mượn sức triều thần cùng công cụ sinh sản. Chỉ có A Đoàn là khác, điểm này, Hoàng Hậu từ khĩ nuôi dưỡng các nàng từ bé liền hiểu được.

Chính vì nhi tử quá mức để ý, cho nên hôm nay mới nói ra những lời này...

Hoàng Hậu cũng nhìn ra A Đoàn trong lòng mất hứng, cùng Thái Tử sau càng khó chịu, lập tức cũng không nói cái gì. Chỉ là lôi kéo A Đoàn đứng dậy đi tới một bên để quần áo. A Đoàn nâng mắt nhìn lại, y phục này thật sự rất xinh đẹp, tuyết trắng vải dệt, tới eo khởi mãi cho đến ngực phải chỗ đều thêu mẫu đơn đỏ.

Cũng không phải một loại hồng, từ hồng nhẹ đến tỏa ra hồng đỏ ửng đến đỏ thẫm, một tầng một tầng tiến lên, đích thực rất đẹp mắt.

Thấy A Đoàn thích, Hoàng Hậu cũng vui vẻ."Yến hội định quá gấp gáp, thời gian có vài ngày ra ngoài tìm y phục cũng không thích hợp, y phục này ta không dùng, kiểu dáng cũng thích hợp với con, liền sửa lại thành dáng người con." Cầm quần áo lên đẩy đẩy A Đoàn."đi ra sau thử xem đi, có hợp không còn có thời gian lại đổi."

https://thuviensach.vn

A Đoàn gật đầu, cầm quần áo lên đi về sau bình phong.

Thay xong quần áo sau khi ra ngoài còn chưa chuyển qua bình phong, liền nghe được thanh âm của Hoàng Hậu nương nương cùng Thái Tử ca ca. đi trước dừng bước lại, có lẽ là sợ hãi, có lẽ là nguyên nhân khác, lựa chọn đứng sau tấm bình phong, chỉ nghe Hoàng Hậu nương nương nói liên miên cằn nhằn."A Đoàn trong lòng mất hứng, con nên dỗ nàng."

"Nàng hiện tại tuổi còn nhỏ, vốn không nên như vậy."

Lại nghe được Thái Tử ca ca một tiếng cười khẽ, như là hỏi cái gì.

"Nàng cao hứng hay không đều sẽ không nói cho ta biết, ta làm sao biết được."

Hoàng Hậu nương nương tùy theo mà đến trách cứ A Đoàn đều nghe không được, đầu óc đều là nghĩ Thái Tử ca ca nhất định là tức giận. Phi thường tức giận đi, bằng không cũng sẽ không nói ra lời nói loại này giống như thật mà là giả. Xót xa không ngừng ùa lên, ngực như là bị cắm một con dao găm bén nhọn.

Chính mình có thể làm sao đây!

nói cho Hoàng Hậu ta không muốn cùng người khác chia sẻ phu quân của ta? nói cho những đại thần kia các ngươi không nên uổng phí tâm cơ, Thái Tử ca ca là của một mình ta? nói cho phụ thân, ngươi lập tức sẽ miễn cho tất cả mọi người buộc tội, bởi vì ngươi có một cái nữ nhi ghen tị, ngay cả trắc phi cũng không được có!

Chuyện này nhất định sẽ trở thành trò cười!

Cười Hoàng Thượng không có mắt, cười Hoàng Thượng từ nhỏ định ra con dâu thế nhưng là một người như vậy; cười Hoàng Hậu vô năng, từ nhỏ bồi dưỡng Thái Tử phi thế nhưng thất đức đến trình độ này; cười Hứa

https://thuviensach.vn

gia bừa bãi, thế nhưng vọng tưởng Thái Tử chỉ có một mình tiểu thư của Hứa gia!

Ta có thể làm sao đây!

"Khóc cái gì?" Thanh âm có chút lãnh đạm, gần trong gang tấc.

A Đoàn cúi đầu không nói, yên lặng lui về phía sau hai bước. Cử động này lại triệt để chọc giận Ngô Đồng mấy ngày nay vẫn không an tĩnh tâm! Chân dài một bước liền đem A Đoàn kéo tới, đưa tay nâng cằm A Đoàn lên, mắt đen sâu thẳm quỷ dị, khóe miệng nhếch lên, như cười như không.

"Vì cái gì muốn trốn ta?"

Trong tay dùng sức, thanh âm lạnh lẽo càng sâu.

"Nàng hối hận, hối hận cùng ta có quan hệ, hối hận phát triển cho tới hôm nay sao?!"

Sát lại gần, ánh mắt hung hăng như săn mồi khóa lại hai đôi mắt đẫm lệ mông lung của A Đoàn."Hối hận cũng vô dụng, ta không cho phép, ta sẽ không cho phép nàng rời đi ta, ta sẽ không cho phép nàng có nửa phần hối hận! Nếu nàng rời khỏi ta, ta nhất định tự tay giết chết nàng rồi tự sát, kiếp sau nàng cũng không có khả năng thoát khỏi ta!"

Vẫn luôn biết hắn đối với mình có dục vọng chiếm hữu đáng sợ, không nghĩ tới lại đến mức này? Khi còn bé không rõ liền thành thói quen, thói quen đến bây giờ, một chút cũng không nghĩ thay đổi. hắn tốt, hắn phá hư, đều là hắn, chỉ là hắn. Mặc kệ cằm đang bị khóa trụ, nhón chân lên, hai tay khoác lên cổ Ngô Đồng.

Nhìn Ngô Đồng có phần ngạc nhiên, nhắm mắt, hôn lên môi hắn.

"Muội vĩnh viễn sẽ không hối hận chuyện kết giao cùng huynh."

https://thuviensach.vn

"Muội chỉ hận bản thân,hận bản thân yếu đuối, hận bản thân trông trước trông sau, hận bản thân khôngcó huynh thì không sợ hãi điều gì..."

Tư vị Nước mắt quả nhiên không tốt, dính lên cánh môi, sáp sáp, có đôi chút khổ. Nhưng mà thật sựchưa bao giờ hối hận, vĩnh viễn đều không có khả năng hối hận. Nếu như không có hắn, cả đời này, chỉ có thể là một cái đầm tĩnh nước. không biết nên vui hay buồn. Hai người chỉ là lẳng lặng dựa vào, chóp mũi đối với chóp mũi, cánh môi kề bên cánh môi.

A Đoàn nhìn bộ dạng hắn, nhìn qua đôi mắt đẫm lệ của mình mơ hồ thấy bóng hình mình trong mắt hắn. Tràn đầy, chỉ có mình.

thật tốt, ít nhất giờ khắc này huynh chỉ thuộc về một mình ta.

không có buông tha sự triền miên thỏa mãn trong mắt A Đoàn, Ngô Đồng cuối cùng một tia không xác định cũng hoàn toàn bị bóp tắt, ánh mắt trong nháy mắt sáng kinh người. Tay phải ấn gáy A Đoàn, bắt đầu mãnh liệt tiến công. A Đoàn ưm một tiếng, chỉ có thể ôm thật chặt cổ Ngô Đồng, cùng với hắn tiến vào nơi chỉ có hai người tốt đẹp.

Hôn, hai người cọ xát một hồi mới chậm rãi tách ra, A Đoàn đỏ bừng mặt cúi đầu, không dám nhìn Ngô Đồng đang cười nhẹ. Đột nhiên mày liễu vừa nhíu, ngẩng đầu, bốn phía nhìn một phen, kinh ngạc hỏi: "Hoàng Hậu nương nương đâu?" Vừa rồi hoàn toàn đem việc này quên mất, đây là tẩm cung của nương nương!

"Mẫu hậu sớm đã ra ngoài."

Ngô Đồng cúi đầu, gấp khúc ngón tay cọ lên hai má đỏ ửng của A Đoàn, cùng trên người mẫu đơn mộtmàu. Bộ y phục này sửa rất tốt, đem bộ dáng yểu điểu của A Đoàn tất cả đều thể hiện ra, eo nhỏ bộ ngực sữa. Nhất là chỗ ngực có hình nhụy hoa mẫu đơn hồng hồng, vị trí này, thật là đẹp.

Thêu ngay giữa chóp đỉnh đầu của đào nhỏ.

https://thuviensach.vn

A Đoàn cúi đầu ngượng ngùng, không dễ dàng ổn hạ tâm tình mới hoảng hốt phát hiện Thái Tử ca ca hồi lâu chưa từng lên tiếng? Kinh ngạc ngẩng đầu, lại phát hiện hắn kinh ngạc cúi đầu nhìn chằm chằm nơi nào đó, đen tối không rõ. Theo tầm mắt của hắn cúi đầu nhìn lại, sau đó vừa mới đỏ ửng trực tiếp biến thành đỏ bừng, là xấu hổ và giận dữ!

Vòng ngực lui về sau, mặt mày nhíu chặt.

"Nhìn nơi nào!"

Ngô Đồng nhướn mày." Nơi ta thích nhất?"

thật là, quả thực chính là không biết xấu hổ tới cực điểm! A Đoàn lần nữa lùi sau một bước, bộ ngực khí không ngừng phập phồng một câu đều mắng không ra!

Cũng không tiến tới, chỉ là đứng tại chỗ đối với A Đoàn đưa tay ra, cười nhạt.

"Ta sẽ không làm cho phụ hoàng thất vọng, sẽ không làm cho mẫu hậu thương tâm, lại càng sẽ khônglàm cho Hứa gia chịu đến liên lụy. Chỉ là, cái này tùy theo mà đến hết thảy đều sẽ tụ tập tại muội trênngười ta."

"Sợ sao?"

Ngô Đồng ngữ khí rất bình tĩnh, chỉ như tự thuật. hắn càng không có nói lấy cái gì cam đoan những thứ kia có thể làm được. Nhưng mà A Đoàn tin, Ngô Đồng nói gì, đều tin tưởng. Mím môi cười một cái, bước lên một bước đem tay bỏ vào bên trong bàn tay Ngô Đồng, theo sau bị hắn nắm thật chặt.

"không sợ."

https://thuviensach.vn

Chỉ cần bọn họ vô sự, chẳng sợ thượng nghèo Bích Lạc hạ Hoàng Tuyền, ta đều ở bên huynh.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 106

Editor: huyetsacthiensu

Hôm nay thời tiết tốt, nắng ấm chiếu từ trên cao xuống gió se lạnh thổi qua, là phần thưởng tốt nhất của mùa xuân. Bách Hoa Viên cũng như tên, chưa bước vào vườn đã ngửi thấy hương hoa thoang thoảng trong không khí, các loại hoa đủ màu sắc tụ cùng một chỗ tranh nhau đua nở, bông này càng đẹp đẽ hơn so với bông kia. A Đoàn với An Dương một người trái một người phải đỡ Hoàng Hậu nương nương nhập tiệc.

“Hoàng Hậu nương nương đến ~ ”

“An Dương công chúa đến ~ “

“Hứa Tam tiểu thư đến ~ “

Thái giám hô xong, tiếng người ồn ào im bặt, mọi người đồng loạt quỳ xuống thỉnh an.

A Đoàn đỡ Hoàng Hậu nương nương nhìn không chớp mắt, đuôi mắt lại không dấu vết quét một vòng. Tất cả đều là những tiểu thư tuổi còn trẻ, đa phần vẫn là những gương mặt quen thuộc, đều là những người học cùng trường. Đương nhiên, những người có tên trong danh sách kia cũng có mặt. Mỗi người đều mặc váy áo lộng lẫy, khuôn mặt rạng rỡ như hoa đào, dáng người yểu điệu thướt tha.

Qua loa đảo mắt qua một vòng liền thu hồi ánh mắt lại, rũ mi mắt xuống, cùng An Dương đỡ Hoàng Hậu ngồi xuống ghế. Đợi Hoàng Hậu

https://thuviensach.vn

cho phép mọi người đứng dậy mới cùng An Dương ngồi xuống ghế ở hai bên trái phải. Yến tiệc hôm nay Hoàng Hậu là nhân vật chính, A Đoàn cũng là nhân vật chính. Dù sao những người kia cũng giống A Đoàn, bình thường ở trường đã nhìn thấy nhiều lần.

Nhưng hiện tại, bọn họ vẫn không khống chế được đem ánh mắt tập trung đến trên người nàng.

Quần áo này, là họa tiết hoa Mẫu đơn.

Mỗi người đều có con đường riêng của mình, đương nhiên biết quần áo này là Hoàng Hậu nương nương chuẩn bị. Hoa đẹp không cần phải nói, chủ yếu là ý tứ của Hoàng Hậu đã rõ như ban ngày. Đương nhiên, từ nhỏ nàng đã được định sẽ là Thái Tử phi, hành động như vậy cũng là điều bình thường. Chỉ là, ánh mắt của mọi người đồng loạt chuyển đến trên người một người khác.

Nhìn kiểu gì cũng thấy đều là ánh mắt vui sướng khi người khác gặp họa.

A Đoàn, An Dương cùng Hoàng Hậu cũng phát hiện mọi người khác thường, sau khi Hoàng Hậu nói vài câu mở màn cũng dời mắt sang chỗ khác. Sau đó ánh mặt chợt dừng lại, nét mặt không vui chợt lóe lên, sắc mặt cũng chìm xuống hia phần.

trên người người nọ cũng mặc quần áo họa tiết hoa Mẫu đơn!

đã gặp người ngu xuẩn nhưng chưa từng gặp người nào ngu xuẩn như vậy, những người tham gia yến tiệc hôm nay đều là quý nữ, mọi người đều sẽ hỏi thăm trước một chút quần áo chủ nhân bữa tiệc sẽmặc, tránh mặc trùng với chủ nhân. Mặc dù tuổi tác không giống nhau, quần áo của nữ nhân với trang trí cũng nhiều nhưng không tránh khỏi có lúc bị trùng nhau. Hơn nữa, hôm nay không chỉ phải hỏi thăm về Hoàng Hậu nương nương mà còn phải hỏi thăm về Hứa Tam tiểu thư.

https://thuviensach.vn

Nàng cũng là một chủ nhân theo nghĩa khác.

Được rồi, cho dù không hỏi thăm thì cũng thôi, nhưng ngươi mặc Mẫu đơn là có ý gì? Thược dược, Hải đường, Hoa lan,… Nhiều loại hoa như vậy, ngươi cứ nhất định chọn Mẫu đơn là có ý gì? Mẫu đơn là vua của cá loài hoa, ý này hơi bị lớn mật một chút! không chỉ đắc tội Hứa tiểu thư, còn làm loạn ý tứ của Hoàng Hậu nương nương.

Người này, không đùa.

Người này không phải người bên ngoài, chính là Trương gia đại tiểu thư Trương Bảo Châu!

A Đoàn nâng mắt nhìn lại, nàng ngồi không xa, chỉ ngồi cách mình hai người. Quần áo trên người nàng thêu hoa Mẫu đơn, chẳng qua là hoa Mẫu đơn bảy màu, đẹp đẽ tươi tốt, trang điểm trên mặt cũng hợp với quần áo làm nàng càng thêm xinh đẹp. Nhưng mà trên mặt nàng ta lúc này không có đắc ý chỉ có xấu hổ.

Cán quạt hoa đào trong tay nhẹ nhàng lay động, bộ dáng thảnh thơi, suy nghĩ trong lòng nhanh chóng chuyển động. Nhìn sắc mặt này của Trương Bảo Châu, quần áo chắc là không phải do nàng chọn? không qua lại với Trương phu nhân, không biết được nàng là người như thế nào, nhưng mà nghe nóinàng vô cùng sủng ái đứa con gái này.

Nhưng cũng không nên tùy tiện chọn bộ quần áo này cho nàng mới phải.

Như vậy, chỉ còn lại một người.

Trương Ninh An.

Cả tiệc rượu lập tức yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người đều nhìn về phía Trương Bảo Châu, nhìn xem nàng làm thế nào để hóa giải sự xấu hổ này.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Trương Bảo Châu lập tức đỏ lên, trong lòng vô cùng hận Trương Ninh An! Nếu không phải là con tiện nhân kia đột nhiên may bộ quần áo này, bản thân mình làm sao có thể đoạt lấy quần áo của nàng ta trong cơn tức giận được chứ!

Nàng ta mặc Mẫu đơn? Phi!

Có thể, có thể mình có bất mãn với Hứa Tam tiểu thư kia, nhưng cũng không ngốc đến mức gây chuyện với nàng ấy trong trường hợp như thế này, ai biết nàng ấy cũng mặc quần áo thêu Mẫu đơn chứ! thật là xấu hổ đến đỉnh điểm, đứng ngồi không yên. Hoàng Hậu nhìn lướt qua A Đoàn, thấy nàng cúi mắt không nói lời nào. Khẽ cười bảo "Quần áo hôm nay của Bảo Châu rất dễ nhìn."

trên mặt mang ý cười, vô cùng dịu dàng.

Trương Bảo Châu nghe như vậy lại bị sợ đến choáng váng, ngây ngẩn đứng dậy, lại không biết nên nóigì, gấp đến độ sắp khóc lên, nàng thậm chí còn đưa ánh mắt cầu cứu về phía A Đoàn.

Ta thật sự không cố ý mặc bộ quần áo này đâu!

Vốn là mọi người đang tập trung ánh mắt trên người Trương Bảo Châu, thấy nàng nhìn về phía A Đoàn, những người khác cũng nhìn về phía A Đoàn, muốn nhìn xem nàng sẽ làm gì tiếp theo. Đây là Thái Tử phi tương lai, không biết là người như thế nào, ngày sau đối mặt (tỷ muội), không biết nàng có ôn hòa giống như khi còn ở trường học hay không.

A Đoàn như không nhận thấy ánh mắt của mọi người, quạt hoa đào trong tay khẽ lắc, cực kỳ thích thú, lộ ra gần nửa cánh tay bạch ngọc, cùng một màu với cán quạt màu ngà voi. Qua một lúc lâu cuối cùng động tác cũng dừng lại, nâng mắt nhìn về phía Trương Bảo Châu đang đỏ mặt, nghiêng đầu cười khẽ "Bảo Châu tiểu thư có phải rất thích điểm tâm của Vân ký phía cổng Nam không?"

https://thuviensach.vn

Đây là ý gì, sao tự nhiên lại kéo đến thức ăn rồi? Ngay cả trên mặt Hoàng Hậu cũng có chút kinh ngạc nho nhỏ, sau đó nhíu mày, A Đoàn không khỏi quá mức thiện lương. Trương Bảo Châu cũng nghĩ như vậy, ánh mắt tỏa sáng nhìn A Đoàn, vội vàng gật đầu "Rất thích, chẳng lẽ Tam tiểu thư cũng thích sao?"

Tấm lòng của Tam tiểu thư cũng không tệ lắm.

Ai biết A Đoàn lại lắc đầu.

"Ta chưa từng ăn chứ đừng nói có thích hay không."

Trương Bảo Châu chớp chớp mắt, nàng không phải muốn hóa giải tình huống này cho mình sao, sao lại không tiếp lời? Có chút xấu hổ giật giật khóe miệng "Vậy Tam tiểu thư sao đột nhiên lại nhắc đến điểm tâm kia?"

A Đoàn cười khẽ, cuối cùng lại nghi hoặc hỏi "Chẳng lẽ chuyện xảy ra ngày hôm qua Bảo Châu tiểu thư không biết chút gì sao?" Thấy nàng vẻ mặt mờ mịt, A Đoàn cũng không vòng vo. nói thẳng "Hôm qua ta đang ngồi xe ngựa trên đường từ cung về nhà, trên đường đụng phải một vị cô nương kích động chạy ra, sự việc khẩn cấp, ta liền đưa người về nhà ta."

"Sau đó ta phái người điều tra, người nọ lại là muội muội của Bảo Châu tiểu thư - Trương Ninh An."

"Chẳng lẽ phu nhân không nói với ngươi việc này?"

Mẫu thân làm sao có thể nói với ta chuyện của con tiện nhân kia chứ?! Trong lòng Trương Bảo Châu không chút do dự phản bác. Chớp chớp mắt, ngày hôm qua mình đang làm gì? Ngày hôm qua phụ thân vẫn lôi kéo mình nói chuyện, nói mình hôm nay nhất định phải thu lại tính tình, không thể kiêu căng, không thể đắc tội với người khác, đặc biệt là Hứa Tam tiểu thư!

https://thuviensach.vn

Còn Trương Ninh An? Hình như mình tiện tay sai nàng đi mua điểm tâm cho mình thì phải? Giây lát đãquên mất việc này, chẳng qua là muốn sai khiến nàng ta mà thôi. Hôm qua vẫn hưng phấn muốn tham gia tiệc rượu hôm nay, mẫu thân cũng ở bên cạnh mình lựa chọn trang sức, từ đầu đến cuối đều khôngchú ý đến Trương Ninh An cả đêm không thấy xuất hiện!

Dừng một chút, do dự mở miệng.

“Tuy rằng ta với nàng là tỷ muội, nhưng không phải mỗi ngày chúng ta đều ở cùng với nhau.”

“Nàng ta đụng vào xe ngựa của Tam tiểu thư sao?”

Khom người hành lễ “Vậy ta thay mặt nàng tạ lỗi với Tam tiểu thư. Muội muội của ta từ nhỏ đã khôngchịu ngồi yên, thường xuyên đi ra bên ngoài chơi đùa, hôm qua cũng là do nàng ta nhân lúc mọi người không để ý lén chạy ra bên ngoài chơi. Gây rắc rối cho Tam tiểu thư, thật là xấu hổ.”

A Đoàn kinh ngạc nhướn mày “Lén chạy ra ngoài sao?”

“Nhưng mà nàng ta nói với ta là ngươi sai khiến nàng ta đi ra ngoài mua điểm tâm cho ngươi, khôngphải sao? Còn nói nếu nàng không mua được điêm tâm về cho ngươi sẽ bị ngươi đánh chết.” không cho Trương Bảo Châu cơ hội biện giải, tiếp tục nói “Tuy nàng ta chỉ là thứ muội, nhưng dù sao hai người cũng là tỷ muội. Bảo Châu tiểu thư, ngươi sai khiến nàng như là hạ nhân, cũng không được ổn cho lắm.”

Sắc mặt Trương Bảo Châu lập tức trở nên trắng bệch “Làm sao có thể như vậy được chứ, đó là nàng ta nói hươu nói vượn thôi! rõ ràng là bản thân nàng ta lén chạy ra bên ngoài chơi, ta sai khiến nàng ta ra ngoài mua đồ lúc nào chứ? Mặc dù Trương gia không phải gia đình đại phú đại quý, nhưng cũng khôngđến mức để một vị tiểu thư làm công việc của bọn nô tài được đúng không?”

https://thuviensach.vn

Đứa tiện nhân Trương Ninh An này, không trách hôm qua ngươi chủ động lắc lư trước mặt ta, hóa ra là chờ ta ở đây!

A Đoàn không sao cả gật đầu, cũng không tranh cãi với Trương Bảo Châu cái gì. “Ta cũng chỉ là nghe nàng ta nói như vậy thôi, trước đó cũng đã hỏi ngươi có thích điểm tâm kia hay không, ngươi nói thích ta mới hỏi. Nếu như là do nàng ta nói lung tung, ta cũng không nói thêm gì nữa.” nói xong cũng mặc kệ Trương Bảo Châu đang đứng, bưng trà đứng lên.

Sau đó cười nhìn Hoàng Hậu đang ngồi bên cạnh.

“Trà xuân Long Tĩnh năm nay mới đưa đến trong cung cũng chỉ có ở chỗ nương nương mới có thể nếm được trà tươi ngon, con có thể mặt dày xin người một chút được không?” nói xong còn liếm liêm môi, tựa như nếm chút dư vị. Hoàng Hậu cũng cười, ở xa chỉ chỉ A Đoàn, oán trách “Ngươi còn thiếu chút trà này hay sao? không phải Thái Tử đã sớm đưa sang cho ngươi rồi hay sao? Ngươi còn giành với ta, không cho!”

Hoàng Hậu cũng mặc kệ Trương Bảo Châu đứng ở đó.

Là mình đã nhìn nhầm, hôm nay cho dù là xuất phát từ nguyên nhân gì, nàng ta đã mặc bộ quần áo này đến đây đã chứng tỏ nàng ta không có chút đầu óc nào cả. Hơn nữa vừa rồi A Đoàn đã nói, rõ ràng chính là người kiêu căng ngạo mạn, cho dù gia thế thích hợp, cũng không thể trở thành trắc phi của Thái Tử, ngay cả thiếp cũng không được!

Hoàng Hậu nói chuyện với A Đoàn rất vui vẻ, hơn nữa có An Dương pha trò, mọi người tụ lại cười đùa, chỉ còn lại một mình Trương Bảo Châu đứng đấy, mặt trắng rồi xanh, xanh rồi lại trắng! Trong đầu tràn ngập một ý nghĩ, hận không thể lập tức xé nát con tiện nhân Trương Ninh An kia! Nàng ta dùng kế để mình mặc bộ quần áo này vào, trước đó lại còn để mình đi đôi giày chật!

https://thuviensach.vn

Trở về mà ta không đánh chết ngươi thì thật sự xin lỗi những gì ngươi đã nói về ta!

Mặc dù A Đoàn đang nói chuyện cùng Hoàng Hậu, nhưng hai mắt vẫn chú ý sắc mặt của Trương Bảo Châu, nhìn trên mặt nàng lóe lên sự độc ác, bây giờ mới hài lòng, quay đầu không nhìn nàng ta nữa. Trương Ninh An, ngươi coi ta là cây giáo mà sai khiên, ngươi đã hỏi qua sự đồng ý của ta chưa? Nàng ta cũng khá thông minh, trước tiên ở chỗ mình phá hỏng ấn tượng của mình với Trương Bảo Châu, sau đó lại đến chuyện quần áo vừa rồi.

Trước tiên không kể đến chuyện nàng có biết chuyện hôm nau mình sẽ mặc bộ quần áo này, chỉ nói đến Mẫu đơn, cũng đã là đại nghịch bất đạo. Những người đang ngồi ở đây, trừ Hoàng Hậu cũng An Dương ra, ai dám ở trước mặt hai người họ mặc Quốc hoa chứ? Ngươi muốn đẩy Trương Bảo Châu vào chỗ chết, ta cũng không muốn làm theo. Nàng ta là người không có đầu óc, nhưng ngươi càng làm cho người khác sợ hãi.

Nếu như không phải ngay từ đầu mình đã có phòng bị, nhất định sẽ làm loạn lên với Trương Bảo Châu đúng theo ý Trương Ninh An.

trên danh sách kia nhà họ Trương chỉ có Trương Ninh An, không có Trương Bảo Châu! Là ngươi tính kế với ta trước, chẳng qua ta chỉ trả lại những cái này cho ngươi mà thôi. Nghĩ đến sắc mặt của Trương Bảo Châu, sẽ liên kết với tất cả những gì trước đây. Nếu Trương Ninh An tốn nhiều công sức như vậy, ít nhất cho thấy giai đoạn trước nàng ta còn chưa có đủ năng lực công khai chống đối lại Trương Bảo Châu.

Như vậy, khuất nhục hôm nay đã làm cho Trương Bảo Châu tức giận đến đỉnh điểm, kế cục của Trương Ninh An đã được định sẵn rồi.

Người thứ nhất trong danh sách, không cần để ý đến nữa.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 107

Editor: huyetsacthiensu

Nếu là tiệc rượu, đương nhiên phải có tiết mục góp vui, cung nhân đúng lúc dẫn một nhóm vũ công ra. Vũ công mặc quần áo tơ lụa, tay nâng đủ loại hoa cỏ mùa xuân, múa đoạn muôn hoa đua nở. Lại cảm nhận được dụng tâm lương khổ (hết sức để tâm) của Hoàng Hậu nương nương, người múa chính là người cầm hoa mẫu đơn, những người khác đều chỉ là làm nền.

An Dương không thích như vậy, lúc đầu còn nói chuyện, sau đó dứt khoát dịch người đến bên cạnh bàn A Đoàn, hai người thân mật ngồi gần nhau. Mắt phượng khẽ nhếch, rất ít hứng thú "Mẫu hậu cũng thậtsự là để tâm." An Dương cũng chỉ là thở dài, không cần A Đoàn trả lời.

"Hôm nay ngươi chỉ định ngồi như vậy thôi sao?"

Nghe được An Dương có ý riêng, A Đoàn lại nhìn bốn phía một lần nữa, tầm mắt hơi dừng trên người vài người sau đó thu hồi lại. Bộ dáng phục tùng nhẹ giọng "Vậy ngươi cảm thấy ta nên làm gì?" An Dương liếc mắt trừng A Đoàn một cái, tức giận vì A Đoàn không có tính tranh giành. Ánh mắt tối lại, cũng nhỏ giọng nói "Nếu ta là ngươi, hôm nay cô nàng kia đừng hòng đi ra được khỏi đây!"

"Đương nhiên, Tiêu Nhiên của ta cũng không có khả năng đối với ta như vậy."

Khẽ nhếch cằm, nói không đắc ý.

https://thuviensach.vn

A Đoàn liếc trắng mắt nhìn An Dương một cái “Bát tự còn chưa xem đâu, ngươi cũng nên rụt rè mộtchút chứ.”

“Nếu ta rụt rè, ta cùng với Đại ca của ngươi thật sự sẽ không là gì cả!”

Tay chống cằm nhắm mắt, khóe miệng nhếch lên, tâm tình rất tốt theo tiếng nhạc từ nhẹ, hiển nhiên là nghĩ đến Hứa Tiêu Nhiên. A Đoàn cũng không quấy rầy nàng, cũng không coi trọng việc này, trước mắt cũng không có cơ hội tốt hơn để nói rõ. Hơn nữa, với tính tình của An Dương, có nói cũng vô dụng.

Người khác thì đụng vào tường sẽ quay đầu, còn nàng cho dù đụng vỡ nhất định cũng sẽ không quay đầu.

Nếu như lời nói có tác dụng, nàng sẽ không phải là An Dương nữa.

Tầm mắt tùy ý quét qua, đúng lúc đụng phải một vị cô nương đang nhìn mình. Tầm mắt giao nhau, côngương kia cũng thấy xấu hổ, cười cười với A Đoàn, giơ chén rượu trong tay về phía A Đoàn, nụ cười thỏa đáng làm cho người ta cảm thấy khiêm tốn lại tự nhiên hào phóng.

Đấy là con gái của Lý thái phó, Lý Thu Phù.

Khuôn mặt trái xoan, mày lá liễu, một đôi con ngươi như làn sóng nước lăn tăn. Sinh ra trong gia đình thư hương thế gia, toàn thân cũng toát lên khí chất thư hương, cũng không làm mất đi vẻ tự tin thanh cao, giống như giờ khắc này, như gió xuân làm cho người ta cảm thấy vô cùng thoải mái. Cho dù trong lòng đang cảm thấy như thế nào, ít nhất trên mặt là vẻ điềm đạm nhã nhặn. A Đoàn cũng cười, cầm chén rượu trước mặt giơ lên.

Tầm mắt lại chuyển, nhìn về một vị cô nương quần áo xanh lá từ đầu đến cuối đều cúi đầu mắt nhìn mũi mũi nhìn tim. Đó là Lan Diên, con gái của thế gia vọng tộc mấy trăm năm về hoa lan, nguồn gốc ban đầu của gia tộc nhà nàng mình cũng không biết, dù sao lịch sử mấy trăm năm đến bây

https://thuviensach.vn

giờ khôngphải Đại Sơ mới thành lập có thể so sánh được. Trừ hoa lan, còn có rất nhiều gia tộc lớn khác, lấy hoa lan làm đầu.

Những người trong các gia tộc lớn đó không theo đường làm quan, chỉ chiếm cứ một phương.

đã từng nghe Đại ca giảng qua, lúc trước khi đi du học hắn có đi qua Lan châu, người nắm quyền nơi đó là bộ trưởng Lan tộc. Người ở đó sinh ra đã hình thành một quy định bất thành văn, trong lòng những người đó chỉ có Lan gia, không có Hoàng tộc, Hoàng quyền ở nơi đo chỉ là để trang trí. Các chức quan triều đình, Tri Phủ huyện nha ở nơi đó hoàn toàn không có bất kỳ tác dụng gì.

Dân chúng có chuyện bất bình gì, chưa bao giờ đi gõ cửa huyện nha, mà trực tiếp đến công đường của Lan gia để xử lý. Lúc ấy Đại ca còn than một tiếng, nói trước cửa huyện nha cỏ dại đã mọc cao ngang người, thậm chí ngay cả hình dáng của cái trống ban đầu cũng không thấy rõ, cũng không biết bao nhiêu năm rồi chưa vang lên tiếng nào.

Ngón tay động đậy, ké tâm hồn đang bay xa trở lại, lại đem tầm mắt dừng ở trên người Lan Diên. Lan Diên là cháu gái của tộc trưởng Lan thị đương nhiệm, bây giờ ngồi ở đây, thái độ đã vô cùng rõ rệt. Ngồi ngay ngắn ở vị trí, sắc mặt lạnh lùng, đối với sự náo nhiệt xung quanh làm như không nghe thấy, không buồn không vui.

Lý Thu Phù, Lan Diên, chính là hai vị trắc phi mình với Hoàng Hậu nương nương đã thông qua.

Dung mạo đều hơn người, nhân phẩm thì không biết như thế nào, thân phận này đã được xem xét kỹ lưỡng. một người là Hoàng Thượng tự tay cất nhắc, một người là con gái của gia tộc lớn trước đây. Trong lòng tràn ra chua sót, miễn cưỡng đè nén xuống, uống một hơi sạch rượu trong chén, lại quét mắt nhìn về phía mọi người một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Hoa cúc mềm mại, Hải Đường kiều diễm, Đỗ Quyên thanh tú, hoa Ly thanh lãnh, hoa Lan một đời… Các cô nương là các loại hoa khác nhau, không phải là ít.

Quả nhiên là…

Muôn hoa khoe sắc.

nói với An Dương một câu, lại đứng dậy nói thầm vào tai Hoàng Hậu mấy câu, nói đi ra phía sau rửa mặt chải đầu một chút, nhân tiện sửa sang lại quần áo. yêu cầu này trong tiệc rượu trong thời gian dài là rất bình thường, hơn nữa quần áo thêu Mẫu đơn trên người Trương Bảo Châu quả thật làm cho Hoàng Hậu chán ghét, nghe được A Đoàn nói như vậy, gật đầu.

“Bích Sơ đã chuẩn bị mấy bộ quần áo dự phòng, ngươi chọn một bộ rồi thay đi.”

A Đoàn gật đầum không tiếng động rời khỏi tiệc rượu.

Thuở nhỏ ở trong cung chơi với An Dương ở mọi ngóc ngách, ngay cả lãnh cung cũng đã từng đi vào, hoàng cung tu lớn nhưng đối với A Đoàn, không bao giờ có khả năng nàng bị lạc đường. đi theo cung nữ lui xuống dưới, không đi trên đường lớn mà đi theo lối đường mòn trong vườn hoa. Mặc dù lúc này có nắng ấm chiếu xuống nhưng trên đoạn đường đi của A Đoàn đủ loại mùi thơm của cây gỗ.

Cây gỗ chỉ có mùi hương ngăn cản ánh nắng, đường đá xanh dưới chân nhẹ nhàng phát ra những tiếng động, gió mát thổi làn váy hơi bay lên, làm cho lòng A Đoàn có chút rộn ràng dần ổn định lại. Bước chân vốn có chút dồn dập cũng chậm lại, trở nên thanh thản, hòa làm một thể với hoàn cảnh xung quanh.

https://thuviensach.vn

Tâm tư phiền muộn, không phải buồn phiền những bông hoa kia mà là bản thân mình.

Hận bản thân, rõ ràng không muốn nhìn thấy những người đó, ngay cả liếc mắt một cái cũng khôngmuốn, nhưng lại không muốn chủ động ra tay. Tâm tc của An Dương không phải mình không rõ, thậm chí ngay cả Hoàng Hậu nương nương cũng đã mập mờ ám chỉ, những người đó chẳng qua chỉ là công cụ lôi kéo, ngoài mặt có thể cho qua, âm thầm làm cái gì đó hoàn toàn dựa vào chính bản thân mình.

không quên tấm lòng ban đầu, cố gắn giữ lấy trái tim vốn có.

Những lời này bản thân vẫn nhớ rõ, hơn nữa còn thường xuyên nhắc nhở chính mình.

Ngàn vạn lần không nên chủ động hại người.

Nhưng mà tình huống hiện tại, đúng là ngoài khả năng của mình rồi. Những việc mình có thể làm vẫn chỉ là phòng bị, tuyệt đối không cần cũng không nên chủ động hại người, nguyên tắc tự mình đặt ra phải nhất định phải tuân thủ. không cần biết xảy ra chuyện gì, không cần biết bị dồn đến tình huống nào, trừ khi làm hại đến những người quan trọng, nếu không thì tuyệt đối không thể chủ động hại người.

Chậm trễ quá lâu cũng không tốt, sắp xếp lại lòng mình một chút liền đi về phía tẩm điện của Hoàng Hậu, vẫn không đi đường lớn như lúc đi mà vẫn đi ngang qua đường nhỏ bên trong. Bích Sơ đã sớm sai một đám người chờ ở đó, bê bước, cầm quần áo, chuẩn bị hộp trang điểm.

Nhìn thoáng qua quần áo kia rồi dừng một chút, vậy mà lại là một bộ quần áo vàng đen lộng lẫy, toàn thân màu đen, chỉ có ở chỗ cổ tay áo, cổ áo được thêu hoa văn màu vàng phức tạp rườm rà, ngoài ra cũng không có hoa văn khác. Chẳng lẽ Hoàng Hậu nương nương bị bộ quần áo Mẫu đơn kia kích thích, cho nên dứt khoát không cần hoa nữa?

https://thuviensach.vn

Bộ quần áo này đẹp thì có đẹp nhưng không hợp với tuổi của mình.

Bích Sơ nhìn rõ ràng nghi ngờ trong mắt A Đoàn, nhưng mà không nói cái gì cả, chỉ kéo A Đoàn ngồi xuống, vừa tẩy đi lớp trang điểm vừa rồi của nàng vừa nói "Tiểu thư chỉ cần nhắm mắt lại nghi ngơi mộtlúc thật tốt là được, tất cả mọi chuyện cứ giao cho nô tỳ." Nghe vậy, A Đoàn cũng không hỏi nữa, để tùy Bích Sơ làm.

Bản thân cũng nhân dịp này mà thả lỏng, cho dù chỉ ngồi không cũng rất mệt mỏi.

Vườn trăm hoa bên kia lúc này lại náo nhiệt một cách không bình thường, bởi vì Thái Tử điện ha đến!

Mặc dù A Đoàn rời khỏi chỗ ngồi không gây ra tiếng động gì nhưng tất cả mọi người đều chú ý nàng, lúc nàng đứng dậy mọi người đều phát hiện. Nhưng Hoàng Hậu nương nương với An Dương công chúa vẫn chưa có biểu hiện gì khác thường, nghĩ chắc là không phải có chuyện gì xảy ra mà chỉ là đứng dậy rời đimột lát tôi. Tâm tư nhanh chóng xoay chuyển, nhìn Trương Bảo Châu vẫn đứng ngồi không yên cũng hiểu ra.

Nhất định là đi thay quần áo.

Hôm nay Hoàng Hậu nương nương bị Trương Bảo Châu làm mất mặt không chút che giấu, không thể nào không phát tác được, không biết lần này Hứa Tam tiểu thư sẽ mặc bộ quần áo lộng lẫy như thế nào ra sân đây? Nhưng mà những suy nghĩ này chỉ xuất hiện trong giây lát thì đã bị đánh gãy, vì Thái Tử điện hạ đến đây! Những người ở đây hoặc là to gan hoặc là cẩn thận đánh giá vị Thái Tử điện hạ truyền kỳ kia.

Là truyền kỳ thật sự.

Lúc trước Thái Tử điện hạ nói đi du học, mấy năm nay chưa từng xuất hiện, gần như tất cả mọi người đều quên mất sự hiện hữu cua hắn, thậm chí

https://thuviensach.vn

có một số lão thần cũng không nhớ dung mạo của Thái Tử. Thái Tử của một nước, mà cảm giác tồn tại thấp đến như vậy, ở trong mắt một số người đã là tình cảnh vô cùng vô cùng xấu.

Mặc dù được làm Thái Tử từ nhỏ, nhưng cũng không tránh khỏi làm cho người ta suy nghĩ nhiều.

Nhưng chính vào lúc mọi người còn chưa bùng phát, hắn đột nhiên xuất hiện, hơn nữa lại lấy thân phân Đại tướng quân ở biên cương chiến công hiển hách mà xuất hiện! Ngày Vệ Trường Hận trở về kinh thành cảnh tượng náo nhiệt bao nhiêu thì ngày biết hắn là Thái Tử có bấy nhiêu khiếp sợ! Thái Tử của một quốc gia lại ngây ngốc ở biên cương rét lạnh bao nhiêu năm như vậy!

hắn còn chưa để thua trận đánh nào!

một người như vậy, còn ai dám nói hắn không có năng lực làm Thái Tử? Những lời nói Thái Tử mộtquốc gia chưa bao giờ biết quan tâm việc triều chính chỉ lo vui đùa lúc trước đã biến mất hầu như khôngcòn! hiện tại uy danh của Thái Tử đã cao đến mức người bên ngoài không thể nào với tới, chỉ có thể ngước nhìn!

Dáng người cao ngất thon dài chậm rãi từ cửa tiến vào, một thân áo bào đen nhưng lại làm cho người khác cảm thấy thâm trầm, rất xứng với dung mạo tuấn tú của hắn, làm cho người ta cảm thấy đó là chuyện đương nhiên. Khuôn mặt tuấn tú với những đường nét rõ ràng, mắt đen thâm thúy, hai mày sắc bén, nhìn một cái làm cho người ta cảm thấy rất khó ở chung, có chút hung ác.

Nhưng mà lại không có ai sợ, thậm chí coi đó là chuyện đương nhiên.

Lời đồn về Vệ Trường Hận không phải là mọi người chưa từng nghe qua, nói hẵn khát máu cũng có, nóihắn không có tình người cũng có. Nhưng như vậy thì như thế nào? Những người bị giết phần lớn là những

https://thuviensach.vn

người muốn xấm chiếm đất nước ta, những người đó đáng giết! Bây giờ Vệ Trường Hận đổi thành Thái Tử, càng cảm thấy đương nhiên!

Thái Tử điện hạ dùng cách của hắn bảo vệ đất nước, những người các ngươi còn nói nhảm!

Có bản lĩnh thì ngươi làm thử đi! không có bản lĩnh thì ngươi nên ngậm miệng lại!

Mắt Ngô Đồng nhìn thẳng Hoàng Hậu đang ngồi trên vị trí chủ nhân, không có chút phản ứng nào với những tầm mắt xung quanh đang nhắm vào mình. Sau khi thỉnh an Hoàng Hậu trực tiếp đi đến bên cạnh Hoàng Hậu ngồi xuống, Hoàng Hậu buồn cười nhìn thoáng qua đứa con trai lễ nghi hoàn mỹ không có khuyết điểm của mình, có tâm tư xấu nhìn về phía mọi người, quả nhiên, khuôn mặt cảu các cô nương đều biến sắc!

Đó là vị trí của Hứa Tam tiểu thư! Vốn An Dương công chúa còn ngồi ở chỗ kia, nhưng sau khi Hứa Tam tiểu thư rời đi An Dương công chúa cũng đi theo!

Thái Tử điện hạ không do dự ngồi xuống, không có điểm nào không thoải mái. Điều này có nghĩa là gì? Điều này chứng tỏ lúc Thái Tử điện hạ thân thiết với Hứa Tam tiểu thư cái gì cũng có thể chia sẻ với nhau được! Ngô Đồng như không nghe thấy, trực tiếp cầm lấy chén rượu của A Đoàn tự rót một chén, sau đó hướng về Hoàng Hậu kính rượu.

Hoàng Hậu suýt chút nữa không kiềm chế được sắc mặt, miễn cưỡng đáp lại, cúi đầu uống rượu, quét mắt nhìn về phía mọi người. Quả nhiên! Đa số nét mặt của mọi người đều có chút dữ tợn, không biết dới bàn có bao nhiêu bàn tay đang xé khăn gấm rồi! Ngửa đầu uống một hơi cạnh sạch rượu với con trai mình, càng thêm hung ác rồi!

Ha, thật là thiếu sự nhẫn nại. Mới chỉ như này đã không chịu được, nếu biết Thái Tử làm tất cả vì A Đoàn, chẳng lẽ có thể ăn tươi nuốt sống A

https://thuviensach.vn

Đoàn?

Ngô Đồng muốn làm A Đoàn được vẻ vang, Hoàng Hậu đương nhiên sẽ khoog ngăn cản. Muốn lôi kéo những người này là sự thật, cũng hy vọng ngày sau các nàng có thể sinh con nối dõi, nhưng mà cũng chỉ có thể như vậy mà thôi! Con dâu trong lòng vẫn luôn là A Đoàn, điều ấy chưa bao giờ thay đổi! Nếu không phải vì triều chính, nếu không phải vì kéo dài hương khói, bữa tiệc rượu cũng sẽ không tồn tại!

đang lúc Hoàng Hậu ngồi xem kịch vui vẻ, người ngoài cửa có động tĩnh.

“Hứa Tam tiểu thư đến ~”

Nghĩ đền vừa rồi Bích Sơ phái người truyền lời lại cho mình, lần này Hoàng Hậu thật sự không khống chế được vẻ mặt của mình, khóe miệng vẫn nhếch lên, ý cười trong mắt không ngừng hiện lên. Bây giờ không ai chú ý đến Hoàng Hậu, lúc trước bị Ngô Đồng kích thích, bây giờ chủ nhân lại đến! Tâm tư vội xoay chuyển, thu lại sắc mặt.

Nhưng cho dù tâm tư các nàng thâm trầm như thế nào cũng không chịu nổi sự kích thích này!

Thái Tử điện hạ đứng dậy! hắn cử động, hắn muốn tự mình đi đón Hứa Tam tiểu thư kia!

A Đoàn đi đến cửa còn có chút kinh ngạc, sao không có một chút âm thanh nào cả? Thời gian mình rời khỏi đây cũng không lâu, sao ngay cả tiếng nhạc cũng không có? Tâm tư khẽ động, động tác dưới chân cũng không ngừng lại, đưa tay nhẹ nâng vạt váy bước qua bậc thềm, sau đò liền nhìn thấy Ngô Đồng đang đứng khoanh tay.

Ngô Đồng mặt vẫn không thay đổi nhìn A Đoàn, khóe miệng nhếch lên rất nhiều, sủng nịnh trong mắt cũng tràn đầy ra. Động tác của A Đoàn

https://thuviensach.vn

dừng một chút, sau đó cũng cười theo “Sao huynh lại đến đây?” A Đoàn cũng phát hiện ra trong giọng nói của mình hàm chứa vui vẻ cùng thoải mái.

Ngô Đồng đương nhiên nghe ra được, ngay cả sự lạnh lẽo cứng rắn ở đuôi lông mày cũng yếu đi vài phần. “Tới thăm nàng.” Sau đó không ngừng quan sát quần áo trên người A Đoàn, hài lòng gật đầu. Qua loa khen “Tay nghề của BÍch Sơ cô cô quả nhiên người thường khó có thể so sánh được, hôm nay nàng rất đẹp.” không phải lần đầu tiên được Ngô Đồng khen, nhưng lại là lần đầu tiên được khen ở trước mặt mọi người.”

A Đoàn bộ dạng phục tùng cười nhẹ, sau đó khóe mắt trừng lên, nhìn Ngô Đồng lại nhìn mình.

không trách được Bích Sơ cô cô không cho hỏi, hóa ra quần áo trên người mình với quần áo trên người Thái Tử ca ca không khác nhau nhiều lắm!

Ngô Đồng tiến lên hai bước lôi kéo A Đoàn, nghiêng đầu cươờ nhìn A Đoàn “đi thôi, chúng ta cùng đithỉnh an mẫu hậu.” A Đoàn gật đầu, cùng Ngô Đồng tay trong tay hướng về phía Hoàng Hậu đang ở trên cười vui vẻ. Hoàng Hậu thậm chí còn nhướn nhướn mày với A Đoàn, giống như đang hỏi A Đoàn, săsp xếp như vậy có hài lòng không?

Đương nhiên là hài lòng, nụ cười bên môi căn bản là không ngừng lại được!

Nam tuấn tú nữ tươi cười, hai người lại là thanh mai trúc ãm, mọi người đều biết tình cảm của bọn họ rất tốt! Mặc quần áo giống nhau song vai đi lại, ngồi ở phía trên vẫn là Hoàng Hậu nương nương! Đâu còn là tiệc rượu tuyển trắc phi, tìm tiểu thiếp nữa chứ, rõ ràng là cảnh tượng tân hôn hai người bái kiến cha mẹ mà!

Mấy chiếc khăn gấm này thật sự bị xé rách rồi!

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 108

Editor: huyetsacthiensu

Lén lút thân mật với thân mật trước mặt mọi người có thể như vậy sao? Đương nhiên là không thể. Đây là một sự tuyên bố, tuyên bố hai người chỉ thuộc về lẫn nhau. A Đoàn vui vẻ, vui vẻ đến mức khôngcảm thấy bất cứ điều gì nữa, không nhìn thấy Hoàng Hậu nương nương đang ngồi phía trên, không nhìn thấy những khuôn mặt xinh như hoa xung quanh đang biến sắc, tất cả các giác quan chỉ tập trung ở một chỗ.

Lòng bàn tay của Thái Tử ca ca dày rộng khô ráo bao lấy bàn tay của mình, cũng không dùng lực nhưng mười ngón tay lại siết chặt vào nhau, bây giờ cuối cùng cũng đã hiểu thế nào là tay đứt ruột sót, động tác vô cùng đơn giản lại làm cho cả trái tim đều bắt đầu run rẩy. Cứng rắn, thô ráp, lòng bàn tay như là chạm nhẹ vào tim, vừa chạm vào đã rời đi lại có thể quấn quanh trái tim, rất lâu cũng chưa tan đi.

Trong đầu thoáng qua rất nhiều hình ảnh trong quá khứ. Gần nửa đời đều là vui vẻ, bất đắc dĩ, chờ đợi, khóc lóc, phần lớn cảm xúc là do người bên cạnh này mang đến. Câu nói lần đầu tiên trong cuộc đời nóira là gọi Thái Tử ca ca; lần đầu tiên ngã xuống đất, là Thái Tử ca ca ôm mình dậy; lần đầu tiên khóc lóc, cũng là Thái Tử ca ca dỗ mình… Quá nhiều lần đầu tiên, đều là cho người bên cạnh này.

Nghiêng đầu nhìn lại, tinh tế miêu tả đường nét sườn mặt của hắn, mơ hồ còn có thể nhìn thấy bóng dáng khi còn bé. Cho dù là Thái Tử ca ca lúc trước hay là Thái Tử ca ca bây giờ, cảm giác đem lại cho mình vẫn luôn

https://thuviensach.vn

không thay đổi. hắn vẫn luôn vững chãi như núi, dường như chuyện gì cũng không làm khóc được hắn, vấn đề khó như thế nào, vào trong tay hắn đều trở nên vô cùng đơn giản.

May mắn làm sao, có thể gặp được huynh.

Cổ tay áo ủa hai người đều thêu hoa văn phức tạp, động tác đi lại làm cho cổ tay áo của hai người quấn quýt cùng một chỗ. Trong thoáng chốc nghĩ đến hai câu nghe được khi một vị đường tỷ thành thân. Hỉ kim nhật xích thằng hệ định, châu liên bích hợp. Bặc tha niên bạch đầu vĩnh giai, quế phức lan hinh.*

*Hiểu nôm na là Việc vui hôm nay có dây tơ hồng gắn kết, trai gái xứng đôi vừa lứa. Quẻ bói năm nào sống cùng nhau đến đầu bạc, hương quế, hương hoa Lan lan tỏa.

thật hy vọng, đoạn đường này có thể dài một chút, dài một chút, có thể là cả đời thì tốt rồi…

Ngô Đồng nghiêng đầu nhìn về phía A Đoàn, tiểu cô nương đang kinh ngạc xuất thần, khóe mắt đào hoa không che giấu được, trong mắt càng là nỗi buồn triền miên đến cùng cực, không biết đang suy nghĩ đến điều gì. cô nương trong lòng mình ngưỡng mộ đang e lệ, bộ dáng này đương nhiên Ngô Đồng sẽ không cự tuyệt. Chỉ đáng tiếc, hoàn cảnh không đúng.

Ánh mắt lạnh nhạt quét về bốn phía xung quanh, thấy rõ những ánh mắt sắc bén, nhếhch nhếch khóe miệng. Khom người chậm rãi cúi đầu đẻ sát vào bên tai A Đoàn, dùng âm thanh ngọt ngấy tất cả mọi người đều nghe thấy “Đứa ngốc này, mau hoàn hồn.” A Đoàn đột nhiên hoàn hồn nhìn về phía Ngô Đồng, trong mắt phượng che kín những ý cười li ti.

Hai gò má nhiễm lên màu đỏ, nhanh chóng chớp chớp mắt nhìn bốn phía, phát hiện đã sớm đi đến trước mặt Hoàng Hậu nương nương, cúi đầu

https://thuviensach.vn

nhìn xuống mặt đất, mặt đỏ như sắp bị thiêu cháy. Hoàng Hậu cũng là nữ tử, cũng đã đi qua thời kỳ tình cảm thiếu nữ.

Làm sao lại không hiểu vì sao vừa rồi A Đoàn lại thất thần chứ?

Bây giờ A Đoàn đang ở độ tuổi nở rộ đẹp đẽ, gặp được một người nam tử yêu nàng hơn nữa sẽ cùng nhau đi đến cuối đời, bộ dáng như vậy, người có tình đều hướng đến. Có chút hâm mộ. Lắc đầu xua đihồi ức năm đó trong đầu, nhẹ giọng gọi A Đoàn đứng lên. Thấy nàng vẫn ngượng ngùng không dám gặp người, buồn cười một phen mới nói.

“Mau ngồi vào chỗ đi, đừng ngốc ra nữa.”

Còn trừng mắt nhìn đứa con trai vẫn đang cười vui vẻ của mình, đó là thê tử của ngươi, làm sao có thể trêu đùa nàng trước mặt mọi người chứ! A Đoàn cảm kishc nhìn thoáng qua Hoàng Hậu nương nương, lên tiếng, vội vàng muốn đi đến ghế ngồi, nhìn cũng không dám nhìn Ngô Đồng bên cạnh. Ngô Đồng nhìn bộ dáng chạy trối chết của nàng, làm sao có thể bỏ qua cho nàng chứ?

Chân dài bước một bước đã đến bên cạnh A Đoàn sắp đi được hai bước, lại lần nữa cường thế kéo lại bàn tay nhỏ có chút chống cự của A Đoàn, mắt nhìn thẳng đảo bị động thành chủ động lôi kéo A Đoàn đến chỗ ngồi, tay phải trống không đỡ A Đoàn ngồi xuống, áo bào hất lên, không e dè gì ngồi bên cạnh A Đoàn.

Khuôn mặt A Đoàn lại bốc hơi, ngây ngốc nhìn cốc rượu trước mặt, đã không thể tự mình suy nghĩ nữa rồi.

Có thưởng tất có người dũng cảm, sự kích thích quá giới hạn tất có chim đầu đàn! (ý chỉ người đầu tiên đứng lên chịu chết)

Tất cả mọi người đều biết tiệc rượu hôm nay là có ý gì, tất nhiên phải để lại ấn tượng tốt cho Hoàng Hậu và Hứa Tam tiểu thư, một người là

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu đương thơi, một người là Hoàng Hậu tương lai, tất nhiên đều phải lấy lòng. Đều không thể làm mất lòng! Mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, cũng khôngchống lại được những kích thích liên tiếp này.

Những người đang ngồi ở đây, đa số trong lòng đều ngưỡng mộ Thái Tử, hoặc là quyền thế, hoặc là khuôn mặt, hoặc là cả hai. Người mình ngưỡng mộ trong lòng lại tha thiết lấy lòng người khác, ai có thể có sắc mặt tốt được chứ? Cho dù người hắn lấy lòng là chính thê của hắn! Hai chữ ghen tị mọi người đều có, hoặc nhiều hoặc ít, chỉ cần gặp kích thích sẽ xuất hiện.

Về việc sẽ xuất hiện ở mức độ nào, phải xem kích thích lớn đến mức nào.

Nhìn bốn phía, ngay cả người lạnh lùng như Lan Diên sắc mặt cũng có chút khác thường, mày liễu thoáng nhăn. Lý Thu Dù vẫn luôn cười lúc này cũng không còn cười nữa, đôi môi mím thành một đường thẳng tắp. Hai người này còn nhưa thế, đừng nói những người khác! Sắc mặt trầm xuống, son phấn kiều diễm cũng không che giấu được!

A Đoàn đang cúi đầu nên không nhìn thấy sắc mặt của mọi người, nhưng Hoàng Hậu với Thái Tử lại nhìn thấy rất rõ ràng. Hoàng Hậu nhíu mày, nhìn về phía con trai vẫn vân đạm phong khinh, giành vẻ vang chp A Đoàn không sai, nhưng hình như bây giờ đã hơi quá rồi? Những ngày sau đều phải chung sống với A Đoàn, mặc dù mãi mãi koong thể chung sống hòa bình, nhưng hiện tại sự thù địch đã hơi quá rồi.

Hoàng Hậu có nghĩ nát óc cũng không đoán được rằng những người này một người Ngô Đồng cũng sẽkhông tiếp nhận!

Đương nhiên không biết vì sao hắn làm vậy.

Ngô Đồng làm như không nhìn thấy đối với tầm mắt mờ mịt của Hoàng Hậu, vẫn nghiêng đầu cười nhạt nhìn A Đoàn, bởi vì tầm mắt như

https://thuviensach.vn

thiêu đốt này, cho nên đến bây giờ A Đoàn cũng không dám ngẩng đầy lên! Nhìn thấy vành tai của A Đoàn cũng nhiễm đỏ, Ngô Đồng trầm thấp cười, hai người dựa vào nhau rất gần, thân mình hơi run rẩy của A Đoàn cũng có thể cảm nhận được.

Trừng mắt, tức giận ngẩng đầu nhìn về phía Ngô Đồng.

không cho phép như vậy nữa! Trong đôi mắt hạnh của A Đoàn rõ ràng viết những lời này! Ngô Đồng nhìn có hiểu không? Đương nhiên là hiểu. Lại nhếch khóe miệng lên lần nữa, đưa tay rót một chén trà nóng đưa đến bên môi A Đoàn "Biết nàng thích uống rượu, nhưng thời tiết bây giờ mặc dù ấm nhưng vẫn có chút lạnh, nên uống một ngụm trà nóng thôi."

A Đoàn …

Người này hôm nay cuối cùng là bị làm sao vậy!

A Đoàn còn sắp không chịu nổi, đừng nói là người bên ngoài! Con gái của Nội Các đại thần Vương Thi Vũ đột nhiên đứng lên, nhìn thẳng về phía A Đoàn "Tình cảm của Tam tiểu thư với Thái Tử điện hạ quả nhiên tốt như lời đồn, nhưng mà làm cho người khác phải chờ thật sự là xấu hổ." Chỉ nói một câu này, nhưng ý tứ lại không như vậy.

Đầu tiên, những cái này chỉ là tin đồn.

Ai mà không biết Vệ Trường Hận đã sớm nói qua là đã có người trong lòng rồi, người này đương nhiên là Tam tiểu thư. Hai người lại lớn lên với nhau từ nhỏ, thân mật cũng không có gì đáng trách, nhưng các người đừng thân mật trước mặt người khác như vậy! Đây quả thật là kích thích chói lọi thêm mất mặt! Vốn trên đường phố cũng có người chua sót tung ra lời đồn, Hứa Tam tiểu thư này có gì tốt mà đáng được Thái Tử đối đãi như thế?

Hôm nay được tận mắt nhìn thấy, tim cũng bị đâm rách rồi!

https://thuviensach.vn

Hơn nữa ở chỗ này cũng thật ngại ngùng.

Lời nói này có chút uyển chuyển, gần như là nói thẳng ra hai người đã làm suy bại phong tục và giáo hóa rồi.

Lúc Vương Thi Vũ đứng dậy, A Đoàn đã sớm chỉnh lại xong vẻ mặt của mình, bàn tay dưới bàn trực tiếp vặn thịt mềm bên hông Ngô Đồng, trái ba vòng phải ba vòng! Cằm Ngô Đồng căng lên, trên mặt khôngthể hiện chút gì, dù gì cũng thu ánh mắt lại. Giải quyết xing Ngô Đồng, A Đoàn mới chuyển tầm mắt về phía Vương Thi Vũ.

đang muốn mở miệng, Ngô Đồng lại giành mở miệng trước. Ghé sát vào A Đoàn, lấy lòng cầu xin tha thứ "Quỷ nha đầu, nàng cũng thật sự có thể xuống tay được ~" không cho A Đoàn thời gian phản ứng, trự tiếp đặt tay lên bả vai A Đoàn, hơi hơi dùng sức liền đưa người đến nửa ôm trong ngực. Nhìn về hướng Vương Thi Vũ đang kinh ngạc, khóe miệng nhếch lên.

"Nàng là thê tử của ta, ta với A Đoàn thân mật sao lại không thể chứ?" Dừng một chút, ý cười bên miệng càng sâu "Ngược lại là ngươi, không biết cái gì gọi là phi lễ chớ nhìn sao?" (những điều khiếm nhã không nên nhìn)

Này, này lại còn trả đũa nữa sao! Hơn nữa đây là Thái Tử nói, không phải Hứa Tam tiểu thư nói! Trước tiên không nói đến Vương Thi Vũ tức đến ngã ngửa, ngay cả Hoàng Hậu cũng khẽ nhếch khóe miệng, đây chính là đứa con trai nói năng, làm việc thân trọng từ nhỏ của mình sao! Vương Thi Vũ hít thở sâu mấy lần, mặt mũi đỏ lên.

"Nam chưa cưới, nữa chưa gả! Thái Tử điện hạ người không cảm thấy như vậy là làm suy bại phong tục và giáo hóa sao!"

"Nam chưa cưới nữ chưa gả?" Ngô Đồng cười nhẹ lặp lại một lần nữa. Cũng không nói gì nữa, cằm khẽ hếch lên, thái giám vẫn đứng bên cạnh Ngô Đồng bước ra khỏi hàng, trong tay rõ ràng là đang cầm thánh chỉ màu

https://thuviensach.vn

vàng! A Đoàn cũng nhìn thấy, che miệng kinh ngạc nhìn về phía Ngô Đồng. Ngô Đồng cười vuốt vuốt chóp mũi xinh đẹp của A Đoàn.

“Hứa gia Tam tiểu thư tiếp chỉ!”

A Đoàn thật thà đứng dậy, ngốc ngốc đi xuống, sau đó quỳ xuống, tim đập thình thịch mãnh liệ, đã sớm choáng váng ngốc rồi.

“Phụng thiên thừa vận Hoàng Đế chiếu viết: Hứa gia Tam tiểu thư xuất thân danh môn, phẩm hạnh quý trọng, dịu dàng hiền lành, trẫm vô cùng vui mừng. Nay đặc biệt phong làm Thái Tử phi, vào ngày mười lăm tháng tám tiến hành lễ đại hôn, khâm thử ~.”

Thực tế, trừ biết được đây là thánh chỉ tứ hôn, A Đoàn không nghe được cái gì cả, căn bản là không biết thái giám nói cái gì. Sau khi lạy ba lạy nhân lấy thánh chỉ, người còn ngây ngốc quỳ trên mặt đất khôngphản ứng kịp. Ngô Đồng tiến lên đỡ A Đoàn từ trên mặt đất dậy.

Cảm nhận được toàn thân nàng đều đang hơi run rẩy, trực tiếp ôm người vào trong ngực, vỗ nhẹ phía sau lưng A Đoàn. A Đoàn kích động, chẳng lẽ bản thân mình không kích động sao? Đương nhiên là kích động, nếu không sẽ không định ngày thành thân vào sinh nhật của A Đoàn năm nay, kiếp trước cũng là mười lăm tháng tám, nhưng mà là lúc A Đoàn mười sáu tuổi.

Chờ lâu như vậy, thật sự không muốn chờ thêm nữa.

Nhận thấy A Đoàn chậm rãi bình phục lại, Ngô Đồng vẫn ôm A Đoàn như trước, mắt sắc bén nhìn về bốn phía đang kinh ngạc. Tầm mắt dừng lại chỗ Vương Thi Vũ đang ngớ người ra, khóe miệng gợi lên sự châm biếm.

“Bây giờ, đã danh chính ngôn thuận chưa?”

https://thuviensach.vn

Vương Thi Vũ có dám phản bác lại lời nói của Ngô Đồng không? Đương nhiên không dám! Lúc này mộtcâu cũng không nói ra được, toàn thân còn đang không ngừng phát run! Nhân vật như này Ngô Đồng căn bản là khinh thường, không chậm trễ rời tầm mắt về nơi khác, nhìn những người đang cúi đầu, không ai dám nghi ngờ nữa!

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma
www.dtv-ebook.com

Chương 109+1

Editor: huyetsacthiensu

đã sớm biết sẽ có chuyện tứ hôn là một chuyện, nhưng không nghĩ sẽ nhanh như vậy! Toàn thân A Đoàn đều mông lung, lúc này Hoàng Hậu nương nương cũng không khá hơn chút nào, sắc mặt kinh ngạc như nhau. Đưa A Đoàn đến chỗ xe ngựa, thân mật cọ cọ trán của nàng. Nàng ngoan ngoãn ở nhà, rất nhanh nữa thôi là chúng ta có thể ở cùng với nhau rồi.

A Đoàn chớp chớp mắt "Vậy, những cô nương kia…?"

Lúc này đại não cũng chuyển động, nắm chặt tờ thánh chỉ màu vàng trong tay. Cũng không quên Hoàng Hậu nương nương đã nói, sau khi kết thúc tiệc rượu này, cơ bản là chọn ra một số người nào đó. hiệntại Thái Tử ca ca đưa một nét bút này xuống, ai còn nhắc đến việc này nữa chứ? Chỉ là nếu như vậy, mặt mũi của Hoàng Hậu nương nương để ở chỗ nào?

Nghĩ đến đây, lông mày nhíu chặt lại.

A Đoàn không hiểu nhưng Ngô Đồng lại hiểu rất rõ mẫu hậu của mình. Mặc dù kiếp trước nạp những người đó vào cửa, nhưng không có một người con nối dõi nào, cuối cùng mẫu hậu cũng phải nhượng bộ, kiếp này mình tất nhiên sẽ có phương pháp giải quyết tốt hơn. Đưa tay vuốt nếp nhăn trên trán A Đoàn "không cần lo lắng, tất cả cứ giao cho ta xử lý."

Thấy A Đoàn còn muốn nói thêm gì nữa, Ngô Đồng nhướn mày cười một cái "Hay là, bây giờ nàng đãkhông muốn tách khỏi ta rồi?" Bước sát vào thì thầm bên tai A Đoàn "Bây giờ chúng ta không về nhà nữa, trực tiếp

https://thuviensach.vn

đi Đông cung luôn nhé?” A Đoàn trợn tròn mắt lui về phía sau một bước, liếc mắt trách cứ Ngô Đồng một cái, lắc đầu đi lên xe ngựa.

Nhìn cánh cửa đóng lại vang lên một tiếng vang thanh thúy, Ngô Đồng âm thầm cười một cái, sau đó tầm mắt chuyển hướng về phía Giang Vạn Lí vẫn cúi đầu giả chết. Giang Vạn Lí nhìn một chút cửa xe đãđóng lại, nhỏ giọng hỏi “thật sự không cần thống báo cho tiểu thư sao? Mặc dù tiểu thư khôn quan tâm người nọ, nhưng dù sao vẫn là họ hàng thân thích.”

“không cần.”

Mặt Ngô Đồng không chút thay đổi.

Giang Vạn Lí không tiếng động gật đầu. Sau đó cười lớn nói “Hôm nay là ngày vô cùng tốt của gia, nô tài to gan đòi một phong bao thật to có được không?” Ngô Đồng hiểu ý lén nhìn một góc màn xe bị vén lên “không thiếu phần của ngươi được!” Bước chân bước đên bên cửa xe, ngón tay thon dài duỗi ra vén ràm lên, vụng trộm ghé sát vào vành tai đang kề sát bên cửa sổ của A Đoàn.

Ý xấu muốn thổi một hơi bên tai nàng.

“Quỷ nha đầu đang làm gì đấy?”

Nghe trộm bị bắt gặp, A Đoàn chớp chớp mắt nhìn khuôn mặt tuấn tú gần ngay trước mắt, hai má đỏ ửng, cứng cổ cố gắng trấn định “Muốn hỏi Giang Vạn Lí xem tại sao còn chưa đi.” Bộ dáng nhỏ nhắn đúng lý hợp tình, nhưng sao lại không dám nhìn mình chứ? Ngô Đồng lại cười nhẹ, kề sát vào cắn nhẹlên môi A Đoàn.

“Về nhà nghỉ ngơi cho tốt đi, muộn một chút ta sẽ đến thăm nàng.”

A Đoàn luôn không đỡ được với sự ôn nhu của Ngô Đồng, không tránh không né, nhẹ nhàng lên tiếng. “thật ngoan.” Ngô Đồng đưa tay sửa

https://thuviensach.vn

sang lại mái tóc giúp A Đoàn, buông rèm xuống hướng về phía Giang Vạn Lí gật đầu. “đi thôi.”

Khoanh tay đừn ở chỗ cũ, chờ xe ngựa hoàn toàn khuất khỏi tầm mắt của mình mới rời đi.

Còn chưa đi đến cửa lớn của phủ Quốc công, A Đoàn đã nghe thấy tiếng người đông đảo bên ngoài.

“Về rồi, về rồi!”

Cửa xe vừa mở ra, liền nhìn thấy gần như tất cả mọi người trong nhà mình đều ở trước cửa, đứng gần nửa con phố, trên mặt tất cả mọi người đều là vẻ vang. Đứng đầu tất nhiên là Đại lão gia với Trần thị. trên người Đại lão gia còn mặc triều phục, khuôn mặt thỏa mãn, vẻ mặt tươi cười. Trong mắt Trần thị cũng rưng rưng, vui mừng cười.

A Đoàn cúi người thỉnh an.

“Phụ thân, mẫu thân.”

Chân còn chưa kịp khụy xuống Trần thị đã nhanh hơn một bước đỡ lấy. Oán trách “Đứa nhỏ này, bây giờ con còn hành lễ với chúng ta sao?” Đây đang là ở trước cửa nhà mình, trong nhà muốn cha hiền con thảo tất nhiên không sai, nhưng bên ngoài thì không được như vậy. Thánh chỉ tứ hôn đã ban, A Đoàn cũng biết điều này, cũng không nói gì, chỉ nhìn Trần thị cười cười.

Tay Đại lão gia vừa duỗi ra giữa không khí thfi đã bị Trần thị giành trước, lại thấy A Đoàn từ đầu đến cuối đều không liếc mắt nhìn mình một cái, biết nàng còn đang giận dỗi với mình. Khóe miệng lúng túng giật giật, phất tay để hai mẹ con cách xa một chút, sau đó gật đầu với Đại quản gia đã đứng chờ từ sớm.

https://thuviensach.vn

Đại quản gia vẫn phụ trách quản lý mấy việc vặt vãnh trong phủ, rất ít tự mình làm cái gì. Hôm nay lại cướp việc của gã sai vặt, hào hứng chạy đi treo pháo ở trên cửa từ sớm. Đánh lửa xong, tất cả mọi người đều bịt tai lui lại mấy bước, tiếng pháo nổ vẫn không ngừng truyền vào tai.

A Đoàn được Trần thị ôm chặt trong ngực, lúm đồng tiền như hoa.

Dường như cảm nhận được điều gì A Đoàn ló đầu ra từ trong ngực Trần thị nhìn về phía bên trong, là Hứa Tâm Dao. Nàng ta đứng bên trong cửa, cách đám người vài bước, lạnh lùng, một thân áo trắng, ánh mắt giật mình nhìn về phía đang vang lên tiếng pháo không ngừng, nhìn không ra vui buồn, cách dám đông náo nhiệt xung quanh một tầng lại một tầng.

A Đoàn mấp máy môi thu hồi ánh mắt lại.

Mặc dù Đại lão gia có lòng muốn phụ hồi quan hệ với A Đoàn, nhưng A Đoàn vẫn luôn không nóng không lạnh, sau khi nói vài câu, Đại lão gia chán nản bỏ đi, để lại hai mẹ con nói chuyện thân mật với nhau. Trần thị buồn cười nhìn thoáng qua lão gia nhà mình vừa rời đi thì A Đoàn liền thả lỏng sống lưng miễn cưỡng ngồi thẳng trên ghế.

“Chẳng lẽ con có thể mãi mãi giận dỗi với cha con sao?”

Nhưng mà Trần thị cũng biết nói những lời này cũng vô ích, việc kia không chỉ găm trong lòng A Đoàn một cái gai, cũng găm trong lòng Trần thị một cái gai! Vì việc này, hai vợ chồng đã phân phòng ngủ mấy tháng nay! Lôi kéo tay A Đoàn lẩm bẩm. “Ta còn tưởng phải sau khi con tròn mười lăm Hoàng Thượng mới tứ hôn cơ, không nghĩ đến lại nhanh như vậy, hôn lễ cũng rất gần.”

Nhưng mà hoàn hảo, từ khi sinh ra đã biết nơi đi về của con gái mình sau này nên đồ cưới đã tích góp tốt rồi, thành thân trước một năm cũng không sao.

https://thuviensach.vn

Dừng một chút lại nói thẳng “Con thành thật nói cho ta biết, có phải con làm cho Thái Tử lấy thánh chỉ tứ hôn ra từ trước không?” Tiệc rượu hôm nay Trần thị cũng biết rõ, nói là vui vẻ là không thể nào, ai có thể vui vẻ chia sẽ chồng mình với người phụ nữa khác chứ? Nhưng mà đó lại là Thái Tử, chỉ có hể chấp nhận.

Ai biết hôm nay lại nhận được thánh chỉ tứ hôn chứ!

Ít nhất, tính từ giờ cho đến sau đại lễ thành hôn nửa năm, Thái Tử sẽ độc sủng một người là A Đoàn, sẽkhông có người khác! Thời gian nửa năm mặc dù không dài, nhưng mà Thái Tử với con gái mình có tình cảm từ nhỏ với nhau, thời gian nửa năm này cũng đủ để cho những người phụ nữ phía sau trong vòng vài năm không thể lợi dụng cơ hội để chen vào được.

A Đoàn phồng miệng lắc đầu “Đừng nói là con không biết, ngay cả Hoàng Hậu nương nương cũng không biết.” Trần thị nghe được lời này mắt sáng lên, càng thêm vội vàng “Đây chính là ý của Thái Tử điện hạ sao?! không chờ A Đoàn trả lời đã tự mình phấn khích. Điều này nói lên điều gì? Điều này nóilên rằng t không muốn thu nhận những người đó!

Trần thị lờ mờ hiểu được chút gì đó, xem ra bản thân chuẩn bị cho A Đoàn bốn nha hoàn hồi môn phải chọn lại một lần rồi, bốn người kia không được! Nghĩ là phải làm luôn, đứng lên nhanh chóng dặn dò A Đoàn “Con về phòng nghỉ ngơi một chút đi, con chỉ còn hôm nay để nghỉ ngơi thôi, về sau cần chuẩn bị của hồi môn, quần áo thành thân trong cung sẽ chuẩn bị, đồ lót thì con phải tự mình thêu mới được.”

“Bên bà ngoại của con, bên họ hàng kia cũng đều gửi bái thiếp đến.”

“Những người khác có thể từ chối không tiếp, nhưng thân thích dù sao cũng phải gặp một lần, tránh cho người khác nói chúng ta làm cao.”

A Đoàn gật đầu, lại nói còn đủ thời gian trò chuyện, không cần vội vàng. đi về hướng sân của mình, cả đường treo toàn là lụa đỏ, bọn hạ nhân

https://thuviensach.vn

qua lại nhìn thấy mình đều lần lượt chúc, A Đoàn đều cười cười đáp lại. đang nghĩ sao không nhìn thấy Đại ca, vừa bước vào cửa, liền nhìn thấy Đại ca đang ngồi ở sân ngô đồng của mình uống rượu.

A Đoàn cười tiến lên, "Đại ca." Hứa Tiêu Nhiên cười đứng dậy, thanh thản khom người vái chào A Đoàn, mặt mày mỉm cười "Vi thần tham kiến Thái Tử phi ~." A Đoàn trực tiếp đưa tay đánh về phía hai tay đang ôm quyền của Hứa Tiêu Nhiên nói "Đại ca, huynh cũng trêu chọc muội! Chờ Nhị ca trở về muội nhất định sẽ mách huynh ấy!"

Hứa Thanh Viễn đang du học ở bên ngoài chưa biết bao giờ về, nhưng mà nếu hắn nghe được tin này, tin rằng nhất định hắn sẽ về thật nhanh.

Hứa Tiêu Nhiên lại ngồi xuống, vươn người ra rót cho A Đoàn gần nửa cốc rượu, không để trong lòng lời uy hiếp của A Đoàn, chỉ bổ sung "Con có Tam ca muội nữa, báo tin cho cả hai người đó, bọn họ sẽ trở về gấp trước ngày thành hôn của muội." Mấy năm nay Hứa Triệt Minh ở biên cương như cá gặp nước, đã lên đến vị trí thống lĩnh.

đã rất lâu không gặp hai người bọn họ, A Đoàn cũng rất vui, đôi mắt cong cong.

"không có quà mang về cho muội thì không có Nhị ca, Tam ca vào nhà!"

Lại nói chuyện phiếm vài câu, A Đoàn nâng mắt nhìn Hứa Tiêu Nhiên, thấy hắn thản nhiên bình phẩm rượu, toàn thân càng thêm mềm mại như nước, hình như tâm tình khong tệ? Nghĩ ngợi rồi cẩn thẩn mở miệng nói "Hôm nay A Đoàn nói với muội…" Vừa mới mở miệng đã bị Hứa Tiêu Nhiên phất tay ngắt lời.

Sắc mặt Hứa Tiêu Nhiên không đổi, nhẹ đặt chén rượu trong tay lên bàn đá, khuỷu tay chống trên bàn đá, mấy ngón tay đan vào nhau. Ánh mắt

https://thuviensach.vn

trầm tĩnh nhìn A Đoàn, hỏi lại "Muội thật sự hy vọng ta với công chúa cở cùng một chỗ sao?" Câu hỏi này làm A Đoàn không kịp phòng bị.

Hai người đều là người vô cùng thân thiết với mình, một người đuổi theo một người trốn, chỉ có thể thuận theo tự nhiên đứng trung lập.

Vấn đề này, từ trước đến nay chưa từng nghĩ đến.

Hứa Tiêu Nhiên cũng không cần A Đoàn trả lời, ánh mắt xoay chuyển nhìn về phía cây ngô đồg bên cạnh. Đầu xuân vạn vật sinh sôi nảy nở, cây ngô đồng lẳng lặng chờ qua một mùa đông cũng đam chồi, lá xanh mơn mởn, nhìn thôi cũng làm cho tâm tình con người quang đãng. Matwx rũ xuống lại hỏi lại "Thanh Viễn chí không ở quan trường, Triệt Minh chí ở quân doanh, hai người đó đã có sự lựa chọn, phụ thân cũng đã đồng ý."

"Thanh Viễn không nói, hắn muốn du sơn ngoạn thủy thì để cho hắn đi, nhà chúng ta cũng không thiếu chút tiền ấy, tất nhiên cũng không bức bách hắn cái gì. hiện tại mặc dù Triệt Minh ở quân doanh có khởi sắc, tiền đồ ngày sau cũng coi có thể lên nữa. Nhưng mà, chuyện đời không có tuyệt đối, hắn ngốc, nơi ấy lại thay đổi trong chớp mắt, tất nhiên phải tính đến chuyện xấu nhất.

Xưa nay chiến tranh nhiều tàn khốc? Mặc dù là đệ đệ ruột thịt, Hứa Tiêu Nhiên cũng đã chuẩn bị đến kết cục hắn sẽ chết trận nơi sa trường. Đây là lựa chọn của bản thân hắn, tất nhiên sẽ tôn trọng, nhưng đồng thười cũng sẽ tính toán đến kết cục xấu nhất.

Nhìn A Đoàn há mồm muốn nói chuyện, ánh mắt Hứa Tiêu Nhiên trầm xuống, lại cắt đứt lời của A Đoàn "Cho dù Hứa Triệt Minh không có chuyện gì, bình anh cởi bỏ áo giáp trở về, nhưng như vậy thì sao?"

"hắn là võ tướng, nhà chúng ta là văn thần."

https://thuviensach.vn

“Bây giờ muội còn cảm thấy, ta nên ở cùng một chỗ với công chúa không?”

Đầy là lần đầu tiên mình cùng với Đại ca nhà mình bình tĩnh hòa nhã ngồi nói chuyện với nhay về vấn đề của An Dương. Lúc trước, chỉ cần là chuyện về An Dương, Đại ca không nói đến hai câu đã bước đi, đây là lần đầu tiên nói nhiều như vậy. Tác thành cho Nhị ca, tác thành cho Tam ca, tự làm tủi thân chính mình.

A Đoàn cắn môi, không cam lòng mở miệng “Làm Phò mã cũng không có nghĩa là không có chút thế lực nào cả, hơn nữa bây giờ phụ thân vẫn đang còn trẻ, còn có thể chống đỡ ít nhất hơn mười năm nữa, đến lúc đó, nếu Đại ca với An Dương ở cùng một chỗ thì đứa nhỏ của hai người cũng đã lớn, có thể giao gánh nặng lại cho hắn.”

Hứa Tiêu Nhiên cười khẽ, nhếch nhếch khóe miệng, dường như là tự giễu “Muội cho rằng ta sẽ khôngkết bè kết cánh sao?” A Đoàn giật mình, đây là lần đầu tiên nhìn thấy vẻ mặt này trên mặt Hứa Tiêu Nhiên. không để ý đến sự kinh ngạc của A Đoàn, khóe miệng nhẹ vểnh lên, lần này trực tiếp biến thành cười lạnh “Cuộc sống như vậy đối với ta mà nói là sống không bằng chết!”

“Trở thành Phò mã, tất cả mọi người đều sẽ nịnh bợ ta, ta vẫn có thể ăn sung mặc sướng muốn cái gì sẽ được cái đó như trước, nhưng những điều đó là vì cái gì?” Ánh mắt nghiêm túc, nhìn thẳng vào ánh mắt của A Đoàn “Đó à bơi vì công chúa, đó là vì muội, chứ không phải vì ta. Bọn họ nịnh bợ ta, lấy lòng ta, đều là bởi vì người bên cạnh ta, không phải là bởi vì bản thân ta!”

“Chỉ có tự thân lớn mạnh mới là mong muốn của ta, ta sẽ làm cho bọn họ đến nịnh bợ ta vì ta, chỉ vì ta.”

https://thuviensach.vn

A Đoàn vẫn ở trong khiếp sợ, trong giây lát Hứa Tiêu Nhiên đã sắp xếp lại tâm trạng của mình, đại biến thành đại gia công tử ôn nhuận như nước lúc trước. Vươn người ra vuốt vuốt chóp mũi của A Đoàn làm cho nàng hoàn hồn, khẽ cười nói "Đại ca không phải là người tốt gì đâu, ta để cho Nhị ca, Tam ca muội quyền lựa chọn, bản thân ta cũng đã lựa chọn xong rồi, đừng nghĩ ta cao thượng như vậy."

A Đoàn cúi đầu, môi mím thành một đường thẳng tắp, qua hơn nửa ngày mới nhẹ giọng mở miệng.

"Đại ca, huynh có thích An Dương không? Huynh thật sự… bằng lòng với việc chỉ là thông gia với nàng ấy sao?"

Thích An Dương không? Trong lòng Hứa Tiêu Nhiên chợt lóe lên một trân giật mình, không khỏi nghĩ đến bộ dáng An Dương phô trương cùng với lúc nnafg nhào vào lồng ngực mình yếu đuối thấp giọng khóc lóc nỉ non… Dừng một chút, ý nghĩ trong lòng dừng lại, ném suy nghĩ không thể xảy ra vào chỗ sau trong lòng. Nhắm mắt cười khẽ "Chuyện tình yêu nam nữa với ta mà nói, không quan trọng chút anfo."

"Còn về thông gia, đối với người khác mà nói là có lẽ là không bằng lòng (chữ này mình chém vì trong bản raw là □□), với ta lại là vừa vặn."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 109+2

Sau khi Hứa Tiêu Nhiên rời đi rất lâu rồi A Đoàn vẫn ngồi dưới cây ngô đồng xuất thần, lòng đầy buồn phiền. đã sớm biết ngày thường Đại ca rất kiên định, đã đưa ra quyết định thì rất khó thay đổi. Nhưng trong lòng luôn có ý cầu may, An Dương cũng rất cố chấp. Huống chi, mặc dù Đại ca luôn trốn tránh An Dương, nhưng cũng không phải là chán ghét.

Có lẽ sẽ có ngày An Dương được toại nguyện chăng?

Nhưng hôm nay lời Đại ca đã nói, cũng đã hoàn toàn hiểu rõ, hai người này thật sự không nói chơi… Lại nói đến vừa rồi Đại ca rời đi không chút do dự, bản thân mình nên nói với An Dương như thế nào đây? Sau khi An Dương biết sẽ có phản ứng gì đây? Tấm lòng của An Dương đặt trên người của Đại ca nhiều năm như vậy.

An Dương, nên làm thế nào bây giờ…

Hôm nay là một ngày vô cùng tốt đối với Quốc công phủ, lời nói một người đắc đạo, gà chó thăng thiên* cũng không được, ngay cả mấy người được sai ra cửa mua đồ cũng được người khác ân cần lấy lòng, đừng nói là thiếp thân nha hoàn Bán Đông. Hôm nay Bán Đông có thể nói là mọi chuyện vô cùng hài lòng, ngay cả quản gia gia gia cùng cười với mình sâu hơn.

*一人得道，鸡犬升天 [yīréndédào, jīquǎnshēngtiān]

Giải thích: ví một người đắc thế, những người có quan hệ với anh ta cũng được lợi.

https://thuviensach.vn

Xuất xứ: Hán. Vương Sung 王充: Luận hành 论衡

Câu chuyện dưới đây do Cát Hồng 葛洪 đời Tấn viết.

Cháu của Lưu Bang 刘邦 là Hoài Nam Vương Lưu An 淮南王刘安 rất thích luyện đan tu đạo, luôn mơ ước được đắc đạo thành tiên. một ngày nọ, có 8 ông lão đến trước phủ Hoài Nam Vương, yêu cầu Lưu An tiếp kiến. Người gác cổng trông thấy họ đều già cả, nói rằng:

Các ông ngay cả đi bộ cũng liêu xiêu, gặp vương gia của tôi có việc gì?

một ông lão cất lời:

Nếu ông ta không thích người già, chúng tôi sẽ biến ra trẻ!

nói xong, 8 ông lão trong phút chốc đều biến thành thiếu niên khoảng 14, 15 tuổi, tóc đen, mặt sáng. Người gác cổng cả kinh, vội chạy vào trong báo với Lưu An. Lưu An đoán không phải là người phàm nên vội ra cổng nghinh đón.

Từ đó, Lưu An gọi họ là Bát công, sắp xếp họ cư trú tại Tư Tiên đài 思仙台, đãi vào bậc thượng khách. Quả nhiên Bát công thần thông quảng đại, có thể cưỡi mây lướt gió, hô phong hoán vũ, điểm đất thành vàng, không gì là không thể. Họ biết Lưu An một lòng muốn đắc đạo thành tiên nên đã truyền thụ đan kinh, đồng thời luyện chế cho đan dược.

không ngờ khi đan dược luyện thành, Lưu An uống vào đã phát sinh sự việc. Nguyên Lưu An có người con tên Lưu Thiên 刘迁, thường ngày thích múa côn múa kiếm, tự cho mình kiếm thuật siêu quần. Lưu Thiên nghe nói Lang trung Lôi Bị 雷被 kiếm thuật cao siêu nên quyết mời cho được cùng với mình tỉ thí. Lôi Bị không còn cách nào đành phải nghe theo. Đao kiếm vô tình đã làm Lưu Thiên bị thương. Lưu Thiên cả giận bỏ đi. Lôi Bị sợ Lưu Thiên báo thù nên xin với Hoài Nam Vương Lưu An cho

https://thuviensach.vn

mình đi đánh Hung Nô, hi vọng tránh được Lưu Thiên. Lưu An không biết đầu đuôi sự việc nên không đồng ý. Lôi Bị càng thêm sợ nên ra tay trước, dâng thư lên triều đình, nói khống Lưu An không cho chịu cho ông điđánh Hung Nô, đó có thể là một tội lớn. May nhờ Lưu An là chú họ của đương kim Hoàng thượng nên chỉ bị phế trừ hai huyện đã được phân phong.

Lưu An căm giận Lôi Bị. Lôi Bị nghĩ rằng đã làm thì làm cho trót nên đã vu cáo Lưu An mưu phản. Lần này, Hán Vũ Đế sai người đi bắt Lưu An về quy án.

Lưu An biết tin vội mời Bát Công bàn luận tìm kế sách. Bát công cười bảo Lưu An rằng:

Công đức của viên gia viên mãn, Thượng Đế muốn triệu vương gia lên trời.

Sau đó bảo Lưu An uống tiên dược linh đan đã luyện thành. Trong phút chốc, Lưu An cảm thấy thân thể nhẹ như chim, cùng Bát tiên thăng thiên. Trong sân vương phủ còn lưu lại lò luyện đan của Bát công, chung quanh linh đan chưa tan hết, gà chó vây lấy ăn, kết quả chúng cũng bay lên trời.

Đây chỉ là câu chuyện thần thoại. Kì thực, Hoài Nam Vương Lưu An trong lịch sử do mưu phản khôngthành đã tự sát.

Cũng đã thay xong quần áo màu đỏ hợp với hoàn cảnh chuẩn bị đi đòi phong bao của A Đoàn, nhưng trước có phu nhân sau có đại thiếu gia, bây giờ tiểu thư mới được nhàn rỗi. Nhưng Bán Đông nhón chân lên nhìn một chút, thôi, hay là không đi làm phiền tiểu thư nữa. Cũng không biết đại thiếu gia nói gì với tiểu thư, ngày vui lớn như này mà tiểu thư lại có vẻ mặt u sầu.

nhỏ giọng nhắc nhở mấy tiểu nha đầu trong viện nhà mình một lần, hôm nay có chuyện vui nhưng lúc này tiểu thư lại đang không vui, các

https://thuviensach.vn

ngươi đều thu lại một chút cho ta, không cho gây ra động tĩnh lớn. Vừa phân phó xong nhóm tiểu nha hoàn, xoay người liền nhìn thấy Hứa Tâm Dao đang đi vào từ cửa.

Tâm trạng tốt lập tức bị phá hủy không còn chút gì!

Nhị tiểu thư có ý gì? Hôm nay là ngày cực tốt của tiểu thư nhà chúng ta, nơi nơi treo đầy lụa đỏ, ngoài cửa treo đèn lồng đỏ lớn, vừa rồi ở cửa vang lên tiếng pháo rất to nhị cô nương đều không thấy sao! Ngày vui vẻ như vậy, lại còn mặc một bộ quấn áo màu trắng! Quần áo màu trắng cũng thôi đi, đây là màu yêu thích của ngươi, nhưng ngươi đừng mặc rồi đi đến làm gai mắt tiểu thư nhà ta!

trên mặt là đau thương buồn bã!

Nhìn mặt thật là có lòng làm loạn mà!

Cho dù trong lòng không tình nguyện như thế nào, Bán Đông vẫn hít một hơi thật sâu chuẩn bị tiến lên tiếp đón. Kết quả Hứa Tâm Dao cũng không thèm nhìn Bán Đông đang đi về phía mình, tầm mắt chuyển sang nhìn thấy A Đoàn đang ngồi trong viện. đi thẳng qua, hoàn toàn không để Bán Đông vào trong mắt, Bán Đông suýt nữa bị tức đến ngã ngửa!

Trực tiếp phân phó tiểu nha hoàn dâng trà, bản thân cũng lười đi qua!

Cho đến khi Hứa Tâm Dao ngồi xuống đối diện A Đoàn, A Đoàn mới hoàn hồn, nâng mắt nhìn sắc mặt Hứa Tâm Dao tái nhợt. Hứa Tâm Dao cười cười, nhẹ giọng “Chúc mừng tam muội cuối cùng cũng được như ý nguyện.” nói như kiểu chuyện vui hôm nay là do A Đoàn cầu được vậy. Sắc mặt A Đoàn khôngđổi, chỉ nhìn thoáng qua hai chân Hứa Tâm Dao.

“Chân Nhị tỷ tốt hơn rồi sao?”

https://thuviensach.vn

Mới ngắn ngủi mấy ngày sao có thể tốt lên được?! Nếu không phải vì nghe được chuyện này, làm sao có thể chịu đựng đau đớn giãy dụa từ trên giường xuống! Trong mơ lúc nào bản thân cũng không quên việc cuối cùng đã xảy ra này, nhưng đối tượng lại không phải mình. HÍt một hơi thật sâu đè oán hận trong lòng xuống, hôm nay tìm đến đây không phải để cãi nhau.

Muốn ổn định.

“Chuyện ngày hôm này ta đã rõ, ngày sau tam muội có tính toán gì?”

Nhìn tư thế rõ ràng là chuẩn bị nói chuyện lâu dài với mình, A Đoàn đột nhiên muốn cười, việc này không khỏi là quản quas rộng rồi “không biết Nhị tỷ biết rõ chuyện gì, hơn nữa cảm thấy ta nên có tính toán như thế nào, hoặc là nói, lần này Nhị tỷ đến đây là muốn hiến diệu kế gì cho ta sao?”

Hứa Tâm Dao bình tĩnh gật đầu.

“Việc này có ai mà không biế rõ chứ? Tiệc rượu hôm nay rõ ràng là vì chọn ra trắc phi với những thị thiếp khác cho Thái Tử, bây giờ lại biến thành việc tứ hôn của ngươi và Thái Tử điện hạ, những cônương tất nhiên là không có khả năng rồi. Nhưng Tam muội, ngươi đừng quên, đó là Thái Tử điện hạ, không có khả năng chỉ có mình ngươi.”

“hiện tại những cô nương này thì quên đi, nhưng sua này còn có nhiều hơn, chắc chắn là đề phòng không xong.”

Vừa nghe như vậy, giống như đang moi tim móc phổi của nàng ta ra. A Đoàn giật giật khóe miệng, cười như không cười “Vậy Nhị tỷ cảm thấy ta nên làm như thế nào mới có thể đề phong đây?” Làm đủ tư thái xin chỉ bảo. Hứa Tâm Dao cũng nghiêm túc, nói thẳng ra quyết định của mình.

“Để cho ta tiến vào Đông cung, làm thị thiếp cũng được.”

https://thuviensach.vn

“Cái gì?!” A Đoàn khiếp sợ trừng to mắt.

Nằm mơ cũng không nghĩ đến Hứa Tâm Dao sẽ có tính toán như vậy!

Giống như không nhìn đến khiếp sợ của A Đoàn, thậm chí Hứa Tâm Dao còn cười “Tính toán như vậy không tốt sao? Dù sao sớm muộn gì cũng có nữ nhân đến tranh sủng với ngươi, thay vì thả những nữ nhân như sói như hổ kia vào cung, còn không bằn để cho ta vào. Dù sao ta cũng là tỷ tỷ của ngươi, ta sẽ không tranh sủng với ngươi, cũng sẽ không hại ngươi.”

“Ta sẽ không hại ngươi, ta sẽ trở thành cánh tay đắc lực của ngươi, ta sẽ giúp ngươi diệt trừ những nữ nhân kia. Hơn nữa, có sự tồn tại của ta, cũng sẽ không có người nào nói ngươi ghen tỵ, nói ngươi khôngchấp nhận những nữ nhân khác của phu quân mình, vẹn toàn cả hai bên.”

A Đoàn vãn đang ở trong khiếp sợ, không có chút phản ứng nào. Hứa Tâm Dao cũng không sốt ruột, ôn nhu cười, không ngừng cố gắng “Hơn nữa ta lớn hơn ngươi mấy tuổi, thân thể cũng không có bất cứ vần đề gì. Bây giờ ngươi còn nhỏ tuổi, có thai quá sớm cũng không tốt cho sức khỏe của ngươi. Ta thìkhông giống như vậy, nếu ta sinh con ra không phải cũng là con của ngươi sao?”

“một nét không thể viết ra chữ Hứa, con của ta, cũng sẽ coi người là mẹ.”

“Sinh con trai hay gái đều là do trời định không thể cưỡng cầu, nhưng nếu là hai người thì khả năng sinh con trai sẽ cao hơn. trên người chúng ta chảy dòng máu giống nhau, cho dù là ai sinh con trai, cũng là người thân cận nhất của người kia.’

“Tam muội, ngươi cảm thấy đề nghị này của ta có được không?”

Ánh mắt tỏa sáng, tha thiết nhìn A Đoàn, khẩn cấp chờ A Đoàn đồng ý.

https://thuviensach.vn

A Đoàn ngay cả một nụ cười giả dối cũng không kéo ra được, như nhìn người điên nhìn Hứa Tâm Dao. “Tốt sao? Nhị tỷ cảm thấy đây là một chuyệ tốt sao? Ngươi rõ ràng là hoang đường! Hứa Tâm Dao, ngươi có còn bình thường không? Ý nghĩ như vậy ngươi cảm thấy ta có thể đồng ý không?!”

âm thanh rất lớn, vô cùng tức giận, Bán Đông cách xa cũng có thể nghe được kinh ngạc nhìn sang.

Được ăn cả ngã về không lại bị A Đoàn cự tuyệt, khuôn mặt vốn xinh đẹp của Hứa Tâm Dao có chút dữ tợn, nhìn chằm chằm vào A Đoàn, giống như không nhận ra A Đoàn vậy “Làm sao lại không tốt chứ? Dù sao thì cuối cùng cũng có người chia sẻ với ngươi, vì sao không thể là ta chứ? Chúng ta không phải là tỷ muội sao, ta cũng không tranh giành cái gì với ngươi, ta chỉ cần ở bên cạnh hắn thôi.”

Thậm chí vội vàng vươn tay ra bắt lấy tay A Đoàn, ăn năn “Ta biết thời gian trước ta không được bình thường, ta không nên chống đối lại ngươi, ta không nên tính kế ngươi, là ta sai! Ngươi tha thứ cho ta được không, từ sau ta cũng sẽ không như vậy nữa, ta nhất định sẽ nghe theo ngươi mọi chuyện, ta tuyệt đối sẽ không tranh cái gì với ngươi.”

“Ta chỉ muốn ở bên cạnh hắn, được nhìn hắn là tốt rồi.”

“Tam muội, ngươi đồng ý với ta được không?”

A Đoàn không thể nhịn được nửa đẩy tay Hứa Tâm Dao đang nắm lấy tay mình ra, đứng bật dậy, khôngthể tin nổi “Tỷ muội? Chúng ta như vậy cũng có thể gọi là tỷ muội sao? Tỷ muội lại chọn lúc ta sắp thành thân nói cho ta biết muốn cùng ta hầu chung một chồng sao?! Tỷ muội sẽ như ngươi rủa ta không sinh được con trai sao?! Ngươi thấy ta sẽ tin ngươi sẽ không có chút dã tâm nào sao?!”

https://thuviensach.vn

Ngươi quá đáng sợ, người còn đáng sợ hơn những cô nương bên ngoài kia nhiều.”

Hứa Tâm Dao vẫn không buông ta, A Đoàn lại không muốn nghe bất kỳ lời nào của nàng ta nữa “Bán Đông!” Bán Đông vẫn đứng đợi từ lâu, nghe được hô hấp của A Đoàn không ổn kêu to liền đi nhanh vài bước đến “tiểu thư?” Đề phòng nhìn chòng chọc Hứa Tâm Dao. A Đoàn quay đầu, nhìn cũng khôngthèm nhìn Hứa Tâm Dao.

“Đưa Nhị tiểu thư về phòng, từ sau Nhị cô nương lại đến, trực tiếp đóng cửa không gặp!”

Lời editor: thật sự đọc đoạn đầu của chương này thì ngọt đến sâu răng luôn. Đến đoạn sau tức khôngchịu được. Chưa từng thấy ai mặt dày như này, còn dày hơn cả tường thành, không biết Hứa Tâm Dao nghĩ gì mà lại có thể nói ra những lời như vậy, người bình thường chắc chắn sẽ không đồng ý lời nói của nàng ta. Đúng là mặt không có dày nhất chỉ có dày hơn.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 110+1

Editor: huyetsacthiensu

Hứa Tâm Dao bị Bán Đông đẩy có chút nghiêng ngả lảo đảo ra khỏi viện của A Đoàn, quay đầu lại chỉ nhìn thấy sườn mặt của Tam muội vẫn đang tức giận cùng vẻ mặt như đang đuổi ôn thần của Bán Đông, sau đó phanh một tiếng, cửa viện màu đỏ thẫm ở trước mắt đóng lại. Đầu óc trống rỗng, chân lại như tự có ý thức tiến lên một lần nữa.

Tay đang nâng lên định gõ cửa trong nháy mắt chợt dừng lại.

Cúi đầu, mái tóc che đi sắc mặt, chỉ có thể nhìn thấy đôi môi mím chặt cùng thân thể hơn run rẩy.

Sau khi Giang Vạn Lí trở về cùng A Đoàn thì biến mất, lúc này lại đột nhiên xuất hiện đi từ bên ngoài vào, nhìn thấy bóng dáng Hứa Tâm Dao bước chân dừng một chút, sau đó nhếch môi tiến lên, sau khi hành lễ cười nhạt hỏi “Nhị tiểu thư đứng ở cửa làm gì vậy?” Lại quay đầu nhìn cửa sân đóng chặt, sựnghi ngờ trên mặt không giống giả vờ.

“Ban ngày sao lại đóng cửa chứ.”

Vừa nói vừa muốn đi lên gọi người mở cửa.

Lúc này đột nhiên Hứa Tâm Dao hoàn hồn, mặc dù Giang Vạn Lí hầu hạ Tam muội, nhưng Hứa Tâm Dao luôn không quên hắn còn một thân phận khác! Mặc dù chuyện hôm nay nhất định sẽ không giấu được hắn, nhưng ít nhất không nên bị vạch trần ngay trước mặt như vậy. Vội vàng

https://thuviensach.vn

đưa tay ngăn cản, bối rối nhanh chóng nói “Tam muội hơi mệt mỏi, đã đi nghỉ ngơi trước rồi.”

Lời nói này trăm ngàn lổ hổng, cho dù là người vô tâm như thế nào, gặp được chuyện hôm nay, làm sao có thể yên ổn đi vào giấc ngủ chứ? Hơn nữa cho dù là tạm nghỉ, cũng vẫn mở cửa, ban ngày ban mặt sao lại đóng cửa việc chứ? Giang Vạn Lí không có biểu cảm gì, chỉ gật đầu nói “Vậy thì không làm phiền tiểu thư nữa, lát nữa nô tài đi và từ cửa hông là được.”

Dừng một lát lại tự nhiên như nhớ đến gì đó nói.

“Vừa rồi nô tài có đi đến phòng bếp lớn một chuyến, trên đường nhìn thấy bà vú của Nhị tiểu thư, bà vú của tiểu thư trở về lúc nào vậy? Sao không có ai biết?” cũng không để ý sắc mặt của Hứa Tâm Dao đột nhiên càng thêm tái nhợt, buồn cười nói “Nhị tiểu thư cũng thật là, mặc dù chỉ là bà vú, nhưng dù sao cũng đã nuôi lớn người, tình nghĩa tất nhiên không giống những người khác.”

“Tiểu thư cũng nên nói với phu nhân một tiếng để người ban thưởng cho bà ấy mới đúng.”

Lúc Hứa Tâm Dao khoảng bảy, tám tuổi bà vú của Hứa Tâm Dao đột nhiên trở về quê nhà.

Tay trong tay áo nắm chặt thành quả đấm, sắc mặt không đổi cẩn thận nhìn sắc mặt Giang Vạn Lí, tác phong thanh thản, nhìn không ra chút sơ hở nào. Nhưng càng là như vậy, Hứa Tâm Dao càng sợ hãi! Miễn cưỡng cười cười “Đại bá mẫu là người tốt nhưng dù sao đây cũng là người của nhị phòng, cho dù công lao có lớn thế nào thì chẳng qua cũng chỉ là một bà vú, không cần làm lớn để mọi người đều biết.”

“Hơn nữa lần này bà vú chỉ quay về để thăm ta một chút, cũng không ở lại lâu.”

https://thuviensach.vn

Tầm mắt chuyển sang nhìn ánh mắt của Giang Vạn Lí "Nhưng mà làm sao Giang công công lại biết đó là bà vú của ta? Lúc bà vú đi, Giang công công vẫn còn ở trong cung mà."

Đối với loại thăm dò này Giang Vạn Lí có thể nói là rất điêu luyện thành thạo. Buồn cười trừng mắt, trực tiếp lắc đầu "Tiểu thư là chủ nhân, đương nhiên không biết những việc nô tài cần phải làm rồi." Dừng một chút trên mặt rất là vui vẻ "Khôg phải là nô tài đang khoe khoang đâu, nhưng người trong Quốc công phủ từ trên xuống dưới nô tài đều biết."

"Đây là bổn phận của nô tài, ngay cả hầu hạ chủ nhân cũng không làm được thì còn gọi là nô tài kiểu gì nữa?"

Hơn nữa trên dưới trong Quốc công phủ chẳng qua cũng chỉ có hơn trăm miệng ăn, còn không bằng một nửa của Đông cung.

Trả lời như vậy, làm cho Hứa Tâm Dao càng kinh hãi, lúc này cũng không thể cố nói thêm chuyện gì với Giang Vạn Lí nữa, trong đầu chỉ có một câu: nhất định là Giang Vạn Lí đã biết rồi! Tùy tiện nói vài câu liền vội vàng cáo từ, Giang Vạn Lí biết nghe lời phải khom người tiễn người đi. Chờ đến lúc hoàn toàn không thấy bóng dáng Hứa Tâm Dao nữa Giang Vạn Lí mới đứng thẳng người lên.

Ý cười trên mặt đâu còn nữa?

Lại là một vẻ lạnh lẽo sắc bén.

Hứa Tâm Dao vội vàng trở về nhị phòng, ngay cả hai chân bị đau cũng không thèm để ý, chỉ hỏi tiểu nha hoàn canh cửa "bà vú đâu?" Cũng không chờ tiểu nha hoàn đáp lại, trực tiếp ra lệnh "Lệnh cho nàng ta lập tức đến gặp ta, ngay lập tức!" Sắc mặt nghiêm trang, ngay cả âm thanh cũng đều nhiễm sựtàn ác.

https://thuviensach.vn

Tiểu nha đầu liên tục gật đầu không ngừng, nhanh chóng chạy ra ngoài tìm bà vú.

Hứa Tâm Dao ngồi ở sảnh chính, tay bưng một chén trà nóng, nắm thật chặt chén trà. Nhưng chút nhiệt độ ấy không làm ấm được trái tim lạnh lẽo của Hứa Tâm Dao, thân người còn hơi phát run. Làm như thế nào, bên kia nhất định biết! Giang Vạn Lí biết, vậy thì nhất định Thái Tử điện hạ cũng biết!

Chỉ là không thể xác định cuối cùng thì lúc nào mà Giang Vạn Lí biết mình có quan hệ với bà vú chứ?

Đột nhiên nghĩ đến lúc trước bà vú nói, chuyện mẫ thân mình chết ở biệt viện đại bá mẫu cũng khôngcó ý che giấu. Mặc dù biết sự thật cũng chỉ có mấy người tâm phúc bên đại phòng, nhưng những người đó đều là tâm phúc của đại bá mẫu, mặc dù bên nhị phòng cũng có người nghi ngờ, nhưng cũng khôngcó ai dám nói gì với mình.

Cho dù như thế nào, lúc mẫu thân chết, Thái Tử cũng đã tiếp xúc với những người đó. nói cách khác việc này Thái Tử điện hạ cũng biết rõ. Tim đập thình thịch kinh hoàng, mặt trắng bệch tay run lên, chén trà sứ trắng xanh rơi xuống, vỡ nát. Nước trà bắn lên vạt váy, Hứa Tâm Dao lại không có tâm tư mà quan tâm.

Thậm chí tay vẫn giữ nguyên tư thế cầm chén.

Như vậy, mấy năm nay mình đột nhiên nhắm vào Tam muội, có lẽ Tam muội không biết, nhưng mà, Thái Tử điện hạ với Giang Vạn Lí vẫn biết hết mọi chuyện? Vậy thì vì sao bọn họ còn không ra tay? Thái độ của Giang Vạn Lí đối với mình từ đầu đến cuối vẫn không thay đổi…

Mấy năm nay bà vú ở quê nhà ngây ngốc, mặc dù Trần thị có cho tiền, nhưng dù sao cuộc sống cũng không bằng những ngày ăn uống thoải mái ở Quốc công phủ. Sắc mặt khô quắt, khớp ngón tay khô ráp, quần áo mặc

https://thuviensach.vn

trên người cũng làm từ sợi đay. Lúc này đang bưng một bát canh tiến vào, nhìn thấy bộ dáng Hứa Tâm Dao hai mắt đờ đẫn tâm thần không yên cũng bị dọa sợ.

Vội vàng tiến lên, đặt bát canh trên tay xuống bàn, tay trực tiếp xao trán Hứa Tâm Dao, thân thiết hỏi "Tiểu thư bị làm sao vậy? Tiểu thư đừng dọa bà vú!" Bấy giờ Hứa Tâm Dao mới hoàn hồn, nhìn chằm chằm vào mắt bà vú, ánh mắt mãnh liệt "không phải ta đã nói với ngươi không có chuyện gì thì khôngđược đi loạn hay sao, sao hôm nay ngươi lại đi ra ngoài!"

Bà vú chưa từng nhìn thấy bộ dáng này của Hứa Tâm Dao. Tiểu thư do sữa của mình nuôi lớn, mặc dù chủ tớ có khác biệt nhưng dù sao tình nghĩa cũng không giống những người khác. Hơn nữa tiểu thư có lễ nghi, cho dù nhiều năm không gặp không còn sự thân mật lúc bé nữa, nhưng vẫn đối với mình kính trọng rất nhiều, lại thường trợ cấp tiền bạc, bà vú sớm đã dung hợp Hứa Tâm Dao bây giờ và Hứa Tâm Dao ngày bé với nhau rồi.

Vẫn là đứa nhỏ không lớn lên, muốn ăn bánh ngọt.

Như hôm nay là lần đầu tiên.

Nhìn thấy Hứa Tâm Dao tàn khốc, tay đặt trên trán Hứa Tâm Dao bị nói đã thu về mấy phần, động tác đưa tay bị dừng lại giữa không trung, dừng đúng trước mặt Hứa Tâm Dao. Hứa Tâm Dao nhíu mày, nhìn bàn tay sần sùi trước mặt, vết bẩn trong móng tay cho dù rửa thế nào cũng không sạch, một lớp đen kịt ở sâu bên trong.

Chán ghét thẳng lưng cách xa.

"nói chuyện đi!"

Hôm nay bị kích thích quá lơn, chuyện này đã bị bên kia biết được, hơn nữa không phải Tam muội biết được mà là Thái Tử điện hạ biết! Bây

https://thuviensach.vn

giờ Hứa Tâm Dao cũng lười giả vờ làm người tốt, sự chán ghét rõràng trên mặt làm bà cú đau lòng.

Lui về phía sau hai bước cung kính đứng, cúi đầu lúng túng "Trong phòng bếp của Nhị phòng không có gì ngon để ăn, nô tỳ nghĩ tiểu thư gặp nạn lớn như vậy, muốn bồi bổ thật tốt cho tiểu thư." Vẫn cúi đầu như cũ, chỉ là chỉ vào chén canh gà nhân sâm nói "Mặc dù nô tỳ rời đi cũng đã lâu, nhưng vẫn cõ mấy người tỷ muội lâu năm niệm tình cũ, nên đi đến phòng bếp lớn một lần…"

Nhị phòng thật sự không có thứ gì tốt. Từ sau lần xét nhà lần trước, ngay cả đồ dùng trong nhà cũng không còn mấy thứ, đừng nói đến tiền bạc với mấy thứ thu nhập khác, tất cả đều mất rồi. Mấy năm nay vẫn dựa vào Quốc công phủ sống qua ngày, ngày tháng thiếu thốn. Hứa Tâm Dao nghiêng người mở nắp ra, mùi thơm nháy mắt bay ra.

Khói trắng bay ra mơ hồ đôi mắt của Hứa Tâm Dao, hai mắt dần phiếm hồng.

nói là nhân sâm, chẳng qua chỉ có mấy sợi râu nổi lên mà thôi, ngay cả thịt gà cũng không thấy có mấy miếng, canh suông, ném mạnh cái nắp trên tay xuống đất! Bản thân mình chưa từng phải chịu sự đối xử như vậy! Ngay cả trước kia khi còn Trương thị, phụ thân cũng vô liêm sỉ, nhưng dù sao về ăn mặc cũng chưa từng bạc đãi mình.

Bây giờ thì sao? Mặt dày đi xin cũng chỉ là đồ vật dành cho bọn hạ nhân ăn!

Dựa vào đâu mà mình phải chịu sự đối xử như vậy! Dựa vào cái gì! Mẫu thân vì nàng mà chết, phụ thân cũng vì nàng mà chết, cũng chỉ vì nàng, bản thân mình mới trở thành cô nhi, trở thành người phải ăn nhờ ở đậu! Dựa vào cái gì! Đều là vì Hứa gia tiểu thư, vì sao tất cả những gì tốt nhất đều là của nàng? Tại sao ta phải chịu tất cả những điều này!

https://thuviensach.vn

Gắt gao cắn môi dưới vẫn không nhịn đươc nức nở, nước mắt đã nhiễm ướt hai gò má. Thân người yếu đuối không ngừng run rẩy, tê tâm liệt phế (tan nát cõi lòng). Nhìn thấy bộ dáng này của Hứa Tâm Dao, bà vú đã quên những gì vừa phải chịu, chỉ tràn đầy sự đau lòng. Lại bước lên hai bước trực tiếp ôm Hứa Tâm Dao vào trong lòng.

trên mặt cũng khổ sở, cũng khóc theo.

Tại sao tiểu thư lại không nghe nô tỳ khuyên chứ? Chuyện của lão gia nô tỳ không biết, nhưng chuyện của phu nhân nô tỳ rất rõ! Phu nhân có kết cục như vậy là do tự nàng gây ra! Khi đó Tam tiểu thư vừa mới đầu tháng, một chút sơ ý cũng không được xảy ra, nhưng mà phu nhân vẫn làm, Đại phu nhân tức giận cũng là đương nhiên…”

“Tiểu thư hãy nghe nô tỳ khuyên đi, không nên gây khó dễ với Tam tiểu thư, yên ổn sống cuộc sống của mình thôi!”

Bây giờ đã muộn rồi, ta đã không còn đường lùi! Hứa Tâm Dao dùng sức đẩy bà vú ra, sức lực rất lớn, bà vú đang không phòng bị nên bị đẩy ngã trên mặt đất. Ai da hai tiếng lại ngẩng đầu, nhìn thấy hai mắt Hứa Tâm Dao đờ đẫn lại dữ tợn “Mẫu thân ta sai, nhưng nàng không chết không được sao!”

“Vì sao mẫu thân ta lại phải chết, cho dù là đuổi đi cũng được!”

“Còn phụ thân ta, phụ thân ta đã làm sai cái gì! Phụ thân ta vô liêm sỉ, không sai, nhưng nhiều năm nay không phải ông ấy vẫn luôn như vậy sao! Vì sao đột nhiên lại bị xử tội? Còn không phải tại nàng nói ra sao! Cho dù nàng quý giá như thế nào thì nàng cũng là tiểu bối, nàng dựa vào đâu mà khoa chân múa tay với phụ thân ta! Dựa vào đâu mà làm cho phụ thân ta chết trên đường chứ!”

“Tất cả đều tại nàng!”

https://thuviensach.vn

“Là nàng không để ta sống tốt qua ngày!”

Bà vú vẫn ngã ngồi trên mặt đất, chỉ yếu ớt phản bác.

“Chuyện của lão gia, là bởi vì gặp phải giặc cỏ trên đường, không liên quan gì đến Tam tiểu thư cả…”

“Ha ha… Ha ha ha ha.” Hứa Tâm Dao cười lạnh, lại ngửa đầu cười to. Vừa cười vừa khóc, vô cùng kỳ quái, bộ dáng quỷ dị, sắp điên rồi. “Ngươi quá ngây thơ rồi, ngươi cho rằng thật sự là giặc cỏ sao? Có chuyện trùng hợp như vậy sao!” Bộ dáng bây giờ của Hứa Tâm Dao quá đáng sợ, bà vú há mồm vài lần, không nói nên lời nào.

Tê tâm liệt phế rống lên một trần Hứa Tâm Dao cũng mệt mỏi, chán nản lại ngã xuống ghế, ngẩng đầu nhìn lên trần nhà, ánh mắt lại dại ra.

Bà vú nhẹ nhàng bò từ dưới đất lên, cẩn thận quan sát Hứa Tâm Dao một lúc sau khi thấy hình như Hứa Tâm Dao đã bình tĩnh lại, cẩn thận tiến lên.

Nhìn bát canh còn hơi bốc hơi nóng, đau lòng. Chuyện này lại nói nữa cũng không tốt, cho dù thịt gà ít nhưng cũng là đồ tốt! Bưng bát canh đến trước mặt Hứa Tâm Dao, cũng không dám nói đến đại phòng nữa, chỉ khuyên nhủ “Tốt xấu gì tiểu thư cũng uống một chút thôi, cho dù là có hơi kém một chút, nhưng mà tỷ muội của nô tỳ nói, đây là canh của Tam tiểu thư được chia ra…”

Cho dù là nguyên liệu thừa, nhưng canh chắc chắn là đồ tốt!

Đối với lời của bà vú, Hứa Tâm Dao không có chút phản ứng nào, bà vú cũng nhụt chí, tiếp tục lải nhải.

“hiện tại thân thể tiểu thư yếu đuối, dù sao cũng nên uống vài hớp để bồi bổ, nếu như tiểu thư thích, mất mặt già của nô tỳ cũng không sao, cùng

https://thuviensach.vn

lắm thì đi phòng bếp lớn nhiều một chút. Trời đất rộng lớn đều không quan trọng bằng sức khỏe của mình, trước tiên tiểu thư điều dưỡng sức khỏe của mình cho tốt sau đó lại nói, sức khỏe không tốt thì không làm được gì cả…”

Bà vú còn đang lải nhải, Hứa Tâm Dao đột nhiên hoàn hồn ngồi thẳng người gắt gao nhìn bà vú, thfo tay bắt lấy cổ tay bà vú, giống như bắt lấy cọng rơm cứu mạng “Ngươi nói canh này là được chia ra từ canh của Tam muội sao?” ánh mắt Hứa Tâm Dao sáng kinh người, bà vú nghi ngờ gật đầu, không biết có chuyện gì vậy.

không quan tâm bà vú đang nghi ngờ, Hứa Tâm Dao vội vàng hỏi.

“Tỷ muội kia của ngươi làm công việc gì ở phòng bếp lớn?”

Bà vú nghi ngờ nhưng vẫn thành thật trả lời “Nàng chỉ là người trợ giúp, nhiều nhất là lúc hầm canh đứng bên cạnh cầm quạt trông coi, không phải đầu bếp chính.” Người tỷ muội kia không phải là người hầu trong nhà mà là mua ở bên ngoài, mặc dù ở phòng bếp lớn béo bở nhưng vẫn không có gì khá hơn.

Nhưng mà ngây ngốc nhiều năm như vậy, ở phòng bếp lớn cũng có chút mặt mũi, nếu không cũng không trộm đem được canh này đến cho mình.

Vậy là đủ rồi! Tình huống bây giờ đã không dễ dàng gì, bản thân mình nhất định phải chết, còn khôngbằng báo thù cho mẫu thân! Bên phòng bếp lớn kia vẫn bị đại bá mẫu nắm giữ, bản thân mình cũng luôn không nghĩ đến thủ đoạn hạ độc hạ cấp như vậy, nhưng bây giờ đã không giống như vậy nữa, đãkhông còn đường lui!

“Bà vú, ngươi có giúp ta hay không? Ngươi cũng không đành lòng nhìn ta đi tìm đường chết đúng không?”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 110+2

Giang Vạn Lí nhìn bát canh trước mặt, màu sắc hương bị đều tuyệt vời. Liếc mắt nhìn ma ma thành thậttrước mắt một cái, trâm bạc đã biến thành màu đen! Ma ma kia vẫn cẩn thân nhìn, nhìn thấy trâm bạc biến thành màu đen cũng run run, không dám nói cái gì.

Ma ma này chính là tỷ muội trong miệng bà vú!

Mặc dù trước kia có chút tình cảm, nhưng cũng chỉ là ôn chuyện mà thôi, nếu thậ sự gặp chuyện cũng chỉ giúp đỡ hai cái rồi thôi, nhưng nàng muốn làm cái gì? Nàng lại muốn hạ độc Tam tiểu thư! Làm sao có thể đồng ý giúp đỡ chuyện này chứ? Hơn nữa… Thậ cẩn thận nhìn qua người vẫn luôn hầu hạ Tam tiểu thư thậ ra là nội thị công công của Thái Tử điện hạ.

hắn đã định liệu trước!

Giang Vạn Lí không nói gì, ánh sáng lờ mờ không thấy rõ màu mắt, một lúc sau mới có động tác. Từ trong ống tay áo lấy ra một cái bọc nhỏ vứt xuống trước mặt ma ma kia, ma ma vội vàng khom người nhặt lên “Biết làm như thế nào chưa?” Ma ma kia liên tục gật đầu không ngừng “Nô tỳ biết, nô tỳ biết!”

Giang Vạn Lí gật gật đầu, ánh mắt đảo qua bát canh kia,vô cùng chán ghét.

“Làm xong việc này sẽ không thiếu chỗ tốt cho ngươi, miệng kín một chút cho ta, nếu lộ ra một chút tiếng gió… trên đời này, chỉ có người chết mới không biết nói chuyện!” Ma ma cẩn thận ngẩng đầu, nhìn thấy khóe

https://thuviensach.vn

miệng tàn nhẫn của Giang Vạn Lí, giống ác quỷ! Cả người run một cái, vội vàng cam đoan, sợ đến không nói được gì.

Buổi tối, sau khi hầu hạ A Đoàn đi vào giấc ngủ, Giang Vạn Lí thần không biết quỷ không hay rời đi từ cửa hông.

Đêm đã khuya, nhưng đèn đuốc trong Đông cung vẫn sáng trưng, Giang Vạn Lí cũng đã quen với sựbận rộn của Thái Tử. Chờ người đi vào thông báo thì đi vào quỳ xuống thỉnh an, sau đó bẩm báo "Quả nhiên như gia đoán, Nhị tiểu thư thật sự đã ra tay, nô tài cũng đã làm theo sự phân phó của người, trả lại." nói thì nói như vậy, nhưng trên mặt Giang Vạn Lí không có vẻ vui mừng, thậm chí cau mày, vẻ mặt phiền muộn.

Ngô Đồng đang hạ thấp mắt xử lý công vụ, nghe được lời nói của Giang Vạn Lí khuôn mặt không có chút thay đổi nào, chỉ ừ một tiếng cũng không nói gì nữa vẫn cúi đầu nhìn công vụ trong tay. Nhưng trong lòng Giang Vạn Lí có việc, cũng không dễ gì chờ đến buổi tối để chạy ra ngoài, cũng không phải là vì canh chừng Thái Tử xử lý công chuyện!

Chờ một lúc vẫn không thấy Thái Tử có phản ứng gì, cũng nói thẳng.

"Gia có thể nói cho nô tài biết vì sao chỉ làm cho nàng ta ngu ngốc, cả người không thể nhúc nhích, còn giữ lại chút tỉnh táo cho nàng ta?"

Đây chính là chỗ làm cho Giang Vạn Lí bất mãn!

Lấy đạo của người trả lại cho người! Ngân trâm kia chỉ dính một chút đã đen thui, rõ ràng là kịch độc! Nàng đã ra tay độc ác như vậy, chẳng sợ đại hôn sắp đến sẽ biến thành tang lễ, trực tiếp để nàng ngu ngốc là được rồi? Còn để cho nàng ta còn chút tỉnh táo làm gì! Việc này Giang Vạn Lí thật sự tức giận, bản thân mình nhìn tiểu thư lớn lên, ngày sau càng tôn quý vô cùng!

Làm sao có thể để mặc cho người khác bắt nạt!

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng ngẩng đầu, nhìn lồng ngực Giang Vạn Lí không ngừng phập phồng, thậm chí còn trách cứ nhìn mình! Lắc đầu cười khẽ, không trách cứ. Giang Vạn Lí là do mình đưa sang cho A Đoàn, hắn coi A Đoàn là trung tâm, là việc… bản thân mình đồng ý nhất. “Nếu bây giờ nàng ta trở nên ngu ngốc luôn, vậy lúc A Đoàn với ta thành thân, ai đến góp vui đây?”

Giang Vạn Lí dừng một chút, lập tức hiểu được.

Hứa Tâm Dao rõ ràng là có ý với Thái Tử điện hạ, nếu không lúc trước cũng sẽ không tìm một người giống Thái Tử như vậy, còn chạy đến trước mặt gia làm ầm ĩ! Tròng mắt vừa động đang muốn nói cái gì đó để cứu vãn mặt mũi của mình, nhưng dừng một chút lại nhớ đến một chyện khác. “Gia lúc trước không phải đã nói, nô tài không cần quan tâm việc này, để Hứa Tâm Dao cho tiểu thư luyện tập mộtchút sao? Sao bây giờ lại…”

Vừa phê xong một bản công văn, Ngô Đồng đứng dậy, đi đến bên cửa sổ nhìn ra bên ngoài đêm tối không có ánh trăng. Mắt đen sâu thẳm chỉ còn lại một mảnh bình tĩnh, qua một lúc lâu mới cười khẽ, xoay người hỏi lại Giang Vạn Lí “Ngươi hầu hạ A Đoàn lâu như vậy, ngươi cảm thấy nàng là người như thế nào?”

Nghe lời đoán ý đã là bản năng của Giang Vạn Lí, lúc này mặc dù sắc mặt không thay đổi, nhưng quanh thân thoải mái, quat nhiên tâm tình không tệ! Nghĩ đến điều này, lá gan cũng lớn một chút, suy nghĩ cẩn thận mở miệng nói “Gia muốn nghe lời thật sao?” Ngô Đồng lẳng lặng nhìn Giang Vạn Lí, không nóiđược lời nào.

“thật ra, nô tài cảm thấy, tiểu thư cũng không đủ để đảm nhiệm một quốc mẫu hợp tiểu chuẩn…”

Do dự nhiều lần, Giang Vạn Lí vẫn nói lời thật lòng. nói xong câu này liền khẩn trương nhìn Ngô Đồng, chờ Ngô Đồng chất vấn. Ai biết Ngô

https://thuviensach.vn

Đồng cũng không tức giận, thậm chí tâm tình còn tốt nhếch khóe miệng. “Tiếp tục.” Lần này Giang Vạn Lí xem như là có được kim bài miễn tử, có chút lời cũng có thể nói.

“Nô tài lặng lẽ nhìn nhiều năm như vậy, tuy rằng Quốc công phủ không có tranh đấu lục đục, trường học có An Dương công chúa canh chừng hộ tống hơn nữa với thân phận của tiểu thư, không có người dám đến trêu chọc. Cùng lắm là nói một chút không đau không ngứa, nhưng cũng không đáng lo. Nhưng điều này cũng không có nghĩa là tiểu thư không có thủ đoạn,”

“Chuyện Đại tiểu thư, trong lúc vô tình tiểu thư kết bạn với Tả cô nương, lại có Trương Ninh An, Trương Bảo Châu, cùng với việc tiểu thư đối đáp với Thời cô nương ở tiệc rượu. Nô tài thấy, đều rất tốt. Cho nên, tiểu thư không phải không có thủ đoạn, chỉ là nàng không muốn sử dụng.” Dừng một chút lại nói“Đặc biệt sau khi Đại tiểu thư gặp chuyện không may, Trương Ninh An cho rằng tiểu thư đã mắc mưu nhưng thật ra bị tiểu thư phản công đưa vào tròng…”

“Những lúc đó, nô tài không nhìn thấy một tia vui vẻ nào trên mặt tiểu thư.”

“Cho nên nô tài cho rằng, tiểu thư không ngốc, chỉ là không muốn làm mà thôi.” Lại cẩn thận nhìn thoáng qua Ngô Đồng, xác định hắn không tức giận, sau đó mới đưa ra kết luận.” Cho nên nô tài cho rằng tiểu thư không thích hợp sống trong cung, nàng không thích lục đục đấu tranh, không thích ngươi lừa ta gạt.”

“Nhưng mà…”

“Nhưng mà nàng vì ta, không thể không làm những thứ đó sao?” Giang Vạn Lí còn chưa nói xong, Ngô Đồng đột nhiên lên tiếng nói một câu.

https://thuviensach.vn

Giang Vạn Lí mím mím môi, gật đầu.

Tâm tình Ngô Đồng rất tốt thong thả bước đến đứng trước mặt Giang Vạn Lí, khóe miệng khẽ nhếch, hỏi lại một lần nữa "Vậy ngươi cảm thấy, nếu như để A Đoàn xử lý chuyện của Hứa Tâm Dao, nàng sẽlàm như thế nào?" Giang Vạn Lí hạ mắt, sau đó không nề hà nói "Chắc chắn sẽ không muốn mạng nàng, tất nhiên cũng sẽ không để nàng ở bên cạnh, chắc là sẽ tìm một nơi xa xa để ăn chay niệm phật cả đời?"

Ngô Đồng gật đầu, cười nhạt nói "không khác như thế lắm."

"Nàng không muốn làm người ác, thế thì hãy để ta làm người ác đi."

Kết cục của Hứa Tâm Dao đã định trước, lúc này Giang Vạn Lí cũng không nghĩ đến nàng ta, trong lòng tràn đầy suy nghĩ về tính tình của A Đoàn. Thủ đoạn có, mưu lược có, chỉ là quá mềm lòng. Tuy rằng còn chưa lớn lên đã rời cung đi hầu hạ A Đoàn, nhưng ở trong cung nhiều năm như vậy, Giang Vạn Lí cũng hiểu rõ một đạo lý.

Tuyệt đối không thể mềm lòng!

Cho dù là ở lãnh cung cũng có ví dụ! Những người đó đều là ác quỷ, không đốt bọn họ thành tro, mười người thì có tám người sẽ dùng trăm phương ngàn kế chờ báo thù! Mềm lòng là một điều tối kị ở trong cung, tuyết đối không được!

"hiện tại người giúp tiểu thư, vậy ngày sau thì làm sao?" Thánh chỉ tứ hôn đã ban xuống, hơn nữa theo sự đối xửa cẩn thận nhiều năm nay của gia với tiểu thư, tuyệt đối không có chuyện buông tiểu thư ra. Nghĩ đến đây mày càng nhíu chặt " hiện tại gia là Thái Tử đã có nhiều chuyện cần xử lý như vậy, sau này lại lên đến vị trí kia, không thể chăm sóc cho tiểu thư mọi chuyện được…"

https://thuviensach.vn

“Hơn nữa, vốn tiểu thư cũng không thích những cái đó, sau này trải qua nhiều việc hơn, khó tránh khỏi tính tình thay đổi, như vậy càng không dễ dàng.”

Chuyện một người không muốn làm, một lần hai lần thì không sao, nhưng nếu mỗi ngày đều như vậy thì sao? Nhất định phải làm, không có đường lui. Cho dù tâm trí một người có kiên định như thế nào, cũng không chịu nổi bị mài giũa, sớm muộn gì, sớm muộn gì cũng có ngày gây ra chuyện lớn. Đương nhiên, tiểu thư thích gia, nguyện ý vì hắn trả giá tất cả.

Điểm ấy có thể tin tưởng tuyệt đối.

Nhưng hai người dựa vào cái gì? Dựa vào chỉ có hai người, không có bất kỳ nữ nhân nào khác tham gia. Ngộ nhỡ ngày nào đó gia thay lòng thì sao? Giang Vạn Lí không nhịn được tính đến tình trạng xấu nhất, mặc dù ý nghĩ này là đại nghịch bất đạo. Bản tính của nam nhân không phải là như vậy sao? Nếu ngày nào đó tiểu thư phát hiện chuyện tàn nhãn như vậy.

Nàng, nàng nhất định sẽ điên.

trên mặ Giang Vạn Lí giãy dụa cũng không tránh được ánh mắt của Ngô Đồng. Biết cán cân của Giang Vạn Lí đã hướng về phía A Đoàn, nếu không, cũng sẽ không nói như vậy. Điều này làm cho Ngô Đồng rất hài lòng, đưa Giang Vạn Lí đến cho A Đoàn, chính là vì hắn tuyệt đối trung thành cũng chưa bao giờ thiếu thủ đoạn.

hắn ở bên cạnh A Đoàn, mình cũng có thể yên tâm một chút.

Vỗ vỗ bả vau A Đoàn gọi hắn hoàn hồn, đôi mắt nhìn thẳng ánh mắt của Giang Vạn Lí.

“Lúc nào thì ta làm khó A Đoàn? Lúc nào thì ta để nàng làm chuyện nàng không muốn làm chứ?”

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên được Ngô Đồng dùng vẻ mặt dịu dàng nói chuyện, hơn nữa lại là sau khi mình nói mấy lời đại nghịch bất đạo, Giang Vạn Lí chớp chớp mắt, không dám nói cái gì. Cũng may lần này Ngô Đồng không cần hắn trả lời, khoanh tay nhìn Giang Vạn Lí, thân người thẳng tắp, khí phách muôn ngàn.

“Hậu cung chỉ có một mình A Đoàn, sẽ không có lục đục đấu tranh, ngươi lừa ta gạt.”

“Như vậy, tính tình của nàng hợp hay không hợp ở trong cung cũng không sao.”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 111

Editor: huyetsacthiensu

Bán Đông mang một chiếc ghế nhỏ ngồi bên cạnh đấm chân cho A Đoàn, tất cả nha hoàn trong phòng đều đang mở quà tặng. Những hợp quà được gói đẹp đẽ đầy phòng Đông một đống, Tây một tầng. Những món quà này đều là A Đoàn thu hoạch được mấy ngày hôm nay khi đi gặp mặt các trưởng bối thân thích. Nhà kho nhỏ đã đầy, ngay cả nhà kho bên Trần thị cũng đã để không ít.

Nhóm tiểu nha hoàn vui vẻ, tiểu thư nói, ai mở thì là của người đó, cầm đi cũng được.

“Chiếc vòng tay mã não này thật là đẹp!”

“Cái của ta mới đẹp, của ta là San hô!”

“Các ngươi nhìn hoa tai này, bên trong có con cá nhỏ nhìn rất đẹp, rất sống động!”

“…”

Bán Đông không để ý mấy người đang líu ríu bên kia, dù sao những thứ này cũng là tiểu thư đã tuyển chọn trong danh sách ra, thưởng cho nha hoàn cũng không sao. Chỉ là nhìn A Đoàn khó nén mệt mỏi khép hờ mắt, hai quầng mắt thâm đen, nghiêng đầu nhìn ra bên ngoài, nhẹ giọng nói “Tiểu thư có muốn ngủ trưa hay không? Cách lúc tiến cung còn một khoảng thời gian.”

https://thuviensach.vn

A Đoàn nhắm mắt lắc đầu.

“Đợi lát nữa còn phải trang điểm, nghỉ ngơi một lúc là được, ngủ không đủ chi bằng đừng ngủ.”

Càng ngồi càng lười, A Đoàn từ trên nhuyễn tháp đừng dậy, đi lại vài bước, quả nhiên có chút tinh thần. Nhín thấy Bán Đông lại muốn khuyên, trực tiếp chỉ vào chỗ đang náo nhiệt. “Ngươi không đi mở quà đi, chậm chút nữa là không còn phần của ngươi đâu.” Thấy ý cười trên mặt A Đoàn không giống giả vờ, Bán Đông cũng không khuyên nữa.

Liếc sang một cái thấy nhóm tiểu nha hoàn mặt đỏ hết cả lên.

“Để cho các nàng ấy lấy đi!”

Lại lấy lòng A Đoàn “Dù sao không phải tiểu thư cũng đã để dành phần cho nô tỳ rồi sao?” A Đoàn cũng không phủ nhận, Bán Đông tậm tâm tận lực hầu hạ mình, đương nhiên không giống mấy tiểu nha hoàn kia. Nghe vậy chỉ gật đầu “Còn có tỷ tỷ ngươi và Cẩm Sắt, lát nữa ngươi nhớ đưa sang.”

Lúc này cách thời gian ăn trưa còn nửa khắc, hơn nữa tắm rửa trang điểm với thời gian đi đường, cũng không sai lệc nhiều lắm.

“Tắm rửa đi.”

Bán Đông gật đầu, để tiểu nha hoàn chuẩn bị nước ấm, bản thân thì vào hầu hạ A Đoàn tắm rửa.

Giang Vạn Lí đánh xe ngựa, A Đoàn cũng không đưa theo Bán Đông, một người lên xe ngựa. Xe ngựa chậm rãi đi phía trước, A Đoàn ôm một cái gối đầu trong ngực, cằm đặt trên lớp vải dệt thượng hạng, phồng miệng, đầu ngón tay trắng nõn vô ý thức quấn vòng quanh tua kết trên gối đầu. không biết Hoàng Hậu nương nương sẽ nói cái gì đây…

https://thuviensach.vn

Ngày xảy ra chuyện kia, Hoàng Hậu nương nương trở tay không kịp. Vốn còn cho rằng cùng lắm thìngày hôm sau người sẽ triệu kiến mình, hoặc là để An Dương nói gì đó, kết qủa lại không thấy chút tăm hơi nào. Mấy ngày nay bản thân mình cũng bận rộn đến mức thần trí mơ hồ, đã quên mất chuyện này, không nghĩ đến vừa bớt bận rộn thì lại nhận được ý chỉ của Hoàng Hậu nương nương triệu kiến.

Cũng không biết Thái Tử ca ca nói như thế nào với Hoàng Hậu nương nương.

Mặc dù, Giang Vạn Lí nói mình không cần lo lắng.

Vẫn như trước kia, Bích Sơ cô cô đã chờ mình ở cửa từ sớm, còn tự mình tiến lên đỡ A Đoàn xuống kiệu. A Đoàn trực tiếp đưa mson quà đã chuẩn bị tốt tặng cho Bích Sơ cô cô. “Tặng cô cô, cô cô không nên ghét bỏ.” một cái hộp vuông vức tinh xảo, bên trên còn thắt một cái nơ lụa.

Bích Sơ cười nhận lấy, chỉ cười trêu ghẹo “Nô tỳ làm sao có thể ghét bỏ chứ? Tiểu thư còn nhớ rõ nô tỳ chính là phần thưởng tốt nhất cho nô tỳ rồi.” Vừa nói vừa đi vào bên trong, A Đoàn bĩu môi oán giận “Mấy ngày nay bận rộn chết đi được, Hoàng Hậu nương nương chắc cũng rất mệt mỏi đúng không?”

“Đúng vậy.” Bích Sơ gật đầu đồng ý.

“Mấy ngày nay nương nương không chỉ phải xử lý chuyện của hậu cung, tất cả các Vương phi, lão Vương phi đều tiến cung cầu kiến, còn có các lão Vương gia ở những đất phong ở xa cũng phái người vào kinh cầu kiến, nương nương bận rộn, một ngày cũng chỉ ngủ được bốn cnah giờ.” Lúc Bích Sơ nóichuyện, A Đoàn vẫn nhìn ánh mắt của nàng, không giống đang giả vờ.

nói cách khác, cô cô cũng không biết Thái Tử ca ca đã nói gì với Hoàng Hậu nương nương sao?

https://thuviensach.vn

“Vậy ta có thể làm cho nương nương thả lỏng một chút.”

“Đúng vậy, nương nương thích nhất tiểu thư, tiểu thư tiến cung vài ngày liền nương nương cũng sẽkhông mệt.”

“…”

Trong đầu chợt lóe lên rất nhiều ý tưởng, có thể nương nương sẽ lập tức gạt mọi người ra? Có thể sẽgiống như trước đây nói vài câu chuyện phiếm với mình, sẽ giả vờ như không biết chuyện gì nhưng trong lòng sẽ có vài câu oán hận, nhưng ngàn vạn lần lại không ngờ tới điều này, Hoàng Hậu nương nương mặc thường phục ngồi trên tháp, đang nhìn mấy tờ giấy cầm trên tay.

Nhìn thấy A Đoàn, còn chưa lên tiếng trong mắt đã hiện ý cười, không ngừng ngoắc tay.

“Mau đến đây, con cũng đến đây chọn xem.”

A Đoàn nghe vậy tiến lên cúi đầu nhìn, tất cả đều là áo cưới, đại khái cũng giống nhau, chỉ là hoa văn cùng với vài chỗ nhỏ là khác nhau. Cái này có gì tốt mà chọn? Áo cưới của Thái Tử phi không phải là có khuôn mẫu sao? Thấy A Đoàn mờ mịt, Hoàng Hậu cười giải thích “Mặc dù đại khái là giống nhau, nhưng những chi tiết nhỏ thì không giống nhau đâu.”

Chỉ vào một hình trong đó nói “Ví dụ như cái này, kiểu này là kiểu áo cưới của ta, lúc ấy ta thích hoa lan, cho nên ở cổ tay áo có thêu mấy đóa u lan.” Dừng một chút lại nói “Nữ tử thành thân là chuyện quan trọng nhất trong đời người, lớn không thể sửa nhưng mấy chi tiết nhỏ thì có thể thay đổi, chỉ cần hợp ý là được.”

“Vậy con muốn thêu ngô đồng lên trên!” A Đoàn không chút do dự trả lời.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy Hoàng Hậu càng cười vui vẻ hơn “Ta cũng đoán được chắc chắn con sẽ thêu cái này lên!” A Đoàn cúi đầu cười thẹn thùng, khuôn mặt đỏ lên “Ta vốn định không nói cho con biết trước, dù sao con cũng muốn thêu ngô đồng lên trên, chỉ là khác chỗ thêu lên mà thôi, muốn cho con một sự ngạc nhiên, nếu hôm nay con đã thấy, vậy thì tự con nói đi.”

Toàn bộ tập giấy trong tay đều chuyển sang tay A Đoàn, toàn thân thoái mái nằm ở trên tháp, mặt đầy từ ái nhìn A Đoàn. Ngón tay A Đoàn vô thức nắm chặt tập giấy trong tay, cưỡng ép bản thân nhìn vào các kiểu áo cưới trong tay, nhưng cho dù mở mắt thế nào cũng không nhìn vào được. Ngẩng đầu, chìn chằm chằm vào ánh mắt của Hoàng Hậu nương nương.

“Người tìm con đến đây, là vì cái này sao?”

“Còn… Còn điều gì khác muốn dặn dò hay không.”

Giọng của A Đoàn rất nhẹ, Hoàng Hậu lại nghe rõ ràng. Mắt phượng giống An Dương lóe lên một tia giật mình, cuối cùng thoải mái cười, ánh mắt phức tạp nhìn A Đoàn nửa ngày, cuối cùng gần như là than thở “A Đoàn, ta thật hâm mộ con.” Thân phận giống nhau, nhưng con may mắn hơn ta rất nhiều.

“Cái gì?”

A Đoàn không rõ những lời này là cõ ý gì.

Hoàng Hậu lắc đầu khoog trả lời câu hỏi này, lúc A Đoàn đang ngây người thì vươn tay nắm lấy tay A Đoàn, ánh mắt tha thiết nhìn nàng “Con sẽ đi hết một đời cùng Đồng Nhi đúng không?”

“Đương nhiên.”

A Đoàn trả lời không chút do dự.

https://thuviensach.vn

Điều này làm cho Hoàng Hậu rất hài lòng, cũng không biết nàng nghĩ đến chuyện gì khóe mắt lại ánh lên nước mắt. Cúi đầu chớp chớp mắt che giấu, lúc ngẩng đầu lên đã lại biến thành Hoàng Hậu nương nương ung dung, nhìn nghi ngờ trong mắt A Đoàn nhưng không giải thích, chỉ là chỉ chỉ vào trang giấy bị A Đoàn nắm trong tay.

“Mau chọn đi, các tú nương đã chờ từ lâu.”

A Đoàn …

Mãi cho đến lúc ra khỏi tẩm điện của Hoàng Hậu, A Đoàn cũng không thể nghe được từ miệng Hoàng Hậu câu nào!

Thời gian trước mắt còn sớm, về sau còn bận rộn, bây giờ nhâ lúc tiến cung muốn đến xem An Dương một lúc. Tẩm điện của An Dương cách tẩm điện của Hoàng Hậu cũng không xa, cũng không ngồi kiệu nhỏ mà đi bộ sang. Thái giám canh cửa cung tất nhiên cũng nhận ra A Đoàn, nhìn thấy A Đoàn thì cười thỉnh an “Thỉnh an tiểu thư.”

Sau đó trực tiếp cười nói “Tiểu thư đến thật là đúng lúc, Thái Tử điện hạ cũng đang ở bên trong nóichuyện với công chúa.”

Thái Tử ca ca đang ở đây? Hai mắt A Đoàn chuyển động, tính tình trẻ con bộc phát, cười ra lệnh “khôngcần thông báo, để tự ta đi vào.” Tiểu thái giám hiểu ý gật đầu, khom người không tiếng động để A Đoàn đi vào. Khóe miệng vô ý thức nhếch lên, cả đường đám người hầu nhìn thấy A Đoàn cũng đồng loạt thỉnh an, A Đoàn đều cười.

đi qua hành lang, cách cửa chính điện chỉ còn một đoạn, A Đoàn đặt ngón trỏ trên môi, không có tiếng động ra hiệu suỵt. Các cung nữa canh giữ ở cửa cung tất nhiên cũng nhận ra A Đoàn, thân phận cảu nàng bây giờ không tầm thường, làm sao có thể không nghe theo? Lập tức khom người mời A Đoàn vào, sau đó nhẹ nhàng không tiếng động lùi ra xa cửa một chút.

https://thuviensach.vn

Chân tay rón rén đi đến đứng vững ở cửa, lén lút thò đầu ra nhìn vào bên trong.

An Dương với Thái Tử ca ca một trái một phải ngồi đối diejn nhau, hai người đang thấp giọng nói gì đó, A Đoàn dựng lỗ tai nghe cả nửa ngày cũng không nghe ra được bọn họ đang nói gì. Nhưng mà nhìn sắc mặt bọn họ bình thản cũng không có cảm xúc gì, cho nên chắc chỉ đang nói chuyện phiếm mà thôi.

Hôm nay Thái Tử ca ca vẫn như ngày thường, mặc một bộ trường bào màu đen, nhưng mà bên hông đeo túi tiền Kỳ Lân màu mực mà mình thêu. Khóe miệng nhếch lên ngày càng cao, nhìn theo đường eo thẳng tắp của Ngô Đồng, đôi môi thoáng mím, hai mắt trầm tĩnh, cho dù là nói chuyện với A Đoàn, cảm xúc cũng rất lạnh nhạt.

Phần lớn là An Dương nói, Thái Tử ca ca chỉ thỉnh thoảng phụ họa một hai câu, nhiều hơn cũng chỉ là gật đầu mà thôi.

Xem ra An Dương oán giận với mình việc lúc nàng và Thái Tử ca ca nói chuyện cũng rất lạnh lùng là thật…

Chắc hai người nói chuyện cũng đã lâu, cung nữ đứng canh giữ ở bên không gây ra tiếng động tiến lên thay trà mới cho hai người. Nếu chỉ là thay trà thì không nói, nhưng thời gian mà cung nữ kia đứng ngây ngốc bên cạnh Thái Tử ca ca rõ ràng là ngày càng dài mà, hơn nữ bình thường đổi trà không phải là chỉ cần bưng chén trà mới lên thay thôi hay sao?

Người này thì tốt rồi, trực tiếp pha trà ở ngày bên cạnh.

Cánh tay nâng lên lộ ra một nửa đoạn tay, nhìn kiểu gì cũng thấy chướng mắt!

Tay đang dựa vào cây cột của A Đoàn vô ý thức nắm chặt lại, nhìn chằm chằm vào cung nữ đang mỉm cười dịu dàng. A Đoàn còn chưa hành

https://thuviensach.vn

động, Ngô Đồng đã hàng động trước, trực tiếp đứng lên, sắc mặt hơi trầm xuống nhìn người cung nữ đang mở to mắt vì kinh ngạc kia. Nghiêng đầu trực tiếp nói với A Đoàn "Trong cung của muội nên đổi một số người đi."

Bây giờ cung nữ kia mới biết sợ, gương mặt trắng bệch quỳ xuống, Ngô Đồng lại không liếc mắt nhìn nàng nửa cái, xoay người muốn đi ra ngoài, sau đó thì nhìn thấy A Đoàn đang nhìn lén ở bên ngoài. Dừng bước lại, khóe miệng nhếch lên thấy rõ, trong mắt cũng ấm áp.

Hoàn toàn khác so với sự lạnh lùng vừa rồi.

đi vài bước đến đừng trước mặt A Đoàn.

"Tại sao nàng lại không đi vào?"

A Đoàn cắn môi dưới, sau đó dưới con mắt ngạc nhiên của Ngô Đồng bước lên trước một bước, đưa tay giữ chặt ống tay áo của Ngô Đồng. trên mặt nhiễm màu như ráng chiều, nghiêng đầu nói mĩ miều "Huynh đã chờ lâu chưa?" Đưa tay nắm lấy bàn tay trắng nõn của A Đoàn, cười khẽ lắc đầu "Nàng đến là tốt rồi."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 112

Editor: Hân Pi Sà

Cũng không hỏi A Đoàn vì sao lại đột nhiên chủ động đến đây, chỉ cần nàng nguyện ý đến liền có thể, còn về những cái khác, đều không quan trọng. Hai người nắm tay nhìn nhau, không nói gì cả, bầu không khí yên tĩnh bao quanh hai người, người ngoài căn bản không thể xen vào được. An Dương tao nhã liếc mắt một cái, đứng bên cạnh họ lâu như vậy cũng chẳng được để ý đến một lần.

không phát ra tiếng hừ hừ bai cái, hất cằm với cung nhân đứng một bên, rồi trực tiếp phất tay bỏ đi. Cung nhân hiểu ý, tiến lên lôi cung nữ còn đangquỳ trên mặt đất, nhẹ nhàng kéo đi. một đoàn binh lính cùng nô tài im lặng lùi xuống, đảo mắt một cái trong điện chỉ còn Ngô Đồng và A Đoàn.

Ngô Đồng dắt A Đoàn, đi hướng bên trong, hai người thân mật ngồi bên nhau.

A Đoàn rất vui.

Cho tới bây giờ, lúc mình cùng Thái Tử ca ca ở bên nhau, người ngoài chưa bao giờ dám xen vào. Hôm nay tâm tư đột nhiên nổi lên, muốn nhìn hắnvà An Dương khi ở chung sẽ như thế nào, sau đó lại xảy ra chuyện cung nữ kia. Khóe miệng không tự chủ nhếch lên. Thanh lãnh cùng thanh dắt, thiếu một chữ, ý nghĩa lại thanh đổi lớn như vậy.

Tuy rằng cảm thấy có chút áy náy với An Dương.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà...

Loại cảm giác vui vẻ này trước giờ chưa từng có.

Tâm tư xuân động, người cũng hóa thành nước, nâng mắt nhìn Ngô Đồng, đôi mắt bình tĩnh ấm áp, chỉ mím môi cười, một câu cũng không nói, nhưng hoa đào lại trải đầy. Ngô Đồng trực tiếpđưa tay ôm A Đoàn vào trong ngực, khom người cúi đầu tai kề tai thân mật nói “Nha đầu ngốc, sao lại ngồi cười một mình.”

Trầm thấp nồng đậm, như loại rượu hiếm trăm năm, chỉ cần nghe cũng đủ làm say lòng người.

A Đoàn khẽ co người, trên mặt đỏ ửng, hạ mắt cười khẽ. Ngô Đồng đưa tay che mắt A Đoàn, phủ trên A Đoàn trước mắt, mặc dù đã đánh phấn nhưng gương mặt vẫn lộ chút xanh xao. Ngừng động tác một lát, nói : “Ta sẽ nói mẫu hậu hạ chỉ, nàng chỉ cần ngoan ngoãn đợi gã thôi.” A Đoàn nghe xong liền ngẩn người, sau đó rất nhanh phản ứng lại.

Cười, đôi mắt cũng cong cong lại.

"Muội không phủ nhận thân thể mình không được tốt nhưng mà muội không cảm thấy mệt chút nào, thật sự rất vui.”

Mặc kệ những người đó bây giờ là bám viêm phụ thế hy là hư tình giả ý, ít nhất bây giờ mình nhận được tất cả đều là lời chúc phúc mình cùng Thái tử ca ca sẽ có thể hạnh phúc đến đầu bạc giai lão, đương nhiên là rất vui, cho dù mệt mỏi cũng vui.

Ngô Đồng cười khẽ.

Cũng may A Đoàn đã sớm quen Ngô Đồng cường thế, hơn nữa Thái Tử ca ca là vì tốt cho mình, làm sao có thểcự tuyệt chứ? Nhào vào ngực Ngô Đồng cọ cọ, ánh mắt động đậy đột nhiên nhớ tới cái gì, ngồi ngay

https://thuviensach.vn

ngắn lại, nhìn Ngô Đồng ánh mắt có chút vội vàng hỏi."Thái Tử ca ca, ca ca sẽ nói như thế nào với Hoàng Hậu nương nương?"

"Hôm nay mặc cho muội hỏi như thế nào cũng không hỏi được!"

"Hoàng Hậu nương nương vì sao không tức giận, chuyện này phát sinh đột ngột như vậy."

Ngô Đồng cũng không tính giấu A Đoàn, phối hợp thả lỏng động tác ôm A Đoàn, điều chỉnh lại một tư thế thoải mái cho cae hai. Sau đó mới chậm rãi nói: “Mẫu hậu mong muốn có con nối dõi. Còn nếu theo bọn người trong triều, nàng cho ta sẽ phải lập phi để củng cố thế lực sao?”

Ngữ khí thực bình thản, thần sắc càng bình tĩnh.

Từ lúc sinh ra khí chất này đã xâm nhập vào tận xương tủy. A Đoàn không chút do dự lắc đầu “Đương nhiên không cần”

sự tin tưởng của A Doàn làm cho ý cười trên mặt Ngô Đồng saau thêm một chút, cúi đầu cọ cọ vào chóp mũi A Đoàn “Sau đó chính là con nối dõi.” Đưa tay ôm chặt A Đoàn hơn “Con nối dõi đơn giản có thể kéo dài cùng kế thừa đại thống. Nhưng ở hoàng gia, con nối dõi rất nhiều, cùng đồng nghĩa với thị phi sinh ra cũng nhiều. Đối với việc đó, mẫu hậu hiểu rất rõ.”

"Ta đã nói với mẫu hậu, Thái tử sau này chỉ có thể là do nàng sinh ra. "

"Những người khác cho dù có cưới, cũng không thể hoài thai."

Ngữ khí của Ngô Đồng quá mức bình thản, giống như đang kể một câu chuyện. nói thì đơn giản như thế, A Đoàn lại không cho rằng Hoàng hậu nương nương chịu như thế, còn cả ý của Hoàng thượng như thế nào?

https://thuviensach.vn

Mở miệng rồi lại ngậm miệng, vẫn không thể đem lời này hỏi được. Cố ý mở miệng lần nữa “Làm sao ca ca biết được muội nhất định sẽ sinh”

Vừa dứt lời, mặt đỏ bừng.

Tuy đã tứ hôn nhưng đến cùng vẫn còn chưa xuất giá, bây giờ nói chuyện này thật sự rất ngượng.

"Nhất định." Ngô Đồng gật đầu, nói chắc chắn.

A Đoàn ban đầu chỉ muốn chuyển đề tài để trêu chọc Ngô Đồng một chút, kết quả bây giờ lại tự đặt bẫy chính mình, trốn vào trong ngực Ngô Đồng, cái này càng nói càng ngượng. Ngô Đồng cũng không ép nàng, chỉ cọ cọ cằm trên đỉnh dầu nàng, ánh mắt khép hờ thư thả, cảm thụ sự yên tĩnh.

thật tốt, nàng một lần nữa lại thuộc về một mình ta.

Lần này, ta sẽ không lại bỏ rơi nàng, cũng sẽ mãi mãi không buông tay nàng ra. Nàng cái gì cũng không cần làm, chỉ cần luôn ở bên ta đừng rời đi. Những cái khác cứ để ta.

Trong cung của An Dương c,có đủ các loại kì hoa dị thảo, mỗi mùa xuân đến tất cả đều lặng lẽ nở rộ, sắc hoa hương thơm nồng đậm. A Đoàn nằm trong ngực Ngô Đồng, ngước mắt nhìn ra bên ngoài, vừa vặn nhìn thấy một gốc hoa nhỏ không biết tên run rẩy đứng bên cửa sổ.

Cánh hoa màu đỏ, để lộ nhụy hoa, một đóa nho nhỏ, trông rất thích mắt, làm cho người muốn đưa tay chạm vào.

Cảnh xuân tươi đẹp bất tri bất giác trôi qua, buổi chiều sắc trời tối xuống. A Đoàn chớp chớp mắt, vừa định nói sắp mưa, còn chưa kịp cất tiếng liên bất thình lình một tiếng sấm vang lên. Giữa ban ngày có sấm, làm cho A Đoàn run lên, Ngô Đồng cũng nhanh chóng ôm lấy nàng.

https://thuviensach.vn

“Đừng sợ”

Giương mắt nhìn ra bên ngoài giống A Đoàn,, bông hoa nhỏ màu đỏ kia bị gió thổi đung đưa trái phải, trông không khác gì với lục bình. Ngô Đồng rũ mi, một tia do dự nhanh chóng biến thành kiên định, lúc ngẩng đầu lên thì vẻ bình tĩnh đã khôi phục không chút gợn sóng, nhìn về phía A Đoàn.

A Đoàn cứ tưởng rằng Thái Tử ca ca sẽ nói thời tiết không tốt, trở về sớm một chút, ai biết Ngô Đồng lại chỉ nhìn A Đoàn nửa ngày không nói gì, mỗi mỏng khẽ mở “Cái chuyện hồng y tỷ tỷ kia, nàng còn nhớ không?” Mắt hạnh trừng lớn, còn chưa kịp nói gì, mi tâm đã nhíu chặt lại.

Có một loại kinh hãi không kịp né tránh.

Ngô Đồng buông A Đoàn ra, từ trong ngực lấy ra một cái bọc nhỏ, mở ra trước mặt nàng,cái này rõ ràng là ngọc bội trước đây A Đoàn thiếu chút nữa đã mang bên người. Buông mắt nhìn nó hồi lâu, sau đó trực tiếp đặt vào trong lòng bàn tay của A Đoàn. Ngọc bội mang hơi ấm, ở trong lòng bàn tay truyền ra một khoảng ấm áp.

A Đoàn mím môi, không nói lời nào.

Ngô Đồng cũng chưa nói cái gì, từ trên tháp đứng dậy, cũng lôi kéo A Đoàn đứng lên, đưa tay chỉnh lại vạt áo có chút nhăn của mình và A Đoàn sau đó dắt tay nàng đi ra ngoài.

“Chúng ta đến Đông Cung.”

Bàn tay ấm áp khô ráo, nhưng hiện tại A Đoàn vô cùng hưởng thụ hưởng thụ nó. Cũng không rảnh để suy nghĩ chuyện hai người nghênh ngang nắm tay nhau đi lại trong cung. Chỉ cảm thấy tim đập thình thịch, có cái gì đó chợt lóe lên trong đầu, nhưng lại không kịp nắm bắt.

https://thuviensach.vn

Sắc trời đã tối xuống, mưa cũng sắp đến, gió thổi loạn, vạt áo cũng bị tung.

A Đoàn đưa mắt nhìn bóng lưng vững chắc của Ngô Đồng, đôi môi mím thành một đường, nắm chặt ngọc bội trong tay.

một đoạn thời gian dài không đến Đông cung, nơi này màu sắc cách trang hoàng trước sau như một, không có bất kỳ thay đổi nào. Khi vừa vào cửa có chút xa lạ, nhìn con đường nhỏ quen thuộc cùng đám cung nhân qua lại thỉnh an, những khuôn mặt tươi cười quen thuộc, hồi ức khi còn nhỏ liền xuất hiện, nhắm mắt cũng có thể biết rõ từng cành cây ngọn cỏ nơi này..

Xuyên qua con đường đá nhỏ này, lại đi qua một hành lang gấp khúc, đến thư phòng của Thái tử ca ca.

Quả nhiên, Ngô Đồng mang A Đoàn đến thư phòng của hắn.

Buông lỏng tay A Đoàn ra, sau đó đi đến chỗ bàn, khom người. Lúc đứng dậy trong tay đã ôm lấy một cái rương vừa nhìn rất xa lạ nhưng lại vô cùng quen thuộc. Vị hồng y tỷ tỷ kia… chính là ở bên trong chiếc rương kia. Ánh mắt A Đoàn khẽ động, vẫn không nói lời nào, nhưng lại vô cùng khẩn trương.

Ngô Đồng gật đầu với A Đoàn, sau đó đi trước dẫn nàng ra mật đạo phía sau thư phòng.

A Đoàn cất bước đuổi theo.

Cái mật đạo này A Đoàn quá mức quen thuộc. Lúc trước Thái tử ca ca vẫn còn niên thiếu, thường ở trong thư phòng xử lý việc. Khi đó mình còn là một tiểu oa nhi, lúc đó không gặp được Thái tử ca ca đã khóc rống lên, cho nên mới có cái mật đạo thông từ phòng mình sang thư phòng này.

https://thuviensach.vn

Trước kia là vì để dỗ mình nín, sau này để Thái tử ca ca tùy thời sang xem mình ngủ.

Từng bước đi qua.

Lúc trước, chính mình vụng trộm từ nơi này chạy đến ngự thư phòng, mới phát hiện vị hồng y tỷ tỷ kia. hiện tại, Thái tử ca ca còn ôm vị tỷ tỷ kia lại về nhà mình.

Phòng ở vẫn là căn phòng trước kia, thậm chí ngay cả hoa quả bày trên bàn so với lúc trước rời đi cũng giống như đúc. A Đoàn dừng bước, không tin tiến lại sờ thử, tất cả vẫn còn mới! Ngô Đồng đem cái rương trong tay cẩn thận đặt lên bàn.

“Mỗi ngày đều có người đến quét dọn, giữ lại nguyên dạng”

A Đoàn giật mình, lần nữa đảo qua bốn phía. Hồi ức khi còn bé hồi ức tầng tầng xông lên đầu, tất cả đều là vui vẻ, một điểm ưu sầu cũng không có. Nhưng trong này đến cùng không giống với trước đây, không có tiếng cười sống động, không có hình ảnh một thiếu niên bất đắc dĩ cười khẽ. Vắng lặng lại trống trải, không có chút hơi thở người.

Lúc A Đoàn giật mình lại thì Ngô Đồng đã mở chiếc rương kia ra, cúi mắt nhìn cũng không biết hắn đang suy nghĩ gì, thật lâu sau, trong phòng đột nhiên vang lên tiếng thở dài. A Đoàn lúc này mới hồi thàn, sau đó nhìn thấy Ngô Đồng mở một cuộn tranh, nhăn mày.

Cứ như bị trúng tà từng bước đi lên, là bức tranh vị hồng y tỷ tỷ mặc giá y ngượng ngùng,

Ánh mắt A Đoàn bị kiềm hãm, sau đó trợn to, thậm chí lui về sau không thể tin!

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên nhìn thấyhồng y tỷ tỷ này, tâm thần đã bị bức hỏa trung đồ chiếm cứ. Lúc ấy chính mình còn nhỏ, đem loại ai oán bất đắc dĩ tuyệt vọng kia ghi tạc trong lòng, chỉ nhớ kết cục thảm thiết của tỷ tỷ kia. Phía trước những bức họa kia lại không để lại bao nhiêu ấn tượng.

Hơn nữa tuổi còn quá nhỏ, hiện tại tuy còn nhớ được, cũng chỉ có năm sáu phần ký ức.

Chỉ mơ mơ hồ hồ nhớ rõ hồng y tỷ tỷ kia cùng bộ dáng khi trưởng thành của mình có chút tương tự, nhưng chưa bao giờ nghĩ khác. Dung mạo là giống, nhưng khi chất hồn nhiên lại khác, chính mình vĩnh viễn không thể tuyệt vọng giông như nàng.

Bức tranh tân nương kiều diễm, còn chưa phải là vẻ tuyệt vọng kia, thế nhưng lại giống mình như đúc!

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 113

Editor: Hân Pi Sà

Ngoài cửa sổ mưa gió đã ngừng, sắc trời cũng tối dần. A Đoàn không nhìn thấy rõ biểu tình trên mặt Ngô Đồng, chỉ thấy nó trầm xuống một cách khó hiểu, giống như đang hoài niệm mà cũng không giống. Ngô Đồng nâng mắt nhìn A Đoàn đang kinh ngạc, mơ hồ hỏi: “Muội không muốn hỏi xem nàng ấy là ai sao?”

Phản ứng đầu tiên của A Đoàn là hạ mắt tránh tầm mắt Ngô Đồng. không đời mình tự mở miệng đã cảm thấy khinh bỉ bản thân mình, mình không làm gì sao, vì sao phải trốn tránh? Hít sâu một hơi ngẩng đầu “Nàng là ai?” Ánh mắt trói chặt trên mặt Ngô Đồng, ý đồ dò tìm một chút tin tức.

Tim đập như lôi cổ, sắc mặtcứng ngắc. Khoảng cách rất gần Ngô Đồng lại tực như không biết, chỉ đưa tay sờ trên khuôn mặt kiều diễm kia, hối hận triền miên, rất nhiều cảm xúc trái ngược với khuôn mặt không chút thay đổi, qua một hồi lâu mới lên tiếng: “Nàng là muội.”

"Đùa giỡn như vậy, muội không thích."

A Đoàn lần nữa lui về sau một bước, trên mặt có chút xấu hổ, kinh hãi.

"Nàng tại sao có thể là muội? Ca ca và muội cũng tính là cùng nhau lớn lên, làm sao có thể vẽ muội khi lớn lên, làm sao có thể vẽ ra cuộc đời muội càng làm sao biết muội chết như thế nào! "

https://thuviensach.vn

Ngọc bội nắm chặt trong tay nóng đến kinh người. Loại cảm giác này thật quá mức tưởng tượng, nữ tử tuyệt vọng đi sau vào trong ngọn lửa kia sẽ là mình? Nhưng dung nhan của nàng khối ngọc kia, đúng là mình!

Làm sao có thể chứ, mình không có khả năng sẽ chết như vậy!

Ngô Đồng không nói lời nào, đi qua một bên thắp sáng nến đặt lên bàn, đem toàn bộ những bức họa trong rương mang ra, một vài bức đặt trước mắt A Đoàn. Năm tuổi đến mười tuổi, Ngô Đồng vẫn ở biên cương, không thể biết khi đó mình đã làm gì.

A Đoàn không ngừng nhắc nhở chính mình, đây không phải là thật sự.

Nhưng mà...

Năm tuổi, sáu tuổi, bảy tuổi, tám tuổi, chín tuổi!!! một vài bức so với chính mình bây giờ giống như như đúc! A Đoàn toàn thân đều kinh sợ, mãnh liệt lui về sau vài bước, hoàn toàn dại ra. Biết được thời điểm tương lai mình sẽ chết là loại cảm giác như thế nào? hiện tại lại đang hướng tới thành thân và một cuộc sống tốt đẹp sau này.

Bỗng có người nói với ngươi tương lai ngươi sẽ chết rất thảm.

Ngươi sẽ có suy nghĩ thế nào?

Ngô Đồng tiến lên, nhẹ nhàng ôm lấy A Đoàn đang run rẩy, mùi hương long đản quen thuộc xộc vào mùi khiến cho cảm xúc hoãn loạn dịu lại bớt. Tay phải vỗ nhẹ trên lưng A Đoàn, yên lặng an ủi nàng. thật lâu sau, thấy A Đoàn ở trong ngực không còn rây rẩy nữa Ngô Đồng mới buông lỏng tay mộtchút. Còn chưa kịp lui ra, tay áo đã bị A Đoàn nắm lại, tay áo trắng bị dùng sức nắm chặt.

Ngô Đồng mím môi, bàn tay to bao lấy tay A Đoàn.

https://thuviensach.vn

“Ngẩng đầu nhìn ta”

A Đoàn thuận theo ngẩng đầu, mắt hạnh tinh xảo dại ra. Ngô Đồng thở dài, khom người hôn lên khóe miengj A Đoàn “Nàng là muội, nhưng nàng cũng không phải là muội” Ánh mắt A Đoàn lóe lên hoang mang, Ngô Đồng lại tiếp tục nói “Nàng là kiếp trước của muội, không phải là muội của kiếp này.”

“Muội, muội kiếp trước?”

Vừa rồi cảm xúc quá kích động, hiện tại lại trở nên trì độn. Nghe lời này của Ngô Đồng cũng không quá mức kích động, thậm chí là bình tĩnh hỏi lại.

Ngô Đồng gật đầu dìu A Đoàn ngồi xuống, nhìn đôi mắt nàng dần dần hồi thần..

Chính mình cũng từng nghĩ qua, muốn đem chuyện này nói cho A Đoàn không, trải qua suy đi tính lại, cuối cùng vẫn quyết định nói cho nàng biết. Trước không nói những kì thật đã để lộ rất nhiều sơ hở, những người khác thì hoàn hảo bởi bọn họ không có gan đến chất vấn mình, Chỉ có A Đoàn không giống, nàng là thê tử của ta, nàng có quyền được biết chuyện này.

Lại nói, tính tình A Đoàn vẫn như thế.

Sơ hở nhiều như vậy, nàng một lần cũng không hỏi qua. Trai qua kiếp trước chẳng lẽ còn chưa hiểu tính tình nàng? An nhận không phát, đến khi không nhịn được nữa sẽ bùng phát, khi đó thì không dễ để giải quyết, Việc này chính mình cũng khẳng định trong lòng nàng đã có suy đoán, chỉ là không nói cho hắn biết thôi.

hắn cũng không phải là thần, không thể ngờ trước được mọi chuyện.

https://thuviensach.vn

Nếu tương lai có một ngày, có tên tiểu nhân nào lấy chuyện này kích thích A Đoàn, vận nhất trùng với ý nghĩ trong lòng nàng…

Thay vì như thế, còn không bằng chính mình nói ra hết!

"Nếu là trước đây ta chắc chắn sẽ không tin. Nhưng mà chính chuyện không thể tưởng tượng này lại phát sinh trên người ta, ta có ký ức cả hai kiếp. " Nhìn A Đoàn trợn to mắt, Ngô Đồng dừng một chút lại tiếp tục nói: "Ta không uống canh Mạnh Bà, ta nhớ rõ tất cả mọi chuyện kiếp trước."

A Đoàn chớp mắt mấy lần, thậm chí có ngu ngốc cúi đầu. Qua một hồi lâu ngẩng đầu, thần sắc hốt hoảng "Ý của ca ca là ngươi nhớ rõ mọi chuyện ở kiếp trước, một lần nữa trải qua cuộc đời giống như vậy?"

Nếu không phải cuộc đời giống như vậy, làm sao có thể biết trước được những việc kia?

Ngô Đồng gật đầu.

A Đoàn lần nữa cúi đầu, khí tức bất ổn che mặt mình.

Trách không được, trách không được luôn cảm thấy Thái Tử ca ca làm chuyện gì cũng thành thạo, đương nhiên, bên trong này không thiếu chuyện Thái Tử ca ca vốn là thông tuệ, chỉ là cảm thấy hắn tuổi trẻ mà rất thành thạo. không biết nguyên nhân tại đây đâu. Điều này cũng có thể giải thích, vì cái gì Thái Tử ca ca có địch ý đối với nhị phòng.

Khối ngọc bội này rõ ràng là mình không cần, vì sao lại nhất định không cho Hứa Tâm Dao.

Vừa rồi dùng sứcquá mức, lòng bàn tay dính trên ngọc bội có chút trắng. Buông tay ra, Tiểu Ngư màu đổ vẫn giống như trước, vô cùng sống động. không khỏi nhìn nghĩ tại sao mình lại cầm nó đi vào trong ngọn lửa, vì sao lại tuyệt vọng như vậy?

https://thuviensach.vn

“Kiếp trước vì sao muội chết?”

“Nguyên nhân chủ yếu là vì cái gì…”

một quốc gia chi mẫu chết, chắc chắn sẽ không dễ dàng như vậy, tất nhiên cũng có nhiều nguyên nhân trùng hợp. Đây là công lao của nhị phòng, tính tình của vị nhị thúc kia, chắc chắc có chuyện gì xảy ra, điều này cũng có thể giải thích tại sao Thái tử coa ca lại có địch ý với nhị phòng như vậy. Nhưng mà, lòng bàn tay lần nữa nắm chặt.

Mình không thể chịu thua như vậy, cũng không thể yếu đuối như vậy.

Trừ phi là...Trời sập xuống.

Trong lòng đã có suy đoán, chỉ nhìn Ngô Đồng.

Ngô Đồng nhìn vào mắt A Đoàn có sụ chất vẫn không rõ ràng, ký tích, nhờ lúc trước xong vào phòng A ĐOàn. Khi đó nàng cũng như vậy, ẩn nhẫn không phát, nhiều nhất chỉ có thể từ trong mắt thấy được một chút cảm xúc khác. Vì cái gì lúc ấy lại không phát hiện.

Đột nhiên đừng dây, nhìn A Đoàn.

“Ta thừ a nhận, lúc ấy ta đối với những nữ nhận kia có chút động lòng nhưng không giống như vậy.”

"Ở trong lòng ta, nàng vĩnh viễn cũng không giống như vậy! Nàng là chính thê của ta, chúng ta cùng nhau lớn lên từ thuở nhỏ, chúng ta là đôi phu thê trẻ, chùng ta có lời gì không thể nói? Nàng vì cái gì không nói với ta, vì cái gì luôn khăng khăng cố chấp như vậy.! Ta biết ta sai, nhưng nàng vì cái gì không cho ta cơ hội sửa đổi?”

Ngô Đồng có chút điên cuồng, cảm xúc cực kì không ổn định.

"5 năm kia, nàng tra tấn chính mình, càng tra tấn ta!”

https://thuviensach.vn

hắn thậm chí ngồi xổm xuống trước mặt A Đoàn, mãnh liệt nắm chặt lấy tay A Đoàn “Ta biết ta sai, nhưng vì sao nàng không cho ta cơ hội sửa chữa? Ngay cả lần cuối gặp mặt cũng không cho ta! Nàng có biết khi ta biết tin chạy qua, tâm tình ta như thế nào không? Nếu như không phải vì giang sơn này, vì Thái tử vẫn còn chưa trưởng thành, ta nhất định sẽ cùng đi với nàng!”

"Ta sai, nhưng nàng vì sao lại nhẫn tâm như vậy?"

"Vì cái gì?!!!"

Tay rất đau, đau vô cùng, Thái Tử ca ca nắm quá chặt, nhưng mà hiện tại A Đoàn không để ý cái này. Kinh ngạc nhìn đôi mắt ddien cuồng của Ngô Đồng, đôi mắt động đậy, nghiêng đầu, thậm chí mang theo ý cười ôn nhu “Thái tử ca ca, ta kiếp trước, là như thế nào?”

hiện tại Ngô Đồng tâm tình đã vô cùng kiên định, không giống vẻ dễ xúc động lúc nãy. Lần này qua mức kích động, tất nhanh khôi phục lại. Yên lặng đừng dậy, dừng lại một chút rồi nói “Từ nhỏ đã tiến cung, vẫn là do mẫu hậu nuôi nấng giáo dục đến khi 15 tuổi thì tứ hôn cho ta.”

"16 tuổi đại hôn, 18 tuổi sinh Hoàng thái tử, 21 tuổi sinh đứa thứ hai, 22 tuổi phong hậu. 24 tuổi phong bế cửa cung ngoại trừ con không gặp bất luận kẻ nào…” Dừng một chút, nhìn thẳng vào mắt A Đoàn “Chết lúc 29 tuổi lẻ bảy nguyệt, ba thiên”

Đơn giản như vậy đã kể hết cuộc đời kiếp trước của mình. A Đoàn không biết trong lòng như thế nào, thậm chí có chút tự giễu, trách không được có thể chắc chắn mình có thể mang long thai như vậy, thì ra ở kiếp trước đã sinh rồi. Cười cười, lại hỏi “Vậy vì sao kiếp này 5 tuổi muội lại về nhà? Hoàng hậu nương nương cũng không chỉ bảo muội lần nào.”

“Bởi vì nàng không thích.”

https://thuviensach.vn

"Nàng nói , nàng từ vừa sinh ra cuộc sống đã bị sắp đặt hết thảy, không có ai hỏi qua ý kiến của nàng, cũng không ai hỏi nàng có thích không. Đối với người khác mà nói, đây là vinh quang vô thượng, nhưng đối với nàng thì đó là gông xiềng.”

Tính tình mình mình hiểu rõ nhất. A Đoàn biết, lời này không sai, mình quả thật không thích. Khi còn nhỏ ở trong cung, chỉ biết chơi cùng An Dương, tràn đầy sung sướng vui vẻ. Vừa bắt đầu hiểu chuyện là lúc về nhà, khi đó Thái tử ca ca rời đi, là do người thân an ủi rất lâu mới vui vẻ trở lại.”

Nếu như mình vẫn ở trong thân cung, lời nói tính tình chắc chắc sẽ có chuyển biến, thay đổi càng ngày càng nội liễm yên tĩnh hơn.

Nhưng mà…

Đây hết thảy là tính cái gì?…

Dù tức giận cực điểm vẫn cười, cũng rất bình tĩnh. Sau đó đứng lên nhìn thẳng vào mắt Ngô Đồng. ĐÔi mắt này thật sự rất đẹp, bởi vì trước giờ hắnchỉ cười với mỗi mình mình. Bao nhiêu đắc chí, một người như vậy, chỉ vui vẻ với chính mình, với muội muội ruột An Dương cũng không bằng.

Nhưng hiện tại chỉ thấy châm chọc!

"Cho nên, kiếp này ca ca cho ta tự do để cho ta về nhà, bởi vì kiếp trước ta nói không thích?"

Biết rõ A Đoàn hiện tại có điểm không thích hợp, khả Ngô Đồng vẫn là gật đầu."Đúng."

A Đoàn ánh mắt chứa lệ, trầm giọng nói: "Nếu đã ta kiếp trước có thể bế cửa cung 5 năm không gặp ca ca, vậy ta khẳng định cũng nói không bao

https://thuviensach.vn

giờ muốn gặp lại ngươi. Ngươi kiếp này còn đến trêu chọc ta làm gì? Sao ngươi không đem toàn bộ lời nói kiếp trước thực hiện?”

Vì cái gì lại muốn đến trêu chọc ta!

"không thể, trừ phi ta chết, ta vĩnh viễn đều sẽ không buông tha nàng."

Ngô Đồng không chút do dự.

Lời noi này làm cho A Đoànmuốn khóc lại muốn cười. Vui vẻ là Thái Tử ca ca thích mình, khổ sở là, thế nhưng bởi vì kiếp trước của hai người"Cho nên, ngươi đối xử với ta tốt như vậy, từ khi còn nhỏ đã dốc lòng chiếc cố ta, cũng không phải bởi vì ngươi yêu ta, mà bởi vì cả hai kiếp của chúng ta?”

Trong mắt suong mù vây kín, sự yếu đuối cùng tràn ra.

"Ngươi biết không, khi ta biết bức tranh kia, biết người nọ cùng ta lớn lên rất giống nhau, ta đã cho ràng mình chỉ là một thế thân."

"Nhưng mà ta không dám hỏi, bởi vì cảm thấy đây không phải là thật sự. Tuổi tác không phải, giữa chúng ta lại thân mật ở chung đó cũng không phải là giả. Cho nên ta không dám hỏi, ta không dám hỏi nàng rốt cuộc là ai, chỉ là không nghĩ tới, ta thật sự chỉ là thế thân! Ta nên cao hứng sao? Ta nên cảm thấy vui vì ta là thế thân của chính mình sao!"

Bước lên một bước, hai mắt rưng rưng.

"Ngươi nói, ta phải nên cao hứng, không nên không vui."

Vừa nghĩ tới những cái tốt kia, những cảnh tượng ôn tồn kia, đều bởi vì kiếp trước mình chết đi, đều bởi vì Thái tử ca ca cảm thấy áy náy nên mới có được, liền cảm thấy quá mức châm chọc! hắn đối với mình tốt, hoàn

https://thuviensach.vn

toàn bởi vì mình của kiếp trước chứ không phải chính mình! Cho nên mấy năm nay đắc chí như vậy, thật không muốn để người khác biết!

Ngẫm lại đều làm cho người ta cảm thấy xấu hổ.

"không phải như vậy!"

Ngô Đồng đưahai tay đè lại bả vai không ngừng run rẩy của A Đoàn.

"Ta chưa bao giờ cảm thấy các nàng là hai người, từ đầu tới cuối, nàng đều là A Đoàn, là A Đoàn chỉ thuộc về ta."

Nhưng bộ dáng thâm tình như vậy càng làm A Đoàn tức giận! Trực tiếp đem hai tay Ngô Đồng đẩy ra, khí tức cực kì bất ổn “Chúng ta là sao có thể như vậy! trên đời này không có chuyện hai mảnh giống nhau hoàn toàn, nàng là nàng, ta là ta!”

"Dù tính chúng ta là một người, nhưng tư tưởng cũng hoàn toàn khác nhau! Ta không phải nàng!"

Nghĩ đến những thứ năm này tốt như vậy đều vì thế, trong lòng liền cảm thấy đau đớn, đau đến mức không thể thở được. Hít sâu mấy lần, sắc mặt trắng bệch, thẳng tắp nhìn Ngô Đồng, giật giật khóe miệng nở nụ cười quỷ dị “Nếu như người không nhớ những chuyện kies trước, ngươi còn có thể đối tốt với ta như vậy không?”

Ngô Đồng biết mình cố gắng nói gì với A Đoàn cũng là nói dối.

"sẽ không."

Cho nên, hắn đối với mình tốt như vậy, thật sự không phải bởi vì chính mình...

A Đoàn nhắm mắt, nước mắt chạy ướt cả trang dung.

https://thuviensach.vn

"Ta hiện tại cảm xúc thực không ổn định, ta cũng không biết ta sẽ nói ra nhwungx gì. Cho nên, cho ta một chút thời gian ổn định cảm xúc, quãng thời gian này, chúng ta không cần gặp nahu."

Xoay người, lảo đảo rời đi.

Ngô Đồng đuổi theo hai bước, nhìn thấy bóng dáng A Đoàn lung, cuối cùng chỉ có thể há miệng nhưng không thể nói được gì, chỉ biết thở dài một hơi. Đây chính là mình tự tạo nghiệt thì mình phải tự gánh lấy. Nhưng mà A Đoàn trong lòng ta các nàng luôn là một người, chưa từng thay đổi.

Nàng không phải là thế thân của ai, nàng là nàng…

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 114

Editor: An Nhiên

Trong khoang xe ấm áp như trước, bên ngoài mưa phùn kéo dài một chút cũng không ảnh hưởng đến A Đoàn, nhưng lại cảm thấy khắp người phát lạnh ngay cả đầu ngón tay cũng bị nhiễm lạnh. Hai tay chập vào nhau xoa nắn một lát, vẫn không thể loại bỏ cái lạnh trên đầu ngón tay. Phí công vài lần, cuối cùng A Đoàn đành buông tha.

Những lời kia cũng không phải là chối từ, suy nghĩ quá mức hỗn loạn, lại cường lưu, nhất định sẽ nói không lựa từ.

Chính mình cũng cần thời gian để suy nghĩ thật kỹ.

Tuy rằng, đến bây giờ một phần manh mối cũng không có.

Về đến nhà xong Trần thị dù biết không có khả năng A Đoàn bị dính nước mưa, nhưng vẫn chuẩn bị canh gừng, nhìn thấy A Đoàn từng chút uống hết khi còn nóng mới yên lòng, lại nhắc: "Từ nhỏ con đã dễ mắc phong hàn, mưa xuân kéo dài ẩm ướt, phải chú ý hơn. Nhỡ đâu nhiễm phong hàn, thuốc đắng con lại không uống, cũng chỉ có con là khổ!”

Có chút hơi nóng từ canh gừng, ánh mắt A Đoàn cũng phiếm hồng, bịt kín một tầng sương mù.

"Con đứa nhỏ này, uống canh gừng cũng khóc, là người lớn rồi, có xấu hổ không!"

https://thuviensach.vn

Trần thị điểm điểm lên chóp mũi A Đoàn, cũng không có làm gì khác.

Nhìn thấy nương bởi vì chuyện của mình đều để dưới mắt, nhưng nàng là thật cao hứng, toàn thân đều lộ ra tràn đầy sung sướng. Cúi đầu, đem ánh mắt ẩm ướt cưỡng chế lại, khi ngẩng đầu khóe miệng đã giơ lên, nhẹ nhàng nhào vào trong ngực Trần thị, làm nũng nói: "Lớn mấy cũng là nữ nhi của nương nha ~ "

Trần thị thực thích bộ dạng này của A Đoàn, lớn mấy cũng là nữ nhi của mình!

Trong miệng ghét bỏ động tác trên tay một chút cũng nghiêm túc, đem A Đoàn ôm thật chặt vào trong lòng, hai mẹ con thân thân mật mật nóichuyện. nói xong Trần thị liền nghĩ một chuyện, vội vàng cúi đầu nhìn A Đoàn nói: "Bị con làm gián đoạn ta quên mất! Hoàng Hậu nương nương bên kia nói như thế nào?"

Lo lắng việc này, vẫn chờ đây.

Lần tứ hôn này, đối nhà mình đương nhiên là thiên đại hảo sự, nhưng đối Hoàng Hậu nương nương mà nói, quá mức phiền toái không kịp làm gì. Suy bụng ta ra bụng người, mình cũng là có con, nếu như ngày nào đó bản thân kích động chuẩn bị cho đại nhi tử tìm vợ, đại nhi tử không chào hỏi liền nói quyết định ai.

Coi như giữ mặt mũi sẽ không phát tác ra bên ngoài, trong lòng khẳng định là có câu oán hận.

Hoàng Hậu nương nương nhưng mà lại là mẹ chồng của A Đoàn! Trần thị đương nhiên phải cẩn thận đối đãi.

A Đoàn tựa vào trong ngực Trần thị hai má cọ nhẹ, nhếch lên khóe miệng cong cười." nương không cần lo lắng, nương nương là có chút tức giận, bất quá việc này lúc đầu con cũng không biết tình hình, bà ấy nói con

https://thuviensach.vn

hai câu liền thôi, nương không cần lo lắng." Khóe miệng giơ lên, mi mắt thật dài rũ xuống, một điểm ý cười cũng không có.

Trần thị không có phát hiện, nghe vậy mới yên tâm.

"Cho nên mới nói Hoàng Hậu nương nương là người hiểu lẽ! Việc này mặc dù là Thái Tử tự ý quyết định, nhưng hắn rốt cuộc có phải vì con đâu, Hoàng Hậu nương nương nếu là giận chó đánh mèo đến trên đầu con, cũng đúng là có lý do,nhung nương nương không có làm như vậy! Về sau con nên nghe lời nương nương nói, không được thể hiện ra tính nết như trẻ con."

"Nương yên tâm, nương nương thuở nhỏ dưỡng dục con, con sẽ không làm cho bà tức giận.’’

nói xong Trần thị đột nhiên liền cảm thán, bóp bóp khuôn mặt non mềm nhỏ nhắn của A Đoàn, nhìn kiểu nào cũng thấy vui mừng."Kiếp trước con nhất định là làm mười phần việc thiện, cho nên kiếp này mới có mối nhân duyên tốt như vậy chờ con đấy! trên đời này mấy người tôn quý nhất cũng đều đối xử tốt với con."

"Khó nhất có thể chính là Thái Tử điện hạ rồi, một lòng đều đặt trên người con!"

"Nếu không phải ta là nương của con, ta cũng sẽ hâm mộ đấy."

Mười phần việc thiện? A, quả thật đủ thiện, thiện đến mức ngược lại.

A Đoàn từ trong ngực Trần thị đứng dậy, thò người ra rót cho hai người hai ly chênh lệch nhiệt độ, nhấp một ngụm, hương vị rất là quái dị. Còn sót lại trà gừng cay cùng hoa trà lài hơi hơi chua xót dung hợp ở cùng một chỗ, quái dị đến mức làm cho mi tâm của A Đoàn gắt gao chau lại. Ngẩng đầu nhìn Trần thị trên mặt nụ cười nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Câu câu khóe miệng, ý cười không đạt đáy mắt.

"Nương thật sự cảm thấy Thái Tử ca ca rất tốt sao?"

Trần thị không chút do dự gật đầu.

"Như thế nào lại không tốt? Lúc trước con chỉ là một đứa bé đã tiến cung, Thái Tử điện hạ an bài mọi mặt cho con. Ta cũng không gạt con, lúc trước ta là thật sự không yên tâm, ta còn đặc biệt đi Đông cung nhìn một phen. không nghĩ tới điện hạ mới năm tuổi liền đã làm tốt như vậy, hắn vì con chuẩn bị những thứ kia, ngay cả ta là nương của con, cũng tự nghĩ mình làm không được."

"Tuy rằng sau này điện hạ không nói một tiếng liền chạy đi biên cương, nhưng mà cá nhân ta thấy, ngược lại rất thoải mái. Bởi vì như vậy con mới trở lại bên ta, ta có thể nào không vui?”

"Lại nói sau này hắn trở lại, tất cả mọi người đều không biết, chỉ một mình con biết."

"Sau này có chuyện gì cũng đều che chở con, cứ tưởng rằng là một trận yến hội buồn bực, điện hạ lại đem những người đó biến thành làm nền, biến thành người dự lễ tứ hôn của hai người các con."

nói không biết đủ trừng mắt A Đoàn."hắn đối với con, còn chưa đủ tốt?”

Nhưng đó không phải là thật sự bởi vì ta! Trần thị nói một câu, A Đoàn liền ở trong lòng hò hét những lời này, trong miệng cái gì đều không nói. Ngón tay trắng nõn nắm thật chặt cốc trà, sắc mặt mang ý cười, chỉ là nụ cười này có chút quỷ dị."hiện tại tốt với con thì có ích lợi gì?" hắn không phải như vậy đối với nữ tử khác động tâm sao?

"Gì, cái gì?" Trần thị không rõ vì sao đột nhiên nói đến chỗ này.

https://thuviensach.vn

Nhìn Trần thị trên mặt đầy kinh ngạc, Khuôn mặt nhỏ nhắn của A Đoàn giơ lên một nụ cười tươi đẹp, giống như vừa rồi cảm xúc chỉ là ảo giác. Cúi đầu, có chút ngượng ngùng mím môi, nhu nhu nói: "Chỉ là con hôm nay đi gặp Hoàng Hậu nương nương, vừa khéo gặp thực nhiều phi tần đến tìm nương nương nói chuyện. Hoàng Hậu nương nương vẫn luôn ung dung rộng lượng, hôm nay tươi cười cũng có chút miễn cưỡng."

"Con chỉ là đang suy nghĩ..."

"Nếu như là con gặp cảnh tượng như vậy, có phải hay không có thể làm tốt như nương nương?"

Trần thị nhất thời giật mình, bây giờ nữ nhi còn chưa gả đâu, Trần thị đâu có tâm tình suy nghĩ xa như vậy? Trong nhất thời không có trả lời. Cúi đầu suy nghĩ đã lâu mới châm chước mở miệng nói: "A Đoàn, ở phương diện này, ta quả thật không thể cho con lời khuyên tốt. Đương nhiên, ta khẳng định sẽ khuyên con không cần để ở trong lòng."

"Chung quy... Con không phải gả cho người thường."

Người thường đều tam thê tứ thiếp, càng không nói đến Hoàng Thượng tôn quý nhất.

"Nhưng mà nương cũng biết, lòng người cũng chỉ là thịt, mỗi người đều có sự tham lam. Người chân chính không muốn vô vui đều đã vào phật môn, cũng không có khả năng lại ở trong hồng trần phập phồng. Thái Tử điện hạ vẫn đối với con tốt như vậy, con muốn giữ lấy hắn chiếm hắn làm của riêng, loại ý nghĩ này là thường tình, cũng không đáng xấu hổ."

"Nhưng mà ta sẽ không khuyên con làm như vậy, bởi vì, điều đó không có khả năng."

Thần sắc nhẹ nhõm lúc trước đã biến mất, thay bằng trầm trọng. Trần thị đáy lòng ảm đạm, đưa tay kéo tay lại A Đoàn, nói lời nói thấm

https://thuviensach.vn

thía."Vốn là, ta không tính toán sớm như vậy cùng con nói những lời này, ta nghĩ, chờ con có đứa nhỏ xong lại nói cũng không muộn. Quả thật, hiện tại Thái Tử đối với con rất tốt, nhưng mà ai cũng không thể cam đoan hắn vĩnh viễn đối với con tốt như vậy."

"Con có thể yêu hắn, nhưng con không thể rất yêu hắn."

"Ở trong lòng con, vĩnh viễn phải lưu lại một vị trí cho mình, không cần đem toàn bộ đều cho hắn."

yêu càng sâu hận càng sâu, giới hạn giữa yêu và hận chưa bao giờ có thể xác định đúng. Hai người hiện tại là rất tốt không có sai, nhưng chuyện tình yêu như vậy, nguyên bản là không thể lâu dài, cuối cùng có lẽ đều sẽ hóa thành thân tình, chuyển hóa thành sớm đã là thói quen. Khi đó, duy trì cảm tình giữa hai người, tuyệt đối không phải đơn giản ngươi vui ta yêu .

một thân phận như vậy, chỉ định sẵn sẽ có mĩ quyến đông đảo.

Cho dù bây giờ là thời khắc tốt đẹp nhất, Trần thị vẫn nói như vậy.

Trần thị lần này moi tim moi phổi để nói, làm cho A Đoàn trực tiếp đỏ mắt, túm lấy tay Trần thị một câu cũng không nói được. Nương, đời trước ngài hẳn là không có nói với ta lời nói này. Nếu như ngài nói hơn nữa ta cũng nghe lọt được, cuối cùng, có lẽ sẽ không là một kết cục như vậy.

Nhìn thấy A Đoàn khó chịu, Trần thị đau lòng đem người lại tiến ôm vào trong ngực, không ngừng tự trách."Đều là a nương không phải, rõ ràng là ngày tốt của con, ta lại cứ nói những lời không vui như vậy!"

"Phi phi, mới vừa rồi là a nương sai, không nên nói như vậy."

Đưa tay vỗ nhẹ thân hình A Đoàn có chút run rẩy, nghĩ ngợi lần nữa nói."Kỳ thật, cũng chỉ là nương suy nghĩ chuyện thời điểm tổng thể theo thói quen đem kết cục xấu nhất nghĩ đến. hiện tại chúng ta nên nghĩ không

https://thuviensach.vn

phải chuyện này, chúng ta nên nghĩ là đến chuyện con sẽ thành thân, con lập tức sẽ biến thành phụ nữ, đi về phía một con đường đến một cuộc sống khác."

"Làm thê tử của người khác, liền không còn là cô nương."

"hiện tại con nên tĩnh tâm xuống nên để loại cảm thụ này chuyển biến, thành thân sẽ không có lần thứ hai."

"hiện tại con chỉ nghĩ đến ngày tháng sau hỗn loạn, mang theo phiền não lên kiệu hoa, bỏ lỡ loại tâm tình hiện tại này, ngày sau cũng sẽ không có lại."

Cưỡng ép A Đoàn mở to mắt, nhìn khóe mắt nàng đầy nước mắt, đưa tay lau đi xong nói trịnh trọng."Đáp ứng nương được không, chuyện sau này sau này hãy nói, hiện tại cảm tình của hai người các con chính là thời điểm tốt nhất, không cần để ngày sau có khả năng phiền não quấy rầy đến con. Điều con cần phải làm, chỉ là yêu hắn đồng thời phaỉ bảo vệ tốt bản thân, cái khác, liền làm cho nó thuận theo tự nhiên, không cần lo sợ không đâu."

"Vâng."

Trở lại sân, cho mọi người lui một mình làm ổ trên ghế tháp quý phi ở trước cửa sổ nghiêng đầu nhìn mưa bên ngoài cùng cây ngô đồng. Trước mặt tứ phương trên bàn nhỏ như trước chính là hoa mình thích nhất, đây không phải là A Đoàn phân phó, là Bán Đông tự động cất. Trước khi đi ra còn đối với A Đoàn nhướn mày, để A Đoàn một người một chỗ.

Bán Đông cho rằng đây là thời điểm tiểu thư hoài niệm lúc trước mỗi lần trời đổ mưa liền tại bên cửa sổ cùng ngô đồng.

hiện tại tiểu thư cùng Thái Tử điện hạ rốt cuộc tu thành chính quả, đây nhưng là một đoạn truyền thế giai thoại nha. Tiểu thư như thế nào lại

https://thuviensach.vn

khôngvui?

A Đoàn lẳng lặng nhìn rất nhiều cây ngô đồng bất tri bất giác cao cao ở đó, không thay đổi cành, không thay đổi lá, không thay đổi vị trí, không thay đổi đối với mưa liêm độc ẩm chính mình. Tâm lại thay đổi, không có như ban đầu triền miên tâm tư, thậm chí, ngay cả rượu cũng không muốn đụng.

yêu Thái Tử ca ca sao?

yêu.

Mấy năm nay ở chung, không phải giả, hắn đối với mình tốt, cũng không phải là giả.

Hận Thái Tử ca ca sao?

Hận.

Những thứ kia tốt không phải là giả, nhưng cũng không phải là thuần túy, xen lẫn hắn là áy náy cùng bồi thường.

Dù là cùng nương nói nhiều lời như vậy, trong đầu suy nghĩ vẫn là một mảnh hỗn loạn, căn bản là không biết nên nghĩ cái gì. Luyến tiếc Thái Tử ca ca đó là khẳng định, nhưng mà lại không cam lòng, thật sự không cam lòng. không cam lòng bản thân dùng cả thanh xuân để đổi lấy tình yêu, thế nhưng lại pha áy náy cùng bồi thường.

Vẫn là bởi vì đời trước của mình.

Ngay từ đầu, liền không phải không nhau...

Nhắm mắt, vô lực nằm trên tháp quý phi, ngoài cửa sổ ngô đồng như trước yên tĩnh vô thanh.

https://thuviensach.vn

Đây là xảy ra chuyện gì? Lông mày A Đoàn thoáng nhăn, kinh ngạc nhìn dưới chân hoàng thành. Chính mình nhẹ bẫng trên hoàng thành không trôi nổi, nhìn phía dưới cung nhân cùng thị vệ qua lại. Thử há miệng thở dốc, lại phát hiện mình một tia thanh âm cũng không phát được, động đậy thân mình, ngược lại như bản thân bị khống chế.

Cẩn thận hướng xuống, lại không có cảm giác chân chạm đất, hơn nữa, chính mình từ con mắt trừng trừng của mọi người từ trên trời bay xuống, nhưng cư nhiên không một người để ý. Các nàng đều làm chuyện của mình, căn bản là không chú ý. Mặt mày bị kiềm hãm chuyển sang liền buông lỏng ra, ước chừng là mộng du? Bản thân giống như trẻ con suy nghĩ một chút liền ngủ? Đều nói ban ngày nhớ đêm sẽ mơ, có thể hoàng thành này, đối với mình mà nói không có một tia hiếu kì.

Vì sao sẽ mộng đến nơi này?

Bất quá tâm tư mệt mỏi rất nhiều, trắng trợn không kiêng nể từ người bên ngoài đi ngang qua lại không có bất kỳ người nào phát hiện, loại cảnh tượng này ngược lại có chút chơi vui. Tính trẻ con chơi một hồi lâu mới ngưng được hứng thú, sau đó mờ mịt đứng tại cung trung, không biết đi đâu, tại sao lại mơ cái này.

Vừa nghĩ đến nơi này, thân mình liền tự phát bắt đầu chuyển động, dù sao là ở trong mộng, cũng không sợ hãi. Xuyên qua cung tường, trực tiếp bay qua ao hồ, cảnh tượng càng ngày càng quen thuộc có có chút bất đồng, lại nhìn đến cái rừng trúc kia sau giật mình, đây là đi Đông cung? Nhưng dường như không đúng, giống như bị tân trang lại một lần nữa.

không còn những ngày thâm trầm, biến thành cung điện tầm thường hay bình thường sơn đều là màu đỏ, miếng ngói Minh Hoàng, chỉ là nhìn thôi càng thêm đại khí cùng thâm trầm.

https://thuviensach.vn

Cho nên, chính mình tiềm thức cũng nghĩ đến việc đi xem Thái Tử ca ca sao?

Mím mím môi cũng không có kháng cự, dù sao là ở trong mộng, dù sao hắn cũng không thấy mình...

một đường trực tiếp bay hướng thư phòng, dọc theo đường đi kinh ngạc cùng quỷ dị càng ngày càng lớn. Nơi này là Đông cung, cửa bảng hiệu chính mình nhìn cũng rõ ràng, bên trong như thế nào hoàn toàn bất đồng? Cái này rõ ràng là một cái đường đá xanh, như thế nào biến thành hòn giả sơn? Nô tài qua lại, thế nhưng ngay cả đến một người cũng nhìn không thấy quen?!

Loại bất an này sau khi đến thư phòng càng lên đến đỉnh điểm.

không có Thái Tử ca ca, không có thái giám quen thuộc, thế nhưng lại thấy một khuôn đứa nhỏ sáu bảy tuổi mặt mày thanh tú ngồi tại chủ vị! khôngthể tin đi gần hơn, ngây ngốc nhìn thiếu niên kia, Thái Tử ca ca đâu? Nhìn một chút liền không đúng, tiểu thiếu niên này thế nhưng cùng Thái Tử ca ca có vài phần tương tự?

Chỉ là không có cứng rắn lạnh lùng như hắn, ngũ quan nhu hòa rất nhiều. Còn nhỏ tuổi, chung quanh không một người hầu hạ lại đoan chính ngồi trênbàn đọc sách, ánh mắt trầm tĩnh, không kiêu không nóng.

18 tuổi sinh Hoàng thái tử...

Dù cho ở trong mộng, A Đoàn cũng cảm nhận được tim đập như trống. Kinh ngạc tiến lên, không khống chế đưa tay muốn chạm đến khuôn mặt tiểu thiếu niên non mềm, càng ngày càng gần, run rẩy càng thêm lợi hại, sau đó... Trực tiếp xuyên qua. không khỏi hiện lên một trận mất mác, khôngđụng vào hắn được.

https://thuviensach.vn

Còn không đợi A Đoàn thu thập tốt tâm tình của mình, tiểu thiếu niên đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt thẳng tắp nhìn về phía A Đoàn, động đậy môi. A Đoàn nghe không được hắn nói cái gì, chỉ có thể từ khuôn miệng phán đoán lời hắn nói. Lui về phía sau hai bước, không dám lại quấy nhiễu đến hắn, ta vì sao lại đến nơi này?!

Đây không phải là ta mơ, cái này, đây là kiếp trước mà Thái Tử đã nói !

Biết rõ hắn không thấy mình, nhưng mà A Đoàn như chạy nạn bình thường bay ra ngoài! Đây là con của mình ở kiếp trước, còn chưa lớn lên liền bị chính mình vứt bỏ?! Hai câu này xoay quanh trong đầu A Đoàn, ngay cả dũng khí để nhìn hắn cũng không có.

Mặt mũi một trận ướt át, giật mình đưa tay chạm vào, là nước mắt.

Vì cái gì mình... khóc?

Thân thể lần nữa có ý thức bàn chân chính mình bắt đầu chuyển động, A Đoàn chết lặng chờ đợi, chờ đợi một cái mục đích nhưng mà càng tới nơi, liền càng kháng cự, bởi vì đây là thư phòng của Hoàng Thượng. Nếu hiện tại Thái Tử đã biến thành tiểu thiếu niên kia, như vậy, Hoàng Thượng, tự nhiên chính là Ngô Đồng.

Trong lòng có chút kháng cự, nhưng căn bản không ngăn cản được thân thể tiến về trước.

Còn chưa chuẩn bị tâm lý tốt, liền nhìn thấy Ngô Đồng kiếp trước.

hắn thoạt nhìn thành thục hơn nhiều, khí thế trên người càng sâu, một thân minh hoàng long bào càng làm người ta không dám nhìn thẳng. hắnđang xử lý công vụ, nhưng thân thể buộc chặt đôi môi mím chặt, hiển nhiên tâm tình không phải quá tốt. Tầm mắt đảo qua chung quanh, đám cung nhân tất cả đều nín thở, cũng không dám thở mạnh.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc nhìn thấy một người quen.

Giang Vạn Lí bưng trà nóng im lặng từ bên ngoài khom người đi vào.

Tuy rằng diện mạo của Giang Vạn Lí vẫn như vậy, nhưng hắn mặc là đồ của thái giám đứng đầu, cũng không phải là người làm. một thân khí chất cũng giống như Gian Vạn Lí ở nhà mình, Giang Vạn Lí lớn tuổi hơn trên mặt nhiều một tia thong dong, chẳng sợ như mọi người đều không dám ngẩng đầu.

Cho nên, Giang Vạn Lí đời trước là hầu hạ Thái Tử ca ca, kiếp này cho mình.

Nghe không được bọn họ nói cái gì, chỉ nhìn thấy Ngô Đồng đột nhiên thay đổi thần sắc, trừng mắt Giang Vạn Lí liền quỳ xuống, trực tiếp phất tay áo rời đi. A Đoàn đi theo, cách trước khi ra khỏi cửa quay đầu nhìn lướt qua Giang Vạn Lí. hắn vẫn là kinh ngạc quỳ trên mặt đất, một mảnh giật mình, khóe miệng cũng nhiễm lên bất đắc dĩ.

A Đoàn đi theo Ngô Đồng đến một cũng vừa xa lạ vừa quen thuộc. Mi tâm của hắn thủy chung có nếp nhăn, giống như bàn tay ôn như cỡ nào cũng không thể vuốt lên. A Đoàn vài lần không tự giác đưa tay tại kham kham muốn đụng tới lại cưỡng chế thu trở về, cũng không quên, vừa rồi tiểu thiếu niên kia nhưng lại cảm giác được mình.

Càng không muốn suy nghĩ vì cái gì hiện tại có thể khống chế thân thể của mình.

Hai người vẫn đi thẳng, Ngô Đồng đột nhiên dừng bước, A Đoàn cũng dừng lại, lẳng lặng nhìn hắn. Lúc này bốn phía một cung nhân đều không có, hắn thoạt nhìn khó chịu đến đỉnh điểm, ngày xưa luôn là ổn trọng đôi mắt lúc này tất cả đều là xao động. Sau đó trước ánh mắt kinh ngạc của A Đoàn, đột nhiên đạp một cước hướng về bên cạnh hòn giả sơn.

https://thuviensach.vn

một cước còn chưa đủ, liền đạp thêm mấy cái.

A Đoàn trực tiếp ngốc, thời điểm nào Thái Tử ca lại quá không ổn trọng như vậy?

Ngô Đồng đứng tại chỗ thở dốc mấy lần, sau đó ngẩng đầu, lóe qua một tia kiên định tiếp tục đi về phía trước, A Đoàn vội vàng đuổi theo. một khắc đồng hồ đã đến, ngẩng đầu, Vô Ưu cung? Trong đầu tìm tòi quá một phen, xác định lúc mình kiếp này trong cung không có cung điện này.

Ngô Đồng đứng ở cửa, nhìn cổng bị giam hãm.

Ăn năn, giãy dụa, thống khổ, áy náy, cùng với không rõ ràng một tia bất an.

A Đoàn mím môi, biết bên trong này ở là ai.

Vài lần giơ tay, ngón tay thon dài vài lần gấp khúc, lại vẫn là không có gõ cửa, cuối cùng thu hồi nắm ở giữa không trung tay cầm thành một quả đấm đặt về bên cạnh, bình tĩnh nhìn thoáng qua màu đỏ thắm đóng chặt cổng, vô thanh thở dài, sau đó xoay người rời đi.

A Đoàn do dự đứng tại chỗ, không biết là đi theo, hay là vào xem. Cũng may, không cần A Đoàn lựa chọn, thân thể đã làm ra lựa chọn, thẳng tắp thổi qua cánh cổng đóng chặt đi vào.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 115+1

Editor: huyetsacthiensu

Cả đoạn đường tâm tư đều bay bổng thậm chí còn không rảnh rỗi để nhìn cảnh vật trong cung như thế nào, bộ dáng của nàng ấy cũng giống như mình, vậy tâm tình của nàng ấy bây giờ là như thế nào? Bây giờ chắc là đang trong thời kỳ bế cung năm năm, như vậy sự tuyệt vọng bây giờ có khác gì ngày nàng ấy tìm đến cái chết khi đó chứ?

Lung lay đi một đường về phía tẩm điện. Kết quả là tẩm điện hoàn toàn không có sinh khí, rối loạn đi về phía sau điện mới thấy có người. Cho dù trong lòng có tưởng tượng như thế nào thì đến lúc được nhìn thấy tận mắt vẫn không khỏi trừng lớn mắt.

Nàng ấy thoạt nhìn… HÌnh như rất tốt.

Nàng ấy bộ dáng vừa giống mình vừa không giống mình, ngũ quan càng thành thục hơn so với mình, có chút ý vị mà mình không có. một gương mặt trắng trong, khuôn mặt lạnh nhạt đang cúi đầu thêu một bộ quần áo trẻ con. Vải màu xanh tươi đẹp, một chú chim con phần tay áo đã sắp thêu xong.

Lớn đã nhìn thấy, đây chắc là làm cho đứa nhỏ.

Giống bộ dáng của mẫu thân lúc không có việc gì lại đi đến nhà ngoại tổ mẫu nói chuyện, lúc nói đến mấy đứa nhỏ nhà mình vừa bất đắc dĩ vừa vui mừng, bên miệng luôn hiện lên sự tươi cười của một người mẹ dành cho con mình mà bản thân người cũng không phát hiện ra. Cũng không

https://thuviensach.vn

phải là thất vọng, chẳng qua lúc đó là tuyệt vọng, cho dù chỉ nhìn qua tranh cũng có thể cảm nhận được hơn nữa hình ảnh đó đã khắc sâu vào đầu mình.

đã từng nhìn qua bản thân điên cuồng, thật không nghĩ đến bộ dáng năm tháng trôi qua một cách tĩnh lặng như này.

Chú chim con phần tay áo đã thêu xong, đứng lên trải rộng ra nhìn cẩn thận, nụ cười bên khóe miệng cũng lây dính sự tự hào cùng chờ đợi, chắc là nghĩ đến bộ dáng của đứa nhỏ khi mặc bộ quần áo chính tay mình may. Tâm tình của người làm mẹ, bây giờ A Đoàn thật sự không thể biết được, nhưng mà nhìn đến nụ cười kia, lại cảm thấy thật là chói mắt, hàng lông mày nhăn lại.

Rất muốn đi vào hỏi nàng ấy, nhưng dù sao mình cũng không phải nàng ấy, không trai qua tâm tình của nàng ấy, tất nhiên cũng không thể phán xét cách làm của nàng ấy. Hơn nữa hiện tại bản thân cũng chỉ là một người ngoài đứng xem, ngay cả một chút âm thanh cũng không nghe được, làm sao có thể đi chất vấn nàng ấy? Bán Đông kéo một người phụ nữ lớn tuổi hơn rất nhiều búi tóc cô cô đi vào, trong tay bưng một bát tổ yến.

Nhìn thấy Bán Đông tiến vào, nàng ấy cười sâu hơn một chút, còn cầm lấy bộ quần áo nhỏ trong tay nhướn mày nói gì đó với Bán Đông, giống như mọt đứa trẻ đang đòi kẹo ăn. Nhìn thấy Bán Đông phụ họa vài câu, sau đó lại ôn nhu nói vài câu, nàng ấy mới lưu luyến không rời để bộ quần áo nhỏsang một bên.

Ở đây người hầu không nhiều chỉ có ít ỏi vài người, nhưng trên mặt mỗi người đều bình tĩnh đâu vào đấy, một chút phiền muộn hoặc nôn nóng mà A Đoàn cho rằng phải có cũng không có. Nơi này trừ việc cửa cung đóng chặt thì cũng không khác bình thường là mấy. Làm cho người ta cảm thấy không giống như là đi vào nơi người ngoài không muốn vào mà chỉ giống như một gia đình bình thường.

https://thuviensach.vn

Trừ việc không có bất cứ dấu vết sinh hoạt nào của nam chủ nhân.

rõ ràng là đã nhìn thấy nhất thanh nhị sở, nhưng lại giống như cái gì cũng không nhĩn rõ.

A Đoàn (đi vào giấc mộng), bên ngoài lại loạn sắp hỏng rồi.

Bán Đông chỉ cho rằng A Đoàn muốn nhớ lại tâm tình lúc trước, cho nên sau khi cẩn thân một lúc lâu mới nhẹ nhàng đi vào phòng, sau đó liền nhìn thấy tiểu thư nhà mình đang nhắm mắt nằm trên ghế quý phi, hô hấp đều đều hiển nhiên đã đi vào giấc ngủ. không khỏi cười một cái, lắc đầu đi lấy một tấm chăn mỏng, đắp cẩn thận lên người A Đoàn, sau đó mang một chiếc ghế nhỏ đến ngồi xuống bên cạnh, cầm lấy chiếc yếm còn chưa làm xong tiếp tục thêu.

Bông sen tịnh đế đã thêu được một nửa nhìn rất sống động. Mấy đại nha hoàn trong viện gần đây đều làm gấp quần áo cho A Đoàn mặc sau khi thành thân, tân hôn tất nhiên không giống với trước đây.

Đây vốn là một buổi chiều bình thường không khác gì so với trước đây.

Sau một lúc trời đã dần tối, Bán Đông xoa xao cái cổ có chút cứng ngắc, đứng dậy hoạt động một lát sau đó cất đồ thêu đi mới đi đến bên người A Đoàn, khom người khẽ gọi A Đoàn dậy, sau khi gọi vài tiếng thì kinh ngạc, lại lớn giọng hơn gọi vài lần, A Đoàn vẫn không có chút phản ứng nào!

Bán Đông nóng nảy, bình thường tiểu thư ngủ rất nông, nhiều lắm là gọi hai lần người đã tỉnh!

Bất chấp tất cả sắc mặt lo lắng đẩy A Đoàn, thân người A Đoàn bị đưa đẩy cũng không có chút dấu hiệu sẽ tỉnh lại! Giang Vạn Lí vẫn đứng chờ ở ngoài cửa, nghe được tiếng gọi của Bán Đông thì vội vàng xông vào “Xảy

https://thuviensach.vn

ra chuyện gì vậy?" Bán Đông sắp khóc rồi "Gọi như thế nào cũng không thấy tiểu thư tỉnh lại!"

"nói vớ vẩn cái gì vậy, tiểu thư rất tốt!"

Giang Vạn Lí tiến lê, cũng giống Bán Đông lúc bình thường, nhẹ giọng gọi vài lần, sau đó hai hàng lông mày càng nhăn chặt lại, cuối cùng cũng giống Bán Đông, giơ tay đẩy người A Đoàn vài lần, không có chút phản ứng nào cả! Cả người Giang Vạn Lí cứng ngắc, nhanh chóng chớp mắt vài lần sau đó hoàn hồn phân phó Bán Đông "Ngươi đi báo cho phu nhân biết, không được làm lớn chuyện, trước tiên mời địa phu đến khám cho tiểu thư xem."

"không nên động vào bất cứ thứ gì trong phòng."

Ánh mắt sắc bén quét một vòng quanh phòng, ánh mắt dừng trên chén rượu trên bàn mọt chút, vậy mà lại dám động tay động chân trước mắt tiểu gia, không muốn sống nữa sao! đi ra bên ngoài tìm một người gã sai vặt gác cổng đi báo cho Ngô Đồng biết, bây giờ cũng không thể rời tiểu thư nửa bước, việc này căn bản Giang Vạn Lí không dám giấu, tiểu thư gặp chuyện không may là do mình không có khả năng, nếu còn dám giấu diếm, cơn giận ngút trời của gia ngay cả mình cũng không chịu nổi!

Trần thị đi đến rất nhanh, vẻ mặt kinh hãi. Vồi vàng nhào về phía tháp A Đoàn đang nằm, thậm chí còn giơ tay dò hơi thở của A Đoàn. Vỗ nhẹ hai má A Đoàn, nhỏ giọng gọi vài lần, vẫn không có chút phản ứng nào! Nước mắt tuôn rơi, vội hỏi Giang Vạn Lí "Đây là bị làm sao!"

"Trước hết phu nhân không cần sốt ruột."

"Nô tài có biết chút ít về y thuật, vừa rồi cũng đã bắt mạch cho tiểu thư, từ mạch tượng cho thấy cũng không có vần đề gì cả."

https://thuviensach.vn

Bước lên trước một bước, ngữ khí bình tình trấn an Trần thị đang Thất thố “hiện tại phu nhân nên làm nhất là ổn định lòng người, không được để chuyện này truyền ra ngoài. Thánh chỉ tứ hôn vừa được ban, tiểu thư ra gặp chuyện này, nếu bị người ngoài biết sẽ không tốt.” Giọng điệu của Giang Vạn Lí bình tĩnh, tốc độ không nhanh không chậm, làm cho tâm tình như mất người thân của Trần thị lại trở về một lần nữa.

Gật đầu, hít thở sâu vài lần, chỉnh lại tâm trạng của mình.

“Được, ta đã biết.” Đứng dậy, đi ra bên ngoài dặn dò mọi chuyện.

Vừa rồi nghe được chuyện này chỉ lo căn dặn Hồng Châu tìm đại phu sau đó thì vội vàng chạy đến đây. Bây giờ chắc bọn hạ nhân trong nhà đều đangcó ý nghi ngờ, trước tiên phải bóp chết manh mối này, còn phải báo cho lão nha cùng Hứa Tiêu Nhiên đang ở bên ngoài. Việc này đến không có dấu hiệu báo trước, nam nhân có lẽ biết nhiều hơn chút.

Người chạy đến trước không phải Đại lão gia cũng không phải Hứa Tiêu Nhiên mà là Ngô Đồng mặt mày lạnh lùng.

Trong mộng không biết những việc xảy ra bên ngoài, A Đoàn trực tiếp bám rễ ở Vô Ưu cung. Nhìn nàng ấy sáng sớm tinh mơ sẽ đi một vòng nhỏtrong vườn hoa; nhìn nàng ấy mỗi ngày sẽ không bỏ qua việc ăn hoa quả trước bữa ăn; nhìn nàng ấy mỗi ngày sai khi ngủ trưa sẽ thêu gì đó cho hai đứa nhỏ; nhìn nàng ấy ngồi dưới ánh nắng chiều cùng Bán Đông nói chuyện quên trời đất…

Cho dù là lúc đêm khuya thanh vắng cũng không yếu đuối, không nhìn thấy chút thần sắc ai oán nào.

Vạn lần không ngờ đến, cái gọi là bế cung năm năm, nàng ấy lại bình tĩnh đến như vậy.

https://thuviensach.vn

không biết đã lướt qua xem bao nhiêu lâu, hình ảnh trước mắt đột nhiên lay động như một làn sóng, sau khi ổn định lại hình ảnh trước mắt khônggiống lúc trước nữa. Căn phòng trang trí không có gì thay đổi, chỉ là màu sắc đậm hơn, người vẫn là người kia nhưng lại không giống trước. Gương mặt vẫn trắng như cũ, đuôi mắt lại có thêm nếp nhăn, mặt mày càng hờ hững thêm vài phần, trên mặt không có huyết sắc.

Trong lòng A Đoàn nhảy dựng lên, đây là năm năm sau sao?

Bán Đông bưng chén thuốc bốc hơi nóng tiến vào từ bên ngoài, đi đến bên cạnh người đang đứng nghiêng đầu nhìn ra bên ngoài cửa sổ, nhẹ giọng nói "Nương nương, đến giờ uống thuốc rồi." Có thể nghe được tiếng các nàng ấy nói chuyện sao?! Trong lòng A Đoàn kích động đi lại gần hơn mộtchút. Nàng ấy cười quay đầu lại, nhận lấy chén thuốc trong tay Bán Đông.

Bán Đông đưa miếng mứt hoa quả đã được chuẩn bị xong từ sớm cho nàng ấy.

Nàng ấy lại lắc đầu "Uống năm năm đã thành thói quen, đắng nữa cũng không còn vị gì nữa rồi, không cần."

rõ ràng là không thể nào tốt được, nhưng mà nàng ấy lại luôn cười.

Bán Đông mím môi, khóe miệng nhiễm lên sự chua xót, nhanh chóng cúi đầu chớp chớp mắt, lúc ngẩng đầu lên đã lại là một khuôn mặt tươi cười. "Thời gian cũng không còn sớm nữa, sau khi ngủ trưa Thái tử điện hạ sẽ đến đây thăm người, bây giờ nô tỳ hầu hạ người trang điểm được không?" Nàng ấy gật đầu, đôi mắt bình tĩnh nhiễm lên sự chờ mong, nhìn có thêm rất nhiều sinh khí.

A Đoàn nghiêng đầu nhìn về phía cung nhân đang yên lặng dọn bàn vừa ăn trưa xong.

https://thuviensach.vn

Người thiếu niên lần đầu gặp còn nho nay đã trưởng thành không ít, thân thể có chút gầy yếu đã cao lên rất nhiều. hắn ngẩng đầu nhìn về phía nàng ấy đang ngồi ở ghế chủ vị, quần áo đẹp đẽ quý giá, trang sức tinh xảo, cũng không khác gì lúc trước. Đôi mắt tuấn tú không có ngưỡng mộ, thậm chí còn mím chặt đôi môi, làm cho ngũ quan vốn nhu hòa cũng lạnh lẽo cứng rắn đi mấy phần.

Nàng ấy dừng một chút, sau đó cười càng ung dung.

không có sự thân mật giữa mẹ con, thậm chí còn không bằng những người xa lạ. Sau khi Thái tử đi lên thỉnh an cũng không ngồi vào ghế, hỏi vài câu chuyện hàng ngày của nàng ấy cho có lệ rồi cũng không nói thêm cái gì khác. Nàng ấy cũng có bộ dáng không muốn nói chuyện gì, tay khẽ nâng lên, che miệng ngáp một cái, dường như là rất mệt mỏi.

Thái tử lấy từ trong tay áo ra một bức thư đưa cho Bán Đông, vẫn luôn cúi đầu, không liếc nhìn nàng ấy một cái.

“Đây là thư ngoại tổ phụ gửi cho người.”

“Con có chuyện xin rời đi trước, xin mẫu hậu hãy bảo trọng thân thể, nửa tháng sau con lại đến thăm người.”

Nàng ấy đang vô vị mười ngón tay đan vào nhau, mày nhíu lại, dường như là đang suy nghĩ đổi màu khác. Nghe được lời nói của Thái tử, gật đầu có cũng được không có cũng chẳng sao “đi đi.” Ngay cả một ánh mắt cũng không chia cho Thái tử đang cung kính đứng bên dưới. Cằm Thái Tử căng ra, có chút chật vật nhanh chóng rời đi.

Nàng ấy vẫn cúi đầu nhìn ngón tay, dáng vẻ vẫn tuyệt đẹp như trước, chỉ là trong mắt xuất hiện tầng nước mắt trong suốt.

Bán Đông tiến lên, đôi mắt cũng đỏ ửng.

https://thuviensach.vn

“Nương nương tội gì phải làm như vậy!”

Đây cũng là chỗ A Đoàn vẫn luôn không hiểu.

Mấy năm nay nhìn lại, chuyện không thay đổi mỗi buổi chiều của nàng ấy chính là thêu quần áo, lớn nhỏ đều có, đều là thêu cho hai đứa nhro. Nhưng vì sao quan hệ của hai người lại lạnh nhạt đến mức độ này? Mặc dù nàng ấy không ở bên cạnh hai đứa nhỏ, nhưng đứa nhỏ là nút thắt của nàng ấy, rõ ràng là cố ý che giấu bệnh của mình.

Kết quả chính là đeo lên một chiếc mặt nạ.

Mỗi tháng mùng một mười lăm Thái Tử sẽ đến thăm nàng ấy một lần, mỗi lần thời gian đều không quá một khắc, còn về đứa nhỏ thứ hai, đến giờ A Đoàn cũng chưa nhìn thấy lần nào.

Nàng ấy nhắm mắt, nước mắt trong mắt chảy không ngừng, chảy qua hai gò má, cuối cùng chảy từ cằm xuống quần áo từng giọt từng giọt, chua xót lại bất đắc dĩ “Bây giờ ta trừ phong hào Hoàng Hậu những cái khác có khác gì phế hậu đâu chứ. Chúng có quan hệ với ta cũng không tốt.

“Có một người mẫu hậu như ta chỉ làm liên lụy đến chúng.”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 115+2

“Nhưng người là mẫu hậu của họ, đó là sự thật không ai có thể thay đổi được!” Bán Đông cũng khóc lem hết mắt.

“Chính là bởi vì như thế ta mới có thể làm vậy.”

Nàng ấy đứng dậy, đưa tay lau nước mắt trên mặt Bán Đông, nụ cười nhạt vẫn luôn trên môi.

“Làm mẫu hậu, ta không thể cho chúng chút sự giúp đỡ, làm mẫu thân, ta càng không làm đến tận cùng trách nhiệm của mình.”

“không có danh hào, ta cũng là Hoàng hậu, không biết có bao nhiêu người mong ta chết đâu. Trong cung này lại chỉ có hai đứa chúng là hoàng tử, vốn ngày tháng đã gian nan, nếu ta không có trách nhiệm đến cùng được cũng không nên gây phiền phức thêm cho chúng.”

Mỗi tháng để Thái Tử đến thăm hai lần, là để hắn làm một người con hiếu thảo trong mắt người ngoài còn những cái khác ta không cho được. Lão Nhị không phải là Thái Tử, hắn là em trai, có thể sống tùy ý một chút, hơn nữa hắn với mình cũng không có ấn tượng gì, không cần thấy.

Nàng ấy nói càng nhẹ nhàng lạnh nhạt, sự bi thương trên mặt Bán Đông càng sâu hơn! Bức thư nắm chặt trong tay bị hai chủ tớ không để ý đến, nhìn vào mắt nàng, hỏi rõ ràng “Nương nương, người chưa bao giờ nghĩ đến việc ra ngoài sao? Người biết mấy năm nay Hoàng thượng đều lưỡng lự ở bên ngoài điện.”

https://thuviensach.vn

“Chỉ cần người gật đầu thì có thể trở về bộ dáng Hoàng hậu nương ngàn vạn vinh sủng của hậu cung lúc trước.”

“Chỉ cần người đi ra ngoài, Thái Tử cùng Nhị hoàng tử cũng có thể thân cận cùng người, người cũng không cần tự làm khổ chính mình!”

Bán Đông nhắc đến Hoàng thượng, sắc mặt nàng ấy ngưng đọng lại, hoảng hốt mấy phần.

“Ta không cần tự làm khổ chính mình?”

Đột nhiên cười một cái, nhìn về phía đôi mắt kinh ngạc của Bán Đông “Bán Đông, ngươi cảm thấy mấy năm nay ta khổ sở sao?” không chờ Bán Đông trả lời lại nói “Năm năm nay, là những ngày tháng bình tĩnh nhất của ta.”

“không cần lo lắng người khác tính kế, không cần đối mặt với những khuôn mặt cười xấu xa mỗi ngày đến thỉnh an, không cần đi giải quyết những vương phi, phu nhân tranh cãi, không cần lo lắng tối nay hắn có đến hay không, không cần lo lắng hắn xử lý việc công quá lâu mệt muốn chết, khôngcần để ý đắc ý trên mặt những phi tần được thị tẩm…”

“Ta không tự làm khổ chính mình.”

“Đây là những ngày tháng ta muốn nhất từ nhỏ đến giờ.”

Bán Đông đã khóc không thành tiếng, làm sao nàng có thể không biết nương nương nói những lời này là thật lòng chứ! Nhưng mà, thật sự không thể tiếp tục như vậy nữa! Trong miệng nương nương không nói, trên mặt cũng không hiện ra, trừ sắc mặt càng ngày càng trắng cùng thân người càng ngày càng yếu đuối thì không nhìn ra chút bất thường nào! Nhưng những lời thái ý nói thì sao!

https://thuviensach.vn

nói khúc mắc trong lòng nương nương quá nặng, nếu vẫn chịu đựng như vậy, không quá vài năm nữa, nhất định sẽ…

“Nương nương không vì chính mình cũng nên nghĩ lại vì Thái Tử cùng Nhị hoàng tử! Thái Tử cho dù thông minh như thế nào cũng vẫn chỉ là một đứa trẻ, nô tỳ biết người đã chết tâm, người có thể không cần để ý đến Hoàng thượng, sau khi đi ra ngoài, có thể chuyên tâm dạy bảo Thái Tử cùng Nhị hoàng tử! Nhìn bọn họ trưởng thành thành thân sinh con hòa hòa thuận thuận không tốt sao?”

Cảm xúc của Bán Đông kích động, ngay cả thân người cũng hơ run. Nàng ấy bước lên một bước vỗ nhẹ lên bả vai Bán Đông, nụ cười nhạt bên môi cuối cùng cũng biến mất, khuôn mặt trang điểm tinh xảo cũng không che được thân người sắp đổ, cười thảm “Bán Đông, ta là người, người sống sờ sờ, ta cũng có lúc mệt mỏi.”

Giơ tay lên trước mắt Bán Đông.

“Đôi tay này, nhìn trắng biết sao nhiêu.”

Hàng năm không ra khỏi cửa, làn da vốn trắng nõn lại càng thấu qua vài phần, ngay cả gân xanh cũng có thể thấy được.

“Nhưng ngươi biết, đến cùng nó đã nhiễm máu của bao nhiêu người…”

“Đây không phải là lỗi của người, đều là những người kia quyến rũ bị trừng phạt là đúng tội!” Bán Đông vội vàng phản bác “Trước giờ người chưa từng chủ động làm hại ai, đều là do các nàng ta đến trêu chọc người, đây không phải là lỗi của người.”

“không phải là lỗi của ta, các nàng ấy cũng vì ta mà chết.”

https://thuviensach.vn

Xoay người, có chút lảo đảo đi đến bên cửa sổ, giơ tay ra đón lấy chút ánh nắng, dường như như vậy mới có thể lạnh giảm bớt hàn ý trong lòng nàng ấy "Lần đầu tiên có người vì ta đáp trả lại mà chết ta đã gặp ác mộng mấy tháng trời, mỗi ngày không được yên giấc."

"Ta cho rằng ta sẽ dần quen, nhưng sau này tình huống như vậy xuất hiện ngày càng nhiều ta cũng không quen được."

Dừng một chút, xoay người nhìn vào Bán Đông đang ngây ngốc, buồn bã cười một cái "Trước kia vì hắn, ta có thể cưỡng ép bản thân mình làm như vậy, có thể cưỡng ép bản thân ra tay, có thể cưỡng ép bản thân làm quen. Nhưng nay bầu trời đã sập, không cần cố gắng chống đỡ nữa."

"Ta cũng có thể được giải thoát rồi."

Lúc này thật sự Bán Đông không biết nói cái gì, tùy tiện ném phong thư trong tay lên bàn, đi vài bước đến bên cạnh nàng ấy, chỉ cúi thấp đầu khóc. Nàng ấy đưa tay ôm chặt người Bán Đông, rõ ràng là một người yếu đuối như vậy, lại còn an ủi người khác. Chờ sau khi cảm xúc của Bán Đông dần ổn định, lại mở miệng.

"Bán Đông, cả đời này của ta trước giờ đều không có quyền lựa chọn."

"Bây giờ, ngươi để ta tùy hứng một lần thôi, về sau không cần nói những lời như thế này có được không?"

Bán Đông rưng rưng đáp ứng, vừa định nói cái gì, nàng ấy đột nhiên bắt đầu ho kịch liệt, một tiếng nối tiếp một tiếng, ho lến mức lưng cũng cong xuống, sắc mặt cũng bắt đầu đỏ bừng. Bán Đông vội vàng đỡ vộ nhẹ vào lưng của nàng ấy. Trận ho này đến vội đi cũng vội, sau mấy cái ho cũng biến mất.

Nhưng Bán Đông còn chưa bỏ tâm xuống được.

https://thuviensach.vn

Vừa rồi, rõ ràng trong khăn của nương nương có vết máu!

Đột nhiên cả người đều lạnh thấu, chết lặng vỗ phía sau lưng nàng ấy. Hoàn hồn, sự giãy dụa biến thành kiên định. Đỡ nàng ngồi vào chỗ, sau đó cười nói "Nô tỳ đi vào phòng bếp nhỏ xem thuốc đã được cwha, nương nương ngồi ở đây nghỉ ngơi trước đã, nô tỳ đi một chút sẽ trở về."

Sau khi nàng ấy gật đầu, xoay người chạy ra bên ngoài.

Bán Đông như này rõ ràng là muốn làm cái gì đó, A Đoàn dừng một chút, đi theo.

Bán Đông đi vào một căn phòng khác của tẩm điện, trực tiếp chạy về phía một cái tủ quần áo được khoá kỹ. Sau khi tủ quần áo được mở, con ngươi của A Đoàn đột nhiên trợn to, tất cả những bộ quần áo này đều là mấy năm nay nàng ấy thêu từng đường kim mũi chỉ, đều là làm cho hai đứa nhỏ! Mỗi khi nhìn thấy Bán Đông đem quần áo thu vào, cho rằng đều đã đưa đi, hóa ra đều ở chỗ này sao?!

Bán Đông lấy toàn bộ quần áo ra, dùng mấy mảnh vải mới bọc kỹ lại, sau đó trực tiếp dặn dò cung nữ bên cạnh "Đưa toàn bộ những thứ này đến cho Thái Tử điện hạ, nói cho Thái Tử điện hạ biết, những thứ này là do nương nương tự mình làm! Nếu như cảm xúc của Thái Tử điện hạ bị kích động ngươi hãy nói cho người biết hiện tại cảm xúc của Hoàng hậu nương nương bất ổn, nói người ngày mai lại đến."

"Nếu như Thái Tử điện hạ không hề bị xúc động…"

Dừng một chút, hốc mắt vẫn còn hồng lại bịt kín sương mù.

"Nếu như Thái Tử điện hạ không hề bị xúc động, ngươi nói cho ngài ấy biết, nói nương nương… không còn bao nhiêu ngày nữa."

https://thuviensach.vn

“Cầu xin Thái Tử điện hạ nghĩ đến nương nương mang thai mười tháng sinh ra ngài ấy, cho dù là giả vờ, ngày mai cũng cần đến thăm nương nương.”

Có thể đi vào Vô Ưu cung hầu hạ người đều là người tuyệt đối trung thành và tận tâm với Hoàng hậu nương nương, nghe thấy Bán Đông nói như thế, cung nữ kia cùng những cung nữ khác lập tức đỏ mắt, không ngừng hỏi rốt cuộc là vì sao, không phải nương nương vẫn luôn rất tốt sao?! Lúc này thật sự Bán Đông không có tâm trạng để giải thích, cũng biết là các nàng ấy thật sự quan tâm nương nương.

Chỉ là để cho người làm xong việc này trước, buổi tối sẽ nói tỉ mỉ chuyện này cho các nàng ấy. Các cung nữ cũng đáp ứng, bận rộn ôm mấy túi quần áo chạy đi.

A Đoàn chỉ đứng ở một bên, suy nghĩ trong lòng cuồn cuộn. Lấy tư cách là một người bàng quan để đánh giá, cảm thấy nàng ấy quá mức bất hạnh.

rõ ràng là tính tình vô cùng thuần khiết lại được sinh ra trog một gia đình hầu phủ, hơn nữa còn là một gia đình vừa sinh ra đã được định ngày sau sẽđược gả vào Hoàng gia. Từ nhỏ đã bị Hoàng hậu tậm tâm dạy dỗ, bên ngoài học rất tốt nhưng ý nghĩ trong lòng lại chưa bao giờ thay đổi, nếu khôngsẽ không vì chuyện giết chết một người có ý định hại mình mà không được yên giấc suốt mấy tháng.

Thái Tử ca ca là trời của nàng ấy, là tất cả của nàng ấy, nàng ấy có thể vì hắn mà xem nhẹ bản tính vốn có của mình, có thể ép mình tàn nhẫn. Nhưng mà cuối cùng lại có một ngày, bầu trời này lại sụp đổ.

Rất muốn bình tĩnh sống qua ngày, lại có thể cắt đứt đoạn tình cảm này, rời nhà đi, thậm chí vứt bỏ đứa con của mình, còn ở trong thâm cung. Nhưng nàng ấy thật sự bình tĩnh sao? Dự bình tĩnh này là mong muốn trong

https://thuviensach.vn

lòng nàng ấy nhưng cũng có quá nhiều không cam tâm cùng luyến tiếc, bị tâm bệnh đến mức nôn ra máu, thân mình cũng như đèn cạn dầu.

Ngày sau, bản thân mình cũng giống như nàng ấy sao?

Bán Đông ngây ngốc tại chỗ một lúc, sau đó lại đi đến phòng bếp nhỏ bưng một chén thuốc đi về phía trắc điện, đứng ở cửa dùng sức vỗ tay má quá mình, làm cho trên mặt của mình hiện lên chút huyết sắc, ổn định tinh thần một chút hít thở vài hơi mới nhẹ nhàng đi vào. A Đoàn đi chậm vài bước ở phía sau, còn chưa đi vào đến nơi đã nghe thấy tiếng chén thuốc rơi xuống trên mặt đất.

“Nương nương!”

A Đoàn vội vàng lướt vào, sau đó liền nhìn thấy khóe miệng nàng ấy không ngừng chảy ra máu tươi, toàn thân ngã vào trên ghế, bộ dáng không còn gì để lưu luyến, bên tay là một phong thư đã được mở ra. Bán Đông chạy vài bước đến bên cạnh, gọi vài tiếng nàng ấy cũng không để ý đến, Bán Đông gấp gă[s muốn đi ra ngoài tìm người.

Vừa bước được một bước cổ tay đã bị kéo lại.

“Nương nương, rốt cuộc là người bị làm sao vậy?”

Vừa lo lắng hỏi vừa run run tay lấy một cái khăn lau vết máu bên miệng cho nàng ấy.

Nàng ấy ngẩng đầu nhìn vế phía Bán Đông, đôi mắt tĩnh mịch “Bán Đông, ngay cả chuyện kéo dài chút hơi tàn ta cũng không làm được nữa rồi…”

Bản thân chỉ rời đi chưa đến nửa khắc, trong lúc đó cũng không có ai đi vào đây, nhất định vấn đề nằm trong bức thư này! Lúc này Bán Đông cũng bất chấp lễ tiết, giật lấy bức thư trong tay nàng ấy trực tiếp đọc.

https://thuviensach.vn

Nhanh chóng đọc xong bức thư, nhìn vào bức tranh phía sau, toàn thân không ngừng phát run.

"Nhị, nhị tiểu thư sao có thể, sao lại có thể làm như vậy chứ!"

Thanh âm thê lương, hận đến cùng cực!

Bán Đông biết Hoàng thượng là tâm bệnh lớn nhất của nương nương, chỉ là một sủng phi cũng có thể ép nương nương đóng cửa cung không đi ra ngoài, việc này vậy mà lại có quan hệ bất chính với Nhị tiểu thư! Giống như là sợ bị nhiễm bẩn bỏ tờ giấy trong tay xuống, vội kéo lấy tay của nàng ấy khuyên nhủ "Nương nương nàn vạn lần không thể trúng kế của tiện nhân kia! Chuyện này không phải là sự thật người không nên tin!"

Việc quan trọng nhấ bây giờ là an ủi nương nương đã những cái khác nói sau!

Nàng ấy hoàn hồn, vẫn tĩnh mịch như vậy.

"Đây đương nhiên không phải là sự thật."

"Trước giờ hắn đều không bao giờ nói dối, cũng chưa từng thể hiện ra nửa phần hứng thú với Hứa Tâm Dao, nếu như việc này là sự thật, hắn nhất định sẽ nói cho ta biết từ sớm, nhất định sẽ không lừa ta, lại càng không để con của hắn cho Hứa Tâm Dao nuôi lớn."

"Vậy, vậy nương nương là tức giận người trong nhà sao? Chuyện này cũng không phải là chuyện của người, là Nhị lão gia tự mình không biết chừng mực, Nhị phòng làm sai, vì sao nương nương phải gánh vác cho Nhị phòng chứ? Vị một người vô liêm sỉ như Nhị lão gia thật là không đáng! Nương nương hãy rộng lượng một chút, nô tỳ cho người gọi thái y đến khám kỹ lại cho người!"

https://thuviensach.vn

Bán Đông tuy là nô tỳ, nhưng mà đã đi theo nương nương nhiều năm như vậy, kiến thức tất nhiên vẫn nhiều hơn vài phần, đương nhiên biết là việc này rất khó giải quyết, nếu không trong nhà cũng sẽ không đưa tin cho nương nương thông qua phủ Thái Tử. Nhưng như vậy thì sao chứ? Chủ nhân của mình là nương nương, cho dù là mẫu thân của nương nương đến mình cũng chỉ nhận nương nương!

Nếu như phải lựa chọn giữa Hứa gia và nương nương, tất nhiên mình sẽ chọn nương nương!

Nàng ấy quay đầu nhìn về phía ánh nắng mặt trời buổi trưa, khóe miệng như cười như không, pha chút chua xót "không phải như vậy, chuyện của Nhị phòng chỉ là mở đầu. Các nàng ấy vì vị trí này của ta, nếu như ta không ra đi, lần nay Hứa gia bị xử lý, lần sau lại có người khác, lần sau, nói khôngchừng chính là bọn nhỏ…"

Bởi vì hiểu quá rõ cho nên bình tĩnh.

"không thể phế hậu lúc ta còn sống, hắn cũng không thể phế ta."

Trái tium Bán Đông bị bóp chặt, ngay cả hô hấp cũng gần như là dừng lại. Cho nên, chỉ ngắn ngủi vài câu nói liền xác định kết cục nương nương nhất định phải chết sao?! Lắc đầu thật mạnh "không phải như vậy, làm sao nương nương có thể nghĩ như vậy chứ?! Lần này người làm như vậy, các nàng ta cũng sẽ không dừng tay! Như vậy thì Thái Tử điện hạ cũng không được yên ổn!"

Nàng ấy cười cười, vô cùng chắc chắn.

"Ta chết rồi, hắn mới có thể càng che chở thật tốt cho con của ta. Những gì hắn nợ ta đều sẽ bù đắp trên người đứa nhỏ."

Đứng dậy, trên mặt là ý cười thoải mái. Lôi kép Bán Đông đang khóc không ngừng, tâm tình coi như không tệ khuyên nhủ "Ngươi yên tâm, ta sẽ

https://thuviensach.vn

sắp xếp đường lui cho các ngươi thật tốt, để cho các ngươi không lo cơm áo, không nên quá lo lắng.” Hầu hạ nhiều năm như vậy, lần đầu tiên Bán Đông thất lễ.

Đột nhiên phất tay ngắt lời.

“Nô tỳ sẽ không đi đâu cả!”

“Nô tỳ hầu hạ người, người đi đâu nô tỳ sẽ đi theo đấy, xuống địa ngục nô tỳ cũng hầu hạ người! Nương nương đừng nghĩ đến chuyện đi một mình!”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 115+3

Biết Bán Đông không phải nói chơi, nàng ấy cười cười lại không đáp ứng. Chớp mắt như đột nhiên nghĩ đến điều gì, hơi có chút hưng phấn nói "Ngươi đi đào rượu chôn dưới gốc cây ra đây, cũng đã chôn mấy năm rồi, hai chúng ta phải uống thật thỏa thích." Đầu tiên Bán Đông muốn há miệng cự tuyệt theo thói quen, sức khỏe của nương nương không tốt đâu.

Sau đó chớp mắt nhanh chóng hồi thân, cúi đầu đáp ứng, đứng dậy đi ra ngoài.

Dù sao thì, sau này cũng không có cơ hội uống nữa.

Mấy bình rượu, chủ tớ hai người ngồi uống đến tận hoàng hôn. Sắc mặt Bán Đông đã không còn tỉnh táo, chỉ kéo tay của nàng ấy thể hiện lòng trung thành, nói bản thân sẽ đi theo nàng ấy, cho dù nàng ấy đi đâu cũng sẽ đi theo! Nàng ấy cười đáp ứng, sau đó ra lệnh cho cung nữ khác đỡ nàng (Bán Đông) về phòng nghỉ ngơi, tối nay cũng không cần nàng ấy (Bán Đông) gác đêm.

Cho mọi người lui xuống, một người ngồi trong tẩm điện.

Hạ mắt suy nghĩ một hồi tự nhiên cười, đứng dậy đi ra phía sau, A Đoàn tất nhiên cũng đi theo. Từ trong tủ quần áo nàng ấy lấy ra một bộ màu đỏ, xinh đẹp như máu, rực rỡ như lửa. Thay quần áo xong, lại ngồi trước gương đồng trang điểm cẩn thận. Lúc đứng dậy thì xinh đẹp giống như một cảnh sắc ngày hè.

Đẹp đến mức làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

https://thuviensach.vn

Lại đi đến bàn rượu ngồi lại vào chỗ của mình, lấy hai chén rót đầy rượu vào, sau đó giơ ly lên hướng về phía đối điện không có người ngồi, bên miệng là nụ cười ngọt ngào của thiếu nữ hai mươi tám.

“Thái Tử ca ca.”

“Từ lúc ta bắt đầu hiểu chuyện, tất cả mọi chuyện mọi người đều chuyển động vây quanh chàng. Nhưng ta cũng không oán hận, ta vui vẻ chịu đựng. Biết rõ là vực thẳm, ta vẫn vội vàng nhảy xuống, cho dù là thịt nát xương tan. Nhưng mà hình như là ta đã đánh giá bản thân quá cao, còn chưa thịt nát xương tan, ta đã không muốn tiếp tục nữa.”

Ngượng ngùng khom người, tự cười mình.

“Ta còn yêu chàng, nhưng ta thật sự không muốn trở về, chúng ta vốn cũng không trở về được như trước kia. Cho dù chàng có tốt như thế nào ta cũng không thể bước qua được lằn ranh này. Nếu như bây giờ trở về, ta sẽ lại có lòng tham, có lẽ còn có thể oán hận chàng, có lẽ vì tranh sủng ta sẽtrở nên giống với những phi tử khác.”

“Thái Tử ca ca, ta không muốn biến thành như vậy, biến thành một người chỉ nhìn một cái cũng thấy bẩn.”

“Ta đã nghe theo chàng nhiều lần như vậy, lần này đổi thành chàng nghe theo ta có được hay không?”

Nâng cao chén rượu trong tay lên một lần nữa, ánh mắt nhìn chằm chằm vào phía đối diện không một bóng người.

“Ta yêu chàng, lại không muốn gặp chàng.”

“Nếu như có kiếp sau, ta chỉ muốn đầu thai vào một gia đình làm nông bình thường, sống giữa núi sông trọn đời, còn chàng, vẫn cứ làm Hoàng đế của chàng, chúng ta, không cần gặp lại.”

https://thuviensach.vn

Nhắm mắt, ngửa đầu uống cạn sạch chén rượu, không có giọt nước mắt nào.

Từ buổi chiều Thái Tử đã đứng ngồi không yên, thậm chí ngồi trước mặt thái phó cũng không vững vàng, nghe giảng cũng không chăm chú. không dễ dàng gì nhịn đến buổi tối, buổi tối cũng chỉ ăn qua loa vài đũa thì dừng lại, vẫn đi qua đi lại trong phòng, vài lần muốn xông ra bên ngoài lại dừng bước.

Bán Đông cô cô nói, muốn mình ngày mai đến gặp mẫu hậu!

Trong lòng có rất nhiều lời muốn hỏi mẫu hậu, nếu đã quan tâm đến mình và đệ đệ, vì sao những năm nay vẫn luôn lạnh nhạt như thế, thậm chí quyết tâm không gặp đệ đệ lần nào?! Nhưng những bộ quần áo kia đều là do mẫu hậu từng đường kim mũi chỉ thêu ra, quần áo thường ngày, quần áo mùa xuân mùa đông đều có. Nếu đã quan tâm như vậy, vì sao lại không chịu nói cho mình biết chứ…

Nhịn một lúc lâu cũng không nhịn được, vụng trộm đến đi đến tẩm điện của mẫu hậu nhìn là được, không cho mẫu hậu biết là được rồi… Cuối cùng cũng đưa ra quyết định, thậm chí là có chút nhảy nhót về hướng Vô Ưu cung, tâm trạng vô cùng vui vẻ, hóa ra, mẫu hậu vẫn quân tâm mình và đệ đệ! Nhưng mới đi được nửa đường thì gặp một đám cung nhân đang vội vàng hốt hoảng.

“Có chuyện gì vậy?”

Đám người kia nhìn thấy người hỏi là Thái Tử, vội vàng quỳ xuống thỉnh an, sau đó đáp lời.

“Thái Tử điện hạ, Vô Ưu cung, Vô Ưu cung cháy rồi!”

Thân hình Thái Tử cứng đờ, sau đó nhìn vế phía Vô Ưu cung ở xa xa, trong đêm đen còn có ánh lửa thấp thoáng! không kịp phòng bị nhào về

https://thuviensach.vn

phía trước, sau đó vội vàng bỏ tay thái giám đang đỡ ra, chạy hết tốc độ về phía Vô Ưu cung! Mẫu hậu! Người còn chưa cho con và đệ đệ một lời giải thích, con không cho phép người gặp chuyện không may!

Thái Tử điện hạ luôn luôn ổn trọng, khóc giống như một đứa nhỏ.

Lúc Bán Đông bị người kéo dậy từ trên giường còn đang bất mãn, cảm giác say vẫn còn, đau dầu. Nhưng căn bản không nói ra được từ nào, khôngbiết khói từ đâu đến hun đến mức cả họng đều đâu! Cảm giác mơ hồ nhìn lại, sau đó ánh mắt trợn to, đso là hướng trắc điện!

“Hoàng hậu nương nương!”

A Đoàn đang bay giữa không trung, nhìn thấy nàng ấy bình tĩnh ném quần áo tìm được xuống đất xung quanh bản thân, sau đó đem rượu còn lại rót hết xuống đất, không hề do dự ném cây nến xuống đất. Lúc ngọn lửa cháy bùng lên, nàng ấy cười đẹp quá, nụ cười đẹp cả sinh mệnh để cười.

A Đoàn nhìn nàng ấy mà kinh ngạc rơi lệ, cũng không biết vì sao lại khóc, không biết là vì nàng ấy hay vì mình lại một lần nữa đi lên con đường cũ của nàng ấy. Lúc ngẩng đầu lên một lần nữa tầm mắt của hai người lại giao nhau! A Đoàn kinh ngạc, không khỏi lên tiếng “Ngươi nhìn thấy ta sao?” nóixong lập tức che miệng mình, vậy mà có thể nói chuyện sao!

Hình như nàng ấy cũng bị kinh ngạc, nghiêng đầu “Nhìn ngươi nhỏ hơn ta một chút, nhưng mà lớn lên giống nhau như đúc, người là gì của ta?”

A Đoàn giật mình “Ta là kiếp sau của ngươi.”

Người sắp chết tiếp nhận chuyện không thể tưởng tượng này rất nhanh, gật đầu, sau đó đột nhiên hỏi.

“Ngươi cũng yêu chàng phải không?”

https://thuviensach.vn

A Đoàn gật đầu, nhìn ngọn lửa đã lan đến quần áo của nàng ấy, hòa vào một chỗ với bộ quần áo rực rỡ ấy, nàng ấy lại không tránh không né, dường như không có chút cảm giác nào. Nhìn thấy A Đoàn gật đầu, nàng cười khổ, cuối cùng cũng chỉ dặn dò một câu "Nhõ kỹ kết cục của ta, không nên ngu ngốc giống như ta."

Nhìn thấy nàng ấy bị ngọn lửa cắn nuốt, nhìn thấy nàng ấy thống khổ ngã xuống đất, đến cuối cùng cũng không đành lòng nhìn tiếp, vừa dùng sức liền bay lên nóc phòng.

Ngoài điện vây đầy người, các cung nữ thái giám không ngừng múc nước dập lửa. Bán Đông khóc đầy mặt, khuôn mặt hốt hoảng bị mấy cung nữ giữ chặt không cho nàng đến gần, còn Thái Tử đã hôn mê. Quần áo cũng xuất hiện dấu vết lôi kéo, trên mặt cũng còn tàn nước mắt, bên cạnh cõ thái giám cẩn thận đỡ, chắc là bị đánh ngất.

Bán Đông có thể ngăn, Thái Tử cũng có thể to gan đánh ngất, nhưng không ai dám đi lên ngăn Ngô Đồng.

Lần trước nhìn thấy hắn, mặc dù thân hình hắn có chút gầy yếu, nhưng nhìn chung vẫn rất tốt. Nhưng hắn của hiện tại, gầy đến mức xương gò má cũng có thể nhìn thấy, nếu không phải một thân khí thế thì thật sự không giống một Hoàng đế đang lúc tráng niên, ánh lửa chiếu xuống, thậm chí còn có thể thấy những sợi tóc bạc.

Giang Vạn Lí cùng mọi người vốn không ngăn được hắn, phi thân một cái hắn đã đi vào bên trong ngọn lửa.

A Đoàn nhìn thấy hắn liều lĩnh chạy vào bên trong ngọn lửa, thậm chí đồ vật bị cháy rơi xuống bên trong cũng không quan tâm, chạy một đường vào trong, trước mắt kinh hãi. Sau đó, nhìn đến nàng ấy đã sớm không có tiếng động bị ngọn lửa thiêu cháy đen… Trong mắt không còn cái gì cả, kinh hãi, bất an, thậm chí là sinh khí cũng không còn, chỉ còn tĩnh mịch.

https://thuviensach.vn

Sau đó chết lặng bị Giang Vạn Lí chạy theo ở phía sau lôi kéo ra ngoài.

A Đoàn nhìn thấy đôi mắt sâu thẳm của hắn gắt gao nhìn chằm chằm về phía của nàng ấy, rất muốn hỏi một câu, sớm biết có ngày hôm nay lúc trước cần gì làm như vậy chứ? Nhưng ngẫm lại, nếu như nàng ấy biết ngươi vì nàng ấy mà liều lĩnh như vậy chắc cũng vui vẻ.

A Đoàn bị đau mà tỉnh lại, rất đau rất đau. Cả người không có sức, giãy dụa mở mắt ra liền nhìn thấy một vị thái y đang cầm kim châm đâm vào tay mình! Thái y kia nhìn thấy A Đoàn mở mắt ánh mắt liền sáng lên "Tỉnh rồi, tỉnh rồi!" Bởi vì kích động, trong tay hơi tăng thêm lực đâm vào càng sâu, A Đoàn bị đau kêu lên thành tiếng.

"Đau."

Vừa lên tiếng, yết hầu đã cảm thấy đau.

Thái y còn chưa hoàn hồn, tay đang cầm kim châm đã bị người kéo ra, sau đó cây châm còn đang đâm ở tay A Đoàn cũng bị rút ra. A Đoàn nâng mắt nhìn lên, là Thái Tử ca ca. hắn có điểm giống với vừa rồi, đôi mắt bình thường đều không lộ ra bất cứ thứ gì bây giờ cũng hiện lên sự kinh hãi.

Nhấc thái y đang muốn quỳ xuống thỉnh tội đứng dậy, trầm giọng nói "Bắt mạch!"

Thái y vội vàng đứng dậy, miệng cáo lỗi hai tiếng, sau đó đắp một miếng vải trắng lên cổ tay A Đoàn bắt mạch, cẩn thận bắt mạch một hồi lâu mới thở phào nhẹ nhõm nói "Tam tiểu thư không có vấn đề gì, chỉ là hai ngày nay không ăn cơm uống nước cho nên thân người có chút yếu ớt, bây giờ trước tiên chuẩn bị cho Tam tiểu thư đồ ăn dễ tiêu hóa."

Nhìn năm ngày, ở đây đã mê man hai ngày sao?

https://thuviensach.vn

Bán Đông vẫn chờ ở bên cạnh, nghe được lời của thái ý luôn mồm đồng ý.

“Phòng bếp nhỏ vẫn luôn giữ lửa, nô tỳ đi lấy ngay!”

Bán Đông chạy ra ngoài như một cơn gió, Trần thị Đại lão gia Hứa Tiêu Nhiên vẫn luôn chờ ở bên cạnh bây giờ cũng không quan tâm thân phận của Ngô Đồng ào ào chen lên phía trước, hốc mắt của ba người đều đỏ, Trần thị khóc ra tiếng “Đứa nhỏ này, làm sao đang ngủ lại bất tỉnh, ngủ hai ngày liền, ngươi đang muốn mạng của ta sao!”

A Đoàn há miệng muốn an ủi Trần thị yết hầu lại phát đau.

Hứa Tiêu Nhiên dừng lại, vội vàng rót một chén nước ấm đầy cẩn thận cho A Đoàn uống, lúc này mới thoải mái hơn. Vô lực lên tiếng “Mẫu thân, con cũng không muốn, con cũng không biết vì sao lại như vậy.” Vừa an ủi Trần thị, ánh mắt vẫn luôn nhìn về phía Ngô Đồng đứng một bên không lên tiếng.

Trần thị nói mấy câu liền chú ý đến ánh mắt của A Đoàn, vừa đúng lúc Bán Đông bưng bát cháo vào, Trần thị để Bán Đông đặt bát cháo xuống bàn, lôi kéo mọi người đi ra ngoài, để căn phòng lại cho hai người.

Ánh mắt Ngô Đồng khóa chặt trên người A Đoàn, đi lên hai bước, sau đó nhào đến ôm chặ A Đoàn. hắn rất căng thẳng vô cùng căng thẳng, ngay cả động đậy một chút cũng không được. A Đoàn động đậy ánh mắt liền cảm giác được ở cổ một mảnh ẩm ướt.

Thái Tử ca ca khóc sao?

“Ta cho rằng, ta lại mất đi nàng một lần nữa…”

âm thanh quá yếu ớt, gần như không nghe thấy được.

https://thuviensach.vn

A Đoàn kinh ngạc nhìn lên nóc, suy nghĩ vẫn dừng lại trên người nàng ấy “Thái Tử ca ca, ta nhìn thấy nàng ấy, nhìn nàng ấy trôi qua năm năm ở Vô Ưu cung như thế nào.” Thân thể đang ôm mình của Thái Tử ca ca càng thêm cứng đờ, sau một hồi mới chậm rãi buông mình ra, hai mắt vô hồn “Nàng nói cái gì?”

A Đoàn nhìn thẳng vào ánh mắt của hắn, giống như là muốn nhìn sâu vào nội tâm của hắn.

“Đến chết nàng ấy vẫn yêu huynh, chỉ là không muốn nhìn thấy huynh nữa, không dám yêu huynh nữa.”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 116

Nhìn nhau nhưng không nói gì, A Đoàn dừng mắt trên mặt Ngô Đồng, đôi mắt đen như mực, không có chút cảm xúc gì, từ đầu mày đến cuối mày đều yên tĩnh. Ngược lại mình lại vừa nghiên cứu tìm tòi, vừa hiếu kì, cảm xúc gì cũng lộ ra hết. một lúc sau Ngô Đồng mới khẽ động đậy, nhẹ nhàng đem A Đoàn để lên giường.

"Huynh..."

Tầm mắt Ngô Đồng hạ xuống, không để ý.

Nghiêng người lấy chén cháo nhỏ Bán Đông đặt ở cái bàn nhỏ bên cạnh lên, ngón tay thon dài cầm lấy thìa bạc nhẹ nhàng quấy, múc nửa thìa thổi nguội sau đó đưa đến trước miệng A Đoàn. Lông mày A Đoàn nhíu lại, hỏi "Tại sao huynh không hỏi năm năm qua nàng phải trải qua những gì, mọi chuyện như thế nào?"

Phản ứng của Ngô Đồng lại là đem thìa bạc để sát lại hơn, không cho cự tuyệt.

"Ăn xong nói sau."

Nằm hai ngàu, thân thể đã suy yếu đến đỉnh điểm, họng khô rát, dạ dày lại không ngừng kháng nghị. Mùi thơm của cháo lan tỏa, A Đoàn mấp máy môi, không cự tuyệt, há miệng. một chén cháo đầy rất nhanh đã thấy đáy, A Đoàn liếm liếm môi, vẫn chưa thỏa mãn. Ngô Đồng nghiêng người để chén cháo không qua một bên, sau đó khom người kê sau lưng A Đoàn một cái gối để cho nàng tựa lưng.

https://thuviensach.vn

"Bây giờ thân thể nàng rất yếu, phải ăn theo tuần tự, không được ăn quá nhiều."

Hai tay đan chéo đặt ở trước bụng, tròng mắt đen như mực nhìn A Đoàn, nói "hiện tại nàng đang đem mình lúc trước cùng bây giờ chia làm hai người, nàng không cho rằng đó là một người, đúng không?"

Cổ họng đã thoải mái hơn rất nhiều, lúc nói chuyện cũng sẽ không cảm thấy đau đớn. A Đoàn khôngchút do dự gật đầu, nói khẽ "Chúng ta sao có thể là cùng một người được? Cho dù phụ mẫu giống nhau hay bằng hữu giống nhau đi chăng nữa nhưng tính tình thì hoàn toàn bất đồng, thời gian lại là khoảng cách một đời."

"Chúng ta tại sao lại cùng là một người được?"

Ngô Đồng khẽ cười, khóe miệng hơi nhếch lên "Giống như nàng nói, ta cũng vậy, khác biệt duy nhất là ta có thể nhớ lại kí ức của kiếp trước."

một câu liền có thể phản bác. Mắt hạnh của A Đoàn mở lớn, có chút khó tin nhìn Ngô Đồng. "Huynh không quan tâm năm năm qua nàng sống như thế nào, ngược lại chỉ muốn khẳng định rằng chúng ta là cùng một người?" Cái này, cái này không phải là trọng điểm a! Huynh yêu nàng như vậy...

Sắc mặt tái nhợt, bộ dạng mắt hạnh mở to giống như con thỏ con bị giật mình làm Ngô Đồng càng thấy vui. Tiếp tục tới gần, đưa tay chạm vào đôi môi nứt nẻ của A Đoàn, thần sắc lạnh nhạt không thay đổi. "Trong mắt ta, nàng và nàng ấy đều cùng là một người, nàng không phải thế thân."

"hiện tại, điều quan trọng là, nàng phải chăm sóc bản thân mình thật tốt."

Nhìn A Đoàn như còn muốn nói thêm gì đó, Ngô Đồng cười cười, bình tĩnh nói. "Hay là nói, nàng muốn ta đem mình hạ dược đến choáng

https://thuviensach.vn

váng mới cảm thấy ta là của nàng chứ không phải của nàng ấy?"

Ngữ điệu bình tĩnh lại có thể nói những lời dọa người như vậy.

"Muội nói muốn huynh đem mình hạ dược đến choáng váng chứ, huynh không thể làm như vậy!"

Đưa tay nhéo má A Đoàn vì kích động mà đỏ ửng, khẽ cười nói "Chúng ta khác nhau ở chỗ là ta có thể nhớ lại được kiếp trước, nếu như ta không nhớ lại, ta bây giờ và ta của kiếp trước cũng hoàn toàn khác nhau, vậy nàng cũng sẽ không có thời gian mà để ý xem nàng có phải là thế thân hay không rồi."

Khuôn mặt mỉm cười nhẹ nhõm, vừa chăm chú lại vừa chân thật đáng tin.

Khúc mắc cứ như vậy bị Ngô Đồng nhẹ nhàng gỡ bỏ, bộ dạng có chút nghe theo. Thở ra một hơi dài, sau đó ngẩng đầu lên nói "Muội muốn đi gặp Hứa Tâm Dao." Khuôn mặt hiện lên một tia tàn nhẫn.

Lá thư kia A Đoàn cũng đã thấy, tại sao lòng dạ Hứa Tâm Dao có thể độc ác đến như vậy? Đầu tiên không nói tới việc nàng sinh ra đứa bé, cũng không nói tới việc nàng tìm một người có dáng dấp giống với Ngô Đồng. Chỉ nói đến mình chuyện bức thư cùng bức tranh kia của nàng ta cũng rõ ràng là buộc nàng phải tìm đến cái chết! Cho dù nàng sai, cho dù nàng ích kỉ một lần nhưng Hứa Tâm Dao cũng không nên vì Nhị phòng mà bức nàng phải chết!

Chuyện kia rõ ràng là do Nhị phòng làm sai, vì sao lại muốn nàng đến gánh tội hộ!

Vì muốn sống qua ngày mà bức chết một nữ tử đến hơi tàn cũng không còn, tại sao lòng dạ lại độc ác đến như vậy!

https://thuviensach.vn

Đối với đề nghị này Ngô Đồng cũng không thấy có gì khác thường, gật đầu sau đó gọi Giang Vạn Lí tới nói yêu cầu của A Đoàn, Giang Vạn Lí nhận lệnh xong liền nhanh chóng đi mời Hứa Tâm Dao đến. Hứa Tâm Dao đến vô cùng nhanh, thực ra là bị Giang Vạn Lí kéo tới. Trong mắt A Đoàn hiện lên một tia nghi hoặc, vài ngày không thấy sao nàng ta lại biến thành bộ dạng này rồi?

Từ nhỏ dung mạo của Hứa Tâm Dao đã xuất chúng, ngày sau trưởng thành càng đẹp hơn, bình thường nàng ta cũng rất chú trọng cách ăn mặc, dù là khi Nhị phòng xuống dốc vẫn như vậy. Nhưng nàng bây giờ, tóc tán loạn, quần áo nhăn nhúm, khuôn mặt hốc hác, tinh thần hoảng hốt, đâu giống như ngày thường? Cự tuyệt sự trợ giúp của Ngô Đồng, A Đoàn có chút khó nhọc xuống giường, sau đó đứng trước mặt Hứa Tâm Dao.

Hứa Tâm Dao vốn đang ngây ngốc nhìn theo từng động tác của A Đoàn, sau đó thấy Ngô Đồng cầm áo choàng khoác lên cho A Đoàn thì trong mắt nhanh chóng hiện lên thần thái, sự ngây ngốc trước đó như ảo giác. Nếu như không có Giang Vạn Lí đang túm chặt lấy tay nàng thì nhất định nàng sẽ xông lên.

"Dựa vào cái gì mà tất cả đều là của ngươi? Vì cái gì mà hắn mãi mãi đối xử với ngươi tốt như vậy?"

"Dựa vào cái gì mà ta lại rơi vào kết cục này?"

A Đoàn không ngốc, lúc nhìn thấy sự điên cuồng xuất hiện trên mặt Hứa Tâm Dao cũng đoán được vài phần nên liền chuyển tầm mắt qua Giang Vạn Lí. Giang Vạn Lí không tốn chút sức nào kéo Hứa Tâm Dao đang không ngừng muốn lao về phía A Đoàn lại, sau đó quay qua nói với A Đoàn "Hồi tiểu thư, nô tài cho nàng ăn vài thứ, miễn để cho nàng lại đến quấy rầy tiểu thư."

https://thuviensach.vn

Giang Vạn Lí thẳng thắn nói xong, A Đoàn liền cảm thấy có chút buồn bực. không phải là mềm lòng, mà là bộ dạng này của nàng ta thì có thể hỏi được cái gì? Nhìn Hứa Tâm Dao thật lâu, đối với lời nói của nàng thì xem như không khí, tiến lên phía trước một bước, sau đó nâng tay lên.

"BA~!"

Hứa Tâm Dao bị đánh đến choáng váng, mắt mở lớn không thể tin nhìn A Đoàn. Nét mặt A Đoàn khôngthay đổi, lần nữa nâng cao tay lên rồi lại hạ xuống thật nhanh và mạnh. Khí lực rất lớn, mặt Hứa Tâm Dao bị đánh lệch sang một bên, trên khuôn mặt trắng nõn dần dần hiện rõ dấu bàn tay. A Đoàn có chút thở dốc nói "Hai cái tát này là ngươi thiếu nàng."

Hứa Tâm Dao vốn dĩ chỉ còn chút thần trí, giờ đây bị đánh cũng chỉ có chút hoảng hốt. Bị A Đoàn đánh như vậy ngược lại khiến nàng ta tỉnh táo hơn rất nhiều, hai tay ôm lấy má trái má phải bị đánh sưng vù, hung hăng trừng mắt nhìn A Đoàn. "Ta thiếu nợ ai chứ? Ngươi dựa vào cái gì mà đánh ta? Cho dù ta thiếu nợ người khác cũng không đến lượt ngươi ra tay!"

Sắc mặt hung ác, nếu không có Giang Vạn Lí đang kéo nàng ta lại, khẳng định nàng ta nhất định sẽnhào đến chỗ A Đoàn.

A Đoàn đến ánh mắt cũng lười phải bố thí cho Hứa Tâm Dao, nàng trực tiếp nhìn về phía Giang Vạn Lí. Thân mình cứng ngắc của nàng có thể cho thấy nàng đang cực lực khắc chế, nhìn Giang Vạn Lí một lúc sau đó nhắm mắt.

"Sau đại hôn ta không muốn nhìn thấy nàng nữa."

Sau đại hôn? Lúc này cần suy nghĩ một chút rồi. Giang Vạn Lí thoáng nhìn qua Ngô Đồng từ đầu đến cuối không lên tiếng đứng bên cạnh, sau đó nhanh chóng nhận lệnh. Thấy được A Đoàn không có tâm trạng mà nhìn đến Hứa Tâm Dao nữa, trực tiếp cầm khăn tay nhét vào miệng Hứa Tâm Dao đang điên cuồng gào thét sau đó kéo ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Phòng lại lần nữa yên tĩnh trở lại.

Gió đầu xuân lướt nhẹ qua khiến tóc A Đoàn có chút rối, thân thể mỏng manh có chút lung lay sắp ngã. Gắt gao nắm chặt tay lại, vừa hận Hứa Tâm Dao, cũng vừa hận chính bản thân mình! Hận Hứa Tâm Dao sao có thể ác độc như thế, hận chính mình sao lại có thể dễ mềm lòng như vậy! Khi nàng chìm dần vào ngọn lửa thống khổ đến nhường nào, Hứa Tâm Dao không thể bù đắp lại dù chỉ là một chút!

Môi dưới đang cắn chặt bị người khác tách ra, mở to mắt nhìn Ngô Đồng đứng trước mặt.

"Tại sao lại tức giận như vậy?"

không đợi A Đoàn trả lời, Ngô Đồng đã bế nàng lên đặt lên giường, đắp chăn mỏng cho nàng, khóe miệng khẽ cười nhưng từng câu nói ra lại sắc bén hơn câu trước.

"Tại sao lại tức giận như vậy? Nàng ta và nàng thì có quan hệ gì chứ? Người nhà? Bằng hữu? Tại sao chuyện của nàng ta lại khiến nàng tức giận như vậy, lại còn vẫn có thể dễ dàng nhẫn nhịn tha thứ cho Hứa Tâm Dao mà không giết nàng ta?"

Sau đại hôn không muốn gặp lại người này là điều tất nhiên rồi. không phải bậc cha chú nhưng cũng là họ hàng, sắp đại hôn mà có tang lễ thì cũng không phải là điềm lành.

A Đoàn nhìn thẳng vào mắt Ngô Đồng, có chút giật mình. Đúng vậy, tại sao mình lại tức giận như thế? Thậm chí... Thậm chí nàng còn có cảm giác bị cảm động lây. không đúng, nàng là nàng, ta là ta, giữa chúng ta có liên quan đến nhau nhiều đến mấy cũng không thể thay đổi được sự thật chúng ta là hai người khác nhau.

Vậy tại sao, ta lại tức giận đến như vậy?

https://thuviensach.vn

"Bởi vì nàng đã coi nàng là bản thân mình, nên mới tức giận, nên mới phẫn nộ như thế."

Ngô Đồng ngồi cạnh giường, hai chân thon dài thẳng tắp tùy ý để bên giường. không nhìn A Đoàn mà nghiêng đầu nhìn về phía hàng cây ngô đồng ngoài cửa sổ, lá xanh mơn mởn, bừng bừng sức sống, hoàn toàn đối lập với cảnh những ngày thu lá rụng. một lúc sau mới thu hồi ánh mắt, như có như khôngnhìn về phía A Đoàn đang có chút hoảng hốt.

Cười nói vô cùng chắc chắn.

"Ta không dạy nàng không thể giết người, nhưng nàng vẫn không muốn làm một kẻ sát nhân; ta khôngnói nàng phải nhẫn nhịn, thậm chí ta còn luôn luôn dung túng cho nàng nhưng nàng vẫn có thói quen có chuyện gì đều giữ trong lòng; ta không dạy nàng phải sống một cuộc sống bình lặng nhưng nàng lại không lục đục tranh đấu; ta không dạy nàng phải nương tay nhưng nàng vẫn thủy chung lương thiện."

"Dù là sống trong hoàn cảnh khác nhau nhưng yêu thích chán ghét của hai người lại giống nhau như đúc."

Ngô Đồng nói một điều là mắt A Đoàn lại mở lớn hơn một chút, cuối cùng cả mắt và miệng đều mở lớn.

Trái lại Ngô Đồng lại vân đạm phong khinh (ung dung nhẹ nhàng), nụ cười nhẹ nhàng vui vẻ vẫn giữ trên môi. Hai mắt mở lớn, khẽ thở dài "Ta đã sớm nói qua hai người lại một nhưng nàng không muốn tin mà thôi."

A Đoàn hướng mắt nhìn xuống dưới nên không nhìn được sắc mặt hiện giờ của nàng như thế nào. Ngô Đồng nhíu mày cho nàng thời gian để nghĩ rõ mọi chuyện. Đứng dậy nhẹ nhàng dặn dò "Bây giờ việc nàng cần phải làm là chăm sóc bản thân mình thật tốt, ta còn có chút việc cần giải quyết, hai ngày sau sẽ đến thăm nàng." A Đoàn không có phản ứng Ngô Đồng cũng không giận, quay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Vừa muốn bước chân qua tấm bình phong thì nghe thấy giọng của A Đoàn.

"Huynh cho rằng chúng ta là cùng một người, vậy huynh cũng biết ta ghét cái gì."

"Huynh... định làm gì?"

Bước chân Ngô Đồng ngừng lại, không quay đầu, chỉ ngẩng đầu nhìn về hướng mặt trời mọc.

"Ta sẽ không bao giờ mắc phải một lỗi đến hai lần, nói nhiều cũng không có tác dụng, sau này nàng sẽbiết."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 117

Editor: Tống Thiên Ân

Bán Đông bưng một bát tổ yến chưng tới trước giường A Đoàn, không hề nhắc đến chuyện Ngô Đồng rời đi. Đỡ A Đoàn ngồi dậy, để cho nàng dựa vào gối mềm, sau đó đem chăn đắp kín. A Đoàn đưa mắt nhìn bát, một chén cháo rất ít, chỉ có non nửa bát.

Bán Đông cười nói "Thái y nói tiểu thư bây giờ không thể ăn nhiều, có thể ăn nhiều món, mỗi lần một ít để thân thể dần thích ứng." Vừa nói vừa cho A Đoàn ăn tổ yến chưng. Chén cháo gạo lúc nãy cũng chỉ đủ để lót dạ, lúc nói chuyện thì không sao, lúc này lại thấy thèm ăn nên yên lặng ăn từng miếng.

Bán Đông khom người cầm hơi nghiêng bát, lúc này tinh thần A Đoàn đã tốt hơn, lên tiếng hỏi "Hai ngày nay đã xảy ra những chuyện gì, chuyện ta ngất ngoại trừ người nhà ra thì còn có ai biết nữa? Có làm lớn chuyện lên không?" Dù sao mình cũng mới được tứ hôn với Thái tử, việc này nếu thêm chút tâm tư tính toán thì có thể làm lớn chuyện lên.

Bán Đông lắc đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy sự sùng bái cùng kính sợ đối với Ngô Đồng.

"Ngoài Thái tử điện hạ ngày đầu tới đây, sau đó ngoại trừ chúng ta thì những người khác một chút cũng không biết." Dừng một chút lại nói tiếp "Nhưng nô tì nghĩ Hoàng thượng Hoàng hậu cùng Công chúa chắc đã biết hết rồi, Thái tử điện hạ chăm sóc tiểu thư hai ngày nay, một tấc cũng không rời."

https://thuviensach.vn

Khoảng thời gian này không có ai đến tìm Thái tử điện hạ, hơn nữa Đại thiếu gia còn nói Thái tử hai ngày nay không lên triều, Hoàng thượng còn bao che cho nữa!

Vui vẻ sao? Tất nhiên là vui vẻ rồi, có lẽ trong đó còn trộn lẫn rất nhiều cảm xúc không thể nói rõ. A Đoàn lắc lắc đầu, đem những suy nghĩ trong đầu bỏ qua một bên, sau đó ngước mắt lên nhìn Bán Đông. Bán Đông trời sinh thanh tú, lông mi lá liễu, đôi mắt to tròn, lúc cười còn có má lúm đồng tiên, nhìn rất khả ái.

Gia đình nàng là người hầu trong phủ, cha mẹ nàng tại Hứa gia cũng có chút mặt mũi, nàng là đại nha hoàn của mình, ăn mặc ngủ nghỉ so với những tiểu thư bần hàn còn cao hơn một chút. Mặc dù không rõtại sao đời trước Bán Đông không lấy chồng mà một mực ở bên cạnh hầu hạ mình, nhưng kiếp này A Đoàn thực sự không muốn trì hoãn hôn sự của nàng nữa.

Chỉ mới nói đến lòng trung thành của nàng thì đã không muốn tìm một gã sai vặt rồi gả lung tung rồi, những người đó không xứng với Bán Đông.

Bán Đông đang cao hứng nói Ngô Đồng lợi hại như thế nào thì phát hiện tiểu thư nhà mình vừa suy nghĩ vừa dò xét mình, nhìn mình từ trên xuống dưới, sau đó nghiêng đầu hỏi thăm "Tiểu thư, người nhìn nô tì làm gì vậy?" A Đoàn cười cười rồi nói "Tỷ tỷ ngươi đâu rồi, gần đây sao rồi?"

Bán Hạ là do mẹ của nàng cho người đi tìm, chính nàng ta cũng rất nguyện ý, vốn định sinh xong hài tử rồi quay trở về nhưng về sau không có tin tức gì nữa, hỏi qua mấy lần thì mới biết được Bán Hạ đã gả cho người tuy cũng là hạ nhân nhưng cũng có cửa hàng riêng, tiểu tử kia ranh mãnh, có chút tài cán, có thể nuôi sống gia đình.

Vì hài tử sức khỏe không tốt nên không thể rời xa mẹ, vậy nên Bán Hạ vẫn ở nhà trông con.

https://thuviensach.vn

Biết nàng vẫn sống tốt, A Đoàn cũng không có lí do gì để cho nàng quay về phủ hầu hạ tiếp.

Bán Đông mở to mắt, sau đó nhanh chóng nói "Mỗi ngày đều như vậy, đều ở nhà chăm sóc hài tử. hiệntại đỡ hơn trước, hài tử đã không còn dễ bị bệnh như hồi còn nhỏ nữa rồi, theo như tỷ tỷ tính thì qua hai ba năm nữa là sẽ khỏe mạnh như trẻ con bình thường."

"Tỷ tỷ ngại không muốn nói với tiểu thư, đợi sức khỏe của hài tử tốt lên rồi sẽ quay lại hầu hạ tiểu thư đấy!"

A Đoàn cười cười lắc đầu "Tình cảm của ta và nàng không phải giả, có trở về hầu hạ ta hay không thì ta vẫn sẽ nhớ nàng, chăm sóc hài tử mới là chuyện quan trọng." Trong lòng cũng đã bắt đầu suy nghĩ, chắc Bán Hạ có chuyện? Thân thể hài tử đột nhiên tốt lên chắc chắn là có nguyên nhân khác.

Nếu không thì sao Bán Đông có thể theo mình mãi cho đến khi lên chức cô cô chứ.

Dừng một chút rồi nói tiếp "Chuyện của tiểu hài tử không được làm qua loa, hơi đau đầu cũng là bệnh nặng rồi. Ta muốn để nàng mang hài tử đến đây để thái y kiểm tra mà nàng không chịu. không phải là không tin đại phu bên ngoài mà để thái y xem qua cũng yên tâm hơn chút. Hôm nay thân thể của ta vẫn còn đang trong quá trình điều dưỡng, thái y cũng chưa rời đi, ngươi nhân lúc rảnh rỗi thì ôm hài tử mang qua đây."

"Nếu tỷ tỷ của ngươi không muốn thì ngươi trực tiếp nói với mẫu thân ngươi, đây là vì tốt cho hài tử, không cần lo lắng chuyện không phù hợp lễ nghi."

Tính Bán Đông so với Bán Hạ thì lanh lẹ hơn nhiều, nghe A Đoàn nói vậy cũng không từ chối "Vâng, lát nữa nô tỳ sẽ trực tiếp ôm hài tử qua đây!" Hai người lại nói chuyện thêm một lúc nữa thì nghe thấy tiếng bước

https://thuviensach.vn

chân của nha hoàn từ ngoài truyền vào "Tiểu thư, An Dương công chúa tới!"

Vừa dứt lời thì thấy An Dương xuất hiện trước mặt A Đoàn.

An Dương rất lo lắng, chuyện này mình ngay từ đầu đã biết, nhưng mẫu hậu cùng ca ca đều cho là mình hấp tấp, nhất định sẽ để lộ chuyện của Hứa gia. Ca ca thì thôi đi, hắn quanh năm không nhìn thấy mặt đâu, mấy ngày thôi mà, người bên ngoài chắc chắn không dám nói gì về việc hai người cùng biến mất tại một chỗ?

Ai cũng có thể đoán được chắc chắn là Tam Hứa tiểu thư xảy ra chuyện.

Bị mẫu hậu cho người canh giữ nên không thể ra ngoài, hiện tại khó khăn lắm mới nghe được tin người đã tỉnh nên nhanh chóng chạy tới.

A Đoàn nhìn An Dương vẫn một thân cung trang liền biết nàng nghe được tin mình tỉnh lại liền vội vã chạy tới liền quay qua nói với Bán Đông "Mau dâng trà." Sau đó lại quay qua trách An Dương "Ngươi vội vàng như vậy làm gì, ta vẫn ổn." An Dương không để ý, chỉ lo nhìn A Đoàn từ trên xuống dưới, còn đưa tay đặt lên trán nàng sờ soạng một lúc.

Như vậy còn chưa đủ, còn muốn cho thái y tới nói tình trạng của nàng cho mình liền bị A Đoàn vội vàng ngăn lại.

"Lời của ta nói ngươi không tin thì thôi, ngươi còn không tin cả lời của ca ca ngươi nữa? Nếu ta thật sựxảy ra chuyện thì ngươi nghĩ ca ca ngươi sẽ yên tâm mà rời đi sao?"

Lúc này động tác của An Dương mới dừng lại, thở dài một hơi rồi ngồi xuống mép giường, kéo tay A Đoàn "Rốt cuộc ngươi xảy ra chuyện gì? Sao tự nhiên đang bình thường lại thành ngủ một giấc khôngtỉnh vậy?"

https://thuviensach.vn

không đợi A Đoàn trả lời đã tiếp tục nói "Ngươi cho rằng có mình ta bị dọa thôi sao? Mẫu hậu ta cũng bị dọa kinh hồn bạt vía đấy!"

"nói là ngươi bất tỉnh nên muốn mời cao nhân đến xem thử xem có phải là đã đụng vào đồ vật gì khôngsạch sẽ hay không."

"đã làm nương nương lo lắng nhiều rồi, chờ sức khỏe ta tốt rồi sẽ tự đến thỉnh tội với nàng."

An Dương lại ngồi lải nhải một lúc về việc phải chú ý đến sức khỏe..., A Đoàn cũng không có tâm trạng nghe nàng nói, chỉ ngồi nhìn An Dương. Bây giờ An Dương nhan sắc có thừa, khí chất lại cao quý, cũng là một tiểu mỹ nhân đấy. Nhưng năm năm gần đây số lần gặp An Dương cũng không phải ít, mỗi lần gặp đều thấy nàng mặc trang phục lộng lẫy nhưng mệt mỏi trong mắt lại ngày càng hiện rõ.

rõ ràng sống tùy tiện hơn người khác rất nhiều nhưng cũng mệt mỏi hơn nhiều lần.

không thể kéo dài mãi như vậy được, nếu nàng và Đại ca đã không có kết quả thì không thể dung túng cho nàng buông thả bản thân mãi như thế này được. Cười cười nói "Qua một thời gian nữa là Nhị ca cùng Tam ca ta sẽ trở về, ngươi với hai người họ lúc bé cũng hay qua lại chơi đùa với nhau, đến lúc đó ngươi nhất định phải tới đấy."

"Tất nhiên rồi, không biết hiện tại hắn đã biến thành cái dạng gì rồi."

Rồi lại cười thẹn thùng "thật là khác xa với Đại ca của ngươi, không biết có phải là huynh đệ ruột thịt không nữa."

A Đoàn chỉ cười không nói tiếp.

An Dương đi rồi Trần thị lập tức chạy tới. Giống An Dương ban nãy, nhìn A Đoàn một lượt mới cầm lấy tay nàng nghẹn ngào "Con làm cho mẫu

https://thuviensach.vn

thân sợ quá, gọi thế nào cũng không tỉnh lại. Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, con đi vào mộng không muốn tỉnh lại sao?"

"Đến nhờ người của Thái y viện xem qua thì nói vẫn bình thường, chỉ là con chưa muốn tỉnh lại."

A Đoàn lắc đầu "không phải như thế, con không mơ, vẫn ngủ bình thường. Con bây giờ cảm thấy rất tốt, chỉ là nằm một chỗ hai ngày không ăn gì nên có chút không thoải mái thôi, cũng không phải bệnh gì nghiêm trọng, về sau chắc sẽ không xuất hiện nữa đâu. Mẫu thân người đừng lo lắng, sau này sẽ khôngxảy ra chuyện này nữa."

Thấy Trần thị còn muốn nói tiếp, A Đoàn nhanh chóng chuyển chủ đề.

"Viện của Nhị ca và Tam ca đã cho người quét dọn chưa, hai huynh ấy cũng sắp về rồi."

Vừa nói đến hai nhi tử xa nhà đã lâu, sự chú ý của Trần thị lập tức bị chuyển hướng. Hơi hưng phấn gật đầu "Đương nhiên là đã quét dọn rồi, chỉ là không phải dọn dẹp đơn giản như vậy! Nhị ca và Tam ca con đã vài năm rồi chưa về nhà, viện đã được dọn dẹp sạch sẽ rồi nhưng có những thứ quá cũ rồi."

"Những thứ yêu thích của Nhị ca và Tam ca con đều phải bỏ đi hết."

nói xong lại bắt đầu thở dài kể khổ với A Đoàn "Con nhỏ nhất nhưng cũng được định thân rồi, Đại ca con thì đường làm quan ngày càng rộng mở, ta cũng không thể nói gì nữa, chỉ còn Nhị ca và Tam ca của con thôi. Nhị ca con thì không nghiêm túc, Tam ca con lại chỉ có hứng thú với binh đao, Đại ca con thì không có hi vọng gì, mẫu thân nghĩ chắc phải bắt đầu từ hai người chúng nó trước."

Sau đó lại nhướng mày bất mãn nói tiếp "Nhưng phụ thân con không vui! nói con là nữ nhi thì cũng có thể coi là trường hợp đặc biệt, nhưng ở

https://thuviensach.vn

đâu ra cái quy định lão Đại chưa có hôn sự thì lão Nhị và lão Tam lại có trước được? Ta cũng có phải bắt hai đứa nó kết hôn luôn đâu, chỉ định thân trước thôi mà, như vậy cũng hợp tình hợp lí. Ai dè phụ thân con tức giận nói như thế khác gì bức Đại ca con lập tức kết hôn đâu?"

"Còn nói hiện tại đường làm quan của Đại ca con đang rộng mở nên không được để mấy chuyện nữ nhi tình trường này quấy rầy đến hắn!"

Trần thị lại tiếp tục ủy khuất "Ta biết rõ đường làm quan của Đại ca con quan trọng nhưng con nhìn xem! Tiểu nữ nhi như con cũng chuẩn bị xuất giá rồi mà ta ngay cả đứa cháu trai trong bụng cũng không có! Mấy thẩm thẩm của con cũng đã có cháu để ẵm rồi đấy! Đến lúc con gả đi rồi thì mẫu thân cũng cả ngày buồn chán không biết làm gì."

A Đoàn suy nghĩ một lúc sau đó kéo kéo tay áo trấn an Trần thị "Mẫu thân, xưa nay Đại ca vốn thận trọng, mẫu thân muốn gì chẳng nhẽ huynh ấy lại không biết? Người phải tin tưởng Đại ca, chắc chắn huynh ấy sẽ xử lí tốt chuyện này." Trần thị nghe xong đôi mắt sáng lên, vội vàng túm lấy tay A Đoàn hỏi "Chẳng lẽ Đại ca con vừa ý tiểu thư nhà nào rồi sao? Là ai?"

A Đoàn xấu hổ, chính mình sao có thể biết được? Nhưng vì không đành lòng đả kích Trần thị đang cao hứng nên chỉ nói "Có lẽ vậy, Đại ca vốn thận trọng, huynh ấy cũng biết Nhị ca cùng Tam ca đến tuổi thành thân rồi nên nhất định sẽ giải quyết tốt chuyện này thôi." Trần thị như được tiếp thêm sức mạnh lập tức đứng lên "Chắc giờ Đại ca con cũng quay trở về rồi, ta định lát nữa sẽ đến chỗ hắn hỏi rõ, con thăm dò giúp mẫu thân chút xem có đúng là hắn ưng ý tiểu thư nhà nào không."

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 118

Editor: huyetsacthiensu

Cách ngày mình bảo Đại ca đến tìm An Dương để nói chuyện thẳng thắn một lần đã ba ngày, Đại ca không đến, An Dương lại càng không đến. Tìm Đại ca luôn không thấy bóng dáng đâu, tìm An Dương càng không được, cho dù đã ba ngày rồi mẫu thân cũng không cho phép mình ra khỏi cửa đừng nói là tiến cung.

Bán Đông mang một đống đồ gì đó từ nhà kho ra, hơi thấp thỏm cũng có chút thấp thỏm nhìn A Đoàn.

“Tiểu thư, nô tỳ có thể mang những cái này về thật sao?”

A Đoàn không để ý đến câu hỏi của Bán Đông, chỉ tiến lên mở một đống hộp ra, tất cả đều là các loại thuốc, nhân sâm nhục quế bồi bổ thân thể. Sau đó hơi nhíu mi, tầm mắt đảo một vòng, trực tiếp cầm một nửa ra “không phải ta đã nói với ngươi rồi sao, có vài thứ để lâu đã bị mốc hỏng rồi, đã không còn công hiệu, ngươi còn lấy ra làm gì?”

“đi lấy một lần nữa.”

Bán Đông còn không chịu đi, A Đoàn trừng mắt nhìn nàng một cái nàng mới đi.

Chẳng trách Bán Hạ không chịu để cho thái y khám bệnh, không phải bị bệnh nặng, chỉ là thân thế yếu đuối cần chăm sóc tốt, những loại thuốc này nhà Bán Hạ thật sự không đủ khả năng mua. Đưa đồ là một chuyện,

https://thuviensach.vn

còn để cho mẫu thân phái một nam nhân đổi cho nàng một chỗ ở khác lại là một chuyện khác.

Việc này không đợi được Đại ca cũng không đợi được An Dương, ngược lại chờ được một người khôngtưởng tượng được, Lan Diên.

Lúc biết được nàng ấy đến cửa bái kiến thật sự có chút kinh ngạc, cách tiệc rượu lần trước cũng đã vài ngày, cô gái kia cũng không phải là không đưa thiếp mời, sao Lan Diên cũng đến? Hơn nữa sao mẫu thân lại cho nàng đi vào? Vội vàng thay một bộ váy áo ra tiếp khách, đi ra ngoài thì Lan Diên đã ngồi chờ ở sảnh chính.

Nhìn thấy A Đoàn, đứng dậy nghênh đón.

một bộ quần áo màu xanh lam nhạt, sự lạnh lùng trên mặt ít đi một chút so với tiệc rượu hôm đố, khóe miệng khẽ nhếch, có thêm một chút nhân khí. Khách sáo với nhau qua nửa khắc, Lan Diên mở miệng trước nói "Hôm nay sức khỏe của Tam tiểu thư thế nào rồi?" âm thanh không nóng không lạnh, lại ngoài ý muốn mà dịu dàng. Trong lòng A Đoàn nhảy dựng lên, sau đó cười mời nàng ngồi xuống.

Làm sao nàng ấy biết sức khỏe mình có bệnh?

"Làm phiền Lan cô nương quan tâm, không biế hôm nay cô nương đến đây là có chuyện gì?"

Tay Lan Diên cầm chén trà, bàn tay trắng nõn gần như hợp thành một thể với cái chén. Sau khi nghe được lời nói của A Đoàn thì cười cười, sau đó nâng mắt nhìn về phía A Đoàn. Tam tiểu thư không nên suy nghĩ nhiều, hôm nay ta đến đây không phải vì chuyện của Thái Tử điện hạ, mà là vì chuyện Đại ca Hứa Tiêu Nhiên của cô."

Vì Đại ca?

https://thuviensach.vn

Lần này Lan gia vốn vì vị trí trắc phi mới đến đây, Lan Diên cũng đã đến tuổi thành thân, chuyện tứ hôn lại đột nhiên đến, có lẽ nàng không đợi được hai ba năm nữa, cho nên, lần này muốn làm thông gia với nhà mình sao?! Chuyện này cũng không có bất ngờ gì lớn, thành ý của Lan gia đã bày ra, không có Thái Tử còn có thần tử khác trung thành với Hoàng Thượng đến làm thông gia.

Hứa gia cũng thích hợp.

Nhưng mà tại sao lại đến nói với mình?

Hơn nữa mẫu thân đã để nàng vào gặp mình, nàng ấy còn biết chuyện mấy ngày trước mình bị bệnh, nên chuyện này đã được thông qua sao?

Trong nhất thời A Đoàn không nói gì, Lan Diên lại cười cười "thật sự nha Tam tiểu thư suy nghĩ, Lan gia muốn kết thông gia với Hứa gia." Ngón tay A Đoàn động đậy, nhìn về phía Lan Diên vẫn vân đạm phong kinh, thật sự có rất nhiều nghi ngờ "Hôn nhân giữa hai nhà là chuyện lớn, cô nương tìm một người chuẩn bị xuất giá như ta để làm gì?"

"Tất nhiên là vì chuyện của An Dương công chúa."

Lời này vừa nói xong, khuôn mặt A Đoàn lập tức nhiễm lên sự buồn phiền, là trách cứ Hứa Tiêu Nhiên. Quả thật là mình nói Đại ca bàn bạc với An Dương một chút, nhưng cũng không muốn hắn nói chuyện này với người khác! Cười lạnh vài phần, nhìn thẳng vào mắt của Lan Diên nói "Việc này là Đại ca ta nóicho ngươi biết sao?"

Lan Diên lắc đầu, khẽ cười nói "Ta mới chỉ gặp Hứa công tử một lần, làm sao hắn có thể nói cho ta chuyện này được chứ?"

Đứng lên, đi qua đi lại vài lần rồi nhìn A Đoàn, đôi mắt hờ hững "Tam tiểu thư cũng biết lần này ta vào kinh là vì chuyện gì, Lan gia vì biểu thị lòng trung thành, tất nhiên cũng phải lựa chọn thông gia mộtcách cẩn thân.

https://thuviensach.vn

Đại công tử đã gần hai mươi còn chưa thành thân, việc này vốn đã rất kỳ lạ, đương nhiên phải điều tra một chút.”

“Nhưng mà lại không điều tra được chuyện gì cả, chỉ là giải thích của ta mà thôi.”

“một người lớn tuổi chưa thành thân, một người là bảo bối trong tay Hoàng Hậu đến giờ vẫn chưa có hôn phối, hơn nữa lại có quan hệ rất gần với Tam tiểu thư, khó tránh khỏi có chút phải suy nghĩ. Vốn chỉ là suy đoán, nhưng sau khi nghe được lời nói của Tam tiểu thư, ta nghĩ ta đã đoán đúng.” Thản nhiên, không sợ A Đoàn tức giận.

thật sự A Đoàn cũng không giận, việc này là mình nóng vội, thời gian này vốn đang sốt ruột đợi tin hồi âm của Đại ca, Lan Diên lại cố tình đụng vào. Nhưng mà, lại có vài phần kính trọng với Lan Diên, náng ấy biết rõ trong lòng Đại ca có người còn có thể thản nhiên như vậy.

Liên tưởng đến tiệc rượu ngày đó nàng không nói với mọi người những chuyện không liên quan đến mình, cũng có thể hiểu được vài phần.

“Như vậy, ngươi muốn ta làm cái gì?”

Lan Diên xoay người lại ngồi xuống ghế lần nữa. “Tam tiểu thư thật là một người thông minh.”

“Cũng không ngại nói cho ngươi biết, nhà ngươi đã tiếp xúc với nhà ta, thậm chí Hoàng Hậu nương nương cũng đã cho ta tin chính xác, ta to gan suy đoán, việc này, là hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình, những người khác cũng không đứng ở phía An Dương công chúa. Thân phận của ta thích hợp, khôngphải công chúa có thể tùy ý gây khó dễ.”

“Nhưng mà ta không thích phiền toái, nếu thành thông gia thì hai nhà cùng có lợi. Mặc dù ta khôngngưỡng mộ Đại ca ngươi, lấy chồng tốt hay

https://thuviensach.vn

xấu là một chuyện quan trọng, ta không hy vọng sẽ xảy ra rủi ro gì. Cho nên, đến tìm tiểu thư."

Từng chữ rò ràng trật tự, như thế không phải là đang nói chuyện hôn nhân của bản thân nàng ấy mà là nói chuyện của người khác vậy. Đối với Lan Diên như vậy, A Đoàn thật sự có chút nhìn với cặp mắt khác xưa, nghiêng đầu quan sát nàng, nhìn khuôn mặt nàng ấy không thích không bi quan, như cười như không "Ngươi phải biết, ngươi thành thân với Đại ca ta, không có cầm sắt hòa hợp (vợ chồng hòa hợp), chỉ có tương kính như tân (vợ chồng tôn trọng nhau như khách)."

Lan Diên nghe vậy chỉ cười một cái, nhẹ nhàng nhợt nhạt.

"Ta sẽ làm tốt những việc dâu trưởng nên làm."

Tiễn Lan Diên đi, A Đoàn cũng đứng ngồi không yên, trực tiếp đi gặp Trần thị "Mẫu thân, bây giờ con muốn tiến cung một chuyến." Tay Trần thị đang xử lý công việc chợt dừng lại, miễn cưỡng cười cười "Con cảm thấy Lan cô nương thế nào?" A Đoàn gật đầu "Rất tốt." Ngươi vô tâm ta cũng vô ý, cũng là vì gia tộc, coi như là thích hợp.

Trần thị nên vui vẻ, nhưng mà nghĩ đến An Dương, cuối cùng đành phải than thở.

"Con đi đi, khuyên nhủ nàng cho tốt."

Công chúa mặc dù tốt, hơn nữa cũng là mình nhìn lớn lên, đáng tiếc.

Lần nữa tiến cung, tâm trạng cũng bất bình như lần trước. Lần nữa là vì bản thân, lần này lại vì An Dương. Nhất định Đại ca đã tìm An Dương nói chuyện, nếu không chuyện của Lan Diên cũng sẽ khôngphát triển nhanh như vậy, chịu đả kích lên tiếp, cũng không biết tính tình An Dương kiêu ngạo như vậy bây giờ sẽ cảm thấy thế nào.

https://thuviensach.vn

Đến điện của An Dương, đi thẳng vào phòng ngủ, không cần người bên cạnh nhắc nhở, chỉ cần nhìn cung nhân qua lại đều nín thở thu khí lại thì biết ba ngày nay An Dương không tốt. Đẩ cửa ra, bước chân liền dừng lại, mảnh vỡ đầy đất, những thứ có thể đập đều bị đập hết.

Ac tóc tai bù xù chỉ mặc áo trong ngồi dưới đất, vẻ mặt hốt hoảng.

Đau lòng tiến lên, đứng bên cạnh nàng nhưng không biết nói như thế nào. An Dương nghe thấy tiếng bước chân kinh ngạc ngẩng đầu, thấy là A Đoàn, cười cười "Ngươi đã đến, sức khỏe thế nào rồi?" âmthanh rất nhẹ, nhẹ đến mức một trận gió cũng có thể thổi bay mất. Hốc mắt A Đoàn phiếm hồng , đưa tay kéo An Dương ôm vào trong ngực.

"Khóc đi, ở đây không có người khác."

An Dương lại lắc đầu, chỉ chỉ cặp mắt vô thần của mình.

"Mắt đã khô, không khóc được."

"Ngươi cũng đến khuyên ta sao, khuyên ta không cần mơ mộng hão huyền, khuyên ta không nên cố chấp với người ta không đến được…"

An Dương không khóc, mặt A Đoàn đã đầy nước mắt, ôm thật chặt An Dương mới ba ngày mà khuôn mặt đã mất đi màu sắc. "Là ta để Đại ca tìm ngươi nói chuyện." Thân người An Dương lập tức cứng ngắc, A Đoàn cũng không để ý "Ngươi không nên như vậy, ngươi là An Dương công chúa, ngươi là công chúa được Hoàng Hậu nương nương sủng ái nhất, ngươi nên kiêu ngạo, ngươi nên không kiêng nể gì chứ không nên như vậy!"

Vừa dứt lời thì bị An Dương đẩy ra, sắc mặt tái nhợt nhiễm lên đỏ ửng, giọng nói cũng dồn dập "Vì sao ngươi lại làm như vậy? Vì sao lại muốn Đại ca ngươi đến nói với ta những lời đó, vì sao muốn Mẫu hậu chỉ

https://thuviensach.vn

hôn cho Đại ca ngươi và Lan Diên, chúng ta là tỷ muội tốt của nhau, vì sao ngươi lại đối xử với ta như vậy!”

“Nếu ta không nói, để cho các ngươi trở thành một đôi vợ chồng cả đời bất hòa sao!”

A Đoàn cũng kích động, đứng bật dậy từ trên mặt đất, nhìn chằm chằm vào An Dương. “Ngươi biết rõtrong lòng Đại ca ta chỉ có đường làm quan, nếu không vì sao nhiều năm như vậy ngươi đều khôngnhắc đến chuyện này! Nếu Đại ca ta có thể sửa thì đã sửa từ sớm! hắn không sửa được tính tình của hắn, ngươi cũng không sửa được tính tình của ngươi!”

“Các ngươi cưỡng ép ở cùng một chỗ với nhau chỉ có thể là vợ chồng bất hòa, thân là tỷ muội tốt, ngươi muốn ta nhìn ngươi hãm sâu vào vũng bùn sao!

Năm năm này, nàng tự tra tấn mình, An Dương không phải cũng như vậy sao? Mỗi lần đều trang điểm đẹp hơn, nhưng thân mình mỗi lần lại mục nát hơn. rõ ràng là một viên Minh châu cuối cùng lại trở thành như mắt cá ảm đảm không màu sắc! không biết đã đành, nếu đã biết thì không thể để nàng đitrên con đường cũ, tuyệt đối không được!

An Dương không nói lời nào, tiếp tục ngồi dưới đất mất hồn, nước mắt chảy xuống, làm ướt đôi môi khô nứt. Nước mắt A Đoàn cũng như vỡ đê, lại trở lại bên cạnh An Dương, ôm thật chặt bả vai nàng. “sẽ tốt hơn thôi, bây giờ ngươi khổ sở, nhưng thời gian qua lâu sẽ tốt hơn thôi, đau dài không bằng đau ngắn, sẽ tốt thôi.”

An Dương đột nhiên dùng lực ôm chặt lấy A Đoàn, dùng sức giống như người rơi xuống nước bắt được cọc gỗ vậy.

“Xin lỗi xin lỗi xin lỗi, không phải ta cố ý trách ngươi, ta biết ngươi vì muốn tốt cho ta. Nhưng mà A Đoàn, ta thật sự không cam lòng, ta yêu hắn nhiều năm như vậy, ta thật sự không cam lòng. Ta cũng biết tính tình của ta

https://thuviensach.vn

và hắn đều mạnh mẽ nếu ở cùng với nhau sẽ không có kết quả tốt, ta vẫn khôngcam lòng!”

Có thể khóc là tốt, có thể khóc là tốt rồi, chỉ cần trút hết ra, về sau sẽ chậm rãi tốt lên.

A Đoàn ôm An Dương thật chặt, vỗ sau lưng nàng cho nàng sức mạnh.

“sẽ tốt thôi, ngươi sẽ gặp được phu quân chân chính của ngươi, trong lòng hắn không có triều đình, không có dân sinh, không có đại sự, chỉ có ngươi. Đại ca ta không thích hợp với ngươi, thật sự khôngthích hợp với ngươi, ngươi sẽ gặp được người tốt hơn, ngươi xứng đáng có được những thứ tốt nhất. Mấy năm nay, coi như ngươi đã làm sai, lần này khóc ra, sau đó không cần suy nghĩ nữa.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 119

Editor: huyetsacthiensu

một chiếc khăn ấm phủ lên mắt, không chỉ làm giảm sự khó chịu của hai mắt, cũng làm cho thân người A Đoàn đang cứng ngắc buông lỏng xuống. Vừa ra khỏi tẩm điện của An Dương, liền bị đưa đến Đông cung. Ở chỗ An Dương thoải mái khóc một trận xong, lớp trang điểm đã sớm trôi hết, rửa mặt qua loa lập tức xuất hiện một gương mặt trắng trong thuần khiết.

Có điều mấy ngày không gặp, không biế nên lấy tâm tình như thế nào để đối mặt với Ngô Đồng.

“Được rồi.” Giọng nói gọn gàng vang lên bên tai, A Đoàn mở mắt ra liền nhìn thấy Ngô Đồng gần trong gang tấc. Mấy ngày không thấy, hắn hình như không có thay đổi gì, vẫn là bộ dạng anh tuấn, thong dong tự tại. Chậm rãi ghé sát vào bên mặt của A Đoàn, trầm ngâm nhìn đôi mắt còn hiện lên tơ máu.

A Đoàn theo bản năng nừng hô hấp, hơi trừng to mắt, nhìn như nhìn thẳng vào hai mắt của Ngô Đồng, thực ra ánh mắt trống rỗng, đầu óc cũng trống rỗng theo. Ngô Đồng nhếch khóe miệng cười như khôngcười, ngồi thẳng người, nhẹ giọng dặn dò “Tối nay đừng ngủ quá sớm, nếu không ngày mai hai mắt sẽsưng lên.”

A Đoàn gật đầu theo bản năng, sau đó không có dấu vết thở phào một hơi. Nhưng một hơi này còn chưa thở ra, Ngô Đồng ở bên kia đã nghiêng

https://thuviensach.vn

đầu, nói như không để ý “Bây giờ nàng rất sợ ta, khôngmuốn nhìn thấy ta sao?”

A Đoàn nuốt hơi khí chưa kịp thở ra ngược trở lại, lại trừng lớn mắt, nhìn chằm chằm vào Ngô Đồng. Ngô Đồng cười khẽ ra tiếng, thoải mái tựa lưng vào ghế ngồi. “Bây giờ An Dương như thế nào rồi?” Đột ngột bỏ qua vấn đề vừa rồi, lại đúng ý của A Đoàn.

nói đến An Dương, không cảm xúc không rõ vừa rồi trực tiếp chuyển thành phiền muộn, thậm chí còn bất giác bĩu môi. “không biết, hôm nay cùng nàng trút ra một trận, tốt hơn giấu ở trong lòng nhiều, chỉ là không biết nàng sẽ kéo dài đến lúc nào mới nghĩ thông được.” Dừng một chút mím môi lại nói. “Muội, muội đã làm sai rồi sao?”

Mong muốn ban đầu là vì An Dương thì không sai, nhưng nhìn thấy nàng khó chịu như vậy cũng khôngđành lòng.

Người bắt đầu lại là chính mình.

Ngô Đồng lắc đầu, không dấu vết để sát vào người A Đoàn “Chuyện của Đại ca nàng và Lan Diên đãđược bàn bạc từ sớm, cho dù nàng không nói, cũng chỉ là chuyện sớm muộn. Về phía A Đoàn, nàng không đụng vào tường không quay đầu, thủ đoạn ôn hòa sẽ chỉ làm nàng tránh rồi lại tránh, chỉ có thể sử dụng thủ đoạn độc ác nhất.”

A Đoàn gật đầu, hơi rũ đầu xuống, cắn môi dưới không nói, còn đang suy nghĩ chuyện của An Dương.

“thật ra… Bây giờ nàng cũng không cần lo lắng quá nhiều.”

“Huynh có cách gì tốt sao?” A Đoàn ngẩng mạnh đầu lên nhìn về phía ánh mắt của Ngô Đồng. Ngô Đồng cười nhạt gật đầu, sau đó dưới tầm mắt của A Đoàn ghé sát vào mấy phần. “đã nói với mẫu hậu, để cho nàng ra ngoài một chuyến.”

https://thuviensach.vn

“đi đâu?”

“không quan trọng là đi đâu, nàng muốn đi đâu thì đi. Mở mang tầm mắt về sông núi nước non đẹp đẽ bên ngoài một chút, mở rộng tầm nhìn một chút, cũng có thể điều chỉnh tâm tình của nàng một chút. Bây giờ nàng đang nghĩ không thông, chỉ có thời gian mới có thể làm lắng đọng lại, chờ tự bản thân nàng muốn mở lòng mới là thượng sách, đối với An Dương lời người khác an ủi chỉ là vô dụng.”

Được rồi, thực tế hình như đúng là như thế. Hôm nay cùng An Dương khóc một trận, khóc thì khóc, trút ra thì trút ra, nhưng trước khi đi bộ dáng An Dương vẫn là không có gì tiếc nuối. Gật đầu nói “Được rồi, cũng chỉ có thể như thế, hy vọng bản thân nàng có thể từ từ suy nghĩ thoáng hơn, không nên cố chấp nữa.”

hiện tại thời tiết thích hợp, trong đầu đã nghĩ qua mấy nơi phong cảnh tuyệt đẹp thích hợp để du sơn ngoạn thủy giải sầu, ngẩng đầu đang muốn nói cái gì đó, mới phát hiện ra khoảng cách của hai người đã rút ngắn còn khoảng một cách tay, gần đến mức có thể cảm nhận được mùi thơm thoái mái dễ ngửi trên người Ngô Đồng.

Nháy mắt ưỡn thẳng lưng lên, hơi hơi ngửa ra sau.

“Huynh dựa vào gần như vậy làm cái gì!”

Ngô Đồng nhướn mày, bên môi vẫn cười nhạt như cũ. “Ta đến gần nàng còn cần lý do sao?” Khi nóichuyện khoảng cách giữa hai người đã không còn, tay cũng khoác lên vai A Đoàn, nhìn thẳng vào hai mắt của A Đoàn. “Nàng là vợ vủa ta, chúng ta sắp thành thân rồi, ta không đến gần nàng thì nên đến gần ai?”

“Hay là nàng muốn ta đến gần cô nương nào?”

https://thuviensach.vn

Giọng nói trầm thấp làm say lòng người, hô hấp như có như không phất qua trên mặt, A Đoàn trừng mắt, cứng cổ cố gắng bình tĩnh. “Mây ngày hôm trước Hoàng Hậu nương nương còn nói với muội, trước ngày thành thân chúng ta không được gặp lại nhau, không thích hợp!” Vừa nói vừa lui người về sau, kiên quyết thực hiện lời nói của Hoàng Hậu nương nương đến cùng.

Ngô Đồng không đổi sắc mặt, khuỷu tay đang để trên ghế chống đầu, tay áo màu xanh rộng trượt xuống, lộ ra cánh đường cong cánh tay, khẽ nhếch khóe miệng như cười như không, nhìn chằm chằm vào A Đoàn đang lui về sau. “Trước kia mẫu hậu còn nói với ta chuyện về trắc phi đó, có phải ta cũng nên nghiêm túc nghe theo lời của người hay không?”

A Đoàn biết, Ngô Đồng đang tức giận.

Mềm mại mím môi, cả người lui về một góc, không khống chế được tự động nhiễm lên sự nức nở. “Muội không cố ý như vậy, muội không khống chế được, muội cũng cần có thời gian…” Lý trí đã đồng ý với lời nói ngày ấy của Ngô Đồng, nhưng thân thể lại không nghe theo lý trí, không phải là già mồm cãi láo, là tâm tình không biết nên đối mặt như thế nào, sau đó luôn muốn trốn tránh.

Ngô Đồng rũ mi mắt xuống, một lúc sau than nhẹ một tiếng, cuối cùng vẫn đầu hàng.

“Ta sẽ cho nàng thời gian, nhưng nàng không được trốn ta.”

“Được.” A Đoàn gật đầu liên tục không ngừng, sau đó nhìn sắc mặt Ngô Đồng còn hơi trầm xuống, nghĩ ngợi, im lặng rút ngắn khoảng cách. Ghé sát vào lôi kéo ống tay áo của Ngô Đồng, mềm giọng cầu xin tha thứ “Thái Tử ca ca, huynh không nên tức giận được không?” Thái độ như khi mắc sai lầm ngày bé, làm cho người ta không nỡ trách phạt.

“Nàng đó!”

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng hết cách vuốt chiếc mũi xinh đẹp của A Đoàn, “Nàng biết được ta không thể nhẫn tâm đối với nàng được.”

Nghe được câu này, A Đoàn dừng một chút, ánh mắt nhanh chóng chớp vài lần, sau đó hơi chút áy náy. Đúng rồi, bản thân mình có thể cố tình gây sự như vậy, không phải là ỷ vào Thái Tử ca ca cuối cùng sẽtha thứ cho mình hay sao? Bởi vì biết, cho nên buông thả… Huynh ấy cũng không làm gì sai, lời huynh ấy nói cũng đúng, huynh ấy chỉ có nhiều hơn mình ký ức của một kiếp mà thôi.

thật muốn tự độc ngốc bản thân mình mới có thể nghĩ thông suốt sao?

thật ra, đối góc độ khác để nghĩ, nếu người sống lại là mình, bản thân mình làm, chẳng lẽ không ở cùng Thái Tử ca ca sao? Nếu như người làm sai là mình, nhìn thấy Thái Tử ca ca lúc còn chưa biết gì, cũng sẽkhông khống chế được muốn đối xử tốt với huynh ấy chứ? Cho dù nam nữ khác biệt, cũng vẫn sẽ đến gần.

Bởi vì nhận định là thuộc về nhau, cho nên sẽ không để ý lời đồn.

Về việc đúng sai của đời trước, là vô tâm cũng được, lạnh bạc cũng được, cái mình coi trọng hơn đương nhiên là kiếp này. Cho dù là năm năm đã qua kia, cho dù là bản thân lâm vào cảnh ngộ kỳ lạ, nếu thậtsự muốn chọn, nhất định sẽ không do dự mà chọn Thái Tử ca ca của hiện tại.

Cho nên, rốt cuộc là mình còn xoắn xít chuyện gì nữa?!

Ở bên kia Ngô Đồng vẫn đang chờ A Đoàn mềm giọng cầu xin tha thứ, liền phát hiện tiểu cô nương bên cạnh đột nhiên cúi đầu, cả người như quả bóng bị xì hơi? không khỏi nghi ngờ, đưa tay chọc chọc hai má non mềm. “Nàng đây là đang làm sao vậy? Ta không tức giận với nàng, ta sẽ cho nàng thời gian, ta chỉ không muốn nàng trốn tránh ta.”

Đáp lại Ngô Đồng là A Đoàn nhào thật mạnh vào ngực Ngô Đồng.

https://thuviensach.vn

Mỹ nhân đưa đến, Ngô Đồng đương nhiên là phải đón lấy. Hương thơm mềm mại trong ngực cũng kinh ngạc theo, vừa rồi không phải là còn tránh không kịp sao? Cúi đầu muốn làm rõ, A Đoàn lại chôn chặt khuôn mặt bên trong ngực A Đoàn, chỉ là không cho nhìn. Ngô Đồng bật cười, vỗ nhẹ phía sau lưng A Đoàn trấn an.

"Làm sao vậy?"

Hai tay ôm chặt lấy eo nhỏ, ánh mắt cũng bị bịt kín một tầng sương mù, muội thật may mắn khi gặp được huynh…

Tiếp theo cho dù Ngô Đồng có nói như thế nào, khuyên như thế nào, A Đoàn cũng không từ đi ra từ trong ngực Ngô Đồng. đã nói rồi, thời gian cũng trôi qua đã lâu, cuối cùng phải bất đắc dĩ nói "Nếu nàng vẫn cứ như vậy, mấy ngày sau hai mắt của nàng cũng không thể gặp người được…"A Đoàn động đậy đầu, chậm rãi rời khỏi cái ôm ấm áp của Ngô Đồng.

Quả nhiên ánh mắt lại hồng.

Ngô Đồng bất đắc dĩ, đang muốn gọi người mang nước ấm lên, A Đoàn lại mở miệng trước hắn mộtbước. "Thái Tử ca ca, vì sao huynh không tò mò cuộc sống năm năm nay của nàng ấy?" Hỏi trực tiếp, trong mắt cũng toàn là nghi ngờ, không có cảm xúc khác. Cho nên, A Đoàn đã nghĩ thông suốt rồi sao? Ánh mắt Ngô Đồng chuyển động một cái là đưa ra được kết luận.

Nghĩ như thế nào cũng không quan trọng, chỉ cần nàng có thể nghĩ thông suốt là tốt rồi.

Cánh tay dài duỗi ra ôm lấy vai A Đoàn, đưa tay véo mũi của nàng. "Nàng cho rằng Giang Vạn Lí thật sựcó thể giấu ta sao? Mỗi ngày nàng làm cái gì ta đều biết, đương nhiên không tò mò." A Đoàn giãy dụa tránh ra, lại hỏi "Vậy sao huynh còn để cho việc đó tiếp tục phát triển như vậy?"

https://thuviensach.vn

Nhìn nàng từng ngày từng ngày héo mòn, thân thể cũng suy yếu.

Tất nhiên không thấy thoải mái, cuối cùng chỉ là tiếc hận.

“Ta sai quá nhiều, lòng nàng đã chết, không biết nên cứu vẫn như thế nào cũng không cứu vãn được. Điều cuối cùng có thể làm, chỉ là để cho nàng bình tĩnh như mong muốn của nàng, không đến làm phiền nàng, khi đó, ta chỉ có thể đối tốt với nàng được như vậy.”

Đề tài này quá nặng nề, A Đoàn cũng không biết nên lấy cớ như thế nào. Nhưng mà nhìn thấy sự ảm đạm trên mặt Ngô Đồng, miệng vểnh lên, không vui nói “Huynh còn chưa nói về vị sủng phi kia đâu? Từ đầu đến cuối huynh đều không nói cuối cùng nàng ấy thế nào? Chẳng lẽ huynh với nàng ấy song túc song phi (chỉ cặp nam nữ yêu đương thắm thiết, như hình với bóng)?!”

Biết A Đoàn là vì muốn điều chỉnh tâm trạng của mình, Ngô Đồng cũng nói, nói thẳng sự oan uổng của mình.

“Sau lần đó ở thư phòng, ta cũng chưa nhìn thấy cô gái kia, làm sao lại có chuyện sủng phi nào cơ chứ?”

nói xong lại vươn tay ôm A Đoàn vào trong ngực, chỉ trán nàng “Trong đầu nàng mỗi ngày đều nghĩ cái gì vậy, bộ dáng của ta lúc đó thế nào nàng cũng thấy, làm gì có bộ dáng song túc song phi chứ? Cái đồ không có lương tâm nhà nàng, còn lấy lời này để trêu ghẹo ta!”

A Đoàn chỉ buồn cười le lưỡi trong ngực Ngô Đồng.

Sau khi cười đùa một lúc hai tay ôm cổ, mặt cũng chôn ở cổ Ngô Đồng, thân mật khăng khít. ‘Thái Tử ca ca, kiếp này chúng ta phải sống thật tốt, không được giống với đời trước có được hay không?” Ngô Đồng đặt cằm trên đỉnh đầu A Đoàn, vô cùng nghiêm túc. “Ta sẽ cho nàng một cuộc sống an ổn, sẽkhông có tiếc nuối gì… thật sự vô lo.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 120

Editor: huyetsacthiensu

An Dương đi rồi, không có bất kỳ dấu hiệu nào cũng không nói với mình câu nào, ngày hôm sau đã rời khỏi cung, đi đâu cũng không biết. Lúc chợt nghe được tìn Giang Vạn Lí truyền đến, A Đoàn và Hứa Tiêu Nhiên đang ngối đối diện nhau, sau khi nghe được lời nói của Giang Vạn Lí, bầu không khí càng thêm tĩnh lặng.

Khuôn mặt tuấn tú của Hứa Tiêu Nhiên buông xuống, không nhìn rõ buồn vui.

một lúc sau, trong lòng A Đoàn thở dài vài lần, động đậy môi, vốn muốn tìm hắn hỏi ngày hôm đó hai người rốt cuộc đã nói những gì. Nhưng nhìn thấy bộ dáng bây giờ của Đại ca, quyết định không hỏi nữa. Dù sao cũng là chuyện của hai người họ, cho dù mình thân mật với hai người họ như thế nào cũng không phải là người trong cuộc, không có quyền nói gì.

Đợi Đại ca đi rồi, lại cẩn thận hỏi lại Giang Vạn Lí, khẳng định là có người đi theo nàng, viết thư cho nàng ấy, hy vọng nàng ấy có thể nghĩ thông sớm một chút.

Nghiêng đầu cố gắn làm cho mình xinh đẹp.

“Mấy ngày trước không phải Đại ca còn trốn muội như trốn rắn rết sao, sao hôm nay lại chịu đến viện của muội rồi?”

https://thuviensach.vn

Hứa Tiêu Nhiên cười một cái, bất đắc dĩ lại vui mừng nhìn A Đoàn. “Nếu ta còn không đến nữa, muội làm khiến cho mẫu thân bắt ta đến đây.” A Đoàn bĩu môi, bất mãn lầm bầm “nói cứ như muội là người không thể nói lý như vậy, rõ ràng chính là huynh trốn tránh muội trước, chẳng lẽ là muội sai sao?”

Cằm khẽ nhếch, xinh đẹ đáng yêu, tràn đầy thần thái tiểu mỹ nhân,

Hứa Tiêu Nhiên lắc lắc đầu bật cười, đứng lên, mỉm cười nhìn A Đoàn, khom người chắp tay. “Tiểu sinh (danh xưng của những người đọc sách tự xưng) vô lễ, xin Thái Tử phi tha thứ cho tiểu sinh lần này được không?”

Người này! Bản thân muốn làm trò còn không quên trêu ghẹo mình!

A Đoàn lắc đầu một cái không để ý đến người này, vành tai nhiễm lên một màu phấn hồng.

Hứa Tiêu Nhiên nhìn giữa mi mày A Đoàn khó nén thẹn thùng cùng ngọt ngào, vừa hâm mộ lại có cảm giác nhà có con gái mới lớn. Cũng tốt, anh em ruột thịt cùng cha cùng mẹ, muội hạnh phúc thí tốt rồi. Lắc đầu, ném những suy nghĩ hỗn loạn ra khỏi đầu, sau đó nhẹ nhàng nói “Mấy ngày nữa, Nhị ca Tam ca của muội đều nên trở về.”

A Đoàn lập tức quay đầu, kinh ngạc hỏi ngược lại “Sao lại nhanh như vậy được, mới có vài ngày thôi mà, tin truyền đi còn chưa đến nơi!”

“đã phái người thông báo cho Thanh VIễn và Triệt Minh từ sớm, trước ngày thành hôn của muoioj mộtthángđã báo tin rồi.”

Cho nên, Thái Tử ca ca sớm đã có tính toán? A Đoàn giật mình, Hứa Tiêu Nhiên nhìn khuôn mặt xinh đẹp cỉa A Đoàn, còn có một chút non nớt, chẳng bao lâu sẽ đi trên một đoạn đường khác của đời người, người ở bên

https://thuviensach.vn

cạnh nàng cũng không còn là người nhà, mà là Thái Tử điện hạ. không khỏi nói " Ta ngoảnh mặt làm thinh, Thái Tử đối với muội thật tốt."

"Ở nhà tòng phụ, xuất giá tòng phu, chúng ta đương nhiên không theo cái này, nhưng lời người xưa nsoi luôn có vài phần đạo lý. Ở nhà, mẫu thân chiều chuộng, ta cũng dung túng cho muội, ta cũng rất vui muội không bị cưng chiều mà hình thành tính tình ương ngạnh. Nhưng gả chi người khác thì cuộc sống không đơn giản như vậy, nơi muội đến sinh sống cũng không đơn giản như vậy."

"Thái Tử đối với muội rất tốt, không sai, nhưng mà đứng từ góc độ một người nam nhân mà nói, tất cả khoan dung đều có giới hạn, muội trăm ngàn lần không thể ỷ vào việc Thái Tử thích muội mà có thể coi trời bằng vung, ngàn vạn lần không nên dùng hết sự sủng ái hiện tại, biết không?"

"Có thể giở tính nết trẻ con ra, nhưng mà nên độ lượng một chút, khôn nên làm quá."

hắn còn ước gì muội giở tính nết trẻ con ra đó! Lời này đương nhiên A Đoàn sẽ không nói nên lời với Hứa Tiêu Nhiên, nhưng cũng biết Đại ca vì muốn tốt cho mình, nếu không cũng sẽ không nói như vậy. Nghe lời gật đầu nói "Muội biết rồi, Đại ca, huynh không cần quá lo lắng." Dừng một chút lại vươn tay lôi kéo tay Hứa Tiêu Nhiên làm nũng.

"Hơn nữa còn có Đại ca làm hậu thuẫn cho muội, Đại ca vẫn sẽ luôn giúp muội!"

A Đoàn như vậy làm Hứa Tiêu Nhiên không chống lại được, chỉ phải bất đắc dĩ gật đầu.

"Ai bảo muội là muội muội của ta, ta không tốt với muội thì còn tốt với ai nữa?"

https://thuviensach.vn

“Đạo lý sống chung giữa hai vợ chồng ta cũng không viết, cho nên ta chỉ có thể mượn lời người xưa để khuyên nhủ muội. Nhưng mà muội cũng không cần cẩn thận quá, muội phải luôn luôn nhớ rõ, cho dù như thế nào, Đại ca vĩnh viễn ở phía sau muội.”

A Đoàn chỉ lôi kéo tay Hứa Tiêu Nhiên cười cười, chuyện của hắn và An Dương không biết ai đúng ai sai, nhưng chuyện một người Đại ca có thể làm hắn vẫn luôn làm rất tốt.

đang chuẩn bị lễ thành thân, đương nhiên không cần đến trường, chỉ yên tâm ở nhà là được. thật ra, bình thường sau khi Thái Tử phi được tứ hôn đều có các ma ma trong cung đến chỉ dạy quy củ trong cung cho đến khi xuất giác, A Đoàn đương nhiên không cần, thuở nhỏ lớn lên ở trong ucng, do Hoàng Hậu nương nương tự mình chỉ dạy, nơi nào cần nữa?

Trực tiếp giảm bớt được một chuyện.

Giấc ngủ trưa ngày hôm đó ánh mắt trời vừa vặn, ánh nắng mùa xuân cùng với gió mùa xuân mát mẻ, thười tiết tốt như vậy, tuy rằng không thể đi ra khỏi nhà, A Đoàn cũng dẫn theo Bán Đông cùng mộtđám tiểu nha hoàn đi ra vườn hoa, ngồi bên trong lương đình đùa giỡn thêu thùa. A Đoàn nhìn Bán Đông, đột nhiên nghĩ đến. Mấy ngày này vội vàng nghĩ đến chuyện của A Đoàn, đã quên mất chuyện của Bán Hạ.

“Đúng rồi, đưa nhỏ của tỷ tỷ ngươi thế nào rồi, bây giờ đã tốt hơn chưa?”

Bán Đông cười một cái lộ ra lúm đồng tiền, thật lòng thật ý nói cảm ơn với A Đoàn “Lúc nô tỳ mang đồ về, không chỉ tỷ tỷ nô tỳ mà mẫu thân nô tỳ cũng mắng nô tỳ một trận, nói tiểu thư tâm địa tốt, làm nô tỳ không thể được đà lấn tới! Nô tỳ theo lời tiểu thư nói lúc trước, nói là nếu trả đồ lại thì trực tiếp vứt bỏ luôn.”

https://thuviensach.vn

“Mẫu thân nô tỳ nghe được lời này mới không trả lại, nói muốn đến miếu cầu bùa bình an cho tiểu thư! Nếu không phải tổ mẫu nô tỳ ngăn lại, nói tiểu thư còn trẻ tuổi, mẫu thân nô tỳ còn muốn làm bài vị Trường Sinh cho tiểu thư nữa đấy!”

Cả nhà Bán Đông là thật lòng cảm kích A Đoàn, đi đâu tìm được một cô nương tốt như này chứ? Trước nay không đánh không chửi, ăn mặc cũng tốt hơn so với mấy tiểu thư tầm thường, đừng nói là ngày tết, chỉ nói ngày thường thôi, tiểu thư rất hào phóng, thường ngày đồ gì tốt tiện tay cũng có thể cho người làm, người đến báo tin cũng sẽ có khen thưởng.

Ai không khên tiểu thư tốt đây?

Càng khỏi phải nói chuyện này, tỷ tỷ trước kia hầu hạ tiểu thư, cũng là chuyện từ lâu, tình cram chủ tớ tất nhiên là có, ngày tết tiểu thư vẫn không quên tặng đồ gì đó, chỉ là khó có được, ngay cả đứa nhỏcủa tỷ tỷ tiểu thư cũng quan tâm. Bán Đông thật cảm động, hốc mắt cũng đỏ lên “Đứa nhỏ đã tốt hơn nhiều, hôm nghe nô tỳ còn nghe nói hắn còn chơi cả ngày ở bên ngoài mà không kêu mệt nữa, trước kia nhiều nhất chỉ có thể chơi nửa canh giờ.”

“Tỷ tỷ nói, biết thời gian này tiểu thư vội vàng chuẩn bị thành thân, thêm nữa là Nhị thiếu gia cùng Tam thiếu gia cũng sắp trở về, nàng cũng không muốn đến làm phiền tiểu thư. Chờ qua mấy ngày này, tỷ tỷ sẽ đích thân đến cảm ơn tiểu thư.”

A Đoàn buồn cười đưa tay lau nước mắt trên mặt Bán Đông, đây là những gì người nên được. Kiếp trước ngươi tốt với ta như vậy, kiếp này, tất nhiên ta muốn đối xử tốt với ngươi hơn gấp trăm lần mới được.” Như vậy cùng tốt, đứa nhỏ tốt hơn, tỷ tỷ ngươi cũng sẽ yên tâm hơn một chút, ta cũng có thể yên tâm. không cần nói những lời khách khí nữa, tỷ muội các ngươi vẫn ở bên cạnh ta, những gì ta có thể giúp, tất nhiên cũng muốn giúp.”

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà…”

A Đoàn cười ghé sát vào Bán Đông, nhỏ giọng nó “Đứa nhỏ của tỷ tỷ ngươi sắp có thể chạy rồi, mẫu thân ngươi còn chưa nói đến chuyện của ngươi sao? Ngươi cũng đã đến tuổi thành thân rồi.” A Đoàn chuyển đề tài quá nhanh, trong nhất thời Bán Đông không phản ứng kịp, đôi mắt vẫn mù sương. A Đoàn lại cười nói “Hay là ngươi đã sớm có tính toán? Là người nhà ai, nói với ta xem anfo, ta cũng tiện xem giúp ngươi.”

Mặt Bán Đông đỏ lên, không thể tin đứng lên, trừng A Đoàn “Tiểu thư! Làm sao người có thể nói như vậy chứ!” Ngược lại A Đoàn lại bình tĩnh “Làm sao mà ta không thể nói chứ? Ngươi là đại nha hoàn của ta, ta quan tâm việc hôn nhân của ngươi chẳng lẽ là sai sao?” Bước chân của Bán Đông dính chặt.

“Nô tỳ không gả, nô tỳ muốn hầu hạ tiểu thư, muốn hầu hạ tiểu chủ tử sau này, nô tỳ không gả!”

Tính tình hồn nhiên hơn nữa cũng không dám nói nhiều lời như vậy, đỏ bừng mặt, trực tiếp chạy.

A Đoàn cùng với nhóm tiểu nha hoàn cười lớn, nhìn bóng dáng Bán Đông chạy trối chết. cô nương ngốc, làm sao có thể không gả chứ. Nhưng mà xem ra bây giờ trong nhà nàng ấy còn chưa có tính toán gì, bản thân mình có thể nhìn xem.

A Đoàn nhìn hòm chất đầy tiểu viện, thậm chí ngay cả ngoài sân cũng dọn lên, đang ghi chép từng hòm từng hòm để đưa vào nhà kho. không nói gì một lúc lâu, sau đó trừng mắt nhìn Hứa Triệt Minh (khônghiểu sao ở đây lại là Hứa Triệt Minh rồi) bên cạnh “Đây chính là một chút lễ mọn mà huynh nói sao?” Hứa Triệt Minh một thân quần áo nhưng gật đầu tán đồng.

“Tất nhiên là lễ mọn rồi, ta còn sợ thiếu!”

https://thuviensach.vn

Vài năm không nhìn thấy Hứa Triệt Minh, khuôn mặt đã phát triển hoàn thành, giữa mi mày mơ hồ còn có sự xinh đẹp khi còn bé, nhưng mà làn da đen hơn, ổn trọng hơn nhiều, khí khái nam tử hiện ra mười phần, không còn là tiểu ca ca đi đào tổ chim khắp nơi trước kia nữa. VỪa rồi lúc mới gặp ngoài cửa, còn có chút xa lạ, nhưng hiện tại, xem ra vẫn là tiểu ca ca trước kia.

A Đoàn bất đắc dĩ bóp trán.

“Nhiều như vậy, còn thiếu gì nữa?”

Hứa Triệt Minh nhếch miệng cười một cái, nửa ôm bả vai A Đoàn đi vòng qua hai cái hòm đi vào bên trong “Muội cũng đừng tức giận, những cái này nhìn thì nhiều nhưng thật ra không tốn nhiều tiền đâu. Trừ một số ít là đặc sản biên cương, nhưng cái khác đều là da lông! Da lông ở đó vừa tốt vừa tiện, còn có nhiều cái là tự tay ta đi săn, đều tích góp lại cho muội đấy!”

“Muội giữ lấy, may quần áo cho mình cũng được, thưởng cho người hầu cũng được, tuyệt đối đều lấy ra được.”

Vừa nói vừa đi đến sảnh chính, sau khi ngồi xuống A Đoàn nhìn Hứa Triệt Minh, không khỏi lên tiếng hỏi “Tam ca, cuộc sống của huynh ở biên cương có tốt không?” Cho dù bây giờ tháng nào cũng có tin báo về, nhưng trong lòng vẫn có lo lắng. Nhưng mà bây giờ nhìn thấy Hứa Triệt Minh trạng thái tinh thần tốt như vậy cũng biết trong thư nói thật, nhưng vẫn muốn hỏi, muốn nghe chính miệng hắn nói.

Hứa Triệt Minh vung tay lên “Ta cũng chưa bao giờ nói dối lừa muội, cuộc sống ở biên cương làm sao mà thoải mái được chứ? Nhưng mà ta thật sự thích ở trong đó, ta cũng không muốn ngây ngốc vô tri vô giác ở nhà qua ngày, muội cũng biết, ta vô cùng chán ghét mấy cái tứ thư ngũ kinh phiền phức kia, còn không bằng cho ta một đao!”

https://thuviensach.vn

Thấy A Đoàn còn muốn nói gì, Hứa Tiêu Nhiên lại nói “Đừng nói về ta nữa, không phải ta đã trở về an toàn rồi sao? Ta trở về là vì muội! Ta còn tưởng rằng sang năm muội mới gả cho người khác, khôngnghĩ đến năm nay muội đã gả rồi. Chẳng qua là muội yên tâm, Tam ca nhất định sẽ càng cố gắng hơn, cố gắng đến khi cho dù là Hoàng Thượng ta cũng phải tranh một cái nói chuyện quyền lợi.”

“Muội chỉ cần gả, làm sao vui làm sao đến, Tam ca vĩnh viễn ở phía sau ngươi.”

A Đoàn trực tiếp đỏ hốc mắt, cúi đầu không biết nên nói cái gì. Hứa Triệt Minh đưa tay, xoa đầu A Đoàn giống như khi còn bé “Nghĩ cái gì vậy? Mới như vậy đã cảm động, chờ hai ngày nữa Thanh Viễn trở về muội lại thân mật với hắn ném ta ra tận chân trời đi! Bây giờ ta sẽ ra sức làm cho muội cảm động, tránh cho muội bị tiểu tử kia đưa đi!”

A Đoàn bật cười, ánh mắt cũng bị bịt kín sương mù, buồn cười nhìn Hứa Triệt Minh “Còn nhớ chuyện khi còn bé không? Muội thân với Nhị ca không giả, nhưng mà muội vứt bỏ huynh xuống chân trời lúc nào chứ? Hơn nữa đó là Nhị ca, cái gì mà tiểu tử kia đến, bị Nhị ca biết được, hai người lại đánh nhau mộttrận.”

“Sợ hắn sao?! Hứa Triệt Minh trừng mắt.

“Bây giờ ai đánh ai còn chưa biết đâu, món nợ ngày bé bây giờ đúng lúc tính toán một chút!”

A Đoàn bị Hứa Triệt Minh đùa vừa khóc vừa cười, thật tốt, tiểu ca ca vẫn là tiểu ca ca trước kia, nhị ca cũng lập tức về đến nhà, cả nhà đoàn viện, thật là chuyện hạnh phúc nhất.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 121+1

Editor: huyetsacthiensu

Trần thị đã thay xong quần áo ngồi trên giường, thấy A Đoàn đã tắm xong đi ra tiện tay đem thứ gì đó trong tay nhét dưới gối sau đó cười đứng dậy "Mẫu thân giúp ngươi chải tóc." A Đoàn nghe theo ngồi trước gương, lẳng lẳng nhìn Trần thị đang chải toc giúp mình ở phía sau. Khóe miệng Trần thị từ đầu đến cuối đều giơ lên, hốc mắt lại dần dần đỏ.

"Mẫu thân…"

A Đoàn động đậy môi, lại không biết nói cái gì, cau mày.

Dung mạo đã trưởng thành uyển chuyển hàm xúc, mặt trứng ngỗng có chút ngây thơ, mơ hồ có thể nhìn thấy bóng dáng khi còn bé. Đôi mắt Trần thị đỏ hơn, đôi mắt bịt kín một tầng sương mù, cố nén để không khóc. A Đoàn nóng nảy, vội vàng nói "Mẫu thân, con là gả cho người chứ không phải là khôngthể gặp lại, không cho người khóc!" lời này không có tác dụng với Trần thị, cúi đầu chải tóc giúp A Đoàn, nước mắt chảy ra.

"Lúc trước con còn nhỏ như vậy, trong nháy mắt đã phải gả làm vợ người khác, thời gian qua quá mau, mẫu thân không nỡ."

A Đoàn đứng dậy, nhào thẳng vào ngực Trần thị, ngửa đầu lên nhìn Trần thị "Mẫu thân không nỡ con cũng không nỡ, nhưng mẫu thân đừng khóc có được hay không? Gả cho người khác con vẫn là con gáicủa người, kiếp này con là con gái của người, kiếp sau con cũng là con gái của người,

https://thuviensach.vn

lại chẳng phải là tình cảm hai mẹ con bị cắt đứt, mẫu thân đừng khóc nữa có được hay không?”

Vừa nói vừa đưa tay nhẹ nhàng lau nước mắt cho Trần thị.

An ủi như vậy ngược lại lại phản tác dụng, Trần thị ôm thật chặt A Đoàn vào trong ngực, vẫn giống khi còn bé trấn an vỗ lưng của nàng, đứu quãng lại câu trước không khớp với câu sau “Con phải sống tốt, con phải nghe lời, con muốn sống tốt cuộc sống sau này, ngàn vạn lần không nên nhớ nhà, không được quên mẫu thân…”

A Đoàn cũng bị lây cảm xúc của Trần thị, hai mẹ con ôm nhau cùng khóc.

“Mẫu thân, người phải sống tốt, không nên lúc nào cũng tức giận với phụ thân…”

“Đại tẩu sắp vào nhà, gánh nặng trên người mẫu thân cũng bớt được rất nhiều.”

“Đại tẩu đã có, còn Nhị tẩu Tam tẩu vẫn cần người xem xét đấy, mẫu thân không thể có các tẩu tử rồi liền quên con đâu, con sẽ không vui…”

Chờ lúc hai người thật sự lên giường đi ngủ, thời gian đã qua hơn nửa canh giờ. Hai mẹ con đều giống nhau, vành mắt với mũi đều đỏ, liếc nhau ddefu vui vẻ. Trần thị vừa đắp xong chăn cho A Đoàn vừa nói“Là ta không đúng, bây giờ con đừng ngủ vội, từ từ đã, nếu không ngày mai ánh mắt lại bị sưng lên.”

“Tân nương không thể để mắt bị sưng lên được.”

A Đoàn động đậy, tựa đầu vào hõm cổ của Trần thị “không sao đâu, buổi tối mới bắt đầu, cho dù sáng mai thức dậy mắt có bị sưng thì đợi buổi tối cũng sẽ khá hơn.” Thân mặt cọ cọ vào bảo vai Trần thị, làm nũng nói

https://thuviensach.vn

“Hơn nữa, con cũng không ngủ được, hôm nay không biết lúc nào mới ngủ được…”

Ngày mai sẽ gả cho Thái Tử ca ca, gả cho người mình đã nhận định từ nhỏ. thật ra, bản thân mình đãmay mắn hơn những tân nương khác rất nhiều, bởi vì đã xác định, hắn nhất định là một người phu quân tốt. Nhưng mà, vẫn không tránh khỏi bất an với lo âu, cũng không biết cảm xúc này từ đâu đến.

Hai tay ôm cánh tay Trần thị.

Sao Trần thị lại không biết tâm tình của A Đoàn chứ? Nữ hài đều có một lần như vậy. Đưa tay vỗ về tsoc dài của A Đoàn, cười nói “Đứa nhỏ ngốc, gả cho một người vốn là tâm tình này, vừa chờ mong vừa thấp thỏm, nếu tối nay con thật sự dễ dàng đi vào giấc ngủ giống như bình thường thì thật sự là mộtngười vô tâm vô tính!”

Hốc mắt lại hơi hồng, nhưng mà lần này Trần thị là thật lòng thật ý đang cười, cười rất an tâm “Nhưng mà ta cũng không lo cho con, nếu Thái Tử đối xử với con không tốt, còn người nào sẽ tốt với con được chứ.”

“Con phải nhớ kỹ, đã gả cho người khác, sẽ không còn là tiêu thư khuê phòng nữ, tính tình nữ nhi yếu ớt con chỉ có thể thể hiện ra với một mình Thái Tử, những lúc khascm con là Thái Tử phi, mọi cử động của con đều đại biểu thân phận của con, không thể tùy tiện thể hiện tính tình nóng nảy của con.”

“Nhưng àm, dù sao hoàng gia cũng không giống gia đình tầm thường, kinh nghiệm của mẫu thân đối với con mà nói cũng không giúp được cái gì. Cũng may con thông minh, có Thái Tử chăm sóc còn có Hoàng Hậu nương nương giúp đỡ, hắn là rất nhanh sẽ quen thôi.”

Mấy vấn đề Trần thị nói này từ trước đến giờ A Đoàn đều không quá lo lắng, bởi vì đã xác định bản thân muốn sống cuộc sống như thế nào, tự

https://thuviensach.vn

nhiên sẽ biết nên làm như thế nào mới đúng. Nhưng mà thích nghe Trần thị nói như vậy, thường đi lại ngẫu nhiên sẽ lải nhải phiền phức, nhưng mà lúc này lại cảm thấy nghe bao nhiêu cũng không đủ.

Bất mãn bíu môi nói "Sao lại không giúp gì được chứ? Đều nói nhà có một người già như có một bảo vật! Mẫu thân nhanh nói cho con xem, ngộ nhỡ về sau con gặp chuyện gì không thể giải quyết lại khôngthể lập tức gặp mẫu thân thì sao?"

"Người mau nói mau nói ~"

Bị A Đoàn lay lay, Trần thị vừa bực mình vừa buồn cười "Sắp làm vợ người ta rồi, sao vẫn còn bộ dáng như đứa nhỏ như vậy!" Nòi là nói như vậy, nhưng Trần thị lại cười vui vẻ khác thường, chỉ chỉ cái trán trơn bóng của A Đoàn, ôm A Đoàn, nói liên miên cằn nhằn, nói về việc sau khi bản thân quản gia gặp những chuyện khó giải quyết cùng với cách đối phó.

A Đoàn tựa vào trong ngực Trần thị, nghe giọng nàng dịu dàng, giống như khi còn bé hát ru dỗ mình ngủ vậy.

An tâm lại ấm áp.

Lần nữa mở mắt ra sắc trời đã hơi sáng. Tối hôm qua nói chuyện quá muộn, cũng không biết là ai ngủ trước, nghiêng đầu nhìn lại, Trần thị còn đang ngủ. A Đoàn cẩn thận đứng dậy, khoác áo khoác lên người rồi đi đến bên cửa sổ, đưa tay đẩy cửa sổ ra. Cây ngô đồng trong sân được Bán Đông buộc lụa đỏ, lá cây vàng óng ánh từng cái từng cái được treo lụa đỏ, thoạt nhìn có chút không hợp nhau.

không tự giác nhếch khóe miệng lên, không khống chế được.

A, cây ngô đồng lớn lên cùng với nhau, hôm nay, ta sẽ gả cho người ta, gả cho Ngô Đồng, người ta đãnhận định từ nhỏ. Các ngươi sẽ vì ta mà vui mừng chứ?

https://thuviensach.vn

“không thể chờ đợi được như vậy sao?” Bên tai vang lên giọng nói khàn khàn của Trần thị trêu đùa. A Đoàn cười nhìn lại, sau đó nhẹ nhàng ôm lấy Trần thị, giơ khuôn mặt nhỏ nhắn lên cười cười “Chẳng lẽ mẫu thân không vui sao?” Quá vui vẻ, cái gì mà cười không để lộ răng đều bị vứt sang một bên, răng trắng đều lộ ra.

Trực tiếp đưa tay vuốt vuốt chóp mũi A Đoàn.

“Mau đi tắm đi, hôm nay con sẽ rất bận rộn đấy, đợi lát nữa người thân cũng sẽ đến.”

A Đoàn đi vào tắm rửa, bên này Trần thị cũng bắt đầu sửa sang bản thân, lúc thay quần áo nghĩ đến một món đồ, vỗ vỗ trán! Lấy ra từ dưới gối một quyển sách được bọc lại cẩn thận đưa cho Bán Đông, cất kỹ, trước khi động phòng bảo Bán Hạ đưa cho tiểu thư xem. (Xuân cung đồ J)

Sau khi ăn sáng xong, ngoại tổ mẫu của A Đoàn dẫn theo vài người mợ cùng nhóm các biểu tỷ biểu muội, đồng loạt vây quanh trong sân tiểu viện của A Đoàn. Ngoại tổ mẫu trực tiếp ôm A Đoàn xoa nắn một trận, nói giống như hôm qua Trần thị đã nói “Lúc con sinh ra còn nhỏ như vậy, chớp mắt đã phải gả đi rồi!”

Hốc mắt cũng đỏ theo.

Cũng may lần này không cần A Đoàn khuyên, các mợ ngươi một câu ta một câu đã khuyên được người. Thoáng ổn định lại tâm trạng một chút, ngoại tổ mẫu cười đặt một cái hộp trong lòng bàn tay A Đoàn, ý bảo nàng mở ra xem. A Đoàn nghe lời mở ra, sau đó kinh ngạc, là một hộp ngân phiếu.

Mỗi tờ là một trăm lượng, nửa đoạn của chiếp hộp cao bằng ngón cái đều tràn đầy ngân phiếu.

https://thuviensach.vn

“Cho con thêm của hồi môn, ta đã tìm rất nhiều thứ, nhưng cuối cùng lại nghĩ lại, con không thiếu cái gì cả, con gả vào một chỗ tốt, đồ tốt lại càng không thiếu, nghĩ đi nghĩ lại, trực tiếp cho con ba vạn lượng bạc, chỗ ngân phiếu này tổng cộng có hai vạn tám nghìn lượng (28000), còn có hai nghìn lượng bạc ta cho con là bạc vụn, để sau này con có đồ để thưởng cho người hầu.”

Ngoại tổ mẫu khởi xướng, ngay cả lời cảm kích A Đoàn còn chưa nói ra khỏi miệng, các mợ ở bên cạnh cùng nhóm người thân đều lần lượt lấy ra đồ vật này nọ. Bên này là bình sứ Thanh Hoa, bên kia là quan lò tiền triều, cũng có người giống ngoại tổ mẫu, trực tiếp đưa bạc, toàn thân A Đoàn xếp chồng chất đồ.

Ở sân phía ngoài đám tiểu tư đã xếp đồ cưới chỉnh tề, đang kiểm kê lại đồ cưới lần cuối cùng, buổi sáng là phải đưa đồ cưới vào cung, 136 hòm. Hôm nay ngoài phủ Quốc công rất náo nhiệt, vốn chính là ngày nghỉ Trung thu, lại là ngày tốt Thái Tử phi xuất giá!

Rất nhiều dân chúng đã chờ ở cửa Quốc công phủ từ sớm, chờ được nhìn thấy đồ cưới của Thái Tử phi!

“đi ra đi ra!”

Mấy đồ lớn như giường, tủ quần áo mấy ngày trước đã đưa đi Đông cung đã sắp xếp xong, bây giờ đồ cưới đều được để trong hòm khóa kỹ, bên ngoài không nhìn ra chút manh mối nào. Nhưng mà những người đứng xem đã biết điều này từ sớm, cũng biết làm sao để biết được trong hòm kia có nhiều đồ tốt hay không.

“Ngươi nhìn đám tiểu tư khiêng đồ kia, người nào thân thể khỏe mạnh cũng khỏe mạnh, mới vừa điđược một đoạn, mặt đã đỏ rần!”

“không phải như vậy sao, bên trong khóa kín như vậy, nhất định là rất nặng!”

https://thuviensach.vn

“Ngươi nhìn cái hòm kia vừa nhấc lên trên mặt hai người đều đổ mồ hôi! Nhất định là tiền bạc, hòm lớn như vậy, không biết là bao nhiều bạc đâu!”

“…”

Tiếng dân chúng nghị luận rối rít không dứt, hoàn toàn đều là hâm mộ, đại quản gia đứng ở cửa cũng hãnh diện như vậy. Tiểu thư nhà mình là Thái Tử phi, ngày sau còn là quốc mẫu! Đồ cưới đương nhiên phải đứng đầu rồi, làm sao có thể cắt bớt được! Đầu kia của đội ngũ đưa đồ cưới đã đến hoàng thành, bên này còn đang đo ra khỏi cửa.

Đây mới chân chính là mười dặm hồng trang.

một buổi sáng đi qua trong tiếng chúc mừng của nhóm người thân, thời gian ăn trưa, tất cả mọi người đều khuyên A Đoàn ăn nhiều một chút, đợi lát nữa đến tục bới đầu*, một khi bắt đầu trang ddierm, thìkhông thể ăn bất cứ vật gì, A Đoàn cố gắng ăn nhiều hơn nửa bát cơm, ăn đến lúc không ăn được nữa mới thôi.

*Phong tục xưa, các cô gái trước khi về nhà chồng thì phải thay đổi kiểu chải đầu, búi tóc, cạo sạch phần lông tơ ở cổ và ở mặt.

Cho dù là như thế, vẻ mặt Trần thị vẫn bất mãn, A Đoàn vội vàng nói sang chuyện khác “Các ca ca đâu, bọn họ vẫm tiếp khách ở bên ngoài, vậy là hôm nay con không thể gặp mặt các ca ca sao?” Ánh mắt Trần thị nhanh chóng chớp vài lần sau đó nói “Sao lại không gặp mặt được? Các ca ca của con còn muốn phải cõng con ra khỏi cửa nữa!”

A Đoàn còn muốn hỏi lại, Trần thị lại không tiếp đề tài này, quay đầu nói chuyện với ngoại tỗ mẫu bên cạnh.

Tục chải tóc cũng không đau, lông tơ trên mặt bị có tính đàn hồi, có chút cảm giác nhoi nhói nhưng vẫn trong khả năng chịu đựng, bên cạnh

https://thuviensach.vn

nghe ma ma nói lời cát tường, tâm tư A Đoàn còn để ở trên người các ca ca, sao đến bây giờ còn không thấy người đâu? Càng nghĩ càng không ngồi yên, nhịn khôngđược động đậy.

“Ngồi yên, không được nói chuyện!”

Trần thị vẫn canh chừng ở bên cạnh lập tức quát nàng ngồi yên.

A Đoàn bĩu môi, thành thật ngồi ngay ngắn.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 121+2

Sau đó chính là trang điểm, A Đoàn nhắm mắt mặc cho người khác tô tô vẽ vẽ trê mặt mình, rất chậm rất tỉ mỉ, ít nhất phải hơn nửa canh giờ, A Đoàn mơ mơ màng màng ngủ một giấc. không dễ dàng gì mói nghe được Trần thị nói một tiếng tốt lắm, vội vàng mở mắt, sau đó, vì sao lại che gương lại?

Đưa tay muốn vén lên lại bị ngăn lại, Trần thị kéo A Đoàn đứng dậy, đẩy nàng giục nàng đi vào trong "Trước tiên không vội nhìn, thay quần áo trước đã, cùng nhau nhìn!" Lại dặn Bán Hạ cùng Bán Đông nói"Cẩn thận hầu hạ tiểu thư thay quần áo, đừng để làm hỏng lớp trang điểm!" Hai người vộ vàng đáp ứng, cẩn thận đỡ A Đoàn vào trong, sắc mặt quái dị khó hiểu, giống như đang nghẹn cười vậy.

Áo cưới mấy hôm trước đã được đưa đến, đã mặc thử một lần, rất hợp, mũ phượng khăn quàng vai tinh xảo rườm rà, từng đường kim mũi chỉ đều không có chỗ nào sai sót, cho dù trong phòng mờ tối cũng rạng rỡ, trên bộ áo cưới còn thêu mấy lá ngô đồng bằng chỉ vàng, khéo léo lại hợp ý.

A Đoàn dang hai tay để Bán Hạ cùng Bán Đông hầu hạ mình mặc áo, bộ quần áo này quá rườm rà, mộtngười không thể mặc được.

Nhìn khuôn mặt hai người đang cố nén, A Đoàn trực tiếp lên tiếng "Rất xấu sao?" không nói là cái gì xấu, Bán Đông trực tiếp hé mồm nói "không xấu không xấu, tân nương đều là người xinh đẹp nhất!" A Đoàn không nói gì, lúc nói câu này ngươi có thể nhìn thẳng vào mặt ta để nói không? Còn có Bán Hạ cũng vậy, muốn cười thì cười đi!

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt đã truyền đạy lại những gì A Đoàn muốn nói, Bán Hạ cuối cùng vẫn không nhịn được “Ha ha, tiểu thư, tân nương đều như vậy, càng hồng càng vui vẻ! nói xong lại ôm bụng cười không đứng thẳng người lên được!

Được rồi, A Đoàn đã có thể tưởng tượng được lát nữa sẽ nhìn thấy một khuôn mặt đỏ như thế nào.

Áo cưới quá rườm rà, không chỉ đi đường phải bước đi bước nhỏ, ngồi xuống cũng phải chú ý vạt áo, không dễ dàng gì mới ngồi xuống được, sau khi ngồi xuống, nhìn thấy người trong gương, vẫn bị dọa ngây người. Cả khuôn mặt, trừ hai tròng mắt là màu đên, những chỗ khác hồng thì rất hồng, rắng thìrất trắng.

Cái này, giống như đít khỉ vậy!

Miệng A Đoàn vừa động đậy, còn chưa kịp nói chuyện, âm thanh của Trần thị đã vang lên trước “khôngđược nói điềm xấu, tân nương đều như vậy!” Trừng mắt nhìn A Đoàn còn đang không tự nhiên, mới cười nói với ma ma đang cười tủm tỉm bên cạnh “Ma ma mau chải đầu cho nàng đi.”

Ma ma lại bắt đầu nói mấy lời nói cát tường, A Đoàn lại nhắm nghiền hai mắt lại.

không muốn ngủ nhưng cũng không nhìn được khuôn mặt của bản thân lúc này! Cũng không biết lúc Thái Tử ca ca nhìn thấy sẽ có cảm nghĩ như thế nào… Cũng không đúng, hắn đã nhìn thấy một lần rồi, hắn là đã có chuẩn bị tâm lý? Khụ khụ.

Sau khu ngủ trưa thì bắt đầu làm tất cả, vậy mà sau khi làm xong tất cả mặt trời cũng đã lặn, thời gian vừa kịp. Các tân khách cũng đã ở bên ngoài, để thời gian cho người nhà ở cùng một chỗ với nhau, mũ phượng rất nặng, những hạt ngọc trai bên trên chắc nịch bóng bẩy, Trần thị sợ A Đoàn mệt

https://thuviensach.vn

nói chờ khi sắp đi ra ngoài mới đội lên, nhưng A Đoàn vẫn muốn đội lên ngay bây giờ!

Bởi vì trước mặt có tua rủ xuống, có thể che mặt!

Bị các ca ca nhìn thấy, còn không biết sẽ bị chê cười như thế nào nữa!

Sau đó nhìn chằm chằm vào cửa, chờ phụ thân cùng các ca ca đến.

Quốc công gia cả đời trang phục nghiêm chỉnh bây giờ cả khuôn mặt đỏ bừng tiến vào từ bên ngoài, toàn thân toàn mùi rượu, hiển nhiên là ở bên ngoài bị chuốc không ít rượu, đi đường cũng lắc lư, nhìn thẳng vào A Đoàn, ánh mắt rất phức tạp. A Đoàn đứng dậy đi hai bước, cách tua kết hơi ngửa đầu nhìn Quốc công gia, một lúc sau khom người thỉnh an.

“Phụ thân.”

Quốc công gia không lên tiếng, tay lập tức vươn ra lôi kéo tay A Đoàn đỡ nàng đứng dậy, sau đó cũng không buông tay, cứ túm lấy cánh tay A Đoàn như vậy. A Đoàn cúi đầu nhìn bàn tay đang túm lấy tay mình, làn da hơi đen, khớp xương cũng thô to, thô ráp lại có nếp nhăn, nhật sự không dễ nhìn.

Đây là tay phụ thân…

Chớp chớp mắt đè ướt át trong mắt xuống.

“Phụ thân, hôm nay con gái sẽ gả cho người ta, sau khi con gái đi, phụ thân phải bảo trọng thân thể khỏe mạnh trường thọ…”

Chỉ nói một câu như vậy, liền cảm thấy cánh tay đang nắm lấy tay mình dùng sức, dùng sức đến mức nổi hết gân xanh lene. A Đoàn không ngẩng đầu, chỉ nghe được một âm thnah kích động đáp lại bản thân “Phụ thân rất tốt, con chăm sóc bản thân thật tốt, có thiếu cái gì bất mãn cái gì

https://thuviensach.vn

hãy nói với phụ thân, không cần tự mình gánh lấy, phụ thân còn chưa già đâu!”

“Trước kia là ta sai, là phụ thân nghĩ lầm…”

Mới nói được nửa đầu, A Đoàn đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa “Các ca ca đâu, tại sao còn chưa đến?” âm thanh bình tĩnh, khác biệt một trời một vực với sự kích động của Quốc công. Quốc công há miệng, cuối cùng vẫn buông lỏng cánh tay A Đoàn ra, sau đó cất giọng cười “Ba người các ngươi còn không đi vào nhanh lên một chút? không biết xấu hổ đánh nhau, không thấy xấu hổ khi gặp người khác sao?!”

Đánh nhau?

Vừa rồi thật sự là A Đoàn muốn đề tài, bây giờ lại thật sự bị phân tán tâm tư, sao lại đánh nhau chứ?!

Ba người đi từ bên ngoài vào, mỗi người đều ăn mặc chỉnh tề xem ra rất có tinh thần, nhưng vết xanh tím trên mặt là sao?! A Đoàn tiến lên trước mặt ba người đang mất tự nhiên, kinh ngạc lên tiếng “Các huynh sao thế này, sao ngày hôm nay lại còn đánh nhau?”

“Khụ khụ.”

Hứa Tiêu Nhiên nắm tay để trên môi ho khan vài tiếng, sau đó nhìn thấy Hứa Thanh Viễn với Hứa Triệt Minh đồng thời không dấu vết liếc trắng mắt một cái! Hứa Tiêu Nhiên trực tiếp nổi giận, mắng “Hai người các ngươi còn không phục sao? Ta là Đại ca, đương nhiên phải là ta cõng A Đoàn ra khỏi cửa, hai người các ngươi tranh cãi cái gì!”

Có chút kích động, động đến vết thương trên khóe miệng, làm cho Hứa Tiêu Nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó giận quá.

“Đánh thì đánh, còn toàn đánh lên mặt!”

https://thuviensach.vn

Hứa Triệt Minh cười lạnh "Người ra tay trước là huynh, đánh trên mặt trước cũng là huynh!" không biết ai là mới là người dụng tâm hiểm ác đâu! Hứa Thanh Viễn ở phía sau nói với A Đoàn "Ai quy định nhất định phải là Đại ca cõng muội muội ra cửa? hắn chỉ ỷ vào việc sinh trước chúng ta vài năm!"

một lời không hợp là ba người lại bắt đầu cãi vã, A Đoàn đứng bên cạnh nhìn vừa bực mình vừa buồn cười, còn có chút… Muốn khóc. Hôm nay là ngày mình xuất giá, nói thật, không nỡ có, nhưng nhiều hơn là vui vẻ. Nhưng bây giờ, chợt xông lên xót xa, thậm chí còn không muốn gả nữa!

Cố gắng không để bản thân khóc, nhỏ giọng nói.

"Vậy các huynh đã đánh ra được kết luận gì rồi?"

Hứa Tiêu Nhiên liếc mắt nhìn đôi song sinh một cái, sau đó nhẹ nhàng nói với A Đoàn "Chúng ta khôngai chịu nhường ai, cho nên ba người sẽ cùng nhau cõng muội qua cửa. Triệt Minh cõng muội đến cửa viện, Thanh Viễn cõng muội đến cổng trong, ta cõng muội ra cửa."

Lời này rất bình tĩnh, cũng không phải là lời gì kích động, A Đoàn cúi đầu thật thấp, nước mắt cứ thế rơi ra.

Ba huynh đệ còn chưa kịp phản ứng, Trần thị đã bước nhanh đến, khom người lầy khăn cẩn thận ấn vào mắt A Đoàn, âm thanh cũng nghẹn ngào "không được khóc, tân nương không thể khóc! Thời gian cũng đã đến, bây giờ dặm thêm lớp trang điểm không kịp nữa rồi, đừng khóc…"

Khuyên A Đoàn đừng khóc, nhưng mình lại khóc theo.

Quốc công khuyên Trần thị, ba huynh đệ khuyên A Đoàn, không dễ dàng gì khuyên nhủ. A Đoàn nhìn cái này, nhìn cái kia, luôn cảm thấy nói không hết chuyện, một khắc cũng không dừng lại nói chuyện. Bây giờ ai cũng không ngại A Đoàn nói nhiều, đều im lặng nghe nàng nói. Lúc này dù

https://thuviensach.vn

không nỡ thế nào cũng đã đến lúc ra cửa, bên ngoài Thái Tử đã sắp đến, bên này Hỉ nương cũng đã mang khăn voan đỏ đến.

A Đoàn ghé vào trên người Hứa Triệt Minh, không dám quay đầu lại nhìn, chỉ có thể nghe được tiếng khóc đè nén của Trần thị.

Ôm chặt cổ Hứa Triệt Minh, A Đoàn khịt khịt mũi, lại không ngừng dặn "Tam ca, lần này cũng khôngbiết huynh có thể về nhà bao lâu, người mẫu thân lo lắng nhất là huynh, bây giờ hynh phải thật nghe lời mẫu thân, không nên chống đối lại mẫu thân, biết không?"

Hứa Triệt Minh đi từng bước rất chậm, nghe được lời nói của A Đoàn cũng không trả lời, chỉ trịnh trọng gật đầu.

Cho dù đi chậm thế nào cũng đến lúc đi đến cổng viện, Hứa Thanh Viễn đã chờ ở đó từ trước. A Đoàn xuống khỏi lưng Hứa Triệt Minh lại năm lên lưng của Hứa Thanh Viễn, Hứa Triệt Minh không nói gì chỉ lầ hốc mắt đã đỏ ửng, lẳng lặng đứng tại chỗ nhìn A Đoàn đang từng bước một cách xa, đến lúc sắp không nhìn thấy người nữa cuối cùng nước mắt nam nhi vẫn chảy ra.

Hai anh em song sinh, hoàn cảnh sống không giống nhau thân hình, khuôn mặt cũng có chút khác nhau. So với Hứa Triệt Minh, mấy năm nay Hứa Thanh Viễn du ngoạn ở bên ngoài người cũng gầy đi rất nhiều. A Đoàn vẫn dặn dò như cũ "Nhị ca, huynh cũng vậy, vài năm không trở về nhà liền gầy thành bộ dạng này, huynh lại thích ở bên ngoài, cũng phải chăm sóc thân thể mình cho thật tốt."

"Lần này huynh phải nghe lời mẫu thân bồi bổ thật tốt!"

Cũng giống Hứa Triệt Minh, Hứa Thanh Viễn cũng không trả lời câu nói của A Đoàn. Im lặng cõng A Đoàn đến chỗ Hứa Tiêu Nhiên đang đứng đợi, đặt nàng xuống, sắc mặt bình tĩnh chỉ nói "thật ra ta còn một thứ tốt

https://thuviensach.vn

nữa chưa cho muội.” Cũng không lòng vòng nói thẳng “Mỗi nơi ta đi qua đều tìm rượu ngon mang về cho muội, có đến mấy xe.”

Nhìn thấy vẻ mặt đờ đẫn của A Đoàn, đưa tay chọc chọc cằm A Đoàn “Sau này ta thường xuyên mang rượ vào thăm muội có được không?”

Lần này A Đoàn trịnh trọng gật đầu.

Thời gian ở cùng Đại ca là dài nhất, nhưng mà Đại ca rất thông minh, không cần dặn dò chuyện gì. A Đoàn nằm sấp trên lưng Hứa Tiêu Nhiên, cũng không biết nên nói cái gì, Đại ca đi rất êm, từng bước một, gần như không xóc nảy. Ổn trọng nhất là Đại ca, làm cho người khác đau lòng nhất cũng là Đại ca.

Hai tay nắm thật chặt vào nhau ôm cổ Hứa Tiêu Nhiên.

“Đại ca, lúc nào mệt mỏi, hãy nói với muội.”

Bước chân của Hứa Tiêu Nhiên dừng lại một chút, chỉ là dừng lại một cái chớp mắt lại tiếp tục đi về phía trước.

“Đại ca vĩnh viễn không mệt, Đại ca vĩnh viễn là chỗ dựa của các muội.”

Lúc còn cách cổng lớn một đoạn, A Đoàn nghe được âm thanh ồn ào của người bên ngoài, theo bản năng ngẩng đầu lên, cách khăn che đầu thêu Long Phượng loáng thoáng nhìn thấy một người, khoanh tay đứng ở chính giữa, dáng người cao ngất, trong vô số người bên cạnh chỉ nhìn mình.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 122

Editor: huyetsacthiensu

Hoàng hôn nắng vàng rực rỡ trùm lên người Ngô Đồng, nhiễm lên khuôn mặt ngược sáng vẻ say rượu, giống như một vị thần giáng xuống trần gian. Vốn là lễ đón dâu náo nhiệt nhất, không có ai nói chuyện, đám người dần dần yên tĩnh trở lại. A Đoàn nằm trên lưng Hứa Tiêu Nhiên, cảm nhận nhịp tim như trống đánh của bản thân.

Thình thịch, thình thịch, thình thịch…

Hứa Tiêu Nhiên làm như không phát hiện ra, vẫn bước đi vững vàng như trước, chỉ là vào lúc buông A Đoàn xuống mới nhẹ giọng trấn an nói "không phải sợ." A Đoàn cúi đầu đứng ở một bên, hỉ nương đứng bên cạnh vồi vàng dìu A Đoàn, âm thanh nâng cao phá vỡ sự yên tĩnh "Tân nương ra khỏi cửa, từ giờ là cô dâu nhà người khác cuộc sống trôi chảy trai gái ven toàn ~"

A Đoàn cũng không biết là khẩn trương thật hay chỉ giả vờ khẩn trương, lòng bàn tay rịn mồ hôi, đầu óc còn phản bác lại rõ ràng "thật xin lỗi, ta chỉ sinh hai con trai không sinh con gái."

Khăn tay màu đỏ trong tay hỉ nương được giơ lên, cũng mở ra cổ họng của mọi người, từng đợt hoan hô truyền đến, hỉ nương đỡ A Đoàn bước từng bước về phía kiệu hoa, mới đi được hai bước đã đổi người. Tầm mắt hạ xuống nhìn thấy ngón tay thon dài khớp xương rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Cách một lớp áo cưới cũng có thể cảm nhận được lòng bàn tay ấm áp của hắn.

Trái tim đập thình thịch như trống đột nhiên vững vàng lại, bước chân hơi khựng lại, sau đó không dừng lại mà vững vàng từng bước đến lúc ngồi vào kiệu.

Từ cửa nhà đến cửa cung, dọc đường đi A Đoàn không có cách nào tĩnh tâm lại được, tất cả âm thanh truyền vào trong tai sự náo nhiệt xung quanh, âm thanh hỗn loạn náo nhiệt không ngừng truyền vào trong tai, không nghe rõ ràng được câu nào, nhưng lại biết vô cùng náo nhiệt. Vén khăn voan lên nhìn ra bên ngoài, đội ngũ đón dâu đông đúc, đứng sau thị vệ đều là đầu người, gần như tất cả mọi người đều đến xem dịp trọng đại này.

trên mặt dào dạt hâm mộ làm khóe miệng A Đoàn vẫn nhếch lên.

Thái Tử ca ca, nhiều người chúc phúc cho chúng ta như vậy, cả đời này, sẽ không có tiếc nuối như kiếp trước nữa.

Cuối cùng kiệu cũng dừng lại, trước khi kiệu dừng lại A Đoàn chắc chắn, sẽ không có lụa đỏ, cũng khôngcó hỉ nương. Quả nhiên, bàn tay vừa rồi lại duỗi ra trước mắt A Đoàn, cười nhẹ nhàng một cái, đặt bàn tay của bản thân vào. Mỗi đường mòn trong Đông cung A Đoàn đều vô cùng quen thuộc, nhắm mắt cũng có thể đi được.

Lần này lại nhìn người đang kéo tay mình bước đi ở phía trước, bước từng bước vững vàng.

Toàn tâm đặt lên người bên cạnh kết quả là, chờ sau khi A Đoàn hoàn hồn đã bị đưa vào động phòng, đã ngồi trên giường mới mềm mại. Sau đó lại không được báo trước mà khăn trùm đầu đã bị nhấc lên. A Đoàn ngạc nhiên, ngây ngốc nhìn Ngô Đồng trước mặt.

Cái này, cái này không giống với trình tự mẫu thân đã nói mà…

https://thuviensach.vn

Bộ dáng đồ ngốc của A Đoàn làm cho Ngô Đồng càng thêm sung sướng, nghiêng đầu cười nhẹ "Ta nghĩ nàng sẽ không muốn để người khác nhìn thấy bộ dáng của nàng lúc này đâu." Thấy A Đoàn vẫn chưa hoàn hồn, lại cười nói "Hay là, bây giờ nàng muốn mọi người vào đây?"

"không cần, muội muốn tắm rửa trước đã!"

không hợp lý thì sao? Bộ dáng bây giờ bị nhìn thấy chỉ có thể bị cười nhạo, cho dù là có ý tốt đi nữa! Hơn nữa Thái Tử ca ca đã mở ra tiền lệ, sau đó cũng bỏ qua đi! Trong phòng cũng không có người khác chỉ có Bán Hạ cùng với Bán Đông, hai người cũng bị động tác lưu loát của Ngô Đồng làm cho choáng váng.

A Đoàn đưa tay lay tỉnh hai nàng ấy.

"đi, đi tắm thôi."

Bản thân cũng không kháng cự được, đi thẳng ra phía sau, lúc này Bán Hạ mới hoàn hồn, vội bước lên trước hai bước kéo người lại "Tiểu thư, người cởi quần áo trước đã!" Cái này, cái này cũng không quá hợp quy củ, áo cưới cho dù chỉ được mặc một lần cũng không thể tùy tiện cởi ở phòng tắm được!

Ngô Đồng vẫn cười nhạt nhìn A Đoàn vội vàng, cũng không quên kiếp trước sau khi bị mọi người nhìn thấy khuôn mặt đỏ thẫm thì mấy ngày sau không chịu gặp người khác đâu! Khóe miệng lại nhếch lên, gật đầu với A Đoàn "Ta sẽ nhanh chóng trở về, nàng nghỉ ngơi trước đi." A Đoàn vừa gỡ mũ phượng nặng trịch trên đầu vừa gật đầu.

Tay đang xoa cổ chợt dừng lại, tức giận nhìn Ngô Đồng.

"Người giống nhau, quần áo cũng giống nhau, sao mặt lại không giống!"

https://thuviensach.vn

Lời này không đầu không cuối, Bán Đông nghe cả nửa ngày cũng không hiểu nhưng Ngô Đồng lại hiểu được. Khuôn mặt đỏ như đít khỉ trừng người khác thật sự là rất buồn cười, không khỏi làm A Đoàn càng bực mình, Ngô Đồng nắm tay đặt bên môi ho nhẹ vài tiếng mới miễn cưỡng đè được ý cười xuống, sau đó nghiêm túc nói "Dù sao cũng phải tô đẹp vài phần, nếu không thì làm sao để lại hồi ức?"

nói xong cũng không nhịn được nữa, trong đáy mắt nhiễm lên vài điểm ý cười.

A Đoàn nhe răng.

"đi ra ngoài!"

Chuyện làm đầu tiên là rửa mặt, đổi năm sáu chậu nước A Đoàn vẫn cảm thấy không sạch, Bán Hạ vội vàng ngăn động tác chuẩn bị đổi nước của Bán Đông "Tiểu thư, đã sạch rồi, không cần rửa nữa." Cuối cùng cũng không quá đồng ý, nhỏ giọng thì thầm "Cái này có thật nhiều lễ tiết không đúng, thật là quá làm liều rồi!"

So với Bán Hạ đang thì thầm, Bán Đông sảng khoái hơn nhiều. Vừa giúp A Đoàn cởi áo vừa an ủi Bán Hạ "Thành thân là chuyện vui, đương nhiên phải làm cho tiểu thư thoải mái rồi, Thái Tử điện hạ có ý tốt, những người khác nhìn thì sao?" Dừng một chút lại nói "Dù sao có Thái Tử điện hạ ở phía trước, tiểu thư còn để ý cái gì, chỉ cần nhận lấy là được!"

A Đoàn đồng ý nhìn qua Bán Đông.

Chuyện đã xẩy ra cũng không thể cứu vãn, Bán Hạ cũng nương theo bậc thang mà đi xuống, chỉ là tốc độ trong tay nhanh hơn, đỡ A Đoàn vào suối nước nóng bên cạnh, vừa đi vừa nói "Nô tỳ biết lúc này tiểu thư muốn chậm lại, nhưng trước đấy đã bỏ qua rất nhiều trình tự, Thái Tử điện hạ cũng không thể ngăn họ vào tân phòng nhìn tân nương."

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư tắm qua loa cho xong, sau đó nô tỳ lại trang điểm cho tiểu thư.”

Làm sao có thể để cho nương tử để mặt mộc gặp mặt khách khứa được chứ?

Suối nước nóng đã ở trước mắt, hơi nước ấm áp làm cho người ta không nhịn được muốn xuống nước tắm. Lúc trước cả người căng thẳng cũng không rảnh quan tâm đến trang sức rườm rà trên người, bây giờ cả người thả lỏng, cả người mệt mỏi, đặc biệt là cổ, thật sự là sắp đứt rồi, mũ phượng quá nặng.

Nghe được nửa sau lời Bán Hạ, tâm tình sắp bay lên lập tức bị dội một chậu nước lạnh, cả người đều không có tinh thần, nhận mệnh để mặc Bán Đông Bán Hạ tắm rửa qua loa, sau đó lại bị kéo ra ngoài, chuẩn bị trang điểm một lần nữa.

Bán Đông Bán Hạ ở bên trong hầu hạ A Đoàn tắm rửa, ở bên ngoài bốn nha hoàn đều đang chỉnh gì đó của A Đoàn, muốn sửa lại đồ thường dùng cho tốt, nhìn thấy A Đoàn đi ra vội vàng hành lễ, sau đó vội nói “Thái Tử điện hạ vừa phái người đến nói, sẽ không có ai đến nháo động phòng.”

Lại chỉ vào mấy đĩa thức ăn nhỏ trên bàn.

Đây cũng là do Thái Tử điện hạ vừa phái người đưa đến, tiểu thư đói thì ăn trước, không cần ngại lễ tiết cũng không cần chờ người.”

Bán Đông đã sớm biết Thái Tử điện hạ tốt với tiểu thư như thế nào, nhín thấy bộ dạng ngớ ra cảu Bán Hạ, đụng đụng bả vai nàng, nhỏ giọng nói “Như này còn chưa là gì đâu, tỷ tỷ, tỷ lại hầu hạ tiểu thư mộtthời gian nữa sẽ biết. Chỉ cần tốt với tiểu thư, Thái Tử điện hạ sẽ không quan tâm lễ tiết gì đâu, làm thế nào tốt là được.” Bán Đông đã quen, cho nên mới thản nhiên tiếp nhận như vậy. Hơn nữa Thái Tử điện hạ như vậy, làm sao có thể bị quy củ trói buộc chứ?

https://thuviensach.vn

Bán Hạ giật mình, động đậy môi, chưa nói gì cả.

không thể dùng thái độ trước kia để hầu hạ tiểu thư, nên thay đổi.

A Đoàn mỉm cười đi lên phía trước, nhìn mấy đãi thứ ăn nhỏ trên bàn là đồ ăn lót dạ mình thích, khóe miệng càng nhếch lên, vẫn cười vui vẻ.

Bán Đông càng đi qua đi lại dò hỏi "Tiểu thư ăn cơm trước, hay là quay lại tắm rửa tiếp? Thái Tử còn một lúc nữa mới trở lại."

A Đoàn lắc đầu, chỉ đứng tại chỗ, dịu dàng lại an tâm cười.

Bây giờ trong lòng chỉ còn sự thỏa mãn, có người chồng như thế, còn cò gì không vừa lòng nữa? sựkhẩn trương lúc trước đã biến mất, thích thú dựa vào ghế quý phi làm bằng gỗ tử đàn, nhìn hai cây nến Long phượng cháy sáng, ánh mắt như nước. Bán Đông Bán Hạ ở đối diện cười một cái, không tiếng động bảo các nha hoàn khác lui ra ngoài.

Để tiểu thư ở một mình đi.

đã gần nửa đời người, phần lớn niềm vui nỗi buồn đều do một người mang lại, thậm chí đời trước cũng vậy. Lúc sung sướng cả người cả tâm đều muốn bay lên, lúc bi thương cũng đau tận xương tủy, càng nhiều biệt ly cùng với muốn mà không được. Hai loại cảm xúc cực đoan như vậy, đều là một người mang lại.

Từng có bất an, từng có bàng hoàng, thậm chí đã nghĩ đến chuyện chạy trốn.

Nhưng bây giờ…

Lại là vui vẻ chịu đựng.

Bị kịch kiếp trước là do tính cách của hai người gây nên, lúc đó Thái Tử không đủ thành thục ổn trọng, bản thân cũng quá nhát gan. May mắn là

https://thuviensach.vn

kiếp này sẽ không có tình huống như vậy. Tuy rằng ngày sau còn dài, nhưng bản thân Thái Tử đã có đủ ổn trọng, bản thân cũng không giống lúc trước, bị ủy khuất cũng sẽ không không nói.

không thể xác định kiếp này sẽ thuận lợi, ít nhất sẽ không giống kiếp trước.

Cửa truyền đến một tiếng két, A Đoàn nghiêng người nhìn lại, là Bán Hạ.

Bán Hạ ngại ngùng hiếm thấy, bàn tay để ở phía sau cầm thứ gì đó, nhìn vào tầm mắt A Đoàn, giật giật khóe miệng, có chút khô cứng cười "Tiểu thư ổn không?" đi vài bước đến trước mặt, nhìn thấy ánh mắt nghi ngờ của nàng, cắn răng một cái, đưa đồ phía sau cho A Đoàn.

Thư? A Đoàn nhận lấy.

"Đây là phu nhân phân phó, nhất định tiểu thư phải xem xong, nô tỳ canh chừng bên ngoài cho tiểu thư, có… Có chỗ nào không hiểu, cũng có thể hỏi nô tỳ!"

Bán Hạ kỳ quái như vậy, A Đoàn xem xét nàng vài lần, nhưng nàng ấy không nhìn mình, chỉ nghiêng đầu nhìn về một bên, vành tai đỏ ửng. Dừng một chút, túy ý mở một trang, sau đó đôi mắt trừng thậtlớn phịch một tiếng khép thư lại, kinh ngạc trừng Bán Hạ. Bán Hạ sắp khóc rồi, chỉ nói "Vốn nên là phu nhân đưa cho người, chỉ là hôm qua phu nhân quên mất."

"Tiểu thư mau, mau xem đi."

"Đợi lát nữa đỡ phải chịu tội nhiều…" (Câu này theo mình hiểu là xem thứ đồ này xong tí nữa vào động phòng sẽ giảm bớt được nhiều đau đớn đó. Có cao nhân nào đi qua cho xin ít cao kiến ạ)

https://thuviensach.vn

A Đoàn giật mình, hít sau vài lần, đầu ngón tay run rẩy mở quyển sách ra lần nữa, một màn làm cho người ta ngượng ngùng lại xuất hiện trước mắt…

Đêm đã khuya, náo nhiệt bên ngoài cũng chậm rãi tản đi, lại qua một hồ lâu mới nghe được tiếng của Giang Vạn Lí kêu to bên ngoài. A Đoàn tùy ý cất quyển sách trên tay xuống dưới gối đầu, sau đó vỗ vỗ hai gò má nóng bỏng đứng dậy, nhìn thấy Giang Vạn Lí đỡ Ngô Đồng đang gục đầu say bất tỉnh nhân sự đi vào.

“Uống nhiều lắm sao?”

A Đoàn vừa hỏi vừa tiến lên, sau đó không cần Giang Vạn Lí trả lời cũng biết đáp án, còn chưa đến gần đã ngửi thấy toàn thân là mùi rượu.

Giang Vạn Lí đỡ Ngô Đồng, đành phải dùng miệng thỉnh an A Đoàn, sau đó mới cười nói “Hôm nay gia không cho người khác đến náo người, người khác chỉ có thể đến náo gia, chỉ rót cho ngài ấy! Nhị Hoàng tử Tam hoàng tử cũng không ngăn cản được, hai người đã say từ sớm!”

“Nô tài hầu hạ gia tắm rửa trước, người nghỉ ngơi trước đi.”

“Được, mau đi đi.”

A Đoàn đứng tại chỗ, nhìn Giang Vạn Lí cùng một đám tiểu thái giám đi vào suối nước nóng phía sau, mới cùng Bán Đông Bán Hạ dọn dẹp giường. Người cũng đã say như vậy rồi, lúc trước cũng không có lễ nghi gì, rượu giao bôi cũng thôi đi, cũng dọn sạch sẽ đậu phộng với táo trên giường. Sau khi làm xong, Bán Đông Bán Hạ mang người lui ra phòng ngoài.

Động tác của Giang Vạn Lí rất nhanh, sau khi đỡ Ngô Đồng chỉ mặc một lớp áo trong ra đặt trên giường liền cười cáo lui.

Trong phòng chỉ còn A Đoàn mặt đỏ bừng cùng Ngô Đồng đã ngủ say.

https://thuviensach.vn

A Đoàn nhìn hai má Ngô Đồng còn phiếm hồng, sau đó rời tầm mắt xuống dưới chiếc gối, quyển sách kia còn đang nhét dưới gối đó! Đứng tại chỗ một hồi lâu mới cảm thấy nhiệt độ trên mặt chậm rãi tản đi, người này đã say bất tỉnh nhân sự, còn có thể làm gì nữa? không dễ dàng làm xong công tác chuẩn bị tâm lý, vỗ vỗ mặt, cẩn thận bò qua người Ngô Đồng.

Sau đó, bên hông đột nhiên cõ một cỗ sức mạnh, một hồi trời đất quay cuồng toàn thân đã nằm trênngười Ngô Đồng.

Mở mắt nhìn lại, người này đã mở mắt, hai mắt tỉnh táo, làm gì còn chút men say nào?

Nghĩ cũng không cần nghĩ cũng có thể biết được, giơ tay đánh Ngô Đồng một cái "Chàng giả say!" Cú đánh này của A Đoàn đối với Ngô Đồng mà nói là không đau không ngứa, thậm chí còn thoải mái nhắm mắt, đánh thật thoải mái? Ôm lấy eo nhỏ, dịu dàng nhìn đôi mắt A Đoàn "Hôm nay nàng có vui vẻ không?"

"không có ai tới chúc mừng nàng, chỉ có ta."

Tâm ý của Ngô Đồng sao A Đoàn lại không biết chứ? hắn biết mình không thích ứng phó với nwhnxg trường hợp như vậy, mặc dù là náo động phòng, những người khác đều là có ý tốt. Nhưng cũng khôngphải là người thân cận, A Đoàn cũng không muốn ứng phó với bọn họ, ái biết ý tốt này có mấy tầng chứ? Chi bằng không thấy. Xê dịch người về phía trước, đưa tay vòng lấy cổ Ngô Đồng.

Thăm dò trước mũi hắn thân mật cọ cọ.

"Chỉ cần chàng."

Trong mắt hoàn toàn là tin cậy và thỏa mãn, làm cho Ngô Đồng cũng cười theo, thậm chí còn ngốc nghếch cọ chóp mũi cùng A Đoàn, vô cùng vui vẻ. cô nương mình luôn tâm miệng nằm trong lòng khuôn mặt trắng

https://thuviensach.vn

trắng mềm mềm, cười vui vẻ như vậy, Ngô Đồng thật sự rất thỏa mãn. Lẳng lặng nhìn A Đoàn một hồi, sau đó dứng dậy.

Khom người đứng ở bên giường, ôm ngang A Đoàn đi đến ngồi xuống bên cạnh bàn.

A Đoàn không được tự nhiên ngồi trên đùi Ngô Đồng, nhìn rượu giao bôi đã chuẩn bị từ sớm ở trên bàn. Ngô Đồng cầm một ly, A Đoàn muốn đưa tay cầm lấy ly rượ bên này lại bị Ngô Đồng ấn gáy mặt hướng về phía hắn, sau đó trước ánh mắt kinh ngạc của A Đoàn một hơi uống cạn rượu bên trong cốc, hôn lên môi A Đoàn.

Từng ngụm từng ngụm bón cho nàng.

Đương nhiên A Đoàn không sợ uống rượu, A Đoàn là một bình rượu nhỏ đó!

Nhưng bị Ngô Đồng bón cho vài chén rượu, đầu óc A Đoàn lại có chút choáng váng? Rượu này khôngmạnh, tác dụng chậm lại mạnh như vậy sao? A Đoàn lắc lắc đầu, sắc mặt đỏ bừng, hoảng hốt nhìn Ngô Đồng “Thái Tử ca ca, đây là rượu gì vậy…” Giọng nói nhẹ nhàng lại loạng choạng.

“Ha ha.” Ngô Đồng chỉ trầm thấp cười một cái.

Đứng dậy, ôm A Đoàn về lại trên giường, sau đó phủ người lên.

“Đương nhiên là… Chén rượu của nàng.”

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 123

Editor: huyetsacthiensu

“Chàng đang làm cái gì vậy?”

âm thanh ra khỏi miệng, ngay cả bản thân mình cũng cảm thấy khó nghe, quá khàn.

Còn chưa kịp ghét bỏ bản thân đã thấy xấu hổ và giận dữ, thân mình đặc biệt mệt mỏi bủn rủn, cả nửa người dưới đau đến chết lặng! Nghĩ cũng không nghĩ liếc mắt trách Ngô Đồng đang cúi người đọc sách ở đầu giường, đưa tay xoa eo như bị chặt đứt, miệng vểnh lên, vô cùng không bằng lòng!

Lúc A Đoàn vừa mở mắt Ngô Đồng đã dời mắt đến trên mặt A Đoàn. Tiểu cô mương khuôn mặt phấn nộn, giống như trước đây, chỉ là, không có nét quyến rũ của tiểu thư khuê các… Nghe được lời của nàng cùng vẻ oán thầm trên mặt chỉ cười khẽ, đặt sách trong tay sang một bên rồi cũng nằm xuống, kéo người A Đoàn đang không một mảnh vải ôm vào người.

Cả người A Đoàn cứng đờ, lúc này mới phản ứng được một sự thật là cả hai đều đang trần trụi!

“Chàng làm cái gì vậy, mẫu hậu vẫn đang chờ hai chúng ta đến thỉnh an đấy!”

Vừa nói vừa giãy dụa muốn dứng dậy, vừa nhấc eo lên bị đau kêu rên một tiếng lại ngã trở về, đau quá! Hai mắt đẫm lệ nhìn Ngô Đồng, đều là lỗi

https://thuviensach.vn

của chàng! Tối hôm qua đau khổ cầu xin hắn, nhưng mà người này thì sao, chính là cầm thú! Ngô Đồng không thay đổi sắc mặt, bàn tay to xoa nhẹ bên eo A Đoàn, giúp nàng giảm bớt mệt mỏi.

Xoa một lúc lâu, đúng là mệt mỏi đã giảm đi rất nhiều, A Đoàn có tinh thần náo loạn.

“Tối nay không cho phép chàng chạm vào ta!”

Đôi mắt có hơi sưng ủy khuất nhìn Ngô Đồng, tỏ ý nếu chàng không đồng ý ta sẽ khóc ngay lập tức cho chàng xem.

Ngô Đồng liếc xéo A Đoàn một cái, không nói gì, động tác trong tay cũng không dừng lại.

Thấy thế lá gan của A Đoàn càng lớn, vươn ngón tay ra đâm đâm lồng ngực của Ngô Đồng, cứng rắn! “Việc này chàng nhất định phải nghe ta, ta bảo chàng dừng thì chàng phải dừng, chàng không thể không nghe lời ta, thật sự rất đau!” Mềm mại dịu dàng, khóe mắt rưng rưng, rất ủy khuất.

Bàn tay bên hông hơi dừng lại, Ngô Đồng nhếch khóe môi cười như không cười nhìn A Đoàn, không nóilời nào chỉ nhìn nửa ngày làm cho A Đoàn dần dần thu lại tính tình… Bây giờ Ngô Đồng mới hài lòng, tiếp tục động tác trong tay, bình tĩnh mở miệng nói “Nếu không phải biết nàng là lần đầu tiên, nàng cho rằng tối hôm qua ta sẽ chỉ làm ba lần thôi sao?”

không tránh khỏi vẻ dục vọng chưa được thỏa mãn trong giọng nói.

Trong lòng A Đoàn sau đó bỗng nhiên bốc lên một ngọn lửa, nghĩ cũng không nghĩ đẩy tay Ngô Đồng ra, ôm áo ngủ bằng gấm ngồi dậy, chỉ vào mũi Ngô Đồng lên án nói “Chàng, chàng, chàng thật sựkhông phai là người mà! Hôm qua ta cũng bị làm đến ngất đi, vậy mà hôm nay chàng còn có mặt mũi nói với ta mới có ba lần sao?”

https://thuviensach.vn

Ngón tay chỉ vào Ngô Đồng vì tứ giận mà run run!

Ngô Đồng thong thả híp mắt, tay chống cằm nằm nghiêng trên giường, nhìn bờ vai mầm mại trắng nõn của A Đoàn, xương quai xanh tinh tế xinh xắn, cùng với những vết đỏ trên cổ… Cười nhạt một tiếng nói“Sách dưới gối nói không sai, buổi tối chúng ta thử các tư thế trên đó một lần, thế nào?”

Cả người A Đoàn đều đỏ rực!

Vừa rồi nhìn hắn nghiêm trang đọc sách, sườn mặt đẹp đẽ ngược sáng nhìn giống như một bức tranh thủy mặc, hóa ra là đang xem quyển sách xấu hổ như vậy!

“Chàng, chàng, chàng…”

Tay càng run hơn, không nói được câu nào.

Ngô Đồng ngồi dậy, dưới con mắt của A Đoàn đang cứng người không hề báo trước lật áo ngủ bằng gấm lên, A Đoàn trừng mắt, sau đó đưa tay ra che mắt. “Chàng muốn làm gì, chàng không biết xấu hổ!” Sau đó toàn thân bị bế dậy cùng với chăn đắp. A Đoàn nhắm mắt không ngừng dãy dụa.

“Chàng muốn làm gì!”

Ngô Đồng ôm A Đoàn bước từng bước vững vàng đi về bể tắm ở phía ssau.

“Nếu nàng còn náo loạn, sẽ không kịp đến thỉnh an mẫu hậu đâu.”

Bây giờ A Đoàn mới thành thật, lui về trong ngực Ngô Đồng không náo loạn nữa.

https://thuviensach.vn

Đám người Giang Vạn Lí, Bán Đông, Bán Hạ đã chờ ở bên ngoài từ sớm, thời gian còn sớm, không được chủ nhân gọi cũng không dám đi vào. không dễ gì mới nghe được bên trong truyền ra tiếng vang, đoán trước làn nên đi tắm, lúc này mới dẫn theo một đám người đi vào tẩm điện dọn dẹp.

Bán Hạ thì không sao, lúc Bán Đông dọn dẹp lại giường thì mặt đã đỏ thành quá táo, hơi thở xa hoa lãng phí, giường chiếu hỗn độn, nghĩ lại liền biết tối hôm qua có bao nhiêu lịch liệt, ngay cả chăn cũng không thấy đâu nữa! Bán Hạ cười khẽ một tiếng, cầm khăn lụa màu trắng trên giường lên, bên trênđiểm những vệt màu đỏ sẫm.

Đưa vào tay một vị ma ma đã chờ sẵn ở một bên.

Ma ma nhìn kỹ sau đó gật đầu, khóa vào một chiếc hộp nhỏ.

Nhìn thấy cảnh này mặt Bán Đông càng đỏ hơn, chỉ khom người dọn dẹp giường chiếu, không dám ngẩng đầu lên. Bán Hạ ghé sát vào tai nàng nhỏ giọng nói “Ngươi đúng là nên xấu hổ, nhưng mà tiểu thư đã gả cho người, điều này có nghĩa là hiện tại chính là ngày tốt của tiểu thư, không cho xấu hổ và giận dữ quá mức, về sau đừng như vậy nữa.”

Bán Đông chậm chạp gật đầu, vẫn không dám ngẩng đầu lên nhìn người, Bán Hạ liếc mắt nhìn Ngô Đồng, muội muội cũng đã lớn, cũng nên bàn đến chuyện hôn sự rồi, chỉ là nên nói với ai đây? Đám tiểu tư trong nhà nhất định là không được, muội muội bây giờ là người hầu hạ cho Thái Tử phi, đám tiểu tư làm sao mà xứng chứ?

Nhưng mà ánh mắt cao quá cũng không được, cao không được thấp cũng không xong.

Có lẽ, nên hỏi tiểu thư trước?

Các nô tỳ bên này vừa dọn dẹp xong, bên kia A Đoàn cùng Ngô Đồng cũng đã mặc xong quần áo Bán Hạ đưa vào đi ra ngoài, sắc mặt không

https://thuviensach.vn

giống nhau. Thái Tử điện hạ đi theo sau Thái Tử phi, sắc mặt thảnh thơi; Thái Tử phi đằng trước lại mặt mày đỏ rực, tức giận, giống như đứa nhỏ cãi nhau. Mấy người Giang Vạn Lí đối diện cười một cái, sau đó đồng loạt quỳ xuống thỉnh an.

“Nô tài (nô tỳ) thỉnh an Thái Tử phi.”

A Đoàn vẫn tức giận không để ý, ngồi thẳng trước gương trang điểm cầm lược gỗ lên chải đầu, ngược lại Ngô Đồng tâm tình rất tốt gật đầu đáp lại, để cho mọi người đứng dậy. Bán Đông Bán Hạ vội vàng tiến lên hầu hạ A Đoàn trang điểm, Giang Vạn Lí cũng dẫn theo một đám tiểu thái giám hầu hạ Ngô Đồng mặc quần áo. Ngô Đồng buồn cười nhìn khuôn mặt tức giận của A Đoàn.

“thật sự không đồng ý sao?”

A Đoàn phản ứng lại là liếc mắt một cái! Ngô Đồng thấy thế cũng không nói gì thêm, nhắm mắt để nô tài mặc quần áo. Làm cho đám người Giang Vạn Lí nổi lên lòng hiếu kỳ, nhưng nhìn Ngô Đồng đangnhắm mắt, lại nhìn A Đoàn đang tức giận, chỉ phải kiềm sự tò mò lại.

Hai người đều chuẩn bị xong, vẻ mặt nghiêm túc, ở trong phòng ồn ào như thế nào cũng được, nhưng ở bên ngoài thì không được! một trước một sau đi ra khỏi tẩm cung, sau đó đi thỉnh an Hoàng Thượng Hoàng Hậu. Tối hôm qua Hoàng Thượng đương nhiên là ở lại tẩm điện của Hoàng Hậu, lúc hai người điđến, Hoàng Thượng Hoàng Hậu đã rửa mặt chải đầu xong.

“Đến sớm như vậy làm gì, trà của ngươi ta đã uống bao nhiêu lần, còn để ý chén trà của con dâu này sao?”

Sau khi thỉnh an, Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu ngồi ở chủ vị, Hoàng Hậu dẫn đầu mở miệng trên đùa A Đoàn sắc mặt hồng nhuận. A Đoàn cũng không sợ, bưng trà quỳ ở trước mặt hai người, cười nói “Mẫu

https://thuviensach.vn

hậu không uống trà của nhi thần, nhưng mà phụ hoàng còn đang chờ đó ~” cười nâng chén trà trong tay lên cao “Mời phụ hoàng dùng trà.”

Hoàng Thượng đương nhiên sẽ không cho A Đoàn phủ đầu ra oai, con dâu này là hắn chọn, nay cuối cùng mối kim ngọc lương duyên này cũng thành, đương nhiên là vui vẻ vì việc này thành rồi. Cười nhận lấy chén trà của A Đoàn, sau khi uống xong sai người đem lễ vật gặp mặt ra, là một gốc San hô trang trí “Cây San ho này để cho con chơi thôi, tuy nói con gái khác với phụ nữ, nhưng dù sao con cũng lớn lên ở đây, cho dù hôm nay thân phận không giống nhau, cũng không cần quá mức gò bó.”

“Nhi thần biết, xin khắc ghi sự dạy dỗ của phụ hoàng trong lòng.”

Nhận được cái gật đầu của Hoàng Thượng A Đoàn mới đứng dậy, sau đó lại quỳ đến trước mặt Hoàng Hậu, nhận lấy chén trà cung nữ đưa đến, cũng không nâng cao, chỉ nghiêng đầu hỏi “Chén trà này mẫu hậu có uống hay không, nếu không uống nhi thần cũng không cần kính người ~” âm thanh mềm mại, không giống như đang kính trà cha mẹ chồng, mà giống con gái làm nũng với mẫu thân.

Lại dùng bộ dáng nghiêm túc để nói.

Hoàng Hậu chỉ cười đau bụng, một lúc lâu mới thở được, sau đó chỉ vào Ngô Đồng đang quỳ một bên cười mắng “Ngươi còn không quản nàng dâu của ngươi, với vừa vào cửa ngày đầu tiên đã bắt nặt ta, về sau còn đến thế nào nữa đây?” Ngô Đồng quỳ nghiêm túc, trên mặt cũng có ý cười, nghe vậy chỉ lắc đầu.

“Nhi thần cũng không dám quản nàng.” Ý cưng chiều không cần nghe cũng có thể đoán được.

Làm cho Hoàng Hậu tức giận chỉ Ngô Đồng mắng, có vợ liền quân mẫu thân! Cuối cùng vẫn là A Đoàn tiến lên, dỗ dành một lất, dỗ Hoàng Hậu vô cùng vui vẻ nhận trà, cũng thưởng cho A Đoàn Bạch Ngọc Như Ý

https://thuviensach.vn

đã chuẩn bị từ sớm. Lại hầu hạ Hoàng Thượng Hoàng Hậu ăn sáng, Hoàng Thượng phải lên triều, Hoàng Hậu phải tiếp các vị phi tần đến thỉnh an, lúc này hai người mới cáo từ.

Vốn là A Đoàn đi sau nửa bước, Ngô Đồng đi chậm lại thành hai người sóng vai nhau bước đi, nghiêng đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lùng của A Đoàn, cười khẽ "Còn tức giận sao?" A Đoàn nhìn thẳng về phía trước, bĩu bĩu môi, không nói chuyện. Ngô Đồng cũng không giận, chỉ bình tĩnh nói "Mẫu hậu đãđồng ý."

A Đoàn dừng chân, nhíu mày, giận dữ nhìn Ngô Đồng, thấp giọng nói "Chành đừng nói cái gì mà muốn ta dậy sớm giúp chàng luyện võ, ta không ngốc! Lúc này ta mới vừa vào cửa, khoảng cách cũng khôngxa, nếu không thỉnh an mẫu hậu, người khác sẽ nhìn ta như thế nào chứ?"

Lúc tắm rửa chính là vì điều này mới cãi nhau, còn nói cái gì mà văn có thể Hồng tụ thêm hương, võ thìkhông thể ôm nhuyễn ngọc ôn hương trong ngực.

Nhưng cũng nghĩ Ngô Đồng là muốn tốt cho mình, nghĩ nghĩ lại mềm giọng xuống "Ta biết chàng là muốn tốt cho ta, biết ta ghét cũng với những phi tần kia tươi cười giả dối, nhưng cũng không thể trốn tránh mãi, thích ứng sớm thì tốt."

Ngô Đồng nhướn mày "Ta không cho nàng thỉnh an lúc nào? Mồng một mười lăm thỉnh an là được rồi."

Bộ dáng dầu muối không ăn, hai mày của A Đoàn càng nhíu chặt hơn, lại không thể tranh cãi với Ngô Đồng ở đây! Chỉ phải giận dỗi đi vòng qua Ngô Đồng bước tiếp về phía trước, Ngô Đồng trực tiếp kéo cổ tay A Đoàn, buồn cười nói "Nàng không đi gặp các nàng ấy, các nàng ấy sẽ càng sốt ruột, nàng chỉ cần ngồi ở Đông cung chờ các nàng ấy đến là được."

https://thuviensach.vn

Đây không phải là chuyện các nàng ấy có thấy hay không, mà chuyện thỉnh an mẫu hậu là chuyện ta nên làm!”

A Đoàn còn đang khó có thể bình tĩnh, Ngô Đồng ghé sát vào bên tai nàng nói “Mẫu hậu cũng không hy vọng nàng đi thỉnh an, người ước gì mỗi ngày nàng đều không dậy nổi ~” Lời này có hàm ý quá rõ, A Đoàn vừa trải qua sự đời sao có thể nghe không hiểu chứ? Mặt xấu hổ đỏ bừng, nâng lên hung hăng dẫm về phía bàn chân Ngô Đồng!

Chút sức lực nhỏ ấy không ảnh hưởng gì đến Ngô Đồng, sắc mặt không đổi dán vào bên tai A Đoàn.

“Thân thể này của nàng còn phải luyện tập thật nhiều, nếu không lần sau lại ngất đi…”

Ánh mắt A Đoàn mở thật lớn, mắt thường cũng có thể nhìn thấy từ đầu đến lòng bàn chân đều hồng! Mình không đi thỉnh an cùng hắn luyện võ, còn tưởng là hắn thương tiếc mình, không để cho mình đối mặt với những phi tần muôn hình vạn trạng kia, hóa ra là vì nguyên nhân này!

“Chàng, chàng, chàng thật sự chính là không thể nói lý!”

Ngô Đồng thản nhiên gật đầu, vân đạm phong khinh nhận lời khen này.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 124

Editor: huyetsacthiensu

A Đoàn trở thành Thái Tử phi, Giang Vạn Lí cũng được thăng chức, thành Đại tổng quản nội vụ của Đông cung. Ngô Đồng ở bên A Đoàn đến lúc ăn cơm trưa xong thì đi xử lý công chuyện, sau khi ngủ trưa Giang Vạn Lí ôm một chồng sổ sách tiến đến đáp lời, theo sau là những người hầu trong Đông cung. Sau khi mọi người thỉnh an xong mới để bọn họ đứng dậy.

A Đoàn ngẩng đầu híp nửa mắt nhìn lại, hóa ra đều là người quen.

Lúc trước mình ở Đông cung hơn năm năm, những tiểu cung nữ tiểu thái giám làm bạn với mình lúc đó bây giờ cũng đã trưởng thành rồi, hoặc ít hoặc nhiều vẫn có bóng dáng khi còn bé, vẫn có thể nhận ra được. Vốn là quen biết, nhìn thấy bọn họ ít nhiều vẫn thấy kích động, tâm tình cũng tốt lên vài phần, khẽ cười nói “đã nhiều năm không thấy, các ngươi vẫn khỏe chứ?”

“Nô tỳ (nô tài) đều khỏe, cảm ơn Thái Tử phi quan tâm!”

Mọi người đồng thanh trả lời.

Có cung nữ quen biết là gan lớn hơn một chút, thấy tâm trạng A Đoàn không tệ, cất giọng nói “Chúng nô tỳ vẫn luôn ngóng trông tiểu thư trở về, bây giờ cuối cùng người cũng đã trở lại, lần này cũng sẽkhông đi nữa.” đang nói chuyện là một cô nương gương mặt như quả trứng ngỗng, A Đoàn vẫn nhớ rõnàng, thường chơi với nhau khi còn bé.

https://thuviensach.vn

“Vãn Thu ngươi vẫn nhanh mồm nhanh miệng như vậy.”

Thấy A Đoàn vẫn nhớ rõ tên mình, Vãn Thu càng kịc động, sắc mặt cũng đỏ lên. Mọi người bên ngoài cũng không chịu yếu thế, ào ào tiến lên thỉnh an A Đoàn, nói chút chuyện khi còn bé. Trong lúc nhất thười vô cùng náo nhiệt, rõ ràng là gặp mặt nữ chủ nhân mới, bây giờ lại đổi thành ôn lại chuyện ngày bé.

Giang Vạn Lí vẫn đứng ở bên nhìn vào, thấy A Đoàn đã hiện lên chút mệt mỏi, giơ tay lên nhìn thẳng vào mọi người lạnh gióng nói “Được rồi, hôm nay Thái Tử phi chủ yếu là xem sổ sách, muốn nhận người thân hay ôn chuyện, hôm khác lại có thời gian, hôm nay mọi người mau giải tán đi. Giang Vạn Lí đã lên tiếng, không ai dám chống lại.

Vãn Thu lúc này lại đỏ mặt, không phải hưng phấn mà là xấu hổ. Mặc dù không phải nói một mình mình, nhưng là do mình khởi xướng, mọi người hưng phấn, vây quanh Thái Tử phi nói đông nói tây quên cả thời gian. Người thứ nhất quỳ thỉnh an, những người khác cũng nối đuôi nhau lui ra.

Vẫn ngồi ngay ngắn nhưng lại mệt mỏi, miễn cưỡng vùi ở trong ghế, lật số sách Giang Vạn Lí đưa lên.

Số sách của Đông cung vẫn rõ ràng, lại qua tay Giang Vạn Lí một lần, A Đoàn chỉ nhìn sơ qua một lần thấy không có vấn đề gì cũng buông ra “Vẫn như cũ, bây giờ cũng không cần thay người vội, đợi mộtthời gian nữa đã.” Dừng một chút lại nói “Nếu như phát hiện có người tay chân không sạch sẽ, lần đầu ngươi đi nhắc nhở, nếu có lần hai thì nói cho ta biết.”

Những người trong cung này luôn có vài phần tình cảm, nước trong quá thì không có cá, đạo lý này A Đoàn vẫn hiểu được, chỉ cần không quá đáng quá, nếu có thể cho qua được thì cho qua đi. Giang Vạn Lí hiểu được

https://thuviensach.vn

ý của A Đoàn, gật đầu đồng ý, sau khó khom người dâng một chuỗi chìa khóa lên, sau đó nói“Đây là chìa khóa nhà kho nhỏ của gia.”

“Nhà kho nhỏ của gia không nhập vào sổ sách, sổ sách gia nói sẽ tự mình đưa cho ngài.”

Đây là đã giao tất cả những việc quản gia ra rồi sao? A Đoàn khẽ cười nhận lấy chìa khóa giao co Bán Đông cất đi. Thấy tâm trạng A Đoàn không tệ, Giang Vạn Lí thử vận may nói “Nhà kho nhỏ của gia nô tài cũng chưa được nhìn thấy, lúc nào Thái Tử phi thấy vui đi xem một chút, để cho nô tài cũng được mở rộng tầm mắt được không?” Thấy Giang Vạn Lí cười nhạo, A Đoàn ho nhẹ một tiếng, khóe miệng vẫn luôn nhếch lên.

“Để xem lúc nào ta rảnh rỗi.”

Cho dù chỉ nhìn qua một lần, một chồng sổ sách kia cũng rất nhiều, đã đến lúc hoàng hôn. A Đoàn đứng dậy đi vào nội thất thay quần áo ở nhà “Thái Tử có nói lúc nào thì sẽ trở về không?” Giang Vạn Lí đi theo hầu hạ bên cạnh, tròng mắt đảo một vòng, trong miệng lại là nghi hoặc “Gia cũng không nhắn lại, hay là bây giờ để nô tài cho người đi hỏi?”

Động tác đi ở phía trước hơi khựng lại, khóe miệng đang giơ lên cũng hạ xuống, sắc mặt không đổi tiếp tục đi vào trong.

“không cần.”

Giọng điệu cứng rcwnsgbd Bán Hạ liếc nhau sau đó trong mắt chợt lóe lên sự lo lắng, cái này, bây giờ mới là ngày thành thân đầu tiên mà! Nhưng mà sự lo lắng này cũng chỉ trong chớp mắt, hai người quay đầu nhìn thấy Giang Vạn Lí đang che miệng cười không ra tiếng, cái này còn gì không rõ nữa chứ? Thái Tử muốn cho tiểu thư ngạc nhiên!

Từ đấy cũng không lo lắng nữa, giả vờ bình tĩnh giống Giang Vạn Lí, hơn nữa chờ nhìn xem Thái Tử muốn làm gì.

https://thuviensach.vn

nói là hoàn toàn không để ý là không thểm trong lòng luôn không thoải mái, hôm nay mới là ngày đầu tiên thành thân. Nhưng mà sau khi cởi bỏ bộ quần áo nghiêm trang mặc vào bộ quần áo ở nhà thoải mái, chút thoải mái này trong lòng cũng không còn. hắn không nhắn lại chắc là sẽ trở về trước bữa tối, nếu là như vậy, bản thân mình lại như quá hẹp hòi.

Chờ đến bữa tối đi.

Nếu như không về, hừ hừ.

Bây giờ thời gian còn sớm, cách bữa tối còn một khoảng thời gian, A Đoàn dừng một chút đi đến ngồi xuống bên bàn học. Bán Hạ trải giấy, Bán Đông mài mực, nửa năm nay đã hình thành thói quen, nhất định là tiểu thư muốn viết thư cho An Dương công chúa! Sau khi Bán Hạ trải giấy ra thì rời đi, Bán Đông mài mực xong cũng rời đi.

Lúc tiểu thư viết thư cho công chúa, không thích có người hầu hạ bên cạnh.

A Đoàn nhấc bút, nhưng nửa ngày cũng không hạ bút được, mày thoáng nhăn lại, cuối cùng vẫn thở dài bỏ bút xuống, nhìn trang giấy trắng trước mắt mà sững sờ. không biết nên viết cái gì, hay là nói khôngbiết nên nói gì với An Dương. Gần nửa năm nay, đã viết rất nhiều thư cho An Dương, nhưng nàng ấy không trả lời một bức thư nào.

Cũng may từ chỗ Thái Tử ca ca biết được nàng vẫn ổn, chơi khắp nơi thăm khắp nơi.

Cho nên, nàng ấy thật ra cũng tự trách mình.

Chuyện này thật sự không biết bên nói cái gì với A Đoàn, nói mình thành thân, nói mình cuối cùng cũng đã gả cho Thái Tử ca ca sao? Nhưng đây rõ ràng là đang sát muối lên vết thương của An Dương mà. Nếu tâm

https://thuviensach.vn

trạng An Dương lúc này đang tốt, nhìn thấy thư của mình, tâm trạng không tốt sẽ là lỗi của mình.

Lúc Ngô Đồng trở lại, nhìn thấy bộ dáng A Đoàn đang chống cằm khổ não.

không tiếng động tiến lên, đuôi mắt khé nhướn, khẽ cười dò hỏi "đang viết thư cho An Dương sao?" A Đoàn miễn cưỡng nâng mắt liếc nhìn Ngô Đồng một cái, mím môi gật đầu. Nghiêng đầu nhìn thoáng qua trang giấy không có chữ nào, Ngô Đồng hạ mắt, sau đó đưa tay kéo A Đoàn dậy, ngăn nàng tiếp tục ngẩn người.

"Chuyện của An Dương không cần vội, ta có sắp xếp."

Cũng không chờ A Đoàn hỏi lại, tiếp tục nói "Ta dẫn nàng đến một chỗ, tối nay không ăn trong cung."

Lời này quả thật đã chuyển dời sự chú ý của A Đoàn, vội hỏi đi đâu, nhưng Ngô Đồng không nói, chỉ để A Đoàn thay một bộ quần áo tiện đi lại rồi dẫn A Đoàn lên xe ngựa ra khỏi cung. Tiếng bánh xe ngựa vang lên, A Đoàn mới nghĩ ra, ngây ngẩn nói "Tối nay không ăn cơm cùng mẫu hậu sao?"

Mặc dù Hoàng Hậu đã nói không cần A Đoàn hầu hạ nàng, chỉ là A Đoàn vừa vào cửa, có tấm lòng là được, sau này không cần như vậy.

Bộ dáng ngốc ngốc làm cho tâm trạng của Ngô Đồng sung sướng. Hơi nheo mắt, đưa tay kéo A Đoàn vào ngực "Mẫu hậu cũng không nàng đi thỉnh an hầu hạ người, người chỉ nghĩ đến lúc nào thì nàng cho người một tiểu tử mập mạp."

Trời đất chứng giám, đây là những lời nói thật. Mình đã hai mươi còn chưa có con nối dõi, hẫu mậu đãnóng nay từ lâu, chỉ mong lúc nào có thêm cháu trai, những cái khác không quan trọng. rõ ràng là hỏi chuyện đứng

https://thuviensach.vn

đắn, kết quả lại nhận được câu trả lời như vậy, A Đoàn đỏ bừng mặt, nắm tay phấn hồng đấm về phía lồng ngực cứng rắn của Ngô Đồng.

Xe ngựa đi khoảng nửa khắc thì dừng lại, sau khi A Đoàn xuống xe, kinh ngạc nhìn biển Hà Uyển (vườn sen) trước cửa. Quay đầu nhìn Ngô Đồng, hắn hơi ngửa đầu khoanh tay nhìn về phía ánh nắng chiều đầy trời, sắc mặt bình tĩnh, thản nhiên. A Đoàn đi đến bên cạnh hắn, đưa tay giữ chặt bàn tay hơi lạnh của hắn.

“Tại sao lại muốn đến chỗ này?”

Đảo tay nắm lấy tay A Đoàn, nghiêng đầu, nhìn ánh mắt của nàng, tinh thần có chút giật mình.

“Lúc trước sau khi đưa nàng lên xe ngựa, một mình ta đối mặt với bầu trời hôm nay chỉ cảm thấy chói mắt.”

Nghe vậy A Đoàn cũng ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, hoàng hôn chạng vạng tối, ánh nắng chiếu xuống vô cùng sáng lạn, tổ hợp các loại màu đỏ không giống nhau như vậy, không ngờ tạo ra một ánh tà dương như thế, giống một bức tranh đẹp. Ký ức khi còn bé vẫn còn, lúc trước tinh thần của mình phấn chấn, cho nên ký ức còn khắc rất sâu.

“Vậy bây giờ thì sao?” Cũng cười nhạt nhìn lại Ngô Đồng, nhẹ giọng hỏi.

Ngô Đồng cười khẽ, đưa tay kéo A Đoàn vào trong ngực, cùng nàng nhìn về phía bầu trời.

“Rất đẹp.”

Vườn sen mùa thu thật sự không dễ nhìn. Màu xanh ngát cả ngày trong trí nhớ đã biến thành lá vàng úa tàn, màu vàng hiu quạnh nhìn không thấy đầu, nhưng hai người đều đang cười nhạt, một khung cảnh thỏa mãn.

https://thuviensach.vn

Dắt tay nhau đi đến lúc trước mặt một chiếc thuyển nhỏ treo đèn đậu trên mặt hồ, nhiều năm qua như vậy, chiếc thuyền nhỏ này vẫn như cũ, sơn ở thân thuyền đã tróc nhiều chỗ, loang lổ.

Ký ức xuất hiện trong đầu ngày càng rõ ràng, đương nhiên không quên lúc ấy Thái Tử ca ca ở trong nước sắc mặt hoảng hốt. A Đoàn cúi đầu, nhẹ nhếch khóe miệng, nhìn về phía Ngô Đồng cũng đangnhớ lại, khẽ cười nói "Thái Tử ca ca, giữa hè sang năm, chúng ta lại đến đây hái sen có được không?"

Sang năm, hai người chúng ta đều sẽ vui vẻ, sẽ không lại để cho chàng một mình đau lòng.

A Đoàn chưa nói hết câu Ngô Đồng đã hiểu, nhắm mắt hít thở sâu một lần, thật lâu sau mới mở mắt, chút giãy dụa giật mình hoảng hốt còn sót lại đã không thấy nữa, chỉ còn sự thoái mái. Đưa tay sờ vào hai má bị gió thu thổi lạnh "Để khen thưởng cho nàng, bữa tiệc ở Vọng Giang Lâu đã được chuẩn bị xong, Thái Tử phi có thể nể tình cùng đi hay không?"

Lại là vườn sen, lại là Vọng Giang Lâu, đây là đang muốn trở lại những chốn cũ.

A Đoàn gật đầu "Như thế thì đi cùng ngươi một chuyến vậy."

Lần thứ hai lên Vọng Giang lâu, chống tay lên lan can nhìn về phía cổng thành, phảng phất còn có thể nhìn thấy Vệ Trường Hận ngước mắt lúc trước. Nhớ đến lúc đó muôn người đều đổ xô ra đường cùng với sự chật vật của bản thân, không khỏi cười một cái, quay đầu nhìn Ngô Đồng, hỏi ra nghi ngờ trong lòng "Tại sao lại gọi là Trường Hận?"

Ngô Đồng ôm A Đoàn từ phía sau, mắt khẽ nhắm, một lúc sau thở dài một tiếng.

"Vì sao tương tư, vì sao trường hận."

https://thuviensach.vn

Tâm tình mâu thuẫn đến đỉnh điểm, lúc trước vào quân doanh, cía tên này là thuận miệng nói ra, ngay cả bản thân cũng không biết vì sao lại là cái tên này. Bây giờ nghĩ lại, là chấp niệm lúc trước sinh ra hận, hận này xâm nhập tận xương tủy, kèm theo đó là nhớ nhung cùng hối hận thật sâu.

A Đoàn nghe hiểu lời nói cảu Ngô Đồng, suy nghĩ mấy phần, cũng đành thở dài một tiếng, xoay người lại ôm lấy Ngô Đồng. Việc đã trải qua này không thể xóa đi, nó sẽ vẫn luôn lưu lại trong lòng. Cũng may, bây giờ hai người đã ở cùng một chỗ, những ký ức này cũng sẽ không gây đau khổ, chỉ là làm người nhớ lại.

Ánh mặt trời đã hoàn toàn về Tây, hoàng hôn chìm dần, hai người lại chỉ bình thản ôm nhau, bình ổn lại sự không cam tâm lúc trước.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 125

Editor: huyetsacthiensu

Trước giờ đều không có vui sướng như vậy.

Hôm ấy ăn tối ở Vọng Giang Lâu sau đó lại mang theo sức lực dư thừa đi dạo chợ đèn hoa đêm trung thu, khắp nơi đều nhìn thấy đèn lồng màu đỏ không thấy điểm đầu, trong miệng ăn hồ lồ ngào đường của phố Tây, trên cổ còn đeo chiếc mặt nạ mỹ nhân. một tay Ngô Đồng che chở A Đoàn, một tay cầm đầy đồ ăn vặt, bất đắc dĩ lại cưng chiều mà cười.

Phía trước còn có một đám người đang chơi giải câu đố, trên đài cao treo các loại đèn lồng tinh xảo, A Đoàn hâm mộ nhìn, sau đó hỏi Ngô Đồng "Thái Tử ca ca lúc nào thì chúng ta phải về? Nếu muộn mộtchýt nữa cửa cung sẽ đóng đó." Ngô Đồng đưa tay lau đi ít đường còn sót lại bên miệng A Đoàn.

không trả lời câu hỏi của A Đoàn, mà là cười nhạt nhìn về phía đèn lồng trên đài cao "Thích cái nào?" A Đoàn mím môi nhìn một lúc, sau đó chỉ tay vào một cái nói "Cái kia!" Bên môi nổi lên ý cười tinh quái. Ngô Đồng nâng mắt, sau đó lần nữa lại cảm thấy bất đắc dĩ "Nhiều đèn lồng đẹp như vậy nàng lại muốn chọn hình Trư Bát Giới?"

Còn nhớ Tết Nguyên Tiêu lần trước nàng còn chọn cho mình một cái mặt nạ Trư Bát Giới nữa.

A Đoàn nghiêng đầu, cười rất vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng lắc đầu, ô m lấy A Đoàn từ trong đám người đi ra vào, cuối cùng cũng chen lên được phía trước, sau đó còn không chết tâm hỏi lại một lần nữa “Nàng quyết định chọn cái này sao? Chỉ đoán mộtlần này thôi.” A Đoàn không hề bị dao động, vẻ mặt kiên định “Chính là nó!” Cái đèn lồng này thật sựkhông được tốt lắm, chế tác thì cũng được, chỉ là hình dạng xấu xí của đầu heo này đặt trên một chiếc đèn lồng tinh xảo lại có chút sự khác biệt.

Chiếc đèn lồng này không có ai hỏi đến, Ngô Đồng nhìn lướt qua câu đố đèn đã có kết luận. Chẳng qua chỉ trong chốc lát đèn lồng Trư Bát Giới đã đến tay A Đoàn. Đèn lồng con thỏ nhỏ được nhét vào trong tay Ngô Đồng, chỉ yêu thích nhìn vầng sáng phát ra từ đầu heo trong tay, sau đó ánh mắt nhìn Ngô Đồng lưu chuyển, chỉ cười liên tiếp.

Sao Ngô Đồng lại không biết A Đoàn đang suy nghĩ cái gì chứ, lắc lắc đầu cầm đèn lồng con thỏ nhỏ cực kỳ không tương xứng với hắn, dắt tay A Đoàn bừng từng bước về phía bờ sông. Tuy Trung thu đã qua, nhưng dư âm vẫn còn, người thả đèn trên bờ sông còn rất nhiều. Lần này A Đoàn lại không thả đèn, Ngô Đồng cũng không ép, chỉ lôi kéo nàng nhàn hạ tản bộ.

Bóng đêm dần sâu, người đi bọ trên đường cũng càng ngày càng ít, A Đoàn cũng không hỏi việc có về cung hay không nữa, đây rõ ràng là phải qua đêm ở bên ngoài mà. Trong lòng đã có suy đoán đại khái, kết hợp với con đường càng ngày càng quen thuộc, nhìn đôi sư tử bằng đá oai phong lẫm liệt ngoài cửa, quả nhiên là phủ Tướng Quân.

đi vào, rất tốt, không chỉ có Giang Vạn Lí ở trong đó, ngày cả Bán Đông Bán Hạ cũng ở đây, phòng ngủ đã chuẩn bị xong từ sớm.

“Tốt, các ngươi hợp tác lừa một mình ta có phải không?”

A Đoàn ngồi ở trước gương đồng vừa tháo đồ trang sức vừa cười mắng ba người đứng phía sau. Bán Đông vội vàng phủi sạch quan hệ “Nô

https://thuviensach.vn

tỳ không biết, sau khi người và Thái Tử đi ra ngoài, chúng nô tỳ liền bị phái đến đây, lúc đầu cũng không biết!" Sau đó chỉ vào kẻ gây tai họa Giang Vạn Lí "hắn biết!"

Giang Vạn Lí vừa muốn cãi lại một câu, tầm mắt A Đoàn vừa quét đến trên người hắn, thân thể hắnnghiêm chỉnh, nhanh chóng nói "Nô tài đi xem gia có gì cần phân phó không!" Cũng không chờ A Đoàn trả lời, chạy biến mất nhanh như một làn khói. Bán Đông Bán Hạ cười đau cả bụng, lại còn nói đỡ cho hắn "Tiểu thư đừng tức giận, hắn cũng là muốn cho tiểu thư một ngạc nhiên thôi."

Sao A Đoàn lại tức giận thật chứ? Hơn nữa, hôm nay thật sự rất vui vẻ, ban thưởng còn không đủ. Cười gian một tiếng đột nhiên nhớ đến, sau khi Thái Tử ca ca vào phủ đã đi vào thư phòng, nhịn không được thở dài một tiếng, nói với Bán Đông "Phòng bếp nhỏ ở đây cũng được chuẩn bị xong rồi chứ? Có thể chuẩn bị thức ăn cho Thái Tử ca ca không?"

không biết lại bận đến lúc nào nữa, đôi môi thoáng mím, tâm tình thoải mái đến bây giờ cũng nhiễm lên chút nặng nề. Bán Hạ lại cười một cái, đẩy thằng A Đoàn ra phía sau tắm rửa "Thái Tử đã nhắn lại, lâu nhất là nửa canh giờ sẽ quay lại, sẽ không quá lâu, tiểu thư đi tắm trước đi."

"Ở bên ngoài chơi lâu như vậy, nô tì để người thả lỏng thoái mái."

Nghe vậy A Đoàn rất vui, có chút ngây ngốc, vẫn để nh đẩy người vào bên trong, còn không chắc chắn hỏi lại lần nữa "Thái Tử ca ca vẫn luôn rất bận, từ lúc bắt đầu có ký ức, hắn đã vô cùng bận rộn, hôm nay bớt được chút thời gian chơi cùng mình như vậy mà cũng không cần xử lý chính sự sao?"

"thật sự thật sự!"

Bán Hạ vừa trả lời vừa hầu hạ A Đoàn tắm rửa.

https://thuviensach.vn

Nửa canh giờ là nói quá lên, đợi lúc A Đoàn tắm rửa xong đi ra, Ngô Đồng đã thay xong quần áo ngồi ở trên giường, cúi đầu đọc sách trong tay, mất A Đoàn sáng lên, xõa tóc ướt chạy qua, nhào thẳng vào trong ngực Ngô Đồng, đôi mắt tỏa sáng "Thái Tử ca ca!"

"Vui như vậy sao?"

Vừa nói vừa đứng dậy kéo A Đoàn đến ngồi trước gương đồng, cầm lấy khăn Bán Đông Bán Hạ vừa để lại rồi lặng yên lui ra ngoài, lực vừa phải lai tóc cho A Đoàn, bên môi là nụ cười bất đắc dĩ, "đã là vợ người ta còn lỗ mãng như vậy." Hai gò má A Đoàn đỏ bừng, nhìn chằm chằm Ngô Đồng.

Mắt hạnh tròn vo tỏa sáng.

"Thái Tử ca ca, hôm nay chàng không bận sao?"

Tóc A Đoàn dài thẳng, còn mềm mại hơn so với tơ lụa thượng hạng, đầu ngón tay xuyên qua hàng tóc còn hơi ẩm, từng sợi tóc mềm mại quấn quanh. Cười khẽ nhìn A Đoàn trong gương, dịu dàng nói "Gần đây không có chuyện gì lớn, không vội." Trong đầu thoáng qua khoảng thời gian bận rộn sau hôn lễ kiếp trước, nàng cũng chờ đợi như vậy.

Kiếp này tất nhiên không thể như thế nữa.

A Đoàn lại nghĩ đến cái khác, nghĩ đến nửa tháng sau khi tứ hôn luôn không thấy Thái Tử ca ca, hỏi Giang Vạn Lí, hắn luôn nói Thái Tử ca ca đang bận. Khi đó bản thân cũng đang chuẩn bị gả không nói gì nhiều, đêm xuống trong lòng luôn có chút không bằng lòng. Bây giờ nghĩ lại, khi đó hắn bận rộn như vậy, là vì để bây giờ có thời gian đi cùng mình sao?

đã cho rằng đáp án là như vậy.

https://thuviensach.vn

Từ trên ghế đứng dậy, kiễng chân ôm cổ Ngô Đồng, sau đó hướng thẳng vào bờ môi đẹp đẽ của hắnmà cắn lên. Ngô Đồng đầu tiên là ngẩn người, sau đó cười khẽ, cũng ôm A Đoàn, làm sâu thêm nụ hôn này.

Chuyện kế tiếp A Đoàn càng khẳng định suy đoán của mình, tất nhiên là như thế. Hôm sau hai người cũng không về cung, Ngô Đồng càng không xử lý chuyện gì, sáng sớm đã dẫn theo A Đoàn ra khỏi cửa, đi chơi những chỗ có cảnh đẹp quanh đây một chuyến. Non nước ở ngoại ô phía Tây, tiệc trà ở Nam hẻm…

Muốn đi thì đi muốn ăn thì ăn, tất cả đều chơi đều nếm qua, chỉ có hai người du ngoạn.

A Đoàn vẫn vui quên cả trời đất, những chỗ kia đã đi qua, nhưng chưa từng cảm thấy vui sướng như hôm nay, thậm chí lúc thức dậy sáng nay còn nhảy nhót. Ôm cánh tay Ngô Đồng cũng vừa mở mắt suy nghĩ đang không rõ ràng, nói ngọt ngấy “Thái Tử ca ca, lúc nào rảnh rỗi chúng ta lại đi chơi tiếp được không?”

Ngô Đồng đứng dậy, đưa tay bế A Đoàn từ trên giường xuống đi vào phía sau. A Đoàn không có chút bất an hoặc xấu hổ nào, hai tay ôm cổ Ngô Đồng, hai chân còn đang thích thú nhích tới nhích lui, hoàn toàn khác với sự thẹn thùng ngày thành thân. Ngô Đồng vừa trả lời A Đoàn vừa nói, ánh mắt dừng ở bàn chân như Bạch ngọc, sau đó dời tầm mắt đi như không có chuyện gì xảy ra.

Ôm A Đoàn vào trong phòng tắm, săn sóc rời khỏi để cho Bán Đông Bán Hạ vào hầu hạ nàng.

A Đoàn thoải mái ngâm người trong thùng gỗ lớn rắc đầy cánh hoa, Bán Đông ra ngoài chuẩn bị quần áo, Bán Hạ ở lại hầu hạ, trong mắt có chút nghi ngờ. Từ nhỏ tiểu thư đã có làn da trắng nộn, chỉ cần chạm nhẹ

https://thuviensach.vn

vào thì trên người cũng sẽ lưu lại dấu vết, ngày đại hôn bản thân phải tự mình tẩy rửa, trênngười tiểu thư khắp nơi đều là vết xanh tím.

Những dấu vết này qua hai ngày đã dần phai nhạt đi.

Nhưng mà,

Sao lại không có thêm bất kỳ một dấu vết nào nữa vậy?

Tiểu thư và Thái Tử vừa mới thành thân, Thái Tử đã lớn như vậy, ngay cả một người thiếp hầu hạ cũng không có, tiểu thư là người đầu tiên. Hai ngày nay nhìn hai người chàng chàng thiếp thiếp, mà lại khôngcó gì sao? Sau khi hầu hạ A Đoàn tắm rửa mặc đồ xong, cuối cùng Bán Hạ cũng không thể nhịn được, nhỏ giọng hỏi "Hai ngày nay tiểu thư không cùng Thái Tử điện hạ…"

Nửa câu sau không thể không biết ngượng mà hỏi được, cũng may A Đoàn đã trải qua, kết hợp với sắc mặt của Bán Hạ cũng đoán được nàng muốn hỏi gì. Có chút xấu hổ, nhưng cũng biết Bán Hạ vì muốn tốt cho mình, nhìn về mọt bên, nhỏ giọng nói "không có, ngày ấy ta đau dữ dội, hai ngày nay Thái Tử ca ca cũng không có cái này cái kia…"

nói đến đây, Bán Hạ cũng lúng túng theo, mặc dù đã có con nhưng da mặt vẫn mỏng. Lúng túng đáp lại hai tiếng, không nói cái gì nữa. Lúc này mới vừa thành thân, có lẽ Thái Tử điện hạ đau lòng tiểu thư? Chờ qua hai ngày này, nếu vẫn tiếp tục như thế thì mình hỏi qua cũng không muộn.

Bị Bán Hạ nhắc đến vấn đề này, A Đoàn cũng nghĩ đến hai ngày nay ở chung chỉ cảm thấy Thái Tử ca ca thật tốt. Ngày ấy sau buổi tối ngày thành thân, Thái Tử ca ca ôm mình lên giường, trong miệng cũng chưa nói gì, không làm cái gì, chỉ là đè ra giúp đỡ chơi đùa toàn thân mệt mỏi, sau đó thì ngủ.

https://thuviensach.vn

Hôm nay cũng vậy, thân mật khăng khít nhưng không có thêm động tác khác.

Thái Tử ca ca thật là săn sóc.

A Đoàn mặc một bộ quần áo màu tím đậm thêu hoa Mẫu đơn ngũ sắc, trời lạnh, lại choàng thêm mộtcái áo lông cáo màu trắng, lông cáo màu trắng mềm mại cọ vào cổ ngứa ngứa. Ngô Đồng cũng mặc một bộ trường bào màu tím, chỉ thêu một ít hoa văn phức tạp ở cổ tay áo. Hai người đứng chung mộtchỗ, mỹ nữ dịu dàng, nam tử anh tuấn.

Giang Vạn Lí đang ở cửa điểm nhẹ gì đó, nhìn thấy hai người dắt tay nhau đi ra, vội vàng thỉnh an, sau đó cười nói "Khởi bẩm Thái Tử điện hạ, Thái Tử phi, quà tặng lại mặt đã được chuẩn bị tốt." A Đoàn nâng mắt lên nhìn, cả ba xe ngựa chứa quà tặng lại mặt, bản thân mình cũng không hỏi đến, nghe Giang Vạn Lí nói, là Thái Tử ca ca một mình ôm lấy mọi việc.

Nghiêng đầu nhìn đường nét sườn mặt rõ nét của Ngô Đồng, cười cười, gãi nhẹ vào lòng bàn tay của hắn.

Ngô Đồng quay đầum bất đắc dĩ lại cưng chiều, liếc mắt nhìn A Đoàn một cái, lắc lắc đầu, đỡ nàng lên xe ngựa, tự mình cũng ngồi xuống. Chỉ có hai người, A Đoàn cũng không bận tâm, tiếng bánh xe ngựa còn chưa bang lên, A Đoàn đã nhào vào trong ngực Ngô Đồng, khéo léo cười xinh đẹp "Thái Tử ca ca, sao chàng lại tốt như vậy chứ!"

Vừa nói vừa cúi đầu cọ cọ vào trong ngực Ngô Đồng.

Ngô Đồng vội vàng ngăn cản, đưa tay đẩy trán nha đầu điên còn không buông tay ở phía trước "Nàng cũng nghịch ngợm thật là thoải mái, đợi lát nữa nàng muốn để quần áo không nghiêm chỉnh gặp cha mẹ hay sao? A Đoàn cười lui ra phía sau, cười đến mức chỉ nhìn thấy răng không nhìn thấy mắt, răng cũng lộ hết ra, vô cùng vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng cũng bị lây cảm xúc từ A Đoàn, nhẹ giọng cười, mặt mày dịu dàng.

Sau khi cười đùa, A Đoàn không nhịn được ngồi vào bên cửa sổ vén rèm nhìn ra bên ngoài, vừa nghĩ đến sẽ ngay lập tức được gặp cha mẹ cùng các ca ca, tâm trạng vui vẻ không thể kiềm chế được, tràn đầy sung sướng. Ngô Đồng cũng không nói gì thêm, mà thanh thản dựa vào vách xe quan sát A Đoàn từ trên xuống dưới.

Tinh thần sung sướng, hành động cũng không có việc gì, hai ngày nay cũng không kháng cự lại chuyện mình thân mật.

Ừ! Có thể ăn rồi. (Editor: Hóa ra là sói chỉ vờ tha để bắt, đợi con thỏ buông lỏng cảnh giác để ăn thịt. thật là phúc hắc quá đi.)

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 126+1

Editor: huyetsacthiensu

Đại lão gia Trần thị cùng với ba huynh đệ Hứa gia trời vừa hửng sáng đã đứng chờ ở cửa, Trần thị có chút bất an, đi lại không ngừng đánh giá quần áo của Đại lão gia cùng ba huynh đệ, thường giúp người này chỉnh cổ áo giúp người kia chỉnh cổ tay. Lần nữa đưa tay ra chỉnh lại trâm cài trên tóc của Hứa Tiêu Nhiên thì bị ngăn lại.

Hứa Tiêu Nhiên kéo tay Trần thị sửa lại vạt áo giúp nàng, nhẹ nhàng nói "Mẫu thân, chúng con rất tốt, tiểu muội cũng rất tốt, người không cần lo lắng." Bị nói trúng tâm sự, hai má Trần thị phiếm hồng, nhưng dù thế nào thì không chính mắt thấy thì không thể chắc chắn mà thôi lo lắng được, cũng khôngbiết mấy ngày nay A Đoàn trải qua có được không.

"Hơn nữa, mấy ngày nay tiểu muội cũng không ở trong cung đâu, nghe nói đi du ngoạn cùng Thái Tử điện hạ, không biết vui như thế nào đâu, mẫu thân người còn lo lắng cái gì?"

Hứa Triệt Minh ngửa đầu nhìn bầu trời vẫn là màu xanh, không lo lắng chút nào. Hứa Thanh Viễn cũng nhỏ giọng khuyên vài câu, Trần thị lúc này mới thôi, đứng tại chỗ kiễng chân nhìn ra ngoài đường phía xa. không dễ gì mới nhìn thấy xe ngực, hai mắt Trần thị sáng lên, nhỏ giọng nói "Đến rồi, đến rồi!"

Nét mặt hưng phấn còn chưa thu về đã bị thay bằng sự kinh hãi (kinh ngạc + sợ hãi), kéo mạnh tay áo của Hứa Tiêu Nhiên, kinh ngạc lên tiếng "Thái Tử điện hạ không cùng A Đoàn về lại mặt?!" Hứa Tiêu Nhiên nhíu

https://thuviensach.vn

mày, vốn người đang thoải mái như Hứa Triệt Minh Hứa Thanh Viễn khuôn mặt cũng nhiễm lên trầm trọng, sắc mặt không được tốt.

Đoàn xư tà xa lại gần, là dấu hiệu của Đông cung, nhưng phía trước không có Thái Tử cưỡi ngựa đi đầu.

không ai quy định ngày thứ ba lại mặt phải có phu quân đi cùng, nhưng nếu hai người có quan hệ tốt tất nhiên là phải về cùng nhau, đây là một quy định bất thành văn rồi. Trước khi kết hôn Thái Tử đối với A Đoàn là muốn gì được nấy hai người chàng chàng thiếp thiếp, bây giờ mới thành thân, vậy mà đãkhông lại mặt cùng với A Đoàn sao? thật sự là không thể nhịn mà!

Giang Vạn Lí đi đầu nhảy từ trên xe ngựa xuống, sau đó sững sờ một hồi, ý cười trên mặt cũng bớt đinhiều. Mấy người Hứa gia này bị làm sao vậy, một đám người giống như có thâm thù đại hận gì vậy? Che đi sắc mặt, đi đến trước cửa xe ngựa của Ngô Đồng và A Đoàn, nghênh đón hai người xuống xe.

Mọi người trong Hứa gia cũng điều chỉnh lại sắc mặt chuẩn bị quỳ xuống thỉnh an. Trong lòng ba huynh đệ tức giận như thế nào nhưng trên mặt đều không thể hiện ra cái gì, người kia không tốt với tiểu muội, nhà mình đương nhiên phải đối xử càng tốt hơn với tiểu muội rồi! Ngô Đồng dẫn đầu đi xuống xe ngựa, nhìn thoáng qua mấy người Hứa gia, chần chừ hiếm thấy.

Bọn họ bị làm sao vậy?

Quan hệ của Ngô Đồng cùng ba huynh đệ không thật sự tốt, ngay cả Hứa Tiêu Nhiên quen thuộc hơn một chút, cũng chỉ dừng ở quan hệ chủ tớ. Ba huynh đệ vẫn có chút không vui đối với việc mình đưa A Đoàn vào cung lúc trước, bản thân mình đương nhiên sẽ không tranh cãi hoặc giải

https://thuviensach.vn

thích với bọn họ. Đương nhiên, bình tĩnh mà nghĩ lại, nếu như có ai đó vô liêm sỉ bắt cóc đem An Dương đi từ nhỏ bản thân mình cũng không vui nổi.

Cho nên, hôm nay xảy ra chuyện gì vậy?

âm thanh mười phần sức sống đánh vỡ không khí yên tĩnh đến quỷ dị của mấy người, nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng của A Đoàn, suy nghĩ trong lòng của mấy người càng không thể nói bằng lời, đồng loạt cúi đầu tránh ánh mắt thăm dò của Ngô Đồng. Hứa Tiêu Nhiên hoàn hồn nhanh nhất, kéo kéo tay áo Đại lão gia ở phía trước, Đại lão gia lập tức tỉnh lại, sau đó đi đầu quỳ xuống.

“Vi thần cung nghênh Thái Tử điện hạ, Thái Tử phi điện hạ.”

“không cần đa lễ.”

Ngô Đồng khom người, đỡ Đại lão gia đứng dậy, Đại lão gia nhìn khuôn mặt mang ý cười của Ngô Đồng, ngượng ngùng, mặt càng đỏ hơn. sự nghi ngờ của mấy người bên này A Đoàn không phát hiện ra càng không có tâm trạng đi tìm hiểu, bước lên một bước kéo tay Trần thị “Mẫu thân!” không chờ Trần thị trả lời, hốc mắt đã bắt đầu đỏ.

“Mẫu thân, con rất nhớ người.”

Kéo cánh tay Trần thị khẽ lắc, hoàn toàn là bộ dáng tiểu nữ nhi, không có gì khác với trong quá khứ, Trần thị vốn muốn nói như vậy là không hợp quy củ, bây giờ thân phận của con không giống với trước kia, không thể hành động giống như trước kia. Nhưng mà nhìn thấy trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của A Đoàn tràn đầy quyến luyến, tâm cũng mềm xuống.

“Mẫu thân cũng nhớ con, mới cách vài ngày mà như đã vài năm.”

A Đoàn bị Trần thị nói càng cảm động, nhào vào trong ngực Trần thị, nhớ hương vị của mẫu thân. Tầm mắt của Ngô Đồng vẫn dõi theo A Đoàn,

https://thuviensach.vn

thấy nàng như vậy cũng không biết mấy người Hứa gia hôm nay bị làm sao vậy, đành phải lên tiếng nói “Bên ngoài gió lớn, chúng ta đi vào rồi nói chuyện.” Còn đang đứng ở cổng lớn đấy.

“Đúng, đúng, chúng ta đi vào đã rồi nói chuyện!”

Đại lão gia hoàn hồn, cùng mọi người vây quanh Ngô Đồng đi vào nhà. Sau khi ngồi vào sảnh chính, mấy lời xã giao đã nói xong, Đại lão gia cùng ba huynh đệ dẫn theo Ngô Đồng đi ra ngoài, A Đoàn ở lại bên trong nói chuyện với Trần thị. Mấy người nam nhân vừa đi, Trần thị liền không kiềm chế được, thậm chí cầm tay A Đoàn qua sờ soạng vài cái.

A Đoàn để mặc động tác kỳ lạ của Trần thị, đành phải cười nói.

“Mẫu thân, con rất tốt, không thiếu tay cũng không cụt chân.

Trần thị không để ý đến câu nói của A Đoàn, tự mình kiểm tra trên dưới một lần, lại cẩn thận nhìn sắc mặt của A Đoàn, thấy nàng tinh thần sung mãn sắc mặt sung sướng, thật sự là rất tốt, không phải đanggiả vờ, lúc này mới phào một hơi thật lớn “Làm sao có thể không lo lắng cho con được, con mới mười lăm tuổi đã phải gả ra ngoài, ta còn tưởng con còn có thể ở bên ta thêm hai năm nữa chứ!”

Kiếp trước đúng là mười sau mới thành thân, kiếp này thành thân trước một năm, khụ. Loại lời nay đương nhiên A Đoàn không biết nên giải thích với Trần thị như thế nào, chỉ lôi kéo tay Trần thị, nhìn vào mắt nàng nói nghiêm túc “Mẫu thân, con thật sự rất tốt, Hoàng Thượng Hoàng Hậu không làm khó con, nô tài trong Đông cung con cũng quen thuộc, người không cần lo lắng cho con.”

Trần thị trừng mắt, nói thẳng “Còn những phi tần kia thì sao, còn những công chúa khác nữa? An Dương lại không có ở đây! Con không nhắc đến các nàng, chẳng lẽ các nàng ấy gây khó dễ với con sao?!”

https://thuviensach.vn

A Đoàn ngốc, không nghĩ đến mẫu thân lại sâu sắc như vậy, tròng mắt chuyển động nhanh chóng nói“Mẫu thân nói gì vậy? Phi tần trong cung tuy nhiều, nhưng có quan hệ gì với con chứ? Các nàng ấy dù sao cũng được coi là trưởng bối của con, làm sao lại muốn gây khó dễ cho một tiểu bối như con chứ? Có Hoàng Hậu nương nương chắn ở phía trước, con gặp các nàng ấy chẳng qua cũng chỉ là gặp mặt hành lễ mà thôi.”

“Còn về những công chúa khác mẫu thân càng không cần phải lo nữa, mặc dù con có quan hệ tốt với An Dương, nhưng quan hệ với những người khác cũng không hải là lạnh nhạt. Nếu như các nàng ấy muốn làm khó con, không hòa thuận với con, lúc ở trường học cũng có thể ra tay rồi cần gì đợi đến sau khi con thành thân chứ?”

Lời giải thích này cũng không làm tan đi nghi ngờ của Trần thị, ngược lại càng lo lắng, trừng mắt nhìn A Đoàn, chỉ trán nàng không hăng hái tranh giành “đã gả cho người ta rồi còn vô tâm như vậy sao? Những phi tần kia là trưởng bối gì của con chứ! Con mới là trưởng bối của các nàng ấy, các nàng ấy cũng sẽ không coi con là tiểu bối!”

Dừng một chút lại ghé sát vào bên tai A Đoàn nói nhỏ “Đại vị của Thái Tử vững chắc, mấy vị hoàng tử khác cũng hòa thuận, đương nhiên bây giờ các nàng ấy sẽ không tính kế với con. Chờ con thành thân một thời gian, nhiều nhất là hai ba năm, các nàng ấy sẽ đẩy các cô nương trong nhà đến cho Thái Tử! Cho dù con không vui, không nhận lấy các nàng ấy cũng sẽ thổi gió bên tai Hoàng Thượng!”

Vấn đề này A Đoàn cũng là từng rối rắm qua, hiện tại không hẳn là như vậy, hoặc là nói, hoàn toàn không để ở trong lòng. Nếu bây giờ còn không hiểu ý của Ngô Đồng thì bản thân thật sự là một người quá ngốc. Mím môi cười một cái, nghiêng đầu nhìn Trần thị “Nếu như ngay từ đầu đã không có ai, đương nhiên cũng sẽ cự tuyệt những người trong gia tộc của những phi tần kia.”

https://thuviensach.vn

Ban đầu là thanh mai trúc mã, sau này là Vệ Trường Hận chỉ yêu một người, lại đến chuyện rõ ràng là tiệc rượu tuyển thiếp lại biến thành tiệc rượu chứng kiến việc tứ hôn. Từng bước một, bây giờ tất cả mọi người đều biết Thái Tử và Thái Tử phi tình cảm thâm hậu, ngày sau cho dù có cái gì, người bên ngoài cũng sẽ không cảm thấy quá kinh ngạc, cũng sẽ dễ dàng tiếp nhận.

hắn thật sự là hao tốn rất nhiều tâm ý.

Ngay từ đầu A Đoàn còn chưa hiểu, cẩn thận suy nghĩ một lúc mới tỉnh lại, sau đó ánh mắt tỏa sáng, thật khó mà tin được nói "Con nói, Thái Tử điện hạ…" Lời còn lại Trần thị thật sự không dám hỏi ra khỏi miệng, sợ đây chỉ là một giấc mộng đẹp!

A Đoàn gật đầu.

Trần thị đứng bật dậy, hưng phấn đến có chút điên cuồng, đi qua đi lai không ngừng, sắc mặt đỏ wnrgm huơ tay múa chân. Rất lâu sau mới bình tĩnh lại, ánh mắt vẫn tỏa sáng nhìn A Đoàn "Nhất định là kiếp trước con đã làm vô số việc thiện nên kiếp này con mới gặp được Thái Tử điện hạ!"

nói ích kỷ cũng được, bây giờ bản thân mình không trải qua nỗi đau tận tâm can của kiếp trước cho nên cũng không thể cảm nhận được nỗi oán hận của nàng, lại cảm kích nàng, cảm kích nàng cho mình mộtThái Tử ca ca của hiện tại. không phản bác ở trong lòng giống lần trước, lần này là thật lòng tán thành "Đúng vậy, đời trước con là một người tốt."

Trần thị không biết ý tứ trong lời nói của A Đoàn, cho rằng bây giờ nàng cũng đang khen bản thân nàng, cũng vui vẻ, cười chọc chọc trán nàng, tức giận nói "Gả cho người ta rồi lại càng không biết xấu hổ, cũng chỉ có Thái Tử điện hạ chịu được con!" A Đoàn cong mắt gật đầu "Đúng vậy, cũng chỉ chàng mới chịu được con."

https://thuviensach.vn

“Nếu như vậy, ta cũng không lo lắng cho con nữa, chỉ cần con sống tốt là được.”

Sau khi hai người cười đùa một lúc lâu, Trần thị lấy những lời này kết thúc.

A Đoàn lại hỏi thăm về chuyện thành hôn của Đại ca, Trần thị lại nói mấy này nay cùng ngoại tổ mẫu tuyển vợ cho lão nhị lão tam, cuối cùng lại nói đến trên người Hứa Tâm Dao. nói đến Hứa Tâm Dao, tâm tình Trần thị rất phức tạp, thù hận của người lớn không thể đặt trên người của nàng ta, nhưng luôn không tránh được suy nghĩ trong lòng.

Tự nhận ngày bé không khắt khe với nàng ta, nhưng lại không ngờ lớn lên nàng ta lại làm ra chuyện như vậy.

Thở dài nói “đã tìm rất nhiều đại phu, thậm chí cũng đã mời mấy vị thái y, đều nói là do nàng suy nghĩ quá nhiều dẫn đến trong lòng nghĩ đến biện pháp cực đoan, càng chạy càng xa, hoàn toàn là những ý nghĩ do nàng tưởng tượng ra, người bên ngoài khuyên thế nào cũng không được, chỉ có thể chờ bản thân nàng ta nghĩ thông suốt mới được, uống thuốc cũng không có tác dụng gì.”

Tìm thái y đương nhiên vô dụng, nhất định là Giang Vạn Lí đã chuẩn bị tốt rồi, trong lòng A Đoàn đãbiết từ lâu. Dời tầm mắt, không để cho Trần thị nhìn thấy sự hờ hững trong đáy mắt, sắc mặt bình tĩnh nói “Vậy hiện tại nàng ta thế nào?” Trần thị cũng không nhận ra sự khác thường của A Đoàn, chỉ oán giận nói “Càng ngày càng điên rồ, trước đây vài ngày đã bắt đầu đánh người, lần trước còn đánh mộtnha hoàn đến mức chảy máu đầu nữa!”

“Cũng không dám để nàng ta đi lại lung tung, phải dùng dây lụa trói nàng ở trên giường!”

đã trói rồi sao? Vậy Giang Vạn Lí làm sao chuẩn bị để nàng ta xảy ra chuyện ngoài ý muốn đây?

https://thuviensach.vn

Trần thị nói rất nhiều chuyện gần đây của Hứa Tâm Dao, chỉ nói bộ dáng nàng phát bệnh, không nóichuyện nàng ta nói ra những chuyện vô liêm sỉ, vậy mà còn nói cái gì mà người nên gả cho Thái Tử phải là nàng ta! không chỉ trói nàng ta trên giường, ngay cả miệng cũng bịt lại! nói liên miên một hồi lâu mới phát hiện A Đoàn đã không lên tiếng từ lâu.

không khỏi nhìn lại, A Đoàn đang cúi mắt, bộ dáng như có gì đăm chiêu. Trong lòng nhảy dựng lên, trực tiếp ấn lên cổ tay A Đoàn, nhanh chóng nói "Con không thể mềm lòng, con quên trước đây nàng ta đãlàm gì rồi sao? Tìm đại phu tìm thái y cho nàng ta đã là quan tâm giúp đỡ hết lòng rồi, lại phí tâm giúp nàng ta chuyện khác, nhất định ta sẽ không đồng ý!"

Trần thị cho rằng A Đoàn mềm lòng!

A Đoàn lắc đầu "Làm sao có thể chứ, chỉ là con đang nghĩ, thật sự là sự đời khó lường." Trước giờ bản thân đều không nghĩ đến tay sẽ dính máu tươi, người thứ nhất là Hứa Tâm Dao, lại không hối hận, tội của nàng ta không thể tha thứ, nàng bị bị trừng phạt như thế là đúng tội. Nhưng lại nhắc nhở bản thân, trừ khi là bất đắc dĩ, Hứa Tâm Dao là người đầu tiên cũng là người cuối cùng.

"Như thế thì tốt, nàng ta bị như vậy là do nàng ta tự chuốc lấy, con không cần suy nghĩ quá nhiều, chúng ta đã làm hết sức."

Người Hứa gia không nhiều, nam nhân bên kia thì không sao, nữ nhân ngoài Trần thị thì chính là A Đoàn, mẹ đẻ Hứa Tĩnh Ngữ sau khi nàng ta đi cũng đã lâu không lộ mặt. Điều này cũng hợp với ý tức của Trần thị và A Đoàn, hai mẹ con thân mật trò chuyện, lúc ăn trưa hai người cũng ăn cùng nhau, thân mật khăng khít giống như bình thường.

Gian ngoài Ngô Đồng tự có Đại lão gia và ba huynh đệ tiếp, có thể uống rượu hay không A Đoàn cũng không biết, nhưng bản thân mình sắp bị mẫu thân nhà mình làm cho chết no rồi! một bàn thức ăn đều là mình thích

https://thuviensach.vn

ăn, khẩu vị của mình cũng tốt, nhưng cũng không chịu nổi Trần thị cứ gắp đồ ăn khuyên ăn nhiều một chút! Nhìn núi đồ ăn trong bát, A Đoàn nuốt nước miếng một cái, cảm thấy thức ăn sắp trào lên trên cổ họng rồi!

Muốn nói cái gì đó với nhưng nhìn thấy ánh mắt tha thiết của Trần thị lại nuốt những lời muốn nóixuống, gian nan gắp đồ ăn vào trong miệng. Nghe được tiếng bước chân vội vàng từ bên ngoài truyền vào, A Đoàn thở phào một hơi thật lớn, vội vàng buông đũa xuống, nhìn Cẩm Tú kích động chạy từ bên ngoài vào. Sau khi Cẩm Tú thỉnh an vẫn còn thở dốc, ánh mắt vẫn chưa hết hoảng hốt.

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 126+2

"Phu nhân, tiểu thư, nhị tiểu thư chết rồi!"

Cẩm Tú thật sự rất kích động, còn quên mất sửa miệng vẫn gọi A Đoàn là tiểu thư. Cũng may lúc này không có ai so đo nàng nói sai, Trần thị đứng dậy, A Đoàn cũng vội vàng theo Trần thị ra ngoài, vừa đivừa hỏi Cẩm Tú "Cái gì gọi là chết rồi nữa? Nàng ta vẫn đang bị trói cơ mà, đã xảy ra chuyện gì?"

"Nô tỳ cũng không rõ, vừa nhận được tin vội đến báo cho phu nhân, chỉ nghe người bên ngoài nói hôm nay tứ thiếu gia đi thăm nhị tiểu thư, nhóm nha hoàn ma ma lười biếng đều không có ở đó, hình như tứ thiếu gia cởi trói cho nàng, cũng không biết tại sao lại chạy đến hồ, rơi xuống nước!"

"Lúc cứu lên đã không còn thở nữa!"

Trần thị cùng A Đoàn đều có vẻ mặt trầm trọng đi nhanh về phía nhị phòng, Trần thị là vì suy nghĩ đến chuyện sau đó, A Đoàn lại đang nghĩ, hôm nay Giang Vạn Lí đã ra tay rồi? Lúc đoàn người đi đến nhị phòng, Ngô Đồng Đại lão gia cùng ba huynh đệ đã đến nơi, nhìn thấy hai người Trần thị thì gật đầu, sau đó cau mày nhìn Hứa Tâm Dao nằm trên giường, bên cạnh quỳ đầy nha hoàn ma ma quỳ xin tha thứ.

A Đoàn không nghe đám người hầu cầu xin tha thứ, chỉ nhìn Hứa Tâm Dao. Hứa Tâm Dao đã bị phủ vải trắng lên, chỉ lộ ra đôi giày thêu ướt đẫm. Hứa Tâm Dao vẫn thích màu trắng, giày cũng thế, đáy màu xanh nhạt, phía trên thêu đóa Lan màu xanh. Giống đôi giày màu ngày đó của Trần thị, theo sự ra đicủa chủ nhân mà cũng mất đi màu sắc vốn có.

https://thuviensach.vn

Ngô Đồng vẫn để ý A Đoàn, nhìn nàng đứng lại chỗ thất thần, đi vài bước đến bên cạnh nàng, giang tay ôm bả vai nàng, không tiếng động an ủi nàng. Lúc này A Đoàn mới hoàn hồn, ngẩng đầu nhìn Ngô Đồng, Ngô Đồng nhíu mày, lắc lắc đầu.

không phải Giang Vạn Lí làm.

Dừng một lúc, A Đoàn nhìn về Tiểu Tứ đứng bên cạnh, trên mặt hắn cũng lộ vẻ hoảng sợ, người cũng kinh ngạc, bị dọa sợ rồi. Chỉ nhìn một cái liền thu lại ánh mắt, nhắm mắt tựa vào ngực Ngô Đồng. Lúc Đại lão gia đang hỏi chuyện, Hứa Tiêu Nhiên quay đầu nhìn bộ dáng của A Đoàn, nhíu mày nói thẳng "A Đoàn, muội dẫn Thái Tử điện hạ đến phòng muội nghỉ ngơi một lát đi."

Vừa thành thân lại là ngày thứ ba lại mặt, vậy mà lại gặp phải chuyện này, ngay cả Đại lão gia cũng thấy xui xẻo, vội vàng nói "Đúng vậy, mau đi ngủ trưa đo." Vốn còn có chút yêu thương đối với Hứa Tâm Dao, dù sao cũng là con gái của đệ đệ. Ai biết nàng ta lại có dã tâm quá lớn, nuôi dưỡng cũng không thành, lại là nữ nhi, Đại lão gia đã sớm không còn lòng yêu mến đối với Hứa Tâm Dao.

Những lời nàng ta nói lúc phát bệnh, Trần thị không nói với A Đoàn, nhưng lại nói hết tất cả cho Đại lão gia, trong lòng đã có bất mãn từ lâu, nay người đã đi rồi, ngược lại càng cảm thấy dễ chịu!

Ngô Đồng gật đầu, ôm theo A Đoàn xoay người rời đi.

Khuê phòng của A Đoàn vẫn như khi nàng chưa xuất giá, Ngô Đồng đã quen thuộc từ lâu, hai người đivào, cho toàn bộ nha hoàn lui xuống, A Đoàn ngồi ở ghế quý phí trước cửa sổ, nghiêng người nhìn cây ngô đồng đã bắt đầu rụng lá ngoài cửa sổ. Lá ngô đồng bị gió thu thổi đi, bay lượn giữa không trung, sau đó rơi xuống đất.

"Ta không khổ sở vì nàng ta, ta cũng không thấy vui sướng."

https://thuviensach.vn

không chờ Ngô Đồng lên tiếng, A Đoàn lại nghiêng đầu nhìn về Ngô Đồng đang ngồi bên cạnh, đôi mắt rõ ràng.

Ngô Đồng gật đầu, đưa tay phủ lên bàn tay có chút lạnh của A Đoàn.

“Vậy nàng đang nghĩ gì vậy?”

Tay Ngô Đồng khô ráo ấm áp, A Đoàn động đậy tay, siết chặt mười ngón tay vào nhau “Ta chỉ đang suy nghĩ, nếu như nàng ấy còn sống sót (A Đoàn của kiếp trước) sẽ làm như thế nào.” không đợi Ngô Đồng nói chuyện tiếp tục nói “Ta đã thấy sắc mặt và bộ dáng của nàng ấy lúc đó, ta cảm thấy nàng ấy sẽkhông trả thù, hoặc là nói, sống chết của Hứa Tâm Dao vốn nàng ấy không quan tâm.”

Lúc ấy nàng ấy chọn cái chết, muốn giải thoát, cũng là vì tác thành cho Hứa gia, coi như đây là trả ơn sinh thành. một kích cuối cùng kia, người bên cạnh xem như là một kích trí mạng, nhưng nàng ấy chỉ coi đó là một cái cớ. Thời cơ bức tranh kia xuất hiện không nhiều, nếu như là lúc nàng ấy vừa cãi nhau với Thái Tử ca ca, bức tranh kia có lẽ sẽ là một kích trí mạng.

Nhưng nó xuất hiện quá muộn, năm năm sau nàng ấy đã hiểu rất nhiều.

Cho nên, nàng ấy chết, thật ra không có quan hệ nhiều lắm với Hứa Tâm Dao.

Nhưng điều này cũng không thay đổi được sự thật Hứa Tâm Dao có ác tâm!

Ngô Đồng gật đầu, đồng ý với lời nói của A Đoàn, giọng nói nhẹ nhàng “Nàng suy nghĩ lâu như vậy, kết luận được cái gì?”A Đoàn phồng miệng, có chút trẻ con nghiêng đầu, trong mắt chợt lóe bất đắc dĩ cùng

https://thuviensach.vn

nghịch ngợm “Kết luận là, so với nàng ấy ta không đủ thành thục không đủ ổn trọng, ta tùy hứng hơn nàng ấy rất nhiều.”

Ngô Đồng ngậm miệng, thật sự không nghĩ là nàng suy nghĩ lâu như vậy, hóa ra chính là nghĩ cái này! Bất đắc dĩ lắc đầu, không biết nên nói những gì. A Đoàn cười càng vui vẻ hơn, yếu ớt nói “Xin hỏi Thái Tử điện hạ, có đồng ý nhận người Thái Tử phi tùy hứng này không?” Ngô Đồng bật cười “Cưới cũng đãcưới rồi, chỉ có thể nhận lấy!”

“Thái Tử phi tùy hứng, bây giờ có thể ngủ trưa cùng ta không?”

Bây giờ A Đoàn mới phát hiện, trên người Ngô Đồng có mùi rượu nhàn nhạt, sắc mặt người này vẫn như thường, vừa rồi vẫn không chú ý. Đứng dậy đưa tay sờ hai má Ngô Đồng, quả nhiên có hơi nóng, tức giận trách “Chàng không uống ít thôi, mấy người Đại ca rót cho chàng mà chàng cũng vẫn nhận sao?” Vừa nói vừa kéo Ngô Đồng đi về giường.

Mấy người anh vợ mời rượu, sao có thể từ chối chứ? Ngô Đồng cũng không giải thích, để mặc cho A Đoàn cởi áo giúp mình, sau đó kéo A Đoàn đang muốn đi ra ngoài lại, tay cũng cởi quần áo của nàng, A Đoàn vừa giãy dụa vừa nói “Ta đi làm cho chàng chén canh giải rượu, chàng ngủ trước đi.”

nói xong người cũng bị Ngô Đồng ôm lên giường, cánh tay duỗi dài ra, áo ngủ bằng gấm bọc kín lấy hai người. Ôm chặt A Đoàn còn đang giãy dụa vào ngực, cọ cọ khuôn ngực mềm mại của A Đoàn, than thở một hơi nói “không cần, nàng chính là canh giải rượu tốt nhất của ta.”

A Đoàn ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện người này đã nhắm mắt, hô hấp đều đều. không khỏi bật cười, đưa tay ôm chặt eo Ngô Đồng, cọ cọ ở cổ hắn, cũng nhắm mắt im lặng ngủ.

Xảy ra chuyện như vậy, hai người A Đoàn cũng không đợi lâu, sau khi ngủ trưa dậy A Đoàn chào tạm biệt Trần thị. Trần thị đang xử lý chuyện

https://thuviensach.vn

của Hứa Tiêu Nhiên, thấy thế cũng không giữ nàng ơ lại lâu, nhìn thoáng qua Ngô Đồng đang đứng khoanh tay chờ ngoài cửa, kéo A Đoàn ra xa nói "Việc này con phải kiềm chế lại, không được nói cho người bên ngoài biết."

Lại mặt gặp phải loại chuyện xui xẻo này, truyền ra ngoài thì thật là không tốt.

A Đoàn gật đầu "Đương nhiên, chúng con sẽ tránh." Sau đó lại nói "Chuyện kia, mẫu thân định lúc nào thì tổ chức tang lễ?" Trần thị cũng đang thấy khó khăn, cau mày suy nghĩ mới không xác định nói "Cho dù thế nào thì cũng phải bảy tám ngày sau mới tổ chức tang lễ, cũng may người ngoài cũng đều biết nàng ta bị điên rồi, xảy ra chuyện ngoài ý muốn cũng không tính đến trên đầu con."

Lúc trước chuyện Hứa Tâm Dao gây ra mọi người đều biết, ngày con giá nhỏ lại mặt thì nàng ta chết, đám tiểu nhân nhất định sẽ đồn bậy bạ về con gái nhỏ nhà mình! Mấy ngày nay nhất định phải dìm chuyện này xuống, qua một thời gian nữa lại nói. A Đoàn gật đầu, lôi kéo tay Trần thị dặn dò "Nương, chăm sóc thân thể mình thật tốt, không nên quá mệt mỏi, lúc nào người nhớ con, chỉ cần tiến cung là được."

"Mẫu thân biết rồi, con chăm sóc bản thân mình cho tốt, trong lòng có gì khó xử luẩn quẩn, phái người đến nói cho mẫu thân biết, không cần tự mình gánh vác."

Hai mẹ con dặn dò nhau thật tốt mới ngừng lại, sau đó Đại lão gia với ba huynh đệ cùng nhau đưa A Đoàn và Ngô Đồng lên xe ngựa.

Ly biệt luôn làm cho người ta có chút u sầu, cái này tuy không phải sinh ly tử biệt nhưng cũng khó chịu, A Đoàn ngồi trong khoang xe, có chút rầu rĩ không vui. Ngô Đồng đưa tay chọc chọc đôi môi đang vểnh lên của A

https://thuviensach.vn

Đoàn, nhận lấy một ánh mắt tức giận của A Đoàn. Đuôi mắt Ngô Đồng thoáng nhướn "xem ra nàng không muốn biết hiện tại An Dương thế nào."

"hiện tại An Dương thế nào rồi?"

A Đoàn quả nhiên bị mắc câu, kéo cổ tay A Đoàn vội vàng hỏi.

"Ta cũng không nhìn thấy nàng ấy, ta làm sao mà biết được?" Ngô Đồng trả lời một câu rất sạch sẽ lưu loát.

Mày liễu vừa nhướn, bàn tay trắng nõn véo một cái lên mu bàn tay của Ngô Đồng! Ngô Đồng kêu mộttiếng, đảo tay bắt được bàn tay đang làm bậy của A Đoàn, kéo luôn người vào trong ngực, bóp mũi A Đoàn tức giận bất bình "Quỷ nha đầu, vậy mà nàng cũng nỡ ra tay!" A Đoàn không nói lời nào, mắt hạnh nhìn chằm chằm vào Ngô Đồng.

Cuối cùng đương nhiên là Ngô Đồng chịu thua.

"Ta thật sự không biết gần đây nó như thế nào, chúng ta đi nhìn nó một cái thì biết thôi."

Lời này vừa nói ra, quả nhiên A Đoàn vui vẻ, lập tức ngồi thẳng người dậy từ trong ngực Ngô Đồng, ánh mắt tỏa sáng "Chúng ta có thể đi tìm An Dương sao? Chuyện của chàng không nhiều sao, chàng có thể rời đi bao nhiều ngày? Có khó xử không, phụ hoàng mẫu hậu sẽ không nói gì sao?"

Thấy A Đoàn gặp chuyện vui vẻ của An Dương cũng không quên mình, trong mắt Ngô Đồng nhiễm lên sự vui sướng, dịu dàng nói "không sao, gần đây không xảy ra chuyện gì lớn, ta cũng đã xử lý mọi chuyện tốt rồi. Hơn nữa, lúc trước ta rời đi lâu như vậy, không phải cũng không có chuyện gì sao?"

Hơn nữa, lần này An Dương rời đi cũng đã lâu, mặc dù mẫu hậu biết nàng an toàn, nhưng dù sao cũng lo lắng. Lần này chúng ta đi, cũng nhân

https://thuviensach.vn

tiện đón An Dương về nhà, mẫu hậu cũng có thế vui vẻ trở lại, tại sao có thể trách chúng ta chứ?”

Lúc này A Đoàn mới hài lòng, rất nhớ An Dương! Hưng phấn nhào vào trong ngực Ngô Đồng, đôi mắt cong cong hôn trên mặt Ngô Đồng một cái “Thái Tử ca ca, chàng thật là tốt quá!” Ngô Đồng cũng hài lòng, đang muốn cúi đầu gia tăng tình cảm với A Đoàn, cô gái nhỏ này đã lui sang một bên, khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn không biết đang suy nghĩ cái gì.

Ngón tay Ngô Đồng động đậy, cuối cùng vẫn nhịn được không nói cái gì.

Buổi tối sẽ trừng trị nàng sau!

Sau khi hồi cung thay quần áo đi thỉnh an Hoàng Hậu nương nương sau đó lại trở lại Đông cung, mộtánh mắt A Đoàn cũng không cho Ngô Đồng, vẫn thu xếp gì đó. không phải thu xếp đồ đặc cảu mình, những cái đó đã có cung nữ chuẩn bị, là thu xếp đồ cho An Dương! Được tứ hôn đã nửa năm nay, nhận được rất nhiều đồ tốt, thích hợp với An Dương, tất cả đều để lại cho nàng!

Lần này đúng lúc mang đi!

Ngô Đồng đứng tại chỗ nữa ngày, nhìn A Đoàn như một con bướm đi qua đi lại, nhưng ngay cả một ánh mắt cũng không nhìn mình! Khóe miệng co giật đã lâu, sắc mặt càng ngày càng trầm. Giang Vạn Lí vẫn hầu hạ ở bên cạnh, nhìn nam chủ nhân nhà mình, cuối cùng vẫn không nhịn được, thấp đầu dùng sức nhịn không để mình cười ra tiếng.

Gia sắp thành hòn Vọng thê rồi!

Ngô Đồng trừng mắt tức giận nhìn Giang Vạn Lí đang cười trộm, trực tiếp phất tay áo xoay người đến thư phòng.

https://thuviensach.vn

A Đoàn vừa bận liền bận đến lúc đi ngủ, còn đang hưng phấn! Lúc Ngô Đồng tắm rửa xong đi ra, liền nhìn thấy một mình A Đoàn vẫn đang ngồi bên giường lải nhải trong miệng! Mím mím môi, không tiếng động tiến lên ngồi ở một bên "Cũng không biết An Dương có thích kiểu dáng mới ra này hay không, có lọt vào mắt nàng hay không…"

Ngô Đồng nhịn đến mức mu bàn tay nổi đầy gân xanh A Đoàn cũng không nhìn hắn! Lúc không thể nhịn được nữa thì không cần nhịn! Trực tiếp đứng dậy, đi đến bên cạnh bàn lấy bình rượu sau đó trở lại bên giường, trước ánh mắt kinh ngạc của A Đoàn, rót một ngụm rượu lớn vào miệng, sau đó chặn lên môi A Đoàn!

Bị ép nuốt một ngụm rượu lớn vào miệng, A Đoàn trợn tròn mắt.

"Thái Tử ca ca, chàng bị làm sao vậy?"

Ngô Đồng không đáp lời, lặp lại động tác vừa rồi một lần nữa, sau đó lại chặn lên môi của A Đoàn, làm đi làm lại mấy lần, một bình rượu lớn tất cả đều rót vào bụng A Đoàn. A Đoàn không bằng lòng, đưa tay đẩy Ngô Đồng ra, đứng lên nhìn xuống Ngô Đồng "đang yên đang lành chàng rót rượu cho ta làm gì!"

Khí thế có đủ, âm thanh lại mềm mại kỳ lạ, còn bất tri bất giác mang theo sự yếu ớt cùng mị ý.

Ngô Đồng cũng đứng dậy, khom người bế A Đoàn dậy, sau đó ném nàng thẳng vào bên trong giường, lúc A Đoàn còn đang chưa hoàn hồn liền phủ người lên người nàng, con ngươi ngăm đen nhìn chằm chằm vào A Đoàn, cười cười, đưa tay rút một quyển sách bên dưới gối ra, tiện tay giở một trang, giơ ra trước mặt A Đoàn.

"Tối nay chúng ta thử một tư thế có được hay không?"

không chờ A Đoàn trả lời, trực tiếp dùng sức mạnh đoạt lấy.

https://thuviensach.vn

Bán Hạ mê hoặc nhìn ngoài cửa sổ, a, trời đã hiện ra ánh ban mai, trời sắp sáng rồi. một đêm này không ngủ, mắt Bán Hạ cùng Bán Đông đều bị thâm xanh, sắc mặt cũng có chút quỷ dị. Bán Đông là xấu hổ, cả một đêm nghe tiếng giường rung động, nữ tử rên rỉ, nam tử thở hổn hển, làm sao có thể ngủ được chứ!

Ngược lại Bán Hạ lại vui mừng, hóa ra hai người không có việc gì, rất nhiệt tình.

Nhưng mà, đã một đêm rồi, động tĩnh vẫn lớn như vậy, không biết tiểu thư có chịu được hay không…

Hết chương 126

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 127

Editor: huyetsacthiensu

Phong cảnh Giang Nam đẹp, tú lệ, cảnh thu càng uyển chuyển. Mưa phùn mông lung bao phủ sông núi, tăng thêm mười phần sự uyển chuyển hàm xúc. Thời tiết Giang Nam này, trong cơn mưa phùn mờ mịt ngồi trên một chiếc thuyền thuận theo gió nhẹ mà đi, càng thảnh thơi nhàn hạ không nói được.

A Đoàn đến rất đúng lúc, nhìn thấy được một Giang Nam như vậy, chỉ đáng tiếc, không có tâm trạng kia mà thôi.

Bán Hạ bưng một chén tổ yến từ phòng bếp nhỏ đi ra, đi dọc theo đường mạn thuyền, ánh mắt vẫn tự do đặt ở phong cảnh hai bên bờ sông. Sông nước đều mông lung, trong cơn mưa phùn càng thêm mờ mịt. Ngồi thuyền đã hơn nửa tháng, ngày mai là có thể đến Giang Nam, nhưng vẫn luôn cảm thấy nhìn chưa đủ. Chẳng trách con người Giang Nam luôn luôn tốt.

Bán Đông vẫn ở sau cửa, Bán Hạ vẫn nhìn ra bên ngoài, đi hai đến hai bước đón lấy cười nói “Tuy nóilần này là đến đón công chúa, nhưng dù sao cũng sẽ chơi thêm mấy ngày, lúc này tỷ tỷ nhìn cũng được mà.” Bán Hạ cũng cười, đem tổ yến trong tay đưa cho Bán Đông “Ngươi mau đi.”

đi ra mạn thuyền giơ tay ra cảm thận mưa mùa thu se lạnh ở Giang Nam.

https://thuviensach.vn

Lúc Bán Đông đi vào, không ngoài ý muốn, Thái Tử điện hạ đang đọc sách trước giường, tiểu thư còn đang ngủ yên giấc trên giường. nhỏ giọng thỉnh an sau đó nói “Hôm nay Thái Tử phi ngủ đã lâu, nếu còn ngủ nữa, buổi tối sẽ khó ngủ.” Ngô Đồng để sách trong tay xuống gật đầu, đưa tay ra “Để cho ta.” Bán Đông đưa tổ yến trong tay cho Ngô Đồng, sau đó không tiếng động lui ra ngoài.

Từ sau khi thành thân, trừ việc trang điểm, tất cả những việc khác của tiểu thư Thái Tử đều tự mình làm.

Ngô Đồng đi đến bên cạnh giường, đặt tổ yến trong tay xuống bàn nhỏ bên cạnh, cúi đầu nhìn khuôn mặt say ngủ của A Đoàn. một khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn như Bạch Ngọc, đôi mày liễu cong cong, hàng lông mày tự nhiên mà xinh đẹp, hai gò má cũng đỏ bừng, chỉ có một khuyết điểm duy nhất chắc là quầng thâm dưới mắt.

Ngón tay động đậy, đưa tay ra nắm lấy mũi A Đoàn.

Hơi nhíu mày, ánh mắt còn chưa mở ra, trực tiếp với lấy chiếc gối không bên cạnh ném về phía Ngô Đồng. Hai mắt mở ra, tức giận nhìn Ngô Đồng “Chàng lại làm ồn đến ta!”nói xong cũng không để ý Ngô Đồng, quay lưng về phía Ngô Đồng tiếp tục ngủ.

Bất đắc dĩ lắc đầu, ôm cả người cả chăn ngồi dậy, bóp mặt nàng, vô cùng cưng chiều “Nếu nàng còn ngủ nữa, buổi tối sẽ không ngủ được.” Lời ngon tiếng ngọt lần này không có chút hiệu quả nào, A Đoàn càng giận, sương mù trong mắt càng nặng hơn, lên án nói “Có buổi tối nào chàng để cho ta ngủ chứ!”

Tên cầm thú này!

Còn tưởng là một người tri kỷ chứ, đêm đó vậy mà lại muốn mình một đêm, cầu xin thế nào cũng khôngđược! Ngất đi, lúc tỉnh lại đã thấy người đang ở trên thuyền, cũng không biết hôm nay đang ở đâu rồi! Sau khi lên

https://thuviensach.vn

thuyền càng làm càn, cái này, phong cảnh ven đường cực kỳ đẹp nhưng bản thân mình lại chưa từng được nhìn lần nào!

Càng nghĩ càng ủy khuất, nước mắt cũng lăn xuống, bộ dáng sắp khóc, thật sự là làm cho người ta đau tận xương tủy. Ngô Đồng đau lòng ôm người vào trong ngực "Ta sai rồi, sau này sẽ không làm như vậy nữa, có được không?" Trong miệng thì đang nói nhưng hành động này là sao đây?

Cắn từng ngụm lên cần cỏ trơn bóng của A Đoàn, hơi thở cũng trở nên cực nóng, bàn tay ôm eo A Đoàn cũng lặng lẽ thò vào vạt áo, chậm rãi đi lên muốn thưởng thức đỉnh nhụy hoa. Hô hấp của A Đoàn cũng nặng nề, là tức giận! Nghĩ cũng không cần nghĩ túm lấy cái gối vừa rồi Ngô Đồng tùy tiện ném ở mộtbên, đánh vài trên người Ngô Đồng.

"chàng chính là một người bại hoại mặt người dạ thú!"

Ngô Đồng không phản kháng, vẫn không nhúc nhích mặc cho A Đoàn đánh mặc cho A Đoàn mắng, tuyệt đối không đánh lại cũng không rút tay về. Thanh thản ngồi ngay ngắn, mũ áo chỉnh tề, khuôn mặt tuấn tú, thật là một người chính nhân quân tử. A Đoàn thì trái lại, tóc tai bù xù, quần áo xộc xệch, khuôn mặt nhỏ nhắn thở phì phò, giống đưa nhỏ muốn ăn kẹo mà không được.

Từ trong mắt Ngô Đồng A Đoàn thấy được rõ ràng hình ảnh mình như một người đàn bà chanh chua.

Đánh vài cái mình cũng cảm thấy chán nản, nổi giận ném gối đầu sang một bên, nhìn ra mưa bụi Giang Nam bên ngoài mà tức giận, cái miệng nhỏ vểnh lên. Ngô Đồng nghiêng người lấy áo khoác ở bên cạnh khoác thêm vào cho A Đoàn, cúi đầu đụng đụng vào đôi môi phấn nộn "Tức giận thật sao?"

A Đoàn không nói lời nào, miệng vểnh cao hơn.

https://thuviensach.vn

Trong đôi mắt trong veo của Ngô Đồng chợt lóe ý cười, sau đó mặt mày buông xuống, mắt có thể thấy được cảm xúc suy sụp. A Đoàn nghi ngờ nhìn hắn, tên này lại muốn giở trò gì đây? Ngô Đồng làm như không phát hiện ra tầm mắt của A Đoàn, chỉ là trầm thấp thở dài một hơi, rất là phiền muộn "A Đoàn, ta khát vọng nàng quá lâu…"

âm thanh trầm thấp triền miên làm say lòng người, giống âm thanh của cơn mưa bên ngoài thấm vào lòng người.

Đột nhiên ngẩng đầu, nhìn chằm chằm vào ánh mắt của A Đoàn.

"Ta là một người đàn ông trưởng thành, đã hưởng qua mùi vị tình yêu, ta biết cá nước thân mật, ta cũng không phải trẻ con." Đưa tay gữ lấy bả vai A Đoàn, hai con mắt đen sâu thẳm như muốn hút A Đoàn vào trong "Nhưng từ sau khi nàng ra đi, không đúng, bắt đầu từ năm năm đó, ta đã không biết mùi vị này như thế nào nữa."

"không lúc nào là ta không khát vọng nàng, ta muốn nàng đến nổi điên luôn rồi, mỗi ngày ta đều mơ thấy nàng."

Lúc A Đoàn còn đang đờ đẫn, Ngô Đồng đột nhiên lại cười "May mắn chúng ta còn có cơ hội sống lại một lần nữa. Nhưng mà A Đoàn ta thật sự đã nhịn quá lâu rồi, mấy chục năm kia bên cạnh ta chỉ có linh bài của nàng, kiếp này ta lại chỉ có thể trông coi đứa nhỏ là nàng, nàng quá nhỏ, ta không thể làm được gì cả…"

Mí tâm nhíu chặt, bộ dáng vô cùng khó chịu.

A Đoàn động đậy môi, cơn tức trên mặt sớm đã biến mất không thấy. Được rồi, bản thân mình đã gả cho người ta, cũng đã biết sự đời, đương nhiên biết việc này nghẹn quá lâu không tốt với nam tử. Thái Tử ca ca tính từ đời trước đã nhịn mấy chụ năm? Như vậy tính ra, giống như, hình như dáng vẻ bây giờ cũng có thể thông cảm được…

https://thuviensach.vn

Muốn nói cài gì đó, nhưng việc này thật sự rất khó mở lời! Lưỡng lự, Ngô Đồng cười yếu ớt, giữa hai mày khó nén thất vọng "Ta biết rồi, bắt đầu từ tối nay ta sẽ ngủ ở phòng khác, nàng đừng tức giận nữa có được không?"

A?

không chờ A Đoàn hoàn hồn, Ngô Đồng đã tự mình đứng dậy, xoay người muốn đi khỏi?! A Đoàn vội vàng giơ tay kéo tay Ngô Đồng "Thái Tử ca ca!" Bóng dáng Ngô Đồng dừng lại không quay đầu lại. A Đoàn nhìn bóng lưng Ngô Đồng, một lúc lâu sau cũng không nói câu nào. Những lời nói xấu hổ như vậy làm sao mà mở miệng được chứ!

Tâm hoảng ý loạn quét mắt đến bát tổ yến.

"Ta đói rồi, Thái Tử ca ca, chàng bón cho ta ăn được không?"

Động tác của Ngô Đồng không thay đổi, không coay người chỉ nói nhỏ "A Đoàn, ta thật sự không kìm nén nổi bản thân, để ta gọi Bán Đông vào hầu hạ nàng." nói xong lại muốn đi ra ngoài, A Đoàn vội vàng kéo người lại, trực tiếp nhảy xuống từ trên giường, để chân trần chạy đến trước mặt Ngô Đồng, nhìn chằm chằm vào trong mắt hắn.

"Ta chỉ muốn chàng bón cho ta!"

Thấy tiểu ngu ngốc mắc câu, Ngô Đồng đang muốn tiếp tục cố gắng, tầm mắt đảo qua lai nhìn thấy bàn chân nhỏ nhắn trắng nõn của A Đoàn dẫm trên sàn thuyền lạnh băng, ánh mắt lạnh lùng liền bế ngang người dậy, sắc mặt không hay đổi "Trời càng ngày càng lạnh nàng còn dám đi chân trần trên sàn!"

Người khác có lẽ cực kỳ sợ bộ dáng Ngô Đồng lạnh mặt, nhưng A Đoàn không sợ chút nào! Thậm chí còn vui vẻ đung đưa hai chân, đưa tay ôm lấy cổ Ngô Đồng, nũng nịu yếu ớt nói "Nếu Thái Tử ca ca đirồi, ta sẽ

https://thuviensach.vn

cứ để chân trần đi trên sàn!” Ngửa cằm, trắng trợn không kiêng nể gì mà uy hiếp Ngô Đồng.

Ngô Đồng bị chọc cười.

“Đúng là kiếp trước ta đã nợ nàng mà!”

A Đoàn dương dương tự đắc, sau đó chợt mất trọng lượng, hoảng sợ trừng to mắt nhfin Ngô Đồng buông tay, còn chưa phục hồi lại tinh thần lạ được Ngô Đồng nhận lấy, ngây ngốc nhìn Ngô Đồng. Bây giờ Ngô Đồng mới hài lòng, rung rung A Đoàn “Còn đắc ý nữa không?” Tay cũng động đậy theo, khôngthành thật muốn quăng tiếp!

Qua một lúc lâu A Đoàn mới phản ứng lại kịp, sau đó ánh mắt sáng kinh người!

“Chơi vui!”

Hưng phấn bừng bừng sai Ngô Đồng “Thái Tử ca ca, ta muốn được ném lên thật cao!”

Ngô Đồng …

Nghe được bên trong truyền ra từng tràng tiếng cười, Bán Đông Bán Hạ vẫn canh giữ ở cửa quay ra đều nhìn nhau cười. Bán Hạ còn có chút cảm khái “Ai mà biết được tiểu thư sau khi kết hôn lại trôi qua nhẹnhàng như vậy chứ.” Bán Đông cũng vậy, đồng ý mà gật đầu. Bởi vì muốn tiến cung với tiểu thư, phụ mẫu nhà mình còn nhắc lỗ tai dạy dỗ mình rất lâu.

không ngoài những gì mà trong cung không giống như bên ngoài, thân phận tiểu thư dù cao qusy vẫn là tiểu thư, làm nô tỳ phải làm tốt bổn phận của mình, không thể phân ưu vì chủ tử thì cũng không thể gây rắc rối cho chủ tử! Trong cung mồi người đều là chủ tử tôn quý, nên luôn luôn cẩn thận! Bản thân cũng lo lắng, kết quả là một chủ tử cũng không thấy!

https://thuviensach.vn

Bán Hạ bỗng nhiên quay đầu nhìn về thủ vệ vẫn canh giữa vài bước bên ngoài, trong đó có một nam tử trẻ tuổi khuôn mặt chữ điền trừng mắt nhìn có chút hung dữ chớp chớp mắt, sau đó làm dời tầm mắt như không có chuyện gì xảy ra. Bán Hạ mắt sắc nhìn lỗ tai của hắn đỏ lên, lại quay đầu nhìn sắc mặt Bán Đông cũng có chút mất tự nhiên.

Kéo tay Bán Đông đi đến một khúc quanh.

“Thế nào?”

Bán Đông trợn tròn mắt giả vờ vô tội, “Cái gì thế nào?” Bán Hạ trực tiếp kéo lỗ tai Bán Đông “Muội còn giả vờ với ta sao? Muội cho rằng cả đoạn đường này ta không nhìn thấy muội mắt qua mày lại với hắnsao? Muội cho rằng ta không nhìn thấy hôm qua hai người các muội lén lút nói chuyện riêng với nhau sao?!” Bán Đông cực xấu hổ, dậm chân “Tỷ tỷ!”

Trưởng tỷ như mẹ, hiện tại mẫu thân không có ở đây, mình làm tỷ tỷ đương nhiên phải nói một chút. Tuổi của Bán Đông cũng không thể lại chậm trễ nữa, nhìn Bán Đông mặt mày đỏ rực nói “hắn vừa là thị vệ của Thái Tử điện hạ, đương nhiên cũng biết rõ thân phận của muội, tất nhiên hắn sẽ không dám làm xằng làm bậy. Người thị vệ này nhìn cũng tàm tạm, nếu như muội gả cho hắn, về sau cũng có thể tiếp tục hầu hạ tiểu thư. Bây giờ muội phải nói thật với ta, thế nào?”

“Nếu như có thể, muội không cần quan tâm, ta bẩm báo với tiểu thư, tiểu thư cũng sẽ giúp muội điều tra hắn một phen.”

Bán Hạ tận tình nói một lúc lâu Bán Đông mới kìm nén ngượng ngùng, mím môi gật gật đầu.

A Đoàn cắn răng, để mặc Bán Đông Bán Hạ một trái một phải đỡ len xe ngựa đã chờ ở bến tàu từ sớm, cắn răng nghiến lợi hận không thể ném Ngô Đồng vào dòng nước Giang Nam này! Tên hỗn đản này, rõràng đã nói

https://thuviensach.vn

với hắn, hôm nay phải gặp An Dương, nói hắn thu liễm lại một chút! Kết quả thì sao? Kết quả là hắn náo hơn nửa buổi!

Đến mức đi đường cần có người đỡ đi, hai đùi vẫn đang run run!

Bán Đông Bán Hạ nén cười đỡ A Đoàn vào trong xe ngựa, sau đó tự giác mỗi người một bên nhấc chân A Đoàn lên. Lúc đầu A Đoàn thật sự xấu hổ chết đi được, bị chuyện phòng the ép buộc đến mức khôngđi đường được, nói ra không phải là bị người khác cười chết sao? Bây giờ đã gần một tháng, da mặt cũng dày lên, vén rèm lên trừng mắt nhìn Ngô Đồng!

A Đoàn chật vật, nhưng dáng vẻ của Ngô Đồng lại tỏa sáng, ánh nắng sáng sớm chiếu lên mặt hắn, càng tăng thêm vẻ tuấn tú của hắn. Kéo dây cương nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận bất bình của A Đoàn, cong cong khóe miệng, đưa tay vỗ vỗ đỉnh đầu A Đoàn “Ngoan, không náo.”

Ai náo? Ngươi đang vỗ chó con sao?

Nghĩ cũng không nghĩ đẩy tay Ngô Đồng ra, sắc mặt không tốt lại trừng mắt nhìn hắn lần nữa, buông rèm xuống. Nhìn rèm bị đóng chặt lại, Ngô Đồng bật cười lắc đầu, xoay người lên ngựa.

Cùng với sự chuyển động của xe ngựa, A Đoàn cũng tạm thời đém Ngô Đồng vứt sang một bên, chuyến sang nghĩ đến An Dương. Lần này đi cũng không phái người báo cho An Dương, cũng không biết nàng ấy có còn tức giận nữa hay không? Nếu lát nữa nhìn thấy mình, không có chút vui vẻ nào mà chỉ có những lời nói tức giận, nếu thật sự như vậy, không biết nên xử lý như thế nào.

Yên lặng ỏ trong lòng nổi giận, chỉ mong An Dương hết giận.

Hôm nay thười tiết tốt, mưa thu liên miên không biết bao nhiều ngày cuối cùng cũng trời quang mây tạnh, mặt trời ấm áp lên cao. A Đoàn cầm tay Ngô Đồng bước xuống xe ngựa, ngẩng đầu nhìn biệt uyển Giang Nam

https://thuviensach.vn

này, vẫn mím môi, không có động tác. Ngô Đồng kéo tay A Đoàn, không lên tiếng đứng chờ tại chỗ.

Qua một lúc lâu A Đoàn mới miễn cưỡng cười cười.

“đi thôi, chúng ta vào thăm An Dương.”

Sau khi vào nhà, A Đoàn không có tâm trạng đánh giá trạch viện Giang Nam này, các nô tài thỉnh an cũng không để ý đến, đến nơi nhìn thế nào cũng không thấy An Dương? Sau khi tổng quản thỉnh an xong, cũng rất biết điều, không dong dài mà nói thẳng “Thái Tử phi, bây giờ An Dương công chúa đangtahr câu bên hồ.”

Ngô Đồng đứng dậy.

“Dẫn đường.”

Dọc theo đường đi sắc mặt A Đoàn bình tĩnh, chỉ có tầm mắt vẫn luôn nhìn xuống mặt đất, lòng bàn tay cũng chảy mồ hôi. Ngô Đồng không nói gì, không khuyên cái gì, trầm mặc kéo tay A Đoàn đi về phía trước. cuối cùng cũng đến nơi, A Đoàn vẫn nhìn chằm chằm xuống đất, Ngô Đồng buông mắt, rút mộtcái khăn từ trong tay áo ra, cẩn thân lau mồ hôi trong lòng bàn tay A Đoàn.

Lau đến lúc hai tay khô rồi mới dừng lại, sau đó ngẩng đầu, nhìn A Đoàn có chút giật mình, môi mỏng khẽ mở.

“Nàng cùng An Dương lớn lên với nahu từ nhỏ, nàng cảm thấy nó sẽ hận muội sao?”

Đương nhiên là không, A Đoàn không chút do dự lắc đầu.

“Vậy thì đi đi,” Lùi về phía sau một bước, còn đẩy A Đoàn lên trước một bước.

https://thuviensach.vn

An Dương vẫn mặc một thân quần áo màu hồng, đang ngồi trong một cái đình giữa hồ, quay lưng về phía mình, A Đoàn bước lên trước từng bước một, hốc mắt cũng dần ướt át. Nàng ấy gầy đi, chỉ nhìn bóng lưng cũng biết, An Dương gầy đi. Tay trái An Dương cầm cần câu, tay phải chống cằm, thảnh thơi lại bình tĩnh nhìn mặt nước gợn sóng lấp lánh.

Nghe được tiếng bước chân từ xa cũng không quay đầu lại.

“không cần đến hầu hạ ta, các người cứ chơi đi.”

Tiếng bước chân dừng một chút lại tiếp tục truyền đến,An Dương nghi hoặc quay đầu, nhìn thấy A Đoàn đong đầy nước mắt, nhẹ buông tay, cần vào rơi vào trong hồ. A Đoàn đi đến trước mặt An Dương, cách xa một bước lại không đến gần thêm nữa. Cẩn thẩn nhìn nàng ấy, thấy thân hình nàng ấy gầy yếu, giữa mi mày bớt đi nhiều vẻ u sầu mới yên tâm.

Rất lâu sau mới miễn cưỡng cười cười, cúi thấp đầu không dám nhìn sắc mặt An Dương.

“Thời gian này, ngươi sống… thế nào?”

Ngươi, ngươi còn ghét ta không?”

không thấy câu trả lời, hoàn toàn yên tĩnh.

Thấp thỏm, bất an, tâm càng ngày càng trầm xuống, không biết nên làm gì bây giờ. Lơ là An Dương nhiều chỗ, xin lỗi An Dương nhiều chỗ, cho dù là có ý tốt, bị thương là bị thương, không thể tránh. Hít sâu một hơi, ngẩng đầu, sau đó ngẩn người.

An Dương đã gần ngay trước mắt.

Thấy rõ kinh ngạc trong mắt A Đoàn, An Dương hiếm thấy cười dịu dàng một cái, tiến lên nhẹ nhàng ôm A Đoàn một cái.

https://thuviensach.vn

“Ta rất tốt.”

Hoàn chính văn

https://thuviensach.vn

CHÂN MỆNH HOÀNG HẬU

Đậu Đậu Ma Ma

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Ngoại Truyện (He)

Editor: huyetsacthiensu

Phu thê hòa thuận, ngay cả thị thiếp cũng không có, quan hệ mẹ chồng nàng dâu cũng rất tốt. Theo lý mà nói, A Đoàn trôi qua rất dễ chịu, rất hài lòng mới đúng. Nhưng mà gần đây, A Đoàn càng ngày càng nôn nóng, ở trước mặt Ngô Đồng không dám thể hiện ra chút nào. Thái y bắt mạch bình an vừa dừn tay, ánh mắt A Đoàn liền sáng quắc nhìn hắn.

Lão thái y khom người trả lời.

“Thân mình Thái Tử phi khỏe mạnh như trước.”

Thất vọng rõ rệt, giật giật khóe miệng, nhìn thoáng qua Bán Đông. Bán Đông hiểu ý tiến lên, cung kính đưa Thái Tử ra cửa. A Đoàn che bụng của mình, không biết vì sao lại như vậy. Mười tám tuổi sunh Hoàng trưởng tôn, sinh nhật mười bảy tuổi của mình đã qua từ lâu nhưng một chút tin tức cũng khôngthấy!

Thân thể của mình rất tốt, thân thể Thái Tử ca ca cũng rất tốt, trừ những ngày có quỳ thủy (đến tháng) đều hầu hạ, vậy vì sao không thấy có chút tin tức nào?! Trước kia không vội, là bởi vì biết mình sẽ có con trai, nhưng bây giờ đã mười bảy tuổi rưỡi rồi, sao hắn còn chưa vào trong bụng mình chứ?!

Bán Hạ không tiếng động cho lui những người khác.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, việc này thật sự không thể gấp gáp, phải thuận theo tự nhiên.”

Lúc không có người, Bán Hạ vẫn có thói quan gọi A Đoàn là tiểu thư.

Thân là hầu nữ thân cận, đương nhiên biết rõ vì sao A Đoàn lại phiền lòng. Cũng cảm thấy kinh ngạc, sức khỏe hai người đều rất tốt, tại sao lại không có chút tin tức gì cả? Cũng may Thái Tử điện hạ cũng không sốt ruột, ngay cả Hoàng Hậu nương nương cũng vậy, chưa bao giờ hỏi qua, cũng không đưa người khác đến.

Nhưng cũng chính vì như vậy, áp lực của tiểu thư càng lớn.

không sai, A Đoàn thật sự càng nôn nóng. Khi thành thân đã biết Hoàng Hậu nương nương có bao nhiêu hy vọng có cháu trai, khi đó cũng nghĩ là thuận theo tự nhiên, nhưng đến giwof đã là hơn hai năm, vậy mà còn chưa có tin tức gì cả! Mẫu hậu không chỉ không thúc giục mà còn không hỏi câu nào, còn đè xuống lời đồn trong cung!

Mẫu hậu như vậy, bản thân mình như này làm sao xứng với người?!

Ngay cả mẫu thân cũng sốt ruột, mặc dù người nói có hài tử sớm quá cũng không tốt, nhưng đã ngầm sưu tầm những phương thuốc cổ truyền để sinh con! A Đoàn nhắm mắt tựa lưng vào ghế, cuối cùng bất đắc dĩ mở mắt nhìn về phía Bán Hạ “Ngươi để mẫu thân đưa phương thuốc đến đi, ngươi tự mình đi lấy thuốc, làm sạch sẽ một chút, đừng để Thái Tử ca ca biết.”

“Nô tỳ biết, tiểu thư yên tâm.”

Bán Hạ đáp ứng, xoay người rời đi.

Lúc Ngô Đồng bước vào tẩm điện bước chân liền dừng lại, nâng mắt nhìn về phía vẻ mặt bình thường của A Đoàn, khuôn mặt bình tĩnh tiến lên “sao hôm nay lại đố hương? không phải là nàng không thích đốt hương

https://thuviensach.vn

sao?” Hôm nay trong tẩm điện, mùi hương xộc mũi. A Đoàn cười khẽ đưa khăn tay ra cho hắn rửa tay “Mùi hương của mẫu hậu ta thấy dễ ngửi, muốn dùng thử một chút xem thế nào?”

“Rất tốt.”

Sau khi Ngô Đồng rửa tay thì vứt chiếc khăn sang một bên, sau đó duỗi tay ra kéo A Đoàn đang khôngkịp phòng bị ôm vào trong ngực, hướng về môi nàng mà hôn. Ánh mắt lạnh lùng, quả nhiên là nếm được vị thuốc, không để ý đến vẻ kinh hoàng của A Đoàn, trực tiếp quay sang Giang Vạn Lí phân phó “Truyền thái y!”

“không cho đi!”

A Đoàn quát to buộc Giang Vạn Lí dừng bước.

Nhìn sắc mặt không tốt của Ngô Đồng, biết chuyện này không lừa được, phất tay cho những người khác lui xuống. Mất hứng lùi vào một bên “Sao chàng lại thông minh như vậy chứ? Chút chuyện nhỏ như vậy cũng có thể phát hiện ra được!” Sắc mặt Ngô Đồng bình tĩnh, kéo tay A Đoàn thật chặt “Rốt cuộc nàng bị làm sao vậy, làm sao lại phải uống thuốc?”

A Đoàn rối rắm nhìn Ngô Đồng, biết Thái Tử ca ca rất tốt với mình, nhưng hắn cũng sắp hai mươi ba rồi, dưới gối còn chưa có một đứa nhỏ nào! Trong cung cũng có những lời đồn, hắn ở trên triều nhất định cũng không yên tĩnh. Nhưng hắn luôn không nói với mình, ngay cả nhắc đến cũng chưa từng.

“Rốt cuộc là nàng bị làm sao!”

Ngô Đồng nóng anry, gắt gao nhìn ánh mắt A Đoàn.

Biết không thể gạt được nữa, A Đoàn cũng không gạt, đơn giản nói chuyện này ra.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, kéo tay Ngô Đồng, có chút xấu hổ sám hối "Thái Tử ca ca, xin lỗi, là ta không cố gắng, không có chút tin tức nào. Những phương thức cổ truyền kia đều là mẫu thân tìm được, nghe nói có hiệu nghiệm chậm, hy vọng một thời gian ngắn sẽ có tin tốt truyền đến."

Phản ứng của Ngô Đồng lại là thở phào nhẹ nhõm một hơi dài, sau đó dở khóc dở cười nhìn A Đoàn.

"Bây giờ nàng thật sự muốn có hài tử sao?"

A Đoàn không hiểu lắm gật đầu.

Xoa đỉnh đầu A Đoàn như khi còn bé, dịu dàng nói "vậy nàng cũng không cần uống mấy thức thuốc kia, trong vòng ba tháng, chúng ta nhất định sẽ có đứa nhỏ." Thấy Ngô Đồng nói chắc chắn như vậy, A Đoàn còn tưởng hắn dựa vào chuyện kiếp trước mà tính, càng thêm bất an.

"Đứa bé kia nếu giống đời trước thì bây giờ đã phải ở trong bụng ta rồi, sao bây giờ còn chưa thấy gì."

"không phải." Ngô Đồng lắc đầu giải thích "Là ta uống thuốc, cho nên mới vẫn luôn chưa có đứa nhỏ."

"Cái gì?!" A Đoàn khiếp sợ rồi. Cũng không cần A Đoàn tiếp tục hỏi, Ngô Đồng đã tự giác khai báo "Kiếp trước sau khi nàng sinh đứa đầu tiên sức khỏe đã không tốt, sau khi sinh đứa thứ hai sức khỏe càng giảm nhiều hơn."

"Ta đã hỏi thái y, nói nguyên nhân là sinh con quá sớm, cho nên kiếp này ta muốn có đứa nhỏ muộn một chút."

"không ngờ là lại làm cho nàng nôn nóng, là ta không đúng."

https://thuviensach.vn

Lời giải thích này làm cho tâm tình A Đoàn vô cùng rối rắm, mình khó chịu lâu như vậy hóa ra người gây ra lại đang đứng trước mắt đây! Nhưng mà hắn thật sự là muốn tốt cho mình, cho nên không thể tức giận được. A Đoàn không nói nổi cả nửa ngày, cuối cùng đành phải nói "Chàng dừng thuốc đi, ta sẽ chú ý giữ gìn sức khỏe."

Cũng được, sinh đứa lớn trước, đứa nhỏ sinh muộn một chút, chờ thái y đồng ý lại sinh cũng khôngmuộn, Ngô Đồng cũng đồng ý.

Hoàn cảnh khó khăn phiền não đã lâu cứ như vậy được giải quyết, tâm tình A Đoàn cũng thoải mái đinhiều, ý cười vừa giơ lên lại cứng lại, có chút hoảng hốt nhìn Ngô Đồng, không xác định hỏi "sẽ là hắnsao?"

Cái kia, đứa nhỏ bản thân mình luôn không cho nửa phần quan tâm lại có thể vì mình mà lao vào đám lửa.

Ngô Đồng im lặng, cũng nghĩ đến đứa nhỏ bản thân cho hắn tất cả nhưng lại không cho hắn tình yêucủa một người phụ thân. Thở dài một hơi, bàn tay to kiên định phủ trên bàn tay A Đoàn.

"sẽ là hắn, kiếp trước chúng ta nợ hắn nhiều như vậy, hắn nhất định sẽ đến để đòi lại. Kiếp này, chúng ta phải bồi thường cho hắn thật tốt."

"Được."

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27
Chương 28

https://thuviensach.vn

Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 57
Chương 58
Chương 59
Chương 60
Chương 61

https://thuviensach.vn

Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80
Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91
Chương 92
Chương 93

https://thuviensach.vn

Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97
Chương 98
Chương 99
Chương 100
Chương 101+1
Chương 101+2
Chương 102
Chương 103
Chương 104
Chương 105
Chương 106
Chương 107
Chương 108
Chương 109+1
Chương 109+2
Chương 110+1
Chương 110+2
Chương 111
Chương 112
Chương 113
Chương 114
Chương 115+1
Chương 115+2
Chương 115+3
Chương 116
Chương 117
Chương 118
Chương 119
Chương 120

https://thuviensach.vn

Chương 121+1
Chương 121+2
Chương 122
Chương 123
Chương 124
Chương 125
Chương 126+1
Chương 126+2
Chương 127
Chương 128: Ngoại Truyện (He)

https://thuviensach.vn